

Sanskrit Bible (NT)

in Gujarati Script

New Testament in Sanskrit Language; printed in Gujarati

Script

Sanskrit Bible (NT) in Gujarati Script

New Testament in Sanskrit Language; printed in Gujarati Script

copyright © 2018 SanskritBible.in

Language: Sanskrit

Contributor: SanskritBible.in

Thank you for your interest in Sanskrit Bible.

Sanskrit Bible (NT) is freely available in 22 different scripts of your choice. This edition is in Gujarati script and is based on the Sanskrit translation of the Holy Bible published by Calcutta Baptist Missionaries in 1851. Please visit SanskritBible.in to learn more about Sanskrit Bible and to download various free Christian literature.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2020-01-01

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 29 Jan 2022
e1290797-4477-53f0-873d-c9153a72fd01

Contents

Matthew	1
Mark	39
Luke	63
John	104
Acts	136
Romans	177
1 Corinthians	194
2 Corinthians	211
Galatians	222
Ephesians	228
Philippians	234
Colossians	238
1 Thessalonians	242
2 Thessalonians	246
1 Timothy	248
2 Timothy	253
Titus	257
Philemon	259
Hebrews	260
James	272
1 Peter	276
2 Peter	280
1 John	283
2 John	288
3 John	289
Jude	290
Revelation	292

મથિલિભિત: સુસંવાદ:

- I ઇબાહીમ: સન્તાનો દાયુદ્ તસ્ય સન્તાનો યીશુખ્રીષ્ટસત્તસ્ય પૂર્વપુરુષવંશશ્રેણી
- II ઇબાહીમ: પુત્ર ઇંસહાક તસ્ય પુત્રો યાકૃબુદ્ તસ્ય પુત્રો ધિહૂદાસત્તસ્ય ભાતરશ્વા
- III તસ્માદ્ ધિહૂદાતસામરો ગર્ભ પેરસ્સેરહી જજાતે, તસ્ય પેરસ: પુત્રો હિન્દ્રોણ્ણ તસ્ય પુત્રો ડરામું
- IV તસ્ય પુત્રો ડમ્મીનાદબ્દ્ તસ્ય પુત્રો નહશનું તસ્ય પુત્ર: સલ્ભોનું
- V તસ્માદ્ રાહબો ગર્ભો બોયમ્દ જજો, તસ્માદ્ રોનો ગર્ભો ઓબેદ્ જજો, તસ્ય પુત્રો યિશયઃ
- VI તસ્ય પુત્રો દાયુદ્ રાજ: તસ્માદ્ મૂત્રતિરસ્ય જાયાયાં સુલેમાન્ જજો
- VII તસ્ય પુત્રો રિહિબિયામ્દ્ તસ્ય પુત્રોદિયઃ; તસ્ય પુત્ર આસાઃ
- VIII તસ્ય સુતો ધિહોશાકફ્ તસ્ય સુતો ધિહોરામ તસ્ય સુત ઉધિયઃ
- IX તસ્ય સુતો યોથમ્ તસ્ય સુત આછમ્ તસ્ય સુતો હિષ્કિયઃ
- X તસ્ય સુતો મિનશિઃ; તસ્ય સુત આમોન્ તસ્ય સુતો યોશિયઃ
- XI બાબિલનગરે પ્રવસનાત પૂર્વ સ યોશિયો ધિખનિયે તસ્ય ભાતુંશ્ જનયામાસા
- XII તતો બાબિલિ પ્રવસનકાલે ધિખનિય: શલ્વીયેલં જનયામાસ, તસ્ય સુતઃ સિરાબ્બાવિલુ
- XIII તસ્ય સુતો ડબોહુદ્ તસ્ય સુત ઇલીયાક્મ્ તસ્ય સુતોડસોરુ
- XIV અસોર: સુતઃ સાદોક તસ્ય સુત આખીમ્ તસ્ય સુત ઇલીહૂદ્
- XV તસ્ય સુત ઇલિયાસર્દ તસ્ય સુતો મતનું
- XVI તસ્ય સુતો યાકૃબુદ્ તસ્ય સુતો યૂષ્ફ તસ્ય જાયા મરિયમ્; તસ્ય ગર્ભો યીશુરજનિ, તમેવ ખ્રીષ્ટમ્ (અર્થાદ્ અભિધિકં) વદન્તિ
- XVII ઇથ્યમ્ ઇબાહીમો દાયુંં યાવત્ સાકલ્યેન ચર્તુર્દ્શપુરુષઃ; આ દાયુદ્: કાલાદ્ બાબિલિ પ્રવસનકાલં યાવત્ ચર્તુર્દ્શપુરુષ ભવન્તિ બાબિલિ પ્રવસનકાલાત ખ્રીષ્ટસ્ય કાલં યાવત્ ચર્તુર્દ્શપુરુષ ભવન્તિ
- XVIII યીશુખ્રીષ્ટસ્ય જન્મ કથતો મરિયમ્ નામિકા કન્યા યૂષ્ફ વાગ્દતાસોત્ત, તદા તથો: સઙ્ક્રમાત પ્રાક્ સા કન્યા પવિત્રોણાત્મના ગર્ભવતી બભૂવા
- XIX તત્ તત્સયા: પતિ યૂષ્ફ સૌજન્યાત્ત તત્સયા: કલઙ્ક પ્રકાશધિત્મ અનિચ્છન્ ગોપનેતે તાં પારિયક્તું મનશ્રકે
- XX સ તથૈવ ભાવયતિ, તદાનીં પરમેશ્વરસ્ય દૂત: સ્વને તં દર્શનં દર્શા વ્યાજહાર, હે દાયુદ્: સન્તાન યૂષ્ફ ત્વં નિજાં જાયાં મરિયમ્ આદાનું મા લૈથી:
- XXI યત્તતસ્યા ગર્ભ: પવિત્રાદત્મનોડવત્ત સા ચ પુત્ર પ્રસવિષ્યતે, તદા ત્વં તસ્ય નામ યીશુમ્ (અર્થાત્ ગ્રાતાર) કરીષ્યસે, યસમાત્ સ નિજમનુજાન્ તેથાં કલુષેણ્ ઉદ્ધરિષ્યતિ
- XXII ઇથ્યં સતિ, પશ્ય ગર્ભવતી કન્યા તનયં પ્રસવિષ્યતો ઇમ્માન્યુયેલું તદીયાં નામધેયં ભવિષ્યતિ॥
- ઇમ્માન્યુયેલું અસ્માકું સંજ્ઞાશ્રદ્ધિતયર્થઃ।
- XXIII ઇતિ યદ્ વચન પૂર્વ ભવિષ્યદ્ધકત્ત્વા ઈશ્વર: કથાયામાસ, તત્ તદાનીં સિદ્ધમભવતુ
- XXIV અનન્તરં યૂષ્ફ નિદ્રાતો જાગરિત ઉત્તાય પરમેશ્વરીયદૂતસ્ય નિદેશાનુસારેણ નિજાં જાયાં જગ્રાહ,
- XXV કિન્તુ યાવત્ સા નિજ પ્રથમસુતં અ સુષુવે, તાવત્ તાં નોપાગચ્છત્ત, તતઃ સુતસ્ય નામ યીશું ચક્કે

II

- I અનન્તરં હેરોદ સંજાકે રાજી રાજ્ય શાસતિ ધિહૂદીયદેશસ્ય બૈત્લેહમિ નગરે યીશો જાતવતિ ચ, કતિપયા જ્યોતિર્યુદ્: પૂર્વસ્યા દિશો ધિરુશાલમનગરં સમેત્ય કથયમાસુઃ,
- II યો ધિહૂદીયાનાં રાજા જાતવાન્ સ કુસ્તાસે? વયં પૂર્વસ્યાં દિશિ તિજન્તસ્તદીયાં તારકામ્ અપશ્યામ તસ્માત્ તં પ્રાણનુમ્ અંગમામા
- III તદા હેરોદ રાજા કથમેતાં નિશમ્ય ધિરુશાલમનગરસ્થિતૈ: સર્વમાનવૈ: સાદ્મ્બુદ્ધિજ્ય
- IV સવ્યાન્ પ્રધાનયાજકાન્ અધ્યાપકાંશ્ સમાહૃણાનીય પપ્રચ્છ, ખ્રીષ્ટ: કુત્ર જનિષ્પેત્?
- V તદા તે કથયમાસુઃ, ધિહૂદીયદેશસ્ય બૈત્લેહમિ નગરે, પતો ભવિષ્યદ્ધાદિના ઇથ્યં લિભિતમાસ્તે,

VI સવ્વાભ્યો રાજધાનીઓ યિહૂદીયસ્ય નીવૃતઃ હે યોહૂદીયદેશસ્ય બૈત્લેહમ્ ત્વં ન ચાવરા ઇસાયેલીયલોકાન્ મે પથો યે: પાલયિષ્યતિ તાદ્ગોકો મહારાજસ્તવન્મધ્ ઉદ્ઘવિષ્યતી||

VII તદાનીં હેરોદ રાજા તાનુ જ્યોતિર્વિંદો ગોપનમ્ આહૃય સા તારકા કદા દૃષ્ટાભવત, તદ્ વિનિશ્ચયામાસ

VIII અપરં તાનુ બૈત્લેહમ્ પ્રહીત્ય ગદિતવાન્ન યૂં યાત, યતનાત્ તં શિશુમ્ અન્વિષ્ય તદુદેશો પ્રાપ્તે મહં વાર્તા દાસ્યથ, તતો મયાપિ ગતવા સ પ્રાણંસ્યતો|

IX તદાનીં રાજા એતાદ્વીમ્ આકાં પ્રાપ્ત તે પ્રતિસ્થિરે, તત: પૂર્વર્સ્ય દિશિ સ્થિતૈસ્તે ર્ચ તારકા દૃષ્ટા સા તારકા તેખામને ગતવા યત્ર સ્થાને શિશુરાસ્તે, તસ્ય સ્થાનસ્યોપરિ સ્થળિતા તરસ્યો|

X તદ્ દૃષ્ટવા તે મહાનનિદ્બા બભૂતુઃ;

XI તતો ગેહમધ્ પ્રવિશ્ય તસ્ય માત્રા મરિયમા સાદ્ધં તં શિશુ નિરીક્ષય દઃડવદ્ ભૂત્વા પ્રાણેમુઃ, અપરં સ્વેચ્છાં ઘનસમ્પત્તિં મોચયિત્વા સુવર્ણ કુદુરું ગન્ધરમશ્ તસ્મે દર્શનીયે દત્તવન્તાઃ|

XII પશ્ચાદ હેરોદ રાજસ્ય સમીપં પુનરપિ ગન્નું સ્વખ ઈશ્વરેણ નિષિદ્ધા: સન્તો ઇન્યેન પથા તે નિજદેશં પ્રતિ પ્રતિસ્થિરે|

XIII અનન્તરં તેષુ ગતવત્મુ પરમેશ્વરસ્ય દૂતો યૂષ્ણકે સ્વખે દર્શન દત્વા જગાદ, ત્વમ્ ઉત્થાય શિશુ તન્માતરશ્ચ ગૃહીત્વા મિસર્દેશં પલાયસ્વ, અપરં યાવદહી તુમ્યે વાર્તાની ન કથયિષ્યામિ, તાવત્તુ તત્તૈવ નિવસ, યતો રાજા હેરોદ શિશુ નાશયિતું મૃગયિષ્યતે|

XIV તદાનીં યુષ્ણકુ ઉત્થાય રજન્યાં શિશુ તન્માતરશ્ચ ગૃહીત્વા મિસર્દેશં પ્રતિ પ્રતસ્થે,

XV ગતવા ચ હેરોદો નૃપતે મરણપર્યન્તં તત્ દેશો ન્યુવાસ, તેન મિસર્દેશાદહું પુત્રં સ્વકીયં સમુપાહૂયમું પદેતદ્યનચનમ્ ઈશ્વરેણ ભવિષ્યદ્ધાદિના કથિતં તત્ સફલમભૂતુ|

XVI અનન્તરં હેરોદ જ્યોતિરિદ્વિરાત્માનં પ્રવજ્ઞિતં વિજાય ભૂંશ ચુકોપ; અપરં જ્યોતિર્વિદ્ધભ્યસેન વિનિશ્ચિતં યદ્ દિનં તદ્દિનાદ ગણયિત્વા દ્વિતીયવત્તસ્રં પ્રવિષ્ટા યાવન્તો બાલકા અસ્મિન્ બૈત્લેહમનગરે તત્ત્વિમધ્યે ચાસન્ન લોકાન્ પ્રહિત્ય તાનુ સવ્યાની ધાત્તયામાસા|

XVII અતઃ: અનેકસ્ય વિલાપસ્ય નિનાઃ: કન્દનસ્ય ચા શોકેન કૃતશબ્દશ્ર રામાયાં સંનિશચ્યતે સ્વબાલગણાહોત્રે રાહેલું નારી તુ રોણિની ન મન્યતે પ્રબોધન્તુ યતસે નૈવ મન્તિ હિ||

XVIII યદેતદ્ વચનં યિરીમિનામકભવિષ્યદ્ધાદિના કથિતં તત્ તદાનીં સફલમ્ અભૂતુ|

XIX તદન્તરં હેરેદિ રાજનિ મૃતે પરમેશ્વરસ્ય દૂતો મિસર્દેશો સ્વખે દર્શન દત્વા યુષ્ણકુ કથિતવાન્ન

XX ત્વમ્ ઉત્થાય શિશુ તન્માતરશ્ચ ગૃહીત્વા પુનરપીશાયેલો દેશં યાહી, ચે જના: શિશુ નાશયિતુમ્ અમૃગયન્ત, તે મૃતવન્તાઃ|

XXI તદાનીં સ ઉત્થાય શિશુ તન્માતરશ્ચ ગૃહિન્ ઇસાયેલેશમ્ આજગામા|

XXII કિન્તુ યિહૂદીયદેશો અર્ભિલાયનામ રાજકુમારો નિજપિતુ હેરોદ: પદ્ પ્રાપ્ત રાજત્વ કરોતીતિ નિશચ્ય તત્ સ્થાન્ યાતું શક્કિતવાન્ન પશ્ચાત્ સ્વખ ઈશ્વરાત્તુ પ્રબોધં પ્રાપ્ત ગાલીલેશસ્ય પ્રદેશૈકુ પ્રસ્થાય નાસરનામ નગરં ગતવા તત્ ન્યુષિતવાન્ન

XXIII તેન તં નાસરતીયે કથયિષ્યન્તિ, યદેતદ્યાં ભવિષ્યદ્ધાદિભિરુકતં તત્ સફલમભવતુ|

III

I તદાનોં યોહિન્નામ મજજાયિતા યિહૂદીયદેશસ્ય પ્રાન્તરમ્ ઉપસ્થાય પ્રચારયન્ કથયામાસ,

II મનાંસિ પરાવર્તયત, સ્વર્ગીયરાજત્વં સમીપમાગતમુ|

III પરમેશ્વરસ્ય પદ્યાન્ પરિષ્કૃતાત સર્વતઃ: તસ્ય રાજપથાંશ્રૈવ સમીકૃતાત સર્વથા| ઇત્યેતત્ પ્રાન્તરે વાક્યં વદત: કસ્યચિદ્ રવઃ||

IV એતદ્યનં યિશયિષ્યભવિષ્યદ્ધાદિના યોહનમુદ્દિશ્ય ભાષિતમ્ યોહનો વસન્ મહાકુરોમજં તસ્ય કટૌ ચમ્પકિટબન્ધનં: સ ચ શૂકકીટાન્ મધુ ચ ભુક્તતવાન્|

V તદાનીં યિરુશાલામનગરનિવાસિનઃ: સર્વે યિહૂદિદેશીયા યદ્દન્તટિન્યા ઉભયતટસ્થાશ્ર માનવા બહિરાગત્ય તસ્ય સમીપે|

VI સ્વીયે સ્વીયં દુરિતમ્ અઝીકૃત્ય તસ્યાં યદ્દન્નિ તેન મજજાતા બભૂતુઃ|

VII अपरं बहून् किञ्चितः सिद्धकिनश्च मनुजान् मंकंतु स्वसमीपम् आगच्छतो विलोक्य स तान् अभिदै, रे रे भुजगवंशा आगामीनः कोपात् पलायितु युधान् कश्चेतितवान्?

VIII मनःपरावर्तनस्य समुचितं फलं कलता।

IX किन्त्वस्माकं तात इथाहीम् अस्तीति स्वेषु मनःसु चीन्तयन्तो मा व्याहरता यतो युधान् अहं वदामि, ईश्वर एतेभ्यः पाषाणोन्य इवाहीमः सन्तानान् उत्पादयितु शक्नोति।

X अपरं पाद्यानां मूले कुठार इदानीमपि लगन् आस्ते, तस्माद् यस्मिन् पादपे उत्तमं फलं न भवति, स कृतो मध्येऽपि निष्ठेष्यते।

XI अपरम् अहं मनःपरावर्तनसूचयकेन मज्जनेन युधान् मज्जयामीति सत्यं, किन्तु मम पश्चाद् य आगच्छति, स मतोपि महान्, अहं तदीयोपानहौ वोढुमपि नहि योग्योस्मि, स युधान् वक्त्रिपे पवित्र आत्मनि संमज्जयिष्यति।

XII तस्य कारे सूर्य आस्ते, स स्वीयशस्यानि सम्यक् प्रस्फोट्य निजान् सकलगोधूमान् संगृह्य भाषडागारे श्वापयिष्यति, किन्तु सर्वाणि वृषाण्यनिवाणशवक्षिना दाहयिष्यति।

XIII अनन्तरं यीशु योहना मज्जितो भवितु गालीबद्धेशाद् यर्दनि तस्य समीपम् आजगाम।

XIV किन्तु योहन् तं निषिद्ध बभाषे, त्वं किं मम समीपम् आगच्छसि? वरं त्वया मज्जनं मम प्रयोजनम् आस्ते।

XV तदानीं यीशुः प्रत्यवोचतः ईदानीम् अनुमन्यस्व, यत इत्थं सर्वधर्मसाधनम् अस्माकं कर्तव्यं, ततः सोऽन्वमन्यता।

XVI अनन्तरं यीशुरमसि मज्जितुः सन् तत्क्षासात् तोयमध्याद् उत्थाय जगाम, तदा ज्ञमूतद्वारे मुक्ते जाते, स ईश्वरस्यात्मानं कपोतवद् अवराह्य स्वोपर्यगच्छन्त वीक्षाश्वके।

XVII अपरम् एष मम प्रियः पुत्र एतस्मिन्नेव मम महासन्तोष एतेष्टादृशी व्योमजा वाग् बभूव।

IV

I ततः परं यीशुः प्रतारकेण परीक्षितो भवितुम् आत्मना प्रान्तरम् आकृष्टः।

II सन् यत्वारिंशद्वृत्तान् अनाहारस्तिष्ठन् क्षुधितो बभूव।

III तदानीं परीक्षिता तत्समीपम् आगत्य व्याहतवान् यदि त्वमीश्वरात्मजो भवेत्सर्वाङ्गाया पाषाणानेतान् पूपान् विद्येति।

IV ततः स प्रत्यब्रवीत् ईत्थं लिपितमास्ते, "मनुजः केवलपूपेन न ज्ञविष्यति, किन्त्वीश्वरस्य वद्नाद् यानि यानि वाचांसि निःसरन्ति तैरेव ज्ञविष्यति।"

V तदा प्रतारकस्तं पुण्यनगरं नीत्वा मन्दिरस्य चूडोपरि निधाय गदितवान्,

VI त्वं यदिश्वरस्य तनयो भवेत्सर्वातोदधः पत, यत इत्थं लिपितमास्ते, आदेश्यति निजान् दृतान् रक्षितुं त्वां परमेश्वरः। यथा सर्वेषु मार्गेषु त्वदीयशरणद्वयो न लगेत् प्रस्तराघातस्त्वां धरिष्यन्ति ते करैः॥

VII तदानीं यीशुस्तस्मै कथितवान् एतेष्पि लिपितमास्ते, "त्वं निजप्रभुं परमेश्वरं मा परीक्षस्व।"

VIII अनन्तरं प्रतारःः पुनरपि तम् अत्युश्चधराधरोपरि नीत्वा जगतः सकलराज्यानि तदैश्वर्याणि च दशयाश्वकार कथयाश्वकार च,

IX यदि त्वं दण्डवद् भवन् मां प्राणमेस्तर्हृष्म एतानि तुञ्चं प्रादास्यामि।

X तदानीं यीशुस्तमवोचत् दूरीभव प्रतारक, लिपितमिदम् आस्ते, "त्वया निजः प्रभुः परमेश्वरः प्रणामः क्वलः स सेव्यश्व।"

XI ततः प्रतारकेण स पर्यत्याज्जि, तदा स्वर्गीयदृतैरागत्य स सिधेवे।

XII तदनन्तरं योहन् कारायां बवन्धे, तद्वार्ता निशाच्य यीशुना गालील् प्रारथीयत।

XIII ततः परं स नासनन्नगरं विहाय जलघेस्ते सिवुलुत्रपत्ताली एतेषोरुवभयोः प्रदेशयोः सीमनोर्मध्यवर्तीयः कः कफ्नाहूम् तनगरम् ईत्वा न्यवसत्।

XIV तस्मात् अन्यादीशीयगालीलि यद्दन्पारेडब्ल्युरोधसि नप्ताविसिवूलूदेशो यत्र स्थाने स्थितौ पुरा।

XV तत्रत्या मनुजा ये ये पर्यभ्रायन् तमिस्के तैर्जनेवृहदालोकः परिदृशिष्यते तदा अवसन् ये जना देशे मृत्युचायास्वरूपके तेषामुपरि लोकानामालोकः संप्रकाशितः॥

XVI યદેતદ્વચનં પિશાધિયભવિષ્યદ્વાદિના પ્રોક્તાં, તત્ત તદા સફલમું અભૂતા

XVII અનન્તરં યીશુઃ સુસંવાં પ્રચારયનું એતાં કથાં કથપિતુમું આરેબે, મનાંસિ પરાવર્તયત, સ્વર્ગીયરાજત્વં સવિધમભવતુઃ

XVIII તતઃ પરં યીશુ ગાલીલો જલધેસ્તેન ગચ્છનું ગચ્છનું આન્દ્રિયસ્તસ્ય ભાતા શિમોનું અર્થતો ચ પિતરં વદનિ એતાવુલ્લો જલઘૌ જાલં ક્ષિપન્તૌ દદર્શ, યતસ્તૌ મીનધારિણાવાસ્તામું

XIX તદા સ તાવાહૂય વ્યાજહાર, યુવાં મમ પશ્ચાદ આગચ્છતં, યુવામહં મનુજધારિણો કરિષ્યામિ

XX તૈનૈવ તૌ જાલ વિહાય તસ્ય પશ્ચાતું આગચ્છતામું

XXI અનન્તરં તરસ્માતું સ્થાનાત્તું વ્રજનું વ્રજનું સિવાદિયસ્ય સુતૌ ચાકૂબ્દ્ય ચોહનામાનૌ દ્વી સહજૌ તાતેન સાર્દીનૌકોપરિ જાલસ્ય જીર્ણોદ્વારં કુર્વન્તૌ વીક્ષ્ય તાવાહૂંતવાનું

XXII તત્કષણાતું તૌ નાવં સ્વતાતશ્ચ વિહાય તસ્ય પશ્ચાદ્વામિનૌ બભૂવતુઃ

XXIII અનન્તરં ભજનભવને સમુપદિશનું રાજ્યસ્ય સુસંવાં પ્રચારયનું મનુજાનાં સર્વપ્રકારાનું રોગાનું સર્વપ્રકારોડાશ્ચ શમયનું યીશુઃ ફર્સનું ગાલીલેશનું ભ્રમિતુમું આરભતા

XXIV તેન ફૃત્સનુર્યાદેશરસ્ય મધ્ય તસ્ય યશો વ્યાપોત્તું અપરં ભૂતગ્રસ્તા અપસમાર્ગીણિઃ પક્ષાધારિપ્રભુતથ્ય યાવનો મનુજા નાનાવિધવ્યાવિભિઃ ક્લિષ્ટા આસનું તેણું સર્વબ્ધું તસ્ય સમીપમું આનીતેષું સ તાનું સ્વસ્થાનું ચકારા

XXV એતેન ગાલીલું કિકાપનિ-પિરિશાલમું ચિહ્નદીયદેશેભ્યો યર્દનઃ પારાશ્ચ બહવો મનુજાસ્તસ્ય પશ્ચાદ આગચ્છનું

V

I અનન્તરં સ જનનિવહં નિરીક્ષય ભૂધરોપરિ વ્રજિત્વા સમુપવિવેશા

II તદાનીં શિષ્યેષું તસ્ય સમીપમાગતેષું તેન તેભ્ય એષા કથા કથ્યાશ્રકે

III અભિમાનહીના જના ધન્યાઃ, યતસે સ્વર્ગીયરાજ્યમું અધિકરિષ્યાન્તિ

IV પિદ્યમાના મનુજા ધન્યાઃ, યસ્માતું તે સાન્ત્વનાં પ્રાસન્તિ

V નમ્રા માનવાશ્ચ ધન્યાઃ, યસ્માતું તે મેદ્દીનીમું અધિકરિષ્યાન્તિ

VI ધર્માર્થ બુદ્ધુક્ષિતાઃ તૃપ્તાતશ્ચ મનુજા ધન્યાઃ, યસ્માતું તે પરિતપ્ર્યાન્તિ

VII કૃપાલવો માનવા ધન્યાઃ, યસ્માતું તે કૃપાં પ્રાપ્યાન્તિ

VIII નિર્મલહૃદયા મનુજાશ્ચ ધન્યાઃ, યસ્માતું તે ઈશ્વરે દ્રક્ષયાન્તિ

IX મેલખિતારો માનવા ધન્યાઃ, યસ્માતું તે ઈશ્વરરસ્ય સન્તાનતેન વિષ્યાસ્યાન્તિ

X ધર્મકરણાતું તાડિતા મનુજા ધન્યાઃ, યસ્માતું સ્વર્ગીયરાજ્યે તેષામધિકરો વિદ્યાતે

XI યદા મનુજા મમ નામકૃત યુષ્માનું નિન્દનિતિ તાડયાન્તિ મૃષા નાનાદૃવ્ર્ક્યાનિ વદન્તિ ચ, તદા યું ધન્યાઃ

XII તદા આનંદત, તથા ભૂંશં હ્લાદધ્વન્ય, યતઃ સ્વર્ગ ભૂયાંસિ ફલાનિ લખ્યાદ્યે; તે યુષ્માંક પુરાતનાનું ભવિષ્યદ્વાદિનોપિ તાદ્ગુર અતાયનું

XIII યું મેદિન્યાં લવણ્યાઃ, કિન્તુ યદિ લવણ્યસ્ય લવણ્યત્વમું અપયાતિ, તર્હી તત્ત કેન પ્રકારેણ સ્વાદ્યુક્તાં ભવિષ્યતિ? તત્ત કર્ષાપિ કાર્યસ્યાયોચ્યત્વત્ત કેવલં બહિઃ પક્ષેપું નરાણાં પદતલેન દલખિતુંશ્ચ યોગ્યં ભવતિ

XIV યું જગતિ દીપિત્રિયાઃ, ભૂધરોપરિ સ્વિંયં નગરં ગુંતં ભવિતું નહિ શક્યતિ

XV અપરં મનુજા: પ્રદીપાનું પ્રજ્વાલય દ્રોણાધો ન સ્થાપયાન્તિ, કિન્તુ દીપાધારોપર્યોવ સ્થાપયાન્તિ, તેન તે દીપા ગેહસ્થિતાનું સકલાનું પ્રકાશયાન્તિ

XVI યેન માનવા યુષ્માંક સત્કર્માણિ વિલોક્ય યુષ્માંક સ્વર્ગસ્થં પિતરં ધન્યં વદન્તિ, તેષાં સમક્ષં યુષ્માંક દીપિત્સાદ્દુ પ્રકાશાત્માં

XVII અહું વ્યવસ્થાં ભવિષ્યદ્વાક્યાં લોપુમું આગતવાનું ઇતથં માનુભવત, તે દ્વે લોપનું નાગતવાનું, કિન્તુ સફલે કર્તુમું આગતોસ્મિ

XVIII અપરં યુષ્માનું અહું તથયં વદામિ યાવત્ત વ્યોમમેદિન્યો ધર્યસો ન ભવિષ્યતિ, તાવત્ત સર્વસ્મિનું સફલે ન જાતે વ્યવસ્થાયા એકા માત્રા બિન્દુરેકોપિ વાન લોપસ્યતો

XIX तस्मात् यो जन एतासाम् आजानाम् अतिक्षुद्राम् एकाजामपी लंघते मनुजांश्च तथैव शिक्षयति, स स्वर्गीयराज्ये सर्वेभ्यः क्षुद्रत्वेन विष्यास्यते, किन्तु यो जनस्तां पालयति, तथैव शिक्षयति च, स स्वर्गीयराज्ये प्रधानत्वेन विष्यास्यते।

XX अपरं युभान् अहं वदामि, अध्यापकिङ्गिरिशमानवानां धर्मानुषानात् युभां धर्मानुषाने नोतमे जाते यूधम् ईश्वरीयराज्यं प्रवेष्टु न शक्यथ।

XXI अपरश्च त्वं नरं मा वद्दीः, यस्मात् यो नरं हन्ति, स विचारसभायां दण्डार्हो भविष्यति, पूर्वकालीनजनेभ्य इति कथितमासीत् युभाभिरश्रावि।

XXII किन्त्वर्हं युभान् वदामि, यः कश्चित् कारणं विना निजभारे कुप्यति, स विचारसभायां दण्डार्हो भविष्यति; यः कश्चित् स्वीयसहजं निष्पाद्य वदति, स महासभायां दण्डार्हो भविष्यति; पुनश्च त्वं मूढ इति वक्ष्यं यदि कश्चित् स्वीयभारतं वक्ति तर्हि नरकाशौ स दण्डार्हो भविष्यति।

XXIII अतो वेदाः समीपं निजनैवेदो समानीतेऽपि निजभारतं प्रति कस्माच्यित् कारणात् त्वं यदि दोषी विद्यसे, तदान्मो तव तस्य स्मृति जीर्णयते च,

XXIV तर्हि तस्या वेदाः समीपे निजनैवैद्यं निधाय तदैव गत्वा पूर्वं तेन सार्द्धं भिल, पश्यात् आगत्य निजनैवैद्यं निवेदय।

XXV अन्यञ्च यावत् विवाहिना सार्द्धं वर्त्मनि तिष्ठसि, तावत् तेन सार्द्धं भेलनं कुरु; नो चेत् विवाही विचारयितुः समीपे त्वां समर्पयति विचारयिता च रक्षिणः सत्तिं भूमपर्यति तदा त्वं कारायां बधेथाः।

XXVI तर्हि त्वामहं तथ्यं ब्रवीमि, शेषकपृष्ठेऽपि न परिशोधिते तस्मात् स्थानात् कदापि बहिरागन्तुं न शक्यसि।

XXVII अपरं त्वं मा व्यभिचर, यदेतद् वच्यनं पूर्वकालीनलोकेभ्यः कथितमासीत् तद् यूयं श्रुतवन्तः;

XXVIII किन्त्वर्हं युभान् वदामि, यदि कश्चित् कामतः काञ्चनं योषितं पृथयति, तर्हि स मनसा तदैव व्यभिचारितवान्।

XXIX तस्मात् तव दक्षिणं नेत्रं यदि त्वां बाधते, तर्हि तत्रेत्रम् उत्पात्य दूरे निक्षिप, यस्मात् तव सर्ववपुषो नरके निक्षेपात् त्वैकाङ्गस्य नाशो वरं।

XXX यद्वा तव दक्षिणाः करो यदि त्वां बाधते, तर्हि तं करं छित्त्वा दूरे निक्षिप, यतः सर्ववपुषो नरके निक्षेपात् एकाङ्गस्य नाशो वरं।

XXXI उक्तमास्ते यदि कश्चिन् निजज्ञायां परित्यक्तुम् इच्छति, तर्हि स तस्यै त्यागपत्रं ददातु।

XXXII किन्त्वर्हं युभान् व्याहरामि, व्यभिचारदोषे न जाते यदि कश्चिन् निजज्ञायां परित्यजति, तर्हि स तां व्यभिचारयति; यश्च तां त्यक्तां स्त्रियं विवहति, सोपि व्यभिचारति।

XXXIII पुनश्च त्वं मृषा शपथम् न कुर्वन् ईश्वराय निजशपथं पालय, पूर्वकालीनलोकल्पो यैषा कथा कथिता, तामपि यूयं श्रुतवन्तः।

XXXIV किन्त्वर्हं युभान् वदामि, कमपि शपथं मा कार्ष, अर्थतः स्वर्गनामा न, यतः स ईश्वरस्य सिंहासनं;

XXXV पृथिव्या नामापि न, यतः सा तस्य पादीठः पिशाचालमो नामापि न, यतः सा महाराजस्य पुरीः;

XXXVI निजशिरोनामापि न, यस्मात् तस्यैकं कथमपि सितम् असिंतं वा कर्तुं त्वया न शक्यते।

XXXVII अपरं यूयं संलापसमये केवलं भवतीति न भवतीति च वदत यत इतोऽधिकं यत् तत् पापात्मनो ज्यपते।

XXXVIII अपरं लोचनस्य विनिमयेन लोचनं दन्तस्य विनिमयेन दन्तः पूर्वकतमिदं वयनञ्च युभाभिरश्रुयत।

XXXIX किन्त्वर्हं युभान् वदामि यूयं हिंसकं नरं मा व्याघातयता किन्तु केनचित् तव दक्षिणाकपोले यपेटाधाते कुते तं प्रति वामं कपोलञ्च व्याघोट्य।

XL अपरं केनचित् त्वया सार्द्धं विवादं फृत्वा तव परिधेयवसने जिधिते तस्मायुत्तरीयवसनमपि देहि।

XLI यदि कश्चित् त्वां क्लीशमेकं नयनार्थं अन्यायतो धरति, तदा तेन सार्द्धं क्लीशद्वयं याहिः।

XLII यश्च मानवस्त्वां याचते, तस्मै देहि, यदि कश्चित् तुम्भं धारयितुम् इच्छति, तर्हि तं प्रति परामुखो मा भूः।

XLIII निजसमीपवसिनि प्रेम कुरु, किन्तु शान्तु प्रति द्वेषं कुरु, यदेतत् पुरोक्तं वयनं ऐतदपि यूयं श्रुतवन्तः।

XLIV કિન્તવહું યુષ્માનું વદામિ, ધૂયં રિપુવ્વપિ પ્રેમ કુરાત, યે ચ યુષ્માનું શપન્તે, તાન, આશિષં વદત, યે ચ યુષ્માનું અંગૃતીયન્ત, તેથાં મફ્કલં કુરાત, યે ચ યુષ્માનું નિન્દન્તિ, તાડયન્તિ ચ, તેથાં કૃતે પ્રાર્થયધં

XLV તત્ ય: સતામસતાઓપારિ પ્રભાકરમું ઉદાયયતિ, તથા ધાર્મિકાનામધાર્મિકાનાઓપારિ નીરં વર્ષયતિ તાદૃશો ચો યુષ્માંક સ્વર્ગસ્થ: પિતા, ધૂયં તસ્યૈવ સન્તાના ભવિષ્યથ

XLVI ચે યુષ્માનુસે પ્રેમ કુર્વન્તિ, ધૂયં યદિ કેવલં તેવેવ પ્રેમ કુરાથ, તર્હિ યુષ્માંક કિ ફ્લં ભવિષ્યતિ? ચણાલા અપિ તાદૃશાં કિ ન કુર્વન્તિ?

XLVII અપરં ધૂયં યદિ કેવલં સ્વીયભાત્તતુત્વન નમત, તર્હિ કિ મહત્ત્વ કર્મ કુરાથ? ચણાલા અપિ તાદૃશાં કિ ન કુર્વન્તિ?

XLVIII તસ્માત્ યુષ્માંક સ્વર્ગસ્થ: પિતા યથા પૂર્ણો ભવતિ, ધૂયમપિ તાદૃશા ભવતા

VI

I સાવધાના ભવત, મનુજાનું દર્શિયતું તેથાં ગોચરે ધર્મકર્મ મા કુરાત, તથા કૃતે યુષ્માંક સ્વર્ગસ્થપિતુઃ સકાશાત્તુ કિંચન ફ્લં ન પ્રાર્થયથ

II ત્વં યદા દદાસિ તદા કપટિનો જના યથા મનુજલ્લય: પ્રશંસાં પ્રાપ્તું બજનભવને રાજમાર્ગે ચ તૂરીં વાદયન્તિ, તથા મા કુરિંગું, અહં તુલ્યં યથાર્થ કથયામિ, તે સ્વકાયં ફ્લંમું અલભન્તા

III કિન્તુ ત્વ યદા દદાસિ, તદા નિજદક્ષિણાણકરો યત્ કરોતિ, તદ્ વામકર્ મા જ્ઞાપયા

IV તેન તવ દાનં ગુપ્તં ભવિષ્યતિ પસ્તુ તવ પિતા ગુપ્તદર્શી, સ પ્રકાશ્ય તુલ્યં ફ્લં દાસ્યતિ

V અપરં યદા પ્રાર્થયસે, તદા કપટિનઈવ મા કુરા, પસ્માત્ તે બજનભવને રાજમાર્ગસ્ય કોણે તિષ્ઠન્તો લોકાનું દર્શયન્તન: પ્રાર્થયિતું પ્રીયન્તે; અહં યુષ્માનું તથાં વદામિ, તે સ્વકીયફ્લં પ્રાપુન્વનું

VI તસ્માત્ પ્રાર્થનાકાલે અનતરાગારં પ્રવિશ્ય દ્વારં રદ્ધ્યા ગુપ્તં પશ્યતસ્તવ પિતુઃ સમીપે પ્રાર્થયસ્વ; તેન તવ ય: પિતા ગુપ્તદર્શી, સ પ્રકાશ્ય તુલ્યં ફ્લં દાસ્યતિ

VII અપરં પ્રાર્થનાકાલે દેવપૂજકાઈવ મુદ્ધા પુનરાક્તિં મા કુરા, યસ્માત્ તે બોધન્તે, બહુવારં કથાયાં કથિતાયાં તેથાં પ્રાર્થના ગ્રાહિષ્યતે

VIII ધૂયં તેથામિવ મા કુરાત, યસ્માત્ યુષ્માંક યદ્ યત્ પ્રયોજનં યાચનાત: પ્રાગેવ યુષ્માંક પિતા તત્ જાનાતિ

IX અતએવ ધૂયમ ઈદ્દુક પ્રાર્થયધં, હે અસ્માંક સ્વર્ગસ્થપિતઃ, તવ નામ પૂજયં ભવતુ

X તવ રાજત્વ ભવતુઃ; તવેચા સ્વર્ગ યથા તથૈવ મેદિન્યામપિ સફ્લા ભવતુ

XI અસ્માંક પ્રારોજનીયમું આહારમું અથ્ દેહિ

XII વંય યથા નિજાપારાધિન: ક્ષમામહે, તવૈવાસ્માકમું અપરાધાનું ક્ષમસ્વ

XIII અસ્માનું પરીક્ષાં માનય, કિન્તુ પાપાત્મનો રક્ષ: રાજત્વં ગૌરવં પરાકમ: એતે સર્વો સર્વદા તવ: તથાસ્તુ

XIV યદિ ધૂયમ અન્યેખામ્ય અપરાધાનું ક્ષમાયે તર્હિ યુષ્માંક સ્વર્ગસ્થપિતાપિ યુષ્માનું ક્ષમિષ્યતે:

XV કિન્તુ યદિ ધૂયમ અન્યેખામ્ય અપરાધાનું ન ક્ષમાયે, તર્હિ યુષ્માંક જનકાપિ યુષ્માકમું અપરાધાનું ન ક્ષમિષ્યતે

XVI અપરમું ઉપવાસકાલે કપટિનો જના માનુષાનું ઉપવાસં જ્ઞાપયિતું સ્વેચ્છા વદનાનિ મ્લાનાનિ કુર્વન્તિ, ધૂયં તથા વિપશાવદના મા ભવતાઃ અહં યુષ્માનું તથાં વદામિ તે સ્વકીયફ્લંમભાનું અલભન્તા

XVII યદા ત્વમું ઉપવસસિ, તદા યથા લાકેસ્તંત્રં ઉપવાસીવ ન દૃશ્યસે, કિન્તુ તવ યોગોચર: પિતા તેનૈવ દૃશ્યસે, તલ્કૃતે નિજશિરસિ તૈલં મર્દ્યં વદનશ્ર પ્રકાશાલયઃ

XVIII તેન તવ ય: પિતા ગુપ્તદર્શી સ પ્રકાશ્ય તુલ્યં ફ્લં દાસ્યતિ

XIX અપરં યત્ સ્થાને કીટા: કલફાશ્ચ ક્ષયં નયન્તિ, ચૌરાશ્ચ સંન્ધિં કર્તાયિત્વા ચોરયિતું શક્નુવન્તિ, તાદૃશાં મેદિન્યાં સ્વાર્થ ધનં મા સંયિન્તુ

XX કિન્તુ યત્ સ્થાને કીટા: કલફાશ્ચ ક્ષયં ન નયન્તિ, ચૌરાશ્ચ સંન્ધિં કર્તાયિત્વા ચોરયિતું ન શક્નુવન્તિ, તાદૃશો સ્વર્ગો ધનં સંયિન્તુ

XXI યસ્માત્ યત્ સ્થાને યુષ્માંક ધનં તત્રૈવ ખાને યુષ્માંક મનાંસિ

XXII લોચનં દેહસ્ય પ્રદીપક, યસ્માત્ યદિ તવ લોચનં પ્રસંગ ભવતિ, તર્હિ તવ ફૃત્સં વપુ દીપિયુક્તં ભવિષ્યતિ

XXIII કિન્તુ લોચનેડપ્રસન્ને તવ કૃત્સનું વપુઃ તમિસયુક્તં ભવિષ્યતિ અતએવ યા દીપિસ્ત્વયિ વિદ્યતે, સા એદિ તમિસયુક્તા ભવતિ, તર્હિ તત્ત્વમિસનું કિયનું મહત્વાં

XXIV કોપી મનુજો દ્વારા પ્રભુ સેવિતું ન શકનોતિ, યસમાદ્ એક સંમન્ય તદન્યં ન સમાન્યતે, યદ્વા એકત્ર મનો નિધાય તદન્યમું અવમન્યતે; તથા યુધ્યમપોશ્ચાં લક્ષ્મીઓત્સ્યુભે સેવિતું ન શકનુથી

XXV અપરમું અહું યુધ્યમબ્યં તથયં કથયામિ, કિ ભક્ષિષ્યામઃ? કિ પાસ્યામઃ? ઇતિ પ્રાણધારણાય મા ચિન્તયત; કિ પરિધાસ્યામઃ? ઇતિ કાયરક્ષણાય ન ચિન્તયત; ભક્ષયાત્ત્પ્રાણા વસનાંત્ર વંપુષિ કિ શ્રેષ્ઠાણિ ન હિ?

XXVI વિહાયસો વિહક્કમાનું વિલોક્યત; તે નોંધતે ન ફૂલ્યતે ભાડકાગારે ન સશ્રીયતેડપિ; તથાપિ યુખાકું સ્વર્ગસ્થઃ પિતા તેભ્ય આહારં વિતરતિ

XXVII યું તેભ્ય: કિ શ્રેષ્ઠા ન ભવથ? યુખાકું કશ્યિત્ત મનુજ: ચિન્તયનું નિજાયુષ: ક્ષણમપિ વર્દ્ધયિતું શક્યોતિ?

XXVIII અપરં વસનાય કુતશ્ચિન્તયત? ક્ષેત્રોત્પત્તાનિ પુષ્પાણિ કથં વર્દ્ધન્તે તદાલોચયતા તાનિ તન્તૂનું નોત્પાદયન્તિ કિમપિ કાર્યં ન કૃવ્યન્તિ;

XXIX તથાયંહ યુખાનું વદામિ, સુલેમાનું તાદૃગું ઐશ્વર્યવાનપિ તત્પુષ્પમિવ વિભૂષિતો નાસીતું

XXX તસ્માત્તુ ક્ષય વિદ્યમાનં શ્રદ્ધાયુલ્લયાન નિક્ષેપસ્યતે તાદૃશાં યત્ત ક્ષેત્રસ્થિતિ કુસુમં તત્ત યદીશ્વર ઇતથં બિભૂષયતિ, તર્હિ હે સ્તોકપ્રત્યાયિનો યુખાનું કિ ન પરિધાપયિષ્યતિ?

XXXI તસ્માત્તુ અસ્માભિ: કિમસ્યતે? કિઞ્ચ પાયિષ્યતે? કિ વા પરિધાયિષ્યતે, ઇતિ ન ચિન્તયતા

XXXII યસ્માતું દેવાર્થ્યકા અપીતિ શેષન્તે; એટેષું દ્વાર્યેષું પ્રયોજનમસ્તીતિ યુખાકું સ્વર્ગસ્થઃ પિતા જાનાતિ

XXXIII અતએવ પ્રથમત ઈશ્વરીયરાજ્યં ધર્મઅં યેષધં, તત એતાનિ વસ્તુનિ યુખાલંબં પ્રદાયિષ્યન્તો

XXXIV શ્વદ: કૃતે મા ચિન્તયત, શ્વઅએવ સ્વયં સ્વમુદ્રિશ્ય ચિન્તયિષ્યતિ; અધાતની યા ચિન્તા સાધકૃતે પ્રચુરતરા|

VII

I યથા યું દોષીકૃતા ન ભવથ, તત્કૃતેદન્યં દોષિણં મા કુરુતા|

II યતો યાદૃશેન દોષેણ યું પરાનું દોષિણાઃ કુરુથ, તાદૃશેન દોષેણ યુખમપિ દોષીકૃતા ભવિષ્યથ, અન્યઅનુ ચેન પરિમાળેન યુખાલિઃ પરિધીયતે, તેનેવ પરિમાળેન યુખમકૃતે પરિમાયિષ્યતો|

III અપરાજ્ઞ નિજનયને ચા નાસા વિદ્યતે, તામું અનાલોચ્ય તવ સહજસ્ય લોચને યત્ત તૃણમું આસ્તે, તદેવ કૃતો વીક્ષસે?

IV તવ નિજલોચને નાસાયાં વિદ્યમાનાયાં, હે ભાતઃ, તવ નયનાત્ત તૃણાં બહિષ્યર્થુ અનુજાનીહિ, કથમેતાં નિજસહાય કથં કથયિતું શકનોષિ?

V હે કપટિનું આદૌ નિજનયનાત્ત નાસાં બહિષ્યકુરુ તતો નિજદૃષ્ટૌ સુપ્રસન્નાયાં તવ ભાતું લોચનાત્ત તૃણાં બહિષ્યકર્તું શક્યસિ

VI અચ્યુત્ત સામેયેભ્ય: પવિત્રવસ્તુનિ મા વિતરત, વરાહાણાં સમક્ષાં મુક્તા મા નિક્ષિપત; નિક્ષેપણાત્ત તે તાઃ સર્વ્યઃ: પહે દ્વારયિષ્યન્તિ, પરાવું યુખાનપિ વિદારયિષ્યન્તિ|

VII ચાચધં તતો યુખાલંબં દાયિષ્યતે; મગાચધં તત ઉદ્રેણ લાપ્સયધે; દ્વારમું આહત, તતો યુખમકૃતે મુક્તાં ભવિષ્યતિ|

VIII યસ્માદ્ ચેન ચાચયતે, તેન લાભ્યતે; ચેન મૃગ્યતે તેનોદેશઃ પ્રાયાતે; ચેન ચ દ્વારમું આહન્યતે, તત્કૃતે દ્વારં મોચ્યતે|

IX આત્મજેન પૂપે પ્રાર્થિતે તસ્મૈ પાષાણાં વિશ્રાણયતિ,

X મીને ચાચિતે ચ તસ્મૈ ભૂજળાં વિતરતિ, એતાદૃશઃ પિતા યુખાકું મધ્યે ક આસ્તે?

XI તસ્માદ્ યુધ્યમું અભદ્રા: સન્તોડપિ યદિ નિજબાલકેલ્ય ઉત્તમાં દ્વયં દાનું જાનીથ, તર્હિ યુખાકું સ્વર્ગસ્થઃ પિતા સ્વીયાચક્ક્ષય: કિમુતમાનિ વસ્તુનિ ન દાસ્યતિ?

XII યુખાનું પ્રતીતોરેણાં યાદૃશો વ્યવહારો યુખાકું પ્રિયઃ, યું તાનું પ્રતિ તાદૃશાનેવ વ્યવહારાનું વિધતાઃ યસ્માદ્ વ્યવસ્થાભાવિષ્યદ્વારાણાં વચનાનામું ઇતિ સારણું

XIII સંકીર્ણદ્વારેશ પ્રવિશત; યતો નરકગમનાય યદ્ય દ્વારં તદ્ય વિસ્તીર્ણ યચ્ચ વર્ત્મ તદ્ય બૃહત્ત તેન બહવ: પ્રવિશન્તિ।

XIV અપરં સ્વર્ગગમનાય યદ્ય દ્વારં તત્કીદુક્ષ સંકીર્ણી યચ્ચ વર્ત્મ તત્કીદુગ્ધુર્ગમમ્યુ તદુદેષ્ટાર: કિયન્તોડલ્યાઃ।

XV અપરઞ્ચ યે જના મેખવેશેન યુભાંક સ્પેચીપ્રમ્ય આગચ્છન્તિ, કિન્તુવન્તદુર્નતા વૃકા એતાદૃશેભ્યો ભવિષ્યદ્વારિદ્યઃ: સાવધાના ભવત, યુધ્ય ફુલેન તાન્ પરિચેતું શક્નુથુઃ

XVI મનુજા: કિ કસ્ટક્નો વૃક્ષાદ્ય દ્રાક્ષાફુલાનિ શૃગાલકોલિતશ્ચ ઉડુમ્બરફુલાનિ શાતયન્તિ?

XVII તદ્દ્દ્દ ઉત્તમ એવ પાદપ ઉત્તમફુલાનિ જનયતિ, અધમાદપેવાધમફુલાનિ જનયતિ।

XVIII કિન્તુતમપાદપ: કદાયધમફુલાનિ જનયિતું ન શક્નોતિ, તથાધમોપિ પાદપ ઉત્તમફુલાનિ જનયિતું ન શક્નોતિ।

XIX અપરં યે યે પાદપા અધમફુલાનિ જનયન્તિ, તે કૃતા વહ્ની ક્ષિષ્ણન્તો

XX અતએવ યુધ્ય ફુલેન તાન્ પરિચેષ્યથુઃ

XXI યે જના માં પ્રાણું વદન્તિ, તે સર્વે સ્વર્ગરાજયં પ્રવેક્ષયન્તિ તત્ત્વ, કિન્તુ યો માનવો મમ સ્વર્ગસ્થસ્ય પિતુરિષ્ઠ કર્મ કરોતિ સ એવ પ્રવેક્ષયતિ।

XXII તદ્ય હિને બહવો માં વદિષ્યન્તિ, હે પ્રભો હે પ્રભો, તવ નામના કિમસમાભિ ભવિષ્યદ્વારાં ન વ્યાહૃતં? તવ નામના ભૂતાઃ કિ ન ત્યાજિતાઃ? તવ નામના કિ નાનાદૂતાનિ કર્માણિ ન કૃતાનિ?

XXIII તદાં વદિષ્યામિ, હે કુર્મકારણો યુભાન્ અહ્ન ન વેદ્ધિ, યુધ્ય મલસ્મીપાદ્ય દૂરીભવતા

XXIV ય: કશ્યિત્ મમૈતા: કથા: શ્રુત્વા પાલયતિ, સ પાષાણોપરિ ગૃહનિમ્ભર્તા જ્ઞાનિના સહ મયોપમીયતે।

XXV યતો વૃષ્ટૌ સચામ્ય આખાવ આગતે વાયૌ વાતે ચ તેષું તદોહું લગેષુ પાષાણોપરિ તસ્ય નિતેસત્તન પતતિ।

XXVI કિન્તુ ય: કશ્યિત્ મમૈતા: કથા: શ્રુત્વા ન પાલયતિ સ સૈકેત ગેહનિમ્ભર્તા ડકાનિના ઉપમીયતે।

XXVII યતો જલવૃષ્ટૌ સત્યામ્ય આખાવ આગતે પવને વાતે ચ તૈ ગૃહે સમાધાતે તત્પતતન મહદું ભવતિ।

XXVIII યીશુનૈતેષુ વાક્યેષુ સમાપિતેષુ માનવાસ્તવીયોપદેશમ્ય આશ્વર્ય્ય મેનિરો

XXIX યસમાત્ સ ઉપાધ્યાયા ઈવ તાન્ નોપદિદેશ કિન્તુ સમર્થપુરુષએવ સમુપદિદેશ।

VIII

I યદા સ પર્વતાદ્ય અવારોહત્ત તદા બહવો માનવાસ્તવ્યશાદ વત્રજુઃ।

II એક: કુર્જવાન્ય આગત્ય તં પ્રાણાય ભબાષે, હે પ્રભો, યદિ ભવાન્ય સમન્યાતે, તહી માં નિરામયં કર્તું શક્નોતિ।

III તતો યીશુઃ: કરે પ્રસાર્ય તસ્યાઙ્ક સ્પૃશન્ વ્યાજહાર, સમન્યેહું તં નિરામયો ભવ: તેન સ તક્ષણત્તુ કુર્જનામયિયિ।

IV તતો યીશુસ્તં જગાદ, અવધેહિ કથામેતાં કશ્યિદપિ મા બૂહિ, કિન્તુ યાજકસ્ય સન્નિધિં ગત્વા સ્વાત્માનં દર્શય મનુજેભ્યો નિજનિરામયત્વં પ્રમાણયિતું મૂસાનિરુપિતં દ્વયમ્ય ઉત્સુજ્ય ચ।

V તદનાંતરં યીશુના કફન્ડાભૂનામનિ નગરે પ્રવિષે કશ્યિત્ શતસેનાપતિસત્તસ્મીપ્રમ્ય આગત્ય વિનીય ભબાષે,

VI હે પ્રભો, મધીય એકો દાસ: પક્ષાધાત્વયાધિના ભૂણં વથિતઃ, સતુ શયનીય આસો

VII તદાની યીશુસ્તસ્મૈ કથિતવાન્ય અહ્ન ગત્વા તં નિરામયં કરિષ્યામિ।

VIII તતઃ સ શતસેનાપતિ: પ્રય્ત્વદૃત્ય હે પ્રભો, ભવાન્ય યત્ત મમ ગોહમધં યાતિ તદ્યોગ્યભાજનં નાહમાસ્મિ; વાક્ષાત્રમ્ય આદિશત્તુ, તેનૈવ મમ દાસો નિરામયો ભવિષ્યતિ।

IX યતો મધિ પરનિભેડપિ મમ નિદેશવશયા: કતિ કતિ સેનાઃ સન્તિ, તત એકસ્મિન્ય યાહીત્યકૃતે સ યાતિ, તદન્યસ્મિન્ય એહીત્યકૃતે સ આયાતિ, તથા મમ નિજાસે કર્મેતત્ત કુર્વિંયુકૃતે સ તત કરોતિ।

X તદાની યીશુસ્તસ્ત્યૈત્ત વચ્ચો નિશાય વિસ્મયાપ્નોડ્ભૂતઃ નિજપ્રશાદ્વામિનો માનવાન્ય અવોચ્ય, યુભાન્ય તથયં વચ્ચિ, ઇસાયેલીયોલોકાનાં મધેદપિ નૈતાદૃશો વિશ્વાસો મયા પ્રાણઃ।

XI અન્યચાંદ્ય યુભાન્ય વદામિ, બહવ: પૂર્વસ્યા: પશ્ચિમાયાશ્ર દિશ આગત્ય ઈબ્રાહીમા ઈસ્હાકા યાકૂબા ચ સાક્મ મિલિત્વા સમુપવૈક્ષયન્તિ;

XII કિન્તુ યત્ર સ્થાને રોદનદનંતર્ધર્ષણે ભવતસ્તસ્મિનું બહિભૂતતમિસે રાજ્યસ્ય સન્તાના નિક્ષેસ્યને।

XIII તત્ત: પરે યીશુસ્તં શતસેનાપત્રિ જગાદ, યાહિ, તવ પ્રતીત્યનુસારતો મુક્લં ભૂયાતું; તદા તસ્મિન્નેવ દઢે તીયદાસો નિરામયો બભૂવ।

XIV અનન્તરં યીશુ: પિતરસ્ય ગોહમુપસ્થાય જવરેણ પીડિતાં શયનીયસ્થિતાં તસ્ય શ્વશ્રૂં વીક્ષાઓકે।

XV તત્ત્સેન તસ્યા: કરસ્ય સ્પૃષ્ટતવાત્ જવરસ્તાં તત્યાજ, તદા સા સમુત્થાય તાનું સિંધેવે।

XVI અનન્તરં સન્યાયાં સલ્યાં બહુશો ભૂતગ્રસ્તમનુજ્ઞાનું તસ્ય સમીપમું આનિન્યુ: સ ચ વાક્યેન ભૂતાનું ત્યાજયામાસ, સર્વપ્રકારપીડિતજનાંશુ નિરામયાનું ચકાર:

XVII તસ્માત્ સર્વા દુર્બ્લલતાસ્માક તેનૈવ પરિધારિતા અસ્માક સકળં વ્યાધિં સએવ સંગૃહીતવાનું ઘદેતક્ષયાં યિશયિયભવિષ્યદ્વારાદ્વારોકતમાસીત્તુ, તતાદા સફળમભવતુ।

XVIII અનન્તરં યીશુશ્રતુર્દ્દ્યું જનનિવાહું વિલોક્ય તટિન્યા: પારં યાતું શિષ્યાનું આદિદેશા

XIX તદાનીમું એક ઉપાધ્યાય આગત્ય કથિતવાનું હે ગુરો, ભવાનું યત્ર યાસ્યતિ તત્રાહમપિ ભવતઃ પશ્ચાદ ચાસ્યામિ।

XX તતો યીશુ જગાદ, કોષ્ટ: સ્થાતું સ્થાનં વિદ્યતે, વિહાયસો વિહૃકુમાનાં નીડાનિ ચ સન્તિ; કિન્તુ મનુષ્યપુત્રસ્ય શિર: સ્થાપયિતું સ્થાનં ન વિદ્યતે।

XXI અનન્તરમું અપર એક: શિષ્યસ્તં બભાષે, હે પ્રભો, પ્રથમતો મમ પિતરં શમશાને નિધાતું ગમનાર્થ મામું અનુમન્યસ્વા!

XXII તતો યીશુરુક્તવાનું મૃતા મૃતાનું શમશાને નિધાતું, તં મમ પશ્ચાદ આગચ્છા

XXIII અનન્તરં તસ્મિનું નાવમાંદે તસ્ય શિષ્યાસત્ત્વશ્રાત જગ્યુઃ।

XXIV પશ્ચાત્ સાગરસ્ય મધ્યં તેખું ગતેખું તાદૃશ: પ્રબલો ઝાંઝનિલ ઉદ્તિષ્ઠત્, યેન મહાતરકું ઉત્થાય તરણિં છાદિતવાનું, કિન્તુ સ નિદ્રિત આસીતું।

XXV તદા શિષ્યા આગત્ય તસ્ય નિદ્રાલઙું કૃત્વા કથયામાસુઃ, હે પ્રભો, વયં પ્રિયામહે, ભવાનું અસ્માકું પ્રાણાનું રક્ષતું।

XXVI તદા સ તાનું ઉક્તવાનું, હે અધ્યવિશ્વાસિનો યુધં કુતો વિભીથ? તત: સ ઉત્થાય વાતં સાગરઅન્ત રજ્યામાસ, તતો નિવ્યતિમભવતુ

XXVII અપરં મનુજા વિસ્મયે વિલોક્ય કથયામાસુઃ, અહો વાતસરિત્પતી અસ્ય કિમાજાગ્રાહિણો? કીદ્દોષોયં માનવઃ।

XXVIII અનન્તરં સ પારં ગત્વા નિદેરીયદેશમું ઉપસ્થિતવાનું; તદા દ્વૌ ભૂતગ્રસ્તમનુજ્ઞી શમશાનસ્થાનાદું બહિ ભૂત્વા તં સાક્ષાત્ કૃતવન્તૌ, તાવેતાદૃશો પ્રયાણડાવસ્તાં યત્ત તેન સ્થાનેન કોપિ યાતું નાશકોત્તુ

XXIX તાવું: કથયામાસતું, હે ઈશ્વરસ્ય સૂનો યીશો, ત્વયા સાક્મ અવયો: ક: સમ્ભન્દઃ? નિરૂપિતકાલાત્ પ્રાગેવ કિમાવાભયાં યાતનાં દાતુમું અત્રાગતોસિ?

XXX તદાની તાભ્યાં કિચ્છિદુરૈ વરાહાણામું એકો મહાવજોડયરત્ય

XXXI તતો ભૂતૌ તૌ તસ્યાનિતકે વિનીય કથયામાસતું, યથાવાં ત્યાજયસિ, તરહી વરાહાણાં મધેવ્રજમું આવાં પ્રેરયા

XXXII તદા યીશુર્વદ્ધ યાતં, અનન્તરં તૌ યદા મનુજો વિહાય વરાહાણાનું આશ્રિતવન્તૌ, તદા તે સર્વે વરાહા ઉચ્ચસ્થાનાત્ મહાજવેન ધાવનતઃ: સાગરીયોત્તે મજજન્તો મન્દુઃ।

XXXIII તતો વરાહરક્ષકઃ: પલાયમાના મધેનગરં તૌ ભૂતગ્રસ્તૌ પ્રતિ યથદું અધટટ, તાઃ સર્વવાર્તા અવદનું

XXXIV તતો નાગરિકાઃ: સર્વે મનુજા યીશું સાક્ષાત્ કર્તું બહિરાયાતાઃ તજ્ઞ વિલોક્ય પ્રાર્થયાઅંકિરે ભવાનું અસ્માકું સીમાતો યાતું।

IX

I અનન્તરં યીશુ નોકમારુદ્ય પુન: પારમાગત્ય નિજગ્રામમું આયયૌ।

II તત: કતિપ્યા જના એકું પક્ષાધાતિનં સ્વદ્વોપરિ શાયયિત્વા તત્ત્સમીપમું આનયનું; તતો યીશુસ્તેણાં પ્રતીતિ વિજાય તં પક્ષાધાતિનં જગાદ, હે પુત્ર, સુર્યિણો ભવ, તવ કલુખસ્ય મર્ષણાં જાતમું

III તાં કથાં નિશચ્ય કિયન્ત ઉપાધ્યાયા મનઃસુ યિન્તિતવન્ત એષ મનુજ ઈશ્વરં નિન્દિતિ

- IV** ततः स तेषाम् एतोदृशीं चिन्तां विजाय कथितवान्, यूयं मनःसु कृत एतोदृशीं कुचिन्तां कुरुथ?
- V** तव पापमर्षणं जातं, यद्गा त्वमुत्थाय गच्छ, द्वयोरेनयो वर्क्ययोः किं वाक्यं वक्तुं सुगमं?
- VI** किन्तु मेहिन्यां कलुषं क्षमितुं मनुजसुतस्य सामर्थ्यमस्तीति यूयं यथा जानीथ, तदर्थं स तं पक्षाधातिनं गहितवान्, उत्तिष्ठ, निजशयीयं आदाय गेहं गच्छ।
- VII** ततः स तत्क्षाणाद् उत्थाय निजगेहं प्रस्थितवान्।
- VIII** मानवा इत्यं विलोक्य विस्मयं भेनिरे, ईश्वरेण मानवाय सामर्थ्यम् ईदृशं दत्तं इति कारणात् तं धन्यं बत्यापिरे या।
- IX** अनन्तरं यीशुस्तस्त्वानाद् गच्छन् गच्छन् करसंग्रहस्थाने समुपविष्टं मधिनामानम् एकं मनुजं विलोक्य तं बभाषे, मम पश्चाद् आगच्छ, ततः स उत्थाय तस्य पश्चाद् व्राज।
- X** ततः परं यीशौ गृहे भोक्तुम् उपविष्टे भवतः करसंग्राहिणः कलुषिणश्च मानवा आगत्य तेन साकं तस्य शिष्येण्य साकम् उपविष्टुः।
- XI** किरुशिनस्तद् दृष्ट्वा तस्य शिष्यान् बलापिरे, युधाकं गुरुः किं निभित्तं करसंग्राहिणिः कलुषिभिश्च साकं भुक्ते?
- XII** यीशुस्तत् श्रुत्वा तान् प्रत्यवद्दृ, निरामयलोकानां चिकित्सकेन प्रयोजनं नास्ति, किन्तु सामयलोकानां प्रयोजनमास्ते।
- XIII** अतो यूयं यात्वा वयनस्यास्यार्थं शिक्षध्वम्, दृष्ट्वा ये यथा प्रीति न तथा यज्ञकर्मणिः यतोऽहं धार्मिकान् आहातुं नागतोऽस्मि किन्तु मनः परिवर्तयितुं पापिन आहातुम् आगतोऽस्मि।
- XIV** अनन्तरं योहनः शिष्यस्तस्य समीपम् आगत्य कथयामासुः, किरुशिनो वयश्च पुनः पुनरुपवसामः, किन्तु तत्र शिष्या नोपवसन्ति, कुतः?
- XV** तदा यीशुस्तान् अवोचत् यावत् सभीनां संक्षेपं कन्याया वरस्तिष्ठति, तावत् किं ते विलापं कर्तुं शक्तुवन्ति? किन्तु यदा तेषां संक्षाद् वरं नयनिति, तादृशः समय आगमिष्यति, तदा ते उपवत्स्यन्ति।
- XVI** पुरातनवसने कोपि नवीनवसनं न योजयति, यस्मात् तेन योजितेन पुरातनवसनं छिनति तच्छिद्रञ्च बहुकुर्सितं दृश्यते।
- XVII** अन्यश्च पुरातनकुत्वां कोपि नवानगोस्तनीरसं न निदधाति, यस्मात् तथा कृते कुतू विदीर्घते तेन गोस्तनीरसः पतति कुतूश्च नशयति; तस्मात् नवीनायां कुत्वां नवीनो गोस्तनीरसः स्थाप्यते, तेन द्वयोरवान् भवति।
- XVIII** अपरं तेनैतत्कथाकथनकाले एकोडधिपतिस्तं प्रणाम्य बभाषे, मम दुष्ठिता प्रायेणौतावत्काले मृता, तस्माद् भवनागत्य तस्या गाने हस्तमर्पयतु, तेन सा ज्ञविष्यति।
- XIX** तदानीं यीशुः शिष्यैः साकम् उत्थाय तस्य पश्चाद् व्राज।
- XX** इत्यनन्तरे द्वादशवत्सरान् यावत् प्रदरामयेन शीर्णेऽका नारी तस्य पश्चाद् आगत्य तस्य वसनस्य ग्रन्थिं पस्पर्शः;
- XXI** यस्मात् मया केवलं तस्य वसनं स्पृष्ट्वा स्वास्थ्यं प्राप्यते, सा नारीति मनसि निश्चितवती।
- XXII** ततो योशुर्वद्दनं परावर्त्य तां जगाद्, हे कन्ये, त्वं सुस्थिरा भव, तव विश्वासस्त्वां स्वस्थामकार्षीत् एतद्वाक्ये गहितये वा योषित् स्वस्थाभूत्।
- XXIII** अपरं यीशुस्तस्याध्यक्षस्य गेहं गत्वा वादकप्रभूतीन् बहून् लोकान् शब्दायमानान् विलोक्य तान् अवद्दृ,
- XXIV** पन्थानं त्यज, कन्येयं नाभियत निद्रितास्ते; कथामेतां श्रुत्वा ते तमुपजहसुः।
- XXV** किन्तु सर्वेषु भिक्षुतेषु सोऽभ्यन्तरं गत्वा कन्यायाः करं धृतवान्, तेन सोऽदिष्टतः;
- XXVI** ततस्तत्कर्मणो पशः फृत्सन् तं देष्टं व्याप्तवत्।
- XXVII** ततः परं यीशुस्तस्मात् स्थानाद् यात्रां एकारः, तदा हे दायूदः सन्तान, अस्मान् दृश्यत, इति वदन्तौ द्वौ जनावन्दौ प्रोत्यैराङ्गयन्तौ तपत्प्रश्नाद् व्रजतुः।
- XXVIII** ततो यीशौ गेहमध्यं प्रविष्टं तावपि तस्य समीपम् उपस्थितवन्तौ, तदानीं स तौ पृष्ठवान् कर्मेतत् कर्तुं मम सामर्थ्यम् आस्ते, युवां किभिति प्रतीयते? तदा तौ प्रत्यूयतुः, सत्यं प्रलो।

XXIX તદાનીં સ તથો લોચનાનિ સ્પૃશન્ન બભાષે, યુવયો: પ્રતીત્યનુસારાદ્ય યુવયો મંજુલાં ભૂયાતૃ તેન તત્કષણાત્ત તથો નેત્રાણિ પ્રસન્નાન્યભવન્ન.

XXX પશ્ચાદ્ય વીશુસ્તૌ દૃઢમાજાય જગાદ, અવધત્તમ એતાં કથાં કોપિ મનુજો મ જાનીયાતૃ

XXXI કિન્તુ તૌ પ્રસ્થાય તસ્મિન્નુફુસ્ને દેશે તસ્ય કીર્તિ પ્રકાશયામાસતુઃ।

XXXII અપરં તૌ બહિયાત અતસ્મિત્તરે મનુજા એક ભૂતગ્રસ્તમૂહુક તસ્ય સમીપમ્ય આનીતવન્તઃ।

XXXIII તેન ભૂતે ત્યાજિતે સ મૂક: કથાં કથપિતું પ્રારભત, તેન જના વિસમય વિજાય કથયામાસુઃ, ઈસાપેલો વંશે કદાપિ નેદગદૃષ્યત:

XXXIV કિન્તુ ક્રિક્ષિન: કથયાત્રાઞ્ચુ: ભૂતાધિપતિના સ ભૂતાન્ન ત્યાજયતિ

XXXV તતઃ પરં યીશુસ્તેષાં ભજનભવન ઉપદિશન્ન રાજ્યસ્ય સુસંવાદ્ય પ્રચારયન્ન લોકાનાં યસ્ય ય આમયો યા ય પીડાસીત્તુ, તાન્ન શમયન્ન શમયંશ્ય સર્વાણિન નગરાણિ ગ્રામાંશ્ય બભ્રમા

XXXVI અન્યાન્ય મનુજાન્ન ય્વકુલાન્ન અરક્ષકમેખાનિવ ય ત્યક્તાન્ન નિરીક્ષ્ય તેષુ કારુણિકઃ સન્ન શિષ્યાન્ન અવદટુ

XXXVII શસ્યાનિ પ્રચુરાણિ સન્તિ, કિન્તુ છેતાર: સ્તોકાઃ।

XXXVIII ક્ષેત્ર પ્રત્યપરાન્ન છેડકાન્ન પ્રહેતું શરસ્યસ્વામિન્ન પ્રાર્થયધમ્ય

X

I અનન્તરં યીશુ દ્વારાશિષ્યાન્ન આછૂયામેધભૂતાન્ન ત્યાજયિતું સર્વપ્રકારરોગાન્ન પીડાશ્ય શમયિતું તેજ્ય: સામર્થ્યમદાતુ

II તેથાં દ્વારાશપ્રેષ્યાણાં નામાચેતાનિ પ્રથમં શિમોન્ન ય પિતરું વદન્તિ, તતઃ પરં તસ્ય સહજ આન્દ્રિય: સિવિદ્યસ્ય પુત્રો યાકૂબુ

III તસ્ય સહજો યોઈન્ન: ક્રિલિપુ બર્થલમય્ય થોમા: કરસંગ્રાહી મથિઃ, આલ્ફેયપુત્રો યાકૂબુ,

IV કિનાનીય: શિમોન્ન ય ઈંજિકિયોતીયપિંડાદા: ખીંચ પરકરેર્ધયતુ

V એતાન્ન દ્વારાશિષ્યાન્ન યીશુ: પ્રેષયન્ન ઇત્યાજાપાયત્ત યૂધ્યમ્ય અન્યદેશીયાનાં પદ્દીં શેમિરોણીયાનાં કિમપિ નગરાંન ન પ્રવિશ્યે

VI ઈસાયેલોત્રસ્ય હારિતા યે યે મેષાસ્તેષામેવ સમીપ યાતા

VII ગત્વા ગત્વા સ્વર્ગત્વય રાજ્યત્વં સવિધમભવત્ત, એતાં કથાં પ્રચારયતા

VIII આમયગ્રસ્તાન્ન સ્વસ્થાનુફુરત, કુષ્ણન: પરિષ્કુરત, મૃતલોકાન્ન જીવયત, ભૂતાન્ન ત્યાજયત, વિના મૂલ્યં યૂધ્યમ્ય અલભદ્વં વિનૈવ મૂલ્યં વિશ્રાણયતા

IX કિન્તુ સ્વેષાં કિટબન્ધેષુ સર્વાર્થપત્રાણાં કિમપિ ન ગૃહીતા

X અન્યાન્ય યાત્રાયે ચેલસમુટે વા દ્વિતીયવસં વા પાદુકે વા યદિઃ, એતાન્ન મા ગૃહીત, યતઃ કાર્યકૃત્ત ભર્તુ ઘોયો ભવતિ।

XI અપરં યૂંં યત્ત પુરં યચ્ચ ગ્રામં પ્રવિશથ, તત્ર યો જનો યોગ્યપાત્રં તમવગત્ય યાનકાલં ચાવત્ત તત્ત તિષ્ઠતા

XII યદા યૂંં તન્દુહુ પ્રવિશથ, તદા તમાશિં વદન્તા

XIII યદિ સ યોગ્યપાત્રં ભવતિ, તર્હિ તલક્ષ્યાણં તસ્મે ભવિષ્યતિ, નોચેતુ સાશીર્યભભ્યમેવ ભવિષ્યતિ।

XIV કિન્તુ યે જના યુભાકમાતિથં ન વિદ્ધય યુભાક કથાઅં ન શૃષ્ટવન્તિ તેણાં ગેહાત્ત પુરાદ્રા પ્રસ્થાનકાલે સ્વપ્નદૂલી: પાત્યતા

XV યુભાનહું તથં વચ્ચિ વિચારદિને તત્યુરસ્ય દશાત: સિદ્ધોમોરાપુરાયોદ્શા સહ્યતરા ભવિષ્યતિ।

XVI પશ્યત, વૃક્ષયુથમધે મેષ: યથાવિસ્તથા યુભાન પ્રહિણોમિ, તસ્માદ્ય યૂધ્યમ્ય અહિરિવ સતકા: કોતાઇવાહિસકા ભવતા

XVII નૃભ્ય: સાવધાના ભવત; યતસ્તે યૂંં રાજસંસદ્ય સમર્પિષ્યધે તેણાં ભજનગેહુ પ્રહારિષ્યધે

XVIII યૂંં મત્તામહતો: શાસ્ત્રણાં રાજાઅં સમકંસ તાન્યદેશિનશ્રાધિ સાક્ષિત્વાર્થમાનેષ્યધે।

XIX કિન્તિત્વથં સમર્પિતા યૂંં કથાં કિમુતરં વફથ તત્ર મા ચિન્તયત, યતસ્તદા યુભાભિ ર્થદ્ય વક્તવયં તત્ત દદરૂ યુભાનમન: સુ સુમુપરસ્થસ્યતિ।

XX પરમાત્માદ્ય તદા યો વક્ષયતિ સ ન યૂંં કિન્તુ યુભાકમનતરસ્ય: પિત્રાત્મા।

XXI सहजः सहजं तातः सुतश्च मृतौ समर्पयिष्यति, अपत्यागि स्वस्वपिनोऽे विपक्षीभूय तौ धातयिष्यन्ति।

XXII मन्महेतोः सर्वे जना युधान् अ॒तीयिष्यन्ते, किन्तु यः शेषं यावद् धैर्यं धृत्वा स्थास्यति, स त्रायिष्यते।

XXIII तैर्दा यूथमेकपुरे ताडिष्यध्वे, तदा यूथमन्यपुरं पलायध्वं युधानाहं तथ्यं वस्मि यावन्मनुजसुतो नैति तावद् इष्यायेद्देशीयसर्वनगरब्रमणां समाप्तिर्थं न शक्यथः।

XXIV गुरोः शिष्यो न महान् प्रबोर्दसो न महान्।

XXV यदृश्यो निजगुरो दर्सश्च स्वप्रभाः समानो भवति तर्हि तद् यथेष्टं चेतैर्गृहपतिर्भूतराज उच्यते, तर्हि परिवाराः किं तथा न वक्ष्यन्ते?

XXVI किन्तु तत्यो यूयं मा विलीत, यतो यत्र प्रकाशिष्यते, तादृक् छादितं किमपि नास्ति, यत्य न व्यञ्जिष्यते, तादृग् गुप्तं किमपि नास्ति।

XXVII यदर्थं युधान् तमसि वस्मि तद् युधाभिर्दीप्तौ कथतां; कणालियां यत् श्रूयते तद् गेहोपरि प्रयार्थतां।

XXVIII ये कायं हन्तु शक्तुवन्ति नात्मानं, तेभ्यो मा भैषः; यः कायात्मानौ निरये नाशिष्यतुं, शक्नोति, ततो विभीता।

XXIX द्वौ चटकौ किमेकताभ्यमुद्या न विक्षियेते? तथापि युधत्तातानुभविति विना तेषामेकोपि भुवि न पतति।

XXX युधमिष्यरसां सर्वक्या गणितां: सन्ति।

XXXI अतो मा विलीत, यूयं बहुचटकेभ्यो बहुमूल्याः।

XXXII यो मनुजासाक्षान्मामङ्गुरुते तमर्हं स्वर्गस्थतातसाक्षादङ्गीकरिष्ये।

XXXIII पृथ्यामर्हं शान्तिं दृष्टुमागतइति मानुभवत, शान्तिं दृष्टुं न किन्त्वस्मि।

XXXIV पितृमातृश्चश्रूबिः सर्वं सुतसुतावधू विरोधघितुश्वागतेऽस्मि।

XXXV तदः स्वत्यपरिवारअेव नृशत्रु भविता।

XXXVI यः पितृरि मातरि वा मत्तोविंक प्रीयते, स न मद्धः;

XXXVII यश्च सुते सुतायां वा मत्तोविंक प्रीयते, सेऽपि न मद्धः।

XXXVIII यः स्वकृशं गृह्णन् मत्पश्यान्ति, सेऽपि न मद्धः।

XXXIX यः स्वप्राणानवति, स तान् हारयिष्यते, यस्तु मद्भृते स्वप्राणान् हारयति, स तानवति।

XL यो युधाकमातिष्यं विद्यधाति, स ममातिष्यं विद्यधाति, यश्च ममातिष्यं विद्यधाति, स मत्प्रेरकस्यातिष्यं विद्यधाति।

XLI यो भविष्यद्वादीति ज्ञात्वा तस्यातिष्यं विद्यते, स भविष्यद्वादिनः फलं लप्स्यते, यश्च धार्मिक इति विदित्वा तस्यातिष्यं विद्यते स धार्मिकमानवस्य फलं प्राप्स्यति।

XLII यश्च कञ्चित् एतेषां क्षुद्रनाराणाम् ये कञ्चनेकं शिष्य इति विदित्वा कंसैकं शीतलसलिलं तस्मै दर्ते, युधानाहं तथ्यं वदामि, स केनापि प्रकारेण फलेन न वक्षिष्यते।

XI

I धर्यां यीशुः स्वदादशशिष्याणामाजापानं समाप्य पुरे पुर उपदेष्टुं सुसंवादं प्रयारयितुं तत्स्थानात् प्रतस्थे।

II अनन्तरं योहन् कारयां तिळन् प्रिष्ठस्य कर्मणां वार्ता प्राप्य यस्यागमनवार्तासीत् सअेव किं त्वं? वा वयमन्यम् अपेक्षिष्यामः?

III एतत् प्राप्तुं निष्ठौ द्वौ शिष्यौ प्राहिषोत्

IV यीशुः प्रत्यवोचत् अन्धा नेत्राणि लभन्ते, खञ्चा गच्छन्ति, कुञ्जिनः स्वस्था भवन्ति, वधिराः शृणवन्ति, मृता ज्ञावन्त उत्तिष्ठन्ति, दरिद्राणां समीपे सुसंवादः प्रयार्थत,

V एतानि यद्यद् युवां शृणुः पश्यथश्च गत्वा तद्वार्ता योहनं गदतं।

VI यस्याहं न विद्यनीभवामि, सअेव धर्याः।

VII अनन्तरं तयोः प्रस्त्येतयो यीशु योहनम् उद्दिश्य जनान् जगाद्, यूयं किं द्रष्टुं वर्हिमध्येप्रान्तरम् अग्राश्वत? किं वातेन कम्पितं नवं?

VIII वा किं वीक्षितुं विहिंगतवन्तः? किं परिहितसूक्ष्मवसनं मनुजमेक? पश्यत, ये सूक्ष्मवसनानि परिदृधति, ते राजधान्यां तिष्ठन्ति।

IX तर्हि यूयं किं द्रष्टु बहिरगमत, किमेक्त भविष्यद्वाइन? तदेव सत्यं युधानं वदामि, स भविष्यद्वाइनोपि महान्;

X यतः, पश्य स्वकीयद्वौयं त्वदग्रे प्रेष्यते मया। स गत्वा तव पन्थानं स्मयक् परिष्करिष्यति॥ अतद्यनं यमधि लिपितमासते सोडयं घोडन्।

XI अपरं युधानं तथ्यं व्रवीभि, मज्जयितु योहनः श्रेष्ठः कोपि नारीतो नाजायत; तथापि स्वर्गराज्यमधे सर्वोच्चो यः क्षुद्रः स योहनः श्रेष्ठः।

XII अपरञ्च आयोहनोदय यावत् स्वर्गराज्यं बलादाकान्तं भवति आकमिनश्च जना बलेन तदधिकृत्वन्ति।

XIII यतो योहनं यावत् सर्वत्वविष्यद्वाइलि वृवस्थ्या च उपदेशः प्राकाश्यत।

XIV यदि यूयमिदं वाङ्मयं ग्रहीतुं शक्नुय, तर्हि श्रेयः, पश्यागमनस्य वचनमासते सोडयम् एलियः।

XV पश्य श्रीतुं कर्णीं स्तः स शशोट्तु

XVI एते विद्यमानजनाः कै मियोपमीयन्त? ये बालका हृष्ट उपविश्य स्वं स्वं बन्धुमाङ्गय वदन्ति,

XVII वयं युधाकं समीपे वंशीरवादायाम, किन्तु यूयं नानृत्यत; युधाकं समीपे य वयमरोदिम, किन्तु यूयं न व्यलपत, तादृशी बालकैस्त उपमायिष्यन्ते।

XVIII यतो योहन् आगत्य न भुक्तवान् न पीतवांश्य, तेन लोका वदन्ति, स भूतग्रस्त इति।

XIX मनुजसुत आगत्य भुक्तवान् पीतवांश्य, तेन लोका वदन्ति, पश्यत एष भोक्ता मध्यपाता च इडालपापिनां बन्धश्च, किन्तु शानिनो शानव्यवहारं निर्दोषं ज्ञानन्ति।

XX स यत्र यत्र पुरे बहिरश्चर्यं कर्म फृतवान् तन्निवासिनां मनःपरावृत्यभावात् तानि नगराणि प्रति हन्तेयुक्ता कथितवान्।

XXI हा कोरासीन् हा वैत्सैट, युधानमधे यद्याश्रयर्य कर्म फृतं यदि तत् सोरसीदोन्नगर अकारिष्यत, तर्हि पूर्वमेव तन्निवासिनः शाशवसने भस्मनि योपविशन्तो मनांसि परावर्तिष्यन्ता।

XXII तस्माद्वयं युधान् वदामि, विचारादेन युधाकं दशातः सोरसीहीनो दृशा सहितरा भविष्यति।

XXIII अपरञ्च बत कर्णीहृष्टं त्वं स्वर्गं यावद्वृत्तोसि, किन्तु नरके निक्षेप्यसे, यस्मात् त्वयि यान्याश्रयर्याणि कर्मण्यकारिष्यत, यदि तानि सिदोन्नगर अकारिष्यन्त, तर्हि तदद्य यावदस्थास्यत्।

XXIV किन्तव्यं युधान् वदामि, विचारादेन तेव दर्शतः सिदोमो दृशो सहितरो भविष्यति।

XXV एतस्मिन्नेव समये यीशुः पुनरवाय, हे स्वर्गपूर्थियोरेकायिपते पितस्वं शानवतो विद्युषश्च लोकान् प्रयेतानि न प्रकाशय बालकान् प्रति प्रकाशितवान्, इति हेतोस्त्वां धन्यं वदामि।

XXVI हे पितः, इत्थं भवेत् यत इदं त्वदृष्टावुतम्।

XXVII पित्रा मधि सर्वाणि समर्पितानि, पितरं विना कोपि पुत्रं न ज्ञानाति, यान् प्रति पुत्रेण पिता प्रकाशयते तान् विना पुत्राद् अन्यः कोपि पितरं न ज्ञानाति।

XXVIII हे परिश्रान्ता भाराकान्ताश्च लोका यूयं मत्सन्निधिम् आगच्छत, अहं युधान् विश्रमयिष्यामि।

XXIX अहं क्षमाशशीलो नम्भमनाश्च, तस्मात् मम युगं रवेषामुपरि धारयत मतः शिक्षधञ्च, तेन यूयं स्वे ये मनसि विश्रामं लक्ष्यद्य।

XXX यतो मम युगम् अनायासं मम भारश्च लघुः।

XII

I अनन्तरं यीशु विश्रामवारे शस्यमध्येन गच्छति, तदा तच्छिष्या बुधुक्षिताः सन्तः शस्यमञ्जरीश्छत्वा छित्वा खादितुमारभन्त।

II तद् विलोक्य फिरुशिनो यीशुं जग्दुः, पश्य विश्रामवारे यत् कर्माकर्तव्यं तदेव तव शिष्याः कुर्वन्ति।

III स तान् प्रत्यावदत, दायूद् तस्त्विनश्च बुधुक्षिताः सन्तो यत् कर्माकुर्वन् तत् किं युधामि नर्पाठिः?

IV ये दर्शनीयाः पूपाः याजकान् विना तस्य तस्त्विनमनुजानाश्चाभोज्नीयसत इश्वरावासं प्रविष्टेन तेन भुक्ताः।

V अन्यत्र विश्रामवारे मध्येमन्दिरं विश्रामवारीयं नियमं लङ्घनोपि याजका निर्दोषा भवन्ति, शास्त्रमधे किमिदपि युधामि न पठितं?

VI युधानं वदामि, अत्र स्थाने मन्दिरादपि गरीयान् एक आस्तो।

VII કિન્તુ દ્યાયાં મે યથા પ્રીતિ ન તથા યજાકર્મણિએ એતદ્ગ્રયનસ્યાર્થ યદિ યુધ્મભાસિષ્ટ તર્હિ નિર્દોષાનું દોષિણો નાકાર્ય।

VIII અન્યચ્ચ મનુજસુતો વિશ્વામવારસ્યાપિ પતિરાસ્તો

IX અનન્તરં સ તત્સ્થાનાત્ પ્રસ્થાય તેથાં ભજનભવન પ્રવિષ્ટવાનઃ તદાનીમું એક: શુષ્ટકરામયવાનું ઉપરિષ્ઠિતવાનું

X તતો યોશ્વમું અપવદિતું માનુષા: પપ્રદ્યઃ, વિશ્વામવારે નિરામયત્વં કરણીયં ન વા?

XI તેન સ પ્રચુવાચ, વિશ્વામવારે યદિ કસ્યચિદ અવિ ગર્તિ પતતિ, તર્હિ યસ્તં ઘૃત્વા ન તોલયતિ, એતાદુશો મનુજો યુખ્માક મધ્યે ક આસ્તે?

XII અવે મનિવઃ કિં નહિ શ્રેયાનું? અતો વિશ્વામવારે હિતકર્મ કર્તાવ્યં

XIII અનન્તરં સ તં માનવં ગદિતવાનૃ, કરે પ્રસારિતે સોન્યકરવત્ સ્વસ્થોડભવતુ

XIV તદા કિરુશિનો બિહિર્ભૂય કથં તં હનિષ્યામ ઇતિ કુમન્ત્રણાં તત્માતિકુલ્યેન ચક્ષુઃ

XV તતો યોશુરતદ્ વિદિત્વા સ્થનાન્તરં ગતવાનઃ અન્યેષુ બાહુનરેષુ તત્પ્રશાદ્ ગતેષુ તાનૃ સ નિરામયાનું ફૃત્વા ઇત્યાશાપયત્.

XVI યૃથં માં ન પરિયાયયતા

XVII તસ્માત મમ પ્રીયો મનોનીતો મનસસ્તુષ્ટિકારકઃ મદીય: સેવકો યસ્તુ વિદ્યતે તં સમીક્ષાતાં તસ્યોપરિ સ્વકીયાત્મા મયા સંસ્થાપયિષ્યતે તેનાન્યેદેશજાતેષુ વ્યવસ્થા સંપ્રકાશયતે

XVIII કેનાપિ ન વિરોધે સ વિવાદાચ્ચ કરિષ્યતિ ન ચ રાજ્યપ્યે તેન વચનં શ્રાવયિષ્યતે

XIX વ્યવસ્થા ચલિતા યાવત્ નહિ તેન કરિષ્યતે તાવત્ નલો વિદીર્ણોડપિ ભંશ્યતે નહિ તેન ચા તથા સધ્યમવર્તિશ્ ન સ નિવ્યાપયિષ્યતે

XX પ્રત્યાશાચ્ચ કરિષ્યાનિ તત્ત્વાનિનું ભિત્તદેશજાઃ

XXI યાન્યેતાનિ વચનાનિ પિશયિયભવિષ્યદાદ્યાનિનું પ્રોક્તાન્યાસનૃ, તાનિ સફલાન્યભવતનૃ

XXII અનન્તરં લોકે સ્તતસમીપમું આનીતો ભૂતગ્રસાન્યમ્ભૂતેકમનુજસેન સ્વસ્થીકૃતઃ, તતઃ સોડન્યો મૂડો દ્રષ્ટું વકૃતુચ્ચારબ્ધવાનું

XXIII અનેન સર્વે વિસ્મિતાઃ કથયાચ્છકુઃ, એષઃ કિં દાયુદ: સન્તાનો નહિ?

XXIV કિન્તુ કિરુશિનસ્તત્ શ્રુત્વા ગદિતવન્તઃ, બાલિસ્યુબ્નામ્નો ભૂતરાજ્યસ્ય સાહાય્યં વિના નાયં ભૂતાનું ત્યાજ્યતિ

XXV તદાનીં યોશુર્સ્તેષામ્ ઇતિ માનસં વિજાય તાનું અવદત્ કિઅન રાજ્યં યદિ સ્વવિપક્ષાદ્ ભિદ્યતે, તર્હિ તત્તુ ઉચ્છિદ્યતે; યચ્ચ કિઅન નગરે વા ગૃહું સ્વવિપક્ષાદ્ વિલિદ્યતે, તત્તુ સ્થાતું ન શક્નોતિ

XXVI તદ્ગ્રં શ્રયતાનો યદિ શ્રયતાનં બહિઃ ફૃત્વા સ્વવિપક્ષાદ્ પૃથક્ પૃથક્ ભવતિ, તર્હિ તસ્ય રાજ્યં કેન પ્રકારેણ સ્થાયિતિ?

XXVII અહંક્રં યદિ બાલિસ્યુબ્બા ભૂતાનું ત્યાજ્યામિ, તર્હિ યુખ્માક સન્તાનાઃ કેન ભૂતાનું ત્યાજ્યન્તિ? તસ્માદ્ યુખ્માકુમ્ એતદ્ગ્રાયારથિતારસ્ત એવ ભવિષ્યન્તિ

XXVIII કિન્તુ વહીશ્વરાભના ભૂતાનું ત્યાજ્યામિ, તર્હીશ્વરસ્ય રાજ્યં યુખ્માક સત્ત્રિધિમાગતવત્તુ

XXIX અન્યજ્રં કોપિ બલવન્ત જનં પ્રથમતો ન બદ્ધવા કેન પ્રકારેણ તસ્ય ગૃહું પ્રવિશ્ય તદ્ગ્રદ્વયાદિ લોઠિયિતું શક્નોતિ? કિન્તુ તત્તુ ફૃત્વા તદીયગૃહ્યસ્ય દ્રવ્યાદિ લોઠિયિતું શક્નોતિ

XXX ય: કશ્ચિત્ મમ સ્વપક્ષીયો નહિ સ વિપક્ષીય આસ્તે, યશ્ચ મયા સાંક ન સંગૃહાતિ, સ વિકિરતિ

XXXI અતચ્ચેવ યુખ્માનહું વદામિ, મનુજાનાં સર્વપ્રકારપાપાનાં નિનાયાશ્ચ મર્યાદાં ભવિતું શક્નોતિ, કિન્તુ પવિત્રસ્યાત્મનો વિરુદ્ધનિન્દ્યા મર્યાદાં ભવિતું ન શક્નોતિ

XXXII યો મનુજસુત્રસ્ય વિરુદ્ધાં કથાં કથયતિ, તસ્યાપરાધસ્ય ક્ષમા ભવિતું શક્નોતિ, કિન્તુ ય: કશ્ચિત્ પવિત્રસ્યાત્મનો વિરુદ્ધાં કથાં કથયતિ નેહલાકે ન પ્રેત્ય તસ્યાપરાધસ્ય ક્ષમા ભવિતું શક્નોતિ

XXXIII પાદાં યદિ ભદ્ર વદથ, તર્હિ તસ્ય ફ્લમપિ સાધુ વક્તવ્ય, યદિ ચ પાદાં અસાધુ વદથ, તર્હિ તસ્ય ફ્લમયસાધુ વક્તવ્યં; યતઃ સ્વીયસ્વીયફ્લલેન પાદઃ: પરિચીયતે

XXXIV રે ભુજગવંશા યૂધમસાધખ: સન્તાઃ કથાં સાધુ વાક્યં વક્તું શક્યથ? યસ્માદ્ અન્તઃકરણસ્ય પૂર્ણભાવાનુસારદ્ વદનાદ્ વચ્ચો નિગયિતિ

XXXV तेन साधुर्मानवोडन्तः करणेऽपात् साधुभाण्डागारात् साधु द्रव्यं निर्गमयति, असाधुर्मानुषस्तवसाधुभाण्डागाराद् असाधुवस्तुनि निर्गमयति।

XXXVI किन्तवृष्टे युधान् वदाभि, मनुजा यावन्त्यालस्यवांसि वदन्ति, विचारदिने तद्वत्तरमवश्यं दातव्यं,

XXXVII यतस्त्वं स्वीयवयोभिं निरपराधः स्वीयवयोभिश्च सापराधो गणिष्यते।

XXXVIII तदानीं कतिपया उपाध्यायाः फिरुशिनश्च जगदुः, हे गुरो वयं भवतः किञ्चन लक्ष्म दृष्टिक्षामः।

XXXIX तदा स प्रत्यक्तवान्, दृष्टे व्यभिचारी च वंशो लक्ष्म मृगयते, किन्तु भविष्यद्वादिनो यूनसो लक्ष्म विहायान्यत् किमपि लक्ष्म ते न प्रदर्शयिष्यन्ते।

XL यतो यूनम् यथा अहोरात्रं बृहन्मीनस्य कुक्षावासीत्, तथा मनुजपुत्रोपि अहोरात्रं मेदिन्या मध्ये स्थास्यति।

XLI अपरं नीनिवीया मानवा विचारदिन ऐतद्विशीयानां प्रतिकूलम् उत्थाय तान् दीषिणः करिष्यन्ति, यस्माते यूनस उपदेशात् मनासि परावर्त्याच्चकिरे, किन्तवृष्टे यूनसोपि गुरुतर एक आस्ते।

XLII पुनश्च दक्षिणादेशीया राझी विचारदिन ऐतद्विशीयानां प्रतिकूलमुत्थाय तान् दीषिणः करिष्यति यतः सा राझी सुलेमनो विद्यायाः कथां श्रीतुं मेदिन्याः सीम्न आगच्छत्, किन्तु सुलेमनोपि गुरुतर एको जनोऽत्र आस्ते।

XLIII अपरं मनुजाद् बहिर्गतो उपवित्रभूतः शुक्षस्थानेन गत्वा विश्रामं गवेषयति, किन्तु तदलभमानः स वक्ति, यस्मा; निकेतनाद् आगमं, तदेव वेशं पकावृत्य यामि।

XLIV पश्यात् स तत् स्थानम् उपस्थाय तत् शून्यं माङ्गिर्जतं शोभितञ्च विलोक्य प्रजन् स्वतोपि दुष्टतरान् अन्यसपतभूतान् सज्जिः करोति।

XLV ततस्ते तत् स्थानं प्रविश्य निवसन्ति, तेन तस्य मनुजस्य शेषदशा पूर्वदशातोतीवाशुभा भवति, एतेषां दुष्टवंशयानामपि तथैव घटिष्यते।

XLVI मानवेत्य एतासां कथानं कथनकाले तस्य माता सहजाश्र तेन सांक काञ्चित् कथां कथयितुं वाग्छन्तो बहिर्वेव स्थितवन्तः।

XLVII ततः कञ्चित् तस्मै कथितवान् पश्य तव जननी सहजाश्र त्वया सांक काञ्चन कथां कथयितुं कामयमाना बहिस्तिष्ठन्ति।

XLVIII किन्तु स तं प्रत्यवदत् मम का जननी? के वा मम सहजाः?

XLIX पश्यात् शिष्यान् प्रति करं प्रसार्य कथितवान् पश्य मम जननी मम सहजाश्रौते;

L यः कञ्चित् मम स्वर्गस्थस्य पितुरिष्टं कर्म कुरुते, सअेव मम भाता भगिनी जननी च।

XIII

I अपरक्ष तस्मिन् दिने यीशुः सभ्नो गत्वा सरितपते रोधसि समुपविवेश।

II तत्र तत्सन्धिं बहुजनानां निवहोपस्थितेः स तरणिमाश्रूष्टि समुपाविशत्, तेन मानवा रोधसि स्थितवन्तः।

III तदानीं स दृष्टान्तेस्तान् धृत्यं बहुश उपदिष्टवान् पश्यत, कञ्चित् कृषीवलो बीजानि वप्तुं बहिर्जगाम,

IV तस्य वपनकाले कतिपयबीजेषु मार्गापार्श्वे पतितेषु विहास्तानि भक्षितवन्तः।

V अपरं कतिपयबीजेषु स्तोकमधुक्तपाणाषो पतितेषु मृदृष्टवत्वात् तत्क्षणात् तान्यङ्कुरितानि,

VI किन्तु रवातुरुदिते दग्धानि तेषां मूलापविष्टवत् शुक्तां गतानि च।

VII अपरं कतिपयबीजेषु कण्टकानां मध्ये पतितेषु कण्टकान्येधित्वा तानि जग्गसुः।

VIII अपरक्ष कतिपयबीजानि उर्वरायां पतितानि; तेषां मध्ये कानिचित् शतगुणानि कानिचित् खण्डिगुणानि कानिचित् त्रिंशुगुणानि फ्लानि फ्लितवन्ति।

IX श्रीतुं पश्य श्रुती आसाते स शृणुयात्।

X अनन्तरं शिष्यारागत्य सोदपृच्छयत, भवता तेभ्यः कुतो दृष्टान्तकथा कथते?

XI ततः स प्रत्यवदत्, स्वर्गराज्यस्य निगृहां कथां वेदितुं युभ्यां सामर्थ्यमदायि, किन्तु तेभ्यो नादायि।

XII यस्माद् यस्यान्तिकं वर्द्धते, तस्मायेव घटिष्यते, तस्मात् तस्य बाहुल्यं भविष्यति, किन्तु यस्मान्तिके

न वर्द्धते, तस्य यत् किञ्चनास्ते, तदपि तस्माद् आदायिष्यते।

XIII તે પશ્યન્તોપિ ન પશ્યન્તિ, શૃષ્ટવન્તોપિ ન શૃષ્ટવન્તિ, બુધ્યમાના અપિ ન બુધ્યન્તે ચ, તસ્માત् તેભો દૃષ્ટાન્તકથા કથ્યતે।

XIV પથા કર્ણેઃ શ્રોષ્યથ યૂયં વૈ કિન્તુ યૂયં ન ભોત્સ્યથ નેત્રેદ્વક્ષયથ યૂયઅ પરિજ્ઞાતું ન શક્યથા તે માનુષા યથા નૈવ પરિપશ્યન્તિ લોચનૈઃ| કર્ણેઃ ર્થથા ન શૃષ્ટવન્તિ ન બુધ્યન્તે ચ માનસૈઃ| વ્યાવર્તિતેષુ યિતેષુ કાલે કુત્રાપિ તૈર્જનૈઃ| મતસ્તે મનુજાઃ સ્વસ્થા યથા નૈવ ભવન્તિ ચા તથા તેખાં મનુષ્યાણાં કિયન્તે સ્થૂલબુદ્ધયઃ| બધિરીભૂતકર્ણાશ્ચ જાતાશ્વ મુદ્રિતા દૃશઃ|

XV પદેતાનિ વચનાનિ પિશાયિભવિષ્યદ્વાદિના પ્રોક્તાનિ તેષુ તાનિ ફલન્તિ।

XVI કિન્તુ યુષ્માંક નયનાનિ ધન્યાનિ, યસ્માત् તાનિ વીક્ષન્તે; ધન્યાશ્વ યુષ્માંક શદ્ગ્રહાઃ, યસ્માત્ તૈરાકણ્યતે।

XVII મયા યૂયં તથયં વચામિ યુષ્માભિ ર્થદ્વ વીક્ષયતે, તદ્દ બહવો ભવિષ્યદ્વાદિનો ધાર્મિકાશ્વ માનવા દિદ્ધક્ષતાપિ દ્રષ્ટે નાલભન્ત, પુનશ્ચ યૂયં યથૈત્ શૂશુથ, તત્ત તે શુશ્રૂષમાણાં અપિ શ્રોતું નાલભન્તા।

XVIII ફૃષ્ટીવલીયદૃષ્ટાન્તસાર્થ શુણુના

XIX માગ્પાત્રો બીજાન્યુપ્તાનિ તસ્યાર્થ એષઃ; યદા કશ્ચિત્ રાજ્યસ્ય કથાં નિશમ્ય ન બુધ્યતે, તદા પાપાત્માગત્ય તદીયમનસ ઉપ્તાં કથાં હરણ્ નયતિ।

XX અપરે પાષાણસ્થલે બીજાન્યુપ્તાનિ તસ્યાર્થ એષઃ; કશ્ચિત્ કથાં શુત્વૈવ હર્ષચિત્તેન ગૃહ્ણાતિ,

XXI કિન્તુ તસ્ય મનસિ મૂલાપ્રવિષ્ટત્વાત્ સ કિઞ્ચિત્કાલમાત્રં સ્થિરસ્થિતિ; પશ્ચાત તત્કથાકારણાત્ કોપિ કલેસ્તાડના વા ચેત્ જાયતે, તહીં સ તત્કષણાદ વિઘ્નમેતિ।

XXII અપરે કણ્ટકાનાં મધ્યે બીજાન્યુપ્તાનિ તર્દ્ધ એષઃ; કશ્ચિત્ કથાયાં શુત્તાયાં સાંસારિકચિન્તાભિ ભ્રન્તિભિશ્વ સા ગ્રસ્તે, તેન સા મા વિફ્લા ભવતિ।

XXIII અપરમ્ ઉર્વરાયાં બીજાન્યુપ્તાનિ તર્દ્ધ એષઃ; યે તાં કથાં શુત્તા વુધ્યન્તે, તે ફલિતાઃ સન્તઃ કેચિત્ શતગુણાનિ કેચિત ષણ્ણગુણાનિ કેચિચ્ય નિંશુદ્ધાનિ ફલાનિ જનયન્તિ।

XXIV અનન્તરં સોપરામેકાં દૃષ્ટાન્તકથામુન્તસ્થાય તેભ્યઃ કથયામાસ; સ્વર્ગીયરાજ્યં તાદૃશેન કેનચિદ્ ગૃહસ્થેનોપમીયતે, યેન સ્વીયક્ષેપે પ્રશસ્તબીજાન્યોઽના

XXV કિન્તુ ક્ષણાદાયાં સકલલોક્ષુ સુપેષુ તસ્ય રિપુરાગત્ય તેખાં ગોધૂમબીજાનાં મધ્યે વન્યયવમબીજાન્યુપ્તાવ વગ્રાજી।

XXVI તતો યદા બીજેભોડ્કરા જાયમાનાઃ કણિશાનિ ધૃતવન્તાઃ; તદા વન્યયવસાન્યપિ દૃષ્યમાનાન્યભવન્નુ

XXVII તતો ગૃહસ્થસ્ય દાસેયા આગમ્ય તસ્મે કથયાઅર્કુઃ, હે મહેચ્છ, ભવતા કિં ક્ષેત્રે ભદ્રબીજાનિ નૌયન્ત? તથાત્વે વન્યયવસાનિ કૃત આયન્?

XXVIII તદાની તેન તે પ્રતિગિદ્ધાઃ; કેચિત્ત રિપુણા કર્મદમકારિ દાસેયા: કથયામાસુઃ, વય ગત્વા તાન્યુત્પાય ક્ષિપામો ભવતઃ કીફૂશીચા જાયતે?

XXIX તેનાવાદિ, નહિ, શક્કિંહ વન્યયવસોત્પાનકાલે યુષ્માભિસ્તૈ: સાક ગોધૂમા આયુત્પાટિષ્ઠન્તે

XXX અતઃ ઇશ્વરકર્તનકાલં યાવદુ ઉભયાન્યપિ સહ વર્જનાં, પશ્ચાત કર્તનકાલે કર્તકાનુ વક્ષ્યામિન, યૂયમાદૌ વન્યયવસાનિ સંગૃધ્ય દાધિયું વીઠિકા બદ્ધવ્યા સ્વધાર્યત: કિન્તુ સર્વે ગોધૂમા યુષ્માભિ ભાણાગારં નીત્વા સ્થાપનાત્મિ

XXXI અનન્તરં સોપરામેકાં દૃષ્ટાન્તકથામુન્તસ્થાય તેભ્યઃ કથિતવાન્ કશ્ચિન્મનુજઃ સર્ષપબીજમેક નીત્વા સ્વક્ષેત્ર ઉવાપ્ય

XXXII સર્ષપબીજં સર્વસ્માદું બીજાતું ક્ષુદ્રમપિ સદ્દકુરિતં સર્વસ્માતું શાકાતું બૃહદ્દ ભવતિ; સ તાદૃશસ્તરુ ભવતિ, યસ્ય શાખાસુ નભસ: ખગા આગત્ય નિવસન્તિ: સ્વર્ગીયરાજ્યં તાદૃશસ્ય સર્પેકસ્ય સમમ્ય

XXXIII પુનરાપિ સ ઉપમાકથમેકાં તેભ્યઃ કથયાઅકાર: કાચન યોષિત્ યત્ કિણવમાદાય દ્રોષાત્રયમિતગોધૂમયૂર્જાણાં મધ્યે સર્વેણાં મિશ્રીભવનપર્યન્તં સમાચ્છાય નિધત્તવતી, તલ્કિણવમિવ સ્વર્ગરાજ્યં

XXXIV ઇથાં યોશુ મનુજનિવહાણાં સન્તિધાવુપમાકથાભિરેતાન્યાખ્યાનાનિ કથિતવાન્ ઉપમાં વિના તેભ્ય: કિમપિ કથાં નાકથયતુ

XXXV એતેન દૃષ્ટાન્તીયેન વાક્યેન વ્યાદાય વદનં નિજં અહું પ્રકાશયિષ્યામિ ગુપ્તવાકં પુરાભવં યદેતદ્વયં ભવિષ્યદ્વાદિના પ્રોક્તમાસીત્તુ, તત્ત્વ સિદ્ધમભવતુ

XXXVI સર્વાનું મનુજાનું વિસુજ્ય યોશો ગૃહું પ્રવિષ્ટે તરછિષ્યા આગત્ય યીશવે કથિતવન્તાઃ, ક્ષેત્રસ્ય વન્યયવસીયદૃષ્ટાન્તકથામું ભવાન અસ્માનું સ્પષ્ટીકૃત્ય વદતુ

XXXVII તત્ત્વ: સ પ્રત્યુવાચ, યેન ભદ્રબીજાનુષ્પણન્તે સ મનુજપુત્રઃ,

XXXVIII ક્ષેત્રં જગત્તું ભદ્રબીજાની રાજ્યસ્ય સન્તાનાઃ,

XXXIX વન્યયવસાનિ પાપાત્મનઃ સન્તાનાઃ યેન રિપુણા તાન્યુપાનિ સ શયતાનઃ, કર્તનસમયશ્વ જગતઃ શેષઃ, કર્તકઃ સ્વર્ગાયદૃતાઃ।

XL યથા વન્યયવસાનિ સંગૃહ્ય દાધનંતે, તથા જગતઃ શેષે ભવિષ્યતિ;

XLI અર્થાત્તુ મનુજસુતુ: સ્વાંયદૃતાનું પ્રેષયિષ્યતિ, તેન તે ચ તસ્ય રાજ્યાત્તુ સર્વાનું વિનિકારિણોડધાર્મિકલોકાંશું સંગૃહ્ય

XLII યત્ર રોદનં દન્તધર્ષણાં ભવતિ, તત્ત્રાચિકુદે નિક્ષેપ્યન્તિ।

XLIII તદાનીં ધાર્મિકલોકાઃ સ્વેચ્છાં પિતૃ રાજ્યે ભાસ્કરાય તેજસ્વિનો ભવિષ્યન્તિ શ્રોતું યસ્ય શ્રુતી આસતે, મ શુણ્યાતુ

XLIV અપરાક્રમ ક્ષેત્રમધ્યે નિધિં પશ્યનું યો ગોપયતિ, તત્ત્વ: પરં સાનન્દો ગત્વા સ્વીયસર્વસ્વં વિકીય તક્ષેત્રં કીણાતિ, સ ઈવ સ્વર્ગરાજયં

XLV અન્યજ્રત યો વાણિકું ઉત્તમાં મુક્તાં ગવેષયનું

XLVI મહાર્થા મુક્તાં વિલોક્ય નિજસર્વસ્વં વિકીય તાં કીણાતિ, સ ઈવ સ્વર્ગરાજયં

XLVII પુનશ્ચ સમુદ્રો નિક્ષિપ્તઃ સર્વપ્રકારમીનસંગ્રહાનાયાનાયાનાય સ્વર્ગરાજયં

XLVIII તસ્મિનું આનાયે પૂર્ણો જના યથા રોધસ્યુતોઽય સમુપવિશ્ય પ્રશસ્તમીનાનું સંગૃહ્ય ભાજનેષું નિદધતે, કુસ્તિતાનું નિક્ષિપત્તિઃ;

XLIX તથૈવ જગતઃ શેષે ભવિષ્યતિ, ફલત: સ્વર્ગાયદૃતા આગત્ય પુણ્યયવજજનાનાં મધ્યાત્ત પાપિનઃ પૃથક્ક ફૂત્વા વહિકુદે નિક્ષેપ્યન્તિ.

L તત્ત્ર રોદનં દન્તે દન્તધર્ષણાં ભવિષ્યતઃ।

LI યીશુના તે પુષ્ટા યુષ્માભિઃ કિમેતાન્યાખ્યાનાન્યબુધ્યન્ત? તદા તે પ્રત્યવદનું સત્યં પ્રમ્ભો

LII તદાનીં સ કથિતવાનું નિજભાએણાગારાત્ત નવીનપુરાતનાનિ વસ્તુનિ નિર્ગમયતિ યો ગૃહસ્થ: સ ઈવ સ્વર્ગરાજયમધિ શિક્ષિતાઃ સ્વર્વ ઉપદેષ્ટારાઃ।

LIII અનન્તરં યીશુરેતાઃ સર્વાં દૃષ્ટાન્તકથાઃ સમાય તસ્માત્ સ્થાનાત્ પ્રતસ્થો અપરં સ્વદેશમાગત્ય જનાનું ભજનભવન ઉપદિચ્યાનુઃ

LIV તે વિસ્મયં ગત્વા કથિતવન્ત એતસ્યૈતાદૃશં જ્ઞાનમું આશ્રયર્થી કર્મ ચ કર્સમાદ્ અજાયત?

LV કિમયે સૂર્યધારસ્ય પુત્રો નહિ? એતસ્ય માતું નર્મ ચ કિ મરિયમું નહિ? યાદુભ્યુષણ્ણ-શિમોનું-યિહૂદાશ્વ કિમેતસ્ય ભાતરો નહિ?

LVI એતસ્ય લગ્નાન્યશ્વ કિમસ્માર્ક મધ્યે ન સન્તિ? તહીં કર્સમાદ્યમેતાનિ લબ્ધવાન્? ઈતથં સ તેણાં વિનદ્રપો બભૂવઃ;

LVII તતો યીશુના નિગદિતં સ્વદેશીયજનાનાં મધ્યં વિના ભવિષ્યદ્વારી કુત્રાયન્યત્ર નાસમાન્યો ભવતી।

LVIII તેથા મવિશ્વાસહેતોઃ સ તત્ સ્થાને બહાશ્ચર્થકર્માણિ ન કૃતવાનુઃ

XIV

I તદાનીં રાજા હેરોદ યોશો ર્ઘણ: શ્રુત્વા નિજદારોચાનું જગાદું,

II એષ મજજુયિતા યોહનું પ્રમિતેલ્યસ્તસ્યોત્થાનાત્તુ તેનેત્યમહૂંતં કર્મ પ્રકાશતે।

III પુરા હેરોદ નિજભાતુઃ કિલિપો જાયાયા હેરોદીયાયા અનુરોધાદ યોહનું ધારયિત્વા બદ્ધા કારાયાં સ્થાપિતવાનુઃ

IV યતો યોહનું ઉક્તવાનું એતસ્યાઃ સંગ્રહી ભવતો નોચિતઃ।

V તસ્માત્તુ નૃપતિસં હન્તુમિથન્નપિ લોકેન્ભો વિભયાઓકાર: યતઃ સર્વે યોહનું ભવિષ્યદ્વાદિનાં મેનિરે।

- VI** કિન્તુ હેરોદો જન્માહીયમહ ઉપસ્થિતે હેરોદીયાચા દુહિતા તેખાં સમક્ષં નૃતિત્વા હેરોદમપ્રીણ્યતુ
- VII** તસ્માત् ભૂપતિ: શપથે કુર્વન્ન ઇતિ પ્રત્યજાસીત્તુ ત્વયા યદ્ય ચાચ્યતે, તદ્વાર્હ દાસ્યામિ
- VIII** સા કુમારી સ્વીયમાતુ: શિક્ષાં લભ્યા બભાષે, મજજુચિતુર્યોહન ઉત્તમાઙ્ગુ ભાજને સમાનીય મહિં વિશ્વાણયા
- IX** તતો રાજા શુશોચ, કિન્તુ ભોજનાયોપવિશાતાં સંક્રિનાં સ્વહૃતશપથસ્ય ચાનુરોધાત્ત્ત પ્રદાતુમ આદિદેશા
- X** પશ્ચાત્ કરારો પ્રતિ નરં પ્રહિત્ય યોહન ઉત્તમાઙ્ગુ હિત્વા
- XI** તત્ત્વ ભાજન આનાય તસ્યૈ કુમાર્યે વ્યશ્વાણયાત્તુ તત: સા સ્વજનન્યા: સમીપં તત્ત્વિનાયા
- XII** પશ્ચાત્ યોહન: શિષ્યા આગત્ય કાયં નીત્વા શમશાને સ્થાપયામાસુસ્તતો યીશો: સત્ત્વિં પ્રજિત્વા તદ્વાર્તા બભાષિતો
- XIII** અનન્તરં યીશુરિતિ નિશભ્ય નાવા નિર્જનસ્થાનમ્ એકાકી ગતવાન્ન પશ્ચાત્ માનવાસ્તત્ત શુત્વા નાનાનગરેભ્ય આગત્ય પદૈસ્તત્પશ્વાદ ઇંયુઃ
- XIV** તદાનીં યીશુ બહિરાગત્ય મહાનાં જનનિવંહ નિરીક્ષય તેષુ કારણિક: મન્તેખાં પીડિતજનાન્ નિરામયાન્ ચકરાય
- XV** તત: પરં સન્ધ્યાયાં શિષ્યાસ્તદન્તિકમાગત્ય કથયાચ્ચકુ: ઇં નિર્જનસ્થાનં વેલાયવસત્તા; તસ્માત્ મનુજાન્ સ્વસ્વગ્રામં ગન્તુ સ્વાર્થ્ય ભક્ષ્યાણિ કેતુચ્ચ ભવાન્તુ તાન્ વિસ્તુજ્ઞા
- XVI** કિન્તુ યીશુસ્તાનવાદીત્તુ તેખાં ગમને પ્રોઝનં નાસ્તિ, યુધમેવ તાન્ ભોજયતા
- XVII** તદા તે પ્રત્યેવન્ન અસ્માકમત્ર પૂપપત્રાંક મીનદ્યયચ્છાસ્તો
- XVIII** તદાનીં તેનોકંતુ તાની મદન્તિકમાનયતા
- XIX** અનન્તરં સ મનુજાન્ યવસોપચ્છુપવેષ્ટુમ્ આજાપ્યામાસ: અપર તત્ત્વ પૂપપત્રાંક મીનદ્યયચ્છ ગૃહિન્ સ્વર્ગ્ય પ્રતિ નિરીક્ષેપશ્વરીયગુણાન્ અનૂદ્ય બંકત્વા શિષ્યેભ્યો દસ્તવાન્ન શિષ્યાશ્ચ લોકેભ્યો દદ્દાઃ
- XX** તત: સર્વ્ય ભૂક્તવા પરિતુત્પલન્તાઃ, તત્તસ્તદવિશ્યાભક્ષયૈ: પૂર્ણાન્ દ્વાદ્શાડલકાન્ ગૃહીતવન્તાઃ
- XXI** તે ભોક્તાઃ: સ્ત્રીબલિકાંશ્ વિહાય પ્રાયેણ પદ્ધ સહસ્રાણિ પુમાંસ આસન્ના
- XXII** તદનન્તરં યીશુ લોકાનાં વિસર્જનકાલે શિષ્યાન્ તરણિમારોહુ સ્વાગ્રે પારં ચાતુચ્ચ ગાઢમાદિષ્ટવાન્ન
- XXIII** તતો લોકેષુ વિસુષેષુ સ વિવિકતે પ્રાથ્યચિતું ગિરિમેક ગત્વા સન્ધ્યાં ચાવત્ત તતૈકાકી સ્થિતવાન્ન
- XXIV** કિન્તુ તદાનીં સમુખવાતત્વાત્ સરિતપ્તે મધ્યે તરફ્ફેસ્તરણિર્દ્દાલાયમાનાભવત્તા
- XXV** તદા સ યામિન્યાશ્વરુથ્રપ્રહરે પદ્ધ્યાં પ્રજન્તુ તેખામનિત્ક ગતવાન્ન
- XXVI** કિન્તુ શિષ્યાસ્તં સાગરોપરિ પ્રજન્તાં વિલોક્ય સમુદ્રિગ્રા જગ્દુઃ, એષ ભૂત ઇતિ શક્માના ઉચ્ચૈ:
- શબ્દધાચ્છક્કિરે ચા
- XXVII** તદ્વેવ યીશુસ્તાનવદ્દ સુસ્થિરા ભવત, મા સ્નૈષ, એષોડહમ્
- XXVIII** તત: પિતર ઇત્યુક્તવાન્ન હે પ્રભો, યદિ ભવાનેવ, તહી માં ભવતસ્મીપં યાતુમાજાપ્યતુ
- XXIX** તત: તેનાદિષ્ટ: પિતરસરણિતોડવરણ્ય યીશોઽારનિત્ક પ્રાપ્તું તોચોપરિ વગ્રાજા
- XXX** કિન્તુ પ્રચારં પવન્ વિલોક્ય ભયાત્ તોચે મંકતુમ્ આરેબે, તસ્માદ્ ઉચ્ચૈ: શબ્દધમાન: કથિતવાન્ન હે પ્રભો, માભમવતુ
- XXXI** યીશુસ્તત્કષણાત્તુ કરે પ્રસાર્ય તં ધરનુ ઉક્તવાન્ન હ સ્તોકપ્રત્યથિન્ત્વં કૃત: સમશીથા:?
- XXXII** અનન્તરં ત્યોસ્તરણિમારુઢ્યો: પવનો નિવરુતો
- XXXIII** તદાનીં યે તરણયામાસન્ન ત આગત્ય તં પ્રાણ્ય કથિતવન્તાઃ, યથાર્થસ્તવમેવેશ્વરસુતઃ|
- XXXIV** અનન્તરં પારં પ્રાણ્ય તે ગિનેખરણામકું નગરમુપતસ્યુઃ,
- XXXV** તદા તત્ત્વા જના યીશુ પરિચ્યે તદેશ્ય ચતુર્દિશો વાર્તા પ્રહિત્ય યત્ર ચાવન્તાઃ પીડિતા આસન્ન, તાવતેવે તદનિત્કમાનયામાસુઃ|
- XXXVI** અપરં તદીયવસનસ્ય ગ્રન્થિમાત્ર સ્વાં વિનીય ચાવન્તો જનાસ્તત્તુ સ્પર્શ ચક્કિરે, તે સર્વાચેવ નિરામયા બભૂવુઃ|

- ॥ तव शिष्याः किमर्थम् अप्रक्षालितकरै भक्षित्वा परम्परागतं प्राचीनानां व्यवहारं लङ्घन्ते?
- III ततो योशुः प्रत्युवाच, यूयं परम्परागताचारेण कुत ईश्वराजां लङ्घवद्ये
- IV ईश्वर इत्याजापयत् त्वं निजपितरौ संमन्येहाः, येन य निजपितरौ निन्द्येते, स निश्चितं प्रियेत;
- V किन्तु यूयं वदथ, यः स्वजनकं स्वजननीं वा वाक्यमिदं वदति, युवां मत्तो चल्लभेषे, तत् न्यविद्यत,
- VI स निजपितरौ पुन नं संमन्यते इत्थं यूयं परम्परागतेन स्वेषमाचारेणोश्वरीयाजां लुभ्यते
- VII रे कपटिनः सर्वे प्रियशिष्यो युष्मानधि भविष्यद्यन्यान्येतानि सम्यग् उक्तवान्
- VIII वदने मनुजा एते समाचान्ति मदन्तिकं तथादै मदीयत्र मानं कुर्वन्ति ते नराः
- IX किन्तु तेषां मनो मत्तो विद्वृच्येव तिष्ठति शिक्षयन्तो विधीन् न्राजा भजन्ते मां मुहैव ते
- X ततो योशु लोकान् आङ्गुष्ठ ग्रोक्तवान् यूयं श्रुत्वा बुध्यद्यन्
- XI यन्मुपं प्रविशति, तत् मनुजम् अमेधं न करोति, किन्तु यदास्यात् निर्गच्छति, तदेव मानुषममेधी करोती।
- XII तदानीं शिष्या आगत्य तस्मै कथायाञ्चुः, अतां कथां श्रुत्वा फ़िरशिनो व्यरञ्जयन्त, तत् किं भवता ज्ञायते?
- XIII स प्रत्यवद्य, मम स्वर्गस्थः पिता यं कञ्चिद्दुकुरं नारोपयत्, स उत्पाद्यते
- XIV ते तिष्ठन्तु, ते अन्धमनुजानाम् अन्धमार्गदर्शका एव; यद्यन्धोडन्यं पन्थानं दर्शयति, तर्हुभौ गर्ते पतनः।
- XV तदा पितरस्तं प्रत्यवद्य, दृष्टान्तमिममस्मान् बोधयतु।
- XVI योशुना प्रोक्तं, यूयमध्य यावत् किंभवोधाः स्थ?
- XVII कथामिमां किं न बुध्यद्य? यदास्यं प्रविशति, तद् उद्दे पतन् बहिर्निर्याति,
- XVIII किन्त्वास्याद् यन्निर्याति, तद् अन्तःकरणात् निर्यातत्वात् मनुजममेधं करोति।
- XIX यतोऽन्तःकरणात् कुर्यान्ता बधः पारदारिकता वेश्यागमनं चैर्यं मिथ्यासाक्षयम् ईश्वरनिन्दा यैतानि सर्वाणि निर्यान्ति।
- XX एतानि मनुष्यमपवित्री कुर्वन्ति किन्त्वप्रक्षालितकरेण भोजनं मनुजममेधं न करोति।
- XXI अनन्तरं योशुस्तस्मात् स्थानात् प्रस्थाय सोरसीदीन्द्रिगरयोः सीमामुपतस्यौ।
- XXII तदा तस्मीमातः कायित् किनानीया योषिद् आगत्य तमुच्यैरुवाच, हे प्रभो दायूदः सन्तान, ममैका दुहितास्ते सा भूतत्रस्ता सती महाक्लेशं प्राप्नोति मम दृश्यत्वा।
- XXIII किन्तु योशुस्तं किमपि नोक्तवान्, ततः शिष्या आगत्य तं निवेद्यामासुः, एषा योषिद् अस्मांकं प्रश्याद् उच्येत्राहूयागच्छति, एनां विस्जृतु।
- XXIV तदा स प्रत्यवद्य, इस्यायेल्गोत्रस्य हारितमेषान् विना कस्याभ्यन्यस्य समीपं नाहं प्रेषितोस्मि।
- XXV ततः सा नारीसमागत्य तं प्रश्याय जगाद्, हे प्रभो मामुपुक्षु।
- XXVI स उक्तवान् बालकानां भक्षयमादाय सारमेषेभ्यो दानं नायितं।
- XXVII तदा सा बभाषे, हे प्रभो, तत् सत्यं, तथापि प्रभो र्भञ्चाद् यद्युच्छिष्ठं पतति, तत् सारमेया खादन्ति।
- XXVIII ततो योशुः प्रत्यवद्य, हे योषित्, तव विश्वासो महान् तस्मात् तव मनोभिलक्षितं सिद्ध्यतु, तेन तस्या: कन्या तस्मिन्नेव दृढ़े निरामयाभवत्।
- XXIX अनन्तरं योशुस्तस्मात् स्थानात् प्रस्थाय गालीव्यागरस्य सन्निधिमागत्य धराधरमारुद्ध तपोपविवेश।
- XXX पश्चात् जननिवडो बृहन् खञ्चान्धमूकशुष्ककरमानुषान् आदाय योशोः समीपमागत्य तच्यरणान्तिके स्वापयमासुः, ततः सा तान् निरामयान् अकरोति।
- XXXI इत्थं मूका वाक्यं वदन्ति, शुष्ककरा: स्वारथ्यमायान्ति, पङ्कवो गच्छन्ति, अन्धा वीक्षन्ते, इति विलोक्य लोका विस्मयं मन्यमाना इस्यायेल ईश्वरं धन्यं भलाषिते।
- XXXII तदानीं योशुः स्वशिष्यान आङ्गुष्ठ गहितवान् अतेजजननिवर्णेषु मम दया जायते, एते दिनत्रयं मया साकं सन्ति, एषां भक्षयवस्तु य कञ्चिदपि नास्ति, तस्माद्भेदताहारान् न विसक्ष्यामि, तथात्वे वर्तमध्ये कल्पाभ्येषुः।
- XXXIII तदा शिष्या उत्त्वः, अतेस्मिन् प्रान्तरमध्य एतावतो मत्यान् तर्पयितुं वयं कुरु पूपान् प्राप्यसामः?
- XXXIV योशुस्तुच्छत् युष्मां निकटे कर्ति पूपा आसते? त उत्त्वः, सप्तपूपा अल्पाः क्षुद्रमीनाश्च सन्ति।

- XXXV** तदानीं स लोकनिवर्णं भूमावुपवेष्टुम् आदिश्य
XXXVI तान् सप्तपूपान् मीनांश्च गृह्णन् ईश्वरीयगुणान् अनुद्य भंक्त्वा शिष्येभ्यो ददौ, शिष्या लोकेभ्यो
ददौ।
XXXVII ततः सर्वे भुक्त्वा तृप्तवन्तः; तदविशिष्टबक्षयेण सप्तडलकान् परिपूर्यं संजगुडः।
XXXVIII ते भोक्तारो योषितो बालकांश्च विहाय प्रायेण चतुःसहस्राणि पुरुषा आसन्।
XXXIX ततः परं स जननिवर्णं विसृज्य तरिमारुप्यं मगदलप्रदेशं गतवान्।

XVI

- I तदानीं फिरुशिनः सिद्धूकिनश्वागत्य तं परीक्षितुं नभमीयं किञ्चन लक्ष्म दर्शयितुं तस्मै निवेदयामासुः।
 II ततः स उक्तवान् सन्ध्यायां नभसो रक्तत्वाद् यूयं वदथ, श्वो निर्भवं हिनं भविष्यति;
 III प्रातःकाले य नभसो रक्तत्वात् मलिनत्वाच्च वदथ, ग्रन्थश्य भविष्यति हे कपटिनो यदि यूयम् अनंतरीक्षस्य लक्ष्म बोद्धुं शक्नुथ, तर्हि कालस्यैतत्स्य लक्ष्म कथं बोद्धुं न शक्नुथ?
 IV अतेतकालस्य दृष्टो व्यजित्यारी य वंशो लक्ष्म गवेषयति, किन्तु यूनसो भविष्यद्वाहिनो लक्ष्म विनान्यत् किमपि लक्ष्म तान् न दर्शयिष्यते तदानीं स तान् विहाय प्रतस्थे।
 V अनन्तरमध्यारणमनकाले तस्य शिष्या: पूपमानेतुं विस्मृतवन्तः।
 VI यीशुस्तानवादीत् यूयं फिरुशिनां सिद्धूकिनांश्च किञ्चं प्रति सावधानाः सतर्कांश्च भवत।
 VII तेन ते परस्परं विविच्य कथयितुमारेभिरे, वर्यं पूपानानेतुं विस्मृतवन्त अतेतकारणाद् इति कथयति।
 VIII किन्तु यीशुस्तद्विज्ञाय तानवोचत् हे स्तोकविश्वासिनो यूयं पूपानानयनमधि कुतः परस्परमेतद् विविक्ष?

- IX युधाभिः किमद्यापि न ज्ञायते? पञ्चभिः पूपैः पञ्चसहस्रपुरुषेषु भोजितेषु भक्ष्योष्ठिष्ठपूर्णान् कति डलकान् समगृहीतं;
 X तथा सप्तभिः पूपैश्चतुःसहस्रपुरुषेषु भेजितेषु कति डलकान् समगृहीत, तत् किं युधाभिन्न समर्थते?
 XI तस्मात् फिरुशिनां सिद्धूकिनांश्च किञ्चं प्रति सावधानास्तिष्ठत, कथाभिमाम् अहं पूपानधि नाकथयं, अतेद् यूयं कुतो न बुध्यते?

- XII तदानीं पूपकिएवं प्रति सावधानास्तिष्ठते नोक्त्वा फिरुशिनां सिद्धूकिनांश्च उपदेशं प्रति सावधानास्तिष्ठते कथितवान् इति तैरव्योधि।

- XIII अपरअच्च यीशुः कैसरिया-फिलिप्पिदेशमागत्य शिष्यान् अपृच्छत्, योडहं मनुजसुतः सोडहं कः? लोकेरहं किमुये?

- XIV तदानीं ते कथितवन्तः, केचिद् वदन्ति तं मज्जयिता योहन् डेचिद्विद्विन्ति, त्वम् अेलियः, केचिच्य वदन्ति, तं यिरिमियो वा कश्चिद् भविष्यद्विदीति।

- XV पञ्चात् स तान् पप्रच्छ, यूयं मां कं वदथ? ततः शिमोन् पितर उवाच,

- XVI त्वमरेश्वरस्याभिषिक्तपुत्रः।

- XVII तो यीशुः कथितवान् हे यूनसः पुत्र शिमोन् तं धन्यः; यतः कोपि अनुजस्त्वयेतज्जानं नोदपादयत्, किन्तु मम स्वर्गस्यः पितोदपादयत्।

- XVIII अतोडहं तां वदाभि, तं पितरः (प्रस्तरः) अहच्च तस्य प्रस्तरस्योपरि स्वमाऽवर्णी निर्मास्याभि, तेन निरयो बलात् तां पराजेतुं न शक्यति।

- XIX अहं तु यस्य स्वगीयराज्यस्य कुस्तिकां दास्याभि, तेन यत् किञ्चन तं पृथिव्यां भन्त्यसि तत्स्वर्गं भन्त्यस्ते यस्य किञ्चन मत्तां मोक्षयसि तत् स्वर्गं मोक्षयते।

- XX पञ्चात् स शिष्यानानादिश्वान् अहमभिषिक्तो यीशुरिति कथां कस्मैयिदपि यूयं मा कथयता।

- XXI अन्यच्च यिरुशालम्नगं गत्वा प्राचीनलोकेभ्यः प्रधानयाजकेभ्य उपाध्यायेभ्यश्च बहुद्वः भभोगस्तै हृतत्वं तृतीयदिने पुनरुत्थानश्च ममावश्यकम् अतेता: कथा यीशुस्तत्कालमारब्ध्य शिष्यान् ज्ञापयितुम् अरब्धवान्।

- XXII तदानीं पितरस्तस्य करं धृत्वा तर्जयित्वा कथयितुमारब्धवान् हे प्रभो, तत् त्वतो दूरं यातु, त्वां प्रति कदापि न धृतिष्यते।

XXIII કિન્તુ સ વદનં પરાવર્ત્ય પિતરં જગાદ, હે વિધકારિન્, મત્સમુખાદ દૂરીભવ, ત્વં માં બાધસે, ઈશ્વરીયકાર્યાત્ માનુષીયકાર્ય તુભ્યં રોચતો

XXIV અનન્તરં યોશુ: સ્વીયશિખાન્ ઉક્તવાન્ ય: કશ્ચિત્ મમ પશ્વાદ્રામી ભવિતુમ્ ઈચ્છતિ, સ સ્વં દાયતુ, તથા સ્વકૃષ્ણં ગૃહ્ણન્ મત્પશ્વાદાયાતુ

XXV યતો ય: પ્રાણાન્ રક્ષિતુમિચ્છતિ, સ તાન્ હારયિષ્યતિ, કિન્તુ યો મદર્થ નિજપ્રાણાન્ હારયતિ, સ તાન્ પ્રાસ્યતિ

XXVI માનુષો યદિ સર્વ જગત્ લભતે નિજપ્રાણાન્ હારયતિ, તર્હિ તસ્ય કો લાભઃ? મનુજો નિજપ્રાણાનાં વિનિમયેન વા કિ દાંતું શક્નોતિ?

XXVII મનુજસુત: સ્વદૂતૈ: સાંક પિતુ: પ્રભાવેણાગમિષ્યતિ; તદા પ્રતિમનુંં સ્વસ્વકર્માનુસારાત્ ફલ દાયતિ

XXVIII અહું યુષ્માન્ તથયં વચિમ, સરાજયં મનુજસુતમ્ આગાતં ન પશ્યન્તો મૃત્યું ન સ્વાદિષ્યન્તિ, એતાદૃશા: કતિપયજના અત્રાપિ દશાયમાનાઃ સન્તિ।

XVII

I અનન્તરં ખાડિનેભ્ય: પરં યોશુ: પિતરં યાકૂબં તત્સહજ યોહનઅં ગૃહ્ણન્ ઉચ્ચાદ્રે વિવિક્તસ્થાનમ્ આગાત્ય તેણાં સમક્ષે રૂપમન્યત્ દધાર્ય

II તેન તદાસ્યં તેજસ્વિ, તદાભરણમ્ આલોકવત્ પાણ્ડરમભવત્

III અન્યચ્ચ તેન સાંક સંલપન્તૌ મૂસા એલિયશ્વ તેભ્યો દર્શન્ દદતુ:

IV તદાની પિતરો યીશું જગાદ, હુ પ્રભો સ્વિતિત્રસમાંક શુભા, યદિ ભવતાનુમન્યતે, તર્હિ ભવદર્થમેક્ મૂસાર્થમેક્મ એલિયશ્વશ્રેષ્ઠેક્મ ઈતિ ત્રીજા દ્વારાણિ નિર્મિત્મા

V એતકથનકાલ એક ઉજાવલ: પયોદસેષામુપરિ છાયાં ફુતવાન્ વારિદાદ એષા નભસીયા વાગ્ બભૂત, મમાય પ્રિય: પુત્ર, અસ્મિનુ મમ મહાસન્તોષ એતસ્ય વાક્યં યુંયું નિશામયતા

VI કિન્તુ વાચ્યેતાં શ્રૂણન્તાએવ શિષ્યા મૃંશં શક્ષમાના ન્યુળ્ણા ન્યપતન્

VII તદા યીશુરાગાત્ય તેણાં ગાત્રાણિ સ્વૃશ્યન્ ઉવાય, ઉત્તિષ્ઠત, મા લૈષા

VIII તદાની રેત્રાણ્યન્મોલ્ય યીશું વિના કમપિ ન દદશુ:

IX તત: પરમ્ અદ્રેવરોહણકાલે યીશુસુતાન્ ઈત્યાદિદેશ, મનુજસુતસ્ય મૃતાનાં મધ્યાહુત્યાનં યાવત્ત જાયતે, તાવત્ યુષ્માભિરેતદ્શનં કસ્મૈચિદપિ ન કથથિતયં

X તદા શિષ્યાસં પ્રપ્રશ્ન: પ્રથમમ્ એલિય આયાસ્યતીતિ કુત ઉપાધાયેરુચ્યતે?

XI તતો યોશુ: પ્રત્યવાદીત્, એલિય: પ્રાગોત્ય સર્વાણિ સાધયિષ્યતીતિ સત્યં,

XII કિન્તવાં યુષ્માન્ વચિમ, એલિય એત્ય ગત: તે તમપરિચિત્ય તસ્મિન્ યથેચ્ય વ્યવજહુ:; મનુજસુતેનાપિ તેખામન્તિકે તાદૃગ્દુઃખં ભોક્તાયં

XIII તદાની સ મજજુથિતારં યોહનમધિ કથામેતાં વ્યાહૃતવાન્, ઇથયં તચ્છિષ્યા બુબુધિરે

XIV પશ્વાદ તેષુ જનનિવહસ્યાનિતિકમાગેતેષુ કશ્ચિત્ મનુજસદાનિતિકમેત્ જાનૂરી પાતથિત્વા કથિતવાન્,

XV હે પ્રભો, મત્યુંં પ્રતિ ફ્રાં વિદ્ધાતુ, સોપ્સમારામયેન ભૂંશં વ્યથિત: સન્ પુન: પુન વહી મુહુ જીલમધ્યે પતતિ

XVI તસ્માદ્ ભવત: શિષ્યાણાં સમીપે તમાનયં કિન્તુ તે તં સ્વાસ્થં કર્તૃ ન શકતાઃ

XVII તદા યોશુ: કથિતવાન્ રે અવિશ્વાસિનઃ, રે વિપથગામિનઃ, પુન: કતિકાલાન્ અહું યુષ્માક સન્નિધૌ સ્થાસ્યામિ? કતિકાલાન્ વા યુષ્માન્ સહિષ્યે? તમત્ર મમાનિતકમાનયતા

XVIII પશ્વાદ યીશુના તર્જતાએવ સ ભૂતસ્તં વિહાય ગતવાન્, તદ્દશકયેવ સ બાલકો નિરામયોડભૂતુ

XIX તત: શિષ્યા ગુપં યીશુમુપાગત્ય ભબાષિદે, કુતો વચ્ય તે ભૂતં ત્યાજથિતું ન શકતાઃ?

XX યીશુના તે પ્રોક્તાઃ, યુષ્માકમપ્રત્યાત્

XXI યુષ્માનાં તથયં વચિ યદિ યુષ્માક સર્પેકમાત્રોપિ વિશ્વાસો જાયતે, તર્હિ યુષ્માભિરસ્મિન્ શૈલે ત્વમિત: સ્થાનાત્ તત્ સ્થાનં યાહીનિ ભૂતે સ તહેવ ચલિષ્યતિ, યુષ્માક કિમધ્યસાધ્યા કર્મ ન સ્થાસ્યાતિ કિન્તુ પ્રાર્થનોપવાસો વિનેતાદૃશો ભૂતો ન ત્યાજ્યેતા

XXII અપરં તેથાં ગાલીબ્રદેશો ભ્રમણકાલે યીશુના તે ગદિતાઃ, મનુજસુતો જનાનાં કરેખુ સમર્પિષ્યતે તૈ હુનિષ્યતે ચ,

XXIII કિન્તુ તુલીયેડહિનું મ ઉત્થાપિષ્યતે, તેન તે ભૂંશં દુઃખિતા બભૂવઃ।

XXIV તદનાંતરે તેખુ કફનાઝૂનગરમાગતેખુ કરસંગ્રહિણાઃ પિતરાન્તિકમાગત્ય પપ્રસ્ઝઃ, યુખાંક ગુરુઃ કિ મન્દિરાર્થ કરું ન દાટિ? તતઃ પિતર: કથિતવાનું દાટિ।

XXV તત્ત્સતસ્મિનું ગુહમધ્યમાગતે તસ્ય કથાકથનાત્ત પૂર્વમેવ યીશુરુવાચ, હે શિભોન્દુ, મેદિન્યા રાજાનાઃ સ્વસ્વાપ્તેભ્યઃ કિ વિર્દેશિષ્યત્? કેભ્યઃ કરું ગૃહન્તિ? અત્ર ત્વ કિ બુધુસે? તતઃ પિતર ઉક્તવાન્દુ વિર્દેશિષ્યત્?

XXVI તદા યીશુરુકતવાન્દુ, તહીં સન્તાના મુક્તાઃ સન્તિ।

XXVII તથાપિ યથાસ્માલિસેખામન્તરાયો ન જન્યતે, તફુતે જલધેસ્તિરં ગત્વા વડિંશં ક્ષિપ, તેનાદૌ યો મીન ઉત્થાસ્યતિ, તં ઘૃત્વા તન્મુખે મોચિતે તોલકૈક રૂપં પ્રાપ્યસિ, તદ્દ ગૃહીત્વા તવ મમ ચ ફૂતે તેભ્યો દેહિ।

XVIII

I તદાનીં શિષ્યા યીશો: સમીપમાગત્ય પૃષ્ઠવન્તાઃ સ્વર્ગરાજ્યે ક: શ્રેષ્ઠ:?

II તતો યોઽસ્ય: ક્ષુદ્રમેક બાલક સ્વસમીપમાનીય તેથાં મધ્યે નિધાય જગાદ,

III યુખાનંહ સત્યે બ્રવીમિ, યૂં મનોવિનિમયેન ક્ષુદ્રબાલવત્તન સનતાઃ સ્વર્ગરાજ્યં પ્રવેષું ન શક્નુથ।

IV ય: કિશ્વિદ્ય એતસ્ય ક્ષુદ્રબાલકસ્ય સમમાતાનાં નભીકરોતિ, સચેવ સ્વર્ગરાજ્યે શ્રેષ્ઠ:।

V ય: કિશ્વિદ્ય એતાદું ક્ષુદ્રબાલકમેક મમ નામ્નિ ગૃહન્તિ, સ માભેવ ગૃહન્તિ।

VI કિન્તુ યો જનો મધ્યિ ફતવિશ્વાસાનામેથાં ક્ષુદ્રપ્રાણિનામ્દુ એકસ્યાપિ વિદ્ધિં જન્યતિ, કણભલ્લપ્રેષણીકસ્ય તસ્ય સાગરાગાધજલે મજળન્ં શ્રેષ્ઠ:।

VII વિદ્ધાન્તાં જગતઃ સન્તાપો ભવિષ્યતિ, વિદ્ધનોવશયં જન્યિષ્યતે, કિન્તુ ચેન મનુજેન વિદ્ધનો જન્યિષ્યતે તસ્યૈવ સન્તાપો ભવિષ્યતિ।

VIII તસ્માત તવ કરશ્વરણો વા યદિ ત્વાં બાધતે, તહીં તં છિત્વા નિક્ષિપ, દ્વિકરસ્ય દ્વિપદસ્ય વા તવાનતવહ્ની નિક્ષેપાત્દુ, ખસ્તસ્ય વા છિન્નહસ્તસ્ય તવ જીવને પ્રવેશો વરં।

IX અપરં તવ નંતર યદિ ત્વાં બાધતે, તહીં તદ્યુત્પત્તાય નિક્ષિપ, દ્વિનેત્રસ્ય નરકાગ્રો નિક્ષેપાત્દુ કાણસ્ય તવ જીવને પ્રવેશો વરં।

X તરસમાદવધદ્ધ, એતેથાં ક્ષુદ્રપ્રાણિનામ્દુ એકમપિ મા તુરછીકુરત,

XI યતો યુખાનંહ તથાં બ્રવીમિ, સ્વર્ગો તેથાં દૂતા મમ સ્વર્ગસ્થસ્ય પિતુરાસ્ય નિત્યં પશ્યન્તિ એવં ચે ચે હારિતાસ્તાન્ રક્ષિતું મનુજપુત્ર આગચ્છતુ

XII યુપમત્ર કિ વિશ્વાદે? કસ્યિદ્ય યદિ શતં મેધાઃ સન્તિ, તેથામેકો હાર્થતે ચ, તહીં સ એકોનશંતં મેધાન્ વિહાય પવ્યતં ગત્વા તં હારિતમેક કિ ન મૃગયતે?

XIII યદિ ચ કદાચિત્ તન્મેધોદેશં લમતે, તહીં યુખાનંહ સત્યં કથયામિ, સોડવિપથગામિભ્ય એકોનશંતમેધેભ્યોપિ તદેકહેતોરધિક્મ આહારદે

XIV તદ્દું એતેથાં ક્ષુદ્રપ્રાણેનામ્દુ એકોપિ નશ્યતીતિ યુખાંક સ્વર્ગસ્થપિતુ નાભિમતમ્

XV યથપિ તવ ભાતા ત્વયિ કિમાયપરાધયિતિ, તહીં ગત્વા યુવયોર્ધ્યો: સ્થિતયોસ્તસ્યાપરાધં તં જ્ઞાપયા તત્ર સ યદિ તવ વાક્યં શ્રૂણોતિ, તહીં તં સ્વભાવતરે પ્રાપ્તવાન્દુ

XVI કિન્તુ યદિ ન શ્રૂણોતિ, તહીં દ્વાભ્યાં નિભિ વર્દ્વાસાક્ષીભિ: સર્વ્ય વાક્યં યથા નિશ્ચિતં જાયતે, તદર્થમ્ એક દૌ વા સાક્ષીણો ગૃહીત્વા યાહિન્દિ

XVII તેન સ યદિ તથો વર્દ્વાં ન માન્યતે, તહીં સમાજં તજ્જાપય, કિન્તુ યદિ સમાજસ્યાપિ વાક્યં ન માન્યતે, તહીં સ તવ સમીપે દેવપૂજકદ્વાર ચરણાલાદીધ ચ ભવિષ્યતિ।

XVIII અહું યુખાન્ન સત્યં વદામિ, યુખાનિઃ પૃથિવ્યાં યદ્દ બધ્યતે તત્ત્વો ભંત્યતે; મેદિન્યાં યત્ત ભોયતે, સ્વર્ગોપિ તત્ત્વો મોક્ષયતો

XIX પુનરંહ યુખાન્ન વદામિ, મેદિન્યાં યુખાંક યદિ દ્વાવેકવાક્યીભૂય કિશ્વિત્ પ્રાર્થયેતે, તહીં મમ સ્વર્ગસ્થપિતા તત્ત્વોત્થે: ફૂતે સમ્પત્તન્ ભવિષ્યતિ।

XX યતો યત્ર દૌ ત્રયો વા મમ નાનિ મિલન્તિ, તત્રૈવાહું તેથાં મધ્યેડસિમા

XXI तदानीं पितरस्तसमीपमागत्य कथितवान् हे प्रभो, मम भ्राता मम यथापराध्यति, तर्हि तं कतिकृत्वः क्षमिष्ये?

XXII किं सप्तकृत्वः? यीशुस्तं जगाद, त्वां केवलं सप्तकृत्वो यावत् न वदामि, किन्तु सप्तत्या गुणितं सप्तकृत्वो यावत्

XXIII अपरं निजदासैः सह जिगाणयिषुः कश्चिद् राजेव स्वर्गराज्यं।

XXIV आरब्दे तस्मिन् गणने सार्द्धसहस्रमुद्रापूरितानां दशसहस्रपुटकानाम् अकोडधमाइस्तसमक्षमानाणि।

XXV तस्य परिशोधनाय द्रव्याभावात् परिशोधनार्थं स तदीयभार्यापुत्रादिसर्वस्वञ्च विकीर्ताभिति तत्प्रभुरादिदेश।

XXVI तेन स दासस्तस्य पादयोः पतन् प्रणाम्य कथितवान्, हे प्रभो भवता धैर्यो कृते मया सर्वं परिशोधिष्यते।

XXVII तदानीं दासस्य प्रभुः सकरणाः सन् सकलार्णि क्षमित्वा तं तत्याज।

XXVIII किन्तु तस्मिन् दासे बहिर्थाते, तस्य शतं मुद्रायतुर्थशान् यो धारयति, तं सहदासं दृष्टा तस्य काण्ठं निष्पीड्य गदितवान्, मम यत् प्राप्य तत् परिशोधय।

XXIX तदा तस्य सहदासस्तत्पादयोः पतित्वा विनीय बभाषे, त्वया धैर्यो कृते मया सर्वं परिशोधिष्यते।

XXX तथापि स तत् नाडगीकृत्य यावत् सर्वमूणां न परिशोधितवान् तावत् तं कारायां स्थापयामास।

XXXI तदा तस्य सहदासास्तस्यैतादृश् आचरणं विलोक्य प्रभोः समीपं गत्वा सर्वं वृत्तान्तं निवेदयामासुः।

XXXII तदा तस्य प्रभुस्तमाहूय जगाद, रे दृष्ट दास, त्वया मत्सन्निधौ प्रार्थिते मया तत् सर्वमूणां त्यक्तं;

XXXIII यथा चाह तथि करणां कृतवान् तथैव तत्सहदासे करणाकरणं किं तत् नोर्थितं?

XXXIV इति कथयित्वा तस्य प्रभुः कुदृश्यन् निजप्राण्यं यावत् स न परिशोधितवान् तावत् प्रहारकानां करेषु तं समर्पितवान्।

XXXV यदि यूपं स्वान्तःकरणैः स्वस्वसहजानाम् अपराधान् न क्षमध्वे, तर्हि मम स्वर्गस्यः पितापि युधान् प्रतीत्यं करिष्यति।

XIX

I अनन्तरम् एतासु कथासु समाप्तासु यीशु गौलीलप्रदेशात् प्रस्थाय यद्यन्तीरस्यं यिहूदाप्रदेशं प्राप्तः।

II तदा तत्पश्चात् जननिवहे गते स तत्र तान् निराभ्यान् अकरोत्।

III तदनन्तरं फिरेशिनस्तसमीपमागत्य पारीक्षितुं तं प्रपश्युः, कर्मादपि कारणात् नरेण स्वजाया परित्याज्या न वा?

IV स प्रत्युवाच, प्रथमम् ईश्वरो नरत्वेन नारीत्वेन य मनुजान् ससर्ज, तस्मात् कथितवान्,

V मानुषः स्वपितरौ परित्यज्य स्वपत्न्याम् आसक्षयते, तौ द्वौ जनावेकाङ्गौ भविष्यतः, किमेतद् युधाभिर्न पठितम्?

VI अतस्तो पुन द्वौ तौयोरेकाङ्गत्वं जातं, ईश्वरेण यच्च समयुज्यत, मनुजो न तद्व लिन्द्यात्

VII तदानीं ते तं प्रत्यवदन् तथात्वे त्याज्यपत्रं दत्वा स्वां स्वां जायां त्यक्तुं व्यवस्थां मूसाः कथं लिखेभ?

VIII ततः स कथितवान् युधाकं मनसां काठिन्याद् युधान् स्वां स्वां जायां त्यक्तुम् अन्वमन्यत तिन्तु प्रथमाद् एषो विधिनर्सीति।

IX अतो युधानां वदामि, व्यभिचारं विना यो निजजायां त्यजेत् अन्याच्च विवहेत्, स परदारान् गच्छति; प्रथम त्यक्तां नारीं विवहति सोपि परदारेषु भासते।

X तदा तस्य शिष्यासं भभाषिरे, यदि स्वजायया सार्क पुंस एतादृक् सम्बन्धो जायते, तर्हि विवहनमेव न भद्रं।

XI ततः स उक्तवान् येत्यस्तसामर्थ्यं आदायि, तान् विनान्यः कोपि मनुज एतन्मतं ग्रहीतुं न शक्नोति।

XII कतिपया जननक्लीबः कतिपया नरकृतक्लीबः स्वर्गराज्याय कतिपया: स्वकृतक्लीबाश्र सन्ति, ये ग्रहीतुं शक्नुवन्ति ते गृह्णन्तु।

XIII અપરમ્યથા સ શિશુનાં ગાત્રેષુ હસ્તં દત્વા પ્રાર્થયતે, તદર્થી તત્સમીપં શિશવ આનીયન્ત, તત આનયિતૃનું શિષ્યાસ્તિરસ્કૃતન્તન્તાઃ।

XIV કિન્તુ યોશુરૂપાચ, શિશવો મદન્તિકમ્ આગરણન્તુ, તાન મા વારયત, એતાદૃશાં શિશુનામેવ સ્વર્ગરાજયં।

XV તત: સ તેખેં ગાત્રેષુ હસ્તં દત્વા તસ્માત્ સ્થાનાત્ પ્રતસ્થે।

XVI અપરમ્ય એક આગત્ય તં પ્રમણ, હે પરમગુરો, અનન્તાયુ: પ્રાત્યું મયા કિ કિ સત્કર્મ કર્તવ્યં?

XVII તત: સ ઉવાચ, માં પરમં કુતો વદસિ? વિનેશ્વરં ન કોપિ પરમઃ, કિન્તુ યદ્યનન્તાયુ: પ્રાત્યું વાજ્ઞાસિ, તહીફાઃ પાલયા

XVIII તદા સ પૃથ્વાન્ન કા: કા આજ્ઞાઃ? તતો યીશુ: કથિતવાન્ન નર્ મા હન્યા:, પરદારાન્ન મા ગરછે:, મા ચોરયે:, મૃધાસાક્ષયં મા દદ્યા:,

XIX નિજપિતરૌ સંમન્યસ્વ, સ્વસમીપવાસિનિ સ્વવત્ પ્રેમ કુરા

XX સ યુવા કથિતવાન્ન આ બાલયાદ્ય એતા: પાલયામિ, ઈદાની કિં ન્યૂનમાસ્તે?

XXI તતો યોશુરૂપદ્ય, હદિ સિદ્ધો ભવિતું વાજ્ઞાસિ, તહીં ગત્વા નિજસર્વર્સં વિકીય દરિદ્રેલ્યો વિતર, તત: સ્વર્ગ વિત્તં લાઘ્યસે: આગણ્ય, મતપ્રાદૃતીં ચ ભવા

XXII એતાં વાયે શ્રુત્વા સ યુવા સ્વીયબહુસમ્પત્તે વિષણાઃ સન્ન ચલિતવાન્ન

XXIII તદા યીશુ: સ્વશિષ્યાન્ન અવદદ્ય ધનિનાં સ્વર્ગરાજયપ્રવેશો મહાદુક્કર ઇતિ યુભાનહું તથયં વદામિ

XXIV પુનરપિ યુભાનહું વદામિ, ધનિનાં સ્વર્ગરાજયપ્રવેશાત્ સ્યોછિદ્રેણ મહાકુગમન્ સુકરે

XXV ઇતિ વાક્યે નિશય શિષ્યા અતિયમલ્કૃત્ય કથયામાસુઃ; તહીં કસ્ય પરિત્રાણં ભવિતું શક્નોતિ?

XXVI તદા સ તાન્ દૃષ્ટા કથયામાસ, તત માનુષાણામશક્યં ભવતિ, કિન્તુચીશ્વરરસ્ય સર્વ્ય શક્યમ્ય

XXVII તદા પિતરસ્તં ગદિતવાન્ન પશ્ય, વયં સર્વ્ય પરિત્યજ્ય ભવત: પશ્યાદૃતીનો ડભામ:; વયં કિ પ્રાપ્યામઃ?

XXVIII તતો યીશુ: કથિતવાન્ન યુભાનહું તથયં વદામિ, યુયં મમ પશ્યાદૃતીનો જાતા ઇતિ કારણાત્ નવીનસ્યુષ્ટિકાલે યદા મનુજસ્તુત: સ્વીયેશ્વર્યસિહાસન ઉપવેક્ષયતિ, તદા યુધમપિ દ્વાદશસિહાસનેષુપવિશ્ય ઇસ્યાયેલીયદ્વાદશવંશાનાં વિચારં કરિષ્યથા

XXIX અન્યરચય ય: કશ્યિત્ મમ નામકારણાત્ ગૃહં વા ભાતરં વા ભગ્નિની વા પિતરં વા માતરં વા જાયાં વા બાલકં વા ભૂમિ પરિત્યજ્યતિ, સ તેખેં શતગુણાં લાઘ્યસે, અનન્તાયુમોડધિકારિત્વઅં પ્રાપ્યતિ

XXX કિન્તુ અગ્રીયા અનેક જનાઃ પશ્યાત્દુ પશ્યાતીયાશ્વાનેક લોકા અગે ભવિષ્યન્તિ

XX

I સ્વર્ગરાજમ્ એતાદૃશા કેનયિદ્ય ગૃહસ્થેન સંમ., યોડતિપ્રભાતે નિજદ્વાકાશેને કૃષકાન્ન નિયોક્તું ગતવાન્ન

II પશ્યાત્ તૈ: સાકું હિનેકભૂતિં મુદ્રાચ્યતુર્થાં નિર્યા તાન્ દ્વાકાશેને પ્રેરયામાસા

III અનન્તરં પ્રહર્કૈકવેલાયાં ગત્વા હુદ્દે કથિતપાન્ન નિજકર્મકાન્ન વિલોક્ય તાનવદદ્ય

IV યુધમપિ મમ દ્વાકાશેને ચાત, યુધમયમંદું યોગભૂતિં દાસ્યામિ, તતસે વબ્રજુઃ

V પુનશ્ચ સ દ્વિતીયતુનીયયો: પ્રહર્યો બહિ ગત્વા તથૈવ કૃતવાન્ન

VI તતો દષ્ટદ્વયાવશિષ્ટાયાં વેલાયાં બહિ ગત્વાપારાન્ન કથિતપયજનાન્ન નિજકર્મકાન્ન વિલોક્ય પૃથ્વાન્ન યુયં કિમર્થમું અત્ર સર્વ્ય દિનં નિજકર્માણાસ્તિક્ષથ?

VII તે પ્રત્યવદદ્ય અસમાન્ ન કોપિ કર્મમણિ નિર્યુક્તો તદાનીં સ કથિતવાન્ન યુધમપિ મમ દ્વાકાશેને ચાત, તેન યોગ્યાં ભૂતિં લાઘ્યથા

VIII તદનન્તરં સન્ધ્યાયાં સત્યાં સચેવ દ્વાકાશેત્રપતિરથ્યક્ષં ગદિવાન્ન કૃષકાન્ન આહૂય શોષજનમારભ્ય પ્રથમં ચાવત્ તેખો ભૂતિં દેખિ

IX તેન યે દષ્ટદ્વયાવશિષ્ટે સમાયાતાસ્તેખામું એકેકો જનો મુદ્રાચ્યતુર્થાં પ્રાણોત્

X તદાનીં પ્રથમનિયુક્તા જના આગત્યાનુભિતવનો વયમધિક પ્રાપ્યામઃ, કિન્તુ તેરપિ મુદ્રાચ્યતુર્થશોડલામિ

XI તતસે તં ગૃહીત્વા તેન ક્ષેત્રપતિના સાકું વાગ્યુદ્ધું કુર્વન્તાઃ કથયામાસુઃ,

XII વયં કૃસનં દિનં તાપકલેશો સોઢેવન્તાઃ, કિન્તુ પશ્યાતાયા સે જના દષ્ટદ્વયમાત્ર પરિશ્રાન્તવન્તસેડસ્માભિઃ સમાનાંશાઃ કૃતાઃ

XIII ततः स तेषामेकं प्रत्युवाच, हे वत्स, मया त्वां प्रति कोण्यन्यायो न कृतः किं त्वया मत्समक्षं मुद्राचतुर्थीशो नाकृकृतः?

XIV तस्मात् तव यत् प्राप्यं तदादाय याहि, तुम्हां यति, पश्चातीयनियुक्तलोकायापि तति दातुभिर्छाभि

XV स्वेच्छया निजद्रव्यव्यवहरणं किं मया न कर्तव्यं? मम दातृत्वात् त्वया किम् ईर्ष्यादृष्टिः कियते?

XVI इत्थम् अग्रीयलोकाः पश्चतीया भविष्यन्ति, पश्चातीयजनाश्वरीया भविष्यन्ति, अहूता बहवः किन्त्वल्पे मनोबिलविषिताः।

XVII तदनन्तरे यीशु यित्रशालमन्गरं गच्छन् मार्गमध्ये शिष्यान् एकान्ते वभाषे,

XVIII पश्य वयं यित्रशालमन्गरं यामः, तत्र प्रधानयाजकाध्यापकानां करेषु मनुष्यपुत्रः समर्पिष्यते;

XIX ते च तं हन्तुमाजाप्य तिरस्कृत्य वेषेण प्रहर्तु कुशे धातपितुञ्चान्यदेशीयानां करेषु समर्पिष्यन्ति, किन्तु स तृतीयदिवसे शमशानाद् उत्थापिष्यते।

XX तदानीं सिवदीयस्य नारी स्वपुरुषावादाय यीशोः समीपम् एत्य प्राणाय कञ्चनानुग्रहं तं यथाचो

XXI तदा यीशुस्तां प्रोक्तवान् त्वं किं यथासे? ततः सा वभाषे, भवतो राजत्वे ममानयोः सुतयोरेकं भवदक्षिणापार्श्वं द्वितीयं वामपार्श्वं उपवेष्ट्युम् आजापयतु।

XXII यीशुः प्रत्युवाच, युवाभ्यां यद् याच्यते, तत्र बुध्यते, अहं येन कंसेन पास्यामि युवाभ्यां किं तेन पातु शक्यते? अहं येन मज्जज्ञेने मज्जिष्ये, युवाभ्यां किं तेन मज्जज्ञितुं शक्यते? ते जगदुः शक्यते।

XXIII तदा स उक्तवान् युवां मम कंसेनावश्यं पास्यथः, मम मज्जज्ञेन च युवामपि मज्जिष्येथे, किन्तु येषां फुटे मत्तातेन निरुपितम् इदं तान् विहायान्यं कमपि मदक्षिणापार्श्वं वामपार्श्वं च समुपवेशयितुं ममाधिकारो नास्ति।

XXIV एतां कथां श्रुत्वान्ये दशशिष्यास्तौ भ्रातरौ प्रति युक्तुपुः।

XXV किन्तु यीशुः स्वसमीपं तानाहूङ्य जगाद्, अन्यदेशीयलोकानां नरपतयस्तान् अधिकुर्वन्ति, ये तु महान्तसे तान् शासति, इति यूपं जानीयता।

XXVI किन्तु युष्माकं मध्ये न तथा भवेत् युष्माकं यः किञ्चित् महान् बुल्भूषति, स युष्मान् सेवेतः।

XXVII यश्च युष्माकं मध्ये मुष्पो बुल्भूषति, स युष्माकं दासो भवेत्।

XXVIII इत्थं मनुजपुत्रः सेव्यो भवितुं नहि, किन्तु सेवितुं बहूनां परित्राणमूल्यार्थं स्वप्राणान् दातुञ्चागतः।

XXIX अनन्तरं परिहोनगरात् तेषां बहिर्गमनसमये तस्य पश्चाद् बहवो लोका वव्रजुः।

XXX अपरं वर्त्मपार्श्वं उपविशन्ती द्वावन्धी तेन मार्गेण यीशो गमनं निशम्य प्रोच्यैः कथयामासतुः, हे प्रभो दायूः सन्तान, आवयो द्यां विदेहि।

XXXI ततो लोकाः सर्वे तुष्णीभ्यवतमित्युक्त्वा तौ तर्जयामासुः; तथापि तौ पुनरुच्यैः कथयामासतुः हे प्रभो दायूः सन्तान, आवां दृप्यस्व।

XXXII तदानीं यीशुः स्थगितः सन् तावाहूङ्य भाषितवान् युवयोः फुते मया किं कर्तव्य? युवां किं कामयेथे?

XXXIII तदा तावुक्तवन्तौ, प्रभो नेत्राणि नौ प्रसन्नानि भवेयुः।

XXXIV तदानीं यीशुस्तौ प्रति प्रमनः सन् तयो नेत्राणि पस्पर्शं, तेनैव तौ सुवीक्षाश्वकाते तत्प्रश्नात् ज्ञमुत्श्वा।

XXI

I अनन्तरं तेषु यित्रशालमन्गरस्य समीपवेत्तिनो जैतुनामकधराधरस्य समीपस्ति वैत्तिग्रामम् आगतेषु, यीशुः शोष्यद्युपं प्रेषयन् जगाद्,

II युवां समुखस्थग्रामं गत्वा बद्धां यां सवत्सां गर्दभीहठात् प्राप्यथः, तां मोययित्वा मदन्तिकम् आनयतां

III तत्र यदि किञ्चित् किञ्चिद् वक्ष्यति, तर्हि विष्यथः, एतस्यां प्रभोः प्रयोजनमासते, तेन स तत्क्षणात् प्रेष्यति।

IV सीयोनः कन्यकां यूपं भाषध्यमिति भारतीयो पश्य ते नम्रशीलः सन् नृप आरुह्य गर्दभीं अर्थादारुह्य दृप्तसमायास्यति त्वदन्तिकं।

V भविष्यद्वादिनोक्तं वयनमिदं तदा सङ्कलमभूतु।

VI अनन्तरं तौ रिष्यां यीशो यथानिषेण तं ग्रामं गत्वा।

- VII** ગર્દભી તદૃત્સંજ્ઞ સમાનીતવન્તૌ, પશ્ચાત્ તદૃપરિ સ્વીયવસનાની પાતથિત્વા તમારોહ્યામાસતુઃ।
- VIII** તતો બહલો લોકા નિજવસનાનિ પથિ પ્રસારધિતુમારેલિએ, કતિપયા જનાશ્ચ પાદપણાદિક્ષ છિત્વા પથિ વિસ્તારયામાસુઃ।
- IX** અગ્રગામિન: પશ્ચાદ્બામિનશ્ચ મનુજા ઉચ્ચયૈર્જ્ય જ્ય દાયુદ: સન્તાનેતિ જગદુઃ પરમેશ્વરસ્ય નામના ય આપાતિ સ ધન્ય:; સવ્વોપિરિસ્થસવગોપિ જયતિ।
- X** ઇત્યે તસ્મિન્ પિરશાલમં પ્રવિષે કોડયમિતિ કથનાત્ કૃતસં નગરં ચાચલમભવતુ
- XI** તત્ લોકો: કથયામાસુઃ; એષ ગાલીલદેશીય-નાસરતીય-ભવિષ્યદ્વારી યીશુઃ।
- XII** અનન્તરં યીશુરીશ્વરસ્ય મન્દિરં પ્રવિશ્ય તન્મધાત્ કયવિકથિણો વહિશ્વકાર: વણિજાં મુદ્રાસનાની કપોતવિકથિણાઓસનાની ચન્યુળ્યામાસા
- XIII** અપરં તાનુવાચ, એષા લિપિશરસે, "મમ ગૃહં પ્રાર્થનાગૃહમિતિ વિષ્યાસ્યતિ", કિન્તુ યૂં તદ્ દસ્યુનાં ગહુર્ કૃતવન્તાઃ।
- XIV** તદન્તાનમ્ અન્ધભાગ્યલોકાસ્તસ્ય સમીપમાગતાઃ; સ તાન્ નિરામયાન્ કૃતવાન્
- XV** યદા પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાશ્ર તેન કૃતાન્યેતાનિ ચિત્રકમ્રાણિ દદ્શુઃ; જ્ય જ્ય દાયુદ: સન્તાન, મન્દિરે બાલકાનામ્ એતાદૃશ્મ્ ઉચ્ચયવનિં શુશ્વુવુશ્વ, તદા મહિકૃદ્ધ બભૂવ:
- XVI** તં પ્રપ્રશુશ્ર, ઇમે યદ્ વદન્તિ, તત્ કિં તં શ્રાણોષિ? તતો યીશુસ્તાન્ અવોયત્ સત્યમ્; સત્યન્યાપાયિશિશ્નૂાં બાલકાનાં વકત્રતાઃ સ્વકીયે મહિમાનં તં સંપ્રકાશયસિ સ્વયંઃ એતદ્વારાં યૂં કિં નાપક્તા?
- XVII** તત્ત્સાન્ વિહાય સ નગરાદ્ વૈથનિયાગ્રામં ગત્વા તત્ રજનીં યાપયામાસા
- XVIII** અનન્તરં પ્રભાતે સતિ યીશુ: પુનરપિ નગરમાગયણન્ ક્ષુધાત્તો બભૂવ
- XIX** તતો માર્ગપાર્વત્ ઉદ્ભૂતવૃક્ષમેક્ વિલોક્ય તત્સમીપં ગત્વા પત્રાણિ વિના કિમપિ ન પ્રાપ્ય તં પાદં પ્રોવાચ, અધ્યારભ્ય કદાપિ તથિ ફ્લં ન ભવતુ: તેન તક્ષણાત્ સ ઉદ્ભૂતસ્માહીનાઃ શુષ્કતાં ગતાઃ
- XX** તદ્ દૃષ્ટવા શિષ્યા આશ્રાર્ય વિજાય કથયામાસુઃ; આઃ, ઉદ્ભૂતવાદપોડતિતુર્ણી શુષ્કોડભવતુ
- XXI** તતો યીશુસ્તાનુવાચ, યુભ્રાનહ્ સત્ય વદામિ, યદ્ યૂધ્યમસદિંગ્ધા: પ્રતીથ, તર્હિ યૂધ્યમપિ કેવલુદ્ભૂતવરપાદં પ્રતીત્યે કર્તું શક્યથ, તત્, તં ચલિત્વા સાગરે પતેતિ વાક્યં યુભાભિરસ્મિન શ્લે પ્રોક્તેપિ તદૈવ તદ્ ધાટિષ્ઠતો
- XXII** તથા વિશ્વસ્ય પ્રાર્થ યુભાભિ ર્થદ્ યાચિષ્યતે, તદેવ પ્રાર્થસ્યતે
- XXIII** અનન્તરં મન્દિરં પ્રવિશ્યોપેદશનસમ્યે તત્સમીપં પ્રધાનયાજકા: પ્રાચીનલોકાશ્રાગત્ય પપ્રશ્છઃ; ત્વયા કેન સામર્થ્યનેતાનિ કર્માણિ છિક્યતો? કેન વા તુભ્યમેતાનિ સામર્થ્યનિ દચાનિ?
- XXIV** તતો યીશુ: પ્રત્યવદ્ત્, અહમપિ યુભાન્ વાચમેકાં પૃથ્યામિ, યદ્ યૂં તદૃતરં દાતું શક્યથ, તદા કેન સામર્થ્યેન કર્માણિયેતાનિ કરોમિ, તદહં યુભાન્ વક્ષ્યામિ
- XXV** યોહનો મજજાન્ કર્યાજાભવત્? કિમીશ્વરસ્ય મનુષ્યસ્ય વા? તત્ત્સે પરસ્પરં વિવિચ્ય કથયામાસુઃ; પદીશ્વરસ્યેતિ વદામસ્તહ્ યૂં તં કુતો ન પ્રતૈતે? વાચમેતાં વક્ષ્યતિ
- XXVI** મનુષ્યસ્યેતિ વક્તુમપિ લોકેભ્યો બિભીમઃ, યતઃ સર્વોપિ યોહન્ ભવિષ્યદ્વારીતિ જ્ઞાયતે
- XXVII** તસ્માત્ તે યીશું પ્રત્યવદ્ત્, તદ્ વયં ન વિદ્ધાઃ તદા સ તાનુક્તવાન્ તર્હિ કેન સામર્થ્યેન કર્માણિયેતાચહું કરોમિ, તદ્યાહું યુભાન્ ન વક્ષ્યામિ
- XXVIII** કર્યાજિજજનસ્ય દ્વૌ સુતાવાસ્તાં સ એકસ્ય સુતસ્ય સમીપં ગત્વા જગાદ, હે સુત, ત્વમદ્ મમ દ્રાક્ષાક્ષેત્રે કર્મ કર્તું પ્રજા
- XXIX** તતઃ સ ઉક્તવાન્ ન યાસ્યામિ, કિન્તુ શેષેનુતાપ્ય જગામા
- XXX** અનન્તરં સોન્યસુતસ્ય સમીપં ગત્વા તથૈવ કથિતવાન્: તતઃ સ પ્રત્યુવાચ, મહેચ્છ યામિ, કિન્તુ ન ગતાઃ
- XXXI** એતયો: પુત્રો ર્મધ્યે પિતુરભિત્ત કેન પાલિતાં? યુભાભિ: કિ બુધ્યતે? તત્ત્સે પ્રત્યુચુઃ; પ્રથમેન પુંત્રેણાં તદાનીં યીશુસ્તાનુવાચ, અહું યુભાન્ તથં વદામિ, ચારડાલા ગણિકાશ્ યુભાકમગ્રત ઈશ્વરસ્ય રાજયં પ્રવિશ્યાનિ

XXXII પતો યુભાકું સમીપં યોહનિ ધર્મપથેનાગતે યૂં તં ન પ્રતીથ, કિન્તુ ચણાલા ગણિકાશ્વ તં પ્રત્યાયન્દ તદ્દ વિલોક્યાપિ યૂં પ્રત્યેતું નાભિધિધં।

XXXIII અપરમેક દૃષ્ટાન્ત શુણું, કંચિદ ગૃહસ્થ: ક્ષેત્રે દ્રાક્ષાલતા રોપથિત્વા તચ્યતુર્દિક્ષુ વારણી વિધાય તન્મધ્યે દ્રાક્ષાયન્ત્ર સ્થાપિતવાન્દુ માશ્વાજ્ઞ નિર્મિતવાન્દુ તત: કૃષકેષુ તત્ક્ષેત્રે સમાર્થ સ્વયં દૂરદેશં જગામા

XXXIV તદનતરં ફ્લસમય ઉપરિથિતે સ ફ્લાનિ પ્રાપ્તું કૃધીવલાનાં સમીપં નિજદાસાન્દ પ્રેખયામાસા

XXXV કિન્તુ કૃધીવલાસ્તસ્ય તાન્દ દાસેયાન્દ ધૂત્વા કંચન પ્રહિતવન્તઃ, કંચન પાખાણીરાહતવન્તઃ, કંચન ચ હળવન્તઃ।

XXXVI પુનરપિ સ પ્રભુ: પ્રથમતોડહિકદાસેયાન્દ પ્રેખયામાસા, કિન્તુ તે તાન્દ પ્રત્યપિ તથૈવ ચુકુઃ।

XXXVII અનનતરં મમ સુતે ગતે તં સમાદારિષ્યાન્તે, ઇત્યુક્તવા શેરે સ નિજસુત્તં તેણાં સનિધિં પ્રેખયામાસા

XXXVIII કિન્તુ તે કૃધીવલાઃ સુત્તં વીક્ષ્ય પરસ્પરમ્દ ઇતિ મન્ત્રચિત્યમ્દ આરેલિરે, અયમુત્તરાધિકારી વયમેન નિહત્યાસ્યાધિકારં સ્વવશીકરિષ્યામઃ।

XXXIX પશ્યાત્ તે તં ધૂત્વા દ્રાક્ષાક્ષેત્રાદ બહિઃ પાતથિત્વાબધિધુઃ।

XL યદા સ દ્રાક્ષાક્ષેત્રપતિરાગમિષ્યતિ, તદા તાન્દ કૃધીવલાન્દ કિં કરિષ્યતિ?

XLI તત્ત્સે પ્રત્યપદન્દુ, તાન્દ કલુચિષો દારણયાતનાભિરાહિષ્યતિ, યે ચ સમયાનુક્રમાત્ ફ્લાનિ દાસ્યન્તિ, તાદૃશેષુ કૃધીવલેષુ ક્ષેત્રે સમપદીષ્યતિ।

XLII તદા થીશુના તે ગદિતાઃ, ગ્રહણં ન ફૂત ચસ્ય પાખાણસ્ય નિચાયકૈઃ! પ્રધાનપ્રસ્તર: કોણે સએવ સંભવિષ્યતિ એતેતુ પરેશિતુ: કર્માસ્મદૃષ્ટાવહૂત્તં ભવેતું ધર્મગચ્છે લિભિતમેતદ્દ્યનં યુભાલિઃ કિં નાપાઠિ?

XLIII તસ્માદંહુ યુભાનું વદામિ, યુભત ઈશ્વરીયરાજ્યમપનીય ફ્લોત્વાદિષ્ટ્રન્યાતયે દાખિષ્યતે।

XLIV યો જન એતેતપાખાણોપરિ પતિષ્યતિ, તં સ ભંક્ષ્યતે, કિન્તું પાખાણો ચસ્યોપરિ પતિષ્યતિ, તં સ ધૂલિવત યુણીકારિષ્યતિ।

XLV તદાનીં પ્રાધનયાજકાઃ ફિરશિનશ્ર તસ્યેમાં દૃષ્ટાન્તકથાં શુત્વા સોડસ્માનુદિશ્ય કથિતવાન્દ ઇતિ વિજાય તં ધર્તુ ચેસ્ટિતવન્તઃ;

XLVI કિન્તુ લોકોન્યો બિભ્યુઃ, પતો લોકૈઃ સ ભવિષ્યદ્વારીત્યજ્ઞાયિ।

XXII

I અનનતરં થીશુ: પુનરપિ દૃષ્ટાનેન તાન્દ અખાઈદ્દુ,

II સ્વર્ગીયરાજ્યમ્દ એતાદુશસ્ય નૃપતે: સંમં, યો નિજ પુત્રં વિવાહયન્દ સર્વાન્દ નિમન્ત્રિતાન્દ આનેતું દાસેયાન્દ પ્રહિતવાન્દ,

III કિન્તુ તે સમાગન્તું નેષ્ટવન્તઃ।

IV તતો રાજા પુનરપિ દાસાનન્યાન્દ ઇત્યુક્તવા પ્રેખયામાસા, નિમન્ત્રિતાન્દ વદ્ત, પશ્યત, મમ જેયમાસાદિતમાસે, નિજાટ્યાદિપુષ્ટજન્તુન્દ મારિથિત્વા સર્વ ખાદ્યદ્વયમાસાદિતવાન્દ યૂં વિવાહમાગચ્છતા।

V તથપિ તે તુચ્છીકૃત્ય કેચિત્ નિજક્ષેત્રે કેચિદ વાણિજ્યાં પ્રતિ સ્વસ્વમાર્ગોણ ચલિતવન્તઃ।

VI અન્યે લોકાસ્તસ્ય દાસેયાન્દ ધૂત્વા દીરાત્યેં વ્યવહત્ય તાનવધિધુઃ।

VII અનનતરં સ નૃપતિસારાં વાર્તાં શુત્વા કૃધ્યન્દ સૈન્યાનિ પ્રહિત્ય તાન્દ ધાતકાન્દ હત્વા તેણાં નગરં દાહ્યામાસા

VIII તત: સ નિજદાસેયાન્દ બભાસે, વિવાહીય ભોજ્યમાસાદિતમાસે, કિન્તુ નિમન્ત્રિતા જના અયોગ્યાઃ।

IX તસ્માદ યૂં રાજમાર્ગ ગત્વા ચાવતો મનુજાન્દ પશ્યત, તાવતએવ વિવાહીયભોજ્યાય નિમન્યયતા।

X તદા તે દાસેયા રાજમાર્ગ ગત્વા ભદ્રાન્દ અભદ્રાન્દ વા ચાવતો જનાન્દ દૃષ્ટુઃ, તાવતએવ સંગૃહ્યાનન્દ: તોડભ્યાગતમુજે રિવાહગૃહમ્ અપૂર્યતા।

XI તદાનીં સ રાજા સર્વાન્યાગતવાન્દ: તદા તત્ વિવાહીયવસનહીનમેક જનં વીક્ષ્ય તં જગાદુ,

XII હે મિત્ર, ત્વં વિવાહીયવસનં વિના કથમત્ પ્રવિષ્ટવાન્દ: તેન સ નિરૂત્તરો બભૂવા!

XIII તદા રાજા નિજાન્યારાન્દ અવદત્ત, એતસ્ય કરયરણાન્દ બદ્ધા યત્ રોદન્ન દંતેર્દન્તરધર્ષાંજ્ઞ ભવતિ, તત્ વહિરૂત્તમિસે તં નિક્ષેપતા।

- XIV** ઇતથું બહવ આહૃતા અલ્પે મનોભિમતાઃ।
- XV** અનન્તરં ફિરશિન: પ્રગત્ય યથા સંલાપેન તમ્ય ઉન્માથે પાતયેયુસ્તથા મન્ત્રધિત્વા
- XVI** હેરોઈયમનુજો: સાંક નિજશિષ્યગણેન તં પ્રતિ કથયામાસુઃ, હે ગુરો, ભવાન્ સત્ય: સત્યમીશ્વરીયમાર્ગમુપદિશાતિ, કમપિ માનુષં નાનુલુધતે, કમપિ નાપેક્ષતે ચ, તદ્વ વયં જાનીમઃ।
- XVII** અત: કેસરભૂપાય કરોડસ્માંક દાતવ્યો ન વા? અત્ર ભવતા કિં બુધ્યતે? તદ્વ અસ્માન્ વદ્તુ
- XVIII** તતો યોશુસ્તેણં ખલતો વિજાય કથિતવાન્, રે કપટિન: યું કુતો માં પરિક્ષાદે?
- XIX** તલકરાનસ્ય મુદ્રાં માં દર્શયતા તદાની તેતસ્ય સપીએ મુદ્રાયતુર્થભાગ આનીતે
- XX** સ તાન્ પપ્રચ્છ, અત્ર કસ્યેય મૂર્તિ નામ ચાસ્તે? તે જગદ્દુઃ, કેસરભૂપસ્યા
- XXI** તત: સ ઉક્તવાન, કેસરસ્ય યત્તુ તું કેસરાય દન્ત, ઈશ્વરસ્ય યત્તુ તદ્વ ઈશ્વરાય દત્તા
- XXII** ઇતિ વાક્યં નિશમ્ય તે વિસ્મયં વિજાય તં વિહૃય ચિલિતવન્તઃ।
- XXIII** તસ્મિન્નહિન સિદ્ધકિનોદર્થાંત્ર શમશાનાત્ નોથાસ્યનીતિ વાક્યં યે વદન્તિ, તે યોશોારનિકમ્ આગત્ય પપ્રચ્છઃ,
- XXIV** હે ગુરો, કશ્યન્મનુજ્જશ્રેત્ નિઃસન્તાનઃ સન્ પ્રાણાન્ ત્યજતિ, તર્હિ તસ્ય ભાતા તસ્ય જાયાં વ્યુધ ભ્રાતુ: સન્તાનમ્ ઉત્પાદિષ્યતીતિ મૂસા આદિષ્વાન્નુ
- XXV** કિન્તુવસ્માકમત્ર ડેકપિ જનાઃ સપ્તસહોદરા આસન્, તેણાં જ્યોજ એકાં કન્યાં વ્યવહાત્ અપરં પ્રાણત્યાગકાલે સ્વયં નિઃસન્તાનઃ સન્ તાં સ્ત્રીણ્ સ્વભાતરિ સમર્પિતવાન્નુ
- XXVI** તતો દ્વિતીયાદિસપ્તમાનાત્શ્ર તથૈવ ચક્ષુઃ।
- XXVII** શેષે સાપી નારી મમાચ
- XXVIII** મૃતાનામ્ ઉત્થાનસમયે તેણાં સપ્તાનાં મધ્યે સા નારી કસ્ય ભાર્યા ભવિષ્યતિ? યસમાત્ સર્વાએવ તાં વ્યવહન્નુ
- XXIX** તતો યીશુઃ પ્રત્યવાદીત્ યું ધર્મપુરુસ્તકમ્ ઈશ્વરીયાં શક્તિશ્ર ન વિજાય ભાન્તિમન્તઃ।
- XXX** ઉત્થાનપ્રાપ્તા લોકા ન વિવહન્તિ, ન ચ વાચા દીધન્તે, કિન્તુચ્ચરસ્ય સ્વર્ગસ્થદૂતાનાં સદ્દશા ભવન્તિ।
- XXXI** અપરં મૃતાનામુત્થાનમધિ યુષ્માન્ પ્રતીયમીશ્વરોક્તિઃ,
- XXXII** "અહિમિબ્રાહીમ ઈશ્વર ઈસ્થાક ઈશ્વરો યાહૂબ ઈશ્વર" ઇતિ કિ યુષ્માન્ નાપાઠિ? કિન્તુચ્ચરો જીવતાન્મ ઈશ્વરઃ, સ મૃતાનામીશ્વરો નહિં।
- XXXIII** ઇતિ શુદ્ધા સર્વે લોકાસ્તસ્યોપદેશાદ્ વિસ્મયે ગતાઃ।
- XXXIV** અનન્તરં સિદ્ધકિનામ્ નિજાતરત્વવાર્તી નિશમ્ય ફિરશિન એકત્ર મિલિતવન્તઃ,
- XXXV** તેખામેકો વ્યવસ્થાપકો યીશું પરીક્ષિતું પપ્રચ્છ,
- XXXVI** હે ગુરો વ્યવસ્થાશાર્થમધ્યે કાણા શ્રેષ્ઠા?
- XXXVII** તતો યીશુરુવાચ, તં સર્વાન્તઃકરણૈઃ સર્વપ્રાણૈઃ સર્વચિત્તૈશ્ર સાંક પ્રભૌ પરમેશ્વરે પ્રીયરસ્વ,
- XXXVIII** એધા પ્રથમમહાજાણા તરસ્યા: સદૃશી દ્વિતીયાજીધા,
- XXXIX** તવ સમીપવાસિનિ સ્વાતમ્નીવ પ્રેમ કુરુ|
- XL** અનયો દ્વ્યોરાજાયો: ફુસ્નન્વ્યવસ્થાયા ભવિષ્યદ્વજુચ્ચન્યસ્ય ચ ભારસ્તિષ્ઠતિ।
- XLI** અનન્તરં ફિરશિનામ્ એકત્ર સ્થિતિકાલે યીશુસ્તાન્ પપ્રચ્છ,
- XLII** પ્રીષ્ઠમધિ યુષ્માક કીદ્ગબોધો જાયતે? સ કસ્ય સન્તાનઃ? તતસ્તે પ્રત્યવદ્નું દાયૂદ: સન્તાનઃ!
- XLIII** તદા સ ઉક્તવાન્, તર્હિ દાયૂદ કથમ્ આત્માધિજાનેન તં પ્રભું વદતિ?
- XLIV** યથા મમ પ્રભુભિં વાક્યમવદ્તુ પરમેશ્વરઃ તવારીન્ પાદ્ધીઠ તે યાવત્નહિ કરોભ્રહં તાવત્કાલં મદીયે તં દશપાર્વ ઉપાવિશા અતો યદિ દાયૂદ તુ પ્રભું વદતિ, તિં સ કથં તસ્ય સન્તાનો ભવતિ?
- XLV** તદાની તેણાં કોપિ તદ્વાક્યસ્ય કિમાયુનરં દાંતું નાશકનોંતિ;
- XLVI** તદ્વિનમારાસ્ય તં કિમપિ વાક્યં પ્રાણું કર્યાપિ સાહસો નાભવતું

XXIII

I અનન્તરં યીશુ જ્ઞનિવહં શિષ્યાંશ્વાવદ્તુ

II અધ્યાપકા: ફિરશિનશ્ર મૂસાસને ઉપવિશાનિ,

III અતસે યુભાનું યથ્યતુ મન્તુમું આજાપયન્તિ, તત્ત્વ મન્યધં પાલયધ્યશ્રી, કિન્તુ તેણાં કર્માનુરૂપં કર્મ ન કુરાધ્યં; યતસેષાં વાક્યમાત્રાં સારું કાર્યો કિમપિ નાસ્તિ

IV તે હૃવ્યહાન ગુરુતરાનું ભારાનું બદ્ધવા મનુષ્યાણાં સ્કન્દેપરિ સમર્પયન્તિ, કિન્તુ સ્વયમઙુલ્વૈક્યાપિ ન ચાલયન્તિ।

V કવલં લોકદર્શનાય સર્વકર્માણિ કૃત્વન્તિ; ફલત: પટુબન્ધાનું પ્રસાર્ય ધારયન્તિ, સ્વવસ્તેષું ચ દીર્ઘાન્ધીનું ધારયન્તિ;

VI ભોજનભવન ઉચ્ચસ્થાનં, ભજનભવને પ્રધાનમાસનં,

VII હેતુ નમસ્કારં ગુરુરિત સમ્બોધનશ્રેતાનિ સર્વાણિ વાગ્છન્તિ।

VIII કિન્તુ યૂં ગુરુ ઇતિ સમ્બોધનીયા માં ભવત, યતો યુભાક્રમું એક: ખ્રીષ્ટએવ ગુરુ

IX યૂં સર્વ મિથો ભાતરશ્રાં પુનઃ પૃથિવ્યાં કમપિ પિતેતિ માં સમ્બુધ્યધં, યતો યુભાક્રમેક: સ્વર્ગસ્થએવ પિતા।

X યૂં નાયકનિ સમ્ભાસિતા માં ભવત, યતો યુભાક્રમેક: ખ્રીષ્ટએવ નાયકઃ।

XI અપરં યુભાક્રમ મધ્યે ય: પુમાનું શ્રોષ: સ યુભાનું સેવિષ્યતો

XII યતો ય: સ્વમુત્ત્રમતિ, સ નત: કરિષ્યતે; કિન્તુ ય: કાશ્ચિત્તું સ્વમવનતં કરોતિ, સ ઉત્તતઃ કરિષ્યતો।

XIII હન્ત કપટિન ઉપાધ્યાયાઃ ફિરશિનશ્રી, યૂં મનુજાનાં સમક્ષં સર્વગ્રદ્ધારું રન્ધ, યૂં સ્વયં તેન પ્રવિશથ, પ્રવિશ્કુનપિ વારયથા વત કપટિન ઉપાધ્યાયાઃ ફિરશિનશ્રી યૂં છલાદું દીર્ઘ પ્રાર્થ વિધવાનાં સર્વસ્વં ગ્રસથ, યુભાક્ર ઘોરતરદાઢો ભવિષ્યતિ।

XIV હન્ત કપટિન ઉપાધ્યાયાઃ ફિરશિનશ્રી, યૂં મેરું સ્વધર્માવિલમ્બિનં કર્તું સાગરં ભૂમણ્ડલશ્રી પ્રદક્ષિણીકુરુથ,

XV કાશ્ચન પ્રાપ્ય સ્વતો દ્વિગુણનરકભાજનં તં કુરુથ

XVI વત અન્યપથદર્શકઃ: સર્વો, યૂં વદથ, મન્દિરસ્ય શાપથકરણાત્તુ કિમપિ ન દેયં; કિન્તુ મન્દિરસ્થસુવર્ણસ્ય શપથકરણાદુ દેયં।

XVII હે મૂઢા હે અન્ધા: સુવર્ણાં તત્સુવર્ણપાવકમન્દિરમું એતથોરભયો મધ્યે કિ શ્રેયઃ?

XVIII અન્યચ્ય વદથ, યજાવેદ્યાઃ શપથે ફૂતે તદ્પુરિસ્થસ્ય સર્વસ્વય શપથ: કિયતે

XIX હે મૂઢા હે અન્ધાઃ, નૈવેંં તત્ત્વૈવેદ્યપાવકવેદિશેતથોરભયો મધ્યે કિ શ્રેયઃ?

XX અત: કેનચિદ્બ યજાવેદ્યાઃ શપથે ફૂતે તદ્પુરિસ્થસ્ય સર્વસ્વય શપથ: કિયતે

XXI કેનચિદ્તુ મન્દિરસ્ય શપથે ફૂતે મન્દિરન્નિવાસિનો: શપથ: કિયતે

XXII કેનચિદ્તું સર્વગ્રસ્ય શપથે ફૂતે ઈશ્વરીયસિંહાસનતદુપર્યુપવિષ્યો: શપથ: કિયતે

XXIII હન્ત કપટિન ઉપાધ્યાયાઃ ફિરશિનશ્રી, યૂં યોદિનાયા: સિતચછાયા જીરકસ્ય ચ દશમાંશાનું દંથ, કિન્તુ વ્યવસ્થાયા ગુરુતરાનું ચાયદાવિશ્વાસાનું પરિત્યજથ; એમે યુભાભિસાચરણીયા અમી ચ ન લંઘનીયાઃ।

XXIV હે અન્યપથદર્શકા યૂં મશકાનું અપસારયથ, કિન્તુ મહાજનું ગ્રસથ

XXV હન્ત કપટિન ઉપાધ્યાયાઃ ફિરશિનશ્રી, યૂં યાનપાત્રાણાં ભોજનપાત્રાણાં બહિઃ પરિષ્કુરુથ; કિન્તુ તદ્દ્યન્તરં દુરાતમતયા કલુષેણ ચ પરિપૂર્ણમાસો

XXVI હે અન્ધાઃ ફિરશિલોકા આદૌ યાનપાત્રાણાં ભોજનપાત્રાણાં બહિરાયન્તરં પરિષ્કુરત, તેન તેણાં બહિરપિ પરિજ્ઞારિષ્યતે

XXVII હન્ત કપટિન ઉપાધ્યાયાઃ ફિરશિનશ્રી, યૂં શુક્લીકૃતશમશાનસ્વરૂપા ભવથ, યથા શમશાનભવનસ્ય બહિરાયાર, કિન્તુભ્યન્તરં મૂત્રલોકાનાં કીકશૈ: સર્વપ્રકારમલેન ચ પરિપૂર્ણમું

XXVIII તથૈવ યુધમપિ લોકાનાં સમક્ષં બહિધાર્મિકાઃ કિન્તુનન્તઃકરણેષુ કેવલકાપત્યાધમાર્મિયાં પરિપૂર્ણાં

XXIX હા હા કપટિન ઉપાધ્યાયાઃ ફિરશિનશ્રી, યૂં ભવિષ્યદ્વારાનાં શમશાનગેહું નિમર્માય, સાધૂનાં શમશાનનિકેતનં શોલ્યથ

XXX વદથ ચ પદી વયં સ્વેષાં પૂર્વપુરુષાણાં કાલ અસ્થાસ્યામ, તર્હ ભવિષ્યદ્વારાનાં શોણિતપાતને તેણાં સહભાગિનો નાભવિષ્યામઃ

XXXI અતો યૂં ભવિષ્યદ્વારાનાં સન્તાના ઇતિ સ્વયમેવ સ્વેષાં સાક્ષયં દંથ

XXXII અતો યું નિજપૂર્વપુરુષાશાં પરિમાણપાત્ર પરિપૂર્યતા

XXXIII રે ભુજગાઃ ફુલશબુજગલંશાઃ, યું કથ્ય નરકદાદ્ય રક્ષિષ્યધે।

XXXIV પશ્યત, યુખાકમન્તિકમું અહું ભવિષ્યદ્વાદિનો બુદ્ધિમત ઉપાધ્યાયાંશ્ચ પ્રેષયિષ્યામિ, કિન્તુ તેણાં કતિપયા યુખાનિ ઘાનિષ્યન્તે, કુશે ચ ઘાનિષ્યન્તે, કેચિદ્ય ભજનભવને કષાભિરાઘાનિષ્યન્તે, નગરે નગરે તાદીષ્યતે ચ;

XXXV તેન સત્પુરુષસ્ય હાબિલો રક્તપાતમારભ્ય બેરિભિયઃ પુત્રં યં સિખરિયં યું મન્દિરયક્તવેદ્યો મધ્યે હતવતન્નાં, તીર્થયોઝિતાપાત્રં ચાવદ્ય અસ્મિન્ન દેશે ચાવતાં સાધુપુરુષાશાંાં શોઝિતપાતો ઽભવત્ત તત્ત્વ સર્વેષામાગસાં દણા યુખાસુ વર્તિષ્યન્તે।

XXXVI અહું યુખાનાંત તથયં વદામિ, વિદ્યમાનેડસ્મિન્પુરુષે સર્વે વર્તિષ્યન્તે।

XXXVII હે યિરુશાલમ્, હે યિરુશાલમ્ નગરિ ત્વં ભવિષ્યદ્વાદિનો હતવતી, તવ સમીપં પ્રેરિતાંશ્ચ પાખાણેરાહતવતી, યથા કુક્કટી શાવકાન્ન પક્ષાધઃ સંગૃહીતિ, તથા તવ સન્તાનાન્ન સંગૃહીતું અહું બહુવારમ્ એવણ્ણઃ; કિન્તુ તં ન સમમન્યથાઃ।

XXXVIII પશ્યત યખાઙું વાસસ્થાનમ્ ઉચ્છિન્નં ત્યક્ષ્યતે।

XXXIX અહું યુખાનાંત તથયં વદામિ, યઃ પરમેશ્વરસ્ય નામનાગચ્છતિ, સ ધન્ય ઇતિ વાણીઃ ચાવત્ત વદિષ્યથ, તાવત્ત માં પુન ન દ્રક્ષ્યથ।

XXIV

I અનન્તરં યીશુ ર્થદા મન્દિરાદ્ય બહિ ગચ્છતિ, તદાનીં શિષ્યાસંત્મનિનિમર્માણાં દર્શયિતુમાગતાઃ।

II તતો યીશુસ્તાનુવાચ, યું કિમેતાનિ ન પશ્યથ? યુખાનંહ સત્યં વદામિ, એતન્નિયનસ્ય પાખાણેકમણ્ય-ચાવાણેઽપારિ ન સ્થાસ્યતિ સર્વાણિ ભૂમિસાતું કારિષ્યન્તાઃ।

III અનન્તરં તસ્મિન્ન જૈતુનપર્વતોપરિ સમુપવિષે શિષ્યાસત્સય સમીપમાગત્ય ગુપ્તં પપ્રથઃ; એતા ઘટનાઃ કદા ભવિષ્યન્તિ? ભવત આગમનસ્ય યુગાન્તસ્ય ચ કિં લક્ષ્ય? તદ્દસ્માન્ વદતુ।

IV તદાનીં યીશુસ્તાનવોચ્યદ, અવધદ્વંન, કોપિ યુખાન્ન ન ભ્રમયેતુ।

V બહુવો મમ નામ ગૃહીન્ત આગમિષ્યન્તિ, ભીષોડહમેવેતિ વાચં વદન્તો બહૂન્ન ભ્રમયિષ્યન્તિ।

VI યુપરં સંગ્રહમસ્ય રણસ્ય ચાડમબરં શ્રોષ્યથ, અવધદ્વંન તેન ચઞ્ચલા મા ભવત, એતાન્યવશયં ઘટિષ્યન્તે, કિન્તુ તદા યુગાન્તો નહિં।

VII અપરં દેશસ્ય વિપક્ષો દેશો રાજ્યસ્ય વિપક્ષો રાજ્યં ભવિષ્યતિ, સ્થાને સ્થાને ચ દુર્ભિક્ષં મહામારી ભૂક્ષ્યશ્ચ ભવિષ્યન્તિ,

VIII એતાનિ દુઃખોપક્ષમાઃ।

IX તદાનીં લોકા દુઃખં ભોજયિતું યુખાન્ન પરકરેષુ સમર્પયિષ્યન્તિ હનિષ્યન્તિ ચ, તથા મમ નામકારણાદ્ય યું સવર્દ્ધિષ્યમનુજ્ઞાનાં સમીપે ઘણાહીં ભવિષ્યથ।

X બહુવું વિધં પ્રાપ્તવત્સુ પરસ્પરમ્ અંત્યાં ફુતવત્સુ ચ એકોડપરં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ।

XI તથા બહુવો મૃહાભવિષ્યદ્વાદિન ઉપસ્થાય બહૂન્ન ભ્રમયિષ્યન્તિ।

XII દુષ્કર્મણાં બાહુલ્યાંજ્ઞ બહૂનાં પ્રેમ શીતલં ભવિષ્યતિ।

XIII કિન્તુ યઃ કશ્યિતું શેર્ષ ચાવદ્ય ધૈર્યમાશ્રયતે, સાચેવ પરિત્રાયિષ્યતે।

XIV અપરં સવર્દ્ધીયલોકાન્ન પ્રતિમાક્ષી ભવિતું રાજ્યય શુભસમાચારઃ સર્વજગતિ પ્રચારિષ્યતે, એતાદ્વિશિ સતી યુગાન્ત ઉપસ્થાસ્યતિ।

XV અતો યાત્ત સર્વનાશકૃષ્ણાર્હ વસ્તુ દાનિયેલ્ભવિષ્યદ્વાદિના પ્રોક્તં તદ્ય યદા પુણ્યસ્થાને સ્થાપિતં દ્રક્ષ્યથ, (યઃ પઠતિ, સ બુધ્યતાં)

XVI તદાનીં યે યિહુદીયદેશે તિષ્ઠન્તિ, તે પવ્યતેષુ પલાયનાં।

XVII યઃ કશ્યિતું ગૃહપૂર્કે તિષ્ઠતિ, સ ગૃહાન્ન કિમિપ વસ્ત્વાનેતુમ્ન અધેઽા નાવરોહેતું।

XVIII યશ્રુ ક્ષેત્રે તિષ્ઠતિ, સોપિ વસ્ત્વમાનેતું પરાવૃત્ય ન યાયાતુ।

XIX તદાનીં ગર્ભિણીસત્તન્યપાયપિત્રીણાં દુર્ગતિ ર્ભવિષ્યતિ।

XX अतो यज्ञाकं पलायनं शीतकाले विश्रामवारे वा यत्र भवेत् तदर्थं प्रार्थयध्वम्

XXI आ जगदारभाद् अतेतकलपर्यन्नन्तं यादृशः कदापि नाभवत् न च भविष्यति तादृशो महाकलेशस्तादानीम् उपस्थारयति।

XXII तस्य कलेशस्य समयो यदि हृस्वो न क्षियेत, तर्हि कस्यापि प्राणिनो रक्षणं भवितुं न शक्नुयात्, किन्तु मनोनीतमनुज्ञानां कृते स कालो हृस्वीकरिष्यते।

XXIII अपरत्रू पश्यत, ख्रीष्टोऽत्र विद्यते, वा तत्र विद्यते, तदानीं यदी कश्चिद् युष्मान इति वाक्यं वदति, तथापि तत् न प्रतीतु।

XXIV यतो भाक्ताभ्युषिणा भाक्तभविष्यद्वादिनश्च उपस्थाय यानि महन्ति लक्ष्माणिं चित्रकम्माणिं च प्रकाशयिष्यन्ति, ते यदि सम्भवेत् तर्हि मनोनीतमानवा अपि भ्रामिष्यन्ते।

XXV पश्यत, घटनातः पूर्व्यं युष्मान् वार्ताम् अवादिष्म्।

XXVI अतः पश्यत, स प्रान्तरे विद्यत इति वाक्ये केनचित् कथितेपि बहिर्भाग्यता वा पश्यत, सोन्तः पुरे विद्यते, अतद्वाक्यं उक्तेपि मा प्रतीता।

XXVII यतो यथा विद्युत् पूर्वदिशो निर्गत्य पश्यिमदिशं यावत् प्रकाशते, तथा मानुषपुत्रस्याप्यागमनं भविष्यति।

XXVIII यत्र शवस्तिहति, तत्रैव गृध्रा भिलन्ति।

XXIX अपरं तस्य कलेशसमयस्याव्यवहितपत्रं सूर्यस्य तेजो लोप्यते, चन्द्रमा ज्योस्नां न करिष्यति, न भसो नक्षत्राणि पतिष्यन्ति, गगणीया ग्रहाश्च विचलिष्यन्ति।

XXX तदानीम् आकाशमध्ये मनुजसुतस्य लक्ष्म दर्शिष्यते, ततो निजपराकरेण महातेजसा य येधारुं मनुजसुतं न भसागच्छन्तं विलोक्य पृथिव्याः सर्ववंशीया विलपिष्यन्ति।

XXXI तदानीं स महाशब्दायमानन्तर्यामी वादकान् निजदूतान् प्रहेष्यति, ते व्योम एकसीमातोडपरसीमां यावत् यत्विद्विशस्तस्य मनोनीतज्ञानान् आनीये मेलयिष्यन्ति।

XXXII उद्भवप्रादपस्य दृष्टान्तं शिक्षयत्वं; यदा तस्य नवीनाः शाखा ज्ञायन्ते, पल्लवादिष्म् निर्गच्छति, तदा निदाघकालः सविधो भवतीति यूयं ज्ञानीतः।

XXXIII तदृद् अतो घटना दृष्ट्वा स समयो द्वार उपास्थाद् इति ज्ञानीता।

XXXIV युष्मानं तथां वदाभि, इदानीन्तनज्ञानान् गमनात् पूर्व्यमेव तानि सर्वाणि घटिष्यन्ते।

XXXV नभोमेदिन्यो लूप्तयोरपि मम वाक् कदापि न लोप्यते।

XXXVI अपरं मम तांत्रं विना मानुषः सर्वस्थो दूतो वा कोपि तदिनं तदृष्टव्यं न ज्ञापयति।

XXXVII अपरं नोहे विद्यमाने यादृशमभवत् तदृशं मनुजसुतस्यागमनकालेपि भविष्यति।

XXXVIII फलतो जलाखालाकानां पूर्व्यं यदिनं यावत् नोहः पोतं नारोहत् तावकालं यथा मनुष्या भोजने पाने विवहेन विवाहने च प्रवृत्ता आसनः।

XXXIX अपरम् आप्लावितोयमागत्य यावत् सकलमनुज्ञान् प्लावयित्वा नानयत् तावत् ते यथा न विदामासुः, तथा मनुजसुतागमनेपि भविष्यति।

XL तदा क्षेत्रस्थितयोद्योरेको धारिष्यते, अपरस्त्याजिष्यते।

XLI तथा पेषाण्या पिष्ठत्योरभयो यौषितोरेका धारिष्यतेऽपरा त्याजिष्यते।

XLII युष्माकं प्रभुः कस्मिन् दृढ़ आगमिष्यति, तद् युष्माभिं नार्वगम्यते, तस्मात् ज्ञागतः सन्तस्तिष्ठता।

XLIII कुत्र यामे स्तेन आगमिष्यतीति येद् गृहस्थो ज्ञातुम् अशक्यत्, तर्हि ज्ञागरित्वा तं सन्धिं कर्तितुम् अवारयिष्यत् तद् ज्ञानीता।

XLIV युष्माभिरवधीयतां, यतो युष्माभि यत्र न बुध्यते, तत्रैव दृष्टे मनुजसुत आयास्यति।

XLV प्रभु निजपरिवारान् यथाकालं भोजयितुं यं दासम् अद्यक्षीकृत्य स्थापयति, तादृशो विश्वास्यो धीमान् दासः कः?

XLVI प्रभुरागत्य यं दासं तथाचरन्तं वीक्षते, सअेव धन्यः।

XLVII युष्मानं सत्यं वदाभि, स तं निजसर्वस्वस्याधिपं करिष्यति।

XLVIII किन्तु प्रभुरागान्तुं विलम्बत् इति मनसि चिन्तयित्वा यो हुए दासो

XLIX उपरातासान् प्रहर्तु मतानां सज्जे भोक्तुं पातुञ्च प्रवर्तते,

L स दासो यदा नापेक्षते, पञ्च दण्डं न ज्ञानाति, तत्कालयेव तत्रभुरुपस्थास्यति।

LI तदा तं दण्डयित्वा यत्र स्थाने रोदनं दन्तधर्षणशासाते, तत्र कपटिभिः सांक तद्शां निःपयिष्यति।

XXV

I या दश कन्याः प्रदीपान् गृहित्यो वरं साक्षात् कर्तुं बहिरिताः, ताभिस्तदा स्वर्गीयराज्यस्य साहृष्टं भविष्यति।

II तासां कन्यानां मध्ये पञ्च सुधिः पञ्च हुर्धिः आसन्।

III या हुर्धिस्ताः प्रदीपान् सङ्कृ गृहीत्वा तैलं न जग्नुः।

IV किन्तु सुधिः प्रदीपान् पाणेण तैलञ्च जग्नुः।

V अनन्तरं वरे विलम्बिते ताः सर्वा निद्राविष्टा निद्रां जग्नुः।

VI अनन्तरम् अर्घ्यराते पश्यत वर आगश्चति, तं साक्षात् कर्तुं बहिर्यतेति जनरवात्।

VII ताः सर्वाः कन्या उत्थाय प्रदीपान् आसादयितुं आरभन्त।

VIII ततो हुर्धिः सुधिः युचुः, किञ्चित् तैलं दत्त, प्रदीपा अस्माकं निव्वाणाः।

IX किन्तु सुधिः प्रत्यवदन् दत्ते युभानस्मांश्च प्रति तैलं न्यूनीभवेत् तस्माद् विकेतृणां समीपं गत्वा स्वार्थं तैलं कीर्णीता।

X तदा तासु केन्तुं गतासु वर आजगाम, ततो याः सज्जिता आसन्, तास्तेन सांक विवाहीयं वेशं प्रविविशुः।

XI अनन्तरं द्वारे लङ्घे अपरा: कन्या आगत्य जग्नुः, हे प्रभो, हे प्रभो, अस्मान् प्रति द्वारं मोयथ।

XII किन्तु स उक्तवान् तथ्यं वदाभि, युभानां न वाच्य।

XIII अतो जाग्रतः सन्तस्तिष्ठत, मनुजसुतः कस्मिन् दण्डे वाग्भिष्यति, तद् युभालि न जायते।

XIV अपरं स एतादशः कस्यचित् पुंसस्तुव्यः, यो दूरदेशं प्रति यात्राकाले निजदासान् आहृय तेषां स्वस्वसामर्थ्यनुरूपम्।

XV एकस्मिन् मुद्राशां पञ्च पोटलिकाः अन्यस्मिंश्च द्वे पोटलिके अपरस्मिंश्च पोटलिकैकाम् इत्थं प्रतिजनं समर्पय स्वयं प्रवासं गतवान्।

XVI अनन्तरं यो दासः पपु पोटलिकाः लब्धवान् स गत्वा वाणिज्यं विधाय ता द्विगुणीयकार।

XVII यश्च दासो द्वे पोटलिके अलभत, सोपि ता मुद्रा द्विगुणीयकार।

XVIII किन्तु यो दास एकां पोटलिकां लब्धवान् स गत्वा भूमि खनित्वा तन्मध्ये निजप्रभोस्ता मुद्रा गोपयाञ्चकार।

XIX तदनन्तरं बहुतिथे काले गते तेषां दासानां प्रभुरागत्य तैर्दर्शैः समं गणयाञ्चकार।

XX तदानीं यः पञ्च पोटलिकाः प्राप्तवान् स ता द्विगुणीकृतमुद्रा आनीय जगाद् हे प्रभो, भवता मयि पञ्च पोटलिकाः समर्पिताः, पश्यतु, ता मया द्विगुणीकृताः।

XXI तदानीं तस्य प्रभुस्तमुवाच, हे उत्तम विश्वास्य दास, त्वं धन्योसि, स्तोकेन विश्वास्यो जातः, तस्मात् त्वां बहुवित्ताधिपं करोमि, त्वं व्यप्रभोः सुखस्य भागी भव।

XXII ततो येन द्वे पोटलिके लब्धे सोप्यागत्य जगाद् हे प्रभो, भवता मयि द्वे पोटलिके समर्पिते, पश्यतु ते मया द्विगुणीकृतो।

XXIII तेन तस्य प्रभुस्तमवोच्यत् हे उत्तम विश्वास्य दास, त्वं धन्योसि, स्तोकेन विश्वास्यो जातः, तस्मात् त्वां बहुद्रविषाधिपं करोमि, त्वं निजप्रभोः सुखस्य भागी भव।

XXIV अनन्तरं य एकां पोटलिकां लब्धवान् स एत्य कथितवान् हे प्रभो, त्वां कठिननं जातवान् त्वया यत्र नोप्तं, तत्रैव कृत्यते, यत्र य न कीर्णी, तत्रैव संग्रह्यते।

XXV अतोऽसंक्षेपः सन् गत्वा तव मुद्रा भूमध्ये संगोप्य स्थापितवान् पश्य, तव यत् तदेव गृहाण।

XXVI तदा तस्य प्रभुः प्रत्यवदन् दृष्टालस दास, यत्राहं न वपाभि, तत्र छिनन्धि, यत्र य न किराभि, तत्रैव संगृहीतीति येदज्ञानास्तर्त्ति।

XXVII विषेषं मम वितारप्तिं तवोपितमासीत् येनाहमगत्य वृद्ध्या सांक मूलमुद्राः प्राप्यम्।

XXVIII અતોસ્માત् તાં પોટલિકામું આદાય યસ્ય દશ પોટલિકા: સન્તિ તરસ્મિતર્પયતા

XXIX યેન વર્દ્ધવ્યતે તરસ્મિતૈવાર્પિષ્યતે, તરસૈવ ચ બાણુલ્યં ભવિષ્યતિ, કિન્તુ યેન ન વર્દ્ધવ્યતે, તરસાન્તિકે યત્કિચ્છન તિષ્ઠતિ, તદપિ પુનર્ભ્યતે।

XXX અપરં યૂં તમકર્મણેણ દાસં નીત્વા યત્ર સ્થાને કન્દનં દન્તધર્ષણાં વિદોતે, તરસ્મિનું બહિર્ભૂતતમસિ નિક્ષેપતા।

XXXI યદા મનુજસુત: પવિત્રદૂતાનું સંક્રિનઃ ફૂત્વા નિજપ્રભાવેનાગત્ય નિજતેજોમયે સિંહાસને નિવેદ્યતિ,

XXXII તદા તર્તુમખે સર્વજાતીયા જના સમેલિષ્યન્તિ તતો મેષપાલકો યથા છાગોભૌડવીનું પૃથ્વકરોતિ તથા સોએકસ્માદન્યમું ઇત્યં તાનું પૃથ્વક ફૂત્વાવીનું

XXXIII દક્ષિણે છાગાંશ્વ વામે સ્થાપિષ્યતિ।

XXXIV તત: પરં રાજા દક્ષિણસ્થિતાનું માનવાનું વદિષ્યતિ, આગચ્છત મત્તાતસ્યાનુગ્રહભાજનાનિ, યુષ્ટાતૃત આ જગદરમ્ભત્ યદ્ય રાજ્યમું આસાદિતં તદધિકુરતા।

XXXV યતો બુબુક્ષિતાય મહંયં ભોજયમું અદસ્ત, પિપાસિતાય પેયમદસ્ત, વિદેશિનાં માં સ્વસ્થાનમનયત,

XXXVI વસ્ત્રાણિન માં વસનં પર્યધાપયત, પીડીતાં માં દ્રષ્ટુમાગચ્છત, કારાસ્થાં માં વીક્ષિતુમ આગચ્છત।

XXXVII તદા ધાર્મિકા: પ્રતિવદિષ્યન્તિ, હે પ્રભો, કદા તાં કુદિતં વીક્ષ્ય વયમભોજ્યામ? વા પિપાસિતં વીક્ષ્ય અપાયયામ?

XXXVIII કદા વા તાં વિદેશિનાં વિલોક્ય સ્વસ્થાનમનયામ? કદા વા તાં નંં વીક્ષ્ય વસનં પર્યધાપયામ?

XXXIX કદા વા તાં પીડિતં કારાસ્થાં વીક્ષ્ય તદનિતિકમગ્રછામ?

XL તદાનીરી રાજા તાનું પ્રતિવદિષ્યતિ, યુષ્માનં સત્યે વદામિ, મમૈતેણાં ભાતૃણાં મધ્યે કચ્છનૈક કુદ્રતમં પ્રતિ યદુ અસુરત, તનમાં પ્રત્યકુરતા।

XLI પશ્ચાત્ સ વામસ્થિતાનું જનાનું વદિષ્યતિ, રે શાપગ્રસ્તાઃ સર્વો, શૈતાને તરસ્ય દૂતેલ્યશ્વ ઘોડનતવક્તિરાસાદિત આસ્તે, યૂં મદન્તિકાતું તમંશિં ગચ્છતા।

XLII યતો કુદિતાય મહ્યમાહિરં નાદસ્ત, પિપાસિતાય મહંયં પેયં નાદસ્ત,

XLIII વિદેશિનાં માં સ્વસ્થાનં નાનયત, વસનહીનાં માં વસનં ન પર્યધાપયત, પીડિતં કારાસ્થાં માં વીક્ષિતું નાણચ્છતા!

XLIV તદા તે પ્રતિવદિષ્યન્તિ, હે પ્રભો, કદા તાં કુદિતં વા પિપાસિતં વા વિદેશિનાં વા નંં વા પીડિતં વા કારાસ્થં વીક્ષ્ય તાં નાસેવામહૂ?

XLV તદા સ તાનું વદિષ્યતિ, તથમહું યુષ્માનું બ્રવીમિ, યુષ્માભિરેખાં કચ્છન ક્ષોદિષ્ઠ પ્રતિ યન્નાકારિ, તનમાં પ્રયેવ નાકારિ।

XLVI પશ્ચાદ્યનન્તશાસ્ત્રિં કિન્તુ ધાર્મિકા અનન્તાયું ભોક્તું યાસ્યન્તિ।

XXVI

I ચીશુરેતાનું પ્રસ્તાવાનું સમાપ્ય શિષ્યાન્તુચે,

II યુષ્માભિ જ્ઞાતિં દિનદ્ધયાત્ પરં નિસ્તારમહ ઉપસ્થાસ્યતિ, તત્ર મનુજસુતઃ ફૂશેન હન્તું પરકરેષુ સમર્પિષ્યતો

III તત: પરં પ્રધાનયાજકાધ્યાપકપ્રાણુઃ કિયફુનાન્મો મહાયાજકસ્યાદૃલિકાયાં મિલિત્વા।

IV કેનોપાયેન ચીશું ધૂત્વા હન્તું શક્નુયુરિતિ મન્ત્રયાચ્છુ:

V કિન્તુ તેરકાતું મહકાલે ન ધર્તયે, ધૂતે પ્રજાનાં કલહેન ભવિતું શક્યતો

VI તતો વૈથનિયાપુરે શિમોનાય્યસ્ય ફુષ્ણિનો વેશમનિ ચીશો તિક્ષતિ

VII કાચન ચોષા ચ્યેતોપલભાજનેન મહાર્થ્ય સુગાન્ચિ તૈલમાનીય ભોજનાયોપવિશતસ્ય શિરોભ્યષેચત્ય

VIII કિન્તુ તદાલોક્ય તચ્છિષ્ટૈ: કુપિતૈરૂકનું, કુત ઇત્યમપવ્યતે?

IX ચેદિંદું વ્યક્તેષ્યત, તહીં ભૂત્યુલ્યં પ્રાપ્ય દરિદ્રોભ્યો વ્યતારિષ્યતો

X ચીશુના તદવગત્ય તે સમુદ્દ્રાઃ યોષામેણાં કુતો દુઃખીનો કુરુથ, સા માં પ્રતિ સાધુ કર્મકાર્થીતુ

XI યુષ્માકામં સમીપે દરિદ્રાઃ સતતમેવાસતે, કિન્તુ યુષ્માકમન્તિકેહ નાસે સતતાં

XII સા મમ કાયોપરિ સુગન્ધિતૈલં સિક્તવા મમ શમશાનદાનકર્મકાર્થીતુ

XIII અતોધું યુષ્માનું તથયં વદામિ સર્વસિનું જગતિ યત્ર યત્રૈષ સુસમાચારઃ પ્રયારિષ્યતો, તત્ર તતૈતસ્યા નાયિઃ: સ્મરણાર્થમું કર્મદું પ્રયારિષ્યતો।

XIV ततो द्वादशशिष्याणाम् ईर्षकरियोतीयथिहृदानामक अेकः शिष्यः प्रधानयाजकानामन्तिं गत्वा कथितवान्॑

XV यदि युधामांकं करेषु यीशुं समर्पयामि, तर्हि किं दास्यथ? तदानीं ते तस्मै त्रिशन्मुद्रा दातुं स्थिरीकृतवन्तः।

XVI स तदारभ्य तं परकरेषु समर्पयितुं सुयोगं चेष्टितवान्॑

XVII अनन्तरं किञ्चवशूचपूपपर्वणः प्रथमेहि शिष्या यीशुम् उपगत्य पप्रस्तुः भवत्कृते कुत्र वयं निस्तारमहभोजयम् आयोजित्यामः? भवतः केष्टा?

XVIII तदा स गृहितवान्॑ मध्येनग्रममुकुरुंसः समीपं प्रजित्वा वदत, गुरु गृहितवान्॑ मत्कालः सविधः, सह शिष्यैस्त्वदालये निस्तारमहभोजयम् भोक्षेण।

XIX तदा शिष्या यीशोस्ताद्वशनिदेशानुरूपकर्म विधाय तत्र निस्तारमहभोजयमासाद्यामासुः।

XX ततः सन्ध्यायां सत्यां द्वादशलिः शिष्यैः सांक स न्यविशत्तु

XXI अपरं भुजान उक्तवान्॑ युधामां तथ्यं वदामि, युधामकेऽमां परकरेषु समर्पयिष्यति।

XXII तदा तेऽतीव द्विभिता एडेक्षक्षो वक्तुमारेभिरे, हे प्रभो, स किमहं?

XXIII ततः स जगाद, मया सांक यो जनो भोजनपात्रे करं संक्षिपति, स एव मां परकरेषु समर्पयिष्यति।

XXIV मनुजसुतमधि यादृशं लिपितमास्ते, तदनुरुपा तदृति भविष्यति; किन्तु येन पुंसा स परकरेषु समर्पयिष्यते, हा हा येत् स नाजनिष्यत, तदा तस्य क्षेममभविष्यत्।

XXV तदा यिहृदानामा यो जनसं परकरेषु समर्पयिष्यति, स उक्तवान्॑ हे गुरो, स किमहं? ततः स प्रत्यक्तवान्॑ वया सत्यं गृहितम्।

XXVI अनन्तरं तेषामशनकाले यीशुः पूपमादायेश्वरीयगुणाननुद्य भंक्त्वा शिष्येभ्यः प्रदाय जगाद, मद्भुपः स्वरूपमिमं गृहीत्वा खादत।

XXVII पश्चात् स कंसे गृह्णन् ईश्वरीयगुणाननुद्य तेभ्यः प्रदाय कथितवान्॑ सर्वे युधाभिरनेन पातव्यं,

XXVIII यसमादेनकेषां पापमर्षणाय पातितं यन्मनूलनियमतुपशोषितं तदेतत्।

XXIX अपरमहं नूल्नगोस्तनीरसं न पास्यामि, तावत् गोस्तनीक्लरसं पुनः कदापि न पास्यामि।

XXX पश्चात् ते गोतमेऽसंगीयं जैतुनाप्यगिरिं गतवन्तः।

XXXI तदानीं यीशुस्तानवोचयत्, अस्यां रजन्यामहं युधामांकं सर्वेषां विघ्नरूपो भविष्यामि, यतो लिपितमास्ते, "मेषाणां रक्षको यस्तं प्रहरिष्यायायं ततः। मेषाणां निवाहो नूनं प्रविकीर्णो भविष्यति"॥

XXXII किन्तु शमशानात् समुत्थाय युधामकमग्रेडं गालीं गमिष्यामि।

XXXIII पितरस्त प्रोवाय, भवाश्रेत् सर्वेषां विघ्नरूपो भवति, तथापि मम न भविष्यति।

XXXIV ततो यीशुना स उक्तः, तुष्यमाहं तथ्यं कथामि, यामिन्यामस्यां चरणायुधस्य रवात् पूर्वं त्वं मां त्रि नक्षीकरिष्यसि।

XXXV ततः पितर उद्दितवान्॑ यथापि वया समं मर्तव्यं, तथापि कदापि त्वां न नक्षीकरिष्यामि; तथैव सर्वे शिष्याश्रोयुः।

XXXVI अनन्तरं यीशुः शिष्यैः सांक गेत्सिमानीनामकं स्थानं प्रस्थाय तेभ्यः कथितवान्॑ अदः स्थानं गत्वा चावद्भं प्रार्थयिष्ये तावद् यूपमनोपविशता।

XXXVII पश्चात् स पितरं सिवदिष्यसुनौ च सङ्किनः कृत्वा गतवान्॑ शोकाकुलोदतीव व्यथितश्च बभूव।

XXXVIII तानवादीच्य मृतियातनेव मत्राणां यातना जायते, यूपमत्र मया सार्द्धं जागृता।

XXXIX ततः स किञ्चिद्दूरं गतवाधोमुपः पतन् प्रार्थयाऽरुक्षे, हे मत्पितर्येदि भवितुं शक्नोति, तर्हि कंसोऽयं मतो दूरं यातु; किन्तु मदिष्यावत् न भवतु, तवदिष्यावद् भवतु।

XL ततः स शिष्यानुपेत्य तान् निद्रितो निरीक्ष्य पितराय कथामास, यूपं मया सांक दण्डमेकमपि जागरितुं नाशङ्कुत?

XLI परीक्षायां न पतितुं जागृत प्रार्थयद्यव्यञ्चः आत्मा समुद्धोस्ति, किन्तु वपु दुर्ब्बलां।

XLII स द्वितीयवारं प्रार्थयाऽरुक्षे, हे मत्तात, न पीते यदि कंसमिंद मतो दूरं यातु न शक्नोति, तर्हि तवदिष्यावद् भवतु।

XLIII स पुनरेत्य तान् निद्रितो दृश्य, यतस्तेषां नेत्राणि निद्र्या पूर्णान्यासान्॑।

XLIV पश्चात् स तान् विहाय ब्रजित्वा तृतीयवारं पूर्ववत् कथयन् प्रार्थितवान्।

XLV ततः शिष्यानुपागत्य गदितवान्, साम्रांत शयानाः किं विश्राम्यथ? पश्यत, समय उपास्थात् मनुजसुतः पापिनां करेत् समर्पते।

XLVI उत्तिष्ठत, वर्यं यामः, यो मां परकरेत् मसर्पिष्यति, पश्यत, स समीपमायाति।

XLVII एतत्कथाकथनकाले द्वादशशिष्याणामेको यिङ्गूदनामको मुख्ययाजकलोकप्राचीनैः प्रहितान् असिधारियिष्टारिणो मनुजन् गृहीत्वा तस्मीपुपतस्यौ।

XLVIII असौ परकरेष्वर्पिता पूर्वं तान् इत्यं सङ्केतयामास, यमहं चुम्बिष्य, सोडौ मनुजः सर्वेव युभान्वि धर्यतां।

XLIX तदा स सपदि यीशुमुपागत्य हे गुरो, प्रणमामीत्युक्त्वा तं चुयुम्बे।

L तदा यीशुस्तम्भावाय, हे भिंत्रं किर्मधामागतोसि? तदा तेरागत्य यीशुराक्षय दद्वे।

LI ततो यीशोः सङ्किनामेकः करं प्रसार्य कीषादसि बहिष्कृत्य महायाजकस्य दासमेकमाहत्य तस्य कर्णं चिष्ठेद।

LII ततो यीशुस्तं जगाद्, खड्गं स्वस्थाने निधेति यतो ये ये जना असिं धारयन्ति, तथेवासिना विनश्यन्ति।

LIII अपरं पिता यथा मदनितंकं स्वर्गीयद्यूतानां द्वादशवाहिनीतोऽधिकं प्रहिषुयात् मया तमुद्दिश्येदानीमेव तथा प्रार्थयितुं न शक्यते, त्वया किमित्यं ज्ञायते?

LIV तथा सतीत्यं धटिष्यते धर्मपुस्तकस्य पद्दिं वाक्यं तत् कथं सिधेत्?

LV तदानीं यीशु र्जननिवां जगाद्, यूयं खड्गयष्टीन् आदाय मां किं यौरं धर्तुमायाताः? अहं प्रत्यहं युभान्विः साकमुपविश्य सम्मुपादिशं, तदा मां नाधरतः।

LVI किन्तु भविष्यद्वाहिनां वाक्यानां संस्किद्ये सर्वभेदद्भूतृ तदा सर्वे शिष्यास्तं विहाय पलायन्ता।

LVII अनन्तरं ते मनुजा यीशु धृत्वा यत्राध्यापकप्राचः परिषदं कुर्वन्त उपाविशन् तत्र कियफ्नां अमकमहायाजकस्यान्तिकं निन्युः।

LVIII किन्तु शेषे किं भविष्यतीति वेचुं पितरो द्वारे तत्पश्याद् ब्रजित्वा महायाजकस्याद्विकां प्रविश्य दासैः सङ्कित उपाविशत्।

LIX तदानीं प्रधानयाजकप्राचीनमन्त्रिणः सर्वे यीशु छन्तु मृषासाक्ष्यम् अलिप्सन्त,

LX किन्तु न लेभिरे अनेकेषु मृषासाक्षिष्वागतेष्वपि तत्र प्रापुः।

LXI शेषे द्वौ मृषासाक्षिष्वागत्य जगाद्वतु, पुमानयमकथयत्, अहमीश्वरमन्दिरं भक्त्वा दिनत्रयमध्ये तन्निर्मातुं शक्नोमि।

LXII तदा महायाजक उत्थाय यीशुम् अवादीत् त्वं किमपि न प्रतिवदसि? त्वामधि किमेते साक्षं वदन्ति?

LXIII किन्तु यीशु मैनीभूय तस्यौ ततो महायाजक उक्तवान्, त्वाम् अमरेश्वरनाम्ना शप्यामि, त्वमीश्वरस्य पुत्रोऽभिषिखितो भवसि नवेति वद।

LXIV यीशुः प्रत्यवदत् त्वं सत्यमुक्तवान् अहं युष्मान् तथ्यं वदामि, इतःपरं मनुजसुतं सर्वशक्तिमतो दक्षिणापार्श्वं स्थातुं गगणारथं जलधरानाराहयायान्तं वीक्षयेत्।

LXV तदा महायाजको निजवसनं छित्वा जगाद्, एष ईश्वरं निन्दितवान्, अस्माकमपरसाक्षेष िकं प्रयोजनं? पश्यत, युपमेवास्याद् ईश्वरनिन्दां श्रुतवन्तः,

LXVI युष्मानिः किं विविच्यते? ते प्रत्यूषुः, वधार्होऽयं।

LXVII ततो लोकेस्तदास्ये निष्कौवितं केचित् प्रतलमाहत्य केचित्य चपेटमाहत्य बभाषिरे,

LXVIII हे भ्रीष्ट त्वां कश्चपेटमाहत्वान्? इति गणयित्वा वदास्मान्।

LXIX पितरो बहिरङ्गन उपविशति, तदानीमेका दासी तमुपागत्य बभाषे, त्वं गालीलीययीशोः सङ्क्षयरचेकः।

LXX किन्तु स सर्वेषां समक्षम् अनङ्गीकृत्यावादीत् त्वया यद्युच्यते, तदर्थमहं न वेद्यि।

LXXI तदा तस्मिन् बहिष्कृतं गते इन्या दासी तं निरीक्ष्य तत्रत्यजनानवदत्, अयमपि नासरतीययीशना साक्षम् आसीत्।

- LXXII** ततः स शपथेन पुनरन्जीकृत्य कथितवान् तं नरं न परिचिनोमि।
LXXIII क्षणात् परं तिष्ठन्तो जना एत्य पितरम् अवदन् त्वमवश्यं तेषामेक इति त्वदुच्चाराणमेव धोतयति।
LXXIV किंतु सोलभिश्चाय कथितवान् तं जनं नाहं परिचिनोमि, तदा सपष्टि कुद्गटो रुराव।
LXXV कुद्गटरवात् प्राक् त्वं मां त्रिरपाहोध्यसे, यैषा वाग् यीशुनावादि तां पितरः संस्मृत्य बहिरित्वा खेदाद् भृंशं यक्षन्द।

XXVII

- I प्रभाते जाते प्रधानयाजकलोकप्राचीना यीशु हन्तुं तत्प्रतिकूलं मन्त्रयित्वा
 II तं बृद्ध्वा नीत्वा पन्तीयपीलाताज्याधिपे समर्पयामासुः।
 III ततो यीशोः परकरेव्यपूर्पिता यिहूदासंत्वाणादेऽडाङां विदित्वा सन्तप्तमना: प्रधानयाजकलोकप्राचीनानां समक्षं तार्सीशन्मुदाः प्रतिदायावादीत्।
 IV एतेनिरागोनेनप्राणपरकरापीणात् क्लुष्टं कृतवान्हं तदा त उदितवन्तः, तेनास्माकं किं? त्वया तद् बुध्यताम्।
 V ततो यिहूदा मन्दिरमध्ये ता मुद्रा निक्षिप्य प्रस्थितवान् इत्वा च स्वयमात्मानमुद्भवन्ध।
 VI पश्चात् प्रधानयाजकस्ता मुद्रा आदाय कथितवन्तः, एता मुद्रा: शोषितमूल्यं तस्माद् भाइडागारे न निधातव्याः।
 VII अनन्तरं ते मन्त्रयित्वा विदेशिनां शमशनस्थानाय तालिः कुलालस्य क्षेत्रमक्षीणान्।
 VIII अतोऽद्यापि तत्स्थानं रक्तक्षेत्रं वदन्ति।
 IX इत्यां सति इसायेलीयसन्ताने यस्य मूल्यं निरुपितं, तस्य त्रिशन्मुद्रामानं मूल्यं।
 X मां प्रति परमेश्वरस्यादेशात् तेभ्य आदीयत, तेन च कुलालस्य क्षेत्रं कीतमिति यद्यत्यनं पिरिमियभविष्यद्वाहिना प्रोक्तं तत् तदासिध्यत्।
 XI अनन्तरं यीशो तद्यिपते: सम्भूष उपतिष्ठति स तं पप्रस्थ, तं किं यिहूदीयानां राजा? तदा यीशुस्तम्भवद्दृतं सत्यमुक्तवान्।
 XII किंतु प्रधानयाजकप्राचीनेरभियुक्तेन तेन किमपि न प्रत्यवादि।
 XIII ततः पीलातेन स उदितः, इमे त्वप्रतिकूलतः कति कति साक्षं दृष्टि, तत् त्वं न शृणोषि?
 XIV तथापि स तेषामेकस्यापि वयस्य उत्तरं नोदितवान् तेन सोउद्यिपति र्घाण्डित्रिं विदामास।
 XV अन्यच्च तन्महकालेऽधिपतेरेतादृशी रातिरासीत् प्रजा यं कञ्चन बन्धिनं याचन्ते, तमेव स मोययतीति।
 XVI तदार्नीं बरब्यानामा कश्चित् ष्प्रातवन्ध्यासीत्।
 XVII ततः पीलातस्त्रं भिलितान् लोकान् अपृच्छत्, एष बरब्या बन्धी भ्रीष्टविष्यातो यीशुश्वैतयोः कं मोययिष्यामि? युज्ञाकं किमीस्ति?
 XVIII तैरीष्यां स समर्पित इति स ज्ञातवान्।
 XIX अपरं विचारासनोपवेशनकाले पीलातस्य पत्नी भृत्यं प्रहित्य तस्मै कथयामास, तं धार्मिकमनुजं प्रति त्वया किमपि न कर्तव्यं; यस्मात् तत्कृतेऽद्याऽ स्वने प्रभूतक्षमलभे।
 XX अनन्तरं प्रधानयाजकप्राचीना बरब्यां याचित्वादातुं यीशुश्वै हन्तुं सकललोकान् प्रावर्तयन्।
 XXI ततोऽधिपतिस्तान् पृष्ठवान् एतेयोः कमर्ह मोययिष्यामि? युज्ञाकं केरषा? ते प्रोग्य बरब्यां।
 XXII तदा पीलातः पप्रस्थ, तर्हि यं ख्रीष्टं वदन्ति, तं यीशुं किं करिष्यामि? सर्वं कथयामासुः, स कुशेन विद्यतां।
 XXIII ततोऽधिपतिरवादीत् कुतः? किं तेनापराद्ध? किंतु ते पुनरुचै र्जगद्ध; स कुशेन विद्यतां।
 XXIV तदा निजवाक्यमग्राह्यमभूत्, कलहश्चायभूत्, पीलात इति विलोक्य लोकानां समक्षं तोयमादाय करो प्रक्षाल्यावोचत्, अतेरस्य धार्मिकमनुष्यस्य शोषितपाते निर्दोषोऽहं, युज्ञाभिरेव तद् बुध्यतां।
 XXV तदा सर्वाः प्रजा: प्रत्ययोचन् तस्य शोषितपातापराधोऽस्माकम् अस्मत्सन्तानानाश्रोपारि भवतु।
 XXVI ततः स तेषां समीपे बरब्यां मोययामास यीशुन्तु क्षाभिराहत्य कुशेन वेधितुं समर्पयामास।
 XXVII अनन्तरम् अधिपते: सेना अधिपते गृह्ण यीशुमानीय तस्य समीपे सेनासमूर्त्तं संजगृहः।
 XXVIII ततस्ते तस्य वसनं मोययित्वा कृष्णलोहितवर्णवसनं परिधापयामासुः।

XXIX કણેકનાં મુકુટ નિમાય તચ્છિરસિ દદુ; તસ્ય દક્ષિણાકરે વેત્રમેક દત્વા તસ્ય સમુખે જાનુનિ પાતથિત્વા, હે ધિહૂલીયાનાં રાજન્ન તુભ્યં નમ ઈત્યુકૃત્વા તં તિરશ્વકૃઃ;

XXX તતસ્તસ્ય ગાત્રે નિષીવં દત્વા તેન વેત્રોણ શિર આજધુઃ।

XXXI ઈત્યં તં તિરસ્કૃત્ય તદ્વ વસન્ મોચયિત્વા પુનર્નિજવસન્ પરિધાપયાશ્વકૃઃ; તં કુશેન વેધિતું નીતવન્તાઃ।

XXXII પશ્વાતે બહિભૂય ફુરીણીય શિભોન્નામકમેક વિલોક્ય કુશં વોંઠું તમાદદિશે।

XXXIII અનન્તરં ગુણગતામ્ભ અર્થાત् શિરસ્કપાલનામકસ્થાનમું પસ્થાય તે થીશવે પિતમિક્રિતામ્ભરસં પાતું દદુઃ;

XXXIV કિન્તુ સ તમાસ્વાય ન પપૌ॥

XXXV તદાર્ની તે તં કુશેન સંવિધ તસ્ય વસનાનિ ગુટિકાપાતેન વિભજ્ય જગૃહુઃ; તસ્માત્ વિભજન્તે ડધરીયં મે તે મનુષ્યાઃ પરસ્પરં મહુનરીયવસ્ત્રાં ગુટિકાં પાતયન્તિ ચ॥ યદેતદ્વયાં ભવિષ્યદ્વાદિભિરકતમાસીત્તુઃ તદા તદ્વ અસિધ્યદ્તુઃ

XXXVI પશ્વાત્ તે તત્રોપવિશ્ય તદ્વક્ષણકર્વણિ નિયુક્તાસ્તસ્થુઃ।

XXXVII અપરમ્ એષ ધિહૂલીયાનાં રાજા યીશુરિત્યપવાદલિપિત્રં તચ્છિરસ ઊર્દ્વ્યે યોજ્યામાસુઃ।

XXXVIII તત્ત્ત્વસ્તસ્ય વામે દક્ષિણો ચ દ્વારા ચૈતો તેન સાંક કુશેન વિધિદુઃ।

XXXIX તદા પાન્થા નિજશિરો લાડયિત્વા તં નિનન્તો જગૃહુઃ;

XL હે ઈશ્વરમદ્વિરભસ્ક દિનત્રે તત્ત્રિમાર્તિઃ સ્વં રક્ષ, ચેત્વમીશ્વરસુતસ્તહિ કુશાદવરોહુ|

XLI પ્રધાનયાજકાધ્યાપકપ્રાચીનાશ્ચ તથા તિરસ્કૃત્ય જગૃહુઃ;

XLII સોડન્યજનાનાવત્તુ કિન્તુ સ્વમવિતું ન શક્નોતિ યદીસાયેલો રાજા ભવેત્ત તર્હીદાનીમેવ કુશાદવરોહતુઃ તેન તં વયં પ્રત્યેષ્યામઃ।

XLIII સ ઈશ્વરે પ્રત્યાશામકરોત્તુ યદીશ્વરસ્તસ્મિન્ન સન્તુષ્ટસ્તર્હીદાનીમેવ તમવેત્ત યતઃ સ ઉક્તવાન્ અહુમીશ્વરસુતઃ।

XLIV યૌ સ્નેહો સાંક તેન કુશેન વિદ્ધો તૌ તદ્વદૈવ તં નિનિન્દતુઃ।

XLV તદા દ્વિતીયામાત્ તૃતીયામં યાવત્ સંપદીશો તમિંરે બભૂવ,

XLVI તૃતીયામે "એલી એલી લામા શિવકત્ની", અર્થાત્ મદીશ્વર મદીશ્વર કુતો મામત્યાક્ષિઃ? યીશુરૂચ્યૈરિતિ જગ્યાદ

XLVII તદા તત્ સ્થિતાઃ કેચિત્ તત્ શુત્વા બભાષિરે, અયમ્ એલિયમાહૂચયતિ

XLVIII તેથાં મધ્યાદ એકઃ શીંઘ ગત્વા સ્પર્શ ગૃહીત્વા તનામલરસં દત્વા નલેન પાતું તસ્મે દદૌ।

XLIX ઈતરેકથયન્ તિક્ષત, તં રક્ષિતુમ્ એલિય આયાતિ નવેતિ પશ્યામઃ।

L યીશુઃ પુનરૂચ્યૈરાહૂચ પ્રાણાન્ જહી|

LI તતો મન્ત્રસ્તય વિચ્છેદવસન્મ ઊર્દ્વ્યવાદ્યો યાવત્ છિદ્યમાન્ દ્વિધાભવત્,

LII ભૂમિશ્વક્ષે ભૂધરોવ્યદીર્થત ચ શમશાને મુક્તે ભૂરિપુષ્યવતાં સુપ્તદ્હા ઉદ્તિષ્ઠન્,

LIII શમશાનાદ વહીભૂય તદૃત્થાનાત્ પર્ પુરુષપુરું ગત્વા બહુજનાન્ દર્શયામાસુઃ।

LIV યીશુરક્ષણાય નિયુક્તઃ શતસેનાપતિસત્તસ્ક્રિનશ્ચ તાદ્રશીં ભૂક્ષ્યાદિઘટનાં દૃષ્ટવા ભીતા અવદન્ન એષ ઈશ્વરપુત્રો ભવતિ।

LV ચા બહુરોચિં યીશું સેવમાના ગાલીલસ્તત્પશ્વાદગતાસ્તાસાં મંદ્યે

LVI મગદલીની મરિયમ્ યાકૂબ્યોશ્યો મર્તા ચા મરિયમ્ સિબદ્ધિયપુત્રચો મર્તા ચ યોચિત એતા દૂરે તિજન્ત્યો દદ્શુઃ।

LVII સન્ધ્યાયાં સત્યમ્ અરિમથિયાનગરસ્ય યુષ્ફનામા ધની મનુજો યીશો: શિષ્યત્વાત્

LVIII પીલાતસ્ય સમીપે ગત્વા યીશો: કાયં પચાયે, તેન પીલાતાઃ કાયં દાતુમ્ આદિદેશા॥

LIX યુષ્ફ તત્કાયં નીત્વા શુયિવસ્ત્રોણાશ્ચાય

LX સ્વાર્થ શૈલે ચેત્ શમશાનાં ચયાન, તનમધ્યે તત્કાયં નિધાય તસ્ય દ્વારિ વૃહત્પાષાણાં દદૌ।

LXI કિન્તુ મગદલીની મરિયમ્ અન્યમરિયમ્ એતો સ્ત્રીયો તત્ શમશાનસમ્ભુખ ઉપવિવિશતુઃ।

LXII તદનન્તરં નિસ્તારોત્સવસ્યાયોજનદિનાત् પરેડહનિ પ્રધાનયાજકા: ફિરશિનશ્વ મિલિત્વા પીલાતમુપાગત્યાકથયન્નુ

LXIII હે મહેષુદ્ધ સ પ્રતારકો જીવન અકથયત્ત દિનત્રયાત્ત પરે શમશાનાહૃત્યાસ્યામિ તદ્વાક્યં સ્મરામો વયં;

LXIV તસ્માત્ તૃતીયદિનં યાવત્ત તત્ શમશાનં રક્ષિતુમાદિશત્તુ નોચેત્ત તચ્છિષ્યા યામિન્યામાગત્ય તં હૃત્વા લોકાન્ વદિષ્યન્તિ, સ શમશાનાદુદિષ્ટત્ત, તથા સતિ પ્રથમભાન્તે: શોશીયભાન્તિ મહિતી ભવિષ્યતિ

LXV તદા પીલાત અવાદીત્, યુષ્માક્ સ્મીપે રક્ષિગણ આસ્તે, યૂયં ગત્વા યથા સાથ્યં રક્ષયતા

LXVI તત્ત્ત્તે ગત્વા તદ્વારાપાણાં મુદ્રાક્ષિત ફૃત્વા રક્ષિગણાં નિરોજય શમશાનં રક્ષયમાસુઃ

XXVIII

I તત: પરે વિશ્રામવારસ્ય શેષે સપ્તાહપ્રથમદિનસ્ય પ્રભોતે જાતે મગદલીની મરિયમ્ અન્યમરિયમ્ ચ શમશાનં દ્રજુમાગતા॥

II તદા મહાન् ભૂક્મોડલવત્ત: પરમેશ્વરીયદૃતઃ સ્વર્ગાદિવરુદ્ધ શમશાનદ્વારાત् પાણાશમપસાર્ય તદ્વાપચ્યુપવિદેશઃ

III તદ્વદનં વિદ્યુત્ત તેજોમયં વસનં હિમશુભચ્ચા

IV તદાની રક્ષિણાત્તદ્વાયાત્ કચ્છિતા મૃતવદ્દ બભુવાઃ

V સ દૂરો યોષિતો જગાદ, યૂયં મા લૈષે, ફુશાહતયીશું મુગયધે તદ્ધં વેદ્ધિ

VI સોડત્ નાસ્તિ, યથાવદ્ત તથોચિતવાન્ન: એતત્ પ્રભો: શયનસ્થાનં પશ્યતા

VII તૂર્ણ્ ગત્વા તચ્છિષ્યાન ઇતિ વદત, સ શમશાનાદુ ઉદિષ્ટત્ત, યુષ્માકમગ્રે ગાલીં યાસ્યતિ યૂયં તત્ત તં વીક્ષિષ્યધ્ય, પશ્યતાં વાતામિસ્સા યુષ્માનવાદિંં

VIII તતસ્તા ભયાત્ મહાનનદાશ્ શમશાનાત્ત તૂર્ણ્ બહિર્ભૂય તચ્છિષ્યાન્ વાર્તાં વક્તું ધાવિતવત્ત્યઃ કિન્તુ શિષ્યાન્ વાર્તાં વક્તું યાન્તિ, તદા યીશુ દર્શન દંત્વા તા જગાદ,

IX યુષ્માક્ કલ્યાણાં ભૂયાત્ત તતસ્તા આગત્ય તત્પાદ્યો: પતિત્વા પ્રણેમુઃ

X યીશુસ્તા અવાદીત્, મા બિભીત, યૂયં ગત્વા મમ ભાત્રનું ગાલીં યાતું વદત, તત્ તે માં દ્રક્ષયન્તિ

XI સ્ત્ર્યો ગચ્છન્તિ, તદા રક્ષિણાં કેચિત્ પુરું ગત્વા યદ્યદુ ઘટિતં તત્સર્વ્ પ્રધાનયાજકાન્ જ્ઞાપિતવન્તઃ

XII તે પ્રાચીને: સમં સંસંદ ફૃત્વા મન્ત્રયન્તો બહુમુદ્રા: સેનાલ્યો દંત્વાવદન્ન

XIII અસ્માસુ નિદ્રિતેશુ તચ્છિષ્યા યામિન્યામાગત્ય તં હૃત્વાનયન્ન ઇતિ યૂયં પ્રચારયતા

XIV યદીતદધિપતે: શ્રોત્રગોચરોભવેત્ત તર્હં તં બોધયિત્વા યુષ્માનવિષ્યામઃ

XV તત્ત્ત્તે મુદ્રા ગૃહીત્વા શિક્ષાનુરૂપં કર્મ ચ્છઃ, યિહૂદીયાનાં મધ્યે તસ્યાદ્યાપિ કિવદન્તી વિદ્યતે

XVI એકાદશ શિષ્યા યીશુનિરૂપિતાગલીલસ્યાદ્રિં ગત્વા

XVII તત્ ત સંવીક્ય પ્રણેમુઃ, કિન્તુ ડેવિત્ સન્દિગ્ધવન્તઃ

XVIII યીશુસ્તેખાં સમીપમાગત્ય વ્યાહૃતવાન્ન સ્વર્ગમેદિન્યો: સર્વાધિપતિત્વભારો મય્યર્પિત આસ્તે

XIX અતો યૂયં પ્રયાય સર્વદીશ્યાન્ શિષ્યાન્ ફૃત્વા પિતુ: પુત્રસ્ય પવિત્રસ્યાત્મનશ્વ નામાં તાનવગાહ્યતા;

અહું યુષ્માન્ યદ્યદાદિંં તદ્વપિ પાલયિતું તાનુપાદિશતા|

XX પશ્યત, જગાદન્તં યાવત્ત સદાહું યુષ્માભિ: સાક્ તિજામિ| ઇતિ|

માર્કલિભિત: સુસંવાદ:

- I ઈશ્વરપુત્રસ્ય ચીશુખ્ખીષ્ટસ્ય સુસંવાદારમભઃ।
- II બવિષ્યદ્વાદિનાં ગ્રન્થેષુ લિપિરિત્થમાસો, પશ્ય સ્વકીયદૂતનું તવાગ્રે પ્રેષયામ્યહમ્મા ગત્વા તવીયપન્થાનં
સ હિ પરિજ્ઞિરિષ્યતિ।
- III "પરમેશરસ્ય પન્થાનં પરિજ્ઞુરત સર્વતઃ। તસ્ય રાજપથશ્રૈવ સમાનં કુરુતાધુના॥" ઇત્યેતત્ત્ર પ્રાન્તરે વાક્યં
વદ્ધત: કસ્યચિદ્રવઃ॥
- IV સચેવ યોહન્ન પ્રાન્તરે મજ્જજતવાન્ તથા પાપમાર્જનનિમિત્ત મનોવ્યાવર્તકમજ્જજનસ્ય કથાશ્ર
પ્રયારિતવાનું।
- V તતો પિહૂદાદેશચિત્રશાલમનગરનિવાસિનઃ સર્વે લોકા બહિ ભૂત્વા તસ્ય સમીપમાગત્ય સ્વાનિ સ્વાનિ
પાપાન્યદ્વીકૃત્ય યદ્દનનથાં તેન મજ્જજતા બભૂતું।
- VI અર્થય યોહનઃ પરિધેયાનિ ક્રમેલકલોમજાનિ, તસ્ય કટિબન્ધાનં ચર્મજાતમદ્ભુત, તસ્ય ભક્ષયાણિ ચ શૂક્કીટા
વન્યમધૂનિ ચાસન્ય।
- VII સ પ્રયારસ્યનું કથયાશ્રકે, અહું નમ્રીભૂત્ય યસ્ય પાદુકાબન્ધાનં મોચચિતુમપિ ન યોગ્યોસ્મિ, તાદૃશો મતો
ગુરતર એક: પુરાણો મતપ્રાદાગણ્યાશ્રિતિ।
- VIII અહું યુધાનાં જલે મજ્જજતવાન્ કિન્તુ સ પવિત્ર આત્માનિ સંમજ્જજયિષ્યતિ।
- IX અપરાજ્ય તસ્મિનેવ કાલે ગાલીલ્ભદેશસ્ય નાસરદ્રગામાદ્ય ચીશુરાગત્ય યોહના યદ્દનનથાં મજ્જજતોડભૂત્ય
- X સ જલાદુલ્યિતમાત્રો મેઘદૂરાર્થ મુક્તાં કોતિવત્ત સ્વસ્યોપરિ અવરોન્તમાત્માનશ્રી દૃષ્ટવાન્ય।
- XI તં મમ પ્રિય: પુત્રસ્તવચ્ચેવ મમમહાસન્તોષ ઈયમાકાશીયા વાર્ણી બભૂત્વ।
- XII તસ્મિન્ કાલે આત્મા તં પ્રાન્તરમધયં નિનાય।
- XIII અથ સ ચત્વારિંશદિનાનિ તસ્મિન્ સ્થાને વન્યપશુભિઃ સહ તિજ્ઞન્ શૈતાના પરીક્ષિતઃ; પશ્ચાત્
સ્વર્ગયદૂતાસં સિધેવિરે।
- XIV અનન્તરં યોહનિ બન્ધનાલયે બદ્ધે સતિ ચીશુ ગાલીલ્ભદેશમાગત્ય ઈશ્વરરાજ્યસ્ય સુસંવાદ પ્રચારયન્
કથયામાસું।
- XV કાલ: સમ્પૂર્ણ ઈશ્વરરાજ્યશ્રી સમીપમાગતં; અતોહેતો યૂધં મનાંસિ વ્યાવર્તયધં સુસંવાદે ચ વિશ્વાસિતા
- XVI તદનન્તરં સ ગાલીલીયસમુદ્રસ્ય તીરે ગચ્છન્ શિમોન્ તસ્ય ભ્રાતા અન્દ્રિયનામા ચ ઇમૌ દ્વી જનૌ
મતસ્યધારિણો સાગરમધ્યે જાલાં પ્રક્ષિપન્તો દૃષ્ટવા તાવવદ્ધતું।
- XVII યુવાં મમ પશ્ચાદાગણ્યાં, યુવામદ્ભુત મનુષ્યધારિણો કરિષ્યામિ।
- XVIII તતસ્તો તત્ક્ષણામેવ જાલાનિ પરિત્યજ્ય તસ્ય પશ્ચાત્ જગ્મતું।
- XIX તત: પરં તત્સ્થાનાત્તુ કિન્ધિદ્દ દૂર્બ ગત્વા સ સિવદીપુત્રયાકૂબ્દ તદ્ભાતૃયોહન્ ચ ઇમૌ નૌકાયાં જાલાનાં
જ્ઞાન્મુદ્રારયન્તાં દૃષ્ટવા તાવાયુદ્ધતું।
- XX તતસ્તો નૌકાયાં વેતનભૂલિસ: સહિતં સ્વપિતરં વિહાય તત્પ્રાદીયતુઃ।
- XXI તત: પરં કફન્નાદ્વાનામંક નગરમુપરસ્યાય સ વિશ્રામિદ્વસે ભજનગ્રહં પ્રવિશ્ય સમુપદિદેશા।
- XXII તસ્યોપદેશલ્લોકા આશ્ર્યાં મેનિરે યત: સોધ્યાપકાઇવ નોપદિશન્ પ્રભાવવાનિવ પ્રોપદિદેશા
- XXIII અપરાજ્ય તસ્મિન્ ભજનગ્રહે અપવિત્રભૂતેન ગ્રસ્ત એકો માનુષ આસીતું સ ચીતશબ્દ કૃત્વા કથયાશ્રકે
- XXIV બો નાસરતીય ચીશો ત્વમસમાન્ ત્યજ, ત્વયા સહાસ્માંક ક: સમ્બન્ધઃ? તં કિમસમાન્ નાશયિતું
સમાગતઃ? ત્વમીશ્વરસ્ય પવિત્રલોક ઇત્યહું જ્ઞાનામિ।
- XXV તદા ચીશુસં તર્જિયિત્વા જગાદ તુલ્લાં ભવ ઇતો બહિર્ભવ ચ
- XXVI તત: સોડપવિત્રભૂતસં સમીપ્ય અત્યુચૈશ્રીલ્કૃત્ય નિર્જગામા
- XXVII તેનૈવ સર્વે ચ્યાત્રકૃત્ય પરસ્પર કથયાશ્રકરે, અહો કિમિદં? કીદૃશોડયં નવ્ય ઉપદેશઃ? અનેન
પ્રભાવેનાપવિત્રભૂતેષાજાપિતેષુ તે તદજાનુવત્તિનો ભવન્તિ।
- XXVIII તદા તસ્ય યશો ગાલીલ્ભદ્રતુંકસ્વિદ્ધશાન્ વ્યાખ્યોત્તું

XXIX અપરાંતે ભજનગૃહાદ્ય બહિ ભૂત્વા યાકૃબ્યોહન્ન્યાં સહ શિમોન આન્દ્રિયસ્ય ચ નિવેશાં પ્રવિવિશુઃ

XXX તદા પિતરસ્ય શ્વશ્રૂઝર્વર્પીડિતા શાયાયામાસ્ત ઇતિ તે તં આટિતિ વિજાપયાશ્રુકૃઃ

XXXI તતઃ સ આગત્ય તસ્યા હસ્તં ધૂત્વા તામુદ્દસ્થાપયતઃ તદૈવ તાં જ્વરોડત્યાક્ષીત્ત તતઃ પરં સા તાન્ સિધેવે

XXXII અથાસ્તં ગતે રવૌ સન્ધ્યાકાલે સતિ લોકાસ્તસ્તમીપં સર્વાન્ રોગિણો ભૂતધૃતાંશ્ચ સમાનિન્યુઃ

XXXIII સર્વે નાગરિકા લોકા દ્વારિ સંભિલિતાશ્વા

XXXIV તતઃ સ નાનાવિધરોગિણો બહૂન્ મનુજાનરોગિણશ્વકાર તથા બહૂન્ ભૂતાન્ ત્યાજ્યાશ્રકાર તાન્ ભૂતાન્ કિમપિ વાકયે વક્તું નિષિદ્ધે ચ યતોહેતોસે તમજાનન્

XXXV અપરાંતુ સોડતિપ્રયુદ્યો વસ્તુતસ્તુ રાત્રિશે સમુત્થાય બહિલ્લ્ય નિર્જનં સ્થાનં ગત્વા તત્ત્ર પ્રાર્થયાશ્રકે

XXXVI અનન્તરં શિમોન્ તત્સંજીનશ્રુ તસ્ય પશ્વાદ્ ગતવન્તઃ

XXXVII તુદેશં પ્રાપ્ય તમવન્ન સર્વે લોકાસ્તવાન્ મૃગયનો

XXXVIII તદા સોડકથ્યયત્ આગાય્ષત વયં સમીપસ્થાનિ નગરાણિ યામઃ; યતોડહું તત્ત્ર કથાં પ્રચારથિતું બહિરાગમભુ

XXXIX અથ સ તેષાં ગાલીલદેશસ્ય સર્વેષુ ભજનગૃહેષુ કથાઃ પ્રચારયાશ્રક ભૂતાન્ત્યાજ્યશ્વા

XL અનન્તરામેક: કુષી સમાગત્ય તત્સમુખે જાનુપાતં વિનયશ્રુ ફૂત્વા કથિતવાન્ યદિ ભવાન્ ઇચ્છતિ તર્હ માં પરિજ્ઞતું શકોતી

XLI તતઃ ફૂપાલુ રીશુઃ; કરૌ પ્રસાર્ય તં સ્પષ્ટવા કથયામાસ

XLII મેઘશા વિદ્યતે તં પરિજ્ઞતો ભવા એતકથાયા: કથનમાગ્રાત સ કુષી રોગાન્મુક્તઃ પરિજ્ઞતોડભવત્ય

XLIII તદા સ તં વિસૃજન્ ગાંધ્રાદિશ્ય જગાદ

XLIV સાવધાનો ભવ કથામિમાં કમપિ મા વદ; સ્વાત્માનં યાજકં દર્શય, લોકેભ્ય: સ્વપરિજ્ઞતે: પ્રમાણદાનાય મૂસાનિઝીતીં યદાનં તદૃષ્ટુસ્જસ્વ ચ

XLV કિન્તુ સ ગત્વા તત્ત્ર કર્મ ઇથં વિસ્તાર્ય પ્રચારથિતું પ્રારેલે તેનૈવ ચીશુઃ; પુનઃ સપ્રકાશં નગરં પ્રવેષું નાશકાનોત્ત તતોહેતોર્બહિ: કાનનસ્થાને તસ્પૌ; તથાપિ ચતુર્દ્દિંગભો લોકાસ્તસ્ય સમીપમાયયુઃ।

II

I તદન્તરં ચીશો કતિપયદિનાનિ વિલમ્બ્ય પુનઃ કફન્નાંભનગરં પ્રવિષે સ ગૃહ આસ્ત ઇતિ કિવદ્યા તત્ક્ષાં તત્સમીપં બહવો લોકા આગત્ય સમુપતસ્યુ;

II તસ્માદ્ ગૃહમધે સર્વ્યાં ફૂતે સ્થાનં નાભવદ્ દ્વારસ્ય ચતુર્દ્દિક્ષવિ નાભવત્ તત્કાલે સ તાન્ પ્રતિ કથાં પ્રચારયાશ્રકે

III તતઃ પરં લોકાશ્રતુલિ મર્નવેરેક પક્ષાધાતિનં વાહિવ્યા તત્સમીપમ્ આનિન્યુઃ

IV કિન્તુ જનાનાં બહૂત્વાત્ત ચીશો: સમુખમાનેતું ન શક્નુન્તો યસ્મિન્ સ્થાને સ આસ્તે તદૃપરિગૃહ્યું ખનિત્વા છિદ્ર ફૂત્વા તેન માગોણ સશાય્ય પક્ષાધાતિનમ્ અવરોહયામાસુઃ

V તતો ચીશુસ્તોણાં વિશ્વાસં દૃષ્ટ્વા તં પક્ષાધાતિનં બભાષે હે વત્સ તવ પાપાનાં માર્ણં ભવતુ

VI તદા કિન્તુન્તોડધ્યાપકસ્તોપવિશન્તો મનોભિ વિતક્યાશ્રુકૃ: એષ મનુષ્ય એતાદૃશીમીશ્વરનિન્દાં કથાં કૃત: કથયતિ?

VII ઇશ્વરં વિના પાપાનિ માર્ણુ કર્ય સામર્થ્યમ્ આસ્તે?

VIII ઇથં તે વિતક્યનિતિ ચીશુસ્તત્ક્ષાણં મનસા તદ્દ બુદ્ધ્વા તાનવદ્દ યુધમન્તકરણૈઃ કુત એતાનિ વિતક્યયથ?

IX તદન્તરં ચીશુસ્તત્ક્ષાણાનાત્ પુનઃ સમુદ્રતં યથો; લોકનિવહે તત્સમીપમાગતે સ તાન્ સમુપદિદેશા

X કિન્તુ પૃથિવ્યાં પાપાનિ માર્ણુ મનુષ્યપુત્રસ્ય સામર્થ્યમસ્તિ, એતદ્દ યુષ્માન્ જ્ઞાપથિતું (સ તર્મૈ પક્ષાધાતિને કથયામાસ)

XI ઉત્તિષ તવ શયાં ગૃહીત્વા સ્વગૃહ યાંદિ, અહું ત્વામિદ્મ આજ્ઞાપયામિ

XII તતઃ સ તત્ક્ષાણમ્ ઉત્તાય શયાં ગૃહીત્વા સર્વ્યાં સાક્ષાત્ જગામ; સર્વે વિસ્મિતા એતાદૃશાં કર્મ વયમ્ કદાપિ નાપશ્યામ, ઇમાં કથાં કથયિત્વેચ્ચરં ધન્યમબુલુન્

XIII તદન્તરં ચીશુસ્તત્ક્ષાણાનાત્ પુનઃ સમુદ્રતં યથો; લોકનિવહે તત્સમીપમાગતે સ તાન્ સમુપદિદેશા

XIV અથ ગચ્છનું કરસઅયગૃહ ઉપવિષ્માં આદ્વીયપુત્રં લેવિં દૃષ્ટવા તમાડ્ય કથિતવાનું મતપણાત્મ ત્વમામચ્ય તતઃ સ ઉત્ત્વાય તપત્શાદ્ય યદ્યૈ।

XV અનન્તરં યીશો તસ્ય ગૃહે ભોક્તુમ્ભ ઉપવિષે બહવ: કરમજ્ઞાયિન: પાપિનશ્ચ તેન તચ્છિષ્યેશ્ચ સહોપવિવિશુઃ, યતો બહવસ્તતપત્ત્રાદાજ્ગમુઃ।

XVI તદા સ કરમજ્ઞાયિનિઃ પાપિભિશ્ચ સહ ખાદતિ, તદ્દ દૃષ્ટવાધ્યાપકા: કિરુશિનશ્ચ તસ્ય શિષ્યાનૂચુઃ; કરમજ્ઞાયિનિઃ પાપિભિશ્ચ સહાયં કૃતો ભુંકે પિવતિ ચ?

XVII તદ્બાકં શ્રુત્વા યીશો: પ્રત્યુવાય, અરોગ્લિલોકાનાં ચિક્ષિત્સકેન પ્રયોજનં નાસ્તિ, કિન્તુ રોગિણામેવ: અહ્ં ધાર્મિકાનાહાતું નાગત: કિન્તુ મનો વ્યાવર્તિંતું પાપિન એવા!

XVIII તત: પરં યોહનઃ કિરુશિનાશ્રોપવાસાચારિશિષ્યા યીશોઃ સમીપમ્ભ આગત્ય કથયામાસુઃ, યોહનઃ કિરુશિનાશ્ચ શિષ્યા ઉપવસન્તિ કિન્તુ ભવત: શિષ્યા નોપવસન્તિ કિ કારણમસ્ય?

XIX તદા યીશુસ્તાનું બખાસે યાવત્કાલં સભિભિઃ સહ કન્યાયા વરસ્તિષ્ઠતિ તાવત્કાલં તે કિમુપવસ્તું શક્નુવન્તિ? યાવત્કાલં વરસ્તો: સહ તિષ્ઠતિ તાવત્કાલં તે ઉપવસ્તું ન શક્નુવન્તિ।

XX ચિસ્મન્ કાલે તેભ્ય: સકાશાદ્ય વરો નેષ્યતે સ કાલ આગચ્છતિ, તચ્ચિસ્મન્ કાલે તે જના ઉપવસ્ત્યન્તિ।

XXI કોપિ જનઃ: પુરાતનવસ્તે નૂતનવસ્તું ન સીવ્યતિ, યતો નૂતનવસ્તેણ સહ સેવને કૃતે જીર્ણ વસ્તું છિદ્યતે તસ્માત્ પુન મહેત્ છિદ્ધે જાયતે।

XXII કોપિ જનઃ: પુરાતનકૃતુષ્ણ નૂતનં દ્રાક્ષારસં ન સ્થાપયતિ, યતો નૂતનદ્રાક્ષારસ્ત્ય તેજસા તાઃ કૃત્વો વિદીષાન્તે તતો દ્રાક્ષારસશ્ચ પતતિ કૃત્વશ્ચ નશયન્તિ, અતએવે નૂતનદ્રાક્ષારસો નૂતનકૃતુષ્ણ સ્થાપનીયઃ।

XXIII તદ્દાનાતરં યીશુ ર્થા વિશ્રામવારે શરય્ક્ષેપેણ ગચ્છતિ તદા તસ્ય શિષ્યા ગચ્છનાં: શરય્માસરીશ્છેનું પ્રવૃત્તાઃ।

XXIV અત: કિરુશિનો યીશવે કથયામાસુઃ પશ્યતુ વિશ્રામવાસરે યત્કર્મ ન કર્તવ્યં તદ્દ દ્યે કૃત: કુર્વન્તિ?

XXV તદા સ તેભ્યોડકથયત દાયુદ્ તત્સંજીનશ્ચ ભક્ષયાભાવાત્ ક્ષુધિતાઃ સન્તો યત્કર્મ કૃતવન્તસ્તત્ કિ યુભાનિ ન પાઠિતમ્?

XXVI અબિયાથનમિકે મહાયાજ્કાંતાં કુર્વતિ સ કથમીશ્વરસ્યાવાસં પ્રવિશ્ય ચે દર્શનીયપૂપા યાજકાનું વિનાન્યસ્ય કસ્યાપિ ન ભક્ષયાસ્તાનેવ બુઝુંજે સજીલોક્ભ્યોડપિ દદી।

XXVII સોઽપરમપિ જગાદ, વિશ્રામવારે મનુષ્યાર્થમેવ નિરુપિતોડસિ કિન્તુ મનુષ્યો વિશ્રામવારાર્થ નેવ।

XXVIII મનુષ્યપુત્રો વિશ્રામવારસ્યાપિ પ્રભુરસ્તો।

III

I અનન્તરં યીશુ: પુન ર્ભજનગૃહું પ્રવિષ્ટસ્તત્સિન્નું સ્થાને શુષ્કહસ્ત એકો માનવ આસીતુઃ।

II સ વિશ્રામવારે તમરોગિણાં કરિષ્યતિ નવત્યર બહવસ્તમ્ભ અપવદિંતું છિદ્રમપેક્ષિતવન્તાઃ।

III તદા સ તં શુષ્કહસ્તં મનુષ્યં જગાદ મધ્યસ્યાને ત્વમુચિષ્ઠ।

IV તત: પરં સ તાનું પપ્રચ્છ વિશ્રામવારે હિતમહિંતં તથા હિ પ્રાણરક્ષા વા પ્રાણનાશ એથાં મધ્યે કિ કરણીયં કિન્તુ ત નિઃશબ્દસત્સ્થઃ।

V તદા સ તેખામન્તાઃ કરણાણો કાઠિન્યાદ્ભોદ્દો દ્યુઃભિતઃ કોધાત્ ચયુંદશો દૃષ્ટવાનું ત્ત માનુષં ગદિતવાનું ત્ત હસ્તં વિસ્તારય, તત્ત્તેન હસ્ત વિસ્તૃતે તદ્બસ્તોન્યાંહસ્તવદ્ અરોગો જાતઃ।

VI અથ કિરુશિન: પ્રસ્થાય તં નાશયિંતું હેરોટીયૈ: સહ મન્ત્રયિતુમારેલિયૈ।

VII અતએવ યીશુસ્તાન્યાન્ પરિચ્યજ્ય શિષ્યૈ: સહ પુન: સાગરસમીપં ગતઃ;

VIII તતો ગાલીલ્યિહૂદા-યિરુશાલમ્-ઇદ્દોમ્-યદ્દન્દીપારસ્થાનેભ્યો લોકસમૂહહસ્તસ્ય પશ્યાદ્ ગતઃ; તદન્ય: સોરીદનોઃ: સમીપવાસિલોકસમૂહશ્ચ તસ્ય મહાકર્મણાં વાર્ત શ્રુત્વા તસ્ય સન્નિધિમાગતઃ।

IX તદા લોકસમૂહશ્રેત તસ્યોપરિ પતિત હિત્યાશક્ય સ નાવમેકાં નિકટે સ્ત્રીઓ શિષ્યાનાદિષ્ટવાનુઃ।

X યતોજનેકમનુષ્યાણામારોગ્યકરણાદ્ય વ્યાધિગ્રસ્તાઃ સર્વે તં સ્પ્રાષ્ટ પરસ્પર બલેન ચન્નવન્તાઃ।

XI અપરાજ્ઞ અપવિત્રભૂતાસ્તં દૃષ્ટવા તચ્યરણયો: પતિતવા પ્રોચ્યે: પ્રોચ્યુ, ત્વમીશ્વરસ્ય પુત્રઃ।

XII કિન્તુ સ તાનું દૃઢમ્ આજ્ઞાય સ્વં પરિચ્યિતું નિષ્પ્રથ્વાનુઃ।

XIII અનન્તરં સ પર્વતનમાશ્ય યે યં પ્રતિચ્છા તં તમાહૂતવાનું તત્ત્તે તત્ત્ત્વમિપમાગતાઃ।

- XIV** तदा स द्वादशजनान् स्वेन सह स्थातुं सुसंवादप्रयाराय प्रेरिता भवितुं
XV सर्वप्रकारव्याधीनां शमनकराणाय प्रभावं प्राप्तुं भूतान् त्याजयितुञ्च नियुक्तवान्
XVI तेषां नामानीमानि, शिखोन् सिवधिपुत्रो
XVII याकूब् तस्य भाता योहन् च आनिद्र्यः क्लिपो वर्थलमयः,
XVIII मधी थोमा च आल्फीयपुत्रो याकूब् थदीयः किनानीयः शिखोन् यस्तं परहस्तेष्वर्पयिष्यति स ईक्षरियोतीययिहृदाश्या
XIX स शिखोने पितर इत्युपनाम ददी याकूब्योहन्त्यां च विनेरिगिश् अर्थो मेघनाद्युत्रावित्युपनाम ददी।
XX अनन्तरं ते निवेशनं गताः, किन्तु तत्रापि पुनर्महान् जनसमागमो उभवत् तस्माते भोक्तुमध्यवकाशं न प्राप्ताः।
XXI ततस्तस्य सुहृल्लोका इमां वार्तां प्राप्य स हत्तानोभूद् इति कथां कथयित्वा तं धृत्वानेतुं गताः।
XXII अपरऋष्य विश्वासम आगता ये येऽध्यापकास्ते जगद्गुरुयं पुरुषो भूतपत्याबिष्टस्तेन भूतपतिना भूतान् त्याजयति।
XXIII ततस्तानाहूङ्य योशु दृष्टान्तैः कथां कथितवान् शैतान् कथं शैतानं त्याजयितुं शक्नोति?
XXIV किञ्चन राज्यं यदि स्वविरोधेन पृथग् भवति तर्हि तद् राज्यं स्थिरं स्थातुं न शक्नोति।
XXV तथा कस्यापि परिवारो यदि परस्परं विरोधी भवति तर्हि सोपि परिवारः स्थिरं स्थातुं न शक्नोति।
XXVI तदृत् शैतान् यदि स्वविपक्षतया उत्तिष्ठन् भिन्नो भवति तर्हि सोपि स्थिरं स्थातुं न शक्नोति किन्तूश्चिन्नो भवति।
XXVII अपरऋष्य प्रबलं जनं प्रथमं न बढ़ा कोपि तस्य गृहं प्रविश्य द्रव्याणि लुण्ठयितुं न शक्नोति, तं बद्धवैत तस्य गृहस्य द्रव्याणि लुण्ठयितुं शक्नोति।
XXVIII अतोहेतो युधमध्यमहं सत्यं कथयामि मनुष्याणां सन्ताना यानि पापानीश्वरनिन्दाञ्च कुर्वन्ति तेषां तत्सर्वामपराधानां क्षमा भवितुं शक्नोति।
XXIX किन्तु यः कश्चित् पवित्रमातानं निन्दति तस्यापराधस्य क्षमा कदापि न भविष्यति सोनन्तदृक्ष्यार्हो भविष्यति।
XXX तस्यापवित्रभूतोऽस्ति तेषामेतत्कथाहेतोः स इत्यं कथितवान्।
XXXI अथ तस्य माता भ्रातृगणश्चागत्य बहिस्तिष्ठनतो लोकान् प्रेष्य तमाहृतवन्तः।
XXXII ततस्तस्तिष्ठौ समुपविष्टा लोकास्तं भभाषिरेपश्य बहिस्तव माता भ्रातरश्च त्वाम् अन्विष्यन्ति।
XXXIII तदा स तान् प्रत्युवाच मम माता का भ्रातरो वा के? ततः परं स स्वमीपोपविष्टान् शिष्यान् प्रति अवलोकनं कृत्वा कथयामास।
XXXIV पश्यते मम माता भ्रातरश्च।
XXXV यः कश्चिद् ईश्वरस्येषां कियां करोति स एव मम भ्राता भगिनी माता च।
- ## IV
- I अनन्तरं स समुद्रतटे पुनरुपदेष्टुं प्रारेते, ततस्तत्र बुद्धजनानां समागमात् स सागरोपरि नौकामारह्य समुपविष्टः; सर्वे लोकाः समुद्रले तस्युः।
- II तदा स दृष्टान्तकथाभिं बुद्धपृष्ठवान् उपदिशंश्च कथितवान्।
- III अवधानं कुरुत, एको बीज्जवप्ता बीजानि वप्तुं गतः;
- IV वपनकाले कियन्ति बीजानि मार्गपाश्चे पतितानि, तत आकाशीयपक्षिणा अत्य तानि यापद्धुः।
- V कियन्ति बीजानि स्वल्पमृतिकावत्पाणाश्चभूमौ पतितानि तानि मृदोल्पत्वात् शीघ्रमङ्गुरितानि;
- VI किनूदिते सूर्ये दग्धानि तथा मूलानो नाथोगत्वात् शुक्काणि च।
- VII कियन्ति बीजानि कण्ठकिवनमध्ये पतितानि ततः कण्ठकानि संवृद्ध्य तानि जग्नसुस्तानि न च क्लितानि।
- VIII तथा कियन्ति बीजान्युतमभूमौ पतितानि तानि संवृद्ध्य फ्लान्युत्पादितानि कियन्ति बीजानि त्रिंशदूषाणानि कियन्ति खण्डिगुणानि कियन्ति शतगुणानि फ्लानि क्लितवन्ति।
- IX अथ स तानवद्गृहं परस्य श्रोतुं कर्णां स्तः स शृणोतु।
- X तदनन्तरे निर्जनसमये तत्सज्जिनो द्वादशशिष्याश्च तं दृष्टान्तवाक्यस्यार्थं प्रग्रहः।

XI तदा स तानुदितवान् ईश्वरराज्यस्य निगृहवाक्यं बोल्दू युभाकमधिकारोऽस्ति;

XII किन्तु ये वहिभूताः "ते पश्यन्तः पश्यन्ति किन्तु न जानन्ति, शृणवन्तः शृणवन्ति किन्तु न बुध्यन्ते, एतै मनःसु कदापि परिवर्तितेषु तेषां पापान्यमोचयिष्यन्त," अतोहेतोस्तान् प्रति दृष्टान्तैरेव तानि मया कथितानि।

XIII अथ स कथितवान् यूयं किमेतद्दृष्टान्तवाक्यं न बुध्यते? तर्हि कथं सर्वान् दृष्टान्तान् भोत्स्यते?

XIV बीजवप्ता वाङ्यरूपाणि बीजानि वपति;

XV तत्र ये ये लोका वाक्यं शृणवन्ति, किन्तु श्रुतमात्रात् शैतान् शीघ्रमागत्य तेषां मनःसूतानि तानि वाङ्यरूपाणि बीजान्यपाप्नयति तथेव उपत्वीजमार्पाश्चस्वरूपाः।

XVI ये जना वाक्यं श्रुत्वा सहसा परमानन्देन गृह्णन्ति, किन्तु हृषि स्थैर्यभावात् किञ्चित् कालमात्रं तिष्ठन्ति तत्पश्चात् तद्वाक्यहेतोः।

XVII कुञ्चित् कलेशे उपद्रवे वा समुपस्थिते तदैव विद्यन् प्राप्नुवन्ति तथेव उपत्वीजपाणाश्लभुमिस्वरूपाः।

XVIII ये जनाः कथां शृणवन्ति किन्तु सांसारिकी यिन्ता धनभ्रान्ति विषयलोभश्च एते सर्वे उपस्थाय तां कथां ग्रसन्ति ततः मा विफ्लुप्ता भवति

XIX तथेव उपत्वीजसकाल्कृभुमिस्वरूपाः।

XX ये जना वाक्यं श्रुत्वा गृह्णन्ति तेषां कस्य वा त्रिंशटुषानि कस्य वा षष्ठिगुणानि कस्य वा शतगुणानि फलानि भवन्ति तथेव उपत्वीजोर्प्रभरूपुमिस्वरूपाः।

XXI तदा सोदपरमपि कथितवान् कोपि जनो दीपाधारं परित्यज्य द्रोषस्याधः खटवाया अद्य वा स्थापयितुं दीपमानयति किं?

XXII अतोहेतो यत्र प्रकाशयिष्यते तादृग् लुक्कायितं किमपि वस्तु नास्ति; यद् व्यक्तं न भविष्यति तादृशं गुप्तं किमपि वस्तु नास्ति।

XXIII यस्य श्रोतुं कर्णोऽस्तः स शृणोतुं

XXIV अपरमपि कथितवान् यूयं यद् यद् वाक्यं शृणुथ तत्र सावधाना भवत, यतो यूयं येन परिमाणेन परिमाथ तेनैव परिमाणेन युभादर्थमपि परिमास्यते; श्रोतारो यूयं युभादर्थमधिकं दास्यते।

XXV यस्याश्रये वर्ष्टते तस्मै अपरमपि दास्यते, किन्तु यस्याश्रये न वर्ष्टते तस्य यत् किञ्चिदस्ति तदपि तस्मान् नेष्यते।

XXVI अनन्तरं स कथितवान् एडो लोकः क्षेत्रे बीजान्युत्पत्ता

XXVII जगरणनिद्राभ्यां हित्वानिंशं गमयति, परन्तु तद्विजं तस्याक्षात् प्रेषाऽङ्गुहरयति वर्ष्टते च;

XXVIII यतोहेतोः प्रथमतः पत्राणि ततः परं कणिशानि तत्पश्चात् त कणिशपूणानि शस्यानि भूमिः स्वयमुप्त्यादयति;

XXIX किन्तु फलेषु पक्षेषु शस्यर्थेनकालं ज्ञात्वा स तत्क्षणं शस्यानि छिनन्ति, अनेन तु ल्यमीश्वरराज्यं

XXX पुनः सोऽकथयद्दृ ईश्वरराज्यं केन सम? केन वस्तुना सह वा तद्वप्तमास्यामि?

XXXI तत् सर्वपैकेन तुल्यं यतो मृदृ वपनकाले सर्वपब्लीजं सर्वपृथिवीस्थबीजात् क्षुद्रं

XXXII किन्तु वपनात् परम् अङ्गुहरयित्वा सर्वशाकाद् बृहद् भवति, तस्य बृहत्यः शाखाश्च जायन्ते तत्सत्याद्यायां पक्षिणश आश्रयन्ते।

XXXIII इत्यं तेषां बोधानुरूपं सोडनेकदृष्टान्तेस्तानुपदिष्टवान्

XXXIV दृष्टान्तं विना कामपि कथां तेभ्यो न कथितवान् पश्चान् निर्जने स शिष्यान् सर्वदृष्टान्तार्थं वौधितवान्।

XXXV तदिनस्य सन्ध्यायां स तेभ्योऽकथयद् आगच्छत वयं पारं यामा

XXXVI तदा ते लोकान् विसृज्य तमविलम्बं गृहीत्वा नौकाया प्रतिस्थिरेः अपरा अपि नावस्तया सह स्थिताः।

XXXVII ततः परं महाऽग्न्यशगमात् नौ दूलायमाना तरङ्गेणा जलैः पूर्णाभवत्यः।

XXXVIII तदा स नौकायश्वाल्लागे उपधाने शिरो निधाय निर्द्रित आसीत् ततस्ते तं जगरयित्वा जगदुः, हे प्रभो, अस्माकं प्राणा यान्ति किमत्र भवतश्चिन्ता नास्ति?

XXXIX तदा स उत्थाय वायुं तर्जितवान् समुद्रश्चोक्तवान् शान्तः सुस्थिरश्च भव; ततो वायौ निवृतेऽविद्यर्मिस्तान्ज्ञेभूत्पृ

XL તદા સ તાનુવાચ યૂં કુત એતાદૃકશ્ફકુલા ભવત? કિ વો વિશ્વાસો નાસ્તિ?

XLI તસ્માતેડતીવભીતાઃ પરસ્પર વક્તુમારેભિરે, અહો વાયુઃ સિન્ધુશ્વાસ્ય નિદેશગ્રાહિણૌ કીદૃગાં મનુજઃ।

V

I અથ તૂ સિન્ધુપારં ગત્વા નિદેશીયપ્રદેશ ઉપતરસ્યુઃ।

II નોકાતો નિગતમાત્રાદ્ અપવિત્રભૂતગ્રસ્ત એક: શ્મશાનાદ્ત્ય તં સાક્ષાચ્ ચકારા

III સ શ્મશાનેડવાસીત્ કોપિ તં શૂઙ્ખલેન બદ્ધવ્યા સ્થાપિતું નાશક્નોત્વુ

IV જનેવારિ નિગંડે: શૂઙ્ખલેવૈશ્વ સ બદ્ધોપિ શૂઙ્ખલાન્યાકૃષ્ય મોચિતવાન્ નિગડાનિ ચ ભંક્તવા ખાલ્ડ ખર્દું ફૂતવાન્ કોપિ તં વશીકર્તું ન શશકા

V દિવાનિંશં સદા પર્વતં શ્મશાનાચ્ ભમિત્વા ચીત્શાંદ્ ફૂતવાન્ ગ્રાવભિશ્ય સ્વયં સ્વયં ફૂતવાન્

VI સ યીશું દૂરાત્ પશ્યત્રેવ ધાવન્ તું પ્રણનામ ઉત્યૈરુંશ્વોવાચ,

VII હે સર્વોપિરિશ્વેશ્વરપુત્ર યીશો ભવતા સહ મે કઃ સમ્બન્ધઃ? અહું ત્વામીશ્વરેણ શાપયે માં મા યાતયા

VIII યથો યીશુસંન કથિતવાન્ રે અપવિત્રભૂત, અસ્માનારાદ્ બહિનિર્ગંધા

IX અથ સ તં પ્રાણવાન્ કિન્તુ નામ? તેન પ્રત્યુક્તં વયમનેકે ડસ્મસ્તતોડસમન્નામ બાહિની

X તોત્રમાન્ દેશાન્ પ્રેષ્યેતિ તે તં પ્રાર્થયન્તા

XI તદાન્ની પર્વતં નિક્ષા બૃહન્ વરાહવ્રજશ્વરનાસીતુ

XII તસ્માદ્ ભૂતા વિન્યેન જગદુઃ; અમું વરાહવ્રજમ્ આશ્રયિતુમ્ અસ્માન્ પ્રહિંશુ

XIII યીશુસાનુજ્ઞાતાસેડવિત્રભૂતા બહિનિર્યાય વરાહવ્રજં પ્રાવિશન્ તતઃ સર્વે વરાહા વસ્તુતસ્તુ પ્રાયોદ્દિસહસસંભૂષ્યકા: કટકેન મહાજવાદ્ ધાવન્તઃ સિન્ધો પ્રાણાન્ જહુઃ।

XIV તસ્માદ્ વરાહપાલકા: પવાયમાનાઃ પુરે ગ્રામે ચ તદ્વાર્ત કથયાશ્રકુઃ। તદા લોકા ઘટિતં તત્કાર્ય દ્રષ્ટું બહિર્જગ્મુ:

XV યીશો: સન્ત્રિંઘિ ગત્વા તં ભૂતગ્રસ્તમ્ અર્થાદ્ બાહિનીભૂતગ્રસ્તં નરં સવરસ્તે સચેતનં સમુપવિષ્ટઅદ્યુષ્વા બિભ્યુઃ।

XVI તતો દૃષ્ટતકાર્થલોકાસ્તરસ્ય ભૂતગ્રસ્તનરસ્ય વરાહવ્રજસ્યાપિ તાં ઘટનાં વર્ણયામાસુઃ।

XVII તત્ત્સે સ્વસીમાતો બહિર્જન્તુ યીશું વિનેતુમારેભિરે

XVIII અથ તરસ્ય નોકારોહણકાલ સ ભૂતમુક્તો ના યીશુના સહ સ્થાતું પ્રાર્થયતે;

XIX કિન્તુ સ તમનુમત્ય કથિતવાન્ તું નિજાત્મીયાનાં સમીપં ગૃહઝ્ર ગચ્છ પ્રભુસ્ત્વયિ કૃપાં ફૂત્વા યાનિ કર્માણિ ફૂતવાન્ તાનિ તાન્ જાપાય

XX અદઃ સ પ્રસ્થાય યીશુના ફૂતં તત્સવ્યાશ્વર્ય કર્મ દિકાપલિદેશો પ્રચારયિતું પ્રારબ્ધવાન્ તતઃ સર્વે લોકા આશ્રય્ય મેનિદે

XXI અનન્તરં યીશો નાવા પુનરન્યપાર ઉત્તીરો સિન્ધુતટે ચ તિષ્ઠતિ સતિ તત્સમીપે બહુલોકાનાં સમાગમોદભૂતુ

XXII અર્થાં યાયીરનામાના કણ્ણદ્બજનગૃહસ્યાધિપ આગત્ય તં દૃષ્ટ્યૈવ ચરણયો: પતિત્વા બહુ નિવેદ કથિતવાન્નુ

XXIII મમ કન્યા મૃતપ્રાયાભૂદ્ અતો ભવાનેત્ય તદારોગ્યાય તસ્યા ગાત્રે હસ્તમ્ અર્પયતુ તેનૈવ સા જીવિષ્યતિ

XXIV તદા યીશુસ્તેન સહ ચલિતઃ કિન્તુ તત્પશ્વાદ્ બહુલોકાશ્વલિત્વા તાદ્રાતે પતિતાઃ।

XXV અથ દ્વાદશવર્ષાણિ પ્રદરરોગેણ

XXVI શીર્ણા ચિકિત્સકાનાં નાનાચિકિત્સાભિશ્ર દૃઃખં ભુક્તવતી ચ સર્વસ્વં વ્યખિત્વાપિ નારોગ્યં પ્રાપ્તા ચ પુનર્પિ પીડિતાસીચ્ય

XXVII યા સ્વી સા યીશો વર્તીં પ્રાય મનસાકથયત્ યદ્યાહું તસ્ય વસ્ત્રમાત્ર સ્પ્રષ્ટું લભેયં તદા રોગહીના ભવિષ્યામિ

XXVIII અતોહેતો: સા લોકારણ્યમથે તત્પશ્વાદાગત્ય તસ્ય વસ્ત્રં પસ્પર્શી

XXIX તેનૈવ તત્કષણં તસ્યા રક્તસ્તોતઃ શુર્ક સ્વયં તસ્માદ્ રોગાનુમક્તા દીત્યપિ દેહેનુભૂતા

XXX અથ સ્વસ્માત् શક્તિ નિર્ગતા યીશુરેતનમનસા જાત્વા લોકનિવહં પ્રતિ મુખં વ્યાવૃત્ય પૃષ્ઠવાન્ કેન મદ્ધસ્ત્રં સ્પૃષ્ટં?

XXXI તત્ત્સત્સ્ય શિષ્યા ઊચુ: ભવતો વપુષિ લોકા: સંઘર્ષન્તિ તદ્ દૃષ્ટવા કેન મદ્ધસ્ત્રં સ્પૃષ્ટમિતિ ફુત: કથયતિ?

XXXII કિન્તુ કેન તત્ કર્મ કૃતં તદ્ દ્રષ્ટું યીશુશ્વતુર્દિશો દૃષ્ટવાન્ઃ

XXXIII તત: સા સ્ત્રી ભીતા કમ્પિતા ચ સતી સ્વસ્યા રૂક્ષતિક્ષિયા જાતેતિ જાત્વાગત્ય તત્સમુખે પતિત્વા સર્વ્વવૃત્તાન્તં સત્યં તર્સૈ કથયામાસા

XXXIV તદાની યીશુસ્તાં ગાદિતવાન્ હે કન્યે તવ પ્રતીતિસ્ત્વામ્ અરોગામકરોત્ ત્વં ક્ષેમેણ પ્રજ સ્વરોગાન્મુક્તા ચ તિષ્ઠા

XXXV ઇતિવાક્યવનકાલે ભજનગૃહાધિપસ્ય નિવેશનાલ્ લોકા એત્યાધિપં બભાષિરે તવ કન્યા મૃતા તસ્માદ્ ગુરું પુનઃ ફુત: કિલશાસિ?

XXXVI કિન્તુ યીશુસ્તાદ્ વાક્ષાં શ્રુત્વૈવ ભજનગૃહાધિપં ગાદિતવાન્ મા લૈષો: કેવલં વિશ્વાસિણિ

XXXVII અથ પિતરો યાકૂબું તદ્ભાતા યોહન્ ચ એતાનું વિના કમપિ સ્વપશ્વાદ્ યાતું નાનવમન્યતા

XXXVIII તસ્ય ભજનગૃહાધિપસ્ય નિવેશનસમીપમ્ આગત્ય કલહું બહુરોદં વિલાપશ્રુત્વો લોકાન દદર્શિ

XXXIX તસ્માનું નિવેશનં પ્રવિશ્ય પ્રોક્તતવાન્ યૂયં ફુત: ઇત્યં કલહું રોદનશ્રુત્વું ફુરુથ? કન્યા ન મૃતા નિદ્રાતિ

XL તસ્માતે તમુપજહસુ: કિન્તુ યીશુ: સર્વાન બહિષ્કૃત્ય કન્યાયા: પિતરૌ સ્વસજ્જનશ્રુત્વ ગૃહીતવા યત્ર કન્યાતીતું તત્ સ્ત્યાનું પ્રવિશ્વાન્નુ

XLI અથ સ તસ્યા: કન્યાયા હસ્તૌ ધૂત્વા તાં બભાષે ટાલીથા કૂમી, અર્થતો હે કન્યે ત્વમુત્તિષ્ઠ ઇત્યાજાપયામિ

XLII તુનૈવ તત્ક્ષાં સા દ્વાદશવર્ષવયસ્કા કન્યા પોત્થાય ચલિતુમારેભે, ઇતઃ સર્વો મહાવિસ્મયં ગતાઃ

XLIII તત એતસ્યે કિઞ્ચિત્ પ્રધાં દનેતિ કથયિત્વા એતલકર્મ કમપિ ન જ્ઞાપયતેતિ દૃઢમાદિષ્વાન્ઃ

VI

I અનન્તરં સ તત્સ્થાનાત્ પ્રસ્થાય સ્વપ્રદેશમાગત: શિષ્યાશ્રુત્ તત્પશ્વાદ્ ગતાઃ

II અથ વિશ્રામવારે સતી સ ભજનગૃહે ઉપદેષ્ટુમારબ્ધવાન્ તતોડનેકે લંકાસત્કથાં શ્રુત્વા વિસ્મિય જગદુઃ, અસ્ય મનુજસ્ય ઈદ્દૃશી આશ્રય્યિક્ષિયા કરસાજુ જાતા? તથા સ્વકરાભ્યામ્ ઇથ્યમદ્ધુતં કર્મ કર્તાં મું એતસૈ કથાં જ્ઞાન્ દત્તમ?

III કિમયં મરિયમ: પુત્રસ્તકાનો? કિમયં યાકૂબું-યોસિ-યિહુદા-શિમોનાં ભાતાનો? અસ્ય ભગિન્ય: કિભિહાસ્માભિઃ સહ નો? ઇત્થં તે તદ્રો પ્રત્યુહું ગતાઃ

IV તદા યીશુસ્તેલ્પોડકથયત્ સ્વદેશં સ્વકુટ્રમબાન્ સ્વપરિજનાંશ્ર વિના કુત્રાપિ ભવિષ્યદ્વાદી અસર્કૃતો ન ભવતિ

V અપરાદ્ધ તેખામપ્રત્યાત્ સ વિસ્મિત: કિયતાં રોગિણાં વપુઃષુ હસ્તમ્ અર્પયિત્વા કેવલં તેખામારોગ્કરણાદ્ અન્યત્ કિમપિ ચિન્તકાર્ય કર્તાં ન શકતાઃ

VI અથ સ ચતુર્દિક્ષથ ગ્રામાન્ ભ્રમિત્વા ઉપદિષ્વાન્

VII દ્વાદશશિષ્યાનું આહૂય અમેધભૂતાનું વશીકર્તાં શક્તિં દંત્વા તેખાં દ્વી દ્વી જનો પ્રેષિતવાન્ઃ

VIII પુનરિત્યાદિષ્ટ યૂધ્યમ્ એક્કાં યદિં વિના વસ્ત્રસંપુટ: પ્રૂપ: કટિબન્ધે તામ્રખણ્દાં એખાં કિમપિ મા ગ્રહીત,

IX માર્ગયાત્રાયે પાદ્યુપાનહી દત્તવા દ્વે ઉત્તરીયે મા પરિધદ્વંધ્

X અપરમાયુક્તાં તેન યૂયં યુસ્યાં પુર્યો પસ્ય નિવેશનં પ્રેવેક્ષયથ તાં પુરીં યાવત્ત ત્યક્ષયથ તાવત્ત તજ્જીવને સ્થાસ્યથ

XI તત્ ચિદિં કેપિ યુધ્યમાકમાતિથં ન વિદ્ધતિ યુધ્યાંક કથાશ્રુત્ ન શ્રેણન્તિ તર્હિ તત્સ્થાનાત્ પ્રસ્થાનસમ્યે તેખાં વિરુદ્ધું સાક્ષાં દાતું સ્વપાદાનાસ્કાચ્ય રજઃ સમાતયત: અહું યુધ્યમાન્ યથાર્થ વિષે વિચારદિને તજગરસ્યાવસ્થાતઃ સિદ્ધિમાખોર્યો નિગરસ્યોરવસ્થા સાધ્યતરા ભવિષ્યતિ

- XII** अथ ते गत्वा लोकानां मनःपरावर्तनीः कथा प्रयारितवन्तः।
- XIII** एवमनेकान् भूतांश्च त्याजितवन्तस्तथा तैलेन मद्दधित्वा बहून् जनानरोगानकार्षुः।
- XIV** इत्यं तस्य सुभ्यातिश्वर्तुर्दिशो व्याप्ता तदा हेरोद् राजा तनिशाम्य कथितवान् योहन् मज्जकः शमशानाद् उत्थित अतोहेतोस्तेन सर्वा ऐता अद्भुतक्षिताः प्रकाशन्ते।
- XV** अन्येदकथयन् अयम् एतिथः, केपि कथितवन्त एष भविष्यद्वादिनां सदृशं एकोयम्
- XVI** किन्तु हेरोद् इत्याकर्षं भाषितवान् यस्याहं शिरश्छित्वान् स एव योहनयं स शमशानाद्विष्टतिष्ठत्।
- XVII** पूर्वं स्वभातुः क्षिलिपत्य पत्न्या उद्वाहं फृतवन्तं हेरोदं योहनवाहीत् स्वभातवृद्धं न विवात्या।
- XVIII** अतः कारणात् हेरोद् लोकं प्रहित्य योहनं धृत्वा बन्धनालये बद्धवान्।
- XIX** हेरोदिया तस्मै योहने प्रकृत्य तं हन्तुम् ऐश्वर्त् किन्तु न शक्ता,
- XX** यस्माद् हेरोद् तं धार्मिकं सत्पुराषच्च ज्ञात्वा समन्य रक्षितवान्; तत्कथां श्रुत्वा तद्नुसारेण बहूनि क्रमाणि फृतवान् हृष्टमनास्तपुदेशं श्रुतवांश्च।
- XXI** किन्तु हेरोद् यदा स्वजनमदिने प्रधानलोकेभ्यः सेनानीभ्यश्च गालीघटेशीयश्रेष्ठलोकेभ्यश्च रात्रौ भोज्यमेकं फृतवान्।
- XXII** तस्मिन् शुभदिने हेरोदियायाः कन्या समेत्य तेऽनां समक्षं संनृत्य हेरोदस्तेन सहोपविष्णानाच्च तोषमण्ड्यन्तत तता नृपः कन्यामात् स्व मत्तो यद् याच्ये तदेव तुष्यं दास्ये।
- XXIII** शपथं फृत्वाकथयत् येद् राज्याद्धमपि याच्ये तदपि तुष्यं दास्ये।
- XXIV** ततः सा बहु गत्वा स्वमातरं प्रपञ्चं किमाहं याचिष्ये? तदा साकथयत् योहनो मज्जकस्य शिरः।
- XXV** अथ तूर्णा भूपसमीपम् एत्य याच्यमानावदत् क्षणेऽस्मिन् योहनो मज्जकस्य शिरः पात्रे निधाय देहि, अतेऽयाचेऽडङ्ग।
- XXVI** तस्मात् भूपोडतिष्ठः जितः, तथापि स्वशपथस्य सहभोजिनाश्चानुरोधात् तदनक्षीर्क्तुं न शक्तः।
- XXVII** तत्काणां राजा धातकं प्रेष्य तस्य शिरं आनेतुमादिष्वान्।
- XXVIII** ततः स कारागारं गत्वा तस्थिरश्चित्वा पात्रे निधायानीय तस्यै कन्यायै दत्तवान् कन्या च स्वमात्रे ददौ।
- XXIX** अननतरं योहनः शिष्यास्तद्वार्ता प्राप्यागत्य तस्य कुशापं शमशानेऽस्थापयन्।
- XXX** अथ प्रेषिता यीशोः सनिधौ मिलिता यद् यथ् यहुः शिक्षयामासुश्च तस्वर्वपार्तास्तस्मै कथितवन्तः।
- XXXI** स तानुवाच यूयं विजनस्थानं गत्वा विश्राम्यत यतस्तस्तनिधौ बहुलोकानां समागमात् ते भोक्तुं नावकाशं प्राप्नातः।
- XXXII** ततस्ते नावा विजनस्थानं गुप्तं गग्मुः।
- XXXIII** ततो लोकनिवहस्तेषां स्थानान्तरयानं ददर्श, अनेके तं परिचित्य नानापुरेभ्यः पद्मैरजित्वा जग्नेन तैषमग्रे यीशोः समीप उपतस्थुः।
- XXXIV** तदा यीशु नार्वो बहिर्भृत्य लोकारण्यानीं दृष्ट्वा तेषु करणां फृतवान् यतस्तेऽरक्षकमेषा इवासन् तदा स तान नानाप्रसङ्गान् उपदिष्वान्।
- XXXV** अथ दिवान्ते सति शिष्या एत्य यीशुमयिर्द, इदं विजनस्थानं दिनश्चावसन्नं।
- XXXVI** लोकानां किमपि भाव्यं नास्ति, अतश्वर्तुर्दिष्क्षु ग्रामान् गन्तु भोज्यद्रव्याणि केतुञ्च भवान् तान् विमृजतु।
- XXXVII** तदा स तानुवाच यूयमेव तान् भोज्यत; ततस्ते जगदु वर्यं गत्वा द्विशतसंप्यकै मुद्रापादैः पूपान् कीत्वा किं तान् भोज्यिष्यामः?
- XXXVIII** तदा स तान् पृष्ठवान् युध्माकं सनिधौ कति पूपा आसते? गत्वा पश्यत; ततस्ते दृष्ट्वा तमवद्यं पञ्च पूपा द्वौ मत्स्यौ च सन्ति।
- XXXIX** तदा स लोकान् शस्योपरि पंक्तिभिरुपवेशयितुम् आदिष्वान्।
- XL** ततस्ते शं शतं जनाः पश्याशत् पश्याशज्जनाश्च पंक्तिभिरुपवेशयितुम् आदिष्वान्।
- XLI** अथ स तान् पञ्चपूपान् मत्स्यद्वयच्च धृत्वा स्वर्णं पश्यन् दीश्वरगुणान् अन्वक्तीर्त्यत् तान् पूपान् भक्त्वा लोकेभ्यः परिवेषयितु शिष्येभ्यो दत्तवान् द्वा मत्स्यौ च विभक्त्य सर्वत्यभ्यो दत्तवान्।

XLII ततः सर्वे भुक्त्वा तृप्यन्।

XLIII अनन्तरं शिष्या अवशिष्टैः पूपै मर्त्स्यैश्च पूजान् दृदश डलकान् जगृहुः।

XLIV ते भोक्तारः प्रायः पञ्च सहासि पुरुषा आसन्।

XLV अथ स लोकान् विसृज्जनेव नावमारोहुं स्वस्मादेऽग्रे पारे वैत्सैदापुरं यातुञ्च शिष्यान् वाघमादिष्वान्।

XLVI तदा स सर्वान् विसृज्य प्रार्थयितुं पर्वतं गतः।

XLVII ततः सन्ध्यायां सत्यां नौः सिन्धुमध्य उपस्थिता किन्तु स एकाकी स्थले स्थितः।

XLVIII अथ सम्भवातवहनात् शिष्या नावं वाहयित्वा परिश्रान्ता इति ज्ञात्वा स निशाच्यतुर्थयामे सिन्धुपरि पद्धत्यां ग्रजन् तेषां समीपमेत्य तेषामग्रे यातुम् उथेतः।

XLIX किन्तु शिष्याः सिन्धुपरि तं ग्रजन् दृष्ट्वा भूतमनुमाय रुरुपुः,

L यतः सर्वे तं दृष्ट्वा व्याकुलिताः अतर्येव यीशुस्तक्षणां तैः सहालभ्य कथितवान् सुस्थिरा भूत, अयमहं मा लैष्ट।

LI अथ नौकामारुप्य तस्मिन् तेषां सन्निधिं गते वातो निवृत्ताः तस्माते मनः सु विस्मिता आश्रव्यं मेनिरे।

LII यतस्ते मनसां काठिन्यात तत् पूपीयम् आश्रव्यं कर्म न विविक्तवन्ताः।

LIII अथ ते पारं गत्वा गिनेष्वरदृशमेत्य तट उपस्थिताः।

LIV तेषु नौकातो बहिर्भित्तु तत्प्रदेशीया लोकास्तं परिचित्य

LV चतुर्दिक्षु धावन्तो यत्र यत्र रोगिणो नरा आसन् तान् सर्वान् भट्ट्वोपरि निधाय यत्र कुत्रियित् तदार्ता प्राप्यः तत् स्थानम् आनेतुम् आरेभिरेते।

LVI तथा यत्र यत्र ग्रामे यत्र यत्र पुरे यत्र यत्र पल्ल्याञ्च तेन प्रवेशः कृतस्तद्वर्त्मये लोकाः पीडितान् स्थापयित्वा तस्य चेलगन्धिमात्रं स्पष्टम् तेषामर्थं तद्नुकां प्रार्थयन्तः यावन्तो लोकाः पस्पृशुस्तावन्त अव गदान्मुक्ताः।

VII

I अनन्तरं यित्रशालम आगताः किरशिनोऽद्यापकाञ्च यीशोः समीपम् आगताः।

II ते तस्य डिक्यतः शिष्यान् अशुचिकरैरथृं अप्रक्षालितहस्ते भूजतो दृष्ट्वा तान्दृष्ट्यन्।

III यतः किरशिनः सर्वविहूलीयाश्र्व प्रायां परम्परागतवाक्यं सम्मन्य प्रतलेन हस्तान् अप्रक्षाल्य न भूजतो।

IV आपनादागत्य मज्जनं विना न भादन्ति; तथा पानपात्राणां जलपात्राणां पित्तलपात्राणाम् आसनानाञ्च जले मज्जनम् इत्याद्योन्नेपि बहवस्तेषामाचाराः सन्ति।

V ते किरशिनोऽद्यापकाञ्च यीशुं प्रप्रच्छुः, तत्र शिष्याः प्रायां परम्परागतवाक्यानुसारेण नायन्तोऽप्रक्षालितकैः कुतो भुजेते?

VI ततः स प्रत्युवाच कपटिनो युभान् उद्दिश्य यिशयियभविष्यद्वादी पुक्तमवादीत् यथा स्वकीयैरहरैरेते सम्मन्यन्ते सदैव मां किन्तु मतो विप्रकर्षे सन्ति तेषां मनांसि च।

VII शिक्षयन्तो विधीन् नाकाभजन्ते मां मूढीव ते।

VIII यूयं जलपात्रानपात्रानि मज्जन्यन्तो मनुजपरम्परागतवाक्यं रक्षथ किन्तु इश्वराजां लंघधे; अपरा इदृश्योनेकाः क्षिया अपि कुरुध्वे।

IX अन्यत्राकथयत यूयं स्वपरम्परागतवाक्यस्य रक्षार्थं स्पष्टुपेण इश्वराजां लोपयथ।

X यतो मूसाद्वारा प्रोक्तमस्ति स्वपितरौ सम्मन्यध्वं यस्तु मातरं पितरं वा हुर्व्वक्ष्यं वक्ति स नितानं हन्यतां।

XI किन्तु मर्दीयेन येन द्रव्येण तवोपकारोभवत् तत् कब्यांशमर्थाद् इश्वराय निवेदितम् इदं वाक्यं यदि कोपि पितरं मातरं वा वक्ति।

XII तर्हि यूयं मातुः पितु वौपकरं कर्ता तं वारयथ।

XIII इत्थं स्वप्रयारितपरम्परागतवाक्येन यूयम् इश्वराजां मुदा विघद्व्ये, इदृशान्यन्यनेकानि कर्माणि कुरुध्वे।

XIV अथ स लोकानाहूय बभाषे यूयं सर्वे मद्भाक्यं शृणुत बुध्यधव्याः।

XV बाह्यान्तरं प्रविश्य नरमेधं कर्ता शक्नोति इदृशं किमपि वस्तु नास्ति, वरम् अन्तराद् बहिर्गतं यद्गस्तु तन्मनुष्म अमेधं करोति।

- XVI** यस्य श्रोतुं श्रोते सः स शृणोतुं।
XVII ततः स लोकान् हित्वा गृहमध्यं प्रविष्टस्तदा शिष्यास्तदृष्टान्तवाक्यार्थं प्रप्रच्छः।
XVIII तस्मात् स तान् जगाद् धूयमपि किमेताद्वग्बोधाः? किमपि द्रव्यं बाह्यादन्तरं प्रविश्य नरमभेद्यं कर्ता न शक्नोति कथाभिमां किं न वृध्यव्येष्ये?
- XIX** तत् तदन्तर्न प्रविशति किन्तु फुक्षिमध्यं प्रविशति शेषे सर्वभुक्तवस्तुग्राहिणि बहिर्देशे निर्याति।
XX अपरमध्यादीद् यन्त्रराजिरेति तदेव नरमभेद्यं करोति।
XXI यतोक्तराद् अथर्वन् मानवानां मनोऽयः कुपिन्ता परस्तीतेश्यागमानं।
XXII नरवधश्चार्थं लोभो द्रुत्ता प्रवश्यना कामुकता कुदृष्टिरेश्वरनिन्दा गर्वस्तम इत्यादीनि निर्गच्छन्ति।
XXIII एतानि सर्वाणि दुरितान्यन्तरादेत्य नरमभेद्यं कुर्वन्ति।
XXIV अथ स उत्थाय तत्स्थानात् सोरसीदोपुरप्रदेशं जगाम तत्र किमपि निवेशनं प्रविश्य सर्वेषातः स्थानं मतिश्रेष्ठं किन्तु गुप्तः स्थानुं न शशाक।
XXV यतः सुरैकैनिकीदेशीययूनानीवंशोद्ववस्त्रियाः कन्या भूतग्रस्तासीत् सा स्त्री तदात्मा प्राप्य तत्समीपमागत्य तत्त्वरात्रयोः पतित्वा।
XXVI स्वकन्यातो भूतं निराकर्ता तस्मिन् विनयं कुर्वती।
XXVII किन्तु यीशुस्तामवदत् प्रथमं बालकास्तुत्यन्तु यतो बालकानां खाद्यं गृहीत्वा कुद्धुरेभ्यो निक्षेपेनुयितः।
XXVIII तदा सा स्त्री तमवादीत् भोः प्रबो तत् सत्यं तथापि मञ्चाधःस्थाः कुद्धुरा बालानां करपतितानि खाद्यप्रलडानि खादन्ति।
XXIX ततः सोऽकथयद् एतत्कथाहेतोः सकुशला याहि तव कन्यां त्यक्त्वा भूतो गतः।
XXX अथ सा स्त्री गृहं गत्वा कन्यां भूतत्यक्तां शयास्थितां ददर्श।
XXXI पुनश्च स सोरसीदोपुरप्रदेशात् प्रस्थाय दिकापलिदेशस्य प्रान्तरभागेन गालीज्जलघेः समीपं गतवाण्।
XXXII तदा लोकैरेकं बधिरं कदृदशं नरं तनिकटमानीय तस्य गात्रे हस्तमर्पयितुं विनयः कृतः।
XXXIII ततो यीशु लोकारथात् तनिर्जनमानीय तस्य कणिपोद्युगुली दृष्टी निष्क्रीवं दत्त्वा च तज्जिह्वां पस्पर्शा।
XXXIV अनन्तरं सर्वां निरीक्ष्य दीर्घं निश्चस्य तमवदत् धृतिकृतः अथर्वन् मुकुतो भूयात्।
XXXV ततस्तत्क्षणं तस्य कण्ठो मुकुतौ जिह्वायाश्र जायापागमात् स सुस्पष्टवाक्यमकथयत्।
XXXVI अथ स तान् वाढभित्यादिक्षे धूयमिमां कथां कस्मैयिदपि मा कथयत, किन्तु स यति न्यषेधत् ते तति बाहुल्येन प्रायारायनः।
XXXVII तेऽतियमत्कृत्य परस्परं कथयामासुः स बधिराय श्रवणशक्तिं मूकाय च कथनशक्तिं दत्त्वा सर्वं कम्भोत्तमरुपेण चकार।

VIII

- I तदा तत्समीपं बहवो लोका आयाता अतस्तेषां भोज्यदृव्याभावाद् यीशुः शिष्यानाहूय जगाद्।
 II लोकनिवहे मम कृपा जापते ते दिनत्रयं मया सार्द्धं सन्ति तेषां भोज्यं किमपि नास्ति।
 III तेषां मध्येऽनेके दूराद् आगताः, अभुक्तेषु तेषु मया स्वगृहमलिप्रहितेषु ते पथि क्लमिष्यन्ति।
 IV शिष्या अवादिषुः, एतावत् लोकान् तर्पयितुम् अत्र प्रन्तरे पूपान् प्राप्तुं केन शक्यते?
 V ततः स तान् प्रप्रच्छ युष्माकं कति पूपाः सन्ति? तेऽकथयन् साप्त।
 VI ततः स तात्वलोकान् भुवि समुपवेष्मु आदिष्य तान् सप्त पूपान् धूत्वा ईश्वरगुणान् अनुकीर्तयामास, भंक्त्वा परिवेषयितुं शिष्यान् प्रति दृष्टी, ततस्ते लोकत्वः परिवेषयामासुः।
 VII तथा तेषां समीपे ये क्षुद्रमत्स्या आसन् तानायादाय ईश्वरगुणान् संकीर्त्य परिवेषयितुम् आदिष्वान्।
 VIII ततो लोका भुक्त्वा तृप्तिं गता अवशिष्यादैः पूर्णाः सप्तदल्लका गृहीताश्र।
 IX एते भोक्ताः प्रायश्चतुः सऽसपुरुषाः आसन् ततः स तान् विससर्ज।
 X अथ स शिष्यः सऽह नावमारुष्य द्व्यामूर्थासीमामागतः।
 XI ततः परं फिरशिन आगत्य तेन सऽह विवदमानास्तस्य परीक्षार्थम् आकाशीयित्वं द्रव्यं याचितवन्तः।

XII तदा सोडन्टर्दीर्घं निश्चस्याकथयत् एते विधमाननरा: कुतश्चिन्हं मृगयन्ते? युधमानं यथार्थं व्रवीभि लोकानेतान् किमपि चिह्नं न दर्शयिष्यते।

XIII अथ तान् हित्वा पुन नर्वम् आरह्य पारमगात्

XIV एताहि शिष्यैः पूपृषु विस्मृतेषु नावि तेषां सन्निधौ पूप एकचेव स्थितः।

XV तदानीं यीशुस्तान् आदिष्वान् फिरशिनां हेरोदश्यं किलवं प्रति सतर्कः सावधानाश्च भवत।

XVI तत्स्वेऽन्योन्यं विवेचयन् कर्तुम् आरेभिरे, अस्माकं सन्निधौ पूपो नास्तीति हेतोरिदं कथयति।

XVII तदृ बृद्धत्वा यीशुस्तेभ्योऽकथयत् युधाकं स्थाने पूपाभावात् कुत इत्थं वितर्कयथ? यूयं किमद्यापि किमपि न ज्ञानीथ? बोद्धुञ्च न शक्नुथ? यावद्य द्विं युधाकं मनांसि कठिनानि सन्ति?

XVIII सत्सु नेत्रेषु किं न पश्यथ? सत्सु कर्णेषु किं न शृणुथ? न स्मरथ च?

XIX यदाहि पञ्चपूपान् पञ्चसहस्राणां पुलुषाणां मध्ये भंक्त्वा दत्तवान् तदानीं यूयम् अवशिष्टपूपैः पूर्णान् कति इल्लकान् गृहीतवन्तः? तेऽकथयन् द्वादशल्लकान्।

XX अपरअथ यदा यतुः सहस्राणां पुरुषाणां मध्ये पूपान् भंक्त्वादादां तदा यूयम् अतिरिक्तपूपानां कति इल्लकान् गृहीतवन्तः? ते कथयामासुः सन्ताल्लकान्।

XXI तदा स कथितवान् तर्हि यूयम् अद्युनापि कुतो बोद्धव्यं न शक्नुथ?

XXII अनन्तरं तस्मिन् बैस्यैदानगे प्राप्ते लोका अन्धमेकं नरं तत्समीपमानीयं तं स्प्रष्टुं तं प्रार्थयाऽक्षिरे।

XXIII तदा तस्यान्धस्य करौ गृहीत्वा नगराद् बहिर्देशं तं नीतवानः तत्रेते निष्ठीवं दत्त्वा तदात्रे हस्तावर्पयित्वा तं प्रप्रश्य, किमपि पश्यसि?

XXIV स नेत्रे उन्मील्य जगाद्, वृक्षवत् मनुजान् गच्छतो निरीक्ष।

XXV ततो यीशुः पुनस्तस्य नयनयो ईस्तावर्पयित्वा तस्य नेत्रे उन्मील्यामास; तस्मात् स स्वस्थो भूत्वा स्पष्टुरुपं सर्वलोकान् ददर्श।

XXVI ततः परं त्वं ग्रामं मा गच्छ ग्रामस्यं कमपि च किमप्यनुकृत्वा निजगृहं याहीत्यादिश्य यीशुस्तं निजगृहं प्रहितवान्।

XXVII अनन्तरं शिष्यैः सहितो यीशुः कैसरीयाफिलिपिपुरं जगाम, पथि गच्छन् तानपृष्ठत् कोडहम् अत्र लोकाः किं वदन्ति?

XXVIII ते प्रत्ययुः त्वा योहनं मज्जिकं वदन्ति किन्तु केपि केपि एतेभिर्वदन्ति; अपरे केपि केपि भविष्यद्वादिनाम् अको जन इति वदन्ति।

XXIX अथ स तानपृष्ठत् किन्तु कोडहम्? इत्यत्र यूयं किं वदथ? तदा पितरः प्रत्यवद्त् भवान् अभिषिक्तस्त्राता।

XXX ततः स तान् गाढादिशद् यूयं मम कथा कस्मैचिदपि मा कथयत।

XXXI मनुष्यपुरोग्नावश्यं बहवो यातना भोक्तव्याः प्राचीनलोकैः प्रधानयाजकैरध्यापकैश्च स निनितः सन् धातयिष्यते तृतीयित्वे उत्थास्यति च, यीशुः शिष्यानुपदेष्टुमारल्यं कथाभिमां स्पष्टमाचार्ष।

XXXII तस्मात् पितरस्तस्य हस्तौ धृत्वा तं तर्जितवान्।

XXXIII किन्तु स मुखं परावर्त्य शिष्यगाणं निरीक्ष्य पितरं तर्जित्वावादीद् दूरीभव विद्वकारिन् ईश्वरीयकार्यादिपि मनुष्यकार्यं तुम्यं रोयतराण।

XXXIV अथ स लोकान् शिष्यांश्चाहूय जगाद् यः कश्चिन् मामनुग्नातुम् इच्छति स आत्मानं दाम्यतु, स्वकुशं गृहीत्वा मत्पश्चाद् आयातु।

XXXV यतो यः कश्चित् स्वप्राणां रक्षितुभिर्यति स तं हारयिष्यति, किन्तु यः कश्चिन् मदर्थं सुसंवादार्थञ्च प्राणं हारयति स तं रक्षिष्यति।

XXXVI अपरअथ मनुजः सर्वं जगत् प्राप्य यदि स्वप्राणां हारयति तर्हि तस्य को लाभः?

XXXVII नः स्वप्राणाविनिमयेन किं दातुं शक्नोति?

XXXVIII एतेभाण् व्यभिचारिणां पापिनाशं लोकानां साक्षाद् यदि कोपि मां मत्कथाऽक्र लज्जास्पदं ज्ञानाति तर्हि मनुष्यपुत्रो यदा धर्मदूतैः सह पितुः प्रभावेणागमिष्यति तदा सोपि त लज्जास्पदं ज्ञास्यति।

IX

I અથ સ તાનવાદીતું યુભમ્યમહં યથાર્થ કથચામિ, ઈશ્વરસાજબં પરાકમેણોપસ્થિતં ન દૃષ્ટવા મૃત્યું નાસ્વાદિષ્યન્તે, અત્ર દણાયમાનાનાં મધ્યેપિ તાદૃષા લોકાઃ સન્તિ

II અથ ખડાદિનેભ્ય: પરં યોશુ: પિતરં યાકૂબં યોહનન્ન ગૃહીત્વા જિરેલુચ્યસ્ય નિર્જનસ્થાનં ગતવા તેખાં પ્રત્યક્ષે મૃત્યુન્તરં દધારા

III તતસ્તસ્ય પરિદેયમ્ ઈદૃશમ્ ઉજજવલહિમપાણાંડરં જાતં યદ્ જગતિ કોપિ રજકો ન તાદૃક્ પાણાંડરં કર્તા શક્નોતિ

IV અપરાજ એલિયો મૂસાશ્વ તેખ્યો દર્શનં દત્તવા યોશુના સહ કથનં કર્તુમારેભાતે

V તદા પિતરો યીશુમાદીતું હે ગુરોડસાકમત્ર સ્થિતિરાતમા, તતએવ વયં ત્વત્કૃતે એકાં મૂસાકૃતે એકામ્ એલિયકૃતે ચેકાં, એતાસ્તિસ્: ફુટી નિમામિ

VI કિન્તુ સ યદુકતવાનું તત્ સ્વયં ન બુબુધે તતઃ સર્વે બિભયાશ્વકુઃ

VII એતહિ પચોદસ્તાનું છાદ્યામાસ, મમયાં પ્રિય: પુત્રઃ કથાસું તસ્ય મનાંસિ નિવેશયતેતિ નભોવાણી તન્મેયાન્ત્રિયૈ

VIII અથ હઠાતે ચતુર્દિશો દૃષ્ટવા યોશું વિના સ્વૈ: સહિતં કમપિ ન દૃષ્ટશુઃ।

IX તતઃ પરં જિરેવરોહણકાલે સ તાનું ગાઢમ્ દૃષ્ટાદિદેશ યાવત્તરસૂનો: શમશાનાદૃત્થાનં ન ભવતિ, તાવત્ દર્શનસ્યાસ્ય વાર્તાં યુભામિ: કર્સૈચિદપિ ન વક્તવ્યા।

X તદા શમશાનાદૃત્થાનસ્ય કોભિપ્રાય ઇતિ વિચાર્ય તે તદ્વાક્યં સ્વેષુ ગોપાયાશ્વકિરે

XI અથ તે યોશું પપ્રચ્છઃ: પ્રથમત એલિયેનાન્તાયમ્ ઇટિ વાક્યં કૃત ઉપાધ્યાયા આહુઃ?

XII તદા સ પ્રત્યુવાચ, એલિય: પ્રથમમેત્ય સર્વકાર્યાણિ સાધયિષ્યતિ; નરપુત્રે ચ લિપિ ર્થથાસ્તે તથૈવ સોપિ બહુદુઃખં પ્રાણ્યાવજ્ઞાસ્યતે

XIII કિન્ત્વાહું યુભાનું વદામિ, એલિયાર્થે લિપિ ર્થથાસ્તે તથૈવ સ એત્ય યથૌ, લોકાઃ સ્વેચ્છાનુરૂપં તમભિવ્યવહરન્તિ સ્મિ

XIV અનન્તરં સ શિષ્યસમીપમેત્ય તેખાં ચતુ:પાશ્ર્વે તે: સહ બહુજનાનું વિવદમાનાનું અધ્યાપકાંશ્ય દૃષ્ટવાનું

XV કિન્તુ સર્વલોકાસ્તં દૃષ્ટવૈવ ચમત્કૃત્ય તદાસંન્ન ધાવતસંત્સ પ્રણેમુઃ।

XVI તદા યીશુરઘ્યાપકનાપ્રકાશીદુઃ એતૈ: સહ યુધ્યં કિ વિવદધે?

XVII તતો લોકાનાં કશ્યેદેક: પ્રત્યવાદીતું હે ગુરો મમ સું મૂકું ભૂતધૃતશ્ચ ભવદાસત્તમ્ આનાંયં

XVIII યદાસૌ ભૂતસત્તમાક્રમતે તર્દેવ પાતસતિ તથા સ ફેણાયતે, દંતૈંતાનું ધર્ઘતિ ક્ષીણો ભવતિ ચ; તતો હેતોસ્તં ભૂતં ત્યાજયિતું ભવચ્છિષ્યાનું કિન્તુ તે ન શેષુઃ।

XIX તદા સ તમવાદીતું રે એવિશ્વાસિનાં: સન્તાનાં યુભામિ: સહ કતિ કાલાનં સ્થાસ્યામિ? અપરાનું કતિ કાલાનાં વા વ આચારાનું સહિષ્યો? તં મદાસત્તમાનયતા

XX તતસ્તસ્તન્નિધિં સ આણીયત કિન્તુ તં દૃષ્ટવૈવ ભૂતો બાલકં ધૃતવાનું; સ ચ ભૂમૌ પતિત્વા ફેણાયમાનાનો બુલોડિ

XXI તદા સ તત્પતિરં પપ્રચ્છ, અસ્યેદૃશી દશા કતિ દિનાનિ ભૂતો? તતઃ સોવાદીતું બાલ્યકાલાતું

XXII ભૂતોયં તં નાશયિતું બહુવારાનું વહ્ની જલે ચ ન્યક્ષિપત્ત કિન્તુ યદિ ભવાન કિમપિ કર્તાં શક્નોતિ તહિ દયાં ફૃત્વાસમાનું ઉપકરોતું

XXIII તદા યીશુસ્તમવદત્ યદિ પ્રત્યેતું શક્નોષિ તહિ પ્રત્યયિને જનાય સર્વ સાધ્યમું

XXIV તતસ્તક્ષણાં તદ્વાલકસ્ય પિતા પ્રોચ્યૈ રૂવનું સાશ્ચુનેતઃ પ્રોવાચ, પ્રભો પ્રત્યેમિ મમાપ્રત્યયં પ્રતિકુરા

XXV અથ યીશુ લોકસંહૃ ધાવિત્વાયાનંતું દૃષ્ટવા તમપૂત્રભૂતં તર્જયિત્વા જગાદ, રે બધિર મૂક ભૂત તમેતસમાદ્ય બહિબ્રવ્ય પુનઃ: કદાપિ માશ્રયૈનું ત્વામહમ્ ઇત્યાદિશામિ

XXVI તદા સ ભૂતજીત્શાદં ફૃત્વા તમાપીડ્ય બહિર્જળામ, તતો બાલકો મૃતકલ્બો બભૂવ તસ્માદયં મૃતઈયનેક કથચામાસુઃ।

XXVII કિન્તુ કર્દ ધૃત્વા યીશુનોત્થાપિતઃ સ ઉત્તસ્થો

XXVIII અથ યીરો ગૃહ પ્રવિષે શિષ્યા ગુપ્તં તં પપ્રચ્છઃ, વયમેનું ભૂતં ત્યાજયિતું કૃતો ન શકતાઃ?

XXIX સ ઉવાચ, પ્રાર્થનોપવાસૌ વિના કેનાયન્યેન કર્મણા ભૂતમીદ્ધં ત્યાજયિતું ન શક્યાં

XXX અનન્તરં સ તત્ત્વાનાદિત્વા ગાલીભધેન યથો, કિન્તુ તત્ત્વ કોપિ જાનીયાદિતિ સ નૈયાં

XXXI અપરાજ સ શિષ્યાન્યુપદિશન્ બભાષે, નરપુરો નરહરસેષુ સમ્પર્યિષ્ટતે તે ચ તં હનિષ્યન્તિ તૈસરસ્મિન્
હતે તૃતીયદિને સ ઉત્થાસ્યતીતિ

XXXII કિન્તુ તત્કથાં તે નાભુધ્યન્ત પ્રષ્ટું બિભ્યઃ

XXXIII અથ યીશુ: કફનીઝ્ઞભૂમાગત્ય મધ્યેગૃહશ્રેષ્ઠ તાનપૃછદ્વ વર્તમધ્યે યુધમન્યોન્યં કિ વિવદ્ધવે સ્મ?

XXXIV કિન્તુ તે નિષ્ટત્તારાત્રાશુ ર્ઘસ્માતોષા કો મુખ્ય ઇટિ વત્તાનિ તેડાયોન્યં વ્યવદ્ધન્તા

XXXV તત્ત: સ ઉપવિશ્ય દ્વારાશિષ્યાન્ આહુય બભાષે ય: કશ્યિત્ મુખ્યો ભવિતુમિષ્યતિ સ સર્વોભ્યો
ગૌણઃ: સર્વોષાં સેવકશ્વ ભવતું

XXXVI તદા સ બાલકમેક ગૃહીત્વા મધ્યે સમુપાવેશયત્ત તત્તસ્તં કોડે કૃત્વા તાનવાદાત્

XXXVII ય: કશ્યિદ્ધશરસ્ય કસ્યાપિ બાલસ્યાતિથં કરોતિ સ મમાતિથં કરોતિ; ય: કશ્યિન્મમાતિથં કરોતિ
સ કેવલમ્ મમાતિથં કરોતિ તત્ત મતપ્રેરકસ્યાયાતિથં કરોતિ

XXXVIII અથ યોહન્ તમબ્ધવીત્ હે ગુરો, અસ્માકમનનુગામિન્મ એકં ત્વાન્નામાના ભૂતાન્ ત્યાજયન્તં વયં
દૃષ્ટવન્તઃ, અસ્માકમપશ્વાદ્બામિત્વાયં તં ન્યેદેખામાં

XXXIX કિન્તુ યીશુરવદ્તં ત્ત મા નિષેધત્ત યતો ય: કશ્યિન્ મન્નામાના ચિંતન કર્મ કરોતિ સ સહસા માં નિનિંદું
ન શક્નોતિ

XL તથા ય: કશ્યિદ્ધ યુભાઈ વિપક્ષતાં ન કરોતિ સ યુભાકમેવ સપક્ષઃ

XLI ય: કશ્યિદ્ધ યુભાન્ ખીષશિષ્યાન્ જ્ઞાત્વા મન્નામાના કંસૈકેન પાનીયે પાનું દદાતિ, યુભાનહું યથાર્થ વચ્ચે,
સ ફ્લેન વચ્ચિતો ન ભવિષ્યતિ

XLII કિન્તુ યદિ કશ્યિન્ મધ્ય વિશ્વાસિનામેષાં ક્ષુદ્રપ્રાણિનામ્ એકસ્યાપિ વિધં જનયતિ, તહીં તસ્યૈતકર્મ
કરણાત્ત કશ્યિદ્ધપ્રેષણીકર્ય તસ્ય સાગરાધજલ મજજાં ભદ્રા

XLIII અત: સ્વકરો યદિ તાં બાધતે તહીં તં છિન્દિ;

XLIV યસ્માત્ત યત્ર કીટા ન પ્રિયન્તે વહિશ્વ ન નિવ્વાતિ, તસ્મિન્ અનિવ્વાણિનલનરકે કરદ્યયવસ્તવ ગમનાત્ત
કરહીનસ્ય સ્વર્ગપ્રવેશસ્તવ ક્ષેમં

XLV યદિ તવ પાદો વિધં જનયતિ તહીં તં છિન્દિ,

XLVI યતો યત્ર કીટા ન પ્રિયન્તે વહિશ્વ ન નિવ્વાતિ, તસ્મિન્ અનિવ્વાણિવહૌ નરકે દ્વિપાદવતસ્તવ નિક્ષેપાત્ત
પાદહીનસ્ય સ્વર્ગપ્રવેશસ્તવ ક્ષેમં

XLVII સ્વનેત્ર યદિ તાં બાધતે તહીં તદ્યુત્પાટય, યતો યત્ર કીટા ન પ્રિયન્તે વહિશ્વ ન નિવ્વાતિ,

XLVIII તસ્મિન્ અનિવ્વાણિવહૌ નરકે દ્વિનેત્રસ્ય તવ નિક્ષેપાદ એકનેત્રવત ઈશ્વરરાજ્યે પ્રવેશસ્તવ ક્ષેમં

XLIX યથા સર્વો બલિ લવણાકતઃ કિયતે તથા સર્વો જનો વહિન્રૂપેણ લવણાકતઃ કારિષ્યતો

L લવણં ભદ્ર કિન્તુ યદિ લવણે સ્વાદુતા ન તિષ્ઠતિ, તહીં કથમ્ આસ્વાદ્યુકંત કરિષ્યથ? યૂં લવણયુક્તા
ભવત પરસ્પરે પ્રેમ કુરુતા

X

I અનન્તરં સ તત્ત્વાનાત્ત પ્રસ્થાય યદ્દનનથાઃ પારે યિહૂદાપ્રદેશ ઉપસ્થિતવાન્, તત્ત તદનિંકે લોકાનાં સમાગમે
જાતે સ નિજરીતન્યુસારેણ પુનરસ્તાન્ ઉપદિદેશઃ

II તદા દ્વિશિનસ્તાસમીપમ્ એત્ય તં પરીક્ષિતું પ્રયઃ: સ્વજયા મનુજાનાં ત્યજયા ન વેતિ?

III તત્ત: સ પ્રત્યવાદીત્ અત્ કાર્યે મૂસા યુભાન્ પ્રતિ કિમજાપાયત્.

IV ત ઉચ્ચ: ત્યાગપત્રં લેખિતું સ્વપત્નો ત્યક્તું મૂસાદનુમન્તે।

V તદા યીશુ: પ્રત્યુત્પાચ, યુભાઈ મનસાં કાઠિન્યાદ્ભૂતો મૂસા નિદેશમિમ્મ અલિખતું

VI કિન્તુ સુષ્ટેરાદી ઈશ્વરો નરાન્ પુન્રૂપેણ સ્ત્રીરૂપેણ ચ સર્વાં

VII "તત્ત: કારણાદી પુમાન્ પિતરે માતરાજ ત્યક્ત્વા સ્વજયાયામ્ આસક્તો ભવિષ્યતિ,

VIII તૌ દ્વાર્ય એકાઙ્ગી ભવિષ્યતિ: " તસ્માત્ત તત્કાલમારાય તૌ ન દ્વાર્ય એકાઙ્ગી।

IX અત: કારણાદી ઈશ્વરો યદ્યોજ્યત્ત કોપિ નરસ્તત્ત વિયેજ્યત્ત

- X** અથ યીશુ ગૃહે પ્રવિષ્ટસ્તદા શિખ્યા: પુનસ્તકથાં તં પ્રમણુઃ|
- XI** તતઃ સોવદ્તુ કશ્ચિદ યદિ સ્વભાર્યા ત્યક્તવાન્યામ્ ઉદ્ભવતિ તર્હિ સ સ્વભાર્યાયા: પ્રાતિકૂલ્યેન વ્યભિચારી ભવતિ|
- XII** કાન્યિનારી યદિ સ્વપતિ હિત્વાન્યાંપુસા વિવાહિતા ભવતિ તર્હિ સાપિ વ્યભિચારિણી ભવતિ|
- XIII** અથ સ યથા શિશ્નુન् સ્પૃશેત્સ્ત તર્દ્ધ લોકેસ્તદનિતિકું શિશ્વ આનીયન્ત, કિન્તુ શિશ્યાસ્તાનાનીતવતસર્જયામાસુઃ|
- XIV** યીશુસ્તદ્વ દૃષ્ટવા કુદ્ધયન् જગાદ, મન્જિકટમ્ આગાન્તુ શિશ્નુન् મા વારયત, યત એતાદૃશા ઈશ્વરરાજ્યાધિકારિણાઃ|
- XV** યુધ્માનહં યથાર્થ વરિમ, ય: કશ્ચિત્ શિશુવદ્સ ભૂત્વા રાજ્યમીશ્વરસ્ય ન ગૃહ્ણીયાત્ સ કદાપિ તદ્વાજ્યં પ્રવેષું ન શક્નોતિ|
- XVI** અનનતરે સ શિશ્નુન્ફે નિધાય તેષાં ગાનેષુ હસ્તો દાત્વાશિં બભાષે|
- XVII** અથ સ વર્તમાન યાતિ, એતર્હિ જન એકો ધાવન્ આગાત્ય તત્સમુખે જાનુની પાતયિત્વા પૃષ્ઠવાન્ ભો: પરમગુરો, અનન્તાયુ: પ્રાપ્તયે મયા કિ કર્તવ્યં?|
- XVIII** તદા યીશુરૂવાય, માં પરમં કુતો વદસિ? વિનેશ્વરં કોપિ પરમો ન ભવતિ|
- XIX** પરસ્ત્રો નાભિગણ્ય: નરે મા ધાતય; સ્તેય મા કુરા; મૃષાસાક્ષય મા દેહિઃ હિંસાશ્ર મા કુરા; પિતરૌ સમન્યસ્ય; નિદેશા એતે ત્વયા જાતાઃ|
- XX** તત્સ્તન પ્રત્યક્તં, હે ગુરો બાલ્યકાલાદહં સવ્યાનેતાન્ આચારામિ|
- XXI** તદા યીશુસ્તં વિલોક્ય સ્નેહેન બભાષે, તવૈક્સ્યાભાવ આસેલ; ત્વં ગત્વા સર્વસ્વં વિકીય દરિદ્રેભ્યો વિશ્રાણય, તતઃ રવ્ગો ધનં પ્રાસ્યસિ; તતઃ પરમ એત્ય કુશં વહન્ મદ્દનુવર્તો ભવ|
- XXII** કિન્તુ તસ્ય બહુસમ્પદ્ધિમાનત્વાત્ સ ઇમાં કથામાકર્ય વિખણો દ્વાપિતશ્ચ સન્ જગામા|
- XXIII** અથ યીશુશ્વરુત્પુરુષો નિરીક્ષ્ય શિષ્યાન્ અવાદીત્સ્ત, ધનિલોકાનામ્ ઈશ્વરરાજ્યપ્રવેશ: કીદ્ગ્રં દુષ્કરઃ|
- XXIV** તસ્ય કથાત: શિષ્યાશ્રમચયકુઃ, કિન્તુ સ પુનરવદ્તુ, હે બાલકા યે ધને વિશ્વસન્તિ તેષામ્ ઈશ્વરરાજ્યપ્રવેશ: કીદ્ગ્રં દુષ્કરઃ|
- XXV** ઈશ્વરરાજ્યે ધનિનાં પ્રવેશાત્ સૂચિરન્દીણ મહિકુસ્ય ગમનાગમનં સુકરે|
- XXVI** તદા શિષ્યા અતીવ વિસ્તિતાઃ પરસ્પરં પ્રોચુઃ; તર્હિ ક: પરિગ્રાણં પ્રાપ્તું શક્નોતિ?
- XXVII** તતો યીશુસ્તાન્ વિલોક્ય બભાષે, તન્ નરસ્યાસાધ્ય કિન્તુ નેશ્વરસ્ય, યતો હેતોરીશ્વરસ્ય સર્વ સાધ્યમુ|
- XXVIII** તદા પિતર ઉવાચ, પશ્ય વયં સર્વ પરિત્યજ્ય ભવતોનુગામિનો જાતાઃ|
- XXIX** તતો યીશુ: પ્રત્યવદ્તુ યુધ્માનહં યથાર્થ વદામિ, મદ્ધ સુસંવાદાર્થ વા યો જન: સદં ભાતરે ભગ્નિનો પિતર માતરં જાયાં સન્તાનાન્ ભૂમિ વા ત્યક્તવા
- XXX** ગૃહભાતૃભગ્નિપિતુમાતૃપનીસન્તાનભૂમીનામિહ શતગુણાન્ પ્રેત્યાનન્તાયુશ્ચ ન પ્રાપ્તોતિ તાદૃશ: કોપિ નાસ્તિ|
- XXXI** કિન્તુવન્ત્રીયા અનેકે લોકઃ શોષા:, શોષીયા અનેકે લોકાશ્રાગ્રા ભવિષ્યન્તિ|
- XXXII** અથ યિરુશાલમ્યાનકાલે યીશુસ્તેષામ્ અગ્રગામી ભભૂવ, તસ્માતે યિંતં જાત્વા પશ્યાદ્રામિનો ભૂત્વા બિભ્યુઃ તદા સ પુન દ્વારદ્શશિષ્યાન્ ગૃહીત્વા સ્વીયં યદ્યદ ઘટિષ્યતે તતત તેભ્ય: કથયિનું પ્રારેલે:
- XXXIII** પશ્યત વયં યિરુશાલમ્યુર્ં યામઃ, તત્ મનુષ્યપુત્ર: પ્રધાનયાજ્કાનામ્ ઉપાધ્યાયાનાશ્ર કરેષુ સમપર્યિષ્યતે; તે ય વધદઃડાણાં દાપયિત્વા પરદેશીયાનાં કરેષુ તં સમપર્યિષ્યન્તિ|
- XXXIV** તે તમુપહસ્ય કથાય પ્રહૃત્ય તદ્દુપુષિ નિષીવ નિક્ષિય તં હિન્યન્તિ, તતઃ સ તૃતીયદિને પ્રોત્થાસ્યતિ|
- XXXV** તત: સિવદે: પુત્રો યાકૂબ્યોહનૌ તદનિતકમ્ એત્ય પ્રોચુતુઃ; હે ગુરો યદ્વ આવાભ્યાં યાચિષ્યતે તદ્દમદ્ધ ભવાન્ કરોતુ નિવેદનમિદમાવયોઃ|
- XXXVI** તત: સ કથિતવાન્ યુવાં કિભિગણ્યઃ? કિ મયા યુષ્મદર્થ કરણીયાં?
- XXXVII** તદા તૌ પ્રોચુતુઃ, આવયોરેક દક્ષિણપાર્શ્વે વામપાર્શ્વે ચૈક તવૈશ્વર્યપદે સમુપવેષુમ આજાપય|

XXXVIII કિન્તુ યીશુ: પ્રત્યુવાચ યુવામજાતવેં પ્રાર્થયેથે, યેન કંસેનાહુ પાસ્યામિ તેન યુવાભ્યાં કિ પાતું શક્યતે? યસ્મેનું મજજીનેનાહુ મજજીછે તનમજજને મજજાધિતું કિ યુવાભ્યાં શક્યતે? તૌ પ્રત્યુચ્યતુ: શક્યતે

XXXIX તદા યીશુરવદ્તું યેન કંસેનાહુ પાસ્યામિ તેનાવશ્યં યુવામપિ પાસ્યથઃ; યેન મજજીનેન ચાહુ મજજીછે તગ યુવામપિ મજજીછેથે

XL કિન્તુ યેષામેર્મભુ ઇં નિર્પિતં, તાન્ વિહાયાન્યં કમપિ મમ દક્ષિણપાશ્રો વામપાશ્રો વા સમુપવેશયિતું મમાધિકારો નાસ્તિ

XLI અથાચ્યદશિષ્યા ઇમાં કંથાં શ્રુત્વા યાકૃબ્યોહન્ન્યાં ચુક્કુઃ

XLII કિન્તુ યીશુસ્તાનું સમાહૂય બભાષે, અન્યદેશીયાનાં રજત્તવં યે કુર્વન્તિ તે તેષામેવ પ્રભુત્વં કુર્વન્તિ, તથા યે મહાલોકાસ્તે તેથામું અધિપતિત્વં કુર્વન્તીતિ યૂં જાનીથા

XLIII કિન્તુ યુભાંક મધ્યે ન તથા ભવિષ્યતિ, યુભાંક મધ્યે ય: પ્રાધાન્યં વાજ્ઞાતિ સ યુભાંક સેવકો ભવિષ્યતિ,

XLIV યુભાંક યો મહાનું ભવિતુમિશ્છતિ સ સર્વેષાં કિક્કરો ભવિષ્યતિ।

XLV યતો મનુષ્યપુત્રઃ સેવ્યો ભવિતું નાગતઃ સેવાં કર્તાં તથાનેકેષાં પરિત્રાણસ્ય મૂલ્યરૂપસ્વપ્રાણં દાતુંશ્રાગતઃ।

XLVI અથ તે યિરીહોનગરં પ્રાપ્તાસ્તમાત્ શિષ્યૈ લોકેશ્ચ સહ યીશો ગમનકાલે ટીમયરસ્ય પુત્રો બર્ટીમયનામા અન્ધસ્તનમાર્ગપાશ્રો લિક્ષાર્થમું ઉપવિષ્ટઃ।

XLVII સ નાસરતીયરસ્ય યીશોરાગમનવાર્તા પ્રાય પ્રોચૈ વક્તુમારેભે, હે યીશો દાયુદ: સન્તાન માં દયસ્વા

XLVIII તતોનેકે લોકા મૌનીનીબવેતિ તં તર્જયામાસુઃ, કિન્તુ સ પુનરધિકમુષ્યે જગાદ, હે યીશો દાયુદ: સન્તાન માં દયસ્વા।

XLIX તદા યીશુ: સ્થિત્વા તમાહિતું સમાદિદેશ, તતો લોકાસ્તમનધમાહૂય બભાષિરે, હે નર, સ્થિરો ભવ, ઉત્તિષ્ઠ, સ ત્વામાહ્યતિ।

L તદા સ ઉત્તરીયવસ્ત્રં નિક્ષિપ્ત પ્રોત્થાય યીશો: સમીપં ગતઃ।

LI તતો યીશુસ્તમવદ્તું ત્વયા કિ પ્રાર્થિતે? તુભ્યમહું કિ કરિષ્યામિ? તદા સોન્ધસ્તમુવાચ, હે ગુરો મદીયા દૃષ્ટિભર્વેતુઃ।

LI તતો યીશુસ્તમુવાચ યાહિ તવ વિશ્વાસસ્ત્વાં સ્વસ્થમકાર્ષિત્તું તસ્માત્ તત્કષણાં સ દૃષ્ટિ પ્રાય પથા યીશો: પશ્ચાદ યથૈ॥

XI

I અનન્તરં તેષુ યિરુશાલામઃ સમીપસ્થયો બેંફ્ઝગોબૈથીયપુરયોરન્તિકસ્યં જૈતુનનામાદ્રિમાગતેષુ યીશુ: પ્રેખણકાલે દ્વી શિષ્યાવિદ્ય વાક્યં જગાદ,

II યુવામું સમુખુસ્થં ગ્રામં યાતં, તત્ પ્રવિશ્ય યો નરં નાવહત્તં ગર્દ્ભશાવક દ્રક્ષયથસ્તં મોચયિત્વાનયતં

III કિન્તુ યુવાં કર્મોદ્દ કૃતઃ કુર્થાઃ? કથામિં યદિ કોપિ પૃથ્યતિ તહીં પ્રભોરત્ પ્રયોજનમસ્તીતિ કથિતે સ શીદ્ધાં તમત્ પ્રેષિષ્યતિ।

IV તત્સ્તો ગત્વા દ્વિમાર્ગમેલને કસ્યચિદ્ દ્વારસ્ય પાશ્રો તં ગર્દ્ભશાવક પ્રાય મોચયતઃ,

V એતહીં તત્ત્રોપસ્થિતલોકાનાં કશ્ચિદ્ અપૃથ્યત્, ગર્દ્ભશિશુ કૃતો મોચયથઃ?

VI તદા યીશોરાગાનુસારેણ તેભ્ય: પ્રયુદિતે તત્કષણાં તમાદાતું તેનુજાણઃ।

VII અથ તૌ યીશો: સન્નિધિ ગર્દ્ભશિશુમ્ આનીય તદુપરિ સ્વવસ્ત્રાણિ પાત્યામાસતુઃ; તતઃ સ તદુપરિ સમુપવિષ્ટઃ।

VIII તદાનેકે પથિ સ્વવાસાંસિ પાત્યામાસુઃ, પરેશ્ર તરશાખાશિંતવા માર્ગ વિકીર્ણઃ।

IX અપરાજ્ય પશ્ચાદ્બાનિનોડગગામિનશ્ચ સર્વે જના ઉચૈઃસ્વરેણ વક્તુમારેભિરે, જય જય ય: પરમેશ્વરસ્ય નામનાગચ્છિતિ સ ધન્ય ઇતિ।

X તથાસ્તમાકં પૂર્વપુરુષસ્ય દાયુદો યદ્રાજ્યં પરમેશ્વરનામાયાતિ તદપિ ધન્યં, સર્વસ્માદુદ્ધ્યાયે સ્વર્ગો દીભ્રસ્ય જયો ભવેતુઃ।

XI ઇત્થં યીશુ ધર્મશાલમિ મન્દિર પ્રવિશ્ય ચતુર્દિક્સથાનિ સર્વાણિ વસ્તુનિ દૃષ્ટવાનઃ અથ સાયંકાલ ઉપસ્થિતે દ્વાદશશિષ્યસહિતો વૈથનિયં જગામા|

XII અપરેહનિ વૈથનિયાદ આગમનસમે કુધાર્તો બભૂવા

XIII તતો દૂરે સપત્રમુદ્ભરપાદં વિલોક્ય તત્ત્વિક્ષિતફળં પ્રાપ્તું તસ્ય સન્નિકૃષ્ણ યચૌ, તદાનો ફલપાતનસ્ય સમયો નાગચ્છતિ તત્ત્વસત્ત્વોપસ્થિત: પત્રાણિ વિના કિમાયપરે ન પ્રાપ્ય સ કથિતવાનઃ

XIV અદ્યારાય કોપિ માનવસ્ત્વતઃ ફળં ન ભૂસીતઃ ઇમાં કથાં તસ્ય શિષ્યાઃ શુશ્વરુઃ

XV તદનતરં તેષુ ધર્મશાલમાયાદેષુ યીશુ મન્દિરે ગત્વા તત્ત્વસ્થાનાં બણિજાં મુદ્રાસનાનિ પારાવતવિકેતનામ્ભ આસનાનિ ચ ન્યુઝ્જયાઓકાર સર્વાન્દું કેતુનું વિકેતનું બહિશ્રકાર

XVI અપરં મન્દિરમધેન કિમપિ પાત્રં વોઢું સર્વજનં નિવારયમાસા

XVII લોકાનુપાદિશન્દું જગાદ, મમ ગૃહું સર્વજાતીયાનાં પ્રાર્થનાગૃહમું ઇતિ નામના પ્રથિતં ભવિષ્યતિ એતેતું ક્રિયાશીલિંગિત નાસ્તિ? કિન્તુ યુધ્યે તદેવ ચોરાણાં ગહું કુરુથ

XVIII ઇમાં વાર્ણી શ્રુત્વાધ્યાપકા: પ્રધાનનયાજકાશ્ર તં યથા નાશિયતું શક્નુવન્તિ તથો પાયં મૃગયમાસુઃ, કિન્તુ તસ્યોપદેશાત્ સર્વ્ય લોકા વિશ્મયં ગતા અતસ્તો તસ્માદું બિભ્યુઃ|

XIX અથ સાયંસમય ઉપસ્થિતે યીશુનીગરાદું બહિર્વ્રાજા

XX અનન્તરં પ્રાતઃકાલે તે તેન માર્ગેણ ગચ્છન્તસ્તમુદ્ભરમહીરાં સમૂલં શુષ્ઠ દૃષ્ટઃ|

XXI તત: પિતર: પૂર્વવાક્યં સ્મરન્દું યીશું બભાષં, હે ગુરો પશ્યતુ ય ઉડુમ્ભરવિત્પી ભવતા શપઃ: સ શુષ્કો બલ્લોવા

XXII તતો યીશુ: પ્રત્યવાદીત્યું યુધ્યમીશ્રરે વિશ્વસિતા

XXIII યુધ્માનંક યથાર્થ વદામિ કોપિ યદૈતદ્વિરિં વદતિ, ત્વમુત્થાય ગત્વા જલધી પત, પ્રોક્તમિંદું વાક્યમવશ્યં ઘટિષ્યતે, મનસા કિમપિ ન સન્નિદ્ય ચેદિં વિશ્શસેતું તહીં તસ્ય વાક્યાનુસારેણ તદ્દ ઘટિષ્યતે|

XXIV અતો હેતોરાં યુધ્માનું વચ્ચિ, પ્રાર્થનાકાલે યથાકાંક્ષિષ્યાદે તત્ત્વશયં પ્રાપ્યથ, ઇત્યં વિશ્વસિત, તત: પ્રાપ્યથ

XXV અપરાજ્ય યુધ્માસુ પ્રાર્થિયતું સમુત્થિતેષુ યદિ કોપિ યુધ્માકમ્ભ અપરાધી તિજ્ઞતિ, તહીં તં ક્ષમધં, તથા કૃતે યુધ્માંક સ્વર્ગશ્યઃ: પિતાપિ યુધ્માકમાગાંમિ ક્ષમિષ્યતે

XXVI કિન્તુ યદિ ન ક્ષમધ્યે તહીં વ: સ્વર્ગશ્ય: પિતાપિ યુધ્માકમાગાંસિ ન ક્ષમિષ્યતે

XXVII અનન્તરં તે પુન ધર્મશાલમં પ્રવિશ્યશુઃ, યીશુ ર્ઘદા મધ્યેમન્દિરમ્ભું ઇતસ્તતો ગચ્છતિ, તદાનો પ્રધાનાયજકા ઉપાધ્યાયાઃ પ્રાઞ્ચાશ્ર તદન્તિકમેત્ય કથામિમાં પપ્રશ્યઃ|

XXVIII તં કેનાદેશેન કર્માણીયેતાનિ કરોષિ? તથૈતાનિ કર્માણી કર્તા કેનાદિષ્ટોસિ?

XXIX તતો યીશુ: પ્રતિગાદિત્વાનું અહમપિ યુધ્માનું એકકથાં પ્રચ્છામિ, યદિ યુધ્યે તસ્યા ઉત્તરં કુરુથ, તહીં કયાશ્યારાં કર્માણીયેતાનિ કરોષિ તદ્દ યુધ્માખ્યં કથયિષ્યામિ

XXX યોહનો મજજનમું ઈશ્વરાત્ જાતં કિ માનવાત? તનમધં કથયતા

XXXI તે પરસ્પરં વિવેકાંતું પ્રારેલિને, તદ્દ ઈશ્વરાદું બભૂવેતિ ચેદ્દ વદામસ્તહિ કુતસ્તં ન પ્રત્યેત? કથમેતાં કથયિષ્યતિ|

XXXII માનવાદું અભવદિતિ ચેદ્દ વદામસ્તહિ લોકેભ્યો ભયમસ્તિ યતો હેતો: સર્વે યોહનં સત્યં ભવિષ્યદ્વાદિનં મધ્યન્તો

XXXIII અતાયેવ તે યીશું પ્રત્યવાદિષુ વ્યંત તદ્દ વક્તું ન શક્નુમાં યીશુરવાચ, તહીં યેનાદેશેન કર્માણીયેતાનિ કરોષિ, અહમપિ યુધ્માખ્યં તત્ત્વ કથયિષ્યામિ

XII

I અનન્તરં યીશુ દૃષ્ટાન્તેન તેભ્ય: કથયિતુમારેભે, કશ્ચિદ્કો દ્વાક્ષાક્ષેત્ર વિધાય તચ્યતુર્દિક્ષુ વારણી ફૃત્વા તન્મધે દ્વાક્ષાપેશણકુણ્ઠમું અખનતઃ, તથા તસ્ય ગડમપિ નિમિત્તવાનું તત્ત્વસત્ક્ષેત્રો ફૃત્વીવલેષુ સમર્પ દૂર્દેશં જગામા|

II તદનતરં ફલકાલે ફૃત્વીવલેષ્યો દ્વાક્ષાક્ષેત્રફલાનિ પ્રાપ્તું તેષાં સવિધે ભૂત્યમું એક પ્રાહિણોત્તુ

III કિન્તુ ફૃત્વીવલાસાં ધૂત્વા પ્રાદ્ય રિક્તહસં વિસસ્યજ્ઞઃ|

V ततः स पुनरन्यमेकं भृत्यं प्रेषयामास, किन्तु ते कृषीवलाः पाषाणाधातैस्तस्य शिरो भडक्त्वा सापमानं तं व्यसर्जन्।

V ततः परं सोपरं दासं प्राहिषोत् तदा ते तं जग्नुः, अेवम् अनेकेषां कस्यचित् प्रहारः कस्यचिद् वधश्च तैः कृतः।

VI ततः परं मया स्वपुरे प्रहिते ते तमवश्यं सम्बन्धन्ते, इत्युक्त्वावशेषे तेषां सन्निधौ निजप्रियम् अद्वितीयं पृष्ठं प्रेषयामास।

VII किन्तु कृषीवलाः परस्परं जगदुः, अेष उत्तराधिकारी, आगच्छत वयमेनं हन्मस्तथा कृते डधिकारोयम् अस्माकं भविष्यति।

VIII ततस्तं धृत्वा हत्वा द्राक्षाक्षेत्राद् बहिः प्राक्षिपन्।

IX अनेनासौ द्राक्षाक्षेत्रपतिः किं करिष्यति? स एत्य तान् कृषीवलान् संहत्य तत्क्षेत्रम् अन्येषु कृषीवलेषु सर्वप्रिष्यति।

X अपरञ्च, "स्थपतयः करिष्यन्ति ग्रावाणां यन्तु तुच्छकं प्राधानप्रस्तरः कोणे स एव संभविष्यति।

XI एतेत् कर्म परेशस्यांदूतं नो दृष्टिं भवेत्॥ इमां शास्त्रीयां लिपिं यूयं किं नापाठिष्ठ?

XII तदानीं स तानुदिश्य तां दृष्टान्तकथां कथितवान् त इत्यं बुद्ध्वा तं धर्तामुद्यताः, किन्तु लोकेभ्यो विष्युः, तदनन्तरं ते तं विहाय वत्रज्ञः।

XIII अपरञ्च ते तस्य वक्योदेषं धर्तां कतिपयान् फिर्शिनो हेरोटीयांश्च लोकान् तदन्तिकं प्रेषयामासुः।

XIV त आगत्य तमवद्न् छे गुरो भवान् तथ्यभाषी कस्यायनुरोद्धं न मन्यते, पक्षपातञ्च न करोति, यथार्थत ईश्वरीयं मार्गं दर्शयित वयमेतत् प्रजानीमः, कैसराय करो देयो न वां? वयं दास्यामो न वा?

XV किन्तु स तेषां कपृतं ज्ञात्वा जगाद्, कुतो मां परीक्षधे? एकं मुद्रापादं समानीय मां दर्शयत।

XVI तदा तैरेकस्मिन् मुद्रापादे समानीते स तान् प्रपश्य, अत्र लिपिं नाम मूर्तिं वां कस्य? ते प्रत्यूचुः, कैसरस्य।

XVII तदा यीशुरवदत् तर्हि कैसरस्य द्रव्याणि कैसराय दत्त, ईश्वरस्य द्रव्याणि तु ईश्वराय दत्त; ततस्ते विस्मयं मेनिशे।

XVIII अथ मृतानामुत्थानं ये न मन्यन्ते ते सिद्धूकिनो येशोः समीपमागत्य तं प्रपश्यः;

XIX छे गुरो कश्चिङ्गज्ञो यदि निःसन्ततिः सन् भार्यायां सत्यां मिथ्यते तर्हि तस्य भ्राता तस्य भार्या गृहीत्वा भ्रातु वृशीत्यतिं करिष्यति, व्यवस्थाभिमां मूसा अस्मान् प्रति व्यलिखत्।

XX किन्तु केचित् सप्त भ्रातर आसन् ततस्तेषां ज्येष्ठभ्राता विवद्य निःसन्ततिः सन् अभ्रियत।

XXI ततो द्वितीयो भ्राता तां स्त्रियमगृहशत् किन्तु सोपि निःसन्ततिः सन् अभ्रियत; अथ तृतीयोपि भ्राता तदृशोभवत्।

XXII इत्यं सप्तैव भ्रातरस्तां स्त्रियं गृहीत्वा निःसन्तानाः सन्तोऽभ्रियन्त, सर्वशेषे सापि स्त्री मिथ्यते स्म।

XXIII अथ मृतानामुत्थानकाले यदा त उत्थास्यन्ति तदा तेषां कस्य भार्या सा भविष्यति? यतस्ते सप्तैव तां व्यवहन्।

XXIV ततो यीशुः प्रत्युवाच शास्त्रम् ईश्वरशक्तिश्च यूयमज्ञात्वा किम्ब्राप्यत न?

XXV मृतलोकानामुत्थानं सति ते न विवहन्ति वागदत्ता अपि न भवन्ति, किन्तु स्वर्गीयदूतानां सदृशा भवन्ति।

XXVI पुनश्च "अहम् ईश्वाहीम् ईश्वर ईस्वाह कृष्णरो याकूबश्चेष्वरः" याभिमां कथां स्तम्भमध्ये तिष्ठन् ईश्वरो मूसामवादीत् मृतानामुत्थानार्थं सा कथा मूसालिपिते पुस्तके किं युधाभिन नर्पाठिः?

XXVII ईश्वरो ज्ञवतां प्रभुः किन्तु मृतानां प्रभु न भवति, तस्माद्वेतो यूयं महाभ्रमेषा तिष्ठथ।

XXVIII एतेत्वं एकोध्यापक एत्य तेषाभित्यं वियारं शुश्रावः; यीशुस्तेषां वाक्यस्य सदृतरं दत्तवान् इति बुद्ध्वा तं पृष्ठवान् सर्वासाम् आज्ञानां का श्रेष्ठा? ततो यीशुः प्रत्युवाच,

XXIX "छे ईश्वरेष्टोका अवधत्, अस्माकं प्रभुः परमेश्वर एक एव,

XXX यूयं सर्वन्तःकरणैः सर्वप्राणैः सर्वप्रियतैः सर्वशक्तिलिङ्गं तस्मिन् प्रभौ परमेश्वरे प्रीयध्यं," इत्याज्ञा श्रेष्ठा।"

XXXI તથા "સ્વપ્રતિવાસિનિ સ્વવત્ પ્રેમ કુરુધં," એષા યા દ્વિતીયાજ્ઞા સા તાદૃશી; એતાભ્યાં દ્વાભ્યામું આજ્ઞાભ્યામું અન્યા કાપ્યાજ્ઞા શ્રેષ્ઠા નાસ્તિ।

XXXII તદા સોદ્યાપક્સતમવદ્તદ્ હે ગુરો સત્યં ભવાનું યથાર્થ પ્રોક્તવાનું યત એકસ્માદ્ ઈશ્વરાદ્ અન્યો દ્વિતીય ઈશ્વરો નાસ્તિ;

XXXIII અપરં સર્વાન્તકરણૈ: સર્વપ્રાણૈ: સર્વચિત્તાનૈ: સર્વશક્તિલિખ્ય ઈશ્વરે પ્રેમકરણાં તથા સ્વમીપવાસિનિ સ્વવત્ પ્રેમકરણાં સર્વોચ્ચો હોમબવિદાનાદિભ્ય: શ્રંગ ભવતિ।

XXXIV તતો યીશુઃ સુખુદ્દેરિવ તસ્યેદ્યું ઉત્તરં શુદ્ધા તં ભાષિતવાનું ત્વમીશ્વરસ્ય રાજ્યાજ્ઞ દૂરોસ્મિ ઇતઃ પરં તેન સહ કસ્યાપિ વાક્યરસ્ય વિચારં કર્તા કસ્યાપિ પ્રગલ્ભતા ન જાતા॥

XXXV અનન્તરં મધ્યેમન્દિરમ્ ઉપદિશનું યીશુરિમું પ્રશ્નાં ચકાર, અધ્યાપકા અભિષિક્તાં (તારકં) કુતો દાયુદ: સન્તાનાં વદન્તિ?

XXXVI સ્વયં દાયુદ્ પવિત્રસ્યાત્મન આવેશેનેં કથયામાસાં યથા॥ "મમ પ્રભુમિંદું વાક્યવદ્તદ્ પરમેશ્વરઃ| તવ શત્રુનાં યાવત્ પાદ્પોઠ કરોમિ ન તાવત્ કાલં મદીયે ત્વં દક્ષપાર્શ્વ ઉપાવિશા॥"

XXXVII યદિ દાયુદ્ તં પ્રભું વદતિ તહીં કથં સ તસ્ય સન્તાનો ભવિતુમહૂર્તતિ? ઇતરે લોકાસ્તકથાં શુદ્ધવાનન્દુઃ।

XXXVIII તદાનીં સ તાનુપદિશ્ય કથિતવાનું યે નરા દીર્ઘપરિશેયાનિ હૃદૈ વિપનો ચ

XXXIX લોકકૃતનમસ્કારાનું ભજનગૃહે પ્રધાનાસનાનિ ભોજનકાલે પ્રધાનસ્થાનાનિ ચ કાઇક્ષન્તે;

XL વિધવાનાં સર્વસ્વં ગ્રસિત્વા છલાદ્ દીર્ઘકાલં પ્રાર્થયન્તે તેભ્ય ઉપાધ્યાયેભ્યઃ સાવધાના ભવત; તેડવિકિતરાનું દણ્ણાનું પ્રાચ્યન્તિ।

XLI તદનન્તરં લોકા ભાણાગારે મુદ્રા યથા નિક્ષિપન્તિ ભાણાગારસ્ય સમુખે સમુપવિશ્ય યીશુસ્તદ્વલુલોક; તદાનીં બહુવો ધનિનસ્તસ્ય મધ્યે બધુનિ ધનાનિ નિરક્ષિપન્નું

XLII પશ્ચાદ્ એકા દરિદ્રા વિધવા સમાગત્ય દ્વિપણમૂલ્યાં મુદ્રેકાં તત્ત્વ નિરક્ષિપત્તુ

XLIII તદા યીશુઃ શિખ્યાનું આહૂય કથિતવાનું યુધ્માનાં યથાર્થ વદામિ યે યે ભાણાગારેડસ્મિન ધનાનિ નિ:ક્ષિપન્તિ સ્તુ તેભ્ય: સર્વોભ્ય ઇધ્યં વિધવા દરિદ્રાધિકમ્ નિ:ક્ષિપતિ સ્તુ

XLIV યતસ્તે પ્રભૂતધનસ્ય કિઞ્ચિત્ત નિરક્ષિપન્ન કિન્તુ દીનેયં સ્વાદિનયાપનયોગ્યં કિઞ્ચિદપિ ન સ્થાપિત્વા સર્વસ્વં નિરક્ષિપત્તુ

XIII

I અનન્તરં મન્દિરાદ્ બહિગ્રભનકાલે તસ્ય શિખ્યાણામેકસં વ્યાહૃતવાનું હે ગુરો પશ્યતુ કીદૃશાઃ પાખાણાઃ કીદૃદુચ ય નિયયન્તાઃ

II તદા યીશુસ્તમ્ અવદાત્ તં કિમેતદ્ બૃહન્નિયયન્ પશ્યસિ? અસ્યૈકપાણાણોપિ દ્વિતીયપાણાણોપરિ ન સ્થાસ્યતિ સર્વો ઇધ:ક્ષોપ્યન્તો

III અથ યસ્મિનું કાલે જૈતુન્નિર્ગૈ મન્દિરસ્ય સમુખે સ સમુપવિષ્ટસ્તસ્મિનું કાલે પિતરો યાકૂબ્ યોહનું આન્દ્રિયશ્વેતે તં રહસ્યિ પપ્રથ્યઃ,

IV એતા ઘટનાઃ કદા ભવિષ્યન્તિ? તથૈતસવ્યાસાં સિદ્ધ્યુપક્ષમસ્ય વા કિં ચિહ્ન્? તદસ્મયં કથયતુ ભવાનું

V તતો યાશુસ્તાનું વક્તુમારેદે, કોપિ યથા યુધ્માનું ન ભ્રમયતિ તથાત્ર યૂણં સાવધાના ભવતા

VI યત: ખીષોહભિતિ કથયિત્વા મમ નામનેકે સમાગત્ય લોકાનાં ભ્રમં જનયિષ્યન્તિ;

VII કિન્તુ યૂણં રણસ્ય વાર્તાનું રણાડમ્બરનું શુદ્ધા મા વ્યકૂલા ભવત, ઘટના એતા અવશ્યમાવિન્યઃ; કિન્તુવાતતો ન યુગાન્તો ભવિષ્યતિ

VIII દેશસ્ય વિપક્ષતયા દેશો રાજ્યસ્ય વિપક્ષતયા ચ રાજ્યમુત્થાસ્યતિ, તથા સ્થાને સ્થાને ભૂમિકમ્પો દુર્લિક્ષ મહાકલેશાશ્ર સમુપસ્થાસ્યન્તિ, સર્વ એતે દુઃખસ્યારમભાઃ।

IX કિન્તુ યૂથ્મું આત્માર્થે સાવધાનાસ્તિક્ષત, યતો લોકા રાજસભાયાં યુધ્માનું સમર્પયિષ્યન્તિ, તથા ભજનગૃહે પ્રહરિષ્યન્તિ; યૂણ મર્દે દેશાધિપાનું ભૂપાંશ્ય પ્રતિ સાક્ષ્યદાનાય તેણાં સમુખે ઉપસ્થાપયિષ્યદ્વૈ

X શેષીભવનાત્તુ પૂર્વ સર્વાનું દેશીયાનું પ્રતિ સુસંવાદઃ પ્રચારયિષ્યતો

XI किन्तु यदा ते युध्मान् धृत्वा समर्पयिष्यन्ति तदा यूयं यथेद् उतरं दास्यथ, तदग्र तस्य विवेचनं मा कुरुत तदर्थं किञ्चिदपि मा चिन्तयत च, तदानीं युध्माकं मनःसु यथेद् वक्यम् उपस्थापयिष्यते तदेव वदिष्यथ, यतो यूयं न तदक्तारः किन्तु पवित्र आत्मा तस्य वक्ता।

XII तदा भ्राता भ्रातरं पिता पुत्रं धातनार्थं परहस्तेषु समर्पयिष्यते, तथा पत्यानि मातापित्रो विपक्षतया तौ धातयिष्यन्ति।

XIII मम नामहेतोः सर्वेषां सविद्ये यूयं जुगुसिता भविष्यथ, किन्तु यः कश्चित् शेषपर्यन्तं धैर्यम् आलम्बिष्यते सचेष्य परिनाम्यते।

XIV दणियेलविष्यद्वादिना प्रोक्तं सर्वनाशि जुगुसितञ्च वस्तु यदा त्वयोऽप्यस्थाने विद्यमानं द्रक्षथ (यो जनः पठति स बुध्यतां) तदा ये यिङ्गुदीयदेशे तिष्ठन्ति ते महीषां प्रति पलायनां।

XV तथा यो नरो गृहीपरि तिष्ठति स गृहमध्यं नावरोहतु, तथा किमपि वस्तु ग्रहीतुं मध्येगृहं न प्रविशतु;

XVI तथा यो नरः क्षेत्रे तिष्ठति सोपि स्ववस्त्रं ग्रहीतुं परावृत्य न प्रज्ञतु।

XVII तदानीं गर्भवतीनां स्तन्यदातीशाक्ष योषितां दुर्गति भविष्यति।

XVIII युध्माकं पलायनं शीतकाले यथा न भवति तदर्थं प्रार्थयद्वां।

XIX यतस्तदा यादृशी दुर्घटना धृतिष्यते तादृशी दुर्घटना ईश्वरसृष्टे: प्रथममारण्याद्य यावत् कदापि न जाता न जनिष्यते या।

XX अपरअत्र परमेश्वरो यदि तस्य समयस्य संक्षेपं न करोति तर्हि कस्यापि प्राणभृतो रक्षा भवितुं न शक्यति, किन्तु यान् जनान् भूमोनीतान् अकरोत् तेषां स्वमनोनीतानां हेतोः स तदनेहसं संक्षेप्यति।

XXI अन्यत्र पश्यत प्रीष्टोत्र स्थाने वा तत्र स्थाने विद्यते, तस्मिन्काले यदि किञ्चिद् युध्मान् ऐतादृशं वाक्यं व्याहरति, तर्हि तस्मिन् वाक्ये लैव विश्वसिता।

XXII यतोनेके मिथ्याप्तीष्टा मिथ्याभविष्यद्वादिनश्च समुपस्थाय बहूनि चिह्नान्यहृतानि कम्माणि य दर्शयिष्यन्ति; तथा यदि सम्भवति तर्हि मनोनीतलोकानामपि मिथ्यामतिं जनिष्यन्ति।

XXIII पश्यत घटनातः पूर्वं सर्वकार्यस्य वार्तां युध्माभ्यमदाम् यूयं सावधानास्तिष्ठत।

XXIV अपरअत्र तस्य क्लेशकालस्याव्यवहिते परकाले भास्करः सान्धिकारो भविष्यति तथैव यन्द्रश्वन्दिकां न दास्यति।

XXV नभःस्थानि नक्षत्राणि पतिष्यन्ति, योममङ्गलस्था ग्रहाश्च विचलिष्यन्ति।

XXVI तदानीं महापराक्रमेण महेश्वर्योऽन् य मेधमारुह्यं समायान्तं मानवसुं मानवाः समीक्षिष्यन्ते।

XXVII अन्यत्र स निजदृष्टान् प्रतिष्ठत्य नभोभूम्योः सीमां यावद् जगतश्वरुद्दिग्भ्यः स्वमनोनीतलोकान् संग्रहीष्यति।

XXVIII उद्गम्बरतरो दृष्टान्तं शिक्षध्वं यदोऽग्म्बरस्य तरो नवीनाः शाखा जायन्ते पल्लवादीनि य निंगम्भन्ति, तदा निदाधकालः सविद्यो भवतीति यूयं ज्ञातुं शक्नुथ।

XXIX तदेव एता घटना दृष्ट्या स कालो द्वार्घ्यप्रस्थित इति जानीता।

XXX युध्मानं यथार्थं वदामि, आधुनिकलोकानां गमनात् पूर्वं तानि सर्वाणि धृतिष्यन्ते।

XXXI यावापृथिव्यो विचलितयोः सत्यो मर्दीया वाणी न विचलिष्यति।

XXXII अपरअत्र स्वर्गस्थदूतगणो वा पुत्रो वा तातादन्यः कोपि तं दिवसं तं दण्डं वा न जापयति।

XXXIII अतः स समयः कदा भविष्यति, ऐतज्ञानाभावाद् यूयं सावधानास्तिष्ठत, सतर्कश्च भूत्वा प्रार्थयद्वां;

XXXIV यद्गत् कश्चित् पुमान् स्वनिवेशनाद् दूरदेशं प्रति यात्राकरणकाले दासेषु स्वकार्यस्य भारमर्पयित्वा सर्वान् स्वे स्वे कम्माणि नियोज्यति; अपरं दौवारिकं जागरितुं समादिष्य याति, तदन् नरपुत्रः।

XXXV गृह्यतः सायंकाले निशीथे वा तृतीयत्यामे वा प्रातःकाले वा कदागमिष्यति तद् यूयं न जानीथः।

XXXVI स उडादागत्य यथा युध्मान् निद्रितान् न पश्यति, तदर्थं जागरितास्तिष्ठत।

XXXVII युध्मानं यद् वदामि तदेव सर्वान् वदामि, जागरितास्तिष्ठते ति।

XIV

- I तदा निस्तारोत्सवकिण्वडीनपूपोत्सवयोरारम्भस्य इन्द्रुये उवशिष्टे प्रधानयाजका अध्यापकाश्र केनापि छलेन योशुं धर्ता हन्तुञ्च मृगयाञ्चिकिरे;
- II किन्तु लोकानां कलहभयादृषिरे, नयोत्सवकाल उचितमेतदिति।
- III अनन्तरं वैथनियापुरुरे शिमोनकुष्ठिनो गृहे योशी भोट्कुमुपविष्टे सति कायिद् योषित् पाण्डरपाखाणस्य सम्पुटकेन महाघोतमतैलम् आनीय सम्पुटकं भंक्त्वा तस्मोत्तमाङ्कु तैलघारां पातयाञ्चिके।
- IV तस्मात् केचित् स्वान्ते कुप्यन्तः कथितवन्तः कुतोयं तैलापव्ययः?
- V यदेतत् तैल व्यक्तेष्ट तर्हि मुद्रापादशतत्रयाद्यविंकं तस्य प्राप्तमूल्यं दरिद्रलोकेभ्यो दातुमशक्षयत, कथमेतां कथपित्वा तथा योषिता सार्क वाचायुग्मन्।
- VI किन्तु योशुरुवाच, कुत अतेस्यै कृच्छ्रं ददासि? मत्यमियं कर्मोत्तमं कृतवती।
- VII दरिद्रः: सर्वदा युभाभिः सह तिष्ठन्ति, तस्माद् यूर्यं यदेच्छथ तदैव तानुपकर्ता शक्नुथ, किन्त्वर्ह युभाभिः सह निरन्तरं न तिष्ठन्ति।
- VIII अस्या यथासाध्यं तथैवाकरोदियं, श्मशानयापनात् पूर्वं समेत्य मद्रपुषि तैलम् अमर्द्यतु।
- IX अहं युष्मभ्यं यथार्थं कथयाभि, जगतां मध्ये यत्र यत्र सुसंवादोयं प्रयारयिष्यते तत्र तत्र योषित अतेस्याः स्मरणार्थं तर्कृतकर्मेतत् प्रयारयिष्यते।
- X ततः परं द्वादशानां शिष्याणामेक ईर्ष्यरियोतीयथिङ्कुदाख्यो योशुं परकरेषु समर्पयितुं प्रधानयाजकानां समीपमियाय।
- XI ते तस्य वाक्यां समाकर्षं सन्तुष्टः सन्तस्तस्मै मुद्रा दातुं प्रत्यज्ञानतः तस्मात् स तं तेषां करेषु समर्पणायोपायं मृगयामास।
- XII अनन्तरं किणवशून्यपूपोत्सवस्य प्रथमेऽहनि निस्तारोत्सवार्थं मेषमारणासमये शिष्यास्तं पप्रश्यः कुत्र गत्वा वयं निस्तारोत्सवस्य भोज्यमासाद्यिष्यामः? किमिष्ठिति भवान्?
- XIII तदार्णी स तेषां द्वयं प्रेरयन् बधाये युवयोः पुरमध्यं गतयोः सतो यो जनः सजलकुम्भं वहन् युवां साक्षात् करिष्यति तस्यैव पश्चाद् यातां;
- XIV स यत् सदां प्रवेष्यति तद्वनपतिं वदत्, गुरुराह यत्र सशिष्योऽन निस्तारोत्सवीयं भोजनं करिष्यामि, सा भोजनशाला कुत्रास्ति?
- XV ततः स परिष्कृतां सुसज्जितां बृहतीयञ्च यां शालां दर्शयिष्यति तस्यामस्मर्थं भोज्यद्रव्याभ्यासाद्यतां।
- XVI ततः शिष्यौ प्रस्थाय पुरं प्रविश्य स यथोक्तवान् तथैव प्राप्य निस्तारोत्सवस्य भोज्यद्रव्याणि समासाद्येताम्।
- XVII अनन्तरं योशुः सायंकाले द्वादशभिः शिष्यैः सार्क जगाम;
- XVIII सर्वेषु भोजनाय प्रोपविष्टेषु स तानुदितवान् युभानां यथार्थं व्याहरामि, अत्र युभाकमेको जनो यो मया सह भूक्ते मां परकरेषु समर्पयिष्यते।
- XIX तदार्णी ते दुःप्रिताः सन्त एकैक्षस्तां प्राञ्चमारब्धवन्तः स किमहं? पश्चाद् अन्य एकोभिद्ये स किमहं?
- XX ततः स प्रत्यवद्दृ अतेषां द्वादशानां यो जनो मया समं भोजनापात्रे पाणिं मज्जयिष्यति स एव।
- XXI मनुज्ञतनयमधि याद्वां लिभितमासते तद्वरुपा गतिस्तस्य भविष्यति, किन्तु यो जनो मानवसुतं समर्पयिष्यते हन्त तस्य जन्माभावे सति भद्रमभविष्यतु।
- XXII अपरञ्च तेषां भोजनसमये योशुः पूर्णं गृहीत्वेश्वरगुणान् अनुकीर्त्य भड्कत्वा तेष्यो दत्वा बधाषे, अतेषु गृहीत्वा भुजीद्वम् अतेषम् विग्रहश्चां।
- XXIII अनन्तरं स कंसं गृहीत्वेश्वरस्य गुणान् कीर्तयित्वा तेष्यो दृष्टौ, ततस्ते सर्वे पुः।
- XXIV अपरं स तानवादीद् बहूनां निमित्तं पातितं मम नवीननियमरुपं शोषितमेतत्।
- XXV युभानां यथार्थं वदाभि, ईश्वरस्य राज्ये यावत् सधोजातं द्राक्षारसं न पास्यामि, तावद्धं द्राक्षाकुलरसं पुन न पास्यामि।
- XXVI तदन्तरे ते गीतमेकं संगीय बहिं जैतुं निष्परिणां यपुः।

XXVII અથ યીશુસ્તાનુવાચ નિશાયામસ્યાં મધ્ય યુષ્માર્ક સર્વેષાં પ્રત્યુહો ભવિષ્યતિ યતો લિખિતમાસ્તે થથા, મેષાણાં રક્ષકાંશ્વ પ્રહરિષ્યામિ વૈ તતઃ: મેષાણાં નિવહો નુંનાં પ્રવિકીશોં ભવિષ્યતિ

XXVIII કન્તુ મદ્ધુથાને જાતે યુષ્માકમગેડહું ગાલીલે પ્રજિષ્યામિ

XXIX તદા પિતર: પ્રતિબભાષે, યથપિ સર્વેષાં પ્રત્યુહો ભવતિ તથાપિ મમ નૈવ ભવિષ્યતિ

XXX તતો યીશુરક્તાવાનું અહું તુભ્યં તથં કથયામિ, ક્ષણાદાયામધ્ય કુકુટસ્ય દ્વિતીયવારવણાતું પૂર્વ તં વારત્રયં માપમક્તિષ્યસે

XXXI કિન્તુ સ ગાઢે વ્યાહરદું યથપિ તવયા સાર્દ્દ મમ પ્રાણો યાતિ તથાપિ કથમપિ ત્વાં નાપહોષે; સર્વેદ્પિતરે તથૈવ ભભાષિષે

XXXII અપરશ્ચ તેષુ ગેતિશ્માનીનામકં સ્થાન ગતેષુ સ શિષ્યાનું જગાદ, યાવદહું પ્રાર્થ્યે તાવદત્ર સ્થાને યૂંં સમુપવિશતા

XXXIII અથ સ પિતરં યાકુબં યોહનન્ન ગૃહીતવા વપ્રાજી; અચ્યન્તં ત્રાસિતો વ્યાકુલિતશ્વ તેભ્ય: કથયામાસ,

XXXIV નિધનકાલવત્ત પ્રાણો મેડીવ દઃખમેતિ, યૂંં જાગ્રતોત્ર સ્થાને ત્રિષ્ટતા

XXXV તત: સ કિંચિદૂર્ધુર ગતવા ભૂમાવધોમુખ: પતિત્વા પ્રાર્થિતવાનેતત્ત્વ યદિ ભવિતું શક્યં તહીં દૃઃખ્યસમયોયં મતો દૂરીભવતુ

XXXVI અપરમુદ્દિતવાનું હે પિત હું પિત: સર્વે તવયા સાધ્યં, તતો હેતોરિમં કંસં મતો દૂરીકુરા, કિન્તુ તનું મેષાણો ન તવેચ્છાતો ભવતુ

XXXVII તત: પરં સ એત્ય તાનું નિદ્રિતાનું નિરીક્ષય પિતરં પ્રોવાચ, શિખોનું તં કિ નિદ્રાસિ? ઘટિકામેકામ્ય અપિ જાગરિતું ન શક્નોષિ?

XXXVIII પરીક્ષાયાં થથા ન પતથ તદર્થ સચેતનાઃ: સન્તઃ પ્રાર્થયધં; મન ઉદ્યુક્તમિતિ સત્યં કિન્તુ વપુશક્તિકં

XXXIX અથ સ પુનર્જિતવા પૂર્વવતુ પ્રાર્થયાશ્કે

XL પરાવૃત્તાગત્ય પુનરપિ તાનું નિદ્રિતાનું દદર્શ તદા તેણાં લોચનાનિ નિદ્રયા પૂણ્ણાનિ, તસ્માત્તસ્મૈ કા કથા કથયિતવ્યા ત એતેદું બોધુંન શેષના

XLI તત: પરં તૃતીયવારં આગત્ય તેભ્યો કથયદું ઇદાનીમપિ શયિત્વા વિશ્રામ્યથ? યથેણે જાતં, સમયશ્રોપસ્થિતઃ: પશ્યત માનવતનથ: પાપિલોકાંનાં પાણિષુ સમર્પણે

XLII ઉત્તિષ્ઠત, વયં પ્રજામો યો જનો માં પરપાણિષુ સમર્પણિષ્ટતે પશ્યત સ સમીપમાયાતઃ

XLIII ઇમાં કથાં કથયતિ સ, એતિહ્લાદશાનામેકો પિહૂદા નામા શિષ્યઃ: પ્રધાનયાજ્કાનામ્ય ઉપાધ્યાયાનાં પ્રાચીનલોકાનાશ્વ સંસ્કૃતે: ખજુલગુર્ધારિષો બહુલોકાનું ગૃહીતવા તસ્ય સમીપ ઉપસ્થિતવાનું

XLIV અપરશ્ચાસૌ પરપાણિષુ સમર્પણિતા પૂર્વભિતિ સંક્ષેતં કૃતવાનું યમહું ચુમ્બિષ્યામિ સ એવાસૌ તમેવ ધૃત્વા સાવધાનાં નયતા

XLV અતો હેતો: સ આગત્યૈવ યોશો: સવિધં ગતવા હે ગુરો હે ગુરો, ઇદ્યુક્તવા તં ચુચુમ્બા

XLVI તદા તે તદ્યુપરિ પાણીર્થપિત્વા તં દદ્ધઃ

XLVII તતસ્તસ્ય પાર્શ્વસ્થાનાં લોકાનામેક: ખરું નિજીકોષયનું મહાયાજ્કસ્ય દાસમેક પ્રહૃત્ય તસ્ય કર્ણ ચિછેદા

XLVIII પશ્યાદું યીશુસ્તાનું વ્યાજહાર ખજાનું લગુણાંશ્વ ગૃહીતવા માં કિ ચૌરં ધર્તાં સમાયાતાઃ?

XLIX મધ્યેમાન્દ્રાં સમુપાદિશનું પ્રત્યાહું યુષ્માલિભિ: સહ રિષ્યિતવાનતં, તરિમેનું કાલે યૂંં માં નાદીધરત, કિન્તુવનેન શાસ્ત્રીયં વચનં સેધનીયે

L તદા સર્વે શિષ્યાસ્તન પરિત્યજ્ય પલાયાશ્કે

LI અથૈકો યુવા માનવો નન્દાકાયે વસ્ત્રમેક નિધાય તસ્ય પશ્યાદું પ્રજનું યુવલોકૈ ધૂતો

LII વસ્ત્રં વિહાય નન્દ: પલાયાશ્કે

LIII અપરશ્ચ યસ્મિનું સ્થાને પ્રધાનયાજ્કા ઉપાધ્યાયા: પ્રાચીનલોકાશ્વ મહાયાજ્કન સહ સદસિ સ્થિતાસ્તસ્મિનું સ્થાને મહાયાજ્કસ્ય સમીપં યીશું નિચ્યઃ

LIV પિતરો દૂરે તત્પશ્યાદું ઇત્વા મહાયાજ્કસ્યાટુલિકા પ્રવિશ્ય કિન્ફ્રે: સહોપવિશ્ય વહિતાં જગ્રાહિ

- LV** તદાનીં પ્રધાનયાજકા મન્ત્રિણશ્વ યીશું ઘાતથિતું તત્પાતિકૂલ્યેન સાક્ષિણો મૃગયાઓહિરે, કિન્તુ ન પ્રાપ્તાઃ।
- LVI** અનેકેસ્ટદ્વિરૂદ્ધ મૃદ્દાસાક્ષે દરેપિ તેખાં વાક્યાનિ ન સમગ્યાચ્છન્તા।
- LVII** સર્વશ્રોતે કિયનત ઉત્થાય તસ્ય પ્રાતિકૂલ્યેન મૃદ્દાસાક્ષયં દત્તા કથયામાસુઃ;
- LVIII** ઇદં કરકૃતમન્દિર વિનાશ્ય દિનત્રયમધ્યે પુનરપરમ્ભ અકરકૃતં મન્દિર નિર્માસ્યામિ, ઇતિ વાક્યમ્ભ અસ્ય
મુખ્યાત શુતમસ્માલિરતિ।
- LIX** કિન્તુ તત્ત્વાપિ તેખાં સાક્ષયકથા ન સફ્ફૂતાઃ।
- LI** અથ મહાયાજકો મધ્યેસભ્ય ઉત્થાય યીશું વ્યાજહાર, એતે જનાસ્ત્વથિ યત્ત સાક્ષયમદૃઃ ત્વેતસ્ય
કિમાયુતરં કિ ન દાસ્યસિ?
- LXI** કિન્તુ સ કિમાયુતરં ન દત્તા મૌનીભૂય તસ્યૌ; તતો મહાયાજકઃ પુનરપિ તં પૃષ્ઠાવાન્ત્વં સચ્ચિદાનન્દસ્ય
તનયો ઇભિષિકતસ્તતાઃ?
- LXII** તદા યીશુસ્તં પ્રોવાચ ભવાયાહમ્ભ યુધ્યાન્ન સર્વશક્તિમતો દક્ષીણપાશ્ર્વ સમુપવિશાન્તં મેધ મારુદ્ય
સમાયાન્તત્ત્વ મનુષ્યપુત્રં સન્દ્રક્ષયથા।
- LXIII** તદા મહાયાજકઃ સર્વે વમનં છિત્વા વ્યાવહરત્તું
- LXIV** કિમસમાક્ત સાક્ષિલિ: પ્રયોજનમ્ભ ઈશ્વરનિન્દાવાક્ય યુષ્માભિરશ્રાવિ કિ વિચારયથ? તદાનીં સર્વે
જગહૃયે નિધનદાનમહૃત્તિ।
- LXV** તતઃ કશ્ચિત્ત કશ્ચિત્ત તદ્વપુષિ નિષીવં નિયિક્ષેપ તથા તન્મુખમાસ્થાદ્ય ચપેટેન હત્વા ગદિતવાન્ત
ગણયિત્વા વદ, અનુયાયી ચપેટેસ્તમાજધ્યાનુઃ:
- LXVI** તતઃ પરં પિતરેદૃલિકાઃકોષે તિજતિ મહાયાજકસ્યૈકા દાસી સમેત્ય
- LXVII** તં વિનિતાપું ગૃહિન્તાં વિલોક્ય તં સુનિરીક્ષ્ય બભાષે ત્વમપિ નાસરતીયથીશો: સંક્રિનામ્ભ એકો જન
આસીઃ।
- LXVIII** કિન્તુ સોપહૃત્ય જગાદ તમહં ન વચ્ચી ત્વં યત્ત કથયમિ તદ્યાહં ન બુદ્ધધો તદાનીં પિતરે ચત્વરં
ગતવતિ કુંકુટો રૂશાવ।
- LXIX** અથાન્યા દાસી પિતરં દૃષ્ટવા સમીપસ્થાન્ત જનાન્ત જગાદ અયં તેખામેકો જનઃ।
- LXX** તતઃ સ દ્વિતીયવારમ્ભ અપહૃતવાન્ત પ્રશ્નાત્ત તત્ત્વથા લોકાઃ પિતરં પ્રોચુસ્તવમવશં તેખામેકો જનઃ યત્તસ્વં
ગાલીલીયો નર ઇતિ તોવોચ્ચારણં પ્રકાશયતિ।
- LXXI** તદા સ શપથાભિશાસ્પૌ કૃત્વા પ્રોવાચ યૂચં કથાં કથયથ તં નરં ન જાનેડહં!
- LXXII** તદાનીં દ્વિતીયવારં કુંકુટો ડરાવીત્તું કુંકુટસ્ય દ્વિતીયરવાત્પૂર્વ તં માં વાત્રયમ્ભ અપહોષ્યસિ, ઇતિ
યદ્વાકયં યીશુના સમુદ્દરં તત્ત તદા સંસ્કૃત્ય પિતરો રોદિતુમ્ભ આરભતા।
- XV**
- I અથ પ્રભાતે સતિ પ્રધાનયાજકાઃ પ્રાઞ્ચ ઉપાધ્યાયાઃ સર્વે મન્ત્રિણશ્વ સભાં કૃત્વા યીશું બન્ધયિત્વ
પીલાતાષ્યસ્ય દેશાધિપતે: સવિધં નીતાં સર્મધ્યામાસ્માઃ।
- II તદા પીલાતસં પૃષ્ઠવાન્ત્વ કિ યિહુદીયલોકાનાં રાજા? તતઃ સ પ્રત્યકૃતવાન્ત્વ સત્યં વદસિ।
- III અપરં પ્રધાનયાજકાસત્તસ્ય બહુષુ વાક્યેષુ દોષમારોપયાશ્રુઃ કિન્તુ સ કિમપિ ન પ્રત્યુવાચ।
- IV તદાનીં પીલાતસં પુનઃ પરપ્રથ ત્વં કિ નોતરયસિ? પશ્યેતે ત્વદ્વિરૂદ્ધ કતિષુ સાથ્યેષુ સાક્ષાં દદતિ।
- V કિન્તુ યીશુસ્તદાપિ નોતરં દદો તતઃ પીલાત આશ્રય્ય જગામ।
- VI અપરં કારાબદ્ધે કસ્તિભ્રિત્ત જને તન્મહોસવકાલે લોકૈ ર્યાચિતે દેશાધિપતિસ્તં મોચયતિ।
- VII યે ચ પૂર્વમુપલવમકાષુરૂપલવે વધમપિ કૃતવન્તત્ત્વેષાં મધ્યે તદાનોં બરબ્યાનામક એકો બદ્ધ આસીતુ।
- VIII અતો હેત્તાઃ પૂર્વાપરીયાં રીતિકથાં કથયિત્વા લોકા ઉચ્ચૈરૂપન્તાઃ પીલાતસ્ય સમક્ષાં નિવેદયામાસુઃ।
- IX તદા પીલાતસતાનાયાચ્છૌ તહીં કિ યિહુદીયાનાં રાજાનં મોચયિષ્યામિ? યુષ્માભિ: કિમિષ્યતે?
- X યતઃ પ્રધાનયાજકા ઇષ્યાર્તા એવ યીશું સમાર્પયન્તિ સ વિવેદ।
- XI કિન્તુ યથા બરબ્યાં મોચયિત્ત તથા પ્રાર્થયિતું પ્રધાનયાજકા લોકાન્ત પ્રવર્ત્યામાસુઃ।
- XII અથ પીલાત: પુનઃ પૃષ્ઠવાન્ત્તહી યં યિહુદીયાનાં રાજેતિ વદથ તસ્ય કિ કરિષ્યામિ યુષ્માભિ: કિમિષ્યતે?
- XIII તદા તે પુનરપિ પ્રોચ્યે: પ્રોચુસ્તં કુરો વેધય।

XIV तस्मात् पीलातः कथितवान् कुतः? स किं कुकर्म्म कृतवान्? किन्तु ते पुनश्च रवन्तो व्याजहुसं कुशे वेधय्।

XV तदा पीलातः सर्वाल्लोकान् तोषयितुभिर्यज्ञं बरब्यां मोययित्वा यीशुं कशाभिः प्रहृत्य कुशे वेष्टुं तं समर्पयाम्यभूवा।

XVI अनन्तरं सैन्यगाणोडवृत्तिकाम् अर्थाद् अधिपते गृहं यीशुं नीत्वा सेनानिवं समाहृपत्।

XVII पश्यात् ते तं धूमलवर्णवस्त्रं परिधाय कण्ठकमुकुटं रथयित्वा शिरसि समारोधं।

XVIII हे यिष्ठूदीयाणां राजन् नमस्कार इत्युक्त्वा तं नमस्कत्तमारेभिः।

XIX तस्योत्तमाङ्गे वेत्रादातं यकुस्तदाने निष्ठीवशं नियक्षिपुः, तथा तस्य समुपे जानुपातं प्रशोमुः।

XX इत्यमुपादस्य धूमवर्णवस्त्रम् उत्तार्थं तस्य वस्त्रं तं पर्यधापयन् कुशे वेष्टुं बहिर्निन्युश्च।

XXI ततः परं सेकन्दरस्य रुक्ष्य य पिता शिमोनामा कुरीलीयलोक एकः कुतश्चिद् ग्रामादत्यं पथि याति तं ते यीशोः कुशं वोकुं बलाद् दध्नुः।

XXII अथ गुर्वाल्लासा अर्थात् शिरःकपालनामकं स्थानं यीशुमानीय

XXIII ते गन्धरवस्मिन्निं द्राक्षारसं पातुं तस्मै दद्यः किन्तु स न जग्राह।

XXIV तस्मिन् कुशे विष्टु सति तेषामेकेकाः किं प्राप्यतीति निर्णयाय

XXV तस्य परिवेयानां विभागार्थं गुटिकापातं यकुः।

XXVI अपरम् एष यिष्ठूदीयानां राजेति लिपिं दोषपत्रं तस्य शिरश्चिद्व्यम् आरोपयाऽङ्कुः।

XXVII तस्य वामदक्षिणयो द्वीं चौरौ कुशयो विविधाते।

XXVIII तेनेव "अपराधिजने: सार्वं स गणितो भविष्यति," इति शास्त्रोक्तं वयनं सिष्टमभूता।

XXIX अनन्तरं मार्गे ये ये लोका गमनागमने यकुस्ते सर्वं एव शिरांस्यान्दीत्यं निन्दन्तो जगदुः, रे मन्दिरनाशक रे दिनत्रयमध्ये तनिम्नार्थकः।

XXX अधुनात्मानम् अवित्वा कुशाद्वरोह।

XXXI किञ्च प्रधानयाजका अध्यापकाश्च तद्वत् तिरस्कृत्य परस्परं चयक्षिरे एष परानावत् किन्तु स्वमवितुं न शक्नोति।

XXXII पदीसापेलो राजाभिषिक्तस्त्राता भवति तर्हयूनै कुशाद्वरोहतु वयं तद् दृष्ट्वा विश्वसिष्यामः; किञ्च यौ लक्षी तेन सार्वं कुशे उविष्टुं तात्परिः निर्लक्षयामासतुः।

XXXIII अथ द्वितीययामात् तुतीययामं यावत् सर्वो देशः सान्धकारोभूत्।

XXXIV ततस्तुतीयप्रहरे यीशुरुच्येवदृष्टं एली एली लामा शिवकनी अर्थाद् "हे मदीश मदीश तं पर्यत्याक्षीः कुतो हि मां?"

XXXV तदा समीपस्थलोकानां केयित् तद्वाज्ञं निशम्याचाभ्युः पश्येष अलियम् आहूयति।

XXXVI तत एको ज्ञो धावित्वागत्यं स्पस्जे लभ्यसं पूरयित्वा तं नदाग्रे निधाय पातुं तस्मै दत्त्वावदत् तिष्ठ एविय एनमवरोहयित्म् एतो न वेति पश्यामि।

XXXVII अथ यीशुरुच्यैः समाहृय प्राणान् जडौ।

XXXVIII तदा मन्दिरस्य जवनिकृद्व्यादधः यन्ता विदीर्णा द्विखलकाभूत्।

XXXIX किञ्च इत्यमुच्यैराहृयं प्राणान् त्यजन्तं तं दृष्ट्वा तदक्षणाय नियुक्तो यः सेनापतिरासीत् सोवदत् नरोयम् ईश्वरपुत्र इति सत्यम्।

XL तदानीं मगदीनी मरिसम् कनिष्ठयाकूबो योसेश्व मातान्यमरियम् शालोभी य याः स्त्रियो

XLI गालील्प्रदेशे यीशुं सेवित्वा तदनुगमिन्यो जाता इमास्तदन्याश्च या अनेका नार्यो यीशुना सार्वं यित्तशालममायातास्ताश्च दूरात् तानि दृश्युः।

XLII अथासान्दिनस्यार्थाद् विश्रामवारात् पूर्वदिनस्य सायंकाल आगत

XLIII ईश्वरराज्यापेक्षयरिमथीयपूष्फङ्नामा मान्यमन्त्री समेत्य पीलातसविधं निर्भयो गत्वा यीशोर्देहं यपाये।

XLIV किन्तु स इदानीं मृतः पीलात ईत्यसम्बवं मत्वा शतसेनापतिमाहृय स कदा मृत इति प्रमर्शः।

XLV शतसेनापतिमुखात् तज्जात्वा यूष्फ़े यीशोर्देहं ददी।

XLVI પશ્વાતું સ સૂક્ષ્મં વાસઃ કીત્વા યોશો: કાયમવરોહ્ય તેન વાસસા વેષાધિત્વા ગિરૌ ખાતશમશાને સ્થાપિતવાન્દું પાખાણં લોધિથિતવા દ્વારિ નિદ્ધે

XLVII કિન્તુ યત્ સોસ્થાયત તત મગદ્વીની મરિયમ્ ચોસિમાતુમરિયમ્ ચ દૃદ્ધશતૃઃ

XVI

I અથ વિશ્રામવારે ગતે મગદ્વીની મરિયમ્ યાકૂબમાતા મરિયમ્ શાલોમી ચેમાસં મર્દભિંતું સુગન્ધિદ્વ્યાણિ કીત્વા

II સપ્તાહપ્રથમદિનેતપ્રત્યુષે સુચ્છોદયકાલે શમશાનમુપગતાઃ

III કિન્તુ શમશાનદ્વારાપાખાણોડતિભૂહ્ન્તં કોડપસારથિષ્ટીતિ તાઃ પરસ્પર ગદન્તિ!

IV એતહિ નિરીક્ષય પાખાણો દ્વારો ડપસારિત ઇતિ દૃદ્ધશુઃ

V પશ્વાતાઃ શમશાનં પ્રવિશ્ય શુકલવર્ણાદીર્ઘપરિચ્છદાવૃત્તમેક્ત યુવાનં શમશાનદક્ષિણપાશ્ર્વ ઉપવિષ્ટ દૃદ્ધવા ચમચ્યકૃઃ

VI સોડવદત્તું માલૈષ યું કુશો હતં નાસરતીયયીશું ગવેષયથ સોત્ર નાસ્તિ શમશાનદૃદ્ધશ્વાત્તઃ તે ર્યત્ર સ સ્થાપિતઃ સ્થાનં તાર્દિં પશ્યતાઃ

VII કિન્તુ તેન યથોક્તં તથા યુષ્માકમગ્રે ગાલીલં યાસ્યતે તત્ર સ યુષ્માન્દું સાક્ષાત્ કરિષ્યતે યું ગત્વા તરસ્ય શિષ્યોચ્ય: પિતરાય ચ વાતામિમાં કથયતાઃ

VIII તાઃ કમ્પિતા વિસ્તિતાશ્ર તૂણ્ણ શમશાનાદ્બ બહિર્ગ્રત્વા પલાયન્ત ભયાત્ કમપિ કિમપિ નાવંદ્શ્યા

IX અપરં યીશુઃ સપ્તાહપ્રથમદિને પ્રત્યુષે શમશાનદૃદ્ધશ્વાય યસ્યાઃ સપ્તભૂતાસ્ત્યાજ્ઞિતાસ્તસ્યૈ મગદ્વીનીમરિયમે પ્રથમં દર્શનં દદ્દી

X તતઃ સા ગત્વા શોકરોદનકૃદ્ભોડુનગતલોકેભ્યસ્તાં વાત્તા કથયામાસા

XI કિન્તુ યીશુઃ પુનર્જીવન્દું તરણે દર્શનં દત્તવાનિતિ શુત્વા તે ન પ્રત્યયન્દુઃ

XII પશ્વાતું તેખાં દ્વારો ગ્રામયાનકાલે યીશુર્ન્યવેશં ધૃત્વા તાભ્યાં દર્શનં દદ્દી!

XIII તાવપિ ગત્વાચાશિષ્યોભ્યસ્તાં કથાં કથયાઅંકૃતુઃ કિન્તુ તથ્યો: કથામપિ તે ન પ્રત્યયન્દુઃ

XIV શેષત એકાદશશિષ્યોભ્યુઃ બોજનોપવિષ્ટુઃ યીશુસ્તેભ્યો દર્શનં દદ્દી તથોત્થાનાત્પરં તદ્દર્શનપ્રાપ્તલોકાનાં કથાયામવિશ્વાસકરણાતું તેખામવિશ્વાસમનઃકાઠિચાભ્યાં હેતુભ્યાં સ તાંસતજ્જિતવાનુઃ

XV અથ તાનાચયબ્ધૌ યું સર્વજગદ્ ગત્વા સર્વજ્જનાનું પ્રતિ સુસંવાદે પ્રચારયતાઃ

XVI તત્ર યઃ કિંચદ્દ વિશ્રસ્ય મજીજ્જતો ભવેત્ત સ પરિત્રાસ્યતે કિન્તુ યો ન વિશ્વસિષ્યતિ સ દૃદ્ધથિષ્યતે

XVII કિંજ યે પ્રચેષ્યન્તિ તૈરીદૃગ્ આશ્રાર્ય કર્મ પ્રકાશથિષ્યતે તે મન્માના ભૂતાન્દું ત્યાજથિષ્યન્તિ ભાષા અન્યાશ્વ વદિષ્યન્તિ

XVIII અપરં તૈઃ સર્પષુ ધૃતેષુ પ્રાણનાશકવસ્તુનિ પીતે ચ તેખાં કાપિ ક્ષતિ ન્ ભવિષ્યતિ; રોગિણાં ગાત્રેષુ કરાપિતે તેડોરોગા ભવિષ્યાન્તિ ચા

XIX અથ પ્રભુસ્તાનિત્યાદિશ્ય સ્વર્ગાનીતિઃ સન્દુઃ પરમેશ્વરસ્ય દક્ષિણ ઉપવિશેશઃ

XX તત્ત્સે પ્રસ્થાય સર્વત્ર સુસંવાદીયકથાં પ્રચારથિતુમારેભિરે પ્રભુસ્તું તેખાં સહાયઃ સન્દુઃ પ્રકાશિતાશ્રાર્યકિચાનિસ્તાં કથાં પ્રમાણવર્તી ચકારી ઇતિ

લૂકલિખિત: સુસંવાદ:

- I પ્રથમતો ચે સાક્ષિણો વાક્યપ્રચારકાશ્વાસનું તેડસ્માં મધ્યે યદ્યત્ત સપ્રમાણં વાક્યપર્યન્તિ સ્મ
- II તદનુસારતોડન્યેપિ બહવસ્તલ્લતાન્ત રચયિતું પ્રવૃત્તાઃ|
- III અતએવ હે મહામહિમથિયકિલ્તં ચા ચા: કથા અશિક્ષયથાસ્તાસાં દુધપ્રમાણાનિ યથા પ્રાજ્ઞોષિ
- IV તદ્યથ પ્રથમમારાભ્ય તાનિ સર્વીણિ જાત્વાહમપિ અનુકુમાતું સર્વવૃત્તાન્તાનું તુફ્યં લેખિતું મતિમકાર્ષમ્ય|
- V પિહુદાદેશીયહેરોદ્રામકે રાજત્વં કુર્વતિ અભીયાજકસ્ય પથ્યાધિકારી સિખરિયનામક એકો યાજકો હારોશવંશોદ્વા ઇલીશેવાયા
- VI તસ્ય જાયા દ્વાવિમૈ નિર્દોષો પ્રભો: સર્વજ્ઞા વ્યવસ્થાશ્ર સંમચ્ય ઈશ્વરદૃષ્ટૌ ધાર્મિકાવાસ્તામ્ય
- VII તથો: સન્તાન એકોપિ નાસીત્તું યત ઇલીશેવા બન્ધા તૌ દ્વાવેવ વૃદ્ધાવભવતામ્ય
- VIII યદા સ્વપ્યાનુકુમેણ સિખરિય ઈશ્વાસ્ય સમક્ષં યાજકીયં કર્મ કરોતિ
- IX તદા યજસ્ય દિનપરિપાયા પરમેશ્વરસ્ય મન્દિરે પ્રવેશકાલે ધૂપજ્વલાન કર્મ તસ્ય કરણીયમારીતુ
- X તકૃપજ્વલનકાલે લોકનિવહે પ્રાર્થનાં કર્તું બહિસ્તિષ્ઠિતિ
- XI સતિ સિખરિયો યસ્યાં વેદાં ધૂપં જ્વાલધતિ તદ્ક્ષિણપાર્શ્વે પરમેશ્વરસ્ય દૂત એક ઉપસ્થિતો દર્શનં દદૌ|
- XII તં દૃષ્ટવા સિખરિય ઉદ્ઘ્રિજે શશ્ક્રે ચા
- XIII તદા સ દૂલ્સં બભાષે હે સિખરિય મા ભૈસ્તવ પ્રાર્થના ગ્રાહા જાતા તવ ભાર્યા ઇલીશેવા પુત્રં પ્રસોષ્યતે તસ્ય નામ ચોંહું ઇતિ કરિષ્યસિ|
- XIV કિંચ ત્વં સાનન્દ: સહર્ષેશ્ર ભવિષ્યસિ તસ્ય જનમનિ બહવ આનન્દિષ્યન્તિ ચા
- XV પથો હેતો: સ પરમેશ્વરસ્ય ગોચરે મહાનું ભવિષ્યતિ તથા દ્રાક્ષારસં સુરાં વા કિમપિ ન પાસ્યતિ, અપરં જન્મારાભ્ય પવિણેણાત્મના પરિણૂઝિઃ
- XVI સનું ઇસ્તાયેલ્વંશીયાનું અનેકાનું પ્રભો: પરમેશ્વરસ્ય માર્ગમાનેષ્યતિ|
- XVII સત્તાનાનું પ્રતિ પિતૃણાં મનાંસિ ધર્મજ્ઞાનાં પ્રત્યનાજાગ્રાહિષ્ય પરાવર્ત્તિયિતું, પ્રભો: પરમેશ્વરસ્ય સેવાર્થમું એકાં સાજીજતજાતિં વિધાતુંશુ સ અભિયુરૂપાત્મશક્તિપ્રાપ્તસત્તસ્યાગે ગમિષ્યતિ|
- XVIII તદા સિખરિયો દૂતમવાદીતું કથમેતદ્દ વેત્સ્યામિ? યતોહુ વૃદ્ધો મમ ભાર્યા ચ વૃદ્ધા
- XIX તતો દૂતઃ પ્રત્યુવાચ પશેશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્રત્તો જિબાયેલનામા દૂતોહું તવા સહ કથાં ગદિંતું તુફ્યમિમાં શુભવાર્તાં દાટુંશુ પ્રેષિતઃ|
- XX કિંતુ મદીયં વાક્યં કાલે ફિલિષ્યતિ તત્ત તવા ન પ્રતીતમું અત: કારણાદ્દ યાવદેવ તાનિ ન સેલ્સ્યન્તિ તાવત્ત ત્વં વકૃતુંશકતો મૂકો ભવા|
- XXI તદાનો ચે લોકાઃ સિખરિયમપૈક્ષન્ત તે મધ્યેમન્દિરં તસ્ય બહુવિલમ્બાદ આશ્રાર્ય મેનિરે|
- XXII સ બહિરાગતો યદા કિમપિ વાક્યં વકૃતુમશકતઃ સફ્ક્રેં કૃત્વા નિઃશબ્દસત્તસ્યૌ તદા મધ્યેમન્દિરં કસ્યયિદું દર્શનં તેન પ્રાત્પદ્મ ઇતિ સર્વે બુબુધિરે|
- XXIII અનન્તરં તસ્ય સેવનપયાચે સમ્પૂર્ણો સતિ સ નિજગોહું જગામા|
- XXIV કતિપયદિનેષુ ગતેષુ તસ્ય ભાર્યા ઇલીશેવા ગબ્દવતી બલ્લૂવ
- XXV પશ્ચાત્તુ સા પશ્ચમાસાનું સંગોધાકથયતું લોકાનાં સમક્ષં મમાપમાનં ખણદિયિતું પરમેશ્વરો મયિ દૃષ્ટિ પાતથિત્વા કર્મોદ્દંશું કૃતવાનુ|
- XXVI અપરઅન્ત તસ્યા ગબ્દસ્ય ષષ્ઠે માસે જાતે ગાલીઅદેશીયનાસરતપુરે
- XXVII દાયુદી વંશીયાચ યુષ્ટફનામે પુરુષાચ યા મરિયમાનુકુમારી વાગ્દતાસીત્ત તસ્યાઃ સમીપં જિબાયેલ્ દૂત ઈશ્વરાણ પ્રહિતઃ|
- XXVIII સ ગત્વા જગાદ હે ઈશ્વરાનુગૃહીતકન્યે તવ શુભં ભૂયાત્ત પ્રભુ: પરમેશ્વરસત્તવ સહાયોસ્તિ નારીણાં મધ્યે ત્વેવ ધન્યા|
- XXIX તદાનો સા તં દૃષ્ટવા તસ્ય વાક્યત ઉદ્ઘ્રિજ્ય કીદુંશાં ભાષણમિદ્મ ઇતિ મનસા ચિન્તયામાસા|

- XXX** ततो दूटोडवद्यत् हे मरियम् भयं माकार्षीः, त्वयि परमेश्वरस्यानुग्रहोस्ति।
XXXI पश्य त्वं गर्भं धृत्वा पुत्रं प्रसोष्यसे तस्य नाम यीशुरिति करिष्यसि।
XXXII स महान् भविष्यति तथा सर्वप्यः श्रेष्ठस्य पुत्रं इति ख्यास्यति; अपरं प्रभुः परमेश्वरस्तस्य पितृदृश्यैः सिंहासनं तस्मै दास्यति;
XXXIII तथा स याकूबो वंशोपरि सर्वप्यां राजत्वं करिष्यति, तस्य राजत्वस्यान्तो न भविष्यति।
XXXIV तदा मरियम् तं दूतं बभाषे नाहं पुरुषसङ्कुः क्रोमि तर्हि कथमेतत् सम्भविष्यति?
XXXV ततो दूटोडवद्यत् पवित्र आमा त्वामाश्रायिष्यति तथा सर्वश्रेष्ठस्य शक्तिस्तवोपरि छायां करिष्यति ततो डेलोस्तवं गर्भर्द्दृष्टयः पवित्रबालको जनिष्यते स ईश्वरसुपुत्रं इति ख्यातिं प्राप्स्यति।
XXXVI अपरश्च पश्य तव ज्ञातिरिलीशेवा यां सर्वं बन्ध्यामवद्यन् इदानीं सा वार्ष्ण्ये सन्तानमेऽगर्भोऽधारयत् तस्य राजमासोभूत्।
XXXVII किमपि कर्म नासाध्यम् ईश्वरस्य।
XXXVIII तदा मरियम् जगाद्, पश्य प्रलेरवं दासी मह्यं तव वाक्यानुसारेण सर्वमेतद् घटतामः अनन्तरं दृतस्तस्याः समीपात् प्रतरस्थै।
XXXIX अथ कतिपयद्विनात् परं मरियम् तस्मात् पवृत्तमप्यपेशीयपिष्ठूदाया नगरमेकं शीदां गत्वा।
XL सिंहरियाजकस्य गृहं प्रविश्य तरस्य ज्ञायाम् इलीशेवां सम्भोध्यावदत्।
XLI ततो मरियमः सम्भोधनवाक्ये इलीशेवायाः कर्षयोः प्रविष्टमात्रे सति तस्या गर्भस्थवालको ननर्ता तत इलीशेवा पवित्रेणात्मना परिपूर्णा सती।
XLII प्रोच्यैग्नितुमारेभे, योक्षितां मध्ये व्येव धन्या, तव गर्भस्थः शिशुश्र धन्यः।
XLIII त्वं प्रभोमाता, मम निवेशने त्वया चरणावर्पितौ, ममाद्य सौभाग्यमेतत्।
XLIV पश्य तव वाक्ये मम कर्षयोः प्रविष्टमात्रे सति ममोदरस्थः शिशुरानन्दान् ननर्ता।
XLV या स्त्री व्यष्टसीत् सा धन्या, यतो डेलोस्तां प्रति परमेश्वरोक्तं वाक्यं सर्वं सिद्धं भविष्यति।
XLVI तदानीं मरियम् जगाद् धन्यवादं परेशस्य करोति मामकं मनः।
XLVII ममात्मा तारकेशो य समुल्लासां प्रगच्छति।
XLVIII अकरोत् स प्रभुं हृष्टिं स्वदास्या दृग्तिं प्रति पश्याद्यारभ्य मां धन्यां वक्ष्यन्ति पुरुषाः सदा।
XLIX यः सर्वशक्तिमान् यस्य नामापि य पवित्रकं स एव सुमहत्कर्म फृतवान् मन्त्रिभिर्कं।
L ये विभ्यति ज्ञानास्तस्मात् तेषां सन्तानपंक्तिषु अनुक्रमा तदीया य सर्वदैव सुतिष्ठति।
L1 स्वप्नाहुबलतस्तेन प्राकाशयत पराक्रमः मनःकुमन्त्राणासार्द्धं विकीर्णन्तेऽलिमानिनः।
LII सिंहासनगताल्लोकान् बविनश्चावरोह्य सः पदेष्वृच्युष्व लोकांस्तु क्षुद्रान् संस्थापयत्यपि।
LIII क्षुधितान् मानवान् द्रव्यैरुत्तमैः परितर्थं सः सकलान् धनिनो लोकान् विसृजेद् रिक्तहस्तकान्।
LIV इच्छाहीमि य तद्वेशो या द्यास्ति सहैव तां स्मृत्वा पुरा पितृशां नो यथा साक्षात् प्रतिश्रुतां।
LV इच्छायेव्येवक्तसेन तथोपक्रियते स्वयम्।
LVI अनन्तरं मरियम् प्रायेण मासत्रयम् इलीशेवाया सहोषित्वा व्याधुय्य निजनिवेशनं ययौ।
LVII तदनन्तरम् इलीशेवायाः प्रसवकाल उपस्थिते सति सा पुत्रं प्रासोष्ट।
LVIII ततः परमेश्वरस्तस्यां महानुग्रहं फृतवान् अतेत् श्रुत्वा समीपवासिनः कुटुम्बाश्रागत्य तया सह मुमुक्षुः।
LIX तथाएते दिने ते बालकस्य त्वयं छेतुम् अतेय तस्य पितृनामानुरूपं तत्राम सिंहरिय इति कर्तुमीषुः।
LG किन्तु तस्य माताकथयत् तत्र, नामास्य योहन् इति कर्तव्यम्।
LXI तदा ते व्याहन् तव वंशमध्ये नामेष्वां कस्यापि नास्ति।
LXII ततः परं तस्य पितरं सिंहरियं प्रति सङ्केत्य पप्रस्तुः शिशोः किं नाम कारिष्यते?
LXIII ततः स फलकमेकं यायित्वा लिलेभ तस्य नाम योहन् भविष्यति तस्मात् सर्वं आश्र्यं मेनिरे।
LXIV तत्क्षणां सिंहरियस्य जिह्वाजाङ्गेऽपगते स मुखं व्यादाय स्पष्टवर्णमुच्यार्थं ईश्वरस्य गुणानुवादं चकार।

LXV તસ્માચ્યતુર્દિકસ્થા: સમીપવાસિલોકા ભીતા એવમેતા: સર્વાઃ કથા ધિહૂદાયા: પર્વતમયપ્રદેશસ્ય સર્વત્ર પ્રચારિતાઃ|

LXVI તસ્માત્ શ્રોતારો મન:સુ સ્થાપિત્વા કથયામ્બભૂતુઃ કીદૃષોયં બાલો ભવિષ્યતિ? અથ પરમેશ્વરસ્તસ્ય સહાયોભૂતુ|

LXVII તદા યોહન: પિતા સિખરિય: પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણઃ સન્ એતાદું ભવિષ્યદ્ધાક્યં કથયામાસા

LXVIII ઇસ્તાયોલ: પ્રલુ ર્ઘસ્તુ સ ધન્ય: પરમેશ્વરઃ અનુગ્રહ નિજાલોકાન્ સ એવ પરિમોચયેતુ

LXIX વિપક્ષજનહસ્તેભ્યો ધ્યા મોગ્યામહે વયં યાવજળુવઅ ધર્મોણ સારબ્યેન ચ નિર્ભયાઃ|

LXX સેવામહે તમેવેકમ્ અનેતકારણમેવ ચા સ્વકીયં સુપ્વિત્રાં સંસ્મૃત્ય નિયમં સદા|

LXXI કૃપાય પુરુષાનુ પૂર્વન્ નિકાથાર્થાતુ ન: પિતુઃ ઇથાહીમ: સમીપે ચ શપથં કૃતવાનુ પુરા

LXXII તમેવ સહલં કર્ત તથા શરૂગણસ્ય ચા અંતીયાકારિણશ્રૈવ કરેભ્યો રક્ષણાય ન:|

LXXIII સૃદ્ધે: પ્રથમતઃ સ્વીયૈ: પવિત્રે ભર્વિવાદિભિઃ|

LXXIV યથોકૃતવાનું તથા સ્વરસ્ય દાયુદ: સેવકસ્ય તુ|

LXXV વંશે ત્રાતારમેક સ સમૃત્યાદિતવાનું સ્વરયમુ|

LXXVI અતો હે બાલક તન્તુ સર્વાભ્યઃ શ્રેષ્ઠ એવ ચઃ તસ્વૈવ ભાવિવાદીતિ પ્રવિષ્યાતો ભવિષ્યસિ| અસ્માંક ચરણાનું ક્ષેમે માર્ગો ચાલિપિતું સદા એવં ધ્વા-તેર્થતો મૃત્યુશ્છાયાયાં યે તુ માનવાઃ|

LXXVII ઉપવિષાસ્તુ તાનેવ પ્રકાશપિતુમેવ હિ કૃત્વા મહાનુક્રમાં હિ યામેવ પરમેશ્વરઃ|

LXXVIII ઊર્દ્વપ્તાં સ્વૂર્ધ્યમુદાયૈવાસમ્ભયં પ્રાદાનુ દર્શનાં તયાનુક્રમ્યા સ્વરસ્ય લોકાનાં પાપમોચને|

LXXIX પરિત્રાણસ્ય તેભ્યો હિ જ્ઞાનવિશ્રાણાય ચા પ્રત્નો મર્મિં પરિજ્ઞર્તુ તસ્યાગ્રાયી ભવિષ્યસિ||

LXXX અથ બાલક: શરીરેણ બુદ્ધ્યા ચ વર્દ્ધિતુમારેભે; અપરંતુ સ ઇસ્તાયેલો વંશીયલોકાનાં સમીપે ચાવત્તુ પ્રકૃતીભૂત્સત્તાસ્તાવત્ પ્રાન્તરે ન્યવસતુ|

II

I અપરંતુ તસ્મિનું કાલે રાજ્યસ્ય સર્વોધાં લોકાનાં નામાનિ લેવધિત્મું અગસ્તકૈસર આજાપ્યામાસા

II તદનુસારેણ કુરીણિયાનમનિ સુરિયાદેશસ્ય શાસકે સતિ નામલેખનં પ્રારેભો|

III અતો હેતો નર્મિ લેખિતું સર્વો જનાઃ સ્વીયં સ્વીયં નગરં જગ્મુઃ|

IV તદાર્દી પૂષ્ટું નામ લેખિતું વાગદત્યા સ્વભાર્યા ગબ્ભવત્વા મરિયમા સહ સ્વયં દાયુદ: સજાતિવંશ ઇતિ કારણાદ્દ ગાલીલ્બ્રદેશસ્ય નાસરતનગરાદુ

V ધિહૂદાપ્રદેશસ્ય વૈત્લેહમાયં દાયુદ્ગરં જગામા

VI અન્યાય તત્ સ્થાને તયોસ્તિષ્ઠતો: સતો મર્મિયમ: પ્રસૂતિકાલ ઉપસ્થિતે

VII સા તં પ્રથમસુતં પ્રાસોષ કિન્તુ તસ્મિનું વાસગૃહે સ્થાનાભાવાદુ બાલક વસ્ત્રેણ વેષધિત્વા ગોશાલાયાં સ્વાપ્યામાસા

VIII અનન્તરં ચે કિયન્તો મેષપાલકા: સ્વમેષપ્રજરક્ષાયૈ તત્પ્રદેશે સ્થિત્વા રજન્યાં પ્રાન્તરે પ્રહરિણા: કર્મ કુર્વન્તિ,

IX તેખાં સમીપં પરમેશ્વરસ્ય દૂત આગત્યોપતસ્થૌ; તદા ચતુર્ભાર્યે પરમેશ્વરસ્ય તેજસ: પ્રકાશિતવાત્ત તેડતિશશઙ્કીણે|

X તદા સ દૂત ઉવાચ મા જૈષ પરયતાદ્ય દાયુદ: પુરે યુભનિમિત્તં ત્રાતા પ્રભુ: ખ્રીષ્ટોજજનિષ્ઠ,

XI સર્વોધાં લોકાનાં મહાનન્દજનકમું ઇમે મફુલવૃત્તાન્તં યુભાનું જ્ઞાપ્યામિ

XII યુધ્ય (તત્સ્થાનં ગત્વા) વસ્ત્રવેષિતં તં બાલક ગોશાલાયાં શયનં દ્રક્ષયથ યુભાનું પ્રતીદં ચિહ્ન ભવિષ્યતિ|

XIII દૂત ઇમાં કથાં કથિતવતી તત્રાકસ્માત્ સ્વર્ગીયાઃ પૃતના આગત્ય કથામું ઇમાં કથથિતવેશ્વરસ્ય ગુણાન્વવાદિષ્ટુઃ, યથા,

XIV સર્વોદ્દિવ્યસ્થોરીશ્વરસ્ય મહિમા સમ્પ્રકાશયતાં શાન્તિભૂતાયાં પૃથિવ્યાસ્તુ સન્નોષશ્ર નરાનું પ્રતિઃ||

XV તત: પરે તેખાં સન્નિધે દૂતગણે સર્વાં ગતે મેષપાલકા: પરસ્પરમું અવેચનું આગચ્છત પ્રભુ: પરમેશ્વરો યાં ઘટનાં જ્ઞાપિતવાનું તસ્યા યાર્થાં જ્ઞાતું વયમધુના વૈત્લેહમુરું યામઃ|

XVI પશ્વાત્ તે તૂર્ણ પ્રજિત્વા મરિયમં યુષ્ટું ગોશાલાયાં શયનં બાલકાં દદશઃ|

- XVII** ઇતં દૃષ્ટવા બાલકસ્યાર્થે પ્રોક્તાં સર્વકથાં તે પ્રાચારયાશ્રુકઃ।
- XVIII** તતો યે લોકા મેષરક્ષકાણાં વદનેલ્યપત્રાં વાર્તાં શુશ્વરુસ્તે મહાશ્રય્ય મેનિશે।
- XIX** કિન્તુ મરિયમુ એતત્સર્વઘટનાનાં તાત્પર્ય વિવિચ્ય મનસિ સ્થાપયામાસા।
- XX** તત્પશ્રાદ્ દૂતવિજાપ્તાનુરૂપં શ્રુત્વા દૃષ્ટવા ય મેષપાલકા ઈશ્વરરસ્ય ગુણાનુવાં ધન્યવાદશ્ કૃત્વાણાઃ પરાવૃત્ત યથુઃ।
- XXI** અથ બાલકસ્ય ત્વકછેનકાલેજમદિવસે સમુપસ્થિતે તસ્ય ગબ્ભરસ્થિતે: પુર્વ સ્વર્ગિયદૂતો યથાશાપયત્ તદ્યુરૂપં તે તત્ત્વામેયં યીશુરિતિ ચક્કિશે।
- XXII** તત્: પરે મૂસાલિભિતવ્યવસ્થાયા અનુસારેણ મરિયમ: શુચિત્વકાલ ઉપસ્થિતે,
- XXIII** "પ્રથમજઃ સર્વ: પુરુષસન્તાનઃ પરમેશ્વરે સમર્પણતાં," ઇતિ પરમેશ્વરરસ્ય વ્યવસ્થા
- XXIV** યીશું પરમેશ્વરે સમર્પણિતુમું શાસ્ત્રીયવિદ્યુક્તાં ક્પોતદ્યું પારાવતશાવકદ્યું વા બલિં દાંતું તે તં ગૃહીત્વા પિરુશાલમ્ભું આયયુઃ।
- XXV** પિરુશાલમ્ભુનિવાસી શિભિયોન્ત્રામા ધાર્મિક એક આસીત્ સ ઇસાએલ: સાન્ત્વનામપેક્ષ્ય તસ્થૌ કિંચ્ચ પવિત્ર આત્મા તસ્મિત્ત્રાવિભૂતઃ।
- XXVI** અપરં પ્રભુણા પરમેશ્વરેણાભિષિક્તે ત્રાતરિ ત્વયા ન દૃષ્ટે તં ન મરિષ્યસીતિ વાક્યાં પવિત્રેણ આત્મના તસ્મ પ્રાક્ષય્યતા।
- XXVII** અપરશ્રુ યદા યીશો: પિતા માતા ય તર્દ્ય વ્યવસ્થાનુરૂપં કર્મ કર્તૃ તં મન્દિરમું આનિન્યતુસ્તદા
- XXVIII** શિભિયોન્ત્ર આત્મન આકર્ષણેન મન્દિરમાગત્ય તં કોડે નિધાય ઈશ્વરરસ્ય ધન્યવાં કૃત્વા કથયામાસ,
- યથા,
- XXIX** હે પ્રભો તવ દાસોયં નિજવાક્યાનુસારતઃ! ઇદાનીન્તુ સકળ્યાણો ભવતા સંવિસ્તૃત્યતામ્ભું
- XXX** યત: સકલદેશરસ્ય દીપતયે દીપિતુપક્તા
- XXXI** ઇસાયેલીયલોકસ્ય મહાગૌરવૃપક્તા
- XXXII** યં ત્રાયક્ જનાનાન્તુ સમુખે ત્વમજીજનઃ! સચેવ વિદ્યતેડસ્માક્ ધ્રવં નયનનગોચરે॥
- XXXIII** તદાનીં તોનોકતા એતાઃ સકલાઃ કથાઃ: શ્રુત્વા તસ્ય માતા ધૂષ્ઠ ચ વિસ્મયે મેનાતે।
- XXXIV** તત: પરં શિભિયોન્ત્ર તેભ્ય આશિષ્ય દન્તા તન્માતરં મરિયમ્ભું ઉવાચ, પશ્ય ઇસાયેલો વંશમધ્યે બહૂનાં પાતનાયોત્થાપનાય ચ તથા વિરોધપાત્ર ભવિતું, બહૂનાં ગુપ્તમનોગતાનાં પ્રક્ટીકરણાય બાલકોયે નિયુક્તોર્સ્તિ।
- XXXV** તસ્માત્ તવાપિ પ્રાણઃ: શૂલેન વ્યત્સન્યન્તો
- XXXVI** અપરશ્રુ આશેરસ્ય વંશીયકિન્નુયેલો દુહિતા હન્તાયા અતિજરતી ભવિષ્યદ્વાહિયેકા યા વિવાહાત્,
- પરં સપ્ત વત્સરાનું પત્યા સહ ન્યવસત તતો વિધવા ભૂત્વા ચતુરશીતિવર્ષવયઃ પર્યાન્તં
- XXXVII** મન્દિરે સ્ત્રીત્વા પ્રાર્થોનેપવાસેદ્વિવાનિશ્મ ઈશ્વરમ્ભ અસેવત સાપિ સ્ત્રી તસ્મિન્ સમયે મન્દિરમાગત્ય
- XXXVIII** પરમેશ્વરરસ્ય ધન્યવાં ચકાર, પિરુશાલમ્ભુરવાસિનો યાવન્તો લોકા મુક્તિમપેક્ષ્ય સ્થિતાસ્તાન્
- યીશુર્વિત્તાનાં જ્ઞાપયામાસા।
- XXXIX** ઇતં પરમેશ્વરરસ્ય વ્યવસ્થાનુસારેણ સર્વેષુ કર્મસુ ફૃતેષુ તૌ પુનર્શ્ર ગાલીલો નાસરતનામંક નિજનગર્ં પ્રતસ્થાતો।
- XL** તત્પશ્રાદ્ બાલક: શરીરેણ વૃદ્ધિમેત્ય જાનેન પરિપૂર્ણ આત્મના શક્તિમાંશ્ ભવિતુમારેલે તથા તસ્મિન્ ઈશ્વરાનુગ્રહો બલ્લું
- XLI** તસ્ય પિતા માતા ય પ્રતિવર્ષ નિસ્તારોત્સવસમયે પિરુશાલમ્ભું અગાચ્છતામ્ભું
- XLII** અપરશ્રુ યીશો દ્વાદશર્વષ્વયસ્કે સતિ તૌ પર્વતસમયરસ્ય રીતચનુસારેણ પિરુશાલમ્ભમં ગત્વા
- XLIII** પાર્વતીણં સમ્ભાદ્ય પુનરપિ વ્યાધુય્ય યાત: કિન્તુ યીશુર્બાલકો પિરુશાલમિ તિષ્ઠતિ ધૂષ્ઠક્ તન્માતા ય તદ્ અવિદિત્વા
- XLIV** સ સંક્રિયાઃ: સહ વિદ્યત એતચ્ય બુદ્ધ્વા દિનૈકગમ્યમાર્ગ જગમતુઃ! કિન્તુ શેષે જ્ઞાતિબન્ધૂનાં સ્મીપે મૃગાયિત્વા તદ્દુદ્દીશમપ્રાય્ય
- XLV** તૌ પુનરપિ પિરુશાલમ્ભ પરાવૃત્યાગત્ય ત્ય મૃગયાશ્રકૃતુઃ!
- XLVI** અથ દિનત્રયાત્ પરં પણ્ડિતાનાં મધ્યે તેણાં કથાઃ શુષ્વવન્નું તત્ત્વં પૃથ્યંશ્ મન્દિરે સમુપવિષ્ટ: સ તાભ્યાં દૃષ્ટાન્તઃ।

XLVII तदा तस्य बुद्ध्या प्रत्युतरैश्च सर्वे श्रोतारो विसमयमापद्यन्ते।

XLVIII तादृशं दृष्ट्वा तस्य जनकी जननी च यमच्यक्तुः किञ्च तस्य माता तमवद्दृ हे पुत्र, कथमावां प्रतीत्यं समाचरस्त्वम्? पश्य तव पिताहञ्च शोकाकुलो सन्तौ त्वामन्विष्यावः स्मा।

XLIX ततः सोवदत् कुतो माम् अवैरेष्टं? पितुर्गृहे मया स्थातत्यम् एतत् किं युवाभ्यां न ज्ञायते?

L किन्तु तौ तस्यैतद्वाक्यस्य तात्पर्यं बोद्धुं नाशक्नुतां।

LI ततः परं स तात्यां सह नासरतं गत्वा तयोर्वशीभूतस्तस्थौ किन्तु सर्वा एताः कथास्तस्य माता मनसि स्थापयामास।

LI अथ यीशो वृद्धिः शरीरञ्च तथा तस्मिन् ईश्वरस्य मानवानाञ्चानुग्रहो वर्द्धितुम् आरेभे।

III

I अनन्तरं तिबिरियकैसरस्य राजत्वस्य पञ्चदशे वत्सरे सति यदा पन्तीयपीलातो घिर्हृदादेशाधिपति हेरोद तु गालीब्रटेशस्य राजा फिलिपनामा तस्य भ्राता तु यितूरियायास्त्राखोनीतियाप्रदेशस्य च राजासीत् दुषानीयनामा अविलीनीदेशस्य राजासीत्।

II हानन् किञ्चकाश्रेमौ प्रधानयाजाकावासां तदानीं सिखरियस्य पुत्राय योहने मध्येप्रान्तरम् ईश्वरस्य वाक्ये प्रकाशिते सन्ति।

III स यद्दन् उल्यतप्रदेशान् समेत्य पापमोचनार्थं मनःपरावर्तनस्य यिह्निरुपं यन्मज्जनं तदीयाः कथाः सर्वत्र प्रचारयितुमारेभे।

IV यिथरियभविष्यद्वक्तृग्रन्थे यादृशी लिपिरास्ते यथा, परमेशस्य पन्थानं परिष्कृत सर्वतः। तस्य राजपत्रञ्चेव समानं कुरुताधुनाः।

V कारिष्यन्ते समुद्धारायाः सकला निम्नभूमयः। कारिष्यन्ते नताः सर्वे पर्वताश्रोपपर्वताः। कारिष्यन्ते च या वकास्ताः सर्वाः सरला भुवः। कारिष्यन्ते समानास्ता या उच्चयीयभूमयः।

VI ईश्वरेण द्वात् त्राणं द्रक्ष्यन्ति सर्वमानवाः। इत्येतत् प्रान्तरे वाक्यं वदतः कस्यचिद् द्वयः॥

VII ये ये लोका मज्जनार्थं विहिराययुस्तान् सोवदत् रे रे सर्ववंशा आगामिनः कोपात् पलायितुं युधान् कश्चेत्यामास?

VIII तस्माद् इब्राहीम् अस्माकं पिता कथामीदृशी मनोलिन् कथयित्वा यूयं मनःपरिवर्तनयोग्यं फलं फलतः युधानां वयार्थं वदामि पाणाशेष्य एतेत्य ईश्वर इब्राहीमः सन्तानोत्पादने समर्थः।

IX अपरञ्च तरमूलेऽधुनापि परशुः संलग्नोस्ति यस्तरुरतमं फलं न फलति स छिद्रेऽज्ञौ निक्षिप्तते च।

X तदानीं लोकास्तं प्रपञ्चुस्तर्हि किं कर्तव्यमस्माभिः?

XI ततः सोवादीत् यस्य द्वे वसने विद्येत स वस्त्राणीनायैकं वितरतु किञ्च यस्य खाद्यद्रव्यं विद्यते सोपि तथैव क्रोतु।

XII ततः परं करसञ्चायिनो मज्जनार्थम् आगत्य पप्रस्तुः हे गुरो किं कर्तव्यमस्माभिः?

XIII ततः सोकथपत् निरुपितादधिकं न गृहित।

XIV अनन्तरं सेनागणं एतेत्य पप्रस्तु किमस्माभिः वा कर्तव्यम्? ततः सोलिद्ये कस्य कामपि हानि मा कार्यं तथा मृषापवां मा कुरुत निजवेतनेन च सन्तुष्य तिष्ठत।

XV अपरञ्च लोका अपेक्षया स्थित्वा सर्वपीति मनोलिवित्क्याञ्चुः, योहनयम् अभिषिक्तस्त्राता न वेति?

XVI तदा योहन् सर्वान् व्याजहर, जलेऽहं युधान् मज्जन्यामि सत्यं किन्तु यस्य पादुकाबन्धनं मोचयितुमपि न योऽयोस्मि तादृशं एको मत्तो गुरुतरः पुमान् एति, स युधान् वक्षिप्ते पवित्र आत्मनि मज्जयिष्यति।

XVII अपरञ्च तस्य हस्ते शूर्प आस्ते स स्वशस्यानि शुद्धरुपं प्रस्फोट्य गोधूमान् सर्वान् भाषडागरे संग्रहीष्यति किन्तु युधाणि सर्वाण्यनिव्वाणवक्षिना दाढिष्यति।

XVIII योहन् उपदेशेनेत्यं नानाकथा लोकानां समक्षं प्रचारयामास।

XIX अपरञ्च हेरोद राजा फिलिपनामः सहोदरस्य भार्या हेरोदियामधि तथान्यानि यानि यानि कुकम्हाणि कृतवान् तदधिं च।

- XX** યોહના તિરસ્કૃતો ભૂત્વા કારાગારે તસ્ય બન્ધનાદ્ય અપરમપિ કુકર્મ ચકારા
- XXI** ઈતઃ પૂર્વ પસ્સિનું સમયે સર્વે યોહના મજીજતાસતાનીં યીશુરાયાગત્ય મજીજતઃ|
- XXII** તદનંતરે તેન પ્રાર્થિતે મેઘદૂરાં મુક્તાં તસ્માચ્ય પવિત્ર આત્મા મૂર્તિમાનું ભૂત્વા કપોતવત્ત તદ્વપર્યવરારોહ; તદા તં મમ પ્રિય: પુત્રસ્તવયિ મમ પરમ: સન્તોષ ઈત્યાકાશવાણી બભૂવા
- XXIII** તદાનીં યીશુ: પ્રાયેણ નિંશદ્ર્બ્રવયસ્ક આસીત્વું લૌકિકજાને તું સ યૂષ્ટઃ: પુત્રઃ;
- XXIV** યૂષ્ટ એલે: પુત્રઃ, એલિર્મત્તતઃ: પુત્રઃ, મતત્ત લેવે: પુત્રઃ, લેવિ ર્મલ્ક: પુત્રઃ, મલ્કિર્યાન્તસ્ય પુત્રઃ; યાનો યૂષ્ટઃ: પુત્રઃ|
- XXV** યૂષ્ટ મતથિપસ્ય પુત્રઃ, મતથિય આમોસ: પુત્રઃ, આમોસનહૂમ: પુત્રઃ, નહૂમદીજલે: પુત્રઃ ઇજ્જિન્ગો: પુત્રઃ|
- XXVI** નગિર્માટ: પુત્રઃ, માટ મતથિપસ્ય પુત્રઃ, મતથિય: શિમિયે: પુત્રઃ, શિમિયેરૂષ્ટઃ: પુત્રઃ, યૂષ્ટ પિહૂદા: પુત્રઃ|
- XXVII** પિહૂદા યોહના: પુત્રઃ, યોહના રીધા: પુત્રઃ, રીધા: સિરુબ્બાબિલ: પુત્રઃ, સિરુબ્બાબિલ શલ્તીયેલ: પુત્રઃ, શલ્તીયેલ નેરે: પુત્રઃ|
- XXVIII** નરિમલ્કે: પુત્રઃ, મલ્કિ: અથ: પુત્રઃ, અદી કોષમ: પુત્રઃ, કોષમ્દીલ્મોદદ: પુત્રઃ, દીલ્મોદદ એર: પુત્રઃ|
- XXIX** એર યોશે: પુત્રઃ, યોશે: ઇલીયેષર: પુત્રઃ, ઇલીયેષર યોરીમિ: પુત્રઃ, યોરીમ્દ મતતા: પુત્રઃ, મતતા લેવે: પુત્રઃ|
- XXX** લેવિ: શિમિયોન: પુત્રઃ, શિમિયોન પિહૂદા: પુત્રઃ, પિહૂદા યૂષ્ટઃ: પુત્રઃ, યૂષ્ટ યોનન: પુત્રઃ, યાનનું ઇલીયાકીમિ: પુત્રઃ|
- XXXI** ઇલિયાકીમિઃ ભિલેયા: પુત્રઃ, ભિલેયા મૈનન: પુત્રઃ, મૈનનું મતતાસ્ય પુત્રઃ, મતતો નાથન: પુત્રઃ, નાથનું દાયૂદ: પુત્રઃ|
- XXXII** દાયૂદ પિશયઃ પુત્રઃ, પિશય ઓબેદ: પુત્રઃ, ઓબેદ બોયસ: પુત્રઃ, બોયસ્સ સલ્બોન: પુત્રઃ, સલ્બોન નહ્શોન: પુત્રઃ|
- XXXIII** નહ્શોનનું અમ્મીનાદબ: પુત્રઃ, અમ્મીનાદબ અરામ: પુત્રઃ, અરામ્દ હિત્રોણઃ: પુત્રઃ, હિત્રોણ્સ પેરસ: પુત્રઃ, પેરસ્સ પિહૂદા: પુત્રઃ|
- XXXIV** પિહૂદા યાકૂબ: પુત્રઃ, યાકૂબ્દ ઇસ્હાક: પુત્રઃ, ઇસ્હાક ઇબ્રાહિમિ: પુત્રઃ, ઇબ્રાહિમ્દ તેરહ: પુત્રઃ, તેરહ નાઈરે: પુત્રઃ|
- XXXV** નાઈરે સિરગ: પુત્રઃ, સિરગ્ર રિયઃ: પુત્રઃ, રિયુ: પેલગ: પુત્રઃ, પેલગ્ એવર: પુત્રઃ, એવર શેલહ: પુત્રઃ|
- XXXVI** શેલહ કૈનન: પુત્રઃ, કૈનનું અર્ફક્ષદ: પુત્રઃ, અર્ફક્ષદ શામ: પુત્રઃ, શામ્દ નોહ: પુત્રઃ, નોહો લેમક: પુત્રઃ|
- XXXVII** લેમક મિથ્યુશેલહ: પુત્રઃ, મિથ્યુશેલહ હનોક: પુત્રઃ, હનોક યેરદ: પુત્રઃ, યેરદ મહલલેલ: પુત્રઃ, મહલલેલ કૈનન: પુત્રઃ|
- XXXVIII** કૈનનું ઇનોશઃ: પુત્રઃ, ઇનોશ શેત: પુત્રઃ, શેતું આદમ: પુત્રઃ, આદમ્દ ઈશ્વરસ્ય પુત્રઃ|
- ## IV
- I તત: પરં યીશુ: પવિત્રોણાભના પૂર્ણઃ સન્ યદ્દનનદ્યા: પરાવૃત્યાત્મના પ્રાન્તતરં નીતઃ સન્ ચત્વારિશદ્દિનાનિ યાવતું શૈતાના પરોક્ષિતોડભૂત્.
- II કિઞ્ચ તાનિ સર્વાણિનિ ભોજનં વિના સ્થિતત્વાત્કાલે પૂર્ણો સ કુદિતવાનું
- III તત: શૈતાનાગત્ય તમવદ્ય ત્વ ચેદીશ્વરસ્ય પુત્રસ્તહિ પ્રસ્તરાનેતાનું આજ્ઞાયા પૂપાનું કુરા
- IV તદા યીશુરુવાચ, લિપિરીદુશી વિદ્યાતે મનુજ: કેવલેન પૂપેન ન જીવતિ કિન્ત્વીશ્વરસ્ય સર્વાભિરાજાભિ જીવતિ
- V તદા શૈતાનું તમુચ્યં પર્વતં નીત્વા નિમિષૈકમધ્યે જગત: સર્વરાજ્યાનિ દર્શિતવાનું
- VI પશ્વાત્ત તમવાદીતૂં સર્વમ્દ એતદું વિભવં પ્રતાપઅં તુભ્યં દાસ્યામિ તનું મધ્ય સમર્પિતમાસ્તે યં પ્રતિ મમેદ્યા જાયતે તસ્મે દાંતું શક્નોમિ,
- VII ત્વ ચેન્માં બજસે તર્હિ સર્વ્યમેતતું તવૈવ ભવિષ્યતિ
- VIII તદા યીશુસંતં પ્રત્યક્તવાનદૂરી ભવ શૈતાનું લિપિરાસ્રે, નિજં પ્રલું પરમેશ્વર બજસ્વ કેવલં તમેવ સેવસ્વ ચા|

IX अथ शैतान् तं पितृशालमं नीत्वा मन्दिरस्य चूडाया उपरि समुपवेश्य जगाद् तं गेदीश्वरस्य पुत्रस्तर्हि स्थानादितो लम्फित्वाधः

X पत यतो लिपिरास्ते, आज्ञापयिष्यति स्वीयान् दूतान् स परमेश्वरः।

XI रक्षितुं सर्वमार्गं त्वां तेन त्वच्यरणे यथा॥ न लगेत् प्रस्तराधातस्त्वां धरिष्यन्ति ते तथा॥

XII तदा यीशुना प्रत्युक्तम् इष्टमाण्युक्तमस्ति तं स्वप्रभुं परेशं मा परीक्षस्व।

XIII पश्यात् शैतान् सर्वपरीक्षां समाप्य क्षणात्तं त्यक्त्वा ययौ।

XIV तदा यीशुराभ्यप्रभावात् पुनर्गालीब्धदृष्टिं गतस्तदा तत्सुख्यातिश्रुद्दिशं व्यानशे।

XV स तेषां भजनगृहेषु उपदिश्य सर्वे: प्रशंसितो बभूव।

XVI अथ स स्वपालनस्थानं नासरतपुरमेत्य विश्रामवारे स्वाचाराद् भजनगोहं प्रविश्य पठितुमुत्तस्थौ।

XVII ततो यिथाधियद्विष्टादिनः पुस्तकं तस्य करदते सति स तत् पुस्तकं विस्तार्य यत्र वक्ष्यमाणानि वचनानि सन्ति तत् स्थानं प्रायं पाठात्।

XVIII आत्मा तु परमेश्वर्य मदीयोपरि विद्यते दरिद्रेषु सुसंवादं वक्तुं मां सोभिषिक्तवान् भवान्तः करणाल्लोकान् सुस्वस्थान् कर्तुमेव चा बन्दीकृतेषु लोकेषु मुक्त घोषितुं वयः। नेत्राणि दातुमन्धेभ्यस्त्रातुं बद्धजनानपि।

XIX परेशानुग्रहे कालं प्रचारयितुमेव चा सर्वेतकरणार्थाय मामेव प्रहिणोति सः॥

XX ततः पुस्तकं बद्व्या परिचारकस्य हस्ते समर्प्य चासने समुपविष्टः, ततो भजनगृहे यावन्तो लोका आसन् ते सर्वेऽन्यदृष्ट्या तं विलुलोकिते।

XXI अनन्तरम् अदैतानि सर्वाणि लिपितवयनानि युष्मां भद्रे सिद्धानि स इमां कथां तेष्यः कथयितुमारेभे।

XXII ततः सर्वे तस्मिन् अन्वरज्यन्त, किञ्च तस्य मुखान्निर्गताभिस्तुग्रहस्य कथाभिश्वमत्कृत्य कथयामासुः किमयं पूर्खः पुत्रो न?

XXIII तदा सोऽवादीद् हे यिक्तिस्तक स्वमेव स्वस्थं कुरु कहन्नाहूमि यथेत् कृतवान् तदश्रौष्म ताः सर्वाः किया अत्र स्वदेशे कुरु कथामेतां यूयमेवावश्यं मां वदिष्यथा।

XXIV पुनः सोवादीद् युधानां यथार्थं वदामि, कोपि भविष्यद्वादी स्वदेशे सत्कारं न प्राप्नोति।

XXV अपरञ्च यथार्थं वच्य, एविष्यस्य ज्ञापनकाले यदा सार्वजितयप्याणि यावत् जलघ्रतिवन्धात् सर्वस्मिन् देशे महाद्विर्भक्तम् अजनिष्ट तदानीम् इक्षायेतो देशस्य भद्रे बह्यत्वे विधवा आसन्।

XXVI किन्तु सौदोन्प्रदेशीयसारिक्तपुरनिवासिनीम् एकां विधवां विना कस्याश्रिदपि समीपे ऐवियः प्रेरितो नाभृत्वा।

XXVII अपरञ्च इलिशायभविष्यद्वादिविद्यमानताकाले इक्षायेदेशे भवतः कुष्ठिन आसन् किन्तु सुरीयदेशीय नामान्तर्कुष्ठिन विना कोप्यन्यः परिष्कृतो नाभृत्वा।

XXVIII इमां कथां श्रुत्वा भजनगृहस्थिता लोकाः सकोधम् उत्थाय

XXIX नगरात् बहिष्कृत्य यस्य शिखरिण् उपरि तेषां नगरं स्थापितमास्ते तस्मान्निक्षेप्तुं तस्य शिखरं तं नियुः।

XXX किन्तु स तेषां भद्रादपसुत्य स्थानान्तरं जगाम।

XXXI ततः परं यीशुगालीब्धदृष्टीयकहन्नाहूमगर उपस्थाय विश्रामवारे लोकानुपदेष्टुम् आरब्धवान्।

XXXII तदृष्टेशात् सर्वे यमच्यहु यत्तस्य कथा गुरुतरा आसन्।

XXXIII तदानीं तद्वज्जनगृहस्थितोऽमेधभूतग्रस्त एको जन उच्यते: कथयामास,

XXXIV हे नासरतीययीशोऽस्मान् त्यज, त्वया सहास्माकं कः सम्बन्धः? किमस्मान् विनाशयितुमायासि? त्वमीश्वरस्य पवित्रो जन एतद्ध जानामि।

XXXV तदा यीशुस्तं तर्जयित्वावद्यत् मौनी भव इतो बहिर्भवः ततः सोमेधभूतस्तं मध्यस्थाने पातयित्वा किञ्चिदप्यहिंसित्वा तस्माद् बहिर्गतवान्।

XXXVI ततः सर्वे लोकाश्रमत्कृत्य परस्परं वक्तुमारेभिरे कोयं यमत्कारः। एष प्रभावेण पराक्रमेण चामेधभूतान् आज्ञापयति तेनैव ते बहिर्गच्छन्ति।

XXXVII અનન્તરં ચતુર્દિકસ્થદેશાનું તસ્ય સુષ્પાતિવ્યાખોતું

XXXVIII તદન્તરં સ ભજનગોહાદું બહિરાગત્ય શિમોનો નિવેશાનું પ્રવિવેશ તદા તસ્ય શ્વશ્રૂજવીરેણાત્યન્તં પીડિતાસીતું શિષ્યાસતર્થ્ય તસ્મિનું વિનયં ચક્કાનું

XXXIX તત્ત: સ તસ્યાઃ સમીપે સ્થિત્વા જવરં તર્જયામાસ તેનૈવ તાં જીવરોડત્યાક્ષીતું તત્ત: સા તત્કષણમું ઉત્થય તાનું સિધેવે

XL અથ સૂર્યાસ્તકાલે સેષાં ચે ચે જના નાનારોગે: પીડિતા આસનું લોકાસ્તાનું ચીશો: સમીપમું આનિન્યુઃ, તદા સ એકુદ્દસ્ય ગાને કરપર્યાપ્તિવા તાનોરોગાનું ચકારાનું

XLI તતો ભૂતા બહુભ્યો નિગત્ય ચીતશાં ફૂત્વા ચ બભાષિષે ત્વમીશ્વરસ્ય પુત્રોઽભિભિક્તત્રાતા; કિન્તુ સોભિક્તત્રાતોતી તે વિવિદુરેતસ્માત્ કારણાત્ તાનું તર્જયિત્વા તદ્કાનું નિષિષેધાનું

XLII અપરાચ પ્રભાતે સતિ સ વિજનસ્થાનું પ્રતસ્યે પશ્યાત્ જનાસ્તમન્વિચ્છન્તસ્તન્નિકટં ગત્વા સ્થાનાનું રગમનાંથી તમનવરાન્ધનું

XLIII કિન્તુ સ તાનું જગાદ, ઈશ્વરીયરાજ્યસ્ય સુસંવાં પ્રચારચિતુમું અન્યાનિ પુરાણ્યપિ મયા યાતવ્યાનિ યત્તસ્થદ્યેમે પ્રેરિતોહં

XLIV અથ ગાલીલો ભજનગોહેષું સ ઉપદિદેશાનું

V

I અનન્તરં ચીશુરેકદા ગિનેષરથદસ્ય તીર ઉત્તિષ્ઠતિ, તદા લોકા ઈશ્વરીયકથાં શ્રોતું તદ્દુપરિ પ્રપત્તિતાઃ

II તદાનીં સ દદસ્ય તીરસ્પીપે નૌદ્ધ્યં દદર્શ કિઅ મત્સ્યોપજીવિનો નાવં વિહાય જાલં પ્રક્ષાલયન્તિ

III તત્તસ્થોર્દ્ધ્યો મધ્યે શિમોનો નાવમારાહ્ય તીરાત્ કિઞ્ચિદ્દૂરં ચાંતું તસ્મિનું વિનયં ફૂત્વા નૌકાયામુપવિશ્ય લોકાનું પ્રોપદિષ્વાનું

IV પશ્યાત્ તં પ્રતાવં સમાપ્ય સ શિમોન વ્યાજહાર, ગભીર જલં ગત્વા મત્સ્યાનું ધર્તું જાલં નિક્ષિપાનું

V તત્ત: શિમોન બભાષે, હે ગુરો યથાપિ વધ્યં ફૂત્સાનાં પામિનો પરિશ્રાય મત્સ્યૈકમપિ ન પ્રાણાસ્તથાપિ ભવતો નિદેશતો જાલં કિપામાનું

VI અથ જાલે ક્ષિપ્તે બહુમત્સ્યપતનાદું આનાયઃ પ્રાચ્યિન્તઃ

VII તસ્માદું ઉપકર્તુમું અન્યાનોસ્થાનું સફ્જિન આયાતુમું ઇઙ્ઝિતેન સમાધ્યાનું તત્તસ્ત આગત્ય મત્સ્યૈ નૌદ્ધ્યં પ્રપૂર્યામાસું યેં નૌદ્ધ્યં પ્રમગ્રમ્ય

VIII તદા શિમોનિતરસ્તદું વિલોક્ય ચીશોશ્વરણયો: પતિત્વા, હે પ્રભોહં પાપી નરો મમ નિકટાદું ભવાનું ચાંતું, ઇતિ કથિતવાનાનું

IX યતો જાલે પતિતાનાં મત્સ્યાનાં ધૂથાત શિમોનું તત્તસ્ક્રિનશ્ચ ચ્યમત્કૃતવન્તાઃ; શિમોન: સહકારિણૌ સિવદે: પુત્રી યાહૂબું યોહનું ચેમો તાદ્દોણો બભૂવતું

X તદા ચીશો: શિમોનં જગાદ મા ભૈનીરાયાભ્ય ત્વં મનુષ્યધરો ભવિષ્યસિ

XI અનન્તરં સવ્વાસુનૌસુ તીરમ આનીતાસુ તે સવ્વાનું પરિત્યજ્ય તસ્ય પશ્યાડામિનો બભૂવુઃ

XII તત્ત: પર ચીશો કરસ્મિશ્વિત્પુરે તિષ્ઠતિ જન એક: સવ્વાસ્કુલ્લસ્તં વિલોક્ય તસ્ય સમીપે ન્યુજ્જઃ પતિત્વા સવિનયે કંતુમારેભે, હે પ્રભો યથિ ભવાનિયછતિ તહી માં પરિજ્ઞર્તું શકનોતિ

XIII તદાનીં સ પાણિં પ્રસાર્ય તદ્ધ્રું સ્પૃશાનું બભાષે ત્વં પરિજ્ઞયસ્વેતિ મમેણાસ્તિ તત્તસ્તક્ષાણાં સ કુષ્ટાદું મુક્તાઃ

XIV પશ્યાત્ સ તમાજાપયામાસ કથામિમાં કરમૈચિદ્દ અકથયિત્વા યાજકસ્ય સમીપાચ ગત્વા સ્વં દર્શિય, લોકેભ્યો નિજપરિષ્કૃતત્વસ્ય પ્રમાણદાનાય મૂસાજાનુસારેણ દ્વાર્યમુત્ભૂજસ્તય ચ

XV તથાપિ ચીશોઃ: સુષ્પાતિ બર્હુ વ્યાપ્તુમારેભે કિઅ તસ્ય કથાં શ્રોતું સ્વીયરોગેભ્યો મોક્તુઅ લોકા આજ્જમુઃ

XVI અથ સ પ્રાન્તરં ગત્વા પ્રાર્થાયાઓક્ષે

XVII અપરાચ એકદા ચીશુરૂપદિશતિ, એતહિ ગાલીલ્યિહૂદાપ્રદેશયો: સર્વનગરેભ્યો યિરૂશાલમશ્ર કિયન્ત: ફિઝશિલોકા વ્યવસ્થાપકાચ્ય સમાગત્ય તદન્તિકે સમુપવિશુઃ, તસ્મિનું કાલે લોકાનામારોગ્યકારણાત્ પ્રભો: પ્રભાવઃ પ્રયકાશો

XVIII પશ્ચાત્ કિયન્તો લોકા એકું પક્ષાધાતિનં ખટવાયાં નિધાય થીશો: સમીપમાનેતું સમુખે સ્થાપચિતુઽચ્ચ વ્યાપ્તિના!

XIX કિન્તુ બહુજનનિવહસમવાધાત્ ન શક્નુવન્તો ગૃહોપરિ ગત્વા ગૃહપૃષ્ઠ ખનિત્વા તં પક્ષાધાતિનં સખ્તવં ગૃહમધે થીશો: સમુખે દવરોહયામાસુઃ!

XX તદા યોશુસ્તેખામ્ ઈદ્ધં વિશ્વાસં વિલોક્ય તં પક્ષાધાતિનં વ્યાજહાર, હે માનવ તવ પાપમક્ષામ્યતા!

XXI તસ્માદ્ અધ્યાપકઃ ફિરશિનશ્ચ ચિતૌરિત્યં પ્રચિન્તિતવન્તઃ; એષ જન ઈશ્વરં નિન્દતિ કોયાં? કેવલમીશ્વરં વિના પાપં ક્ષણન્તું ક: શક્નોતિ?

XXII તદા યોશુસ્તેખામ્ ઈલ્યં ચિન્તનં વિદિત્વા તેભોકથ્યદ્ યૂયં મનોભિ: કુતો વિતર્કયથ?

XXIII તવ પાપક્ષમા જાતા યદ્દો ત્વમુત્થાય વ્રજ એતયો મધ્યે કા કથા સુકથા?

XXIV કિન્તુ પૃથિવ્યાં પાપં ક્ષણન્તું માનવસુતસ્ય સામર્થ્યમસ્તીતિ યથા યૂયં જાતું શક્નુથ તર્દ્ધ (સ તં પક્ષાધાતિનં જગાદ) ઉત્તિષ્ઠ સ્વશર્યાં ગૃહીત્વા ગૃહું યાહીત્વિ ત્વામાદિશામિ!

XXV તસ્માત્ સ તત્ક્ષણમ્ ઉત્થાય સર્વોંસા સાક્ષાત્ નિજશર્યાં ગૃહીત્વા ઈશ્વરં ધન્યં વદન્ નિજનિવેશનં યચ્યો!

XXVI તસ્માત્ સર્વો વિસ્મય પ્રાપ્તા મન:સુ ભીતાશ્ચ વયમદ્યાસમ્ભવકાર્યાંયદર્શામિ ઈત્યુક્તવા પરમેશ્વરં ધન્યં પ્રોદીતિઃ!

XXVII તતઃ પરં બહિર્ગચ્છન્ કરસઅયથાને લેવિનામાનં કરસઅયંક દૃષ્ટવા યોશુસ્તમલિદ્ધે મમ પશ્ચાદેહિ!

XXVIII તસ્માત્ સ તત્ક્ષણાન્ સર્વો પરિત્યજ્ય તસ્ય પશ્વાદિયાય

XXIX અનતરં લેવિ મિંજગૃહે તર્દ્ધ માહાભોજ્યં ચકાર, તદા તૈ: સહાનેકે કરસઅયાચિનસ્તદન્યલોકાશ્ચ ભોક્તુમપવિવશુઃ!

XXX તસ્માત્ કારણાત્ ચઢાલાનાં પાપિલોકાનાશ્ સઙ્કે યૂયં કુતો ભંગધે પિવથ ચેતિ કથાં કથથિત્વા ફિરશિનોકથાપકાશ્ તસ્ય શિષ્યૈ: સહ વાગ્યુંકુર્તમારેભિરે

XXXI તસ્માદ્ યોશુસ્તાન્ પ્રત્યવોચ્છ અરોગલોકાનાં ચિકિત્સકેન પ્રયોજનં નાસ્તિ કિન્તુ સરોગાણમેવા

XXXII અહું ધાર્મિકાન્ આશ્વાતું નાગતોસ્મિ કિન્તુ મન: પરાવર્તિયિતું પાપિન એવા

XXXIII તતસ્તે પ્રોયુઃ, યોહન: ફિરશિનાશ્ શિષ્યા વારેવારમ્ ઉપવસન્તિ પ્રાર્થયન્તે ચ કિન્તુ તવ શિષ્યાઃ કુતો ભૂસ્તે પિવન્તિ ચ?

XXXIV તદા સ તાનાયચ્યૌ વરે સઙ્કે તિજ્ઞતિ વરસ્ય સભિગણં કિમુપવાસથિતું શક્નુથ?

XXXV કિન્તુ યદા તેખાં નિકાદ વરો નેચ્યતે તદા તે સમુપવત્સ્યન્તિ

XXXVI સોપરમપિ દૃષ્ટાન્તં કથયામ્ભસ્તૂપ પુરાતનવસ્ત્રે કોપિ નુતનવસ્ત્રં ન સીવ્યતિ પતસ્તેન સેવનેન જીએવસ્ત્રં ચિદાતે, નૂતનપુરાતનવસ્ત્રો મેલાશ્ ન ભવતિ

XXXVII પુરાતન્યાં કુત્વાં કોપિ નુતનં દ્રાક્ષારસં ન નિધાતિ, યતો નવીનદ્રાક્ષારસસ્ય તેજસા પુરાતની કુતૂ વિદીષ્યતે તોતો દ્રાક્ષારસ: પતતિ કુતૂશ્ચ નશ્યતિ

XXXVIII તતો હેતો નૂતન્યાં કુત્વાં નવીનદ્રાક્ષારસ: નિધાતવ્યસ્તેનોભયસ્ય રક્ષા ભવતિ

XXXIX અપરશ્ચ પુરાતન્ન દ્રાક્ષારસં પીત્વા કોપિ નૂતનં ન વાગ્યતિ, યત: સ વક્તિ નૂતનાત્ પુરાતનમ્ પ્રશસ્તમ્

VI

I અચરશ્ચ પર્વણો દ્રિતીયદિનાત્ પરં પ્રથમવિશ્રામવારે શસ્યક્ષેત્રેણ યીશોર્ગમનકાલે તસ્ય શિષ્યાઃ કણિં છિત્વા કરેણુ મર્દયિત્વા ખાદિતુમારેભિરે

II તસ્માત્ કિયન્ત: ફિરશિનસ્તાનવદ્નુ વિશ્રામવારે યત્ કર્મ ન કર્તવ્યં તત્ કુત: કુરુથ?

III યોશો: પ્રત્યુત્પાવય દાય્યુદ્ તસ્ય સજ્જિનશ્ચ કુધાત્તા: કિ ચક: સ કથમ્ ઈશ્વરસ્ય મન્દિર્ પ્રવિશ્ય

IV યે દર્શનીયા: પુપા યાજકાન્ વિનાન્યસ્ય કસ્યાયભોજીનીયાસ્તાનાનીય સ્વયં બુભજે સજ્જિયોપિ દદૌ તત્ કિ યુભાભિ: કદાપિ નાપાઠિ?

V પશ્ચાત્ સ તાનવદ્તુ મનુજુસુતો વિશ્રામવારસ્યાપિ પ્રલુ ર્ભવતિ

VI અનતરમ્ અન્યવિશ્રામવારે સ ભજનગોહુ પ્રવિશ્ય સમુપદિશતિ| તદા તત્સ્થાને શુદ્ધદક્ષિણાકર એક: પુમાન્ ઉપતસ્થિવાન્ય

VII तस्माद् अध्यापकः किरशिनश्च तस्मिन् दोषमारोपयितुं स विश्रामवारे तस्य स्वास्थ्यं करोति नवेति प्रतीक्षितुमारेभिरे।

VIII तदा यीशुसेषां यिन्तां विदित्वा तं शुष्ककरं पुमांसं प्रोवाच, त्वमुत्थाय मध्यस्थाने तिष्ठ।

IX तस्मात् तस्मिन् उत्थितवति यीशुस्तान् व्याजहार, युष्मान् इमां कथां पृच्छामि, विश्रामवारे हितम् अहितं वा, प्राणरक्षणं प्राणनाशनं वा, एतेषां किं कर्मकरणीयम्?

X पश्चात् चतुर्दिष्टु सर्वान् विलोक्य तं मानवं बभाषे, निजकरं प्रसारय; ततस्तेन तथा फृत इतरकरवत् तस्य हुतः स्वस्थोभवतु।

XI तस्मात् ते प्रयाङ्कोपान्विता यीशुं किं करिष्यन्तीति परस्परं प्रमन्त्रिताः।

XII ततः परं स पर्वतमारुहीश्वरमुद्दिश्य प्रार्थयमानः कृत्स्नां रात्रिं यापितवान्।

XIII अथ दिने सति स सर्वान् शिष्यान् आहूतवान् तेषां मध्ये

XIV पितरनामा घ्यातः शिमोन् तस्य भ्राता आन्द्रियश्च याकूब् योहन् च किलिप् बर्थलमयश्च

XV मधिः थोमा आल्फीयस्य पुत्रो याकूब् ज्यवलन्तनामा घ्यातः शिमोन्।

XVI च याकूबो भ्राता यिहूदाश्च तं यः परकरेषु समपरिष्यति स ईर्षकरीयोतीययिहूदाश्रैतान् द्वादश जनान् मनोनीतान् फृत्वा स जग्राह तथा प्रेरित इति तेषां नाम चकार।

XVII ततः परं स ते: सह पर्वतादवरात्य उपत्यकायां तस्य ततस्तस्य शिष्यसङ्गो यिहूदादेशाद् यिहूदाश्वलमश्च सोऽस: सीदीनेश जलघे रोधसो जननिहाश्च एत्य तस्य कथाश्रवणार्थं रोगमुक्त्यर्थञ्च तस्य समीपे तस्युः।

XVIII अमेध्यभूतत्रस्ताश्च तनिकटमागत्य स्वास्थ्यं प्राप्तुः।

XIX सर्वेषां स्वारस्थ्यकरणप्रभावस्य प्रकाशितत्वात् सर्वे लोका एत्य तं स्प्रष्टु येतिरे।

XX पश्चात् स शिष्यान् प्रति दृष्टि कुत्वा जगाद्, हे दरिद्रा यूयं धन्या यत ईश्वरीये राज्ये वोदधिकारोस्ति।

XXI हे अधुना क्षुधितलोका यूयं धन्या यतो यूयं तप्तस्थ्यः हे इह रोदिनो जना यूयं धन्या यतो यूयं हसिष्यथ

XXII यदा लोका मनुष्यसूनो नर्महेतो युष्मान् अऽनृतीयिष्यन्ते पृथक् कुत्वा निन्दिष्यन्ति, अधमानिव युष्मान् स्वसमीपाद् दूरीकरिष्यन्ति च तदा यूयं धन्याः।

XXIII स्वर्गं युष्माकं यथेष्ट फूलं भविष्यति, एतेदर्थं तस्मिन् दिने प्रोल्लसत आनन्देन नृत्यत च, तेषां पूर्वपुरुषाश्च भविष्यद्वादिनः प्रति तथैव व्यवहरन्।

XXIV किन्तु हा हा धनवन्तो यूयं सुप्तं प्राप्नुना हन्त परिनृपा यूयं क्षुधिता भविष्यथः;

XXV इह उसन्तो यूयं वत युष्माभिः शोचितव्यं रोदितव्यञ्च।

XXVI सर्वेलाकै युष्माकं सुख्यातौ कृतायां युष्माकं दुर्गतिं भविष्यति युष्माकं पूर्वपुरुषा मृषाभविष्यद्वादिनः प्रति तदृत् फृत्वन्तः।

XXVII हे ओतारो युष्मत्यमहं कथामि, यूयं शत्रुषु प्रीयध्वं ये च युष्मान् द्विष्णन्ति तेषामपि हितं कुरुता।

XXVIII ये च युष्मान् शपन्ति तेष्य आशिं दृत ये च युष्मान् अवमन्यन्ते तेषां मङ्गलं प्रार्थयध्वं।

XXIX यदि कश्चित् तत तपोले चेपोतादात् करोति तर्हि त प्रति कपोलम् अन्यं परावर्त्य सम्मुपीकुरु पुनश्च पदि कश्चित् तत वगारीयवस्त्रम् हरति तर्हि तं परिदेवयस्त्रम् अपि ग्रहीतुं मा वारय।

XXX यस्त्वां याचते तस्मै देहि, यश्च तत सम्पत्ति हरति तं मा याचस्व।

XXXI परेभ्यः स्वान् प्रति यथाचरणाम् अपेक्षाद्ये परान् प्रति यूयमपि तथाचरत।

XXXII ये जना युष्मासु प्रीयन्ते केवलं तेषु प्रीयमाणेषु युष्माकं किं फूलं? पापिलोका अपि स्वेषु प्रीयमाणेषु प्रीयतो।

XXXIII यदि हितकारिण एव हितं कुरुथ तर्हि युष्माकं किं फूलं? पापिलोका अपि तथा कुर्वन्ति।

XXXIV येन्य ऋणपरिशोधस्य प्राप्तिप्रत्याशास्ते केवलं तेषु ऋणे समर्पिते युष्माकं किं फूलं? पुनः प्राप्त्याशया पापीलोका अपि पापिजनेषु ऋणम् अर्पयन्ति।

XXXV अतो यूयं रिपुष्वपि प्रीयध्वं, परहितं कुरुत च; पुनः प्राप्त्याशां त्यक्त्वा ऋणमपर्यत, तथा फृते युष्माकं महाकुलं भविष्यति, यूयञ्च सर्वप्रधानस्य सन्ताना इति घ्यातिं प्राप्त्यथ, यतो युष्माकं पिता कृतधनानां दुर्टीतानाश्च हितमाचरति।

XXXVI अत एव स यथा द्यालु यूयमपि तादृशा द्यालवो भवत।

XXXVII અપરાજ્ય પરાનું દોષિણો મા કુરત તસ્માદ યુંધાં દોષીકૃતા ન ભવિષ્યથ; અદારયાનું મા દશયત તસ્માદ યુધમપિ દારું ન પ્રાપ્યથ; પરેખાં દોષાનું ક્ષમધંત તસ્માદ યુધાકમપિ દોષાઃ ક્ષમિષાન્તે।

XXXVIII દાનાનિદંત તસ્માદ યુંધાં દાનાનિ પ્રાપ્યથ, વરાજ લોકાઃ પરિમાણપાત્રાં પ્રદલય સઞ્ચાલ્ય પ્રોઓાલ્ય પરિપૂર્ય યુધાક કોણે સમર્પયિષ્યાન્તિ; યુંધાં યેન પરિમાણેન પરિમાણથ તેનૈવ પરિમાણેન યુધાટ્કૃતે પરિમાસ્યનો

XXXIX અથ સ તેભ્યો દૃષ્ટાન્તકથામકથયતદુઃ અદ્યો જનઃ કિમનં પન્થાનં દર્શયિતું શકનોતિ? તસ્માદ ઉભાવપિ કિં ગરેન પતિષ્ઠતઃ?

XL ગુરો: શિષ્યો ન શ્રેષ્ઠ: કિંતુ શિષ્યે સિદ્ધે સતિ સ ગુરતુલ્યો ભવિતું શકનોતિ।

XLI અપરાજ્ય તં સ્વચ્છાંબિ નાસામું અદ્યથવા તવ ભાતુશ્વાંબિ પત્રણમસ્તિ તદેવ કૃત: પશ્યમિ?

XLII સ્વચ્છાંબિ યા નાસા વિદ્યતે તામ્ય અજાત્વા, ભાતસ્તવ નેત્રાત્ય તૃણાં બહિ: કરોમીતિ વાક્યં ભાતરં કથ વક્તું શકનોષિ? હે કપટિનું પૂર્વ સ્વનયનાત્ન નાસાં બહિ: કુરુ તતો ભાતુશ્વાંબસ્તુણાં બહિ: કર્તું સુદૃષ્ટિ પ્રાપ્યસિ।

XLIII અન્યઅજ્ઞ ઉત્તમસ્તરાઃ કદાપિ ફલમનુચ્ચમં ન ફલતિ, અનુત્તમતરાશ્વ ફલમુચ્ચમં ન ફલતિ કારણાદઃ ફુલેસ્તરવો જ્ઞાયનો?

XLIV કણટકિપાદપાત્ર કોપિ ઉડુભરફલાનિ ન પાતયતિ તથા શુગાલકોલિવૃક્ષાદપિ કોપિ દ્રાક્ષાફલં ન પાતયતિ।

XLV તદ્ધત સાધુલોકોડનંતઃકરણાંપાત્ર સુભાડાગારાદુઃ ઉત્તમાનિ દ્રવ્યાણિ બહિ: કરોતિ, દુષ્ટો લોકશ્રાન્તઃકરણાંપાત્રફુલભાડાગારાત્તફુત્સિતાનિ દ્રવ્યાણિ નિર્ગમયતિ યતોડનંતઃકરણાનાં પૂર્ણભાવાનુપાણિ વચાંસિ મુખાન્તિરિષ્યાન્તિ।

XLVI અપરાજ્ય મમાશાનુરૂપં નાચરિત્વા કુતો માં પ્રભો પ્રભો ઇતિ વધથ?

XLVII ય: કણ્ઠિનું મમ નિકટમું આગત્ય મમ કથા નિશમ્ય તદ્દનુરૂપં કર્મ કરોતિ સ કસ્ય સદૃશો ભવતિ તદ્ધં યુધાનું જ્ઞાંપયામિ।

XLVIII યો જનો ગભીરં ખનિત્વા પાણાશસ્થલે ભિત્તિ નિર્માય સ્વગુહું રસ્યયતિ તેન સહ તસ્યોપમા ભવતિ; યત આપ્લાવિજલમેત્ય તસ્ય મૂલે વેગેન વહદ્ધિ તદ્દેહં લાડથિતું ન શકનોતિ યતસ્તસ્ય ભિત્તિ: પાણાશોપરિ તિજીતિ।

XLIX કિંતુ ય: કણ્ઠિનું મમ કથા: શુત્વા તદ્દનુરૂપં નાચરતિ સ ભિત્તિ વિના મૃદુપરિ ગૃહનિર્માંત્રા સમાનો ભવતિ; યત આપ્લાવિજલમાગત્ય વેગેન યદા વહિતિ તદા તદ્દુહું પતતિ તસ્ય મહત્ત્વ પતનં જાયતે।

VII

I તતઃ: પરં સ લોકાનાં કર્ણિગોચરે તાનું સર્વાનું ઉપદેશાનું સમાપ્ય યદા કફન્નાંહુમુરું પ્રવિશતિ

II તદા શતસેનાપતે: પ્રિયદાસ એકો મૃતકલ્ય: પીડિત આસીત્પુ

III અત: સેનાપતિ રીશો વર્ત્તા નિશમ્ય દાસસ્યારોળ્યકરણાય તસ્યાગમનાર્થ વિનયકરણાય થિહૂદીયાનું કિયત: પ્રાય: પ્રેષયામાસ।

IV તે યીશોરિનીકં ગત્વા વિનયાતિશયં વક્તુમારેભિરે, સ સેનાપતિ ર્ભવતોનુગ્રહ પ્રાપ્તુમ અર્હતિ।

V યત: સોસ્મજાલતીયેહું લોકેહું પ્રોપ્યતે તથાસમ્તુકે ભજનગેહું નિર્મિતવાનું

VI તસ્માદ યીશુસ્તે: સહ ગત્વા નિવેશનસ્ય સમીપં પ્રાપ, તદા સ શતસેનાપતિ વર્ક્ષયમાણવાક્યં તં વક્તું બન્ધુનું પ્રાહિણોત્તું હે પ્રભો સ્વયં શ્રમો ન કર્ત્વો યદ્દ ભવતા મદ્દેહમધ્યે પાદાપણાં ક્ષિયેત તદ્યથં નાર્હામિ,

VII કિંત્રાહું લભત્સમીપં યાતુમપિ નાત્માનં યોગ્ય બુદ્ધવાનું તતો ભવાનું વાક્યમાત્રાં વદૃષુ તેનૈવ મમ દાસ: સ્વસ્થો ભવિષ્યતિ।

VIII યસ્માદ અહું પરાધીનોપિ મમાધીના યા: સેના: સન્તિ તાસામું એકજનાં પ્રતિ યાહીતિ મયા પ્રોક્તે સ યાતિ; તદન્યં પ્રતિ આયાહીતિ પ્રોક્તે સ આયાતિ; તથા નિજજાદાં પ્રતિ એતતું પ્રીતિ પ્રોક્તે સ તદેવ કરોતિ।

IX યીશુરિં વાક્યં શુત્વા વિસ્મયં યથો, મુખું પરાવત્ર્ય પશ્યાદ્રત્તિનો લોકાનું બભાષે ચ, યુધાનંહ વદામિ ઇસ્ત્યેલો વંશમધ્યે વિશ્વાસમીદ્ધશં ન પ્રાણવં।

X તતસે પ્રેષિતા ગૃહું ગત્વા તં પીડિતાં દાસાં સ્વસ્થં દદૃશુઃ।

XI પરેડહનિ સ નાયીનાયં નગરં જગામ તસ્યાનેકે શિષ્યા અન્યે ચ લોકાસ્તેન સાર્દ્દ યથુઃ।

XII तेषु तत्त्वग्रस्य द्वारसन्निधिं प्राप्नेषु कियन्तो लोका एकं मृतमनुजं वहन्तो नगरस्य बहिर्यान्ति, स तन्मातुरेकप्रत्यस्तन्माता य विधवा; तथा सार्द्धं तत्त्वगरीया भवते लोका आसन्।

XIII प्रभुस्तां विलोक्य सानुकम्यः कथयामास, मा रोपीः। स समीपमित्वा भटवां पस्पर्शं तस्माद् वाहकः। स्थगितास्तम्युः;

XIV तदा स उवाच हे युवमनुष्य त्वमुत्तिष्ठ, त्वामहम् आक्षापयाभि।

XV तस्मात् स मृतो जनस्तत्क्षणमुत्ताय कथां प्रकथितः; ततो यीशुस्तस्य मातरि तं समर्पयामास।

XVI तस्मात् सर्वे लोकाः शशङ्किरे; एको महाभविष्यद्वादी मध्येऽस्माकम् समुदैतः ईश्वरश्च स्वलोकान्वगृह्णात् कथाभिमां कथयित्वा ईश्वरं धन्यं जगाः।

XVII ततः परं समसं पिण्डादेशं तस्य चतुर्दिक्स्थदेशश्च तस्यैतत्कीर्ति व्यनेश।

XVIII ततः परं योहनः शिष्येषु तं तदृतान्तं जापितवत्सु

XIX स स्वशिष्याणां द्वी जनावाहूय योशुं प्रति वक्ष्यमाणां वाक्यं वक्तुं प्रेषयामास, यस्यागमनम् अपेक्ष्य तिष्ठामो वयं किं स एव जनस्त्वं? किं वयमन्यमपेक्ष्य स्थास्यामः?

XX पश्चात्तौ मानवौ गत्वा कथयामासतुः, यस्यागमनम् अपेक्ष्य तिष्ठामो वयं, किं स एव जनस्त्वं? किं वयमन्यमपेक्ष्य स्थास्यामः? कथाभिमां तुव्यं कथयितुं योहन् मज्जक आवां प्रेषितवान्।

XXI तस्मिन् दृढ़े यीशुरोगिणो महाव्याधिमतो दुष्टभूतग्रस्तांश्च वहन् स्वस्थान् इत्वा, अनेकान्देत्यन्वयक्षुषिं दत्या प्रत्युवाच,

XXII युवां प्रजतम् अन्धा नेत्राणि खस्त्राश्रशणानि च प्राप्नुवन्ति, फुष्टिः परिष्कयन्ते, बधिरः श्रवणानि मृताश्च ज्ञवनानि प्राप्नुवन्ति, दरिद्राणां समीपेषु सुसंवादः प्रचार्यत, यं प्रति विघ्नस्वत्पौर्णं न भवामि स धन्यः;

XXIII एतानि यानि पश्यथः शृणुथश्च तानि योहनं ज्ञापयत्मु

XXIV तयो दूतयो गर्तयोः सतो योहनि स लोकान् वक्तुमुपचक्षेत्, युवं मध्येप्रान्तरे किं द्रष्टुं निरगमत? किं वायुना कम्पितं नडः?

XXV युवं किं द्रष्टुं निरगमत? किं सूक्ष्मवस्त्रपरिधायिनं कम्पि नरं? किन्तु ये सूक्ष्ममृद्वस्त्राणि परिदधति सूतमानि द्रव्याणि भुजते य ते राजधानीषु तिष्ठन्ति।

XXVI तर्हि युवं किं द्रष्टुं निरगमत? किमेकं भविष्यद्वादिनं? तदेव सत्यं किन्तु स पुमान् भविष्यद्वादिनोपि श्रेष्ठ इत्यहं युभान् वदामि;

XXVII पश्य स्वकीयदृष्टन्तु तवाग्रं प्रेषयाम्यहं। गत्वा त्वदीयमार्गन्तु स हि परिष्करिष्यति। यदर्थं विपरियम् आस्ते स एव योहन्।

XXVIII अतो युभानहं वदामि स्त्रिया गर्वजातानां भविष्यद्वादिनां मध्ये योहनो मज्जकात् श्रेष्ठः कोपि नास्ति, तत्रापि ईश्वरस्य राज्ये यः सर्वस्मात् क्षुद्रः स योहनोपि श्रेष्ठः।

XXIX अपरव्य सर्वे लोकाः करमश्चाप्यिनश्च तस्य वाक्यानि श्रुत्वा योहना मज्जनेन मज्जिताः। परमेश्वरं निर्दोषं मन्त्रिते।

XXX किन्तु फिरशिनो व्यवस्थापकाश्च तेन न मज्जिताः। स्वान् प्रतीश्वरस्योपदेशं निष्कलम् अकुर्वन्।

XXXI अथ प्रलुः कथयामास, इदानीन्तनज्जनान् केनोपमाभिः? ते कस्य सदृशाः?

XXXII ये बालका विपायनम् उपविश्य परस्परम् आहूय वाक्यमिदं वदन्ति, वयं युभां निकटे वंशीरवादिभः, किन्तु युवं नानन्तिष्ठ, वयं युभां निकट अरोदिभः, किन्तु युवं न व्यलपिष्ठ, बालकैरेतादृशैस्तेषाम् उपमा भवति।

XXXIII यतो योहन् मज्जक आगत्य पूर्पं नाभादत् द्राक्षारसञ्च नापिवत् तस्माद् युवं वदथ, भूतग्रस्तोयम्

XXXIV ततः परं मानवसुत आगत्याभादपिवञ्च तस्माद् युवं वदथ, खादकः सुरापश्चाण्डालपापिनां बन्धुरेको ज्ञो दृश्यताम्।

XXXV किन्तु ज्ञानिनो ज्ञानं निर्दोषं विदुः।

XXXVI पश्चातेकः फिरशी यीशुं भोजनाय न्यमन्त्रयत् ततः स तस्य गुर्हं गत्वा भोक्तुमुपविष्ठः।

XXXVII એતિહિ તલ્લિરશિનો ગૃહે યીશુ ભેક્તુમું ઉપાવેક્ષીતું તચ્છુત્વા તજગરવાસિની કાપિ દૃષ્ટા નારી પાણપ્રસ્તરસ્ય સમુટ્કે સુગન્ધિતેલમું આનીય

XXXVIII તસ્ય પશ્ચાતું પાદ્યો: સન્નિધૌ તસ્યૌ રૂદ્તી ચ નેત્રામ્બુભિસ્તસ્ય ચરણૌ પ્રક્ષાલ્ય નિજકચૈરમાર્ક્ષીત્તું તત્ત્ત્વસ્ય ચરણૌ ચુમ્બિત્વા તેન સુગન્ધિતેલેન મમ્દી

XXXIX તસ્માતું સ નિમત્ત્રાયિતા ફિરુથી મનસા ચિન્તયામાસ, યદ્યં ભવિષ્યદ્વારી ભવેત્તિહિ અનેં સ્પૃશતિ ચા શ્રી સા કા કીદ્દીશી ચેતિ જ્ઞાતું શક્યુચાતું યતઃ સા દૃષ્ટા

XL તદા યાશુસ્તં જગાદ, હે શિમોનું તાં પ્રતિ મમ કિંચિદ્ વક્તવ્યમસ્તિ; તસ્માત્ સ બભાષે, હે ગુરો તદ્વાં વદ્ધતું

XLI એકોત્તમણ્ણસ્ય દ્વાવધમણ્ણવાસ્તાં, તયોરેક: પદ્ધતાનિ મુદ્રાપાદાનું અપરશ્ચ પદ્ધતાશ્તું મુદ્રાપાદાનું ધારયામાસાં

XLII તદનન્તરં તથો: શોધ્યાભાવાતું સ ઉત્તમણ્ણસ્યો રૂણે ચક્ષામે; તસ્માત્ તથોર્દ્ધ્યો: કર્તસ્મિનું પ્રેર્યતે બહુ? તદ્વાં બૃહિં

XLIII શિમોનું પ્રત્યુવાચ, મયા બુધ્યતે યસ્યાધિક્મં ઋણં ચક્ષમે સ ઇતિ; તતો યીશુસ્તં વ્યાજહાર, તં યથાર્થ વ્યારાયઃ।

XLIV અથ તાં નારી પ્રતિ વ્યાધુઠ્ય શિમોનમવોચ્યત્તું સ્ત્રીમિમાં પણ્યસિ? તવ ગૃહે મથ્યાગતે તં પાદ્રક્ષાલનાર્થ જલં નાદાઃ કિન્તુ યોષિદેષા નયનજીવૈ મેમ પાદૌ પ્રક્ષાલ્ય કેશેરમાર્ક્ષીત્તું

XLV તં માં નાચુમ્બી: કિન્તુ યોષિદેષા સ્ત્રીયાગમનાદારાલ્ય મદીયપાદી ચુમ્બિતું ન વ્યરંસ્તાં

XLVI ત્વજ્ર મદીયોત્તમાઙ્ગી કિંચિદ્પિ તૈલ નાર્મદી: કિન્તુ યોષિદેષા મમ ચરણૌ સુગન્ધિતેલેનામર્દીતું

XLVII અતસ્તવાં વ્યાહરામિ, એતસ્યા બહુ પાપમક્ષમત તતો બહુ પ્રીયતે કિન્તુ યસ્યાલ્યપાં ક્ષમ્યતે સોલ્યં પ્રીયતે

XLVIII તત: પરં સ તાં બભાષે, ત્વદીયં પાપમક્ષમતાં

XLIX તદા તેન સાર્દ્દી યે ભોક્તુમું ઉપવિવિશુશે પરસ્પર વક્તુમારેલિરે, અયં પાં ક્ષમતે ક એષઃ? લ કિન્તુ સ તાં નારી જગાદ, તવ વિશ્વાસસ્તવાં પર્યત્ત્રાસત તં ક્ષેમેણા પ્રજા|

VIII

I અપરશ્ચ યીશુ દ્વારદશિભિ: શિષ્યૈ: સાર્દ્દી નાનાનગરેખું નાનાગ્રામેખું ચ ગરદ્ધનું ઈશ્વરીયરાજત્વસ્ય સુસંવાં પ્રચારથિતું પ્રારેબે

II તદા યસ્યાઃ સપ્ત ભૂતા નિરગરદ્ધનું સા મગદ્લીનીતિ વિખ્યાતા મરિયમું હેરોદ્રાજસ્ય ગૃહાધિપતે: હોષે ભર્થ્યા યોહના શૂશાના

III પ્રભૂત્યો ચા બદ્ધ્ય: સ્ત્રીયઃ દુષ્ટભૂતેભ્યો રોગભ્યશ્ચ મુક્તાઃ સત્યો નિજવિભૂતી વ્યખિત્વા તમસેવન્ત, તાઃ સવ્વાસેન સાર્દ્દીમું આસન્ના

IV અનન્તરં નાનાનગરેખ્યો બહવો લોકા આગત્ય તસ્ય સમીપેડમિલનું, તદા સ તેલ્ય એકાં દૃષ્ટાન્તકથાં કથચામાસા એક: ફ્રીબલો બીજાનિ વપું બહીજહગામ,

V તતો વપનકાલે કતિપયાનિ બીજાનિ માર્ગપાશ્ર્વે પેતુઃ, તતસ્તાનિ પદતલૈ દ્વિલિતાનિ પક્ષિલિ ર્ભક્તિસ્તાનિ ચા

VI કતિપયાનિ બીજાનિ પાખાણસથલે પતિતાનિ યદ્યપિ તાન્યદ્ધુરિતાનિ તથાપિ રસાભાવાતું શુશ્બુનિ

VII કતિપયાનિ બીજાનિ કણટકિવનમધ્યે પતિતાનિ તત: કણટકિવનાનિ સંવદ્ધ્ય તાનિ જગ્રસુઃ|

VIII તદ્વાનિ કતિપયબીજાનિ ચ ભૂમ્યામુત્તમાયાં પેતુસ્તતસાન્યદ્ધુરથિત્વા શતગુણાનિ ફ્લાનિ ફેલુઃ| સ ઇમા કથથિત્વા પ્રોચ્યાં: પ્રોવાચ, યસ્ય શ્રોતું શ્રોતે સ્ત: સ શૃષ્ટોતું

IX તત: પરં શિષ્યાસ્તં પ્રયુક્તરસ્ય દૃષ્ટાન્તરસ્ય કિં તાતપર્ય?

X તત: સ વ્યાજહાર, ઈશ્વરીયરાજત્વસ્ય ગુણાનિ જ્ઞાતું યુભયમધિકારો દીયતે કિન્તુન્યે યથા દૃષ્ટવાપિ ન પશ્યન્તિ શ્રુત્વાપિ મ બુધ્યન્તે ચ તદ્ર્થે તેખાં પુરસ્તાતું તાઃ સર્વાઃ: કથા દૃષ્ટાન્તેન કથયન્તો|

XI દૃષ્ટાન્તરસ્યાભિપ્રાયઃ, ઈશ્વરીયકથા બીજશવરૂપા|

XII ચે કથામાંન શૃષ્ટવન્તિ કિન્તુ પશ્યાદ વિશ્વસ્ય યથા પરિત્રાણં ન પ્રાખુવન્તિ તદાશયેન શૈતાનેત્ય હૃદયાતૃ તાં કથામું અપહરતિ ત એવ માર્ગપાશ્ર્વસ્થભૂમિસ્તરપાઃ|

XIII યે કથાં શ્રુતવા સાનંદ ગૃહનિ કિન્તુ બદ્ધમૂલત્વાત્ સ્વલ્પકાલમાત્રં પ્રતીત્ય પરીક્ષાકાલે ભર્યન્તિ તચેવ પાખાણભૂમિસ્વરૂપાઃ।

XIV યે કથાં શ્રુતવા યાન્તિ વિષયચિન્તાયાં ધનલોભેન એંહિકસુખે ચ મજજન્ત ઉપયુક્તફલાનિ ન ફલન્તિ ત એવોપત્બીજકણકિભૂસ્વરૂપાઃ।

XV કિન્તુ યે શ્રુતવા સરવૈ: શુદ્ધૈશ્વાન્તઃકરણૈ: કથાં ગૃહનિ ધૈર્યમ્ અવલમ્બ્ય ફલાન્યુત્પાદ્યન્તિ ચ ત એવોત્તમમૃત્સવરૂપાઃ।

XVI અપરશ્રી પરીપં પ્રજ્વાલ્ય કોપિ પાનેણ નાચણાદ્યતિ તથા ખત્વાધોપિ ન સ્થાપયતિ, કિન્તુ દીપાધારોપર્યેવ સ્થાપયતિ, તસ્માત્ પ્રવેશકા દીપિં પશ્યન્તિ।

XVII યત્ત્ર પ્રકાશયિષ્યતે તાદ્ગ્નાં અપ્રકાશિતં વસ્તુ કિમપિ નાસ્તિ યચ્ચ ન સુવ્યક્તં પ્રચારયિષ્યતે તાદ્ગ્નાં ગૃહનિ વસ્તુ કિમપિ નાસ્તિ।

XVIII અતો યું કેન પ્રકારેણ શ્રાણુથ તત્ત્ર સાવધાના ભવત, યચ્ચ સમીપે બદ્ધતે તરમે પુનર્દસ્યતે કિન્તુ ચયસાશ્રયે ન બદ્ધતે તસ્ય યદ્યાસ્તિ તદપિ તસ્માત્ નેષ્ઠતો।

XIX અપરશ્રી યીશો ર્માતા ભાતરશ્રી તરસ્ય સમીપં જિગમિષવ:

XX કિન્તુ જનતાસમ્બાધાતું તત્ત્સનિધિ પ્રાપ્તું ન શેફુઃ! તત્પ્રશ્નાતું તવ માતા ભાતરશ્રી ત્વાં સાક્ષાત્ ચિકીર્ણન્તો બહિસ્તિજ્ઞનતીતિ વાર્તાયાં તર્સૈ કથિતાયાં।

XXI સ પ્રત્યુવાચ: યે જના ઈશ્વરસ્ય કથાં શ્રુતવા તદનુરૂપમાચરન્તિ તચેવ મમ માતા ભાતરશ્રી।

XXII અનન્તરં એકદા યીશો: શિષ્યૈ: સાર્ધ્યાનાવમાલાહ્ જગાદ, આચાત વયં હૃદસ્ય પારં યામઃ, તત્ત્સે જગ્મુઃ।

XXIII તેષું નૌકાં વાચયત્સુ સ નિદ્રાં;

XXIV અથાકસ્માત્ પ્રબલજન્મશાગમાદ હૃદે નૌકાયાં તરફ્ઝેરાચ્છન્નાયાં વિપત્ત તાન્ જગ્રાસા તસ્માદ્ યીશોરનિતિક ગત્વા હે ગુરો હે ગુરો પ્રાણા નો ચાન્તિતિ ગાદિત્વા તં જાગરાયમ્બભૂવુઃ! તદા સ ઉત્થાય વાયું તરક્ષાંશ્રી તર્જયામાસ તસ્માદ્ભૂલો નિવૃત્ય સ્થિરો બભૂવતુઃ!

XXV સ તાન્ ભભાષે યુભાઈ વિશ્વાસ: ક? તસ્માત્ ભીતા વિસ્મિતાશ્રી પરસ્પરં જગ્મદુઃ, અહો કીદ્ગાયં મનુજુ: પવનં પાનીયઆદિશિતિ તદ્ધુભયં તદાદેશં વહિતિ।

XXVI તત: પરં ગાલીલિધેશસ્ય સમુખસ્થનિદેરીયપ્રદેશે નૌકાયાં લગન્ત્યાં તદેટવરોહમાવાદ્

XXVII બહુતિથકાં ભૂતગ્રસ્ત એકો માનુષ: પુરાદાગત્ય તં સાક્ષાત્યકરા સ મનુષો વાસો ન પરિદધત્ત ગૃહે ચ ન વસન્ કેવલં શમશાનમ્ અધ્યુવાસા|

XXVIII સ યીશો દૃષ્ટાયૈ ચીચદ્ભદ્ધ ચકાર તસ્ય સમુખે પતિત્વા પ્રોચ્યેર્જગાદ ચ, હે સર્વપ્રધાનેશ્વરસ્ય પુત્ર, મયા સહ તવ ક: સમ્બન્ધઃ? ત્વયિ વિનયં કરોમિ માં મા યાત્યા|

XXIX યત: સ તં માનુષં ત્યક્તાં ચાતુર્મું અમેઘભૂતમ્ આદિદેશા; સ ભૂતરસ્તં માનુષમ્ અસક્ષદ્ દધાર તસ્માલ્લોકા: શૃજભલેન નિગડેન ચ બબધુઃ; સ તદ્ભંક્તવા ભૂતવશત્વાત્ મધ્યેપ્રાન્તરં યથી|

XXX અનન્તરં યીશોસ્તં પ્રપ્રચ્છ તવ કિન્ત્રામ? સ ઉવાચ, મમ નામ બાહિનો યતો બહો ભૂતાસમાશિશ્રિયુઃ|

XXXI અથ ભૂતા વિનયેન જગ્મદુઃ, ગભીરં ગર્ત ગન્તું માજાપાયાસ્માનુ|

XXXII તદા પર્વતોપરિ વરાહ્રવજશ્વરતિ તસ્માદ્ ભૂતા વિનયેન પ્રોચ્યુઃ, અમું વરાહ્રવજમ્ આશ્ચયિતુમ્ અસ્માન્ અનુજાનીઃ; તત: સોનુજણ્ણા|

XXXIII તત: પરં ભૂતાસં માનુષ વિહાય વરાહ્રવજમ્ આશિશ્રિયુઃ વરાહ્રવજાશ્ર તત્કષણાત્ કટકેન ધાવન્તો હૃદ પ્રાણાન્ વિજ્ઞણુઃ|

XXXIV તદ્દ દૃષ્ટાવા શૂકરરક્ષકા: પલાયમાના નગરં ગ્રામશ્ર ગત્વા તત્સર્વવૃત્તાન્તં કથયામાસુઃ|

XXXV તત: કિં વૃત્તમ્ એતદ્ધરણનાર્થ લોકા નિર્ગત્ય યીશો: સમીપં યચુઃ; તમ માનુષં ત્યક્તભૂતં પરિહિતવસ્ત્રં સ્વસ્થમાનુષવદ્ધ યીશોશ્રણસન્નિધો સૂપિવશન્તં વિલોક્ય બિભ્યુઃ|

XXXVI યે લોકાસ્તસ્ય ભૂતગ્રસ્તસ્ય સ્વાસ્થ્યકરણં દૃશુસે તેભ્ય: સર્વવૃત્તાન્તં કથયામાસુઃ|

XXXVII તદનન્તરં તસ્ય નિદેરીયપ્રદેશસ્ય ચતુર્દિક્ષસા બહો જના અતિત્રસ્તા વિનયેન તં જગ્મદુઃ, ભવાન્ અસ્માં નિકાદ્ પ્રજજુ તસ્માત્ સ નાવમાલાહ્ તતો વ્યાધુય જગ્માનુ|

XXXVIII તદાની ત્યક્તભૂતમનુજણેન સહ સ્થાતું પ્રાર્થયાશ્રકે

XXXIX किन्तु तदर्थम् ईश्वरः कीदृष्टहाकर्म फृतवान् इति निवेशनं गत्वा विज्ञापय, यीशुः कथामेतां कथयित्वा तं विससर्जो ततः स प्रजित्वा यीशुस्तर्द्धं यन्माहाकर्म यकार तत् पुरस्य सर्वत्र प्रकाशितुं प्रारेभे

XL अथ यीशो परावृत्यागते लोकास्तं आदरेण जगृहु रथसामाते सर्वं तमपेक्षात्राकिंचे

XLI तदनन्तरं यायीनमिनो भजनगोहस्यैकोधिप आगत्य यीशोक्षरणयोः पतित्वा स्वनिवेशनागमनार्थं तस्मिन् विनयं यकार,

XLII यतस्तस्य द्वादशवर्षवयस्का कन्यैकासीत् सा मृतकल्पाभवत् ततस्तस्य गमनकाले मार्गे लोकानां महान् समागमो बहव्या

XLIII द्वादशवर्षाणि प्रदररोगप्रस्ता नाना वैद्यक्षिकित्वा सर्वस्वं व्ययित्वापि स्वास्थ्यं न प्राप्ता या घोषित् सा यीशोः पश्चादगत्य तस्य वस्त्रग्रन्थे पस्पशी

XLIV तस्मात् तत्क्षणात् तस्या रक्तसामो रुद्धः।

XLV तदानीं यीशुरवदृत् केनाहं स्पृष्टः? तोडनेकैरनक्षीकृते पितरस्तस्य सङ्किनश्चावदन्, हे गुरो लोका निकटस्थाः सन्तस्तव देहे धर्षयन्ति, तथापि केनाहं स्पृष्टाईति भवान् कुतः पृष्ठाति?

XLVI यीशुः कथयामास, केनाह्याहं स्पृष्टो, यतो मतः शक्तिं निर्गतेति भया निश्चितमज्ञात्यि

XLVII तदा सा नारी स्वयं न गुरुते विदित्वा कम्पमाना सती तस्य सभूषे पपातः ये न निभित्वे तं पस्पर्श स्पर्शमात्राच्य येन प्रकारेण स्वस्थाभवत् तत् सर्वं तस्य साक्षादाचार्यः।

XLVIII ततः स तां जगाद् हे कन्ये सुरुच्येना भव, तव विश्वासस्त्वां स्वस्थाम् अकार्षीत् तं क्षेमेण याहि।

XLIX यीशोरेतद्वाक्यवदनकाले तस्याधिपते निवेशनात् कश्चित्त्वाक आगत्य तं बलाषे, तव कन्या मृता गुरुं भा क्षिलशान्।

L किन्तु यीशुस्तदाकर्ण्याधिपतिं व्याजहार, मा भैषीः केवलं विश्वसिति तस्मात् सा शुल्विष्यति।

LI अथ तस्य निवेशने प्राप्ते स पितरं योहनं याकूबअं कन्याया मातरं पितरञ्च विना, अन्यं कञ्चन प्रवेष्टु वारयामास।

LII अपरञ्च ये रुदन्ति विलपन्ति य तान् सर्वान् जनान् उवाच, यूयं मा रोहिष्ट कन्या न मृता निद्राति।

LIII किन्तु सा निश्चितं मृतेति ज्ञात्वा ते तमुपजहसुः।

LIV पश्चात् स सर्वान् भविः कृत्वा कन्यायाः करौ धृत्वाजुहुते, हे कन्ये त्वमुत्तिष्ठ,

LV तस्मात् तस्याः प्राणेषु पुनरागेषु सा तत्क्षणाद् उत्तरस्यौ तदानीं तस्यै किञ्चिद् भक्षयं दातुम् आदिदेश।

LVI ततस्तस्याः पितरौ विस्मयं गतौ किन्तु स तावादिदेश घटनाया अतेतस्याः कथां कर्मैविदपि मा कथयतं।

IX

I ततः परं स द्वादशशिष्यानाहूय भूतान् त्याजयितुं रोगान् प्रतिकर्तुञ्च तेभ्यः शक्तिमाधिपत्यञ्च ददौ।

II अपरञ्च ईश्वरीयराज्यस्य सुसंवादं प्रकाशयितुम् रोगिणामारोग्यं कर्तुञ्च प्रेरणाकाले तान् जगाद्।

III यात्रार्थं यस्त्रपुरुषं भक्षयं मुद्रा द्वितीयवस्त्रम् एवेण किमपि मा गृह्णीता।

IV यूपञ्च यन्त्रिवेशनं प्रविशथ नगरत्यागपर्यन्तं तन्त्रिवेशने तिष्ठत।

V तत्र यहि कस्यचित् पुरस्य लोका युधाकमातिथ्यं न कुर्वन्ति तर्हि तस्मान्नगराद् गमनकाले तेषां विलुद्धं साक्षार्थं युधाकं पदधूलीः समातप्तत।

VI अथ ते प्रस्थाय सर्वत्र सुसंवादं प्रयारयितुं प्रोडितान् स्वस्थान् कर्तुञ्च ग्रामेषु भ्रमितुं प्रारेभिरे।

VII अतेति छेरोद् राजा यीशोः सर्वकर्माणां वार्ता श्रुत्वा भूशमुद्दिविजे

VIII यतः केयिद्युयोर्जनं शमशानादुदतिष्ठतु केयिद्युयः, अेलियो दर्शनं दत्तवान् अेवमन्यलोका उियुः पूर्वीयः कश्चिद् भविष्यद्युद्दीपि समुत्तिथाः।

IX किन्तु छेरोद्युवाच योहनः शिरोडहमधिनद्म् इदानीं यस्येद्यकर्माणां वार्ता प्राप्नोमि स कः? अथ स तं द्रश्मू अैष्टत्।

X अनन्तरं प्रेरिताः प्रत्यागत्य यानि यानि कर्माणि यक्षुस्तानि यीशवे कथयामासुः ततः स तान् वैत्सैदानामकनगरस्य विज्ञनं स्थानं नीत्वा गुप्तं जगाम।

XI पश्चाल् लोकास्तद् विदित्वा तस्य पश्चाद् यथुः ततः स तान् नयन् ईश्वरीयराज्यस्य प्रसङ्गमुक्तवान् येषां विकितस्या प्रयोजनम् आसीत् तान् स्वस्थान् यकार च।

XII અપરંતુ દિવાબસને સત્તિ દ્વારાશિષ્યા યીશોરન્ટિકમ્ એત્ય કથયામાસુઃ; વયમત્ પ્રાન્તરસ્થાને તિજામઃ; તતો નગરાણિ ગ્રામાણિ ગત્વા વાસસ્થાનનિ પ્રાચ્ય ભક્ષયદ્વાણિ કેંતું જનનિવહં ભવાન્ વિસુજ્તુઃ

XIII તદા સ ઉવાચ, યુધ્યમેવ તાન્ ભજયધં; તતસે પ્રોચુરસ્માં નિકટે કેવલં પદ્રુ પૂપા દ્વૌ મતસ્યો ચ વિધન્તે, અતએવ સ્થાનાનાન્તરમ્ ઇત્વા નિમિત્તમેતેણાં ભક્ષયદ્વેષુ ન કીતેષુ ન ભવતિ।

XIV તત્ પ્રાયેણ પશ્ચસહસ્રાણિ પુરુષા આસન્નુઃ

XV તદા સ શિષ્યાન્ જગાદ પદ્ધાશત્ પત્રાશજજનૈ: પંક્તીકૃત્ય તાનુપવેશયત, તસ્માત् તે તદ્દનુસારેણ સર્વલોકનુપવેશયામાસુઃ।

XVI તત: સ તાન્ પદ્રુ પૂપાન્ મીનદ્વુયશ્ચ ગૃહીત્વા સ્વર્ગ વિલોક્યેશ્વરગુણાન્ કીર્તયાઅંકે ભડ્કતા ચ લોકેભ્ય: પરિવેષણાર્થ શિષ્યેષુ સમર્પયામબ્યભૂવા

XVII તત: સર્વ્ય ભૂક્તવા તૃપ્તિ ગતા અવશિષ્ટાનાઅં દ્વારા ડલ્વકાન્ સંજગૃહૃઃ।

XVIII અથૈકદા નિર્જને શિષ્યૈ: સહ પ્રાર્થનાકાલે તાન્ પપ્રચ્છ, લોકા માં કં વદન્તિ?

XIX તતસે પ્રાયુઃ, તાં યોહન્મજજંક વદન્તિ; કેચિત્ ત્વામ્ અલિય વદન્તિ, પૂર્વકાલિક: કશ્ચિદ ભવિષ્યદ્વાદી શ્રમશાનાદુ ઉદિત્કદ્દ ઇથ્યપિ કેચિદ્ વદન્તિ।

XX તદા સ ઉવાચ યુધ્ય માં કં વદથ? તત: પિત્ર ઉક્તવાન્ ત્વમ્ ઈશ્વરાભિષિક્તઃ પુરુષઃ।

XXI તદા સ તાન્ દૃઢ્માદિદેશ, કથામેતાં કસ્મૈચિદ્પિ મા કથયતા!

XXII સ પુનરૂધ્યા, મનુષ્યપુરોણ વહ્યાતના ભોક્તવ્યા: પ્રાચીનલોકૈ: પ્રધાનયાજકૈરધાપકૈશ્ચ સોવજાય હન્તવ્ય: કિન્તુ તૃતીયદિવસે શ્રમશાનાત્ તોનોથ્યાતવ્યમ્

XXIII અપરં સ સવ્યાનુવાચ, કશ્ચિદ યદિ મમ પશ્ચાદ ગન્નું વાખ્યતિ તહીં સ સ્વં દાયતુ, દિને દિને કુંશ ગૃહીત્વા ચ મમ પશ્ચાદાગણ્યતુ

XXIV યતો ય: કશ્ચિત્ સવ્યાનાન્ રિરક્ષિષ્ટતિ સ તાન્ હારયિષ્યતિ, ય: કશ્ચિન્ મદ્દર્થ પ્રાણાન્ હારયિષ્યતિ સ તાન્ રક્ષિષ્ટતિ।

XXV કશ્ચિદ યદિ સર્વ્ય જગત્પ્રાખોતિ કિન્તુ સવ્યાનાન્ હારયતિ સ્વયં વિનશ્યતિ ચ તહીં તસ્ય કો લાભઃ?

XXVI પુન ય: કશ્ચિન્ માં મમ વાક્યં વા લજ્જાસ્પદ્ જાનાતિ મનુષ્યપુરો યદા સ્વસ્ય પિતુશ્ચ પવિત્રાશાં દૂતાનાઓ તેજોભિ: પરિવેષ્ટિત આગમિષ્યતિ તદા સોપિ તં લજ્જાસ્પદ્ જાસ્યતિ।

XXVII કિન્તુ યુધ્યાનાં યથાર્થ વદામિ, ઈશ્વરીયરાજત્વં ન દૃષ્વા મૃત્યું નાસ્વાદિષ્યન્તે, એતાદ્શા: કિયન્તો લોકા અત્ર સ્થનેડપિ દઃકાયમાનાઃ સન્તિ

XXVIII એતદાયાનકથનાત્ પરં પ્રાયેણાષસુ દિનેષુ ગતેષુ સ પિતરં યોહન્ યાકૂબઅ ગૃહીત્વા પ્રાર્થિયું પર્વતમેક્ સમારોહોઃ।

XXIX અથ તસ્ય પ્રાર્થનાકાલે તસ્ય મુખાફિતરન્યરૂપા જાતા, તરીયં વસ્ત્રમુજજીવલશુકલં જાતાં

XXX અપરંતુ મૂસા એલિયાખોભૌ તેજરિસ્વિનૌ દૃષ્ટૌ

XXXI તૌ તેન ધિરુશાલમ્બુરે યો મૃત્યુ: સાધિષ્ટતે તીદ્યાં કથાં તેન સાદ્ધુ કથચિતુમ્ આરેભાતો

XXXII તદા પિતરાદ્ય: સ્વસ્ય સંજ્ઞિનો નિર્દ્યાકૃષા આસન્ કિન્તુ જાગરિત્વા તસ્ય તેજીસેન સાદ્ધમ્ ઉત્તિષ્ઠાન્તો જન્નો ચ દદૃશુઃ।

XXXIII અથ તયોરૂભયો ગર્મનકાલે પિતરો યીશું બભારે, હે ગુરોડસ્માંક સ્થાનેડસ્મિન્ સ્થિતિ: શુભા, તત એકા તવદ્દી, એકા મૂસાર્થ, એકા એલિયાર્થ, ઇતિ તિસ્: ફુટ્પોસ્માભિ નિર્મિયન્તાં, ઇમાં કથાં સ ન વિવિચ્ય કથયામાસાં

XXXIV અપરંતુ તદ્વાક્યવનકાલે પયોદ એક આગત્ય તેખામુપરિ છાયાં ચકાર, તતસ્તન્મધ્યે તથો: પ્રવેશાત્ તે શશદ્વિરો

XXXV તદા તસ્માત્ પયોદાદ ઇથમાકાશીયા વાણી નિર્જગામ, મમાયં પ્રિય: પુત્ર એતસ્ય કથાયાં મનો નિધત્તા

XXXVI ઇતિ શબ્દે જાતે તે યીશુમેકાંકિન્ દદૃશુ: કિન્તુ તે તદાન્ની તસ્ય દર્શનર્ય વાચમેકમાપિ નોકન્વા મન:સુ સ્થાપયામાસુઃ।

XXXVII પરેડહનિ તેષુ તસ્માયછીલાદ અવરૂદ્ધે તં સાક્ષાત્ કર્તુ બહો લોકા આજગ્મુઃ।

XXXVIII તેથાં મધ્યાદ એકો જન ઉચ્ચૈરૂપાચ, હે ગુરો અહું વિનયં કરોમિ મમ પુત્રં પ્રતિ કૃપાદૃષ્ટિ કરોતુ, મમ સ એવેક: પુરઃ।

XXXIX भूतेन धृतः सन् सं प्रसभं चीर्छद्वं करोति तन्मुखात् फेणा निर्गच्छन्ति य, भूत इत्थं विदार्थं क्लिष्टवा प्रायशस्तं न त्यजति।

XL तस्मात् त भूतं त्याजयितुं तव शिष्यसमीपे न्यवेदयं किन्तु ते न शेकुः।

XLI तदा यीशुरुवादीत्, रे आविश्वासिन् विपथगामिन् वंशं कतिकालान् युधाभिः सह स्थास्याम्यहं युधाकम् आयरणानि य सहिष्येत्? तव पुत्रमिहान्य।

XLII ततस्तस्मिन्नागतमाने भूतसं भूमौ पातयित्वा विद्दारः तदा यीशुस्तमभेद्यं भूतं तर्जयित्वा बालकं स्वरथं कृत्वा तस्य पितरि समर्पयामास।

XLIII ईश्वरस्य महाशक्तिम् इमां विलोक्य सर्वं यमच्यकुः; इत्यं यीशोः सर्वाभिः क्षिपाभिः सर्वलोकैराश्वर्यो मन्यमाने सन्ति स शिष्यान् बभाषे,

XLIV कथेयं युधाकं कर्णेषु प्रविशतु, मनुष्यपुरो मनुष्याणां करेषु समर्पयिष्यते।

XLV किन्तु त तां कथां न बुद्धिरिते, स्पष्टत्वाभावात् तस्या अलिप्रायस्तेषां बोधगम्यो न बभूवः तस्या आशयः क ईत्यपि ते भयात् प्राप्ते न शेकुः।

XLVI तदनन्तरं तेषां मध्ये कः श्रेष्ठः कथाभेतां गृहीत्वा ते भिथो विवादं यकुः।

XLVII ततो यीशुस्तेषां मनोलिप्रायं विद्यित्वा बालकमेकं गृहीत्वा स्वस्य निकटे स्थापयित्वा तान् जगाद्,

XLVIII यो जनो मम नामास्य बालास्यातिथं विद्याति स ममातिथं विद्याति, यश्च ममातिथं विद्याति स मम प्रेक्षस्यातिथं विद्याति, युधाकं मध्येयः स्वं सर्वस्मात् क्षुद्रं जानीते स एव श्रेष्ठो भविष्यति।

XLIX अपरअत्र योहन् व्याज्ञहार हे प्रभेऽत तव नामा भूतान् त्याज्यन्तं मानुषम् अेकं दृष्टवन्तो वयं, किन्त्वस्माकम् अपश्चाद् गामित्वात् त न्यवेद्याम् तदानीं यीशुरुवाच,

L त मा निषेधत, यतो यो जनोस्माकं न विपक्षः स एवस्माकं सपक्षो भवति।

LI अनन्तरं तस्यारोहणसमयं उपस्थिते स स्थिरत्वात् यित्तुशालम् प्रति यात्रां कर्तुं निश्चित्याग्रे दूतान् प्रेषयामास।

LI तस्मात् त गत्वा तस्य प्रयोजनीयद्वयाणि संग्रहीतुं शोभिरोशीयानां ग्रामं प्रविविशुः।

LII किन्तु स यित्तुशालम् नगरं याति ततो हेतो लोकास्तस्यातिथं न यकुः।

LIV अतअेव याकूब्योहनौ तस्य शिष्यौ तद् दृष्टवा जगादृत्, हे प्रभो एलियो यथा यकार तथा वयमपि किं गगणाद् आगान्तुम् अेतान् भस्मीकर्तुञ्च वहिमाजापयामः? भवता किमिष्यति?

LV किन्तु स मुखं परावर्त्य तान् तर्जयित्वा गद्यित्वान् युधाकं मनोभावः कः, इति यूयं न जानीथ।

LVI मनुज्जुतो मनुजानां प्राणान् नाशयितुं नागच्छत्, किन्तु रक्षितुम् आगच्छत् पश्चाद् इतरत्रामं ते ययुः।

LVII तदनन्तरं पथि गमनकाले जन अेकसं बभाषे, हे प्रभो भवान् यत्र याति भवता सहाहमपि तत्र यास्याभिः।

LVIII तदानीं यीशुस्तम्भुवाच, गोमायूनां गर्ता आसते, विहायसीयविहगाऽनां नीडानि य सन्ति, किन्तु मानवतनयस्य शिरः स्थापयितुं स्थानं नास्ति।

LIX ततः परं स इतरजनं जगाद्, त्वं मम पश्चाद् एहिः ततः स उवाच, हे प्रभो पूर्वं पितरं शमशाने स्थापयितुं मामादिष्टतु।

LI तदा यीशुरुवाच, मृता मृतान् शमशाने स्थापयन्तु किन्तु तं गत्वेश्वरीयराज्यस्य कथां प्रयारय।

LXI ततोन्यः कथयामास, हे प्रभो मयापि भवतः पश्चाद् गंस्यते, किन्तु पूर्वं मम निवेशनस्य परिजनानाम् अनुमतिं ग्रहीतुम् अहमादिश्यै भवता॥

LXII तदानीं यीशुस्तं प्रोक्तवान् यो जनो लाङ्गुले कर्मर्पयित्वा पश्चात् पश्यति स ईश्वरीयराज्यं नार्हति।

X

I ततः परं प्रभुरपरान् सप्ततिशिष्यान् नियुज्य स्वयं यानि नगराणि यानि स्थानानि य गमिष्यति तानि नगराणि तानि स्थानानि य प्रति द्वौ द्वौ जनौ प्रहितवान्।

II तेभ्यः कथयामास य शस्यानि बहूनीति सत्यं किन्तु छेदका अव्ये; तस्माद्वेतोः शस्यक्षेत्रे छेदकान् अपरानपि प्रेषयितुं क्षेत्रस्वाभिनं प्रार्थयेत्।

III यूयं यात, पश्यत, वृकाणां मध्ये मेषशावकनिव युधान् प्रहिषोभि।

IV યું કૃદ્ર મહદ્વ વા વસનસમુટક પાદુકાશ્વ મા ગૃહીત, માર્ગમધે કમપિ મા નમત ચા
V અપરજ્ઞ યું યદ યત્ નિવેશનં પ્રવિશથ તત્ નિવેશનસ્યાસ્ય મફ્કલં ભૂયાદિતિ વાક્યં પ્રથમં વદતા
VI તસ્માત્ તસ્મિન્ નિવેશને યદિ મફ્કલપાત્રં સ્થાસ્યતિ તર્હિ તન્મફ્કલં તસ્ય ભવિષ્યતિ, નોચેતુ યુભાન્ પ્રતિ
પરાવર્તિષ્યતે

VII અપરજ્ઞ તે યાંત્રિકિદ્ધ દાસ્યન્તિ તદેવ ભુક્ત્વા પીત્વા તસ્મિન્નિવેશને સ્થાસ્યથ; યત્: કર્મકારી જનો
ભૂત્મં અર્હતિ; ગૃહદ્વ ગૃહ્ મા યાસ્યથ

VIII અન્યરચ્ય યુભાસુ કિમપિ નગરં પ્રવિષેષુ લોકા યદિ યુભાક્મ આતિથં કરિષ્યન્તિ, તર્હિ યત્ પાદ્યમ્
ઉપસ્થાસ્યન્તિ તદેવ ખાદિષ્યથ

IX તન્ગરસ્થાન્ રોગિણાઃ સ્વસ્થાન્ કરિષ્યથ, ઈશ્વરીયં રાજ્યં યુભાક્મ અન્તિક્મ આગમત્ કથામેતાઅન્
પ્રચારપિષ્યથ

X કિન્તુ કિમપિ પુરુ યુભાસુ પ્રવિષેષુ લોકા યદિ યુભાક્મ આતિથં ન કરિષ્યન્તિ, તર્હિ તસ્ય નગરસ્ય
પન્થાનં ગત્વા કથામેતાં વાદિષ્યથ,

XI યુભાક્ નગરીયા યા ધૂલ્યોડસ્માસુ સમલગ્નન્ તા અપિ યુભાક્ પ્રાનિકૂલ્યેન સાક્ષાર્થ સમ્પાતયામઃ;
તથાપીશ્વરરાજ્યં યુભાક્ સમીપક્મ આગતમ્ ઇતિ નિશ્ચિતં જાનીતા

XII અહુ યુભાભ્યં પથાર્થ કથયામિ, વિચારદિને તસ્ય નગરસ્ય દશાત: સિદ્ધામો દશા સહ્યા ભવિષ્યતિ|

XIII હા હા કોરસીનું નગર, હા હા બેત્સૈદાનગર યુવ્યોર્મધે યાદુશાનિ આશ્રાર્યાણિ કર્માણ્યક્ષયન્ત, તાનિ
કર્માણિ યદિ સોરસીદોનો નું રાયોરકારિષ્યન્ત, તદા ઇતો બહુદિનપૂર્વ તન્નિવાસિનિ: શણવસ્ત્રાણિ પરિધાય
ગાએષુ ભસ્મ વિલિય સુમુપવિશ્ય સમપેતસ્યન્તા

XIV અતો વિચારદિવસે યુભાક્ દશાત: સોરસીદોનિવાસિનાં દશા સહ્યા ભવિષ્યતિ|

XV હે કફન્નાંદ્વમ્, ત્વ સર્વગ્ યાવદ્ ઉત્ત્રતા કિન્તુ નરક યાવત્ ન્યગભવિષ્યસિ|

XVI યો જનો યુભાક્ વાક્યં ગૃહીતિ સ મૈનૈવ વાક્યં ગૃહીતિ; કિંચ યો જનો યુભાક્મ અવજાં કરોતિ સ
મૈનૈવાવજાં કરોતિ; યો જનો મમાવજાં કરોતિ ય સ મતોઝકસ્યૈવાવજાં કરોતિ

XVII અથ તે સપ્તાતિશિષ્યા આનન્દેન પ્રત્યાગત્ય કથયામાસુઃ, હે પ્રભો ભવતો નામના ભૂતા આય્સમાક્
વશીભવન્તિ|

XVIII તદાંની સ તાન્ જગાદ, વિદ્યુતમિવ સ્વગર્તા પતનં શૈતાનમ્ અદર્શમ્|

XIX પશ્યત સર્પાંન વૃષ્ટિકાન્ રિપાઓ: સર્પપરાકમાંશ્ પદત્વે દ્લલિંગ્તુ યુભાભ્યં શક્તિં દદામિ તસ્માદ્ યુભાક્
કાપિ હાનિ ન્ ભવિષ્યતિ|

XX ભૂતા યુભાક્ વશીભવન્તિ, એતનિમિતતાં મા સમુલ્લસત, સર્વો યુભાક્ નામાનિ લિખિતાનિ સન્તીતિ
નિમિત્તં સમુલ્લસતા

XXI તદ્ધાટિકાયાં યીશુ મનસિ જાતાહ્નાદ: કથયામાસ હે સ્વગ્પુથિવ્યોરેકાધિપતે પિતસ્તવં જાનનવાં વિદ્યુતાશ્વ
લોકજાનાં પુરસ્તાત્ સર્પમેતદ્ અપ્રકાશ્ય બાલજાનાં પુરસ્તાત્ પ્રાકાશય એતેસ્માદ્દેતોસ્તવાં ધન્યં વદામિ, હે
પિતરિથં ભવતુ યદ એતેવં તવ ગોચર ઉત્તમમ્

XXII પિત્રા સવ્વાણિ મધ્ય સમપિતાનિ પિતરે વિના કોપિ પુરં ન જનાતિ કિંચ પુરં વિના પરમૈ જનાય પુત્રસં
પ્રકાશિતવાન્ તત્વ વિના કોપિ પિતરં ન જનાતિ|

XXIII તપ: પરં સ શિષ્યાન્ પ્રતિ પરાવૃત્ય ગુન્નં જગાદ, યૂધમેતાનિ સવ્વાણિ પશ્યથ તતો યુભાક્ ચંક્ષુષિ
ધન્યાનિ|

XXIV યુભાનાહું વદામિ, યું યાનિ સર્વાણિ પશ્યથ તાનિ બહુવો ભવિષ્યદ્વાદિનો ભૂપતયશ્વ
દ્રષ્ટુભિષ્યન્તોપિ દ્રષ્ટું ન પ્રાણુવન્ન યુભાભિ ર્યા યા: કથાશ્વ શ્રૂયન્તે તાઃ શ્રોતુભિષ્યન્તોપિ શ્રોતું નાલભન્તા|

XXV અનન્તરમ્ એકો વ્યવસ્થાપક ઉત્થાય તં પરીક્ષિતું પપ્રષ્ટ, હે ઉપદેશક અનન્તાયુષ: પ્રાપ્તયે મયા કિ
કરાયીણ્?

XXVI યીશુ: પ્રત્યુવાચ, અત્રાર્થે વ્યવસ્થાયાં કિ લિખિતમસ્તિ? ત્વ કીદ્દુક પછસિ?

XXVII તપ: સોવદાં, ત્વ સર્વાન્તિકારણૈ: સર્વપ્રાણાં: સર્વશક્તિભિ: સર્વચિતૈશ્વ પ્રભૌ પરમેશ્વરે પ્રેમ કુરુ,
સમીપવાસિનિ સ્વવત્ પ્રેમ કુરુ ચા

XXVIII તદા સ કથયામાસ, ત્વ યથાર્થ પ્રત્યવોચય: ઈત્થમ્ આચર તેનૈવ જીવિષ્યસિ|

XXIX કિન્તુ સ જનઃ સ્વં નિર્દોષં જાપથિતું યીશું પપ્રચ્છ, મમ સમીપવાસી કઃ? તતો યીશુઃ પ્રત્યુવાચ,

XXX એકો જનો યિરુશાલમુરાદ યિરીહોપુરં યાતિ, એતહિ દસ્યુનાં કરેણું પતિતે તે તસ્ય વસ્ત્રાદિકું હતવન્તઃ તમાહત્ય મૃતપ્રાણ્ય ફૂત્વા ત્યક્તવા યથુઃ।

XXXI અક્ષમાદ એકો યાજકસ્તેન માર્ગોણ ગચ્છન્તં દૃષ્ટવા માગન્યપાશ્રેન જગામા

XXXII ઇત્થમ્ એકો લેવીધરસત્તસ્થાનં પ્રાપ્ય તસ્યાન્તિકું ગત્વા તં વિલોક્યાન્યેન પાશ્રેન જગામા

XXXIII કિન્તુએક: શોમિરોણીયો ગચ્છન્તં તસ્થાનં પ્રાપ્ય તં દૃષ્ટવાદ્યતા

XXXIV તસ્યાન્તિકું ગત્વા તસ્ય ક્ષતેણું તૈલં દ્રાક્ષારસશ્ર પ્રક્ષિપ્ય ક્ષતાનિ બદ્ધધ્વા નિજવાહનોપારિ તમુપવેશ્ય પ્રવાસીયગૃહમ્ આનીય તં સિધેવે

XXXV પરસ્મિન્ દિવસે નિજગમનકાલે દ્વી મુદ્રાપાદૌ તદ્ભૂહસ્વામિને દટ્વાવદ્યત જનમેન સેવસ્વ તત્ત્ર યોડધિકો વ્યાચો ભવિષ્યતિ તમહું પુનરાગમનકાલે પરિશોષ્ટસ્યામિ

XXXVI એખાં ત્રયાણાં મધ્યે તસ્ય દસ્યુહુસ્તપતિતસ્ય જનસ્ય સમીપવાસી કઃ? ત્વયા કિં બુધ્યતે?

XXXVII તત્ત: સ વ્યવસ્થાપક: કથયામાસ પસ્તસ્મિન્ દ્યાં ચકારા તદા યીશુઃ કથયામાસ તમપિ ગત્વા તથાચારી

XXXVIII તત્ત: પરં તે ગચ્છન્ત એકું ગ્રામં પ્રવિશુઃ; તદા મર્થાનામા સ્ત્રી સ્વગૃહે તસ્યાતિથં ચકારા

XXXIX તસ્માત્ મરિયમ્ નામધેયા તસ્યા ભગીની યીશુઃ પદસમીપ ઉવિશ્ય તસ્યોપેદશકથં શ્રોતુમારેભે

XL કિન્તુ મર્થા નાનાપરિયચ્છયાં વ્યગ્રા બભૂવ તસ્માદ્દેતોસ્તસ્ય સમીપમાગત્ય બભાષે; હે પ્રલો મમ ભગીની કેવલં મમોપારિ સર્વકર્મશાં ભારમ્ આર્પેતવતી તત્ત ભવતા કિંદ્રિદ્ધપિ ન મનો નિધીયતે કિમ્? મમ સાહાય્યં કર્તું ભવાન્ત તામાદિશતુ

XLI તતો યીશુઃ પ્રત્યુવાચ હે મર્થે હે મર્થે, તં નાનાકાર્યોષું ચિન્તિતવતી વ્યગ્રા ચાસિ,

XLII કિન્તુ પ્રયોજનીયમ્ એકમાત્રમ્ આસ્તો અપરાશ્ યમુતમં ભાગં કોપિ હર્તું ન શક્નોતિ સએવ મરિયમા વૃત્તઃ।

XI

I અનન્તરં સ કસ્મિન્શ્વિત્ સ્થાને પ્રાર્થયત તત્સમાપ્તૌ સત્યાં તસ્યૈક: શિષ્યસ્તં જગાદ હે પ્રભો યોહન્ યથા સ્વશિષ્યાન્ પ્રાર્થયિતુમ્ ઉપદિષ્ટવાન્ તથા ભવાનાયસ્માન્ ઉપદિશતુ

II તસ્માત્ સ કથયામાસ, પ્રાર્થનકાલે યુધ્યમ્ ઇત્થં કથયદ્વં, હે અસ્માકું સ્વર્ગસ્થપિતસ્તવ નામ પૂજ્યં ભવતુ; તવ રાજત્વં ભવતુ; સ્વર્ગે યથા તથા પૃથ્વીયામપિ તવેચ્છયા સર્વ્ય ભવતુ

III પ્રત્યહમ્ અસ્માકું પ્રયોજનીયં ભોજયે દેહિ

IV યથા વયં સર્વાન્ અપરાધિન: ક્ષમામહે તથા તવમિ પાપાન્યસ્માકું ક્ષમસ્વા અસ્માન્ પરીક્ષાં માનય કિન્તુ પાપાત્મનો રક્ષા

V પશ્વાત્ સોપરમપિ કથિતવાન્ યદિ યુખાકું કસ્યચિદ્ બન્ધુસ્તિષ્ઠતિ નિશીથે ચ તસ્ય સમીપં સ ગત્વા વદતિ,

VI હે બન્ધો પથિક એકો બન્ધુ મર્મ નિવેશનમ્ આયાત: કિન્તુ તસ્યાતિથં કર્તું મમાનિતકે કિમપિ નાસ્તિ, અતએવ પૂપત્રયં મધ્યમ્ આણં દેહિ;

VII તદા સ યદિ ગૃહમધાતું પ્રતિવદતિ માં મા કિલશાન, ઇદાની દ્વારં રૂઢું શયને મયા સહ બાલકાશ્ચ તિષ્ઠન્તિ તુલ્યં દાતુમ્ ઉત્થાતું ન શક્નોમિ,

VIII તહિ યુખાનહું વદામિ, સ યદિ મિત્રયા તસ્મૈ કિમપિ દાતું નોતિષ્ઠતિ તથાપિ વારં વારં પ્રાર્થનાત ઉત્થાપિત: સન્ યસ્મિન્ તસ્ય પ્રયોજનં તદેવ દાસ્યતિ

IX અત: કારણાતું કથયામિ, યાચયં તો યુખાયં દાસ્યતે, મૃગયં તત ઉદ્દેશં પ્રાપ્યથ, દ્રારમ્ આહત તો યુખાયં દ્વારં મોક્ષયતો

X યો ચાચતે સ પ્રાણોતિ, યો મૃગયતે સ એવોદેશં પ્રાણોતિ, યો દ્રારમ્ આહન્તિ તદર્થ દ્વારં મોચ્યતો

XI પુત્રોણ પૂપે યાચિતે તસ્મૈ પાચાણં દદાતિ વા મત્સ્યે યાચિતે તસ્મૈ સર્વ્ય દદાતિ

XII વા અદે યાચિતે તસ્મૈ વૃદ્ધિકું દદાતિ યુખાકું મધ્યે ક એતાદુશઃ પિતાસ્તો?

XIII तस्मादेव यूयमभद्रा अपि यदि स्वस्वबालकेत्य उत्तमानि द्रव्याणि दातुं जनीथ तर्हस्माकं स्वर्गस्थः पिता निजाचार्यकेभ्यः किं पवित्रम् आत्मानं न दास्यति?

XIV अनन्तरं योशुना कस्माच्येद् एकस्मिन् मुक्त्वा त्याजिते सति स भूतत्यक्तो मानुषो वाक्यं वक्तुम् अरेभः ततो लोकाः सकला आश्रय्य मेनिषे।

XV किन्तु तेषां केचिद्युर्जनोयं बालसिवूबा अर्थाद् भूतराजेन भूतान् त्याजयति।

XVI तं परीक्षितुं केचिद्युर्जनोयं आकाशीयम् एकं चिह्नं दर्शयितुं तं प्रार्थयाच्छिक्षे।

XVII तदा स तेषां मनःकल्पनां ज्ञात्वा कथयामास, कस्यचिद् राज्यस्य लोका यदि परस्परं विरुद्धान्ति तर्हि तद् राज्यम् न शयति; केचिद् गृहस्था यदि परस्परं विरुद्धान्ति तर्हि तेषि न शयन्ति।

XVIII तथैव शैतानपि स्वलोकान् यदि विराशद्विं तदा तस्य राज्यं कथं स्थास्यति? बालसिवूबाहं भूतान् त्याज्यामि यूयमिति वदथा।

XIX यद्युर्ज बालसिवूबा भूतान् त्याज्यामि तर्हि युज्माकं सन्तानाः केन त्याजयन्ति? तस्मात् तथेव कथाया एतस्या विचारपितारो भविष्यन्ति।

XX किन्तु यद्युर्जम् ईश्वरस्य पराक्षमेण भूतान् त्याज्यामि तर्हि युज्माकं निकटम् ईश्वरस्य राज्यमवश्यम् उपतिष्ठति।

XXI बलवान् पुमान् सुसज्जमानो यतिकालं निजाद्वालिकां रक्षति ततिकालं तस्य द्रव्यं निरुपद्रवं तिष्ठति।

XXII किन्तु तस्माद् अधिकबलः कश्चिदागत्य यदि तं ज्यति तर्हि येषु शस्त्रास्तेषु तस्य विश्वास आसीत् तानि सर्वाणि हृत्वा तस्य द्रव्याणि गृह्णाति।

XXIII अतः कराणाद् यो मम सपतो न स विपक्षः, यो मया सह न संगृह्णाति स विकिरति।

XXIV अपरऋण अभेद्यभूतो मानुषस्यान्तर्निर्गत्य शुष्कस्थाने भान्त्वा विश्रामं मृगयते किन्तु न प्राप्य वदति मम यस्माद् गृह्णाद् आगतोर्हुं पुनर्स्तद् गृह्णं परावृत्य यामि।

XXV ततो गत्वा तद् गृह्णं मार्जितं शोभितञ्च दृष्ट्वा।

XXVI तत्क्षणम् अपगत्य त्वस्मादपि द्वूर्भानी अपरान् सप्तभूतान् सहानयति ते च तद्रूपं पविश्य निवसन्ति तस्मात् तस्य मनुष्यस्य प्रथमदशातः शेषदशा द्वृः खतरा भवति।

XXVII अस्याः कथायाः कथनकाले जनतामध्यस्था काचिन्नारी तमुच्यैः स्वरं प्रोवाच, या योक्षित् त्वां गर्भेऽधारयत् स्तन्यमपाययत्य रौप धन्या।

XXVIII किन्तु सोकथयत् ये परमेश्वरस्य कथां श्रुत्वा तदनुरूपम् आचरन्ति तथेव धन्याः।

XXIX ततः परं तस्यान्तिके बहुलोकानां समागमे जाते स वक्तुमारेभ, आधुनिका दृष्टलोकाश्चिह्नं द्रष्टुभिष्ठन्ति किन्तु यूनसभविष्यद्वालिनश्चिह्नं विनान्यत् किञ्चित्चिह्नं तान् न दर्शयिष्यते।

XXX यूनस् तु यथा नीनिवीयलोकानां समीपे चिह्नप्रोभवत् तथा विद्यमानलोकानाम् एषां समीपे मनुष्यपुरोपि चिह्नरूपो भविष्यति।

XXXI विचारसमये इदानीन्तनलोकानां प्रातिकूल्येन दक्षिणादेशीया राजी प्रोत्थाय तान् दोषिणः करिष्यति, पयः सा राजी सुवेमान उपदेशकथां श्रोतुं पृथिव्याः सीमात आगच्छत् किन्तु पश्यत सुवेमानोपि गुरुतर एको जनोऽस्मिन् स्थाने विद्यते।

XXXII अपरऋण विचारसमये नीनिवीयलोका अपि वर्तमानकालिकानां लोकानां वैपरीत्येन प्रोत्थाय तान् दोषिणः करिष्यन्ति, यतो हेतोस्ते यूनसो वाक्यात् चित्तानि परिवर्तयामासुः किन्तु पश्यत यूनसोतिगुरुतर एको जनोऽस्मिन् स्थाने विद्यते।

XXXIII प्रदीपं प्रज्वलाय द्वाणस्याधः कुत्रपि गुप्तस्थाने वा कोपि न स्थापयति किन्तु गृहप्रवेशिभ्यो दीपिं दातं दीपाधारोपयेव स्थापयति।

XXXIV देहस्य प्रदीपश्चक्षुस्तस्मादेव चक्षु यदि प्रसन्नं भवति तर्हि तत्परं सर्वशरीरं दीपिमद् भविष्यति किन्तु चक्षु यदि मलीमसं तिष्ठति तर्हि सर्वशरीरं सान्धाकारं स्थास्यति।

XXXV अस्मात् कराणात् तवान्तःस्थं ज्योति यथान्धकारमयं न भवति तदर्थे सावधानो भव।

XXXVI यतः शरीरस्य कुत्राप्यश्च सान्धाकारे न जाते सर्वं यदि दीपिमद् तिष्ठति तर्हि तु त्वं दीपिदायिप्रोक्ष्यवलन् प्रदीपं धृव तत्परं सर्वशरीरं दीपिमद् भविष्यति।

XXXVII એતકથાયા: કથનકાલે ફિરશેકો ભેજનાય તં નિમન્ત્રયામાસ, તત: સ ગત્વા ભોક્તુમ્ ઉપવિવેશા

XXXVIII કિન્તુ ભોજનાત્ પૂર્વં નામાઇક્ષીતુ એતદુઃખા સ ફિરશ્યાશ્રાર્થ્ મેનો

XXXIX તદા પ્રભુસંત્ પ્રોવાચ યુંયં ફિરશિલોકા: પાનપાત્રાણાં ભોજનાત્રાશાંત્ બહિ: પરિજ્હુરથ કિન્તુ યુભાકમન્ત દીર્ઘતાંયૈ દુષ્કિયાભિશ્ર પરિપૂર્ણ તિહતિ!

XL હે સર્વે નિર્બોધા યો બહિ: સસર્જ સ એવ ફિરન્ત ન સસર્જ?

XLI તત એવ યુભાભિરનાં:કરણં (ઈશ્વરાય) નિવેદયાં તસ્મિન્ કૃતે યુભાંક સવ્વાણિ શુચિતાં યાસ્યન્તિ

XLII કિન્તુ હન્ત ફિરશિગણાં યુંયં ન્યાયમ્ ઈશ્વરે પ્રેમ ચ પરિત્યજ્ય પોદિનાયા અરૂદાદીતાં સર્વેણાં શાકાનાંચ દશમાંશાન્ દાથ કિન્તુ પ્રથમં પાલયિત્વા શેષસ્યાલજ્ઞાન્ યુભાકમ્ ઉચિતમાસીતાં

XLIII હા હા ફિરશિનો યુંયં ભજનગેહે પ્રોરચાસને આપણેષુ ચ નમસ્કારેષુ પ્રીયધ્વે

XLIV વત કપટિનોડિથાપકા: ફિરશિનશ્ર લોકાયત્ શમશાનમ્ અનુપલભ્ તદૃપરિ ગચ્છન્તિ યુથમ્ તાદ્ગપ્રકાશિતશમશાનવાદ્ ભવથથ

XLV તદાની વ્યવસ્થાપકાનામ્ એકા યોશુમવદ્ત, હે ઉપદેશક વાક્યેનેદૂશેનાસ્માસ્વપિ દોષમ્ આરોપયસિ

XLVI તત: સ ઉવાચ, હા હા વ્યવસ્થાપકા યુથમ્ માનુષાણામ્ ઉપરિ દુઃસધાન્ભારાન્ન્યસ્થ કિન્તુ સ્વયમ્ એકાગુંદુલ્યાપિ તાનુભારાન્ન સ્પૃથશથ

XLVII હન્ત યુભાંક પૂર્વપુરુષા ચાન્ ભવિષ્યદ્વાદિનોડવધિપુરોત્સેણાં શમશાનાનિ યુંયં નિર્માથા

XLVIII તેનૈવ યુંયં સ્વપૂર્વપુરુષાણાં કર્માણિ સંમન્યધે તદેવ સપ્રમાણાં કુરુથ ચ, યતસે તાનવધિષુ: યુંયં તેખાં શમશાનાનિ નિર્માથા

XLIX અતએવ ઈશ્વરસ્ય શાસ્ત્રે પ્રોક્તમાસ્તિ તેષામાન્તિકે ભવિષ્યદ્વાદિન: પ્રેરિતાંશ્ર પ્રેષયિષ્યામિ તતસે તેખાં કાંશ્યન હનિષ્યન્તિ કાંશ્યન તાદિષ્યન્તિ

L એતસ્માત્ કારણાત્ હાબિલ: શોણિતપાતમારભ્ મન્દિરયજવેદ્યો ર્મધે હતસ્ય સિખરિયસ્ય રક્તપતપર્યાન્તાં

LI જગત: સૃષ્ટિમારભ્ પૃથિવ્યાં ભવિષ્યદ્વાદિનાં ચતિરકત્પાતા જાતાસ્તતીનામ્ અપરાધદણા એખાં વર્તમાનલોકાનાં ભવિષ્યન્તિ, યુભાનહં નિશ્ચિતં વદામિ સર્વે દણા વંશસ્યાસ્ય ભવિષ્યન્તિ

LI હા હા વ્યવસ્થાપકા યુંયં જ્ઞાનસ્ય કુશ્ચિકાં હૃત્વા સ્વયં ન પ્રવિષા ચે પ્રવેષુંઝ પ્રયાસિનસ્તાનપિ પ્રવેષુંઝ વારિતવન્તાઃ

LII દીતંચં કથાકથનાદ્ અથાપકા: ફિરશિનશ્ર સતર્કા:

LIV સન્તસ્તમપવદિતું તસ્ય કથાયા દોષં ધર્તમિષ્ઠન્તો નાનાખ્યાનકથનાય તં પ્રવર્તયિતું કોપયિતુંઝ પ્રારેભિરે

XII

I તદાની લોકા: સહસ્રં સહસ્રમ્ આગત્ય સમુપસ્થિતાસ્તત એકેકો ઇન્યેષામુપરિ પતિતુમ્ ઉપયક્મે; તદા ચીશુ: શિષ્યાન્ન ભબાષે, યુંયં ફિરશિનાં કિએવરૂપકાપટ્યે વિશોખેણ સાવધાનાસ્તિષ્ઠતા

II યતો યત્ પ્રકાશયિષ્યતે તાદાશ્ચન્ વસ્તુ કિમપિ નાસ્તિ: તથા યત્ જાસ્યતે તદુંગું વસ્તુ કિમપિ નાસ્તિ

III અન્ધકારે તિજનતો યઃ: કથા અકથયત તાઃ સવ્વાઃ: કથા દીપ્તો શ્રોષ્યન્તે નિર્જને કર્ણો ચ યદકથયત ગૃહ્પણ્ઠાત્ તત્ પ્રયારયિષ્યતે

IV હે બન્ધવો યુભાનહં વદામિ, ચે શરીરસ્ય નાશં વિના કિમાયપરં કર્ણુન શક્વવન્તિ તેલ્યો મા ભૈષ્ય

V તર્દી કરસ્માદ્ ભેતવ્યમ્ દ્વાયં વદામિ, ચે: શરીરં નાશયિત્વા નરકં નિક્ષેપું શક્નોતિ તસ્માદૈવ ભયં કુરત, પુનરપિ વદામિ તરસ્માદૈવ ભયં કુરતાની

VI પદ્ધ ચટકપક્ષિણઃ: કિ દ્વાયાં તામ્રભરદાયાં ન વિક્ષીયન્તે? તથાપીશ્વરસ્તેષામ્ એકમપિ ન વિસ્મરતિ

VII યુભાંક શિરંકેશા અપિ ગળિતાઃ સન્તિ તસ્માત્ મા વિલીત બહુચટકપક્ષિણ્યોપિ યુંયં બહુમૂલ્યાઃ

VIII અપરં યુભયં કથયામિ ચ: કશ્ચિન્ માનુષાણાં સાક્ષાન્ માં સ્વીકરોતિ મનુષ્યપુત્ર ઈશ્વરદૂતાનાં સાક્ષાત્ તં સ્વીકરિષ્યતિ

IX કિન્તુ ચ: કશ્ચિન્માનુષાણાં સાક્ષાન્માં અસ્વીકરોતિ તમ્ ઈશ્વરસ્ય દૂતાનાં સાક્ષાદ્ અહમ્ અસ્વીકરિષ્યામિ

X અન્યચય યઃ કશ્ચિન् મનુજસુતસ્ય નિનદાભાવેન કાશ્ચિત્ કથાં કથયતિ તસ્ય તત્પાપસ્ય મોચનં ભવિષ્યતિ કિન્તુ યદિ કશ્ચિત્ પવિત્રમ્ આત્માન નિન્દતિ તહીં તસ્ય તત્પાપસ્ય મોચનં ન ભવિષ્યતિ

XI યદા લોકા યુષ્માનું ભજનગેહું વિચારકર્તરાજ્યકર્તૃણાં સામુખબ્રાહ્મણ નેષ્યન્તિ તદા કેન પ્રકારેણ કિમુતં વહિષ્યથ કિ કથયિષ્યથ ચેત્તય મા ચિન્તયત;

XII યતો યુષ્માલિર્થ્ય યદ્ વક્તવ્યં તત્ તસ્મિન્ સમયએવ પવિત્ર આત્મા યુષ્માનું શિક્ષયિષ્યતિ

XIII તત: પરં જનતામધ્યસ્થ: કશ્ચિજ્જનસં જગાદ હે ગુરો મયા સહ પૈતૃક્ ધનં વિભક્તં મમ ભાતરમાઝાપયતું ભવાનું

XIV કિન્તુ સ તમવદ્તું હે મનુષ્ય યુવયો વિચારં વિભાગજ્ઞ કર્તું માં કો નિયુક્તવાનું?

XV અનન્તરં સ લોકાનવદ્તું લોભે સાવધાનાઃ સતક્ષિં તિષ્ઠત, યતો બહુસમ્પત્તિપ્રાપ્ત્યા મનુષ્યસ્યાયું ન ભવતિ

XVI પશ્ચાદ દ્વાન્તકથામુત્યાચ કથયામાસ, એકસ્ય ધનિનો ભૂમી બધૂનિ શરસ્યાનિ જાતાનિ

XVII તત: સ મનસા ચિન્તાધિત્વા કથયામ્બલ્લું મમૈતાનિ સમુત્પત્તાનિ દ્વાયાણિ સ્થાપયિતું સ્થાનં નાસ્તિ કિ કરિષ્યામિ?

XVIII તતોવદ્દુઃ ઇત્થં કરિષ્યામિ, મમ સર્વભાણડાગારાણિ ભડ્કત્વા બૃહ્દ્ધાણડાગારાણિ નિર્માય તન્મધ્યે સર્વહલાનિ દ્વાયાણિ ચ સ્થાપયિષ્યામિ

XIX અપરં નિજમનો વદિષ્યામિ, હે મનો બહુવત્સરાર્થ નાનાદ્વાયાણિ સચ્ચિતાનિ સન્તિ વિશ્વામં કુરુ ભુક્ત્વા પીત્વા કોતુકુશ્ચ કુરુણ કિન્ત્વીશ્વરસ્તમ્ અવદત્,

XX રે નિર્બોધ અથ રાત્રૌ તવ પ્રાણાસ્તવતો નેષ્યન્તે તત એતાનિ યાનિ દ્વાયાણિ ત્વયાસાદિતાનિ તાનિ કસ્ય ભવિષ્યન્તિ?

XXI અતએવ યઃ કશ્ચિદ ઈશ્વરસ્ય સમીપે ધનસંખ્યમફૂત્વા કેવલં સ્વનિક્ટે સંખ્યં કરોતિ સોપિ તાદૃશઃ|

XXII અથ સ શિષ્યોભ્ય: કથયામાસ, યુષ્માનહું વદામિ, કિં ખાદિષ્યામઃ? કિં પરિધાસ્યામઃ? ઇત્યુક્ત્વા જીવનસ્ય શરીરસ્ય ચાર્થ ચિન્તાનાં મા કાર્થી

XXIII ભક્ષયાજ્જળાનં ભૂષણાશ્વરીરક્ષ શ્રેષ્ઠ ભવતિ

XXIV કાકપિક્ષિણાં કાર્થ્ય વિચારયત, તે ન વપન્તિ શરસ્યાનિ ચ ન છિન્દન્તિ, તેથાં ભાણડાગારાણિ ન સન્તિ કોષાશ્ચ ન સન્તિ, તથાપીશ્વરસ્તાચ્યો ભક્ષયાણિ દદાતિ, યું પક્ષિભ્ય: શ્રેષ્ઠતરા ન કિં?

XXV અપરં ભાવિત્વા નિજાયુષ: ક્ષણમાને વર્દ્ધયિતું શક્નોતિ, એતાદ્શો લાકો યુષ્માક્ મધ્યે કોસ્તિ?

XXVI અતએવ ક્ષુદ્ર કાર્થ્ય સાધયિતુમ્ અસમર્થ્ય યુષ્માક્ અન્યસ્મિન્ કાર્થ્ય કુતો ભાવયથ?

XXVII અન્યચય કામ્પિલુષ્ણં કથાં વર્દ્ધતે તદ્પિ વિચારયત, તત્ કાચ્ચન શ્રમં ન કરોતિ તન્તુંશ્વ ન જનયતિ કિન્તુ યુષ્માભ્યં ચાર્થાર્થ કથયામિ સુલેમાનું બહૈશ્વર્યાન્વિતોપિ પુષ્પસ્યાસ્ય સદ્ભશો વિભૂષિતો નાસીતુ

XXVIII અથ ક્ષેત્રે વત્તમાનં શશ્વત્ત્વલ્યાં ક્ષેપ્યમાનાં યત્ તૃણં, તરમે પદીશ્વર ઇત્થં ભૂષયતિ તહીં હે અલપત્રયિનો યુષ્માન કિં ન પરિધાપયિષ્યતિ?

XXIX અતએવ કિં ખાદિષ્યામઃ? કિં પરિધાસ્યામઃ? એતદર્થ્ય મા ચોષ્ટધ્વં મા સંદિગ્ધવ્યા

XXX જુગતો દેવાર્થકા એતાનિ સર્વાણિ ચેષ્ટને; એષુ વસ્તુષુ યુષ્માક્ પ્રયોજનમાસે ઇતિ યુષ્માક્ પિતા જાનાતિ

XXXI અતએવેશ્વરસ્ય રાજ્યાર્થ સચેષા ભવત તથા ફૂતે સર્વાણિપેતાનિ દ્વાયાણિ યુષ્માભ્યં પ્રદાયિષ્યન્તે

XXXII હે ક્ષુદ્રમેષેવ્રજ યું મા ભૈષ યુષ્માભ્યં રાજ્યં દાંતું યુષ્માક્ પિતુઃ સમતિરસ્તિ

XXXIII અતએવ યુષ્માક્ યા યા સમ્પત્તિરસ્તિ તાં તાં વિકીષ વિતરત, યત્ સ્થાનં ચૌરા નાગચ્છન્તિ, કીટાશ્ય ન ક્ષાયયન્તિ તાદૃશો સ્વર્ગો નિજાથ્મું અજરે સમુટ્કે ડક્ષયં ધનં સચ્ચિનુત ચ:

XXXIV યતો યત્ યુષ્માક્ ધનં વર્તતે તત્રેવ યુષ્માક્ મનઃ|

XXXV અપરં યું પ્રદીપં જ્લાવાલયિત્વા બદ્ધકટયસ્તિષ્ઠત:

XXXVI પ્રભુ વિવાહાદાગત્ય યદૈવ દ્વારામાહન્તિ તદૈવ દ્વારં મોચયિતું યથા ભૃત્યા અપેક્ષ તિષ્ઠન્તિ તથા યૂષ્માપિ તિષ્ઠતા

XXXVII યત: પ્રભુરાગત્ય યાનું દાસાનું સચેતનાનું તિષ્ઠતો દ્રક્ષ્યતિ તચેવ ધન્યાઃ; અહું યુષ્માનું યથાર્થ વદામિ પ્રભુત્સાનું ભોજનાર્થમું ઉપવેશ્ય સ્વયં બદ્ધકટિઃ સમીપમેત્ય પરિવેષ્યિષ્યતિ

XXXVIII यदि द्वितीये तृतीये वा प्रहरे समागत्य तथैव पश्यति, तर्हि तथेव दासा धन्याः।

XXXIX अपरअच्च कस्मिन् क्षणे चौरा आगमिष्यन्ति इति यदि गृहपति गृहां शक्नोति तदावश्यं जाग्रन् निजगृहे सन्दिन्य कर्त्तयितुं वारयति यूपमेतद् वित्ता।

XL अतथेव यूपमपि सज्जमानास्तिष्ठत यतो यस्मिन् क्षणे तं नापेक्षाद्ये तस्मिन्नेव क्षणे मनुष्यपुत्र आगमिष्यति।

XLI तदा पितरः पप्रस्थ, हे प्रभो भवान् किमस्मान् उद्दिश्य किं सर्वान् उद्दिश्य दृष्टान्तकथामिमां वदति?

XLII ततः प्रभुः प्रोवाच, प्रभुः सुमुचितकाले निजपरिवारार्थं भोज्यपरिवेषशास्य यं तत्पदे नियोक्षयति तदृशो विश्वास्यो बोद्धा कम्मधीशः कीस्ति?

XLIII प्रभुरागत्य यम् अतेऽदृशो कर्मणि प्रवृतं द्रक्षयति सथेव दासो धन्यः।

XLIV अहं युधान् यथार्थं वदामि स तं निजसर्वस्वस्याधिपतिं करिष्यति।

XLV किन्तु प्रभुर्विलभेनागमिष्यति, इति विचिन्त्य स दासो यदि तदन्यदासीदासान् प्रहर्तुम् भोक्तुं पातुं मदितुञ्च प्रारब्धते,

XLVI तर्हि यदा प्रस्तुं नापेक्षिष्यते यस्मिन् क्षणे सोऽयेतनश्च स्थास्यति तस्मिन्नेव क्षणे तस्य प्रभुरागत्य तं पदभ्रष्टे कृत्वा विश्वासहीनैः सह तस्य अंशं निरुपयिष्यति।

XLVII यो दासः प्रभो आराजां शात्वापि सज्जितो न तिष्ठति तदाशानुसारेण च कार्यं न करोति सोनेकान् प्रहारान् प्राप्त्यति;

XLVIII किन्तु यो जनोऽकालत्वा प्राहारावृक्षं कर्म करोति सोल्पप्राहारान् प्राप्त्यति यतो यस्मै बाहुल्येन दत्तं तस्मादेव बाहुल्येन ग्रहीष्यते, मानुषा यस्य निकटे बहु समर्पयन्ति तस्माद् बहु याचन्ते।

XLIX अहं पृथिव्याम् अनैक्यत्रुपं वह्नि निषेपतुम् आगतोस्मि, स येद् इदानीभेव प्रज्ञवलति तत्र मम का चिन्ता?

L किन्तु येन मज्जनेनाहं मशो भविष्यामि यावत्कालं तस्य सिद्धिर्न भविष्यति तावदहं कतिकछं प्राप्त्यामि।

LI मेलनं कर्तुं जगद् आगतोस्मि यूयं किमित्यं बोधधे? युधान् वदामि न तथा, किन्तव्हं मेलनाभावं कर्तुम् आगतोस्मि।

LII यस्मादेत्कालमारभ्य अेकत्रस्थपरिजनानां मध्ये पञ्चजनाः पृथग् भूत्वा त्रयो जना द्योर्जनयोः प्रतिकूला द्वौ जनौ च त्रयाणां जनानां प्रतिकूलौ भविष्यन्ति।

LIII पिता पुत्रस्य विपक्षः पुत्रश्च पितु विपक्षो भविष्यति माता कन्याया विपक्षा कन्या च मातु विपक्षा भविष्यति, तथा श्रव्युवर्ध्वा विपक्षा बधूश्च श्रव्या विपक्षा भविष्यति।

LIV स लोकत्पोपरमपि कथयामास, पश्चिमदिशि मेघोद्रुमं दृष्ट्वा यूयं हठाद् वदथ वृष्टि भविष्यति तत्सत्यैव जायते।

LV अपरं दक्षिणातो वायौ वाति सति वदथ निदादो भविष्यति ततः सोपि जायते।

LVI रे रे कपटिन आकाशस्य भूम्याश्र्व लक्षणां बोद्धुं शक्नुथ,

LVII किन्तु कालस्यास्य लक्षणां कुतो बोद्धुं न शक्नुथ? यूपश्च स्वयं कुतो न न्याष्यं विचारयथ?

LVIII अपरअच्च विवादिना सार्द्धं विचारयितुः समीपं गच्छन् पथित स्वामुद्धारं प्राप्तुं पतस्य नोयेत् स त्वां धृत्वा विचारयितुः समीपं नयति विचारयिता यदि त्वां प्रहर्तुः समीपं समर्पयति प्रहर्ता त्वां कारायां भद्धाति

LIX तर्हि त्वामहं वदामि त्वया निःशेषं कपर्दकेषु त्वं ततो मुक्तिं प्राप्तुं न शक्यसि।

XIII

I अपरअच्च पीलातो येषां गालीलीयानां रक्तानि बलीनां रक्तैः सहभिष्यत् तेषां गालीलीयानां वृत्तान्तं कितिप्यजना उपस्थाय यीशवे कथयामासुः।

II ततः स प्रत्युवाच तेषां लोकानाम् अतेऽदृशी दुर्गति दीटिता तत्कारणाद् यूयं किमन्येत्प्यो गालीलीयोप्यधिकपापिनस्तान् बोधधे?

III युधानाहं वदामि तथा न किन्तु मनःसु न परावर्तितेषु यूपमपि तथा नंक्षयथ।

IV अपरअच्च शीलोङ्गान्म उच्यगृहस्य पतनाद् येऽधादशजना मृतास्ते यित्रशालभि निवासिसर्वलोक्योदयिकापराधिनः कि यूपमित्यं बोधधे?

- V** युधानं वदामि तथा न किन्तु मनःसु न परिवर्तितेषु यूथमपि तथा नंक्षयथा
- VI** अनन्तरे स इमां दृष्टान्तकथामकथयद् एको जनो द्राक्षाक्षेत्रमध्य एकमुद्भवतवृक्षं रोपितवान् पश्चात् स आगत्य तस्मिन् फलानि गवेषयामासि,
- VII** किन्तु फलाप्राप्तेः कारणाद् उद्यानकारं भृत्यं जगाद्, पश्य वत्सरत्रयं यावदागत्य एतस्मिन्नुद्भवतरौ क्षलान्यन्विष्यामि, किन्तु नैकमपि प्रज्ञोभि तरुरयं कुतो वृथा स्थानं व्याप्त तिष्ठति? अनेन छिन्दि।
- VIII** ततो भृत्यः प्रत्युवाच, हे प्रभो पुनर्वर्षमेंक स्थातुम् आदिशः; एतस्य मूलस्य चतुर्दिक्षु खनितवाहम् आलवालं स्थापयामि।
- IX** ततः फलितुं शक्नोति यदि न फलति तर्हि पश्चात् छेत्स्यसि।
- X** अथ विश्रामवारे भजनगोहे यीशुरूपदिशति
- XI** तस्मित् समये भूतत्रस्तावात् कुञ्ज्ञभूयाणादशवर्षाणि यावत् केनाप्युपायेन ऋजु भवितुं न शक्नोति या दूर्धर्ला स्त्री,
- XII** तां तत्रोपस्थितां विलोक्य यीशुस्तामाहूय कथितवान् हे नारि तव दौर्बल्यात् त्वं मुक्ता भव।
- XIII** ततः परं तस्या गारे हस्तपीणमात्रात् सा ऋजुर्भूत्वेश्वरस्य धन्यवाऽ कर्तुमारेते।
- XIV** किन्तु विश्रामवारे यीशुना तस्याः स्वास्थ्यकरणाद् भजनगोहस्याधिपतिः प्रकृथं लोकान् उवाच, षट्सु दिनेषु लोकैः कर्म कर्तव्यं तस्माद्वेतोः स्वास्थ्यार्थं तेषु दिनेषु आगच्छत, विश्रामवारे मागच्छत।
- XV** तदा पशुः प्रत्युवाच रे कपटिनो युधाकम् एकेको जनो विश्रामवारे स्वीयं स्वीयं वृषभं गृह्णं वा बन्धनान्मायचित्वा जलं पायथितुं किं न नयति?
- XVI** तत्पूर्वादशवर्षस्य राज्यन् यावत् शैताना बद्धा इब्राहीमः सन्ततिरिं नाशी किं विश्रामवारे न मायचित्वा?
- XVII** अेषु वाक्येषु कथितेषु तस्य विपक्षाः सलज्जा जाताः किन्तु तेन कृतसर्वमहाकर्मकारणात् लोकनिवहः सानन्दोद्भवतु।
- XVIII** अनन्तरं सोवदद् ईश्वरस्य राज्यं कर्त्य सदृशं? तेन तदूपमास्यामि?
- XIX** यत् सर्वपवीजं गृहीत्वा कश्चिज्जन उद्यान उपतवान् तद् बीजमङ्गुहिरिं सत् महावृक्षोदज्जयत, ततस्तस्य शापासु विहायसीयविहिगा आगत्य न्यूषुः, तद्राज्यं तादृशेन सर्वपवीजेन तुल्यं।
- XX** पुनः कथायामास, ईश्वरस्य राज्यं कर्त्य सदृशं विद्यत्वामि? यत् किणवं कायित् स्त्री गृहीत्वा द्रोणत्रयपरिभितगोधूमयूर्णेषु स्थापयामास,
- XXI** ततः क्मेषा तत् सर्वगोधूमयूर्णी व्याख्योति, तस्य किणवस्य तुव्यम् ईश्वरस्य राज्यं।
- XXII** ततः स विद्युतालभन्गारं प्रति यात्रां फल्वा नगरे नगरे ग्रामे ग्रामे समुपदिशन् जगाम।
- XXIII** तदा कश्चिज्जनसं प्रप्रश्न, हे प्रभो किं डेवलम् अल्पे लोकः परित्रास्यते?
- XXIV** ततः स लोकान् उवाच, संकीर्णद्वारेण प्रवेष्टु यतद्वन्, पतोऽन् युधानं वदामि, बहवः प्रवेष्टु येष्टिष्यन्ते किन्तु न शक्यन्ति।
- XXV** गृहपतिनोत्थाय द्वारे रुद्धे सति यदि यूयं बहिः स्थित्वा द्वारमाहत्य वदथ, हे प्रभो हे प्रभो अस्मत्कारणाद् द्वारं भोयथतु, ततः स इति प्रतिवक्ष्यति, यूयं कुत्रत्वा लोका इत्यहं न जानामि।
- XXVI** तदा यूयं विष्यथ, तव साक्षाद् वयं भेाजनं पानश्च कृतवन्तः, त्वचास्माकं नगरस्य पथि समुपदिश्यवान्।
- XXVII** किन्तु स वक्ष्यति, युधानं वदामि, यूयं कुत्रत्वा लोका इत्यहं न जानामि; हे दुराचारिणो यूयं मतो दूरीभवत।
- XXVIII** तदा इब्राहीमं इरडाकं याकूबक्रं सर्वभविष्यद्वादिनश्च ईश्वरस्य राज्यं प्राप्तान् स्वांश्च बहिष्कृतान् दृष्ट्या यूयं रोदनं दृतैर्नात्पर्णशः करिष्यथ।
- XXIX** अपरत्रं पूर्वपश्चिमदक्षिणोत्तरदिग्भ्यो लोका आगत्य ईश्वरस्य राज्ये निवत्स्यन्ति।
- XXX** पश्यतेत्यं शेषीया लोका अग्रा भविष्यन्ति, अग्रीया लोकाश्च शेषा भविष्यन्ति।
- XXXI** अपरत्रं तस्मिन् दिने कियन्तः फ्रिशिन आगत्य यीशुं प्रोचुः, बहिर्गच्छ, स्थानादस्मात् प्रस्थानं कुरु, हेरोद त्वां जिज्ञासति।

XXXII ततः स प्रत्यवोचत् पश्यताथै श्वश्र भूतान् विहाप्य रोगिणोऽरोगिणः कृत्वा तृतीयेहि सेत्स्यामि, कथामेतां युपमित्वा तं भूरिमायं वदत्।

XXXIII त्राप्यथै श्वः परश्वश्र मया गमनागमने कर्तव्ये, यतो हेतो रिंदुशालमो बहिः कुत्रापि कोपि भविष्यद्वादी न धानिष्यते।

XXXIV हे यिरुशालम् हे यिरुशालम् त्वं भविष्यद्वादिनो हंसि तवान्तिके प्रेरितान् प्रस्तरैर्मरयसि य, यथा कुक्कुटी निजपक्षाधः स्वशावकान् संगृहीति, तथाहमपि तव शिशून् संग्रहीतुं कतिवारान् अैरेच्छं किन्तु त्वं नैछः।

XXXV पश्यत् युधाङ्कं वासस्थानानि प्रोच्छिद्यमानानि परिवर्यक्तानि य भविष्यन्ति; युधानं वथार्थं वदामि, यः प्रभो नर्मानागच्छति स धन्यं इति वायं यावत्कालं न वष्टिष्यथ, तावत्कालं यूयं मां न द्रक्ष्यथ।

XIV

- I अनन्तरं विश्रामवारे यीशौ प्रधानस्य फिरुशिनो गृहे भोक्तुं गतवति ते तं वीक्षितम् आरेभिरे।
- II तदा जलोदरी तस्य समुपे स्थितः।
- III ततः स व्यवस्थापकान् फिरुशिनश्च पप्रच्छ, विश्रामवारे स्वास्थ्यं कर्तव्यं न वा? ततस्ते किमपि न प्रत्यूचुः।
- IV तदा स तं रोगिणं स्वस्थं कृत्वा विसर्ज्ञः।
- V तानुवाच य युधाङ्कं कस्यचिद् गर्दभो वा चेद् गर्ते पतति तर्हि विश्रामवारे तत्क्षणं स किं तं नोत्थापयिष्यति?
- VI ततस्ते कथाया अतेस्याः किमपि प्रतिवक्तुं न शेषुः।

VII अपरच्छ प्रधानस्थानमनोनीतत्वकराणां विलोक्य स निमन्त्रितान् अतद्वृपदेशकथां जगाद्,

VIII त्वं विवाहादिभोज्येषु निमन्त्रितः सन् प्रधानस्थाने मोपावेक्षीः। ततो गौरवान्वितनिमन्त्रितजन आयाते।

IX निमन्त्रितागत्य मनुष्यायैतस्मै स्थानं देहीति वाक्यं चेद् वक्ष्यति तर्हि त्वं सङ्कुचितो भूत्वा स्थान इतरस्मिन् उपवेष्टुम् उद्यस्यसि।

X असमात् कारणादेव त्वं निमन्त्रितो गत्वाऽप्रधानस्थान उपविश, ततो निमन्त्रितागत्य वष्टिष्यति, हे अन्धो प्रोक्यस्थानं गत्वोपविश, तथा सति भोजनोपविशानां सकलानां साक्षात् त्वं मान्यो भविष्यसि।

XI यः कश्चित् स्वमुन्मयति स नमयिष्यते, किन्तु यः कश्चित् स्वं नमयति स उन्नमयिष्यते।

XII तदा स निमन्त्रितारं जनमपि जगाद्, मध्याह्ने रात्रौ वा भोज्ये कृते निजबन्धुगणो वा भ्रातृंगाणो वा शातिगणो वा धनिगणो वा सभीपवासिगणो वा अतेनान् न निमन्त्रय, तथा कृते चेत् ते त्वां निमन्त्रितजन, तर्हि परिशोधो भविष्यति।

XIII किन्तु यदा भेज्यं करोपि तदा दिरिद्रशुष्ककरभजान्यान् निमन्त्रय,

XIV तत आशिषं लप्स्यसे, तेषु परिशोधं कर्तुमशक्नुवत्सु श्मशानाद्वार्मिकानामुत्थानकाले त्वं फलां लप्स्यसे।

XV अनन्तरं तां कथां निशम्य भोजनोपविष्टः कश्चित् कथयामास, यो जन ईश्वरस्य राज्ये भोक्तुं लप्स्यते सर्वे धन्यः।

XVI ततः स उवाच, कश्चित् जनो रात्रौ भेाज्यं कृत्वा बहून् निमन्त्रयामास।

XVII ततो भोजनसमये निमन्त्रितलोकान् आह्वातुं दासदारा कथयामास, खद्यत्वाणि सर्वाणि समाचादितानि सन्ति, युधानागच्छता।

XVIII किन्तु ते सर्वं एकैकं छिं द्वया क्षमां प्रार्थयाऽकिरो प्रथमो जनः कथयामास, क्षेत्रमेकं कीतवानहं तदेव द्रष्टुं मया गन्तव्यम्, अतयेव मां क्षन्तुं तं निवेदय।

XIX अन्यो जनः कथयामास, दशवृष्णानहं कीतवान् तान् परीक्षितुं यामि तस्मादेव मां क्षन्तुं तं निवेदय।

XX अपरः कथयामास, वृद्धवानहं तस्मात् कारणाद् यातुं न शक्नोमि।

XXI पश्यात् स दासो गत्वा निजप्रभोः साक्षात् सर्ववृत्तान्तं निवेदयामास, ततोसौ गृहपतिः कुपित्वा स्वदासं व्याज्हार, त्वं सत्वरं नगरस्य सन्निवेशान् मारांश्च गत्वा दिरिद्रशुष्ककरभजान्यान् अत्रानय।

XXII ततो दासोऽवदत्, हे प्रभो भवत आशानुसारेणाकियत तथापि स्थानमस्ति।

XXIII તદા પ્રભુ: પુન દર્શાયાકથયતું રાજપથાનું વૃક્ષમૂલાનિ ચ યાત્વા મદીયગૃહપૂરણાર્થ લોકાનાગનું પ્રવર્તયા

XXIV અહું યુખભ્રંસ કથયામિ, પૂર્વનિમન્ત્રિતાનમેકોપિ મમાસ્ય રાત્રિભોજયસ્યાસ્વાં ન પ્રાપ્યતિ

XXV અનન્તરં બહુષુ લોકુષુ યોશો: પશ્ચાદ્ વ્રજિતેષુ સત્યું સ વ્યાધુટ્ય તેભ્યા: કથયામાસ,

XXVI યઃ કશ્યિનું મમ સમીપમ્ આગત્ય સ્વસ્ય માતા પિતા પત્ની સન્તાના ભાતરો ભગ્નિમ્યો નિજપ્રાણાશ્રય, એતેભ્ય: સર્વોઽ્યો મય્યાધિક્ પ્રેમ ન કરોતિ, સ મમ શિષ્યો ભવિતું ન શક્યતિ

XXVII યઃ કશ્યિતું સ્વીયં કુંઠાં વહનું મમ પશ્ચાન્ ગણ્યતિ, સોપિ મમ શિષ્યો ભવિતું ન શક્યતિ

XXVIII દુગ્નિમાર્યો કરતીયો ભવિષ્યતિ, તથા તસ્ય સમાપ્તિકરણાર્થ સમ્પત્તિરસ્તિ ન વા, પ્રથમમુપવિશ્ય એતનું ગણ્યતિ, યુખાક્ મધ્ય એતાદ્શાઃ કોસ્તિ?

XXIX નોચેદું ભિત્તિં ફૂત્વા શેષે યદિ સમાપ્તિં ન શક્યતિ,

XXX તર્હિં માનુષોયં નિયેતુમ્ આરભત સમાપ્તિં નાશકનોતું, ઇતિ વ્યાહ્ત્ય સર્વો તમુપહસિષ્યાન્તિ।

XXXI અપરઞ્ચ ભિન્નભૂપતિના: સહ યુદ્ધું કર્તૃમું ઉદ્યમ્ દશસહસ્રાણિ સૈન્યાનિ ગૃહીત્વા વિશતિસહસ્રે: સૈન્યૈ: સહિતસ્ય સમીપવાસિનાં: સમુખ્ય યાતું શક્યામિ ન વેતિ પ્રથમં ઉપવિશ્ય ન વિચારયતિ એતાદ્શાઃ ભૂમિપિતિકઃ?

XXXII યદિ ન શક્નોતિ તર્હિં રિપાવનિદૂરે તિજતિ સતિ નિજદૂત પ્રેષ્ય સંનિં કર્તું પ્રાર્થયેતા

XXXIII તદ્દુદું યુખાક્ મધ્ય યઃ કશ્યિનું મદર્થ સર્વસર્વં હાતું ન શક્નોતિ સ મમ શિષ્યો ભવિતું ન શક્યતિ

XXXIV લવણમું ઉત્તમમ્ ઇતિ સત્યં, કિન્તુ યદિ લવણસ્ય લવણત્વમ્ અપગણ્યતિ તર્હિં તત્ કંથું સ્વાદ્યુકું ભવિષ્યતિ?

XXXV તદ ભૂમયથ્મ આલવાલરાશ્યર્થમપિ ભંડું ન ભવતિ; લોકાસ્તદું બહિઃ ક્ષિપન્તિ યસ્ય શ્રોતું શ્રોતે સતાઃ સ શ્રૂણોતું

XV

I તદા કરસાચાયિનાઃ પાપિનશ્ચ લોકા ઉપદેશકથાં શ્રોતું યીશોઃ સમીપમ્ આગરણનું

II તતઃ કિરુશિન ઉપાધ્યાયાશ્રય વિવદમાનાઃ કથયામાસુઃ એષ માનુષઃ પાપિભિઃ સહ પ્રાણયં ફૂત્વા તૈઃ સાદ્ધું ભૂંકો

III તદા સ તેભ્ય ઇમાં દૃષ્ટાન્તકથાં કથિતવાનું

IV કસ્યચિત્તું શતમેષેષુ તિજતું તેખમેક્ સ યદિ હારયતિ તર્હિં મધ્યેપ્રાન્તરમ્ એકોનશતમેષાન્ વિહાય હારિતમેષસ્ય ઉદ્દેશપ્રાપ્તિપર્યન્તાં ન ગવેષયતિ, એતાદ્શો લોકો યુખાક્ મધ્યે ક આસ્તે?

V તસ્યોદેશાં પ્રાચ્ય હૃષ્ટમાનાસ્તાં સ્કન્દે નિધાય સ્વરથાનમ્ આનીય બન્ધુબાન્ધવસમીપવાસિન આહૂય વક્તિ,

VI હારિતં મેંચ પ્રાણોહ્મ અતો હેતો ર્મયા સાદ્ધું ભૂંકો

VII તદ્દુદું યુખાનું વદામિ, યેથાં મનઃપરાવર્તનસ્ય પ્રયોજનં નાસ્તિ, તાદૃશૈકોનશતધાર્મિકકારણાદું ય આનન્દસ્તસ્માદું એકસ્ય મનઃપરિવર્તિનાઃ પાપિનાઃ કારણાત્ સ્વર્ગો ડિધિકાનંદો જાયતો

VIII અપરઞ્ચ દ્રશાનાં રૂપખાડાનમ્ એકખાલે હારિતે પ્રેરીપ્ પ્રજવાલ્ય ગૃહું સમાજ્ય તસ્ય પ્રાપ્તિં યાવદું પતનેન ન ગવેષયતિ, એતાદ્શી યોચિતું કાસ્તે?

IX પ્રાપ્તે સતિ બન્ધુબાન્ધવસમીપવાસિનાર્હૂય કથયતિ, હારિતં રૂપખાલ્ડ પ્રાપ્તાં તસ્માદેવ મયા સાદ્ધું ભૂંકો

X તદ્દુદું યુખાનું વ્યાહરામિ, એકેન પાપિના મનસિ પરિવર્તિતે, ઈશ્વરરસ્ય દૂતાનાં મધ્યેયાનંદો જાયતો

XI અપરઞ્ચ સ કથયામાસ, કસ્યચિદ્ દ્વા પુત્રાવાસ્તાં,

XII તથો: કનિજ્ઞ: પુત્ર પિત્રે કથયામાસ, હે પિત્રસ્ત સમપત્યા યમંશાં પ્રાપ્યામ્યહું વિભજ્ય તં દેહિ, તતઃ પિતા નિજાં સમ્પત્તિં વિભજ્ય તાભ્યાં દ્દી|

XIII કનિપયાત્ત કલાસ્ત પરં સ કનિષ્ઠપુરઃ સમસ્તં ધનં સંગૃહ્ય દૂરદેશં ગત્વા દુષ્ટાચરાણેન સર્વો સમ્પત્તિં નાશયામાસાં

XIV તસ્ય સર્વધને વ્યાયં ગતે તદેશો મહાદુર્ભિક્ષં બભૂવ, તતસ્તસ્ય દૈન્યદશા ભવિતું ભારેભે

XV તતઃ પરં સ ગત્વા તદેશીયં ગૃહસ્થમેકમ્ આશ્રયત; તતઃ સતં શૂક્રગ્રાજ્ ચારથિતું પ્રાન્તરં પ્રેષયામાસાં

XVI કેનાપિ તરમે ભક્ષયાદાનાત્ સ શૂકરફલવલ્કલેન પિયિકૃપૂરણાં વલાભા|

XVII શેરે સ મનસિ ચેતનાં પ્રાય કથયામાસ, હા મમ પિતુ: સમીપે કતિ કતિ વેતનભુજો દાસા યથેએં તતોધિકું ભક્ષય પ્રાનુવન્તિ કિન્તવહું કૃધા મુમૂર્ખું:

XVIII અહુમુલથાય પિતુ: સમીપ ગતવા કથામેતાં વાદિષ્યામિ, હે પિતરૂ ઈશ્વરસ્ય તવ ચ વિરુદ્ધ પાપમકરવમું

XIX તવ પુત્રાદિત વિષ્યાતો ભવિતું ન ચોગ્યોસ્મિ ચ, માં તવ વૈતનિકું દાસં કૃત્વા સ્થાપયા

XX પશ્યાત્ સ ઉત્થાય પિતુ: સમીપ જગામ; તતસ્તસ્ય પિતાતિદૂરે તં નિરીક્ષય દ્યાઓઝું, ધાવિત્વા તસ્ય કણું ગૃહીત્વા તં ચુયુમ્બ ચા

XXI તદા પુત્ર ઉવાચ, હે પિતરૂ ઈશ્વરસ્ય તવ ચ વિરુદ્ધ પાપમકરવં, તવ પુત્રાદિત વિષ્યાતો ભવિતું ન ચોગ્યોસ્મિ ચા

XXII કિન્તુ તસ્ય પિતા નિજદાસાન્ આદિદેશ, સર્વોત્તમવસ્ત્રાણ્યાનીય પરિધાપયતૈનં હસ્તે ચાઇગુરીયકમું અર્પયત પાદ્યોશ્રોપાનહીં સમ્પયતા;

XXIII પુણું ગોવત્સમું આનીય મારયત ચ તં ભુક્તવા વયમું આનન્દામા

XXIV યતો મમ પુત્રોમું અભિયત પુનરજીવીદ્ધ હારિતશ્વ લઘ્યોભૂતું તતસ્ત આનન્દિતુમું આરેભિશે

XXV તત્કાલે તસ્ય જયેષ્ઠ: પુત્ર: ક્ષેત્ર આસીતું અથ સ નિવેશનસ્ય નિકટં આગચ્છન્ નૃત્યાનાં વાદ્યાનાં શર્ફં શ્રુત્વા

XXVI દાસાનામું એકમું આહૂય પપ્રચ્છ, કિ કારણમસ્ય?

XXVII તતઃ સોવાદીટું તવ ભ્રાતાગમતું તવ તાતશ્વ તં સુશરીરં પ્રાય પુણું ગોવત્સં મારિતવાન્નુ

XXVIII તતઃ સ પ્રકુપ્ય નિવેશનાનં: પ્રવેષું ન સમ્પેને; તતસ્તસ્ય પિતા બહિરાગત્ય તં સાધ્યામાસા

XXIX તતઃ સ પિતરૂ પ્રત્યુવાચ, પશ્ય તવ કાંચિદ્યાજ્ઞાં ન વિલંઘ્ય બહૂન્ન વત્સરાન્ અહં ત્વાં સેવે તથાપિ મિત્રૈ: સાર્વમું ઉત્સવં કર્તું કદાપિ છાગમેકમપિ મહિં નાદદાઃ;

XXX કિન્તુ તવ ય: પુત્રો વેશ્યાગમનાદિભિસ્તવ સમ્પત્તિમું અપવ્યથિતવાન્ તસ્મિત્રાગતમાત્રે તસ્પૈવ નિમિત્તં પુણું ગોવત્સં મારિતવાન્નુ

XXXI તદા તસ્ય પિતાવોચ્યત, હે પુત્ર તં સર્વદા મયા સહાસિ તસ્માન્ મમ યદ્યાસે તત્સર્વ્ય તવા

XXXII કિન્તુ તવાં ભાતા મૃતઃ પુનરજીવીદ્ધ હારિતશ્વ ભૂત્વા પ્રાપ્તોભૂતું એતસ્માત્ કારણાદ્ધ ઉત્સવાનન્દૈ કર્તુમું ઉચિતમસ્માકમું

XVI

I અપરંતુ થીશુ: શિષ્યોન્યામેકાં કથાં કથયામાસ કસ્યચિદ્ધ ધનવતો મનુષ્યસ્ય ગૃહકાર્યાધીશો સમ્પત્તેરપવ્યેક્પવાદિતે સત્તિ

II તસ્ય પ્રભુસ્તમું આહૂય જગાદ, ત્વયિ યામિમાં કથાં શ્રાણોમિ સા કીદુશી? ત્વં ગૃહકાર્યાધીશકર્મણો ગણનાં દર્શય ગૃહકાર્યાધીશપદે ત્વં ન સ્થાસ્યસિ

III તદા સ ગૃહકાર્યાધીશો મનસા ચિન્તયામાસ, પ્રભુ ર્થિં માં ગૃહકાર્યાધીશપદાદ બ્રંશયતિ તહિ કિ કારિષ્ટેડહં? મું ખનિતું મમ શક્તિ નાસિ ભિક્ષિતું અલજિષ્ટેડહં!

IV અતએવ મધ્ય ગૃહકાર્યાધીશપદાદ ચ્યુતે સત્તિ યથા લોકા મહિમું આશ્રયં દાસ્યન્તિ તર્દ્ધ યત્કર્મ મયા કરાણીયં તનું નિષીયતો

V પશ્યાત્ સ સ્વપ્રભોરેકેકમું અધમાર્થમું આહૂય પ્રથમં પપ્રચ્છ, તવતો મે પ્રભુણા કતિ પ્રાયમું?

VI તતઃ સ ઉવાચ, એકશતાઢકતૈલાનિ; તદા ગૃહકાર્યાધીશ: પ્રોવાચ, તવ પત્રમાનીય શીદ્ધમુપવિશ્ય તત્ર પશ્યાશતં લિખા

VII પશ્યાદન્યેકેક પપ્રચ્છ, તવતો મે પ્રભુણા કતિ પ્રાયમું? તતઃ સોવાદીદ્ધ એકશતાઢકગોધૂમાઃ; તદા સ કથયામાસ, તવ પત્રમાનીય અશીતિ લિખા

VIII તેનૈવ પ્રભુસત્તમયથાર્થકિતુમું અધીશાં તદ્ધુદ્ધિતૈપુણ્યાતું પ્રશશંસ; ઇત્યં દીપ્તિપ્રસન્તાનેભ્ય એતસંસારસ્ય સન્તાના વર્તમાનકાલેદિગ્ભુદ્ધિમન્તો ભવન્તિ

IX અતો વદામિ યૂધમાયયથાર્થેન ધનેન મિત્રાંણિ લભધં તો યુભમાસુ પદભેષેષપિ તાનિ ચિરકાલમું આશ્રયં દાસ્યન્તિ

X ય: કશ્ચિત્ કુદ્રે કાર્યો વિશ્વાસ્યો ભવતિ સ મહતિ કાર્યોપિ વિશ્વાસ્યો ભવતિ, કિન્તુ ય: કશ્ચિત્ કુદ્રે કાર્યોડવિશ્વાસ્યો ભવતિ સ મહતિ કાર્યોઽવિશ્વાસ્યો ભવતિ|

XI અતાચેવ અરથાયેન ધનેન યદિ યુધમવિશ્વાસ્યા જાતાસ્તહિ સત્ય ધનં યુખાક કરેણુ ક: સમર્પિષ્યતિ?

XII યદિ ચ પરધનેન યુધ્મ અવિશ્વાસ્યા ભવથ તર્હી યુખાક સ્વકીયધન યુખભ્યં કો દાસ્યતિ?

XIII કોપિ દાસ ઉભૌ પ્રભુ સેવિતું ન શક્નોતિ, યથ એકસ્મિન્ પ્રીયમાણોન્યસ્મિન્પ્રીયતે યદ્વા એક જનં સમાદૃદ્ય તદન્યં તુચ્છીકરોતિ તદ્દ્દ યુધમપિ ધનેશ્વરૈ સેવિતું ન શક્નુથુ|

XIV તદેટાઃ સર્વાઃ કથાઃ શ્રુત્વા લાભિદ્ધિરશિનસ્તમુપજ્ઞસુઃ|

XV તતઃ સ ઉવાચ, યુધ્મ મનુષ્યાણાં નિકટે સ્વાન્ નિર્દ્વાન્ દર્શયથ કિન્તુ યુખાકમ્ અન્તઃકરણાનીશ્વરો જાનાતિ, યત્ત મનુષ્યાણામ્ અતિ પ્રશંસ્યં તદ્દ ઈશ્વરસ્ય ઘૃણાં|

XVI ચોહન આગમનપર્યન્તં યુખાક સમીપે વ્યવસ્થાભવિષ્યદાદિનાં લેખનાનિ ચાસન્ તતઃ પ્રભુતિ ઈશ્વરરાજ્યસ્ય સુસંવાદ: પ્રચરતિ, એકેકો લોકતન્મધયે યતને પ્રવિશતિ ચ|

XVII વર્ણ નભસ: પૃથિવ્યાશ્ર લોપો ભવિષ્યતિ તથાપિ વ્યવસ્થાય એકબિન્દોરપિ લોપો ન ભવિષ્યતિ|

XVIII ય: કશ્ચિત્ સ્વીયાં ભાર્યા વિહાય સ્ત્રીયમન્યાં વિવહતિ સ પરદારાન્ ગચ્છતિ, યશ્ચ તા ત્યક્તાં નાર્યો વિવહતિ સોપિ પરદારાન ગચ્છતિ|

XIX એકો ધની મનુષ્ય: શુક્લાનિ સૂક્ષ્માણિ વસ્ત્રાણિ પર્યદ્ધાત્ પ્રતિદિનં પરિતોષ્ટપેણભુક્તાપિવચ્યા|

XX સવ્વાઙ્ ક્ષતયુક્ત ઈલિયાસરનામા કશ્ચ્યેદ દરિદ્રસ્તસ્ય ધનવતો ભોજનપાત્રાત્ પતિતમ્ ઉચ્છિષ્ઠ ભોક્તું વાયન્ન તસ્ય દ્વારે પતિત્વાતિકઃદઃ|

XXI અથ શ્વાન આગત્ય તસ્ય ક્ષતાન્યલિંગન્|

XXII કિયત્કાલાત્પરં સ દરિદ્ર: પ્રાણાન્ જહી: તતઃ સ્વર્ગિયદૂતાસ્તં નીત્વા ઇબ્રાહીમ: કોડ ઉપવેશયામાસુઃ|

XXIII પશ્વાત્ સ ધનવાનપિ મમાર, તુ શમશાને સ્થાપયામાસુશ્ચ: કિન્તુ પરલોકે સ વેદનાકુલ: સન્ ઉર્દ્વધાં નિરીક્ષય બહુદૂરાદ ઇબ્રાહીમં તક્કો ઈલિયાસરાં વિલોક્ય રૂવુન્વાયાચ|

XXIV હે પિત્ર ઇબ્રાહીમ્ અનુગૃહુ અદ્ગુલ્યગ્રભાગં જલે મજજીયિત્વા મમ જિહ્વાં શીતલાં કર્તુમ્ ઈલિયાસરં પ્રેરય, યતો વહિશિખાતોહુ વ્યથિતોરસ્મિ|

XXV તદા ઇબ્રાહીમ્ બભાષે, હે પુત્ર ત્વં જીવન્ સમ્પદં પ્રાપ્તવાન્ ઈલિયાસરસ્તુ વિપદ્દ પ્રાપ્તવાન્ એતત્ સ્મર, કિન્તુ સમ્પત્તિ તસ્ય સુધ્યં તવ ચ દુધ્યં ભવતિ|

XXVI અપરમપિ યુખાકમ્ અસ્માકશ્ર સ્થાનયો મર્યદે મહદ્રિષ્ઠેદોરસિ તત એતત્સ્થાનસ્ય લોકાસ્તત્ સ્થાનાં ચાતું યદ્વા તત્સ્થાનસ્ય લોકા એતત્ સ્થાનમાયાતું ન શક્નુવન્તિ|

XXVII તદા સ ઉક્તવાન્ હે પિતસ્તહિ તાં નિવેદ્યામિ મમ પિતુ ગૃહે યે મમ પદ્ધ ભાતાર: સન્તિ

XXVIII તે ચયૈતદ્દ યાતનાસ્યાનાં નાયાસ્યાનિ તથા મન્ત્રાણાં દાતું તેણાં સમીપમ્ ઈલિયાસરં પ્રેરય|

XXIX તત ઇબ્રાહીમ્ ઉવાચ, મૂસાભવિષ્યદાદિનાંશ્ પુસ્તકાનિ તેણાં નિકટે સન્તિ તે તદ્દ્યાનાનિ મન્યાન્તાં|

XXX તદા સ નિવેદ્યામાસ, હે પિત્ર ઇબ્રાહીમ્ ન તથા, કિન્તુ યદિ મૃતલોકાનાં કશ્ચિત્ તેણાં સમીપં ચાતિ તર્હી તે મનાંસિ વ્યાધોટિષ્યન્તિ|

XXXI તત ઇબ્રાહીમ્ જગાદ, તે ચદિ મૂસાભવિષ્યદાદિનાંશ્ વચનાનિ ન મન્યાન્તે તર્હી મૃતલોકાનાં કસ્મિન્શ્યદુ ઉલ્યિતેપિ તે તસ્ય મન્ત્રણાં ન મંસ્યાન્તે|

XVII

I ઇત: પર ચીશુ: શિષ્યાન્ ઉવાચ, વિદ્યૈરવશ્યમ્ આગન્તવં કિન્તુ વિદ્યા યેન ઘટિષ્યન્તે તસ્ય દુગતિ ભવિષ્યતિ|

II એતેણાં કુદ્રમાણિનામ્ એકસ્યાપિ વિદ્યાનનાત્ કણ્ઠબદ્ધપેણાણીકસ્ય તસ્ય સાગરગાધજલે મજજનં ભંદ્રો|

III યુધ્મ સ્વેચ્છ સવધાનાસ્તિકઃત; તવ ભાતા યદિ તવ કિંચ્ચિદ્ અપરાધતિ તર્હી તં તર્જય, તેન યદિ મન: પરિવત્યિત તર્હી તં ક્ષમસ્વા|

IV પુનરેકાન્મધ્યે યદિ સ તવ સપ્તકૃત્વોપરાધતિ કિન્તુ સપ્તકૃત્વ આગત્ય મન: પરિવત્ર્ય મયાપરાદ્ધમ્ ઇતિ વદતિ તર્હી તં ક્ષમસ્વા|

- V** तदा प्रेरिताः प्रभुम् अवदन् अस्माकं विश्वासं वर्द्धये।
- VI** प्रभुरुचाच, यदि युधाकं सर्वपीक्रमाजाओ विश्वासोस्ति तर्हि त्वं समूलमुत्पाटितो भूत्वा समुद्रे रोपितो वृव कथायाम् एतेस्याम् एतद्वृद्ध्यराय कथितायां स युधाकमाजावही भविष्यति।
- VII** अपरं स्वादसे हलं वाहयित्वा वा पशून् चारयित्वा क्षेत्राद् आगते सति तं वदति, एहि भोक्तुमुपविश, युधाकम् एतेदृशः कोस्ति?
- VIII** वरञ्च पूर्वं भयं खायामासाद्य यावद् भुजे पिवामि य तावद् बद्धकटिः परिचर पश्चात् त्वमपि भोक्त्यसे पास्यसि य क्यपीदृशी द्विन् न वक्ष्यति?
- IX** तेन दासेन प्रभोराजानुरूपे कर्मणि फृते प्रभुः किं तस्मिन् वाधितो जातः? नेत्यं बुध्यते मया।
- X** इत्यं निरुपितेषु सर्वकर्मसु कृतेषु सत्यु यूपमपीदं वाक्यं वदथ, वयम् अनुपकारिणो दासा अस्माभिर्यद्यत्कर्तव्यं तन्मारमेव कृतं।
- XI** स यित्यशालभि यात्रां कुर्वन् शोभिरोऽगालीव्रद्देशमध्येन गच्छति,
- XII** एतेहि कुर्याद्य ग्रामे प्रवेशमात्रे दशकृष्णनस्तं साक्षात् कृत्वा
- XIII** दूरे तिष्ठन्त उच्यै वर्कुत्मारेभिरे, हे प्रभो योशो दद्यस्वासमानु।
- XIV** ततः स तान् दृष्ट्या जगाद्, यूयं याजकानां समीपे स्वान् दृश्यत, ततस्ते गच्छन्तो रोगात् परिष्कृताः।
- XV** तदा तेषामेकः स्वं स्वरथं दृष्ट्या प्रोच्यैरीश्वरं धन्यं वदन् व्याघृत्यायातो यीशो गुणाननुवदन् तर्चरणाधोभूमौ पपात;
- XVI** स चासीत् शोभिरोऽणि।
- XVII** तदा योशुरवदत्, दशजनाः किं न परिष्कृताः? तद्यन्ये नवजनाः कुत्र?
- XVIII** ईश्वरं धन्यं वदन्तम् एमन् विदेशिनं विना कोण्यन्यो न प्राप्यत।
- XIX** तदा स तमुवाच, त्वमुत्थाय याहि विश्वासस्ते त्वां स्वरथं कृतवान्।
- XX** अथ कुट्टवरस्य राजत्वं भविष्यतीति इतिशिभिः पृष्ठे स प्रत्युवाच, ईश्वरस्य राजत्वम् ऐश्वर्यदर्शनेन न भविष्यति।
- XXI** अत एतस्मिन् पश्य तस्मिन् वा पश्य, इति वाक्यं लोका वक्तुं न शक्यन्ति, ईश्वरस्य राजत्वं युधाकम् अन्तर्वास्ते।
- XXII** ततः स शिष्यान् जगाद्, यदा युधाभि मनुजसुतस्य द्विनमेकं द्रज्मूलं वाञ्छिष्यते किन्तु न दर्शिष्यते, ईदृक्काल आयाति।
- XXIII** तदात् पश्य वा तत्र पश्येति वाक्यं लोका वक्ष्यन्ति, किन्तु तेषां पश्चात् मा यात, मानुगच्छत च।
- XXIV** यतस्तदिति यथाकारैकदिश्युद्दिय तद्यामपि दिशं व्याप्तं प्रकाशते तद्यत् निजदिने मनुजसुनुः प्रकाशिष्यते।
- XXV** किन्तु तप्त्वं तेनानेकानि द्वाभानि भोक्तव्यान्येतद्वर्त्मानलोकैश्च सोऽवज्ञातव्यः।
- XXVI** नोहस्य विद्यमानकाले यथाभवत् मनुष्यसूनोः कालेपि तथा भविष्यति।
- XXVII** यावत्कालं नोहो महापोतं नारोहद् आलाविवार्योत्य सर्वं नानाशयस्य तावत्कालं यथा लोका अभ्युजातपिवन् व्यवहन् व्यवाहयंश्च;
- XXVIII** इत्यं लोटो वर्तमानकालेपि यथा लोका भोजनपानक्यविक्षयरोपणगृहनिर्माणकर्मसु प्रावर्तन्त,
- XXIX** किन्तु यदा लोट् सिद्धोमो निर्जगाम तदा नभसः सगन्धकाशिवृष्टि भूत्वा सर्वं व्यनाशयत्
- XXX** तदन् मनुपवप्रकाशिनेपि भविष्यति।
- XXXI** तदा यदि क्षिण्यद् गृहीपरि तिष्ठति तर्हि स गृहमध्यात् किमपि द्रव्यमानेतुम् अवरह्य नैतु; यश्च क्षेत्रे तिष्ठति सोपि व्याघृत्य नायातु।
- XXXII** लोटः पर्त्ती स्मरत।
- XXXIII** यः प्राणान् रक्षितुं गेषिष्यते स प्राणान् हारयिष्यति यस्तु प्राणान् हारयिष्यति सअेव प्राणान् रक्षिष्यति।
- XXXIV** युधानां वस्त्रिं तस्यां रात्रौ शय्यैकगतयो लोक्योरेको धारिष्यते परस्त्यक्षयते।
- XXXV** स्त्रियौ युगपत् पैषाणीं व्यावर्तयिष्यतस्तपोरेका धारिष्यते परात्यक्षयते।

XXXVI પુરુષો ક્ષેત્રે સ્થાસ્યતસ્તયોરેકો ધારિષ્યતે પરસ્ત્યક્ષયતે

XXXVII તદા તે પપ્રશ્છઃ, હે પ્રલો કુટેંખં ભવિષ્યતિ? તતઃ સ ઉવાચ, યત્ર શવસ્તિષ્ઠતિ તત્ર ગૃધ્રા મિલન્તિ।

XVIII

- I અપરંતુ લોકેરકલાન્તૈ નિરંતરં પ્રાર્થયિતવ્યમ् ઈત્યાશયેન યીશુના દૃષ્ટાન્ત એક: કથિતઃ।
- II કુત્રયિનગરે કશ્યિત્તુ પ્રાડવિવાક આસીત્તુ સ ઈશ્વરાનાબિલેત્તુ માનુષાંશુ નામન્યતા।
- III અથ તત્પુરવાસિની કાચિદ્ધિવા તત્સમીપમેત્ય વિવાદિના સહ ભમ વિવાદું પરિજ્ઞવ્યિતિ નિવેદયામાસા
- IV તતઃ સ પ્રાડવિવાક: કિયદિનાનિ ન તદ્ધીકૃતવાન્ન પશ્વાચિયતે ચિન્તયામાસ, યથ્પીશ્વરાન્ત બિભેમિ મનુષ્યાનપિ ન મન્યે

V તથાયેષા વિધવા માં કિલશાતિ તસ્માદસ્યા વિવાદું પરિજ્ઞરિષ્યામિ નોચેત્ત સા સદાગત્ય માં વ્યાં કરિષ્યતિ।

- VI પશ્વાતુ પ્રભુરવદ્દુ અસાવન્યાયપ્રાડવિવાકો યદાહ તત્ર મનો નિધધંનું
- VII ઈશ્વરસ્ય યે દભિનિશાં પ્રાર્થયન્તે સ બહુદિનાનિ વિલમ્બ્યાપિ તેણાં વિવાદાન્ન કિં ન પરિજ્ઞરિષ્યતિ?

VIII યુધ્ભાનંહ વદામિ તવરયા પરિજ્ઞરિષ્યતિ, કિન્તુ યદા મનુષ્યપુત્ર આગમિષ્યતિ તદા પૃથિવ્યાં કિમીદંશાં વિશ્વાસાં પ્રાર્થયતિ?

- IX યે સ્વાનું ધાર્મિકાન્ન જાત્વા પરાનું તુચ્છીકૃત્વન્તિ એતાદૃગ્યઃ, કિયદ્દ્ભ્ય ઈમં દૃષ્ટાન્તં કથયામાસા|
- X એક: ફિરશ્યપર: કરસાંશાયી દ્વાવિમૌ પ્રાર્થયિતું મન્દિરું ગતૌ।
- XI તતોડ્સૌ ફિરશ્યકપાર્શ્વે તિજન્ન હે ઈશ્વર અહમન્યલોકવત્ત લોઠયિતાન્યાયી પારદારિકશ્વ ન ભવામિ અસ્ય કરસાંશાયિનસ્તુભ્યશ્ર ન, તસ્માત્વાં ધન્યં વદામિ।
- XII સપતસુ દિનેષુ દિનદ્યુમુપવસામિ સર્વસમ્પત્તે દશમાંશાં દદમિ ચ, એતાદ્યાં કથયનું પ્રાર્થયામાસા|
- XIII કિન્તુ સ કરસાંશાયિ દૂરે તિજન્ન સ્વર્ગ દ્રષ્ટું નેચ્છન્ વક્ષસિ કરાધાતાં કૃત્વન્ન હે ઈશ્વર પાપિં માં દ્યસ્વ, ઈત્યં પ્રાર્થયામાસા|

XIV યુધ્ભાનંહ વદામિ, તયોર્દ્ઘ્યો મંધ્યે કેવલ: કરસાંશાયી પુરુષવત્તવેન ગાણિતો નિજગૃહું જગામ, યતો ય: કશ્યિત્તુ સ્વમુન્તમયતિ સ નામયિષ્યતે કિન્તુ ય: કશ્યિત્તુ સ્વન નમયતિ સ ઉત્ત્રમયિષ્યતે।

- XV અથ શિશુનાં ગાત્રસ્પર્શિ લોકસ્તાનું તસ્ય સમીપમાનિન્ય: શિષ્યાસ્તદ્દુષ્ટવાનેતૃનું તર્જયામાસુઃ.
- XVI કિન્તુ યીશુસ્તાનાહૂય જગાદ, મન્ત્રિકટમ્ આગાન્તું શિશૂન્ન અનુજીનીધં તાંશુ મા વારયત; યતે ઈશ્વરાજ્યાધિકારિણ એષાં સંદૃશાઃ।

XVII અહીં યુધ્ભાનૂં યથાર્થ વદામિ, યો જનઃ શિશો: સદૃશો ભૂત્વા ઈશ્વરરાજ્યં ન ગૃહ્ણાતિ સ કેનાપિ પ્રકારેણ તત્ત્વવેષું ન શક્નોતિ।

- XVIII અપરમું એકોધિપતિસં પપ્રશ્છ, હે પરમગુરો, અનન્તાયુષ: પ્રાપ્તયે મયા કિં કર્તાવ્યં?
- XIX યીશુરૂવાચ, માં કુત: પરમ વદસિ? ઈશ્વરં વિના કોપિ પરમો ન ભવતિ।

XX પરદારાનું મા ગચ્છ, નરું મા જહિ, મા ચોરય, મિથ્યાસાક્ષયં મા દેહિ, માતરં પિતરંત્ર સંમન્યસ્વ, એતા યા આજાઃ સન્તિ તાસ્ત્વં જાનાસિ।

- XXI તદા સ ઉવાચ, બાલ્યકાલાત્ત સર્વાં એતા આચરામિ।
- XXII હિતિ કથાં શ્રુત્વા યીશુસ્તમબદ્ધ, તથાપિ તવૈકું કર્મ ન્યૂનમારતે, નિજ સર્વસ્વં વિકીય દરિદ્રોભો વિતર, તસ્માત્ત સ્વર્ગ ધનું પ્રાર્થયસિ; તત આગાત્ય માનુગામ્યી ભવા।

- XXIII કિન્તેતાં કથાં શ્રુત્વા સોધિપતિ: શુશોચ, યતસ્તસ્ય બહુધનમાસીતા।
- XXIV તદા યીશુસ્તમતિશોકાન્તિન્ત દૃષ્ટ્વા જગાદ, ધનવતામ્ભ ઈશ્વરરાજ્યપ્રવેશ: કીદૃગુદૃકરઃ।
- XXV ઈશ્વરરાજ્યે ધનિન: પ્રવેશાતું સૂચેશિદ્ધેણ મહાકૃસ્ય ગમનાગમને સુકરે।
- XXVI શ્રોતાર: પપ્રશ્છસાહિં કેન પરિત્રાણં પ્રાર્થયતે?
- XXVII સ ઉક્તવાન્ન યન્ માનુષેણાશક્યં તદ્દ ઈશ્વરેણ શક્યં।
- XXVIII તદા પિતર ઉવાચ, પશ્ય વયં સર્વસ્વં પરિત્યજ્ય તવ પશ્વાદ્ભામિનોડભવામ।

XXIX ततः स उवाच्, युध्मानं यथार्थं वदामि, ईश्वरराज्यार्थं गृहं पितरौ भ्रातृगणां जायां सन्तानांश्च त्यक्तवा।

XXX इह काले ततोडधिकं प्रकाले इनन्तारुश्च न प्राप्त्यति लोक ईदृशः कोपि नास्ति।

XXXI अनन्तरं स द्वादशशिष्यानाहूय बभाषे, पश्यत वयं यित्रशालमनगरं यामः, तस्मात् मनुष्यपुत्रे भविष्यद्वादिनिरुक्तं यदस्ति तद्गुरुपं तं प्रति धीष्यते;

XXXII वस्तुतस्तु सोऽचेशीयानां हस्तेषु समर्पिष्यते, ते तमुपहसिष्यन्ति, अन्यायमाचरिष्यन्ति तद्गुष्णि निष्ठीव निक्षेप्यन्ति, कशालिः प्रहृत्य तं हनिष्यन्ति च,

XXXIII किंतु तृतीयादिने स शमशानाद् उत्तरास्यति।

XXXIV अतेतस्याः कथाया अभिप्रायं किञ्चिदपि ते बोद्धुन् शेषः तेषां निकटेऽस्पष्टतवात् तस्यैतासां कथानाम् आशयं ते ज्ञातुं न शेषुश्च॥

XXXV अथ तस्मिन् गिरीहोः पुरस्यानिकं प्राप्ते कञ्चिदन्धः पथः पार्श्वं उपविश्य भिक्षाम् अकरोत्

XXXVI स लोकसमूहस्य गमनशब्दं श्रुत्वा तत्कारणं पृष्ठवान्।

XXXVII नासरीययीशुर्यातीति लोकैरुक्तते स उच्चैर्वक्तुमारेषे,

XXXVIII हे दायूदः सन्तान योशो मां दयस्य।

XXXIX ततोग्रामिनस्तं मौनी तिष्ठेति तर्ज्यामासुः किंतु स पुनारवन् उवाच्, हे दायूदः सन्तान मां दयस्य।

XL तदा यीशुः स्थगितो भूत्वा स्वान्तिके तमानेतुम् आदिदेश।

XLI ततः स तस्यानितिकम् आगमत् तदा स तं प्रप्रश्न, त्वं किमिष्यसि? त्वदर्थमहं किं करिष्यामि? स उक्तवान् हे प्रभोऽहं द्रष्टुं लभेषे।

XLII तदा यीशुरुवाच, दृष्टिशक्तिं गृहाणा तव प्रत्ययस्त्वां स्वस्थं कृतवान्।

XLIII ततस्तत्काषानात् तस्य यक्ष्युषी प्रसन्ने; तस्मात् स ईश्वरं धन्यं वदन् तत्पश्चाद् यत्यै, तदालोक्य सर्वे लोका ईश्वरं प्रशंसितुम् आरेभिशे।

XIX

I यदा यीशु गिरीहोपुरं प्रविश्य तन्मध्येन गच्छन्तदा।

II सक्षेपयनामा करसआधिनां प्रधानो धनवानेको

III यीशुः कीदृशगिति द्रष्टुं योग्यितवान् किंतु वर्ष्यत्वाल्लोकसंघमध्ये तदर्शनमप्राप्य

IV येन पथा स यास्यति तत्परेत्ये धावित्वा तं द्रष्टुम् उद्भवतरमारोह।

V पश्चाद् यीशुस्तस्थानम् इत्वा उर्द्धं विलोक्य तं दृष्ट्यावादीत् हे सक्षेप त्वं शीघ्रमवरोह मयाद्य तदोहे वस्तव्यं।

VI ततः स शीघ्रमवराह्य साहारं तं जगाह।

VII तदु दृष्ट्वा सर्वे विवदमाना वक्तुमारेभिरे, सोतिथित्वेन दृष्ट्वोक्तगृहं गच्छति।

VIII किंतु सक्षेप्यो दशायमानो वक्तुमारेषे, हे प्रभो पश्य मम या सम्पत्तिरस्ति तदर्थं दिद्रेष्यो ददे, अपरम् अन्यायं कृत्वा कस्तापि यदि कदापि किञ्चित् मया गृहीतं तर्हि तत्युगुणं ददाभि।

IX तदा यीशुस्तमुक्तवान् अथमपि इषाहीमः सन्तानोऽजतः कारणाद् अद्यास्य गृहे त्राणमुपस्थितां।

X यदु हारितं तत् मृगयितुं रक्षितुम् मनुष्यपुत्रं आगतवान्।

XI अथ स यित्रशालमः सभीप उपातिष्ठ ईश्वरराजत्वस्यानुषानं तदैव भविष्यतीति लोकैरन्वभूयत, तस्मात् स श्रोतृभ्यः पुनर्दृष्टान्तकथाम् उत्थाय कथायमास।

XII कोपि महाल्लोको निजार्थं राजत्वपदं गृहीत्वा पुनरागन्तुं दूरदेशं जगाम।

XIII याकाशाले निजान् दशदासान् आहूय दशस्वरूपमुद्रा दत्या ममागमनपर्यन्तं वाङ्मालां कुरातेत्यादिदेश।

XIV किंतु तस्य प्रजासत्तमवजाय मनुष्यमेनम् अस्माकुपरि राजत्वं न कारयिष्याम इमां वार्ता तन्निकटे प्रेरयामासुः।

XV अथ स राजत्वपदं प्राप्यागतवान् एकेको जनो वाणिज्येन किं लब्धवान् इति ज्ञातुं येषु दासेषु मुद्रा अपर्यत् तान् आहूयानेतुम् आदिदेश।

XVI तदा प्रथम आगत्य कवितवान् हे प्रभो तव तैयक्या मुद्र्या दशमुद्रा लब्धाः।

XVII તતઃ સ ઉવાચ ત્વમુત્તમો દાસ: સ્વલ્પેન વિશ્વાસ્યો જાત ઈતઃ કારણાતું ત્વં દશનગરાણામું અધિપો ભવાઃ

XVIII દ્વિતીય આગત્ય કથિતવાનું હે પ્રભો તવૈક્યા મુદ્રયા પઞ્ચમુદ્રા લબ્ધાઃ।

XIX તતઃ સ ઉવાચ, ત્વ પદ્માનાં નગરાણાભાધિપતિ ભર્તા

XX તતોન્ય આગત્ય કથયામાસ, હે પ્રભો પશ્ય તવ યા મુદ્રા અહું વરતે બદ્ધધ્વાસ્થાપયં સેયં।

XXI ત્વં કૃપણો યન્ત્રાસ્થાપયસ્તદ્વિ ગૃહ્ણાસિ, યન્ત્રાવપસ્તદેવ ચ છિનાંતિસ તતોહું ત્વતો ભીતઃ।

XXII તદા સ જગાદ, રે દુષ્ટદાસ તવ વાક્યેન ત્વાં દોષિણાં કરિષ્યામિ, યદહું નાસ્થાપયં તદેવ ગૃહ્ણામિ, યદહું નાવપત્ર તદેવ છિનાંભિ, એતાદ્ભાસ: કૃપણોહમિતિ યદિ ત્વં જાનાસિ,

XXIII તહીં મમ મુદ્રા બળિજાં નિકટે કૃતો નાસ્થાપયઃ? તથા કૃતેડહમું આગત્ય કુરીદેન સાદ્ધ નિજમુદ્રા અપ્રાર્થયમું।

XXIV પશ્વાત્ સ સમીપસ્થાન જનાનું આજાપયત્ અસમાતું મુદ્રા આનીય પશ્ય દશમુદ્રા: સન્તિ તરસે દત્તા

XXV તે પ્રોચુઃ પ્રભોડર્ય દશમુદ્રા: સન્તિ।

XXVI યુભાનંહ વદામિ યસ્યાશ્રયે વદ્ધતે ડધિકં તરસે દાયિષ્યતે, કિન્તુ યસ્યાશ્રયે ન વર્દ્ધતે તસ્ય યદ્યદસ્તિ તદ્વિ તરસાનું નાયિષ્યતો।

XXVII કિન્તુ મમાધિપતિત્વસ્ય વશતે સ્થાતુમું અસમાતું મુદ્રા આનીય પશ્ય દશમુદ્રા: સન્તિ તરસે દત્તા

XXVIII ઇત્યુપ્દેશકથાં કથયિત્વા સોગ્રા: સનું યિત્તુશાલમુપુરું યચ્યો।

XXIX તતો બૈલગીનીયેનીયાગ્રામયો: સમીપે જૈતુનાદ્રેરન્તિકમું ઇત્વા શિષ્યદ્વયમું ઇત્યુક્તવા પ્રેષયામાસ,

XXX યુવામનું સમુખસ્થગ્રામે પ્રવિશ્યેવ ય કોપિ માનુષ: કદાપિ નારોહતું તં ગર્દભશાવક બદ્ધું દ્રક્ષયથસ્તાં મોચયિત્વાનયત્નાં।

XXXI તત્ત્ર કૃતો મોચયથઃ? ઈતિ ચેત્ત કોપિ વક્ષયતિ તહીં વક્ષયથઃ પ્રભે ઽાત્ર પ્રયોજનમું આસ્તો।

XXXII તદા તૌ પ્રરિતૌ ગત્વા તત્કથાં નુસારેણ સર્વ્ય પ્રાપ્તૌ।

XXXIII ગર્દભશાવકમોચનકાલે તત્વામિન ઊચુઃ, ગર્દભશાવક કૃતો મોચયથઃ?

XXXIV તાવુચ્યતુઃ પ્રભોરત્ પ્રયોજનમું આસ્તો।

XXXV પશ્વાત્ તૌ તં ગર્દભશાવક યીશોરન્તિકમાનીય તત્પૃષ્ઠ નિજવસનાનિ પાતયિત્વા તદૃપરિ ચીશુમારોહ્યામાસતુઃ।

XXXVI અથ ચાત્રાકાલે લોકા: પથિ સ્વવસ્ત્રાણિ પાતયિતુમું આરેભિરે।

XXXVII અપરં જૈતુનાદ્રેરૂપત્યકામું ઇત્વા શિષ્યસંદાઃ પૂર્વદૃષ્ટાનિ મહાકર્માણિ સ્મૃત્વા,

XXXVIII યો રાજા પ્રભો નીભાન્યાતિ સ ધન્યઃ સ્વર્ગે કુશલં સર્વોચ્ચે જ્યાધનિ ભર્વતુઃ, કથામેતાં કથયિત્વા સાનન્દમું ઉચ્ચૈરીશ્વરે ધન્યં વક્તુમારેભે।

XXXIX તદા લોકારણ્યમધ્યસ્થા: કિરણતઃ કિરણિનસ્તતું શ્રુત્વા યીશું પ્રોચુઃ, હે ઉપદેશક સ્વશિષ્યાનું તર્જયા

XL સ ઉવાચ, યુભાનંહ વદામિ યદ્યમી નીરવાસિન્તિ તહીં પાષાણા ઉચૈ: કથા: કથયિષ્યન્તિ।

XLI પશ્વાત્ તત્પુરાન્તિક્રમેત્ તદવલોક્ય સાશ્રૂપાત્ત જગાદ,

XLII હા હા ચેત્ત ત્વમગ્રેડજાસ્યથા:, તવાસ્મિન્તેવ દિને વા યદિ સ્વમજ્ઞલમું ઉપાલાષ્યથા:, તર્હૃતમમું અભવિષ્યત્તુ કિન્તુ ક્ષણેસ્મિન્તુ તત્ત્વ દૃષ્ટેરગોચરમું ભવતિ।

XLIII ત્વં સ્વત્રાણકાલે ન મનો ન્યધત્વા ઈતિ હતો ર્થકાલે તવ રિપવસ્ત્વાં ચતુર્દિક્ષુ પ્રાચીરેણ વેષયિત્વા રોત્સ્યન્તિ

XLIV બાલકૈ: સાદ્ધ ભૂમિસાત્તકરિષ્યન્તિ ચ ત્વન્મધ્યે પાષાણૈકોપિ પાષાણોપરિ ન સ્થાસ્યતિ ચ, કાલ ઈદૃશ ઉપસ્થાસ્યતિ।

XLV અથ મધ્યેમન્દ્રિર પ્રવિશ્ય તત્ત્વાનું કથિવિક્ષયણો બહિષ્કૃત્વન્ન-

XLVI અવદતું મદ્રાંહ પ્રાર્થનાગૃહમિતિ લિપિરાસે કિન્તુ યૂં યદેવ ચૈરાણાં ગહ્યરું કુરુથ

XLVII પશ્વાત્ સ પ્રત્યહ મધ્યેમન્દ્રિરમું ઉપદિદેશ: તતઃ પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકા: પ્રાચીનાશ્ર તં નાશયિતું ચિચ્છિરે;

XLVIII કિન્તુ તદૃપદેશો સર્વે લોકા નિવિષ્યિતાઃ સ્થિતાસ્તસ્માત્ તે તત્કર્તું નાવકાશાં પ્રાપુઃ।

XX

I અથેકદા થીશુ મનિદરે સુસંવાં પ્રચારયન્ લોકાનુપાદિશતિ, એતહિ પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકા: પ્રાત્રશ્વર તન્નિકટમાગત્ય પપ્રશ્છ:

- II કચાજાયા તં કર્માણ્યેતાનિ કરોષિ? કો વા ત્વામાજાપયત્? તદ્દસ્માન્ વદ્ય
- III સ પ્રત્યુવાચ, તહિ યુભાનપિ કથામેકાં પૃથ્વામિ તસ્યોત્તરે વદતા
- IV યોહનો મજજનમુ ઈશ્વરસ્ય માનુષાણાં વાજાતો જાતાં?
- V તતસ્તે મિથો વિવિચ્ય જગદુઃ, યદીશ્વરસ્ય વદામસ્તહિ સર્વે લોકા અસ્માન્ પાષાણી હનિષ્યન્તિ યતો યોહન્ ભવિષ્યદ્વારીતિ સર્વે દુઃ જાનનિઃ
- VI અતએવ તે પ્રત્યુચુ: કચાજાયા જાતમુ ઈતિ વક્તું ન શક્નુમઃ।
- VII તદા થીશુરવદ્યત્ તહિ કચાજાયા કર્માણ્યેતાનિ કરોમીતિ ચ યુભાન્ ન વક્ષ્યામિ।
- IX અથ લોકાનાં સાક્ષાત્ સ ઇમાં દૃષ્ટાન્તકથાં વક્તુમારેબે, કશ્યેદ દ્વાક્ષાક્ષેત્રં કૃત્વા તત્ ક્ષેત્રં કૃધીવલાનાં હસ્તોષુ સમાર્થ બ્લુકાલાર્થ દૂરદેશં જગામુ
- X અથ ફ્લકાલે ફ્લાનિ ગ્રહીતું કૃધીવલાનાં સમીપે દાસં પ્રાહિણોતું કિન્તુ કૃધીવલાસ્તં પ્રહૃત્ય રિક્તહસ્તં વિસસર્જનિઃ।

- XI તતઃ સોધિપતિ: પુનરન્યં દાસં પ્રેષયામાસ, તે તમપિ પ્રહૃત્ય કુવ્યવહૃત્ય રિક્તહસ્તં વિસસર્જનિઃ।
- XII તતઃ સ તૃતીયવાર્ષ અન્યં પ્રાહિણોતું તે તમપિ ક્ષતકું કૃત્વા બહિ નિયિક્ષિપુઃ।
- XIII તદા ક્ષેત્રપતિ વિચારયામાસ, મમેદાર્ણી કિ કર્તવ્યં? મમ પ્રિયે પુત્રે પ્રહિતે તે તમવશં દૃષ્વા સમાદરિષ્યનતે।
- XIV કિન્તુ કૃધીવલાસ્તં નિરીક્ષય પરસ્પરં વિવિચ્ય પ્રોચુઃ, અયમુત્તરાવિકારી આગાચ્છતૈનં હન્મસતોધિકારોસ્માંક ભવિષ્યતિ।
- XV તતસ્તે તં ક્ષેત્રાદ બહિ રીપાત્ય જધ્યુત્તરસ્માત્ સ ક્ષેત્રપતિસ્તાન્ પ્રતિ કિ કરિષ્યતિ?
- XVI સ આગત્ય તાન્ કૃધીવલાન્ હત્વા પરેણાં હસ્તોષુ તક્ષેત્રં સમર્પણિષ્યતિ; ઈતિ કથાં શ્રુત્વા તે ડવદન્ એતોદૃશી ઘટના ન ભવતું।
- XVII કિન્તુ થીશુસ્તાનવલોક્ય જગાદ, તહિ, સ્થપતય: કરિષ્યન્તિ ગ્રાવાણાં યન્તુ તુચ્છકં પ્રધાનપ્રસ્તર: કોણે સ એવ બહિ ભવિષ્યતિ એતસ્ય શાસ્ત્રીયવન્મનસ્ય કિ તાત્પર્ય?
- XVIII અપરં તપાષાણશોપરિ ય: પતિષ્યતિ સ ભંક્ષયતે કિન્તુ યસ્યોપરિ સ પાષાણાઃ પતિષ્યતિ સ તેન ધૂલિવચ્ય શૂર્ણીભવિષ્યતિ।
- XIX સોસ્માંક વિલુદું દૃષ્ટાન્તમિં કથિતવાન્ ઈતિ જાત્વા પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાશ્રુ તદૈવ તં ધર્તુ વવાંછુ: કિન્તુ લોકભ્રંષો બિભ્યુઃ।
- XX અતએવ તં પ્રતિ સતકઃ: સન્ત: કથં તદ્વાક્યદોષં ધૂત્વા તં દેશાધિપરસ્ય સાધુવેશધારિણશ્વરાન્ તસ્ય સમીપે પ્રેષયામાસુઃ।
- XXI તદા તે તં પપ્રશ્છુઃ, હે ઉપદેશક ભવાન્ યથાર્થ કથયન્ ઉપાદિશતિ, કમાયનપેક્ષ્ય સત્યતેનૈશ્વરં માર્ગમુદ્વિદિશતિ, વયમેતજજાનીમઃ।
- XXII કેસરાજાય કરોસ્માભિ દેંયો ન વા?
- XXIII સ તેણાં વબ્રનં જાત્વાવદ્યત્ કૃત્વો માં પરીક્ષાધે? માં મુદ્રામેંક દર્શયતા
- XXIV ઈહ લિભિતા મૂર્તિરિયં નામ ચ કસ્ય? તેડવદન્ કેસરસ્ય
- XXV તદા સ ઉવાચ, તહિ કેસરસ્ય દ્રવ્યં કેસરાય દત્ત: ઈશ્વરસ્ય તુ દ્રવ્યમીશ્વરાય દત્તા
- XXVI તસ્માલ્લોકાનાં સાક્ષાત્ તત્કથાયા: કમપિ દીષં ધર્તુમપ્રાપ્ય તે તસ્યોત્તરાદ આશ્રય્ય મન્યમાના મૈનિનસ્તસ્થુઃ।
- XXVII અપરં શમશાનાદૃથાનાન્જીકારિણાં સિદ્ધુક્નાં કિયન્તો જના આગત્ય તં પપ્રશ્છુઃ,
- XXVIII હે ઉપદેશક શાસ્ત્રે મૂસા અસ્માન્ પ્રતીતિ લિલેખ યસ્ય ભાતા ભાય્યિયાં સત્યાં નિઃસન્તાનો ભ્રિયતે સ તજજાયાં વિવદ્ય તદ્દશમુ ઉત્પાદિષ્યતિ।
- XXIX તથાચ કેચિત્ સપ્ત ભાતાર આસન્ તેણાં જ્યેષ્ઠો ભાતા વિવદ્ય નિરપત્ય: પ્રાણાન્ જહીઁ

XXX અથ દ્વિતીયસ્તર્ય જાયાં વિવહ્ય નિરપત્ય: સન્મમારા તૃતીયશ્વ તામેવ વ્યુવાહ;

XXXI ઇતંસ સપ્ત ભ્રાતરસ્તામેવ વિવહ્ય નિરપત્યા: સન્તો મમુઃ;

XXXII શેષે સા સ્ત્રી ચ મમારા

XXXIII અતએવ શમશાનાદૃત્થાનકાલે તેખાં સપ્તજનાનાં કર્ય સા ભાર્યા ભવિષ્યતિ? યત: સા તેખાં સપ્તનામેવ ભાર્યાસીતિ

XXXIV તદા યીશુ: પ્રત્યુવાચ, એતસ્ય જગતો લોકા વિવહન્તિ વાગદ્તાશ્વ ભવન્તિ

XXXV કિન્તુ યે તજ્જગત્ત્યાપિયોગ્યત્વેન ગણિતાં ભવિષ્યન્તિ શમશાનાચ્યોત્થાસ્યન્તિ તે ન વિવહન્તિ વાગદ્તાશ્વ ન ભવન્તિ,

XXXVI તે પુન ન્ ભ્રિયન્તે કિન્તુ શમશાનાદૃત્થાપિતા: સન્ત ઈશ્વરસ્ય સન્તાના: સ્વર્ગીયદૂતાનાં સદૃશાશ્વ ભવન્તિ।

XXXVII અધિકન્તુ મૂસા: સ્તરબોપાખ્યાને પરમેશ્વર ઈંબાહીમ ઈશ્વર ઈસહાક ઈશ્વરો યાકૃબશ્રેશ્વર ઇયુક્તવા મૃતાનાં શમશાનાદૃ ઉત્થાનસ્ય પ્રમાણાં લિલેખા

XXXVIII અતએવ ય ઈશ્વર: સ મૃતાનાં પ્રભુ ન કિન્તુ જીવતામેવ પ્રભુ; તનિકટે સર્વે જીવન્ત: સન્તિ।

XXXIX ઇતિ શુદ્ધા છિયાતોધ્યાપકા તિયુઃ, હે ઉપર્દેશ ભવાન્ ભદ્રે પ્રત્યુક્તવાન્

XL ઇત: પરં તં કિમિપિ પ્રાણે તેખાં પ્રગલ્ભતા નાભૂતું

XLI પશ્વાત્ સ તાન્ ઉવાચ, ય: ખ્રીષ્ટ: સ દાયૂદું: સન્તાન એતાં કથાં લોકા: કથાં કથાયન્તિ?

XLII યત: મમ પ્રભુમિંદું વાક્યમવદ્તું પરમેશ્વરાં: તવ શત્રૂનાં ચાવત્ પાદીઠ કરોમિ ના તાવત્ કાલં મદીયે તં દક્ષાપાર્શ્વ ઉપાવિશા

XLIII ઇતિ કથાં દાયૂદું સ્વયં ગીતગ્રંથેડવદતું

XLIV અતએવ યદિ દાયૂદું તં પ્રભું વદિતિ, તર્હિ સ કથાં તસ્ય સન્તાનો ભવતિ?

XLV પશ્વાદ યીશુ: સર્વજનાનાં કણગોચરે શિષ્યાનુવાચ,

XLVI યેદધ્યાપકા દીર્ઘપરિછંદ પરિધાય ભ્રમન્તિ, હંગામણાં ન્મસ્કારે ભજનગેહસ્ય પ્રોચ્યાસને ભોજનગૃહસ્ય પ્રધાનસ્થાને ચ પ્રીયન્તે

XLVII વિધવાનાં સર્વસ્વં ગ્રસિત્વા છલેન દીર્ઘકાલં પ્રાર્થયન્તે ચ તેષુ સાવધાના ભવત, તેખામુગદણો ભવિષ્યતિ

XXI

I અથ ધનિલોકા ભાણડાગારે ધનં નિક્ષિપનિ સ તદેવ પશ્યતિ,

II એતર્હિ કાચિદ્દીના વિધવા પણકૃદ્યં નિક્ષિપતિ તદ્દ દદશી

III તતો યીશુરૂવાચ યુભાનાં યથાર્થ વદામિ, દરિદ્રેણે વિધવા સર્વોભ્યોધિકં ન્યક્ષેપ્સીતું

IV યતોન્યે સ્વપ્રાજ્યધનેસ્ય ઈશ્વરાય કિઞ્ચિત્ત્ ન્યક્ષેપ્સુઃ, કિન્તુ દરિદ્રેણે વિધવા દિનયાપનાર્થ સ્વસ્ય યત્ કિઞ્ચિત્ સ્થિતં તત્ સર્વે ન્યક્ષેપ્સીતું

V અપરાજ્ઞ ઉત્તમપ્રસ્તરૈરસ્તુદ્યૈશ્વ્ય મન્દિરં સુશોભતેતાં કૈશ્વ્યદિત્યુક્તો સ પ્રત્યુવાચ

VI યૂદ્ય યદિંદ નિયયન પશ્યથ, અસ્ય પાખાણીકોયન્પાખાણીપરિ ન સ્થાસ્યતિ, સર્વે ભૂસાદ્વિષ્યન્તિ કાલોયમાયાતિ

VII તદા તે પપ્રશ્શુઃ, હે ગુરો ધાનેદશી કદા ભવિષ્યતિ? ધાનાયા એતસ્યસાંશ્યું વા કિ ભવિષ્યતિ?

VIII તદા સ જગાદ, સાવધાના ભવત યથા યુભાકું ભ્રમં કોપિ ન જનયતિ, ખીણોહમિત્યુક્તવા મમ નામા બહુવ ઉપસ્થાસ્યન્તિ સ કાલ: પ્રાયેણોપરિથિતઃ, તેખાં પશ્વાન્મા ગચ્છતાં

IX યુદ્ધસ્યોપલવસ્ય ચ યાર્તાં શુદ્ધા મા શક્ષાદ્વાં, યત: પ્રથમમ્ એતા ધાના અવશ્યં ભવિષ્યન્તિ કિન્તુ નાપાતે યુગાન્તો ભવિષ્યતિ

X અપરાજ્ઞ કથયામાસ, તદા દેશરસ્ય વિપક્ષત્વેન દેશો રાજ્યસ્ય વિપક્ષત્વેન રાજ્યમ્ ઉત્થાસ્યતિ,

XI નાનાસ્થાનેષુ મહાભૂક્મ્પો દુર્ભિક્ષં મારી ચ ભવિષ્યન્તિ, તથા વ્યોમમાણલસ્ય ભયુક્તરદર્શાનાંચ્યાર્થલક્ષણાનિ ચ પ્રકાશાપિષ્યન્તે

XII કિન્તુ સર્વસામેતાસાં ઘટનાનાં પૂર્વ લોકા યુભાનું ધૃત્વા તાડયિષ્યન્તિ, ભજનાલયે કારાયાઅચ્છ સમર્પિષ્યન્તિ મમ નામકારણાદ્ય યુભાનું ભૂપાનાં શાસકાનાઅચ્છ સમુખં નેષ્યન્તિ ચા

XIII સાક્ષાર્થી એતાનિ યુભાનું પ્રતિ ઘટિષ્યન્તે

XIV તદા કિમુતરં વક્તવ્યમ્ એતત્ ન ચિન્તયિષ્યામ ઇતિ મનઃસું નિશ્ચિતનુત્તા

XV વિપક્ષા યસ્માતું કિમધ્યુતરમ્ આપત્તિઅચ્છ કર્તું ન શક્યન્તિ તાદૃશાં વાક્પટુત્વં જ્ઞાનઅચ્છ યુભાભ્યં દાસ્યામિ

XVI કિઅચ્છ યુધ્યં પિત્રા માત્રા ભાત્રા બન્ધુના જ્ઞાત્યા હુદુબેન ચ પરકરેષુ સમર્પિષ્યથે; તત્ત્સે યુભાંક કંચન કંચન ધાતવિષ્યન્તિ

XVII મમ નામનાં: કારાણાતું સર્વે મનુષ્યૈ રૂથમ્ અતીયિષ્યધે

XVIII કિન્તુ યુભાંક શિરઃકેશીકોપિ ન વિનંક્ષપતિ,

XIX તસ્માદેવ વૈશ્યમવલાભ્ય સ્વવસ્પાણાનું રક્ષતા

XX અપરઅચ્છ યિરુશાલામુરું સૈન્યવેચિંત વિલોક્ય તસ્યોચ્છિન્તતાયા: સમય: સમીપ ઇત્યવગમિષ્યથ

XXI તદા યિહૂદાદેશસ્થા લોકા: પર્વતં પલાયન્તા, યે ચ નગરે તિષ્ઠન્તિ તે દેશાન્તરં પલાયન્તા, યે ચ ગ્રામે તિષ્ઠન્તિ તે નગરેને પ્રવિશાન્તુ,

XXII ધતસ્તદા સમુચ્ચિતદાનાય ધર્મપુત્રકે પાનિ સર્વાણિ લિભિતાનિ તાનિ સફલાનિ ભવિષ્યન્તિ

XXIII કિન્તુ ચા યાસ્તદા ગર્ભવત્ય: સ્તન્યદાવ્યશ્ચ તામાં દુર્ગતિ ભવિષ્યતિ, યત એતાલોકાનું પ્રતિ કોપો દેશે ચ વિષમદ્ધુર્ગતિ ધટિષ્યતે

XXIV વસ્તુતસ્તુ તે ખ્રદ્ધારપરિવ્વકું લાસ્યન્તે બદ્ધા: સન્તા: સર્વદેશેષુ નાયિષ્યન્તે ચ કિઅચ્છાન્યદેશીયાનાં સમયોપસ્થિતિપર્યંતનાં યિરુશાલામુરું તૈઃ પદતલે દુલિષ્યતે

XXV સૂર્યચન્દ્રનક્ષત્રેષુ લક્ષણાદિ ભવિષ્યન્તિ, ભુવિ સર્વદીશીયાનાં દૃઃખં ચિન્તા ચ સિન્ધૌ વીચીનાં તર્જનં ગર્જનઅચ્છ ભવિષ્યન્તિ

XXVI ભૂભૌ ભાવિધટાં ચિન્તયિત્વા મનુજા ભિયામતૃકલ્ય ભવિષ્યન્તિ, યતો વ્યોમમાર્કલે તેજસ્વિનો દોલાયમાના ભવિષ્યન્તિ

XXVII તદા પરાક્રમેણા મહાતેજસા ચ મેધારૂઢે મનુષ્યપુત્રમ્ આયાન્તં દ્રક્ષ્યન્તિ

XXVIII કિન્ચેતાસાં ઘટનાનામારમ્ભે સત્તિ યુધ્ય મસ્તકાન્યુતોલ્ય ઉર્દ્ધ્વં દ્રક્ષ્યથ, યતો યુભાંક મુક્તે: કાલ: સવિધો ભવિષ્યતિ

XXIX તત્ત્સેનૈતદૃષ્ટાન્તકથા કથિતા, પશ્યત ઉદ્ભૂતરાદિવૃક્ષાણાં

XXX નવીનપત્રાણિ જાતાનીતિ દૃષ્ટવા નિદાવકાલ ઉપસ્થિત ઇતિ યથા યુધ્ય જાતું શક્નુથ,

XXXI તથા સર્વસામાસાં ઘટનાનામું આરમ્ભે દૃષ્ટે સતીશ્વરસ્ય રાજત્વં નિકટમ્ ઇત્યપિ જ્ઞાસ્યથ

XXXII યુભાનઅં યથાર્થ વદામિ, વિદ્યામાનલોકાનામેખાં ગમનાતું પૂર્વમ્ એતાનિ ઘટિષ્યન્તે

XXXIII નભોભુવોલોપો ભવિષ્યતિ મમ વાકુ તુ કદાપિ લુના ન ભવિષ્યતિ

XXXIV અતેચેવ વિષમાશનેન પાનેન ચ સાંમારિકિચિત્તાભિશ્ચ યુભાંક ચિતેષુ મતેષુ તદ્દિનમ્ અકસ્માદ યુભાનું પ્રતિ યથા નોપતિજ્ઞતિ તદ્ર્થ સ્વેષુ સાવધાનાસ્તિકાતા

XXXV પૃથ્વીસ્થસર્વલોકાનું પ્રતિ તદ્દિનમ્ ઉન્માથ ઇવ ઉપસ્થાસ્યતિ

XXXVI યથા યુધ્યમ્ એતદ્વાવિધટાં ઉત્તર્તુ મનુજસુત્રસ્ય સમુખે સંસ્થાતુઅચ્છ યોગ્યા ભવથ કારણાદસ્માતું સાવધાનાં: સન્તો નિરન્તરં પ્રાર્થ્યથં

XXXVII અપરઅચ્છ સ દિવા મન્દિર ઉપદિશ્ય રાચૈ જૈતુનાર્દ્દિ ગત્વાતિજ્ઞત્વ

XXXVIII તત: પ્રત્યુષે લાકાસ્તકથાં શ્રોતું મન્દિરે તદ્દિનિકમ્ આગચ્છન્નુ

XXII

I અપરઅચ્છ કિષ્વશૂન્યપૂપોત્સવસ્ય કાલ ઉપસ્થિતે

II પ્રધાનયાજકા અધ્યાયકાશ્ય યથા તં હન્તું શક્નુવન્તિ તથોપાયામ્ અચેષન્ત કિન્તુ લોકેભ્યો બિભ્યુઃ

III એતસ્તિનું સમયે દ્વાશશિષ્યેષુ ગણિત ઈજ્જરિયોતીયરૂઢિમાનું યો યિહૂદાસ્તસ્યાનાંતકારણં શૈતાનાશ્રિતત્વાત

IV स गत्वा यथा यीशुं तेषां करेषु समर्पयितुं शक्नोति तथा मन्त्रणां प्रधानयाजकैः सेनापतिभिश्च सह चकारः

V तेन ते तुष्टस्तस्मै मुद्रां दातुं पाणं चकुः।

VI ततः सोङ्गीकृत्य यथा लोकानामगोचरे तं परकरेषु समर्पयितुं शक्नोति तथावकाशं चेष्टितुमारेभे।

VII अथ किएवशूच्यपूपोत्पवहिने, अर्थात् यस्मिन् दिने निस्तारोत्सवस्य भेषो हन्तव्यस्तस्मिन् दिने

VIII यीशुः पितरं योहनश्चाहूय जगाद्, युवां गत्वास्माकं भोजनार्थं निस्तारोत्सवस्य द्रव्याण्यासादयतं।

IX तदा तौ प्रपश्यतुः कुच्यासाद्यावो भवतः क्षेष्ट्राः?

X तदा सोविदीत् नगरे प्रविष्टे कश्यज्जलकुम्भमाद्य युवां साक्षात् करिष्यति स यज्ञिवेशानं प्रविशति युवामपि तज्जिवेशानं तत्पश्चादित्वा निवेशनपतिम् इति वाक्यं वदन्,

XI यत्राहं निस्तारोत्सवस्य भोजयं शिष्यैः सार्द्धं भोक्तुं शक्नोमि सातिथिशालां कुत्र? कथाभिमां प्रभुस्त्वां पृच्छति।

XII ततः स जनो द्वितीयप्रकोषीयम् एकं शरसं कोष्ठं दर्शयिष्यति तत्र भोजयमासादयतं।

XIII ततस्तौ गत्वा तद्वाक्यानुसारेण सर्वं दृष्ट्वा तत्र निस्तारोत्सवीयं भोजयमासाद्यमासतुः।

XIV अथ काल उपस्थिते यीशु द्वादशभिः प्रेरितैः सह भोक्तुमुपविश्य कथितवान्।

XV मम दुःखोगात् पूर्व्यं युभाभिः सह निस्तारोत्सवस्यैतस्य भोजयं भोक्तुं मयातिवाङ्चा कृता।

XVI युधान् वदाभि, यावत्कालम् ईश्वरराज्ये भोजनं न करिष्ये तावत्कालम् इदं न भोक्ष्ये।

XVII तदा स पानपात्रमादाय ईश्वरस्य गुणान् कीर्तयित्वा तेभ्यो दत्वावदत्, इदं गृहीत यूयं विभज्य

पितरा।

XVIII युधान् वदाभि यावत्कालम् ईश्वरराजत्वस्य संस्थापनं न भवति तावद् द्राक्षाफ्लरसं न पास्याभि।

XIX ततः पूर्वं गृहीत्वा ईश्वरगुणान् कीर्तयित्वा भइक्ता तेभ्यो दत्वावदत्, युधादर्थं समर्पितं यन्मम वपुस्तदिदं, एतत् कर्म मम स्मरणार्थं कुरुद्ध्वं।

XX अथ भोजनान्ते तादृशं पात्रं गृहीत्वावदत्, युधात्कृते पातितं यन्मम रक्तं तेन निर्णीतनवनियमरुपं पानपात्रभिदं।

XXI पश्यत यो मां परकरेषु समर्पयिष्यति स मया सह भोजनासन उपविशति।

XXII यथा निरपितामासे तद्युसारेणा मनुष्यपुत्रस्य गति भविष्यति दिन्तु यस्ते परकरेषु समर्पयिष्यति तस्य सन्तापे भविष्यति।

XXIII तदा तेषां को जन एतत् कर्म करिष्यति तत् ते परस्परं प्राप्तमारेभिरे।

XXIV अपरं तेषां को जनः श्रेष्ठत्वेन गणयिष्यते, अत्यार्थं तेषां विवादोभवत्।

XXV असमात् कारणात् सोवदत् अन्यदेशीयानां राजानः प्रजानामुपरि प्रभुत्वं कुर्वन्ति दाराणशासनं कृत्यापि ते भूपतित्वेन विष्याता भवन्ति च।

XXVI दिन्तु युधाकं तथा न भविष्यति, यो युधाकं श्रेष्ठो भविष्यति स कनिष्ठवद् भवतु, यश्च मुख्यो भविष्यति स सेवकवद्वत्।

XXVII भोजनापविष्टपरियारकयोः कः श्रेष्ठः? यो भोजनायोपविशति स किं श्रेष्ठो न भवति? दिन्तु युधाकं मध्येऽप्तं परियारकठिवास्मि।

XXVIII अपरञ्च युयं मम परीक्षाकाले प्रथममारत्य मया सह स्थिता।

XXIX एतद्वाक्यान्त् पित्रा यथा मदर्थं राज्यमेकं निरुपितं तथाहमपि युधादर्थं राज्यं निरुपयाभि।

XXX तस्मान् मम राज्ये भोजनासने च भोजनापाने करिष्यद्य सिंहासनेष्वपविश्य येसायेलीयानां द्वादशवंशानां वियारं करिष्यद्य।

XXXI अपरं प्रभुरुवाच, हे शिमोन् पश्य तितउना धान्यानीव युधान् शैतान् चालयितुम् ऐश्वर्तुः।

XXXII दिन्तु तव विश्वासस्य लोपो यथा न भवति एतत् त्वदर्थं प्रार्थितं मया, त्वन्मनसि परिवर्तिते च भ्रातृशान् मनांसि स्थिरीकुरु।

XXXIII तदा सोवदत्, हे प्रभोऽहं त्वया सार्द्धं कारां मृतिश्च यातुं मण्डितोस्मि।

XXXIV ततः स उवाच, हे पितर त्वां वदाभि, अथ फुक्कटवात् पूर्व्यं त्वं मत्परियायं वारत्रयम् अपहोष्यसे।

XXXV અપરં સ પપ્રચ્છ, યદા મુદ્રાસમૃટં ખાદ્યપાત્રં પાદુકાશ્ર વિના યુષ્માન્ પ્રાહિણવં તદા યુષ્માકં કસ્યાપિ ન્યૂનતાસીત? તે પ્રોચ્યુ: કસ્યાપિ ન]

XXXVI તદા સોવદૃતુ કિન્ત્વદાની મુદ્રાસમૃટં ખાદ્યપાત્રં વા યસ્યાસિ તેન તદ્ગ્રહીતવ્યં, યસ્ય ચ કૃપાણો નાસિત તેન સ્વવસ્ત્રં વિકીય સ કેતવ્યઃ|

XXXVII યતો યુષ્માનહું વદામિ, અપરાધિજનૈ: સાદ્ર્ભ ગણિતઃ સ ભવિષ્યતિ ઇદ્દ યચ્છાસ્ત્રીયં વચનં લિભિતમસ્તિ તનમધિ ફુલિષ્યતિ યતો મમ સમ્બન્ધીયં સર્વ્ય સેત્સ્યતિ|

XXXVIII તદા તે પ્રોચ્યુ: પ્રભો પ્રથ્ય ઇમૌ ફૂપાણૌ તઃ: સોવદૃ એતૌ યથેષ્ટો|

XXXIX અથ સ તસ્માદૃહિ ગર્ત્વા સ્વાચારાનુસારેણ જેતુનનામાદિં જગામ શિષ્યાશ્ર તત્પશ્ચાદ યયુઃ|

XL તત્રોપસ્થાય સ તાનુવાચ, યથા પરીક્ષાયાં ન પતથ તદર્થ્ય પ્રાર્થયધ્યં|

XLI પશ્ચાત્ સ તસ્માદ્ એકશરક્ષેપાદ બહિ ગર્ત્વા જાનનુની પાતથિત્વા એતત્ પ્રાર્થયાશ્રકે,

XLII હે પિત ર્થિં ભવાન્ સમન્યતે તર્હી કંસમેન્ મમાનિતકાદ દૂરય કિન્તુ માદિચ્છાનુરૂપ ન ત્વિદિચ્છાનુરૂપ ભવતુ|

XLIII તદા તસ્મે શક્તિં દાતું સ્વર્ગીયદૂતો દર્શનં દદી|

XLIV પશ્ચાત્ સોત્યન્યં યાતનયા વ્યાકુલો ભૂત્વા પુનર્દૃષ્ટ પ્રાર્થયાશ્રકે, તસ્માદ બૃહચ્છોણિતબિન્દ્વ ઇવ તસ્ય સ્વેદબિન્દ્વ: પૃથ્યિવ્યાં પતિતુમારેભિશે|

XLV અથ પ્રાર્થનાત ઉદ્યાય શિષ્યાણાં સમીપમેત્ય તાન્ મનોદૃઃભિનો નિદ્રિતાન્ દૃષ્ટવાવદ્ત,

XLVI કુતો નિદ્રાથ? પરીક્ષાયામ્ અપતનાર્થ પ્રથ્યધ્યં|

XLVII એતલથાયા: કથનકાલે દ્વારાશિષ્યાણાં મધ્યે ગણિતો પિણ્ડુનામા જનતાસહિતસ્તેષામ્ અગ્રે ચલિત્વા ચીશોશ્રૂમ્યનાર્થ તદનિતકમ્ આયયૈ|

XLVIII તદા યોશુરૂવાચ, હે પિણ્ડુના કિં ચુમ્યનેન મનુષ્યપુત્રં પરકરેષુ સમર્પયસિ?

XLIX તદા યથાદ ઘટિષ્યતે તદનુમાય સર્જિભિરૂક્તં, હે પ્રભો વયં કિ ખર્જેન ઘાતયિષ્યામઃ?

L તત એકો: કરવાલેનાહત્ય પ્રધાનન્યાજકસ્ય દાસસ્ય દશિણાં કર્ણ ચિયછેદ|

LI અધૂના નિવર્તસ્વ ઇત્યુક્તવા યીશુસુસ્તસ્ય શુત્રિં સ્પૃષ્ટા સ્વસ્યં ચકાર|

LII પશ્ચાદ યીશુ: સમીપસ્થાન્ પ્રધાનન્યાજકાન્ મન્દિરસ્ય સેનાપતીન્ પ્રાચીનાંશ્ જગાદ, યું કૃપાણાન્ યદ્યોર્ધ્ય ગૃહીત્વા માં હિં ચોરં ધર્મમાયાતાઃ?

LIII યદાહુ યુષ્માલિં: સહ પ્રતિદિન મન્દિરેટતિષ્ઠ તદા માં ધર્ત ન પ્રવૃત્તાઃ, કિન્ત્વદાની યુષ્માકં સમયોન્ધકારસ્ય ચાધિપત્યમસ્તિ|

LIV અથ તે તં ધૂત્વા મહાયાજકસ્ય નિવેશનં નિન્યુઃ તતઃ: પિતરો દૂરે દૂરે પશ્ચાદિત્વા

LV બૃહત્કોષ્ટસ્ય મધ્યે ચત્રાંશ્ જ્વાલાધિત્વા લોકાઃ સમેત્યોપવિષાસત્ત્રતે: સાદ્ર્ભમ્ ઉપવિવેશા

LVI અથ વહિસિંધી સમુપવેશકાલે કાચિદાસી મનો નિવિશ્ય તં નિરીક્ષાવદ્ત્ પુમાનયં તસ્ય સંક્રેદસ્થાત્

LVII કિન્તુ સ તદ અપહૃત્યાવાદીત્ હે નારિ તમહ્ય ન પરિચિનોમિ|

LVIII ક્ષણાન્તરેકન્યજનસં દૃષ્ટવાબ્રતીત્ ત્વમપિ તેણાં નિકરસ્યૈકજનોસિ પિતરઃ પ્રત્યુવાચ હે નર નાહમસ્તિ|

LIX તતઃ: સાદ્ર્ભદારક્ષ્યાત્ પરં પુનરન્યો જનો નિશ્ચિત્ય બભાષે, એષ તસ્ય સંક્રીતિ સત્યં યતોયં ગાલીલીયો લોકઃ|

LI તદા પિતર ઉવાચ હે નર તં યથ વદામિ તદહું ન શકનોમિ, ઇતિ વાક્યે કથિતમાત્રે કુક્કટો રૂરાવઃ

LXI તદા પ્રલુણા વ્યાધુટ્ય પિતરે નિરીક્ષિતે કૃકવાકુરવાત્ પૂર્વ્ય માં ત્રિરફ્ફોષ્યસે ઇતિ પૂર્વ્યોક્તં તસ્ય વાક્ય પિતરઃ: સ્મર્ત્વા

LXII બહિર્ગ્રંથા મહાખેન ચકન્દા

LXIII તદા યૈ યોશુર્ધુતસે તમુપહસ્ય પ્રહર્તુમારેભિશે|

LXIV વર્ણશેણ તસ્ય દૂશૌ બદ્ધધા કપોલે ચેપોટાધાતં કૃત્વા પ્રમણ્છઃ, કસ્તે કપોલે ચેપોટાધાતં કૃતવાન? ગણિત્વા તદ્દ વધ|

LXV તદન્યાત્ તદ્ગ્રહારું બહુનિન્દાવાક્યં વક્તુમારેભિશે|

LXVI અથ પ્રભાતે સતિ લોકપ્રાણીઃ પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાશ્ર સભાં કૃત્વા મધ્યેસભં યીશુમાનીય પપ્રચ્છઃ, તવમ્ અભિષિક્તોસિ ન વાસમાનું વદા

LXVII સ પ્રત્યુવાચ, મયા તસ્મિનુક્લેડપિ યૂયં ન વિશ્વસિષ્યથ

LXVIII કસ્મિસ્ત્રિદ્વાક્યે યુભાનું પૃષ્ટેડપિ માં ન તદુતરં વક્ષયથ ન માં ત્યક્ષયથ ચ

LXIX કિન્તિતઃ: પરં મનુજસુત: સર્વશક્તિમત ઈશ્વરસ્ય દક્ષિણે પાશ્રે સમુપવેક્ષયતિ

LXX તત્ત્સે પપ્રચ્છઃ, ર્તિહ તવીશ્વરસ્ય પુત્રઃ? સ કથયામાસ, યૂયં યથાર્થી વદથ સ એવાંદી

LXXI તદા તે સર્વ કથયામાસુઃ, ર્તિહ સાક્ષેડન્સસિમ્ન અસ્માક્ં હિ પ્રોજોજનં? અસ્ય સ્વમુખાટેવ સાક્ષયં પ્રાપ્તમું

XXIII

I તતઃ સભાસ્થાઃ સર્વલોકા ઉત્થાય તં પીલાતસમુખં નીત્વાપ્રોદ્ય વક્તુમારેભિરે,

II સ્વમલિષિકતં રાજાનં વદન્ત કેમરાજાય કરદાનં નિષેધન્ત રાજ્યવિપર્યથં કુર્તુ પ્રવર્તમાનમ્ એન પ્રાપ્તા વધ્યં

III તદા પીલાતસ્ત પૃષ્ઠવાન્ત તં કિ યિહૂદીયાનાં રાજા? સ પ્રત્યુવાચ તં સત્યમુક્તવાનાં

IV તદા પીલાત: પ્રધાનયાજકાદિલોકાનું જગાદ, અહેતુક્ય કમપ્રપરાધં નાત્તવાનું

V તત્ત્સે પુન: સાહમિનો ભૂત્વાવદન્દુ એષ ગાલીલ એતત્થાનપર્યન્તે સર્વસિમ્ન યિહૂદાદેશે સર્વલ્લોકાનુપદિશ્ય કુપ્રવતિં ગ્રાહીતવાનાં

VI તદા પીલાતો ગાલીલપદેશસ્ય નામ શ્રુત્વા પપ્રચ્છ, કિમયં ગાલીલીયો લોક?:?

VII તતઃ સ ગાલીલપદેશીયહેદોદ્રાજસ્ય તદા સ્થિતેસ્તસ્ય સમીપે યીશુ પ્રેષ્યામાસા

VIII તદા હેરોદ યીશું વિલોક્ય સન્તુષ્ટ, યત: સ તસ્ય બહુવત્તાનાન્તશ્રવણાત્તુ તસ્ય કિબિચદાશર્યકર્મ પશ્યતિ ઇત્યાશાં કૃત્વા બહુકાલમારાચ્ય તં દ્રાઢું પ્રયાસં કૃતવાનાં

IX તસ્માત્ તં બહુકથા: પપ્રચ્છ કિન્તુ સ તસ્ય કરસ્યાપિ વાક્યસ્ય પ્રત્યુત્તરં નોવાચ્ય

X અથ પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાશ્ર પ્રોત્િષ્ઠન્ત: સાહસેન તમપવદિતુ પ્રારેભિરે

XI હેરોદ તસ્ય સેનાગણાશ્ર તમવજાય ઉપહાસતેવન રાજવસ્ત્રં પરિધાય પુન: પીલાતં પ્રતિ તં પ્રાહિણોત્તુ

XII પૂર્વું હેરોદપીલાતયો: પરસ્પર વેરબાવ આસીત્ કિન્તુ તદ્વિને દ્ર્યો મેલનં જાતમું

XIII પશ્યાત્ પીલાત: પ્રધાનયાજકાનું શાસકાનું લોકાંક્રિય યુગપદાહૂય બલભાષે,

XIV રાજ્યવિપર્યક્યારકોયમ ઇત્યુક્તવા મનુષ્યમેન્ મમ નિકટમાનેષ્ટ કિન્તુ પશ્યત યુભાક્ સમક્ષમ્ અસ્ય વિચારે કૃત્વાપિ પ્રોક્તાપાવાદાનુપ્રોણાસ્ય કોષ્પરાધઃ: સપ્રમાણો ન જાતઃ;

XV યુધું હેરોદ: સન્તિધૌ પ્રેમિતા મયા તત્ત્વાસ્ય કોષ્પરાધસેનાપિ ન પ્રાપ્તઃ: પશ્યતાનેન વધહેંતુક કિમપિ નાપરાદ્ધી

XVI તસ્માદેનં તાડયિત્વા વિહાસ્યામિ

XVII તત્ત્રોત્સવે તેખામેકો મોચયિત્વયઃ

XVIII ઇતિ હેતોસે પ્રોચ્યૈરેકદા પ્રોયુઃ: એનેન દૂરીકૃત્ય બરબ્યાનામાનં મોચય

XIX સ બરબ્યા નગર ઉપલ્બદ્વધાપરાધાયાં કારાયાં બદ્ધ આસીત્

XX કિન્તુ પીલાતો યીશું મોચયિતું વાજણું પુનસ્તાનુવાચ્ય

XXI તથાયેનં કુશો વ્યધ કુશો વ્યધેતિ વદન્તસે રૂરતુઃ

XXII તતઃ સ તૃતીયવારં જગાદ કૃત?: સ હિ કર્મ કૃતવાનનું? નાહમસ્ય કમપિ વધાપારાં પ્રાપ્તઃ કેવલ તાડયિત્વામું ત્યજામિ

XXIII તથાપિ તે પુનરેનં કુશો વ્યધ ઇત્યુક્તવા પ્રોચ્યૈર્દું પ્રાર્થયાશ્રકિરે;

XXIV તતઃ પ્રધાનયાજકાદીનાં કલરવે પ્રબ્લે સતિ તેખાં પ્રાર્થનારૂપે કર્તુ પીલાત આદિદેશા

XXV રાજ્યદોહવધયોરપરાધેન કારાયાં ચં જન્ન તે યથાચિરે તં મોચયિત્વા યીશું તેખામિચ્છાયાં સમાર્પયતુ

XXVI અથ તે યીશું ગૃહીતા યાનિતિ, એતહિ ગ્રામાદાગતં શિમોનનામાનં કુરીણીયં જન્ન ઘૃત્વા યીશો: પશ્યાત્રેતું તસ્ય સ્કંદ્યે કુશમ્પર્યામાસુઃ।

XXVII તતો લોકાકારાયમધ્યે બહુસ્ત્રિયો રદ્દત્યો વિલપન્ત્યશ્ર યીશો: પશ્યાદ યયુઃ।

XXVIII કિન્તુ સ વ્યાધુટ્ય તા ઉવાચ, હે પિરુશાલમો નાર્યો યું મદર્થ ન રૂદિત્વા સ્વાર્થ સ્વાપત્યાર્થજી રૂદિતિ;

XXIX પશ્યત ય: કદાપિ ગર્ભવત્યો નાભવન્સ્તન્યઅન્ન નાપાયયન્ન તાદૃષી વંધ્યા યદા ઘન્યા વક્ષયન્તિ સ કાલ આયાતિ|

XXX તદા હે શૈલા અસ્માકમુપરિ પતત, હે ઉપશૈલા અસ્માનાચ્છાદ્યત કથામીદૃશી લોકા વક્ષયન્તિ|

XXXI યત: સેતજસિ શાખિનિ ચેદેતદ્દ ઘટતે તહીં શુઝકશાખિનિ કિ ન ઘટિષ્યતે?

XXXII તદા તે હન્તુ દ્વાપરાધિનૌ તેન સાર્દી નિન્યુઃ|

XXXIII અપરં શિરઃકપાલનામકસ્થાનં પ્રાય તં કુશો વિવિધુઃ; તદ્વયોરપરાધિનોરેક તસ્ય દક્ષિણો તદન્યં વામે કુશો વિવિધુઃ|

XXXIV તદા યીશુરકથયત્દ હે પિતેરતૈન્ન ક્ષમસ્વ યત એતે યત્કર્મ કુર્વન્તિ તન્ન વિદ્ધુઃ; પશ્ચાતે ગુટિકાપાતં કૃત્વા તસ્ય વસ્ત્રાણિ વિભજ્ય જગૃહુઃ|

XXXV તત્ર લોકસંઘસ્તિષ્ઠન્દ દદર્શ; તે તેણાં શાસકાશ્વ તમુપહર્ય જગાદુઃ; એષ ઇતરાન્ન રક્ષિતવાન્ન યદીશ્વરેણાભિરાયિતો ડભિષિક્તસ્ત્રાતા ભવતિ તહીં સ્વમધુના રક્ષતુઃ|

XXXVI તદન્ય: સેનાગણા એત્ય તસ્મૈ અમલરસં દત્વા પરિહર્ય પ્રોવાચ,

XXXVII ચેત્વ પિહૂદીયાનાં રાજેત્વ વાક્યં યુનાનીયોમીયેબીયાક્ષરૈ લિખિતં તરછીરસ ઊર્ધ્વેડસ્થાયતઃ|

XXXVIII તદોભયપાર્શ્વયો વિદ્ધૌ યાવપરાધિનૌ તયોરેકસં વિનિન્ય બભાષે, ચેત્વમ્ન અભિષિક્તોસિ તહીં સ્વમાવાચ્ર રક્ષા|

XL કિન્ત્વન્યસંત તર્જયિત્વાવદ્ત, ઈશ્વરાતવ કિઞ્ચિદપિ ભયં નાસ્તિ કિ? ત્વમપિ સમાનદાઢોસિ,

XLI ચોગ્યાપાતે આવાં સ્વસ્વકર્મણાં સમુચ્યિતફલં પ્રાણ્યવ: કિન્ત્વનેન કિમપિ નાપરાઢો

XLII અથ સ યીશું જગાદ હે પ્રભે ભવાન્ન સ્વરાજ્યપ્રવેશકાલે માં સમરતુઃ

XLIII તદા યીશુ: કથિતવાન્ન તાં યથાર્થ વદામિ ત્વમદીલ મયા સાર્દી પરલોકસ્ય સુખસ્થાનં પ્રાપ્યચિ|

XLIV અપરાચ દ્વિતીયામાતુ તૃતીયામપર્યન્તં રેવસેજસોન્તહિતવાત્ત સર્વદીશોડન્ધકારેણાવૃતો

XLV મન્દિરસ્ય યવનિકા ચ છિદ્યમાના દ્વિધા બભૂવા

XLVI તતો યીશુરુચૈરૂવાચ, હે પિત ર્માત્માનં તવ કરે સમપથે, ઈત્યુક્તવા સ પ્રાણાન્ન જહી|

XLVII તદૈતા ઘટના દૃષ્ટવા શતસેનાપિતીશ્ર ધન્યમુક્ત્વા કથિતવાન્ન અયં નિતાન્ત સાધુમનુષ્ય આસીત્વા

XLVIII અથ યાવન્તો લોકા દ્રષ્ટું આગતાસે તા ઘટના દૃષ્ટવા વક્ષસુ: સુ કરાધાતં કૃત્વા વ્યાચુટ્ય ગતાઃ|

XLIX યીશો જીતયો યા યા યોધિતશ્વ ગાલીલસેન સાર્દીમાયાતાસ્તા અપિ દૂરે સ્થિત્વા તત્ત સર્વ દદ્ધુઃ|

L તદા પિહૂદીયાનાં મન્ત્રણાં ક્યાઓઆસમન્યમાન ઈશ્વરસ્ય રાજત્વમ્ન અપેક્ષમાણો

LI પિહૂદિદ્ધીયો ડરિમથીયનગરીયો યૂષ્ણનામા મન્ત્રી ભદ્રો ધાર્મિકશ્વ પુમાન્ન

LII પીલાતાનિકં ગત્વા યીશો દેહું યચયો

LIII પશ્ચાદ વપુચરોહ્ય વાસસા સંવેષ્ય યત્ર કોપિ માનુષો નાસ્થાયત તરસ્મિન્ન શૈલે સ્વાતે શેમશાને તદ્દસ્થાપયતુઃ

LIV તદ્દસ્થાપયતોજનીયં દિનં વિશ્રામવારશ્વ સમીપઃ|

LV અપરં યીશુના સાર્દી ગાલીલ આગતા યોચિતઃ: પશ્ચાદિત્વા શેમશાને તત્ર યથા વપુઃ સ્થાપિતં તરચ્ય દૃષ્ટવા

LVI વ્યાધુટ્ય સુગાન્ધિદ્વયતેલાનિ ફૂત્વા વિદ્યિવદ્દ વિશ્રામવારે વિશ્રામં ચક્ષાઃ|

XXIV

I અથ સપ્તાહપ્રથમદિનેડતિપ્ત્રયુષે તા યોચિત: સમ્પાદિતં સુગાન્ધિદ્વયં ગૃહીત્વા તદન્યાલિઃ કિયતીભિઃ સહ શેમશાન્ન યથુઃ|

II કિન્તુ શેમશાનદ્વારાતુ પાખાણમપસારિતં દૃષ્ટવા

III તાઃ પ્રવિશ્ય પ્રભો દ્વૈહમપ્રાય્

IV વ્યાકુલા ભવન્તિ એતહીં તેજોમયવસ્ત્રાન્તિ દ્વી પુરુષૌ તાસાં સમીપે સમુપસ્થિતૌ

V તરમાતાઃ શ્વાયુક્તા ભૂમાવદીમુખ્યસ્યસ્થુંનિ તદા તૌ તા ઓચતુ મૃતાનાં મધ્યે જીવન્તં કુતો મૃગયથ?

VI સોત્ર નાસ્તિ સ ઉદ્દસ્થાતુ|

VII પાપિનાં કરેષુ સમર્પિતેન કુશે હતેન ચ મનુષ્યપુત્રોણ તૃતીયદિવસે શમશાનાદૃત્થાતવ્યમ્ ઇતિ કથાં સ ગલીલિ તિજ્ઞન્ યુભમબ્ન્ કથિતવાન્ તાં સમરતા|

VIII તદા તસ્ય સા કથા તાસાં મનઃસુ જાતા|

IX અનન્તરં શમશાનાદૃ ગત્વા તા એકાદશશિષ્યાદિભ્ય: સર્વેભ્યસ્તાં વાત્તા કથયામાસુઃ|

X મગદલીનીમરિયમ્, યોહના, યાકૂબો માતા મરિયમ્ તદ્દાઃ સઙ્જિન્યો યોષિતશ્વ પ્રેરિતેભ્ય એતા: સર્વા વાત્તા: કથયામાસુઃ;

XI કિન્તુ તાસાં કથામ્ અનર્થકાયાનમાત્રાં બુદ્ધધ્વા કોપિ ન પ્રતૈતુ|

XII તદા પિતર ઉત્થાય શમશાનાનિતિક દધાવ, તત્ર ચ પ્રહ્રો ભૂત્વા પાર્શ્વેકસ્થાપિતં કેવલ વસ્ત્રં દર્શા; તસ્માદાશ્વર્ય મન્યમાનો યદઘટત તન્મનસિ વિચારયન્ પ્રતસ્થે|

XIII તસ્મિનેવ દિને દ્રૌ શિષ્યો યિરુશાલમશ્રુતેશાન્તરિતમ્ ઇમાયુગામં ગચ્છન્તા|

XIV તાસાં ઘટનાનાં કથામકથયતા|

XV તયોરાલાપવિચારયો: કાલે યોશુરાગત્ય તાભ્યાં સહ જગામ

XVI કિન્તુ યથા તૌ તં ન પરિચિનુતસર્દ્ધ તથો દૃષ્ટિ: સંરખ્યા|

XVII સ તૌ પૃથ્વીનાન્ યુતાં વિશાળો હિ વિચારયન્તો ગચ્છથઃ?|

XVIII તત્ત્વસથ્યો: કિલયપાનામા પ્રત્યુત્વાચ યિરુશાલમપુરેડધુના યાન્યઘટન્ ત્વ કેવલવિદેશી હિ તદૃતાનાં ન જાનાસિ?

XIX સ પ્રપદ્ય કા ઘટનાઃ? તદા તૌ વક્તુમારેભાતે યોશુનામા ચો નાસરતીયો ભવિષ્યદ્વારી ઈશ્વરરસ્ય માનુષાણાં સાક્ષાત્ વાક્યે કર્મણિ ચ શક્તિમાનાસીતુ|

XX તમ્ અસ્માઈ પ્રધાનયાજકા વિચારકાશ્ચ કનાપિ પ્રકારેણ કુશે વિદ્ધધ્વા તસ્ય પ્રાણાનનાશયન્ તદીયા ઘટનાઃ;

XXI કિન્તુ ય ઇસ્યાયેલીયલોકાન્ ઉદ્ધારયિષ્યતિ સ એવાયમ્ ઇત્યાશાસ્માભિ: કૃતા તથથા તથાસ્તુ તસ્યા ઘટનાયા અદ્ય દિનત્રયં ગતં|

XXII અધિકન્તવસ્તમાં સઙ્જિનાનાં કિયતસ્ત્રીણાં મુખેભ્યોડસમ્ભવવાક્યમિં શ્રુતં;

XXIII તા: પ્રત્યુત્વે શમશાનં ગત્વા તત્ર તસ્ય દેહમ્ અપ્રાચ્ય વ્યાધુટેવા પ્રોક્તવત્ત્ય: સ્વર્ગાસદ્ધાતૌ દૃષ્ટાવસ્માભિસ્તૌ ચાવાદિણાં સ જીવિતવાન્|

XXIV તતોસ્માકં કૈશ્રીત શમશાનમગ્યત તેઽપિ સ્ત્રીણાં વાક્યાનુરૂપે દૃષ્ટવન્તઃ કિન્તુ તં નાપશયન્|

XXV તદા સ તાવુચાચ, હે અભોધો હે ભવિષ્યદ્વાદિભિરૂકતવાક્યાં પ્રત્યેતું વિલમ્બમાનાં;

XXVI એતત્સર્વદ્વાંઃ ભૂકૃત્વા સ્વભૂતિપ્રાપિઃ હિ પ્રીષ્ઠસ્ય ન ન્યાયા?

XXVII તત: સ મૂસાગ્નથમારાભ્ય સર્વભવિષ્યદ્વાદિનાં સર્વશાસ્ત્રે સ્વસ્મિન્ લિભિતાખ્યાનાભિપ્રાયં બોધયામાસ|

XXVIII અથ ગમ્યગ્રામાભ્યર્ણી પ્રાચ્ય તેનાં ગમનલક્ષણો દર્શિતે

XXIX તૌ સાધપિત્વાવદ્તાં સહાવાભ્યાં તિજ દિને ગતે સત્તિ રાત્રિભૂત્વઃ તત: સ તાભ્યાં સાર્દ્દ સ્થાતું ગૃહ્ય ચયૈ|

XXX પશ્ચાદ્ભોજનોપવેશકાલે સ પૂપ્ય ગૃહીત્વા ઈશ્વરગુણાન્ જગાદ તત્ત્વ ભંકત્વા તાભ્યાં દદી|

XXXI તદા તથો દૃષ્ટી પ્રસન્નાયાં તં પ્રત્યભિજાતુ: કિન્તુ સ તથો: સાક્ષાદન્તર્દ્ધી

XXXII તત્ત્વસૌ ભિથોભિધાતુમ્ આરબ્ધવન્તૌ ગમનકાલે યદા કથામકથયત્ શાસ્ત્રાર્થબોધયત્ તદાવયો બુદ્ધઃ હિ ન પ્રાજ્ઞલત્?

XXXIII તૌ તત્ક્ષણાદૃત્થાય યિરુશાલમપુરં પ્રત્યાયયતુ: તત્ત્વાને શિષ્યાશામ્ એકાદશાનાં સઙ્જિનાં દર્શનં જાતં|

XXXIV તે પ્રોચુ: પ્રભુરૂદતિજ્ઞ ઇતિ સત્યં શિમોને દર્શનમદાચ્ય|

XXXV તત: પથ: સર્વધાનાયાઃ પૂપ્યભસ્તનેન તત્પરિચયસ્ય ચ સર્વવૃત્તાન્તં તૌ વક્તુમારેભાતે|

XXXVI ઇથં તે પરસ્સરં વદન્તિ તત્કાલે યોશુ: સ્વયં તેખાં મધ્ય પ્રોત્થય યુભાક્ કલ્યાણં ભૂયાદ ઇત્યુવાચ,

XXXVII કિન્તુ ભૂત્વં પશ્યામ ઇત્યનુમાય તે સમુદ્રવિજિરે રેખુશ્વા|

XXXVIII સ ઉવાચ, કૃતો દુઃખિતા ભવથ? યુભાક્ મનઃસુ સન્દેહ ઉદેતિ ચ ફુતઃ?

- XXXIX** એષોહુ, મમ કરી પશ્યત વરં સ્પૃષ્ટવા પશ્યત, મમ યાદૃશાનિ પશ્યથ તાદૃશાનિ ભૂતસ્ય માંસાસ્થીનિ
ન સન્તિ॥
- XL** ઈત્યકૃત્વા સ હસ્તપાદાન્ન દર્શયામાસુ
- XLI** તેડસમ્ભવ જ્ઞાત્વા સાનન્દા ન પ્રત્યેન્ણ તતઃ સ તાન્ન પ્રપ્રચ્છ, અત્ર યુષ્માં સમીપે ખાંધં કિન્ધિદસ્તિ?
- XLII** તત્ત્સે કિયદ્ગધમત્સ્યં મધું ચ દ્દ્દુ:
- XLIII** સ તદાદાય તેખાં સાક્ષાદ બુભુજે
- XLIV** કથયામાસ ચ મૂસાવ્યવસ્થાયાં ભવિષ્યદ્વાદિનાં ગ્રન્થેષુ ગીતપુસ્તકે ચ મયિ યાનિ સર્વાણિ વચનાનિ
લિભિતાનિ તદનુરૂપાણિ ઘટિષ્યન્તે યુષ્માનિ: સાદ્ભુ સ્થિત્વાં યદેતદ્વાક્યમ્ન અવં તદિદાની પ્રત્યક્ષમભૂતુ
- XLV** અથ તેજ્યઃ શાસ્ત્રબોધાવિકારં દત્વાવદ્ત,
- XLVI** પ્રીએનેતં મૃતિયાતના ભોક્તવ્યા તૃતીયદ્વિને ચ શમશાનાદૃત્થાતવ્યાશ્રેતિ લિપિરસ્તિ;
- XLVII** તત્ત્રામના યિરુશાલમમારબ્ય સવ્વિદ્ધો મન:પરાવર્તનસ્ય પાપમોચનસ્ય ચ સુસંવાદ: પ્રચારયિતવ્યઃ,
- XLVIII** એષુ સર્વેષુ યૂયં સાક્ષિણઃ।
- XLIX** અપરાજ પશ્યત પિત્રા યત્તુ પ્રતિક્ષાતાં તત્તુ પ્રેષયિષ્યામિ, અતચેવ યાવત્કાલ યૂયં સ્વર્ગીયાં શક્તિં ન
પ્રાપ્યથ તાવત્કાલ યિરુશાલમનગરે તિષ્ઠતા|
- L** અથ સ તાન્ન વૈથનીયાપર્યન્તં નીત્વા હસ્તાવુતીલ્ય આશિષ વક્તુમારેભે
- LI** આશિષં વદ્નેવ ચ તેજ્યઃ પૃથગ્ય ભૂત્વા સ્વગ્યાં નીતોડભવતુ
- LII** તદા તે તં બજમાના મહાનદેન યિરુશાલમં પ્રત્યાજ્ગમુઃ।
- LIII** તતો નિરન્તર મન્દિરે તિષ્ઠન્ત ઈશ્વરસ્ય પ્રશંસાં ધન્યવાદઅં કર્તમ્ આરેભિરો ઇતિ॥

ચોહનલિખિત: સુસંવાદ:

- I આદૌ વાદ આસીત્ સ ચ વાદ ઈશ્વરેણ સાર્ધમાસીત્ સ વાદ: સ્વયમીશ્વર એવા
- II સ આદાવીશ્વરેણ સહાસીતુ
- III તેન સર્વ વસ્તુ સસ્જે સર્વ્યે સુષ્પ્રસુષ્પુ કિમપિ વસ્તુ તેનાસૃષ્ટ નાસ્તિ
- IV સ જીવનસ્યાકાર: તરચ્ય જીવન્ મનુષ્યાણાં જ્યોતિઃ
- V તજજ્ઞોતિરંધકારે પ્રયક્ષાશે કિન્તુવંધકારસ્તત્ત્ર જગ્રાણ
- VI ચોહન્ નામક એકો મનુજ ઈશ્વરેણ પ્રેષયાશ્વકે
- VII તદ્વારા યથા સર્વ વિશ્વસનિ તદ્દ્ય સ તજજ્ઞોતિષ્ઠ પ્રમાણાં દાતું સાક્ષિસ્વરૂપો ભૂત્વાગમત્
- VIII સ સ્વયં તજજ્ઞોતિ ન કિન્તુ તજજ્ઞોતિષ્ઠ પ્રમાણાં દાતુમાગમત્
- IX જગત્યાગત્ય ચ: સર્વમનુજેલ્લો દીપિં દદાતિ તદ્દ્યેવ સત્યજ્યોતિઃ।
- X સ યજ્જગદસૃજત્ તનમથ એવ સ આસીત્ કિન્તુ જગતો લોકાસ્તં નાજાનન્ન
- XI નિજાધિકારં સ આગછત્ કિન્તુ પ્રજાસ્તં નાગૃહ્બન્ન
- XII તથાપિ યે તે તમગૃહ્બન્ન અથર્તાત્ત્રસ્ય નાસ્તિ વિશ્વસન્ન તેભ્ય ઈશ્વરસ્ય પુત્રા ભવિતુમ્ અધિકારમ્ અદદાત્
- XIII તેખાં જનિ: શોણિતાત્ત્ર શારીરિકાભિલાઘાત્ત્ર માનવાનાભિષ્ઠાતો ન કિન્ત્વીશ્વરાદભવત્
- XIV સ વાદો મનુષ્યરૂપેણાવતીર્થ સત્યતાનુગ્રહાલ્યાં પરિપૂર્ણઃ સન્ત સાધમ્ અસ્માનિ ન્રવસત્ તત: પિતુર્દ્વિતીયપુત્રસ્ય યોગ્યો ચો મહિમા તં મહિમાનં તસ્યાપશ્યામઃ
- XV તતો ચોહનપિ પ્રયાર્થ સાક્ષ્યમિદ્ દટ્વાન્યો મમ પશ્યાદ્ આગમિષ્યતિ સ મતો ગુરુતરઃ; યતો મત્પૂર્વ સ વિદ્યમાન આસીત્: યદ્ર્થમ્ અહ્વં સાક્ષ્યમિદ્ અદ્વં સ એથેઃ।
- XVI અપરંતુ તસ્ય પૂર્ણાત્તાયા વયં સર્વે ક્રમશ: ક્રમશોનુગ્રહ્ પ્રાપ્તાઃ।
- XVII મૂસાદ્વારા વ્યવસ્થા દાતા કિન્તુનુગ્રહ: સત્યત્વઅ યીશુપ્રીષ્ટદ્વારા સમુપાતિષ્ઠતાં।
- XVIII કોપિ મનુજ ઈશ્વરં કદાપિ નાપશ્યત્ કિન્તુ પિતુ: કોડસ્યોડદ્વિતીય: પુત્રસ્તં પ્રકાશયતુ
- XIX ત્વં કઃ? ઇતિ વાક્યં પ્રેર્ણ યદા યિહૂદીયલોકા યાજ્કાન્ લેવિલોકાંશ યિરેશાલમો ચોહન: સમીપે પ્રેષયામાસુ:
- XX તદા સ સ્વીકૃતવાન્ નાપ્તૂતવાન્ નાહમ્ અભિષિક્ત ઈત્યક્ષીકૃતવાન્।
- XXI તદા તેપૃષ્ઠન્ તહીં કો ભવાન્? કિ એલિયઃ? સોવદ્તન: તતસ્તેપૃષ્ઠન્ તહીં ભવાન્ સ ભવિષ્યદ્વાઈ? સોવદ્તન નાહં સઃ।
- XXII તદા તેપૃષ્ઠન્ તહીં ભવાન્કઃ? વયં ગત્વા પ્રેરકાન્ ત્વયિ કિ વક્ષ્યામઃ? સ્વસ્મિન્ કિ વદસિ?
- XXIII તદા સોવદ્તુ પરમેશ્વર્ય પન્થાનં પરિજ્ઞુરત સર્વતઃ। ઇતીદે પ્રાન્તરે વાક્યં વદત: કસ્યચિદ્વાઃ કથામિમાં યિસ્મિન્ યિશયિયો ભવિષ્યદ્વાઈ લિખિતવાન્ સોડમ્
- XXIV યે પ્રેષિતાસ્તે ફિરુશિલોકાઃ।
- XXV તદા તેપૃષ્ઠન્ યદિ નાભિષિક્તોસિ એલિયોસિ ન સ ભવિષ્યદ્વાયધિ નાસ્તિ ચ, તહીં લોકાન્ મજજ્યસિ કૃતઃ?
- XXVI તતો ચોહન્ પ્રત્યવોચત્, તોયેડહ મજજ્યામીતિ સત્યં કિન્તુ ચ યુધં ન જાનીથ તાદ્શા એકો જનો યુષ્માકું મધ્ય ઉપતિષ્ઠતિ।
- XXVII સ મત્પૂર્વાદ્ આગતોપિ મત્પૂર્વ વર્તમાન આસીત્ તસ્ય પાદુકાબન્ધનં મોચયિતુમપિ નાહં યોગ્યોસ્મિ
- XXVIII યદ્દનન્દાઃ પારસ્થબૈશ્વારાયાં યસ્મિન્સ્થાને ચોહનમજજ્યચત્તુ તસ્મિન્ સ્થાને સર્વમેદ્દ અધટાન
- XXIX પરેડહન ચોહન્ સ્વનિકટમાગચ્છન્તં યિશું વિલોક્ય પ્રાવોચત્ જગતઃ પાપમોચકમ્ ઈશ્વરસ્ય મેષશાવક્ પશ્યતા
- XXX યો મમ પશ્યાદાગમિષ્યતિ સ મતો ગુરુતરઃ, યતો હેતોમત્પૂર્વ સોડવર્તત યસ્મિન્જાહું કથામિમાં કથિતવાન્ સ એવાયાં।

XXXI અપરં નાહમેનું પ્રત્યભિજાતવાનું કિન્તુ ઈસ્યાયેલોકા એનં યથા પરિચિન્વન્તિ તદભિપ્રાયેણાં જલે મજજુધિતુમાગણમું

XXXII પુનશ્ચ યોહનપરમેક પ્રમાણાં દત્વા કથિતવાનું વિહાયસ: કપોતવદ્ અવતરન્તમાત્માનમું અસ્યોપર્યવતિષ્ઠનં ચ દૃષ્ટવાનહમું

XXXIII નાહમેનું પ્રત્યભિજાતવાનું ઇતિ સત્યં કિન્તુ યો જલે મજજુધિતું માં પ્રૈરયત્ સ એવેમાં કથામકથયત્ અસ્યોપર્યાત્માનમું અવતરન્તમું અવતિષ્ઠનતંત્ર દ્રક્ષયસિ સચેવ પવિત્રે આત્મનિ મજજુધિષ્યતિ

XXXIV અવતરનીરીક્ષાયમું ઈશ્વરસ્ય તન્ય ઇતિ પ્રમાણાં દદામિ

XXXV પરેડહનિ યોહનું દ્વારાંણ શિષ્યાભ્યાં સાદ્દું તિષ્ઠનું

XXXVI યિશું ગચ્છનં વિલોક્ય ગદિતવાનું ઈશ્વરસ્ય મેષશાવકં પશ્યતાં

XXXVII ઇમાં કથાં શ્રુત્વા દૌર્ઘટી યોશો: પશ્યાદ ઈયતું

XXXVIII તતો યીશુઃ પરાવૃત્ય તૌ પશ્યાદ આગણની દૃષ્ટવાનું યુવાં કિ ગવેશયથઃ? તાવપૃથ્છતાં હે રહ્યે અર્થાં હે ગુરો ભવાનું કુત્ર તિષ્ઠતિ?

XXXIX તત: સોવાદિત્ એત્ય પશ્યતાં તતો દિવસસ્ય તૃતીયપ્રાહરસ્ય ગતત્વાત્ તૌ તદ્દિનં તસ્ય સફેડસ્થાતાં

XL યૌ દૌર્ઘટી યોહનો વાક્યં શ્રુત્વા યિશો: પશ્યાદ આગમતાં તથો: શિમોનિતરસ્ય ભાતા આન્દ્રિય:

XLI સ દત્વા પ્રથમં નિજસોદરં શિમોનાં સાક્ષાત્માય કથિતવાનું વયં ખ્રીષ્ટમું અર્થાત્ અભિષ્કિતપુરુષં સાક્ષાત્કર્તૃવનતાઃ

XLII પશ્યાત્ સ તં યિશો: સમીપમું આનયતૃ તદા યીશુસં દૃષ્ટવાવદ્તં ત્વં યૂનસ: પુત્ર: શિમોનું કિન્તુ ત્વનામધીયં કેદુઃ: વા પિતર: અર્થાત્ પ્રસ્તરો ભવિષ્યતિ

XLIII પરેડહનિ યીશો ગાલીલ ગન્તું નિશ્ચિતયેતસિ સતિ ફિલિપનામાનાં જનં સાક્ષાત્માયાવોચત્ મમ પશ્યાદ આગણનું

XLIV બૈસ્ટેદાનાનિ યસ્મિનું ગ્રામે પિતરાન્દ્યયોર્વાસ આસીત્ તસ્મિનું ગ્રામે તસ્ય ફિલિપસ્ય વસતિરસીતું

XLV પશ્યાત્ ફિલિપો નિથનેલં સાક્ષાત્માયાવદ્તં મૂસા વ્યવસ્થા ગ્રથે ભવિષ્યદ્વારિનાં ગ્રન્થેષું ચ યસ્યાયાન લિખિતમાસે તં યૂષ્ફઃ પુંનં નાસરતીય યીશું સાક્ષાદ અકાર્ય વયં

XLVI તદા નિથનેલું કથિતવાનું નાસરનગરાત કિ કઞ્ચિદૃતમ ઉત્પન્તું શક્નોતિ? તત: ફિલિપો ડવોચત્ એત્ય પશ્યા

XLVII અપરં યીશુઃ સ્વરસ્ય સમીપં તમું આગણન્તં દૃષ્ટવા વ્યાહૃતવાનું પશ્યાયં નિષ્કપટ: સત્ય ઈસ્યાયેલોકો:

XLVIII તત: સોવદ્ધ, ભવાનું માં કથું પ્રત્યભિજાનાતિ? યીશુરવાદીત્ ફિલિપસ્ય આહ્વાનાત્ પૂર્વ યદા ત્વમુખુભરસ્ય તરોમૂલેડસ્થાતદા ત્વામદર્થમું

XLIX નિથનેલું અચ્યકથ્તં હે ગુરો ભવાનું નિતાન્તમું ઈશ્વરસ્ય પુત્રોસિ, ભવાનું ઈસ્યાયેલ્વંશરસ્ય રાજા

L તતો યીશુ વર્યાહરત્, ત્વામુખુભરસ્ય પાદપર્ય મૂલે દૃષ્ટવાનાં મૈત્રસાદ્વાક્યાત્ કિ ત્વં વય્શ્વસી?: અતેતસ્માદ્યાશ્રયાંશ્રયાંશિ કાશ્રયાંશિ દ્રક્ષયસિ

LI અન્યચ્યાનવાદીદુઃ યુષ્માનહું યથાર્થ વદામિ, ઇત: પરં મોચિતે મેધદ્વારે તસ્માન્મનુજ્ઝસુનુના ઈશ્વરસ્ય દૂતગણમું અવરોહન્તમારોહનતંત્ર દ્રક્ષયથા

II

I અનન્તરં ગુતીયદિવસે ગાલીલ પ્રદેશિયે કાન્તાનાનિ નગરે વિવાહ આસીત્ તત્ ચ યીશોર્મતા તિષ્ઠતું

II તસ્મે વિવાહય યીશુસત્ય શિષ્યાશ્ર નિમન્ત્રિતા આસન્નું

III તદન્તરં દ્રાક્ષારસત્ય ચ્યૂનત્વાદ યીશોર્મતા તમવદ્તં એતેષાં દ્રાક્ષારસો નાસ્તિ

IV તદા સ તામવોચત્ હે નારિ મયા સહ તવ કિ કાર્ય? મમ સમય ઈદાનીં નોપતિષ્ઠતિ

V તતસ્તસ્ય માતા દાસાનવોચ્યદ અયં યદુ વદતિ તદીવ કુરુતે

VI તસ્મિનું સ્થાને યિહૂદીયાનાં શુચિત્વકરણવ્યવહારાનુસારેણાદ્કૈકજલધરાણિ પાણાયમયાનિ ખડવૃહત્પાત્રાણિયાસનું

VII તદા યીશુસ્તાનું સર્વકલશાનું જલૈ: પૂરધિતું તાનાજ્ઞાપયત્, તતસ્તે સર્વાનું કુમ્ભાનાકર્ણ જલૈ: પર્યપૂર્યનું

- VIII અથ તેભ્યા: કિંચિદુત્તાર્થ ભોજ્યાધિપાતે: સમીપે નેતું સ તાનાદિશત્તુ તે તદનયનું
- IX અપરાંત તજજલં કથ્ય દ્વાક્ષારસોડભવત્ તજજલવાહકાદાસા જાતું શકતા: કિંતુ તદ્ભોજ્યાધિપો જાતું નાશકનોત્ત તદવલિષ્ય વર્ણ સંભોગદાવદટ,
- X લોકા: પ્રથમં ઉત્તમદ્વાક્ષારસં દદતિ તષુ યથેષ્ટ પિતવત્સુ તરસ્મા કિંચિદનુંતમચ્ચ દદતિ કિંતુ ત્વમિદાની યાવતું ઉત્તમદ્વાક્ષારસં સ્થાપયસ્યા
- XI ઈતથ્ય યોશુગોલીલપ્રદેશે આશ્વર્યકાર્મ પ્રારમ્ભ નિજમહિમાનં પ્રાકાશયત્તુ તત: શિષ્યાસ્તમિનું વ્યખ્યાસનું
- XII તત: પરમ્ભ સ નિજમાત્રબ્રાત્રસ્થિયાથૈ: સાર્દ્દી કફનાંકુમ્ભ આગમત્ત કિંતુ તત્ત્વ બહુદ્વિનાનિ આતિષ્ઠતું
- XIII તદનન્તરં યિહૂદીયાનાં નિસ્તારોત્સવે નિકટમાગતે યીશુ રિઝશાલમ્ભ નગરમ્ભ આગચ્છતું
- XIV તતો મન્દિરસ્ય મધ્યે ગોમેષપારાવતવિક્ષયિણો વાણિજક્ષ્યોપવિષાન્ન વિલોક્ય
- XV રજજુભિઃ કશાં નિમાયિ સર્વગોમેષાદિભિઃ સાર્દ્દી તાન્ન મન્દિરાદ્દ દૂરીકૃતવાન્નું
- XVI વાણિજાં મુદ્રાદિ વિકીર્ય આસનાનિ ન્યૂઝ્ઞિઝ્યત્ય પારાવતવિક્ષયિભ્યોડકથયદ અસ્માત્ સ્થાનાત્ સર્વાણ્યેતાનિ નયત, મમ પિતુગૃહ વાણિજયગૃહ મા કાર્યાદી
- XVII તરસ્માત્ તમન્દિરાર્થ ઉથોગો યસ્તુ સ ગ્રસતીવ માયુ ઇમાં શાસ્ત્રીયલિપિ શિષ્યાઃ સમસ્મરન્નું
- XVIII તત: પરમ્ભ યિહૂદીયલોકા યીષિમવદ્નું તવમિદૃશકર્મકરણાત્ત કિં યિહુમસ્માન્ દર્શયસ્યિ?
- XIX તતો યીશુસ્તાનવોચ્ય યુભાભિરે તરસ્મિનું મન્દિરે નાશિતે દિનત્રયમધેઽહં તદ્દ ઉત્થાપયિષ્યામિ
- XX તદા યિહૂદીયા વ્યાહાર્થું, એતસ્ય મન્દિરસ્ય નિમાણેન ખટ્યત્વારિંશદ વત્સરા ગતાઃ, ત્વં કિં દિનત્રયમધે તદ્દ ઉત્થાપયિષ્યસ્યિ?
- XXI કિંતુ સ નિજદેહરૂપમન્દિરે કથામિમાં કથિતવાન્નું
- XXII સ યેદીતાદ્ધં ગર્દિતવાન્નું તચ્છિષ્યા: શમશાનાત્ત તદીયોત્થાને સતિ સ્મૃત્વા ધર્મગ્રન્થે યીશુનોકંતકથાયાં ચ વ્યશ્વાયિષ્યુઃ।
- XXIII અનન્તરં નિસ્તારોત્સવસ્ય ભોજ્યસમયે યિરુશાલમ્ભ નગરે તલ્કૃતાશ્વર્યકર્માણિ વિલોક્ય બહુભિસ્તસ્ય નામનિ વિશ્વસિતાં
- XXIV કિંતુ સ તેથાં કરેષુ સ્વં ન સમર્પયત્તુ યત: સ સર્વાનવૈતું
- XXV સ માનવેષુ કસ્યચિત્ત પ્રમાણાં નાપેક્ષત યતો મનુજાનાં મધ્યે યદ્યદસ્તિ તત્તત સોજાનાત્ત
- ### III
- I નિકદિમનામા યિહૂદીયાનામ્ભ અધિપતિ: ફિરુશી ક્ષણાદાયાં
- II યીશુનોરલ્યાઈમ્ભ આપ્રાજ્ય વ્યાહાર્થીત્ત હે ગુરો ભવાન્ ઈશ્વરાદ્ આગત્ત એક ઉપદેષ્ટા, એતદ્દ અસ્માલિબાયિતે; યતો ભવતા યાન્યાશ્વર્યકર્માણિ કિયન્તે પરમેશ્વરસ્ય સાહાય્ય વિના કેનાપિ તત્તકર્માણિ કર્તૃન શક્યન્તો
- III તદા યીશુરુતારં દત્તવાન્ન તવાહું યથાર્થતારં વ્યાહરામિ પુનર્જન્મનિ ન સતિ કોપિ માનવ ઈશ્વરસ્ય રાજ્યં દ્રષ્ટું ન શક્યનોતી
- IV તતો નિકદીમ: પ્રત્યવોચ્યત મનુજો વૃદ્ધો ભૂત્વા કથં જનિષ્યતે? સ કિં પુન માર્ત્યજર્થરં પ્રવિશ્ય જનિતું શક્યનોતિ?
- V યીશુરવાદીદ યથાર્થતરમ્ભ અહું કથયામિ મનુજે તોયાત્મભાયાં પુન ન જાતે સ ઈશ્વરસ્ય રાજ્યં પ્રવેષું ન શક્યનીતિ
- VI માંસાદ્ય યત્ત જાયતે તન્ન માંસમેવ તથાત્મનો યો જાયતે સ આત્મૈવા
- VII યુભાભિઃ પુન જીનિતવયં મમૈતસ્યાં કથયામાં આશ્વર્ય મા મંસથાઃ।
- VIII સદાગતિર્યા દિશમિચ્છતિ તસ્યામેવ દિશિ વાતિ, ત્વં તસ્ય સ્વંનં શુણોષિ કિંતુ સ કુત આયાતિ કુત્ર યાતિ વા કિમપિ ન જાનાસિ તદ્ભાદ્ આત્મનઃ સકાશત્ત સર્વ્યાં મનુજાનાં જન્મ ભવતિ
- IX તદા નિકદીમ: પૃષ્ઠવાન્ન એતેત્ત કથં ભવિતું શક્યનોતિ?
- X યીશુઃ પ્રત્યક્તતવાન્ન ત્વમિસાયેલો ગુરુર્ભૂત્વાપિ કિમેતાં કથાં ન વેતસિ?

XI तुभ्यं यथार्थं कथयामि, वयं यद् विश्वस्तद् वरमः यंत्रय पश्यामस्तस्यैव साक्षं दमः किन्तु युधाभिरस्मांकं साक्षित्वं न गृह्णते।

XII अतस्य संसारस्य कथायां कथितायां यदि यूयं न विश्वसिथ तर्हि स्वर्गीयायां कथायां कथं विश्वसिष्यथ?

XIII यः स्वर्गोऽस्ति ये च स्वगार्द्द अवारोहत तं मानवतनयं विना कोपि स्वर्गं नारोहत्।

XIV अपरअज्ञ मूसा यथा प्रान्तरे सर्वं प्रोत्यापितवान् मनुष्यपुत्रोऽपि तथैवोत्यापितव्यः;

XV तस्माद् यः कश्चित् तस्मिन् विश्वसिष्यति सोऽविनाशः सन् अनन्तायुः प्राप्स्यति।

XVI ईश्वर ईयं जगदद्यत यत् स्वमद्वितीयं तनयं प्रददात् ततो यः कश्चित् तस्मिन् विश्वसिष्यति सोऽविनाशः सन् अनन्तायुः प्राप्स्यति।

XVII ईश्वरो जगतो लोकान् दृष्टयितुं स्वपुत्रं न प्रेष्य तान् परित्रामुं प्रेषितवान्।

XVIII अतचेव यः कश्चित् तस्मिन् विश्वसिति स दृशार्हो न भवति किन्तु यः कश्चित् तस्मिन् न विश्वसिति स इदानीमेव दृशार्हो न भवति, पयतः स ईश्वरस्याद्वितीयपुत्रस्य नामनि प्रत्ययं न करोति।

XIX जगतो मध्ये ज्योतिः प्रकाशत किन्तु मनुष्याणां कर्मणां दृष्टत्वात् ते ज्योतिषोपि तिभिरे प्रीयन्ते अतेव दृष्टस्य कारणां भवति।

XX यः कुर्मं करोति तस्याचारस्य दृष्टत्वात् स ज्योतिर्द्वीपित्वा तन्निकटं नायाति;

XXI किन्तु यः सत्कर्मं करोति तस्य सर्वाणि कर्माणीश्वरेण कृतानीति सथा प्रकाशते तदभिप्रायेण स ज्योतिः सन्निधिम् आयाति।

XXII ततः परम् थीशुः शिष्यैः सार्द्धं यिहूदीयदेशं गत्वा तत्र स्थित्वा मज्जयितम् आरभत।

XXIII तदा शालम् नगरस्य समीपस्यायिनि अनेन् ग्रामे बहुतरतोयस्थितेस्तत्र योहन् अमज्जयत् तथा य लोका आगत्य तेन मज्जिता अभवन्तु।

XXIV तदा योहन् कारायां न बद्धः।

XXV अपरअज्ञ शायकर्मणि योहनः शिष्यैः सह यिहूदीयलोकानां विवादे जाते, ते योहनः सन्निधिं गत्वाकथयन्।

XXVI हे गुरो यद्दनन्दया: पारे भवता सार्द्धं य आसीत् यस्मिंश्च भवान् साक्षं प्रददात् पश्यतु सोपि मज्जयति सर्वं तस्य समीपं यान्ति च।

XXVII तदा योहन् प्रत्ययोद्य ईश्वरेण न दत्ते कोपि मनुजः किमपि प्राप्तुं न शक्नोति।

XXVIII अहं अभिषिक्तो न भवामि किन्तु तदेव प्रेषितोस्मि यामिमां कथां कथितवानाहं तत्र यूयं सर्वं साक्षिणः स्थ।

XXIX यो जनः कन्यां लभते स एव वरः किन्तु वरस्य सन्निधौ दृशायमानं तस्य यन्मित्रं तेन वरस्य शब्दे श्रुतेऽतीवाह्नियते यमापि तद्यु आनन्दसिद्धिर्जीता।

XXX तेन कमशो वर्ष्णितव्यं किन्तु मया स्थितव्यं।

XXXI य उद्धाराणगच्छत् स सर्वेषां मुख्यो पश्य संसाराद् उद्पद्यत स सांसारिकः संसारीयां कथाअ कथयति पश्यु स्वर्गादागच्छत् स सर्वेषां मुख्यः।

XXXII स पदपश्यदशृणुया तस्मिनेव साक्षं ददाति तथापि प्रायशः कश्चित् तस्य साक्षं न गृह्णति;

XXXIII किन्तु यो गृह्णति स ईश्वरस्य सत्यवादित्वं मुद्राङ्कितं करोति।

XXXIV ईश्वरेण यः प्रेरितः स एव ईश्वरीयकथां कथयति यत ईश्वर आत्मानं तस्मै अपरिमितम् अददात्।

XXXV पिता पुत्रे स्नेहं फृत्वा तस्य हस्ते सर्वाणि समर्पितवान्।

XXXVI यः कश्चित् पुत्रे विश्वसिति स एवानन्तम् परमायुः प्राप्नोति किन्तु यः कश्चित् पुत्रे न विश्वसिति स परमायुषो दर्शनं न प्राप्नोति किन्त्वीश्वरस्य कोपभाजनं भूत्वा तिष्ठति।

IV

I थीशुः स्वयं नामज्जयत् केवलं तस्य शिष्या अमज्जयत् किन्तु योहनोऽधिकशिष्यान् स करोति मज्जयति च,

II फिरशिन इमां वार्तामशृणवन् ईति प्रभुरवगत्य

III यिहूदीयदेशं विहाय पुन गर्वीलम् आगतु।

- IV** ततः शोभिरोषप्रदेशस्य मध्येन तेन गन्तव्ये सति
- V** याकूब् निजपुत्राय धूषके यां भूमिम् अदृष्टं तत्समीपस्थायि शोभिरोषप्रदेशस्य सुखार् नामा विष्पातस्य नगरस्य सनिधावुपास्थात्
- VI** तत्र याकूबः प्रहिरासीत् तदा द्वितीयमवेलायां ज्ञातायां स मार्णे श्रमापन्नस्तस्य प्रणेः पार्श्वे उपाविशत्
- VII** एतेहि काचित् शोभिरोषीया योषित् तोयोतोलनार्थम् तत्रागमत्
- VIII** तदा शिष्या खायदव्याहिं केतुं नगरम् अगच्छन्
- IX** यीशुः शोभिरोषीयां तां योषितम् व्याहारीत् महां किञ्चित् पानीयं पातुं देहि किन्तु शोभिरोषीयैः साकं पिङ्गलीयलोका न व्याहरन् तस्माद्वेतोः साकथपत् शोभिरोषीया योषितदर्हं त्वं पिङ्गलीयोसि कथं मतः पानीयं पातुम् इच्छसि?
- X** ततो यीशुरवद्दृ ईश्वरस्य यदानं तर्कीदृ पानीयं पातुं महां देहि य इत्थं त्वां यायते स वा क इति चेदाकास्यास्तर्हि तमयाचिष्पथः स य तुभ्यममृतं तोयमदास्यत्
- XI** तदा सा सीमन्ती भाषितवति, ह घडेष्ठ प्रहिर्गम्भीरो भवतो नीरोतोलनपानं नास्ती य तस्मात् तदमृतं कीलालं कुतः प्राप्यस्येति?
- XII** योसम्भ्यम् इममध्यं दौदै, यस्य च परिजना गोमेषादयश्च सर्वेऽस्य प्रणेः पानीयं पुपुरेतादृशो योस्माकं पूर्वपुरुषो याकूब् तस्मादपि भवान् महान् किं?
- XIII** ततो यीशुरकथयद् इदं पानीये सः पिवति स पुनस्तृष्टार्तो भविष्यति.
- XIV** किन्तु मया दानं पानीयं यः पिवति स पुनः कदापि तृष्णार्तो न भविष्यति मया दत्तम् इदं तोयं तस्यान्तः प्रस्वप्ताशुभ्रा अनांतरायुर्पवत् सोष्यति।
- XV** तदा सा वनिताकथयत् हे घडेष्ठ तर्हि मम पुनः पीपासा यथा न ज्ञायते तोयोतोलनाय यथात्रागमनं न भवति य तदर्थं महां ततोयं देही।
- XVI** ततो यीशुरवद्याहि तव पतिमाहूय स्थानेऽत्रागच्छ।
- XVII** सा वामावद्त् भम पतिनीस्ति यीशुरवद्त् भम पतिनीस्तीति वाक्यं भद्रमवोचः।
- XVIII** यतस्तव पञ्च पतयोभवन् अधुना तु त्वया सार्द्धं यस्तिष्ठति स तव भर्ता न वाक्यमिदं सत्यमवादिः।
- XIX** तदा सा महिला गदितवति हे घडेष्ठ भवान् एको भविष्यद्वारीति बुद्धं मया।
- XX** अस्माकं पितॄलोका एतस्मिन् शिलाच्येऽभजन्त, किन्तु भवद्विरुच्यते यित्तशालम् नगरे भजनयोग्यं स्थानमास्ते।
- XXI** यीशुरवोचत् हे योषित् मम वाक्ये विश्वसिति यदा यूयं केवलशैलेऽस्मिन् वा यित्तशालम् नगरे पितुर्भजनं न करिष्यद्ये काल अतोदृशा आयाति।
- XXII** यूयं यं भज्यते तं न ज्ञानीय, किन्तु यूयं यं भज्यमहे तं ज्ञानीमहे, यतो पिङ्गलीयलोकानां मध्यात् परित्राणं ज्ञायते।
- XXIII** किन्तु यदा सत्यभक्ता आत्मना सत्यरूपेण च पितुर्भजनं करिष्यन्ते समय एतोदृश आयाति, वरम् इदानीमपि विद्यते ; यत एतोदृशो भत्कान् पूर्णिता येष्टते।
- XXIV** ईश्वर आत्मा; तत्सत्यं ये भक्तास्तैः स आत्मना सत्यरूपेण च भजनीयः।
- XXV** तदा सा महिलावादीत् श्रीस्तानामा विष्यातोऽभिषिक्तः पुरुष आगमिष्यतीति ज्ञानामि स य सर्वाः कथा अस्मान् ज्ञापयिष्यति।
- XXVI** ततो यीशुरवद्त् त्वया सार्द्धं करोमि योऽहम् अहमेव स पुरुषः।
- XXVII** एतस्मिन् समये शिष्या आगत्य तथा स्त्रिया सार्द्धं तस्य कथोपकथने महाश्रार्थम् अमन्यन्त तथापि भवान् किमिष्यति? यदा किमर्थम् एतया सार्द्धं कथां कथयति? इति कोपि नापृच्छत्
- XXVIII** ततः परं सा नारी कलशं स्यापित्वा नगरमध्यं गत्वा लोकेऽप्यकथायद्
- XXIX** अहं यद्यत् कम्भिरवं तत्सर्वं महामध्ययद् एतोदृशं मानवमेकम् आगत्य पश्यत २ किम् अभिषिक्तो न भवति?
- XXX** ततस्ते नगराद् बहिरागत्य तातस्य समीपम् आयन्
- XXXI** एतेहि शिष्याः साधित्वा तं व्याहार्षुः हे गुरो भवान् किञ्चिद् भूक्तान्
- XXXII** ततः सोपद्दृ युष्मानिर्वन्न ज्ञायते तादृशं भक्ष्यं ममास्ते।

XXXIII तदा शिष्याः परस्परं प्राष्टुम् आरम्भन्त, किमस्मै कोपि किमपि भक्ष्यमानीय दत्तवान्?

XXXIV यीशुर्वयोत् मत्प्रेरकस्यालिमतानुरूपकरणं तस्यैव कर्मसिद्धिकारणश्च मम भक्ष्यं

XXXV मासयुत्थये जाते शस्यकर्त्तनसमयो बविष्यतीति वाङ्मयं युधालिः किं नोद्यते? किन्त्वहं वदामि, शिर उत्तोल्य क्षेत्राणि प्रति निरीक्ष्य पश्यत, इदानीं कर्तनयोग्यानि शुक्लवर्णान्यभवन्

XXXVI यश्छिन्नति स वेतनं लभते अनन्तायुःस्वरूपं शस्यं स गृह्णाति य, तेनैव वप्ता छेता य युगपद् आनन्दतः।

XXXVII इत्थं सति वप्त्येकश्छिन्नत्यन्य इति वचनं सिद्ध्यति

XXXVIII यत्र यूपं न पर्यष्ट्राभ्यत तादृशं शस्यं छेतुं युधान् प्रैरयम् अन्ये जनाः पर्यष्ट्राभ्यन् यूपं तेषां श्रगस्य फ्लम् अलबध्यम्।

XXXIX यस्मिन् काले यथैत कर्मार्कार्ष तत्सर्वं स महाम् अकथयत् तस्या वनिताया इदं साक्ष्यवाक्यं श्रुत्वा तत्त्वानिवासिनो बहवः शोभिरोत्तीयलोका व्यवसन्।

XL तथा य तस्यान्तिके समुपस्थाय स्वेषां सन्निधौ कतियिद् दिनानि स्थातुं तस्मिन् विनयम् अकुर्वन् तस्मात् स दिनद्युं तत्स्थाने न्यवस्थत्

XLI तत्सत्योपदेशेन बहवोऽपरे विश्वस्य

XLII तां योषमवद्दू डेवलं तव वाक्येन प्रतीम इति न, किन्तु स जगतोऽभिषिक्तस्त्रातेति तस्य कथां श्रुत्वा वर्यं स्वयमेवाजासमलिङ्।

XLIII स्वदेशे भविष्यद्भक्तुः सत्कारो नास्तीति यद्यपि यीशुः प्रमाणं दत्ताकथयत्

XLIV तथापि दिवसद्भयात् परं स तस्मात् स्थानाद् गालीलं गतवान्।

XLV अनन्तरं ये गालीली लियलोका उत्सवे गता उत्सवसमये यिंशशलम् नगरे तस्य सर्वाः किंया अपश्यन् ते गालीलम् आगतं तम् आगृह्णि।

XLVI ततः परम् यीशु यस्मिन् कानानगरे जलं द्राक्षारसम् आकरोत् तत् स्थानं पुनरगात् तस्मिन्नेव समये क्रूप्यचिद् राजसभासात्तरस्य पुः कङ्कानीङ्गमपुरी रोगग्रस्त आसीत्।

XLVII स येहूदीयदेशाद् यीशो गालीलागमनवार्ता निशमय तस्य समीपं गत्वा प्रार्थ्य व्याहृतवान् मम पुत्रस्य प्राप्येण काल आसनः भवान् आगत्य तं स्वस्यं करोतु।

XLVIII तदा यीशुरकथयद् आश्र्वर्थ्य कर्म यित्रं यित्रं य न दृष्टा यूपं न प्रत्येष्यथा

XLIX ततः स सभासद्वद्गुणं महेष्य भवनागच्छतु।

L यीशुस्तमवद्दू गच्छ तव पुत्रोऽज्ञवीत् तदा यीशुनोक्तवाक्ये स विश्वस्य गतवान्।

LI गमनकाले मार्गमध्ये दासास्तं साक्षात्मायावद्दू भवतः पुत्रोऽज्ञवीत्।

LII ततः कं कलमारम्भं रोगप्रीकारामभो जाता इति पृष्ठे तैरुक्तं ह्यः सार्धदण्डद्याधिकद्वितीययामे तस्य ज्यवरत्यागोऽभवत्।

LIII तदा यीशुस्तस्मिन् क्षणे प्रोक्तवान् तव पुत्रोऽज्ञवीत् पिता तद्वद्यध्या सपरिवारो व्यश्वसीत्।

LIV यिहूदीयदेशाद् आगत्य गालीलि यीशुरेतद् द्वितीयम् आश्र्वर्थकर्मार्कोत् तु।

V

I ततः परं यिहूदीयानाम् उत्सव उपस्थिते यीशु यिंशशलमं गतवान्।

II तस्मिन्नगरे मेषनामो द्वारस्य समीपे इव्रीयभाष्या वैयेस्टा नामा पिष्करिणी पञ्चदृष्ट्युक्तासीत्।

III तस्यास्तेषु धट्टेषु डिलालकम्पनम् अपेक्ष्य अन्याभश्च शुक्लाङ्गादयो बहवो रोगिणः पतनस्तिष्ठन्ति स्मा।

IV यतो विशेषकाले तस्य सरसो वारि स्वर्गीयदूत एत्याकम्पयत् तत्कीलालकम्पनात् परं यः कश्चिद् रोगी प्रथमं पानीयमवारोहत् स अवे तत्क्षणाद् रोगमुक्तोऽभवत्।

V तदाण्डानिश्चर्दुष्टाणि यावद् रोगग्रस्त एकजनस्तस्मिन् स्थाने स्थितवान्।

VI यीशुस्तं शयित दृष्ट्वा बहुकालिकरोगीति जात्वा व्याहृतवान् त्वं किं स्वस्थो भुभूषसि?

VII ततो रोगी कश्चित्वान् त्वं महेष्य यदा कीलालं कम्पते तदा मां पुष्करिणीम् अवरोहयितुं मम कोपि नास्ति, तस्मान् मम गमनकाले कश्चिद्यन्तोऽग्नो गत्वा अवरोहति।

VIII तदा यीशुरकथयद् उत्तिष्ठ, तव शश्यामुतोल्य गृहीत्वा याहि।

- IX** स तत्काशात् स्वस्थो भूत्वा शश्यामुतोल्यादाय गतवान् किन्तु तदिनं विश्रामवारः।
- X** तस्माद् यिहूदीयाः स्वस्थं नरं व्याहरन् अथ विश्रामवारे शयनीयमादाय न यातव्यम्।
- XI** ततः स प्रत्ययोचद् यो मां स्वस्थम् अकार्षीत् शयनीयम् उत्तोल्यादाय यातुं मां स एवादिशत्।
- XII** तदा तेऽपृष्ठन् शयनीयम् उत्तोल्यादाय यातुं य आजाप्यत् स कः?
- XIII** किन्तु स क इति स्वस्थीभूतो नाजनाद् यतस्तस्मिन् स्थाने जनतासत्त्वाद् यीशुः स्थानान्तरम् आगमतुः।
- XIV** ततः परं येशु भ॒मिन्द्रे तं नरं साक्षात्मायाकथयत् पश्येदानीम् अनामयो जातोसि यथाधिका दृष्टशा न घटते तद्देतोः पापं कर्म पुनर्मार्कार्णीः।
- XV** ततः स गत्वा यिहूदीयान् अवदद् यीशु माम् अरोग्याम् अकार्षीत्।
- XVI** ततो यीशु विश्रामवारे कर्मदृशां फृतवान् इति हेतो यिहूदीयासं ताडयित्वा हन्तुम् अयोध्यन्ता।
- XVII** यीशुस्तानाम्यत् मम पिता यत् कार्यं करोति तद्नुग्रहम् अहमपि करोति।
- XVIII** ततो यिहूदीयासं हन्तु पुनरयतन्त यतो विश्रामवारं नामन्यत तदेव केवलं न अधिकन्तु ईश्वरं स्वपितं प्रोत्य स्वमपीश्वरतुल्यं फृतवान्।
- XIX** पश्याद् यीशुरवद्द् युध्मानां यथार्थतं वदामि पुत्रः पितरं यद्यत् कर्म कुर्वन्तं पश्यति तदतिरिक्तं स्वेच्छातः इमपि कर्म कर्तुं न शक्नोति पिता यत् करोति पुत्रोपि तदेव करोति।
- XX** पिता पुत्रे स्नेहं करोति तस्मात् स्वयं यद्यत् कर्म करोति तत्सर्वं पुत्रं दर्शयति ; यथा य युध्मां अश्रव्यज्ञानं जनिष्यते तद्वयम् इतोपि महाकर्म तं दर्शयिष्यति।
- XXI** वस्तुतस्तु पिता यथा प्रभितान् उत्थाय सज्जिवान् करोति तद्दत् पुत्रोपि यं यं इच्छति तं तं सज्जवं करोति।
- XXII** सर्वे पितरं यथा सत्कृत्वन्ति तथा पुत्रमपि सत्कारयितुं पिता स्वयं कस्यापि विचारमकृत्वा सर्वविचारणां भारं पुत्रे समर्पितवान्।
- XXIII** यः पुत्रं सत् करोति स तस्य प्रेरकमपि सत् करोति।
- XXIV** युध्मानां यथार्थतं वदामि यो जनो मम वाक्यं श्रुत्वा मत्प्रेरके विश्वसिति सोनन्तायुः प्राज्ञोति कदापि दृष्टबाजनं न भवति निधनाद्युत्थाय परमायुः प्राज्ञोति।
- XXV** अहं युध्मानतियथार्थं वदामि यदा मुता ईश्वरप्रस्त्र्य निनादं श्रोत्यन्ति ये च श्रोत्यन्ति ते सज्जवा भविष्यन्ति समयं एतादृशं आयाति वरम् ईदानीमध्युपतिष्ठति।
- XXVI** पिता यथा स्वपञ्जीवी तथा पुत्राय स्वपञ्जीवित्वाधिकारं दत्तवान्।
- XXVII** स मनुष्यपुत्रः अतेतस्मात् कारणात् पिता दृष्टकरणाधिकारमपि तस्मिन् समर्पितवान्।
- XXVIII** अतदर्थं यूयम् आश्रार्थं न मन्यत्वं यतो यस्मिन् समये तस्य निनादं श्रुत्वा शमशानस्थाः सर्वे बहिरागभिष्यन्ति समयं एतादृशं उपस्थास्यति।
- XXIX** तस्माद् ये सत्कर्माणि फृतवन्तस्त उत्थाय आयुः प्राप्त्यन्ति ये च कुकर्माणि फृतवन्तस्त उत्थाय दृढं प्राप्त्यन्ति।
- XXX** अहं स्वयं किमपि कर्तुं न शक्नोमि यथा शुणोमि तथा विचारयामि मम विचारञ्च न्यायः यतोहं स्वीयाभीष्टं नेहित्वा मत्प्रेरयितुः पितृरिष्टम् ईडे।
- XXXI** यदि स्वस्मिन् स्वयं साक्षं दद्यामि तर्हि तत्साक्ष्यम् आग्राहं भवति ;
- XXXII** किन्तु मदर्थपरो जनः साक्षं ददाति मर्थं तस्य यत् साक्षं तत् सत्यम् अतदर्थाहं जनामि।
- XXXIII** युध्माभिर्योहनं प्रति लोकेषु प्रेरितेषु स सत्यकथायां साक्ष्यमददात्।
- XXXIV** मानुषादृशं साक्षं नोपेक्षे तथापि यूयं यथा परित्रयघ्ये तदर्थम् ईडं वाक्यं वदामि।
- XXXV** योहन् दीर्घायमानो दीपं ईव तेजस्वी स्थितवान् यूयम् अल्पकालं तस्य दीपत्यानन्दितुं सममन्यध्वं।
- XXXVI** किन्तु तत्रभाशादपि मम गुरुतरं प्रमाणं विद्यते पिता मां प्रेष्य यद्यत् कर्म समापयितुं शक्तिमददात् मया फृतं तत्तत् कर्म मदर्थं प्रमाणं ददाति।
- XXXVII** यः पिता मां प्रेरितवान् मोपि मदर्थं प्रमाणं ददाति तस्य वाक्यं युध्माभिः कदापि न श्रुतं तस्य इपञ्च न दृष्टे।

XXXVIII तस्य वाक्यश्च युधामाकम् अन्तः कदापि स्थानं नाभोति यतः स यं प्रेषितवान् यूयं तस्मिन् न विश्वसिथ।

XXXIX धर्मपुस्तकानि यूयम् आलोचयेद्वं ते वक्तैरनन्तायुः प्राप्त्याम इति यूयं बुध्येद्वे तद्भर्मपुस्तकानि मदर्थं प्रमाणं ददृति।

XL तथापि यूयं परमायुःप्राप्तये भम संनिधिम् न जिगमिष्यथ।

XLI अहं मानुषेभ्यः सत्कारं न गृह्णामि।

XLII अहं युधाम् ज्ञानाभिः युधामन्तर ईश्वरप्रेम नास्ति।

XLIII अहं निजपितु नाभागतोस्मि तथापि मां न गृहीय किन्तु कश्चिद् यदि स्वनाभा समागमिष्यति तर्हि तं ग्रीष्मथ।

XLIV यूयम् ईश्वरात् सत्कारं न चिदत्वा केवलं परस्परं सत्कारम् चेद् आदद्वे तर्हि कथं विश्वसितु शक्नुय?

XLV पुतुः सभापेडहं युधाम् अपविद्याभीति मा चिन्तयत यस्मिन्, यस्मिन् युधाम् विश्वसः सअवे भूमा युधाम् अपवदति।

XLVI यदि यूयं तस्मिन् व्यश्वसिष्यत तर्हि मर्यपि व्यश्वसिष्यत, यत् स मयि लिपितवान्।

XLVII ततो यदि तेन लिपितवानि न प्रतिथ तर्हि मम वक्त्यानि कथं प्रत्येष्यथ?

VI

I ततः परं यीशु गालीब् प्रदेशीयस्य तिविरियानाभः सिन्धोः पारं गतवान्।

II ततो व्याधिमल्लोकस्वास्थ्यकरणशुपाणि तस्याश्रर्थाणि कर्माणि दृष्ट्वा बहवो जनास्तपश्चाद् अग्रस्थन्।

III ततो यीशुः पर्वतमारह्य तत्र शिष्यैः साकम्।

IV तस्मिन् समयं निस्तारोत्सवनाम्नि यिहूदीयानाम उत्सव उपस्थिते।

V यीशु नरे उत्तोल्य बहुलोकान् स्वसभीपागतान् विलोक्य फिलिपं पृष्ठवान् अतेषां भोजनाय भोजद्रव्याणि वयं कुत्र केतु शक्नुः?

VI वाक्यमिदं तस्य परीक्षाथम् अवादीत् किन्तु यत् करिष्यति तत् स्वयम् अजानात्।

VII फिलिपः प्रत्यवोयत् अतेषाम् एकेको यथलम् अल्पं प्राप्नोति तर्हि मुद्रापादद्विशतेन कीतपूपा अपि न्यूना भविष्यन्ति।

VIII शिमोन् पितरस्य भाता आन्द्रियाभ्यः शिष्याणामेको व्याहृतवान्।

IX अत्र कस्यचिद् बालकस्य समीपे पञ्च यावपूपाः क्षुद्रमत्स्यद्वयश्च सन्ति किन्तु लोकानां अतेवातां मध्ये तैः किं भविष्यति?

X पश्चाद् यीशुरवद्धं लोकानुपवेशयत तत्र बहुयवससत्त्वात् पञ्चसहस्रेभ्यो न्यूना अधिका वा पुरुषा भूम्याम् उपाविशन्।

XI ततो यीशुस्तान् पूपानादाय ईश्वरस्य गुणान् कीर्तयित्वा शिष्येषु समार्पयत् ततस्ते तेभ्य उपविष्टुलोकभ्यः पूपान् यथेष्टमत्स्यद्वय प्राप्तुः।

XII तेषु तृप्तेषु स तानवोयेद् अतेषां किञ्चिदपि यथा नापयीयते तथा सर्वाण्यवशिष्टानि संगृहीता।

XIII ततः सर्वेषां भोजनात् परं ते तेषां पञ्चानां यावपूपानां अवशिष्टान्यजिलानि संगृह्य द्वादशउल्लकान् अपूरयन्।

XIV अपरं यीशोरेतादृशीम् आश्रर्थाङ्कियां दृष्ट्वा लोका मिथो वक्तुमारेभिरेजगति यस्यागमनं भविष्यति स एवायम् अवश्यं भविष्यद्वक्ता।

XV अतअवे लोका आगत्य तमाकम्य राजानं करिष्यन्ति यीशुस्तेषाम् ईदृशं मानसं विज्ञाय पुनश्च पर्वतम् एकाकी गतवान्।

XVI सायंकाल उपस्थिते शिष्या जलघितं व्रजित्वा नावमारह्य नगरदिशि सिन्धो वाहयित्वागमन्।

XVII तस्मिन् समये तिभिर उपातिष्ठत् किन्तु यीशुस्तेषां समीपं नागर्यत्।

XVIII तदा प्रबलपवनवहनात् सागरे महातरङ्गो भवितुम् आरेभे।

XIX ततस्ते वाहयित्वा द्वित्रान् कोशान् गताः पश्चाद् यीशुं जलघेरापरि पद्म्यां प्रजन्तं नौकान्तिकम् आग्रहन्त विलोक्य त्रासयुक्ता अभवन्।

- XX** કિન્તુ સ તાનુકતવાનું અયમહું મા ભૈણું
- XXI** તદા તે તં સ્વેરં નાવિ ગૃહીતવન્ત: તદા તત્કષાણાદું ઉદ્ઘટસ્થાને નૌરૂપાસ્થાતું
- XXII** યચા નાવા શિષ્યા અગરછનું તદન્યા કાપિ નોકા તસ્મિનું સ્થાને નાસીતું તતો યીશુઃ શિષ્યૈ: સાંક નાગમત્તું કેવલાઃ શિષ્યા અગમનું એતત્તું પારસ્થા લોકા જાતવન્તઃ|
- XXIII** કિન્તુ તતઃ પરં પ્રભુ ર્થત ઈશ્વરસ્ય ગુણાનું અનુકીર્ય લોકાનું પૂપાનું અભોજયત્તું તત્સ્થાનસ્ય સમીપસ્થિતિવિરિયાયા અપરાસ્તરણસ્ય આગમનું
- XXIV** યીશુસ્તન્ત્ર નાસ્તિ શિષ્યા અપિ તત્ત્ર ના સન્તિ લોકા ઇતિ વિજાય યીશું ગવેષયિતું તરણિબિઃ કફન્નાંકુમું પુરું ગતાઃ|
- XXV** તતસ્તે સરિત્પતે: પારે તં સાક્ષાત્ પ્રાપ્ય પ્રાવોચનું હે ગુરો ભવાનું અત્ર સ્થાને કદાગમત્તું?
- XXVI** તદા યીશુસ્તાનું પ્રત્યવાદીદું યુભાનાંહું યથાર્થતરે વદામિ આશ્રાર્થકર્મદંશનાદ્ધેતો ન કિન્તુ પૂપભોજનાત્તું તેન તૃતીત્વાઓ માં ગવેષયથ
- XXVII** ક્ષયણીયભક્ષયાર્થ મા શ્રામિષ કિન્તુન્તાયુર્ભક્ષયાર્થ શ્રામ્યત, તસ્માત્ તાદૃશં ભક્ષયં મનુજપુત્રો યુભાભ્યં દાસ્તિ; તસ્મિનું તાત ઈશ્વર: પ્રમાણં પ્રાદાત્તું
- XXVIII** તદા તેદ્યુચ્છનું ઈશ્વરાભિમતં કર્મ કર્તું અસ્માભિઃ કિં કર્તવ્યં?
- XXIX** તો યીશુરવદ્દ ઈશ્વરો યે પ્રેરયત્ તસ્મિનું વિશ્વસનમું ઈશ્વરાભિમતં કર્મિ
- XXX** તદા તે વ્યાહરનું ભવતા કિં લક્ષણોં દર્શિતં યદૃષ્ટવા ભવતિ વિશ્વસિષ્યામઃ? ત્વયા કિં કર્મ કૃતં?
- XXXI** અસ્માકું પૂર્વપુરુષા મહાપ્રાન્તરે માન્યાં ભોક્તું પ્રાપુઃ યથા લિપિરાસ્તો સ્વર્ગીયાણિ તુ ભક્ષયાણિ પ્રદેદૌ પરેમશ્રદ્ધાઃ|
- XXXII** તદા યીશુરવદ્દ અહું યુભાનિતિયથાર્થ વદામિ મૂસા યુભાભ્યં સ્વર્ગીયં ભક્ષયં નાદાત્તું કિન્તુ મમ પિતા યુભાભ્યં સ્વર્ગીયં પરમં ભક્ષયં દદાતિ
- XXXIII** ય: સ્વર્ગાદ્વરાદ્ય જગતે જીવનું દદાતિ સ ઈશ્વરદંતભક્ષયાઃ|
- XXXIV** તદા તે પ્રાવોચનું હે પ્રભો ભક્ષયભિં નિત્યમસ્મભ્યં દદાતું
- XXXV** યીશુરવદ્દ અહેમેવ જીવનરૂપં ભક્ષયં યો જનો મમ સત્ત્વિધિમું આગચ્છતિ સ જાતુ ક્ષુધાત્તો ન ભવિષ્યતિ, તથા યો જનો માં પ્રત્યેતિ સ જાતુ તૃશ્ણાત્તો ન ભવિષ્યતિ
- XXXVI** માં દૃષ્ટવાપિ યૂધં ન વિશ્વસિથ યુભાનાંકુમું ઈત્યવોયં|
- XXXVII** પિતા મહિં યાવતો લોકાનદદાત્તું ત્રસ્ત્વ અનેવ મમાનિતક્માં આગમિષન્તિ ય: કશ્ચિત્ય મમ સત્ત્વિધિમું આયાસ્પતિ તં કેનાપિ પ્રકારેણ ન દૂરીકરિષ્યાભિ|
- XXXVIII** નિજાભિમતં સાધિયિતું ન હિં કિન્તુ પ્રેરયિતુરભિમતં સાધિયિતું સ્વર્ગાદ્ય આગતોસ્મિ|
- XXXIX** સ યાનું યાનું લોકાનું મહ્યમદદાત્તું તેષામેકમપિ ન હારયિત્વા શેષદિને સર્વાનાંકુમું ઉત્થાપયામિ ઇદું મતેરયિતુઃ પિતુરભિમતાઃ
- XL** ય: કશ્ચિનું માનવસુતં વિલોક્ય વિશ્વસિતિ સ શેષદિને મયોત્થાપિતઃ સનું અનન્તાયુઃ પ્રાપ્યતિ ઇતિ મતેરકસ્યાભિમતાઃ
- XLI** તદા સ્વર્ગાદ્ય યદું ભક્ષયમું અવારોહત્તું તદું ભક્ષયમું અહેમેવ યિહૂદીયલોકાસ્તસ્યૈતદું વાક્યે વિવદમાના વક્તુરમારેભિરે
- XLII** યુધ્ફઃ: પુત્રો યીશુ ર્થસ્ય માતાપિતરૌ વયં જાનીમ એષ કિં સચેવ ન? તર્હિ સ્વર્ગાદ્ય અવારોહમું ઇતિ વાક્યં કથે વક્તિઃ?
- XLIII** તદા યીશુસ્તાનું પ્રત્યવદ્તું પરસ્પરં મા વિવદધં
- XLIV** મતેરકેણ પિતા નાફૃષ્ટ: કાપિ જનો મમાનિતક્માં આયાતું ન શક્નોતિ કિન્તુવાગતં જનં ચરમેડહિ પ્રોત્થાપયિષ્યાભિ|
- XLV** તે સર્વ્ય ઈશ્વરેણ શિક્ષિતા ભવિષ્યન્તિ ભવિષ્યદ્વાદ્યાદ્યાદ્યાદિનાં ગ્રન્થેષુ લિપિરિત્થમાસ્તે અતો ય: કશ્ચિત્તું પિતુઃ સકાશાતું શ્રુત્વા શિક્ષિતે સ એવ મમ સમીપમું આગમિષન્તિ|
- XLVI** ય ઈશ્વરાદું અજાયત તં વિના કોપિ મનુષ્યો જનનું નાદશર્તું કેવલઃ સચેવ તાતમું અદ્રાક્ષીતિ|
- XLVII** અહું યુભાનું યથાર્થતરે વદામિ યો જનો મધ્ય વિશ્વાસે કરોતિ સોનન્તાયુઃ પ્રાણોતિ|

XLVIII અહેવ તજળુવનભક્ષયં

XLIX યુખાંક પૂર્વપુરુષા મહાભાગના મન્ત્રાભક્ષયં ભૂક્તાપિ મૃતા:

L કિન્તુ યદ્બક્ષયં સ્વર્ગાદાગચ્છત् તદ્ય યદિ કશ્યદ્ધ ભૂડકતે તહીં સ ન ભિયતો

LI પણજીવનભક્ષયં સ્વર્ગાદાગચ્છત્ સોહેવ ઈં ભક્ષયં યો જનો ભૂડકતે સ નિત્યજીવી ભવિષ્યતિ પુનશ્ચ જગતો જીવનાર્થમહં યત્ સ્વકીયપિશિં દાસ્યામિ તદેવ મયા વિતરિતું ભક્ષયમુ

LII તસ્માદ્ યિહૂદીયા: પરસ્પર વિવદમાના વક્તુમારેભિરે એષ ભોજનાર્થ સ્વીયં પલલં કથમ્ અસમભં દાસ્યતિ?

LIII તદા યીશુસ્તાનું આવોચદ્ય યુખાનાહુ યથાર્થતરં વદામિ મનુષ્યપુત્રસ્યામિષે યુખાલિ ન્ ભૂકતે તસ્ય રૂધિરે ચ ન પીતે જીવનેન સાર્વ યુખાંક સમ્બન્ધો નાસ્તિ

LIV યો મમામિં સ્વાદિત મમ સુધિરચ્ચ પિવતિ સોનન્તાયુ: પ્રાણોતિ તત: શેરેડહિ તમહમ્ ઉત્થાપયિષ્યામિ

LV યતો મદીયપામિં પરમં ભક્ષયં તથા મદીય શોણિત પરમં પેણું

LVI યો જનો મદીયં પલલં રૂધિરચ્ચ પિવતિ સ મધિ વસતિ તસ્મિન્નાહચ્ચ વસામિ

LVII મતેરયિત્રા જીવતા તાતેન યથાહુ જીવામિ તદ્દ્દદ્ય ય: કશ્યિનું મામતિ સોપિ મયા જીવિષ્યતિ

LVIII યદ્બક્ષયં સ્વર્ગાદાગચ્છત્ તદીંદ્ યન્માનાં સ્વાદિત્વા યુખાંક પિતરોડભિયન્ત તાદુશમ્ ઈં ભક્ષયં ન ભવતિ ઈં ભક્ષયં યો ભક્ષતિ સ નિત્ય જીવિષ્યતિ

LIX યદા કફન્નાહમ્ પુર્યાંક ભજનગેહે ઉપાદિશત્ તદા કથા એતા અકથયતુ

LX તદેટથું શ્રુત્વા તસ્ય શિષ્યાણામ્ અનેકે પરસ્પરમ્ અકથયન્ ઈં ગાંઠ વાક્યં વાક્યમીદ્દશં ક: શ્રોતું શક્યતા?

LXI કિન્તુ યીશુ: શિષ્યાણામ્ ઈં તથ વિવાં સ્વચિત્રે વિજાય કથિતવાન્ ઈં વાક્ય કિ યુખાંક વિધન જનયતિ?

LXII યદિ મનુષ્યસું પૂર્વવાસરસ્થાનમ્ ઊદ્ઘાત્વ ગચ્છનાં પરશ્યથ તહીં કિ ભવિષ્યતિ?

LXIII આત્મૈવ જીવનદાયક: વપુ નિજીલં યુખાભ્યમહં યાનિ વચ્ચાંસિ કથયામિ તાન્યાત્મા જીવનશ્રી

LXIV કિન્તુ યુખાંક મધ્યે કેચન અવિશ્વાસિનિઃ સન્તિ કે કે ન વિશ્વસન્તિ કો વા તં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ તાન્ યીશુરાપ્રથમાદ્ વેનિ

LXV અપરમપિ કથિતવાન્ અસ્માત્ કારણાદ્ અકથયં પિતુઃ સકાશાત્ શક્તિમપ્રાય કોપિ મમાનિકમ્ આગન્તું ન શક્નોતિ

LXVI તદ્કાલેડનેરે શિષ્યા વાયુધૂટ્ તેન સાર્વ પુન નંગચણ્ય

LXVII તદા યીશુ દ્રોદશશિષ્યાણું ઉકતવાન્ યૂધમપિ કિ યાસ્યથ?

LXVIII તત: શિમોનું પિતર: પ્રત્યવોચ્યત્ હે પ્રભો કસ્યાચ્યાર્ણ ગમિષ્યામઃ?

LXIX અનંતજીવનદાયિન્યો યા: કથાસ્તાત્સવૈવા ભવાન્ અમરેશ્વરસ્યાભિક્તપુત્ર ઈતિ વિશ્વસ્ય નિશ્ચિતં જાનીમઃ

LXX તદા યીશુરચદ્ત્ કિમહુ યુખાંક દ્વાદ્શજનાનાં મનોનીતાન્ ન કૃતવાન્? કિન્તુ યુખાંક મધ્યેપિ કશ્યદેકો વિધનકારી વિધાતો

LXXI ઇમાં કથ સ શિમોનઃ પુત્રમ્ ઈજ્જરીયોતીયં યિહૂદામ્ ઊદ્દિશ્ય કથિતવાન્ યતો દ્વાદ્શાનાં મધ્યે ગણિતઃ સ તં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ

VII

I તત: પર યિહૂદીયલોકાસ્તં હન્તુ સમૈહન્ત તસ્માદ્ યીશુ યિહૂદાપ્રદેશો પર્યાટિં નેચણ્ય ગાલીલુ પ્રદેશો પચ્યાટિં પ્રારભતા

II કિન્તુ તસ્મિનું સમયે યિહૂદીયાનાં દૂધ્યવાસનામોત્સવ ઉપસ્થિતે

III તસ્ય ભાતરસ્તમ્ અવદન્ યાનિ કર્માણિ ત્વયા ક્ષિયન્તે તાનિ યથા તવ શિષ્યા: પશ્યન્તિ તદર્થ ત્વમિત: શ્યાનાદ્ યિહૂદીયદેશં વ્રજા

IV ય: કશ્યિત્ સ્વયં પ્રચિકાશિષ્યતિ સ કદાપિ ગુપ્તં કર્મ ન કરોતિ યદીદ્દશં કર્મ કરોષિ તહીં જગતિ નિજં પરિચાયથુ

V યતસ્તસ્ય ભાતરોપિ તં ન વિશ્વસન્તિ

VI તદા યીશુસ્તાનું અવોચદ્તુ મમ સમય ઠાંદાનીં નોપતિષ્ઠતિ કિન્તુ યુખાંક સમય: સતતમ્ ઉપતિષ્ઠતિ

VII જગતો લોકા યુષ્માનું અતીધિતું ન શકુવન્તિ કિન્તુ મામેવ અતીધન્તે પતસ્તેણાં કર્માણિ દુષ્ટાનિ તત્ર સાક્ષયમિદમ્ અહું દદાભિ।

VIII અતએવ યુષ્મ ઉત્સવેડસ્મિનું યાત નાહમું ઈદાનીમું અસ્મિનૃત્સવે યાભિ યતો મમ સમય ઈદાનીનું સમ્પૂર્ણાંઃ।

IX ઈતિ વાક્યમું ઉક્તવા સ ગાલીલિ સ્થિતવાનું

X કિન્તુ તસ્ય ભ્રાતુષુ તત્ત્વ પ્રસ્ત્થેષુ સત્ત્સુ સોડપ્રકટ ઉત્સવમું અગચ્છતું

XI અનન્તરમું ઉત્સવમું ઉપસ્થિતા યિહૂદીયાસ્તં મૃગધિતવાપૃષ્ઠનું સ કુત્રા?

XII તતો લોકાનાં મધ્યે તસ્મિનું નાનાવિધા વિવાદા બ્બિતુમું આરઘ્યવન્તાઃ કેચિદ્ અવોચનું સ ઉત્તમઃ પુરુષઃ કેચિદ્ અવોચનું ન તથા વર્ણ લોકાનાં ભ્રમું જન્યતિ।

XIII કિન્તુ યિહૂદીયાનાં ભ્રાતુષુ કોપિ તસ્ય પક્ષે સ્પર્ષ નાકથયતું

XIV તતો: પરમું ઉત્સવસ્ય મધ્યસમેયે યીશુ મન્દિરં ગત્વા સમુપાદિશતિ સ્મા

XV તતો યિહૂદીયા લોકા આશ્રમ્ય જાત્વાકથયનું એથા માનુષો નાદીત્યા કથમું એતાદુશો વિદ્ધાનભૂતા?

XVI તદા યીશુઃ પ્રત્યવોચદું ઉપદેશોયં ન મમ કિન્તુ યો માં પ્રેષિતવાનું તસ્યા

XVII યો જનો નિદેશં તસ્ય ગ્રહીષ્યતિ મમોપદેશો મતો ભવતિ કિમું ઈશ્વરાદું ભવતિ સ ગનસ્તજ્જાતાં શક્યતિ।

XVIII યો જનઃ: સ્વતઃ કથયતિ સ સ્વીયં ગૌરવમું ઈંહતે કિન્તુ યઃ પ્રેરથિતું ગૌરવમું ઈંહતે સ સત્યવાદી તસ્મિનું કોષ્ટધર્મો નાસ્તિ।

XIX મૂસા યુષ્મભ્યં વ્યવસ્થાગ્રન્થં કિં નાદદાતા? કિન્તુ યુષ્માં કોપિ તાં વ્યવસ્થાં ન સમાચરતિ માં હન્તું કુતો યતધે?

XX તદા લોકા અવદનું ત્વં ભૂતગ્રસ્તસ્તવાં હન્તું કો યતતે?

XXI તતો યીશુરવોચદું એકે કર્મ મયાકારિ તસ્માદું યુષું સર્વ મહાશ્રમ્ય મન્યધે।

XXII મૂસા યુષ્મભ્યં ત્વકછેદવિધિં પ્રદાદી સ મૂસાતો ન જાતઃ કિન્તુ પિતુપુરાષેભ્યો જાતઃ તેન વિશ્રામવારેડપિ માનુષાણાં ત્વકછેદ કુરુથા

XXIII અતએવ વિશ્રામવારે મનુષ્યાણાં ત્વકછેદે ફૂતે યદિ મૂસાવ્યવસ્થામઙ્નાં ન ભવતિ તર્હી મયા વિશ્રામવારે માનુષઃ સમ્પૂર્ણાંશે સ્વસ્થોઽકારિ તત્કરારણદું યુષું કિં મહંતું કુષ્યથ?

XXIV સપ્ક્ષપાતાં વિચારમફૂતવા ન્યાયં વિચારે કુરાતા

XXV તદા યિહૂદાલમું નિવાસિનઃ કતિપયજ્ઞાના અકથયનું ઈમે યં હન્તું ચેષ્ટન્તે સ એવાયં કિં ન?

XXVI કિન્તુ પશ્યત નિર્ભયઃ: સનું કથાં કથયતિ તથાપિ કિંમપિ અ વદન્ત્યેતે અયમેવાભિષિકતો ભવતીતિ નિશ્ચિતં કિમધિપતયો જાનન્તિ?

XXVII મનુષ્યોય કસ્માદાગમદું ઈતિ વયં જાનોમઃ કિન્તુવાભિષિકત આગતે સ કસ્માદાગતવાનું ઈતિ કોપિ જાતાં ન શક્યતિ।

XXVIII તદા યીશુ મધ્યેમન્દિરમું ઉપદિશનું ઉચ્ચે:કારમું ઉક્તવાનું યુષું કિં માં જાનીથ? કસ્માચ્યાગતોસ્મિ તદપિ કિં જાનીથ? નાહું સ્વત આગતોસ્મિ કિન્તુ યઃ સત્યવાદી સએવ માં પ્રેષિતવાનું યુષું તં ન જાનીથ।

XXIX તમહું જાને તેનાહું પ્રેરિત અગતોસ્મિ।

XXX તસ્માદું યિહૂદીયાસ્તં ધર્મભું ઉદ્યતાસ્તથાપિ કોપિ તસ્ય ગાતે હસ્તં નાર્થયદું યતો હેતોસ્તદા તસ્ય સમયો નોપતિક્ષણિ।

XXXI કિન્તુ બહુવો લોકાસ્તસ્મિનું વિશ્વસ્ય કથિતવાન્તોડભિષિકતપુરુષ આગત્ય માનુષસ્યાસ્ય ક્રિયાભ્યઃ કિમું અધિકા આશ્રમ્યાઃ ક્રિયાઃ કરિષ્યતિ?

XXXII તત: પરે લોકાસ્તસ્મિનું ઈતથ્ય વિવદન્તે કિરુશિનઃ પ્રધાનયાજકાશ્રેતિ શ્રુતવન્તસ્તં ધૃત્વા નેતું પદાતિગણાં પ્રેષયામાસુઃ।

XXXIII તતો યીશુરવદું અહું અલ્પદિનાનિ યુષ્માભિ: સાર્દ્દી સ્થિતવા મત્તેરથિતુઃ સમીપં યાસ્યામિ।

XXXIV માં મૃગધિષ્યધે કિન્તુદેશં ન લાખ્યધે રત્ર સ્થાયામિ તત્ર યુષું ગન્તું ન શક્યથા

XXXV તદા યિહૂદીયાઃ પરસ્પરં વક્તુમારેભિરે અસ્યોદેશં ન પ્રાપ્યામ એતાદું કિ સ્થાન ચાસ્યતિ? બિજેશે વિકીણાંનિં યિહૂદીયાનાં સન્નિધિમૂલે એષ ગત્વા તાનું ઉપદેશ્યતિ કિં?

XXXVI નો ચેત્ન માં ગવેષયિષ્યથ કિન્તુદેશં ન પ્રાપ્યથ એષ કોદૃશં વાક્યમિં વદતિ?

XXXVII અનન્તરમૂલું ઉત્સવસ્ય ચરમેડહનિ અર્થાતું પ્રધાનદિને યીશુરુત્તિષ્ઠનું ઉચ્ચૈઃકારમૂલું આહ્વયનું ઉદિતવાનું યદિ કશ્યિતું તૃદ્વાર્તાં ભવતિ તહીં મમાનિત્કમૂલું આગત્ય પિવતું

XXXVIII યઃ કશ્યિન્નમધિ વિશ્વસિતિ ધર્મગ્રનન્થસ્ય વચનાનુસારેણ તસ્યાભ્યન્તરતોડમૃતતોયસ્ય સ્રોતાંસિ નિર્ગમિષ્યાન્નિ!

XXXIX યે તસ્મિનું વિશ્વસનિતિ ત આત્માનં પ્રાપ્યનીત્યર્થે સ ઇંદ્ર વાક્યં વ્યાહૃતવાનું એતત્કાલં ચાવદું યીશુ વિભવં ન પ્રાપ્તસત્ત્સમાત્પવિત્ર આત્મા નાદીયતા!

XL એતાં વાર્ણીં શ્રુત્વા બહાવો લોકા અવદનું અયમેવ નિશ્ચિતં સ ભવિષ્યદ્વાદી

XLI કેચિદ્દ અકથયનું એષએવ સોલિષિકતાઃ કિન્તુ કેચિદ્દ અવદનું સોલિષિકતાઃ કિં ગાલીલું પ્રદેશે જનિષ્યતે?

XLII સોલિષિકતો દાયુદો વંશે દાયુદો જન્મસ્થાને વૈતલોહમિ પતને જનિષ્યતે ધર્મગ્રનન્થે કિમિત્થં લિભિતં નાસ્તિ?

XLIII ઇંદ્રં તસ્મિનું લોકાનાં બિજ્ઞવાક્યતા જાતા॥

XLIV કતિપયલોકાસ્તં ધર્તુંધૂ એચ્છનું તથાપિ તદ્વપુષિ કોપિ હસ્તં નાર્પયતુ

XLV અનન્તરં પાદાતિગણે પ્રધાનયાજકાનાં ફિરશિનાંચ્ચ સમીપમાગતવતિ તે તાનું અપૃષ્ટનું કૃતો હેતોસ્તં નાન્યત?

XLVI તદા પદાતયે: પ્રત્યવદનું સ માનવ ઇવ કોપિ કદાપિ નોપાદિશતુ

XLVII તતઃ: ફિરશિનિઃ પ્રાવોચનું યૂપમપિ કિમભામિષ?

XLVIII અધિપતીનાંનિં ફિરશિનાંચ્ચ કોપિ કિં તસ્મિનું વ્યશ્વસીત્?

XLIX યે શાસ્ત્રં ન જાનનિત ત ઇમેડધમલોકાએવ શાપગ્રસ્તાઃ

L તદા નિકદીમનામા તેષામેકો યઃ ક્ષણદાયાં યીશોઃ સન્નિધિમૂલું અગાતું સ ઉક્તવાનું

LI તસ્ય વાક્યે ન શ્રુતે કર્માણો ચ ન વિદ્યાતે રસ્માં વ્યવસ્થા કિં કાજન મનુજે દોષીકરોતિ?

LII તત્તસ્તે વ્યાહરનું ત્વમપિ કિં ગાલીલીયલોકઃ? વિવિચ્ય પશ્ય ગલીલિ કોપિ ભવિષ્યદ્વાદી નોત્પદાતે

LIII તતઃ: પરે સર્વે સ્વં સ્વં ગૃહું ગતાઃ કિન્તુ યીશુ જેંતુનનામાનં શિલોચ્યં ગતવાનું

VIII

I પ્રત્યુષે યીશુઃ પનર્મનિષ્ટરમૂલું આગચ્છત્

II તતઃ: સર્વેષુ લોકેષુ તસ્ય સમીપ આગતેષુ સ ઉપવિશ્ય તાનું ઉપદેશ્યરમૂલું આરભતા

III તદા અથાપકાઃ ફિરશિનાંચ્ચ વ્યભિચારકર્માણિ ધૂતં સ્ત્રીયમેકામૂલું આનિય સર્વેષાં મધ્યે સ્થાપયિત્વા વ્યાહરનું

IV હું ગુરો યોષિતમૂલું ઇમાં વ્યભિચારકર્મ કુવર્વાણાં લોકા ધૂતવન્તાઃ

V એતાદુઃખલોકાઃ પાખાણાઘાતને હનત્વાયા ઇતિ વિધિર્મૂસાવ્યવસ્થાન્નથે લિભિતોસ્તિ કિન્તુ ભવાનું કિમાદિશાતિ?

VI તે તમપવિદ્યું પરીક્ષાભિપ્રાયેણ વાક્યમિદમૂલું અપૃષ્ટનું કિન્તુ સ પ્રહીભૂય ભૂમાવજ્ઞાયા લેભિતુમૂલું આરભતા

VII તત્તસ્તૈ: પુનઃ: પુનઃ: પૃષ્ટ ઉત્થાય કથિતવાનું યુષ્માં મધ્યે ચો જનો નિરપરાધી સાચેવ પ્રથમમૂલું એનાં પાખાણેનાહન્તુ

VIII પશ્ચાત્ સ પુનશ્ચ પ્રહીભૂય ભૂમૌ લેભિતુમૂલું આરભતા

IX તાં કથ્ય શ્રુત્વા તે સ્વસ્વમનસિ પ્રબોધું પ્રાપ્ય જ્યોજાનુક્રમે એકેકશાઃ સર્વે બહિર્ગચ્છનું તતો યીશુરેકાકી તયક્તાભવતુ મધ્યસ્થાને દઃદાયમાના સા ચોષા ચ સ્થિતાઃ

X તત્પશ્વાદ યીશુરુત્થાય તાં વનિતાં વિના કમણ્યપરં ન વિલોક્ય પૃષ્ટવાનું હે વામે તવાપવાદકાઃ કુત્ર? કોપિ ત્વાં કિં ન દાઢયતિ?

XI સાવદનું હે મહેચ્છ કોપિ ન તદા યીશુરોચ્યત નાહમપિ દઃદયમિય યાહિ પુનઃ: પાં માકાર્ષીઃ

XII ततो यीशुः पुनरपि लोकेभ्य इत्यं कथयितुम् आरभत जगतोहं ज्योतिःस्वरूपो यः कश्चिन् मतपश्चाद् गच्छति स तिभिरे न भ्रमिवा ज्ञवन् रूपां दीनिप्राप्त्यति।

XIII ततः फिरेशिनोडवादिषुस्त्वं स्वार्थं स्वयं साक्षं ददासि तस्मात् तव साक्षं ग्राह्यं न भवति।

XIV तदा यीशुः प्रत्युदितवान् यथपि स्वार्थोहं स्वयं साक्षं ददामि तथापि मत् साक्षं ग्राह्यं यस्माद् अहं कुत आगतोस्मि कव यामि च तदहं जानामि किन्तु कुत आगतोस्मि कुत्र गच्छामि च तद् यूयं न जानीथ।

XV यूयं लौकिकं विचारयन्य नाहं किमपि विचारयामि।

XVI किन्तु यदि विचारयामि तर्हि मम विचारो ग्रहीतयो पतोहम् एकाई नास्मि प्रेरणिता पिता मया सह विद्यते।

XVII द्यो ज्ञनयोः साक्षं ग्रहजीयं भवतीति युभाकं व्यवस्थाग्रन्थे लिङितमस्ति।

XVIII अहं स्वार्थं स्वयं साक्षित्वं ददामि यश्च मम तातो मां प्रेरितवान् सोपि मदर्थे साक्षं ददाति।

XIX तदा तेऽपृथिव्यन् तव तातः कुत्र? ततो यीशुः प्रत्यवादीद् यूयं मां न जानीथ मत्पितरञ्च न जानीथ यदि माम् अक्षास्यत तर्हि मम तातमायक्षास्यत।

XX यीशु मन्दिर उपदिश्य भृषागारे कथा ओता अकथयत् तथापि तं प्रति कोपि करं नोदतोलयत्।

XXI ततः परं यीशुः पुनरुदितवान् अधुनाहं गच्छामि यूयं मां गवेषयिष्यथ किन्तु निजैः पापै मरिष्यथ यत् स्थानम् अहं यास्यामि तत् स्थानम् यूयं यातु न शक्यथ।

XXII तदा यिहूदीयाः प्रावोयन् किमयम् आत्मघातं करिष्यति? यतो यत् स्थानम् अहं यास्यामि तत् स्थानम् यूयं यातु न शक्यथ इति वाक्यं ब्रवीति।

XXIII ततो यीशुस्तेभ्यः कथितवान् यूयम् अधःस्थानीया लोका अहम् उर्द्ववस्थानीयः यूयम् ऐतज्जगत्सम्बन्धीया अहम् ऐतज्जगत्सम्बन्धीयो न।

XXIV तस्मात् कथितवान् यूयं निजैः पापै मरिष्यथ यतोहं स पुमान् इति यदि न विश्वसिथ तर्हि निजैः पापै मरिष्यथ।

XXV तदा ते ऽपृथिव्यन् कस्त्वं? ततो यीशुः कथितवान् युभाकं सन्निधौ यस्य प्रस्तावम् आ प्रथमात् करोमि सरेव पुरुषोऽहं।

XXVI युभासु मया बहुवक्ष्यं वक्तव्यं विचारयितव्यञ्च किन्तु मत्प्रेरणिता सत्यवादी तस्य समीपे यदहं श्रुतवान् तदेव जगते कथयामि।

XXVII किन्तु स जनके वाक्यमिदं प्रोक्तवान् इति ते नाभ्युधन्त।

XXVIII ततो यीशुरकथयद् यदा मनुष्यपुरुम् उर्द्वव्य उत्थापयिष्यथ तदाहं स पुमान् केवलः स्वयं किमपि कर्म न करोमि किन्तु ततो यथा शिक्षयति तद्युसारेण वाक्यमिदं वदामीति च यूयं ज्ञातुं शक्यथ।

XXIX मत्प्रेरणिता पिता माम् एकाकिन न त्यजति स मया सार्द्धं तिष्ठति यतोहं तदभिमतं कर्म सदा करोमि।

XXX तदा तस्यैतानि वाक्यानि श्रुत्वा बहुवस्तास्मिन् व्यश्वसन्।

XXXI ये यिहूदीया व्यश्वसन् यीशुस्तेभ्योऽकथयत्।

XXXII मम वाक्ये यदि यूयम् आस्यां कुरुथ तर्हि मम शिष्या भूत्वा सत्यत्वं ज्ञास्यथ ततः सत्यतया युभाकं मोक्षो भविष्यति।

XXXIII तदा ते प्रत्यवादिषुः वयम् इवाहीमो वंशः कदापि कस्यापि दासा न जातास्तर्हि युभाकं मुक्तिर्भविष्यतीति वाक्यं ब्रवीषि?

XXXIV तदा यीशुः प्रत्यवद्द् युभानाहं यथार्थतरं वदामि यः पापं करोति स पापस्य दासः।

XXXV दासश्च निरन्तरं निवेशने न तिष्ठति किन्तु पुत्रो निरन्तरं तिष्ठति।

XXXVI अतः पुत्रो यदि युभान् मोययति तर्हि नितान्तमेव मुक्ता भविष्यथ।

XXXVII युयम् इवाहीमो वंश इत्येहं जानामि किन्तु मम कथा युभाकम् अन्तःकरणेषु स्थानं न प्राप्नुवन्ति तस्माद्गतो मां हन्तुम् इहव्य।

XXXVIII अहं स्वपितुः समीपे यदपश्यं तदेव कथयामि तथा यूयमपि स्वपितुः समीपे यदपश्यत तदेव कुरुध्वे।

XXXIX तदा ते प्रत्यवोयन् इवाहीम् अस्माकं पिता ततो यीशुरकथयद् यदि यूयम् इवाहीमः सन्ताना अभविष्यत तर्हि इवाहीम आस्यारेवद् आयरिष्यत।

XL ઈશ્વરસ્ય મુખાત્ સત્યં વાક્યં શુભ્રા યુષ્માન્ જાપ્યામિ યોહં તં માં હન્તુ ચેષ્ટધે ઇબ્રાહીમ્ એતાદૃશં કર્મ ન ચકારા

XLI યુંયે સ્વસ્વપિતુ: કર્માણિ કુરાથ તદા તેરકતં ન વયં જારજાતા અસ્માક્મ એકએવ પિતાસિ સ એવેશ્વર:

XLII તતો ચીશુના કથિતમ્ ઈશ્વરો યદિ યુષ્માંક તાતોભવિષ્યત् તહીં યું મધ્ય પ્રેમાકરિષ્યત પતોહમ્ ઈશ્વરાન્નિગર્ત્યાગતોસ્મિ સ્વતો નાગતોહં સ માં પ્રાહિણોતુ

XLIII યુંયે મમ વાક્યમિંદ ન બુધ્યધે ફુત્થ? યતો યું મમોપદેશં સોહું ન શક્નુથા

XLIV યુંયે શૈતાન્ પિતુ: સન્તાના એતસ્માદ યુષ્માંક પિતુરભિલાંષ પૂર્યથ સ આ પ્રથમાત્ નરઘાતી તદન્ત: સત્યત્વસ્ય લેશોપિ નાસિન કારણાદત: સ સત્યતાયાં નાતિઝ્તત્ સ યદા મૃષા કથયતિ તદા નિજસ્વભાવાનુસારેણીવ કથયતિ યતો સ મૃષાભાષી મૃતોત્પાદકશ્વા

XLV અહૂં તથ્વાક્યં વદામિ કારણાદસ્માદ યુંયે માં ન પ્રતીથા

XLVI મધ્ય પાપમસ્તીતિ પ્રમાણં યુષ્માંક કો દાનું શક્નોતિ? યદિહું તથ્વાક્યં વદામિ તહીં ફુત્થો માં ન પ્રતિથ?

XLVII ય: કશ્યન ઈશ્વરીયો લોક: સ ઈશ્વરીયકથાયાં મનો નિધત્તે યુષ્મદ્ ઈશ્વરીયલોકા ન ભવથ તજીદાનાત્ તત્ ન મનાંસિ નિધદ્ધે

XLVIII તદા યિહૂદીયા: પ્રત્યવાદિષુ: ત્વમેક: શોભિરોણીયો ભૂતગ્રસ્તશ્ચ વયં કિમિંદ ભદ્રું નાવાદિષ્ભ?

XLIX તતો ચીશુ: પ્રત્યવાદીટું નાહું ભૂતગ્રસ્તસ: કિન્તુ નિજતાત્ સમ્માંચે તસ્માદ્ યુંયે મામ્ અપમન્યધે

L અહું સ્વસુષ્પાતિન ન ચેષ્ટે કિન્તુ ચેષ્ટિતા વિચારયિતા ચાપર એક આસ્રો

LI અહું યુષ્મભ્યમ અતીવ યથાર્થ કથયામિ યો નરો મદીયં વાચ્યં મન્યતે સ કદાચન નિધનં ન દ્રષ્યતિ

LII યિહૂદીયાસ્તમવન્દત્વં ભૂતગ્રસ્ત ઇતીદાનીમું અવૈષ્ણ ઇબ્રાહીમું ભવિષ્યદ્વાદિનઅં સર્વે મૃતાઃ કિન્તુ ત્વં ભાષસે યો નરો મમ ભારતીં ગૃહ્ણાતિ સ જાતુ નિધાનાસ્વાદું ન લાસ્યતે

LIII તહીં ત્વં કિમ્ અરસ્માકું પૂર્વ્વપુરુષાદ ઇબ્રાહીમોપિ મહાન્? યસ્માત્ સોપિ મૃતાઃ ભવિષ્યદ્વાદિનોપિ મૃતાઃ ત્વં સ્વં કુપુમાંસ મનુષે?

LIV યીશુ: પ્રત્યવોચદ યદિહું સ્વં સ્વયં સમ્મન્યે તહીં મમ તત્ સમ્મનનં કિમપિ ન કિન્તુ મમ તાતો યં યુંયે સ્વીયમ્ ઈશ્વરું ભાષધે સચેવ માં સમ્મનુનો

LV યુંયે તં નાવગચ્છથ કિન્તું તમવગચ્છામિ તં નાવગચ્છામીતિ વાક્યં યદિ વદામિ તહીં યુષ્મિવ મૃષાભાષી ભવામિ કિન્તું તમવગચ્છામિ તદાક્ષામપિ ગૃહ્ણામિ

LVI યુષ્માંક પૂર્વ્વપુરુષ ઇબ્રાહીમ્ મમ સમયં દ્રષ્ટું અતીવાવાજ્ઞાત્ તત્ત્વિરીક્ષાનનદચ્યા

LVII તદા યિહૂદીયા અપૃથ્યન્તત્વ વય: પઞ્ચાશદુત્સરા ન તં કિમ્ ઇબ્રાહીમ્ અદ્રાક્ષિઃ?

LVIII યીશુ: પ્રત્યવાદીદુઃ યુષ્માનહું યથાર્થતરં વદામિ ઇબ્રાહીમો જન્મન: પૂર્વકાલમારભ્યાંહ વિદ્યે

LIX તદા તે પાષાણાન્ ઉત્તોલ્ય તમાહન્તુમ્ ઉદ્યચ્છન્ કિન્તુ યીશુ ગુપ્તો મન્તિરાદ્ બહિગર્ત્ય તેણાં મધેન પ્રસ્તિતવાન્નુ

IX

I તત: પરં યીશુગર્ચન્ન માર્ગમધ્યે જન્માન્દ નરમ્ અપશ્યતુ

II તત: શિષ્યાસ્તમ્ અપૃથ્યન્હ હે ગુરો નરોયે સ્વપાપેન વા સ્વપિત્રા: પાપેનાન્દોડજાયત?

III તત: સ પ્રત્યુદિતવાન્ એતસ્ય વાસ્ય પિત્રો: પાપાદ એતાદ્શોભૂદ ઇતિ નહિ કિન્તુને યથેશ્વરસ્ય કર્મ પ્રકાશયતે તદ્દેતોરેવ

IV દિને તિષ્ઠતિ મતપ્રેરયિતુ: કર્મ મયા કર્તાવ્ય યદા કિમપિ કર્મ ન કિયતે તાદૃશી નિશાગચ્છિતિ

V અહું યાવત્કાલં જગતિ તિષ્ઠામિ તાવત્કાલં જગતો જ્યોતિઃસ્વરૂપોસ્મિ

VI ઈધ્યુક્તા ભૂમી નિષીવં નિષ્ક્ષિપ્ત તેન પણું ફુતવાન્

VII પશ્યાતું તત્પદેન તસ્યાન્ધસ્ય નેતે પ્રલિય તમિત્યાદિશ્તતુ ગત્વા શિલોહે ઽર્થાત્ પ્રેરિતનાન્નિ સરસિ સનાભિ તતોદ્વો ગત્વા તત્ત્વાનાત્ તત: પ્રલયશ્શુ ભૂત્વા વ્યાધુયાગાતુ

VIII અપરાજ્ સમીપવાસિનો લોકા યે ચ તં પૂર્વ્વમન્ધમ્ અપશ્યન્ તે બક્તુમ્ આરભન્ યોન્ધલોકો વર્ત્મન્યપવિશ્યાભિક્ષત સ એવાયં જન: કિં ન ભવતિ?

- IX** કેચિદવદ્નું સ એવ કેચિદવોચનું તાદૃશો ભવતિ કિન્તુ સ સ્વયમબ્રવીતું સ એવાહું ભવામિ
- X** અતએવ તે ડપુચણું તં કથું દૃષ્ટિ પાપ્તવાનું?
- XI** તતઃ સોવદ્દ યીશનામક એકો જો મમ નયને પઢેન પ્રલિંગ ઇત્યાજાપયતું શિલોહકાસારં ગત્વા તત્ર સ્નાહિ તત્ત્ત્વત્ર ગત્વા મધ્ય સ્નાતે દૃષ્ટિમહું લઘ્યવાનું
- XII** તદા તે ડવદ્નું સ પુમાનું કુત્ર? તેનોકંતાં નાહું જાનામિ
- XIII** અપરં તસ્મિનું પૂવ્વાંચે જને ફિરશિનાં નિકટમું આનીતે સતિ ફિરશિનોપિ તમપુચ્છનું કથું દૃષ્ટિ પ્રાતોસિ?
- XIV** તતઃ સ કથિતવાનું સ પઢેન મમ નેત્રે ડલિમ્પતું પશ્ચાદું સ્નાત્વા દૃષ્ટિમલભે
- XV** કિન્તુ યીશુ વિશ્રામવારે કર્દમં કૃત્વા તસ્ય નયને પ્રસરેડકરોદ ઇતિકારણાતું કતિપયફિરશિનોડવદ્નું
- XVI** સ પુમાનું ઈશ્વરાત્મ યતઃ સ વિશ્રામવારં ન મન્યતો તતોન્યે કેચિત્તું પ્રત્યવદ્નું પાપી પુમાનું કિમું એતાદ્શમું આશ્રયું કર્મ કર્તૃ શક્નોતિ?
- XVII** ઇત્યં તેખાં પરસ્પરં ભિન્નવાક્યત્વમું અભવત્તું પશ્ચાત્ તે પુનરપિ તં પૂવ્વાંદું માનુષમું અપ્રાક્ષુઃ યો જનસત્વ ચક્ષુષી પ્રસરે ફતવાનું તસ્મિનું ત્વં કિં વદસિ? સ ઉક્તવાનું સ ભવિશદ્ગાઢી|
- XVIII** સ દૃષ્ટિમં આપત્વાનું ઇતિ પિહૂદીયાસ્તરસ્ય દૃષ્ટિ પ્રાપ્તસ્ય જનસ્ય પિત્રો મુખાદ અશૂન્વા ન પ્રત્યયનું
- XIX** અતએવ તે તાવપુચ્છનું યુવયો ર્થું પુત્રં જન્માનંદું વદથઃ સ કિમયં? તર્હીદાનીં કથું દૃષ્ટું શક્નોતિ?
- XX** તત્ત્ત્વસ્ય પિતરૌ પ્રત્યવોચતામું અયમું આવયો: પુત્ર આ જેનેનદ્ધશ્રુ તદ્યાવાં જાનીવ:
- XXI** કિન્તુદુના કથું દૃષ્ટિ પ્રાત્તિવાનું તદાવાં નું જાનીવ: કોસ્ય ચક્ષુષી પ્રસરે ફતવાનું તદપિ ન જાનીવ એષ વયઃપ્રાપ્ત એનં પૃષ્ઠત સ્વકથાં સ્વયં વક્ષ્યતિ|
- XXII** પિહૂદીયાનાં ભયાતું તસ્ય પિતરૌ વાક્યમિદમું અવદાનં યતઃ કોપિ મનુષ્યો યદિ યીશુમું અભિચિક્તાં વદતિ તર્હીં સ ભજનગૃહાદ દૂરીકારિષ્યતે પિહૂદીયા ઇતિ મન્ત્રાશામું અકૃત્વનું
- XXIII** અતસત્ત્વસ્ય પિતરૌ વ્યાહરતામું એષ વયઃપ્રાપ્ત એનં પૃષ્ઠતિ|
- XXIV** તદા તે પુનશ્ચ તં પૂવ્વાંદું આહૂય વ્યાહરનું ઈશ્વરસ્ય ગુણાનું વદ એષ મનુષ્ય: પાપીતિ વયં જાનીમઃ|
- XXV** તદા સ ઉક્તવાનું સ પાપી ન વેતિ નાહું જાને પૂર્વમન્ધ આસમહ્મ અધુના પશ્યામીતિ માત્રં જાનામિ
- XXVI** તે પુનરૂપુચ્છનું સ તં પ્રતિ કિમકરોતે? કથું નેત્રે પ્રસરે ડકરોતે?
- XXVII** તતઃ સોવાઈદ એકફૃતોકથયં પૂયં ન શુણુથ તર્હી કુત: પુનઃ શ્રોતુમું ઈશ્ચથ? પૂયમપિ કિ તસ્ય શિષ્યા ભવિતુમું ઈશ્ચથ?
- XXVIII** તદા તે તં તિરસ્કૃત્ય વ્યાહરનું તં તસ્ય શિષ્યો વયં મૂસાઃ શિષ્યાઃ|
- XXIX** મૂસાવક્તોશેશ્વરો જગાદ તજજાનીમઃ કિન્ત્વેષ કુત્રત્યલોક ઇતિ ન જાનીમઃ|
- XXX** સોવદ્દ એષ મમ લોચને પ્રસરે ડકરોતું તથાપિ કુત્રત્યલોક ઇતિ યુંયં ન જાનીથ એતદુઃ આશ્રયું ભવતિ
- XXXI** ઈશ્વર: પાપિનાં કથાં ન શુણોતિ કિન્તુ યો જનસત્ત્વિનું ભક્તિં ફત્વા તદિષ્ટક્ષિયાં કરોતિ તસ્યૈવ કથાં શૃંગોતિ એતદુઃ વયં જાનીમઃ|
- XXXII** કોપિ મનુષ્યો જન્માનાધ્ય ચક્ષુષી અદદાતું જગાદારમ્ભાદ એતાદ્શીં કથાં કોપિ કદાપિ નાશૃણોત્તુ
- XXXIII** અસ્માદું એષ મનુષ્યો યદીશ્વરાત્માજાયત તર્હી કિચ્છિદ્પીદ્ધાં કર્મ કર્તું નાશકનોતાં
- XXXIV** તે વ્યાહરનું તં પાપાદ અજાયથા: કિમસ્માનું તં શિક્ષયસિ? પશ્ચાતે તં બહિરકૃત્વનું
- XXXV** તદનંતરં પિહૂદીયે: સ બહિરક્ષિત યીશુરિતિ વાર્તાં શ્રુત્વા તં સાક્ષાત્ પ્રાય પૃષ્ઠવાનું ઈશ્વરસ્ય પુરે તં વિશ્વસિષિ?
- XXXVI** તદા સ પ્રત્યવોચત્તું હે પ્રભો સ કો યત્તું તસ્મિત્રાહું વિશ્વસિભિ?
- XXXVII** તતો યીશુ: કથિતવાનું તં દૃષ્ટવાનું ત્વયા સાંક્ષેપિયા સંતુષ્ટિ: કથું કથયતિ સએવ સઃ?
- XXXVIII** તદા હે પ્રભો વિશ્વસિમીત્યુક્તવા સંતુષ્ટિ: તં પ્રણમતું
- XXXIX** પશ્ચાદું યીશુ: કથિતવાનું નયનહીના નયનાનિ પ્રાન્યુવન્તિ નયનવન્તશ્વાન્ધા ભવન્તીત્યબિપ્રાયેણ જગાદાહ્મ આગચ્છયું
- XL** એતદુઃ શ્રુતવા નિકટસ્થા: કતિપયા: ફિરશિનો વ્યાહરનું વયમપિ કિમન્ધાઃ?

XLI તદા ચીશુરવાદીદ્ય યદ્યન્ધા અભવત તરહિ પાપાનિ નાતિષન્ કિન્તુ પશ્યામીતિ વાક્યવદનાદ્ય યુખાંક પાપાનિ તિષ્ઠન્તિ।

X

I અહું યુખાનતિયથાર્થ વદામિ, યો જનો દ્વારેણ ન પ્રવિશ્ય કેનાયન્યેન મેષગૃહું પ્રવિશતિ સ એવ સ્તેનો દસ્યુશ્યાં

II યો દ્વારેણ પ્રવિશતિ સ એવ મેષપાલકઃ।

III દૌવારિકસ્તમૈ દ્વારં મોચયતિ મેષગળશ્રુ તસ્ય વાક્યં શુણોતિ સ નિજાન્ મેષાન્ સ્વસ્વનામાહૂય બહિઃ ફૂત્વા નયતિ।

IV તથા નિજાન્ મેષાન્ બહિઃ ફૂત્વા સ્વયં તેષામ્ અગ્રે ગણ્યતિ, તતો મેષાસ્તસ્ય શબ્દ બુધ્યન્તે, તસ્માત્ તસ્ય પશ્યાદ્ વ્રજન્તિ।

V કિન્તુ પરસ્ય શબ્દ ન બુધ્યન્તે તસ્માત્ તસ્ય પશ્યાદ્ વ્રજન્યન્તિ વર્ત તસ્ય સમીપાત્ત પલાયિષ્યન્તે।

VI ચીશુસ્તોલ્ય ઇમાં દૃષ્ટાન્તકથામ્ અકથયત્ કિન્તુ તેન કથિતકથાયાસ્તાત્પર્ય તે નાલુધ્યન્તા।

VII અતો ચીશુઃ પુનરકથયત્, યુખાનાન્ યથાર્થતરત્ વ્યાહરામિ, મેષગૃહસ્ય દ્વારમ્ અહેવા।

VIII મયા ન પ્રવિશ્ય ય આગણ્યન્ત તેસ્તેના દૃષ્યપદ્ય કિન્તુ મેષાસ્તેષાં કથા નાશાયન્।

IX અહેવા દ્વારસ્વરૂપઃ, મયા યઃ કણ્ઠિત પ્રવિશતિ સ રક્ષાં પ્રાપ્યતિ તથા બહિરન્તશ્રુ ગમનાગમને ફૂત્વા ચરણસ્થાનં પ્રાપ્યતિ।

X યો જનસ્તેનાં સ કેવલં સ્તૈન્યબધવિનાશાન્ કર્તુમેવ સમાયાતિ કિન્તુવહ્મ આયુ દર્તુમ્ અર્થાત્ બાહૂલ્યેન તદેવ દાતુમ્ આગણ્યમ્।

XI અહેવ સત્યમેષપાલકો યસ્તુ સત્યો મેષપાલકઃ સ મેષાર્થ પ્રાણત્યાગં કરોતિ;

XII કિન્તુ યો જનો મેષપાલકો ન, અથદ્દ્ય યસ્ય મેષા નિજા ન ભવન્તિ, ય એતાદ્શો વૈતનિકઃ સ વૃક્મ આગણ્યન્તાં દૃષ્ટા મેજપ્રજં વિહાય પલાયતે, તસ્માદ્ વુકરંત્ પ્રજં ધૂત્વા વિકિરતિ।

XIII વૈતનિક: પલાયતે યતઃ સ વેતનાર્થી મેષાર્થ ન ચિન્યન્તયતિ।

XIV અહેવ સત્યો મેષપાલકઃ, પિતા માં યથા જાનાતિ, અહું યથા પિતરં જાનામિ,

XV તથા નિજાન્ મેષાનપિ જાનામિ, મેષાશ્રુ માં જાનાન્તિ, અહું મેષાર્થ પ્રાણત્યાગં કરોમિ।

XVI અપરઙ્ગ એતદ્ય ગૃહીય મેષાલ્યો બિજ્ઞા અપિ મેષા મમ સાન્તિ તે સકલા આનંદિતવ્યાઃ; તે મમ શબ્દ શ્રોષન્તિ તત એકો પ્રજ એકો રક્ષકો ભવિષ્યતિ।

XVII પ્રાણાન્હ ત્યક્તવા પુનઃ પ્રાણાન્ ગૃહીયામિ, તસ્માત્ પિતા મધ્ય સ્નેહ કરોતિ।

XVIII કણ્ઠિજજનો મમ પ્રાણાન્ હન્તુ ન શક્નોતિ કિન્તુ સ્વયં તાન્ સમર્પયામિ તાન્ સમર્પયિતું પુનર્ગૃહીતું મમ શક્તિરાસે ભારામિં સ્વપિતુઃ સકશાત્ત પ્રાણોહમુઃ

XIX અસમાદૃષ્ટશાત્ત પુનશ્ચ યિહૃદીયાનાં મધ્યે બિજ્ઞવાક્યતા જાતા॥

XX તતો બહનો વ્યાહરન્ એષ ભૂતગ્રસ્ત ઉન્મતશ્રુ, ફૂત એતસ્ય કથાં શુણુથ?

XXI કેચિદ્ય અવદન્ એતસ્ય કથા ભૂતગ્રસ્તસ્ય કથાવન્ ભવન્તિ, ભૂત: કિમ અન્ધાય ચક્ષુષી દાતું શક્નોતિ?

XXII શીતકાલે યિરશાલભિ મનિદ્રોત્સર્વપર્વાયુપ્રસ્તિયે

XXIII ચીશુઃ સુલેમાનો નિઃસારેણ ગમનાગમને કરોતિ,

XXIV એતસ્મિન્ સમયે યિહૃદીયાસં વેષયિતા વ્યાહરન્ કતિ કાલાન્ અસ્માક વિચિકિત્સાં સ્થાપયિષ્યામિ? યદ્યભિષિકો ભવતિ તરહિ તત્ સ્પષ્ટ વદા

XXV તદા ચીશુઃ પ્રત્યવદ્દ અહુમ્ અયકથં કિન્તુ યું ન પ્રતીથ, નિજપિતુ નાભના યાં યાં કિયાં કરોમિ સા ક્રીયેવ મમ સાક્ષિસ્વરૂપા।

XXVI કિન્તુવહ્ પૂર્વમકથયં યું મમ મેષા ન ભવથ, કારણાદ્યસ્માન્ ન વિશ્વસિથ।

XXVII મમ મેષા મમ શબ્દ શુણવન્તિ તાનહુ જાનામિ તે ય મમ પશ્યાદ્ ગણ્યન્તિ।

XXVIII અહું તેમ્બોડનન્તાયુ દૂદામિ, તે કદાપિ ન નંદ્યન્તિ કોપિ મમ કરાત્ તાન્ હર્તુન શક્ષયતિ।

XXIX યો મમ પિતા તાન્ મહંત્ દત્તવાન્ સ સર્વસ્માત્ મહાન્, કોપિ મમ પિતુ: કરાત્ તાન્ હર્તુન શક્ષયતિ।

XXX અહું પિતા ય દ્વ્યોરેકત્વમ્

XXXI ततो यिहूदीयाः पुनरपि तं हन्तुं पाषाणान् उद्दोलयन्।

XXXII यीशुः कथितवान् पितुः सकाशाद् बहूच्युतमकमीषि युधाकं प्राकाशयं तेषां कस्य कर्माणः कारणान् मां पाषाणैराहन्तुम् उद्धतः स्थ?

XXXIII यिहूदीयाः प्रत्यवद्न् प्रशस्तकर्महेतो न इन्तु त्वं मानुषः स्वमीश्वरम् उक्तवेश्वरं निन्दसि कारणादस्तात् त्वां पाषाणैर्हन्मः।

XXXIV तदा यीशुः प्रत्युक्तवान् मया कथितं यूम् ईश्वरा एतद्वयनं युधाकं शास्त्रे लिपितं नास्ति किं?

XXXV तस्माद् येषाम् उद्देशो ईश्वरस्य कथा कथिता ते यदीश्वरगणा उच्यन्ते धर्मग्रान्थस्यायन्यथा भवितुं न शक्यं,

XXXVI तत्पूर्वम् ईश्वरस्य पुत्र इति वाक्यस्य कथनात् यूयं पित्राभिषिक्तं जगति प्रेरितञ्च पुमांसं कथम् ईश्वरनिन्दकं वादय?

XXXVII यद्याहं पितुः कर्म न करोमि तर्हि मां न प्रतीत;

XXXVIII इन्तु यदि करोमि तर्हि मयि युधाभिः प्रत्यये न फृतेऽपि कार्यो प्रत्ययः कियतां, ततो मयि पितास्तीति पितर्याहम् अस्मीति य क्षत्वा विश्वसिष्यथ।

XXXIX तदा ते पुनरपि तं धर्तुम् अयोज्ञत इन्तु स तेषां करेभ्यो निस्तीर्थ

XL पुन यद्यन् आद्यास्ते यत्र पुर्व्य योहन् अमज्जयत् तत्रागत्य न्यवसत्।

XLI ततो बहवो लोकास्तस्मीपम् आगत्य व्याहरन् योहन् किमप्याश्रय्य कर्म नाकरोत् किन्त्वस्मिन् मनुष्ये या यः कथा अकथयत् तः सर्वाः सत्याः;

XLI तत्र य बहवो लोकास्तस्मिन् व्यवसन्।

XI

I अनन्तरं मरियम् तस्या भगिनी मर्था य यस्मिन् वैथनीयाग्रामे वसतस्मिन् ग्रामे इलियासर् नामा पीडित एक आसीत्।

II या मरियम् प्रभुं सुगच्छितेलैन मर्दयित्वा स्वकेशीस्तस्य यरणौ सममार्जत् तस्या भ्राता स इलियासर् रोगी।

III अपरअन्न हे प्रभो भवान् यस्मिन् प्रीयते स एव पीडितोस्तीति कथां कथयित्वा तस्य भगिन्यौ प्रेषितवत्यौ।

IV तदा यीशुरिमां वार्ता श्रुत्वाकथयत पीडेयं मरणार्थं न किन्त्वीश्वरस्य महिमार्थम् ईश्वरपुत्रस्य महिमप्रकाशर्थार्थं जाता।

V यीशु यद्यपिमर्थायां तद्विज्ञायाम् इलियासरि चाप्रीयत,

VI तथापि इलियासरः पोडायाः कथं श्रुत्वा यत्र आसीत् ततैव हिन्दूयमतिष्ठत्।

VII ततः परम् स शिष्यानकथयद् वयं पुन यिहूदीयप्रदेशं यामः।

VIII ततस्ते प्रत्यवद्न् हे गुरो स्वल्पदिनानि गतानि यिहूदीयास्त्वां पाषाणै हन्तुम् उद्धतास्तथापि किं पुनस्तन्त्र यास्यसि?

IX यीशुः प्रत्यवद्न् एकस्मिन् दिने किं द्वादशाघटिका न भवन्ति? कोपि दिवा गच्छन् न स्खलति यतः स एतज्जगतो दीप्तिं प्राप्नोति।

X इन्तु रात्रौ गच्छन् स्खलति यतो हेतोस्तत्र दीप्ति नास्ति।

XI योमा कथां कथयित्वा स तानवद्दृ, अस्माकं बन्धुः इलियासर् निद्रितोभृद् इदानीं तं निद्रातो जागरयितुं गच्छामि।

XII यीशु मृतौ कथाभिमां कथितवान् इन्तु विश्रामार्थं निद्रायां कथितवान् इति ज्ञात्वा शिष्या अकथयन्,

XIII हे गुरो स यदि निद्राति तर्हि भद्रमेव।

XIV तदा यीशुः स्पष्टं तान् व्याहरत्, इलियासर् अभियत;

XV इन्तु यूयं यथा प्रतीथ तदर्थमाह तत्र न स्थितवान् इत्यस्माद् युधानिमितम् आह्वादितोऽ, तथापि तस्य समीपे याम।

XVI तदा योमा यं हिदुम् वदन्ति स सज्जिनः शिष्यान् अवद्दृ वयमपि गत्वा तेन सार्वद्वयियामहै।

- XVII** યોશુસ્તત્રોપસ્થાય ઇલિયાસર: શમશાને સ્થાપનાતું ચત્વારિ દિનાનિ ગતાનીતિ વાર્તાં શુતવાનું
- XVIII** વૈધનીયા પિરુશાલમ: સમીપસ્થા ક્રોણીકમાત્રાન્તરિતા;
- XIX** તસ્માદ્ બહવો પિછૂદીયા મર્થા મરિયમન્ત્ર ભ્યાતુશોકાપનાં સાન્ત્વચિતું તથો: સમીપમ્યું આગચ્છનું
- XX** મર્થાં યોશોરાગમનવાર્તાં શુતવૈવ તં સાક્ષાદું અકરોત્ કિન્તુ મરિયમ્યું ગેહ ઉપવિશ્ય સ્થિતાં
- XXI** તદા મર્થાં યોશુમવાદત્, હે પ્રભો યદિ ભવાનું અત્રાસ્થાસ્યત્ તહીં મમ ભાતા નામરિષ્યતું
- XXII** કિન્ત્વદાનીમપિ યદ્ ઈશ્વરે પ્રાર્થયિષ્યતે ઈશ્વરસ્તદ્ દાસ્યતીતિ જાનેડહં
- XXIII** યોશુરવાદીત્ તવ ભાતાનું સમુદ્ધાસ્યતિ
- XXIV** મર્થાં વ્યાહરત્ શેષદિવસે સ ઉત્થાનસમયે પ્રોત્થાસ્યતીતિ જાનેડહં
- XXV** તદા યોશુ: કથિતવાનું અહેવ ઉત્થાપચિતા જીવચિતા ચ યઃ કશ્ચન મધિ વિશ્વસિતિ સ મૃત્વાપિ
- જીવિષ્ટિતિ:
- XXVI** યઃ કશ્ચન ચ જીવનું મધિ વિશ્વસિતિ સ કદાપિ ન મરિષ્યતિ, અસ્યાં કથાયાં કિ વિશ્વસિષિ?
- XXVII** સાવદત્ પ્રભો પસ્યાવતરણપેક્ષાસ્તિ ભવાનું સંભેવાભિષિકત ઈશ્વરસુત્ ઇતિ વિશ્વસિભિ
- XXVIII** ઇતિ કથાં કથયિતવા સા ગત્વા સ્વાં ભગીની મરિયમં ગુપ્તમાહૃય વ્યાહરત્ ગુરુરૂપતિષ્ઠતિ
- વામાહૃયતિ ચ
- XXIX** કથામિમાં શુતવા સા તૂર્ણમ્યું ઉત્થાય તસ્ય સમીપમ્યું આગચ્છતું
- XXX** યોશુ ગ્રામમધયં ન પ્રવિશ્ય યત્ર મર્થાં તં સાક્ષાદું અકરોત્ તત્ ત્રિ સ્થિતવાનું
- XXXI** યે પિછૂદીયા મરિયમા સાંક ગુહે તિજનતસામ્ય અસાન્તવન તે તાં ક્ષિપ્રમ્યું ઉત્થાય ગચ્છન્તિ વિલોક્ય
- વ્યાહરનું સ શમશાને રોદિતું ચાતિ, ઈચ્યુકત્વા તે તસ્યાં પશ્વાદ અગચ્છનું
- XXXII** યત્ર યોશુરતિજ્ઞત્ તત્ ત્રિ મરિયમ્યું ઉપસ્થાય તં દૃષ્ટ્વા તસ્ય ચરણયો: પતિત્વા વ્યાહરત્ હે પ્રભો યદિ
- ભવાનું અત્રાસ્થાસ્યત્ તહીં મમ ભાતા નામરિષ્યતું
- XXXIII** યોશુસાં તસ્યાઃ સંજ્ઞિનો પિછૂદીયાંક્ષ રૂદ્તો વિલોક્ય શોકાર્તાઃ સનું દીર્ઘ નિશ્વસ્ય કથિતવાનું તં
- કુગ્રાસ્થાપયત?
- XXXIV** તે વ્યાહરનું હે પ્રભો ભવાનું આગાત્ય પશ્યતું
- XXXV** યોશુના કન્દિતં
- XXXVI** અતએવ પિછૂદીયા અવદનું પશ્યતાયં તસ્મિનું કિદ્દુગ્ અપ્રિયતા
- XXXVII** તેથાં કેચિદ અવદનું યોન્ધાય ચક્ષુષી દટવાનું સ કિમ્યું અસ્ય મૃત્યું નિવારયિતું નાશકનોત્
- XXXVIII** તતો યોશુ: પુનરનર્દીર્ધ નિશ્વસ્ય શમશાનાન્તિકમ્યું આગચ્છતું તત્ શમશાનમ્યું એક ગફ્વર તન્મુખે
- પાણાણ એક આસીતું
- XXXIX** તદા યોશુરવદ્દ એનાં પાણાણમ્યું અપસારયત, તત: પ્રમીતસ્ય ભગીની મર્થાવદત્ પ્રભો, અધુના તત્
- દુંઘો જાતિ: યતોધ ચત્વારિ દિનાનિ શમશાને સ તિષ્ઠતિ
- XL** તદા યોશુરવાદીત્, યદિ વિશ્વસિષિ તરીકીશરસ્ય મહિમપ્રકાશં દ્રક્ષ્યસિ કથામિમાં કિ તુલ્યં નાકથયં?
- XLI** તદા મૃતસ્ય શમશાનાતું પાણાણોપસારિતે યોશુરૂર્દ્વં પશ્યનું અકથયત્, હે પિત ર્મનેવેસનમ્યું અશૃણો:
- કારણાદસ્માત् ત્વાં ધન્યં વદામિ
- XLII** ત્વાં સતતં શુશોષિ તદધારું જાનામિ, કિન્તુ ત્વાં માં યત્ પ્રેરયસ્તદ્ પથાસ્મિનું સ્થાને સ્થિતા લોકા
- વિશ્વસન્તિ તદર્થમ્ હંદ વાદ્ય વદામિ
- XLIII** ઇમાં કથાં કથયિતવા સ પ્રોચ્યૈરાહૃયત્, હે ઇલિયાસર્ બહિરાગચ્છા
- XLIV** તત: સ પ્રમીતઃ શમશાનવસ્ત્રે બ્રહ્મકૃતસત્પાદો ગાત્રમાર્જનવાસસા બ્રહ્મમુખશ્ર બહિરાગચ્છતું
- યોશુરદિતવાનું બધનાનિ મોચયિત્વા ત્યજતૈનાં
- XLV** મરિયમઃ: સમીપમ્યું આગતા યે પિછૂદીયલોકાસ્તદા યોશોરેતત્ કર્માપશ્યનું તેથાં બહવો વશ્વસનું
- XLVI** કિન્તુ કેચિદન્યે કિરુણિનાં સમીપં ગત્વા યોશોરેતસ્ય કર્માણો વાતામ્યું અવદનું
- XLVII** તત: પરં પ્રધાનયાજકાઃ કિરુણિનાશ્ચ સભાં ફૂત્વા વ્યાહરનું વયં કિ કુર્મઃ? એષ માનવો
- બહૂન્યાશ્રયકમાણિ કરોતિ

XLVIII યદીદ્શાં કર્મ કર્તૃ ન વારયામસ્તહિ સર્વે લોકાસ્તસ્મિન્ વિશ્વસિષ્યન્તિ રોમિલોકાશ્વાગત્યાસમાકમ્ અનયા રાજધાન્યા સાર્દી રાજ્યમ્ આણેત્સન્તિ

XLIX તદા તેખાં કિયફાનામા યસ્તસ્મિન્ વત્સરે મહાયાજકપદે ન્યુજ્યત સ પ્રત્યવદ્દ યું કિમપિ ન જાનીથે;

L સમગ્રદેશસ્ય વિનાશતોપિ સર્વલોકાર્થમ્ એકસ્ય જનસ્ય મરણામ્ અસ્માકું મફ્લાહેતુકમ્ એતસ્ય વિવેચનામપિ ન કુરુથું

LI એતાં કથાં સ નિજબુદ્ધયા વ્યાહરદ્દ ઇતિ ન,

LII કિન્તુ યોશ્સુસ્તદેશીયાનાં કારણાત્ પ્રાણાન્ ત્યક્ષતિ, દિશિ દિશિ વિકીણાન્ ઈશ્વરસ્ય સન્તાનાન્ સંગૃહૈકજાતિ કરિષ્યતિ ચ, તસ્મિન્ વત્સરે કિયફા મહાયાજકત્વપદે નિયુક્તઃ સન્ ઈં ભવિષ્યદ્વાક્યં કથિતવાનું

LIII તદ્દિનમારભ્ય તે કથં તં હંતું શક્નુવન્તીતિ મન્ત્રણાં કર્તૃ પ્રારેભિરે

LIV અતયેવ યિહૂદીયાનાં મધ્યે યોશુ: સપ્રકાશાં ગમનાગમને અકૃત્વા તસ્માદ્ ગત્વા પ્રાન્તરસ્ય સમીપસ્થાયિપ્રદેશસ્યેફાયિમ્ નામિન નગરે શિષ્યૈ: સાકું કાલં યાપયિતું પ્રારેભે

LV અનન્તરં યિહૂદીયાનાં નિસ્તારોત્સવે નિકટવત્તિનિ સત્તિ તદૃત્સવાત્ પૂર્વ સ્વાન્ શૂચીન્ કર્તૃ બહવો જના ગ્રામેભ્યો યિરુશાલમ્ નગરમ્ આગચ્છનું

LVII યોશોરન્દેખણો ફૂત્વા મનીદે દાઢાયમાના: સન્ત: પરસ્પરં વ્યાહરન્દ યુભાકું કીદુશો બોધો જાયતે? સ કિમ્ ઉત્સવેદસ્મિન્ અત્રાગમિષ્યતિ?

LVIII સ ચ કુગ્રાસ્તિ યદૈતાત્ કિશ્ચદ્ વેતિ તાહીં દર્શયતુ પ્રધાનયાજકઃ ફિરશિનશ્ર તં ધર્તું પૂર્વમ્ ઈમામ્ આજાં પ્રાચારયનું

XII

I નિસ્તારોત્સવાત્ પૂર્વ દિનખટકે સ્થિતે યોશુ ર્થી પ્રમીતમ્ ઈલિયાસરં શમશાનાદ્ ઉદ્દ્ધાપરત્ તસ્ય નિવાસસ્થાન્ વૈથનિયાગ્રામમ્ આગચ્છતુ

II તત્ તદર્થ્ ૨૪ન્યાં ભોજ્યે ફૂતે મર્થા પર્યાવેષયદ્ ઈલિયાસર્ ચ તસ્ય સક્રિલિઃ સાર્દી ભોજનાસન ઉપાવિશતુ

III તદા મરિયમ્ અર્દ્ધસેટકું બહુમુલ્ય જટામાંસીય તૈલમ્ આનીય યોશોશ્વરણયો મર્દયિત્વા નિજકેશ માર્દુમ્ આરભતઃ; તદા તૈલસ્ય પરિમલેન ગૃહમ્ આપોદિતમ્ અભવત્તુ

IV ચ: શિમોન: પુત્ર રિષ્કરિયોતીયો યિહૂદાનામા યોશું પરકરેણુ સમર્પિષ્યતિ સ શિષ્યસ્તદા કથિતવાનું

V અતેતૌલં ત્રિલિઃ શરી મુદ્રાપદૈ વિકીંતં સદ્ દરિદ્રેભ્ય: ફૂતો નાદીયત?

VI સ દરિદ્રલોકાર્થમ્ અચિન્તયદ્ ઇતિ ન, કિન્તુ સ ચૌર એવં તન્નિકટે મુદ્રાસમુટકસ્થિત્યા તન્મધ્યે યદતિજ્ઞત્ તદ્યાહરત્ તસ્માદ્ત કારણાદ્ ઈમાં કથામકથયતુ

VII તદા યોશુકથયદ્ એન્માં મા વારય સા મન્ શમશાનસ્થાપનિનાર્થ તદ્રક્ષયતુ

VIII દરિદ્રા યુભાકું સન્તિધી સર્વદા તિજન્તિ કિન્તવહ્ સર્વદા યુભાકું સન્તિધી ન તિજામિ

IX તત્: પરં યોશુસત્રાસ્તીતિ વાર્તા શ્રુત્વા બહવો યિહૂદીયાસં શમશાનાદૃત્યાપિતમ્ ઈલિયાસરાત્ દ્રષ્ટું તત્ સ્થાનમ્ આગચ્છનોના

X તદા પ્રધાનયાજકાસ્તમ ઈલિયાસરમપિ સંહર્તુમ્ અમન્ત્રયન્;

XI ચતુર્તેન બહવો યિહૂદીયા ગત્વા યોશી વ્યશ્વસનુ

XII અનન્તરં યોશુ રિષ્કરાલમ્ નગરમ્ આગચ્છતીતિ વાર્તા શ્રુત્વા પરેડહનિ ઉત્સવાગતા બહવો લોકઃ

XIII બજર્જુરપત્રાયાનીય તં સાક્ષાત્ કર્તું બહિરાગત્ય જ્ય જ્યેતિ વાચ્યે પ્રોચ્યે વક્તુમ્ આરભન્ત, ઈસાયેલો ચો રાજા પરમેશ્વરસ્ય નામાગચ્છતિ સ ધન્યઃ|

XIV તદા "હે સિયોન: કન્યે મા ભૈથી: પશ્યાયં તવ રાજા ગર્ભબશાવકમ્ આરાધ્યાગચ્છતિ"

XV ઇતિ શાસ્ત્રીયવચ્ચનાનુસારેણ યોશુરેકું યુવગ્રહદ્ભું પ્રાય તદ્દુપ્યરોહતુ

XVI અસ્યા: ધટનાયાસ્તાત્પર્ય શિષ્યા: પ્રથમં નાબુધન્ત, કિન્તુ યોશી મહિમાનં પ્રાપે સત્તિ વાક્યમિંદ તસ્મિન અકથ્યત લોકાશ્ર તમ્રતીત્યમ્ અકુર્વન્ ઇતિ તે સ્મૃતવન્તાઃ|

XVII स इवियासरं श्मशानाद् आगन्तुम् आहितवान् श्मशानाच्च उदस्थापयद् ये ये लोकास्तत्कर्म्य साक्षाद् अपश्यन् ते प्रमाणं दातुम् आरभन्ता।

XVIII स अेतादृशम् अङ्गुतं कर्मकरोत् तस्य जनश्रुते लोकास्तं साक्षात् कर्तुम् आगच्छन्।

XIX ततः फिरिशिनः परस्परं वक्तुम् आरभन्त युधांकं सर्वाश्रोषा वृथा जाताः, इति किं यूयं न बुध्यधेऽप्यत सर्वे लोकास्तस्य पश्चाद्वितीयोभवन्।

XX भजनं कर्तुम् उत्सवागतानां लोकानां कठिपाया जना अन्यदेशीया आसन्,

XXI ते गालीलीयपैटैदानिवासिनः फिरिपस्य समीपम् आगत्य व्याहरन् हे महेष्ठ वयं यीशुं द्रष्टुम् इच्छामः।

XXII ततः फिरिपो गत्वा आन्द्रियम् अवदृप पश्चाद् आन्द्रियफिरिपौ यीशवे वार्ताम् अकथयतां।

XXIII तदा यीशुः प्रत्युदितवान् मानवसुतस्य महिमप्राप्तिसमय उपस्थितः।

XXIV अहं युधानतियार्थं वदामि, धान्यबीजं मृत्तिकायां पतित्वा यद्दि न मृत्यते तर्हेकाकी तिष्ठति किन्तु यदि मृत्यते तर्हि बहुगुणां फलं फलति।

XXV यो जने ऽन्नं निजप्राणान् प्रियान् जनाति स तान् धारयिष्यति किन्तु ये ऽन्नं जन इहलोके निजप्राणान् अप्रियान् जनाति से ऽन्ननात्युः प्राप्तुं तान् रक्षिष्यति।

XXVI कश्चिद् यदि मम सेवको भवितुं वाञ्छिति तर्हि स मम पश्चाद्वामी भवतु, तस्माद् अहं यत्र तिष्ठामि मम सेवकोपि तत्र स्थास्यति; यो जनो मां सेवते मम पितापि तं सम्भव्यते।

XXVII साम्रातं मम प्राणा व्याकुला भवन्ति, तस्माद् हे पितर अेतस्मात् समयान् मां रक्ष, इत्यहं किं प्राथयिष्ये? किन्त्वहम् अेतत्समयार्थम् अवतीर्णवान्।

XXVIII हे पितः स्वनाम्नो महिमामानं प्रकाशयः; तनैव स्वनाम्नो महिमामानम् अहं प्राकाशयं पुनरपि प्रकाशयिष्यामि, एषो गगाणीया वाणी तस्मिन् समयेऽजप्यते।

XXIX तर्शुत्वा समीपस्थलोकानां केविद् अवदन् मेघादगर्ज्ञत्, केविद् अवदन् स्वर्गीयदूतोडनेन सह कथामयकथत्।

XXX तदा यीशुः प्रत्यवाहीतु, मदर्थं शब्दोयं नाभूत् युध्यदर्थमेवाभूत्।

XXXI अधुना जगतोस्य विचारः सम्पत्स्यते, अधुनास्य जगतः पती राज्यात् योष्यति।

XXXII यद्यर्थं पृथिव्या उदृद्ये प्रोत्यापितोस्मि तर्हि सर्वान् मानवान् स्वसमीपम् आकर्षिष्यामि।

XXXIII कथं तस्य मृति भविष्यति, अेतद् बोधयितुं स इमां कथाम् अकथयतु।

XXXIV तदा लोका अकथयन् सोभिष्यितः सर्वदा तिष्ठति व्यवस्थाग्रन्थे श्रुतम् अस्मालिः, तर्हि मनुष्यपुरुः प्रोत्यापितो भविष्यतीति वाक्यं कथं वदसि? मनुष्यपुरोये कः?

XXXV तदा यीशुरकथायद् युधामिः सार्द्धम् अव्यविनानि ज्योतिरास्ते, यथा युधान् अन्धकारो नाश्चाद्यति तर्द्यं यावत्कालं युधामिः सार्द्धं ज्योतिस्तिष्ठति तावत्कालं गच्छतः यो जनोऽन्धकारे गच्छति स कुरु यातीति न जनाति।

XXXVI अतअेव यावत्कालं युधामिं निकटे ज्योतिरास्ते तावत्कालं ज्योतीश्वप्सन्ताना भवितुं ज्योतिषि विश्वसितः इमां कथां कथयित्वा यीशुः प्रस्थाय तेष्यः स्वं गुप्तवान्।

XXXVII यद्यपि यीशुस्तेषां समक्षम् अेतावदाश्चर्यकर्माणि फृतवान् तथापि ते तस्मिन् न व्यश्वसन्।

XXXVIII अतअेव कः प्रत्येति सुसंवादं परेशास्त् प्रयारितं? प्रकाशते परेशस्य उस्तः कस्य य सन्निधौ? विश्विष्यनविष्यद्वाहिना यदेतद् वाक्यमुक्तं तत् सङ्कलम् अल्पवत्।

XXXIX ते प्रत्येतुं नाशन्कुवन् तस्मिन् विश्विष्यनविष्यद्वाहिना पुनरवाहीद्।

XL यदा, "ते नयने न पश्यन्ते ते भनः सु परिवर्तितेषु य तानां यथा स्वस्थान् न करोमि तथा स तेषां लोचनान्यन्धानि कृत्वा तेषामन्तःकरणानि गाढानि करिष्यति।"

XLI विश्विष्यो यदा यीशो महिमामानं विलोक्य तस्मिन् कथामकथयत् तदा भविष्यद्वाक्यम् ईदृशं प्रकाशयत्।

XLII तथाच्यपितनां बहवस्तस्मिन् प्रत्यायन् किन्तु फिरिशनस्तान् भजनगृहाद् दूरीकुर्वन्तीति भयात् ते तं न स्वीकृतवन्तः।

XLIII यत ईश्वरस्य प्रशंसातो मानवानां प्रशंसायां तेऽप्रियन्ता।

XLIV तदा यीशुरुचयैः कारम् अकथयद् यो जनो मधि विश्वसिति स केवले मधि विश्वसितीति न, स मत्रेकेदपि विश्वसिति।

XLV यो जनो मां पश्यति स मत्रेकमपि पश्यति।

XLVI यो जनो मां प्रत्येति स यथान्धकारे न तिष्ठति तदर्थम् अहं ज्योतिः स्वरूपो भूत्वा जगत्यस्मिन् अवतीर्णवान्।

XLVII मम कथां श्रुत्वा यदि कश्चिन् न विश्वसिति तर्हि तमहं दोषिणं न करोमि, यतो हेतो र्जगतो जनानां दोषान् निश्चितान् कर्तुं नागत्य तान् परियातुम् आगतोम्बि।

XLVIII यः कश्चिन् मां न श्रुत्वा मम कथं न गृह्णाति, अन्यस्तं दोषिणं करिष्यति वस्तुतस्तु यां कथामहम् अयकथं सा कथा चरमेऽनिः तं दोषिणं करिष्यति।

XLIX यतो हेतोरेव स्वतः किमपि न कथयामि, किं किं मया कथयितव्यं किं समुपदेष्टव्यञ्ज इति मत्रेरपिता पिता मामाशाप्यतु।

L तस्य साक्षा अनन्तायुरित्यर्हं जानामि, अतत्येवाहं यत् कथयामि तत् पिता यथाक्षाप्यत् तथैव कथयाम्यहम्।

XIII

I निस्तारोत्सवस्य किञ्चित्कालात् पूर्व्यं पृथिव्याः पितुः समीपगमनस्य समयः सन्निर्धोभूद् इति ज्ञात्वा यीशुराप्यथमाद् येषु जगत्प्रवासिध्वात्मीयलोकेषु प्रेम करोति स्म तेषु शेषं यावत् प्रेम कृतवान्।

II पिता तस्य हस्ते सर्व्यं समर्पितवान् स्वयम् ईश्वरस्य समीपाद् आगच्छद् ईश्वरस्य समीपं यास्यति य, सव्वाण्येतानि ज्ञात्वा रजन्यां भजने सम्पूर्णा सति,

III यदा शैतान् तं परहस्तेषु समर्पयितुं शिमोनः पुत्रस्य ईर्ष्यारियोतियस्य यिहूदा अन्तःकरणे कुप्रवृत्तिं समाप्तयत्,

IV तदा यीशु भौजनासनाद् उत्थाय गात्रवस्त्रं मोचयित्वा गात्रमार्जनवस्त्रं गृहीत्वा तेन स्वकटिम् अवधात्,

V पश्चाद् एकपात्रे जलम् अभिषित्य शिष्याणां पादान् प्रक्षाल्य तेन कटिबद्धगात्रमार्जनवाससा मार्झु प्रारब्धत्।

VI ततः शिमोनिप्तिरस्य समीपमागते स उक्तवान् छ प्रभो भवान् किं मम पादौ प्रक्षालयिष्यति?

VII यीशुरुदितवान् अहं यत् करोमि तत् सम्प्रति न जानासि किन्तु पश्चाज् ज्ञास्यसि।

VIII ततः पितरः कथितवान् भवान् कदापि मम पादौ न प्रक्षालयिष्यति यीशुरकथयद् यदि त्वां न प्रक्षालये तर्हि मधि तव क्रीयांशो नास्ति।

IX तदा शिमोनिप्तिरः कथितवान् छ प्रभो तर्हि केवलपादौ न, मम हस्तौ शिरश्च प्रक्षालयतु।

X ततो यीशुरवद्दृ यो जनो धौतस्तस्य सर्व्याङ्गिपरिष्कृतत्वत् पादौ विनान्याङ्गस्य प्रक्षालनापेक्षा नास्ति। यूपं परिष्कृता इति सत्यं किन्तु न सर्व्यं,

XI यतो यो जनसं परकरेषु समर्पयिष्यति तं स ज्ञातवान्; अतत्येव यूपं सर्व्यं न परिष्कृता इमां कथां कथितवान्।

XII इत्यं यीशुस्तेषां पादान् प्रक्षाल्य वस्त्रं परिधायासने समुपविश्य कथितवान् अहं युष्मान् प्रति किं कम्मकिर्ण जनीय?

XIII यूपं मां गुरुं प्रभुञ्च वदथ तत् सत्यमेव वदथ यतोऽस्त्रेव भवामि।

XIV यद्याहं प्रभु गुरुञ्च सन् युष्माकं पादान् प्रक्षालितवान् तर्हि युष्माकमपि परस्परं पादप्रक्षालनम् उचितम्

XV अहं युष्मान् प्रति यथा व्यवाहरं युष्मान् तथा व्यवहर्तुम् एकं पन्थानं दर्शितवान्।

XVI अहं युष्मानितयार्थं वदामि, प्रभो दर्शो न महान् प्रेरकात्य प्रेरितो न महान्।

XVII इमां कथां विदित्वा यदि तदनुसारतः कम्माणि कुरुथ तर्हि यूपं धन्या भविष्यथ।

XVIII सर्व्यो युष्मासु कथामिमां कथयामि इति न, ये मम मनोनीतास्तानहं जानामि, किन्तु मम भक्ष्याणि यो भुजक्ते मत्राणप्राप्तिकूल्यतः। उत्थापयति पादस्य मूलं स ऐष मानवः। यदेतद् धर्मपुस्तकस्य वयनं तदनुसारेणावश्यं धरिष्यते।

XIX અહું સ જન ઇત્યત્ર યથા યુષ્માક વિશ્વાસો જાયતે તદર્થી એતાદૃશઘટનાતું પૂર્વમું અહમિદાની યુષ્મભ્યમકથયમું

XX અહું યુષ્માનતીવ યથાર્થ વદામિ, મયા પ્રેરિતં જનં યો ગૃહ્ણાતિ સ મામેવ ગૃહ્ણાતિ યશ્ર માં ગૃહ્ણાતિ સ મલ્યેરક્ત ગૃહ્ણાતિ।

XXI એતાં કથાં કથચિત્વા યીશુ દૂઃખી સન્પ્રમાણં દત્તવા કથિતવાનું અહું યુષ્માનતીવથાર્થ વદામિ યુષ્માકમું એકો જનો માં પરકરેખું સમપથિષ્યતિ।

XXII તતઃ સ કમુદ્રિશ્ય કથામેતાં કથિતવાનું ઇત્યત્ર સન્દિગ્ધાઃ શિષ્યાઃ પરસ્પરં મુખમાલોકથિતું પ્રારભન્તા।

XXIII તસ્મિનું સમયે યીશુ યસ્તિનું અપ્રીયત સ શિષ્યસત્તસ્ય વક્ષઃસ્થલમું અવાલમ્બતા।

XXIV શિમોનિપિતરસ્તં સફ્કેતેનાવદત્તું અરયં કમુદ્રિશ્ય કથામેતામું કથયતીતિ પુષ્ટા।

XXV તદા સ યીશો ર્વક્ષઃસ્થલમું અવલમ્બ્ય પૃષ્ઠવાનું હે પ્રભો સ જનઃ કઃ? :

XXVI તતો યીશુઃ પ્રત્યવદ્દ એકોભાઈં પૂર્પું મજજીથિત્વા યસ્તે દાસ્યામિ સાયેવ સઃ; પદ્ધાતું પૂપખાડમેક્ક મજજીથિત્વા શિમોનો: પુત્રાય ઈજ્જકરિયોતીયાય યિહૂદી દંતવાનું

XXVII તસ્મિનું દત્તે સતિ શૈતાનું તમાશ્રયત્તું તદા યોશેસ્તમું અવદત્ત ત્વં યત્ત કરિષ્યાસિ તત્ત ક્ષિપ્તં કુરા।

XXVIII કિન્તુ સ યેનાશેયેન તાં કથામકથયત્તું તમૂં ઉપવિષ્ટોકાનાં કોપિ નાબુધ્યતા;

XXIX કિન્તુ યિહૂદાઃ સમીપે મુદ્રાસમ્યુટકસ્થિતે: કેવિદું ઇત્યમું અબુધ્યન્ત પાર્વણાસાદનાર્થ કિમપિ દ્રવ્યં કેતું વા દરિદ્રોઽય: કિચ્છિદું વિતરિતું કથિતવાનું

XXX તદા પૂપખાડગ્રહણાતું પરં સ તૂર્ણ બહિરગાચ્છત્તું રાનિશ્ચ સમુપસ્થિતા॥

XXXI યિહૂદું બહિર્ગતે યીશુકથયદું ઇધાનીં માનવસુત્તસ્ય મહિમા પ્રકાશતે તેનેશ્વરસ્યાપિ મહિમા પ્રકાશતે।

XXXII યદિ તેનેશ્વરસ્ય મહિમા પ્રકાશતે તર્હીશ્વરોપિ સ્વેન તસ્ય મહિમાનં પ્રકાશયિષ્યતિ તૂષ્ણેવ પ્રકાશયિષ્યતિ।

XXXIII હે વત્સા અહું યુષ્માલિઃ સાદ્ર્દ્ધ કિઞ્ચિત્કાલમાત્રમું આસે, તતઃ પરં માં મુગયિષ્યધે કિન્તવાહું યત્સ્થાનં યામિ તત્સ્થાનં યૂયં ગન્તું ન શક્યથ, યામિમાં કથાં યિહૂદીયેભ્ય: કથિતવાનું તથાધુના યુષ્મભ્યમપિ કથયામિ

XXXIV યૂયં પરસ્પર પ્રીયધ્યમું અહું યુષ્માસુ યથા પ્રીયે યૂયમપિ પરસ્પરમું તથૈવ પ્રીયધ્યં, યુષ્માનું ઇમાં નવીનામું આજાણું આદિશામિ।

XXXV તેનૈવ યદિ પરસ્પર પ્રીયધે તરહી લક્ષ્યણોનેન યૂયં ભમ શિષ્યા દાતિ સર્વે જ્ઞાતું શક્યાન્તિ।

XXXVI શિમોનપિતર: પૃષ્ઠવાનું હે પ્રભો ભવાનું કુત્ર યાસ્યતિ? તતો યીશુઃ પ્રત્યવદ્દ અહું યત્સ્થાનં યામિ તત્સ્થાનં સાભ્રત મમ પશ્ચાદું ગન્તું ન શક્નોષિ કિન્તુ પશ્ચાદું ગમિષ્યાસિ।

XXXVII તદા પિતર: પ્રત્યુત્તિવાનું હે પ્રભો સાભ્રત હુતો હેતોસ્તવ પશ્ચાદું ગન્તું ન શક્નોમિ? ત્વર્ધ્ય પ્રાણાનું દાતું શક્નોમિ।

XXXVIII તતો યીશુઃ પ્રત્યુક્તવાનું મન્નિમિત્તં કિ પ્રાણાનું દાતું શક્નોષિ? ત્વામહું યથાર્થ વદામિ, કુકુટરવણાતું પૂર્વ ત્વં તિ મિમું અપહોષ્યસે।

XIV

I મનોદુઃખિનો મા ભૂત; ઈશ્વરે વિશ્વસિત મધિ ચ વિશ્વસિતા

II મમ પિતુ ગૃહે બહૂનિ વાસસ્થાનિ સન્તિ નો ચેતું પૂર્વ યુષ્માનું અજાપથિષ્યં યુષ્મદર્થ સ્થાનં સંજીથિતું ગણ્યામિ।

III યદિ ગત્વાહું યુષ્મનિમિત્તં સ્થાનં સંજીજ્યામિ તરહી પનરાગત્ય યુષ્માનું સ્વસમીપ નેષ્યામિ, તતો ચત્રાહું તિજામિ તત્ત્ર યૂયમપિ સ્થાસ્થથ

IV અહું યત્સ્થાનં બજામિ તત્સ્થાનં યૂયં જાનીથ તસ્ય પનથાનમપિ જાનીથ

V તદા થોમા અવદત્તું હે પ્રભો ભવાનું કુત્ર યાતિ તદ્રયં ન જાનીમઃ, તરહી કથ પનથાનં જ્ઞાતું શક્નુમઃ?

VI યીશુકથયદું અહમેવ સત્યજીવનરૂપપથો મયા ન ગન્તા કોપિ પિતુઃ સમીપં ગન્તું ન શક્નોતિ

VII યદિ મામું આજાસ્યત તરહી મમ પિતરમયજાસ્યત કિન્તવધુનાતસ્તં જાનીથ પશ્યથ ચ

VIII તદા ફિલિપ: કથિતવાનું હે પ્રભો પિતરં દર્શય તસ્માદ્સમાઈ યથેણે ભવિષ્યતિ।

IX ਤਤੇ ਥੀਸ਼ੁ: ਪ੍ਰਤਿਆਵਾਈਤ੍ ਹੇ ਫਿਲਿਪ ਯੁਖਾਭਿ: ਸਾਈਮ੍ ਏਤਾਵਦਿਨਾਨਿ ਸਿਤਮਪਿ ਮਾਂ ਕਿ ਨ ਪ੍ਰਤਿਬਿਜ਼ਨਾਚਿ? ਧੋ ਜਨੋ ਮਾਮ੍ ਅਪਸਥਪਤ੍ ਸ ਪਿਤਰਮਾਪਸਥਪਤ੍ ਤਹਿੰ ਪਿਤਰਮ੍ ਅਸਮਾਨ੍ ਦੱਖਿੰਤਿ ਕਥਾਂ ਕਥਾਂ ਕਥਾਂ?

X ਅਹੰ ਪਿਤਰਿ ਤਿ਷ਾਮਿ ਪਿਤਾ ਮਥਿ ਤਿ਷ਤੀਤਿ ਕਿੰ ਤਵ ਨ ਪ੍ਰਤਿਥਿ? ਅਹੰ ਧਾਇਕਾਂ ਵਦਾਮਿ ਤਤ੍ ਸ਼ਵਤੋ ਨ ਵਦਾਮਿ ਕਿੰਨੁ ਧੇ: ਪਿਤਾ ਮਥਿ ਵਿਰਾਜੇ ਸ ਏਵ ਸਵੰਕਮਾਣਿ ਕਰਾਤਿ

XI ਅਤਏਵ ਪਿਤਾਵਹੁੰ ਤਿ਷ਾਮਿ ਪਿਤਾ ਚ ਮਥਿ ਤਿ਷ਤਿ ਮਮਾਸਥਾਂ ਕਥਾਚਾਂ ਪ੍ਰਤਿਥਾਂ ਕੁਰਾਤ, ਨੋ ਚੇਤ੍ ਕਮਹਿੰਤੋ: ਪ੍ਰਤਿਥਾਂ ਕੁਰਾਤ।

XII ਅਹੰ ਯੁਖਾਨਿਤਿਥਾਰਥ੍ ਵਦਾਮਿ, ਧੋ ਜਨੋ ਮਥਿ ਵਿਸ਼ਵਸਿਤ ਸੋਹਮਿਵ ਕਮਾਣਿ ਕਰਿਥਤਿ ਵਰੰ ਤਤੋਪਿ ਮਹਾਕਮਾਣਿ ਕਰਿਥਤਿ ਧੋ ਹੇਤੀਰਾਂ ਪਿਤੁ: ਸਮੀਪੰ ਗਚਾਮਿ।

XIII ਥਥਾ ਪੁਰੇਣ ਪਿਤੁ ਮਹਿਮਾ ਪ੍ਰਕਾਸਤੇ ਤਦਧ੍ ਮਮ ਨਾਮ ਪ੍ਰੋਥਥ ਧਤ੍ ਪ੍ਰਾਰਥਿਥਥਵੇ ਤਤ੍ ਸਫਲਾਂ ਕਰਿਥਾਮਿ।

XIV ਧਦਿ ਮਮ ਨਾਮਾ ਧਤ੍ ਕਿਨਿਛ੍ ਧਾਇਥੇ ਤਹਿੰ ਤਦਧ੍ ਸਾਧਿਥਾਮਿ।

XV ਧਦਿ ਮਥਿ ਪ੍ਰੀਥਥੇ ਤਹਿੰ ਮਮਾਜਾ: ਸਮਾਚਰਤਾ।

XVI ਤਤੋ ਮਥਾ ਪਿਤੁ: ਸਮੀਪੇ ਪ੍ਰਾਰਥਿੰ ਪਿਤਾ ਨਿਰਨਤਰੰ ਯੁਖਾਭਿ: ਸਾਈ ਸਥਾਤੁਮ੍ ਇਤਰਮੇਂਕ ਸਹਾਯਮ੍ ਅਰਥਾਤ੍ ਸਤਿਮਧਮ੍ ਆਤਮਾਨਾਂ ਯੁਖਾਕੁ ਨਿਕਟੋ ਪ੍ਰੇਖਥਿਥਤਿ।

XVII ਅਤੇਜ਼ਾਗੋ ਲੋਕਾਸਤੁ ਗ੍ਰਹੀਤੁ ਨ ਸ਼ਜ਼ੁਵਨਿ ਧਤਸੇ ਤੁ ਨਾਪਥਨ੍ ਨਾਜ਼ਨਿਅ੍ ਕਿੰਨੁ ਧੂਧੁ ਜਾਨੀਥ ਧੋ ਹੇਤੋ: ਸ ਯੁਖਾਕਮਨਤ ਨਿਵਸਤਿ ਯੁਖਾਕੁ ਮਧੇ ਸਥਾਤਿ ਧੇ।

XVIII ਅਹੰ ਯੁਖਾਨੁ ਅਨਾਥਾਨ੍ ਕੁਤਾ ਨ ਧਾਸਾਮਿ ਪੁਨਰਧਿ ਯੁਖਾਕੁ ਸਮੀਪਮ੍ ਆਗਮਿਥਾਮਿ।

XIX ਕਿਤੇਕਾਲਰਤੁ ਪਰਮ੍ ਅਤੁ ਜਗੋ ਲੋਕਾ ਮਾਂ ਪੁਨ ਨ ਦ੍ਰਕਥਨਿ ਕਿੰਨੁ ਧੂਧੁ ਦ੍ਰਕਥ; ਅਹੰ ਜ਼ਿਵਿਥਾਮਿ ਤਸਮਾਤ੍ ਕਾਰਣਾਦ੍ ਧੂਧਮਿ ਜ਼ਿਵਿਥਥ।

XX ਪਿਤਾਵਹੁੰਮਾਸਿ ਮਥਿ ਧ ਧੂਧੁ ਸਥ, ਤਥਾਹੁੰ ਯੁਖਾਸਵਸਿ ਤਦਪਿ ਤਦਾ ਜਾਸਥਥ।

XXI ਧੋ ਜਨੋ ਮਮਾਜਾ ਗ੍ਰਹੀਤਾ ਤਾ ਆਚਰਤਿ ਸਏਵ ਮਥਿ ਪ੍ਰੀਥੇ; ਧੋ ਜਨਿਅ੍ ਮਥਿ ਪ੍ਰੀਥੇ ਸਏਵ ਮਮ ਪਿਤੁ: ਪ੍ਰਿਧਾਤੁ ਭਵਿਥਤਿ, ਤਥਾਹਮਿ ਤਸਮਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਾ ਤਸਮੈ ਸਵੰ ਪ੍ਰਕਾਸਥਿਥਾਮਿ।

XXII ਤਦਾ ਈਝਕਿਥੋਤੀਧਾਦ੍ ਅਨਾਚੋ ਧਿਲ੍ਹਾਦਸਤਮਵਦ੍ ਹੇ ਪ੍ਰਭੋ ਭਵਾਨ੍ ਜਗੋ ਲੋਕਾਨਾਂ ਸਜਿਧੀ ਪ੍ਰਕਾਸਿਤੋ ਨ ਭੂਤਾਸਮਾਨੁ ਸਜਿਧੀ ਕੁਤ: ਪ੍ਰਕਾਸਿਤੋ ਭਵਿਥਤਿ?

XXIII ਤਤੋ ਥੀਸ਼ੁ: ਪ੍ਰਤ੍ਯਉਦਿਤਵਾਨ੍, ਧੋ ਜਨੋ ਮਥਿ ਪ੍ਰੀਥੇ ਸ ਮਮਾਜਾ ਅਧਿ ਗ੍ਰਹਿਤਿ, ਤੇਨ ਮਮ ਪਿਤਾਪਿ ਤਸਮਿਨੁ ਪ੍ਰੇਖਤੇ, ਆਵਾਚੁ ਤਜਿਕਟਮਾਗਤ੍ ਤੇਨ ਸਹੁ ਨਿਵਤਸਥਾਵ।

XXIV ਧੋ ਜਨੋ ਮਥਿ ਨ ਪ੍ਰੀਥੇ ਸ ਮਮ ਕਥਾ ਅਧਿ ਨ ਗ੍ਰਹਿਤਿ ਪੁਨਿਅ੍ ਧਾਮਿਮਾਂ ਕਥਾਂ ਧੂਧੁ ਸ਼੍ਰੇਣੁ ਸਾ ਕਥਾ ਕੇਵਲਸਥ ਮਮ ਨ ਕਿੰਨੁ ਮਮ ਪ੍ਰੇਕਕੋ ਧੇ: ਪਿਤਾ ਤਸਥਾਪਿ ਕਥਾ।

XXV ਇਹਾਨੀਂ ਯੁਖਾਕੁ ਨਿਕਟੇ ਵਿਧਾਨੋਹਮ੍ ਏਤਾ: ਸਕਲਾ: ਕਥਾ: ਕਥਥਾਮਿ।

XXVI ਕਿਨਿਵਤ: ਪਰੰ ਪਿਤਾ ਧ ਸਹਾਯੋਤਥਾਤ੍ ਪਵਿਤ ਆਤਮਾ ਮਮ ਨਾਮਿ ਪ੍ਰੇਰਥਿਥਤਿ ਸ ਸਵੰ ਸ਼ਿਕਥਿਤਾ ਮਥੋਕਤਾ: ਸਮਸਤਾ: ਕਥਾ ਯੁਖਾਨੁ ਸਮਾਰਥਿਥਤਿ।

XXVII ਅਹੰ ਯੁਖਾਕੁ ਨਿਕਟੇ ਸ਼ਾਨਿੰ ਸਥਾਪਿਤਾ ਧਾਮਿ, ਨਿਜਾਂ ਸ਼ਾਨਿੰ ਯੁਖਥਾਂ ਦਦਾਮਿ, ਜਗੋ ਲੋਕਾ ਧਥਾ ਦਦਾਤਿ ਤਥਾਹੁੰ ਨ ਦਦਾਮਿ; ਯੁਖਾਕਮ੍ ਅਨਤ: ਕਰਣਾਨਿ ਦੁ: ਪ੍ਰਿਤਾਨਿ ਭੀਤਾਨਿ ਧ ਨ ਭਵਨਤੁ।

XXVIII ਅਹੰ ਗਤਾ ਪੁਨਰਧਿ ਯੁਖਾਕੁ ਸਮੀਪਮ੍ ਆਗਮਿਥਾਮਿ ਮਥੋਕਤਾ ਵਾਕਧਿਮਿਦ੍ ਧੂਧਮ੍ ਅਤ੍ਰੌਧੇ; ਧਦਿ ਮਥਾਪੇਥਥਵੇ ਤਹਿੰ ਪਿਤੁ: ਸਮੀਪੰ ਗਚਾਮਿ ਮਮਾਸਥਾਂ ਕਥਾਚਾਂ ਧੂਧਮ੍ ਅਵਹਿਥਥਵੇ ਧਤੋ ਮਮ ਪਿਤਾ ਮਤੋਪਿ ਮਹਾਨ੍

XXIX ਤਸਥਾ ਧਟਨਾਥਾ: ਸਮਧੇ ਧਥਾ ਯੁਖਾਕੁ ਬ੍ਰਹਮ੍ ਜਾਧੇ ਤਦਰੰਮ੍ ਅਹੰ ਤਸਥਾ ਧਟਨਾਥਾ: ਪ੍ਰਵੰਮ੍ ਇਹਾਨੀਂ ਯੁਖਾਨ੍ ਏਤਾਂ ਵਾਰਤਾ ਵਦਾਮਿ।

XXX ਇਤ: ਪਰੰ ਯੁਖਾਭਿ: ਸਹ ਮਮ ਬਹਵ ਆਲਾਪਾ ਨ ਭਵਿਥਨਿ ਧਤ: ਕਾਰਣਾਦ੍ ਏਤੁਸਥ ਜਗੋ: ਪਤਿਰਾਗਥਤਿ ਕਿੰਨੁ ਮਥਾ ਸਹ ਤਸਥ ਕੋਪਿ ਸਮਧਨੀ ਨਾਸਤਿ।

XXXI ਅਹੰ ਪਿਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੋਮਿ ਤਥਾ ਪਿਤੁ ਵਿਧਿਵਤ੍ ਕਮਾਣਿ ਕਰੋਮੀਤਿ ਧੇਨ ਜਗੋ ਲੋਕਾ ਜਾਨਨਿ ਤਦਰੰਮ੍ ਉਜਿਕਤ ਵਥੁ ਸਥਾਨਾਦਸਮਾਦ੍ ਗਚਾਮ।

XV

। ਅਹੰ ਸਤਿਦਾਕਾਲਤਾਸਵਰੂਪੀ ਮਮ ਪਿਤਾ ਤੁਧਾਨਪਰਿਚਾਕਸਵਰੂਪਅ।

[॥] मम यामु शाखासु फलानि न भवन्ति ताः स छिनति तथा फलवत्यः शाखा यथाधिकफलानि फलन्ति तदर्थं ताः परिष्करोति।

III ઇદાની મયોક્તિઓપદેશેન યું પરિજ્ઞતાઃ|

IV અતઃ કારણાત્મક મધ્ય તિજીષ્ટ તેનાહમપિ યુખાસુ તિજામિ, યતો હેતો દ્રક્ષાલનાયામું અસંલગ્ના શાખા યથા ફુલવતી ભવિતું ન શક્નોતિ તથા યુખમપિ મય્યતિજીન્ત: ફુલવન્તો ભવિતું ન શક્ન્યા

વ અહું દ્રાક્ષાલતસ્વરૂપો યુવૃત્તિ શાખાસ્વરૂપોઃ; યો જનો મધ્ય તિષ્ઠતિ યત્ર ચાહું તિષ્ઠામિ, સ પ્રચૂરક્ષલૈ: ફુલવાનુભવતિ, કિન્તુ માં વીના યુંથું કિમિપિ કર્તું ન શક્નાથ

VI યું કશ્ચિન મધ્ય ન તિષ્ઠતિ સ શ્રેષ્ઠશાખેવ બહિ નિક્ષિપ્તતે લોકાશ્ર તા આહત્ય વહ્ની નિક્ષિપ્ત દાહ્યન્તિ|

VII યદ્વિ યુધ્યમથી તિજથ મમ કથા ચ યુષ્માસુ તિજતિ તહી યદ્વ વાન્ધિત્વા યાચિષ્યદ્વે યુષ્માકુ તદેવ સફલું ભવિષ્યતિ।

VIII યદું પ્રચૂરકલવન્તો ભવથ તરહી તદ્વારા મમ પિતુ મહિમા પ્રકાશિષ્યતે તથા યું મમ શિખ્યા ઇતિ પરિક્ષાયિષ્યદ્વા

IX પિતા યથા મધ્ય પ્રીતવાનું અહમપિ યુભાસું તથા પ્રીતવાનું અતો હેતો રૂપં નિરન્તરં મમ પ્રેમપાત્રાણિ
ભૂત્વા તિર્થતા।

અહું યથા પિતુરાજા ગુહીત્વા તસ્ય પ્રેમભાજન તિજામિ તથૈવ યુયમપિ યદિ મમાજા ગુહીથ તહીં મમ પ્રેમભાજનાનિ સ્થાસ્યથ

XI યુધજિમિત્ત મમ એ આહ્વાદ: સ યથા ચિરં તિજીતિ યુધાક્મું આનંદશ્ર યથા પૂર્યતે તદર્થ યુધભ્યમું
એતાઃ કથા અત્રકથમ्।

XII અહું યુષ્માસુ યથા પ્રીયે યૂયમપિ પરસ્પરં તથા પ્રીયધ્વમ્ભુ એષા મમાજ્ઞા

XIII भित्राणां कारणात् स्वप्राणादानपर्यन्तं यत् प्रेम तस्मान् महाप्रेम कस्यापि नास्ति।

XIV અહું યદ્યદુઃ આદિશામિ તત્ત્વદેવ યદિ યુધમું આચરત તર્હિ યુધમેવ મમ મિત્રાણિ

XV અદ્યારાભ્ય યુષ્માનું દાસાનું ન વિદ્યામિ યત્ત પ્રમુખ ર્થત કરોતિ દાસસંદૃં ન જાનાતિ; કિન્તુ પિતુઃ સમીપે યદ્યદ અશ્વણવે તત સર્વ્ય યુષ્માનું અજ્ઞાપ્યમું તત્કરારણાદ યુષ્માનું મિત્રાણિ પ્રોક્તવાનાં

XVI યૂંએ માં રોચિતવાન્ત ઇટી ન, કિન્વતહેમે યુધ્ભાનુ રોચિતવાન્ યૂંએ ગત્વા યથા ફ્લાન્-ન્યુત્પાદય તાનિ ફ્લાનિ ચાક્ષયાભિ ભવન્તિ, તદર્થ યુધ્ભાન્-ન્યજુનંજે તસ્માન્ મમ નામ પ્રોચ્ય પિતરે યત્ક કિન્ચિદ્ય યાચિષ્યધે તદેવ સ યુધ્ભબ્યે દાર્યતિ

XVII યું પરસ્પરે પ્રીયધ્વમું અહુમું ઈત્યાજ્ઞાપયામિ।

XVIII જગતો લોકૈ યુષ્માસુ ઋતીયિતેષુ તે પૂર્વ મામેવાર્તીયન્ત ઇતિ યું જાનીથ

XIX યદું યું જગતો લોકા અભવિષ્યત તર્હી જગતો લોકા યુખમાનું આતીયાનું બુદ્ધિવૈષ્યન્ત; કિન્તુ યું જગતો લોકા ન ભવથ, અહું યુખમાનું અસ્માજજગતોડરોચયમું એતસ્માત્ કારણાજજગતો લોકા યુખમાનું અતીયાન્તે

xx દાસ: પ્રમો ર્મહાનુન ન ભવતિ મમૈતતું પૂર્વીં વાક્યેં સ્મરત; તે યદિ મામેવાતાડયનું તહીં યુષ્માનપિ તાડધિષ્ણન્તિ, યદિ મમ વાક્યેં ગૃહિનિત તહીં યુષ્માકમપિ વાક્યેં ગૃહીષ્ણન્તિ।

XXI किन्तु ते मम नामकारणाद् युज्मान् प्रति तादृशं व्यवहरिष्यन्ति यतो यो मां प्रेरितवान् तं ते न जानन्ति।

XXII તેણાં સન્નિધિમું સાગરચ્ય યથાહું નાકથિષ્યાં તરહી તેખાં પાપાં નાભવિષ્યત્ કિન્તવધૂના તેખાં પાપમાચાદિતુમું ઉપાયો નાસ્તિ।

XXIII યો જનો મામુ અતીયતે સ મમ પિતરમપિ અતીયતે।

XXIV યાદુશાનિ કર્માણિ કેનાપિ કદાપિ નાકિયન્ત તાદુશાનિ કર્માણિ યદિ તેખાં સાક્ષાદ અહીં નાકરિષ્યાં તર્હી તેખાં પાંચ નાભવિષ્યત કિન્તુધૂના તે દૃષ્ટવાપિ માં મમ પિતુરાત્મીયન્તા।

XXV તસ્માતું તેડકારણાં મામું અતીયન્તે ચેદેતદું વચ્યાનું તેખાં શાસ્ત્રે લિખિતમાસ્તે તત્ત્વ સફળમું અભવતું

XXVI કિન્તુ પિતુ નિર્જતં યે સહયમર્થતઃ સત્યમયમ् આત્માનં પિતુ: સમીપાદ્ય યુભાક્ષ સમીપે પ્રેધયિષ્ણામિ સ આગત્ય મયિ પ્રમાણં દાસ્યતિ

XXVII यूयं प्रथममारभ्य मया सार्ह्द्धं तिष्ठथ तस्माद्गतो यूयमपि प्रमाणं दास्थथ।

XVI

- I युधाकं यथा वाधा न जायते तदर्थं युधान् अतेऽनि सर्ववाक्यानि व्याहरं।
- II लोका युधान् भजनगृहेभ्यो दूरीकरिष्यन्ति तथा यस्मिन् समये युधान् हत्वा ईश्वरस्य तुष्टि जनकं क्रमाकुर्मं इति मंस्यन्ते स समयं आगच्छन्ति।
- III ते पितरं मात्रं न जानन्ति, तस्माद् युधान् प्रतीदृशम् आचरिष्यन्ति।
- IV अतो हेता: समये समुपस्थिते यथा भम कथा युधाकं मनःसुः समुपतिष्ठति तदर्थं युधाभ्यम् अतां कथां कथायामि युधाभिः सार्थकम् अहं तिष्ठन् प्रथमं तां युधाभ्यं नाकथयां।
- V समीपतं स्वस्य प्रेरयितुः सभीपं गच्छाभिः तथापि त्वं क्व गच्छसि कथाभेतां युधाकं कोपि मां न पृच्छति।
- VI किन्तु मयोक्ताभिराभिः कथालि यृधाकम् अन्तःकरणानि हुःपेन पूर्णान्यभवन्।
- VII तथाप्यहं यथार्थं कथायाभिः मम गमनं युधाकं हितार्थमेव, यतो हेतो गमने न कृते सहायो युधाकं समीपं नामिष्यति किन्तु यदि गच्छाभिः तर्हि युधाकं सभीपे तं प्रेषयिष्याभिः।
- VIII ततः स आगत्य पापपुण्यदण्डेषु जगतो लोकानां प्रबोधं जनयिष्यति।
- IX ते मध्ये न विश्वसन्ति तस्माद्भेतोः पापप्रबोधं जनयिष्यति।
- X युधाकम् अदृश्यः सन्तां पितुः सभीपं गच्छाभिः तस्माद् पूर्णे प्रबोधं जनयिष्यति।
- XI एतेज्जगतोडिपति दृश्यानां प्राप्नोति तस्माद् दण्डे प्रबोधं जनयिष्यति।
- XII युधाभ्यं कथयितुं ममानेकाः कथा आसते, ताः कथा ईदानीं यूयं सोऽनु न शक्नुथः;
- XIII किन्तु सत्यमय आत्मा यदा समागमिष्यति तदा सर्वं सत्यं युधान् नेष्यति, स च वतः किमपि न विष्यति किन्तु यद्युष्टोष्यति तदेव कथयित्वा भाविकार्थं युधान् जापयिष्यति।
- XIV मम महिमानं प्रकाशयिष्यति यतो मदीयां कथां गृहीत्वा युधान् बोधयिष्यति।
- XV पितु र्यद्यु आसते तत् सर्वं मम तस्माद् कारणाद् अवादिष्वं स मदीयां कथां गृहीत्वा युधान् बोधयिष्यति।
- XVI क्रियत्कालात् परं यूयं मां द्रष्टुं न लप्स्यध्वे किन्तु क्रियत्कालात् परं पुन द्रष्टुं लप्स्यध्वे यतोऽहं पितुः सभीपं गच्छाभिः।
- XVII ततः शिष्याणां क्रियन्तो जनाः परस्परं विद्यतुम् आरभन्त, क्रियत्कालात् परं मां द्रष्टुं न लप्स्यध्वे किन्तु क्रियत्कालात् परं पुन द्रष्टुं लप्स्यध्वे यतोऽहं पितुः सभीपं गच्छाभिः, इति यद् वाक्यम् अयं वदति तत् किं?
- XVIII ततः क्रियत्कालात् परम् इति तस्य वाक्यं किं? तस्य वाक्यस्याभिप्रायं वयं बोद्धु न शक्नुमस्तोरिति।
- XIX निगदिते यीशुस्तेषां प्रश्नेषां ज्ञात्वा तेजोऽकथयत् क्रियत्कालात् परं मां द्रष्टुं न लप्स्यध्वे, किन्तु क्रियत्कालात् परं पुन द्रष्टुं लप्स्यध्वे, यामिभां कथामकथयं तस्या अभिप्रायं किं यूयं परस्परं मृगयवेद?
- XX युधानान्हम् अतियथार्थं वदाभिः यूयं कन्तिष्यथ विलपिष्यथ च, किन्तु जगतो लोका आनन्दिष्यन्ति; यूयं शोकाकुला भविष्यथ किन्तु शोकात् परं आनन्दयुक्ता भविष्यथ।
- XXI प्रसवकाल उपस्थिते नामी यथा प्रसववेदनया व्याकुला भवति किन्तु पुत्रे भूमिष्ठे सति मनुष्यैको जन्मना न लोके प्रविष्ट ईत्यानन्दात् तस्यास्तसर्वं दुःखं मनसि न तिष्ठति,
- XXII तथा यूयमपि सामीपतं शोकाकुला भवथ किन्तु पुनरपि युधाभ्यं दर्शनं दास्याभि तेन युधाकम् अन्तःकरणानि सानन्दानि भविष्यन्ति, युधाकं तम् आनन्दञ्च कोपि हर्तु न शक्यति।
- XXIII तस्मिन् दिवसे कामपि कथां मां न प्रक्षयथा युधानान्हम् अतियथार्थं वदाभिः, मम नाम्ना यत् क्रियेद् पितरं याचिष्यध्वे तदेव स दास्यति।
- XXIV पूर्वे मम नाम्ना क्रियपि नायाचध्वं, याचध्वं ततः प्राप्स्यथ तस्माद् युधाकं सम्पूर्णानन्दो जनिष्यते।
- XXV उपमाकथालिः सर्वाण्येतानि युधान् ज्ञापितवान् किन्तु पुस्मिन् समये उपमया नोक्तवा पितुः कथां स्पष्टं ज्ञापयिष्याभिः समयं येतादृशा आगच्छति।
- XXVI तदा मम नाम्ना प्राप्तिष्यध्वे इहं युधाभित्तं पितरं विनेष्ये कथाभिमां न वदाभिः;
- XXVII यतो यूयं मध्ये प्रेम कुरुथ, तथाहम् ईश्वरस्य समीपाद् आगतवान् ईत्यपि प्रतीथ, तस्माद् कारणात् कारणात् पिता स्वयं युधाम् प्रीयते।
- XXVIII पितुः सभीपाज्जन्जन्ज द्वा आगतोस्मि जगत् परित्यज्य च पुनरपि पितुः सभीपं गच्छाभिः।

XXIX તદા શિષ્યા અવદન્તુ હે પ્રભો ભવાનું ઉપમયા નોકત્વાધુના સ્પષ્ટ વદતિ

XXX ભવાનું સર્વજ્ઞઃ કેનચિત્ પૃષ્ઠો ભવિતુમણિ ભવત: પ્રયોજનં નાસ્તીત્યધુનાસ્માં સ્થિરજ્ઞાનં જાતં તસ્માદ્ ભવાનું ઈશ્વરરસ્ય સમીપાદ્ આગતવાનું ઈત્યત્ર વયં વિશ્વસિસ્મિ:

XXXI તતો ચીશુઃ પ્રત્યવાદીદ્ ઇદાની કિં યૂયેં વિશ્વસિસ્મિ?

XXXII પશ્યત સર્વે યૂયેં વિકીષણઃ: સન્તો મામું એકાઉન્ પીરત્યજ્ય સ્વં સ્વં સ્થાનં ગમિષ્યથ, એતાદુઃ: સમય આગચ્છિત વરે પાયેણોપસ્થિતવાનું તથાયેને નોકત્વાધુના ભવામિ યત: પિતા મયા સાર્વ્યમું આસ્તે

XXXIII યથા મયા યુભાંક શાન્તિ જર્થયતે તદર્થમું એતા: કથા યુભાય્યમું અચ્યકથં; અસ્મિન્ જગતિ યુભાંક કલેશો ઘટિષ્યતે કિન્તુક્ષોભા ભવત યતો મયા જગન્નિજ્ઞતાં

XVII

I તત: પરં યીશુરેતાઃ: કથા: કથપિત્વા સર્વાં વિલોક્ષેપાં પ્રાર્થયત્તુ હે પિત: સમય ઉપસ્થિતવાનું: યથા તવ પુત્રસ્તવ મહિમાનં પ્રકાશયતિ તદર્થ તવ નિજપુત્રરસ્ય મહિમાનં પ્રકાશયા

II ત્વં યોલ્લોકાનું તસ્ય હસ્તે સમર્પિતવાનું સ યથા તેચ્યોડનન્તાયું દુદાતિ તદર્થ તવ પ્રાણિમાત્રાણામું અધિપતિત્વબારે તરસ્મે દત્તવાનું

III યસ્ત્વમું અદ્ધ્રુતીય: સત્ય ઈશ્વરરસ્તવયા પ્રેરિતશ્ર યીશુઃ ખ્રીષ્ટ એતથોરભયો: પરિયયે પ્રાતેડનન્તાયું ર્ભવતિ

IV ત્વં યસ્ત્વ કર્મજીણો ભારં મહાં દત્તવાનું તત્ સમ્પન્ન ફૂત્વા જગત્યસ્મિનું તવ મહિમાનં પ્રાકાશયાં

V અતએવ હે પિત જર્ગત્યવિદ્યમાને તવયા સહ તિજીતો મમ યો મહિમાસીતું સમૃતિ તવ સમીપે માં તં મહિમાનં પ્રાપ્યા

VI અન્યચ્ચ ત્વમું એતજગતો યાલ્લોકાનું મહિમું અદદા અહું તેલ્યસ્તવ નામનસ્તત્વજ્ઞાનમું અદદાં, તે તવૈવાસનું તવ તાનું મહિમદાદાઃ; તસ્માતે તવોપદેશમું અગૃહ્યન્ના

VII ત્વં મહાં યાન્ત્ર કિચ્છિદ્ અદદાસ્તત્સર્વ્ય તવ્તો જાયતે ઈત્યધુનાજ્ઞાનનું

VIII મહાં યમુપદેશમું અદદા અહમપિ તેલ્યસ્તમુપદેશમું અદદાં તેપિ તમગૃહ્યનું તવોહું નિર્ગત્ય તવયા પ્રેરિતોભવમું અત્ર ચ વ્યશ્વસનું

IX તેખામેવ નિમિત્તં પ્રાર્થીયેહું જગતો લોકનિમિત્તં ન પ્રાર્થયે કિન્તુ યાલ્લોકાનું મહિમું અદદાસ્તેખામેવ નિમિત્તં પ્રાર્થીયેહું યતસ્તે તવૈવાસાતો

X ચે મમ તે તવ યે ચ તવ તે મમ તથા તે ર્મ્ભ મહિમા પ્રકાશયતો

XI સામ્રાત્મ અસ્મિન્ જગતિ મમાવસ્થિતે: શેષમું અભવત્ અહું તવ સમીપં ગચ્છામિ કિન્તુ તે જગતિ સ્થાસ્યનિતિ: હે પવિત્ર પિતરાવયો ર્થીકત્વમારાતે તથા તેખામાયેકત્વં ભવતિ તદર્થ યાલ્લોકાનું મહિમું અદદાસ્તાનું સ્વનામના રક્ષા

XII યાવન્તિ દિનાનિ જગત્યસ્મિનું તે: સહાહમાસં તાવન્તિ દિનાનિ તાનું તવ નામનાહું રક્ષિતવાનું: યાલ્લોકાનું મહિમું અદદાસ્તાનું સર્વાનું અહમરક્ષાં, તેખાં મધ્યે કેવલ વિનાશપાત્રાં હારિતં તેન ધર્મપુસ્તકરસ્ય વચનં પ્રત્યક્ષં ભવતિ

XIII કિન્તુવધુના તવ સન્ત્રિધિં ગચ્છામિ મયા યથા તેખાં સમ્પૂર્ણાનંદો ભવતિ તદર્થમહું જગતિ તિજ્ઞનું એતા: કથા અકથયમું

XIV ત્વોપદેશં તેલ્યોડદાં જગતા સહ યથા મમ સમ્બન્ધો નાસ્તિ તથા જજતા સહ તેખામપિ સંખ્યાભાસાવાજું જગતો લોકાસ્તાનું અતીયનો

XV ત્વં જગત્સ્તાનું ગૃહાણેતિ ન પ્રાર્થયે કિન્તુવશુભાદ્ રક્ષેતિ પ્રાર્થીયેહું

XVI અહું યથા જગત્સમ્બન્ધીયો ન ભવામિ તથા તેપિ જગત્સમ્બન્ધીયા ન ભવન્તિ

XVII તવ સત્યકથયા તાનું પવિત્રીકુરુ તવ વાક્યમેવ સત્યં

XVIII ત્વં યથા માં જગતિ પ્રૈરયસ્તાથાહમિ તાનું જગતિ પ્રૈરયં

XIX તેખાં હિતાર્થ યથાહું સ્વં પવિત્રીકરોમિ તથા સત્યકથયા તેપિ પવિત્રીભવન્તુ

XX કેવલ એતેખામર્થે પ્રાર્થીયેહું ઇતિ ન કિન્તુવેતેખામુપદેશેન યે જના મધ્ય વિશ્વસિષ્યન્તિ તેખામાયર્થે પ્રાર્થીયેહું

XXI હે પિતસ્તેંાં સર્વેષામ્ એકત્વં ભવતુ તવ યથા મધિ મમ ચ યથા તવ્યેકત્વં તથા તેષામાયાવ્યોરેકત્વં ભવતુ તેન ત્વં માં પ્રેરિતવાન્ ઇતિ જગતો લોકા: પ્રતિઅન્તુ

XXII યથાવ્યોરેકત્વં તથા તેષામાયેકત્વં ભવતુ તેષાં મધિ ચ તવમ્ ઇત્યં તેષાં સમ્પૂર્ણમેકત્વં ભવતુ, ત્વં પ્રેરિતવાન્ ત્વં મધિ યથા પ્રીયસે ચ તથા તેષાં પ્રીતિવાન્ એતદ્યા જગતો લોકા જાનન્તિ

XXIII તદર્થ્ય ત્વં યં મહિમાન મહિમુમ્ અદ્દાસ્તં મહિમાનમ્ અહમપિ તેભ્યો દત્તવાનુ

XXIV હે પિત જગતો નિર્માણાત્ પૂર્વ્ય મધિ સ્નેહ કૃત્વા યં મહિમાન દત્તવાનુ મમ તં મહિમાન યથા તે પશ્યનીતિ તદર્થ્ય ચાલ્લોકાનુ મહિં દત્તવાનુ અહું યત્ તિજામિ તેપિ યથા તત્ તિજનીતિ મમેષા વાભણા

XXV હે યથાર્થિક પિત જગતો લોકેસ્ત્વય્યજાતેપિ ત્વામહુ જાને ત્વં માં પ્રેરિતવાન્ ઇતીમે શિષ્યા જાનન્તિ

XXVI યથાહું તેષુ તિજામિ તથા મધિ યેન પ્રેમાકરોસ્તત્ તેષુ તિજતિ તદર્થ્ય તવ નામાહું તાન્જાપિતવાનુ પુનરપિ જ્ઞાપિષ્યામિ

XVIII

I તા: કથા: કથયિત્વા યીશુ: શિષ્યાનાદાય કિદ્રોનામક સ્તોત ઉત્તીર્થ શિષ્યૈ: સહ તત્ત્વયોદ્યાનં પ્રાવિશતુ

II કિન્તુ વિશ્વાસધાતિપિહૃદાસ્તત્ સ્થાન પરિચીયતે યતો યીશુ: શિષ્યૈ: સાર્ધ કદાચિત્ તત્ સ્થાનમુ અગ્રણીત્

III તદા સ હિંહૃદા: સૈન્યગણાં પ્રધાનયાજકાનાં કિરુશિનાશ્ પદાતિગણશ્ ગૃહીત્વા પ્રદીપાનુ ઉલ્કાનુ અસ્ત્રાણિ ચાદાય તસ્મિનુ સ્થાન ઉપરિથિતવાનુ

IV સ્વં પ્રતિ યદ્ય ઘટિષ્યતે તજ્ જ્ઞાત્વા યીશુરાયેસર: સન્ત તાનપૃષ્ઠત્ કં ગવેષયથ?

V તે પ્રત્યવદ્નુ નાસરતીયં યીશું: તતો યીશુરવાદીઓ અહેવ સઃ; તૈ: સહ વિશ્વાસધાતી હિંહૃદાશ્રાતિજત્

VI તદાહેવ સ તરસ્યૈતાં કથાં શ્રુત્વૈવ તે પશ્વાદેત્ય ભૂમૈ પતિતાઃ

VII તતો યીશું: પુનરપિ પૃથ્વીવાનુ કં ગવેષયથ? તતસ્તે પ્રત્યવદ્નુ નાસરતીયં યીશું

VIII તદા યીશુઃ પ્રત્યુહિતવાનુ અહેવ સ છાપાં કથામયકથમુ: યદિ માભિન્દ્યાદ્યથ તહીમાનુ ગન્તું મા વારયતા

IX ઇત્યં ભૂતે મહિં ચાલ્લોકાનુ અદ્દાસ્તેષામ્ એકમપિ નાહારયમુ ઇમાં ચાં કથાં સ સ્વયમકથયત્ સા કથા સફળા જાતાઃ

X તદા શિમોનિતરસ્ય નિકટે ખજ્ઞલ્લિથતે: સ તં નિજીઓ હિંહૃદી તિન્નવાનુ

XI તતો યીશુઃ પિતરમ્ અવદન્ન ખજ્ઞ કોષે સ્થાપય મમ પિતા મહિં પાતું ચં કંસમ્ અદ્દાત્ તેનાહુ કિ ન પાસ્પામિ?

XII તદા સૈન્યગણાઃ સેનાપતિ હિંહૃદીયાનાં પદાતયશ્ યીશું ઘૃત્વા બદ્ધા હાનન્નામન: કિયજ્ઞા: શશુરસ્ય સમીપે પ્રથમમ્ અનન્યનુ

XIII સ કિયજ્ઞાસ્તસ્મિનુ વત્તસે મહાયાજકત્વપદે નિયુક્તઃ

XIV સન્ત સાધારણલોકાનાં મઙ્ગલાર્થમ્ એકજનસ્ય મરાણમુચિતમ્ ઇતિ હિંહૃદીયૈ: સાર્ધમ્ અમન્ત્રયત્

XV તદા શિમોનિતરોડન્યકશિષ્યશ્ યીશોઃ પશ્વાદ અગ્યથતાં તરસ્યાન્યશિષ્યસ્ય મહાયાજકેન પરિચિતત્વાત્ સ યીશુના સહ મહાયાજકસાણુલિકાં પ્રાવિશતુ

XVI કિન્તુ પિતરો બહિદૂરસ્ય સમીપેતિજ્ઞ અતાયેવ મહાયાજકેન પરિચિત: સ શિષ્ય: પુનર્ભિર્ગત્વા દૌવાયિકાયૈ કથયિત્વા પિતરમ્ અભ્યન્તરમ્ આનયતુ

XVII તદા સ દ્વારકિકા પિતરમ્ અવદન્ત ચં કિ ન તસ્ય માનવસ્ય શિષ્યૈ?: તત: સોવદ્દ અહું ન ભવામિ

XVIII તત: પરં યત્ત્વસાને દાસાઃ પદાતયશ્ શીતહેતોરજ્ઞારૈ વર્હિ પ્રજ્ઞવાય તાપં સેવિતવન્તસ્તત્સથાને પિતરસ્તિજ્ઞનુ તૈ: સહ વહ્નિતાપં સેવિતુમ્ આરભતા

XIX તદા શિષ્યોષુપદેશો ચ મહાયાજકેન યીશુઃ પૃષ્ઠ:

XX સન્ત પ્રત્યુહિતવાનુ સર્વલોકાનાં સમકં કથામકથયં ગુપ્તં કામપિ કથાં ન કથયિત્વા યત્ સ્થાન હિંહૃદીયાઃ સતતં ગણ્યનીત તત્ ભજનગેહે મનિદ્રે ચાલિકયાં

XXI માટા: કૃત: પૃષ્ઠસિ?: યે જાના મદુપર્દેશમ્ અશૃદ્ધનુ તાનેવ પૃષ્ઠ યદ્યદ અવદં તે તત્ જાનિન્તા

XXII તદ્યં પ્રત્યુહિતવાત્ નિકટસ્થપદાતિ રીંગું ચેપેટેનાહન્ત્ વ્યાહરત્ મહાયાજક્મ એવં પ્રતિવદસિ?

XXIII ततो यीशुः प्रतिगदितवान् यद्यप्यथार्थम् अचकथं तर्हि तस्यायथार्थस्य प्रमाणां देहि, किन्तु यदि यथार्थं तर्हि कुतो हेतो मामै अताऽयः?

XXIV पूर्वं हानन् सबन्धनं तं कियक्षामहायाजकस्य समीपं प्रैषयत्

XXV शिमोनितरस्तिष्ठन् वक्तितापं सेवते, एतस्मिन् समये कियन्तस्तम् अपृष्टन् त्वं किम् अतेस्य जनस्य शिष्यो न? ततः सोपहुत्याख्वीद् अहं न भवामि।

XXVI तदा महायाजकस्य यस्य दासस्य पितरः कर्णमध्यिनत् तस्य कुटुम्बः प्रत्युदितवान् उद्याने तेन सह तिष्ठन्तं त्वां किं नापश्ये?

XXVII किन्तु पितरः पुनरपहुत्य कथितवान् तदानीं कुक्कुटोदरौत्

XXVIII तदन्तरं प्रत्यौपदेष्ट यूपयमेन गृहीत्वा स्वेषां व्यवस्थया विचारयता तदा यिहूदीयाः प्रत्यवद्दन् कस्यापि निस्तारोत्सवे न भोक्तव्यं, तस्य भयाद् यिहूदीयासदृहं नाविशन्।

XXIX अपरं पीलातो बहिरागाय तान् पृष्ठवान् अतेस्य मनुष्यस्य कं दोषं वदथ?

XXX तदा ते पेत्यवद्दन् दुष्कर्मकारिणिं न सति भवतः सभीपे नैनं समाप्तियिष्यामः।

XXXI ततः पीलातोडवद्द यूपयमेन गृहीत्वा स्वेषां व्यवस्थया विचारयता तदा यिहूदीयाः प्रत्यवद्दन् कस्यापि मनुष्यस्य प्राणशुद्धकं कर्तु नास्माकम् अधिकारोत्स्थि।

XXXII एवं सति यीशुः स्वस्य मृत्युं यां कथां कथितवान् सा सफलाभवत्

XXXIII तदन्तरं पीलातः पुनरपि तद् राजगृहं गत्वा यीशुमाहूय पृष्ठवान् त्वं किं यिहूदीयानां राजा?

XXXIV यीशुः प्रत्यवद्दत् त्वम् अतेऽनां कथां स्वतः कथयसि किमन्यः कश्चिन् मयि कथितवान्?

XXXV पीलातोडवद्द अहं किं यिहूदीयः? तव स्वदेशीया विशेषतः प्रधानयाजका मम निकटे त्वां समाप्तयन्, त्वं किं कृतवान्?

XXXVI यीशुः प्रत्यवद्दत् मम राज्यम् अतेऽनां राज्यानां भवति यदि मम राज्यं राजतस्मभन्धीयम् अभविष्यत् तर्हि यिहूदीयानां हस्तेषु यथा समर्पितो नाभवत् तर्दृष्यम् मम सेवका अयोत्स्यन् किन्तु मम राज्यम् ऐहिकं न।

XXXVII तदा पीलातः कथितवान् तर्हि त्वं राजा भवसि? यीशुः प्रत्युक्तवान् त्वं सत्यं कथयसि, राजाहं भवामि; सत्यतायां साक्षयं दातुं जनि गृहीत्वा राजत्यस्मिन् अवतीर्णवान्, तस्मात् सत्यधर्मपक्षपातिनो मम कथां शूलवन्ति।

XXXVIII तदा सत्यं किं? अतेऽनां कथां पश्वा पीलातः पुनरपि बहिर्गत्वा यिहूदीयान् अभाषत, अहं तस्य कमायपराधं न प्राप्नोमि।

XXXIX निस्तारोत्सवसमये युधाभिरभिरुचित एको जनो मया मोचयितव्य एषा युधाकं रीतिरस्ति, अतएव युधाकं निकटे यिहूदीयानां राजानं किं मोचयामि, युधाकम् इच्छा का?

XL तदा ते सर्वे रुवन्तो व्याहरन् अेन मानुषं नहि भरव्यां मोचया किन्तु स भरव्या दस्युरासीत्।

XIX

I पीलातो यीशुम् आनीये कशया प्राणरयत्

II पश्वात् सेनागाणः कण्टकनिर्मितं मुकुटं तस्य मस्तके समर्प्य वार्ताकीवर्णं राजपरिष्ठं परिधाय,

III छ यिहूदीयानां राजन् नमस्कार इत्युक्त्वा तं चपेटेनानां तुम् आरभत।

IV तदा पीलातः पुनरपि बहिर्गत्वा लोकान् अवद्दत्, अस्य कमायपराधं न लभेद्द, पश्यत तद् युधान् ज्ञापयितुं युधाकं सन्धिघो बहिरेनम् आनयामि।

V ततः परं यीशुः कण्टकमुक्तवान् वार्ताकीवर्णवसनवांश्च बहिरागच्छत् ततः पीलात उक्तवान् अेन मनुष्यं पश्यत।

VI तदा प्रधानयाजकः पदातयश्च तं दृष्ट्वा, अेनं कुशे विध, अेनं कुशे विध, इत्युक्त्वा रवितुं आरभन्ता ततः पीलातः कथितवान् यूपं स्वयम् अेनं नीत्वा कुशे विधत, अहम् अेतेस्य कमायपराधं न प्राप्तवान्।

VII यिहूदीयाः प्रत्यवद्दन् अस्माकं या व्यवस्थास्ते तद्युसारेणास्य प्राणाहनम् उचितं यतोयं स्वम् दीश्वरस्य पुत्रमवद्दत्।

VIII पीलात इतां कथां श्रुत्वा महात्रासयुक्तः।

IX સનું પુનરપિ રાજગૃહ આગત્ય યોશું પૃષ્ઠવાનું તં કુત્રત્યો લોકઃ? કિન્તુ યીશસ્તસ્ય કિમપિ પ્રત્યુત્તરં નાવદટું

X ૧૦ તત: પીલાતુ કથિતવાન તં કિ મયા સાર્દ્દ ન સંલપિષ્યસિ? તં કુશે વેધિતું વા મોચયિતું શક્તિ ભ્રમાસે ઇતિ કિ તં ન જાણાસિ? તદા યોશુઃ પ્રત્યવદ્દ ઈશ્વરેણાદયોઃ મ્ભોપરિ તવ કિમાચયિપતિત્વં ન વિદ્યતે, તથાપિ યો જનો માં તવ હસ્તે સમાર્પયત્ તસ્ય મહાપાતક જાતમું

XI તદા યોશુઃ પ્રત્યવદ્દ ઈશ્વરેણાદં મ્ભોપરિ તવ કિમાચયિપતિત્વં ન વિદ્યતે, તથાપિ યો જનો માં તવ હસ્તે સમાર્પયત્ તસ્ય મહાપાતક જાતમું

XII તદારભ્ય પીલાતસં મોચયિતું ચેષ્ટિતવાનું કિન્તુ યિહૂદીયા રૂવન્તો વ્યાહરનું યદીમં માનવં ત્યજસિ તહીં તં કેસરરસ્ય ભિત્રન ન ભવસિ, યો જન: સ્વં રાજાનં વક્તિ સચેવ કૈમરરસ્ય વિરુદ્ધાં કથાં કથયતિ

XIII એતાં કથાં શ્રુત્વા પીલાતો યોશુઃ બહિરાનીય નિસતારોત્સવરસ્ય આસાદનિનસ્ય દ્વિતીયપ્રારૂપ પૂર્વી પ્રસ્તરબન્ધનનામિનું સ્થાને ઇથીત્ ઇથ્બીયભાષયા યદુ ગબ્બિથા કથયતે તસ્મિનું સ્થાને વિચારાસન ઉપાવિશતું

XIV અનન્તરં પીલાતો યિહૂદીયાનું અવદટું યુખાંક રાજાનં પશ્યતા

XV કિન્તુ એનં દૂરીકુરુ, એનં દૂરીકુરુ, એનં કુશે વેધ, ઇતિ કથાં કથયિત્વા તે રવિતુમ્ભ આરભન્ત; તદા પીલાત: કથિતવાનું યુખાંક રાજાનં કિં કુશે વેધિષ્યામિ? પ્રધાનાયાજકા ઉત્તરમ્ભ અવદનું કૈસરં વિના કોપિ રાજાસ્માંક નાસ્તિ।

XVI તત: પીલાતો યોશુઃ કુશે વેધિતું તેખાં હસ્તેષુ સમાર્પયત્ તતસ્તે તં ધૂત્વા નીતવન્તઃ!

XVII તત: પર યોશુઃ કુશં વહનું શિર:કપાલમ્ભ અર્થાદ્ય યદુ ઇથ્બીયભાષયા ગુલ્ગલ્તાં વદન્તિ તસ્મિનું સ્થાન ઉપરિથિતઃ।

XVIII તતસ્તે મધ્યરસ્થાને તં તસ્યોભ્યપાર્શ્વે દ્વાવપરૌ કુશેડવિધનું

XIX અપરમ્ભ એષ યિહૂદીયાનાં રાજા નાસરતીયયોશુઃ, ઇતિ વિજાપનં લિભિત્વા પીલાતસ્તસ્ય કુશોપરિ સમપોજ્યતું

XX સા લિપિ: ઇથ્બીયધૂનાનીયરોમીયભાષામિ લિંગિતા; યોશો: કુશવેધનરસ્થાનં નગરરસ્ય સમીપં, તસ્માદ્ બહવો યિહૂદીયાસ્તાં પઠિતુમ્ભ આરભન્તા

XXI યિહૂદીયાનાં પ્રધાનાયાજકાઃ: પીલાતિપિતિ ન્યવેદયનું યિહૂદીયાનાં રાજેતિ વાક્યાં ન કિન્તુ એષ સ્વં યિહૂદીયાનાં રાજાનમ્ભ અવદટું ઇથી લિખતું

XXII તત: પીલાત ઉત્તરં દત્તવાનું યલ્લેખનીયં તલ્વિભિતવાનું

XXIII ઇથી સેનાગણો યોશુઃ કુશે વિધિત્વા તસ્ય પરિધીયવસ્ત્રં ચતુરો ભાગાનું ફૂત્વા એકૈકસેના એકૈકભાગમ્ભ અગૃહ્યત્ તસ્યોત્તરીયવસ્ત્રાયાગૃહ્યત્ કિન્તુતરીયવસ્ત્રં સૂચિસેવનં વિના સર્વમ્ભ ઊતાં

XXIV તસ્માતે વ્યાહરનું એતત્ક: પ્રાપ્યતિ? તત્ત્વ ખાલ્યિત્વા તત્ત્વ ગુટિકાપાતં કરવામાં વિભજન્તેદધરીયં મે વસંત તે પરસ્પરો મમોતરીયવસ્ત્રાર્થ ગુટિકાં પાતયન્તિ ચા ઇતિ યદ્વાકયં ધર્મપુસ્તકે લિભિતમાસે તત્ત્વ સેનાગણેનેતં વ્યવહરણાનું સિદ્ધમભવતું

XXV તદાનીં યોશો માર્ત્યા માતુ ભર્ગિની ચ ચા કિલયપા ભાર્યા મરિયમ્ભ મગદલીની મરિયમ્ભ ચ એતાસ્તસ્ય કુશરસ્ય સન્નિધી સમતિજ્ઞનું

XXVI તતો યોશુઃ સ્વમાતરં પ્રિયતમશિષ્યજ્ઞ સમીપે દણ્ણાયમાનૌ વિલોક્ય માતરમ્ભ અવદટું હે ચોખિદ્દ એનં તવ પુરું પશ્ય,

XXVII શિષ્યન્તવવદટું એનાં તવ માતરં પશ્ય તત: સ શિષ્યસ્તદ્વાટિકાયાં તાં નિજગૃહું નીતવાનું

XXVIII અનન્તરં સર્વ્ય કર્મધુના સમ્પત્તમભૂત યોશુરિતિ જ્ઞાત્વા ધર્મપુસ્તકરસ્ય વચનં યથા સિદ્ધ ભવતિ તદ્યાર્થ્મ અકથયત્ ભમ પિપાસા જાતાં

XXIX તતસ્તસ્મિનું સ્થાને અમલરસેન પૂર્ણપાત્રસ્થિત્યા તે સ્પષ્ટમેક તદમલરસેનાર્દ્રોકૃત્ય એસોબન્લે તદ્ય યોજિયિત્વા તસ્ય મુખ્યસ્ય સન્નિધાવસ્થાપયનું

XXX તદા યોશુરમલરસેન ગૃહીત્વા સર્વ સિદ્ધમ્ભ ઇતિ કથાં કથયિત્વા મસ્તક નમયન્ભ પર્યાત્યજત્તુ

XXXI તદ્ગ્રનમ્ આસાદનિં તરમાતુ પરેહણનિ વિશ્રામવારે દેહ યથા કુશોપરિ ન તિષ્ઠન્તિ, યતઃ સ વિશ્રામવારો મહાદિનમાસીત્તુ, તરમાદ્ યિહૂદીયાઃ પીલાતનિકટં ગત્વા તેષાં પાદભજનસ્ય સ્થાનાન્તરનયનસ્ય ચાનુમતિં પ્રાર્થયન્તા।

XXXII અતઃ સેના આગત્ય યીશુના સહ કુશો હત્યાઃ પ્રથમદ્વિતીયચોરયો: પાદાન્ અભજન્નઃ;

XXXIII કિન્તુ યીશો: સન્તિદિં ગત્વા સ મૃત ઈતિ દૃષ્ટવા તર્સ્ય પાદૌ નાભજન્નુ

XXXIV પશ્ચાદ્ એકો યોદ્ધા શ્લૂબાધાતેન તર્સ્ય કુશિમ્ અવિધત્ તત્ક્ષણાતુ તરમાદ્ રક્તં જલઅન્ નિરગચ્છત્વુ

XXXV યો જનોડસ્ય સાક્ષં દદાતિ સ સ્વયં દૃષ્ટવાન્ તસ્વેં સાક્ષં સત્યં તર્સ્ય કથા યુભાક્ત વિશ્વાસં જનયિતું યોગ્યા તત્ત્વ સ જાનાતિ

XXXVI તસ્પૈક્રમ્ અસધ્યપિ ન ભંક્ષયતે,

XXXVII તદ્દ્વા અન્યચાસરેપિ લિપ્યતે, યથા, "દૃષ્ટિપાતં કરિષ્યન્તિ તેડવિધન્ યન્તુ તમ્રતિ" "

XXXVIII અરિમથીયનગરસ્ય યુધક્ફનામા શિષ્ય એક આસીતુ કિન્તુ યિહૂદીયેભ્યો ભયાતુ પ્રકાશિતો ન ભવતિ; સ યીશો ઈંહ નેવું પીલાતસ્યાનુમતિં પ્રાર્થયત, તતઃ પીલાતેનાનુમતે સતી સ ગત્વા યીશો ઈંહમ્ અન્યત્વુ

XXXIX અપરં યો નિક્દીમો રાત્રી યીશો: સમીપમ્ અગચ્છત્ સોપિ ગન્ધરસેન મિશ્રિતં પ્રાર્થેણ પાદાશરેટકમગુરું ગળીવાગચ્છત્પણુ

XL તત્ત્સે યિહૂદીયાનાં શમશાને સ્થાપનરીત્યનુસારેણ તત્સુગન્ધિદ્વ્યેણ સહિતં તર્સ્ય ઈંહ વસ્ત્રેણાવેષ્યન્નુ

XLI અપરં યત્ર સ્થાને તં કુશેડવિધન્ તર્સ્ય નિકટસ્થોદ્યાને યત્ર કિમપિ મૃતઈંહ કદાપિ નાસ્થાયત તાદૃશમ્ એકું નૂતનં શમશાનમ્ આસીતુ

XLII યિહૂદીયાનામ્ આસાદનિનાગમનાત્તુ તે તસ્મિન્ સમીપસ્થશેશાને યીશુમ્ અશાયયન્નુ

XX

I અનન્તરં સપ્તાહસ્ય પ્રથમદિને ડતિપ્ત્યુષે ઽન્ધકારે તિષ્ઠતિ મગદલીની મરિયમ્ તર્સ્ય શમશાનસ્ય નિકટં ગત્વા શમશાનસ્ય મુખાતુ પ્રસ્તરમપસારિતમ્ અપશ્યતુ

II પશ્ચાદ્ ધાવિત્વા શિમોન્પિતરાય યીશો: પ્રિયતમશિષ્યાય ચેદમ્ અકથયત્, લોકા: શમશાનાત્ત પ્રબું નીત્વા કુત્રાસ્થાપયન્ તદ્ વક્તું ન શકોભ્યિ

III અત: પિતરઃ સોન્યશિષ્યશ્રુ બર્હી રૂત્વા શમશાનસ્થાનં ગન્તુમ્ આરબેતાં|

IV ઉભ્યોર્ધવતો: સોન્યશિષ્યઃ પિતરં પશ્ચાત્ ત્યક્તવા પૂર્વ્ય શમશાનસ્થાન ઉપસ્થિતવાન્નુ

V તદા પ્રહીભૂય સ્થાપિતવસ્ત્રાણિ દૃષ્ટવાન્ કિન્તુ ન પ્રાવિશત્તુ

VI અપરં શિમોન્પિતર આગત્ય શમશાનસ્થાનં પ્રવિશ્ય

VII સ્થાપિતવસ્ત્રાણિ મસ્તકસ્ય વસ્ત્રઅં પ્રથક સ્થાનાત્તરે સ્થાપિતં દૃષ્ટવાન્|

VIII તત: શમશાનસ્થાનં પૂર્વ્યમ્ આગતો ચોન્યશિષ્યઃ સોપિ પ્રવિશ્ય તાદૃશં દૃષ્ટા વ્યશ્વસીત્પણુ

IX યત: શમશાનાત્ત સ ઉત્પાયિતવ્ય એતસ્ય ધર્મપુસ્તકવચનસ્ય ભાવં તે તદા વોદ્ધું નાશાન્કુવન્નુ

X અનન્તરં તૌ દ્વી શિષ્યો સ્વં સ્વં ગુરું પરાવૃત્તાગચ્છત્તામ્નુ

XI તત: પરં મરિયમ્ શમશાનદ્વારસ્ય બહિઃ સ્થિત્વા રોદ્ગુમ્ આરબત તોને રૂદ્ધતી પ્રહીભૂય શમશાનં વિલોક્ય

XII યીશો: શયનસ્થાનસ્ય શિરઃસ્થાને પદતાય ચ દ્વ્યો દિંશી દ્વી સ્વાગ્યદ્વાતુવુપવિષ્ટૌ સમપશ્યત્પણુ

XIII તૌ પૃષ્ઠવન્તૌ હે નારિ કુતો રોદ્દિષિ? સાવદત્ લોકા મમ પ્રબું નીત્વા કુત્રાસ્થાપયન્ ઇતિ ન જાનાભ્યિ

XIV ઇત્યુક્તા મુખં પરાવૃત્ત્ય યીશું દણાયમાનમ્ અપશ્યત્ કિન્તુ સ યીશુરિતિ સા જાતું નાશકનોત્તુ

XV તદા યીશુસ્તામ્ અપૃષ્ઠત્ હે નારિ કુતો રોદ્દિષિ? કં વા મૃગયસે? તત: સા તમ્ ઉદ્યાનસેવક જાત્વા વ્યાહરત્ હે મહેશ્ચ ત્વં યદીતઃ: સ્થાનાત્ત નીત્વાન્ તર્હિ કુત્રાસ્થાપયસ્તદ્ વદ તત્સ્થાનાત્ત તમ્ આનયાભ્યિ

XVI તદા યીશુસ્તામ્ અવદત્ હે મરિયમ્ તત: સા પરાવૃત્ત્ય પ્રત્યવદત્ હે રબ્બુની અર્થત્ હે ગુરો

XVII તદા યીશુરવદત્ માં મા ધર, ઇદાની પિતુ: સમીપે ઉર્દ્વઘગમનં ન કરોમિ કિન્તુ યો મમ યુભાક્રાં પિતા મમ યુભાક્રેશ્વરસ્ય નિકટ ઉર્દ્વઘગમનં કર્તુમ્ ઉદ્યતોસ્મિ, ઇમાં કથાં ત્વં ગત્વા મમ ભાતૃગણં જાપયા

XVIII તતો મગદલીનીમરિયમ્ તત્ક્ષણાદ્ ગત્વા પ્રભુસરસૈ દર્શન્ દત્વા કથા એતા અકથયદ્ ઇતિ વાર્તાં શિષ્યોડકથયત્

XIX તત: પરં સપ્તાહસ્ય પ્રથમદિનસ્ય સન્ધ્યાસમયે શિષ્યા એકત્ર મિલિત્વા યિહૂદીયેખ્યો ભિયા દ્વારા જ્ઞમું અકૃત્વન્દું એતસ્મિન્ કાલે યીશુસ્તોષાં મધ્યસ્થાને તિજનું અકથયદું યુખ્માં કલ્યાણં ભૂયાતું

XX ઇત્યુક્તવા નિજહસ્તં ફુલિઓ દર્શિતવાનું તત: શિષ્યા: પ્રબુનું દૃષ્ટવા હૃષા અભવતું

XXI યીશુ: પુનરવદ્દું યુખ્માં કલ્યાણં ભૂયાતું પિતા યથા માં પ્રૈષયત્ત તથા હમપિ યુખ્માનું પ્રેષયામિ

XXII ઇત્યુક્તવા સ તેખામુપરિ દીઘ્યપ્રશ્નાસં દત્તવા કથિતવાનું પવિત્રમું આત્માનં ગૃહીતા

XXIII યૂદ્ધ યેખાં પાપાની મોચયિષ્યથ તે મોચયિષ્યન્તે યેખાં પાપાતિ ન મોચયિષ્યથ તે ન મોચયિષ્યન્તે

XXIV દ્વાદશમધ્યે ગલિતો યમજો થોમાનામા શિષ્યો યેખાં રોગમનકાલે તે: સાદ્ગું નાસીતું

XXV અતો વયં પ્રભૂનું અપશ્યામેતિ વાક્યેન્યશિષ્યેરૂકતે સોવદ્દાં તસ્ય હૃતયો લોહકીલકાનાં ચિંહં ન વિલોક્ય તચ્યિજ્ઞમું અડ્ગુલ્યા ન સ્પૃષ્ટવા તસ્ય કુક્ષાં હૃતસં નારોષ્ય ચાહું ન વિશ્વસિષ્યામિ

XXVI અપરમું અષ્ટમેડહિનું ગતે સતિ થોમાસહિત: શિષ્યગણ એકત્ર મિલિત્વા દ્વારા રદ્ધવાયન્તર આસીતું એતર્હિ યીશુસ્તોષાં મધ્યસ્થાને તિજનું અકથયત્ત યુખ્માં કુશલં ભૂયાતું

XXVII પશ્યાત્ત થામે કથિતવાનું તવ્મ અડ્ગુલ્યિમું અત્રાર્પિતવા મમ કરૌ પશ્ય કરું પ્રસાર્ય મમ કુક્ષાવર્પય નાવિશ્વસ્યા

XXVIII તદા થોમા અવદાં હે મમ પ્રલો હે મદીશ્વરા

XXIX યીશુરૂકથયત્ત હે થોમા માં નિરીક્ષય વિશ્વસિષ્ય યે ન દૃષ્ટવા વિશ્વસનિ તચેવ ધન્યાઃ

XXX એટદન્યાનિ પુસ્તકેડસ્મિનું અલિપિતાનિ બહૂન્યાશર્યદ્ધિકર્માણિ યીશુ: શિષ્યાણાં પુરસ્તાદું અકરોતું

XXXI કિન્તુ યીશુનીશ્વરરસ્યાભિસ્કિત: સુત એવેતિ યથા યૂદ્ધ વિશ્વસિથ વિશ્વસ્ય ચ તસ્ય નાના પરમાયુઃ પ્રાન્યુથ તદ્ધ્યમું એતાનિ સંવ્યાણયલિખ્યન્તા

XXI

I તત: પરં તિબિરિયાજલધેસ્તટે યીશુ: પુનરાપિ શિષ્યેખ્યો દર્શનં દત્તવાનું દર્શનસ્યાયાનમિદમું

II શિમોન્પિતર: યમજથોમા ગાલીલીયકાનાગરનિવાસી નિથનેલું સિવદે: પુત્રાવન્યૌ દ્વૌ શિષ્યૌ ચૈતેષેકત્ર મિલિતેષુ શિમોન્પિતરોડકથયત્ત મત્સ્યાનું ધર્તું યામિ

III તતસ્તે વ્યાહરનું તર્હિ વયમપિ તથા સાર્દ્દ યામ: તદા તે બહિર્ગતાઃ સન્તઃ ક્ષિપ્રાં નાવમું આરોહનું કિન્તુ તસ્યાં રજન્યામું એકમપિ ન પ્રાન્યુન્ય

IV પ્રભાતે સતિ યીશુસ્તે સ્વિંયત્વાનું કિન્તુ સ યીશુરિતિ શિષ્યા જ્ઞાતું નાશકનુંબનું

V તદા યીશુરૂપૃથ્યત્ત હે વત્સા સન્નિધૌ કિન્ચિત્ત ખાયદ્વય્માં આસ્તે? તેડવદનું કિમપિ નાસ્તિ

VI તદા સોડવદ્દાં નૌકાયા દક્ષિણપાર્શ્વ જાલ નિક્ષિપત તતો લાસ્યધ્વે, તસ્માત્ત તૈ નિક્ષિપતે જાલે મત્સ્યા એતાવનોડપતનું યેન તે જાલમાફ્યું નોતોલયિતું શક્તાઃ

VII તસ્માદું યીશો: પ્રિયતમશિષ્ય: પ્રિતરાયાકથયત્ત એષ પ્રભુ ભર્વત્ત, એષ પ્રભુરિતિ વાચં શ્રુત્વૈ શિમોનું નગ્રતાહેતો મર્ત્સ્યધારણા ઉત્તરીયવસ્ત્રં પરિધાય હંદ પ્રત્યુદ્ધલભ્યત્ત

VIII અપરે શિષ્યા મત્સ્યૈ: સાદ્ગું જાલમું આકર્ષન્તા: કુદ્રનૌકાં વાહયિતવા કૂલમાનયનું તે કૂલાદું અતિદૂરે નાસનું દ્વિશત્કસ્તેષ્યો દૂર આસનું ઇતયુનીયતો

IX તીરું પ્રાતેસ્તેસત્ત્ર પ્રજ્વલિતાશ્રિતદ્ધુપરિ મત્સ્યા: પૂપાશ્ર દૃષ્ટાઃ

X તતો યીશુરૂકથયદું યાનું મત્સ્યાનું અધરત તેખાં કતિપયાનું આનયતાઃ

XI અત: શિમોન્પિતર: પરાવૃત્ય ગત્વા બુહુદ્વિસ્ત્રિપત્રાશદધિકશતમત્સ્યૈ: પરિપૂર્ણ તજજાલમું આકૃષ્યોદતોલયત્ત કિન્તુવેતાવદ્ધિ મર્ત્સ્યૈરપિ જાલાં નાછિદ્યતા

XII અનન્તરં યીશુસ્તાનું અવાદીતું યૂધમાગત્ય ભુંગધ્વં: તદા સંભેવ પ્રભુરિતિ જ્ઞાતત્વાત્ત ત્વં કઃ? ઇતિ પ્રષ્ટું શિષ્યાણાં કસ્પાયિ પ્રગળભતા નાભવતું

XIII તતો યીશુરાગત્ય પૂપાનું મત્સ્યાંશ્ર ગૃહીત્વા તેભ્ય: પર્યાવેષયત્ત

XIV ઇતથં શેશનાહુત્થાનાત્ત પરં યીશુ: શિષ્યેષ્યસ્તૃતીયવારં દર્શનં દત્તવાનું

XV ભોજને સમાને સતિ યીશુ: શિમોન્પિતરં પૂષ્પવાનું હે યુનસ: પુત્ર શિમોનું તં કિમું એતેષ્યોધિકું મધ્યી પ્રીયસે? તત: સ ઉદિતવાનું સત્યં પ્રલો ત્વયિ પ્રીયેડહું તદ્દ ભવાનનું જાનાતિ; તદા યીશુરૂકથયત્ત તર્હિ મમ મેષશાવકગણાં પાલયા

XVI ततः स द्वितीयवारं पृष्ठवान् हे यूनसः पुत्र शिमोन् त्वं किं मयि प्रीयसे? ततः स उक्तवान् सत्यं प्रभो त्वयि प्रीयेदहं तद् भवान् जानाति; तदा यीशुरकथयत तर्हि मम मेषगाणं पालय।

XVII पश्यात् स तृतीयवारं पृष्ठवान् हे यूनसः पुत्र शिमोन् त्वं किं मयि प्रीयसे? एतद्वाक्यं तृतीयवारं पृष्ठवान् तस्मात् पितरो दुःपितो भूत्वाऽकथयत् हे प्रभो भवतः किमच्यगोचरं नास्ति त्वय्यहं प्रीये तद् भवान् जानाति; ततो यीशुरवद्दत् तर्हि मम मेषगाणं पालय।

XVIII अहं तुभ्यं यथार्थं कथयामि यौवनकाले स्वयं बद्धकर्तिर्येष्या तत्र यातवान् किन्त्वतः परं वृद्धे वयसि इस्तं विस्तारयिष्यति, अन्यजनस्यां बद्धवा यत्र गन्तुं तवेष्या न भवति त्वां धृत्वा तत्र नेष्यति।

XIX इलतः दीदृशेन मरणेण स ईश्वरस्य महिमानं प्रकाशयिष्यति तद् बोधयितुं स इति वाक्यं प्रोक्तवान् इत्युक्ते सति स तमवोचत् मम पश्याद् आगच्छ।

XX यो जनो रात्रिकाले यीशो रक्षोऽवलम्ब्य, हे प्रभो को भवन्तं परकरेषु समर्पयिष्यतीति वाक्यं पृष्ठवान् तं यीशोः प्रियतमशिष्यं पश्याद् आगच्छत्।

XXI पितरो मुखं परावर्त्य विलोक्य यीशुं पृष्ठवान् हे प्रभो एतस्य मानवस्य कीदृशी गति भविष्यति?

XXII स प्रत्यवद्दत् मम पुनरागमनपर्यन्तं यदि तं स्थापयितुम् इच्छामि तत्र तव किं? त्वं मम पश्याद् आगच्छ।

XXIII तस्मात् स शिष्यो न मरिष्यतीति भ्रातुर्गणमध्ये किंवदन्ती जाता किन्तु स न मरिष्यतीति वाक्यं यीशु नविद्दत् केवलं मम पुनरागमनपर्यन्तं यदि तं स्थापयितुम् इच्छामि तत्र तव किं? इति वाक्यम् उक्तवान्।

XXIV यो जन एतानि सर्वाणि लिखितवान् अत्र साक्ष्यञ्च दत्तवान् सचेव स शिष्यः, तस्य साक्ष्यं प्रमाणाभिति वयं जानीमः।

XXV यीशुरेतेभ्योऽपराजयपि बहूनि कर्माणि कृतवान् तानि सर्वाणि यद्येकैकं कृत्वा लिप्यन्ते तर्हि ग्रन्था एतावन्तो भवन्ति तेषां धारणे पृथिव्यां स्थानं न भवति इति॥

प्रेरितानां कर्मणामाख्यानं

- I** हे थियहिल, यीशुः स्वमनोनीतान् प्रेरितान् पवित्रेणात्मना समादिश्य पस्तिन् दिने स्वर्गमारोहत् यां यां क्षियामकरोत् यद्यद् उपादिशस्य तानि सर्वाणि पूर्वं मया लिपितानि।
- II** स स्वनिधनद्वयभोगात् परम् अनेकप्रत्यक्षप्रमाणौः स्वं सज्जुं दर्शयित्वा
- III** अत्वारिंशहिनानि यावत् तेत्यः प्रेरितेत्यो दर्शनं दत्त्वेश्वरीयराज्यस्य वर्णनम् अकरोत्
- IV** अनन्तरं तेषां सभां फृत्वा इत्याजापयत् यूयं पितृशालमोडन्यत्र गमनमकृत्वा यस्तिन् पित्राङ्गीकृते मम वदनात् कथा अशृणुत तत्प्राप्तिम् अपेक्ष्य तिष्ठत।
- V** योहन् जले माञ्जिज्ञातावान् किन्त्वल्पदिनमध्ये यूयं पवित्र आत्मनि माञ्जिज्ञाता भविष्यथा
- VI** पश्चात् ते सर्वे भिलित्वा तम् अपृच्छन् हे प्रभो भवान् किमिदानीं पुनरपि राज्यम् इत्यारेलीयलोकानां करेषु समर्पयिष्यति?
- VII** ततः सोवदत् यान् सर्वान् कालान् समयांश्च पिता स्ववशेषस्थापयत् तान् ज्ञातुं युधाकम् अधिकारो न जायते।
- VIII** किन्तु युधासु पवित्रस्यात्मन आविर्भवे सति यूयं शक्तिं प्राप्य पितृशालमि समस्तयिहृदाशीभिरोणाईश्योः पृथिव्याः सीमां यावद् यावन्तो देशास्तेषु यत्वेषु च मयि साक्षं दारयथा
- IX** इति वाऽप्यमुक्त्वा स तेषां समक्षं स्वर्गं नीतोऽभवत् तो मेघामरह तेषां दृष्टेरगोयरोऽभवत्।
- X** यस्तिन् समये ते विहायसं प्रत्यनन्यदृष्ट्या तस्य तादृशम् उर्द्धव्यगमनम् अपश्यन् तस्मिन्नेव समये शुक्लवस्त्रौ द्वौ जनो तेषां सनिध्वा दण्डायमानो कथितवन्तौ,
- XI** हे गालीलीयलोका यूयं किमर्थं गगाणं प्रति निरीक्ष्य दण्डायमानास्तिष्ठय? युधाकं समीपात् स्वर्गं नीतो यो यीशुस्तं यूयं यथा स्वर्गम् आरोहन्तम् अदर्शम् तथा स पुनश्चागमिष्यति।
- XII** ततः परं ते जैतुनामानः पर्वताद् विश्रामवारस्य पथः परिमाणम् अर्थात् प्रायेणार्द्धकोशं दुरस्थं पितृशालमन्गरं परावृत्यागच्छन्।
- XIII** नगरे प्रविष्य पितो याकूब्य योहन् आन्द्रियः द्विलिपः थोमा बर्थर्जिमयो मधिराङ्गीयपुत्रो याकूब्य उद्योगांशी शिमोन् याकूबो भ्राता पिहूदा एते सर्वे यत्र स्थाने प्रवसन्ति तस्मिन् उपरितनप्रकोष्ठे प्राविशन्।
- XIV** पश्चाद् इमे कित्यतः स्त्रियश्च यीशो मर्ता मरियम् तस्य भ्रातरश्वैते सर्वं ऐक्यितीभूत सततं विनयेन विनयेन प्रार्थयन्ता।
- XV** तस्मिन् समये तत्र स्थाने साकल्येन विंशत्यधिकशतं शिष्या आसन् ततः पितरस्तेषां मध्ये तिष्ठन् उक्तवान्।
- XVI** हे भ्रातुगण यीशुधारिणां लोकानां पथदर्शको यो यिहृदास्तस्मिन् दायूदा पवित्र आत्मा यां कथां कथयामास तस्याः प्रत्यक्षीभवनस्यावश्यकत्वम् आसीत्।
- XVII** स जनोऽस्माकं मध्यवर्तीं सन् अस्याः सेवाया अंशम् अलभत।
- XVIII** तदनन्तरं कुर्मणां लब्धं यन्मूल्यं तेन क्षेत्रमेकं क्षीतम् अपरं तस्मिन् अघोमुभे भूमौ पतिते सति तस्योदरस्य विदीर्णित्वात् सर्वा नाज्यो निरगच्छन्।
- XIX** एतां कां यितृशालभिन्नवासिनः सर्वे लोका विदान्ति; तेषां निजभाष्या तत्क्षेत्रञ्च हक्कदामा, अर्थात् रक्तक्षेत्रभिति विष्यात्मास्ते।
- XX** अन्यच्य, निकेतनं तदीयन्तु शुन्यमेव भविष्यति तस्य दूष्ये निवासार्थं कोपि स्थास्यति नैव हिं अन्य एव जनसत्स्य पदं संप्राप्त्यति द्वृप्वं इत्थं गीतपुस्तके लिपितमास्ते।
- XXI** अतो योहनो मञ्जज्ञनम् आरभ्यास्माकं समीपात् प्रभो यीशोः स्वर्गारोहणादिनं यावत् सोस्माकं मध्ये यावन्ति दिनानि यापितवान्।
- XXII** तावन्ति दिनानि ये मानवा अस्माभिः सार्द्धं तिष्ठन्ति तेषाम् एकेन जनेनास्माभिः सार्द्धं यीशोरत्थाने साक्षिणा भवितव्यं।

XXIII અતો યસ્ય રહે રૂષ્ટો યં બર્શબેત્યુક્તવાહૂયન્તિ સ યુષ્ટક મતથિશ્ર દ્વારેતૌ પૃથક કૃત્વા ત ઈશ્વરસ્ય સન્નિધૌ પ્રાર્થ્ય કથિતવન્તાઃ;

XXIV હે સર્વાન્તયામિનું પરમેશ્વર, પિહૂદાઃ સેવનપ્રેરિતત્વપદ્યુત:

XXV સનું નિજસ્થાનમું અગચ્છતઃ, તત્પદં લબ્ધુમું એનયો જીનયો મંદ્યે ભવતા કોડભિરુચિતસદસ્માનું દશ્ર્યતાઃ

XXVI તતો ગુટિકાપાટે કૃતે મતથિનિર્યીયત તસ્માત્ સોન્યેષામું એકાદશાનાં પ્રરિતાનાં મંદ્યે ગણિતોભવતુઃ

II

I અપરઞ્ચ નિસ્તારોત્સવાત્ પરું પત્રાશત્તમે દિને સમુપસ્થિતે સતિ તે સર્વે એકાચિતીભૂય સ્થાન એકસ્મિનું મિલિતા આસનુઃ

II અતેસ્મિનેવે સમયેડકસ્માદ આકાશાત્ પ્રચાણાત્યુગ્રવાયો: શબ્દવદ્દ એક: શબ્દ આગત્ય યસ્મિનું ગૃહે ત ઉપાવિશનું તદ્દ ગૃહું સમસંત્ વ્યાપોતુઃ

III તતઃ: પરું વહિશાસ્પવરુપા જિહ્વાઃ પ્રત્યક્ષીભૂય વિલક્તાઃ: સત્યઃ પ્રતિજોર્દ્દ્વિ સ્થગિતા અભૂવનુઃ

IV તસ્માત્ સર્વે પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણાઃ: સન્ત આત્મા યથા વાચિતવાનું તદ્દનુસારેણાન્યદેશીયાનાં ભાષા ઉક્તવન્તાઃ

V તસ્મિનું સમયે પૃથિવીસ્થસર્વદેશભ્યો પિહૂદીયમતાવલમ્બિનો ભક્તલોકા યિરુશાલમિ પ્રાવસનુઃ

VI તસ્યાઃ કથાયાઃ કિવદ્દન્તા જાતત્વાત્ સર્વે લોકા મિલિત્વા નિજનિજભાષયા શિષ્યાણાં કથાકથનાં શુદ્ધત્વા સમુદ્ધિત્રા અભવન્નાઃ

VII સર્વચેવ વિસ્મયાપન્ના આશ્રયાન્તિક્તાશ્ર સન્તઃ: પરસ્પરં ઉક્તવન્તઃ પશ્યત યે કથાં કથયન્તિ તે સર્વે ગાલીલીયલોકાઃ કિં ન ભવન્તિ?

VIII તર્દી વંય પ્રત્યેકશાઃ સ્વસ્વજન્મદેશીયભાષાભિઃ: કથા એતેષાં શુણુમઃ કિમિદઃ?

IX પાર્થી-માદી-અરામહરથિદેશનિવાસિનો પિહૂદા-કાંઈકિયા-પન્ત-આશિયા-

X કુણીયા-પદ્મલિયા-મિસરનિવાસિનિઃ: કુરીણીનિકટવર્તિલુલીયપ્રદેશનિવાસિનિઃ રોમનગરાદ આગતા પિહૂદીયલોકા પિહૂદીયમતગ્રહિણાઃ: કીતીયા અરાબીયાદ્યો લોકાશ્ર યે વયમુઃ

XI અસ્માકું નિજનિજભાષાભિરેતાભ્યું ઈશ્વરીયમહાકર્મવ્યાપ્યાનં શુણુમઃ|

XII ઇથાં તે સર્વચેવ વિસ્મયાપન્નાઃ સાદિંઘયિતાઃ: સન્તઃ: પરસ્પરમુયુઃ, અસ્ય કો ભાવઃ?

XIII અપરે કેચિત્ પરિહસ્ય કથિતવન્ત એતે નવીનદ્રાક્ષારસેન મતા અભવન્નાઃ

XIV તદા પિતર એકાદશભિ જીને: સાક તિજ્ઞનું તાલ્વોકાનું ઉચ્ચૈઃકારમું અવદાદ હે પિહૂદીયા હે યિરુશાલમિનિવાસિનિઃ: સર્વે, અવધાનાં કૃત્વા મદીયવકાં બુધ્યધં

XV ઇધાનીમું એકચામાદું અધિકા વેલા નાસ્તિ તસ્માદું યૂયે યદ અનુમાય માનવા ઇમે મદ્યપાનેન મતાસ્તન્ના

XVI કિન્તુ યોચેલબિષ્યદુક્ત્રત્યાક્યમુક્તાં યથા,

XVII ઈશ્વરઃ: કથાયામાસ યુગાન્તસમયે ત્વાહ્માં વર્ષિષ્યામિ સ્વમાત્માનાં સર્વપ્રાણ્યુપરિ ધૂવમું ભાવિવાક્યં વદિષ્યન્તિ કથાઃ: પુત્રાશ્ર વસ્તુતઃ: પ્રત્યાદેશશ્ર પ્રાણ્યન્તિ યુખાંક યુવમાનવાઃ: તથા પ્રાચીનલોકાસ્તુ સ્વખાનું દ્રષ્યન્તિ નિશ્ચિત્યં

XVIII વર્ષિષ્યામિ તદાત્માનં દાસદાસીજોપિરિ તેતૈવ ભાવિવાક્યં તે વદિષ્યન્તિ હિ સર્વશઃઃ

XIX ઉદ્દ્ધ્વસ્યે ગગણે ચૈવે નીચસ્યે પૃથિવીતલે શોણિતાનિ બૃહ્દ્ધાનૂનું ધનધૂમાદિકાનિ ચા ચિહ્નાનિ દર્શિષ્યામિ મહાશ્રાર્થક્રિયાસ્તથા॥

XX મહાભયાનકર્સૈવ તદ્દન્તસ્ય પરેશિંતુઃ: પુરાગમાદ્ રવિઃ કૃષણો રક્તશ્ચન્દ્રો ભવિષ્યતઃ|

XXI કિન્તુ યઃ: પરમેશ્વર નામિનું સમ્પૂર્ણધિષ્યતો સાચેવ મનુઝો નુનં પરિત્રાતો ભવિષ્યતિ||

XXII અતો હે ઇસાયેલવંશિયલોકાઃ સર્વે કથાયામેત્તસ્યામું મનો નિધદ્ધં નાસરતીયો યીશુરીશ્વરસ્ય મનોનીતઃ: પુમાનું એત્તદ ઈશ્વરસ્તલ્કૃતૈરાશ્રાદ્ધુતકર્મભિ લક્ષણૈશ્ર યુખાંક સાક્ષાદેવ પ્રતિપાદિતવાનું ઇતિ યૂયં જાનીથા

XXIII તસ્મિનું યીશો ઈશ્વરસ્ય પૂર્વનિશ્ચિતમન્ત્રાણાનિરૂપણાનુસારેણ મૃત્યૌ સમર્પિતે સતિ યૂયં તં ધૃત્વા દુષ્ટોકાનાં હર્તો: કુરી વિધિત્વાહતિ

XXIV કિન્તવીશ્વરસં નિધનસ્ય બન્ધનાન્મોચયિત્વા ઉદ્દસ્થાપયતુ યત: સ મૃત્યુના બદ્ધસ્તિષ્ઠતીતિ ન સમ્ભવતિ।

XXV એતસ્તિનું દાયુદ્ધપિ કથિતવાનું યથા, સર્વદા મમ સાક્ષાત્ સ્થાપય પરમેશ્વરં સ્થિતે મદ્દક્ષિણે તરિમનું સ્ખળિષ્યાભિ ત્વહું નહિ।

XXVI આનન્દિષ્યતિ તદ્ગેતો મર્મકીનં મનસ્તુ વૈ આહ્વાદિષ્યતિ જિહ્વાપિ મદીયા તુ તથૈવ ચા પ્રત્યાશયા શરીરનું મદીયં વૈશયિષ્યતો।

XXVII પરલોકે યતો હેતોસ્ત્રવં માં નેવ હિ ત્યક્ષ્યસિ સ્વકીયં પુણ્યવન્તં ત્વં ક્ષયિતું નેવ દાસ્યસિ એવં જીવનમાર્ગો ત્વં મામેવ દર્શયિષ્યસિ।

XXVIII સ્વસમુખે ચ આનન્દી દક્ષિણે સ્વસ્ય યતું સુખં અનન્તં તેન માં પૂર્ણ કરિષ્યસિ ન સંશયઃ॥

XXIX હે ભાતરોડસ્માંક તસ્ય પૂર્વપુરુષસ્ય દાયુદ: કથાં સ્પષ્ટ કથયિતું મામું અનુમન્યધં, સ પ્રાણાનું ત્કત્વા શમશાને સ્થાપિતોભવદું અધ્યાપિ તત્ત્વ શમશાનમું અસ્માંક સન્તિદ્ધો વિદ્યાતો।

XXX ફુલતો લોકિકલાવેન દાયુદી વંશે ખ્રીષ્ટ જન્મ ગ્રાહયિત્વા તરસ્યેવ સિંહાસને સમુવેષું તમુત્થાપયિષ્યતિ પરમેશ્વર: શપથં કૃત્વા દાયુદ: સમીપ ઇમમું અઙ્જીકારં કૃતવાનું

XXXI ઇતિ જ્ઞાત્વા દાયુદું ભવિષ્યદ્ધાદી સન્દ્ર ભવિષ્યટકાલીયજ્ઞાનેન ખ્રીષ્ટોત્થાને કથામિમાં કથયામાસ યથા તસ્યાત્મા પરલોકે ન ત્યક્ષ્યતે તસ્ય શરીરાંજ્ર ન ક્ષેષ્યતિ;

XXXII અત: પરમેશ્વર એન થીશું શમશાનાદ ઉદ્દસ્થાપયતુ તત્ત્વ વર્ણે સર્વે સાક્ષિણ આસ્મદે।

XXXIII સ ઈશ્વરસ્ય દક્ષિણાકરેણોન્તિં પ્રાપ્ય પવિત્ર આત્મિન પિતા યમજીકારં કૃતવાનું તસ્ય ફુલં પ્રાપ્ય યતુ પશ્યથ શૃણુથ ચ તદ્વર્ષતુ

XXXIV યતો દાયુદું સ્વર્ગં નારારોહ કિન્તુ સ્વયમું ઇમાં કથામું અકથયદું યથા, મમ પ્રભુમિંદું વાક્યમવદ્તુ પરમેશ્વરઃ।

XXXV તવ શરૂઆં યાવત્તુ પાદપીઠ કરોમિ ના તાવત્તુ કાલં મદીયે ત્વં દક્ષવાર્ષ ઉપાવિશા

XXXVI અતો યં થીશું યૂં સર્વે સ્વં સ્વં મન: પરિવર્તયધં તથા પાપમોચનાર્થ થીશુખ્રીષ્ટસ્ય નામાન મજિજ્જતાશ્ર ભવત, તસ્માદું દાનરૂપે પરિત્રમું આત્માનં લઘ્યથ

XXXVII એતાદ્દીં કથાં શ્રુત્વા તેથાં હૃદયાનાં વિદીર્ણિત્વાત્ત તે પિતરાય તદ્યન્યપ્રેરિતેભ્યશ્ચ કથિતવન્તા:, હે ભાતૃગણ વર્ણે હિ કરિષ્યામઃ?

XXXVIII તત: પિતર: પ્રાત્યવદ્ધ યૂં સર્વે સ્વં સ્વં મન: પરિવર્તયધં તથા પાપમોચનાર્થ થીશુખ્રીષ્ટસ્ય નામાન મજિજ્જતાશ્ર ભવત, તસ્માદું દાનરૂપે પરિત્રમું આત્માનં લઘ્યથ

XXXIX યતો યુભાઈ યુભત્તસન્તાનાનાશ્ર દ્રોરસ્થસર્વલોકાનાશ્ર નિમિત્તમું અર્થદું અસ્માંક પ્રભુ: પરમેશ્વરો યાવતો લાકાનું આહ્વાસ્યતિ તેથાં સર્વેણાં સર્વેણાં નિમિત્તમું અયમજીકાર આસ્તો

XL એતદ્યાન્યાિનિ ર્ભજુકથાભિ: પ્રમાણાં દવાકથયતુ એતેભ્યો વિપથગામિભ્યો વર્તમાનલોકેભ્ય: સ્વાનું રક્ષતા

XLI તત: પર યે સાનનાસાંતાં કથામું અગૃહિનું તે મજિજ્જતા અભવન્નું તરિમનું દિવસે પ્રાયેણ નીણિ સહસ્રાણિ લોકાસ્તોણાં સપક્ષાઃ સનાં:

XLII પ્રેરિતાનામું ઉપદેશે સજ્જતો પૂપભાને પ્રાર્થનાસું ચ મન:સંયોગં કૃત્વાતિજ્ઞનું

XLIII પ્રેરિતૈ નાનપ્રકારલક્ષણોષુ મહાશ્વર્યકર્મમસુ ચ દર્શિતેષુ સર્વલોકાનાં ભયમુપસ્થિતાં

XLIV વિશ્વાસકારિણાઃ સર્વ ચ સહ તિજ્જતાઃ સ્વેણાં સવાઃ: સમ્પત્તિ: સાધારણેન સ્થાપયિત્વાભુજતા

XLV ફુલતો ગૃહાણિ દ્વાયાણિ ચ સર્વાણિ વિકીય સર્વેણાં સ્વસ્વપ્રયોજનાનુસારેણ વિભજ્ય સર્વેભ્યોડદદનું

XLVI સર્વ એકચિતીભૂય દિને દિને મનિદે સન્તિષ્ઠમાના ગૃહે ગૃહે ચ પૂપાનભજન્ત ઈશ્વરસ્ય ધન્યવાં કુર્વન્તો લોહે: સમાદૃતાઃ પરમાનાદન સરલાન્તાઃકરણેન ભોજનન્ય પાનઅર્જુર્વન્નું

XLVII પરમેશ્વરો દિને દિને પરિત્રાણભાજનૈ મંજુલીમું અવર્દ્ધયતુ

III

। તૃતીયપામવેલાયાં સત્યાં પ્રાર્થનાયાઃ સમયે પિતરયોહનૌ સમભૂય મનિર્દં ગચ્છતાઃ।

- ॥ तस्मिन्नेव समये मन्दिरप्रवेशकानां समीपे भिक्षारणार्थं यं जनमध्यज्ञमानुषं लोका मन्दिरस्य सुन्दरनामि द्वारे प्रतिटिन्म् अस्थापयन् तं वहन्तस्तद्वारं आनयन्।
- III तदा पितरयोहनौ मन्तिरं प्रवेश्यम् उद्यथो विलोक्य स खज्जस्तौ किञ्चिद् लिङ्गितवान्।
- IV तस्माद् योहना सहितः पितरस्तम् अनन्यद्वच्या निरीक्ष्य प्रोक्तवान् आवां प्रति दृष्टि कुरु।
- V ततः स किञ्चित् प्राप्त्याशया तौ प्रति दृष्टि कृतवान्।
- VI तदा पितरो गटितवान् भम निकटे स्वर्विरुद्धादि किमपि नास्ति किन्तु यदास्ते तद् ददाभि नासरतीयस्य यीशुपीष्टस्य नामा त्वमुत्थाय गमनागमने कुरु।
- VII ततः परं स तस्य दक्षिणकरं धृत्वा तम् उद्तोलयतः तेन तक्षणात् तस्य जनस्य पादगुल्फ्योः सबलत्वात् स उल्लम्फ्य प्रोत्थाय गमनागमने इकरोतु।
- VIII ततो गमनागमने कुर्वन् उल्लम्फ्न ईश्वरं धन्यं वदन् ताभ्यां सार्वज्ञं मन्तिरं प्राविशत्।
- IX ततः सर्वे लोकास्त गमनागमने कुर्वन्तम् ईश्वरं धन्यं वदन्तश्च विलोक्य।
- X मन्दिरस्य सुन्दरे द्वारे य उपविश्य लिङ्गितवान् स अयोध्याम् इति ज्ञात्वा तं प्रति तथा घटनया चमत्कृता विस्मयापनाश्रावनन्।
- XI यः खज्जः स्वस्थोभवत् तेन पितरयोहनोः करयोदर्दृतयोः सतोः सर्वे लोका सन्निधिम् आगच्छन्।
- XII तद् दृष्ट्वा पितरस्तेभ्योऽकथयत् हे इस्यायेलीयलोका यूयं कुतो इनाश्रार्थं मन्यध्वे? आवां निजशक्त्या यद्वा निजपुण्येन खज्जमनुष्यमेन गमितवन्ताविति यिन्तपित्वा आवां प्रति कुतोऽनन्यदृष्टिं कुरुथ?
- XIII यं यीशुं यूयं परकरेषु समार्पयत ततो यं पीलातो मोचयितुम् एतेऽश्वत् तथापि यूयं तस्य साक्षान् नामीकृतवन्त इवाहीम इस्वाको याकूबश्वेश्वरोऽर्थाद् अस्माकं पूर्वपुरुषाणाम् ईश्वरः स्वपुत्रस्य तस्य यीशो महिमानं प्राकाशयत्।
- XIV किन्तु यूयं तं पवित्रं धार्मिकं पुमांसं नामीकृत्य हत्याकारिण्यमेकं स्वेभ्यो दातुम् अयाच्छ्वं।
- XV पश्यात् तं ज्ञानस्याधिपितम् अहत किन्त्वीश्वरः शमशानात् तम् उद्द्वयापयत तत्र वयं साक्षिण आसमष्ठे।
- XVI ईमं यं मानुषं यूयं पश्यथ परिचिन्तय च स तस्य नामि विश्वासकरणात् यलनशक्तिं लब्धवान् तस्मिन् तस्य यो विश्वासः स तं युधाकां सर्वेषां साक्षात् सम्मूर्तिपौरोषे स्वस्थम् अकार्णीतु।
- XVII हे भातो यूयं युधाम् अधिपतयश्च अज्ञात्वा कर्माण्येतानि कृतवन्त इदानीं ममैष बोधो ज्ञायते।
- XVIII किन्त्वीश्वरः ख्रीष्टस्य दुःखभोगे भविष्यद्वादिनां मुखेभ्यो यां यां कथां पूर्वमकथयत् ताः कथा इत्थं सिद्धा अकरोतु।
- XIX अतः स्वेषां पापमोयनार्थं खेदं कृत्वा मनांसि परिवर्तयेद्व, तस्माद् ईश्वरात् सान्त्वनाप्राप्ते: समय उपर्यास्यति;
- XX पुनश्च पूर्वकालम् आरभ्य प्रयारितो यो यीशुपीष्टस्तम् ईश्वरो युधान् प्रति प्रेषयिष्यति।
- XXI किन्तु जगतः सृष्टिमारभ्य ईश्वरो निजपवित्रबविष्यद्वादिगणोन यथा कथितवान् तदनुसारेण सर्वेषां कार्याणां सिद्धिपर्यन्तं तेन स्वर्गं वासः कर्तव्यः।
- XXII युधाकं प्रभुः परमेश्वरो युधाकं भातृग्रामध्यात् मत्सदृशं भविष्यद्वक्तारम् उत्पादयिष्यति, ततः स यत् किञ्चित् कथयिष्यति तत्र यूयं मनांसि निधद्वयं।
- XXIII किन्तु यः कश्चित् प्राणी तस्य भविष्यद्वादिनः कथां न ग्रहीष्यति स निजलोकानां मध्याद् उच्छेत्स्यते," इयां कथाम् अस्माकं पूर्वपुरुषेभ्यः केवलो मृसाः कथयामास इति नहि,
- XXIV शिखयेत्वं भविष्यद्वादिनम् आरभ्य यावन्तो भविष्यद्वाक्यम् अकथयन् ते सर्वयेव समयस्यैतस्य कथाम् अकथयन्।
- XXV यूयमपि तेषां भविष्यद्वादिनां सन्तानाः, "तव वंशोद्गवपुंसा सर्वदेशीया लोका आशिषं प्राप्ता भविष्यन्ति", इवाहीमे कथामेतां कथयित्वा ईश्वरोस्माकं पूर्वपुरुषैः सार्वज्ञं यं नियमं स्थिरीकृतवान् तस्य नियमस्याधिकारिणोपि यूयं भवत्थ।
- XXVI अत ईश्वरो निजपुत्रं यीशुम् उत्थाप्य युधाकं सर्वेषां स्वस्वपापात् परावर्त्य युधाम् आशिषं दातुं प्रथमतां युधाकं निकटे प्रेषितवान्।

IV

- I यस्मिन् समये पितरयोहनौ लोकान् उपदिशतस्यस्मिन् समये याजका मन्दिरस्य सेनापतयः सिद्धीगणश्च
 II तथोरु उपदेशकरणे ख्रीष्टस्योत्थानम् उपलक्ष्य सर्वेषां मृतानाम् उत्थानप्रस्तावे च व्यग्राः
 सन्तस्यात्पात्रमनु
- III तौ धृत्वा दिनावसानकारणात् परदिनपर्यन्तं रुद्धवा स्थापितवन्तः।
 IV तथापि ये लोकास्तयोरुपदेशम् अशृणवन् तेषां प्राप्येण पञ्चसहस्राणि जना व्यश्वसन्।
 V परेऽहनि अधिपतयः प्राचीना अध्यापकाश्र छनननामा महायाजकः।
 VI किञ्चका योहन् सिक्कन्दर इत्यादै महायाजकस्य शात्रयः सर्वे धिरशालमनगरे भिलिताः।
 VII अनन्तरं प्रेरितौ मध्ये स्थापित्यापृच्छन् युवां क्या शक्तया वा केन नाम्ना कम्माणेतानि कुरुथः?
 VIII तदा पितरः पवित्रेणात्मना परिपूर्णः सन् प्रत्यवादीत् हे लोकानाम् अधिपतिगण छे इस्यायेलीयप्राचीनाः।
 IX अतेस्य दुर्बल्बमानुभृत्य हितं यत् कम्माङ्कियत, अर्थात् स येन प्रकारेण स्वस्थोभवत् तत्येषु अयावां पृथक्ष्य,
 X तर्हि सर्वे इस्याये लीयलोका यूयं ज्ञानीत नासरतीयो यो यीशुप्रीष्ठः कुशे युष्माभिरविघ्यत यश्वेश्वरेण शमशानाद् उत्थापितः, तस्य नाम्ना ज्ञानोयं स्वस्थः सन् युष्माकं सम्मुखे प्रोत्तिष्ठति।
 XI नियेतृभिर्युष्माभिरय यः प्रस्तरोडवशातोडभवत् स प्रधानकोषास्य प्रस्तरोडभवत्।
 XII तदिनादप्यात् कस्मादपि परित्राणं भवितुं न शक्नोति, येन त्राणं प्राप्येत भूमङ्गलस्यलोकानां मध्ये तादृशं किमपि नाम नास्ति।
 XIII तदा पितरयोहनोरेतादृशीम् अक्षेभतां दृष्ट्या तावविद्वांसौ नीचलोकाविति बुद्ध्या आश्रय्यम् अमन्यन्त तौ य यीशोः सङ्गिनो जाताविति ज्ञातुम् अशक्नुवन्।
 XIV किन्तु तात्यां सार्कृतं स्वस्थमानुषं तिक्ष्णतं दृष्ट्या ते कामयपराम् आपत्तिं कर्त्त नाशक्नुन्।
 XV तदा ते सभातः स्थानान्तरं गन्तुं तान् आजाण्य स्वयं परस्परम् इति मन्त्राणामुक्त्वन्।
 XVI तौ मानवौ प्रति किं कर्तव्यं? तावेकं प्रसिद्धम् आश्रय्य कर्म कृतवन्तौ तद् धिरशालमिवासिनां सर्वेषां लोकानां समीपे प्राकाशत तत्य वयमपक्षितुं न शक्नुमः।
 XVII किन्तु लोकानां मध्यम् अतेद् यथा न व्याख्योति तदर्थं तौ भयं प्रदर्शय तेन नाम्ना कमपि मनुष्यं नोपदिशतम् इति दृढं निषेधामः।
 XVIII ततस्ते प्रेरितावाहृत्य अतेदाज्ञापयन् इतः परं यीशो नाम्ना कदापि कामपि कथां मा कथयतं किमपि नोपदिशश्च।
 XIX ततः पितरयोहनौ प्रत्यवदात् ईश्वरस्याज्ञाग्रहणं वा युष्माकम् आज्ञाग्रहणम् अतेयो मध्ये ईश्वरस्य गोचरे किं विहितं? यूयं तस्य विवेचनां कुरुता।
 XX वयं यद् अपश्याम यदशृणुम् य तत्र प्रचारयिष्याम अतेत् कदापि भवितुं न शक्नोति।
 XXI यदघटत तद् दृष्ट्या सर्वे लोका ईश्वरस्य गुणान् अन्ववद्न् तस्मात् लोकभयात् तौ दण्डयितुं कमच्युपायं न प्राप्य ते पुनरपि तर्जुपित्वा तावत्यजन्।
 XXII यस्य मानुषरूपैतत् स्वास्थ्यकरणम् आश्रय्य कर्माङ्कियत तस्य वयश्वत्वार्थिश्वरस्तरा व्यतीताः।
 XXIII ततः परं तौ विसृष्टौ सन्तो स्वसङ्गिनां सन्निधिं गत्वा प्रधानयाजकैः प्राचीनलोकेश्व्र प्रोक्ताः सर्वाः कथा ज्ञापितवन्तौ।
 XXIV तद्युष्ट्या सर्वं एकवित्तीष्य ईश्वरमुद्दिश्य प्रोत्ययेतत् प्रार्थयन्त, हे प्रभो गगणपृथिवीपयोधीनां तेषु य यद्युष्ट् आसते तेषां सर्वेष्वरस्त्वं।
 XXV त्वं निजसेवकेन दायूदा वाक्यमिदम् उवयिथ, मनुष्या अन्यदेशीयाः कुर्वन्ति कलां कुतः। लोकाः सर्वे किमर्थं वा यिनां कुर्वन्ति निष्कलाः।
 XXVI परमेशस्य तेनैवालिषिक्तस्य जनस्य य विरुद्धमलितिष्ठन्ति पृथिव्याः पतयः कुतः॥
 XXVII क्लबतस्तव छस्तेन मन्त्राणया य पूर्वं यद्यत् स्थिरीकृतं तद् यथा सिद्धं भवति तदर्थं त्वं यम् अधिषिक्तवान् स एव पवित्रो यीशुस्तस्य प्रातिकृत्येन होरोद् पन्तीयपीलातो।
 XXVIII कन्यपैदेशीयलोका इस्यायेल्लोकाश्र सर्वं अतेस्य भवति तदर्थं त्वं यम्

XXIX હે પરમેશ્વર અધુના તેખાં તર્જનં ગર્જનાં શૂણું;

XXX તથા સ્વાસ્થ્યકરણકર્મણાં તવ બાહુભલપ્રકાશપૂર્વક તવ સેવકાનુનિભ્રયેન તવ વાક્યં પ્રચારયિતું તવ પવિત્રપુત્રસ્ય યીશો નિન્મના આશ્રયાણ્યસમ્ભવાનિ કર્માણિ કર્તૃઓજાપાય

XXXI ઇત્યં પ્રાર્થનયા યત્ર સ્થાને તે સભાયામું આસનું તત્ત્વ સ્થાનં પ્રાકમૃત; તત્ત્વ: સર્વે પવિત્રોજાત્મના પરિપૂર્ણાં: સન્ત ઈશ્વરસ્ય કથામું અક્ષોભેણ પ્રાચારયનું

XXXII અપરસ્ય પ્રત્યક્ષારિલોકસમૂહાં એકમનસ એકચિત્તીભૂય સ્થિતાઃ તેખાં કેપિ નિજસમ્પત્તિ સ્વીયાં નાજાનનું કિંન્તુ તેખાં સર્વાઃ સમૃતયઃ સાધારણેન સ્થિતાઃ

XXXIII અન્યાન્ય પ્રેરિતા મહાશક્તિપ્રકાશપૂર્વક પ્રભો યોશોરૂત્થાને સાક્ષ્યમું અદ્દુઃ; તેષું સર્વેષુ મહાનુગ્રહોડભવયા

XXXIV તેખાં મધ્યે કસ્યાપિ દ્વયન્યૂનતા નાભવદુઃ યતસ્તેખાં ગૃહભૂમ્યાદ્યા યાઃ સમ્પત્તય આસનું તા વિકીય

XXXV તન્મૂલ્યમાનીય પ્રેરિતાનાં ચરણેષુ તૈઃ સ્થાપિતઃ; તત્ત્વ: પ્રત્યેકશ: પ્રયોજનાનુસારેણ દંતમભવતું

XXXVI વિશેષતઃ: કુપ્રોપદ્ધીપીયો યોસિનામકો લેવિવંશજાત એકો જનો ભૂમયધિકારી, યે પ્રેરિતા બર્જબ્બા અર્થાત્ સાન્તવનાદાયક ઇથુક્તવા સમાહૂયનું

XXXVII સ જનો નિજભૂમિ વિકીય તન્મૂલ્યમાનીય પ્રેરિતાનાં ચરણેષુ સ્થાપિતવાનું

V

I તદા અનાનિયનામક એકો જનો યસ્ય ભાર્યાયા નામ સફીરા સ સ્વાધિકારે વિકીય

II સ્વભાર્યા શાપિતવા તન્મૂલ્યસ્તૈકાંશં સફોય સ્થાપિતવા તદન્યાંશમાત્રમાનીય પ્રેરિતાનાં ચરણેષુ સમર્પિતવાનું

III તસ્માત્ પિતરોકથયત્ હે અનાનિય ભૂમે મૂલ્યં કિંચિત્ સફોય સ્થાપિતું પવિત્રસ્યાત્મન: સત્ત્બિંદૌ મૃષાવાક્યં કથયિતુંશે શૈતાનું કુત્સલતાનાં: કરણે પ્રવૃત્તિમજનયત્?

IV સા ભૂમિ ર્યદા તવ હસ્તગતા તદા કિ તવ સ્વીયા નાસીત્? તર્હિ સ્વાન્તા: કરણે કુલ એતાદૃશી કુકલ્યના ત્વયા કૃતા? ત્વં કેવલમનુષ્યસ્ય નિકટે મૃષાવાક્યં નાવાદીઃ કિંત્વીશ્વરસ્ય નિકટેપિ

V એતાં કથાં શ્રુત્વૈવ સોનાનિયો ભૂમૌ પતનું પ્રાણાનું અત્યજિત્, તદ્ગતાનં યાવન્તો લોકા અશ્રણવનું તેખાં સર્વેષાં મહાભયમું અજાયતું

VI તદા યુવલોકાસં વસ્ત્રેણાચ્છાદ્ય બહિ નીંત્વા શમશાનેડસ્યાપયનું

VII તત્ત: પ્રહરૈકાનન્તરં કિ વૃત્તં તત્ત્રાવગત્ય તસ્ય ભાર્યાપિ તત્ત્ર સમુપસ્થિતાઃ

VIII તત્ત: પિતરસ્તામું અપ્યચ્છિત્, યુવાભ્યામું એતાવનુદ્વાભ્યો ભૂમિ વિકીતા ન વા? એતત્વં વદ; તદા સા પ્રત્યાદીત સત્યમું એતાવદ્ભ્યો મુદ્રાભ્ય એવા

IX તત્ત: પિતરોકથયત્ યુવાં કથં પરમેશ્વરસ્યાત્માનાં પરીક્ષિતુમ્ભું એકમન્ત્રશાવભવતાં? પશ્ય યે તવ પતિ શમશાને સ્થાપિતવન્તસે દ્વારસ્ય સમીપે સમુપતિષ્ઠનિ ત્વામપિ બહિર્ન્યાનિતિ

X તત્ત: સાપિ તસ્ય ચરણસિંહિંદૌ પતિત્વા પ્રાણાનું અત્યાક્ષીત્પશ્વાત્ત્રે યુવાનોડભ્યન્તરમ્ભું આગાત્ય તામપિ મૃત્તાં દૃષ્ટા બહિ નીંત્વા તત્ત્વાઃ પત્યુઃ પાર્વ્ય શમશાને સ્થાપિતવન્તાઃ

XI તસ્માત્ મણલ્યાઃ સર્વે લોકા અન્યલોકાશ્ચ તાં વાતાં શ્રુત્વા સાધવસં ગતાઃ

XII તત્ત: પરે પ્રેરિતાનાં હસ્તે લોકાનાં મધ્યે બહિશ્રયાણ્યદ્યુતાનિ કર્માણ્યકિયન્તાઃ; તદા શિષ્યાઃ સર્વે એકચિત્તીભૂય સુલેમાનો ઇલિન્દે સમભૂયાસનું

XIII તેખાં સફ્ઝાન્તર્ગાં ભવિતું કોપિ પ્રગલ્ભતાં નાગમત્ કિંન્તુ લોકાસ્તાનું સમાદ્રિયન્તાઃ

XIV સ્ત્રીય: પુરુષાશ્ચ બહવો લોકા વિશ્વાસ્ય પ્રભું શરણમાપત્રાઃ

XV પિતરસ્ય ગમનાગમનાંયાં કેનાપિ પ્રકારેણ તસ્ય છાયા કસ્મિંશ્રિજજને લગ્નિષ્ટીત્યાશયા લોકા રોગિણાઃ શિવિક્યા ખટવયા ચાનીય પથિ પથિ સ્થાપિતવન્તાઃ

XVI ચતુર્દિક્ષણગરેભ્યો બહવો લોકાઃ સમભૂય રોગિણોડપવિત્રભુતગ્રસ્તાંશ્ચ યિર્શાલમ્ભું આનયનું તત્ત: સર્વે સ્વર્ણા અદ્ધિયન્તાઃ

XVII અનન્તરં મહાયાજક: સિરૂક્કિનાં મતગ્રાહિણસ્તેખાં સહચરાશ્ચ

XVIII મહાકોધાન્તિવિતાઃ સન્ત: પ્રેરિતાનું ધૂત્વા નીચલોકાનાં કારાયાં બદ્ધધ્વા સ્થાપિતવન્તાઃ

XIX किन्तु रात्रौ परमेश्वरस्य दूतः काराया द्वारं मोचयित्वा तान् बहिरानीयाकथयत्
XX यूयं गत्वा मन्दिरे इषायमानाः सन्तो लोकान् प्रतीमां ज्ञवनदायिकां सर्वां कथां प्रयारयत्
XXI इति श्रुत्वा ते प्रत्युषे मन्दिर उपस्थाय उपादिष्टवतः तदा सहयरगणेन सहितो महायाजक आगत्य मन्त्रिगणेन् इस्यायेवंशस्य सर्वान् राजसभासदः सभास्थान् कृत्वा कारायास्तान् आपयितुं पदातिगणं प्रेरितवान्।

XXII तत्स्ते गत्वा कारायां तान् अप्राप्य प्रत्यागत्य इति वात्तम् अवादिष्टः,
XXIII वयं तत्र गत्वा निर्विद्धं काराया द्वारं रुद्धं रक्षकांश्च द्वारस्य बहिर्देषायमानान् अदशाम् एव किन्तु द्वारं मोचयित्वा तन्मध्ये कमपि द्रुद्धं न प्राप्ताः।

XXIV अतां कथां श्रुत्वा महायाजको मन्दिरस्य सेनापतिः प्रधानयाजकाश्च, इत परं किमपरं भविष्यतीति चिन्तयित्वा सन्दिग्धयिता अभवन्।

XXV अतेस्मिन्नेव समये कश्येत् जन आगत्य वात्तमेताम् अवदत् पश्यत यूयं यान् मानवान् कारायाम् अस्थापयत ते मन्दिरे तिष्ठन्तो लोकान् उपादिष्टान्ति।

XXVI तदा मन्दिरस्य सेनापतिः पदात्यश्च तत्र गत्वा चेल्लोकाः पाषाणान् निष्क्रियास्मान् मारयन्तीति लिया विनत्यायां तान् आनयन्।

XXVII ते महासभाया मध्ये तान् अस्थापयन् ततः परं महायाजकस्तान् अपृच्छत्,

XXVIII अनेन नामा समुपदेष्टुं वयं किं दृढं न न्येष्याम? तथापि पश्यत यूयं स्वेषां तेनोपदेशेने यित्रशालमं परिपूर्णं कृत्वा तस्य जनस्य रक्तपातजनितपराधम् अस्मान् प्रत्यानेतुं योग्यद्वे।

XXIX ततः पितोऽप्यप्रेरिताश्च प्रत्यवद्दृं मानुषस्याजाग्रहणाद् ईश्वरस्याजाग्रहणम् अस्माकमुचितम्।

XXX य यीशुं यूयं कुशे वेधित्वाहृत तम् अस्माकं पैतृक ईश्वर उत्थाप्य

XXXI इस्यायेवंशानां मनःपरिवर्तनं पापक्षमाश्च कर्तुं राजानं परित्रातारश्च कृत्वा स्वदक्षिणपाश्च तस्यान्नतिम् अकरोतु।

XXXII अतेस्मिन् वयमपि साक्षिण आसम्हे, तत् केवलं नहि, ईश्वर आजाग्राहिभ्यो यं पवित्रम् आत्मनं दृतवान् सूपि साक्षयस्ति।

XXXIII अतेद्दाक्ये श्रुते तेषां हृदयानि विद्धान्यभवन् ततस्ते तान् हन्तुं मन्त्रितवन्तः।

XXXIV अतेस्मिन्नेव समये तत्स्वास्थानां सर्वलोकानां मध्ये सुख्यातो गमिलीयेलामक एको जनो वयवस्थापकः फिरिशिलोक उत्थाप्य प्रेरितान् क्षारार्थ स्थानान्तरं गत्वाम् आदिष्ट्य कथितवान्।

XXXV हे इस्यायेवंशीयाः सर्वे यूयम् अतेस्मान् मानुषान् प्रति यत् कर्तुम् उद्यतास्तस्मिन् सावधाना भवता।

XXXVI इतः पूर्वं धूदानामैको जन उपस्थाय स्वं कमपि महापुरुषम् अवदत् ततः प्रायेण चतुर्थशतलोकास्तरस्य मतग्राहिभिर्भवन् पश्चान् स होत्वाद् तस्याजाग्राहिणो यावन्तो लोकास्ते सर्वे विर्कीरणाः सन्तो डक्तकार्यां अभवन्।

XXXVII तस्माज्जनात् परं नामलेघनसमये गालीलीयविहृदानामैको जन उपस्थाय बहुलोकान् स्वमतं ग्राहीतवान् तृतः सोपि व्यनश्यत् तस्याजाग्राहिणो यावन्तो लोका आसन् ते सर्वे विर्कीरणां अभवन्।

XXXVIII अधुना वदामि, यूयम् अतेस्मान् मनुष्यान् प्रति किमपि न कृत्वा क्षान्ता भवत, यत योग्य सङ्कल्प अतेत् कर्म य यदि मनुष्यादभवत् तर्हि विक्लब्धं भविष्यति।

XXXIX यदीश्वरादभवत् तर्हि यूयं तस्यान्यथा कर्तुं न शक्यथ, वरम् ईश्वररोधका भविष्यथ।

XL तदा तस्य मन्त्रणां स्वीकृत्य ते प्रेरितान् आड्यप्रत्यय यीशो नन्मा कामपि कथां कथयितुं निषिद्ध व्यसर्जन्।

XLI तिनु तस्य नामार्थं वयं लज्जाभोगस्य योग्यत्वेन गणिता इत्यत्र ते सानन्दाः सन्तः सभास्थानां साक्षाद् अग्रस्थान्।

XLII ततः परं प्रतिदिनं मन्दिरे गृहे गृहे चाविश्रामम् उपादिश्य यीशुप्रीष्टस्य सुसंवादं प्रयारितवन्तः।

VI

। तस्मिन् समये शिष्याणां बाहुद्यात् प्रात्यहिकदानस्य विश्राणनैर्लिङ्गदेशीयानां विधवास्त्रीगणा उपेक्षिते सति इव्वीयलोकैः सहान्यदेशीयानां विवाह उपातिष्ठत्।

॥ तदा द्वादशप्रेरिताः सर्वान् शिष्यान् संगृह्याकथयन् ईश्वरस्य कथाप्रयारं परित्यज्य भोजनगेवेषणम् अस्माकं उचितं नहि।

॥ अतो हे भ्रातुराश वयम् एतत्कर्मणो भारं येभ्यो दातुं शक्तुम् एतादृशान् सुख्यात्यापन्नान् पवित्रेणात्मना जानेन च पूषान् सप्तजनान् यूयं स्वेषां मध्ये मनोनीतान् फुरात,

IV किन्तु वयं प्रार्थनायां कथाप्रयारकर्मणि च नित्यप्रवृत्ताः स्थास्यामः।

V एतेत्यां कथायां सर्वे लोकाः सन्तुष्टाः सन्तः स्वेषां मध्यात् स्तिफ़ानः फ़िलिपः प्रभरो निकानोर् तीमन् पर्मणा पिंडितमत्ग्राही-आनित्यपियानगरीयो निकला एतान् परमभक्तान् पवित्रेणात्मना परिपूषान् सप्त जनान्।

VI प्रेरितानां समक्षम् आनयन् ततस्ते प्रार्थनां कृत्वा तेषां शिरःसु हस्तान् आपर्यन्।

VII अपरञ्च ईश्वरस्य कथा देशं व्याखोत् विशेषतो यित्रुशालमि नगरे शिष्याशां संघ्या प्रभूतरुपेणावर्द्धत याजकानां मध्ये बहुवः ध्रीष्टमत्ग्राहिणोऽभवन्।

VIII स्तिफ़ानोऽे विश्वासेन पराक्रमेण च परिपूर्णः सन् लोकानां मध्ये बहुविधम् अद्भुतम् आश्रव्य कम्भकरोत्।

IX तेन लिपत्तिनीयनामा विष्यातसङ्कृत्य कतिपयज्ञाः कुरीएलियसिकन्दरीय-किलिकीयाशीयादेशीयाः कियन्तो जनाश्रोत्याय स्तिफ़ानेन सार्वद्वयवदन्त।

X किन्तु स्तिफ़ानो जानेन पवित्रेणात्मना च ईदृशी कथां कथितवान् यस्यास्ते आपत्तिं कर्तु नाशकनुवन्।

XI पश्चात् ते लोभिताः कतिपयज्ञाः कथामेनाम् अकथयन्, वयं तस्य मुखतो मूसा ईश्वरस्य च निन्दावाचम् अश्रौष्य।

XII ते लोकानां लोकप्राचीनाम् अध्यापकानाम् प्रवृत्तिं जनयित्वा स्तिफ़ानस्य सन्निधिम् आगत्य तं धृत्वा महासभामध्यम् आनयन्।

XIII तदनन्तरं कतिपयज्ञेषु भिष्यासाक्षिषु समानीतेषु तेऽकथयन् एष जन एतत्पुरुषस्थानव्यवस्थयो निन्दातः कदापि न निवर्तते।

XIV इवतो नासरतीयपीशुः स्थानमेतद् उचित्यन्तं करिष्यति मूसासमर्पितम् अस्माकं व्यवहरणम् अन्यतुं करिष्यति तस्यैतादृशी कथां वयम् अशृणुम।

XV तदा महासभास्थाः सर्वे तं प्रति स्थिरां दृष्टि कृत्वा स्वर्गद्वृतमुभसदृशं तस्य मुखम् अपश्यन्।

VII

I ततः परं महायाजकः पृष्ठवान् एतेषा कथां किं सत्याः?

II ततः स प्रत्यवदत्, हे पितरो हे भ्रातरः सर्वे लोका मनांसि निधृद्धवं अस्माकं पूर्वपुरुष ईब्राहीम् हारणगरे वासकरणात् पूर्वं पदा अराम्-नूहरयिमदेशो आसीत् तदा तेजोमय ईश्वरो दर्शनं दत्वा

III तमवदत् तत्वं स्वदेशज्ञातिभिराणि परित्यज्य यं देशमहं दृश्यिष्यामि तं देशं प्रजा।

IV अतः स कस्टीयदेशं विहाय हारणगरे न्यवसत् तदनन्तरं तस्य पितरि मृते यत्र देशे यूयं निवसथ स अन्नं देशमागच्छत्।

V किन्त्वीश्वरस्तस्मै कमप्यधिकारम् अर्थाद् एकपृष्ठपरिमितां भूमिमपि नादादात्; तदा तस्य कोपि सन्तानो नासीत् तथापि सन्तानैः सार्वद्वयम् एतेत्य देशस्याविकारी त्वं भविष्यसीति तम्रत्यज्ञीकृतवान्।

VI ईश्वर ईथम् अपरमपि कथितवान् तत्वं सन्तानाः परदेशे निवत्स्यन्ति ततस्देशीयलोकाश्चतुःशतवत्सरान् यावत् तान् दासत्वे स्थापयित्वा तान् प्रति कुव्यवहारं करिष्यन्ति।

VII अपरम् ईश्वर अनेनां कथामपि कथितवान्, ये लोकास्तान् दासत्वे स्थापयिष्यन्ति ताल्लोकान् अहं दण्डयिष्यामि, ततः परं ते बहिर्गताः सन्तो माम् अत्र स्थाने सेविष्यन्ते।

VIII पश्चात् स तस्मै त्वकछेदस्य नियमं दत्तवान्, अत ईस्वाकान्नि ईब्राहीम एकपुत्रे जाते, अस्मदिने तस्य त्वकछेदम् अकरोत् तस्य ईस्वाकः पुत्रो याहूबू ततस्तस्य याहूबूऽस्माकं द्वादश पूर्वपुरुषा अजायन्ता।

IX ते पूर्वपुरुषा ईर्ष्याय परिपूर्णा भिसरदेशं प्रेषयितुं यूषकं व्यक्तीशन्।

X किन्त्वीश्वरस्तस्य सहायो भूत्वा सर्वस्या दुर्गते रक्षित्वा तस्मै बुद्धि दत्वा भिसरदेशस्य राजः फ़िरौशः प्रियपां फुत्वान् ततो राजा भिसरदेशस्य स्वीयसर्वपरिवारस्य च शासनपदं तस्मै दत्तवान्।

- XI** तस्मिन् समये भिसर-किनानदेशयो हृषिक्षणेतोरतिक्लिष्टत्वात् नः पूर्वपुरुषा भक्ष्यद्रव्यं नालभन्त।
- XII** किन्तु भिसरदेशे शस्यानि सन्ति, याकूब् इमां वार्ता॑ श्रुत्वा प्रथमम् अस्माकं पूर्वपुरुषान् भिसरं प्रेषितवान्।
- XIII** ततो द्वितीयवारगमने यूष्फङ् स्वस्थातृभिः परिचितोऽभवतः यूष्फङ् भ्रातरः किरौश् राजेन परिचिता अभवन्।
- XIV** अनन्तरं यूष्फङ् भ्रातुगणां प्रेष्य निजपितरं याकूबं निजान् पञ्चाधिकसप्ततिसंप्यकान् ज्ञातिजनांश्च समाहृतवान्।
- XV** तस्माद् याकूब् भिसरदेशं गत्वा स्वयम् अस्माकं पूर्वपुरुषाश्च तस्मिन् स्थानेऽप्यिन्त।
- XVI** ततस्ते शिखिमं नीता यत् श्मशानम् इध्वाहीम् मुद्रादत्त्वा शिखिमः पितुं हमोरः पुत्रेभ्यः कीतवान् तत्शमशाने स्थापयाऽचकिते।
- XVII** ततः परम् ईश्वरं इध्वाहीमः सनिधो शपथं कृत्वा यां प्रतिज्ञां कृतवान् तत्वाः प्रतिज्ञायाः क्लिनसमये निकटे सति इस्सायेल्लोका सिमरदेशे वर्ष्माना बहुसंच्या अभवन्।
- XVIII** शेषे यूष्फङ् यो न परिचिनोति तादृशं एको नरपतिरुपस्थाय
- XIX** अस्माकं ज्ञातिभिः सार्वं धूर्तां विधाय पूर्वपुरुषान् प्रति कुव्यवहरणपूर्वकं तेषां वंशनाशनाय तेषां नवजातान् शिथून् बहिः निरक्षेपयत्।
- XX** अतस्मिन् समये मूसा जडे, स तु परमसुन्दरोऽभवत् तथा पितृगृहे मासत्रयपर्यन्तं पालितोऽभवत्।
- XXI** किन्तु तस्मिन् बहिनिक्षिप्ते सति किरौशराजस्य कन्या तम् उत्तोल्य नीत्वा दत्तकपुण्ड्रं कृत्वा पालितवती।
- XXII** तस्मात् स मूसा भिसरदेशीयायाः सर्वविधायाः पारदृष्ट्वा सन् वाक्ये क्षियायाऽशक्तिमान् अभवत्।
- XXIII** स सम्मूल्यशत्वारिंशद्वृत्तस्वयप्तको भूत्वा इस्सायेलीयवंशनिजभातृन् साक्षात् कर्तुं मति चक्के।
- XXIV** तेषां जनमेहं छिसितं दृष्ट्वा तस्य सपक्षः सन् छिसितजनम् उपकृत्य भिसरीयजनं जघान।
- XXV** तस्य हस्तेनेश्वरस्तान् उद्धरिष्यति तस्य भ्रातुगणं इति ज्ञास्यति स इत्यनुमानं चकार, किन्तु ते न बुवुधिरे।
- XXVI** तत्परे इहनि तेषाम् उभयो जनयो वर्कलह उपस्थिते सति मूसाः समीपं गत्वा तयो र्भेलनं कर्तुं मति कृत्वा कथयामास, हे महाशयो युवां भ्रातरौ परस्परम् अन्यायं कुतः कुरुथः?
- XXVII** ततः समीपवासिनं प्रति यो जनोजन्यायं चकार स तं दूरीकृत्य कथयामास, अस्माकमुपरि शास्त्रविचारयितृत्वपद्धयोः कस्त्वां नियुक्तवान्।
- XXVIII** हो यथा भिसरीयं हतवान् तथा किं मामपि हनिष्यसि?
- XXIX** तदा मूसा एतादृशीं कथां श्रुत्वा पलायनं चके, ततो भिट्यनदेशं गत्वा प्रवासी सन् तस्थौ, ततस्तत्र द्वौ पुत्रौ जडाते।
- XXX** अनन्तरं चत्वारिंशद्वृत्तस्वयेषु गतेषु सीनयपर्वतस्य प्रान्तरे प्रज्वलितस्तम्बस्य वह्निशिखायां परमेश्वरदृत्तस्तम्बै दर्शनं ददी।
- XXXI** मूसास्तस्मिन् दर्शने विस्मयं मत्वा विशेषं ज्ञातुं निकटं गच्छति,
- XXXII** अतस्मिन् समये, अहं तत् पूर्वपुरुषाणाम् ईश्वरोदर्थाद् इध्वाहीम् ईश्वरं इस्हाक ईश्वरो याकूब् इश्वरश्च, मूसामुद्दिश्य परमेश्वरस्यैतादृशी विहायसीया वाइः भभूव, ततः स कम्पान्वितः सन् पुन निरीक्षितुं प्रगत्यभो न भव्यता।
- XXXIII** परमेश्वरस्तं जगाद्, तव पादयोः पादुके मोयय यत्र तिष्ठसि सा पवित्रभूमिः।
- XXXIV** अहं भिसरदेशस्थानां निजलोकानां दुर्दशां नितान्तम् अपशयं, तेषां कातर्योक्तिश्च श्रुतवान् तस्मात् तान् उद्भर्तुम् अवरह्यागमम्; इदानीम् आगच्छ मिसरदेशं तां प्रेषयामि।
- XXXV** कस्त्वां शास्त्रविचारयितृत्वपद्धयो नियुक्तवान्, इति वाक्यमुक्तव्या तैर्यो मूसा अवजातस्तमेव इश्वरः स्तम्बमध्ये दर्शनादाता तेन दूतेन शास्तारं मुक्तिदातारश्च कृत्वा प्रेषयामास।
- XXXVI** स च भिसरदेशे सूक्ष्मान्नि समुद्रे च पश्यात् चत्वारिंशद्वृत्तस्तरान् यावत् महाप्रान्तरे नानाप्रकाराऽप्यहृतानि कर्माण्डिः लक्षणानि च दर्शयित्वा तान् बहिः कृत्वा समानिनाय।

XXXVII પ્રભુ: પરમેશ્વરો યુષ્માક ભાતૃગણસ્ય મધ્યે માદૃશમ્ભુ એક ભવિષ્યદ્ધકતારમ્ભુ ઉત્પાદયિષ્યતિ તસ્ય કથાયાં યું મનો નિહાસસ્યથ, યો જન હિસાયેલ: સન્તાનેભ્ય એનોં કથાં કથયામાસ સ એષ મૂસાઃ।

XXXVIII મહાપ્રાન્તરસ્થમણ્ડલીમઘેદપિ સ એવ સીનયપર્વતોપરિ તેન સાર્વ સંલાપિનો દૂતસ્ય ચાસ્મચિતૃગણસ્ય મધ્યસ્થ: સન્ન અસમ્યાં દાતાવ્યનિ જીવનદાયકાનિ વાક્યાનિ લેબે।

XXXIX અસમાક પૂર્વપુરુષાસતમ્ભુ અમાન્યાં કટ્વા સ્વેલ્ભો દૂરીકૃત્ય મિસરદેશં પરાવૃત્ય ગન્તું મનોભિરભિલલય હારોણં જગદુઃ;

XL અસમાક્મુ અગેડગ્રે ગન્તુંમું અસમદ્ય દેવગણં નિર્માહિ યતો યો મૂસા અસમાન્ મિસરદેશાદ બહિ: ફૃતવાનીતવાન્તસ્ય કિ જાતં તદસ્માભિ ન્જાપતે।

XLI તસ્મિન્ સમયે તે ગોવત્સાકૃતિં પ્રતિમાં નિર્માય તામુદ્દિશ્ય નૈવેદ્યમુત્મજ્ય સ્વહસ્તકૃતવસ્તુના આનંદિતવનંતઃ।

XLII તસ્માદ ઈશ્વરસ્તેષાં પ્રતિ વિમુખ: સન્ન આકાશસ્યં જ્યોતિર્ગણં પૂજયિતું તેભોડનુમતિ દૌદી, યાદુંશં ભવિષ્યદ્ધાદિનાં ગ્રન્થેષુ લિખિતમાસે, યથા, હિસાયેલીયવંશા રે ચત્વારિશત્સમાન્ પુરા મહતિ પ્રાન્તરે સંસ્થા યૂધન્તુ યાનિ ચા બલિહોમાદિકર્માણિ ફૃતવન્તસ્તુ તાનિ કિં માં સમુદ્દ્રય યુષ્માભિ: પ્રકૃતાનીતિ નૈવ ચા।

XLIII કિન્તુ વો મોલકાખ્યસ્ય દેવસ્ય દૂષ્યમેવ ચા યુષ્માક રિફનાયાચા દેવતાયાશ્વ તારકા એતયોરૂભયો મૂર્તી યુષ્માભિ: પરિપુજ્ઞિતો અતો યુષ્માસ્તુ બાબેલ: પાર્ણ નેણ્યામિ નિશ્ચિતા।

XLIV અપરાજ્ય યન્ત્રિદર્શનમ્ભુ અપશ્યસન્દનુસારેણ દૂષ્યં નિર્માહિ યસ્મિન્ ઈશ્વરો મૂસામ્ભુ એતદ્વાક્યં બભાષે તત્ત્વસ્ય નિર્ધિપતિં સાક્ષયસ્વરૂપ્યં દૂષ્યમ્ભુ અસમાક પૂર્વપુરુષૈ: સહ પ્રાન્તરે તસ્થૈ।

XLV પશ્યાતુ પિહિશૂયેન સહિતેસેપાં વંશજાતેરસત્પૂર્વપુરુષૈ: સ્વેણાં સમુખાદ ઈશ્વરેણ દૂરીકૃતાનામ્ભુ અન્યદેશીયાનાં દેશાધિકૃતિકાલે સમાનીતં તદ્દ દૂષ્યં દાયુદીધિકારં ચાવત્ત તત્ત્વ સ્થાન આસીતા।

XLVI સ દાયુદ્દ પરમેશ્વરસ્યાનુગ્રહી પ્રાય ચાકૂબ્દ ઈશ્વરાર્થમ્ભુ એક દૂષ્યં નિર્માતું વવાઝિ;

XLVII કિન્તુ સુલેમાન્ત તદર્થ મન્દિરમ્ભુ એક નિર્મિતવાનુઃ

XLVIII તથાપિ ય: સવ્વોપરિસ્થ: સ કસ્મિંશ્રિદ્ધ હસ્તકૃતે મન્દિરે નિવસતીતિ નહિ, ભવિષ્યદ્ધાદી કથામેતાં કથયતિ, યથા,

XLIX પરેશો વદતિ સ્વર્ગો રાજસિંહસાન્ મમા મદીયં પાદપીઠઅ પૃથિવી ભવતિ દ્વારા તર્હિ યું કૃતે મે કિં પ્રનિર્માસ્યથ મન્દિરિં વિશ્વામાય મદીયં વા સ્થાન કિ વિદ્યતે ત્વિષા

L સવ્વાયેતાનિ વસ્તુનિ કિ મે હસ્તકૃતાનિ ના।

LI હે અનાજાગ્રાહકા અન્તાઃકરણો શ્વરણો ચાપવિત્રલોકા: યુધ્યમ્ભુ અનવરતં પવિત્રસ્યાત્મન: પ્રાતિકૂલ્યમ્ભુ આચરથ, યુષ્માક પૂર્વપુરુષા યાદૃશા યુધ્યમાપિ તાદૃશા!

LII યુષ્માક પૂર્વપુરુષા: કિ ભવિષ્યદ્ધાદિનાં નાતાડયન્? યે તસ્ય ધાર્મિકસ્ય જનસ્યાગમનકથાં કથિતવન્તસ્તાન્ અધન્યાં યુધ્યમ્ભુ અધૂના વિશ્વાસધાતિનો ભૂત્વા તં ધાર્મિક જનમ્ભુ અહતા।

LIII યું સ્વર્ગાયુદ્ધત્રણોન વ્યવસ્થાં પ્રાયાપિ તાં નાચરથ।

LIV ઇમાં કથાં શ્રુત્વા તે મનઃસુ બિદ્ધાઃ સન્તતસં પ્રતિ દનતદર્શણમ્ભુ અકૃષ્ણનુઃ

LV કિન્તુ સ્તિફનાઃ પવિત્રેણાત્મના પૂર્ણો ભૂત્વા ગગણં પ્રતિ સ્થિરદૃષ્ટિ કૃત્વા ઈશ્વરસ્ય દક્ષિણે દણ્ણાયમાનાં થીશું વિલોક્ય કથિતવાનુઃ

LVI પશ્ય, મેધદ્વારું મુક્તનમ્ભુ ઈશ્વરસ્ય દક્ષિણે સ્થિતં માનવસુતાં પશ્યામિ

LVII તદા તે પ્રોચ્યાઃ શબ્દ કૃત્વા કર્ણાધ્વઙુલી નિધાય એકચિત્તીભૂય તમ્ભુ આક્રમનુઃ

LVIII પશ્યાતું તં નગરાદ બહિઃ કૃત્વા પ્રસ્તરૈરાધન્ન સાક્ષિણો લકાઃ શૌલનામનો યુનશ્વરણસન્નિધૌ નિજવસ્ત્રાણિ સ્થાપિતવન્તઃ।

LIX અનન્તરં હે પ્રભો થીશે મદીયમાત્માનાં ગૃહાણ સ્તિફનસ્યેતિ પ્રાર્થનવાક્યવદનસમયે તે તં પ્રસ્તરૈરાધન્નુઃ

LX તસ્માત્ સ જાનુની પાતથિત્વા પ્રોચ્યાઃ શબ્દ કૃત્વા, હે પ્રભે પાપમેતદ્ એતેષુ મા સ્થાપય, ઇત્યુક્ત્વા મહાનિદ્રાં પ્રાર્થોત્પુઃ

VIII

- I तस्य हत्याकरणं शौलोपि सममन्यता तस्मिन् समये यिरुशालमनगरस्थां मण्डलीं प्रति महाताडनायां जातायां प्रेरितलीकान् छित्वा सर्वेऽपरे यिहूदाशोभिरोणदेशयो नन्नास्थाने विकीर्णाः सन्तो गताः।
- II अन्यरथ भक्तलीकास्तं स्तिफ़ानं शमस्थाने स्थापयित्वा बहु व्यलपन्।
- III किन्तु शौलो गृहे गृहे भ्रमित्वा स्त्रियः पुरुषांश्च धृत्वा कारायां बद्धवा मण्डल्या महोत्पातं कृतवान्।
- IV अन्यरथ ये विकीर्णाः अभवन् ते सर्वत्र भ्रमित्वा सुसंवादं प्रायारथयत्।
- V तदा फ़िलिपः शोभिरोणनगरं गत्वा प्रीष्टाण्यानं प्रायारथयत्।
- VI ततोऽशुचि-भृत्यस्तलोकेभ्यो भूताश्चीत्कृत्यागच्छन् तथा बहवः पक्षाधातिनः खज्ञा लोकाश्च स्वस्था अभवन्।
- VII तस्मात् लाका ईदृशं तस्याश्रार्थं कर्म विलोक्य निशम्य य सर्वं एकचित्तीभूय तेनोक्ताण्याने मनांसि न्यदृधुः।
- VIII तस्मिन्नगरे महानन्दश्चाभवत्।
- IX ततः पूर्वं तस्मिन्नगरे शिमोनामा कञ्चिज्जनो बही मर्याक्षियाः कृत्वा स्वं कञ्चन महापुरुषं प्रोत्य शोभिरोणीयानां मोहं जनयामास।
- X तस्मात् स मानुष ईश्वरस्य महाशक्तिस्वरूपं इत्युक्त्वा बालवृद्धवनिताः सर्वे लाकास्तस्मिन् मनांसि न्यदृधुः।
- XI स बहुकालान् मायाविक्कियया सर्वान् अतीव मोहयाश्चकार, तस्मात् ते तं मेनिरे।
- XII किन्तीश्वरस्य राजारथ यीशुप्रीत्यस्य नामनश्चाण्यानप्रयारिणः फ़िलिपस्य कथायां विश्वस्य तेषां स्त्रीपुरुषोभयलोका मञ्जिज्ञता अभवन्।
- XIII शेषे स शिमोनपि स्वयं प्रत्येत् ततो मञ्जिज्ञतः सन् फ़िलिपेन कृताम् आश्रव्यक्तियां लक्षणश्च विलोक्यासम्भवं मन्यमानस्तेन सह स्थितवान्।
- XIV इत्थं शोभिरोणदेशीयलोका ईश्वरस्य कथाम् अगृह्णन् इति वार्ता यिरुशालमनगरस्थप्रेरिताः प्राप्य पितरं घोषनश्च तेषां निकटे प्रेषितवन्नतः।
- XV ततस्तौ तत् स्थानम् उपस्थाय लोका यथा पवित्रम् आत्मानं प्राप्नुवन्ति तदर्थं प्रार्थयेतां।
- XVI यतस्ते पुरा केवलप्रभुयीशो नम्नां मञ्जिज्ञतमात्रा अभवन्, न तु तेषां मध्ये कमपि प्रति पवित्रस्यात्मन आविभवो जातः।
- XVII किन्तु प्रेरिताभ्यां तेषां गात्रेषु करेष्वपितेषु सत्सु ते पवित्रम् आत्मानम् प्राप्नुवन्।
- XVIII इत्थं लोकानां गात्रेषु प्रेरितयोः करार्पणेन तान् पवित्रम् आत्मानं प्राप्तान् दृष्ट्वा स शिमोन् तयोः समीपे मुद्रा आनीय कथितवान्।
- XIX अहं यस्य गाने हस्तम् अर्पयिष्यामि तस्यापि यथेत्थं पवित्रात्मप्राप्ति र्भवति तादृशीं शक्तिं महां दर्ता।
- XX किन्तु पितरस्तं प्रत्यवद्दत् तव मुद्रास्त्वया विनश्यन्तु यत ईश्वरस्य दानं मुद्राभिः कीयते त्वमित्यं बुद्धवान्।
- XXI ईश्वराय तावन्तःकराणं सरलं नहि, तस्माद् अत्र तवांशोडधिकारश्च कोपि नास्ति।
- XXII अत अतेत्पापहेतोः ऐदावितः सन् केनापि प्रकारेण तव मनस ऐतस्याः कुक्ल्यनायाः क्षमा भवति, अतदर्थम् ईश्वरे प्रार्थनां फुराः।
- XXIII यतस्तं तिक्तपिते पापस्य बन्धने य यदसि तन्मया बुद्धम्।
- XXIV तदा शिमोन् अकथयत् तर्हि युवाभ्यामुदिता कथा मध्य यथा न फलति तदर्थं युवां मन्निभित्तं प्रभौ प्रार्थनां फुरां।
- XXV अनेन प्रकारेण तौ साक्षं दत्त्वा प्रभोः कथां प्रायारथन्तौ शोभिरोणीयानाम् अनेकग्रामेषु सुसंवादश्च प्रायारथन्तौ यिरुशालमनगरं परावृत्य गतौ।
- XXVI ततः परम् ईश्वरस्य दूतः फ़िलिप्पम् इत्यादिशत् त्वमुत्थाय दक्षिणस्यां दिशि यो मार्गो प्रान्तरस्य मध्येन पिरुशालमो इसानगरं याति त मार्गं गच्छ।

XXVII તતઃ સ ઉત્થાય ગતવાનું તદા કન્દાકીનામનું કૂશ્લોકાનાં રાજ્યાઃ સર્વસમતેરધીશઃ કૂશદેશીય એકઃ ખાડો ભજનાર્થે પિરશાલમનગરમું આગત્ય

XXVIII પુનરપિ રથમારુદ્ધુ પિશયિયનામો ભવિષ્યદ્વારિનો ગ્રનંં પઠનું પ્રત્યાગચ્છતિ

XXIX એતસ્મિનું સમયે આત્મા ફિલિપમું અવદટૂ, ત્વમું રથસ્ય સમીપં ગત્વા તેન સાર્વું મિલા

XXX તસ્માત્ સ ધાવનું તરસ્ય સન્નિધાવુપસ્થાય તેન પછ્યમાનં પિશયિયથવિષ્યદ્વારિનો વાક્યં શ્રુત્વા પૃષ્ઠવાનું યત્પઠિસે તત્તું કિં બુધ્યસે?

XXXI તતઃ સ કથિતવાનું કેનચિનું બોધિતોહં કથં બુધ્યેય? તતઃ સ ફિલિપં રથમારોહું સ્વેન સાર્વમું ઉપવેષુચ્ચ નવેદયતૃ

XXXII સ શાસ્ત્રસ્પેતદ્વારાં પઠિતવાનું યથા, સમાનીયત ધાતાય સ યથા મેધશાવકઃ| લોમચેદકસાક્ષાત્ય મેધશ્ર નીરવો યથા| આબધ્ય વદનું સ્વીયં તથા સ સમતિષ્ઠતા

XXXIII અન્યાયેન વિચારેણ સ ઉચ્છિતો ઇભવત્ તદા તત્કાલીનમનુષ્યાનું કો જનો વર્ણિયિતું ક્ષમઃ| યતો જીવન્ત્રણાં દેશાતું સ ઉચ્છિતો ઇભવત્ ધૂબં

XXXIV અનન્તરં સ ફિલિપમું અવદટૂ નિવેદયામિ, ભવિષ્યદ્વારી યામિમાં કથાં કથયામાસ સ કિં સ્વસ્મિનું વા કસ્તિંશ્રીદુ અન્યાયસ્મના?

XXXV તતઃ ફિલિપસ્તભકરણમું આરાય્ય યીશોરૂપાખ્યાનાં તરસ્યાગ્રે પ્રાસ્તૌતુ

XXXVI ઇત્યં માર્ગોણ ગરુદ્ધનો જલાશયસ્ય સમીપ ઉપસ્થિતૌ; તદા કલીબોડવાદીત્ પશ્યાત્ સ્થાને જલમાર્સે મેમ મજજીને કા બાધા?

XXXVII તતઃ ફિલિપ ઉત્તરે વ્યાઘરતૂસ્વાનઃકરણેન સાંક ચાંપ પ્રત્યેષિ તરહી બાધા નાસ્તિ| તતઃ સ કથિતવાનું યીશુખ્રીષ્ટ ઈશ્વરસ્ય પુરુ ઇત્યંહું પ્રત્યેમિ

XXXVIII તદા રથ સ્થળિતં કરુંમું આદિષે ફિલિપકલીબૌ દ્વૌ જલમું અવારુહતાં; તદા ફિલિપસ્તમું મજજીયામાસાં

XXXIX તત્પશ્રાત્ જલમધાદુ ઉત્થિતયો: સતો: પરમેશ્વરસ્યાત્મા ફિલિપં હૃત્વા નીતવાનું તસ્માત્ કલીબ: પુનસ્તં ન દૃષ્ટવાનું તથાપિ હૃષ્ટિતઃ સનું સ્વમાર્ગોણ ગતવાનું

XL ફિલિપશ્રાત્સદોગ્રામું ઉપસ્થાય તસ્માત્કું સરિયાનગર ઉપસ્થિતિકાલપર્યનતં સર્વસ્મિન્ગરે સુસંવાં પ્રચારયનું ગતવાનું

IX

I તત્કાલપર્યનતં શૌલ: પ્રભો: શિષ્યાણાં પ્રાતિકૃલ્યેન તાડનાબધયો: કથાં નિઃસારયનું મહાયાજકર્ય સન્નિધિ ગત્વા

II સ્ત્રીય પુરુષશ્ર તમતગ્રાહિણાં યં કઞ્ચિતું પશ્યતિ તાનું ધૂત્વા બદ્ધવા પિરશાલમમું આનયતીયાશયેન દમેખકનગરીયે ધર્મસમાજાનું પ્રતિ પણ યાચિતવાનું

III ગરુદ્ધનું દમેખકનગરનિકટ ઉપસ્થિતવાનું; તતોડકસ્માદુ આકાશાત્ તરસ્ય ચતુર્દિશ્ય તેજસ્સ: પ્રકાશનાત્ સ ભૂમાવપતત્વુ

IV પશ્યાત્ હે શૌલ હે શૌલ કુતો માં તાડયસિ? સ્વં પ્રતિ પ્રોક્તમું એતં શબ્દં શ્રુત્વા

V સ પૃષ્ઠવાનું હે પ્રભો ભવાનું કા? તદા પ્રભુરકથયત્ યં યોશું ત્વં તાડયસિ સ એવાહં; કણ્ટકર્ય મુખે પદાધાતકરણાં ત્વં કષ્ટમું

VI તદા કાલપાણો વિસ્યાપન્નશ્ચ સોવદટુ હે પ્રભો મયા હિં કર્તવ્યં? ભવત દીરણા કા? તતઃ પ્રભુરાજાપયદુ ઉત્થાય નગરં ગરુ તત્ ત્વયા યત્પઠિબયાં તદ્વા વિષયત્

VII તરસ્ય સર્જિનો લોકા અપિ તં શબ્દં શ્રુતવન્તઃ કિન્તુ કમપિ ન દૃષ્ટવા સ્તબ્ધાઃ સન્તઃ સ્થિતવન્તઃ

VIII અનન્તરં શૌલો ભૂમિત ઉત્થાય ચક્ષુષી ઉન્મીલ્ય કમપિ ન દૃષ્ટવાનું તદા લોકાસ્તરસ્ય હસ્તો ધૂત્વા દમેખકનગરમું આનયનું

IX તતઃ સ દિનત્રયં યાવદુ અન્ધો ભૂત્વા ન ભૂક્તવાનું પીતવાંશ્ચ

X તદનન્તરં પ્રભુસ્તદમેખકનગરવાસિન એકસ્મૈ શિષ્યાય દર્શનં દત્વા આહૂતવાનું હે અનન્યિઃ તતઃ સ પ્રત્યવાદીતું હે પ્રભો પર્ય શુણોમિ

XI તદા પ્રભુસતમાજાપયત્તવમુત્થાય સરલનામાનં માર્ગ ગત્વા ધિહૂદાનિવેશને તાર્ખનગરીયં શૌલનામાનં જનં ગવેષયનું પૃષ્ઠા;

XII પશ્ય સ પ્રાર્થયતે, તથા અનનિયનામક એકો જનસત્સ્ય સમીપમ્ય આગત્ય તસ્ય ગાત્રે હસ્તાર્પણે ફૂત્વા દૃષ્ટિ દદાતીત્યં સ્વઘને દૃષ્ટવાનું

XIII તસ્માદ્ અનનિયઃ પ્રત્યવદ્ધત્ હે પ્રભો ધિરુશાલમિ પવિત્રલોકાન્ પ્રતિ સોડનેકહિસાં ફૂતવાનું

XIV અત્ર સ્થાને ચ યે લોકાસત્વ નામનિ પ્રાર્થયન્તિ તાનપિ બદ્ધું સ પ્રધાનયાજકેભ્યઃ શક્તિન્ પ્રાપ્તવાનું, ઇમાં કથામ્ય અહુમ્ અનેકેષાં મુખેભ્યઃ શુનતવાનું

XV કિન્તુ પ્રભુરક્ષયત્ત યાહિ ભિન્દનેશીયલોકાનાં ભૂપતીનામ્ય ઇસાયેલોકાનાજ્ઞ નિકટે મમ નામ પ્રચારયિતું સ જનો મમ મનોનીતપાત્રમાસ્તે

XVI મમ નામનિમિત્તાજ્ઞ તેન કિયાનું મહાન્ કલેશો ભોક્તવ્ય એતત્ત તં દર્શયિષ્યામિ

XVII તતો ડનનિયો ગત્વા ગૃહે પ્રવિશ્ય તસ્ય ગાત્રે હસ્તાર્પણે ફૂત્વા કથિતવાનું હે ભાતાઃ શૌલ તં યથા દૃષ્ટિ પ્રાપ્તોષિ પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણો ભવસિ ચ, તદર્થ તવાગમનકાલે ય: પ્રભુયીશુસ્તુભ્યં દર્શનમ્ય અદદાત્ત સ માં પ્રેષિતવાનું

XVIII ઇત્યુક્તમાત્રે તસ્ય ચયુભ્યમ્ય મીનશાલ્કવદ્ વસ્તુનિ નિગતે તત્ક્ષણાત્ત સ પ્રસન્નયષ્ટ ભૂત્વા પ્રોત્થાય મજ્જિતોદભવત્ ભૂત્વા પીત્વા સબ્લોભવયા

XIX તતઃ: પરં શૌલ: શિષ્યૈ: સહ કતિપયદિવસાનું તસ્મિનું દમેષકનગરે સ્થિત્વાડવિલમ્બં

XX સર્વભજનભવનાનિ ગત્વા યીશુરીશ્વરસ્ય પુત્ર ઇમાં કથાં પ્રાચારયતુ

XXI તસ્માત્ સર્વે શ્રોતારચ્યમલ્ક્ય કથિતવન્તો યો ધિરુશાલમનગર એતત્ત્વામના પ્રાર્થયિતુલોકાનું વિનાશિતવાનું એવેમ્ય એતાદૃશલોકાનું બદ્ધ્યા પ્રધાનયાજકનિકટે નયતીત્યાશાયા એતત્સથાનમપ્રાગચ્છત્ત સએવે કિમયે ન ભવતિ?

XXII કિન્તુ શૌલે: કંશ ઉત્સાહવાનું ભૂત્વા યીશુરીશ્વરેણાભિષિક્તો જન એતસ્મિનું પ્રમાણાં દત્વા દમેષક-નિવાસિધૂદીયલોકાનું નિરાતરાનું અકરોત્તુ

XXIII ઇતથં બહુતિથે કાલે ગતે ધિહૂદીયલોકાસ્તં હન્તું મન્ત્રયામાસુઃ

XXIV કિન્તુ શૌલસ્તેષામેતસ્ય મન્ત્રણાયા વાર્તાં પ્રાપ્તવાનું તે તં હન્તું તુ દિવાનિંશં ગુપ્તાઃ સન્તો નગરસ્ય દારેદિતિજ્ઞનું

XXV તસ્માત્ શિષ્યાસં નીત્વા રાર્મો પિટકે નિધાય પ્રાચીરેણાવારોહ્યનું

XXVI તતઃ: પરં શૌલો ધિરુશાલમં ગત્વા શિષ્યગણેન સાર્દ્દી સ્થાતુમ્ય ઐહેઠ્ત, કિન્તુ સર્વે તસ્માદબિભયુઃ સ શિષ્ય ઇતિ ચ ન પ્રત્યયનું

XXVII એતત્સમાદ્ બર્દીબાસં ગૃહીતવા પ્રેરિતાનાં સમીપમાનીય માર્ગમધ્યે પ્રભુ: કથ્ય તસ્મે દર્શનં દાતવાનું યા: કથાશ્ર કથિતવાનું સ ચ યથાક્ષોભ: સન્ન દમેષકનગરે યીશો નર્મ પ્રાચારયત્ત એતાનું સર્વવૃત્તાન્તાનું તાનું જાપિતવાનું

XXVIII તતઃ: શૌલસ્તૈ: સહ ધિરુશાલમિ કાલં યાપયનું નિર્ભયં પ્રભો રીશો નર્મ પ્રાચારયતુ

XXIX તસ્માદ્ અન્યદેશીયલોકૈ: સાર્દ્દી વિવાદસ્યોપસ્થિતવાનું તે તં હન્તુમ્ય અયેષ્ટન્તા

XXX કિન્તુ ભાતૃગણસ્તજ્ઞાત્વાં તુ કેસરિયાનગરં નીત્વા તાર્ખનગરં પ્રેષિતવાનું

XXXI ઇતથં સતિ ધિહૂદીયાગાલીલોમિરોણદીશ્યા: સર્વાં માર્ગલ્યો વિશ્રાંમં પ્રાપ્તાસ્તતસ્તાસાં નિષાભવતુ પ્રભો ર્થિયા પવિત્રસ્યાત્મનઃ સાન્નવન્યા ચ કાલં ક્ષેપયિત્વા બહુસંખ્યા અભવનું

XXXII તતઃ: પરં પિતર: સ્થાને સ્થાને ભ્રમિતવા શેરે લોદ્ગારનિવાસિપવિત્રલોકાનાં સમીપે સ્થિતવાનું

XXXIII તદા તત્ પક્ષાધાતુંચાધિનાનાં વત્સરાનું શય્યાગતમ્ય એનેયનામાનં મનુષ્યં સાક્ષત્ પ્રાચ્ય તમવદ્તુ

XXXIV હે એને યીશુપ્રીણસ્તવાં સ્વસ્થમ્ય અકાર્ણીત્ત, ત્વમુત્થાય સ્વશર્યાં નિક્ષિપ, ઇત્યુક્તમાત્રે સ ઉદિતિજ્ઞતુ

XXXV એતાદૃષં દૃષ્ટવા લોદ્ગારનિવાસિનિઓ લોકાઃ પ્રભું પ્રતિ પરાવર્તન્તા

XXXVI અપરં ભિક્ષાદાનાંદિષ્યુનાનાંકિયાસું નિત્યં પ્રવૃત્તા ચા યાઝીનગરનિવાસિની ટાબિથાનામા શિષ્યા ચાં દક્ષ અર્થાદ્ હરિણીમયુક્તવા આહ્વયનું સા નારી

XXXVII तस्मिन् समये रुचा सती प्राणान् अत्यज्ञत्, ततो लोकास्तां प्रक्षाल्योपरिस्थप्रकोष्ठे शायथित्वास्थापन्यु

XXXVIII लोद्गरं याफोनगरस्य समीपस्थं तस्मात्तत्र पितर आस्ते, इति वार्ता श्रुत्वा तूर्णं तस्यागमनार्थं तस्मिन् विनयमुक्त्वा शिष्यगणो द्वौ मनुजौ प्रेषितवान्

XXXIX तस्मात् पितर उत्थाय ताभ्यां सार्क्ख्यम् आगच्छत्, तत्र तस्मिन् उपस्थित उपरिस्थप्रकोष्ठं समानीते च विधवाः स्वाभिः सह स्थितिकाले दर्क्ष्या कृतानि यान्युत्तरीयाणि परिधेयानि च तानि सर्वाणि तं दर्शयित्वा रुद्यश्वतस्यु दिक्षितिष्ठन्

XL किन्तु पितरस्ताः सर्वा बहिः कृत्वा जानुनी पातयित्वा प्रार्थितवान्; पक्षात् शवं प्रति दृष्टि कृत्वा कथितवान् हे टाबीथे त्वमुत्तिष्ठ, इति वाक्यं उक्ते सा स्त्री चक्षुषी प्रोन्मीत्य पितरम् अवलोक्योत्थायोपाविशत्

XLI ततः पितरस्तस्याः करो धृत्वा उत्तोत्य पवित्रलोकान् विधवाश्चाहृय तेषां निकटे सज्जावां तां समार्पयत्

XLII एधा कथा समस्तयाफोनगरं व्याप्ता तस्माद् अनेके लोकाः प्रभौ व्यव्यसन्

XLIII अपरऋषि पितरस्तस्याफोनगरीयस्य कस्यचित् शिमोन्नामनश्वर्मकारस्य गृहे बहुदिनानि न्यवसत्

X

I कैसरियानगर इतालियाप्यसैन्यान्तर्गतः कर्णालियनामा सेनापतिरासीत्

II स सपरिवारो भक्त ईश्वरपरायाशक्षासीत्; लोकेभ्यो बहूनि दानादीनि दत्वा निरन्तरम् ईश्वरे प्रार्थयाऽरुक्षे

III एकदा तृतीयप्रहरवेलायां स दृष्ट्वान् ईश्वरस्यैको दृष्टः सप्रकाशं तस्मीपम् आगत्य कथितवान् हे कर्णालिय

IV किन्तु स तं दृष्ट्वा भीतोऽकथयत्, हे प्रभो किं? तदा तमवदत् तव प्रार्थना दानादि च साक्षिस्त्वपुं भूत्वेश्वरस्य गोयरमभवत्

V इदानीं याफोनगरं प्रति लोकान् प्रेष्य समुद्रतीरे शिमोन्नामनश्वर्मकारस्य गृहे प्रवासकारी पितरनामा विष्यातो यः शिमोन् तम् आहार्ययः

VI तस्मात् त्वया यद्यत् कर्तव्यं तत्तत् स वदिष्यति

VII इत्युपदिश्य दूते प्रस्थिते सति कर्णालियः स्वगृहस्थानां दासानां द्वौ जनो नित्यं स्वसङ्किनां सैन्यानाम् एकां भक्तसेनाओहृष्य

VIII सकलमेत वृत्तान्तं विजाय याफोनगरं तान् प्राहिष्ठोत्

IX परस्मिन् दिने ते यात्रां कृत्वा यदा नगरस्य समीप उपातिष्ठन्, तदा पितरो द्वितीयप्रहरवेलायां प्रार्थयितुं गृहपृष्ठम् आरोहत्

X अतस्मिन् समये क्षुधार्तः सन् किञ्चिद् भोक्तुम् और्यत् किन्तु तेषाम् अन्नासादनसमये स मूर्च्छितः सन्नपतत्

XI ततो मेघद्वारं मुक्तं चतुर्भिः कोणै वर्मितं बृहदूस्रमिव किञ्चन भाजनम् आकाशात् पृथिवीम् अवारोहतीति दृष्ट्वान्

XII तन्मध्ये नानप्रकारा ग्राम्यवन्यपश्वः ऐयरोरोगाभिप्रभृतयो जन्तवश्वासन्

XIII अनन्तरं हे पितर उत्थाय हृत्वा भूक्ष्य तम्रतीयं गगणीया वाणी जाता।

XIV तदा पितरः प्रत्यवदत्, हे प्रभो ईदृशं मा भवतु, अहम् अतेत् कालं यावत् निषिद्धम् अशुद्धि वा द्रव्यं किञ्चिदपि न भुक्तवान्

XV ततः पुनरपि तादृशी विहयसीया वाणी जाता यद् ईश्वरः शुचि कृत्वान् तत् त्वं निषिद्धं न जानीषि

XVI ईत्यं त्रिः सति तत् पात्रं पुनराकृष्टं आकाशम् आगच्छत्

XVII ततः पर यद् दर्शनं प्राप्तवान् तस्य को भाव ईत्यत्र पितरो मनसा सन्देश्य, अतस्मिन् समये कर्णालियस्य ते प्रेषिता मनुष्या द्वारास्य सन्निधावुपस्थाय,

XVIII शिमोनो गृहमन्विष्ठनः सम्पृष्ठ्याहृय कथितवन्तः पितरनामा विष्यातो यः शिमोन् स किमत्र प्रवसति?

- XIX** યદા પિતરસ્તદર્શનસ્ય ભાવં મનસાનોલયતિ તદાત્મા તમવદટું પશ્ય ત્રયો જનાસ્ત્વાં મૃગયન્તે
- XX** તવ્મું ઉત્થાયાવરુહ્ય નિઃ સાદેહ તૈ: સહ ગર્છ મળૈવ તે પ્રેષિતાઃ|
- XXI** તસ્માત પિત્રોડવરુહ્ય કર્ણીલિયપ્રેરિતલોકાનાં નિકટમાગત્ય કથિતવાન્દ પશ્યત યૂં યં મૃગયધે સ જોહું, યૂં કિન્નિમિત્મું આગતાઃ?|
- XXII** તતસ્તે પ્રત્યવદન્દ કર્ણીલિયનામા શુદ્ધસત્ત્વ ઈશ્વરપરાયણો યિહૂદીયદેશસ્થાનાં સર્વોંબાં સન્તિધૌ સુખ્યાત્યાપન્ત એક: સેનાપતિ નિજગુહું ત્વમાહૂય નેતું ત્વતઃ: કથા શ્રોતુઅ પવિત્રદૂતેન સમાદિષ્ટઃ|
- XXIII** તદા પિતરસ્તાનભ્યન્તરં નીત્વા તેખમાટિથં કૃતવાન્દ પરેહનિ તૈ: સાર્દ્ધ ચાત્રામકરોત્દ, ચાફ્ણિનિવાસિનાં ભાતૃણાં હિંયન્તો જનાશ્ર તેન સહ ગતાઃ|
- XXIV** પરસ્મિન્દ દિવસે કેસરિયાનગરમધ્યપ્રવેશસમયે કર્ણીલિયો ઝાતિબન્ધુન્દ આહૃયાનીય તાન્દ અપેક્ષ્ય સ્થિતાઃ|
- XXV** પિતરે ગૃહ ઉપસ્થિતે કર્ણીલિયસ્તં સાક્ષાત્કૃત્ય ચરણયો: પતિત્વા પ્રાણમત્તુ
- XXVI** પિતરસ્તમુત્થાય કથિતવાન્દ ઉત્સિધામપિ માનુષઃ|
- XXVII** તદા કર્ણીલિયેન સાક્ષમાં આલાપન્દ ગુહું પ્રાવિશત્તુંતમધ્યે ચ બહુલોકાનાં સમાગમં દૃષ્ટ્વા તાન્દ અવદટું
- XXVIII** અન્યાંતીયલોકૈ: મહાલપન્દ વા તેખા ગૃહમધ્યે પ્રવેશન યિહૂદીયાનાં નિષિદ્ધમું અસ્તીતિ યૂધ્યમું અવગચ્છથ; કિન્તુ કમપિ માનુષમું અવ્યવહાર્યમું અશુણ્યે વા ઝાતું મમ નોચિતમું ઇઠી પરમેશ્વરો માં ઝાપિતવાન્દ|
- XXIX** ઇતિ હેતોરાહ્વાનશ્વરીષમાત્રાત્ કાઞ્ચનાપતિમું અફૃત્વા યુષ્માં સમીપમું આગતોસ્મિ; પૃથ્વામિ યૂં કિન્નિમિત્તં માખુમું આહૂયત?|
- XXX** તદા કર્ણીલિય: કથિતવાન્દ અથ ચત્વારિ દિનાનિ જાતાનિ એતાવદ્ભેલાં યાવદું અહ્મું અનાહાર અસન્ન તતસ્તુતીયપ્રહરે સતિ ગૃહે પ્રાર્થનસમયે તેજોમયવસ્ત્રભૂદું એકો જનો મમ સમક્ષ તિષ્ઠન્દ એતાં કથામું અકથ્યયેતું|
- XXXI** હે કર્ણીલિય ત્વદીયા પ્રાર્થના ઈશ્વરસ્ય કર્ણગોચરીભૂતા તવ દાનાદિ ચ સાક્ષિસ્વરૂપં ભૂત્વા તસ્ય દૃષ્ટિઓચરમભવતુ|
- XXXII** અતો યાફોનગરું પ્રતિ લોકાન્દ પ્રહિત્ય તત્ત્વ સમુદ્ધરીરે શિમોન્નામનઃ કસ્યચિચ્યાર્મકારસ્ય ગૃહે પ્રવાસકારી પિતરનામના વિષ્યાતો યઃ શિમોન્દ તમાહૂંઽયઃ; તતઃ સ આગત્ય ત્વામું ઉપેક્ષ્યતિ|
- XXXIII** ઇતિ કારણાત્તુ તત્ક્ષણાત્તુ તવ નિકટે લોકાન્દ પ્રેષિતવાન્દ ત્વમાગતવાન્દ ઇતિ ભદ્રું કૃતવાન્દ ઈશ્વરો યાન્યાચાનાનિ કથિતુમું આદિશાન્તુંતાનિ શ્રોતું વંય સર્વે સામૃત્મ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાદું ઉપસ્થિતાઃ સ્વાઃ|
- XXXIV** તદા પિતા દિપાં દિપાં કથિતુમું આરબ્ધવાન્દ ઈશ્વરો મનુષ્યાણામું અપક્ષપાતી સન્દ|
- XXXV** યસ્ય કસ્યચિદું દેશસ્ય યો લોકાસત્માદ્ભીત્વા સત્કર્મ કરોતિ સ તસ્ય ગ્રાહ્યો ભવતિ, એતસ્ય નિશ્વયમું ઉપલબ્ધવાનહમુ|
- XXXVI** સર્વોંબાં પ્રભુ યો ગોશુપ્રીષ્ટતેન ઈશ્વર ઈસાયેલ્વંશાનાં નિકટે સુસંવાદું પ્રેષ્ય સમ્ભેલનસ્ય યં સંવાદું પ્રાચારય્તતં તં સંવાદું યૂં શ્રુતવન્તાઃ|
- XXXVII** યતો યોહના મજજને પ્રચારિતે સતિ સ ગાલીલદેશમારબ્ય સમસ્તયિહૂદીયદેશં વ્યાખોતઃ|
- XXXVIII** ફુલત ઈશ્વરેણ પવિત્રોગાત્તમના શક્તન્યા ચાભિષિક્તો નાસરતીયયીશુઃ સ્થાને સ્થાને ભ્રમન્દ સુક્ષ્યાં કુર્વન્દ શૈતાના ક્લિન્ષાન્દ સર્વલોકાન્દ સ્વસ્થાન્દ અકરોત્દ, યત ઈશ્વરસ્તસ્ય સહાય આરીતિ:|
- XXXIX** વયંત્ર યિહૂદીયદેશો મિરુશાલમન્ગરે ચ તેન કૃતાનાં સર્વોંબાં કર્મણાં સાક્ષિણો ભવામઃ લોકાસં કુશે વિદ્ધધા હતવન્તા:|
- XL** કિન્તુ તૃતીયદિવસે ઈશ્વરસ્તમુત્થાય સપ્રકાશમું અદર્શયતુ|
- XLI** સર્વલોકાનાં નિકટ ઇતિ ન હિ, કિન્તુ તસ્મિન્દ શમશાનાદૃત્યિતે સતિ તેન સાર્દ્ધ ભોજનં પાનઅ કૃતવન્ત એતાદૃશા ઈશ્વરસ્ય મનોનીતાઃ સાક્ષિણો યે વયમું અસ્માંક નિકટે તમદર્શયતુ|
- XLII** જીવિતમુંતોભયલોકાનાં વિચારં કર્તુમું ઈશ્વરો યં નિયુક્તવાન્દ સ એવ સ જનઃ, ઇમાં કથાં પ્રચારયિતું તસ્મિન્દ પ્રમાણાં દાતુઅ સોડમાન્દ આજાપયતુ|

XLIII યસ્તસ્મિનું વિશ્વસિતિ સ તસ્ય નામા પાપાનુકો ભવિષ્યતિ તસ્મિનું સર્વે ભવિષ્યદ્વાદિનોપિ એતાદૃષં સાક્ષણે દદતિ।

XLIV પિતરસ્તેતિકથાકથનકાલે સર્વેષાં શ્રોતૃશામુપરિ પવિત્ર આત્માવારોહતું

XLV તતઃ પિતરેણ સાર્ધમું આગતાસ્તવકછેદિનો વિશ્વાસિનો લોકા અન્યદેશીચેત્યઃ પવિત્ર આત્મનિ દતે સત્તિ

XLVI તે નાનાજાતીયભાષાભિઃ કથાં કથયન્ત ઈશ્વરં પ્રશંસન્તિ, ઇતિ દૃષ્ટવા શ્રુત્વા ચ વિસ્મયમું આપદ્યન્તા

XLVII તદા પિતર: કથિતવાનું વયમિવ યે પવિત્રમું આત્માનં પ્રાપાસ્તેષાં જલમજ્જનં કિ કોપિ નિષેષું શકોન્તિ?

XLVIII તતઃ પ્રભો નામા મજ્જજતા ભવતોતિ તાનાજાપયતું અનન્તરં તે રવૈઃ સાર્ધ કતિપયદિનાનિ સ્થાતું પ્રાર્થયન્તા|

XI

I ઇત્થાં ભિન્નદેશીયલોકા અપીશ્વરસ્ય વાક્યમું અગૃબ્લનું ઇમાં વાતાં ચિહ્નદીયદેશસ્થપ્રેરિતા ભાતૃગણશ્રી શ્રુતવન્તાઃ|

II તતઃ પિતરે ચિરુશાલમ્નગરં ગતવતિ ત્વકછેદિનો લોકાસેન સહ વિવદમાના અવદનું

III ત્વમું અત્વકછેદિલોકાનાં ગૃહું ગત્વા તૈઃ સાર્ધ ભૂકૃતવાનું

IV તતઃ પિતર આદિતઃ ક્રમશસ્તકાર્યસ્ય સર્વવૃત્તાન્તમાખ્યાતુમું આરબ્ધવાનું

V યાઝીનગર એકદાર્થ પ્રાર્થયમાનો મૂર્ખિણ્ઠઃ સન્દ દર્શનેન ચતુર્ષુ કોણોષુ લમ્બનમાનાં વૃદ્ધસ્ત્રમિવ પાત્રમેકમું આકાશદ્વારાન્ય મન્નિકટમું આગરણું આપશ્યમું

VI પશ્યાત્ તદું અનન્યદૃષ્ટ્યા દૃષ્ટવા વિવિચ્ય તસ્ય મધ્યે નાનાપ્રકારાનું ગ્રામ્યવન્યપશૂનું ઉરોગામિખેચરાંશ્વ દૃષ્ટવાનું;

VII હે પિતર ત્વમુખ્યાય ગત્વા ભુંક્ષલ માં સમ્ભોધ્ય કથયન્તં શબ્દમેક શ્રુતવાંશ્ચા

VIII તતોહું પ્રત્યવંદ, હે પ્રભો નેત્યં ભવતુ, યતઃ કિઞ્ચન નિષ્ઠદ્ભુમું અશુદ્ધિ દ્વયં વા મમ મુખમધ્યં કદાપિ ન પ્રાવિશ્તતુ|

IX અપરમું ઈશ્વરો યત્ શુદ્ધિ ફુતવાનું તન્નિષિદ્ધં ન જાનીહિ દ્વિ મંભ્રતીદૃશી વિહાયસીયા વાણી જાતા|

X ત્રિરિથં સતિ તત્ સર્વ્ય પુનરાક્ષશમું આક્ષણું

XI પશ્યાત્ કેસરિયાનગરાત્ ત્રયો જના મન્નિકટે પ્રેષિતા યત્ નિવેશને સ્થિતોહું તસ્મિનું સમયે તોરોપાતિકનું

XII તદા નિઃસંન્દર્ભ તૈઃ સાર્ધ યાતુમું આત્મા મામાદિષ્ટવાનું; તતઃ પરં મયા સહૈતેષુ ષડ્ભાતૃષુ ગતેષુ વંય તસ્ય મુજજ્યસ્ય ગૃહું પ્રાવિશામા|

XIII સોસ્માક નિકે કથામેતામું અકથયત્ એકદા દૂત એક: પ્રત્યક્ષીભૂય મમ ગૃહમધ્યે તિષ્ણું માભિત્યાખાપિતવાનું યાઝીનગરં પ્રતિ લોકાનું પ્રહિત્ય પિતરનામા વિષ્યાત શિમોનમું આહૂયયઃ

XIV તતસ્તવ તલીયપરિવારાશાશ્વ યેન પરિત્રાણાં ભવિષ્યતિ તત્ સ ઉપદેશ્યતિ

XV અહું તાં કથામુખ્યાય કથિતવાનું તેન પ્રથમમું અસ્માકમું ઉપરિ યથા પવિત્ર આત્માવરુદ્વાનું તથા તેખામ્યપરિ સમવરણવાનું

XVI તેન યોહનું જલે મજ્જજતવાનું ઇતિ સત્યં કિન્તુ યૂં પવિત્ર આત્મનિ મજ્જજતા ભવિષ્યથ, ઇતિ યદ્વાકયં પ્રભુરૂદિતવાનું તત્ તદા મયા સ્મૃતમું

XVII અત: પ્રભા યોશુદ્ધીએ પ્રત્યયકારિણો યે વયમું અસમ્યમું ઈશ્વરો યદૃ દત્તવાનું તત્ તેમ્યો લોકેભ્યોપિ દત્તવાનું તત: કોહુ? કિમહુમું ઈશ્વરં વારચિતું શકોન્મિ?

XVIII કથામેતાં શ્રુતા તે ક્ષાત્રા ઈશ્વરસ્ય ગુણાનું અનુકીર્ત્ય કથિતવન્તાઃ, તહીં પરમાયુ:પ્રાપ્તિનિમિત્તમું ઈશ્વરોન્યદેશીયલોક્ભ્યોપિ મન:પરિવતનરૂપે દાનમું અદાતુ|

XIX સ્તિકાનું પ્રતિ ઉપદ્રવે ઘટિતે યે વિકીર્ણા અભવનું તૈ ફેનીકીકુપ્રાન્તિયભિયાસુ ભ્રમિત્વા કેવલચિહ્નદીયલોકાનું વિના કર્યાયન્યસ્ય સમીપ ઈશ્વરસ્ય કથાં ન પ્રાચારયનું

XX અપરં તેખાં કુપ્રીયા: કુરીનીયાશ્વ કિયન્તો જના આન્તિયભિયાનગરં ગત્વા યુનાનીયલોકાનાં સમીપેપિ પ્રભોર્થીશાઃ: કથાં પ્રાચારયનું

- XXI** પ્રભો: કરસેષાં સહાય આસીતું તસ્માદું અનેકે લોકા વિશ્વરસ્ય પ્રભું પ્રતિ પરાવર્તનાં
- XXII** ઇતિ વાર્તાયાં ધિરુશાલમસ્થમણલીયલોકાનાં કાંગોચીરીભૂતાયામું આન્તિયબિયાનગરું ગન્તુ તે બર્જબંધુનું પ્રેરયન્નું
- XXIII** તતો બર્જબંધાસ્તત્ર ઉપસ્થિત: સનું ઈશ્વરરસ્યાનુગ્રહસ્ય ફુલં દૃષ્ટવા સાનન્દો જાતાં;
- XXIV** સુસ્વયં સાધુ વિશ્વાસેન પવિત્રોણાત્મના ચ પરિપૂર્ણ: સનું ગનોનિષ્ટયા પ્રભાવાસ્થાં કર્તું સર્વાનું ઉપદિચવાનું તેન પ્રભો: શિષ્યા અનેકે ભભુષું;
- XXV** શેરે શૌલં મૃગઘિતું બર્જબંધાસ્તત્રાંગરારે પ્રસ્થિતવાન્નું તત્ત્ર તસ્યોદેશાં પ્રાય તમું આન્તિયબિયાનગરમું આનયતું;
- XXVI** તત્ત્ત્રો મણલીસ્થલોકે: સભાનાં ફુત્વા સંવત્સરમેકં ચાવદું બહુલોકાનું ઉપાદિશતાં; તરસ્મિનું આન્તિયબિયાનગરે શિષ્યાઃ પ્રથમં ખ્રીએયનામના વિષ્યાતા અભવન્નું
- XXVII** તત્ત્ર: પરં ભવિષ્યદ્વાહિગણે ધિરુશાલમ આન્તિયબિયાનગરમું આગતે સતિ
- XXVIII** આગામનામાં તેષામેક ઉત્થાય આત્મનઃ શિક્ષયા સર્વદેશે દુર્ભિક્ષાં ભવિષ્યતીતિ જ્ઞાપિતવાનું; તત્ત્ર: કલીએટિકેસરસ્યાધિકારે સતિ તત્ત્ર પ્રત્યક્ષમું અભવતું
- XXIX** તસ્માતું શિષ્યા એકેકશન: સ્વસ્વશક્તયનુસારતો ધિહૂદીયદેશનિવાસિનાં ભ્રતુણાં દિનયાપનાર્થ ધનં પ્રેષયિતું નિક્ષિત્ય
- XXX** બર્જબંધાશૌલયો દ્રોરા પ્રાચીનલોકાનાં સમીપં તત્ત્ર પ્રેષિતવન્તાઃ
- ## XII
- I તરસ્મિનું સમયે હેરોદ્રાજો મણલ્યા: કિયજજનેભ્યો દુઃખં દાંતું પ્રારભતું
- II વિશેષઠો યોહનઃ સોદરં યાદું કરવાલાદાતેનું હતવાનું
- III તસ્માદું ધિહૂદીયાઃ સન્તુષ્ટા અભવન ઇતિ વિજાય સ પિતરમપિ ધર્તું ગતવાનું
- IV તદા કિંબદ્ધાચ્યાપોસ્વસમય ઉપાતિષ્ઠાતું; અત ઉત્સવે ગતે સતિ લોકાનાં સમક્ષાં તં બહિરાનેયામીતિ મનસિ સ્થિરીકૃત્ય સ તં ધારયિત્વા રક્ષાસાર્થમું યેષામું એકેકસંદે ચત્વારો જનાઃ સન્તિ તેણાં ચતુર્ણાં રક્ષકસંઘાનાં સમીપે તં સમાર્થ કારાયાં સ્થાપિતવાનું
- V કિન્તું પિતરસ્ય કારાસ્થિતકારણાતું મણલ્યા લોકા અવિશ્રામમું ઈશ્વરરસ્ય સમીપે પ્રાર્થયન્તા
- VI અનન્તરં હેરોદિં તં બહિરાનાયિતું ઉધતે સતિ તસ્યાં રાત્રૌ પિતરો રક્ષકદ્યમધ્યસ્થાને શૂઙ્ખલદ્યયેન બદ્ધદ્વાઃ સનું નિદ્રિત આસીતું, દીવારિકાશ્ચ કારાયાઃ સમ્ભુપે તિજનતો દ્વારમું અરાક્ષિષુઃ
- VII એતસ્મિનું સમયે પરમેશ્વરસ્ય દૂતે સમુપસ્થિતે કારા દીપિત્મતી જાતાઃ; તત્ત્ર: સ દૂતઃ પિતરસ્ય કુક્ષાવાવાતં ફુત્વા તં જાગરયિત્વા ભાષિતવાનું તર્ણમુનિષિષ્ઠ: તત્ત્ત્રસ્ય હસ્તસ્થશૂઙ્ખલદ્યં ગલતું પતિનિઃ
- VIII સ દૂતસ્તમવદ્ધા, બદ્ધકટિઃ સનું પાદયો: પાદુકે અર્પય; તેન તથા ફુતે સતિ દૂતસ્તમું ઉક્તવાનું ગાત્રીયવસ્ત્રં ગાત્રે નિધાય મમ પશ્યાદ એહિઃ
- IX તત્ત્ર: પિતરસ્તસ્ય પશ્યાદ મ્રજન બહિરગચ્છત્ત, કિન્તું દૂતેન કર્મેતત્ત્ર ફુત્મિતિ સત્યમજાત્વા સ્વનદર્શનં જ્ઞાતવાનું
- X ઇથ્યં તૌ પ્રથમાં દ્રિતીયાશ્ર કારાં લહ્નિત્વા યેન લોહનિમિર્તદ્વારેણ નગરં ગમ્યતે તત્ત્ત્મીપં પ્રાણુંાં; તત્ત્ત્ત્રસ્ય કવાટે સ્વયં મુક્તમભવત્તું તત્ત્ત્ત્રો તત્ત્ત્ત્યાનાદું બહિ ભૂત્વા માર્ગેકસ્ય સીમાં ચાવદું ગતૌ; તોડકસ્માત્તું સ દૂતઃ પિતરં ત્યક્તવાનું
- XI તદા સ ચેતનાં પ્રાય કથિતવાનું નિજદૂંત પ્રહિત્ય પરમેશ્વરો હેરોદો હસ્તાદું ધિહૂદીયલોકાનાં સર્વશાયાશ્ર માંસ સમુદૃતવાનું ઈત્યહું નિશ્ચર્યાં જ્ઞાતવાનું
- XII સ વિવિચ માર્કનામાં વિષ્યાતસ્ય યોહનો માતુ મરિયમો યસ્મિનું ગૃહે બહવ: સમ્ભૂય પ્રાર્થયન્તાં તજીવેશનં ગતાં:
- XIII પિતરેણ બહિર્દ્વાર આહતે સતિ રોદાનામાં બાલિકા દ્રષ્ટું ગતાં
- XIV તત્ત્ર: પિતરસ્ય સ્વરે શ્રુતા સા હર્ષયુક્તા સતી દ્વારં ન મોચયિત્વા પિતરો દ્વારે તિજતીતિ વાર્તા વક્તુમું અભ્યન્તરં ધાવિત્વા ગતવતીઃ
- XV તે પ્રાવોચનું ત્વમુભાત્તા જ્ઞાતાસિ કિન્તું સા મુહુર્મુહરકતવતી સત્યમેવૈતત્તુ

XVI તદા તે કથિતવન્તસ્તરીં તસ્ય દૂતો ભવેતુ

XVII પિતરો દ્વારમાહતવાનું એતસ્મેન્તન્તરે દ્વારે મોચયિત્વા પિતરું દૃષ્ટવા વિસમયું પ્રાપ્તાઃ

XVIII તત: પિતરો નિઃશર્વ સ્થાતું તાનું પ્રતિ હસ્તેન સફ્ટેન ફૂત્વા પરમેશ્વરો યેન પ્રકારેણ તં કારાયા ઉદ્ઘૃતાનીતવાનું તસ્ય વૃત્તાન્તં તાનજાપાયત્દ યુયં ગત્વા યાકુબં ભાતુગણજ્ઞ વાત્તમેતાં વદેત્યક્તા સ્થાનાન્તરં પ્રસ્તુતવાનું

XIX પ્રભાતે સત્તિ પિતર: કવ ગત ઈત્યત્ર રક્ષકાણાં મધ્યે મહાનું કલહો જાતઃ

XX હેરોદ બહુ મુગપિત્વા તસ્પોદેશો ન પ્રાપ્તે સત્તિ રક્ષકાનું સંપૃષ્ટ્ય તેણાં પ્રાણાનું હન્તુમું આદિષ્વાનું

XXI પશ્વાતું સ યિહૂદીયપ્રદેશાતું કેસરિયાનગરં ગત્વા તત્ત્વાતિષ્ઠતુ

XXII સોરસીદીનદેશાં લોકિભ્યો હેરોદિ યુયુત્સૌ સત્તિ તે સર્વ એકમન્ત્રણાઃ સન્તસ્તસ્ય સમીપ ઉપસ્થાય વ્યાસ્તનામાનું તસ્ય વસ્ત્રગૃહાધીશાં સહાયં ફૂત્વા હેરોદા સાર્દ્દી સંનિંદ્રીં પ્રાર્થયન્ત યતસ્તસ્ય રાજો દેશેન તેણાં દેશીયાનાં ભરણમું અભવતું

XXIII અત: કુત્રચિનું નિરૂપિતદિને હેરોદ રાજકીયં પરિચ્છંદ પરિધાય સિંહાસને સમુપવિશ્ય તાનું પ્રતિ કથામું ઉક્તવાનું

XXIV તતો લોકા ઉચ્ચૈ:કારં પ્રત્યવદ્દનું એષ મનુજરવો ન હિ, ઈશ્વરીયરવઃ

XXV તદા હેરોદ ઈશ્વરસ્ય સમ્માનં નાકરાદઃ તસ્માદ્દેતો: પરમેશ્વરસ્ય દૂતો હઠાત્ તં પ્રાહરત્ તેનૈવ સ કીટે: ક્ષીણાઃ સનું પ્રાણાનું અજહાતું કિન્ત્વીશ્વરસ્ય કથા દેશાં વ્યાપ્ત પ્રબલાભવત્તુ તત: પરં બર્જિબાશોલો યસ્ય કર્મણો ભારં પ્રાણુન્તાં તાલ્યાં તસ્મિનું સમ્યાદિતે સત્તિ માર્કનામના વિષ્યાતો યો યોહન્ત તં સંજીનં ફૂત્વા યિરુશાલામનગરાત્ પ્રત્યાગતૌ

XIII

I અપરચ્ય બર્જિબાશાઃ, શિમોનું યં નિગ્રં વદન્તિ, ફૂરીનીયલૂકિયો હેરોદા રાજા સહ ફૂતવિદ્યાંતાભ્યાસો મિનહેમું શૌલશ્રૂતે યે કિયન્તો જના ભવિષ્યદ્વારાદિન ઉપદેશારશ્યાન્તિયભિયાનગરસ્થમાડલયમું આસાનું

II તે યદોપવાસં ફૂતેશ્વરમું અસેવન્ત તસ્મિનું સમયે પવિત્ર આત્મા કથિતવાનું અહું યસ્મિનું કર્મણિ બર્જિબાશૈલો નિયુક્તવાનું તત્કર્મ કર્તૃ તૌ પૃથ્યકુરુતા

III તતસ્તૈરૂપવાસપ્રાર્થન્યાઃ: ફૂતયો: સતોસે તયો ગર્ત્રયો હુસ્તાર્પણં ફૂત્વા તૌ વસૃજનું

IV તત: પરં તૌ પવિત્રોણાત્મના પ્રેરિતો સન્તો સિલૂકિયાનગરમું ઉપસ્થાય સમુપ્રદ્યેન કુપ્રોપદ્ધોપમું અગચ્છતાં

V તત: સાલામીનગરમું ઉપસ્થાય તત્ર યિહૂદીયાનાં ભજનભવનાનિ ગતેશ્વરસ્ય કથાં પ્રાચારયતાં; યોહનપિ તત્સહયરોડભવતુ

VI ઈત્યં તે તસ્યોપદ્ધોપસ્ય સર્વત્ર ભ્રમન્તઃ પાફનગરમું ઉપસ્થિતાઃ; તત્ર સુવિવેચ્યકેન સર્જિયપૌલનામના તદેશાધિપતિના સહ ભવિષ્યદ્વારાદો વેશાદી બર્દીશુનામા યો માચાવી યિહૂદી આસીત્તં સાક્ષાત્ પ્રાપ્તવતઃ

VII તદેશાધિપ ઈશ્વરસ્ય કથાં શ્રોતું વાઙ્છનું પૌલબર્જિબંદ્યો-ય્યમન્ત્રયતુ

VIII ડિન્તિવુમા યં માચાવિન વદન્તિ સ દેશાધિપતિં ધર્મમાર્ગદ્વારી બહિર્ભૂતં કર્તૃમું અયતાં

IX તસ્માત્ શ્લોઽધર્તાં પૌલ: પવિત્રોણાત્મના પરિપૂર્ણ: સનું ત્ત્ર માચાવિન પ્રત્યનન્યદ્વાર્થી ફૂત્વાકથયત્

X હે નરકિનું ધર્મદ્વેષિનું કૌટિલ્યદુષ્કર્મપરિપૂર્ણ, ત્વં કિ પ્રભો: સત્યપથસ્ય વિપર્યાકરણાત્ કદાપિ ન નિવર્તિષ્યસે?

XI અધુના પરમેશ્વરસ્તવ સમુખીંત કરિષ્યતિ તેન કાતિપયદ્વારાનિ વ્યમું અન્ધઃ સનું સૂર્યમાપિ ન દ્રક્ષ્યસિ તત્કષણાદ્ રાનિવદ્દ અન્ધકારસ્તસ્ય દૃષ્ટિમું આચ્છાદિતવાનું; તરમાત્ત તસ્ય હસ્તં ધર્તું સ લોકમન્વિચ્છનું ઈતસ્તતો ભ્રમણં ફૂતવાનું

XII એનાં ઘટનાં દૃષ્ટવા સ દેશાધિપતિ: પ્રભૂપદેશાદ્ વિસ્તિત્ય વિશ્વાસં ફૂતવાનું

XIII તદનન્તરં પૌલસત્તસંજીનો ચ પાફનગરાત્ પ્રોત્ત ચાલયિત્વા પમ્ફુલિયાદેશસ્ય પર્ગીનગરમું અગચ્છનું કિન્તુ યોહનું ત્યો: સમીપાદ્ય એત્ય યિરુશાલામં પ્રત્યાગચ્છતુ

XIV પશ્વાતું તૌ પર્ગીતો ચાત્રાં ફૂત્વા પિસિદ્યાદેશસ્ય આન્તિયભિયાનગરમું ઉપસ્થાય વિશ્રામવારે ભજનભવનાં પ્રવિશ્ય સમ્યાવિશતાં

XV व्यवस्थाभविष्यद्वाक्ययोः पठितयोः सतो हूँ भ्रातरौ लोकान् प्रति युवयोः काचिद् उपदेशकथा यद्यस्ति तर्हि तां वदत् तौ प्रति तस्य भजनभवनस्याधिपतयः कथाम् अतों कथयित्वा प्रैषयन्

XVI अतः पौल उत्तिष्ठन् हस्तेन सङ्केतं कुर्वन् कथितवान् हे इसायेलीयमनुज्ञा ईश्वरपरायणाः सर्वे लोका यूथम् अवधंडा

XVII अतेषाभिसायेल्लोकानाम् ईश्वरोडस्मार्कं पूर्वपूरुषान् मनोनीतान् कत्वा गृहीतवान् ततो भिसरि देशे प्रवसनकाले तेषामुन्ति कृत्वा तस्मात् स्वीयबाहुबलेन तान् बहिः कृत्वा समानयत्

XVIII चत्वारिंशद्वत्सरान् यावच्य महाप्रान्तरे तेषां भरणं कृत्वा

XIX किनान्देशान्तर्वर्तीणि सप्तराज्यानि नाशयित्वा गुटिकापातेन तेषु सर्वदिशेषु तेज्योडधिकारं दत्तवान्

XX पञ्चाशदधिकचतुःशतेषु वत्सरेषु गतेषु य शिख्येल्भविष्यद्वाधिपर्यन्तं तेषामुपरि विचारयितून् नियुक्तवान्

XXI तेश्च राज्ञि प्रार्थिते, ईश्वरो विन्यामीनो वंशजातस्य कीशः पुत्रं शौलं चत्वारिंशद्वर्षपर्यन्तं तेषामुपरि राजानं कृतवान्

XXII पश्यात् तं पदच्युतं कृत्वा यो मदिष्टकियाः सर्वाः करिष्यति तादृशं मम मनोभिमतम् अेकं जनं पिशयः पुत्रं दायूर्द प्रातवान् इदं प्रमाणं यस्मिन् दायूर्द स दत्तवान् तं दायूर्द तेषामुपरि राजत्वं कर्तुम् उत्पादितवान्

XXIII तस्य स्वप्रतिशुतस्य वाक्यस्यानुसारेण इसायेल्लोकानां निभित्तं तेषां मनुष्याणां वंशाद् ईश्वर अेकं यीश्वरं (त्रातारम्) उत्पादयत्

XXIV तस्य प्रकाशनात् पूर्वं योहन् इसायेल्लोकानां सन्निधौ मनःपरावर्तनरूपं मज्जनं प्राचारयत्

XXV यस्य य कर्मणोऽ भारं प्रप्तवान् योहन् तन् निष्पादयन् अतों कथां कथितवान् यूयं मां कं जनं जानीय? अहम् अभिषिक्तत्राता नहि, किन्तु पश्यत यस्य पादयोः पादुकयो बन्धने मोर्चयितुमपि योगयो न भवामि तादृशं अेको जनो मम पश्याद् उपतिष्ठति

XXVI हे इवाहीमो वंशजाता भ्रातरो हे ईश्वरलीताः सर्वलोका युधान् प्रति परित्राणस्य कथैषा प्रेरिता

XXVII पितृशालनिवासिनसेषाम् अधिपतयश्च तस्य यीशोः परियथं न प्राप्य प्रतिविश्रामवारं पठ्यमानानां भविष्यद्वाधिकथानाम् अभिप्रायम् अबुद्ध्वा य तस्य वयेन तः कथाः सङ्कला अकुर्वन्

XXVIII प्राणज्ञनस्य कमपि हेतुम् अप्राप्यापि पीलातस्य निकटे तस्य वर्णं प्रार्थयन्ता

XXIX तस्मिन् याः कथा लिभिताः सन्ति तद्नुसारेण कर्म सम्पाद्य तं कुशाद् अवतार्य शमशाने शायितवन्तः।

XXX किन्त्वीश्वरः शमशानात् तमुदस्थापयत्

XXXI पुनश्च गालीलपदेशाद् पितृशालमनगरं तेन साद्धू ये लोका आगच्छन् स बहुदिनानि तेज्यो दर्शनं दत्तवान् अतस्त इदानीं लोकान् प्रति तस्य साक्षिणः सन्ति।

XXXII अस्माकं पूर्वपुरुषाणां समक्षम् ईश्वरो यस्मिन् प्रतिज्ञातवान् यथा, त्वं मे पुत्रोसि चाय त्वां समुत्थापितवानहम्।

XXXIII इदं यद्युच्यन्तं द्वितीयगीते लिभितमास्ते तद् यीशोरत्थानेन तेषां सन्ताना ये वयम् अस्माकं सन्निधौ तेन प्रत्यक्षी कृतं, युधान् इमं सुरांस्वादं शापयामि

XXXIV परमेश्वरेण शमशानाद् उत्थापितं तदीयं शरीरं कदापि न क्षेष्यते, अतस्मिन् स स्वयं कथितवान् यथा दायूर्द प्रति प्रतिज्ञातो यो वरस्तम्भं तुल्यं दस्यामि

XXXV अतेन्यस्मिन् गीतेऽपि कथितवान् स्वकीयं पुण्यवन्तं त्वं क्षयितुं न य दास्यसि

XXXVI दायूदा ईश्वराभिमतसेवायै निजायुषि व्ययिते सति स महानिद्रां प्राप्य निजैः पूर्वपुरुषैः सह मिलितः सन् अक्षीयत;

XXXVII किन्तु यमीश्वरः शमशानाद् उदस्थापयत् स नाक्षीयतः।

XXXVIII अतो हे भ्रातरः, अनेन जनेन पापमोचनं भवतीति युधान् प्रति प्रचारितम् आस्ते।

XXXIX फलतो मूसाव्यवस्थाया यूयं येत्यो दोषेभ्यो मुक्ता भवितुं न शक्यथ तेज्यः सर्वदोषेभ्य अतस्मिन् जने विश्वासिनः सर्वे मुक्ता भविष्यन्तीति युधानि ज्ञाप्यतां।

XL अपरब्धा अवशाकारिणो लोकाश्रक्षुरम्भीत्य पश्यता तथैवासम्भवं जात्वा स्यात् यूयं विवज्जिताः। यतो युभासु तिष्ठत्यु करिष्ये कर्म तादृशं येनैव तस्य वृत्तान्ते युभम्भयं कथितेऽपि हिं यूयं न तनु वृत्तान्तं प्रत्येष्यथ कदाचन॥

XLI येयं कथा भविष्यद्वादिनां ग्रन्थेषु लिपितास्ते सावधाना भवत स कथा यथा युभान् प्रति न घटते।

XLII यिहूदीयभजनभवनान् निर्गतयोस्तयो भिन्नदेशीयै वृक्षयमाशा प्रार्थना कृता, आगामिनि विश्रामवारेऽपि कथेयम् अस्मान् प्रति प्रयारिता भवत्विति।

XLIII सभाया भङ्गे सति भहवो यिहूदीयत्वलोका यिहूदीयमतत्राहिणो भक्तलोकाश्र बर्जन्ब्यापौलयोः पश्याद् आगच्छन् तेन तौ तैः सह नानाकथाः कथयित्वेश्वरानुग्रहाश्रये स्वातुं तान् प्रावर्तयतां।

XLIV परविश्रामवारे नगरस्य प्रायेण सर्वे लाका ईश्वरीयां कथां श्रोतुं मिलिताः;

XLV किन्तु यिहूदीयत्वलोका जननिवार्त्त विलोक्य ईर्ष्या परिपूर्णाः सन्तो विपरीतकथाकथनेनेश्वरनिन्दया च पौलेनोक्ताः कथां भर्जयितुं चेष्टितवन्तः।

XLVI ततः पौलैल्बर्जन्ब्यावक्षीभौ कथितवन्तौ प्रथमं युभाकं सन्निधावीश्वरीयकथायाः प्रयारणम् उचितमासीत् किन्तु तदग्राहित्वकरणेन यूयं स्वान् अनन्तायुषोऽयोग्यान् दर्शयथ, एतत्कारणाद् वयम् अन्यदेशीयत्वलोकानां समीपं गच्छामः।

XLVII प्रभुरसमान् इत्थम् आदिष्वान् यथा, यावत्य जगतः सीमां लोकानां त्राणकारणात् मयान्यदेशमध्ये त्वं स्थापितो भूः प्रीतिपवत्॥

XLVIII तदा कथामीदृशीं श्रुत्वा भिन्नदेशीया आह्वादिताः सन्तः प्रभोः कथां धन्यां धन्याम् अवदन् यावन्तो लोकाश्र परमायुः प्राप्तिनिभिं निरुपिता आसन् तेऽवश्यसन्।

XLIX ईर्ष्यं प्रभोः कथा सर्वेषां व्याख्योत्।

L किन्तु यिहूदीया नगरस्य प्रधानपुरुषान् सम्मान्याः कथिपया भक्ता योषितश्च कुप्रवृत्तिं ग्राहयित्वा पौलबर्जन्ब्ये ताडित्वा तस्मात् प्रदेशाद् दूरीकृतवन्तः।

LI अतः कारणात् तौ निजपद्धूलीस्तेषां प्रातिकूल्येन पातयित्वे कनियं नगरं गतौ।

LI ततः शिष्यगण आनन्देन पवित्रेणात्मना च परिपूर्णोभवत्॥

XIV

I तौ द्वौ जनौ युगपद् इकनियनगरस्थियहीयानां भजनभवनं गत्वा यथा भहवो यिहूदीया अन्यदेशीयत्वलोकाश्र व्यश्वसन् तादृशीं कथां कथितवन्तौ।

II किन्तु विश्वासहीना यिहूदीया अन्यदेशीयत्वलोकान् कुप्रवृत्तिं ग्राहयित्वा भ्रातृगाणं प्रति तेषां वैरं जनितवन्तः।

III अतः स्वानुग्रहकथायाः प्रमाणां दत्वा तथो हस्तै बृहुलक्षणम् अद्भुतकर्म च प्राकाशयद् यः प्रभुस्तस्य कथा अक्षोभेन प्रयार्थं तौ तत्र भवुद्दिनानि समवातिषेठां।

IV किन्तु किंपन्तो लोका यिहूदीयानां सपक्षाः किंपन्तो लोकाः प्रेरितानां सपक्षा जाताः, अतो नागरिकजननिवाहमध्ये भिन्नवाक्यत्वम् अभवत्।

V अन्यदेशीया यिहूदीयास्तेषाम् अधिपतयश्च दौरात्म्यं कुत्वा तौ प्रस्तरैराहन्तुम् उथताः।

VI तौ तद्वार्तां प्राप्य पलायित्वा लुकायनियादेशस्यान्तर्वर्तिलुस्त्राद्यर्भो

VII तत्समीपस्त्वेषां गत्वा तत्र सुसंवादं प्रयारयतां।

VIII तत्रोभयपाद्योश्वलनशाक्तिहीनो जन्मारय भङ्गः कदापि गमनं नाकरोत् एतेदृश एको मानुषो लुस्त्रानगर उपविश्य पौलस्य कथां श्रुत्वान्।

IX अतेस्मिन् समये पौलस्तम्भति दृष्टि कुत्वा तस्य स्वास्थ्ये विश्वासं विदित्वा प्रोच्यैः कथितवान्।

X पद्धत्यामुतिष्ठन् अज्ञ र्भवा ततः स उल्लम्बं कुत्वा गमनागमने कुत्वान्।

XI तदा लोकाः पौलस्य तत् कार्यं विलोक्य लुकायनीयभाष्या प्रोच्यैः कथामेतां कथितवन्तः, देवा मनुष्यउप्त्वासां अभीप्तम् अवारोहन्।

XII ते वर्जन्ब्यां युपितरम् अवदन् पौलश्च मुख्यो वक्ता तस्मात् तं मईरियम् अवदन्।

XIII तस्य नगरस्य समुभे स्थापितस्य यूपितरविग्रहस्य याजको वृषान् पुष्पमालाश्च द्वारसमीपम् आनीय लोड़ैः सद्दृशं तापुदिश्य समुस्युज्य दातुम् उत्थातः।

XIV तद्वार्ता श्रुत्वा बाणब्बापौलो स्वीयवस्त्राणि छित्वा लोकानां मध्यं वेगेन प्रविश्य प्रोचयैः कथितवन्तौ,

XV हे महेश्वरः कुत एतादृशं कर्म कुरुते? आवामपि युष्मादृशौ सुख्षुभागिनौ मनुष्यौ, युधम् एताः सर्वां वृथाकल्पनाः परित्यज्य यथा गगणपत्सुन्धराजलिङ्गीनां तमध्यस्थानां सर्वेषाश्च स्त्राममरम् इश्वरं प्रति परावर्तद्वये तदर्थम् आवां युष्माकं सन्निधौ सुसंवादं प्रयारयावः।

XVI स ईश्वरः पूर्वकाले सर्वदिशीयलोकान् स्वस्वमार्गे चलितमनुमति दत्तवान्,

XVII तथापि आकाशात् तोयवर्षणेन नानाप्रकाशस्योत्पत्त्या च युष्माकं हितैषी सन् भक्ष्यैरानन्देन च युष्माकम् अन्तःकरणानि तर्पयन् तानि दानानि निजसाक्षिस्तवत्प्राणि स्थितवान्।

XVIII किन्तु तादृशायां कथायां कथितायामपि तयोः समीप उत्सर्जनात् लोकनिवर्णं प्रायेण निवर्तयितुं नाशकुरात्मम्।

XIX आन्तियजिया-इकनियनगराभ्यां कतिपययिहृदीयलोका आगत्य लोकान् प्रावर्तयन्त तस्मात् तै पौलं प्रस्तरैराधन् तेन स मृत ईति विज्ञाप्य नगरस्य बहिस्तम् आकृष्य नीतवन्तः।

XX किन्तु शिष्यगणे तस्य चतुर्दिशि तिष्ठति सति स स्वयम् उत्थाय पुनरपि नगरमध्यं प्राविशत् तत्परेऽहनि बर्णब्बासहितो दर्प्पीनगरं गतवान्।

XXI तत्र सुसंवादं प्रयार्थं बहुलोकान् शिष्यान् कृत्वा तौ लुस्त्राम् इकनियम् आन्तियजियाश्च परावृत्य गतौ।

XXII बहुद्भुआनि भुक्तवापीश्वरराज्यं प्रवेष्टव्यम् ईति कारणाद् धर्ममार्गे स्थातुं विनयं कृत्वा शिष्याणास्य मनःस्वीयम् अकुरतां।

XXIII मण्डलीनां प्राचीनवर्गान् नियुज्य प्रार्थनोपवासौ कृत्वा यत्प्रभौ ते व्यश्वसन् तस्य हस्ते तान् समर्प्य

XXIV पिसिदियामध्येन पाम्भुलियादेशं गतवन्तौ।

XXV पञ्चात् पग्नीनगरं गत्वा सुसंवादं प्रयार्थं अतालियानगरं प्रस्थितवन्तौ।

XXVI तस्मात् समुद्रपथेन गत्वा ताद्यां यत् कर्म सम्पन्नं तत्कर्म साधयितुं यन्नगरे द्यालोरीश्वरस्य हस्ते समर्पितौ जातौ तद् आन्तियजियानगरं गतवन्ता।

XXVII तत्रोपस्थाय तत्रगरस्थमण्डलीं संगृह्य स्वाभ्याम् ईश्वरो यथैत् कर्मकरोत् तथा येन प्रकारेण भिन्नदेशीयलोकान् प्रति विश्वासरूपद्वास्य अमोययद् एतान् सर्ववृत्तान्तान् तान् शापितवन्तौ।

XXVIII ततस्तौ शिर्यैः साद्दृशं तत्र बहुद्भानि न्यवसताम्।

XV

I यिहृदादेशात् किञ्चन्तो जना आगत्य भ्रातृगणमित्यं शिक्षितवन्तो मूसाव्यवस्थ्या यदि युष्माकं त्वक्छेदो न भवति तर्हि यूयं परिवाणां प्राप्तु न शक्षयत्।

II पौलबर्णब्बौ तौः सह बहुन् विचारान् विवादांश्च कृतवन्तौ, ततो मण्डलीयनोका एतस्याः कथायास्तत्वं ज्ञातुं विश्वासलभ्नगरस्थान् प्रेरितान् प्राचीनांश्च प्रति पौलबर्णब्बाप्रभृतीन् कतिपयजनान् प्रेषयितुं निश्चयं फृतवन्तः।

III ते मण्डल्या प्रेरिताः सन्तः फैलीकीशोभिरोन्देशाभ्यां गत्वा भिन्नदेशीयानां मनःपरिवर्तनस्य वार्त्या भ्रातृशासां परमाहामू अजननयन्।

IV यिहृशालभ्युपस्थाय प्रेरितगणेन लोकप्राचीनगणेन समाजेन च समुपगृहीताः सन्तः स्वैरीश्वरो यानि कर्माणिं कृत्वान् तेषां सर्ववृत्तान्तान् तेषां समक्षम् अकथयन्।

V किन्तु विश्वासिनः किञ्चन्तः फैलिशमतग्राहिणो लोका उत्थाय कथाभेतां कथितवन्तो भिन्नदेशीयानां त्वक्छेदं कर्तुं मूसाव्यवस्थां पालयितुश्च समादेष्यव्यम्।

VI ततः प्रेरिता लोकप्राचीनाश्र्य तस्य विवेचनां कर्तुं सभायां स्थितवन्तः।

VII बहुविचारेषु जातशु पितर उत्थाय कथितवान् हे भ्रातरो यथा भिन्नदेशीयलोका मम मुखात् सुसंवादं श्रुत्वा विश्वसन्ति तदर्थं बहुद्भानात् पूर्वम् ईश्वरोस्माकं मध्ये मां वृत्वा नियुक्तवान्।

VIII अन्तर्थमीश्वरो यथासमभ्यां तथा भिन्नदेशीयेभ्यः पवित्रमात्मानं प्रदाय विश्वासेन तेषाम् अन्तःकरणानि पवित्राणि कृत्वा।

IX તેથામું અસ્માકચ્ચ મધ્યે કિમપિ વિશેષં ન સ્થાપિતિવા તાનધિ સ્વયં પ્રમાણં દત્તવાનું ઈતિ યૂધં જાનીથા

X અતએવાસમાં પૂર્વપુરુષા વયશ્ર સ્વયં યદ્યુગસ્ય ભારં સોહેનું ન શકતા: સમ્પત્તિ તં શિષ્યગણસ્ય સ્કન્દેષું ન્યસિતું કૃત ઈશ્વરસ્ય પરીક્ષાં કરિષ્યથ?

XI પ્રભો ર્થિશુખીષ્ટસ્યાનુગ્રહેણ તે યથા વયમપિ તથા પરિત્રાણં પ્રાપ્તુમું આશાં કુર્મઃ|

XII અનન્તરં બર્જિબ્બાપૌલાભ્યામું ઈશ્વરો ભિન્નદેશીયાનાં મધ્યે યદ્યદ આશ્રય્યમું અહૃતત્ત્ર કર્મ ફૂતવાનું તદ્વત્તાન્ત તૌ સ્વમુખાભ્યામું અવર્ણયતાં સભાસ્થા: સર્વે નીરવા: સન્ત: શુતવન્તાઃ|

XIII તથાઃ કથાયાં સમાપ્તાયાં સંત્યાં ચાકૂલ્ય કથચિતુમું આરબ્ધવાનું

XIV હે ભાતરો મમ કથાયામું મનો નિધત્તા ઈશ્વર: સ્વનમાર્થ ભિન્નદેશીયલોકાનામું મધ્યાદ એક લોકસંધં ગ્રહીતું મતિ ફૂતવા યેન પ્રકારેણ પ્રથમં તાનું પ્રતિ ફૂપાવલેકનું ફૂતવાનું તં શિમોનું વળિતવાનું

XV ભવિષ્યદ્વાદિભિરૂકતાનિ યાનિ વાક્યાનિ તૈ: સાર્ધુમું એતસ્વેક્યાં ભવતિ યથા લિખિતમાસો

XVI સર્વેષાં કર્મણાં યસ્તુ સાધક: પરમેશ્વરઃ | સ એવેંદ વદેદ્વક્ષાં શોષા: સકલમાનવાઃ | ભિન્નદેશીયલોકાશ્વ યાવન્તો મમ નામતાઃ | ભવન્તિ હિ સુવિષ્ણાતાસે યથા પરમેણિતુઃ|

XVII તત્વં સમ્યદુસ્મીહન્તે તનિમિત્તમહં કિલા પરાવત્ય સમાગત્ય દાયુદ: પતિતં પુનઃ | દ્વાર્યમુત્તાપયિષ્યામિ તદીથં સર્વવસ્તુ ચા પતિતં પુનરુથાય સજ્જયિષ્યામિ સર્વથા॥

XVIII આ પ્રથમાદ્ય ઈશ્વરઃ: સ્વીયાનિ સર્વકર્મણિ જાનાતિ

XIX અતએવ મમ નિવેદનમિદ ભિન્નદેશીયલોકાનાં મધ્યે યે જના ઈશ્વરં પ્રતિ પરાવર્તન્ત તેખામુપરિ અન્યં કમપિ ભારં ન ન્યસ્ય

XX દેવતાપ્રસાદાશુચિભક્ષયં વ્યભિયારકર્મ કાદ્ધસમ્પીડનમારિતપ્રાણિભક્ષયં રક્તભક્ષયં એતાનિ પરિત્યક્તું લિખામઃ|

XXI યત: પૂર્વકાલતો મૂસાવ્યવસ્થાપ્રચારિણો લોકા નગરે નગરે સન્તિ પ્રતિવિશ્રામવારાચ્ચ ભજનભવને તસ્યા: પાઠો ભવતિ

XXII તત: પરં પ્રેરિતગણો લોકપ્રાચીનગણાઃ: સર્વાં મહડલી ચ સ્વેષાં મધ્યે બર્શબ્બા નામના વિષ્યાતો મોનોનીતો ફૂતવા પૌલબણીબાભ્યાં સાર્ધુમું આન્તિયભિયાનગરં પ્રતિ પ્રેષણમું ઉચિતં બુદ્ધિયા તાભ્યાં પત્રં પ્રેષયન્ય

XXIII તસ્મિનું પત્રે લિખિતમિં, આન્તિયભિયા-સુરિયા-કિલિકિયાદેશસ્થભિન્નદેશીયભાતૃગણાય પ્રેરિતગણસ્ય લોકપ્રાચીનગણસ્ય ભાતૃગણસ્ય ચ નમસ્કારઃ|

XXIV વિશેષતોડસ્માકમું આશામું અપ્રાયાપિ કિયન્તો જના અસ્માકું મધ્યાદ ગત્વા ત્વકછેદો મૂસાવ્યવસ્થા ચ પાલયિતવ્યાવિતિ યુષ્માનું શિક્ષયિતવા યુષ્માકું મનસામસ્યીર્થ ફૂતવા યુષ્માનું સસાદેહાનું અહૃત્વન્યાં એતોં કથાં વયમું અશ્રૂન્યા

XXV તલકારણાદ્ય વયમું એકમન્ત્રાણાઃ: સન્ત: સભાયાં સ્થિતવા પ્રભો ર્થિશુખીષ્ટસ્ય નામનિમિત્ત મૃત્યુમુખગતાભ્યામસ્માકું

XXVI પ્રિયબળીબણીપૌલાભ્યાં સાર્ધું મનોનીતલોકાનાં કેખાઞ્ચિદ્ય યુષ્માકું સન્નિધૌ પ્રેષણમું ઉચિતં બુદ્ધવન્તઃ|

XXVII અતો પિહૂદાસીલો યુષ્માનું પ્રતિ પ્રેષિતવન્તઃ: એતોઽ મુષ્માયાં સર્વાં કથાં જ્ઞાસ્યથ

XXVIII દેવતાપ્રસાદભક્ષયં રક્તભક્ષયં ગલ્પીડનમારિતપ્રાણિભક્ષયં વ્યભિયારકર્મ યેમાનિ સર્વાણિ યુષ્માભિસ્ત્યાજ્ઞાનિઃ: એતેતપ્રોજીન્યાજ્ઞાયિતિરેકેન યુષ્માકમું ઉપરિ ભારમન્ય ન ન્યસિતું પવિત્રસ્તાત્મનોડસ્માકું ઉચિતજ્ઞાનમું અભવત્

XXIX અતએવ તેભ્યઃ સર્વેભ્યઃ: સ્વેષુ રક્ષિતેષુ યૂધં ભદ્ર કર્મ કરિષ્યથા યુષ્માકું મજૂલં ભૂયાત્

XXX તે વિસૃષ્ટાઃ: સન્ત આન્તિયભિયાનગર ઉપરસ્થાય લોકનિવહં સંગૃહ પત્રમું અદદન્ય

XXXI તત્ત્ત્વે તત્પત્રં પઠિતવા સાન્તવનાં પ્રાય સાનન્દા અભવત્

XXXII પિહૂદાસીલો ચ સ્વયં પ્રચારકૌ ભૂત્વા ભાતૃગણાં નાનોપદિશ્ય તાનું સુસ્થિરાનું અકુરતામું

XXXIII દ્વારં તૌ તત્ત્વે: સાક કતિપયદિનાનિ યાપયિતવા પશ્વાત્પ્રેરિતાનાં સમીપે પ્રત્યાગમનાર્થ તેખાં સન્નિધે: કલ્યાણેન વિસૃષ્ટાવભવતાંના

XXXIV કિન્તુ સીલસતત્ર સ્થાતું વાણિજીતવાનું

XXXV અપરં પૌલબર્જબ્બો બહવ: શિષ્યાશ્ર લોકાનું ઉપદિશ્ય પ્રભો: સુસંવાં પ્રચારયન્ત આન્તિયભિયાં કાલં યાપિતવન્તાઃ

XXXVI કિતપયદિનેષુ ગતેષુ પૌલો બર્જબામ્ભ અવદત્ આગચ્છાવાં યેષુ નગરેષીશ્વરસ્ય સુસંવાં પ્રચારિતવન્તૌ તાનિ સર્વનગરાણિ પુનર્ગત્વા ભ્રાતર: કીદ્રશા: સન્તીતિ દ્રષ્ટુ તાનું સાક્ષાત્ કુર્વણ્ણ:

XXXVII તેન માર્કનામના વિષ્યાતં યોહનં સર્જિનં કર્તુ બર્જબા મતિમકરોત્સુ

XXXVIII કિન્તુ સ પૂર્વું તાભ્યાં સહ કાચ્ચાર્થ્ય ન ગત્વા પામ્કુલિયાદેશે તૌ ત્યક્તવાનું તત્કારણાત્ પૌલસં સર્જિનં કર્તુમું અનુચિતં જ્ઞાતવાનું

XXXIX ઇતથું તચોરતિશયવિરોધસ્યોપસ્થિતત્વાત્ તૌ પરસ્પરં પુથગભવતાં તતો બર્જબા માર્ક ગૃહીત્વા પોતેન કુપ્રોપદ્ધીપં ગતવાનું

XL કિન્તુ પૌલ: સીલં મનોનીત ફૃત્વા ભાતૃભિરીશ્વરાનુગ્રહે સમર્પિત: સનું પ્રસ્થાય

XLI સુરિયાકિલિકિયાદેશાલ્યાં માણલી: સ્થેરીકુર્વણ્ણ અગરણત્તા

XVI

I પૌલો દર્બિલુસ્ત્રાનગરયોરૂપસ્થિતોભવત્તુ તત્ર તીમથિયનામા શિષ્ય એક આસીત્સુ: સ વિશ્વાસિન્યા પિલુદીયાચા યોષિતો ગવર્જાજાતા: કિન્તુ તરસ્ય પિતાન્યદેશીયલોકઃ

II સ જનો લુસ્ત્રા-ઇકનિયનગરસ્થાનાં ભાતૃશાંસુ સમીપેપિ સુષ્પાતિમાનું આસીત્સુ

III પૌલસં સ્વસર્જિનં કર્તુ મતિ ફૃત્વા તં ગૃહીત્વા તદેશનિવાસિનાં પિલુદીયાનામ્ભ અનુરોધાત્તુ તરસ્ય ત્વકછેં ફૃતવાનું ચતુર્સત્સય પિતા ભિન્નદેશીયલોક હતિ સર્વેરક્ષાયતાઃ

IV તત: પરં તે નગરે નગરે ભ્રમિત્વા પિલુશાલમસ્યૈ: પ્રેરિતૈ લોકપ્રાચીનેષ્ણ નિરૂપિતં યદ્ય વ્યવસ્થાપત્રં તદ્યુસરેણાચરિતું લોકેભ્યસ્તદ્ય દત્તવન્તાઃ

V તેનૈવ સર્વે ધર્મસમાજા: ખીણધર્મો સુચિંચા: સન્ત: પ્રતિદિનં વર્દ્ધિતા અભવનું

VI તેષુ ફુળિયાગાલાતિયાદેશમધ્યેન ગતેષુ સત્સુ પવિત્ર આત્મા તાનું આશિયાદેશે કથાં પ્રકાશયિતું પ્રતિષ્ઠિક્ષવાનું

VII તથા મુસિયાદેશ ઉપસ્થાય પિથુનિયાં ગન્તું તૈલદ્યોગે ફૃતે આત્મા તાનું નાન્વમન્યતા

VIII તસ્માદ્તે મુસિયાદેશાં પરિત્યજય ગ્રોયાનગરે ગત્વા સમુપસ્થિતાઃ

IX રાત્રો પૌલ: સ્વાને દૃષ્ટવાનું એકો માર્કિનિયલોકસ્તિષ્ણનું વિનયં ફૃત્વા તસ્મૈ કથયતિ, માર્કિનિયાદેશમ્ભ આગત્યાસમાનું ઉપકુર્વિતિ

X તસ્યેતથું સ્વપનદર્શનાત્તુ પ્રભુસ્તદેશીયલોકાનું પ્રતિ સુસંવાં પ્રચારયિતુમ્ભ અરસ્માનું આહૂયતીતિ નિશ્ચિતં બુધ્દવા વચ્ચે તૂર્ણી માર્કિનિયાદેશાં ગન્તુમ્ભ ઉદ્ઘોગમ્ભ અફુર્મ્ભિ

XI તત: પરં વચ્ચે ગ્રોયાનગરાદ્ય પ્રસ્થાય અજુમાર્ગોણ સામશાકિયોપદ્ધીપેન ગત્વા પરેડહનિ નિયાપલિનગર ઉપસ્થિતાઃ

XII તસ્માદ્ ગત્વા માર્કિનિયાન્તર્વર્તિત રોમીયવસતિસ્થાનં યત્ ફિલિપીનામપ્રધાનનગરે તત્તોપસ્થાય કિતપયદિનાનિ તત્ સ્થિતવન્તાઃ

XIII વિશ્વમવારે નગરાદ્ય બહિ ગત્વા નદીતટે યત્ પ્રાર્થનાચાર આસીત્તુ તત્રોપવિશ્ય સમાગતા નારી: પ્રતિ કથાં પ્રાચારયામા

XIV તત: થુયાતીરાનગરીય ધૂષરામ્ભરવિકાયિણી લુદ્દિયાનામિકા યા ઈશ્વરસેવિકા યોષિત્ શ્રોત્રીણાં મધ્ય આસીત્તુ ત્યા પૌલોકત્વાક્યાનિ યદ્ય ગૃહ્યન્તે તર્દ્ધ્ય પ્રભુસ્તસ્યા મનોદ્વારું મુક્તવાનું

XV અત: સા યોષિત્ સપરિવારા મજિજાતા સતી વિનયં ફૃત્વા કથિતવતી, યુષ્માં વિચારાદ્ય યદિ પ્રભૌ વિશ્વાસિની જાતાં તહીં મમ ગૃહ્મં આગત્ય તિજ્ઞતા ઇતથું સા યત્નેસમાનું અસ્થાપયતુ

XVI ચચ્યા ગણન્યા તદ્ધિપતીનાં બહુધનોપાર્જનં જાતં તાદૃશી ગણકભૂતગ્રસ્તા કાચન દાસી પ્રાર્થનાસ્થાનગમનકાલ આગત્યાસમાનું સાક્ષાત્ કૃતવતી

XVII સાસ્માકું પૌલસ્ય ચ પશ્ચાદ્ય એત્ય પ્રોર્યે: કથામિમાં કથિતવતી, મનુષ્યા એતે સર્વોપરિસ્થસ્પેશ્વરસ્ય સેવકાઃ સન્તોડસમાનું પ્રતિ પરિત્રાણસ્ય માર્ગ પ્રકાશયન્તિ

XVIII સા કન્યા બહુદિનાનિ તાદૃશમૂલકરોતું તસ્માતું પૌલો દુઃખિત: સન્ન મુખું પરાવર્ત્ય તં ભૂતમવદ્દું અહું ચીશુષ્પીષ્ટસ્ય નામના ત્વામાજાપયામિ ત્વમરસ્યા બહિર્ગાંછ; તૈનેવ તત્ક્ષણાતું સ ભૂતસ્તસ્યા બહિર્ગાતિ:

XIX તત: સ્વેચ્છાં લાભસ્ય પ્રત્યાશા વિફ્લા જાતેતિ વિલોક્ય તસ્યા: પ્રભવ: પૌલં સીલઅં ધૃતવાફક્ષ્ય વિચારસ્થાનેડધિપતીનાં સમીપમૂલ આનયન્ના

XX તત: શાસકાનાં નિકટં નીત્વા રોમિલોકા વયમૂલ અસ્માકં યદુ વ્યવહરણં ગ્રહીતુમ્ભું આચરિતુંચ નિષિદ્ધ.

XXI ઇમે ચિહ્નદીયલોકા: સન્તોપિ તદેવ શિક્ષણિત્વા નગરેડસ્માકમ્ભું અતીવ કલાહું કુર્વાન્તિ,

XXII ઇતિ કથિતે સતિ લોકનિવહસ્તાનો: પ્રાતિકુલ્યનોદાદિષ્ટત તથા શાસકાસ્તાનો વર્ત્તાણિ છિન્તવા વેત્તાઘાતાં કર્મું આજાપયન્ના

XXIII અપરં તે તૌ બહુ પ્રહાર્ય ત્વમેતૌ કરાં નીત્વા સાવધાનં રક્ષયેતિ કારારક્ષકમ્ભું આદિશન્ના

XXIV ઇત્થમ્ભું આજાં પ્રાપ્ય સ તાવસ્થનતરસ્થકારાં નીત્વા પાદેષુ પાદપાશીભિ બર્દ્ધવા સ્થાપિતાવાન્ના

XXV અથ નિશ્ચિથસમયે પૌલસીલાવીશ્વરમુદ્દિશ્ય પ્રાથનાં ગાનઅં કૃતવન્તૌ, કારારિથ્યા લોકઅં તદ્ધશેવન્ના

XXVI તદાકસ્માતું મહાનું ભૂમિક્યોડભવતું તેન ભિત્તમૂલન સહ કારા કમ્પિતાભૂત્તું તત્ક્ષણાતું સંવ્યાળિં દ્વારાણિ મુક્તાનિ જાતાનિ સર્વેષાં બન્ધનાનિ ચ મુક્તાનિ

XXVII અતયેવ કારારક્ષકો નિદ્રાતો જાગરિત્વા કારાયા દ્વારાણિ મુક્તાનિ દૃષ્ટવા બન્દિલોકા: પલાયિતા ઇત્યનુમાય કોષાતું બંધું બહિઃ: ફૂટવાભ્યાંત કર્મું ઉદ્યતાઃ

XXVIII કિન્તુ પૌલ: પ્રોચ્યૈસ્તમાહ્ય કથિતવાન્ના પશ્ય વયં સર્વેદત્ત્રાસમહે, તં નિજપ્રાણહિંસાં માકાર્ષોઃ।

XXIX તદા પ્રીતપમ્ભું આનેતુમ્ભું ઉક્તવા સ કમ્પમાનાં: સન્ન ઉલ્લમ્બાય્યનતરમ્ભું આગત્ય પૌલસીલયો: પાદેષુ પતિતવાન્ના

XXX પશ્વાતું સ તૌ બહિરાનીય પૃષ્ઠવાન્ના હે મહેચ્છો પરિત્રાણં પ્રાપ્તું મયા કિ કર્તવ્યા?

XXXI પશ્વાતું તૌ સ્વગૃહમાનીય તથો: સમુપે ખાયદ્વાયાણિ સ્થાપિતવાન્ના તથા સ સ્વયં તદીયા: સર્વે પરિવાશ્યેશ્વરે વિશ્વસનાં: સાનનિદ્ધાં અભવન્ના

XXXII તસ્મૈ તસ્ય ગુહસ્થિતસર્વલોકયશ્ચ પ્રભો: કથાં કથિતવન્તૌ।

XXXIII તથા રાત્રેસ્તમિનેવ દષ્ટે સ તૌ ગૃહીત્વા તથો: પ્રહારાણાં ક્ષતાનિ પ્રક્ષાલિતવાન્ના તત: સ સ્વયં તસ્ય સર્વે પરિજ્ઞાનાશ્ય મજ્જિતાં અભવન્ના

XXXIV પશ્વાતું તૌ સ્વગૃહમાનીય તથો: સમુપે ખાયદ્વાયાણિ સ્થાપિતવાન્ના તથા સ સ્વયં તદીયા: સર્વે પરિવાશ્યેશ્વરે વિશ્વસનાં: સાનનિદ્ધાં અભવન્ના

XXXV દિન ઉપસ્થિતે તૌ લોકો મોચયેતિ કથાં કથયિતું શાસકા: પદાતિગણાં પ્રેષિતવન્તાઃ।

XXXVI તત: કારારક્ષક: પૌલાય તાં વાત્તા કથિતવાન્ના યુવાં ત્યાજયિતું શાસકા લોકાન પ્રેષિતવન્તા ઇદાનીં યુવાં બહિભૂત્વા ફુલલેન પ્રતિજ્ઞાતાં।

XXXVII કિન્તુ પૌલસીલાનું અવદ્દું રોમિલોક્યોરાવયો: કમપિ દોષમું ન નિશ્ચિત્ય સર્વેષાં સમક્ષમ્ભું આવાં કશયા તાડયિત્વા કારાયાં બદ્ધવન્તત ઇદાનીં કિમાવાં ગુપ્તાં વિસ્ત્રક્ષયન્તિ? તત્ત્વ ભવિષ્યતિ, સ્વયમાગત્યાવાં બહિ: ફૂટવા નયન્તુ।

XXXVIII તદા પદાતિભિ: શાસકેક્ષ્ય એતોદૂર્તાર્થાં કથિતાયાં તૌ રોમિલોકાવિતિ કથાં શ્રુત્વા તે ભીતાઃ

XXXIX સન્તસ્તયાઓ: સન્તિધિમાત્ય વિનયમ્ભું અકુર્વન્ન અપરં બહિઃ: ફૂટવા નગરાત્તું પ્રસ્થાતું પ્રાર્થિતવન્તાઃ।

XL તત્ત્વોત્ત્ત્વાનું કારાયા નિગર્ત્ય લુદ્દિયાયા ગૃહું ગતવન્તૌ તત્ત્વ ભાતૃગાણાં સાક્ષાત્કૃત્ય તાન્ન સાન્ત્વયિત્વા તસ્માત્ સ્થાનાતું પ્રસ્ત્યાનું

XVII

I પૌલસીલો આમિક્ષપલ્યાપલ્લોનિયાનગરાભ્યાં ગત્વા યત્ર ચિહ્નદીયાનાં ભજનભવનમેકમ્ભું આસ્તે તત્ત્વ ધિષલનીકિનગર ઉપસ્થિતીની

II તદા પૌલ: સ્વાચારાનુસારેણ તેખાં સમીપ ગત્વા વિશ્રામવારત્રયે તે: સાદ્ધ ધર્મપુસ્તકીયકથાયા વિચારં કૃતવાનું

III ફુલત: ખીએણ દુઃખભોગ: કર્તવ્ય: શમશાનદુષ્ટાનું કર્તવ્યાં યુષ્માકં સન્તિધૌ યોશો: પ્રસ્તાવં કરોમિ સ ઈશ્વરેણાભિષિક્ત: સ એતાઃ કથા: પ્રકારાય પ્રમાણાં દત્વા સ્વિધીકૃતવાન્ના

IV तस्मात् तेषां कतिपयजना अन्यदेशीया बहवो भक्तलोका वृह्यः प्रधानार्थश्च विश्वस्य पौलसीलयोः पश्चाद्गमिनो जाताः।

V किन्तु विश्वासहीना यिहूदीयलोका ईर्ष्यया परिपूर्णः सन्तो हटटस्य कतिनयलम्पटलोकान् सङ्किनः कृत्वा जनतया नगरमध्ये महाकलहं कृत्वा यासोनो गृहम् आक्रम्य प्रेरितान् धृत्वा लोकनिवहस्य समीपम् आनेतुं चेष्टितवन्तः।

VI तेषां मुद्देशम् अप्राप्य च यासोनं कतिपयान् भ्रातृश्च धृत्वा नगराधिपतीनां निकटमानीय प्रोच्यैः कथितवन्तो ये मनुष्या जगद्गुद्दाटिवन्तस्ते त्रायुपस्थिताः सन्ति,

VII एष यासोन् आतिथं कृत्वा तान् गृहीतवान् यीशुनामक एको राजस्तीति कथयन्तस्ते कैसरस्याजाविरुद्धं कर्म कुर्वति।

VIII तेषां कथामिमां श्रुत्वा लोकनिवडो नगराधिपतयश्च समुद्दिश्वा अभवन्।

IX तदा यासोनस्तद्योपाश्र्य धनदण्डं गृहीत्वा तान् परित्यक्तवन्तः।

X ततः परं भ्रातृगणो राज्यां पौलसीलीं शीघ्रं विरयानगरं प्रेषितवान् तौ त्रोपस्थाय यिहूदीयानां भजनभवनं गतवन्तौ।

XI तत्रस्था लोकाः थिष्ठलनीकीस्थलोकेभ्यो महात्मान आसन् यत इत्थं भवति न वेति ज्ञातुं दिने दिने धर्मग्रन्थस्यालोचनां कृत्वा स्तैरेण कथाम् अगृहन्।

XII तस्माद् अनेके यिहूदीया अन्यदेशीयानां मान्या स्त्रियः पुरुषाश्वानेके व्यवसन्।

XIII किन्तु विरयनगरे पौलेनेश्वरीया कथा प्रयार्थत इति थिष्ठलनीकीस्था यिहूदीया ज्ञात्वा तत्स्थानमप्यागत्य लोकानां कुप्रवृत्तिम् अपजनन्यन्।

XIV अतरेव तस्मात् स्थानात् समुद्रेण यान्तीति दर्शयित्वा भ्रातरः क्षिप्रं पौलं प्राहिष्ठवन् किन्तु सीलतीमधियै तत्र स्थितवन्तौ।

XV ततः परं पौलस्य मार्गदर्शकास्तम् आथीनीनगर उपस्थापयन् पश्चाद् युवां तूष्णिम् अतेत् स्थानं आगमिष्यथः सीलतीमधियौ प्रतीभाम् आज्ञां प्राप्य ते प्रत्यागताः।

XVI पौल आथीनीनगरे तावपेक्ष्य तिष्ठन् तन्नगरं प्रतिमालिः परिपूर्णं दृष्ट्वा सन्तप्तहृदयो इभवत्।

XVII ततः स भजनभवने यान् यिहूदीयान् भक्तलोकांश्च हट्टे च यान् अपश्यत् तैः सह प्रतिदिनं विचारितवान्।

XVIII किन्तिपिहूदीयमतग्रहिणः स्वोयिकीयमतग्राहिणश्च कियन्तो जनास्तेन सार्वं व्यवदन्ता तत्र केचिद् अकथयन् एष वाचातः किं वक्तुम् इच्छति? अपरे केचिद् एष जनः केषाञ्चिद् विदेशीयदेवानां प्रयारक इत्यनुभीयते यतः स यीशुम् उत्थितेऽन्न प्रयारयत्।

XIX ते तम् अरेयपागानाम विचारस्थानम् आनीय प्रावोचनं इदं यन्त्रीवां मतं तं प्राचीकरा इदं कीदृशां अतेद् अस्मान् श्रावयः।

XX यामिमाम् असम्भवकथाम् अस्माकं कर्णिगोयरीकृतवान् अस्या भावार्थः क इति वयं ज्ञातुम् इच्छामः।

XXI तदाथीनीनिवासिनस्तन्त्रग्रप्रवासिनश्च केवलं कस्याश्वनं नवीनकथायाः श्रवणेन प्रयारणेन च कालम् अप्यपयन्।

XXII पौलोदरेयपागस्य मध्ये तिष्ठन् अतेतां कथां प्रयारितवान् हे आथीनीयलोका यूयं सर्वथा देवपूजायाम् आसक्ता इत्यह प्रत्यक्षं पश्यामि।

XXIII यतः पर्यटनकाले युभामां पूजनीयानि पश्यन् ‘अविजातेश्वराय’ अतलिपियुक्तां यज्ञवेदीमेकां दृष्ट्वाण् अतो न विदित्वा यं पूज्यत्वे तस्यैव तत्वं युभान् प्रति प्रयारयामि।

XXIV जगतो जगत्स्थानां सर्ववस्तुनाम् सद्गता य ईश्वरः स वर्गपूर्थिव्योरेकाधिपतिः सन् करनिर्भित्तमनिरुद्धेषु न निवसति;

XXV स एव सर्वत्थ्यो ज्ञुवनं प्राशान् सर्वसामग्रीश्च प्रददाति; अतरेव स कस्याञ्चित् सामग्रा अभावाक्तो भर्नुष्याणां हस्तैः सेवितो भवतीति न।

XXVI स भूमङ्कवे निवासार्थम् एकस्मात् शोषितात् सर्वान् मनुष्यान् सृष्ट्वा तेषां पूर्वनिरुपितसमयं वसतिसीमाम् निरचिनोत्।

XXVII तस्मात् लोकैः केनापि प्रकारेण मृगप्रित्वा परमेश्वरस्य तत्वं प्राप्तुं तस्य गवेषाणां करणीयम्।

XXVIII किन्तु सोडसमांकं कर्माचिदपि दूरे तिष्ठतीति नहि, वयं तेन निश्चसनप्रश्नसनगमनागमनप्राणधारणानि कुर्मः, पुनुनश्च युष्माकमेव करिपयाः कवयः कथयन्ति 'तस्य वंशा वयं स्मो हि' इति।

XXIX अतचेव यदि वयम् ईश्वरस्य वंशा भवामस्तर्हि मनुष्यै विद्यया कौशलेन च तक्षितं स्वर्णं रुपं दृष्टदैतेषामीश्वरत्वम् अस्माभिन्नं ज्ञातव्यं।

XXX तेषां पूर्वीयलोकानाम् अज्ञानतां प्रतीक्ष्वरो यद्यपि नावाधत तथापीदानीं सर्वत्र सर्वान् मनः परिवर्तयितुम् आज्ञापयति,

XXXI यतः स्वनियुक्तेन पुरुषेण यदा स पृथिवीस्थानां सर्वलोकानां विचारं करिष्यति तदिनं न्युपयतः तस्य शमशानोत्थापनेन तस्मिन् सर्वत्यः प्रमाणां प्रादात्।

XXXII तदा शमशानाद् उत्थानस्य कथां श्रुत्वा केचिद् उपाहमन्, केचिदवद्धन् अनेनां कथां पुनरपि वतः श्रोत्यामः।

XXXIII तदः पौलस्तेषां सभीपात् प्रस्थिं आतवान्।

XXXIV तथापि केचिल्लोकास्तेन सार्द्धं भिलित्वा व्यश्वसन् तेषां मध्ये उरेयपाणीयदियनुसियो दामारीनामा काचिन्नारी कियन्तो नराश्चासन्।

XVIII

- I तद्वटनातः परं पौल आथीनीनगराद् यात्रां कृत्वा करिन्थनगरम् आगच्छत्।
- II तस्मिन् समये क्लौदियः सर्वान् यिहूदीयान् रोमानगरं विहाय गन्तुम् आज्ञापयत्, तस्मात् प्रिस्किल्लनामा जाप्यासा सार्द्धम् इतालियादेशात् किञ्चित्पूर्वम् आगमत् यः पन्तरेषो जात आक्षिलनामा यिहूदीयलोकः पौलस्तं साक्षात् प्राप्य तयोः सभीपतिवान्।
- III तौ दूध्यनिर्माणज्ञविनौ, तस्मात् परस्परम् एकवृत्तिक्त्वात् स तात्यां सह उषित्वा तत् कर्माकरोत्।
- IV पौलः प्रतिविश्राम्यावारं भजनभवनं गत्वा विचारं कृत्वा यिहूदीयान् अन्यदेशीयाश्र्व प्रवृत्तिं ग्राहित्वान्।
- V सीलतीमधिययो मार्किन्यादेशात् समेतयोः सतोः पौल उत्तप्तमना भूत्वा यीशुरीश्वरेणाभिषिक्तो भवतीति प्रमाणां यिहूदीयानां सभीपे प्रादात्।
- VI किन्तु ते जीव विरोधं विधाय पाषाणडीयकथां कथितवन्तस्ततः पौलो वस्त्रं धुन्वन् अतें कथां कथितवान्, युष्माकं शोणितपातापराधो युष्मान् प्रत्येव भवतु, तेनाह निरपराधो द्यावरभ्य भिन्नदेशीयानां सभीपे याभ्यि।
- VII स तस्मात् प्रस्थाय भजनभवनसभीपत्थस्य युस्तनामा ईश्वरबक्तस्य भिन्नदेशीयस्य निवेशनं प्राविशत्।
- VIII ततः कीष्यनामा भजनभवनाधिपतिः सपरिवारः प्रभौ व्यश्वसीत्, करिन्थनगरीया बहवो लोकाश्र समाकार्यं विश्वस्य मञ्जिज्ञता अभवन्।
- IX क्षाणादायां प्रभुः पौलं दर्शनं दत्वा भाषितवान्, मा लैषीः, मा निरसीः कथां प्रचारय।
- X अहं त्वया सार्द्धम् आस छिंसार्थं कोपि त्वां स्पष्टुं न शक्यति नगरेऽस्मिन् मदीया लोका बहव आसतो।
- XI तस्मात् पौलस्तन्नगरे प्रायेण सार्द्धवत्सरपर्यन्तं संसायेश्वरस्य कथाम् उपादिशत्।
- XII गालियनामा कश्चिद् आपायादेशस्य प्राइविवाकः समभवत्, ततो यिहूदीया एकवाक्याः सन्तः पौलम् आकार्यं विचारस्थानं नीत्वा।
- XIII मानुषं अपेक्ष्य व्यवस्थाय विरुद्धम् ईश्वरभजनं कर्तुं लोकान् कुप्रवृत्तिं ग्राहयतीति निवेदितवन्तः।
- XIV ततः पौले प्रत्युतरं दातुम् उथते सति गालिया यिहूदीयान् व्याहरत्, यदि कस्यचिद् अन्यायस्य वातिशयदृष्टात्यरणस्य विचारोऽभिष्यत् तर्हि युष्माकं कथा मया सहनीयाभविष्यत्।
- XV किन्तु यदि केवलं कथाया वा नामो वा युष्माकं व्यवस्थाया विवादो भवति तर्हि तस्य विचारमहं न करिष्याभि, यूयं तस्य भीमासां कुरुता।
- XVI ततः स तान् विचारस्थानाद् दूरीकृतवान्।
- XVII तदा भिन्नदेशीयाः सोस्थिनिनामान् भजनभवनस्य प्रधानाधिपतिं धृत्वा विचारस्थानस्य सम्मुपे प्राहरन् तथापि गालिया तेषु सर्वकर्मसु न मनो न्यदधात्।

XVIII पौलसत्र पुनर्भुदिनानि न्यवसत् ततो भ्रातृगणाद् विसर्जनं प्राप्य किञ्चनप्रतनिभित्तं किञ्चियानगरे शिरो मुडपित्वा प्रिस्किल्लाक्षिलाभ्यां सहितो जलपथेन सुरियादेशं गतवान्।

XIX तत इक्षिनगर उपस्थाय तत्र तौ विसृज्य स्वयं भजनभ्वनं प्रविश्य यिहूटीयैः सह विचारितवान्।

XX ते स्वैः सार्द्धं पुनः कतिपयदिनानि स्थातुं तं व्यनयन् स तदनुररीकृत्य कथमेतां कथितवान्।

XXI यित्रशालभि आगाम्युत्सवपालनार्थं मया गमनीयैः पश्चाद् ईश्वरेष्यायां जातायां युष्मां समीपं प्रत्यागमिष्याभि ततः परं स तै विस्तृष्टः सन् जलपथेन इक्षिनगरात् प्रस्थितवान्।

XXII ततः डेसरियाम् उपस्थितः सन् नगरे गत्वा समाप्तं नमस्कृत्य तस्माद् आन्तियजियानगरे प्रस्थितवान्।

XXIII तत्र किञ्चत्कालं यापयित्वा तस्मात् प्रस्थाय सर्वेषां शिष्याणां मनांसि सुस्थिराणि कृत्वा कमशो गलातियाङ्गियादेशो भूमित्वा गतवान्।

XXIV तस्मिन्नेव समये सिकन्दरियानगरे जात आपल्लोनामा शास्त्रवित् सुवक्ता यिहूटीय एको जन इक्षिनगरम् आगतवान्।

XXV स शिक्षितप्रभुमार्गो मनसोयोगी य सन् योहनो मज्जनमात्रं ज्ञात्वा यथार्थतया प्रभोः कथां कथयन् समुपादिशत्।

XXVI एष जनो निर्भयत्वेन भजनभवने कथयित्वम् आरब्धवान्, ततः प्रिस्किल्लाक्षिलौ तस्योपदेशकथां निशम्य तं स्वयोः समीपम् आनीय शुद्धरपेशेश्वरस्य कथाम् अबोधयताम्।

XXVII पश्चात् स आपायादेशं गन्तुं मतिं कृतवान्, तदा तत्रत्यः शिष्यगणो यथा तं गृह्णाति तदर्थं भ्रातृगणेन समाच्छस्य पते लिपिते सति, आपल्लास्तत्रप्रस्थितः सन् अनुग्रहेण प्रत्ययिनां बहूपकारान् अकरोत्।

XXVIII फलतो यीशुरभिषिक्तस्त्रातेति शास्त्रप्रमाणं दत्वा प्रकाशरुपेण प्रतिपन्नं कृत्वा यिहूटीयान् निरातरान् कृतवान्।

XIX

I करिन्थनगर आपल्लसः स्थितिकाले पौल उत्तरप्रदेशैरागच्छन् इक्षिनगरम् उपस्थितवान्। तत्र कतिपयशिष्यान् साक्षत् प्राप्य तान् अपृच्छत्।

II यूयं विश्वस्य पवित्रमात्मानं प्राप्ता न वा? ततस्ते प्रत्यवद्न् पवित्र आत्मा दीयते इत्यस्माभिः श्रुतमपि नहिः।

III तदा साऽवदृत् तर्हि यूयं केन मञ्जिज्ञता अभवत? तेऽकथयन् योहनो मज्जनेन।

IV तदा पौल उक्तवान् इतः परं य उपस्थास्यति तस्मिन् अर्थत यीशुप्रीष्टे विश्वसितव्यमित्युक्त्वा योहन् मनः परिवर्तनसूचकेन मज्जनेन जले लोकान् अमज्जयत्।

V तादृशीं कथां श्रुत्वा ते प्रभो यीशुप्रीष्टस्य नामा मञ्जिज्ञता अभवन्।

VI ततः पौलेन तेषां गात्रेषु करेऽपिते तेषामुपरि पवित्र आत्मावृद्धवान्, तस्मात् ते नानादेशीया भाषा भविष्यत्कथाश्च कथितवन्तः।

VII ते प्रायेण द्वादशज्ञना आसन्।

VIII पौलो भजनभवनं गत्वा प्रायेण मासत्रयम् ईश्वरस्य राज्यस्य विचारं कृत्वा लोकान् प्रवर्त्य साहसेन कथामकथयत्।

IX किन्तु कठिनान्तःकरणावात् कियन्तो जना न विश्वस्य सर्वेषां समक्षम् अतत्पथस्य निन्दां कर्तुं प्रवृत्ताः, अतः पौलस्तेषां समीपात् प्रस्थाय शिष्यगणां पृथक्कृत्वा प्रत्यहं तुराननामः कस्यचित् जनस्य पाठशालायां विचारं कृतवान्।

X इत्थं वस्तरद्वयं गतं तस्माद् आशियादेशनिवासिनः सर्वे यिहूटीया अन्यदेशीयलोकाश्च प्रभो यीशोः कथाम् अश्रौषेण।

XI पौलेन य ईश्वर एतादृशान्युहूतानि कम्भाणि कृतवान्।

XII यत् परिदेये गात्रमार्जनवस्त्रे वा तस्य देहात् पीडितलोकानाम् समीपम् आनीते ते निरामया जाता अपवित्रा भूताश्च तेभ्यो बहिर्गतवन्तः।

XIII तदा देशाटनकारिणः कियन्तो यिहूदीया भूतपसारिणो भूतग्रस्तनोकानां सन्निधौ प्रभे यीशो नाम जन्त्वा वाक्यमिदम् अवद्वन् यस्य कथां पौलः प्रचारयति तस्य यीशो नाम्ना युधान् आजाप्यामः।

XIV स्किवनाम्नो यिहूदीयानां प्रधानयाजकस्य सप्तभिः पुत्तेस्तथा कृते सति

XV कश्चिद् अपविनो भूतः प्रत्युदितवान् यीशुं जानामि पौलश्च परिचिनोमि किन्तु के यूः?

XVI इत्युक्त्वा सोपवित्रभूतग्रस्तो मनुष्यो लम्हं कृत्वा तेषामुपरि पतित्वा बलेन तान् जितवान् तस्माते नशः क्षताङ्गश्च सन्तस्तस्माद् गेहात् पवायन्त।

XVII सा वाग् इडिखनगरनिवासिनं सर्वेषां यिहूदीयानां लिन्देशीयानां लोकानां श्रवोगोचरीभूताः ततः सर्वे भयं गताः प्रभो यीशो नाम्नो यथो ऽवर्द्धते।

XVIII येषामनेकेषां लोकानां प्रतीतिरज्ञयत त आगत्य स्वैः कृताः क्रियाः प्रकाशउपेणाङ्गीकृतवन्तः।

XIX बहवो मायाकर्मकारिणः स्वस्वग्रन्थान् आनीय रशीकृत्य सर्वेषां समक्षम् अदाहयन् ततो गणानां कृत्वा बुध्यन्त प्रायायुतश्चप्यमुदाम्बुद्यपुस्तकानि दृश्यानि।

XX इत्थां प्रभोः कथा सर्वदृशं व्याप्त प्रबला जाता।

XXI सर्वेष्वेतेषु कर्मसु सम्पदेषु सत्युं पौलो माकिदनियाभायादेशात्यां यित्तशालमं गन्तुं मति कृत्वा कथितवान् तत्त्वानं यात्रायां कृत्याणां सत्यां मया रोमानगरं द्रष्टव्यं।

XXII स्वनुगतलोकानां तीमिथेरास्तौ द्वौ जनौ माकिदनियादेशं प्रति प्रहित्य स्वयम् आशियादेशे कठिपयदिनानि स्थितवान्।

XXIII किन्तु तस्मिन् समये मतेदस्मिन् कलहो जातः।

XXIV तलकरणमिदं, अर्तिमीदेव्या रुप्यमन्दिरनिर्माणेन सर्वेषां शिल्पिनां यथेष्वलाभम् अजनयत् यो दीभीत्रियानामा नातीन्धमः।

XXV स तान् तत्कर्मण्डलिनः सर्वलोकांश्च समाहूय भाषितवान् छेष्व महेष्वा एतेन मन्दिरनिर्माणेनास्माकं ज्ञविका भवति, एतद् यूयं वित्थ;

XXVI किन्तु हस्तनिर्मतेष्वरा निष्वरा नहि पौलनाम्ना केनचिज्जनेन कथाभिमां व्याहृत्य केवलेइखनगरे नहि प्रायेण सर्वस्मिन् आशियादेशे प्रवृत्तिं ग्राहयित्वा बहुलोकानां शेषुपी परावर्तिता, एतद् युधाभिदृश्यते श्रुयते या।

XXVII तेनास्माकं वाणिज्यस्य सर्वथा हानेः सम्भवनं केवलभिति नहि, आशियादेशस्यै वर्त्म सर्वजगत्स्यै लोकैः पूज्या यार्तिमी महादेवी तस्या मन्दिरस्यावशानस्य तस्या ऐश्वर्यस्य नाशस्य य सम्भावना विद्यते।

XXVIII एतादृशीं कथां श्रुत्वा ते महाकोधान्विताः सन्त उच्यते: कारं कथितवन्त इहिषीयानाम् अर्तिमी देवी महती भवति।

XXIX ततः सर्वनगरं कलहेन परिपूर्णमभवत् ततः परं ते माकिदनीयगायारिस्तार्पनामानौ पौलस्य द्वौ सहचरौ धृवैकेचित्ता रक्षभूमिं ज्येन धावितवन्तः।

XXX ततः पौलो लोकानां सन्निधिं यातुम् उद्यतवान् किन्तु शिष्यगणासं वारितवान्।

XXXI पौलस्यत्मीया आशियादेशस्थाः कठिपयाः प्रधानलोकास्तस्य सभीपं नरमेष्ठं प्रेष्य त्वं रक्षभूमिं मागा दृष्टि न्यवेदयन्।

XXXII ततो नानालोकानां नानाकथाकथनात् सभा व्याकुला जाता किं कारणाद् एतावती जनताभवत् एतद् अविकै लोकै नैशायि।

XXXIII ततः परं जनतामध्याद् यिहूदीयैर्बहिष्कृतः सिकन्द्रो हस्तेन सङ्कृतं कृत्वा लोकेभ्य उत्तरं दातुमुद्यतवान्।

XXXIV किन्तु स यिहूदीयलोकै इति निष्क्रिते सति इहिषीयानाम् अर्तिमी देवी महतीति वाक्यं प्रायेण पञ्च दण्डान् यावद् एकस्वरेण लोकनिवहैः प्रोक्तान्।

XXXV ततो नगराधिपतिस्तान् स्थिरान् कृत्वा कथितवान् छेष्व इहिषायाः सर्वे लोका आकर्षयत, अर्तिमीमहादेव्या महादेवात् पतितायास्तत्प्रतिमायाश्च पूजनम् इडिखनगरस्थाः सर्वे लोकाः कुर्वन्ति, एतत् के न जानन्ति?

XXXVI तस्माद् एतत्रित्वालूपं केपि कथयितुं न शक्नुवन्ति, इति शात्वा युधाभिः सुस्थिरत्वेन स्थातव्यम् अविविच्य किमपि कर्म न कर्तव्यञ्च।

XXXVII यान् एतान् मनुष्यान् यूयमत्र समानयत ते मन्दिरद्व्यापहारका युध्माकं देव्या निन्दकाश्च न भवन्ति।

XXXVIII यदि कञ्चन प्रति दीमीत्रियस्य तस्य सहायानाश्च कायिद् आपत्ति विद्यते तर्हि प्रतिनिधिलोका विचारस्थानश्च सन्ति, ते तत् स्थानं गत्वा उत्तरप्रत्युत्तरे कुर्वन्तु।

XXXIX किन्तु युध्माकं कायिदपरा कथा यदि तिष्ठति तर्हि नियमितायां सभायां तस्या निष्पत्ति र्भविष्यति।

XL किन्वतेतस्य विरोधस्योत्तरं येन दातुं शकुन्म् एतोदृशस्य कस्यचित् कारणस्याभावाद् अद्यतनघटनाहेतो राजद्वैषिणिशामिवासाकम् अभियोगो भविष्यतीति शङ्का विद्यते।

XLI इति कथयित्वा स सभास्थलोकान् विमृष्टवान्।

XX

I इत्यां कलहे निवते सति पौलः शिष्यगणम् आहूय विसर्जनं प्राप्य माकिदनियादेशं प्रस्थितवान्।

II तेन स्थानेन गच्छन् तदेशीयान् शिष्यान् बहुपादिश्य युवानीयेदेशम् उपस्थितवान्।

III तत्र मासत्रयं स्थित्वा तस्मात् सुरियादेशं पातुम् उथतः, किन्तु पिहूदीयासं हन्तुं गुप्ता अतिष्ठन् तस्मात् स पुनरपि माकिदनियामांशो प्रत्यागन्तु मति कृतवान्।

IV विरयानगरीयोपायाः पितॄलीकीयारिस्तार्थसिकुन्दौ दद्यौनगरीयगायतीमधियौ आशियादेशीयतुपिक्त्रिक्तमौ च तेन सार्द्धं आशियादेशं यावद् गतवन्तः।

V एते सर्वे उग्रसराः सन्तो इस्मान् अपेक्ष्य ग्रोयानगरे स्थितवन्तः।

VI किञ्चवशून्यपूपोत्सवादिने च गते सति वयं फिलिपीनगरात् तोयपथेन गत्वा पञ्चमि द्वैन्स्त्रोयानगरम् उपस्थाय तत्र सप्ताहिनान् यवातिष्ठाम।

VII सप्ताहस्य प्रथमदिने पूपान् भक्तु शिष्येषु भिलितेषु पौलः परदिने तस्मात् प्रस्थातुम् उथतः सन् तदहि प्रायेण क्षापाया यामद्वयं यावत् शिष्येभ्यो धर्मकथाम् अकथयत्।

VIII उपरिस्थे यस्मिन् प्रकोष्ठे सभां कृत्वासन् तत्र बहवः प्रदीपाः प्राज्वलन्।

IX उतुभनामा कञ्चन युवा च वातायन उपविशन् धोरतरनिद्राग्रस्तो इभूत् तदा पौलेन बहुक्षणं कथायां प्रचारितायां निद्रमध्यः स तस्माद् उपरिस्थतृतीयप्रकोष्ठाद् अपतत् तो लोकासं मृतकल्पं धृत्वोदतोलयन्।

X ततः पौलोडवरवृत्त्य तस्य गाये पतित्वा तं क्षीटे निधाय कथितवान् यूयं व्याहुला मा भूत नायं प्राणै वियुक्तः।

XI पश्यात् स पुनश्चोपरि गत्वा पूपान् भक्त्वा प्रभातं यावत् कथोपकथेन कृत्वा प्रस्थितवान्।

XII ते च त ज्ञवन्तं युवानं गृहीत्वा गत्वा परमायायिता जाताः।

XIII अनन्तरं वयं पोतेनाग्रसरा भूत्वा समनगरम् उत्तीर्थं पौलं ग्रहीतुं मतिम् अकुर्म यतः स तत्र पद्भ्यां व्रजितुं मति कृत्वे निरुपितवान्।

XIV तस्मात् तत्रास्मालिः सार्द्धं तस्मिन् भिलिते सति वयं तं नीत्वा भितुवीन्युपदीपं प्राप्तवन्तः।

XV तस्मात् पौतं मोचयित्वा परेऽहनि भीयोपदीपस्य सम्मुखं लब्धवत्तस्तस्माद् एकेनाहा सामोपदीपं गत्वा पौतं लाग्यित्वा त्रोशुलिये स्थित्वा परस्मिन् द्विवसे भिलीतनगरम् उपातिष्ठाम।

XVI यतः पौल आशियादेशो कालं यापयितुम् नाभिलभन् इक्षिनगरं त्यक्त्वा यातुं मन्त्राणां स्थिरीकृतवान् यस्माद् यदि साध्यं भवति तर्हि निस्तारोत्सवस्य प्राणाशतमदिने स विश्वालभ्युपस्थातुं मति कृतवान्।

XVII पौलो भिलीताद् इक्षिष्ठं प्रति लोकं प्रहित्य समाजस्य प्राचीनान् आहूयानीतवान्।

XVIII तेषु तस्य समीपम् उपस्थितेषु स तेष्य इमां कथां कथितवान् आहम् आशियादेशे प्रथमागमनम् अरभ्याद्य यावद् युध्माकं सत्रिधौ स्थित्वा सर्वत्समये यथाचरितवान् तद् यूयं जानीथः।

XIX फलतः सर्वथा नन्धमनाः सन् बहुश्रुपातेन पिहूदीयानाम् कुमन्त्रणाजातनानापरीक्षालिः प्रभोः सेवामकरवं।

XX कामपि हितकथां न गोपायितवान् तां प्रचार्यं सप्रकाशं गृहे गृहे समुपदिश्येश्वरं प्रति मनः परावर्तनीयं प्रभौ यीशुष्पीष्टे विश्वसनीयं।

XXI पिहूदीयानाम् अन्यदेशीयलोकानाश्च समीप एतादृशं साक्षं ददाभि।

XXII पश्यत साम्भ्रातम् आत्मनाकृष्टः सन् विश्वालभ्युपस्थातुं यात्रां करोभि, तत्र माभ्रति यद्यद् घटिष्यते तान्यहं न जानामि;

XXIII કિન્તુ મયા બન્ધનં કલેશશ્વ ભોક્તવ્ય ઈતિ પવિત્ર આત્મા નગરે પ્રમાણં દદાતિ

XXIV તથાપિ ત કલેશમાં તૃણાય ન મન્યે; ઈશ્વરસ્યાનુગ્રહવિષયકસ્ય સુસંવાદસ્ય પ્રમાણં દાતું, પ્રભો ચીશો: સકાશાદ યસ્યા: સેવાયા: ભારે પ્રાખનું તાં સેવાં સાધથિતું સાનન્દ સ્વર્માર્ગ સમાપથિતું^૫ અને નિજપ્રાણાનપિ પ્રિયાનું ન મન્યે।

XXV અધુના પશ્યત યેષાં સમીપેડહમ્ ઈશ્વરીયરાજ્યસ્ય સુસંવાદું પ્રચાર્ય ભ્રમણં કૃતવાનું એતાદૃશા યું મમ વદનું પુન દ્રષ્ટું ન પ્રાચ્યથ એતદાયાં જાનામિ।

XXVI યુષ્મભ્યમ્ અહમ્ ઈશ્વરસ્ય સર્વાનું આદેશાનું પ્રકાશથિતું ન ન્યવત્તા

XXVII અહું સર્વોષાં લોકાનાં રક્તપાત્રોષાદ યત્તિર્દ્વારા આસે તસ્યાદ્ય યુષ્માનું સાક્ષિણા: કરોમિ।

XXVIII યું સેવ્યું તથા પસ્ય વ્રજસ્યાધ્યક્ષનું આત્મા યુષ્માનું વિધાય ન્યયુદ્ધકત તત્ત્વસર્વસ્મિનું સાવધાન બ્રવત, ય સમાજાં પ્રભુ નિજરક્તમૂલ્યને કીતવાન તમું અવત,

XXIX યતો મયા ગમને કૃતએવ દુર્જ્યા વૃક્તા યુષ્માં મધ્ય પ્રવિશ્ય પ્રજં પ્રતિ નિર્દ્યતમ્ આચારિષ્યન્તિ,

XXX યુષ્માકેમે મધ્યાદપિ લોકા ઉત્થાય શિષ્યગણમ્ અપહનું વિપરીતમ્ ઉપદેશ્યનીતિયં જાનામિ।

XXXI ઈતિ હેતો યું સચૈતન્યાઃ સન્તસ્તિષ્ઠત, અહું સાશ્રૂપાતઃ સન્ત વત્સરત્રયં યાવદ દિવાનિશં પ્રતિજનં બોધથિતું ન ન્યવર્ત્ત તદપિ સ્મરતા।

XXXII ઇદાની હે ભાતરો યુષ્માં નિષ્ઠાં જનથિતું પવિત્રીકૃતલોકાનાં મધ્યેદધિકારાં દાતું સમર્થો ય ઈશ્વરસ્તસ્યાનુગ્રહસ્ય યો વાદ્ય ત્યોરોભયો ર્થુષ્માનું સમર્પયમું

XXXIII કર્યાપિ સ્વર્વં રૂપ્ય વસ્ત્રું વા પ્રતિ મયા લોભો ન ફૂતાં

XXXIV કિન્તુ મમ મત્સભયરલોકાનાચ્ચાવશ્યકવ્યાય મદીયમિદ કરદ્યમ્ અશ્રામ્યદ એતદ્ય યું જાનીથા

XXXV અનેન પ્રકારેણ ગ્રહણાદ દાન ભદ્રમિતિ યદ્વક્ષયં પ્રભુ ચીશુઃ કથિતવાનું તત્ સ્મર્તું દિદ્રલોકાનામુપકારાર્થ શ્રમં કરુંઅ યુષ્માક્મ ઉધિતમ્ એતત્સર્વ યુષ્માનહમ્ ઉપદિષ્વવાનું

XXXVI એતાં કથાં કથયિતવા સ જાનુની પાતયિતવા સર્વે: સહ પ્રાર્થયતા

XXXVII તેન તે કન્દ્રનાં:

XXXVIII પુન મુખં ન દ્રષ્યથ વિશેષત એષા યા કથા તેનાકથિ તત્કારણાત્ શોક વિલાપઅં કૃત્વા કણ્ઠ ધૂત્વા ચુચ્છિતવન્તાઃ પશ્વાત્ તે તં પોતાં નીતવન્તાઃ

XXI

I તે વિસૃષ્ટાઃ સન્તો વયં પોતાં બાહ્યિતવા અજુમાર્ગણ કોષમ્ ઉપદ્રીપમ્ આગત્ય પરેડહનિ રોદિયોપદ્રીપમ્ આગચ્છામ તત્ત્સત્સમાત્ પાતારાયામ્ ઉપાતિષ્ઠામ

II તત્ ફેરીક્રિકાદેશગાભિનમ્ પોતમેંક પ્રાચ્ય તમારાદ્ય ગતવન્તાઃ

III કુપ્રોપદ્રીપં દૃષ્ટવા તં સબ્યાદિશિ સ્થાપયિતવા સુરિયાદેશં ગત્વા પોતસ્થદ્રવ્યાઇયવરોહથિતું સોરનગરે વાગિતવન્તાઃ

IV તત્ શિષ્યગણસ્ય સાક્ષાત્કારણાય વયં તત્ સપ્તદિનાનિ સ્થિતવન્તાઃ પશ્વાત્ પવિત્રોણાત્મના પૌલં વ્યાહરનું ત્વં ચિરશાલભનગરં મા ગમઃ।

V તત્ત્સેષુ સપ્તસુ દિનેષુ યાપિતેષુ સત્સુ વયં તસ્માત્ સ્થાનાત્ નિજવત્તના ગતવન્તાઃ તસ્માત્ તે સબાલવૃદ્ધવનિતા અસ્માભિઃ સહ નગરસ્ય પરિસરપર્યન્તમ્ આગતાઃ પશ્વાદ્યં જલધિતટે જાનુપાતં પ્રાર્થયામણિ।

VI તત્: પરસ્પરં વિસૃષ્ટાઃ સન્તો વયં પોતાં ગતાસ્તે તુ સ્વસ્વગૃહું પ્રત્યાગતવન્તાઃ

VII વયં સોરનગરાત્ નાવા પ્રસ્થાય તલિમાધિનગરમ્ ઉપાતિષ્ઠામ તત્રાસ્માંક સમુદ્રીયમાર્ગસ્યાન્તોડભવત્ તત્ ભાતૃગણાં ન મસ્કૃય દિનમેંક તેઃ સાર્વદ્રીમ્ ઉષ્ટવન્તાઃ

VIII પરે ડહનિ પૌલસત્સય સજ્ઞિનો વયાં પ્રતિષ્ઠમાનાઃ કૈસરિયાનગરમ્ આગત્ય સુસંવાદપ્રચારકાનાં સપ્તજનાનાં ફિલિપનામન એકસ્ય ગૃહું પ્રવિશ્યાવતિષ્ઠામ।

IX તસ્ય ચતુસ્કો દુહિતરોઝનૂઢા ભવિષ્યદ્વાદિન આસનું

X તત્રાસ્માચું બહુદિનાનિ પ્રોભિતેષુ પિલ્લદીપદેશાદ આગત્યાબનામા ભવિષ્યદ્વાદી સમુપસ્થિતવાનું

XI સોસમાંક સમીપમેત્ય પૌલસ્ય કટિબન્ધન ગૃહીતવા નિજહસ્તાપાદાનું બદ્ધદ્વા ભાષિતવાનું યસ્યેં કટિબન્ધન તં યિહૂદીયલોકા યિરુશાલમનગર ઇત્યં બદ્ધદ્વા બિન્દેશીયાનાં કરેણું સમર્પિષ્યાન્તીતિ વાક્યં પવિત્ર આત્મા કથયતિ

XII એતાદ્ખશી કથાં શ્રુત્વા વયં તત્ત્વગરવાસિનો ભ્રાતરશ્રી યિરુશાલમમં ન યાંતું પૌલં વ્યન્યામહિઃ;

XIII કિન્તુ સ પત્યાવાદીત્ય યૂથું કિ કુરુથ? કિ કન્દનેન મમાન્તઃકરણં વિદીર્ણિ કરિષ્યથ? પ્રભો રીંશો નર્મનો નિમિત્ત યિરુશાલમિ બદ્ધો ભવિતું કેવલ તત્ત્વ પ્રાણાનું દાતુમપિ સસજ્જોસ્મિ

XIV તેનાસાંક કથાચામું અગૃહીતાયામું ઈચ્છરસ્ય વયેચા તથૈવ ભવતિવિત્યકૃત્વા વયં નિરસ્યામા

XV પરેડહનિ પાથેયદ્રવ્યાણિ ગૃહીતવા યિરુશાલમમં પ્રતિ યાત્રામું અકુર્માં

XVI તતઃ કેસરિયાનગરનિવાસિનઃ કતિપથઃ શિષ્યા અસમાભિઃ સાર્ધમ્ ઇત્વા કૃપીયેન નાસત્તામાના ચેન પ્રાચીનશિષ્યેન સાર્ધમ્ અસમાભિ વર્સતાવં તસ્ય સમીપમ્ અસમાનું નીતવન્તઃિ

XVII અસમાસું યિરુશાલમયુપરિષેષું તત્ત્વસ્થભાતૃગણાડસમાનું આહ્વાદેન ગૃહીતવાનું

XVIII પરસ્મિનું દિવસે પૌલેડરસ્માભિઃ સહ યાકૂબો ગૃહૂ પ્રવિષે લોકપાચીનાઃ સર્વે તત્ત્ર પરિષદિ સંસ્થિતાઃિ

XIX અનન્તરં સ તાનું નત્વા સ્વીયપ્રચારણેન બિન્દેશીયાનું પ્રતીશ્વરો યાનિ કર્માણિ સાધિતવાનું તદીયાં કથામું અનુકુમાત્ર કથિતવાનું

XX ઇતિ શ્રુત્વા તે પ્રભું ધાયં પ્રોચ્ય વાક્યમિદમું અભાસન્ત, હે ભાત યિહૂદીયાનાં મધ્યે બહુસહસ્રાણિ લોકા વિશ્વાસિન આસતે કિન્તુ તે સર્વે વ્યવસ્થામતાચારિણ એતત્ત્ર પ્રત્યક્ષં પશ્યસ્થિ

XXI શિશ્નાનું ત્વકછેનાદાયાચયરણાં પ્રતિષિદ્ધ તં બિન્દેશનિવાસિનો યિહૂદીયલોકાનું મૂસાવાક્યમું અશ્રદ્ધાતુમું ઉપદિશસીતિ તૈઃ શ્રુતમસ્તિ

XXII ત્વમત્રાગતાસીતિ વાર્તાં સમાકણ્ય જનનિવહો મિલિત્વાવશ્યમેવાગમિષ્યતિ; અતએવ કિ કરણીયમું? અત વયં મન્ત્રપિત્વા સમુપાયં ત્વાં વદામસ્તં ત્વમાચયા

XXIII પ્રતં કર્તૃ ફૂતસફૂલ્યા ગેડરસ્માંક ચયતારો માનવાઃ સન્તિ

XXIV તાનું ગૃહીતવા તૈઃ સહિતઃ સ્વં શુચિં કુરુ તથા તેથાં શિરોમુણેનો યો વ્યથો ભવતિ તં ત્વં દેહિં તથા કૃતે ત્વધીયાચારે યા જન્મશુત્ર જર્યાતે સાલીકા કિન્તુ તં વિધિ પાલયનું વ્યવસ્થાનુસારેણોવાચરસીતિ તે ભોતસન્તો

XXV બિન્દેશીયાનાં વિશ્વાસિલોકાનાં નિકટે વયં પત્ર લિખિત્વેતં સ્થિરીકૃતવન્તઃ, દેવપ્રસાદભોજન રક્તં ગલપીનમાત્રાણિભોજનં વિચિયારશ્વેતેભ્ય: સ્વરક્ષાણવ્યતિરેકણે તેખામન્યવિધિપાલનું કરણીયં ના

XXVI તતઃ પૌલસ્યાનું માનુષાનાદય પરસ્મિનું દિવસે તૈઃ સહ શુચિં ભૂત્વા મન્દિરં ગત્વા શૌચકર્મણો દિનેષું સમ્પૂર્ણોષુ તેખામું એકેકાર્થ નૈવેદ્યાદ્યુત્સર્ગો ભવિષ્યતિતિ જ્ઞાપિતવાનું

XXVII તેષું સાતસુ દિનેષું સમાપ્તકલેષું આશિયાદેશનિવાસિનો યિહૂદીયાસ્તં મધ્યેમનિરં વિલોક્ય જનનિવહસ્ય મનઃસુ કુપ્રવૃત્તિ જનનિવિલા તં ધૂત્વા

XXVIII પ્રોચ્યૈ: પ્રાચોયનું હે હિસાયેલ્લોકાઃ સર્વે સાહાયં કુરુતા યો મનુજ એતેખાં લોકાનાં મૂસાવ્યવસ્થાયા એતસ્ય સ્થાનસ્યાપિ વિપરીતાં સર્વત્રનિ શિક્ષયતિ સ એષઃ; વિશેષતઃ સ બિન્દેશીયલોકાનું મન્દિરમું આનીય પવિત્રસ્થાનમેતદ્ય અપવિત્રમકરોત્તુ

XXIX પૂર્વ્ય તે મધ્યેનગરમું ઇફ્ફિધનગરીયં રફિમં પૌલેન સહિતં દૃષ્ટવન્ત એતસ્માત્પ્રૌલસ્તં મન્દિરમધ્યમું આનયદ્ય દીતન્વભિમતાઃ

XXX અતએવ સર્વસ્મિનું નગરે કલહોત્પત્રત્વાત્ ધાવન્તો લોકા આગત્ય પૌલં ધૂત્વા મન્દિરસ્ય

બહિરાકૃષ્ણાનયનું તત્ક્ષણાદ્ય દ્વારાણિ સર્વાણિ ચ રઘ્વાનિ

XXXI તેષું તં હન્તુમુદ્યાદેષું યિરુશાલમનગરે મહાનુપદ્રવો જાત ઇતિ વાર્તાયાં સહસ્રસેનાપતે: કર્ણગોચરીભૂતાયાં સત્યાં સ તત્ક્ષણાસ્તાનું સેન્યાનિ સેનાપતિગણાં ગૃહીતવા જવેનાગતવાનું

XXXII તતો લોકાઃ સેનાગણેન સહ સહસ્રસેનાપતિમું આગચ્છન્તં દૃષ્ટવા પૌલતાડનાતો ન્યવર્તન્તાઃ

XXXIII સ સહસ્રસેનાપતિ: સત્ત્રિધાવાગમ્ય પૌલં ધૂત્વા શુદ્ધભલદ્ધેન બદ્ધમું આદિશ્ય તાનું પૃષ્ઠવાનું એષ કિ? કિ કર્મ ચાયં કૃતવાનું?

XXXIV તતો જનસમૂહસ્ય કશ્યદ્દ એકપ્રકારં કશ્યદ્દ અન્યપ્રકારં વાક્યમું અરૌત્ત સ તત્ત્ર સત્યં જ્ઞાતુમું કલહકારણાદ્ય અશક્તાઃ સન્તં દુર્ગ નેતુમું આજ્ઞાપયત્તિ

XXXV तेषु सोपानस्योपरि प्राप्तेषु लोकानां साहसकारणात् सेनागाशः पौलमुत्तोव्य नीतवान्।

XXXVI ततः सर्वे लोकः पश्चाद्भासिनः सन्त एनं दुरीकुरतेति वाक्यम् उच्चैरवदन्।

XXXVII पौलस्य दुर्गन्यननसमये स तस्मै सहस्रसेनापतये कथितवान् भवतः पुरस्तात् कथां कथयितुं किम् अनुमन्यते? स तमपृथक्षत् त्वं किं यूनानीयां भाषां जानासि?

XXXVIII यो भिसरीयो जनः पूर्वं विरोधं कृत्वा चत्वारि सहस्राणि धातकान् सङ्किनः कृत्वा विपिनं गतवान् त्वं किं सर्वे न भवसि?

XXXIX तदा पौलोडकथयत् अहं किलिक्यादेशस्य तार्थनगरीयो यिष्ठूदीयो, नाहं सामान्यनगरीयो मानवः; अतरेव विनयेऽहं लाकानां समक्षं कथां कथयितुं मामनुजानीष्य।

XL तेनानुज्ञातः पौलः सोपानोपरि तिष्ठन् हस्तेनेक्षितं कृतवान् तस्मात् सर्वे सुस्थिरा अभवन् तदा पौल इब्रीयभाषया कथयितुम् आरभत,

XXII

I हे पितृगणा हे भ्रातृगणा! इदानीं मम निवेदने समवधता।

II तदा स इब्रीयभाषया कथां कथयतीति श्रुत्वा सर्वे लोका अतीव निःशब्दा सन्तोऽतिष्ठन्।

III पश्चात् सोऽकथयद् अहं यिष्ठूदीय इति निश्चयः किलिक्यादेशस्य तार्थनगरं मम जन्मभूमिः; अतेतन्त्रायीरेत्य समिलीयेलानामोऽद्यापकस्य शिष्यो भूत्वा पूर्वपुरुषाणां विधिव्यवस्थानुसारेण सम्पूर्णुरुपेण शिक्षितोऽभवत्म् इदानीन्तना यूयं यादृशा भवथ तादृशोऽभमीश्वरसेवायाम् उद्घोगी जातः।

IV मतमेतद् द्विष्टवा तद्याहिनारीपुरुषान् कारायां बद्धवा तेषां प्राणानाशपर्यन्तां विपक्षताम् अकरवम्।

V महायाजकः सभासदः प्राचीनलोकाश्रम ममैतस्या: कथायाः प्रमाणं दातुं शक्तुवन्ति, यस्मात् तेषां समीपाद्य दमेषकनगरनिवासिभ्रातृगणार्थम् आजाप्राणिः गृहीत्वा ये तत्र स्थितास्तान् दण्डयितुं यिष्शालमम् आनयन्याद् दमेषकनगरं गतोऽस्मि।

VI किन्तु गच्छन् तत्रगरस्य समीपं प्राप्तवान् तदा द्वितीयप्रहरवेलायां सत्याम् अकस्माद् गगणाक्रिंगत्य महती दीप्ति मम चतुर्दिशि प्रकाशितवती।

VII ततो मयि भूमौपै पतिते सति, हे शौल हे शौल कुतो मां ताडयसि? माभ्रति भाषित अतेऽश एको रवोपि मया श्रुतः।

VIII तदाऽहं प्रत्यवदं, हे प्रभे को भवान्? ततः सोऽवादीत् यं त्वं ताडयसि स नासरतीयो यीशुरङ्गं।

IX मम सङ्किनो लोकास्ता दीप्तिं दृष्ट्वा भियं प्राप्ताः, किन्तु माभ्रत्युदितं तद्वाक्यं ते नाबुध्यन्ता।

X ततः परं पृष्ठवानाहं, हे प्रभो मया किं कर्तव्यं? ततः प्रभुरुक्थयत् उत्थाय दमेषकनगरं याहि त्वया यद्यत् कर्तव्यं निःपितमास्ते तत् तत्र त्वं ज्ञापयिष्यसे।

XI अनन्तरं तस्याः भरतरटीपे: कारणात् किमपि न दृष्ट्वा सङ्किंगाणेन धृताहस्तः सन् दमेषकनगरं प्रज्ञितवान्।

XII तत्रगरनिवासिनां सर्वेषां यिष्ठूदीयानां मान्यो व्यवस्थानुसारेण भक्तश्च छनानीयनामा मानव एको

XIII मम सन्निधिम् अतेत्य तिष्ठन् अकथयत्, हे भ्रातः शौल सुदृष्टिर्भव तस्मिन् दण्डेऽहं सम्यद्य तदृष्टवान्।

XIV ततः स महं कथितवान् यथा तम् ईश्वरस्याभिप्रायं वेत्सि तस्य शुद्धसत्त्वजनस्य दर्शनं प्राप्य तस्य श्रीमुखस्य वाक्यं शृणोषि तन्मितम् अस्माकं पूर्वपुरुषाणाम् ईश्वरस्त्वां मनोनीतं कृतवान्।

XV यतो यद्यु अद्राक्षीरश्चौषीश्वर सर्वेषां मानवानां समीपे त्वं तेषां साक्षी भविष्यसि।

XVI अतरेव कुतो विलम्बसे? प्रभो नाम्ना प्रार्थ्य निजप्रापक्षालनार्थं मज्जनाय समुत्तिष्ठ।

XVII ततः परं यिष्शालमन्गरं प्रत्यागत्य मन्दिरेऽहम् एकदा प्रार्थये, तस्मिन् समयेऽहम् अभिल्पुतः सन् प्रत्यं साक्षात् पश्यन्।

XVIII त्वं त्वरया यिष्शालमः प्रतिष्ठस्व यतो लोकामयि तव साक्षयं न ग्रहीष्यन्ति, माभ्रत्युदितं तस्येदं वाक्यम् अश्रौषाम्।

XIX ततोऽहं प्रत्यवादिष्म् हे प्रभो प्रतिभजनभवनं तविष्य विश्वासिनो लोकान् बद्धवा प्रहृतवान्।

XX તથા તવ સાક્ષિણઃ સ્તિક્ફાનરસ્ય રક્તપાતનસમયે તસ્ય વિનાશં સમન્ય સન્નિધૌ તિજ્ઞન્ હન્તુલોકાનાં વાસાંસિ રક્ષિતવાન્નું એતત્તત્ત્વે વિદ્ધાઃ

XXI તતઃ સોડકથયત્તુ પ્રતિજ્ઞસ્વ ત્વાં દૂરસ્થભિજ્ઞદેશીયાનાં સમીપ્ત પ્રેષયિષ્યે

XXII તદા લોકા એતાવત્પર્યન્તાં તદીયાં કથાં શુત્વા પ્રોચ્ચૈરકથયન્નું એનં ભૂમણ્ઝલાદ્ દૂરીકુરુત, એતાદૃશજનરસ્ય જીવનં નોચિતમ્નું

XXIII ઇત્યુચ્ચૈ: કથયિત્વા વસનાનિ પરિત્યજ્ય ગગણાં પ્રતિ ખૂલીરક્ષિપ્તનું

XXIV તતઃ સહસ્રસેનાપતિ: પૌલં દુર્ગાભ્યન્તર નેતું સમાદિશતું એતસ્ય પ્રતિહૂલાઃ સન્તો લોકાઃ કિન્નિમિત્તમ્ એતાવદુચ્ચૈ: સ્વરમ્ અકુર્વન્નું એતેદ્વ વિનું તં કશયા પ્રહત્ય તસ્ય પરીક્ષાં કર્તુમાદિશતું

XXV પદાત્પશ્માર્મિન્ભરતરજ્ઞજીબિસતસ્ય બન્ધનં કર્તુમુદ્ધાતસતાસતાદાનીં પૌલઃ સમુખસ્થિતં શતસેનાપતિમ્ ઉક્તવાનું દણજાયામ્ આપ્રાપ્તાયાં કિ રોમિલોક પ્રહર્તું યુખાકમ્ અધિકારોસ્તિ?

XXVI એનાં કથાં શુત્વા સ સહસ્રસેનાપતે: સન્નિધિ ગત્વા તાં વાતામવદ્તુસ રોમિલોક એતસ્માત્ સાવધાન: સન્કર્મ કરુણા

XXVII તસ્માત્ સહસ્રસેનાપતિ ગર્ત્વા તમપ્રાક્ષીત્ ત્વં કિ રોમિલોક?: ઇતિ માં ખૂલ્હા સોડકથયત્તુ સત્તમ્યું

XXVIII તતઃ સહસ્રસેનાપતિ: કથિતવાનું બહુદ્વિષણે દત્પાંહ તત્ત્વાં પૌરસભ્યં પ્રાપ્તવાન્નિ: કિન્તુ પૌલઃ કથિતવાન્નિ અહીં જીજુના તત્પ્રાપ્તોડસ્મિ

XXIX ઇત્થં સત્તિ યે પ્રહારેણ તં પરીક્ષિતું સમુદ્ધાતા આસન્તે તસ્ય સમીપાત્ત્ પ્રાતિજ્ઞન્ત; સહસ્રસેનાપતિસં રોમિલોકું વિજ્ઞાય સ્વર્યં પ્રત્યત્ત્ તસ્ય બન્ધનમ્ અકર્ષાર્પ્તો તત્કારણાદ્ અબિભેત્તુ

XXX પિહૂદીયલોકાઃ પૌલં કુતોડપવદ્ધન્તે તસ્ય વૃત્તાન્તં જ્ઞાતું વાજ્ઞન્ સહસ્રસેનાપતિ: પરેડહનિ પૌલં બન્ધનાત્મ મોચયિત્વા પ્રધાનયાજકાન્ મહાસભાયાઃ સર્વલોકાશ્ સમુપસ્થાતુમ્ આદિશ્ય તેષાં સન્નિધિ પૌલમ્ અવરોધ્ય સ્થાપિતવાન્નું

XXIII

I સભાસદ્ધલોકાન્ પ્રતિ પૌલોડનન્યદૃષ્ટ્યા પશ્યન્નું અકથયત્તુ હે ભાતૃગણા અદ્ય યાવત્ત સરલેન સવાન્તિઃકરણેનેશ્વરરસ્ય સાક્ષાદ્ આચારામ્બિ

II અનેન હાનીયનામા મહાયાજકસં ક્ષોપે ચેપેનાહન્નું સમીપસ્થલોકાન્ આદિષ્ટવાન્નિ

III તદા પૌલસત્પવદ્ધાદ્ હે બહિશ્રિરિક્તત, ઈશ્વરસ્વાં પ્રહર્તુમ્ ઉથતોસ્તિ, યતો વ્યવસ્થાનુસારેણ વિચારયિતુમ્ ઉપવિશ્ય વ્યવસ્થાં લંઘિત્વા માં પ્રહર્તુમ્ આજાપાયસિ

IV તતો નિકટસ્થા લોકા અકથયન્નું ત્વં કિમ્ ઈશ્વરરસ્ય મહાયાજક નિન્દસિ?

V તતઃ પૌલઃ પ્રતિભાષિતવાનું હે ભાતૃગણ મહાયાજક એષ ઇતિ ન બુદ્ધ મયા તદન્યરસ્ય સ્વલોકાનામ્ અધિપતિં પ્રતિ દુર્વિક્ષાં મા કથય, એતાદૃષ્ટો લિપિરસ્તિ

VI અનન્તરં પૌલસત્પવાખ્ય અર્દ્ધ સિદ્ધુક્લિલોકા અર્દ્ધ ફિરશિલોકા ઇતિ દૃષ્ટવા પ્રોચ્ચૈ: સભાસ્થલોકાન્ અવદાદ્ હે ભાતૃગણ અહીં ફિરશિમતાવલમ્બી ફિરશિનઃ સન્તાનશ્ચ, મૃત્લોકાનામ્ ઉત્થાને પ્રત્યાશાકરણાદ્ અહમપવાદિતોસ્મિ

VII ઇતિ કથાયાં કથિતાયાં ફિરશિસિદ્ધુક્લિનો: પરસ્પરં ભિજ્ઞવાક્યત્વાદ્ સભાયા મધ્યે દ્વૌ સંઘો જાતૌ

VIII યતઃ સિદ્ધુક્લિલોકા ઉત્થાનં સ્વર્ગીયદૂતા આત્માનશ્ચ સર્વધામ્ એતેષાં કમપિ ન મન્યન્તે, કિન્તુ ફિરશિનઃ સર્વમ્ અજ્ઞીકૃત્વન્તિ

IX તતઃ પરસ્પરમ્ અતિશયકોલાહલે સમુપસ્થિતે ફિરશિનાં પક્ષીયાઃ સભાસ્થા અધ્યાપકાઃ પ્રતિપક્ષા ઉત્સિજ્ઞન્તો કક્ષયન્નું એતસ્ય માનવરસ્ય કમપિ દ્વાર્ષં ન પશ્યામઃ; યદિ કશ્યદ્વ આત્મા વા કશ્યદ્વ દૂત એનું પ્રત્યાદિશત્તુ તહીં વયમ્ ઈશ્વરરસ્ય પ્રાતિકુલ્યને ન યોત્વયામઃ

X તસ્માદ્ અતીવ ભિજ્ઞવાક્યત્વે સત્તિ તે પૌલં ખાર્દ ખાર્દ કરિષ્યન્તીન્યાશ્ક્ષયા સહસ્રસેનાપતિ: સેનાગણાં તત્સથાનં યાતું સભાતો બલાત્ પૌલં ધૃત્વા દુર્ગા નેત્રશ્રાજાપાયન્

XI રાત્રો પ્રભુસંસ્ય સમીપે તિજ્ઞન્ કથિતવાન્નું હે પૌલ નિર્ભયો ભવ યથા પિરશાલમનગરે મધિ સાક્ષાં દત્તવાન્ તથા રોમાનગરેપિ ત્વયા દાતવ્યમ્

XII દિને સમુપસ્થિતે સતિ કિયન્તો ચિહ્નદીયલોકા એકમન્ત્રણાઃ સન્તઃ પૌલં ન હત્વા ભોજનપાને કરિષ્યામ ઇતિ શપથેન સ્વાનું અબધન્નુ

XIII ચત્વારિંશજજનેભ્યોડિવિકા લોકા ઇતિ પણમ્ય અસુર્વન્નુ

XIV તે મહાયાજ્ઞાનાં પ્રાચીનલોકાનાંશ સમીપં ગત્વા કથયન્દ, વયં પૌલં ન હત્વા કિમપિ ન ભોક્ષ્યામહે દૃઢેનાનેન શપથેન બદ્ધ્યા અભવામા

XV અતચેવ સામ્રાંત સભાસદ્ભોકૈ: સહ વયં તરસ્મિનું કચ્છિદ્વ વિશેષવિચારં કરિષ્યામસ્તદર્થ ભવાનું શ્રો ડસ્માંક સમીપં તમ્ય આનયત્વિતિ સહસ્રસેનાપત્રયે નિવેદન્ત ફુરતત તેન યુષ્માંક સમીપં ઉપસ્થિતે: પૂર્વ વયં તં હન્તું સજીજ્યામા

XVI તદા પૌલસ્ય ભાગિનેયસ્તેખામિત મન્ત્રણાં વિજાય દુર્ગ ગત્વા તાં વાર્તા પૌલમ્ય ઉક્તવાનુ

XVII તસ્માતું પૌલ એક શતસેનાપતિમ્ય આહૂય વાક્યમિદ્મ ભાષિતવાનું સહસ્રસેનાપતે: સમીપેડસ્ય ચુવમુષ્યસ્ય કિચ્છિન્નિવેદન્મ્ય આસ્તિ, તસ્માતું તત્ત્વવિધમ્ય અનેન નય

XVIII તતઃ સ તમાદાય સહસ્રસેનાપતે: સમીપમ્ય ઉપરસ્થાય કથિતવાન્દ ભવતઃ સમીપેડસ્ય કિમપિ નિવેદનમાસે તસ્માતું બન્દિઃ પૌલો મામાહૂય ભવતઃ સમીપમ્ય એનમ્ય આનેતું પ્રાર્થિતવાનુ

XIX તદા સહસ્રસેનાપતિસ્તસ્ય હસ્તં ધૃત્વા નિર્જનસ્થાનં નીત્વા પૃષ્ઠવાનું તવ કિં નિવેદનં? તત કથયા

XX તતઃ સોકથયન્દ, ચિહ્નદીયલોકા: પૌલે કમપિ વિશેષવિચારં છલં ફૃત્વા તં સભાં નેતું ભવતઃ સમીપે નિવેદધિતું અમન્ત્રણનુ

XXI કિંતુ મવતા તત્ત્વ સ્વીકરણ્યં યતસ્તેષાં મધ્યેવત્તિનશ્રવ્યારિંશજજનેભ્યો ડધિકલોકા એકમન્ત્રણાઃ ભૂત્વા પૌલં ન હત્વા ભોજનાં પાનશ્ર ન કરિષ્યામ ઇતિ શપથેન બદ્ધાઃ સન્તો ધાતકા ઇવ સજીજતા ઇદાર્ની કેવલં ભવતો જ્નુમિતમ્ય અપેક્ષાન્તો

XXII ચામિમાં કથાં તં નિવેદિતવાનું તાં કસ્સૈચિદ્પિ મા કથયેત્યુક્ત્વા સહસ્રસેનાપતિસ્તં ધૂવાનં વિસૃષ્ટવાનુ

XXIII અનન્તરં સહસ્રસેનાપતિ દ્વીં શતસેનાપતી આહૂયેદ્મ આદિશત્દ ધૂવાં રાત્રો પ્રહૃકાવશિષ્ટાયાં સત્યાં કેસરિયાનગરં ચાતું પદાતિસેન્યાનાં દ્વે શતે ધોટકારોહિસેન્યાનાં સપત્તિં શક્તિધારિસેન્યાનાં દ્વે શતે ચ જનાનું સજીજતાનું ફુરતાં

XXIV પૌલમ્ય આરોહધિતું ફીલિક્ષાધિપતે: સમીપં નિર્વિદ્ધાં નેતુંશ વાહનાનિ સમુપરસ્થાપયાં

XXV અપરં સ પત્રં લિખિતવા દંતવાનું તલિખિતમેતત્તુ

XXVI મહામહિમશ્રીયુક્તફીલિક્ષાધિપતયે કલૌદિયલુષિષ્યસ્ય નમસ્કારાઃ

XXVII ચિહ્નદીયલોકા: પૂર્વમ્ય એનં માનવં ધૂવા સ્વહસ્તૈ હન્તુમ્ય ઉદ્યતા એતસ્મિન્તનતરે સસૈન્યોહં તગોપરસ્થાય એષ જનો રોમીય ઇતિ વિજાય તં રક્ષિતવાનુ

XXVIII કિન્નિમિત્તં તે તમપવદન્તે તજજાતું તેથા સભાં તમાનાયિતવાનુ

XXIX તતસ્તેષાં વ્યવસ્થાયા વિરુદ્ધ્યા કથાયન કથયા સોડપવાદિતોભવતદ્વ કિંતુ સ શૃઙ્ખલબન્ધનાર્દો વા પ્રાણનાશાર્દો ભવતીદૃશ: કોષપરાધો મયાસ્ય ન દૃષ્ટઃ

XXX તથાપિ મનુષ્યસ્તાસ્ય વધાર્થ ચિહ્નદીયા ધાતકાઇવ સજીજતા એતાં વાર્તા શુત્વા તત્ક્ષણાત્ત તવ સમીપમેન્ત પ્રેષિતવાનું અસ્યાપવાદકાંશ્ર તવ સમીપં ગત્વાપદિતુમ્ય આજાપયમ્ય ભવતઃ કુશાં ભૂત્વાયુ

XXXI સૈન્યગણ આજાનુસારેણ પૌલ ગૃહીત્વા તસ્યાં રજન્યામ્ય આન્તિપાત્રિનગરમ્ય આનયત્ત

XXXII પરેડહનિ તેન સહ ચાતું ઘોટકારૂઢ્સૈન્યગણાં સ્થાપયિત્વા પરાવૃત્ય દુર્ગ ગતવાનુ

XXXIII તતઃ પરે ઘોટકારોહિસૈન્યગણાઃ કેસરિયાનગરમ્ય ઉપરસ્થાય તત્પરમ્ય અધિપતે: કરે સમાર્ય તસ્ય સમીપે પૌલમ્ય ઉપરસ્થાપિતવાનુ

XXXIV તદાપદિપતિસત્તત્પત્રં પદિત્વા પૃષ્ઠવાન્દ એષ કિમ્પ્રદેશીયો જનઃ? સ કિલિકિયાપ્રદેશીય એકો જન ઇતિ જાત્વા કથિતવાન્દ

XXXV તવાપવાદકગણ આગતે તવ કથાં શ્રોષામિ હેરોદ્રાજગૃહે તં સ્થાપયિતુમ્ય આદિજ્વાનુ

XXIV

I પદ્ધતિભ્યો હિનેભ્યો: પરં હનાનીયનામા મહાયાજ્જોડધિપતે: સમક્ષં પૌલસ્ય પ્રાતિકૂલ્યેન નિવેદધિતું તર્ફલનામાનાં કન્નન વક્તારે પ્રાચીનજનાંશ્ર સજીનઃ: ફૃત્વા કેસરિયાનગરમ્ય આગચ્છતુ

- II** ततः पौले समानीते सति तर्तुल्लस्तस्यापवादकथां कथयितुम् आरबत हे महामहिमङ्गिलिक्ष भवतो वयम् अतिनिर्विघ्नं कलां चाप्यामो भवतः परिणामदर्शितया अतेहशीयानां बहूनि मङ्गलानि घटितानि,
- III** इति हेतो वैयमनिकृतज्ञाः सन्तः सर्वप्रति सर्वदा भवतो गुणान् गायतः।
- IV** किन्तु बहुभिः कथाभिः भवन्तं येन न विरञ्जयाभिः तस्माद् विनये भवान् बनुकम्य मदल्पकथां शृणोतु।
- V** एष महामारीस्वरूपो नासरतीयमतग्राहिसंघातस्य मुख्यो भूत्वा सर्वदेशेषु सर्वधां यिहूदीयानां राजद्रोहाचरणप्रवृत्तिं जनयतीत्यस्माभिः निश्चितं।
- VI** स मन्दिरमपि अशुयि कर्तुं चेष्टितवान् इति कारणाद् वयम् अेन धृत्वा स्वव्यवस्थानुसारेण विचारयितुं प्राप्तवर्तमिः;
- VII** किन्तु लुषियः सहस्रसेनापतिरागत्य बलाद् अस्माकं करेभ्य अेन गृहीत्वा
- VIII** अेतस्यापवादान् भवतः सभीपम् आगन्तुम् आजापयतु वयं यस्मिन् तमपवादामो भवता पदपवादकथायां विचारितायां सत्यां सर्वं वृत्तान्तं वेदितुं शक्यते।
- IX** ततो यिहूदीया अपि स्वीकृत्य कथितवन्त एषा कथा प्रमाणम्।
- X** अधिपतौ कथां कथयितुं पौलं प्रतीक्षितं कृतवति स कथितवान् भवान् बहून् वत्सरान् यावद् अेतदेशस्य शासनं करोतीति विजाय प्रत्युत्तरं दातुम् अक्षोडभवम्।
- XI** अद्य केवलं द्वादश दिनानि यातानि, अहम् आराधनां कर्तुं यित्तशालमनगरं गतवान् अेषा कथा भवता शातुं शक्यते;
- XII** किन्त्विभे मां मध्येमन्दिरं केनापि सह वितङ्डां कुर्वन्तं कुत्रापि भजनभवने नगरे वा लोकान् कुप्रवृत्तिं जनयन्तुं न दृष्टवन्तः।
- XIII** इदानीं यस्मिन् यस्मिन् माम् अपवदन्ते तस्य किमपि प्रमाणां दातुं न शक्नुवन्ति।
- XIV** किन्तु भविष्यद्वाक्यग्रन्थे व्यवस्थाग्रन्थे या या कथा लिपितास्ते तासु सर्वासु विश्वस्य यन्मतम् इमे विद्यर्थं ज्ञानान्ति तन्मतानुसारेणाऽन्नं निजपितृपुरुषाणाम् ईश्वरम् आराधयामीत्यहं भवतः समक्षम् अङ्गिकरोमि।
- XV** धार्मिकाणाम् अधार्मिकाणाश्च प्रभीतलोकानामेवोत्थानं भविष्यतीति कथाभिमे स्वीकुर्वन्ति तथाहमपि तस्मिन् ईश्वरे प्रत्याशां करोमि;
- XVI** ईश्वरस्य मानवानाश्च समीपे पथा निर्दोषो भवाभिः तर्दथं सततं यन्नवान् अस्मि।
- XVII** बहुषु वत्सरेषु गतेषु स्वदेशीयलोकानां निभित्तं दानीयद्रव्याणि नैवेद्यानि य समादाय पुनरागमनं कृतवान्।
- XVIII** ततोऽ शुयि भूत्वा लोकानां समागमं कलं वा न कारितवान् तथाचाशियादेशीयाः कियन्तो यिहूदीयलोका मध्येमन्दिरं मां धृतवन्तः।
- XIX** ममोपरि यदि काचिदपवादकथास्ति तर्हि भवतः सभीपम् उपस्थाय तेषामेव साक्ष्यदानम् उचितम्।
- XX** नोचेत् पूर्वे महासभास्थानां लोकानां सन्निधी भम दण्डायमानत्वसमये, अहमद्य मृतानामुत्थाने युष्माभिः विचारितोस्मि,
- XXI** तेषां मध्ये तिष्ठन्तं याभिमां कथामुख्यैः स्वरेण कथितवान् तदन्यो भम कोपि दोषोडलभ्यत न वेति वरम् अेते समुपस्थितलोका वदन्तु।
- XXII** तदा फ़िलिक्ष अेतां कथां शुत्वा तन्मतस्य विशेषवृत्तान्तं विजातुं विचारं स्थितिं कृत्वा कथितवान् लुषिये सहस्रसेनापतौ समायाते सति युष्माकं विचारम् अहं निष्पादयिष्याभिः।
- XXIII** अनन्तरं बन्धनं विना पौलं रक्षितुं तस्य सेवनाय साक्षात्करणाय वा तदीयात्मीयबन्धुजनान् न वारयितुश्च शमसेनापतिम् आदिष्टवान्।
- XXIV** अल्पदिनात् परं फ़िलिक्षोडधिपति दृष्टिल्लानाम्ना यिहूदीयया स्वभार्यया सहागत्य पौलमाल्लय तस्य मुखात् भीष्यद्यर्थस्य वृत्तान्तम् अश्रौषीत्।
- XXV** पौलेन चायस्य परिभित्तभोगस्य चरमविचारस्य य कथायां कथितायां सत्यां फ़िलिक्षः कम्पमानः सन् व्याहरद् इदानीं याहि, अहम् अवकाशं प्राप्य त्वाम् आहूस्याभिः।

XXVI મુક્તિપત્રથી પૌલેન મહિં મુદ્રાદાસ્યન્તે ઇતિ પત્યાશાં કૃત્વા સ પુન: પુનસ્તમાહૂય તેન સાંક કથોપકથનં કૃતવાન્નુ

XXVII કિન્તુ વત્સરદ્વયાત્ પરં પક્કિયફીષ ફાલિક્ષસ્ય પંદ પ્રાપ્તે સતિ ફીલિક્ષો પિહૂદીયાન્ સન્તુષ્ટાન્ ચિક્કીર્ણન્ પૌલં બદ્ધું સંસ્થાપ્ય ગતવાન્નુ

XXV

- I અનન્તરં ફીષો નિજરાજ્યમ્ આગત્ય દિનત્રિયાત્ પરં કેસરિયાતો પિરુશાલમનગરમ્ આગમતુ
- II તદા મહાયાજ્ઞો પિહૂદીયાનાં પ્રધાનલોકાશ્ચ તસ્ય સમક્ષં પૌલમ્ અપાવદન્તા
- III ભવાન્તં પિરુશાલમ્ આનેતુમ્ આજાપાયત્વિતિ વિનીય તે તસ્માદ્ અનુગ્રહ વાજીતવન્તઃ
- IV યત: પથિમધે ગોપનેન પૌલં હન્તુ તે ર્ધાતકા નિયુક્તાઃ | ફીષ ઉત્તરં દત્તવાન્ પૌલઃ કેસરિયાં સ્થાસ્યતિ પુનર્થવિનાંત પરમ અહુ તત્ત્ર યાર્યામિ

V તત્ત્ત્ત્વસ્ય માનુષસ્ય યદિ કંચિદ્ અપરાધસ્તિષ્ઠતિ તહીં યુષ્માંક ચે શક્નુવન્તિ તે મયા સહ તત્ત્ર ગત્વા તમપવદન્તુ સ એતાં કથાં કથિતવાન્નુ

VI દશાદ્વસેલ્યોડધિક વિલમ્બ્ય ફીષસ્તસમાત્ કેસરિયાનગરં ગત્વા પરસ્મિન્ દિવસે વિચારાસન ઉપદિશ્ય પૌલમ્ આનેતુમ્ આજાપાયતુ

VII પૌલે સમુપસ્થિતે સતિ પિરુશાલમનગરાદ્ આગતા પિહૂદીયલોકાસ્તં ચતુર્દિશિ સંવેષ્ય તસ્ય વિરુદ્ધ બહૂન્ મહાદોષાન્ ઉત્ત્યાપિતવન્તઃ | કિન્તુ તેણાં કિમપિ પ્રમાણાં દાનું ન શક્નુવન્તઃ

VIII તત: પૌલ: સ્વસ્મિન્ ઉત્તરમિદમ્ ઉદિતવાન્ પિહૂદીયાનાં વ્યવસ્થાપા મન્દિરસ્ય કેસરસ્ય વા પ્રતિકુલં કિમપિ કર્મ નાહું કૃતવાન્નુ

IX કિન્તુ ફીષો પિહૂદીયાન્ સન્તુષ્ટાન્ કર્તુમ્ અભિલઘન્ પૌલમ્ અભાષત ત્વં કિ પિરુશાલમં ગત્વાસ્મિન્ અભિયોગે મમ સાક્ષાદ્ વિચારિતો ભવિષ્યસિ?

X તત: પૌલ ઉત્તરં પ્રોક્તતવાન્ યત્ત્ર મમ વિચારો ભવિતું યોગ્ય: કેસરસ્ય તત્ત્ર વિચારાસન એવ સમુપસ્થિતોસ્મિઃ | અહુ પિહૂદીયાનાં કામપિ હાનિનાં નાકાર્ષમ્ ઇતિ ભવાન્નુ યથાર્થતો વિજાનાતિ

XI કંચિદ્પરાધ કિઅનું વધાઈ કર્મ વા પયધરમ્ અકરિષ્યં તહીં પ્રાણિનનદ્યકમપિ ભોક્તુમ્ ઉદ્યતોડભવિષ્યં, કિન્તુ તે મમ સમપવાંદ કુર્વન્તિ સ યદિ કલ્પેતત્તમાત્રો ભવતિ તહીં તેણાં કરેણુ માં સમપરિણું કસ્યાયધિકારો નાસ્તિ, કેસરસ્ય નિકટે મમ વિચારો ભવતું

XII તદા ફીષો મન્ત્રિભિઃ સાર્દ્દ સંમન્ય પૌલાય કથિતવાન્ કેસરસ્ય નિકટે કિ તવ વિચારો ભવિષ્યતિ? કેસરસ્ય સમીપં ગમિષ્યસિ

XIII કંચિદ્યનેન્યઃ પરમ્ આગ્રિધરાજા બાણીકી ચ ફીષે સાક્ષાત્ કર્તુ કેસરિયાનગરમ્ આગતવન્તો

XIV તદા તૌ બહુદ્વિનાનિ તત્ત્ર સ્થિતૌ તત: ફીષસ્તં રાજાનાં પૌલસ્ય કથાં વિજાય કથયિતુમ્ આરભત પૌલનામનમ્ એકે બન્દ ફીલિક્ષો બદ્ધું સંસ્થાપ્ય ગતવાન્નુ

XV પિરુશાલમિ મમ સ્થિતિકાલે મહાયાજ્ઞો પિહૂદીયાનાં પ્રાચીનલોકાશ્ચ તમ્ અપોય તમ્મતિ દાડાશાં પ્રાર્થયન્તા

XVI તતોહમ્ ઇત્યુત્તરમ્ અવં યાવદ્ અપોદિતો જનઃ સ્વાપવાદકાન્ સાક્ષાત્ કૃત્વા સ્વસ્મિન્ યોડપરાધ આરોપિતસ્તસ્ય પત્યુત્તર દાનું સુચોગાં ન પ્રાણોતિ, તાવત્કાલં કસ્યાપિ માનુષસ્ય પ્રાણનાશાકાપાન્ રોમિલોકાનાં રીતિ નીછિ

XVII તતસ્તેષ્વત્રાગતેષુ પરસ્મિન્ દિવસેડહ્મ અવિલમ્બં વિચારાસન ઉપવિશ્ય તં માનુષમ્ આનેતુમ્ આજાપાયમ્

XVIII તદનન્તરં તસ્યાપવાદકા ઉપસ્થાપ્ય યાદૃશમ્ અહુ ચિન્તિતવાન્ તાદૃશાં કંચન મહાપવાં નોત્યાય

XIX સ્વેણાં મતે તથા પૌલો ચે સજીવં વદિતે તસ્મિન્ પીશુનામનિ મૃતજીને ચે તસ્ય વિરુદ્ધ કથિતવન્તઃ

XX તતોહું તાદ્વિચારે સંશ્યાનઃ: સન્કાયિતવાન્તં પિરુશાલમં ગત્વા કિ તત્ત્ર વિચારિતો ભવિતુમ્ ઇચ્છસિ?

XXI તદા પૌલો મહાયાજ્યસ નિકટે વિચારિતો ભવિતું પ્રાર્થયત, તસ્માદ્ યાવત્કાલં તકેસરસ્ય સમીપં પ્રેષયિતું ન શક્નોમિ તાવત્કાલં તમત્ર સ્થાપયિતુમ્ આદિષ્વાન્નુ

XXII તત આગ્રિપ્પ: ફીઝમુક્તવાનું અહમપિ તસ્ય માનુષસ્ય કથાં શ્રોતુમું અભિલખામિ તદા ફીઝો વ્યાહરતું શ્વસ્તરીયાં કથાં ત્વં શ્રોચ્ચસિ।

XXIII પરસ્મિનું દિવસે આગ્રિપ્પો બર્ણાકી ચ મહાસમાગમં ફૂતવા પ્રધાનવાહિનીપતિભિ નંગારસ્થપાદનલોકેશ્વ સહ મલિતવા રાજગૃહમાગત્ય સમુપસ્થિતૌ તદા ફીઝસ્યાજયા પૌલ આનીતોડલવતું

XXIV તદા ફીઝ: કથિતવાનું હે રાજનું આગ્રિપ્પ હે ઉપસ્થિતાઃ સર્વે લોકા પિરાશાલમનગરે ધિહૂદીયલોકસમૂહો ચસ્મિનું માનુષે મમ સમીપે નિવેદનં ફૂતવા પ્રોચ્યૈ: કથામિમાં કથિતવાનું પુનરલ્પકાલમપિ તસ્ય જીવનં નોચિતં તેમતે માનુષે પશ્યતા

XXV કિન્તુથે જન: પ્રાણનાશહું કિમપિ કર્મ ન ફૂતવાનું ઇત્યજાનાં તથાપિ સ મહારાજસ્ય સન્નિધૌ વિચારિતો ભવિતું પ્રાર્થયત તસ્માત્ તસ્ય સમીપં તં પ્રેષચિતું મતિમકરવમું

XXVI કિન્તુ શ્રીયુક્તસ્ય સમીપમું એતસ્મિનું કિ લેખનીયમું ઇત્યસ્ય કસ્યચિનું નિર્જયસ્ય ન જાતત્વાદું એતસ્ય વિચારે સત્તિ યથાં લેખિતું કિશ્ચન નિષ્ઠિતં પ્રાણોમિ તર્દ્ધં યુષ્માં સમક્ષં વિશેષતો હે આગ્રિપ્રરાજ ભવત: સમક્ષમું એતમું આનયે।

XXVII યતો બન્ધિપ્રેષણસમયે તસ્યાભિયોગસ્ય કિચ્છિદલેખનમું અહમું અચુકતં જાનામિ।

XXVI

I તત આગ્રિપ્પ: પૌલમું અવાદીતું નિજાં કથાં કથિતિનું તુલ્યમું અનુમતિ દીઘતો તસ્માત્ પૌલ: કરું પ્રસાર્ય સ્વસ્મિનું ઉત્તરમું અવાદીતું

II હે આગ્રિપ્રરાજ યત્કારણાદં ધિહૂદીયેરપવાદિતો ડભવં તસ્ય વૃત્તાન્તમું અદ્ય ભવત: સાક્ષાનું નિવેદિયતુંમનુમતોભુમિ ઇંદ્ર સ્વીપં પરમં ભાગં મન્યે;

III યતો ધિહૂદીયલોકાનાં મધ્યે યા યા રીતિઃ સૂક્ષ્મવિચારાશ્ય સન્તિ તેષું ભવાનું વિજાતમઃ; અતએવ પ્રાર્થયે ધૈર્યમવલમ્બ્ય મમ નિવેદનં શ્રેણોતું

IV અહું ધિરાશાલમનગરે સ્વદેશીયલોકાનાં મધ્યે તિજનું આ યૌવનકાલાદું યદૂપમું આચારિતવાનું તદું ધિહૂદીયલોકાઃ સર્વે વિદન્તિ।

V અસ્માકું સર્વોઽય: શુદ્ધતમં યત્ત કિરુશીયમતં તદ્વલમ્બી ભૂત્વાં કાલું યાપિતવાનું યે જના આ બાય્યકાલાનું માં જાનાનિત તે એતાદૃષં સાક્ષયં યદિ દદાતિ તર્હિ દાંતું શક્નુવન્તિ।

VI કિન્તુ હે આગ્રિપ્રરાજ ઈશ્વરોડસ્માં પૂર્વપુરુષાણાં નિકટે યદું અર્જીકૃતવાનું તસ્ય પ્રત્યાશાહેતોરહમું ઇદાની વિચારસ્થાને દષાયમાનોસ્મિ

VII તસ્યાઙ્કીકારસ્ય ફુલ પ્રાપ્તુમું અસ્માકું દ્વાદ્શાવંશા દિવાનિશં મહાયતનાદું ઈશ્વરસેવનં ફૂતવા યાં પ્રત્યાશાં કુર્ચન્તિ તસ્યા: પ્રત્યાશાયા હેતોરં ધિહૂદીયેરપવાદિતોડલવમું

VIII ઈશ્વરો મૃતાનું ઉત્થાપયિષ્યતીતિ વાક્યં યુષ્માં નિકટેસમ્ભવં કુતો ભવેત્?

IX નાસરતીયથીશો નિભો વિરાદ્ધું નાનાપ્રકારપ્રતિકૂલાયરણશ્મું ઉચિતમું ઇત્યાં મનસિ યથાર્થ વિજાય

X ધિરાશાલમનગરે તદકરવં ફુલત: પ્રધાનવાજકસ્ય નિકટાત્ ક્ષમતાં પ્રાય બહૂનું પવિત્રલોકાનું કારાયાં બદ્ધવાનું વિશેષતસ્થેણાં હનનસમયે તેખાં વિરુદ્ધાં નિજાં સમ્મતિં પ્રકાશિતવાનું

XI વારં વારં ભજનભવનેષુ તેભો દાંડું પ્રદાટવાનું બલાત્ તં ધર્મ નિન્દયિતવાંશુ પુનશ્ચ તાનું પ્રતિ મહાકોધાદું ઉન્મતાઃ સનું વિદેશીયનગરાણો ચાવતું તાનું તાડિતવાનું

XII ઇત્યં પ્રધાનવાજકસ્ય સમીપાત્ર શક્તિનું આજાપત્રચ લઘ્યા દમ્ભેકનગરં ગતવાનું

XIII તદાંહ હે રાજનું માર્ગમધ્યે મધ્યાહ્નકાલે મમ મદીયસક્રિનાં લોકાનાશ્ર ચતસ્યાં દિક્ષુ ગગણાત્ પ્રકાશમાનાં ભાસ્કરતોપિ તેજસ્વતો દીપિં દૃષ્ટવાનું

XIV તસ્માદું અસ્માસુ સર્વેણુ ભૂતો પતિતેષુ સત્સુ હે શૌલ કુતો માં તાડયસિ? કણ્ટકાનાં મુખે પાદાહનનં તવ દુઃસાધ્યમું ઇથીયભાષયા ગાદિત એતાદૃષા એકઃ શબ્દો મયા શ્રૂતિ:

XV તદાંહ પૃષ્ઠવાનું હે પ્રભો કો ભવાનું? તતઃ સ કથિતવાનું યોશું ત્વં તાડયસિ સોહ,

XVI કિન્તુ સમુત્તિષ્ઠ તં યદું દૃષ્ટવાનું ઇતઃ પુનશ્ચ યથત્ત્વાં દર્શિય્યામિ તેખાં સર્વેણાં કાચ્યાણાં ત્વાં સાક્ષિણાં મમ સેવકશ્ર કર્તું દર્શનમું અદામિ

XVII વિશેષતો ચિહ્નદીયલોકેભ્યો બિજ્ઞજાતીયેભ્યશ્વ ત્વાં મનોનીતં કૃત્વા તેખાં યથા પાપમોચનં ભવતિ

XVIII યથા તે મધ્ય વિશ્વસ્ય પવિત્રીકૃતાનાં મધ્યે ભાગં પ્રાણુવન્તિ તદભિપ્રાયેણ તેખાં જ્ઞાનચંદ્રિ પ્રસન્નાનિ કર્તૃ તથાન્ધકારાદ્ દીપિંતિ પ્રતિ શૈતાનાધિકારાચ્ય ઇશ્વરં પ્રતિ મતી: પરાવર્તણિતું તેખાં સમીપે ત્વાં પ્રેષ્યામિ

XIX હે આગ્રિધરાજ એતાદૃશં સ્વર્ગાયપ્રત્યાદેશં અગ્રાહિમું અકૃત્વાં

XX પ્રથમતો દ્રમેષકનગરે તો ચિહ્નશાલમિ સર્વસ્મિનું ચિહ્નદીયદેશો અન્યેષુ દેશેષુ ચ ચેંન લોકા મતિ પરાવર્ત્ય ઇશ્વરં પ્રતિ પરાવર્તણને, મન:પરાવર્તણયોગ્યાનિ કર્માણિ ચ કુલ્વન્તિ તાદૃશમું ઉપદેશં પ્રચારિતવાનું

XXI એતાદૃશાદ્ ચિહ્નદીયા મધ્યેમનિંદાં માં ધૂત્વા હન્તુમું ઉદ્ઘતાઃ

XXII તથાપિ પ્રીણો દુઃખં ભુક્ત્વા સર્વથાં પૂર્વ્ય શર્મશાનાદ્ ઉત્થાય નિજદેશીયાનાં બિજ્ઞદેશીયાનાં સમીપે દીપિંતિ પ્રકાશયિતિ

XXIII ભવિષ્યદ્વારાદ્ ચિહ્નદીયા મૂસાશ્વ ભાવિકાર્યસ્ય યદિદ્ પ્રમાણમું અદૃદુરેતદ્ વિનાન્યાં કથાં ન કથયિત્વા ઈશ્વરાદ્ અનુશ્રાંત લબ્ધ્વા મહત્તાં ક્ષુદ્રાણાશ્ સર્વથાં સમીપે પ્રમાણં દૃવાય ચાવત્ તિજામિ

XXIV તસ્યમાં કથાં નિશચ્ય ફીઝ્ ઉચ્ચે: સ્વરેણ કથિતવાનું હે પૌલ તવમું ઉભાતોસિ બહુવિદ્યાભ્યાસેન ત્વં હતજ્ઞાનો જાતઃ

XXV સ ઉક્તવાનું હે મહામહિમ ફીઝ્ નાહમું ઉન્મતઃ કિન્તુ સત્યં વિવેચનીયાં વાક્યં પ્રસ્તૌમિ

XXVI યસ્ય સાક્ષાદ્ અખ્ષોભ: સનું કથાં કથયામિ સ રાજા તદૃતાનાં જનાતિ તસ્ય સમીપે કિમપિ ગુપ્તં નેતિ મયા નિશ્ચિતં બુધ્યતે યતસ્તદ્ વિજ્ઞને ન કૃતં

XXVII હે આગ્રિધરાજ ભવાનું કિ ભવિષ્યદ્વારાદ્ચાણોકતાનિ વાક્યાનિ પ્રત્યેતિ? ભવાનું પ્રત્યેતિ તદહં જાનામિ

XXVIII તત આગ્રિધ: પૌલમું અભિહિતવાનું ત્વં પ્રવૃત્તિ જનયિત્વા પ્રાયેણ મામપિ પ્રીણીયં કરોષિ

XXIX તત: સોડવાદીતું ભવાનું ચે ચે લોકાશ્ મમ કથામું અથ શૃષ્ટવન્તિ પ્રાયેણ ઇતિ નહિ કિન્તુતેતત્ શૃંગલબન્ધનં વિના સર્વથાં તે સર્વ્ય માદૃશા ભવનિતીશ્વસ્ય સમીપે પ્રાર્થયેડહમું

XXX એતસ્યાં કથાયાં કથિતયાં સ રાજા સોડધિપતિ બર્ણીકી સભાસ્યા લોકાશ્ તસ્માદ્ ઉત્થાય

XXXI ગોપને પરસ્પરં વિવિષ્ય કથિતવન્ત એથ જનો બન્ધનાઈ પ્રાણહનનાઈ વા કિમપિ કર્મ નાકરોતું

XXXII તત આગ્રિધ: ફીઝ્મું અવદાનું યથેષ માનુષ: કેસરસ્ય નિકટે વિચારિતો ભવિતું ન પ્રાર્થયિત્યત્ તહીં મુક્તો ભવિતુમું અશક્યતું

XXVII

I જલપથેનાસ્માકમું ઇતોલિયાદેશં પ્રતિ યાત્રાયાં નિશ્ચિતાયાં સત્યાં તે યૂલિયનામ્નો મહારાજસ્ય સંઘાતાન્તર્ગતસ્ય સેનાપતે: સમીપે પૌલં તદન્યાનું કુનિપજાંશ્ સમાર્પિયનું

II વધ્યમું આદ્વાદ્પુત્રીયં પોતમેકમું આરાહ્ય આશિયાદેશસ્ય તસ્તસ્મીપેન યાતું મતિ કૃત્વા લક્ષ્રમું ઉત્થાય પોતમું અમોચયામ: માદ્દિનિયાદેશસ્યથિલનીનિવાસ્યારિતસાર્થનામા કશ્યદ્ જોનોડસ્માભિઃ સાર્દ્ધમું આસીતુ

III પરસ્મિન દિવસે ડર્માલિનિ: સીદોન્ગરે પોતે લાગિતે તત્ યૂલિયઃ સેનાપતિઃ પૌલં પ્રતિ સૌજન્યં પ્રદર્થ સાન્ત્વનાર્થ બન્ધુબાન્ધવાનું ઉપયાતુમું અનુજ્જત્તો

IV તસ્માતું પોતે મોચિતે સત્તિ સમુખ્યાયાઃ: સમ્ભવાદ્ વયં કુપ્રોપદ્ધોપરસ્ય તીરસ્મીપેન ગતવન્તાઃ

V કલિકિયાયઃ પામ્ફુલિયાયાશ્ સમુદ્રસ્ય પારં ગત્વા લૂકિયાદેશાન્તર્ગતિ મુરાનગરમું ઉપાતિજામા

VI તત્સ્થાનાદ્ ઇતાલિયાદેશં ગચ્છતિ યઃ સિકન્દરિયાનગરસ્ય પોતસં તત્ પ્રાય શતસેનાપતિસં પોતમું અસ્માનું આરોહ્યતું

VII તતઃ પરં બહૂનિ દિનાનિ શનૈઃ શનૈઃ ગત્વા કનીદપાશ્વોપસ્થિતો: પૂર્વ્ય પ્રતિકૂલેન પવનેન વયં સભોન્યાઃ સમુખમું ઉપસ્થાય કીઠ્યુપદ્ધોપરસ્ય તીરસ્મીપેન ગતવન્તાઃ

VIII કણેન તમુંતીર્થ લાસેયાનગરસ્યાધ: સુન્દરનામકં ખાતમું ઉપાતિજામા

IX ઇતથં બહુતિથ: કાલો યાપિત ઉપવાસદિનશ્વાતીતં, તત્કારણાત્ નૌવર્ત્મનિ ભયફૂરે સતિ પૌલો વિનયેન કથિતવાનું

X હે મહેરણા અહું નિશ્ચયં જાનામિ યાત્રાયામસ્યામું અસ્માકં કલેશા બહૂનામપરયાશ્ ભવિષ્યનિનિ, તે કેવલં પોતસામગ્યોરિતિ નહિ, કિન્તુવસ્માક્ર પ્રાણાનામપિ

- XI** તદા શતસેનાપતિ: પૌલોકોતવાક્યતોપિ કર્ણધારસ્ય પોતવિશિજજ્ઞ વાક્યં બહુમંસ્તા
- XII** તત્ ખાતં શીતકાલે વાસાર્હસ્થાનં ન તસ્માદ્ અવાચીપ્રતીચોર્દિશો: કીત્યા: હેનીકિયખાતં યાતું યદિ શક્નુવન્તસ્તહી તત્ શીતકાલં પ્રાપ્યિતું પ્રાયેણ સર્વે મન્ત્રયામાસુઃ।
- XIII** તતઃ: પરં દક્ષિણાવાયુ મર્નં વહૃતીતિ વિલોક્ય નિજાભિપ્રાયસ્ય સિદ્ધે: સુયોગો ભવતીતિ બૃદ્ધધ્વા પોતં મોચયિત્વા કીત્યુપદ્ધીપસ્ય તીરસમીપેન ચલિતવન્તઃ।
- XIV** કિન્તુલ્ખણાત્ પરમેવ ઉરકલુદોચ્ચામા પ્રતિકુલ: પ્રચારણો વાયુ વર્ણન્ પોતેડલગીત.
- XV** તસ્યાભિમુખ્યં ગન્તુમ્ પોતસ્યાશક્તત્વાદ વય્ વાયુના સ્વયં નીતાઃ।
- XVI** અનન્તરં કલોદીનામ્ ઉપદ્ધીપસ્ય કુલસમીપેન પોતં ગમયિત્વા બહુના કષેણ ક્ષુદ્રનાવમ્ અરક્ષામા
- XVII** તે તામારુધ્ રજજ્યા પોતસ્યાધોભાગમ્ અબધન્ન્ તદ્દન્તરં ચેત્ પોતો સૈકતે લગતીતિ ભયાદ્ વાતવસનાન્યમોચયનું તત્: પોતો વાયુના ચાલિતઃ।
- XVIII** કિન્તુ કુમશો વાયો: પ્રબલત્વાત્ પોતો દોલાયમાનોડભવત્ પરસ્મિન્ દિવસે પોતસ્થાનિ કતિપ્યાનિ દ્રવ્યાણિ તોચે નિક્ષિપ્તાનિ।
- XIX** તૃપીયદિવસે વય્ સ્વહસ્તૈ: પોતસજ્જનદ્રવ્યાણિ નિક્ષિપ્તવન્તઃ।
- XX** તતો બહુદીનાનિ યાવત્ સૂર્યનક્ષત્રાદીનિ સમાચચ્છાન્તિનિ તતો ડીવ વાત્યાગમાદ્ અસ્માંક પ્રાણરક્ષાયા: કાપિ પ્રત્યાશા નાતિક્ષત્તુ
- XXI** બહુદીનેષુ લોકેરાનાહરેણ યાપિતેષુ સર્વેષાં સાક્ષત્ પૌલસ્તિક્ષન્ અકથયત્થુ હે મહેચ્છા: કીત્યુપદ્ધીપાત્ત પોતં ન મોચયિતુમ્ અંહ પૂર્વ્ય ચદ્દ અવદં તદ્ગ્રહણં યુભાક્મ ઉચ્ચિતમ્ આસીત્તું તથા ફૃતે યુભાક્મ અંધા વિપદ્દ એકેઽપચયશ્ચ નાધાટિષ્ઠેતામું
- XXII** કિન્તુ સામ્રાતં યુભાન્ વિનીય બ્રવીભ્યં, યૂયં ન ક્ષુભ્યત યુભાક્મ એકસ્યાપિ પ્રાણિનો હાનિ ની ભવિષ્યતિ, કેવલસ્ય પોતસ્ય હાનિ ભવિષ્યતિ।
- XXIII** ઘતો યસ્યેશ્વરસ્ય લોકોડહ્ યાચાહ્ પરિશરામિ તદીય એકો દૂતો હ્યો રાત્રી મમાનિકે તિજ્ઞન્ કથિતવાન્નુ
- XXIV** હે પૌલ મા ભૈષ્યો: કેસરસ્ય સમુખે તચોપસ્થાતયં; તવૈતાન્ સર્ક્રિનો લોકાન્ ઈશ્વરસ્તુભ્યં દત્તવાન્નુ
- XXV** અતએવ હે મહેચ્છા યૂયં સ્થિરમનસો ભવત મહિં યા કથાકથિ સાવશયં ઘટિષ્યતે મમેતાદૃશી વિશ્વાસ ઈશ્વરે વિદ્યતે,
- XXVI** કિન્તુ કસ્યચિદ્ ઉપદ્ધીપસ્યોપરિ પતિતવ્યમ્ અસ્માભિઃ।
- XXVII** તતૃ: પરમ્ આદ્રિયાસમુદ્રે પોતસ્તથૈવ દોલાયમાનઃ સન્ ઈતસ્તતો ગચ્છન્ ચતુર્દશદિવસસ્ય રાતે દ્ર્ષ્ટીયપ્રાહરસમયે કસ્યચિત્ સ્થલસ્ય સમીપમુપતિક્તિ પોતીયલોકા અન્વમાન્તા।
- XXVIII** તતસ્તે જલં પરિમાય તત્ વિંશતિ વ્ર્યમા જલાનીતિ જ્ઞાતવન્તઃ। કિંજ્ઞિદૂર્ણ ગત્વા પુનરપિ જલં પરિમિતવન્તઃ। તત્ પદ્ધતિ વ્યામા જલાનિ દૃષ્ટવા
- XXIX** ચેત્ પાણાણો લગતીતિ ભયાત્ પોતસ્ય પશ્ચાદ્ધાગતશ્વતુરો લઙ્જરાન્ નિક્ષિપ્ય દિવાકરમ્ અપેક્ષય સર્વે સ્થિતવન્તઃ।
- XXX** કિન્તુ પોતીયલોકાઃ પોતાયભાગે લઙ્જરનિક્ષેપં છલં કૃત્વા જલધી ક્ષુદ્રનાવમ્ અવરોધ્ પલાયિતુમ્ અયેષન્તા।
- XXXI** તતૃ: પૌલ: સેનાપતયે સેન્યગાણાય ચ કથિતવાન્નુ એતે યદિ પોતમધે ન તિજ્ઞન્તિ તહીં યુભાક્ રક્ષણં ન શક્યાં
- XXXII** તદા સેનાગણો રજજ્ઞન્ છિત્વા નાવં જલે પતિતુમ્ અદદાતુ
- XXXIII** પ્રભાતસમયે પૌલ: સર્વાન્ જનાન્ ભોજનાર્થ પ્રાર્થ્ય વ્યાહરત્થુ અથ ચતુર્દશદિવસનિ યાવદ્ યુચ્યમ્ અપેક્ષમાના અનાહારા: કાલમ્ અયાપ્યત કિમપિ નાલુંગંધુ
- XXXIV** અતો વિનયેઽહું ભક્ષયં ભુજ્યતાં તતો યુભાક્ મજૂલં ભવિષ્યતિ, યુભાક્ કસ્યચિજ્જનસ્ય શિરસ: કેશૈકોપિ ન નંધ્યતિ
- XXXV** ઇતિ વ્યાહૃત્ય પૌલં પૂણ્ ગૃહીતેશ્વરં ધન્યં ભાષમાણસ્તં ભક્તવા ભોક્તુમ્ આરબ્ધવાન્નુ
- XXXVI** અનન્તરં સર્વે ચ સુસ્થેરા: સન્તઃ: પાયાનિ પાર્યગુલન્નુ
- XXXVII** અસ્માક્ પોતે ઘ્રસતસત્યધિકશત્દ્વયલોકા આસન્નુ

XXXVIII સર્વેષુ લોકેષુ યથેષુ ભૂક્તવત્ત્વુ પોતસ્થન् ગોધૂમાન્ જલધૌ નિક્ષિપ્ત તૈ: પોતસ્ય ભારો લઘૂકૃતઃ|

XXXIX દિને જાતેપિ સ કો દેશ ઇતિ તદા ન પર્યચીયત: કિન્તુ તત્ત્વ સમતામ્ એક ખાત્ર દૃષ્ટવા યદિ શક્તમસ્તહિ વયં તસ્યાભ્યન્તરં પોતાં ગમયામ ઇતિ મતિં ફૂત્વા તે લફૂરાન્ છિન્તા જલધૌ ત્યક્તવન્તઃ|

XL તથા કર્ણબન્ધનં મોચયિત્વા પ્રધાનં વાતવસનમ્ ઉત્તોલ્ય તીરસમીપં ગતવન્તઃ|

XLI કિન્તુ દ્વયો: સમુદ્રયો: સજ્મમસ્થાને સૈકતોપરિ પોતે નિક્ષિપ્તે ડગભાગે બાધિતે પશ્ચાદ્ભાગે પ્રબલતરક્રોડલગત્ તેન પોતો ભયઃ|

XLII તસ્માદ્ બન્ધયશ્રોદ્ બાહુભિસ્તરનતઃ: પલાયનતે ઇત્યાશ્કૂયા સેનાગાણસ્તાન્ હન્તુમ્ અમન્ત્રયત્;|

XLIII કિન્તુ શતસેનાપતિ: પોલં રક્ષિતું પ્રયત્નં ફૂત્વા તાન્ તચ્યેષ્ટાયા નિવર્ત્ય ઇત્યાદિષ્ટવાન્ યે બાહુતરણં જાનન્તિ તેડે પ્રોલ્યમ્ય સમુદ્રે પતિત્વા બાહુભિસ્તિર્વાં ફૂલં યાન્તુ|

XLIV અપરમુ અવશિષ્ટા જનાઃ કાર્ષ પોતીયં દ્વયં વા યેન યત્ પ્રાપ્તતે તદ્વલમ્બ્ય યાન્તુ; ઇત્યં સર્વે ભૂમિં પ્રાપ્ત પ્રાણૈ જીવિતાઃ|

XXVIII

I ઇત્યં સર્વેષુ રક્ષાં પ્રાપ્તેષુ તત્ત્વોપદ્રોપસ્ય નામ મિલીતેતિ તે ઝાતવન્તઃ|

II અસત્યલોકા યથેષ્ટમ્ અનુક્રમાં ફૂત્વા વર્તમાનવૃષે: શીતાચ્ય વિન્દું પ્રજજવાલ્યાસ્માકમ્ આતિથ્યમ્ અકૂર્વન્|

III કિન્તુ પોલ ઇન્ધનાનિ સંગૃહ્ય યદા તસ્મિન્ અગ્રો નિરક્ષિપત્થ, તદા વહે: પ્રતાપાત્ એક: ફૃષ્ણસર્પો નિર્ગત્ય તસ્ય હસ્તે દૃષ્ટવાન્|

IV તેડસત્યલોકસત્ય હસ્તે સર્પમ્ અવલમ્બયાનાં દૃષ્ટવા પરસ્પરમ્ ઉક્તવન્ત એષ જનોડવશયં નરહા ભવિષ્યતિ, યતો યથપિ જલધે રક્ષાં પ્રાપ્તવાન્ તથાપિ પ્રતિકુલદાયક એન્ જીવિતું ન દદાતિ|

V કિન્તુ સ હસ્તં વિધુન્વન્તં સાર્પમ્ અશ્રિમથે નિક્ષિપ્ત કામપિ પીડાં નાપતવાન્|

VI તતો વિષજ્ઞવાલયા એતસ્ય શરીરં સ્કીતં ભવિષ્યતિ યદ્વા હઠાદયં પ્રાણાન્ ત્યક્ષ્યતીતિ નિશ્ચિત્ય લોકા બહુક્ષણાનિ યાવત્ તદ્ દ્રષ્ટું સ્થિતવન્તઃ કિન્તુ તસ્ય કસ્યાશ્રીદ્ વિપદોડઘટનાત્ તે તદ્વિપરીતં વિજાય ભાષિતવન્ત એષ કશ્યેદ્ દેવો ભવેત્ય|

VII પુલ્બિયનામા જન એકસ્તસ્થોપદ્રોપસ્યાધિપતિરસીતીં તત્ત્ર તસ્ય ભૂમ્યાદિ ચ સ્થિતાં સ જનોડસ્માન્ નિજગૃહ્ણ નીત્વા સૌજન્યં પ્રકાશ્ય દિનત્રયં યાવદ્ અરસ્માક્ આતિથ્યમ્ અકરોત્|

VIII તદા તસ્ય પુલ્બિયસ્ય પિતા જવરાતિસારેણ પીડયમાનઃ સન્ શય્યાયામ્ આસીત્; તત: પૌલસ્તસ્ય સમીપં ગત્વા પ્રાણાં ફૂત્વા તસ્ય ગાત્રે હસ્તં સમાર્થ તં સ્વસ્થં ફૂતવાન્|

IX ઇત્યં ભૂતે તદ્વીપનિવાસિન ઇતરેપિ રોગિલોકા આગત્ય નિરામયા અભવન્|

X તસ્માતેડસ્માકમ્ અતીવ સત્કારં ફૂતવન્તઃ, વિશેષત: પ્રસ્થાનસમે પ્રોજનીયાનિ નાનદવ્યાણિ દચ્ચવન્તઃ|

XI ઇત્યં તત્ત્ર ત્રિષુ માસેષુ ગતેષુ યથ્ય ચિન્હ દિયસ્કૃતી તાદૃશ એક: સિકન્દરીયનગરસ્ય પોતા: શીતકાલં યાપયન્ તસ્મિન્ ઉપદ્રોપ ઇતિહસ્ત તમેવ પોતાં વયમ્ આરાધ્ય યાત્રામ્ અકુર્મી|

XII તત: પ્રથમત: સુરાકુસનગરમ્ ઉપસ્થાય તત્ત્ર ત્રીણિ દિનાનિ સ્થિતવન્તઃ|

XIII તસ્માદ્ આવત્ય રીવિયનગરમ્ ઉપસ્થિતાઃ દિનેકસ્માત્ પરે દક્ષિણાવયો સાનુક્ષલ્યે સતિ પરસ્મિન્ દિવસે પતિયલીનગરમ્ ઉપાતિજામા|

XIV તતોડસ્માસુ તત્ત્વયં ભાતુગાણં પ્રાપ્તેષુ તે સ્વૈ: સાર્ષમ્ અરસ્માન્ સપત દિનાનિ સ્થાપિતુમ્ અયતનત, ઇત્યં વયં રોમાનગરમ્ પ્રત્યચાચિમા|

XV તસ્માત્ તત્ત્વાઃ ભાતરોડસ્માકમ્ આગમનવાર્તાં શૂત્વા આપ્યિફકરં નિષાવર્ણીશ્ યાવદ્ અશેસરા: સન્તોસ્માન્ સાક્ષાત્ કર્તુમ્ આગમન્; તેથાં દર્શનાત્ પૌલ ઈશ્વરં ધન્યં વન્દન આશ્વાસમ્ આપતવાન્|

XVI અરસ્માસુ રોમાનગરં ગતેષુ શતસેનાપતિ: સર્વાન્ બન્ધીન્ પ્રધાનસેનાપતે: સમીપે સમાર્પયત્ કિન્તુ પૌલાય સ્વરક્ષકપદાતિના સહ પૃથગ્ વસ્તુમ્ અનુમતિ દત્તવાન્|

XVII દિનત્રયાતું પરં પૌલસ્તદેશસ્થાનું પ્રધાનનિષ્પત્તિદિન આહૂતવાનું તત્ત્ત્વેષું સમુપરિસ્થેષું સ કથિતવાનું હે ભાતૃતગણ નિજલોકાનાં પૂર્વપુરુષાણાં વા રીતે વિપરીતાં કિઅન કર્માંહિં નાકરંત તથાપિ પિતૃશાલમનિવાસિનો લોકા માં બર્નિ ફુત્વા રોમિલોકાનાં હસ્તેષું સમર્પિતવન્તાઃ।

XVIII રોમિલોકા વિચાર્ય મમ પ્રાણહનાંહિં કિમપિ કારણાં ન પ્રાપ્ય માં મોચયિતુમું ઐચ્છનું;

XIX કિન્તુ પિહૂદિલોકાનામું આપત્યા મયા કેસરાજસ્ય સમીપે વિચારસ્ય પ્રાર્થના કર્તવ્યા જાતા નોચેતું નિજદેશીયલોકાનું પ્રતિ મમ કોષયભિયોગો નાસ્તિ।

XX એતકારણાદ અર્થ યુષ્માનું દ્રષ્ટું સલપિતુંશ્રાહૂયમું ઇસ્યાયેલ્વશીયાનાં પ્રત્યાશાહેતોહમું એતેન શુફલેન બદ્ધોડભવમું।

XXI તદા તે તમું અવાદિષુઃ; પિહૂદીયદેશાદ વયં ત્વામધિ કિમપિ પત્રં ન પ્રાપ્તા ચે ભાતરઃ સમાયાતાસ્તેષાં કોપિ તવ કામપિ વાર્તાં નાવદ્તાં અભદ્રમપિ નાકથપચ્ચા

XXII તવ મતં કિમિત વય વયં ત્વતઃ શ્રોતુમિષ્ટામઃ| યદ્ય ઇદ્ય નવીન મતમુખ્યિતં તત્ત્વ સર્વત્ર સર્વોંસાં નિકટે નિદિંત જાતમ ઇતિ વય જાનીમઃ।

XXIII તૈસ્તદર્શમું એકસ્મિનું હિને નિરૂપિતે તસ્મિનું હિને બહુવ એકત્ર મિલિત્વા પૌલસ્ત્ય વાસગૃહમું આગચ્છનું તસ્માતું પૌલ આ પ્રાતઃ કાલાતું સન્ધ્યાકાલં યાવનું મૂસાવ્યવસ્થાગ્રન્થાદું ભવિષ્યદ્વાદિનાં ગ્રન્થેઽય્યશ્ચ યોશો: કથામું ઉત્થાપ્ય ઈશ્વરસ્ય રજયો પ્રમાણાં દત્વા તેષાં પ્રવતિં જનિયિતું ચેષ્ટિતવાનું।

XXIV કેચિનું તસ્ય કથાં પ્રત્યાયનું કેચિનું ન પ્રત્યાયનું;

XXV એતકારણાતું તેષાં પરસ્પરમું અનેકાતું સર્વોં ચલિતવન્તાઃ; તથાપિ પૌલ એતાં કથામેકાં કથિતવાનું પવિત્ર આત્મા પિશાયિત્યસ્ય ભવિષ્યદ્વકૃતું વદનાદું અસ્માકું પિતૃપુરુષેભ્ય એતાં કથાં ભંડ્ર કથયામાસ, યથા,

XXVI "ઉપગત્ય જનાનેતાનું ત્વં ભાષસ્વ વચ્ચિલિવંદા કર્ણો: શ્રોષય યૂયે હિ કિન્તુ યૂયે ન ભોત્સ્યથા નેત્રૈ દ્ર્દ્ધ્યથ યૂયશ્ર જાતું યૂયં ન શક્યથા

XXVII તે માનુષા યથા નેત્રૈ: પરિષયન્તિ નૈવ હિ કર્ણો: યથા ન શૃષ્ટવન્તિ બુધ્યન્તે ન ચ માનસૈઃ| વ્યાવર્તયત્સુ ચિત્તાનિ કાલે કુત્રાપિ તેષું વૈ મતસ્તે મનુજાઃ સ્વસ્થા યથા નૈવ ભવાન્તિ ચા તથા તેષાં મનુષ્યાણાં સન્તિ સ્થૂલા હિ બુધ્યઃ| બધિરેભૂતકણાંશ્ચ જાતાશ્ર મુદ્રિતા દૃશઃ॥

XXVIII અત ઈશ્વરાદું યત્ત પરિત્રાણાં તસ્ય વાર્તાં ભિન્નદેશીયાનાં સમીપ પ્રેષિતા તાચેવ તાં ગ્રહીષ્યન્તીતિ યૂયં જાનીતા।

XXIX એતાદૃશયાં કથાયાં કથિતાયાં સત્યાં પિહૂદિન: પરસ્પર બહુવિચારં કુલ્પન્તો ગતવન્તાઃ।

XXX ઈતથં પૌલ: સમ્પૂર્ણ વત્સરદ્વયં યાવદું ભાટકીયે વાસગૃહે વસનું યે લોકાસ્તસ્ય સન્ત્રિધિમું આગચ્છન્તિ તાનું સવ્યાનેવ પરિગૃહિનું.

XXXI નિર્વિદ્ધમું અતિશયનિઃક્ષોભમું ઈશ્વરીયરાજત્વસ્ય કથાં પ્રચારયનું પ્રલૌ યીશો ખીએ કથા: સમુપાદિશત્વું ઇતિ॥

રોમિણા: પત્રં

- I ઈશ્વરો નિજપુત્રમદિ યે સુસંવાદ ભવિષ્યદ્વારાદિલિ ર્ધ્મગ્રનંથે પ્રતિશ્રુતવાનું તં સુસંવાદ પ્રચારથિતું પૃથક્કૃત આહૃત: પ્રેરિતશ્વ પ્રભો યોશુક્રીષ્ટસ્ય સેવકો ય: પૌલ:
- II સ રોમાનગરસ્યાનું ઈશ્વરપ્રિયાનું આહૃતાંશ્વ પવિત્રલોકાનું પ્રતિ પત્રં લિખતિ
- III અસમાઈ સ પ્રભુ યોશુ: ખ્રીષ્ટ: શારીરિકસમ્બન્ધનેન દાયુદી વંશોદ્ભૂવ:
- IV પવિત્રસ્યાત્મનઃ સમ્બન્ધનેન ચેશ્વરસ્ય પ્રભાવવાનું પુત્ર ઇતિ શમશાનાત્ત તસ્યોત્થાનેન પ્રતિપત્નાં
- V અપરં યેષાં મધ્યે યોશુના ખ્રીષ્ટેન પૂયમાયાહૃતાસ્ત જન્યદેશીયલોકાસ્તસ્ય નામિનિ વિશ્વસ્ય નિદેશગ્રાહિણો પથા ભવન્તિ
- VI તદભિપ્રાયેણ વયં તસ્માદ્ અનુગ્રહું પ્રેરિતવપદદ્વારા પ્રાપ્તાઃ
- VII તાતેનાસમાક્મ ઈશ્વરેણ પ્રભુણા યોશુક્રીષ્ટેન ય યુખમભ્યમું અનુગ્રહ: શાન્તિશ્વ પ્રદીપેતાં
- VIII પ્રથમત: સર્વેસ્મિનું જગતિ યુખ્માઈ વિશ્વાસસ્ય પ્રકાશિતવાદ્ અહું યુખ્માઈ સર્વેષાં નિમિત્તં યોશુક્રીષ્ટસ્ય નામ ગહુણું ઈશ્વરસ્ય ધન્યવાદ કરોમિ
- IX અપરમું ઈશ્વરસ્ય પ્રસાદાદ્ બાહુકાલાત પરં સામ્રાત્ય યુખ્માઈ સમીપં યાતું કથમપિ યત્ત સુયોગં પ્રાપ્તોમિ, એતદર્થે નિરન્તરં નામાન્યુચ્ચારયનું નિજાસું સર્વપ્રાર્થનાસું સર્વદા નિવેદયામિ,
- X એતરિમિનું યમહું તત્પુરીયસુંસંવાદપ્રચારણેન મનસા પરિયરામિ સ ઈશ્વરો મમ સાક્ષી વિદ્યતે
- XI યતો યુખ્માઈ મમ ચ વિશ્વાસન વયમું ઉભેયે યથા શાન્તિયુક્તા ભવામ ઇતિ કારણાદ્
- XII યુખ્માઈ સ્વીર્યકરણાર્થ યુખ્માભ્ય કિચ્છિતપરમાર્થદાનદાનાય યુખ્માનું સાક્ષાત્ત કર્તું મદીયા વાભ્યા|
- XIII હે ભાતૃગણ! લિન્ગદેશીયલોકાનાં મધ્યે યદ્યત્ત તદ્દ્વદ્ય યુખ્માઈ મધ્યેપિ યથા ફુલ ભૂજે તદભિપ્રાયેણ મુહુર્મુહ યુખ્માઈ સમીપં ગન્તુમું ઉધ્યોગઠં કિન્તુ યાવદ્ અથ તસ્મિનું ગમને મમ વિદ્ધો જાત ઇતિ યૂં યદ્ય અજાતાસ્તિર્કથ તદહ્મું ઉચિતન ન બુધ્યો
- XIV અહું સભ્યાસભ્યાનાં વિદ્ધાવિદ્તતાઓ સર્વેષામું અણી વિદ્યો
- XV અતાચેવ રોમાનિવાસિનાં યુખ્માઈ સમીપેડપિ યથાશક્તિ સુસંવાદ પ્રચારથિતુમું અહ્મું ઉધ્યોત્સ્મિ
- XVI યત: ખ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદો મમ લજ્જાસ્પદ નહિ સ ઈશ્વરસ્ય શક્તિસ્વરૂપ: સનું આ વિહૂદીયેભ્યો જન્યજાતીયાનું યાવતું સર્વજાતીયાનાં મધ્યે ય: કિચ્છિદ્ય તત્ત્વ વિશ્વસિતિ તરચૈવ ત્રાણાં જનયેતિ
- XVII યત: પ્રત્યયસ્ય સમપરિમાણમું ઈશ્વરદાંત પુણ્યં તત્સુસંવાદે પ્રકાશાતો તદધિ ધર્મપુસ્તકેપિ લિભિતમિંદ "પુણ્યપાનનું જનો વિશ્વાસેન જીવિત્યતિ" |
- XVIII અતાચેવ યે માનવા: પાપકર્મણા સત્યતાં રૂધન્તિ તેષાં સર્વસ્ય દુરાયરણસ્યાધમ્ભર્સ્ય ચ વિરુદ્ધ સ્વર્ગાદ્ય ઈશ્વરસ્ય કોપ: પ્રકાશાતે|
- XIX યત ઈશ્વરમધિ યદ્યદ્ જોયં તદ્દ ઈશ્વર: સ્વયં તાનું પ્રતિ પ્રકાશિતવાનું તસ્માત્ત તેખામું અગોચરં નહિં|
- XX હુલતસ્તસ્યાનન્તશક્તીશ્વરત્વાદીન્યદૃશ્યાન્યપિ સૃષ્ટિકાલમું આરભ્ય કર્મસુ પ્રકાશમાનાનિ દૃથન્તે તસ્માત્ત તેષાં દોષપ્રકાલનસ્ય પણ્યા નાસ્તિ|
- XXI અપરમું ઈશ્વરાં જ્ઞાતવાપિ તે તમું ઈશ્વરજ્ઞાનેન નાદ્રિયન્ત ફુતજ્ઞા વાન જાતાઃ; તસ્માત્ત તેષાં સર્વે તર્ક વિહૂદીભૂતાઃ; અપરાંતુ તેષાં વિવેકશૂન્યાનિ મનાંસિ તિમિરે મગ્રાણી|
- XXII તે સ્વાનું જ્ઞાનિનો જ્ઞાત્વા જ્ઞાનહીના અભવનું|
- XXIII અનશ્વરસ્યેશ્વરસ્ય ગૌરવં વિહાય નશ્વરમનુષ્યપશુપક્ષ્યુરોગામિપ્રભુતેરાકૃતિવિશિષ્ટપ્રતિમાસ્તૈરાશ્રિતાઃ|
- XXIV ઇતં ત ઈશ્વરસ્ય સત્યતાં વિહાય મૃદ્ઘામતમું આશ્રિતવન્તાઃ સચ્યેદાનંદ સૃષ્ટિકર્તાં ત્યક્તવા સૃષ્ટવસ્તુનું: પૂજાં સેવાઓ ફુતવન્તાઃ;
- XXV ઇતિ હેતોરીશ્વરસ્તાનું કુક્ષિયાઓં સમર્પણ નિજનિજકુચિન્તાભિલાષાભ્યાં સ્વં સ્વં શરીરં પરસ્પરમું અપમાનિતં કર્તું અદદાનું|
- XXVI ઈશ્વરેણ તેષું કવભિલાષે સમર્પિતેષું તેષાં યોધિતિ: સ્વાભાવિકાચરણમું અપહાય વિપરીતફક્ત્યે પ્રાવર્તન્તાઃ;

XXVII તથા પુરુષા અધિક સ્વાભાવિક યોધિતસ્કુમં વિહાય પરસ્પરે કામકૃતશાનુના દગ્ધા: સન્ત: પુમાંસ: પુંબિ: સાકું કુદૃત્યે સમાસજ્ય નિજનિજભાન્ત: સમુચિતં ફલમ્ભ અલભન્તા

XXVIII તે સ્વેણં મન:સ્વીશ્વરાય સ્થાનં દત્તમ્ભ અનિશ્ચુકાસ્તાં હેતોરીશ્વરસ્તાન્ પ્રતિ દુષ્મનસ્કત્વમ્ભ અવિહિતક્યત્વચ્ચ દત્તવાન્નુ

XXIX અતએવ તે સર્વે ડન્યાયો વ્યલિયારો દુષ્ટત્વ લોભો જિધાંસા ઈઝર્યા વધો વિવાદશ્વાતુરી કુમતિરિત્યાદિલિ દુષ્કમ્ભિ: પરિપૂણાઃ સન્ત:

XXX કર્ણણા અપવાદિન ઈશ્વરદ્વેષકા હિસકા અહક્કારિણ આત્મશલાદિન: કુકર્મોત્પાદકા: પિનોરાજાલલ્ભકા

XXXI અવિચારકા નિયમલઙ્ઘિના: સ્નેહરહિતા અતિદ્રેષિણો નિર્દ્યાશ્વ જાતાઃ

XXXII યે જના એતાદૃશં કર્મ કુર્વન્તિ તથેવ મુતિયોગ્યા ઈશ્વરસ્ય વિચારમીદૃશં જાત્વાપિ ત એતાદૃશં કર્મ સ્વયં કુર્વન્તિ કેવલમિતિ નહિ કિન્તુ તાદૃશકર્મકારિષુ લોકેષ્વપિ પ્રીયન્તે

II

I હે પરદૃષ્ટ મનુષ્ય ય: કશ્યન ત્વં ભવસિ તવોત્તરદાનાય પન્થા નાસ્તિ યતો યસ્માત્ કર્મણાઃ પરસ્તવયા દૂષ્પતે તસ્માત્ ત્વમિપિ દૂષ્પસે, યતસ્તં દૂષ્પયજ્ઞપિ ત્વં તદ્દ્દ આચરસિ

II કિન્તુત્તોદાંગાચારિભ્યો યે દઃક્રમ્ભ ઈશ્વરો નિશ્ચિનોતિ સ યથાર્થ ઇતિ વંય જાનીમાઃ

III અતએવ હે માનુષ ત્વં ચાદૃગાચારિણો દૂષ્પયસિ સ્વયં યદિ તાદૃગાચરસિ તહી ત્વમ્ભ ઈશ્વરદઃકાત્પલાયિતું શક્યસીતિ કિ બુધ્યસ?

IV અપરં તવ મનસ: પરિવર્તનં કર્તુમ્ભ ઈશ્વરસ્યાનુગ્રહો ભવતિ તત્ત્વ બુદ્ધ્યા ત્વં કિ તદીયાનુગ્રહક્ષમાચિરસહિષ્ણુત્વનિધિં તુચ્છીકરોષિ?

V તથા સ્વાનાત્કરણસ્ય કઠોરત્વાત્ ખેદરાહિત્યાચ્ચેશ્વરસ્ય ન્યાયવિચારપ્રકાશનસ્ય કોધસ્ય ય દિનં યાવત્ કિ સ્વાર્થ કોપં સઞ્ચિનોષિ?

VI કિન્તુ સ એકેકમનુઝાય તલ્કમનુસારેણ પ્રતિક્લં દાસ્તિ;

VII વસ્તુતસ્તુ યે જના ધીર્ય ધૂત્વા સલ્કર્મ કુર્વન્તો મહિમા સત્કારોમરત્વચ્ચેતાનિ મૃગયન્તે તેભ્યોડનન્તાયુ દાસ્તિનિ

VIII અપરં યે જનાઃ સત્યધર્મમ્ભ અગૃહીત્વા વિપરીતધર્મમ્ભ ગૃહ્ણન્તિ તાદૃશા વિરોધિજનાઃ કોપં કોધઅં ભોક્ષયન્તો

IX આ ધિહૂદિનોડન્યદેશિનિઃ પર્યન્તં યાવન્તઃ કુકર્મકારિણઃ પ્રાણિનિ: સન્તિ તે સર્વે દુઃખં યાતનાશ્વ ગમિષ્યન્તિ;

X કિન્તુ આ ધિહૂદિનો ભિન્નદેશિપર્યન્તા યાવન્તઃ સત્કર્મકારિણો લોકાઃ સન્તિ તાન્ પ્રતિ મહિમા સત્કાર: શાન્તિશ્વ ભવિષ્યન્તિ।

XI ઈશ્વરસ્ય વિચારે પક્ષપાતો નાસ્તિ

XII અલબ્ધવ્યવસ્થાશાસ્ત્રી યૈઃ પાપાનિ કૃતાનિ વ્યવસ્થાશાસ્ત્રાલબ્ધત્વાનુરૂપસ્તેણાં વિનાશો ભવિષ્યતિ; કિન્તુ લબ્ધવ્યવસ્થાશાસ્ત્રાઃ યે પાપાન્યકુર્વન્ન વ્યવસ્થાનુસારેવ તેણાં વિચારો ભવિષ્યતિ।

XIII વ્યવસ્થાશ્રોતાર ઈશ્વરસ્ય સમીપે નિષ્પાપા ભવિષ્યન્તિ નહિ કિન્તુ વ્યવસ્થાચારિણ એવ સપુણ્યા ભવિષ્યન્તિ।

XIV યતો ડલબ્ધવ્યવસ્થાશાસ્ત્રા ભિન્નદેશીયલોકા યદિ સ્વભાવતો વ્યવસ્થાનુરૂપાન્ આચારાન્ કુર્વન્તિ તર્હિલબ્ધશાસ્ત્રાઃ સન્તોડપિ તે સેણાં વ્યવસ્થાશાસ્ત્રમિવ સ્વયમેવ ભવન્તિ।

XV તેણાં મનસિ સાક્ષિસ્વરૂપે સતિ તેણાં વિતકેષુ ય કદા તાન્ દીઘિણઃ કદા વા નિર્દોષાન્ કૃતવત્સુ તે સ્વાનાતલિંગિતસ્ય વ્યવસ્થાશાસ્ત્રસ્ય પ્રમાણાં સ્વયમેવ દદન્તિ

XVI યસ્મિન્ દિને મયા પ્રકાશિતસ્ય સુસંવાદસ્યાનુસારાદ્ ઈશ્વરો યીશુખ્રીષ્ટેન માનુષાણામ્ભ અન્તઃકરણાનાં ગૃહાભિપ્રાયાન્ ધૂત્વા વિચારયિષ્યતિ તરસ્મિન્ વિચારદિને તત્ત્વ પ્રકાશિષ્ટત્વા

XVII પશ્ય ત્વં સ્વયં પિહૂદીતિ વિષાાતો વ્યવસ્થોપરિ વિભાસં કરોષિ,

XVIII ଈଶ୍ଵରମୁଦ୍ରିଷ୍ୟ ସଂ ଶ୍ଲାଘସେ, ତଥା ଯପସ୍ଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷିତୋ ଭୂତ୍ୱା ତସ୍ୟାଭିମତଂ ଜାନାସି, ସର୍ବାଂସାଂ କଥାନାଂ ସାରଂ ବିବିକ୍ଷେ,

XIX ଅପରେ ଜ୍ଞାନର୍ସ୍ୟ ସତ୍ୟତାୟାଶ୍ଚାକରସ୍ଵର୍ଗଂ ଶାସ୍ତ୍ରଂ ମମ ସମୀପେ ବିଧାତ ଅତୋ ଡନ୍ଧଲୋକାନାଂ ମାର୍ଗଦର୍ଶ୍ୟିତା

XX ତିଭିରାଖ୍ୟତଲୋକାନାଂ ମଧ୍ୟେ ଦୀପିତ୍ସର୍ପୋଡ଼ିଜାନଲୋକେତ୍ପୋ ଜ୍ଞାନଦାତା ଶିଶୁନାଂ ଶିକ୍ଷଯିତାହମେଵିତ ମନ୍ୟସେ।

XXI ପରାନ୍ ଶିକ୍ଷଯନ୍ ସ୍ଵଯଂ ସଂ କିଂ ନ ଶିକ୍ଷଯସି? ଵସ୍ତୁତଶ୍ରୀଘ୍ୟନିର୍ବେଧବ୍ୟବସ୍ଥାଂ ପ୍ରୟାରଣ୍ ତଂ କି ସ୍ଵଯମେଵ ଚୋର୍ଯ୍ୟସି?

XXII ତଥା ପରଦାରଗମନଂ ପ୍ରତିରେଧନ୍ ସ୍ଵଯଂ କି ପରଦାରାନ୍ ଗ୍ୟାଜିସି? ତଥା ତଂ ସ୍ଵଯଂ ପ୍ରତିମାଦ୍ରେଶୀ ସନ୍ କି ମନ୍ଦିରର୍ସ୍ୟ ଫ୍ର୍ୟାଣି ହର୍ଯ୍ୟାଣି?

XXIII ଯତସଂ ଯପସ୍ଥ୍ୟା ଶ୍ଲାଘସେ ସ ତଂ କି ଯପସ୍ଥ୍ୟାମୁ ଅଵମତ୍ୟ ନେଶ୍ଵରଂ ସମନ୍ୟସେ?

XXIV ଶାରତେ ଯଥା ଲିଖିତ "ଭିନ୍ଦେଶିନାଂ ସମୀପେ ଯୁଦ୍ଧାକ୍ ଦୋଷାଦ୍ ଈଶ୍ଵରର୍ସ୍ୟ ନାମନୋ ନିନ୍ଦା ଭବତି "

XXV ଯଦି ଯପସ୍ଥ୍ୟା ପାଲଯାଣି ତର୍ହି ତଥ ତକଳେଦକ୍ଷିଯା ସଫଳା ଭବତି; ଯତି ଯପସ୍ଥ୍ୟା ଲକ୍ଷ୍ୟେ ତର୍ହି ତଥ ତକଳେଦିତକଳେଦୋ ଭବିଷ୍ୟତି।

XXVI ଯତୋ ଯପସ୍ଥ୍ୟାଶାଶ୍ଵରାଦିଷ୍ଟଧର୍ମକର୍ମଚାରୀ ପୁମାନ୍ ଅତକଳେଦୀ ସନ୍ତ୍ରପି କି ତକଳେଦିନାଂ ମଧ୍ୟେ ନ ଗଣ୍ୟିଥ୍ୟାତେ?

XXVII କିନ୍ତୁ ଲବ୍ଧଶାସ୍ତ୍ରଶିଳ୍ପତବ୍ଦ୍ ଯ ତଂ ଯଦି ଯପସ୍ଥ୍ୟାଲକ୍ଷ୍ୟାନ୍ କରେଥି ତର୍ହି ଯପସ୍ଥ୍ୟାପାଲକଃ ସ୍ଵାଭାବିକାଚିହ୍ନତବ୍ୟୋ ଲୋକାନ୍ତ୍ସବାଂ କି ନ ଦୂଷିଷ୍ୟନ୍ତି?

XXVIII ତସମାଦ୍ ଯୋ ବାହି ଯିହୂଦୀ ସ ଯିହୂଦୀ ନହିଁ ତଥାଙ୍କୁସ୍ୟ ଯସ୍ତ୍ସକଳେଦଃ ସ ତକଳେଦୋ ନହିଁ;

XXIX କିନ୍ତୁ ଯୋ ଜନ ଆନାତରିକୀ ଯିହୂଦୀ ସ ଏବ ଯିହୂଦୀ ଅପରାଜ୍ କେଵଳଲିଭିତ୍ୟା ଯପସ୍ଥ୍ୟା ନ କିନ୍ତୁ ମାନସିକୋ ଯସ୍ତ୍ସକଳେଦୋ ସ୍ଵସ୍ୟ ଯ ପ୍ରଶଂସା ମନୁଷ୍ୟେଭ୍ୟୋ ନ ଭୂତ୍ୱା ଈଶ୍ଵରାଦ୍ ଭବତି ସ ଏବ ତକଳେଦଃ।

III

I ଅପରାଜ୍ ଯିହୂଦିନ: କି ଶ୍ରେଷ୍ଠତବ୍? ତଥା ତକଳେଦର୍ସ୍ୟ ବା କି ଫଳଂ?

II ସର୍ବଥା ବୁଝନି ଫୁଲାନି ସନ୍ତି, ବିଶେଷତ ଈଶ୍ଵରର୍ସ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରଂ ତବ୍ୟୋଡ଼ିଯିତା।

III କୈଶ୍ରେଦ୍ ଅଵିଶ୍ଵସନେ ଫୁତେ ତେଷାମ୍ ଅଵିଶ୍ଵସନାତ୍ କିମ୍ ଈଶ୍ଵରର୍ସ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସ୍ୟତାୟା ହାନିରୁତ୍ସତ୍ୟତେ?

IV କେନାପି ପ୍ରକାରେଣେ ନହିଁ ଯଥିପି ସର୍ବ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟା ମିଥ୍ୟାଵାଦିନ୍ତସତ୍ୟାପିଶର: ସତ୍ୟାଦୀ ଶାସ୍ତ୍ରେ ଯଥା ଲିଭିତମାରେ, ଅତସକନ୍ତୁ ସ୍ଵାକ୍ଷୟେନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶୋ ହି ଭବିଷ୍ୟତି ବିଚାରେ ଯୈବ ନିଷ୍ପାପୋ ଭବିଷ୍ୟତି ନ ସଂଶ୍ଯତଃ।

V ଅସମାକମ୍ ଅନ୍ୟାୟେନ ଯଦୀଶ୍ଵରର୍ସ୍ୟ ନ୍ୟାୟ: ପ୍ରକାଶତେ ତର୍ହି କି ଵଦିଷ୍ୟାମଃ? ଅହୁ ମାନୁଷାଣାଂ କଥାଭିମିତ କଥାମିତ କଥାଭିମିତ, ଈଶ୍ଵର: ସମୁଚ୍ଛିତଂ ଦର୍ଶନ ଦର୍ଶନ କିମ୍ ଅନ୍ୟାୟୀ ଭବିଷ୍ୟତି?

VI ଈତ୍ୟଂ ନ ଭଵତୁ, ତଥା ସତୀଶର୍ଵର: କଥଂ ଜଗତୋ ବିଚାରଯିତା ଭବିଷ୍ୟତି?

VII ମମ ମିଥ୍ୟାଵାକ୍ୟବନ୍ଦାଦ୍ ଯଦୀଶ୍ଵରର୍ସ୍ୟ ସତ୍ୟତଵେନ ତଥ୍ ମହିମା ଵର୍ଷତେ ତର୍ହି କ୍ରମାଦିନ ବିଚାରେତପରାଧିତଵେନ ଗଣ୍ୟେ ଭାବାମି?

VIII ମଜ୍ଜଲାର୍ଥ୍ ପାପମଧି କରଣୀୟଭିତି ବାକ୍ୟଂ ତ୍ୟା କୁତୋ ନୋଚ୍ୟତେ? କିନ୍ତୁ ଯୈରାଚ୍ୟତେ ତେ ନିତାନ୍ତ ଦର୍ଶନ ପାତ୍ରାଣି ଭବନିତି; ତଥାପି ତଦ୍ବାକ୍ୟମ୍ ଅସମାଭିର୍ଯ୍ୟାୟ ଅତ୍ୟକ୍ରମାକ୍ ଗଲାନି କୁର୍ବନ୍ତ: କିଧନ୍ତୋ ଲୋକା ଵଦନ୍ତି।

IX ଅ-ୟାକର୍ଷଣୀୟ ଵ୍ୟା କି ଶ୍ରେଷ୍ଠା? କଦାଚନ ନହିଁ ଯତୋ ଯିହୂଦିନୋ ନ୍ୟାୟଦିନଶର୍ଷ ସର୍ବରେବ ପାପସ୍ୟାୟତା ଈତ୍ୟର୍ସ୍ୟ ପ୍ରମାଣାଂ ଵ୍ୟା ପୂର୍ବମ୍ ଅଦଦାମା

X ଲିପି ଯଥାର୍ତ୍ତେ, ନୈକୋପି ଧାର୍ମିକୋ ଜନ:।

XI ତଥା ଜାନୀଶରଣାନୀ ମାନବ: କୌପି ନାସିତି ହି।

XII ବିମାର୍ଗିଗାମିନ: ସର୍ବ୍ୟ ସର୍ବ୍ୟ ଦୁଃଖମର୍କାରିଣିଃ। ଏକୋ ଜନୋପି ନୋ ତେବଂ ସାଧୁକର୍ମ କରେତି ଯ

XIII ତଥା ତେଷାନ୍ତୁ ଵୈ କଣ୍ଠା ଅନାଵୁତଶଶାନନ୍ତା ସୁତିଵାଦ୍ ପ୍ରକୁର୍ବନ୍ତି ଜିହ୍ଵାଭିସ୍ତେ ତୁ କେବଳାଂ ତେଷାମୋହସ୍ୟ ନିମ୍ନେ ତୁ ବିଷ ତିଷ୍ଠିତ ସର୍ପଵତ୍ତୁ

XIV ମୁଖ୍ୟ ତେବଂ ହି ଶାପେନ କପଟେନ ଯ ପୂର୍ବରେ

XV ରକ୍ତପାତାଯ ତେବଂ ତୁ ପଦାନି କଷପାନ ଯ

XVI ପଥି ତେବଂ ମନୁଷ୍ୟାଣାଂ ନାଶ: କଲେଶଶ୍ର କେଵଳ:।

XVII ତେ ଜନା ନହିଁ ଜାନନିତ ପନ୍ଥାନାଂ ସୁଖଦାଯିନାଂ

- XVIII** પરમેશાદ્ ભયં યતત્ત્વ તરચ્યકૃષોરાગોચરં
- XIX** વ્યવસ્થાયાં યદ્યલિખતિ તદ્દ વ્યવસ્થાધીનાનું લોકાનું ઉદ્દિશ્ય લિખતીતિ વયં જાનીમાં તતો મનુષ્યમાત્રો નિરાતરઃ સનું ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ અપરાધી ભવતિ
- XX** અતએવ વ્યવસ્થાનુરૂપૈ: કર્મભિ: કશ્ચિદપિ પ્રાણીશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ સપુણીકૃતો ભવિતું ન શક્યતિ યતો વ્યવસ્થા પાપજાનમાત્ર જાયતે
- XXI** કિન્તુ વ્યવસ્થાયા: પૃથગ્ય ઈશ્વરેણ દેયં યત્ત પુણ્યં તદ્દ વ્યવસ્થાયા ભવિષ્યદાદિગાણસ્ય ચ વચનૈ: પ્રમાણીકૃતં સદ્દ ઈદાંની પ્રકાશતો
- XXII** યોશુબ્રીજે વિશ્વાસકરણાદ્ ઈશ્વરેણ દંત તત્ત પુણ્યં સકલેષુ પ્રકાશિતં સત્ત સર્વાનું વિશ્વાસિન: પ્રતિ વર્તતે
- XXIII** તેથાં કોપિ પ્રભેદો નાસ્તિ, યત્ત: સર્વાએવ પાપિન ઈશ્વરીયતેજોહીનાશ્ જાતાઃ
- XXIV** ત ઈશ્વરસ્યાનુગ્રહાદ્ મૂલ્યં વિના પ્રીયકૃતેન પરિત્રાણેન સપુણીકૃતા ભવન્તિ
- XXV** યસ્માત્ ત્વશોળિતેન વિશ્વાસાત્ પાપનાશકો બલી ભવિતું સ એવ પૂર્વમ્ ઈશ્વરેણ નિશ્ચિતઃ, ઈત્થમ્ ઈશ્વરીયપસહિષ્ણુત્વાત્ પુરાકષ્ટપાપાનાં માજર્જનકરણે સ્વીયાથાર્થ તેન પ્રકાશયતે,
- XXVI** વર્તમાનકાલીયમપિ સ્વયાથાર્થ તેન પ્રકાશયતે, અપરં યીશો વિશ્વાસિન સપુણીકૃત્વજ્ઞપિ સ યાથાર્થકસ્તિક્તિ
- XXVII** તહીં કુત્રાત્મકલાઘા? સા દૂરીકૃતા; કયા વ્યવસ્થા? કિ કિયારૂપવ્યવસ્થા? ઈત્થં નહિ કિન્તુ તત્ત કેવલવિશ્વાસરૂપયા વ્યવસ્થાયૈવ ભવતિ
- XXVIII** અતએવ વ્યવસ્થાનુરૂપા: કિયા વિના કેવલેન વિશ્વાસેન માનવ: સપુણીકૃતો ભવિતું શકનોતીત્યસ્ય રાદ્ધાનંતર દર્શયામઃ
- XXIX** સ કિં કેવલયિહૂદિનામું ઈશ્વરો ભવતિ? ભિન્નદેશિનામું ઈશ્વરો ન ભવતિ? ભિન્નદેશિનામપિ ભવતિ;
- XXX** યસ્માદ્ એક ઈશ્વરો વિશ્વાસાત્ ત્વકછેદિનો વિશ્વાસેનત્વકછેદિનશ્ સપુણીકરિષ્યતિ
- XXXI** તહીં વિશ્વાસેન વયં કિ વ્યવસ્થાં લુમામ? ઈત્થં ન ભવતુ વયે વ્યવસ્થાં સંસ્થાપયામ એવા
- ## IV
- I અસ્માંક પૂર્વપુરુષ ઈભ્રાહીમું કાચિકિયયા કિ લબ્ધવાનું એતદધિ કિ વદિષ્યામઃ?
- II સ ચિદ નિજકિયાભ્ય: સપુણ્યો ભવેત્ત તહીં તસ્યાત્મકલાઘાં કર્તું પન્થા ભવેદિત સત્યં, કિન્તુઓશ્વરસ્ય સમીપે નહિં
- III શાસ્ત્રે કિ લિખતિ? ઈભ્રાહીમું ઈશ્વરે વિશ્વસનાત્ સ વિશ્વાસસ્તરમે પુણ્યાર્થ ગણિતો બભૂવા
- IV કર્મકારણે યથ વેતનં તદ્દ અનુગ્રહસ્ય કિં નહિ કિન્તુ તેનોપાજિતું મનત્વમું
- V કિન્તુ ય: પાપિનં સપુણીકરોતિ તસ્મિનું વિશ્વાસિન: કર્મહીનસ્ય જનસ્ય યો વિશ્વાસ: સ પુણ્યાર્થ ગણ્યો ભવતિ
- VI અપરં યં કિયાહીનામું ઈશ્વર: સપુણીકરોતિ તસ્ય ધન્યવાદં દાયુદ્ વર્ણયામાસ, યથા,
- VII સ ધન્યોડાણિ મૃષાણ પરચાગાંસાવુતાનિ ચા
- VIII સ ચ ધન્યઃ પરેશેન પાંય યસ્ય ન ગણ્યતે
- IX એષ ધન્યવાદસ્તકછેદિનમું અત્વકછેદિનં વા કં પ્રતિ ભવતિ? ઈભ્રાહીમો વિશ્વાસ: પુણ્યાર્થ ગણિત ઇતિ વયં વદામઃ
- X સ વિશ્વાસસ્તર્ય ત્વકછેદિત્વાવસ્થાયાં કિમું અત્વકછેદિત્વાવસ્થાયાં કરિસ્મનું સમયે પુણ્યમિવ ગણિતઃ? ત્વકછેદિત્વાવસ્થાયાં નહિ કિન્તુ ત્વકછેદિત્વાવસ્થાયાં
- XI અપરાઙ્ગ સ યત્ત સર્વાનું અત્વકછેદિનાં વિશ્વાસિનામું આદિપુરુષો ભવેત્ત, તે ચ પુણ્યવત્ત્વેન ગાઝેરનું;
- XII યે ચ લોકા: કેવલ છિત્રત્વયો ન સન્તો ડસ્તપૂર્વપુરુષ ઈભ્રાહીમું અહિત્રત્વકું સનું યેન વિશ્વાસમાર્ગણ ગતવાનું તેનૈવ તસ્ય પાદચિહ્નન ગણ્યન્તિ તેથાં ત્વકછેદિનામયાદિપુરુષો ભવેત્ત તદર્થમું અત્વકછેદિનો માનવસ્ય વિશ્વાસાત્ પુણ્યમું ઉત્પયથ ઇતિ પ્રમાણસ્વરૂપં ત્વકછેદિત્યં સ પ્રાણોત્ત
- XIII ઈભ્રાહીમું જગતોડિધિકારી ભવિષ્યતિ યેથા પ્રતિજ્ઞા તં તસ્ય વંશઅં પ્રતિ પૂર્વમું અકિયત સા વ્યવસ્થામૂલિકા નહિ કિન્તુ વિશ્વાસજન્યપુણ્યમૂલિકા

XIV यतो व्यवस्थावलम्बिनो यद्यधिकारिणो भवन्ति तर्हि विश्वासो विफ्लो जायते सा प्रतिज्ञापि लुप्तैवा

XV अधिकन्तु व्यवस्था कोपं जनयति यतो इविधमानायां व्यवस्थायाम् आज्ञालङ्घनं न सम्भवति।

XVI अतअेव सा प्रतिज्ञा यद् अनुग्रहस्य कुं भवेत् तदर्थं विश्वासमूलिका यतस्तथाते तदुशसमुदायं प्रति अर्थो ये व्यवस्थाया तदुशसम्भवाः केवलं तान् प्रति नहि किन्तु य इब्राहीमीयविश्वासेन तत्सम्भवास्तानपि प्रति सा प्रतिज्ञा स्थानुर्भवति।

XVII यो निष्ठावान् सज्जावान् अविधमानानि वस्तुनि य विधमानानि करोति इब्राहीमो विश्वासभूमेस्तस्येश्वरस्य साक्षात् सोडस्मांकं सर्व्याम् आदिपुरुष आस्ते, यथा लिखितं विद्यते, अहं त्वां बहुजातीनाम् आदिपुरुषं कृत्वा नियुक्तवान्।

XVIII त्वदीयस्तादृशो वंशो जनिष्यते यद्दिं वाक्यं प्रतिश्रुतं तदनुसाराद् इब्राहीम् बहुदेशीयलोकानाम् आदिपुरुषो यद् भवति तदर्थं सोडनपेक्षितव्यमायपेक्षमाणो विश्वासं कृतवान्।

XIX अपरऋं क्षीणिविश्वासो न भूत्वा शतवत्सरवयस्कत्वात् स्वशरीरस्य जरां सारानामः स्वभार्याचा रजोनिवृत्तिं तृष्णाय न मेने।

XX अपरम् अविश्वासाद् ईश्वरस्य प्रतिज्ञावयने कमपि संशयं न यक्ताऽः

XXI किन्त्वीश्वरेण यत् प्रतिश्रुतं तत् साधयितुं शक्यत इति निक्रियं विज्ञाय दृढविश्वासः सन् ईश्वरस्य महिमानं प्रकाशयाश्कारा।

XXII इति हेतोस्तस्य स विश्वासस्तदीयपुण्यमिव गणयाञ्छके।

XXIII पुण्यमिवागण्यत तत् केवलस्य तस्य निभितं लिखितं नहि, अस्मांकं निभितमपि,

XXIV यतोडस्मांकं पापनाशार्थं समर्पितोडस्मांकं पुण्यप्राप्त्यर्थोत्थापितोडभवत् योडस्मांकं प्रभु र्मीशुस्तस्योत्थापयितरीश्वरे

XXV यदि वयं विश्वसामस्तर्हस्माकमपि सचेव विश्वासः पुण्यमिव गणयिष्यते।

V

I विश्वासेन सपुण्यीकृता वयम् ईश्वरेण सार्व्यं प्रभुणास्मांकं यीशुप्रीष्टेन मेलनं प्राप्ताः।

II अपरं वयं यस्मिन् अनुग्रहाश्रये तिष्ठामस्तन्मध्यं विश्वासमांगेण तेनैवानीता वयम् ईश्वरीयविश्वप्राप्तिप्रत्याशया समानन्दामः।

III तत् केवलं नहि किन्तु क्लेशभोगेऽप्यानन्दामो यतः क्लेशाद् धैर्यं जायत इति वयं जनीमः,

IV धैर्याच्य परीक्षितत्वं जायते, परीक्षितत्वात् प्रत्याशा जायते,

V प्रत्याशातो ग्रीडितत्वं न जायते, परमाद् असम्भवं देन विवेणात्मनारमाकम् अन्तःकरणानीश्वरस्य प्रेमवारिणा सिक्तानि।

VI अस्मासु निरुपायेषु सत्सु ध्रीष्ट उपयुक्ते समये पापिनां निभितं स्वीयान् प्राणान् अत्यज्ञत्।

VII हितकारिणो जनस्य कृते कोपि प्राणान् त्यक्तुं साहसं कर्तुं शक्नोति, किन्तु धार्मिकस्य कृते प्राप्येण कोपि प्राणान् न त्यजति।

VIII किन्त्वस्मासु पापिषु सत्स्वपि निभितमस्मांकं ध्रीष्टः स्वप्राणान् त्यक्तवान्, तत् ईश्वरोस्मान् प्रति निंजं परमप्रेमाणां दर्शितवान्।

IX अतअेव तस्य रक्तपातेन सपुण्यीकृता वयं नितान्तं तेन कोपाद् उद्धारिष्यामहे।

X फलतो वयं यदा रिपव आस्म तदेश्वरस्य पुत्रस्य मरणेन तेन सार्व्यं यद्यस्मांकं मेलनं जातं तर्हि मेलनप्राप्ताः सन्तोडवश्यं तस्य ज्ञुवनेन रक्षां लाप्यामहे।

XI तत् केवलं नहि किन्तु येन मेलनम् अलभामहि तेनास्मांकं प्रभुणा यीशुप्रीष्टेन साम्रतम् ईश्वरे समानन्दामश्य।

XII तथा सति, एकेन मानुषेणा पापं पापेन य मरणं जगतीं प्राविशत् अपरं सर्व्यां पापित्वात् सर्वे मानुषा मृते निर्द्धारा अभवत्।

XIII यतो व्यवस्थादानसमयं यावत् जगति पापम् आसीत् किन्तु यत्र व्यवस्था न विद्यते तत्र पापस्यापि गणना न विद्यते।

XIV તથાચાદમા યાદૃશં પાપં કૃતં તાદૃશં પાપં યૈ નિકારિ આદમ્ આરથ્ય મૂસાં યાવત્ તેખામણુપરિ મૃત્યુ રાજત્વમ્ અકરોત્ સ આદમ્ ભાવ્યાદમો નિદર્શનમેવાસ્તો

XV કિન્તુ પાપકર્મણો યાદૃશો ભાવસ્તાદૃગ્ દાનકર્મણો ભાવો ન ભવતિ યત એકસ્ય જનસ્યાપરાધેન યદિ બહુન્નાં મરણામ્ અઘટત તથાપીશ્વરાનુગ્રહસ્તદનુગ્રહમૂલક દાનશ્રેકેન જનેનાર્થદ્ યીશુના ખ્રીષ્ટેન બહુષુ બાહુલ્યતિબાહુલ્યેન ફલતિ

XVI અપરમ્ એકસ્ય જનસ્ય પાપકર્મ યાદૃક્ ફલયુક્તં દાનકર્મ તાદૃક્ ન ભવતિ યતો વિચારકર્મેંક પાપમ્ આરથ્ય દાદજનક્ બલ્લાવ, કિન્તુ દાનકર્મ બહુપાપાચારારથ્ય પુણ્યજનક્ બળ્લાવ

XVII યત એકસ્ય જનસ્ય પાપકર્મતસેનૈકેન યદિ મરણસ્ય રાજત્વં જાતં તર્હિ યે જના અનુગ્રહસ્ય બાહુલ્યં પુણ્યદાનઅં પ્રાણુવન્તિ ત એકેન જનેન, અર્થાત્ યીશુખ્રીષ્ટેન, જીવને રાજત્વમ્ અવશ્યં કરિષ્યાન્તિ

XVIII એકોડપરાધો યદ્ધતુ સર્વમાનવાનાં દાદગામી માર્ગો દભવત્ તદ્ધદ્ એક પુણ્યદાનં સર્વમાનવાનાં જીવનયુક્તપુણ્યગામી માર્ગ એવા

XIX અપરમ્ એકસ્ય જનસ્યાજાલભૂનાદ્ યથા બહવો ડપરાધિનો જાતાસ્તદ્ધદ્ એકસ્યાજાચરણાદ્ બહવ: સપુણ્યેકૃતા ભવતિની

XX અધિકન્તુ વ્યવસ્થાગમનાદ્ અપરાધસ્ય બાહુલ્યં જાતં કિન્તુ યત્ર પાપસ્ય બાહુલ્યં તત્ત્રૈવ તરમાદ્ અનુગ્રહસ્ય બાહુલ્યમ્ અભવત્પત્

XXI તેન મૃત્યુના યદ્ધતુ પાપસ્ય રાજત્વમ્ અભવત્ તદ્ધદ્ અસ્માઈ પ્રભુયીશુખ્રીષ્ટાદ્વારાનન્તજીવનદાયિપુણ્યેનાનુગ્રહસ્ય રાજત્વં ભવતિ

VI

I પ્રભૂતરૂપેણ યદ્દ અનુગ્રહ: પ્રકાશતે તદર્થ્ પાપે તિષ્ઠામ ઇતિ વાક્યં કિ વયં વિદ્યામઃ? તત્ત્ર ભવતુ

II પાપં પ્રતિ મૃતા વયં પુનસ્તસ્મિન્ કથમ્ જીવિષ્યામઃ?

III વયં યાવન્તો લોકા યીશુખ્રીષ્ટે માજીજતા અભવામ તાવન્ત એવ તસ્ય મરણો માજીજતા ઇતિ કિ યુયં ન જાનીથ?

IV તતો યથા પિતુ: પરાક્રમેણ શમશાનાત્ ખ્રીષ્ટ ઉત્થાપિતસ્તથા વયમપિ યત્નૂતનજીવિન ઈવાચરામસ્તદર્થ્ મજીજનેન તેન સાર્દી મૃત્યુરૂપે શમશાને સંસ્થાપિતા:

V અપરં વયં યદિ તેન સંયુક્તાઃ સન્તઃ સ ઈવ મરણભાગિનો જાતાસ્તર્હિ સ ઈવોત્થાનભાગિનોડપિ ભવિષ્યામઃ

VI વયં યત્ત પાપસ્ય દાસાઃ પુન ન્ ભવામસ્તદર્થમ્ અસ્માઈ પાપરૂપશરીરસ્ય વિનાશાર્થમ્ અસ્માઈ પુરાતનપુરુષસ્તેન સાક્ કુશેક્હન્યોતેતિ વયં જાનીમઃ

VII યો હતઃ સ પાપાત્ મુક્ત એવા

VIII અતએવ યદિ વયં ખ્રીષ્ટેન સાર્દીમ્ અહન્યામહિ તર્હિ પુનરપિ તેન સહિતા જીવિષ્યામ ઈત્યત્રાસ્માઈ વિશ્વાસો વિદ્યાતે

IX યતઃ શમશાનાદ્ ઉત્થાપિત: ખ્રીષ્ટો પુન ન્ મ્રિયત ઇતિ વયં જાનીમઃ તસ્મિન્ કોષ્ટિકારો મૃત્યો નાસ્તિ

X અપરઅં સ યદ્દ અધ્રિયત તેનૈક્દા પાપમ્ ઉદ્દિશ્યાભ્રિયત, યચ્ય જીવતિ તેનેશ્વરમ્ ઉદ્દિશ્ય જીવતિ;

XI તદ્ધ યુયમપિ સ્વાન્ પાપમ્ ઉદ્દિશ્ય મૃતાન્ અસ્માઈ પ્રભુશા યીશુખ્રીષ્ટેનેશ્વરમ્ ઉદ્દિશ્ય જીવન્તો જાનીતા

XII અપરઅં ફુલ્સિતાભિલાષાઽન્ પૂર્યતિનું યુભાઈ મર્ત્યેક્હેષુ પાપમ્ આધિપત્યન ન કરોતુ

XIII અપરં સ્વં સ્વમ્ અઙ્ગમ્ અધાર્મસ્યાસ્ત્રં કૃત્વા પાપરોવાયાં ન સમર્પયત, કિન્તુ શમશાનાદ્ ઉત્થિતાનિવ સ્વાન્ ઈશ્વરે સમર્પયત સ્વાન્યક્ષાનિ ચ ધર્માસ્ત્રસ્વરૂપાણીશ્વરમ્ ઉદ્દિશ્ય સમર્પયતા

XIV યુભાક્મ ઉપરિ પાપસ્યાધિપત્યે પુન ન્ ભવિષ્યતિ, યસ્માદ્ યુયં વ્યવસ્થાયા અનાયતા અનુગ્રહસ્ય ચાયતા અભવત્

XV કિન્તુ વયં વ્યવસ્થાયા અનાયતા અનુગ્રહસ્ય ચાયતા અભવામ, ઇતિ કારણાત્ કિ પાપં કરિષ્યામઃ? તત્ત્ર ભવતુ

XVI યતો મૃત્યજનક્ પાપં પુણ્યજનક્ નિદર્શનાચારણાચ્ચૈત્યો દોર્ધ્યો ચસ્મિન્ આજાપાલનાર્થ ભૂત્યાનિવ સ્વાન્ સમર્પયથ, તસ્વૈવ ભૂત્યા ભવથ, એતત્ કિ યુયં ન જાનીથ?

XVII અપરાખ પૂર્વ યું પાપસ્ય ભૃત્યા આસ્તેતિ સત્યં કિન્તુ યસ્યાં શિક્ષાઽપાયાં મૂખાયાં નિક્ષિપ્તા અભવત તસ્યા આકૃતિં મનોભિ લિંગવન્ત ઇતિ કારણાદ્ ઈશ્વરસ્ય ધન્યવાદો ભવતુ|

XVIII ઈથં યું પાપસેવાતો મુક્તાઃ સન્તો ધર્મસ્ય ભૃત્યા જાતાઃ|

XIX યુષ્માકું શારીરિક્યા દુર્બળતાયા હેતો મર્નિવવદ્ અહમ્ એતદ્ બ્રવીમિ; પુનઃ પુનરધર્મકરણાર્થ ચદ્રતુ પૂર્વ પાપામેધયો ભૃત્યત્વે નિજાક્ષાનિ સમાર્પયત તદ્દ્વિ ઇદાનીં સાધુકર્મકરણાર્થ ધર્મસ્ય ભૃત્યત્વે નિજાક્ષાનિ સમાર્પયતા|

XX યદા યું પાપસ્ય ભૃત્યા આસ્ત તદા ધર્મસ્ય નાયતા આસ્તા|

XXI તહીં યાનિ કર્માણિ યુષ્મ ઇદાનીં લજાજનકાનિ બુધ્યઘે પૂર્વ તે યુષ્માકું કો લાભ આસીત્? તેણાં કર્માણાં ફુલં મરણમેવા|

XXII કિન્તુ સામૃતં યું પાપસેવાતો મુક્તાઃ સન્ત ઈશ્વરસ્ય ભૃત્યાડભવત તસ્માદ્ યુષ્માકું પવિત્રત્વં લભ્યમ્ અનન્તજીવનનૃપત્રે ફુલમ્ આસ્તો|

XXIII યતઃ પાપસ્ય વેતનં મરણં કિન્તુસ્માકું પ્રભુણા ચીશુષ્પીષેનાનન્તજીવનમ્ ઈશ્વરદંતં પારિતોષિકમ્ આસ્તો|

VII

I હું ભાતુગણ વ્યવસ્થાવિદ: પ્રતિ મમેં નિવેદનં વિધિ: કેવલં ચાવજજીવં માનવોપર્યધિપતિત્વં કરોતીતિ યું કિં ન જાનીથ?

II ચાવત્કાલમ્ પતિ જીવતિ તાવત્કાલમ્ ઊઢા ભાર્યા વ્યવસ્થયા તસ્મિન્ બદ્ધા તિષ્ઠતિ કિન્તુ યદિ પતિ ભ્રિયતે તહીં સા નારી પત્યુ ર્વેવસ્થાતો મુખ્યતો|

III એત્તકારણાત્ પત્યુજીવનકાલે નારી યથાન્ પુરુષં વિવહતિ તહીં સા વ્યલિચારિણી ભવતિ કિન્તુ યદિ સ પતિ ભ્રિયતે તહીં સા તસ્યા વ્યવસ્થાયા મુક્તા સતી પુરુષાન્તરેણ વ્યૂહાપિ વ્યભિચારિણી ન ભવતિ|

IV હું મમ ભાતુગણ, ઈશ્વરનિમિત્તં યદસ્માકું ફુલં જાપ્તે તદર્થી શમશાનદ્ ઉત્થાપિતેન પુરુષેણ સહ યુષ્માકું વિવાહી યદ્ ભવત્ત તદર્થી પ્રીટસ્ય શરીરેણ યું વ્યવસ્થાં પ્રતિ મૃતવન્તાઃ|

V યતોડસ્માકું શારીરિકાચરણસમયે મરણનિમિત્તં ફુલમ્ ઉત્પાદિતું વ્યવસ્થયા દૂષિતઃ પાપાભિલાષોડસ્માકુમ્ અઙ્ગેષુ જીવન્ આસીતુ|

VI કિન્તુ તદા યસ્યા વ્યવસ્થાયા વશે આસ્માહિ સામૃતં તાં પ્રતિ મૃતવાદ્ વચ્ચ તસ્યા અધીનત્વાત્ મુક્તા ઇતિ હેતોરીશ્વરોડસ્માભિ: પુરાતનલિખિતાનુસારાત્ ન સેવિતવ્ય: કિન્તુ નવીન્સવભાવેનૈવ સેવિતવ્ય:

VII તહીં વચ્ચ કિ બૂમ્? વ્યવસ્થા કિ પાપજનિકા ભવતિ? નેત્યં ભવતુ વ્યવસ્થામ્ અવિદ્યમાનાયાં પાપં કિમ્ ઇથયં નાવેંદ: કિચ્ચ લોભં મા કાર્ષ્ણારિતિ ચેદ્ વ્યવસ્થાનથે લિખિતં નાભવિષ્યત્ તહીં લોભ: કિમ્ભૂતસદધં નાજાસંયે|

VIII કિન્તુ વ્યવસ્થયા પાપં છિદ્રુ પ્રાણસ્માકુમ્ અન્તઃ સર્વવિધં કુલિતાભિલાષમ્ અજનયત્: યતો વ્યવસ્થાયામ્ અવિદ્યમાનાયાં પાપં મૃતું|

IX અપરં પૂર્વ વ્યવસ્થાયામ્ અવિદ્યમાનાયામ્ અહમ્ અજીવં તતઃ પરમ આજ્ઞાયામ્ ઉપસ્થિતાયામ્ પાપમ્ અજીવત્ તદાહુમ્ અભ્રિયે|

X ઈથં સતી જીવનનિમિત્તા યાજા સા મમ મૃત્યુજનિકાભવતુ|

XI યતઃ પાપં છિદ્રુ પ્રાણ વ્યવસ્થિતાદેશેન માં વશ્વાધિત્વા તેન માભુ અહનુ|

XII અતચેવ વ્યવસ્થા પવિત્રા, આદેશશ્રી પવિત્રો ન્યાયો હિતકારી ચ ભવતિ|

XIII તહીં યત્ સ્વયં હિતકૃત્ તત્ કિ મમ મૃત્યુજનકુમ્ અભવત્? નેત્યં ભવતુ: કિન્તુ પાપં યત્ પાતકમિવ પ્રકાશતે તથા નિદેશેન પાપં યદીવ પાતકમિવ પ્રકાશતે તદર્થ હિતોપાયેન મમ મરણમ્ અજનયત્|

XIV વ્યવસ્થાભોવિકિત વચ્ચ જીનિમ: કિન્તુવં શારીરતાચારી પાપસ્ય કીતક્ષુરો વિદ્યે|

XV યતો યત્ કર્મ કરોમિ તત્ મમ મનોડભિતં નહિં; અપરં યન્ મમ મનોડભિતં તત્ કરોમિ કિન્તુ યદ્ અતીયે તત્ કરોભિ|

XVI તથાત્વે યન્ મમાનભિતં તદ્ યદિ કરોમિ તહીં વ્યવસ્થા સૂતમેતિ સ્વીકોમિ|

XVII અતચેવ સમ્પ્રતિ તત્ કર્મ મયા છિયત ઇતિ નહિં કિન્તુ મમ શારીરસ્થેન પાપેનૈવ કિયતો|

XVIII યતો મધિ, અર્�થતો મમ શરીરે, કિમાયુતમં ન વસતિ, એતદ્ય અહું જાનામિ; મમેચૂકતાયાં તિજન્ત્યામાય્હમું ઉત્તમકર્મસાધને સમર્થો ન ભવામિ।

XIX યતો યામુતમાં કિંયાં કર્તુમહું વાખ્યામિ તાં ન કરોમિ કિન્તુ યત્ કૃત્સિતં કર્મ કર્તુમ્ય અનિયુકોડસિમ તદેવ કરોમિ।

XX અતએવ યથત્ કર્મ કર્તુ મમેચા ન ભવતિ તદ્ યદિ કરોમિ તહીં તત્ મયા ન ક્રિયતે, મમાન્તર્વત્તિના પાપેનૈવ ક્રિયતે।

XXI ભદ્ર કર્તુમ્ય ઇચ્છુક માં યો ડબ્ડ કર્તુ પ્રવર્તયતિ તાદૃશં સ્વભાવમેક મધિ પશ્યામિ।

XXII અહુમ્ય આન્તરિકપુરુષેણેશ્વરવ્યવસ્થાયાં સન્તુષ્ટ આસે;

XXIII કિન્તુ તદ્વિપીરીતં યુધ્યન્તં તદ્યન્મેક સ્વભાવં મદીયાકૃસ્થિતં પ્રપશ્યામિ, સ મદીયાકૃસ્થિતપાપસ્વભાવવસ્થાયંતુ માં કર્તુ ચેષ્ટને।

XXIV હા હા યોડહું દુર્ભાગ્યો મનુજસ્ત મામ્ય એતસ્માનું મૃતાશ્ચરીરાતું કો નિસ્તારપિષ્યતિ?

XXV અસ્માંક પ્રભુણા યીશુપ્રીષ્ઠન નિસ્તારપિથારમું ઈશ્વરે ઘન્યં વદામિ અતએવ શરીરેણ પાપવ્યવસ્થાયા મનસા તુ ઈશ્વરવ્યવસ્થાયાઃ સેવનં કરોમિ।

VIII

I યે જનાઃ પ્રીષ્ઠ યીશુમ્ય આશ્રિત્ય શારીરિક્ં નાચરન્ત આત્મિકમાચરન્તિ તેડધુના દણાર્થી ન ભવન્તિ।

II જીવનદાયકસ્યાત્મનો વ્યવસ્થા પ્રીષ્ઠયીશુના પાપમરણયો વર્વવસ્થાતો મામ્યમોચયતુ

III યસમાચાણારિરસ્ય દુર્ઘટલત્વાદુ વ્યવસ્થયા યત્ કર્મસાધ્યમું ઈશ્વરો નિજપુત્રં પાપિશરીરરૂપં પાપનાશકબિશુપ્રેષ્ય પ્રેષ્ય તસ્ય શરીરે પાપસ્ય દાઢું કુર્ચન્દુ તલકર્મ સાધિતવાનું

IV તત્: શારીરિક્ં નાચરિત્વાસ્માભિરાત્મિક્મ આચરદ્વિવ્યવસ્થાગ્રન્થે નિર્દિષ્ટાનિ પુણ્યકર્માણિ સર્વાણિ સાધ્યન્તો

V યે શારીરિકાચારિણસે શારીરિકાનું વિષયાનું ભાવયન્તિ યે ચાત્મિકાચારિણસે આત્મનો વિષયાનું ભાવયન્તિ।

VI શારીરિકભાવવસ્ય ફલં મૃત્યુ: કિન્ધ્રાત્મિકભાવવસ્ય ફલે જીવનં શાન્તિશ્ચ।

VII યત્: શારીરિકભાવ ઈશ્વરરસ્ય વિશુદ્ધ: શત્રુતાભાવ એવ સ ઈશ્વરરસ્ય વ્યવસ્થાયા અધીનો ન ભવતિ ભવિતુઅન શકનોતિ।

VIII એતસ્માત્પું શારીરિકાચારિણું તોષ્ણું ઈશ્વરેણ ન શક્યાં

IX કિન્તુવીશ્વરસ્યાત્મા યદિ યુભાંક મધ્યે વસતિ તહીં યૂંં શારીરિકાચારિણો ન સન્ત આત્મિકાચારિણો ભવથઃ યસ્મિન્તુ પ્રીષ્ઠસ્યાત્મા ન વિદ્યતે સ તત્સમ્ભવો નહિં।

X યદિ પ્રીષ્ઠો યુભાનું અધિતિજ્ઞતિ તહીં પાપમું ઉદ્દિશ શરીરં મૃત્યું કિન્તુ પુણ્યમુદ્દિશયાત્મા જીવતિ।

XI મૃતગણાદુ યીશુ યોનોથાપિતસ્તસ્યાત્મા યદિ યુભસભ્યાં વસતિ તહીં મૃતગણાત્પું પ્રીષ્ઠરસ્ય સ ઉત્પાપિતા યુભસભ્યવાસિના સ્વકીયાત્મના યુભાંક મૃતદેહનપિ પુન જીવિષ્યતિ।

XII હે ભાગુગણ શરીરરસ્ય વયમધમણાં ન ભવામોડત: શારીરિકાચારોડસ્માણિ ન કર્ત્વયઃ।

XIII યદિ યૂંં શરીરિકાચારિણો ભવેત તહીં યુભાનિ મર્તવ્યમેવ કિન્તુતાત્મના યદિ શરીરકર્માણિ ધાતચેત તહીં જીવિષ્યતિ।

XIV યતો યાવન્તો લોકા ઈશ્વરસ્યાત્મનાકૃષ્યન્તે તે સર્વ ઈશ્વરરસ્ય સન્તાના ભવન્તિ।

XV યૂંં પુનરાપિ ભયજનક દાસ્યભાવં ન પ્રાપ્તાઃ કિન્તુ યેન ભાવનેશ્વરં પિત: પિતરિતિ પ્રોચ્ય સમ્યોધયથ તાદૃશં દત્કપુત્રત્વભાવમું પ્રાણુતા।

XVI અપરશ્વ વયમું ઈશ્વરરસ્ય સન્તાના એતસ્મિન્પવિત્ર આત્મા સ્વયમું અસ્માક્માંઆત્માનિ: સાર્દ્ધ પ્રમાણં દદાતિ।

XVII અતએવ વયં યદિ સન્તાનાસર્થીધિકારિણાઃ, અર્થાદુ ઈશ્વરરસ્ય સ્વત્તાધિકારિણાઃ પ્રીષ્ઠન સહાધિકારિણાશ્વ ભવામઃ; અપરં તેન સાર્દ્ધ યદિ દુઃખભાગિનો ભવામસ્તહી તસ્ય વિભવસ્યાપિ ભાગિનો ભવિષ્યામઃ।

XVIII કિન્તુતસમાનું યો ભાવીવિભવ: પ્રકાશિષ્યતે તસ્ય સમીપે વર્તમાનકાલીનં દુઃખમહું તુશાય મન્યે।

XIX યતઃ પ્રાણિગણ ઈશ્વરરસ્ય સન્તાનાનાં વિભવપ્રાપ્તિમું આકાઙ્ક્ષનું નિતાન્તમું અપેક્ષતે

XX અપરઞ્ચ પ્રાણિગણાઃ સ્વેરમું અલીકતાયા વશીકૃતો નાભવતુ

XXI કિન્તુ પ્રાણિગણોડપિ નશવરતાધીનત્વાત્ મુક્તઃ સનું ઈશ્વરરસ્ય સન્તાનાનાં પરમમુક્તિં
પ્રાપ્યતીત્યભિપ્રાયેણ વશીકર્ણા વશીચકે

XXII અપરઞ્ચ પ્રસૂયમાનાવદ્ વ્યથિતઃ સનું ઈદાનીં યાવત્ ફુસ્નઃ પ્રાણિગણ આર્તસ્વરં કરોતીતિ વયં
જાનીમઃ

XXIII ડેવલ: સ ઇતિ નહિ કિન્તુ પ્રથમજાતિફલસ્વરૂપમું આત્માનાં પ્રાણા વયમપિ દાટકપુત્રત્વપદ્ઘાપ્તિમું
અર્થાતું શરીરરસ્ય મુક્તિં પ્રતીક્ષામાણાસ્તદ્ધદ્ અન્તરાત્તરાવં કુર્મઃ!

XXIV વયં પ્રત્યાશયા ગ્રાણમું અલભામહિ કિન્તુ પ્રત્યક્ષવસ્તુનો યા પ્રત્યાશા સા પ્રત્યાશા નહિ, યતો મનુષ્યો
યતુ સમીક્ષતે તસ્ય પ્રત્યાશાં કૃતઃ કરિષ્યતિ?

XXV યદુ અપ્રત્યક્ષં તસ્ય પ્રત્યાશાં યદિ વયં કુર્વ્યમહિ તહીં ધૈર્યમું અવલમ્બ્ય પ્રતીક્ષામહિ

XXVI તત આત્માપિ સ્વયમું અસ્માંક દુર્ભરલતાયાઃ સહાયત્વં કરોતિ; યત: કિ પ્રાર્થિતવયં તદ્ બોદ્ધું વયં ન
શક્યુમઃ, કિન્તુત્વસ્પર્શોર્તરાવેરાત્મા સ્વયમું અસ્મનિમિત્તં નિવેદયતિ

XXVII અપરમું ઈશ્વરાભિમતત્રપેણ પવિત્રલોકાનાં કૃતે નિવેદયતિ ય આત્મા તસ્યાભિપ્રાયોડનાંયામિના
શાયતો

XXVIII અપરમું ઈશ્વરીયનિરૂપણાનુસારેણાહૂતાઃ સન્તો યે તસ્મિન્ પ્રીયન્તે સર્વાણિ ભિલિત્વા તેથાં મફ્ફલં
સાધયાન્તિ, એતદ્ વયં જાનીમઃ।

XXIX યત ઈશ્વરો બહુભૂતાણાં મધ્યે સ્વપુત્રં જ્યોષ કર્તું ઈશ્છનું યાનું પૂર્વ લક્ષ્મીકૃતવાનું તાનું તસ્ય
પ્રતિમૂર્ત્યઃ: સાદૃશ્યપાત્રયર્થં ન્યયુંક્તા

XXX અપરઞ્ચ તેન યે નિયુક્તાસ્ત આહૂતા અપિ યે ચ તેનાહૂતાસ્તે સપુણ્યીકૃતાસ્તે
વિભવયુક્તાઃ।

XXXI ઈત્યત્ર વયં કિ બૂમઃ? ઈશ્વરો યદ્યસ્માંક સપક્ષો ભવતિ તહીં કો વિપક્ષોડસ્માંક?

XXXII આત્મપુત્રં ન રક્ષિત્વા યોડસ્માંક સર્વ્યંબાં કૃતે તં પ્રદાતવાનું સ કિ તેન સહાયત્વાભ્યમું અન્યાનિ સર્વાણિ
ન દાસ્તયિ?

XXXIII ઈશ્વરરસ્યાભિરાચિતેષુ કેન દોષ આરોપિષ્યતે? ય ઈશ્વરરસ્તાનું પુણ્યવત ઈવ ગણયતિ કિ તેન?

XXXIV અપરં તેખો દિગ્દાનાજા વા કેન કરિષ્યતે? યોડસ્મનિમિત્તં પ્રાણાનું ત્યક્તવાનું કેવલં તત્ત્વ કિન્તુ
મતગણમધ્યાદું ઉત્થિતવાનું, અપિ ચેશ્વરરસ્ય દક્ષિણે પાર્શ્વ તિષ્ણનું અધ્યાયસ્માંક નિમિત્તં પ્રાર્થત એવસ્થૂતો યઃ
પ્રીષઃ: કિ તેન?

XXXV અસ્માભિ: સહ ખ્રીષ્ટસ્ય પ્રેમવિચ્છેદં જનયિતું ક: શક્નોતિ? કલેશો વ્યસનં વા તાડના વા દુર્લિક્ષં
વા વસ્ત્રાભીનત્વં વા પ્રાણસંશ્યો વા ખજો વા કિમેતાનિ શક્નુંબન્તિ?

XXXVI કિન્તુ વિભિત્તમું આસ્તે, ધથા, વયં તવ નિમિત્તં સ્મો મૃત્યુવક્રેડભિલં દિનં બલિર્દ્યો યથા મેષો વયં
ગણ્યામહે તથા।

XXXVII અપરં યોડસ્માસુ પ્રીયતે તેનૈતાસુ વિપત્સુ વયં સમ્યગું વિજ્યામહે!

XXXVIII યતોડસ્માંક પ્રભુના યોશુપ્રીષ્ટેનેશ્વરરસ્ય યતુ પ્રેમ તસ્માદું અસ્માંક વિચ્છેદ જનયિતું મૃત્યુ ઝીવનં
વા દિવ્યાદૂતા વા બલવન્તો મુખ્યાદૂતા વા વર્તમાનો વા ભવિષ્યનું કાલો વા ઉચ્ચાપદં વા નીચાપદં વાપરં કિમપિ
સૃષ્ટવસ્તુ

XXXIX વૈતથાં કેનાપિ ન શક્યમિત્યસ્મિનું દૃઢવિશ્વાસો મમાસ્તે।

IX

I અહું કાચ્છિદુઃકલ્પિતાં કથાં ન કથયામિ, ખ્રીષ્ટસ્ય સાક્ષાતું સત્યમેવ ભવીમિ પવિત્રરસ્યાત્મનઃ સાક્ષાતું મદીય
મન એતેતું સાક્ષ્યં દાસ્તિ।

II મમાન્તરતિશયદ્ધઃ પં નિરન્તરં ખેદશ્ચ

III તસ્માદું અહું સ્વજાતીયભૂતાણાં નિમિત્તાત્ત્વ સ્વયં ખ્રીષ્ટાચણાપાકાન્તો ભવિતુમું ઐચ્છમું

IV યતસ્ત ઈસાયેલસ્ય વંશા અપિ ચ દનકપુત્રત્વં તેજો નિયમો વ્યવસ્થાદાનં મન્દિરે ભજનં પ્રતિજ્ઞાઃ
પિતુપુરુષગણશ્રોતેષુ સર્વેષુ તેપામ્ અધિકારોડસ્તિ|

V તત્કેવલં નહિ કિન્તુ સર્વધ્યક્ષઃ સર્વદા સચ્ચિદાનં ઈશ્વરો યઃ ખ્રીષ્ટઃ સોડપિ શારીરિકસમ્બન્ધેન તેણા
વંશસમ્ભવઃ|

VI ઈશ્વરસ્ય વાક્યં વિક્લં જાતમ્ ઈતિ નહિ યત્કારણાદ ઈસાયેલો વંશે યે જાતાસ્તે સર્વે વસ્તુત ઈસાયેલીયા
ન ભવન્તિ|

VII અપરમુ ઈબ્રાહીમો વંશે જાતા અપિ સર્વે તર્સ્યૈવ સન્તાના ન ભવન્તિ કિન્તુ ઈસ્હાકો નામના તવ વંશો
વિષ્યાતો ભવિષ્યતિ|

VIII અર્થાતુ શારીરિકસંસર્ગાત્ જાતાઃ સન્તાના યાવન્તસ્તાવન્ત એવેશ્વરસ્ય સન્તાના ન ભવન્તિ કિન્તુ
પ્રતિશ્રવણાદ યે જાયન્તે તચેવેશ્વરવંશો ગણયતે|

IX યતસ્તત્ત્વાતિશ્રૂતે વાક્યમેતાં અતોદૃશો સમયે ડહું પુનરાગમિષ્યામિ તત્પૂર્વ્ય સારાયાઃ પુત્ર એકો જનિષ્યતો

X અપરમપિ વદામિ સ્વમનોડભિલાષાત ઈશ્વરણે યન્ત્રિપિતં તત્કર્માતો નહિ કિન્તુવાહિપિતુ જર્જતમેતદ્દ યથા
સિદ્ધ્યતિ

XI તદર્થી રિષ્ટકનામિક્યા યોષિતા જૌકસ્માદ અર્થાદ્ અસ્માકમ્ ઈસ્હાકઃ પૂર્વપુરુષાદ ગર્ભે ધૂતે તસ્યાઃ
સન્તાનયો: પ્રસવાત્ પૂર્વ્ય કિંચ તથો: શુભાશુભકર્માણઃ કરાણાત્ પૂર્વ્ય

XII તાં પ્રતીએ વાક્યમ્ ઉક્તં, જ્યેષ્ઠ: કનિષ્ઠ સેવિષ્યતે,

XIII યથા લિખિતમ્ આસ્તે, તથાયેષાવિન પ્રીત્વા યાકૂબિ પ્રીતવાન્ અહીં|

XIV તર્હિ વંય કિ વૂમઃ? ઈશ્વર: કિમ્ અન્યાયકારી? તથા ન ભવતુ|

XV યતઃ સ સ્વયં મૂસામ્ અવદાદ અહીં યસ્મિન્ અનુગ્રહિં યિકીર્ષામિ તમેવાનુગૃહ્ણામિ, યચ્ચ દયિતુમ્ ઈચ્છામિ
તમેવ દ્યો|

XVI અતએવેચ્છાતા યતમાનેન વા માનવેન તત્ત્વ સાધ્યતે દ્યાકારિણેશ્વરેણૈવ સાધ્યતો|

XVII ફિરોણિ શાસ્ત્રે લિખતિ, અહીં ત્વદ્વારા મતપરાક્રમે દશથિપું સર્વપૃથિવ્યાં નિજનામ પ્રકાશથિતુઽત્ત્વાં
સ્થાપિતવાન્નુ|

XVIII અતઃ સ યમ્ અનુગ્રહીતુમ્ ઈચ્છાતિ તમેવાનુગૃહ્ણાતિ, યચ્ચ નિગ્રહીતુમ્ ઈચ્છાતિ તં નિગૃહ્ણાતિ|

XIX યદિ વદિસ્ત તર્હિ સ દોષ કુતો ગૃહ્ણાતિ? તીર્થેપણ્યાયા: પ્રતિબંધકત્વં કર્ત કર્ય સામર્થ્ય વિદ્યતે?

XX હે ઈશ્વરસ્ય પ્રતિપક્ષ મર્ય ત્વં કિ? અતોદૃશં માં કુત: સૃષ્ટવાન્? ઈતિ કથાં સૃષ્ટવસ્તુ સ્ક્રષે કિ
કથથિષ્યતિ?

XXI એકસ્માનુ મૃત્યિણાદ ઉત્કષ્ટાપકૃષ્ટૌ દ્વિવિધૌ કલશૌ કર્તુ કિ કુલાલસ્ય સામર્થ્ય નાસ્તિ?

XXII ઈશ્વર: કોંપું પ્રકાશથિતું નિજશક્તિં જ્ઞાપિયિતુંચેણ્ણન્ યદિ વિનાશસ્ય યોગ્યાનિ કોધભાજનાનિ પ્રતિ
બહુકાળં દીર્ઘસહિષ્ણુતામ્ આશ્રયતિ;

XXIII અપરાદ્ય વિભવપ્રાપ્ત્યર્થ પૂર્વ્ય નિયુક્તાન્યનુગ્રહપાત્રાણિ પ્રતિ નિજવિભવસ્ય બાહુલ્યં પ્રકાશથિતું
કેવલથિહૃદિનાંનહિ ભિજદેશનામપિ મધ્યાદ્

XXIV અસ્માનિવ તાન્યાહ્યતિ તત્ત્વ તવ કિ?

XXV હોશેયગ્રન્થે યથા લિખિતમ્ આસ્તે, યો લોકો મમ નાસીત્ત તં વદિષ્યામિ મદીયકં યા જાતિ મેડપ્રિયા
ચાસીત્ત તાં વદિષ્યામ્યાં પ્રિયાં|

XXVI યૂધં મદીયલોકા ન યત્રેતિ વાક્યમૌય્યતા અમરેશસ્ય સન્તાના ઈતિ ખ્યાસ્યન્તિ તત્ત્વ તે

XXVII ઈસાયેલીયલોકૃષુ યિશાયિયોડપિ વાચમેતાં પ્રાચાર્યત્ત ઈસાયેલીયવંશાનાં યા સંખ્યા સા તુ નિશ્ચિતાં
સમુદ્રસિકતાસંચાસમાનાં યદિ જાયતો તથાપિ કેવલં લોકેરધૈસ્ત્રાણં પ્રજિષ્યતિ

XXVIII યતો ન્યાયેન સ્વં કર્મ પરેશાં: સાધથિષ્યતિ દેશે સાચેવ સંકોપાન્નિજ્ કર્મ કરિષ્યતિ|

XXIX પિશાયિયોડપરમપિ કથયામાસ, સૈન્યાધક્ષપરેશેન ચેત્ત કિંચિતોદશિષ્યતાં તદા વયં
સિદ્ધેમેવાભવિષ્યામ વિનિશ્ચિતાં યદ્વા વયમ્ અમોરાયા અગમિષ્યામ તુલ્યતાં|

XXX તર્હિ વંય કિ વક્ષયામઃ? ઈતરદેશીયા લોકા અપિ પુરુષાર્થમ્ અયતમાના વિશ્વાસેન પુરુષમ્ અલભન્તા;

XXXI કિન્તુવાયેલ્લોકા વ્યવસ્થાપાલને પુરુષાર્થ યતમાનાસ્તન નાલભન્તા|

XXXII तस्य किं कारणं? ते विश्वासेन नहि किन्तु व्यवस्थायाः क्रियया चेष्टित्वा तस्मिन् स्पलनजनके पाषाणे पादस्पलनं प्राप्ताः।

XXXIII लिखितं यादृशम् आस्ते, पश्य पादस्पलार्थं हि सीयोनि प्रस्तरन्तथा बाधाकारञ्च पाषाणं परिस्थपितवानहम् विश्वसिष्यति यस्तत्र स जनो न त्रपिष्यते।

X

I हे भ्रातर इसायेलीयलोका यत् परित्राणं प्राप्नुवन्ति तदृष्ट मनसाभिलाषन् ईश्वरस्य समीपे प्रार्थये।
II यत् ईश्वरे तेषां येषा विद्यत ईत्यत्राहं साक्षयित्मः किन्तु तेषां सा येषा सज्ञाना नहि,
III यतस्त ईश्वरदत्तं पुण्यम् अविजाय स्वकृतपुण्यं स्थापयितुम् येष्माना ईश्वरदत्तस्य पुण्यस्य निन्दत्वं न स्वीकृत्वन्ति।

IV भीष एकेकिविश्वासिजनाय पुण्यं दातु व्यवस्थायाः फलस्वरूपो भवति।
V व्यवस्थापालनेन यत् पुण्यं तत् मूसा वर्णयामास, यथा, यो जनस्तां पालयिष्यति स तद्वारा ज्ञविष्यति।
VI किन्तु प्रत्ययेन यत् पुण्यं तद् अतेऽदृशं वाक्यं वदति, कः स्वर्गम् आराध्य भ्रीष्टम् अवरोहयिष्यति?
VII को वा प्रेतलोकम् अवरुद्ध भ्रीष्टं मृतगालमध्याद् आनेष्यतीति वाक् मनसि त्वया न गटितव्या।
VIII तर्हि किं भवीति? तद् वाक्यं तव समीपस्थम् अर्थात् तव वदने मनसि चास्ते, तस्य वाक्यम् अस्माभिः प्रार्थ्यमाणां विश्वासस्य वाक्यमेव।

IX वस्तुतः प्रभुं यीशुं यदि वदनेन स्वीकरोषि, तथेश्वरस्तं शमशानाद् उद्घापयद् इति यद्यन्तःकरणेन विश्वसिषि तर्हि परित्राणं लप्तयसे।

X यस्मात् पुण्याप्तर्थम् अन्तःकरणेन विश्वसितव्यं परित्राणार्थञ्च वदनेन स्वीकर्तव्यं।
XI शास्त्रे यादृशं लिखित विश्वसिष्यति यस्तत्र स जनो न त्रपिष्यते।
XII ईत्यत्र यिष्टुदिनि तदन्यलोके य दोषि विशेषो नास्ति यस्माद् यः सर्वेषाम् अद्वितीयः प्रभुः स निज्याचक्नन सर्वान् प्रति वदान्यो भवति।

XIII यतः, यः कश्चित् परमेश्वर्य नामा हि प्रार्थयिष्यते स अव मनुजो नूनं परित्रातो भविष्यति।
XIV यं ये जना न प्रत्यायन् ते तमुद्दिश्य कथं प्रार्थयिष्यन्ते? ये वा यस्याप्यानं कदापि न श्रुतवन्तस्ते तं कथं प्रत्येष्यन्ति? अपरं यदि प्रयारयितारो न तिष्ठन्ति तदा कथं ते श्रोष्यन्ति?

XV यदि वा प्रेरिता न भवन्ति तदा कथं प्रयारयिष्यन्ति? यादृशं लिखितम् आस्ते, यथा, माझलिंकं सुसंवादं ददत्यानीय ये नराः। प्रयारयिति शान्तेश्व सुसंवादं जनास्तु ये तेषां येराजापद्मानि कीदृढ़ शोभान्वितानि हि।

XVI किन्तु ते सर्वे तं सुसंवादं न गृहीतवन्तः। यिशायियो यथा लिखितवान् अस्मत्प्रयारिते वाक्ये विश्वासमकरोद्धि कः।

XVII अतर्येव श्रवणाद् विश्वास ऐश्वरवाक्यप्रयारात् श्रवणात्र भवति।
XVIII तर्हीर्ह भ्रवीभि तैः किं नाश्रावि? अवश्यम् अश्रावि, यस्मात् तेषां शब्दो महीं व्याप्तो वाक्यञ्च निषिलं जगतु।

XIX अपरमपि वदामि, इसायेलीयलोकः किम् अतां कथां न बुध्यन्ते? प्रथमतो मूसा ईदं वाक्यं प्रोवाय, अहमुत्तापयिष्ये तान् अग्रायपानवैरपि क्लेक्ष्याभि जातिम् अताञ्च प्रोवात्तभिन्नजातिभिः।

XX अपरञ्च यिशायियोदतिशयाक्षीलेण कथयामास, यथा, अवि मां यैस्तु नाचेष्टि सम्प्राप्तस्तै र्जनैरहं। अवि मां यै न सम्पृष्टं विजातस्तै र्जनैरहं॥

XXI किन्त्विश्वायेलीयलोकान् अधि कथयाञ्चकार, येराजालङ्घिभि लोकै विरुद्धं वाक्यमुच्यते। तान् प्रत्येव दिनं फूत्सन् हस्तौ विस्तारयामयङ्ग॥

XI

I ईश्वरेण स्वीकीयलोका अपसारिता अहं किम् ईदृशं वाक्यं भ्रवीभि? तत्र भवतु यतोऽहमपि बिन्यामीनगोत्रीय इक्षालीमवंशीय इसायेलीयलोकोऽस्मि।

II ईश्वरेण पूर्वं ये प्रदृष्टास्ते स्वीकीयलोका अपसारिता इति नहि। अपरम् एवियोपाप्याने शास्त्रे यत्विष्टितम् आस्ते तद् यूपं किं न ज्ञानीय?

III હે પરમેશ્વર લોકાસ્તવદીયા: સર્વા યજાવેદીરભજ્ઞનું તથા તવ ભવિષ્યદ્વાદિનઃ સર્વાનું અધનનું કેવલ એકોડહમું અવશિષ્ટ આસે તે મમાપિ પ્રાણાનું નાશિતું ચેણને, એતાં કથામું ઈસાયેલીયલોકાનાં વિરાઘમું એલિય ઈશ્વરાય નિવેદયામાસા

IV તતરસ્તં પ્રતીશ્વરસ્યોત્તરં કિં જાતં? બાલાન્મો દેવસ્ય સાક્ષાત્ યૈ જન્મનિ ન પાતિતાનિ તાદૃશાઃ સપ્ત સહસ્રાણિ લોકા અવશેષિતા મધ્યા|

V તદ્દુદ એતેસ્મિનું વર્તમાનકાલેડપિ અનુગ્રહેણાભિરુચિતાસ્તેખામું અવશિષ્ટા: કતિપયા લોકાઃ સન્તિ|

VI અતરચેવ તદ્દુદ યથનગ્રહેણા ભવતિ તર્હિ કિયયા ન ભવતિ નો ચેદું અનુગ્રહોઽનનુગ્રહ અચે, યદિ વા કિયયા ભવતિ તર્હનુગ્રહેણા ન ભવતિ નો ચેતું કિયેવ ન ભવતિ|

VII તર્હિ કિં? ઈસાયેલીયલોકા યદું અમૃગ્યાન્ત તત્ત્વ પ્રાપુઃ કિન્ત્વભિરુચિતલોકાસ્તત્ત્વ પ્રાપુસ્તદન્યે સર્વ અન્ધીભૂતાઃ|

VIII પથા લિભિતમું આસે, ધોરનિદ્રાલુતાભાવં દૃષ્ટિહીને ચ લોચનો કર્ણો શ્રુતિવિહીનો ચ પ્રદર્શી તેત્ય ઈશ્વરઃ||

IX એતેસ્મિનું દાયુદ્પિ લિભિતવાનું યથા, અતો ભુક્ત્યાસનં તેખામું ઉન્માથવદું ભવિષ્યતિ વા વંશયન્ત્રવદું બાધા દણવદું વા ભવિષ્યતિ||

X ભવિષ્યન્તિ તથાન્ધાસ્તે નેત્રૈ: પશ્યન્તિ નો યથા વેપથું: કટિદેશસ્ય તેખાં નિત્યં ભવિષ્યતિ||

XI પતનાર્થ તે સ્પલિતવન્ત ઇતિ વાચં કિમહું વદામિ? તત્ત્વ ભવતું કિન્તુ તાનું ઉથોગિનિઃ કર્તું તેખાં પતનાદું ઇતરદેશીયલોકે: પરિત્રાણાં પ્રાપ્તાં|

XII તેખાં પતનં યદિ જગતો લોકાનાં લાભજનકમું અભવતું તેખાં હાસોડપિ યદિ બિજ્ઞદેશિનાં લાભજનકોડભવતું તર્હિ તેખાં વૃદ્ધિ: કિત લાભજનિકા ભવિષ્યતિ?

XIII અતો હે અન્યદેશિનો યુખાનું સમ્ભોદ્ય કથયામિ નિજાનાં જ્ઞાતિબન્ધુનાં મનઃસૂદ્યોગં જનયનું તેખાં મધ્યે કિયતાં લોકાનાં યથા પરિત્રાણાં સાધ્યામિ

XIV તત્ત્વભિત્તમું અન્યદેશિનાં નિકટે પ્રેરિતિ: સનું અહું સ્વપદસ્ય મહિમાનં પ્રકાશયામિ|

XV તેખાં નિગ્રહેણા યદીશ્વરેણ સહ જગતો જનાનાં મેલાં જાતં તર્હિ તેખામું અનુગૃહીતત્વં મૃતદેહે યથા જીવનલાભસ્તદ્ધું કિં ન ભવિષ્યતિ?

XVI અપરં પ્રથમજાતાં ફલં યદિ પવિત્રં ભવતિ તર્હિ સર્વમેવ ફલં પવિત્રં ભવિષ્યતિ; તથા મૂલં યદિ પવિત્રં ભવતિ તર્હિ શાખા અપિ તથૈવ ભવિષ્યન્તિ|

XVII કિયતીનાં શાખાનાં છેદને ફૂતે ત્વં વન્યજિતવૃક્ષસ્ય શાખા ભૂત્વા યદિ તરણાખાનાં સ્થાને રોપિતા સતિ જિતવૃક્ષીયમૂલસ્ય રસં ભુંકે,

XVIII તર્હિ તાસાં બિજ્ઞશાખાનાં વિરાદ્ધ માં ગવ્ર્વાઃ; યદિ ગવ્ર્વસિ તર્હિ ત્વં મૂલ યત્ત ધારયાસિ કિન્તુ મૂલ ત્વાં ધારયતી સંસ્મરા|

XIX અપરઞ્ચ યદિ વદસિ માં રોપયિતું તાઃ શાખા વિભજા અભવનું;

XX ભદ્રમું અપત્યયકરણાસ્તતે વિભિન્ના જાતાસ્તથા વિશ્વાસકરણાસ્તત્વં રોપિતો જાતસ્તસ્માદું અહ્ફારમું અકૃત્વા સસાધ્યસો ભવા|

XXI યત ઈશ્વરો યદિ સ્વાભાવિકીઃ શાખાનાં રક્ષતિ તર્હિ સાવધાનો ભવ ચેતું ત્વામપિ ન સ્થાપયતિ

XXII ઈત્યત્રેશ્વરસ્ય યાદૃશી કૃપા તાદૃશાં ભ્યાનકત્વમપિ ત્વયા દૃશ્યતાં; યે પતિતાસ્તાનું પ્રતિ તસ્ય ભ્યાનકત્વં દૃશ્યતાં, ત્વચ્ચ યદિ તત્કૃપાશ્રિતસ્તિક્ષસિ તર્હિ ત્વાં પ્રતિ કૃપા દ્રક્ષ્યતે; નો ચેતું ત્વમપિ તદ્દુનું છિન્નો ભવિષ્યસિ

XXIII અપરઞ્ચ તે યદ્યપ્રત્યયે ન તિઝન્તિ તર્હિ પુનરપિ રોપયિષ્યન્તે યસ્માત્ તાનું પુનરપિ રોપયિતુમું ઈશ્વરસ્ય શક્તિરાસે|

XXIV વન્યજિતવૃક્ષસ્ય શાખા સનું ત્વં યદિ તત્શિંનો રીતિવ્યત્યયેનોત્તમજિતવૃક્ષે રોપિતોડભવસ્તર્હિ તસ્ય વૃક્ષસ્ય સ્વીયા યાઃ શાખાસ્તાઃ કિં પુનઃ સ્વવૃક્ષે સંલગ્નિં ન શક્નુંવન્તિ?

XXV હે ભાતરો યુખાકમું આત્માભિમાનો યત્ત જાયતે તદ્ર્થ મમેદૂશી વાંશા ભવતિ યૂં એતન્નિગૂઢતત્ત્વમું અજાનન્તો યત્ત તિક્થથ: વસ્તુતો યાવત્કાલં સમ્ભૂર્જિશ્પેણ બિજ્ઞદેશિનાં સંગ્રહો ન ભવિષ્યતિ તાવત્કાલમું અંશત્વન ઈસાયેલીયલોકાનામું અન્ધતા સ્થાપયતિ;

XXVI पश्चात् ते सर्वे परित्रास्यन्ते; अतेष्टां लिखितमायास्ते, आगमिष्यति सीयोनाए॒ एको यस्त्रान्दाइयकः। अधर्म्या पाकुबो वंशात् स तु दूरीकरिष्यति।

XXVII तथा दूरीकरिष्यामि तेषां पापान्यव्यं यदा॑ तदा॑ तैरेव सार्हं मे नियमोऽयं भविष्यति।

XXVIII सुसंवादात् ते युष्माङ्क विपक्षा अभवन् किन्त्वलिखितत्वात् ते पितॄलोकानां फृते प्रियपात्राणि भवन्ति।

XXIX यत् ईश्वरस्य दानाए॒ आह्वानात्र पश्चातापो न भवति।

XXX अतचेव पूर्वम् ईश्वरेविश्वासिनः सन्तोऽपि यूयं यद्गत् सम्प्रति तेषाम् अविश्वासकारणाए॒ ईश्वरस्य कृपापात्राणि जातास्तद्गते।

XXXI इदानी॑ तेविश्वासिनः सन्ति किन्तु युष्माभिर्लब्धकुपाकारणात् तैरपि कृपा लभ्यते।

XXXII ईश्वरः सर्वान् प्रति कृपां प्रकाशयितुं सर्वान् अविश्वासित्वेन गणयति।

XXXIII अहो ईश्वरस्य ज्ञानबुद्धिपूर्यो धनयोः कीदृग् प्रायुर्यां तस्य राजशासनस्य तत्वं कीदृग् अप्राप्य। तस्य मार्गाश्र्यं कीदृग् अनुपलक्षयाः।

XXXIV परमेश्वरस्य सङ्कल्पं को ज्ञातवान्? तस्य मन्त्री वा कोडभवत्?

XXXV को वा तस्योपकारी भूत्वा तत्कुर्ते तेन प्रत्युपकर्त्यव्यः?

XXXVI यतो वस्तुमात्रमेव तस्मात् तेन तस्मै चाभवत् तदीयो महिमा सर्वदा प्रकाशितो भवतु। इति।

XII

I हे भ्रातर ईश्वरस्य कृपयाहं युष्मान् विनये यूयं स्वं स्वं शरीरं सज्जुवं पवित्रं ग्राह्यं बलिम् ईश्वरमुद्दिश्य समुत्सृजत, अथो सेवा युष्माङ्क योग्या।

II अपरं यूयं सांसारिका इव माचरत, किन्तु स्वं स्वं स्वभावं परावर्त्य नूतनाचारिणो भवत, तत ईश्वरस्य निदेशः कीदृग् उत्तमो ग्रहणीयः सम्पूर्णश्रूतिं युष्माभिसनुभाविष्यते।

III कश्चिदपि ज्ञो योग्यत्वादधिकं स्वं न मन्त्रां किन्तु ईश्वरो यस्मै प्रत्ययस्य यत्परिमाणम् अद्दात् स तदनुसारता योग्यत्रयं स्वं मनुताम् ईश्वराद् अनुग्रहं प्राप्तः सन् युष्माकम् एकेकं जनम् ईत्याज्ञापयाभि।

IV यतो यद्गदस्माकम् एकस्मिन् शरीरे बहून्यज्ञानि सन्ति किन्तु सर्वेषामङ्गानां कार्यं समानं नहि;

V तद्गदस्माकं बहुत्वेऽपि सर्वे वयं भीष्टे एकशरीराः परस्परम् अक्षमप्रत्यक्षत्वेन भवामः।

VI अस्माद् ईश्वरानुग्रहेण विशेषं विशेषं दानम् अस्मासु प्राप्तेषु सत्यु कोपि यदि भविष्यद्वाक्यं वदति तर्हि प्रत्ययस्य परिमाणानुसारतः स तद् वद्धतु;

VII यद्या यदि कश्चित् सेवनकारी भवति तर्हि स तत्सेवनं करोतु; अथवा यदि कश्चिद् अध्यापयिता भवति तर्हि सोदध्यापयतु;

VIII तथा य उपदेष्टा भवति स उपदेशतु यश्च दाता स सरलतया ददातु यस्त्वयिपतिः स यत्नेनाधिपतित्वं करोतु यश्च दयालुः स हृष्टमनसा दयताम्।

IX अपरञ्च युष्माङ्क प्रेम कापात्यवर्जितं भवतु यद् अभद्रं तद् ऋतीयध्वं यच्य भद्रं तस्मिन् अनुरज्यध्वम्।

X अपरं भ्रातृत्वप्रेमान् परस्परं प्रीयध्वं समादराद् एकोडपरजनं श्रेष्ठं जातीयध्वम्।

XI तथा कार्यं निरालस्या मनसि य सोद्योगाः सन्तः प्रभुं सेवध्वम्।

XII अपरं प्रत्याशायाम् आनन्दिता दुःखसमये य धैर्ययुक्ता भवत; प्रार्थनायां सततं प्रवर्त्तध्वं।

XIII पवित्राणां दीनतां दूरीकुरुध्वम् अतिथिसेवायाम् अनुरज्यध्वम्।

XIV ये जना युष्मान् ताडयन्ति तान् आशीषं वदत शापम् अदद्या दद्धध्वमाशीषम्।

XV ये जना आनन्दन्ति तैः सार्हं आनन्दत ये य रुदन्ति तैः सह रुदिता।

XVI अपरञ्च युष्माङ्क मनसां परस्परम् एकोभावो भवतु; अपरम् उच्यपदम् अनाकाङ्क्ष्य नीयलोकैः सहायि मार्दवम् आचरत; स्वान् ज्ञानिनो न मन्यध्वं।

XVII परस्माद् अपकारं प्रायापि परं नापुकुरता सर्वेषां दृष्टिनो यत् क्रमोत्तमं तदेव कुरता।

XVIII यदि भवितुं शक्यते तर्हि यथाशक्ति सर्वलोकैः सह निर्विरोधेन कालं यापयत।

XIX हे प्रियबन्धवः, कस्मैचिद् अपकारस्य समुद्यितं ददृशं स्वयं न ददृशं, किन्त्वीश्वरीयकोघाय स्थानं दत्त यतो लिखितमारते परमेश्वरः कथयति, दानं फलस्य मत्कर्म सूचितं प्रददायन्तः।

XX ઇતિકારણાદ રિપુ ર્થિં ક્ષુધાર્તસે તરહી તં તં પ્રભોજ્યા તથા ર્થિં તૃષાર્ત: સ્યાત્ તરહી તં પરિપાયયા તેન તં મસ્તકે તસ્ય જવલદઞ્ચિની નિધાસ્યસિ।

XXI કુક્કિયા પરાજિતા ન સન્ત ઉત્તમક્કિયા કુક્કિયાં પરાજયતા।

XIII

I યુભાક્મ એકેક્જન: શાસનપદસ્ય નિધનો ભવતુ યતો યાનિ શાસનપદાનિ સન્તિ તાનિ સર્વાણીશ્વરેણ સ્થાપિતાનિ; ઈશ્વરં વિના પદસ્થાપનં ન ભવતિ।

II ઇતિ હેતો: શાસનપદસ્ય યત્ત પ્રાતિકૂલ્યં તદ્ ઈશ્વરીયનિરૂપણસ્ય પ્રાતિકૂલ્યમેવ; અપરં યે પ્રાતિકૂલ્યમું આચરન્તિ તે સ્વેચ્છાં સમુચ્ચિતં દાર્ડ સ્વયમેવ ઘટયન્તે।

III શાસ્ત્રાં સદાચારિણાં ભયપ્રદો નહિ દુરાચારિણામેવ ભયપ્રદો ભવતિ; તં કિ તસ્માન્ નિર્ભયો ભવિતુમ્ ઈચ્છસ્યિ? તરહી સત્કર્માચયર, તસ્માદ્ યશો લખ્યસે,

IV યતસ્તવ સદાચારણાય ઈશ્વરસ્ય ભૂત્યોડસ્તિ કિન્તુ ર્થિં કુક્મર્યાચરસિ તરહી તં શક્ષસ્વ યતઃ સ નિર્થક્ ખંડું ન ધારયતિ: કુક્મર્યાચરણાં સમુચ્ચિતં દાર્ડયિતુમ્ સ ઈશ્વરસ્ય દાર્ડયબૃત્ય એવા।

V અતેએવ કેવલદારભયાનહિ કિન્તુ સદસ્થોધાદપિ તસ્ય વશેન ભવિતવ્યાં

VI એતેસ્માદ્ યુભાક્મ રાજકોરણાભ્યયુચિતં યસ્માદ્ યે કરે ગૃહિન્તિ ત ઈશ્વરસ્ય કિઝ્રા ભૂત્વા સતતમ્ એતેસ્મિન્ કર્મણિ નિવિષાસ્તિષ્ઠન્તિ।

VII અસ્માત્ કરગ્રાહિણે કરે દત્ત, તથા શુલ્કગ્રાહિણે શુલ્ક દત્ત, અપરં યસ્માદ્ ભેતવ્યં તસ્માદ્ બિભીત, યશ્ચ સમાદારણીયસં સમાદ્ર્યિધમ્: ઈત્યં યસ્ય યત્ત પ્રાપ્તં તત્ત તસ્મૈ દત્તા।

VIII યુભાક્મ પરસ્પરં પ્રેમ વિના દન્યત્ કિમપિ દેયમ્ અણાં ન ભવતુ, યતો ય: પરસ્મિન્ પ્રેમ કરોતિ તેન વ્યવસ્થા સિદ્ધયતિ।

IX વસ્તુતિ: પરદારાનું મા ગચ્છ, નરહત્યાં મા કાર્ષીઃ, ચૈર્ય મા કાર્ષીઃ, મિથ્યાસાક્ષયં મા દેહિ, લોભં મા કાર્ષીઃ, એતાઃ સર્વાં આજા એતાભ્યો ભિજા યા કાચિદ્ આજાસ્તિ સાપિ સ્વસભીપવાસિનિ સ્વવત્તુ પ્રેમ કુર્વિત્યનેન વચ્ચનેન વેદિતા॥

X યતઃ પ્રેમ સમીપવાસિનોડશુભં ન જનયતિ તસ્માત્ પ્રેમના સર્વાં વ્યવસ્થા પાલ્યતે।

XI પ્રત્યયીભવનકાલેડસ્માક્ પરિત્રાણસ્ય સમીપાદ્ ઇદાનીં તસ્ય સમીપાદ્ અવ્યવહિતં; અતઃ સમયં વિવિચ્યાસ્માભિ: સામ્રાત્મું અવયમેવ નિદ્રાશો જાગત્વયાં।

XII બહુતરા યામિની ગતા પ્રભાતં સન્ત્રિષ્ટિ પ્રાપ્તં તસ્માત્ત તામસીયા: ક્ષિયા: પરિત્યજ્યાસ્માભિ વર્સસીરીયા સજ્જા પરિધાતવ્યા॥

XIII અતો હેતો વિદ્યા વિહિતં સદાચારણામ્ આચરિષ્યામઃ રઝરસો મન્તત્વં લમ્પટત્વં કામુકત્વં વિવાદ ઈચ્છાયૈતાનિ પરિત્યક્ષયામઃ।

XIV યૂધ્યં પ્રભુયીશુખ્રીષ્ટરૂપ્ પરિચ્છદ્યં પરિધદ્યં સુખાભિલાષ્પૂરણાય શારીરિકાચરણાં માચરતા।

XIV

I યો જનોડૃદ્વિવિશ્વાસસં યુભાક્મ સર્જિનં કુરણ કિન્તુ સન્દેહવિચારાર્થ નહિં।

II યતો નિષિદ્ધું કિમપિ બાધદ્વયં નાસ્તિ, કસ્યચિજ્જનસ્ય પ્રત્યય એતાદ્શો વિદ્યતે કિન્તુવદૃદ્વિવિશ્વાસ: કશ્ચિદ્પરો જન: કેવલં શાર્ક ભુડુકાં।

III તરહી યો જન: સાધારણાં દ્વય્ય ભુડુક્તે સ વિશેષદ્વયભોક્તારં નાવજનીયાત્ત તથા વિશેષદ્વયભોક્તાપિ સાધારણદ્વયભોક્તારં દોષિણાં ન કુર્ચ્છાત્તુ, યસ્માદ્ ઈશ્વરસ્તમ્ અગૃહ્ણાત્ત।

IV હે પરદાસરસ્ય દૂષ્યિતસ્તવં કિ? નિજપ્રભો: સમીપે તેન પદસ્થેન પદચ્યુતેન વા ભવિતવ્યં સ ચ પદસ્થ એવ ભવિષ્યતિ યત ઈશ્વરસ્તં પદસ્થં કર્તુ શક્નોત્તિ।

V અપરાશ્ર કશ્ચિજ્જનો દિનાદ્ દિનં વિશેષં મન્યતે કશ્ચિનું સર્વાણિ દિનાનિ સમાનાનિ મન્યતે, એકેકો જન: સ્વીયમનસિ વિવિચ્ય નિશ્ચિનોત્તુ।

VI યો જન: કિશ્ચન દિનં વિશેષં મન્યતે સ પ્રભુભક્ત્યા તનુ મન્યતે, યશ્ચ જન: કિમપિ દિનં વિશેષં ન મન્યતે સોડપિ પ્રભુભક્ત્યા તનુ મન્યતે, અપરાશ્ર ય: સર્વાણિ બક્ષયદ્વયાણિ ભુડુક્તે સ પ્રભુભક્ત્યા તાનિ ભુડુક્તે યત: સ ઈશ્વરં ધન્ય વક્તિ, યશ્ચ ન ભુડુક્તે સોડપિ પ્રભુભક્ત્યૈવ ન ભુસાન ઈશ્વરં ધન્ય ભૂતો।

VII अपरम् अस्माकं कश्चित् निजनिभितं प्राणान् धारयति निजनिभितं मियते वा तत्र;

VIII किन्तु यदि वयं प्राणान् धारयामस्तर्हि प्रभुनिभितं धारयामः, यदि य प्राणान् त्यजामस्तर्हि प्रभुनिभितं त्यजामः, अतअेव ज्ञवने मरणे वा वयं प्रबोरेवास्महे

IX यथो ज्ञवन्तो मृताश्चेत्युभयेषां लोकानां प्रभुत्वप्राप्त्यर्थं खीषो मृत उत्थितः पुनर्ज्ञवितश्चा

X किन्तु त्वं निजं भ्रातरं कुतो दूषयसि? तथा त्वं निजं भ्रातरं कुतस्तुर्थं ज्ञानासि? खीषस्य विचारसिंहासनस्य सम्मुखे सर्वेषां रसमाभिरुपस्थातव्यं;

XI यादृशं लिपितम् आस्ते, परेशः शपथं कुर्वन् वाक्यमेतत् पुरावदत्वं सर्वो जनः समीपे मे जानुपातं करिष्यति ज्ञिहैकैका तथेशस्य निन्दत्वं स्वीकरिष्यति।

XII अतअेव ईश्वरसमीपेऽस्माकम् एकैकर्जनेन निजा कथा कथयितव्या।

XIII ईत्यं सति वयम् अद्यारब्धं परस्परं न दूषयन्तः स्वभातु विन्दो व्याघातो वा यत्र जायेत तादृशीमीडां कुर्महीँ।

XIV किमपि वस्तु स्वभावतो नाशुचि भवतीत्यहं जाने तथा प्रलुना यशुप्रीष्टेनापि निक्षितं जाने, किन्तु यो जनो यद् द्रव्यम् अपवित्रं जानीत तस्य कृते तद् अपवित्रम् आस्ते।

XV अतअेव तव भक्ष्यद्रव्येण तव भ्राता शोकान्वितो भवति तर्हि त्वं भ्रातरं प्रति प्रेम्ना नायरसि। खीषो यस्य कृते स्वप्राणान् व्यषितवान् त्वं निजेन भक्ष्यद्रव्येण तं न नाशय।

XVI अपरं युभाकम् उत्तमं कर्म निन्दितं न भवतु।

XVII भक्ष्यं पेप्तेश्वरराज्यस्य सारो नहि, किन्तु पुण्यं शान्तिश्च पवित्रेणात्मना जात आनन्दश्च।

XVIII एते यो जनः खीषं सेवते, स एवेश्वरस्य तुष्टिकरो मनुष्येश्च सुख्यातः।

XIX अतअेव येनास्माकं सर्वेषां परस्परम् एक्यां निष्ठा य जायते तदेवास्मालि यत्तितव्यं।

XX भक्ष्यार्थम् ईश्वरस्य कर्माणां हानिं मा जनयतः; सर्वं वस्तु पवित्रमिति सत्यं तथापि यो जनो यद् भुक्त्वा विन्दनं लभते तदर्थं तद् भद्रं नहि।

XXI तव मांसभक्षणसुरापानादिभिः कियाभि यदि तव भ्रातुः पादस्थलनं विन्दो वा चाक्षत्वं वा जायते तर्हि तद्वोजनपानयोस्त्वागो भद्रः।

XXII यदि तव प्रत्यपस्तिष्ठति तर्हि ईश्वरस्य गोयरे स्वान्तरे तं गोपय; यो जनः स्वमतेन स्वं दोषिणां न करोति स एव धन्यः।

XXIII किन्तु यः कश्चित् संशयं भुद्भ्रजेऽर्थात् न प्रतीत्य भुद्भ्रजे, स एवावश्यं दण्डार्हो भविष्यति, यतो यत् प्रत्यपञ्चं नहि तदेव पापमयं भवति।

XV

I बलवद्विरसमालि दुर्बलानां दौर्बल्यं सोढत्व्यं न य स्वेषाम् इष्टाचार आयरितव्यः।

II अस्माकम् एकैको जनः स्वसमीपवासिनो हितार्थं निष्ठार्थञ्च तस्यैवेषाचारम् आयरतु।

III यतः खीषोपपि निजेष्टाचारं नायरितवान् यथा लिपितम् आस्ते, त्वन्निन्दकगणस्यैव निन्दाभि निन्दितोऽस्मयाङ्।

IV अपरस्य वयं यत् सहिष्णुतासान्त्वनयो र्जनकेन शास्त्रेण प्रत्याशां लभेमहि तन्निभितं पूर्वकाले लिपितानि सर्ववयनाच्यस्माकम् उपदेशार्थमेव लिपिष्ये।

V सहिष्णुतासान्त्वनयोराकरो य ईश्वरः स एवं करोतु यत् प्रभु यशुप्रीष्ट इव युभाकम् एकैकर्जनोऽन्यजनेन सार्वं मनस एक्याम् आयरेत्।

VI यूपञ्च सर्वं एकचित्ता भूत्वा मुपैकेनेवास्मत्प्रभुयशुप्रीष्टस्य पितुरीश्वरस्य गुणान् कीर्तयेता।

VII अपरम् ईश्वरस्य महिमः प्रकाशार्थं खीषो यथा युभान् प्रत्यगृह्णात् तथा युभाकमेको जनोऽन्यजनं प्रतिगृह्णातु।

VIII यथा लिपितम् आस्ते, अतोऽहं सम्मुखे तिष्ठन् लिन्नदेशनिवासिनां स्तुवन्स्त्वां परिगास्यामि तव नाम्नि परेश्वर॥

IX તસ્ય દ્યાલુત્વાચ્ય ભિન્નજાતીયા યદ્ય ઈશ્વરસ્ય ગુણાનું કીર્તયેયુસ્તાર્થ્ય યીશુઃ ખ્રીષ્ટસ્તવકછેદનિયમસ્ય નિઘોડભવદું ઈત્યહં વદામિ પથા લિખિતમું આસ્તે, અતોડહં સમુપે તિષ્ઠનું ભિન્નદેશનિવાસિનાંનાં સુંવસ્તવાં પરિગાસ્યામિ તવ નામિ પરેશ્વરાનાં

X અપરમપિ લિખિતમું આસ્તે, હે અન્યજાતયો યૂયં સામં નન્દત તજજનૈઃ।

XI પુનશ્ચ લિખિતમું આસ્તે, હે સર્વદિશિનો યૂયં ધન્યં બૂત પરેશ્વરં હે તેદીયનરા યૂયં કુરાધં તત્પરશંસનાં॥

XII અપર યીશાયિયોડપિ લિખેલું, યીશયસ્ય તુ યત્ મૂલં તત્પ્રકાશિષ્યતે તદા સર્વજાતીયનૃણાંનું શાસક: સમુદૈષ્યતિ તત્ત્વાનું દિશિલોકૈશ્વ્ર પ્રત્યાશા પ્રકરિષ્યતો॥

XIII અતએવ યૂયં પવિત્રસ્યાત્મનન: પ્રભાવાદું યત્ સમ્પૂર્ણાં પ્રત્યાશાં લખસધે તદર્થે તત્પત્રયાશાજનક ઈશ્વર: પ્રત્યયેન યુભાનું શાન્ત્યાનનાભ્યાંનાં સમ્પૂર્ણાનું કરોતું

XIV હે ભ્રાતરો યૂયં સદ્ગ્રાવયુક્તાઃ સર્વપ્રકારેણ જાનેન ચ સમૂર્ણાઃ પરસ્પરોપદેશો ચ તત્પરા ઈત્યહં નિશ્ચિતં જાનામિ,

XV તથાયાં યત્ પ્રગલભતરો ભવનું યુભાનું પ્રબોધયામિ તસ્યૈકું કારણમિદું।

XVI ભિન્નજાતીયા: પવિત્રેણાત્મના પાવિત્રનૈવેદ્યપા ભૂત્વા યદ્ય ગ્રાહ્યા ભવેયુસ્તન્નિમિત્તમહમું ઈશ્વરસ્ય સુસંવાદું પ્રચારયિતું ભિન્નજાતીયાનાં મધ્યે યીશુખ્રીષ્ટસ્ય સેવકત્વં દાનં ઈશ્વરાત્ લખ્યવાનાસ્મિ

XVII ઈશ્વરં પ્રતિ યીશુખ્રીષ્ટેન મમ શ્લાઘાકરણસ્ય કારણમું આસ્તે।

XVIII ભિન્નદેશિન આજાગ્રાહિણાઃ કર્તું ખીષો વાક્યેન કિયયા ચ, આશ્રાર્થલક્ષણૈશ્વ્યિત્રકિયામિઃ પવિત્રસ્યાત્મનન: પ્રભાવેન ચ યાનિ કર્માણિ મયા સાખિતવાનું

XIX કેવલં તાનેવ વિનાન્યસ્ય કસ્યચિત્ત કર્માણો વર્ણનાં કર્તું પ્રગલભો ન ભવામિ તસ્માત્ આ યિરુશાલમ ઇલ્લારીકું યાવત્ સર્વત્ર ખ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદું પ્રાચારયાં

XX અન્યેન નિયિતાયાં ભિત્તાવહં યત્ નિયિતોમિ તન્ત્રિમિતં યત્ યત્ સ્થાને ખ્રીષ્ટસ્ય નામ કદાપિ કેનાપિ ન જાપિતં તત્ તત્ ત્રસુસંવાદું પ્રચારયિતું અહં યતો

XXI યાદૃશં લિખિતમું આસ્તે, યૈ વાર્તા તસ્ય ન પ્રાપ્તા દર્શનં તૈસ્તુ લખ્યતો યૈશ્વ નૈવ શ્રુતં કિઞ્ચિત્ત બોલું શક્યન્તિ તે જનાઃ॥

XXII તસ્માદું યુભત્સમીપગમનાદું અહં મુહુર્મુહુ નિવારિતોડભવં

XXIII કિન્તિવાદાનીમું અત્ પ્રદેશ્યુ મયા ન ગતં સ્થાનં કિમપિ નાવશિષ્યતે યુભત્સમીપં ગન્તું બહુવત્સરાનારબ્ય મામકીનાકુદ્ધક્ષા ચ વિદ્યત ઇતિ હેતો:

XXIV સ્પાનિયાદેશગમનકાલેડહં યુભનું યુભાનું આલોકિષ્યે, તત: પરં યુભત્સમ્ભાષણેન તૃપ્તિ પરિલભ્ય તેદેશગમનાર્થ્ય યુભાનિ વિર્સંજયિષ્યે, ઈદૃશ્યો મદીયા પ્રત્યાશા વિદ્યતો

XXV કિન્તુ સામ્રાતં પવિત્રલોકાનાં સેવનાય યિરુશાલમનગરં રજામિ।

XXVI યતો યિરુશાલમસ્થપવિત્રલોકાનાં મધ્યે યે દરિદ્રા અર્થવિશ્રાણનેન તાનુપકર્તું માકિદનિયાદેશીયા આખાયાદેશીયાશ્ર્ય લોકા ઐચ્છણ્યું

XXVII એથા તેથાં સંહિષ્યા યતસે તેથામું અણિન: સન્તિ યતો હેતો ભિન્નજાતીયા યેષાં પરમાર્થસ્યાંશિનો જાતા ઐહિકવિષ્ય તેથામુપકારસ્તે: કર્તવ્ય:।

XXVIII અતો મયા તત્ કર્મ સાધયિત્વા તસ્મિનું ફ્લે તેબ્ધઃ સમર્પિતે યુભનું યુભાનું સ્પાનિયાદેશો ગમિષ્યતે

XXIX યુભત્સમીપે મયાગમનસામયે ખ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદ્ય પૂર્ણવરેણ સમબલિત: સન્તું અહમું આગમિષ્યામિ ઇતિ મયા જાયતો

XXX હે ભાતૃગાશ પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય નામના પવિત્રસ્યાત્મનાન: પ્રેમના ચ વિનયેડહં

XXXI યિહૃદાદેશસ્થાનામું અવિશ્યાસિલોકાનાં કરેભ્યો યદહં રક્ષણ લભેય મદીયતેન સેવનકર્મણાં ચ યદ્ય યિરુશાલમસ્થા: પવિત્રલોકાસ્તુષ્યેયું,

XXXII તદર્થ્ય યૂયં મતકૃત ઈશ્વરાય પ્રાર્થયમાણાં યતધં તેનાહમું ઈશ્વરેચ્છયા સાનનં યુભત્સમીપં ગત્વા યુભાનિ: સહિત: પ્રાણાનું આયાધિયિતું પારયિષ્યામિ

XXXIII શાન્તિદાયક ઈશ્વરો યુભાં સર્વોષાં સર્વી ભૂયાત્પુ ઇતિ

XVI

- I કિકીયાનગરીયધર્મસમાજસ્ય પરિચારિકા યા ફેલીનામિકાસમાકું ધર્મભગિની તસ્યા: કૃતેડહું યુષ્માનું નિવેદ્યામિ,
- II યૂધું તાં પ્રભુમાશ્રિતાં વિજાય તસ્યા આતિથ્ય પવિત્રલોકાઈ કુરુધ્વં, યુષ્મતતસ્તસ્યા ય ઉપકારો ભવિતું શક્યોતિ તં કુરુધ્વં, યસ્માત્ તયા બહૂનાં મમ ચોપકાર: કૃતઃ|
- III અપરઞ્ચ ખ્રીષ્ટસ્ય યોશો: કર્માણિ મમ સહકારિણૌ મમ પ્રાણરક્ષાર્થાં સ્વપ્રાણાનું પણીકૃતવન્તૌ યૌ પ્રિક્ષિલ્લાક્ષીલૌ તૌ મમ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વં|
- IV તાત્યામું ઉપકારાપિઃ કેવલ મયા સ્વીકર્તાવિત્તિ નહિ ભિન્નદેશીયૈ: સર્વધર્મસમાજૈરપિ|
- V અપરઞ્ચ તથો ગૃહે સ્થિતાનું ધર્મસમાજલોકાનું મમ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વં તદ્દત્તાશિયાદેશે ખ્રીષ્ટસ્ય પક્ષે પ્રથમજાતફલસ્વરૂપો ય ઇપેનિતનામા મમ પ્રિયબધુસ્તમપિ મમ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વં|
- VI અપરે બહુશ્રમેણાસમાનું અસેવત યા મારિયમું તામપિ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વં|
- VII અપરઞ્ચ પ્રેરિતેષું ઘ્યાતકીર્તી મદજે ખ્રીષ્ટાશ્રિતૌ મમ સ્વજાતીયૌ સહબદિનૌ ચ યાવાન્દ્રનીક્યુનિયૌ તૌ મમ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વં|
- VIII તથા પ્રભૌ મત્રિયતમમું આમિલ્યમપિ મમ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વં|
- IX અપરે ખ્રીષ્ટસેવાયાં મમ સહકારિણમું ઊદ્ધર્બાણં મમ પ્રિયતમં સાપુચ્છ મમ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વં|
- X અપરે ખ્રીષ્ટેન પરીક્ષિતમું આપિલ્લિં મમ નમસ્કારં વદત, આરિષ્ટબૂલસ્ય પરિજનાંશ્વ મમ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વં|
- XI અપરે મમ જ્ઞાતિ ડેરોઇયોનં મમ નમસ્કારં વદત, તથા નાર્કિસ્સસ્ય પરિવારાણાં મધ્યે યે પ્રભુમાશ્રિતાસ્તાનું મમ નમસ્કારં વદતા|
- XII અપરે પ્રભો: સેવાયાં પરિશ્રમકારિણ્યૌ ગુરુનાત્રુફોષે મમ નમસ્કારં વદત, તથા પ્રભો: સેવાયામું અત્યન્તં પરિશ્રમકારિણી યા પ્રિયા પર્વિસ્તાં નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વં|
- XIII અપરે પ્રભોરભિરાધિતં રૂઢું મમ ધર્મમાતા યા તસ્ય માતા તામપિ નમસ્કારં વદતા|
- XIV અપરમું અસુંકૃતં ફિલ્ગોનં હર્મસ પાત્રં હર્મિસ્મું અનેતાં સંક્રિબ્રતૃગણાંશ્વ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વં|
- XV અપરે ફિલલગો યૂષિયા નીરિયતસ્ય ભગિન્યલુમા ચૈતાનું એતૈ: સાર્દ્દ ચાવન્ત: પવિત્રલોકા આસતે તાનપિ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વં|
- XVI યૂધું પરસ્પર પવિત્રચુમ્બનેન નમસ્કુરુધ્વં ખ્રીષ્ટસ્ય ધર્મસમાજગણો યુષ્માનું નમસ્કુરુતે|
- XVII હુભાત્રો યુષ્માનું વિનયેદહું યુષ્માભિ ર્યા શિક્ષા લબ્ધા તામું અતિકૃષ્ય યે વિશ્ઠેદાનું વિનાંશ્વ કુર્વન્તિ તાનું નિશ્ચિન્નત તેથાં સર્જું વર્જયત ચા|
- XVIII યતસ્તાદ્શાસ્ત્રાં લોકા અસ્માકું પ્રભો ર્યોશુખ્રીષ્ટસ્ય દાસા ઇતિ નહિ કિન્તુ સ્વોદરસ્પૈવ દાસાઃ; અપરં પ્રણયવયનૈ મર્યુચ્યાઙ્કૈશ્ર સરલલોકાનાં મનાંસિ મોહયનિ|
- XIX યુષ્માકુમું આજાગ્રાહિતં સર્વત્ર સર્વોત્તમાં જ્ઞાતિં તતોડહું યુષ્માસુ સાનન્દોદભવં તથાપિ યૂધું યત્ત સત્કાનેન શાનિનું: કુશાનેં ચાત્પરા ભવેતેતિ મમાભિલાષઃ|
- XX અધિકન્તુ શાન્તિદાયક ઈશ્વરઃ શૈતાનમું અવિલમ્બં યુષ્માકું પદાનામું અધો મર્દિષ્યતિ અસ્માકું પ્રભુ ર્યોશુખ્રીષ્ટો યુષ્માસુ પ્રસાદું ક્ષિયાતું ઇતિ|
- XXI મમ સહકારી તીમથિયો મમ જ્ઞાતયો લુક્કિયો યાસોનું સોસિપાત્રશ્રેમે યુષ્માનું નમસ્કુર્વન્તો|
- XXII અપરમું અનેતપ્તાલેખકસ્તર્તિયામાહમપિ પ્રભો નોભાનું યુષ્માનું નમસ્કરોમ્ભે|
- XXIII તથા કૃત્સનધર્મસમાજસ્ય મમ ચાતિથ્યકારી ગાયો યુષ્માનું નમસ્કરોતિં અપરમું અનેતત્તગરસ્ય ધનરક્ષક ઈરાસ્તાઃ ક્ષાર્તનામકશ્યોકો ભ્રાતા તાવપિ યુષ્માનું નમસ્કુરતાઃ|
- XXIV અસ્માકું પ્રભુ ર્યોશુખ્રીષ્ટો યુષ્માસુ સર્વોત્પુષુ પ્રસાદું ક્ષિયાતું ઇતિ|
- XXV પૂર્વકાલિક્યુગેષુ પ્રચછન્ના યા મન્ત્રણાધુના પ્રકાશિતા ભૂત્વા ભવિષ્યદ્વાદિલિભિતગ્રન્થગણાસ્ય પ્રમાણાદ્ય વિશ્વાસેન ગ્રહણાર્થ સદાતનસ્યેશ્રરસ્યાજ્ઞાયા સર્વેદીયલોકાનું જ્ઞાપયતે|
- XXVI તસ્યા મન્ત્રણાયા જ્ઞાનાં લબ્ધા મયા ય: સુસંવાદો ર્યોશુખ્રીષ્ટમધિ પ્રચાર્યતે, તદ્દનુસારાદ્ય યુષ્માનું ધર્મો સુસ્થિરાનું કર્યું સમર્થો યોડદ્વિત્યઃ|
- XXVII સર્વજ્ઞ ઈશ્વરસ્તસ્ય ધન્યવાદો ર્યોશુખ્રીષ્ટેન સન્તતં ભૂયાતું ઇતિ|

૧ કરિન્થિન: પત્રં

I યાવન્ત: પવિત્રા લોકા: સેખામું અસ્માકાજ્ઞ વસતિસ્થાનેષ્વરસ્માકું પ્રભો રીશો: ખ્રીષ્ટસ્ય નામા પ્રાર્થયન્તે
તૈ: સહાહૂતાનાં ખ્રીષ્ટેન યોશુના પવિત્રીકૃતાનાં લોકાનાં ચ ઈશ્વરીયધર્મસમાજ: કરિન્થનગરે વિદ્યતે

II તં પ્રતીશ્વરસ્યેચ્છાહૂતો યોશુપ્રીષ્ટસ્ય પ્રેરિત: પૌલ: સોસ્થિનિનામા ભ્રાતા ચ પત્રં લિખતિ

III અસ્માકું પિત્રેશ્વરેણ પ્રભુના યોશુપ્રીષ્ટેન ચ પ્રસાદઃ શાન્તિશ્રી યુષ્મભ્રમ દીયતાં

IV ઈશ્વરો યોશુપ્રીષ્ટેન યુષ્માનું પ્રતિ પ્રસાદ પ્રકાશિતવાનું તસ્માદં યુષ્માનિમિત્તં સર્વદા મદીયેશ્વરં ઘન્ય
વદામિ

V ખ્રીષ્ટસ્મબન્ધીયં સાક્ષયં યુષ્માકું મધ્યે યેન પ્રકારેણ સપ્રમાશમૂં અભવતુ

VI તેન યૂંં ખ્રીષ્ટાત્ સર્વવિધવકૃતાજાનાદીનિ સર્વધનાનિ લબ્ધવન્તાઃ

VII તતોડસ્મત્રભો યોશુપ્રીષ્ટસ્ય પુનરાગમનાં પ્રતીક્ષમાણાનાં યુષ્માકું કર્સ્યાપિ વરસ્યાભાવો ન ભવતિ

VIII અપરમું અસ્માકું પ્રભો યોશુપ્રીષ્ટસ્ય દિવસે યૂંં યન્ત્રીક્ષા ભવતે તર્થ્યે સચેવ યાવદન્તં યુષ્માનું

સુસ્થિરાનું કરિષ્યતિ

IX ચ ઈશ્વર: સ્વપુત્રસ્યાસ્મત્રભો યોશુપ્રીષ્ટસ્યાંશિનિ: કર્તું યુષ્માનું આહૂતવાનું સ વિશ્વસનીયઃ

X હે ભાતરઃ, અસ્માકું પ્રભુયોશુપ્રીષ્ટસ્ય નામા યુષ્માનું વિનયેડહં સર્વે રૂષ્માભિરેકરૂપાણિ વાક્યાનિ
કથનાં યુષ્મન્મધ્ય બિન્નસર્જાતા ન ભવતનું માનોવિચારયોરેક્યેન યુષ્માકું સિદ્ધત્વં ભવતુ

XI હે મમ ભાતરો યુષ્મન્મધ્યે વિવાદા જાતા ઇતિ વાર્તામહું કલોઓઃ: પરિજનૈ જાઈપિતઃ।

XII મમાભિપ્રેતમિંદું યુષ્માકું કશ્યિત્ક કશ્યિદ્વ વદતિ પૌલસ્ય શિષ્યોડહમ્ આપલો: શિષ્યોડહકું: શિષ્યોડહં
ખ્રીષ્ટસ્ય શિષ્યોડહમિતિ ચા

XIII ખ્રીષ્ટસ્ય કિ વિબેદ: ફૂત: ? પૌલ: કિ યુષ્માલ્કૃતે કુશો હતા: ? પૌલસ્ય નામા વા યૂંં કિ મજિજતાઃ ?

XIV કિંભગાયો વિના યુષ્માકું મધ્યેદન્ય: કોડપિ મધ્યા ન મજિજત ઇતિ હેતોરહમ્ ઈશ્વરં ઘન્યં વદામિ

XV એતેન મમ નામા માનવા મધ્ય મજિજતા ઇતિ વક્તું કેનાપિ ન શકતો

XVI અપરં સ્તિફાનસ્ય પરિજના મધ્ય મજિજતસ્તદંચ: કશ્યિદ્વ યન્મયા મજિજતસ્તદં ન વેદ્ધિ

XVII ખ્રીષ્ટેનાહું મજિજજનાર્થ ન પ્રેરિત: કિન્તુ સુસંવાદસ્ય પ્રચારાર્થમેવ; સોડપિ વાક્પટુતયા મધ્યા ન
પ્રચારિતયઃ, યતસ્તથા પ્રચારિતે ખ્રીષ્ટસ્ય કુશો મૃદ્યુ: ફલહીનો ભવિષ્યતિ

XVIII યતો હેતુ યો વિનશયનિ તે તાં કુશસ્ય વાર્તા પ્રલાપમિત મન્યન્તે કિંજુ પરિત્રાણં લભમાનેષ્વરસ્માસુ
સા ઈશ્વરીયશક્તિસ્વરૂપા

XIX તસ્માદિતથ્ય લિખિતમાર્ત્તે, જ્ઞાનવતાન્તુ યત્ત જ્ઞાનં તન્મયા નાશયિષ્યતો વિલોપયિષ્યતે તદ્દદ બુદ્ધિ
બદ્ધિમતાં મધ્યા॥

XX જ્ઞાની કુત્ર? શાસ્ત્રી વા કુત્ર? ઈહલોકસ્ય વિચારતત્પરો વા કુત્ર? ઈહલોકસ્ય જ્ઞાનં કિમીશ્વરેણ મોહીકૃતં
નહિ?

XXI ઈશ્વરસ્ય જ્ઞાનાદ્ય ઈહલોકસ્ય માનવા: સ્વજ્ઞાનેશ્વરસ્ય તત્વબોધં ન પ્રાપ્તવન્તસ્તસ્માદ્ ઈશ્વર:
પ્રચારરૂપણા પ્રલાપેન વિશ્વાસિન: પરિત્રાણું રોધિતવાનું

XXII યિહૂદીયલોકા લક્ષણાનિ દિદ્ધક્ષાનિ બિજ્ઞદેશીયલોકાસુ વિદ્યાં મૃગયન્તે,

XXIII વયાજુ કુશો હતાં ખ્રીષ્ટે પ્રચારયામઃ તસ્ય પ્રચારો યિહૂદીયૈ વિર્દન ઈવ બિજ્ઞદેશીયૈશ્રુ પ્રલાપ ઈવ મન્યતે,

XXIV કિન્તુ યિહૂદીયાનાં બિજ્ઞદેશીયાનાં મધ્યે યે આહૂતાસેષુ સ ખ્રીષ્ટ
ઈશ્વરીયશક્તિરિચેશ્વરીયજ્ઞાનભિવ ચ પ્રકાશતે

XXV યતે ઈશ્વરે ય: પ્રલાપ આરોધતે સ માનવાતિરિકં જ્ઞાનમેવ યચ્ચ દૈર્ઘ્યલ્યમ્ ઈશ્વર આરોધતે તત્ત
માનવાતિરિકં બલમેવા

XXVI હે ભાતરઃ, આહૂતયુષ્મદ્રાણો યખ્માભિરાલોક્યતાં તન્મધ્યે સાંસારિકજ્ઞાનેન જ્ઞાનવન્ત: પરાક્રમિણો વા
કુલીના વા બહુવો ન વિદ્યન્તો

XXVII યત ઈશ્વરો જ્ઞાનવતસ્ત્રપથિતું મૂર્ખલોકાનું રોચિતવાનું બલાનિ ચ તપથિતુમ્ભું ઈશ્વરો દુર્બ્લવાનું રોચિતવાનું

XXVIII તથા વર્તમાનલોકાનું સંસ્કૃતિભ્રષ્ટાનું કર્તુમ્ભું ઈશ્વરો જગતોપકુષ્ટાનું હેયાનું અવર્તમાનાંશ્રાબિરોચિતવાનું

XXIX તત ઈશ્વરરસ્ય સાક્ષત્કૃતીનાંયાત્મશ્લાઘા ન કર્તવ્યા

XXX ધૂપઅંત્ર તસ્માત્ પ્રીષ્ટે ગીશૌ સંસ્કૃતિં પ્રાપ્તવન્તઃ સ ઈશ્વરાદ્ય ધૂખાંક જ્ઞાનં પુણ્યં પવિત્રત્વં મુક્તિશ્રદ્ધાત્ત્વા

XXXI અતએવ યદ્ધ્રદ્ધ લિખિતમાસ્તે તદ્ધત્તઃ ય: કણ્ઠિત શ્લાઘમાનઃ સ્યાત્કૃત્ય શ્લાઘતાં પ્રભુના સ હિ

II

I હે ભ્રાતરો ધૂખતસમીપે મમાગમનકાલેડહું વક્તૃતાયા વિદ્યાયા વા નૈપુણેનેશ્વરરસ્ય સાક્ષયં પ્રચારિતવાનું તરહિ:

II પઠો ચીશુખ્રીએં તરસ્ય કુશે હતત્વઅં વિના નાન્યતુ કિમપિ ધૂખનન્મધે જ્ઞાપથિતું વિહિતં બુદ્ધવાનું

III અપરાજ્ઞતીવ દૌર્બલ્યભીતિકમ્પધ્યક્તો ધૂખાલિઃ સાદ્ર્ભમાસં

IV અપરં ધૂખાંક વિશ્વાસો યથ્માનુષિકજ્ઞાનરસ્ય ફુલં ન ભવેતું કિન્ત્વીશ્વરીધશક્તો: ફુલં ભવેતું

V તદ્ધર્ય મમ વક્તૃતા મદીયપ્રચારશ્રુ માનુષિકજ્ઞાનરસ્ય મધુરવાક્યસમ્બલિતૌ નાસ્તાં કિન્ત્વાત્મનઃ શક્તેશ્રુ પ્રમાણધૂક્તાવાસ્તાં

VI વયે જ્ઞાનં બાધામહે તરચ્ય સિદ્ધલોકૈ જ્ઞાનમિવ મન્યતે, તદ્દિહલોકરસ્ય જ્ઞાનં નહિ, ઈહલોકરસ્ય નશ્વરાણામ્ભ અધિપતીનાં વા જ્ઞાનં નહિ;

VII કિન્તુ કાલાવસ્થાયા: પૂર્વસ્માદ્ યત્ જ્ઞાનમ્ અસ્માંક વિભવાર્થમ્ ઈશ્વરેણ નિશ્ચિત્ય પ્રચ્છન્તં તનિગ્રૂઢમ્ ઈશ્વરીયજ્ઞાનાં પ્રભાષામહે

VIII ઈહલોકરસ્યધિપતીનાં કેનાપિ તત્ત્વ જ્ઞાનં ન લબ્ધં, લબ્ધે સતિ તે પ્રભાવવિશિષ્ટે પ્રભું કુશે નાહનિષ્યનું

IX તદ્ધલિખિતમાસ્તે, નેત્રેણ કક્ષાપિ નો દૃષ્ટં કર્ણોનાપિ ચ ન શુતં મનોમધે તુ કસ્યાપિ ન પ્રવિષ્ટે કદાપિ યત્તુ ઈશ્વરે પ્રીયમાણાનાં કૃતે તત્ત્વ નેત્ર સંચિતાં

X અપરમીશ્વર: સ્વાત્મના તદ્ધસ્માંક સાક્ષાત્કાર પ્રાકાશયત્તઃ યત આત્મા સર્વમેવાનુસન્ધતે તેન ચેશ્વરરસ્ય મહીત્વમધિ બુધ્યતે

XI મનુજ્ઞસ્યાન્તઃસ્થયાત્માનાં વિના કેન મનુજેન તરસ્ય મનુજ્ઞસ્ય તત્ત્વ બુધ્યતે? તદ્ધીશ્વરરસ્યાત્માનાં વિના કેનાપીશ્વરરસ્ય તત્ત્વ ન બુધ્યતે

XII વયશ્રેહલોકરસ્યાત્માનં લબ્ધવન્તસ્તત્રહિ કિન્ત્વીશ્વરરસ્યૈવાત્માનં લબ્ધવન્તઃ, તતો હેતોરીશ્વરેણ સ્વપ્રસાદાદ્ય અસ્મભ્યં યદ્ય યદ્ય દંતં તત્સર્વમ્ભું અસ્માલિ ઝાર્તું શક્યતે

XIII તદ્ધયાસ્માલિ માનુષિકજ્ઞાનરસ્ય વાક્યાનિ શિક્ષિત્વા કથ્યત છતિ નહિ કિન્ત્વાત્મતો વાક્યાનિ શિક્ષિત્વાત્મિકૈ વંકુરીયાત્મનિ: કથ્યતે

XIV પ્રાણી મનુષ્ય ઈશ્વરીયાત્મનિ: શિક્ષાં ન ગુહ્ણાતિ યત આત્મિકવિચારેણ સા વિચાર્યેતિ હેતો: સ તાં પ્રલાપમિવ મન્યતે બોલ્દું ન શક્નોતિ

XV આત્મિકો માનવઃ સર્વાણિ વિચારયિતિ કિન્તુ સ્વયં કેનાપિ ન વિચાર્યેતે

XVI યત ઈશ્વરરસ્ય મનો જ્ઞાત્વા તમુપદેષું કઃ શક્નોતિ? કિન્તુ ધ્રીષ્ટરસ્ય મનોડસ્માલિ લબ્ધાં

III

I હે ભ્રાતરઃ, અહમાત્મિકૈરિવ ધૂખાલિઃ સમં સમ્ભાષિતું નાશકનવં કિન્તુ શારીરિકાચારિભિઃ ધ્રીષ્ટધર્મે શિશુત્વલ્યેશ્ર જ્ઞાનૈરિવ ધૂખાલિઃ સહ સમભાસે

II ધૂખાનું કઠિનભક્ષયં ન ભોજયનું દુર્ગધમું અપાયયં યતો ધૂયં ભક્ષયં ગ્રહીતું તદા નાશકનુત ઈદાનીમપિ ન શક્યતુથ, પઠો હેતોરધ્યાનપિ શારીરિકાચારિણ આધ્યે

III ધૂખનમધે માત્સર્યવિવાદેશા ભવતિ તતઃ કિ શારીરિકાચારિણો નાથે માનુષિકમાર્ગોંશા ચ ન ચરથ?

IV પૌલરસ્યાહમિત્યાપલ્લોરહમિતિ વા યદ્ધાક્યં ધૂખાંક કૈશ્વિત્તકૈશ્વિત્તકથ્યતે તસ્માદ્ય યુધ્યે શારીરિકાચારિણ ન ભવથ?

V پौल: कः? आपल्लो वर्मा कः? तौ परिचारकमान्नौ तयोरेकैकसै य प्रभु धृष्टदृक् फलमदात् तद्दत् तयोर्दारा यूयं विश्वासिनो जाताः।

VI अहं रोपितवान् आपल्लोश्च निषिक्तवान् ईश्वरश्चावर्हयत्।

VII अतो रोपितुसेक्तारावसारो वर्द्धयितेश्वर एव सारः।

VIII रोपितुसेक्तारो य समौ तयोरेकैकश्च स्वश्रमयोग्यं स्ववेतनं लप्यते।

IX आवामीश्वरेण सह कर्मकारिणौ, ईश्वरस्य यत् क्षेत्रम् ईश्वरस्य या निर्भितिः सा यूयमेव।

X ईश्वरस्य प्रसादात् भया यत् पदं लब्धं तस्मात् ज्ञानिना गृहकारिणौ य भया भित्तिमूलं स्थापितं तदुपरि चान्येन नियीयतो किन्तु येन यन्त्रियीयते तत् तेन विच्यतां।

XI यतो यीशुप्रीष्ठारूपं यद् भित्तिमूलं स्थापितं तदन्यत् किमपि भित्तिमूलं स्थापयितुं केनापि न शक्यते।

XII एतद्वित्तिमूलस्योपरि यदि केचित् स्वर्णरूपमिणिकाष्ठतृशनलान् नियन्वन्ति,

XIII तर्हाकैकस्य कर्म प्रकाशिष्यते यतः स द्विवसतत् प्रकाशयिष्यति। यतो हतोस्तन द्विवसेन वहिमयेनोदेतव्यं तत एकैकस्य कर्म ढीरूपामेतस्य परीक्षा बहिना भविष्यति।

XIV यस्य नियन्तरूपं कर्म स्थानु भविष्यति स वेतनं लप्यते।

XV यस्य य कर्म धक्षयते तस्य क्षति भविष्यति किन्तु वहे निर्गतजन इव स यस्य परित्राणं प्राप्यति।

XVI यूयम् ईश्वरस्य मन्दिरं युध्मन्मध्ये चेश्वरस्याभ्यां निवसतीति किं न जानीथ?

XVII ईश्वरस्य मन्दिरं येन विनाशयते सोडपीश्वरेण विनाशयिष्यते यत ईश्वरस्य मन्दिरं पवित्रमेव यूयं तु तन्मन्दिरम् आव्य।

XVIII कोपि स्वं न वश्यतां युध्माङ्कं कश्चन येदिहलोकस्य ज्ञानेन ज्ञानवानहमिति युध्यते तर्हि स यत् ज्ञानी भवेत् तर्द्य मूढो भवतु।

XIX यस्मान्तिहलोकस्य ज्ञानम् ईश्वरस्य साक्षात् मूढत्वमेव। एतस्मिन् लिपितमायास्ते, तीक्ष्णा या ज्ञानिनां बुद्धिस्तया तान् धरतीश्वरः।

XX पुनश्च ज्ञानिनां कल्पना वेति परमेशो निरर्थकाः।

XXI अतचेव कोपि मनुजैरात्मानं न श्लाघतां यतः सर्वाणि युध्माकमेव,

XXII पौल वा आपल्लो वर्मा कैफा वा जगद् वा ज्ञुवनं वा मरणां वा वर्तमानं वा भविष्यद्वा सर्वाण्येव युध्माङ्कः,

XXIII यूयञ्च ख्रीष्टस्य, ख्रीष्टश्वेश्वरस्य।

IV

I लोका अस्मान् ख्रीष्टस्य परिचारकान् ईश्वरस्य निगृहवाक्यधनस्याध्यक्षांश्च मन्यन्तां।

II किञ्च धनाध्यक्षोश विश्वसनीयेन भवितव्यमेतदेव लोकै याच्यते।

III अतो विचारस्यद्वा युध्माभिरस्यैः कैश्चिन् मनुजै वर्मा मम परीक्षाणं मयातीव लघु मन्यते डहमायात्मानं न विचारयामि।

IV मया किमप्यपराकृभित्यहं न वेद्यि किन्त्वेतेन मम निरपराधत्वं न निश्चीयते प्रभुवेव मम विचारयितास्ति।

V अत उपयुक्तसमयात् पूर्वम् अर्थतः प्रभोरागमनात् पूर्वं युध्माभि विचारो न कियतां प्रभुरागत्य तिभिरेण प्रस्त्रनामि सर्वाणि दीपिष्यिष्यति मनसां मन्त्राणाश्च प्रकाशयिष्यति तस्मिन् समये ईश्वराद् एकैकस्य प्रशंसां भविष्यति।

VI हे भातरः सर्वाण्येतानि मयात्मानम् आपल्लवश्चोद्दित्य कवितानि तस्यैतत् कारणं युयं यथा शास्त्रीयविधिमतिक्ष्य मानवम् अतीव नादरिष्यद्य ईत्यअैकेन वैपरीत्याद् अपरेण न श्लाघिष्यद्य अतादृशीं शिक्षामावयोर्दृष्टान्तात् लप्यत्यध्ये।

VII अपरात् कस्त्वां विशेषयति? तुयूयं यन्न दत्त तादृशां किं धारयसि? अदत्तेव दत्तेन वस्तुना कुतः श्लाघसे?

VIII इदानीमेव यूयं किं तुप्ता लब्धधना वा? अस्मास्वविद्यमानेषु यूयं किं राजत्वपदं प्राप्ताः? युध्माङ्क राजत्वं मयाभिलिप्तिं यतस्तेन युध्माभिः सह वयमपि राजपाणिनो भविष्यामः।

IX प्रेरिता वयं शेषा हन्त्याक्षेवेश्वरेण निर्दर्शिताः। यतो वयं सर्वलोकानाम् अर्थतः स्वर्गीयदूतानां मानवानाम् कीतुकास्पदानि जाताः।

X ખ્રીષ્ટસ્ય કૃતે વયં મૂઢા: કિન્તુ યૂં ખ્રીષ્ટેન જાનિનઃ; વયં દુર્બળા યુધ્યશ્ર સબલાઃ; યૂં સમાનિતા વયશ્રાપમાનિતાઃ।

XI વયમદ્યાપિ ક્ષુધાતાસ્તુષણાત્તા વસ્ત્રહીનાસ્તાડિતા આશ્રમરહિતાશ્ર સન્તઃ;

XII ક્રમજિણ સ્વકરાન્ વ્યાપારયન્તશ્ચ દુઃખૈ: કાલં યાપ્યામઃ| ગર્હિતૈરસમાભિરાશી: કથ્યતે દૂરીકૃતૈ: સહ્યતે નિન્દિતૈ: પ્રસાદ્યાતો

XIII વયમદ્યાપિ જગતઃ સમાજનીયોગ્યા અવકરા ઈવ સર્વે મન્યામહી|

XIV યુભાન્ રત્પયિતુમહેતાનિ લિખામીતિ નહિ કિન્તુ પ્રિયાત્મજાનિવ યુભાન્ પ્રબોધયામિ|

XV યત: ખ્રીષ્ટધર્મે યદ્યપિ યુભાક્ દશસહસ્રાણિ વિનેતારો ભવન્તિ તથાપિ બહવો જનકા ન ભવન્તિ યતોડહમેવ સુસંવાદેન યીશુખ્રીએ યુભાન્ અજનયં|

XVI અતો યુભાન્ વિનયેડહં યૂં મદન્ગામિનો ભવતા|

XVII ઈત્યર્થ સર્વેષુ ધર્મસમાજેણુ સર્વત્ર ખ્રીષ્ટધર્મયોગ્યા યે વિધયો મયોપદિશનન્તે તાનું યો યુભાન્ સ્મારયિષ્યત્યેવમભૂતં પ્રભો: કૃત પ્રિયં વિશ્વાસિનાં મદીયતનયં તીમથિયં યુભાક્ સમીપં પ્રેષિતવાનહં|

XVIII અપરમહં યુભાક્ સમીપં ન ગમિષામીતિ બુદ્ધા યુભાક્ કિયન્તો લોકા ગર્વન્તિ|

XIX કિન્તુ યદિ પ્રભેરિયછા ભવતિ તર્હિમાવિલભ્ય યુભાત્સમીપમુપરથાય તેણાં દર્ઘાતાનાં લોકાનાં વાચ્ય જાસ્યામીતિ નહિ સામર્થ્યમેવ જ્ઞાસ્યામિ|

XX યસ્માદીશ્વરસ્ય રાજત્વં વાગ્યુક્તં નહિ કિન્તુ સામર્થ્યુક્તાં|

XXI યુભાક્ કા વાગ્ચા? યુભાત્સમીપે મયા કિ દણપાણિના ગન્તવ્યમુતુ પ્રેમનમ્રતાત્મયુક્તેન વા?

V

I અપરં યુભાક્ મધ્યે વ્યભિયારો વિદ્યતે સ ચ વ્યભિયારસ્તાદ્શો યદ્દ દેવપૂજકાનાં મધ્યેડપિ તતુલ્યો ન વિદ્યતે ફલો યુભાક્મેડો જનો વિમાત્રુમાનાં ફરત ઈતિ વાર્તા સર્વત્ર વ્યાપ્તા|

II તથાચ યૂં દર્ઘાતાા આધબે, તત્ત કર્મ યેન કૃતં સ યથા યુભન્મધ્યાદ દૂરીકૃતે તથા શોકો યુભાલિ ન ક્રિતે કિએ એત્તા?

III અવિદ્યમાને મદીયશરીરે મમાત્મા યુભન્મધ્યે વિદ્યતે અતોડહં વિદ્યમાન ઈવ તત્કર્મકારિણો વિચારં નિશ્ચિતવાન્દુ|

IV અસ્ત્રત્ભભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય નામના યુભાક્ મદીયાત્મનશ્ચ મિલને જાતે ડસ્ત્રત્ભભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય શક્તે: સાહાય્યેન

V સ નર: શરીરનાશાર્થમસ્માભિઃ શયતાનો હસ્તે સમર્પયિતવ્યસ્તતોડસ્માક્ પ્રભો યીશો દિવસે તસ્યાત્મા રક્ષાં ગન્તું શક્યતી|

VI યુભાક્ દણો ન ભદ્રાય યૂં કિમેતત્ત્ર જાનીથ, યથા, વિકાર: ફુત્સનશક્તુનાં સ્વલ્પકિણવેન જાયતે|

VII યૂં યત્ત નવીનશક્તુસ્વરૂપા ભવેત તદર્થ પુરાતાં કિણવું અવમાજર્જત યતો યુભાલિ: કિણવશૂન્યૈ ભવિતવ્યા અપરમ્ અસ્માક્ નિસ્તારોત્સવીયમેશશાવકો યઃ પ્રીણઃ સોડસર્દ્ધ બલીકૃતો ડભવતુ|

VIII અત: પુરાતનકિણવેનાર્થો દુષ્ટાજિંદાંસારૂપેણ કિણવેન તત્ત્વિ કિન્તુ સારલ્યસત્ત્યત્વરૂપ્યા કિણવશૂન્યત્વયાસ્માભિરાત્સવ: કર્તવ્ય:|

IX વ્યાભિયારિણાં સંસર્ગો યુભાલિ વિહાતવ્ય ઈતિ મયા પત્રે લિખિતાં

X કિન્દ્વૈહિકલોકાનાં મધ્યે યે વ્યભિયારિણો લોભિન ઉપદ્રાવિણો દેવપૂજકા વા તેણાં સંસર્ગ: સર્વથા વિહાતવ્ય ઈતિ નહિ, વિહાતવ્યે સતી યુભાલિ જર્જગતો નિર્ગન્તવ્યમેવા

XI કિન્તુ ભાતૃવેન વિષ્યાતા: કિણજજનો યદિ વ્યભિયારી લોભી દેવપૂજકો નિન્કો મધ્યપ ઉપદ્રાવી વા ભવેત તહીં તાદ્ધશેન માનવેન સહ ભોજનપાનિપ યુભાલિ ન્ કર્તવ્યે ઈત્યધુના મયા લિખિતાં

XII સમાજબહિઃસ્થિતાનાં લોકાનાં વિચારકરણે મમ કોડધિકાર: કિન્તુ તદનર્તગતાનાં વિચારણાં યુભાલિ: કિ ન કર્તવ્યં ભવેતુ?

XIII બહિઃસ્થાનાં તુ વિચાર ઈશ્વરેણ કારિષ્યતો અતો યુભાલિ: સ પાતડી સ્વમધ્યાદ બહિષ્ક્ષયતાં|

VI

I યુધ્માકેકસ્ય જનસ્યાપરેણ સહ વિવાદે જાતે સ પવિત્રલોકૈ વિચારમકારયન્ કિમ્ અધાર્મિકલોકૈ વિચારથિતું પ્રોત્સહતે?

II જગતોડપિ વિચારણાં પવિત્રલોકૈ: કારિષ્ટ એતદ્ય યૂં કિ ન જાનીથ? અતો જગદ યદિ યુધ્માભિ વિચારથિતવ્ય તર્હી ક્ષુદ્રતમવિચારેણું યૂં કિમસમર્થાઃ?

III દૂતા અખ્યસ્માભિ વિચારથિષ્યન્ત ઇતિ કિ ન જાનીથ? અત ચૈહ્કવિષયાઃ કિમ્ અસ્માભિ ન વિચારથિતવ્ય ભાવેયુઃ?

IV ચૈહ્કવિષયસ્ય વિચારે યુધ્માભિ: કર્તવ્ય યે લોકાઃ સમિતૌ ક્ષુદ્રતમાસ્ત એવ નિયુજ્યન્તાં।

V અહું યુધ્માનું ત્રપથિતુભિષન્ વદામિ યુધ્મનમધ્યે કિમેકોડપિ મનુષ્યસ્તાદ્ગ્રં બુદ્ધિમાત્રાહિ યો ભ્રત્વવિવાદવિચારણે સમર્થ: સ્યાત્?

VI કિઓકો ભાતા ભાત્રાન્યેન કિમવિશ્વાસિનાં વિચારકાણાં સાક્ષાદ વિવદતે? યધ્મનમધ્યે વિવાદા વિદ્યન્ત એતદ્પિ યુધ્માં દોષઃ।

VII યૂં કુતોડન્યાયસહનં ક્ષતિસહનં વા શ્રેષ્ઠો ન મન્યાદ્વે?

VIII કિન્તુ યુધ્મપિ ભાતૃનેવ પ્રચ્યન્યાયે ક્ષતિઅં કુરુથ કિમેતત્?

IX ઈશ્વરસ્ય રાજ્યેન્યાયકારિણાં લોકાનામધિકારો નાસ્ત્યેતદ્ય યૂં કિ ન જાનીથ? મા વર્ણાદ્વં, યે વિભિચારણે દેવાચ્ચિન્: પારદારિકાઃ સ્ત્રીવદાચારિણાઃ પુંસૈનકારિણસ્તકરા

X લોભિનો મદ્યાપા નિન્દકા ઉપદ્રવિણો વા ત ઈશ્વરસ્ય રાજ્યભાગિનો ન ભવિષ્યન્તિ।

XI યુધ્માંનેવિધા લોકા આસત કિન્તુ પ્રભો ચીશો નમિનાસ્મીશ્વરસ્યાત્મના ય યૂં પ્રક્ષાલિતાઃ પાવિતા: સપુણેફીકૃતાશ્વા

XII મદ્દર્થ સર્વ દ્વાર્યમ્ અપ્રતિષિદ્ધ કિન્તુ ન સર્વ હિતજનકં મદ્દર્થ સર્વમપ્રતિષિદ્ધ તથાયાં કસ્યાપિ દ્વારસ્ય વશીકરો ન ભવિષ્યામિ।

XIII ઉદ્રાય ભક્ષ્યાણિ ભક્ષ્યેભ્યશ્રોદરં, કિન્તુ ભક્ષ્યોદરે ઈશ્વરેણ નાશબિષ્ટેતે; અપર દેહો ન વિભિચારાય કિન્તુ પ્રભવે પ્રભુશ્વ દેહાયા

XIV યશેશ્વર: પ્રભુમુખ્યાપિતવાનુસ સ સ્વશક્ત્યાસ્માનાયુત્થાપિષ્યતિ।

XV યુધ્માં યાનિ શરીરાણિ તાનિ પ્રીષ્ટસ્યાજ્ઞાનીતિ કિ યૂં ન જાનીથ? અત: પ્રીષ્ટસ્ય યાન્યજ્ઞાનિ તાનિ મયાપહૃત્ય વેશયાચા અજ્ઞાનિ કિ કારિષ્યાન્તે? તત્ત્વ ભવતું।

XVI ય: કશ્ચિદ વેશયામ્ આસજ્યતે સ તચા સહૈકદેહો ભવતિ કિ યુધ્મેતજ જાનીથ? યતો લિભિતમાસ્તે, પથા, તૌ દ્વી જનાવેકાજ્ઞો ભવિષ્યતઃ।

XVII માનવા યાન્યાનિ કલુધાણિ કુર્વતે તાનિ વપુન્ સમાવિશન્તિ કિન્તુ વિભિચારિણા સ્વવિગ્રહસ્ય વિરુદ્ધું કલ્બંધ કિયતે।

XVIII માનવા યાન્યાનિ કલુધાણિ કુર્વતે તાનિ વપુન્ સમાવિશન્તિ કિન્તુ વિભિચારિણા સ્વવિગ્રહસ્ય વિરુદ્ધું કલ્બંધ કિયતે।

XIX યુધ્માં યાનિ વંદુસિ તાનિ યુધ્મદન્તઃસ્થિતસ્યેશ્વરાલ્બધસ્ય પવિત્રસ્યાત્મનો મન્દિરાણિ યુધ્મશ્ર સ્વેષાં સ્વામિનો નાધ્વે કિમેતદ્ય યુધ્માભિ ન જાયતે?

XX યૂં મૂલ્યેન કીતા અતો વાર્મનોભ્યામ્ ઈશ્વરો યુધ્માભિ: પુજ્યતાં યત ઈશ્વર એવ તથો: સ્વામી।

VII

I અપરશ્રુ યુધ્માભિ મર્ત્ત્ર પ્રતિ યત્તુ પત્રમલેખિ તસ્યોત્રમેતત્તુ, યોષિતોડસ્પર્શનં મનુજ્યસ્ય વરં;

II કિન્તુ વિભિચારભયાદ એકૈકસ્ય પુંસ: સ્વકીયભાર્યા ભવતું તદ્ગ્રં એકૈકસ્યા યોષિતો ડપિ સ્વકીયભર્તા ભવતું।

III ભાયાયે ભર્તા યથદ્ય વિતરણીયં તદ્ય વિતીર્થતાં તદ્ગ્રં ભર્તોડપિ ભાર્યા વિતરણીયં વિતીર્થતાં।

IV ભાયાયા: સ્વટેહે સ્વતંત્ર નાસ્તિ ભર્તુરિવ, તદ્ગ્રં ભર્તુરપિ સ્વટેહે સ્વતંત્ર નાસ્તિ ભાયાયા એવા

V ઉપોષણપ્રાર્થનયો: સેવનાર્થમું એકમન્ત્રણાનાં યુખમાં કિયત્કાલં યાવદું યા પૃથક્કિસ્થતિ ભવતિ તદન્યો વિછેદો યુખન્મધે ન ભવતુ, તત: પરમું ઇન્દ્રિયાણામું અધીચ્છતું શયતાનું યદું યુખાનું પરીક્ષાંનાં ન નયેતું તદર્થું પુનરેકત્ર મિલતા।

VI એતદું આદેશનો નહિ કિન્તુનુજ્ઞાત એવ મયા કથ્યતે,

VII યતો મમાવસ્થેવ સર્વમાનવાનામવસ્થા ભવતિ મમ વાગ્છા કિન્તુશ્વરાદું એકેનેકો વરોડન્યેન ચાન્યો વર ઈત્યેકેકેન સ્વકીયવરો લખ્યા;

VIII અપરમું અફુતવિવાહાનું વિઘવાશું પ્રતિ મમૈતન્નિવેદનં મમેવ તેષામવસ્થિતિ ભર્દાઃ;

IX કિંજ યદિ તેરિન્દ્રિયાણિ નિયન્તું ન શક્યન્તે તહીં વિવાહઃ કિયતાં યતઃ કામદહનાદું વ્યુઠત્વં ભર્દાઃ

X ચે ચ કૃતવિવાહાસે મયા નહિ પ્રભુનૈવૈતદું આજાયન્તો

XI ભાર્યાં ભર્તાં: પૃથકું ન ભવતું યદિ વા પૃથગ્ભૂતા સ્યાતું તહીં નિર્વિવાહા તિષ્ઠતું સ્વીયપતિના વા સાન્દર્ધાતું ભર્તાપિ ભાર્યાં ન ત્યજણ્ટું

XII ઈતરાનું જનાનું પ્રતિ પ્રભુનું બ્રવીતિ કિન્તુખં બ્રવીમિઃ કસ્યચિદું ભ્રાતુર્યોષિદું અવિશ્વાસિની સત્યપિ યદિ તેન સહ્યવાસે તુષ્યતિ તહીં સા તેન ન ત્યજયતાં

XIII તદ્ગતું કસ્યાચ્છિદું યોષિતઃ પતિરવિશ્વાસી સત્તાપિ યદિ તથા સહ્યવાસે તુષ્યતિ તહીં સ તથા ન ત્યજયતાં

XIV યતોડવિશ્વાસી ભર્તાં ભાર્યાં પવિત્રીભૂતાઃ તદ્ગતવિશ્વાસિની ભાર્યાં ભર્તાં પવિત્રીભૂતાઃ નોચેદું યુખાકમપચાચશુલીન્યભવિષ્યનું કિન્તુવધુના તાનિ પવિત્રાણિ સન્તિ

XV અવિશ્વાસી જનો યદિ વા પૃથગ્ભૂતવતિ તહીં પૃથગ્ભૂતવતું: એતેન ભ્રાતા ભગિની વા ન નિબધ્યતે તથાપિ વધ્યેશ્વરેણ શાન્તાપે સમાજૂત્તાઃ

XVI હે નારિ તવ ભર્તું: પરિત્રાણાં વત્તો ભવિષ્યતિ ન વેતિ ત્વયા કિં જ્ઞાયતે? હે નર તવ જાયાયા: પરિત્રાણાં ત્વત્તાં ભવિષ્યતિ ન વેતિ ત્વયા કિં જ્ઞાયતે?

XVII એકેકો જનઃ: પરમેશ્વરાલ્યાં યદું ભજતે યસ્યાચ્છાવસ્થાયામું ઈશ્વરેણાહ્વાયિ તદનુસારેણૈવાયરતું તદ્દં સર્વસમાજસ્થાનું આદિશામિ

XVIII છિન્તત્વગ્ભૂતવાય આહૂતાઃ સ પ્રકૃષ્ટત્વકું ન ભવતું, તદ્ગદું અછિન્તત્વગ્ભૂતવાય આહૂતાઃ સ છિન્તત્વકું ન ભવતું

XIX ત્વકછેદ: સારો નહિ તદ્ગુદત્વકછેદોપિ સારો નહિ કિન્તુશ્વરસ્યાજાનાં પાલનમેવા

XX ચો જનો યસ્યામવસ્થાયામાહ્વાયિ સ તસ્યામેવાવતિષ્ઠતાં

XXI દાસ: સનું ત્વં કિમાહૂતોડસિ? તન્મા ચિન્તય, તથાચ યદિ સ્વતન્ત્રો ભવિતું શક્નુયાસ્તહીં તદેવ વૃશુ

XXII યત: પ્રભુનાહૂતો ચો દાસ: સ પ્રભો મૌચિતજનઃ| તદ્ગદું તેનાહૂતાઃ સ્વતન્ત્રો જનોડપિ ભ્રીષ્ટસ્ય દાસ એવા

XXIII યું મૂલ્યન કીતા અતો હેતો મર્નિવાનાં દાસા મા ભવતા

XXIV હું ભાતરો યસ્યામવસ્થાયાં યસ્યાહ્વાનમભવત્તાયા સ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાત્તિષ્ઠતું

XXV અપરમું અફુતવિવાહાનું જનાનું પ્રતિ પ્રભો: કોડાયાદેશો મયા ન લખ્યા: કિન્તુ પ્રભોનુકમ્પયા વિશ્વાસ્યો ભૂતોડહું યદું ભર્દું મન્યે તદ્ગ વદામિના

XXVI વર્તમાનાતું કલેશસમયાતું મનુષ્યસ્યાનુઢત્વં ભદ્રમિતિ મયા બુધ્યતે

XXVII ત્વં કિં યોષિતિ નિબદ્ધોડસિ તહીં મોચન પ્રાપ્તું મા યતસ્વા કિં વા યોષિતો મુક્તોડસિ? તહીં જાયાં મા ગવેષયા

XXVIII વિવાહં કુર્વતા ત્વયા કિમપિ નાપારાચ્યતે તદ્ગદું વ્યુધ્યમાનયા ચુલ્લાચાપિ કિમપિ નાપરાચ્યતે તથાચ તાદૃશો દ્વી જનો શારીરિકું કલેશાં લાપ્સ્યેતે કિન્તુ યુખાનું પ્રતિ મમ કરાણા વિદ્યતા

XXIX હે ભાતરોડહીમિં બ્રવીમિ, ઇતઃ પરું સમયોડતીવ સંક્ષિપ્તા:

XXX અત: ફુંદારેફુંકારેરૈવ રૂદ્ધિશ્વારૂદ્ધિરૈવ સાનુદૈશ્ર નિરાનન્દૈરૈવ કેવુભિશ્વાભાગિભિરવાચિરિતબ્યા

XXXI ચે ચંસારે ચરનિત તૈ નાતિચરિતબ્યાં યત ઈહલે કાકસ્ય કૌતુકો વિચલતિ

XXXII કિન્તુ યું યન્ત્રિશ્વિન્તા ભવેતેતિ મમ વાગ્છા અફુતવિવાહી જનો યથા પ્રભુનું પરિતોષયેતું તથા પ્રભુનું ચિન્તયતિ,

XXXIII किन्तु कृतविवाहो जनो यथा भार्या परितोषयेत् तथा संसारं चिन्तयति

XXXIV तदृश उठेपितो इनूढा विशिष्यते पानूढा सा यथा कायमनसोः पवित्रा भवेत् तथा प्रभुं चिन्तयति या चोढा सा यथा भर्तां परितोषयेत् तथा संसारं चिन्तयति।

XXXV अहं यद् युधाम् भूगबन्धिन्या परिक्षिपेयं तदर्थं नहि किन्तु यूयं यदनिन्दिता भूत्वा प्रभोः सेवनेऽबाधम् आसक्ता भवेत् तदर्थमेतानि सर्वाणि युधाकं हिताय भया कथ्यन्ते।

XXXVI कस्यचित् कन्यायां योवनप्राप्तायां यदि स तस्या अनूढत्वं निन्दनीयं विवाहश्च साधयितव्य इति मन्यते तर्हि यथाभिलाखं करोतु, एतेन किमपि नापरास्त्वपि विवाहः क्षिपतां।

XXXVII किन्तु दुःखेनाक्षिलाषः कश्चित् पिता यदि स्थिरमनोगतः स्वमनोऽलिलाखसाधने समर्थश्च स्यात् मम कन्या मया रक्षितव्यति मनसि निश्चिनोति य तर्हि स भद्रं कर्म करोति।

XXXVIII अतो यो विवाहं करोति स भद्रं कर्म करोति पश्य विवाहं न करोति स भद्रतरं कर्म करोति।

XXXIX यावत्कालं पति जीवति तापद् भार्या व्यवस्थया निबद्धा तिष्ठति किन्तु पत्त्यौ महानिद्रां गते सा मुक्तील्लभ्य यमभिलाखति तेन सह तस्या विवाहो भवितुं शक्नोति, किन्त्वेतत् केवलं प्रभुभक्तानां मध्ये।

XL तथाय सा यदि निष्पत्तिका तिष्ठति तर्हि तस्याः क्षेमं भविष्यतीति मम भावः। अपरम् ईश्वरस्यात्मा ममायन्त विद्यत इति मया बुध्यते।

VIII

I देवप्रसादे सर्वेषाम् अस्माकं ज्ञानमास्ते तद्यां विद्यः। तथापि ज्ञानं गर्वं जनयति किन्तु प्रेमतो निष्ठा ज्ञायते।

II अतः कञ्चन यदि मन्यते मम ज्ञानमास्ते इति तर्हि तेन यादृशं ज्ञानं चेष्टितव्यं तादृशं किमपि ज्ञानमध्यापि न लब्ध्य।

III किन्तु य ईश्वरे प्रीयते स ईश्वरेणापि ज्ञायते।

IV देवताबलिप्रसादभक्षणे वयमिदं विद्यो यत् जगन्मध्ये कोऽपि देवो न विद्यते, एकश्चेष्वरो द्वितीयो नास्तीति।

V सर्वोऽपि पृथिव्यां वा यद्यपि केषुचिद् ईश्वर इति नामारोप्यते तादृशाश्च बहव ईश्वरा बहवश्च प्रभवो विद्यते।

VI तथायस्माकमद्वितीय ईश्वरः स पिता यस्मात् सर्वेषां यदर्थश्चास्माकं सृष्टि जीता, अस्माकञ्चाद्वितीयः प्रभुः स यीशुः प्रीष्टो येन सर्ववस्तुनां येनास्माकमपि सृष्टिः कुता।

VII अधिकन्तु ज्ञानं सर्वेषां नास्ति यतः केयिद्यापि देवतां सम्मन्य देवप्रसादमिव तद् भक्षयं भुजते तेन दुर्बलतया तेषां स्वान्तानि मलीमसानि भवन्ति।

VIII किन्तु लक्ष्यद्वयाद् वयम् ईश्वरेण ग्राह्या भवामस्तन्ति यतो भुजत्वा वयमुद्धर्या न भवामस्तु भुजत्वा न भवामः।

IX अतो युधाकं या क्षमता सा दुर्बलानाम् उन्माथस्वप्ना यत्र भवेत् तदर्थं सावधाना भवति।

X यतो ज्ञानविशिष्टस्त्वं यदि देवालये उपविष्टः केनापि दृश्यसे तर्हि तस्य दुर्बलस्य मनसि किं प्रसादभक्षण उत्साहो न जनिष्यते?

XI तथा सति यस्य कृते भीष्यो ममार तव स दुर्बलो भाता तव ज्ञानात् किं न विनंक्षयति?

XII इत्यनेन प्रकारेण भातृशां विरुद्धम् अपराध्यद्विस्तेषां दुर्बलानि मनांसि व्याघातयद्विश्च युधाभिः भ्रीष्टस्य वैपरीत्येनापराधयते।

XIII अतो हेतोः पिशिताशनं यदि मम भातु विधनस्वरूपं भवेत् तर्हि यत् स्वभातु विधनजनको न भवेयं तदर्थं यावज्जुवनं पिशितं न भोक्ष्ये।

IX

I अहं किम् एकः प्रेरितो नास्मि? किमहं स्वतन्त्रो नास्मि? अस्माकं प्रभु यीशुः प्रीष्टः किं मया नादर्शी? यूधमपि किं प्रभुना मदीयश्रमकल्पवस्तुप्या न भवत्य?

II अ-यलोकानां कृते यथाप्यत्तु प्रेरितो न भवेयं तथाय युधमत्कृते प्रेरितोऽस्मि यतः प्रभुना मम प्रेरितत्पदस्य मुद्रास्वरूपा यूयमेवाध्ये।

- III** યે લોકા મધ્ય દોષમારોપયન્તિ તાનું પ્રતિ મમ પ્રત્યુત્તરમેતત્તુ
- IV** ભોજનપાનથો: કિમસ્માર્ક ક્ષમતા નાસ્તિ?
- V** અન્યે પ્રેરિતા: પ્રભો ભ્રાતારી ડેફાશ્ય યતું કુર્વન્તિ તદ્ગત્ત કાઞ્ચિત્ ધર્મભગિની વ્યૂહ તથા સાર્દ્દી પર્યાટિનું વંચણું કિં ન શક્નુમઃ?
- VI** સાંસારિકશ્રમસ્ય પરિત્યાગાતું કિં કેવલમહં બર્જાબાશ્ય નિવારિતો?
- VII** નિજધનનવ્યયેન કઃ સંગ્રામ કરોતિ? કો વા દ્રાક્ષાક્ષેત્રં કૃત્વા તત્કલાનિ ન ભુક્કોતે? કો વા પશુવ્રણ્ પાલયનું તત્પયો ન પિવાતિ?
- VIII** કિમહં કેવલાં માનુષિકાં વાચં વદાભિ? વ્યવસ્થાયાં કિમેતાદૃશં વચનં ન વિદ્યતે?
- IX** મુસાવ્યવસ્થાગ્રાંથે લિખિતમાસ્તે, ત્વં શસ્યમર્દ્દકવૃષ્ટસ્યાસ્યં ન ભંત્સ્યસીતિ ઈશ્વરેણ બલીવર્દનામેવ ચિન્તા કિં ક્ષિયતે?
- X** કિ વા સર્વથાસ્માકં કૃતે તદ્ગચનં તેનોકં? અસ્માકમેવ કૃતે તલ્લિભિતં ય: ક્ષત્રં કર્ષતિ તેન પ્રત્યાશાયુક્તેન કર્ષિયં, યાશ્ શસ્પાનિ મર્દ્દ્યતિ તેન લાભપ્રત્યાશાયુક્તેન મર્દ્દ્યતિયં।
- XI** યુષ્માદ્યકુર્તેસ્માલિઃ પારનિકાણિ બીજાનિ રોપિતાનિ, અતો યુષ્માકમૈહિકફ્લાનાં વયમું અંશિનો ભવિષ્યામઃ: કિમેતતું મહત્તું કર્મ?
- XII** યુષ્માસું યોડધિકારસત્તસ્ય ભાગિનો યદ્યન્યે ભવેયુસ્તર્હસ્માલિસ્તોડધિકં કિં તસ્ય ભાગિનિ ન ભવિત્તયં? અધિકન્તુ વંચણે તેનાધિકારેણ ન વ્યવહંતવન્તા: કિન્તુ ખ્રીષ્ટીયસુસંવાદસ્ય કોડપિ વ્યાધાતોડસ્માલિર્યજ્ઞ જાયેત તદર્થ્ય સર્વ્ય સહામહે!
- XIII** આરું યે પવિત્રવસ્તુનાં પરિચયર્થી કુર્વન્તિ તે પવિત્રવસ્તુતો ભક્ષયાણિ લભન્તે, યે ચ વેદાઃ પરિચયર્થી કુર્વન્તિ તે વેદિશ્વાસ્તુનામું અંશિનો ભવન્ત્યેતદુઃખ્યં કિં ન વિદ?
- XIV** તદ્ગત્ત યે સુસંવાદં ધોષયન્તિ તૈ: સુસંવાદેન જીવિતવ્યમિતિ પ્રભુનાદિષ્ટણે!
- XV** અહેતેખાં સર્વ્યેણ કિમપિ નાશ્રિતવનું માં પ્રતિ તદ્નુસારાતું આચારિતવ્યમિત્યાશયેનાપિ પત્રમિં મયા ન વિષ્યતે યતઃ કેનાપિ જનેન મમ યશસો મુધાકરણાતું મમ મરણં વરં।
- XVI** સુસંવાદધીષણાત્ત મમ યશો ન જાયતે યતસ્તદ્ભોષણાં મમાવશ્યક યથાહું સુસંવાદં ન ધોષયેણ તર્હ્ય માં ધિકું।
- XVII** દ્યાદ્યુકુન તદ્ત કુર્વતા મયા ફ્લં લાપ્સયતે કિન્ત્વનિશ્ચુકેડપિ મધ્ય તત્કર્મજ્ઞો ભારોડર્પિતોડસ્તિ।
- XVIII** એતેન મયા લભ્યં ફ્લં કિં? સુસંવાદેન મમ યોડધિકાર આસતે તં યદભદ્રબાવેન નાચરેણ તદર્થ્ય સુસંવાદધોષાસમયે તસ્ય ખ્રીષ્ટીયસુસંવાદસ્ય નિર્બધીકરણમેવ મમ ફ્લં।
- XIX** સર્વ્યેખામું અનાયતોડહું યદુભૂરિશો લોકાન પ્રતિપદ્યે તદર્થ્ય સર્વ્યેણ દાસત્વમઙ્ગીકૃતવાનું।
- XX** પિહૂદીયાનું યતું પ્રતિપદ્યે તદર્થ્ય પિહૂદીયાનાં કૃતે પિહૂદીયાદીવાભવં યે ચ વ્યવસ્થાયતાસ્તાનું યતું પ્રતિપદ્યે તદર્થ્ય વ્યવસ્થાનાયતો યોડહું સોડહું વ્યવસ્થાયતાનાં કૃતું વ્યવસ્થાયતદીવાભવં।
- XXI** યે ચાલબ્ધવ્યવસ્થાસ્તાનું યતું પ્રતિપદ્યે તદર્થ્યમું ઈશ્વરરસ્ય સાક્ષાદું અલબ્ધવ્યવસ્થો ન ભૂત્વા ખ્રીષ્ટેન લબ્ધવ્યવસ્થો યોડહું સોડહું અલબ્ધવ્યવસ્થાનાં ફૂઠેડલબ્ધવ્યવસ્થી ઇવાભવં।
- XXII** દુર્બ્લલાનું યતું પ્રતિપદ્યે તદર્થ્યમહં દુર્બ્લલાનાં કૃતે દુર્બ્લલાદીવાભવં ઇત્યં કેનાપિ પ્રકારેણ કતિપયા લોકા અન્મયા પરિત્રાણાં પ્રાભુયુસંદર્ભ્યો ચો યાદૃશ આસીતું તસ્ય કૃતે ડહું તાદૃશાદીવાભવં।
- XXIII** દીર્ઘશ આચારાઃ સુસંવાદાર્થ્ય મયા છિયેતે યતોડહું તસ્ય ફ્લાનાં સહભાગી ભવિતુભિયાભિ
- XXIV** પણ્યલાભાર્થ્ય યે ધાવનિત ધાવતાં તેખાં સર્વ્યેણ કેવલ એકું: પણ્યં લભતે યુષ્માલિઃ કિમેતત્ત્ર જ્ઞાયતે? અતો યુંયં યથા પણ્યં લાપ્સયે તથૈવ ધાવતા।
- XXV** મલ્લા અપિ સર્વ્યભોગે પરિમિતભોગિનો ભવન્તિ તે તુ મ્લાનાં ઝંજ લિપસન્તે કિન્તુ વયમું અમ્લાનાં લિપ્સામદે!
- XXVI** તસ્માદું અહમપિ ધાવામિ કિન્તુ લક્ષ્યમનુદ્દિશ્ય ધાવામિ તત્ત્વિઃ અહું મલ્લદીવ યુધ્યામિ ચ કિન્તુ છાયામાધાત્યન્તિવ યુધ્યામિ તત્ત્વિઃ
- XXVII** દીતરાનું પ્રતિ સુસંવાદં ધોષપિત્વાહું યતું સ્વયમગ્રાહ્યો ન ભવામિ તદર્થ્ય દેહમું આહન્મિ વશીકુર્વ્યે ચા

X

I હે ભાતર: અસમત્પિતપુરુષાનથિ યૂં યદજાતા ન તિઝતેતિ મમ વાભા, તે સર્વે મેઘાધઃસ્થિતા બભૂતુ: સર્વે સમુદ્રમધેન વત્રજુ:;

II સર્વે મૂસામુદ્દિશ્ય મેઘસમુદ્રાઓ મંજિજતા બભૂતુ:;

III સર્વે એકમુાનિકું ભક્ષય બુભુજિર એકમુાનિકું પેચું પપુશ્ચ

IV યતસેતુનુચરત આનિકાદ્ય અચલાત લખ્ય તોચું પપુ: સોડચાદ: પ્રીષ્ઠઅચ્ચા

V તથા સત્યપિ તેથાં મધ્યેદધિકેદ્ય લોકેણ્ણીશ્વરો ન સન્તુષ્ટોષેતિ હતોસે પ્રનતરે નિપાતિતાઃ

VI અતસ્મિનું તે ડસ્માંક નિદર્શનસ્વરૂપા બભૂતુ:; અતસે યથા કુસ્તિતાભિલાષિણો બભૂતુરસમાભિસ્તથા કુસ્તિતાભિલાષિણી નું ભવિતવ્યં

VII લિખિતમાસ્તે, લોકા ભોક્તું પાતુઓપવિવિશુસ્તઃ કીડિતુમુલિથા ઈતયનેન પ્રકારેણ તેથાં કેચિદ્ય યદ્દ્ય દેવપૂજા કૃતા યુષ્માભિસ્તદ્ધતું ન કિયતાં।

VIII અપરં તેથાં કેચિદ્ય યદ્દ્ય વ્યભિચાર: ફુતસેન ચૈક્સ્મિનું દિને ત્રયોવિશતિસહસ્રાણિ લોકા નિપાતિતાસ્તદ્ધ અસ્માલિ વર્ધભિચારો ન કર્તવ્યઃ

IX તેથાં કેચિદ્ય યદ્દ્ધ પ્રીષ્ઠાં પરીક્ષિતવન્તસ્તમાદ્ય બુજ્જું નિષ્ઠાશ્ચ તદ્દ્ધ અસ્માલિ: પ્રીષ્ઠો ન પરીક્ષિતવ્યઃ

X તેથાં કેચિદ્ય યથા વાક્કલાં કૃતવન્તસ્તકારણાત્યુન્ત્રા વિનાશિતાશ્ચ યુષ્માભિસ્તદ્ધ વાક્કલાણો ન કિયતાં।

XI તાનું પ્રતિ યાન્યેતાનિ જગતિરે તાન્યસ્માંક નિદર્શનાનિ જગત: શેષયુગે વર્તમાનાનામું અસ્માંક શિક્ષાર્થ લિખિતાનિ ચ બભૂતુ:;

XII અતચેવ યથ: કેચિદ્ય સુસ્થિરમન્ય: સ યજ્ઞ પતેતું તત્ત્ર સાવધાનો ભવતું

XIII માનુષિકપરીક્ષાતિરિક્તા કાપિ પરીક્ષા યુષ્માનું નાકામત્તું ઈશ્વરશ્રદ્ધ વિવ્યાસ્ય: સોડતિશક્તયાં પરીક્ષાયાં પતનાત્ય યુષ્માનું રક્ષિષ્યતિ, પરીક્ષા ચ યદ્ય યુષ્માલિ: સોહું શક્યતે તદર્થ તથા સહ નિસ્તારસ્ય પન્થાન નિરૂપયિષ્યતિ।

XIV હે પ્રિયભાતર: દેવપૂજાતો દૂર્મું અપસરતા

XV અર્થ યુષ્માનું વિજ્ઞાનું મતના પ્રભાષે મયા યત્ત કથ્યતે તદ્ય યુષ્માલિ વિવિચ્યતાં।

XVI યદ્ય ધન્યવાદપાત્રમું અસ્માલિ ધન્યં ગથતે તત્ત્વ કિં પ્રીષ્ઠસ્ય શોળિતસ્ય સહભાગિત્વ નહિ? યશ્ચ પૂપોડસ્માલિ ભજ્યતે સ કિં પ્રીષ્ઠસ્ય વપુઃ: સહભાગિત્વ નહિ?

XVII વયં બહવ: સન્તોડચ્છેક્પૂપસ્વરૂપા એકવપુઃસ્વરૂપાશ્ચ ભવામઃ, યતો વયં સર્વે એકપૂપસ્ય સહભાગિનઃ।

XVIII યૂં શારીરિકમું ઇસાયેલીયવંશનિ રિશ્કષધાં ચે બલીનાં માંસાનિ ભુજ્યતે તે કિં યજાવેદ્યા: સહભાગિનો ન ભવન્તિ?

XIX ઈત્યનેન મયા કિં કથ્યતે? દેવતા વાસ્તવિકી દેવતાચૈ બલિદાનં વા વાસ્તવિકું કિં ભવેત્તું?

XX તત્રહિ કિન્તુ બિજ્ઞાતિભિ યે બલયો દીધન્તે ત ઈશ્વરાય તત્રહિ ભૂતેલ્યાચેવ દીધન્તે તસ્માદ્ય યૂં યદ્ય ભૂતાનાં સહભાગિનો ભવયેત્યં નાભિલષાલિ।

XXI પ્રભો: કંસેન ભૂતાનામપિ કંસેન પાનં યુષ્માભિરસાધં; યૂં પ્રભો ભોજ્યસ્ય ભૂતાનામપિ ભોજ્યસ્ય સહભાગિનો ભવિતું ન શક્યતા

XXII વયં કિં પ્રભુનું સ્પર્ષિષ્યામહે? વયં કિં તસ્માદ્ય બલવન્તનઃ?

XXIII માં પ્રતિ સર્વે કર્મપ્રતિબિદ્ધ કિન્તુ ન સર્વે હિતજનકું સર્વ્યમું અપ્રતિષિદ્ધ કિન્તુ ન સર્વે નિષ્ણાજનકું।

XXIV આત્મહિત: કેનાપિ ન ચેચિતિવય: કિન્તુ સર્વે: પરહિતશ્રેચિતિવય:।

XXV આપણે યત્ત કથ્યં તદ્ય યુષ્માલિ: સંવેદસ્યાર્થ કિમપિ ન પૃષ્ઠવા ભુજ્યતાં

XXVI યત: પૃથ્વી તન્મધ્યસ્થાં સર્વે પરમેશ્વરસ્ય|

XXVII અપરમું અવિશ્વાસિલોકાનાં કેનચિત્તું નિમન્તિના યૂં યદિ તત્ત્ર જિગમિષથ તર્હિ તેન યદ્ય યદ્ય ઉપસ્થાયે તદ્ય યુષ્માલિ: સંવેદસ્યાર્થ કિમપિ ન પૃષ્ઠવા ભુજ્યતાં।

XXVIII કિન્તુ તત્ત યદિ કેચિદ્ય યુષ્માનું વદેતું ભક્ષયમેત્ય દેવતાયા: પ્રસાદ ઇતિ તર્હિ તસ્ય જાપયિતુનુરોધાતું સંવેદસ્યાર્થાં તદ્ય યુષ્માલિ ન લોકત્વાં પૃથ્વી તન્મધ્યસ્થાં સર્વે પરમેશ્વરસ્ય,

XXIX सत्यमेतत् किन्तु मया यः संवेदो निर्दिश्यते स तव नहि परस्पैव।

XXX अनुग्रहात्रेण मया धन्यवादं कृत्वा यद् भुज्यते तत्कारणाद् अर्हु कुतो निनिष्ये?

XXXI तस्माद् भोजनं पानम् अन्यद्वा कर्म कुर्विद्धि युभाबिः सर्ववेश्वरस्य महिमः प्रकाशार्थं कियतां।

XXXII पिङ्गलीयानां भिन्नजातीयानाम् ईश्वरस्य समाजस्य वा विद्वन्जनकै युभाबिः न भवितव्यं।

XXXIII अहमप्यात्महितम् अयेष्मानो बहूनां परित्राशार्थं तेषां हिंतं येष्मानः सर्वविषये सर्वेषां तुष्टिकरो भवामीत्येनाहं यद्गत् प्रीष्टस्यानुगामी तद्दृढं यूयं ममानुगामिनो भवत।

XI

I हे भातरः, यूयं सर्वस्मिन् कार्ये मां स्मरथ मया च याद्गुपदिष्टास्ताद्गाचरथैतत्कारणात् मया प्रशंसनीया आद्यबो।

II तथापि ममैषा वाग्छा यद् यूयमिदम् अवगता भवथ,

III एकैकस्य पुरुषस्योत्तमाकृस्वरूपः योषितश्चोत्तमाकृस्वरूपः पुमान् योषितस्य योत्तमाकृस्वरूप ईश्वरः।

IV अपरम् आश्चादितोत्तमाकृन येन पुंसा प्रार्थना कियत ईश्वरीयवाली कथ्यते वा तेन स्वीयोत्तमाकृम् अवव्याप्तेः।

V अनाश्चादितोत्तमाकृया यथा योषिता च प्रार्थना कियत ईश्वरीयवाली कथ्यते वा तथापि स्वीयोत्तमाकृम् अवव्याप्तेः यतः सा मुहिंतशिःसदृशा।

VI अनाश्चादितमस्तका या योषित् तस्या: शिरः मुहूर्नीयमेव किन्तु योषितः केशच्छेदं शिरोमुहूरनं वा यदि लज्जाजनकं भवेत् तर्हि त्या स्वशिर आश्चाद्यात्।

VII पुमान् ईश्वरस्य प्रतिमूर्तिः प्रतितेजःस्वरूपश्च तस्मात् तेन शिरो नाश्चादनीयं किन्तु सीमन्तिनी पुंसः प्रतिबिम्बस्वरूपा।

VIII यतो योषातः पुमान् नोद्यादि किन्तु पुंसो योषिद् उद्यादि।

IX अधिकन्तु योषितः कृते पुंसः सृष्टि न बभूव किन्तु पुंसः कृते योषितः सृष्टि बभूवा।

X इति हेतो हृतानाम् आदाराद् योषिता शिरस्यधीनतासूचकम् आवरणं धर्तव्यं।

XI तथापि प्रभो विविना पुमांसं विना योषित्र जायते योषितश्च विना पुमान् न जायते।

XII यतो यथा पुंसो योषिद् उद्यादि तथा योषितः पुमान् जायते सर्ववस्तुनि ईश्वराद् उत्पद्यन्ते।

XIII युभाबिरेवैतद् विविच्यतां, अनावृतया योषिता प्रार्थनं किं सुदृशं भवत्?

XIV पुरुषस्य दीर्घक्षत्वं तस्य लज्जाजनकं, किन्तु योषितो दीर्घक्षत्वं तस्या गौरवजनकं।

XV यत आश्चादानाय तस्यै केशा दत्ता इति किं युभाबिः स्वभावतो न शिक्षयते?

XVI अत्र यदि कश्चिद् विविद्युत् ईश्चेत् तर्हस्माकम् ईश्वरीयसमितीनां तादृशी रीति न विद्यते।

XVII युभाबिः न भद्राय किन्तु कुस्तिताय समागम्यते तस्माद् एतानि भाषमाणेन मया यूयं न प्रशंसनीयाः।

XVIII प्रथमतः समितौ समागतानां युभाकं मध्ये लेदाः सन्तीति वार्ता मया श्रूयते तम्भ्ये किञ्चित् सत्यं मन्यते ये।

XIX यतो हेतो युभन्मध्ये ये परीक्षितास्ते यत् प्रकाशन्ते तदर्थं भेदे भवितव्यमेव।

XX एकत्र समागतै युभाबिः प्रभावं भाज्यन् भुज्यते इति नहि;

XXI यतो भोजनकाले युभाकमेकैकेन स्वकीयं भक्षयं तूर्णं ग्रस्यते तस्माद् एको जनो बुलुक्षितस्तिष्ठति, अन्यश्च परितृप्तो भवति।

XXII भोजनपानार्थं युभाकं किं वेशमानि न सन्ति? युभाबिः वर्णा किम् ईश्वरस्य समितिं तुच्छीकृत्य दीना लोका अवव्याप्तेन? इत्यनेन मया किं वक्तव्यं? यूयं किं मया प्रशंसनीयाः? एतस्मिन् यूयं न प्रशंसनीयाः।

XXIII प्रभुतो य उपदेशो मया लब्ध्य युभासु समर्पितश्च स एषः।

XXIV परकरसमर्पणक्षपायां प्रभु र्थीशुः पूपमादायेश्वरं धन्यं व्याहृत्य तं भजक्त्वा भाषितवान् युभाबिरेतद् गृह्यतां भुज्यतां तद् युभमत्कृते भग्नं मम शरीरः; मम स्मरणार्थं युभाबिरेतद् कियतां।

XXV पुनश्च भेजनात् परं तथैव कंसम् आदाय तेनोक्तं कंसोदयं मम शोषितेन स्थापितो नूतननियमः; यतिवां युभाबिरेतद् पीयते ततिवारं मम स्मरणार्थं पीयतां।

XXVI યતિવારં યુષ્માભિરેષ પૂપો ભુજ્યતે ભાજનેનાનેન પીયતે ચ તતિવારં પ્રભોરાગમનં યાવત્ત તસ્ય મૃત્યુ: પ્રકાશયતે

XXVII અપરાં ય: કશ્ચિદ અયોગ્યતેવન પ્રભોરિમં પૂપમ્ અશાતિ તસ્યાનેન ભાજનેન પિવતિ ચ સ પ્રભો: કાયરુધિરયો દ્વારાદાયી ભવિષ્યતિ

XXVIII તસ્માત્ માનવેનાચ આત્માન પરીક્ષ્ય પશ્ચાદ એષ પૂપો ભુજ્યતાં કંસેનાનેન ચ પીયતાં

XXIX યેન ચાનહીતેવન ભુજ્યતે પીયતે ચ પ્રભો: કાયમ અવિમૃશ્તા તેન દણ્ડપ્રાપ્તયે ભુજ્યતે પીયતે ચા

XXX એતકારણાદ યુષ્માં ભૂર્ણિશો લોકા દુર્ઘલા રોગિણશ્રી સન્તિ બાહુવશ્ય મહાનિદ્રાં ગતાઃ

XXXI અસ્માભિ ર્થદાત્મવિચારોડકારિષ્યત તહીં દણ્ડો નાલખ્યત:

XXXII કિન્તુ યદાસ્માં વિચારો ભવતિ તદા વય જગતો જને: સમ યદ દણ્ડં ન લભામહે તદર્થ્ય પ્રભુના શાસ્તિં

ભુંજમહે

XXXIII હે મમ ભાતર: ભોજનાર્થ મિલિતાનાં યુષ્માકમુ એકેનેતરો જુગૃઘ્યતાં

XXXIV પશ્ચ બુભુક્ષિત: સ સ્વગૃહે ભુફ્કતાં દણ્ડપ્રાપ્તયે યુષ્માભિ ન્ સમાગમ્યતાં એતદ્દ્દિનં યદ આદેષ્યં તદ્દ યુષ્મત્સમીપાગમનકાલે મયાદેક્ષતે

XII

I હે ભાતર: યું યદ આત્મિકાન દાયાનું અનવગતાસ્તિષ્ય તદહં નાભિલખામિ

II પૂર્વ્ય લિન્નજાતીયા યૂં યદ્દ્દ વિનીતાસદ્દ અવાક્રતિમાનામું અનુગામિન આદભ્યુ ઈતિ જાનીથા

III ઈતિ હેતોરહં યુષ્માલ્યં નિવેદયામિ, ઈશ્વરસ્યાત્મના લાખમાણાઃ કોડપિ યીશું શાન ઈતિ ન વ્યાહરતિ, પુનશ્ચ પવિત્રોણાત્મના વિનીત વિનાન્યઃ કોડપિ યીશું પ્રભુરિતિ વ્યાહર્તું ન શક્નોતિ

IV દાયા બહુવિધા: કિન્ન્યેક આત્મા

V પરિચયાશ્રી બહુવિધા: કિન્ન્યેક: પ્રભુઃ

VI સાધનાનિ બહુવિધાનિ કિન્તુ સર્વેષુ સર્વસાધક ઈશ્વર એક:

VII એકેકસ્મે તસ્યાત્મનો દર્શન પરહિતાર્થી દીયતે

VIII એકેકસ્મે તેનાત્મના જ્ઞાનવાક્યાં દીયતે, અન્યસ્મે તેનૈવાત્મના સ્વાસ્થ્યદાનશક્તિઃ;

IX અન્યસ્મે તેનૈવાત્મના વિશ્વાસઃ: અન્યસ્મે તેનૈવાત્મના સ્વાસ્થ્યદાનશક્તિઃ;

X અન્યસ્મે દુઃસાધયસાધનશક્તિનન્યસ્મે યેશ્વરીયાદેશઃ, અન્યસ્મે ચાતિમાનુષિકસ્યાદેશસ્ય વિચારસમર્થમ્, અન્યસ્મે પરભાષાભાષણશક્તિનન્યસ્મે ચ ભાષાર્થભાષણસાર્મથ્ દીયતે

XI એકેનાદિતીયેનાત્મના યથાભિલાખમ્ એકેકસ્મે જનાયૈકેક દાન વિતરતા તાનિ સર્વાણિ સાધન્તે

XII દેહ એક: સત્ત્રપિ યદ્દ્દ બહ્લક્યુક્તો ભવતિ, તસ્યૈકસ્ય વપુષો ડક્ઝાનાં બહુતેવન યદ્દ્દ એક વપુ ર્ખવતિ, તદ્દ પ્રીણાઃ

XIII યતો હેતો ર્થિદ્દિલિન્નજાતીયદાસસ્વતન્ત્રા વય સર્વો મજજનેનેકેનાત્મનેકેહીકૃતાઃ સર્વો ચૈકાતમભુક્તા અભવામિ

XIV એકેનાદિતીયેનાત્મના વપુ ન્ ભવતિ કિન્તુ બહુભિઃ

XV તત્ ચરણં યદિ વદેત્ નાહું હસ્તસતસ્માત્ શરીરસ્ય ભાગો નાસ્મીતિ તર્ફનેન શરીરાત્ત તસ્ય વિયોગો ન ભવતિ

XVI શ્રોત્રાં વા યદિ વદેત્ નાહું નયનં તસ્માત્ શરીરસ્યાંશો નાસ્મીતિ તર્ફનેન શરીરાત્ત તસ્ય વિયોગો ન ભવતિ

XVII કૃત્સનં શરીરં યદિ દર્શનેન્દ્રિયં ભવેત્ તહીં શ્રવણેન્દ્રિયં કુત્ર સ્થાસ્યતિ? તત્ કૃત્સનં યદિ વા શ્રવણેન્દ્રિયં ભવેત્ તહીં ધ્યાણેન્દ્રિયં કુત્ર સ્થાસ્યતિ?

XVIII કિન્ન્યેવિદાનીમું ઈશ્વરેણ પથાભિલખિતં તથૈવાક્ષપ્ત્યક્ઝાનામ્ એકેક શરીરે સ્થાપિતાં

XIX તત્ કૃત્સન પદીકાક્રૂપિ ભવેત્ તહીં શરીરે કુત્ર સ્થાસ્યતિ?

XX તસ્માદ અક્ઝાનિ બહુનિ સન્તિ શરીરે ત્વેક્મેવા

XXI અતચોવ ત્વય મમ પ્રયોજનાં નાસ્તીતિ વાચં પાણિં વદિતું નયનં ન શક્નોતિ, તથા યુવાભ્યાં મમ પ્રયોજનાં નાસ્તીતિ મૂર્ખા ચરણો વદિતું ન શક્નોતિઃ

XXII વસ્તુતસ્તુ વિગ્રહસ્ય યાન્યક્ઝાન્યસ્માનિ દુર્ઘલાનિ બુધ્યન્તે તાન્યેવ સપ્રયોજનાનિ સન્તિ|

XXIII યાનિ ચ શરીરમધેડવમન્યાનિ બુધ્યતે તાન્યસ્માભિરધિક શોભ્યન્તો યાનિ ચ કુદૃષ્યાનિ તાનિ સુદૃષ્ટતરાણિ કિંપન્તે

XXIV કિંતુ યાનિ સ્વયં સુદૃષ્યાનિ તેથાં શોભનમ્ભ નિષ્ઠયોજનં|

XXV શરીરમધે યદુ ભેદો ન ભવેતુ કિંતુ સર્વાણિયક્ષાનિ યદુ એક્યબાવેન સર્વોધાં હિતં ચિન્તયન્તિ તદર્થમ્ભ ઈશ્વરેણાપ્રધાનમ્ભ આદરણીયં ફૂલ્યા શરીરં વિરચિતં|

XXVI તસ્માદુ એકસ્વાક્ષર્ય પીડાયાં જાતાયાં સર્વાણિયક્ષાનિ તેન સહ પીડયન્તે, એક્ય સમાદરે જાતે ચ સર્વાણિ તેન સહ સંછૃપ્તિનિ|

XXVII યુપઞ્ચ ખીણ્સ્ય શરીરં, યુખાક્મ એકેકશ્ચ તસ્પૈકેક્મ અઙ્ગં|

XXVIII કેચિતુ કેચિત સમિતાવીશ્વરેણ પ્રથમત: પ્રેરિતા દ્વિતીયત ઈશ્વરીયાદેશવક્તારસ્તુતીયત ઉપદેષ્ટારો નિયુક્તતાઃ, તત: પરં કેચ્યોડપિ ચિત્રકાર્યસાધનસામર્થ્યમ્ અનામયકરણશક્તિરપ્ફતૌ લોકશાસને વા નૈપુણ્યં નાનાભાષાભાષણસામર્થ્ય વા તેન વ્યતારિશ|

XXIX સર્વો કિ પ્રેરિતાઃ? સર્વો કિમ્ભ ઈશ્વરીયાદેશવક્તારઃ? સર્વો કિમ્ભ ઉપદેષ્ટારઃ? સર્વો કિ ચિત્રકાર્યસાધકાઃ?

XXX સર્વો કિમ્ભ અનામયકરણશક્તિયુક્તાઃ? સર્વો કિ પરભાષાવાદિનઃ? સર્વો વા કિ પરભાષાર્થપ્રકાશકાઃ?

XXXI યુંયે શ્રેષ્ઠદાયાન્ન લઘું યતધ્વં અનેન યુંયે મયા સર્વોત્તમમાર્ગ દર્શિતવ્યાઃ|

XIII

I મર્યાદવર્ગીયાણાં ભાષા ભાષમાણોડહું યદિ પ્રેમહીનો ભવેં તહી વાદકતાલસ્વરૂપો નિનાદકારિભેરીરવૃપશ્રુ ભવામિ|

II અપરંચ યથાહમ્ભ ઈશ્વરીયાદેશાણ્ય: સ્યાં સર્વાણિ ગુપ્તવાક્યાનિ સર્વવિદ્યાઅં જાનીયાં પૂર્ણવિશ્વાસ: સન્ન શૈલાન્ન સ્થાનાન્તરીકર્તુ શક્યુયાઅં કિંતુ યદિ પ્રેમહીનો ભવેં તર્હણગાનીય એવ ભવામિ|

III અપરં યથાહમ્ભ અન્રાદાનેન સર્વસ્વં ત્યજ્યેં દાહનાય સ્વશરીરં સર્વમર્યેયઅં કિંતુ યદિ પ્રેમહીનો ભવેં તહી તત્સર્વ મર્યાદનિષ્કળં ભવતિ|

IV પ્રેમ ચિરસહિધ્ય હિંદિષિ ચ, પ્રેમ નિર્દુષ્ટમ્ભ અશાં નિર્જર્વાં|

V અપરં તત્કુતિસં નાયરતિ, આત્મયેણાં ન કુરતે સહસા ન કુધ્યતિ પરાનિષ્ટ ન ચિન્તયતિ,

VI અધર્મો ન તુષ્યતિ સત્ય એવ સન્તુષ્ટતિ|

VII તત્ સર્વો તિતિક્ષતે સર્વત્ર વિશ્વસિતિ સર્વત્ર ભદ્ર પ્રતીક્ષતે સર્વો સહતે ચા

VIII પ્રેમો લોપ: કદાપિ ન ભવિષ્યતિ, ઈશ્વરીયાદેશકથનં લોપ્યતે પરભાષાભાષણાં નિવર્ત્તિષ્ઠતે જ્ઞાનમપિ લોપં ચાસ્પતિ|

IX યતોડસ્માઈ જ્ઞાનં ખણ્ડમાત્રમ્ભ ઈશ્વરીયાદેશકથનમપિ ખણ્ડમાત્રાં|

X કિંત્વસ્માસુ સિદ્ધતાં ગતેષુ તાનિ ખણ્ડમાત્રાણિ લોપં ચાસ્પતન્તે

XI બાલ્યકાલીંહ બાલ ઈવાભાષે બાલ ઈવાચિન્તયઅં કિંતુ યૌવને જાતે તત્સર્વ બાલ્યાચરણ પરિત્યક્તવાન્નુ|

XII ઇદાનીમ્ભ અભ્યમધેનાસ્પણ દર્શનમ્ભ અસ્માભિ લંભ્યતે કિંતુ તદા સાક્ષાત્ દર્શનં લાપ્યતે અધુના મમ જાનમ્ભ અલ્બિષ્ઠ કિંતુ તદાં હ્યથાવગામ્યસ્તથૈવાવગતો ભવિષ્યામિ|

XIII ઇદાની પ્રત્યય: પ્રત્યાશા પ્રેમ ચ ત્રીણીયોતાનિ તિજન્તિ તેથાં મધ્યે ચ પ્રેમ શ્રેષ્ઠં|

XIV

I યુંયે પ્રેમાચરણે પ્રયત્નધ્વમ્ભ આત્મિકાન્ન દાયાનપિ વિશેષત ઈશ્વરીયાદેશકથનસામર્થ્ય પ્રાણું ચેષ્ટધ્વં

II ચો જન: પરભાષાણાં ભાષતે સ માનુષાન્ન ન સમ્ભાષતે કિંત્વીશ્વરમેવ યત: કેનાપિ કિમપિ ન બુધ્યતે સ ચાતમાના નિગૃહ્વાક્યાનિ કથયતિ;

III કિંતુ ચો જન ઈશ્વરીયાદેશાં કથયતિ સ પરેથાં નિષ્ઠાયૈ હિતોપદેશાય સાન્ત્વનાચૈ ચ ભાષતે

IV પરભાષાવાયાત્મન એવ નિજાં જનયતિ કિંત્વીશ્વરીયાદેશવાદી સમિતે નિજાં જનયતિ|

V યુખાઈ સર્વોધાં પરભાષાભાષણમ્ભ ઈચ્છામ્યં કિંત્વીશ્વરીયાદેશકથનમ્ભ અધિકમ્પીચ્છામિ યત: સમિતે નિજાણૈ યેન સ્વવક્તવાનામ્ભ અથોન કિંયતે તત્સમાત્ પરભાષાવાદિત ઈશ્વરીયાદેશવાદી શ્રેયાન્નુ|

VI હે ભાતરાં, ઈદાની મયા યદિ યુષ્મત્સમીપં ગમ્યતે તર્હીશ્વરીયદર્શનસ્ય જ્ઞાનસ્ય વેશ્વરીયાદેશસ્ય વા શિક્ષાયા વા વાક્યાનિ ન ભાષિતવા પરભાષાં ભાષમાણેન મયા યૂંથું ક્રમુપકારિષ્યાદે?

VII અપરં વંશીવલ્લક્યાદિષુ નિષાળિષુ વાધ્યન-નેષુ વાદિતેષુ યદિ કક્ષાન વિશિષ્યન્તે તહીં કિ વાં કિ વા ગાં ભવતિ તત્ત્વ કેન બોદ્ધું શક્યતે?

VIII અપરં રણત્યર્થી નિસ્વાસો યદ્યવ્યક્તો ભવેત્ત તહીં યુદ્ધાય ક: સજીજ્જ્યતે?

IX તદૃત્ત જિહ્વાભિ યદિ સુગમ્યા વાક યુષ્માભિ ન ગદીત તહીં યદ્દ ગદીતે તત્ત્વ ભોત્સ્યતે? વસ્તુતો યૂંથું દિગ્ગાલાપિન ઇવ ભવિષ્યથા

X જગતિ કતિપ્રકારા ઉક્તાયો વિદ્યાન્તે? તાસામેકાપિ નિરર્થિકા નહિ;

XI કિન્તૂક્રતેર્થો યદિ મયા ન બુધ્યતે તર્હીં વક્ત્રા મ્લેચ્છ ઇવ મંસ્યે વક્તાપિ મયા મ્લેચ્છ ઇવ મંસ્યતે

XII તસ્માદ્ આભિકદાયલિપસ્વો યૂંથું સમિતે નિષાર્થ પ્રાત્યબહુવરા ભવિતું યતથિં,

XIII અતએવ પરભાષાવાદી યદ્દ અર્થકરોડપિ ભવેત્ત તત્ત્વ પ્રાર્થયતાં|

XIV યથાં પરભાષાયા પ્રર્થનાં કુર્ચ્છા તહીં મદીય આત્મા પ્રાર્થયતે, કિન્તુ મમ બુદ્ધિ નિષ્ફલા તિષ્ઠતિ

XV ઇથ્યને કિ કરણીયાં? અહ્મ આત્મના પ્રાર્થયિષ્યે બુદ્ધાપિ પ્રાર્થયિષ્યે; અપરં આત્મના ગાસ્યામિ બુદ્ધાપિ ગાસ્યામિ

XVI ત્વં યદાત્મના ધન્યવાદં કરોષિ તદા યદ્દ વદસિ તદ્દ યદિ શિષ્યેનેવોપસ્થિતેન જનેન ન બુદ્ધયતે તહીં તવ ધન્યવાદસ્યાન્તે તથાસ્તિવિ તેન વક્તં કથ્યાં શક્યતે?

XVII ત્વં સમ્યગું ઈશ્વરં ધન્યં વદસીતિ સત્યં તથાપિ તત્ત્વ પરસ્ય નિષા ન ભવતિ।

XVIII યુષ્માં સર્વોભોડહ પરભાષાભાષણે સમર્થોડસ્નીતિ કારણાદ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદામિ;

XIX તથાપિ સમિતૌ પરોપદેશાર્થ મયા કથિતાનિ પશ્ચ વાક્યાનિ વરેન ચ લક્ષ પરભાષીયાનિ વાક્યાનિ

XX હે ભાતરાં, યૂંથું બુદ્ધાયા બાલકાઈવ મા ભૂત પરન્તુ દુષ્ટતયા શિશવઈવ ભૂતવા બુદ્ધાયા સિદ્ધા ભવતા

XXI શાસ્ત્ર ઈં લિપિતમાસે, યથા, ઇત્યવોચત પરેશોડહમું આભાષિષ્ય ઈમાનું જનાનું ભાષામિ: પરકીયામિ વક્તવૈશ્ય પરદેશિભિઃ| તથા મયા કૃતેડોમે ન ગ્રહીષ્યાન્તિ મધ્યઃ||

XXII અતએવ તત્ત્વ પરભાષાભાષણાં અવિશ્વાસિનઃ પ્રતિ ચિહ્નશું ભવતિ ન ચ વિશ્વાસિનઃ પ્રતિ; કિન્તુશ્વરીયાદેશકથનાં નાવિશ્વાસિનઃ પ્રતિ તદ્દ વિશ્વાસિનઃ પ્રત્યેવ

XXIII સમિતિભુક્તેષુ સર્વેષુ એકસ્મિનું સ્થાને મિલિતા પરભાષાં ભાષમાણેષુ યદિ જાનાકાઇશ્વિષોડવિશ્વાસિનો વા તત્રાગચ્છેયુસ્તહિ યુષ્માનું ઉન્મતાનું કિ ન વિદ્યાન્તિ?

XXIV કિન્તુ સર્વ્યાશ્વરીયાદેશાં પ્રકાશયન્તું યદ્યવિશ્વાસી જાનાકાઇશ્વી વા કશ્યિતું તત્રાગચ્છતિ તહીં સર્વેરવ તસ્ય પાપકાનાં પરીક્ષા ચ જાયતે,

XXV તત્ત્વસ્યાન્તિ:કારણસ્ય ગુપ્તકલ્પનાસુ યક્તીભૂતાસુ સોડધોમુખ: પતનું ઈશ્વરમારાધ્ય યુષ્મન્મધ્ય ઈશ્વરો વિદ્યતે ઇતિ સત્યં કથામેતાં કથયિષ્યતિ|

XXVI હે ભાતરાં, સમિલિતાનાં યુષ્માક્મ એકેન ગીતમું અન્યેનોપદેશોડન્યેન પરભાષાન્યેન ઐશ્વરિકદર્શનમું અન્યેનાર્થોબોધક વાક્યં લભ્યતે ક્રીમેતાં? સર્વ્યમેવ પરનિષ્ઠાધ્ય યુષ્માભિ: કિયતાં|

XXVII યદિ કશ્યિદ્ધ ભાષાન્તરે વિષક્ષતિ તર્હીકસ્મિનું દિને દ્વિજેન વિજેન વા પરભાષાચા કથતાં તદ્વિકેર્ન કથતાં તૈરપિ પરયાનુસારાતું કથતાં, એકેન ચ તથાં બોધ્યતાં|

XXVIII કિન્તુશ્વાભિધાયક: કોડપિ યદિ ન વિદ્યતે તહીં સ સમિતૌ વાચ્યમઃ સ્થિતેશ્વરાયાત્મને ચ કથાં કથપતુ|

XXIX અપરં દ્વી ગ્રાયો વેશ્વરીયાદેશવક્તારાઃ સ્વં સ્વમાણેશાં કથયન્તુ તદ્દચે ચ તં વિચારયન્તુ|

XXX કિન્તુ તત્રાપરેણ કેનચિત્ત જનેનેશ્વરીયાદેશો લભ્યે પ્રથમેન કથનાતું નિવર્ત્તિતવ્યં|

XXXI સર્વ્ય ચતું શિક્ષાં સાન્ત્વનાં લભન્તે તરદ્ધ યૂંથું સર્વ્યે પરયાયેણેશ્વરીયાદેશાં કથયિતું શક્યતુથા

XXXII ઈશ્વરીયાદેશવક્તુણાં મનાંસિ તેખામું અધીનાનિ ભવતિનિ|

XXXIII યત ઈશ્વર: કુશાસનજનકો નહિ સુશાસનજનક એવેતિ પવિત્રલોકાનાં સર્વસમિતિષુ પ્રકાશતે

XXXIV અપરં યુષ્માક્મ વનિતાઃ સમિતિષુ તૃશ્શીમ્ભૂતાસ્તિષ્ઠન્તુ યતઃ શાસ્ત્રલિપિતેન વિધિના તાઃ કથપતુપ્રયારણાતું નિવારિતાસાલિ રિંગ્રાભિ ર્ભવિતવ્યં|

XXXV અતસ્તા યદિ કિમપિ જિજાસન્તે તરહી ગેહેષુ પતીનું પૃથ્બીનું યત: સમિતિમધ્યે ચોચિતાં કથાકથનં નિન્દનીયાં

XXXVI એશ્વરં વચ્ચે: કિ યુભતો નિરગમત? કેવળં યુભાનું વા તત્ત્વ કિમું ઉપાગતં?

XXXVII યઃ કશ્યાદ્ આત્માનમ્ ઈશ્વરીયાદેશવક્તારમ્ આત્માવિષ્ણુ વા મન્યતે સ યુભાનું પ્રતિ મયા યદ્દ યત્ત લિખ્યતે તત્ત્વભૂનાજાપિતમ્ ઈશ્વરી કરોતું

XXXVIII કિન્તુ યઃ કશ્યિત્ત અજો ભવતિ સોડજા એવ તિજ્ઞતું

XXXIX અતએવ હે ભાતરઃ, યુધ્મનું ઈશ્વરીયાદેશકથનસામર્થ્ય લબ્ધું યતધ્વં પરભાષાભાષણમપિ યુભાભિન્ નિવાર્યતાં

XL સર્વકર્માણિ ય વિધનુસારત: સુપરિપાટ્યા કિયન્તાં

XV

I હે ભાતરઃ, યઃ સુસંવાદો મયા યુભતસમીપે નિવેદિતો યુધ્યં યં ગૃહીતવન્ત આક્રિતવન્તશ્રી તં પુન યુભાનું વિજાપાયમિ

II યુભાકું વિશ્વાસો યદિ વિતથો ન ભવેત્ત તરહી સુસંવાદયુક્તાનિ મમ વાક્યાનિ સ્મરતાં યુભાકું તેન સુસંવાદેન પરિત્રાણાં જાપ્તો

III યતોડહું યદ્દ યત્ત જાપિતસ્તદ્ધનુસારાત્ત યુભાસુ મુખ્યાં યાં શિક્ષાં સમાર્પણં સેયં, શાસ્ત્રાનુસારાત્ત ખ્રીષ્ટોડસમાકું પાપમોચનાર્થ્ પ્રાણાનું ત્યક્તવાનું

IV શમશાને સ્થાપિતશ્રી તુતીયાદિને શાસ્ત્રાનુસારાત્ત પુનરૂથ્યાપિતઃ|

V સ ચાચ્રે કેંદ્રે તત: પરં દ્વાદશશિષ્યેભ્યો દર્શનં દત્તવાનું

VI તત: પરે પદ્ધતાધિકસંખ્યકેભ્યો ભાતૃભ્યો યુગપદ્દ દર્શનં દત્તવાનું તેણાં કેચિત્ત મહાનિદ્રાં ગતા બહુતરાશ્વાધાપિ વર્તન્તા|

VII તદનન્તરં યાકૂબાય તત્પ્રાણાત્ત સર્વોભ્ય: પ્રેરિતેભ્યો દર્શનં દત્તવાનું

VIII સર્વશ્રેષ્ઠકાલજાતતુલ્યો યોડહું, સોડહમપિ તત્સ્ય દર્શનં પ્રાપ્તવાનું

IX ઈશ્વરસ્ય સમિતિં પ્રતિ દીર્ઘાચારણાદ અહું પ્રેરિતનામ ધર્તુમું અયોગ્યસ્તસમાત્ત પ્રેરિતનાં મધ્યે ક્ષુદ્રતમશ્વાસ્મિ

X યાદૃશોડસ્મિ તાદૃશ ઈશ્વરસ્યાનુગહેણૈવાસ્મિ; અપરં માં પ્રતિ તસ્યાનુગહો નિષ્ફલો નાભવત્ત અન્યેભ્ય: સર્વોભ્યો મયાધિક: શ્રમ: કૃતઃ, કિન્તુ સ મયા કૃતસત્ત્રચ્છ મત્સહકારિણેશ્વરસ્યાનુગહેણૈવા

XI અતએવ મયા ભવેત્ત તૈ વા ભવેત્ત અસ્માભિસ્તાદૃશી વાતાં ઘોષ્યતે સૈવ ચ યુભાભિ વિશ્વાસેન ગૃહીતા

XII મૃત્યુદશાં: ખીષ ઉત્થાપિત ઇતિ વાતાં યદિ તમધિ ઘોષ્યતે તરહી મૃત્લોકાનામું ઉત્થિતિ નાસ્તીતિ વાગ્ય યુભાકું મધ્યે કેશ્વિત્ત કૃત: કથયતે?

XIII મૃતાનમ્ ઉત્થિતિ રીદિ ન ભવેત્ત તરહી ખીષોડપિ નોથાપિત:

XIV ખીષોઽશ્રી યથનુથ્યાપિત: સ્થાત્ત તર્હસ્માકું ઘોષણાં વિતથં યુભાકું વિશ્વાસોડપિ વિતથઃ|

XV વધ્યાશ્રેષ્ઠરસ્ય મૃદ્ધાસાક્ષિણો ભવામઃ, યત: ખીષ સ્તેનોથ્યાપિત: ઇતિ સાક્ષ્યમું અસ્માભિરીશ્વરમધિ દંચં કિન્તુ મૃતાનમુથિતિ રીદિ ન ભવેત્ત તરહી સ તેન નોથાપિતઃ|

XVI યતો મૃતાનમુથિતિ રીતિ ન ભવેત્ત તરહી ખીષોડયુથ્યાપિતત્વં ન ગતઃ|

XVII ખીષોઽશ્રી યથનુથ્યાપિત: સ્થાત્ત તરહી યુભાકું વિશ્વાસો વિતથઃ, યુધ્મ અયાપિ સ્વપાપેષુ મગ્રાસ્તિષ્ઠથ|

XVIII અપરં ખીષોઽશ્રી યે માનવા મહાનિદ્રાં ગતાસ્તોપિ નાશાં ગતાઃ|

XIX ખીષો યદિ કેવલમિહલોકે ડસમાકું પ્રલાશાભૂમિઃ સ્થાત્ત તરહી સર્વમત્યોભ્યો વધ્યમેવ દુભ્રીયાઃ|

XX ઇદાનીં ખીષો મૃત્યુદશાંત ઉત્થાપિતો મહાનિદ્રાગતાનાં મધ્યે પ્રથમકલસવરૂપો જાતક્ષા

XXI યતો યદ્ધત્ત માનુષ્ધારા મૃત્યુ: પ્રાહુર્ભત્સત્કલ્ત માનુષ્ધારા મૃતાનાં પુનરૂથ્યિતિરપિ પ્રદુર્ભૂતાઃ

XXII આદમા યથા સર્વો મરણાધીના જાતાસ્તથા ખીષેન સર્વો જીવયિષ્યન્તો|

XXIII કિન્તુદેકેન જેને નિજે નિજે પર્યાય ઉત્થાતયં પ્રથમત: પ્રથમજાતફલસવરૂપેન ખીષેન, દ્વિતીયતસ્તાસ્યાગમનસમયે ખીષોઽશ્રી લાડેઃ|

XXIV ततः परम् अन्तो भविष्यति तदानीं स सर्वं शासनम् अधिपतितं पराक्रमञ्च लुप्त्वा स्वपितरीश्वरे राजत्वं समर्पयिष्यति।

XXV यतः ख्रीष्टस्य रिपवः सर्वे पावत् तेन स्वपादयोरेधो न निपातयिष्यन्ते तावत् तेनैव राजत्वं कर्तव्यं।

XXVI तेन विजेतत्व्यो यः शेषातिः स मृत्युरेव।

XXVII लिपितमास्ते सर्वाणि तस्य पादयो वशीकृतानि किन्तु सर्वाण्येव तस्य वशीकृतानीत्युक्ते सति सर्वाणि येन तस्य वशीकृतानि स स्वयं तस्य वशीभूतो न जात इति व्यक्तं।

XXVIII सर्वेषु तस्य वशीभूतेषु सर्वाणि येन पुत्रस्य वशीकृतानि स्वयं पुत्रोऽपि तस्य वशीभूतो भविष्यति तत ईश्वरः सर्वेषु सर्वं एव भविष्यति।

XXIX अपरं परेतलोकानां विनिमयेन ये मज्जयन्ते तैः किं लाप्यते? येषां परेतलोकानाम् उत्थितिः केनापि प्रकारेण न भविष्यति तेषां विनिमयेन कुतो मज्जनमपि तैरङ्गीकृत्यते?

XXX वयमपि कुतः प्रतिदर्शं प्राणभीतिम् अङ्गीकुर्महे?

XXXI अस्मत्प्रभुना यीशुख्रीष्टेन पुभातो मम या श्लाघाते तस्याः शपथं कृत्वा कथयामि दिने दिनेऽहं मृत्युं गच्छामि।

XXXII ईङ्गित्तनगरे वन्यपश्युभिः सार्कु यदि लौकिकभावात् मया युद्धं फूतं तर्हि तेन मम को लाभः? मृतनाम् उत्थिति यदि न भवेत् तर्हि, कुर्मो भोजनपादेऽय श्वस्तु मृत्यु भविष्यति।

XXXIII ईत्यनेन धम्मात् मा भ्रंशध्वं कुसंसर्गेण लोकाना सदाचारो विनश्यति।

XXXIV यूपं यथोचितं संपैतन्यास्तिष्ठत, पापं मा कुरुध्वं, यतो युधाकं मध्य ईश्वरीयक्षानंहीनाः केऽपि विवाते युधाकं पापायै मयेऽहं गताते।

XXXV अपरं मृतलोकः कथम् उत्थास्यन्ति? कीदृशं वा शरीरं लब्ध्वा पुनरेष्यन्तीति वाक्यं कश्चित् प्रक्षयति।

XXXVI हे अजा त्वया यद् बीजम् उप्यते तद् यदि न भ्रियेत तर्हि न ज्ञवयिष्यते।

XXXVII यत्या मूर्त्या निर्गन्तव्यं सा त्वया नोप्यते किन्तु शुष्कं बीजमेव; तस्य गोधूमादीनां किमपि बीजं भवितु शक्नोति।

XXXVIII ईश्वरेणोव यथालिलाषं तस्मै मूर्ति दीर्घते, एकेकस्मै बीजाय स्वा स्वा मूर्तिरिव दीर्घते।

XXXIX सर्वाणि पललानि नैकविधानि सन्ति, मनुष्यपशुपक्षिमत्स्यादीनां भिन्नउपाणि पललानि सन्ति।

XL अपरं स्वर्गीया मूर्त्यः पार्थिवा मूर्त्यश्च विद्यन्ते किन्तु स्वर्गीयानाम् एकदृपं तेजः पार्थिवानां तदन्यपं तेजोऽस्ति।

XLI सूर्यस्य तेज एकविधं चन्द्रस्य तेजस्तदन्यविधं ताराशाञ्च तेजोऽन्यविधं, ताराशां मध्येऽपि तेजसस्तारतयै विद्यते।

XLII तत्र लिपितमास्ते यथा, ‘आदिपुरुष आदम् ज्ञवत्प्राणी बभूव,’ किन्त्वन्तिम आदम् (ख्रीष्टो) ज्ञवनदायक आत्मा बभूव।

XLIII यद् उप्यते तत् तुरुच्यं यच्योत्थास्यति तद् गौरवान्वितं; यद् उप्यते तन्निर्बर्लं यच्योत्थास्यति तत् शक्तियुक्तं।

XLIV यत् शरीरम् उप्यते तत् प्राणानां संश्य, यच्य शरीरम् उत्थास्यति तद् आत्मनः संश्य प्राणसंश्यस्वरूपं शरीरं विद्यते, आत्मसंश्यस्वरूपमपि शरीरं विद्यते।

XLV तत्र लिपितमास्ते यथा, आदिपुरुष आदम् ज्ञवत्प्राणी बभूव, किन्त्वन्तिम आदम् (ख्रीष्टो) ज्ञवनदायक आत्मा बभूव।

XLVI आत्मसंश्य न प्रथम किन्तु प्राणसंश्येव तत्पत्रश्चाद् आत्मसंश्य।

XLVII आद॒ः पुरुषे मृद उत्पत्तत्वात् मृण्मयो द्वितीयश्च पुरुषः स्वगाद् आगतः प्रभुः।

XLVIII मृण्मयो यादृश आसीत् मृण्मयाः सर्वे तादृशा भवन्ति स्वर्गीयश्च यादृशोऽस्ति स्वर्गीयाः सर्वे तादृशा भवन्ति।

XLIX मृण्मयस्य रूपं यद्यद् अस्माभि धारितं तद्वत् स्वर्गीयस्य रूपमपि धारयिष्यते।

L हे भातरः, युधान् प्रति व्याहरामि, ईश्वरस्य राज्ये रक्तमांसयोरधिकारो भवितु न शक्नोति, अक्षयत्वे च क्षयस्याविकारो न भविष्यति।

LI पश्यताऽहं युधमन्यं निगृह्णां कथां निवेदयामि।

LII સર્વેરસમાબિ મહાનિદ્રા ન ગમિષ્યતે કિન્તુ વન્તિમદિને તૂર્ધ્યા વાદિતાયામૃ એકસ્મિન્ વિપલે નિમિષૈકમધે સર્વે રૂપાન્તરે ગમિષ્યતે, પયતસ્તુરી વાદિષ્યતે, મૂતલોકાશ્રાક્ષથીભૂતા ઉત્થાસ્યન્તિ વયઅં રૂપાન્તરે ગમિષ્યામઃ।

LIII યતઃ ક્ષયાળીયેનૈતે શરીરેણાક્ષયત્વં પરિહિતવ્યં, મરણાધીનૈતે દેહન ચામરત્વં પરિહિતવ્યં।

LIV એતસ્મિન્ ક્ષયાળીયે શરીરે ક્ષયયત્વં ગતે, એતસ્મન્ મરણાધીને દેહ ચામરત્વં ગતે શાસ્ત્રે લિખિતં વચનમિં સેસ્ત્યતિ, યથા, જ્યેન ગ્રસ્યતે મૃત્યુઃ।

LV મૃત્યો તે કણ્ઠક કુત્ર પરલોક જયઃ ક્ર વે॥

LVI મૃત્યો: કણ્ઠક પાપમેવ પાપસ્ય ચ બલં વ્યવસ્થા॥

LVII ઈશ્વરજ્ઞ ઘન્યો ભવતુ યતઃ: સોડરસ્માક પ્રભુના યીશુષ્પ્રીણેનાસ્માન્ જયયુક્તાન્ વિધાપયતિ।

LVIII અતો હે મમ પ્રિયભાતરઃ: યૂયં સુસ્થિરા નિશ્વલાજ્ઞ ભવત પ્રભો: સેવાયાં યુષ્માં પરિશ્રમો નિષ્ફલો ન ભવિષ્યતીતિ જ્ઞાતવા પ્રભો: કાર્યો સદા તત્પરા ભવતા।

XVI

I પવિત્રલોકાનાં કૃતે યોડર્થસંગ્રહસ્તમધિ ગાલાતીયેદેશસ્ય સમાજા મયા યદ્ આદિષાસ્તદ્ યુષ્માલિરપિ ક્રિપતાં।

II મમાગમનકાલે યદ્ અર્થસંગ્રહો ન ભવેતુ તિનિમિત્તં યુષ્માકમેકેકેન સ્વસમ્પદાનુસારાત્ સજ્ઞયં કૃત્વા સપ્તાહસ્ય પ્રથમદિવસે સ્વસમીપે કિંચિત્ ન કિંચિષ્યતાં।

III તતો મમાગમનસમયે યૂયં ચાનેવ વિશ્વાસ્યા ઇતિ વેદિષ્યથ તેભ્યોડહં પત્રાણિ દટ્વા યુષ્માં તદાનસ્ય ચિરુશાલમં નયનાર્થ તાન્ પ્રેષયિષ્યામિ।

IV કિન્તુ યદ્ અદ્ તત્ મમાપિ ગમનમ્ ઉચિતં ભવેતુ તહીં તે મયા સહ ચાસ્યન્તિ।

V સામ્રાંત માંકિદિનયાદેશમંહ પર્યાતિમિ તં પર્યેટ્ય યુષ્મત્સમીપમ્ આગમિષ્યામિ।

VI અનન્તરં કિ જાનામિ યુષ્મત્સન્નિધિમ્ અવસ્થાસ્યે શીતકાલમપિ યાપયિષ્યામિ ચ પશ્યાત્ મમ યત્ સ્થાન્ ગન્તવ્યં તત્ત્વૈ યુષ્માલિરહું પ્રેરયિતવ્યઃ।

VII યતોડહં ચાત્રાકાલે ક્ષણમાત્રં યુષ્માન્ દ્રષ્ટું નેચ્છામિ કિન્તુ પ્રભુ ર્થયાનુજાનીયાત્ તહીં કિંચિદ્ દીર્ઘકાલં યુષ્મત્સમીપે પ્રવસ્તુમ્ ઇચ્છામિ।

VIII તથાપિ નિસ્તારોત્સવાત્ પરં પદ્ધાશત્તમદિનં ચાવદ્ ઇફ્ખિષ્પુર્થ્યા સ્થાસ્યામિ।

IX યસમાદ્ અત્ કાર્યર્સાધાર્થ મમાનિતકે બુહ્દ દ્રારં મુક્તાં બહવો વિપક્ષા અપિ વિદ્યાતો।

X તિમથિ યેદ્યિ યુષ્માં સમીપમ્ આગચેત તહીં યેન નિર્ભયં યુષ્મન્મધે વર્તતે તત્ યુષ્મામિ મનો નિધીયતાં ચસ્માદ્ અહું યાદ્ક સોડપિ તાદ્ક પ્રભો: કમ્ણો યતતો।

XI કોડપિ તં પ્રત્યાનાદ્રં ન કરોતુ કિન્તુ સ મમાનિતકું યદ્ આગાનું શક્નુયાત્ તર્થ્ યુષ્મામિ: સ્કુશાલં પ્રેષ્યતાં ભ્રાતુભિ: સાર્ઘ્યમહું તં પ્રતીક્ષા।

XII આપલ્યું ભ્રાતરમધ્યહું નિવેદયામિ ભ્રાતુભિ: સાંક સોડપિ યદ્ યુષ્માં સમીપં વ્રજેત્તુ તર્થ્ મયા સ પુનઃ પુન્યચિતિ: કિન્તિવદાની ગમન્ સર્વથા તરસૈ નારોચત, ઇતઃપરં સુસમયં પ્રાપ્ય સ ગમિષ્યતિ।

XIII યૂયં જ્ઞાત વિશ્વાસે સુસ્થિરા ભવત પૌર્યધં પ્રકાશયત બલવન્તો ભવતા।

XIV યુષ્મામિ: સવ્વાણિ કમર્ણાણિ પ્રેમાના નિષ્યાયન્તાં।

XV હે ભ્રાતરઃ, અહું યુષ્માન્ ઇદ્મ અલિયાયે સ્તિફનસ્ય પરિજના આખાયાદેશસ્ય પ્રથમજાતફલસ્વરૂપા:, પવિત્રલોકાનાં પરિયાયિ ચ ત આતમો ન્યવેદયન્ ઇતિ યુષ્મામિ ફાયિતે।

XVI અતો યુષ્માયિ તાદૃશલોકાનામ્ અસ્મત્સહાયાનાં શ્રમકારિણાજ્ઞ સર્વોધાં વશયા ભવતા।

XVII સ્તિફનાન: ફર્તનાત આખાયિકશ્ચ યદ્ અત્રાગમન્ તેનાહમ્ આનન્દમિ યતો યુષ્માભિર્યત્ ન્યુનિતં તત્ તૈ: સમ્પુર્તિં।

XVIII તૈ યુષ્માં મમ ચ મનાંસ્યાચાયાયિતાનિ તસ્માત્ તાદૃશા લોકા યુષ્મામિ: સમન્તવ્યા:।

XIX યુષ્માયમ્ આશિયાદેશસ્થસમાજાનાં નમસ્કૃતિમ્ આક્ષિલપ્રિસ્કિલ્યોસ્તન્માદપસ્થસમિતેશ્ર બહુનમસ્કૃતિ પ્રજાનીતા।

XX સર્વે ભ્રાતરો યુષ્માન્ નમસ્કર્યન્તો યૂયં પવિત્રયુષ્મનેન મિથો નમતા।

XXI પૌલોડહં સ્વકરલિપિત નમસ્કર્તિ યુષ્માન્ વેદ્યો।

XXII યદિ કબ્રિદ ચીશુખીએ ન પ્રીયતે તર્હ સ શાપગ્રસ્તો ભવેતું પ્રભુરાખાતિ|

XXIII અસ્માકું પ્રભો ચીશુખીષ્ટસ્યાનુગ્રહો યુભાનું પ્રતિ ભૂયાતું

XXIV પ્રીએ ચીશુમું આશ્રિતાનું યુભાનું પ્રતિ મમ પ્રેમ તિષ્ઠતું ઈતિ||

૨ કરિન્થિન: પત્રં

- I ઈશ્વરસેચછયા યીશુપ્રીષ્ટસ્ય પ્રેરિત: પૌલસ્તિમથિભર્તા ચ દ્વારેતૌ કરિન્થનગરસ્થાયે ઈશ્વરીયસમિતય આખાયાદેશરસ્યેત્યઃ સર્વોભ્યઃ પવિત્રલોકેભ્યશ્ચ પત્ર લિખતઃ|
- II અસ્માંક તાતસ્યેશ્વરસ્ય પ્રભોર્થીશુખ્રીષ્ટસ્ય ચાનુગ્રહ: શાન્તિશ્ચ યુખ્માસુ વર્તતાં|
- III કૃપાલુઃ પિતા સર્વસાન્તવનાકારીશ્વરશ્ય યોડસ્તમત્રભોર્થીશુખ્રીષ્ટસ્ય તાત ઈશ્વર: સ ધન્યો ભવતુ|
- IV યતો વયમ્ન ઈશ્વરાત્ સાન્તવનાં પ્રાપ્ય તથા સાન્તવનયા યત્ સર્વવિધક્લિષ્ટાન્ લોકાન્ સાન્તવયિતું શક્નુયામ તદર્થી સોડસ્માંક સર્વકલેશસમેડસમાન્ સાન્તવયિતિ|
- V યત્: ખ્રીષ્ટસ્ય કલેશા ચદ્ર્દ બાહુલ્યેનાસમાસુ વર્તન્તે તદ્દ્ર્દ વયં ખ્રીષ્ટેન બહુસાન્તવનાઢ્યા અપિ ભવામઃ|
- VI વયં યદિ ક્લિશ્યામહે તહીં યુખ્માંક સાન્તવનાપરિત્રાણયો: ફુતે ક્લિશ્યામહે યતોડસ્માલિ ર્થદ્ઘાનિ દુઃખાનિ સહિન્તે યુખ્માંક તાદૃશદુઃખાનાં સહનેન તૌ સાધિયષેતે ઇત્યસ્મિન્ યુખ્માનધિ મમ દૃઢા પ્રત્યાશા ભવતિ|
- VII યદિ વા વયં સાન્તવનાં લભામહે તહીં યુખ્માંક સાન્તવનાપરિત્રાણયો: ફુતે તામપિ લભામહો યતો યુયં યાદૃગ્રદુઃખાનાં ભાગિનોડભવત તાદૃક સાન્તવનાયા અપિ ભાગિનો ભવિષ્યથેતિ વયં જાનીમઃ|
- VIII હે ભ્રાતરાઃ આશિયાદેશો ય: કલેશોડસ્માન્ આકાયત્ત ત્ય યુયં યદ્ અનવગતાસ્તિષ્ઠત તન્મયા ભદ્રે ન મન્ત્યો તેનાતિશક્તિકલેશેન વયમતીવ પીડિતાતસમાત્ જીવનરક્ષણે નિરૂપાયા જાતાશ્ય,
- IX અતો વયં સ્વેચ્છ ન વિશ્વરસ્ય મૃતલોકાનામ્ ઉત્થાપયિતરીશ્વરે યદ્ વિશ્વાસં કુર્મસ્તદર્થમ્ અસ્માલિ: પ્રાણાદએકો ભોકન્ત્ય ઇતિ સ્વમનસિ નિશ્ચિંતા|
- X એતાદૃશભયજ્ઞરાત મુખ્યો ર્થો ડસમાન્ અત્રાયતેદાનીમપિ ત્રાયતે સ ઇત: પરમાયસમાન્ ત્રાસ્યતે ડસમાકમ્ એતાદૃશી પ્રત્યાશા વિદ્યાતો|
- XI એતદર્થમસ્તહૃતે પ્રાર્થનયા વયં યુખ્માભિરૂપકર્તવ્યાસ્તથા ફુતે બહુભિ ર્થાયિતો યોડનુગ્રહોડસ્માસુ વર્તિષ્યતે તત્ફૃતે બહુભિરીશ્વરસ્ય ધન્યવાદોડપિ કારિષ્યતે|
- XII અપરશ્ચ સંસારમધ્યે વિશેષતો યુખ્મનમધ્યે વયં સાંસારિક્યા ધિયા નહિ કન્ત્વીશ્વરસ્યાનુગ્રહેણાકુટિલતામ્ ઈશ્વરીયસારલ્યાચારિતવન્તોડત્રાસ્માંક મનો યત્ પ્રમાણં દદાતિ તેન વયં શ્વાધામહો|
- XIII યુખ્માલિ ર્થદ્ યત્ પથ્યતે ગૃહ્યિતે ચ તદન્યયત્ કિમપિ યુખ્મલ્યમ્ અસ્માલિ ન લિખ્યતે તચ્યાન્ત યાવદ્ યુખ્માલિ ગ્રેહીષ્યતે ઇત્યસ્માકમ્ આશાઃ|
- XIV યુયમિતઃ: પૂર્વમાયસમાન્ અંશતો ગૃહીતવન્તઃ, યત: પ્રભો ર્થીશુખ્રીષ્ટસ્ય દિને યદ્ર્દ યુખ્માસ્તસ્માંક શ્વાધા તદ્ર્દ અસ્માસુ યુખ્માકમપિ શ્વાધા ભવિષ્યતિ|
- XV અપરં યુયં યદ્ દ્વિતીયં વરે લભમધ્યે તદર્થમિતઃ: પૂર્વ તથા પ્રત્યાશયા યુખ્મત્સમીપં ગમિષ્યામિ
- XVI યુખ્મદેશેન માકિદનિયાદેશં વ્રાજિત્વા પુનસ્તસ્માત્ માકિદનિયાદેશાત્ યુખ્મત્સમીપમ્ એત્ય યુખ્માલિ રિહૂદાદેશં પ્રેષિષ્યે ચેતિ મમ વાણ્ણાસીતુ|
- XVII એતાદૃશી મન્ત્રાણા મયા કિં ચાઓલ્યેન ફુતા? યદ્ યદ્ અહુ મન્ત્રયે તત્ કિ વિષયિલોકદીવ મન્ત્રયાણ આદૌ સ્વીકૃત્ય પદ્ધાદ્ અસ્વીકૃત્યે?
- XVIII યુખ્માન્ પ્રતિ મયા કથિતાનિ વાક્યાન્યા સ્વીકૃતાનિ શેષેડસ્વીકૃતાનિ નાભવન્ એતેનેશ્વરસ્ય વિશ્વસ્તતા પ્રકાશતે|
- XIX મયા સિલ્વાનેન તિમથિના ચેશ્વરસ્ય પુત્રો યો યીશુપ્રીષ્ટો યુખ્મનમધ્યે ધોષિતઃ સ તેન સ્વીકૃતઃ પુનરસ્વીકૃતશ્ચ તજ્ઞહિ કિન્તુ સ તરસ્ય સ્વીકારસ્વરૂપએવો|
- XX ઈશ્વરસ્ય મહિમા યદ્ અસ્માલિ: પ્રકાશેત તદર્થમ્ ઈશ્વરેણ યદ્ યત્ પ્રતિજ્ઞાતાં તત્સર્વ ખ્રીષ્ટેન સ્વીકૃતં સત્યીભૂતશ્ચ|
- XXI યુખ્માન્ અસ્માંશ્વાભિષિય ય: ખ્રીષ્ટ સ્થાન્ન્ કરોતિ સ ઈશ્વર એવા

XXII स चासमान् मुद्राङ्कितान् अकार्षीत् सत्याङ्कारस्य पाणप्रृपम् आत्मानं असमाक्म् अन्तःकरणेषु निरक्षिपत्यच।

XXIII अपरं युधासु करणां कुर्वन् अहम् अतावत्कालं यावत् करिन्थनगरं न गतवान् इति सत्यमेतस्मिन् ईश्वरं साक्षिणं कृत्वा मया स्वप्राणान् शपथः क्षिते।

XXIV वयं युधाकं विश्वासस्य नियन्तारो न भवामः किन्तु युधाकम् आनन्दस्य सहाया भवामः, यस्माद् विश्वासे युधाकं स्थिति भवति।

II

I अपरश्वाहं पुनः शोकाय युधत्सन्निधिं न गमिष्यामीति मनसि निरच्यैषं।

II यस्माद् अहं यदि युधान् शोकयुक्तान् करोमि तर्हि मया यः शोकयुक्तीकृतसं विना केनापरेणाहं हर्षयिष्ये?

III मम यो हर्षः स युधाकं सर्वेषां हर्ष एवेति निश्चितं मयाबोधिः अतरेव यैरहं हर्षयितव्यस्तै मद्पृस्थितिसमये यन्म म शोको न जायेत तदर्थमेव युधलभ्यम् अतावृष्टेषां पत्रं मया लिपितः।

IV वस्तुतस्तु बहुकलेशस्य मनःपीडायाश्च समयेऽहं बहवशुपातेन पत्रमेऽकं लिपितवान् युधाकं शोकार्थं तत्रहि किन्तु युधासु मदीयप्रेमबहुव्यस्य ज्ञापनार्थी।

V येनाहं शोकयुक्तीकृतस्तेन केवलमहं शोकयुक्तीकृतस्तत्रहि किन्त्वंशतो यूयं सर्वेऽपि यतोऽहमत्र कस्मिन्द्युद्द दीघमारोपयितुं नेच्यामि।

VI बहूनां यत् तज्जर्जनं तेन जनेनालम्बित तत् तदर्थं प्रयुरं।

VII अतः स द्व॑भासागरे यन्न निमज्जिति तर्द॑य युधामिः स क्षन्तव्यः सान्त्वयितव्यश्च।

VIII इति हेतोः प्रर्घेऽहं युधामितस्मिन् द्या क्षियतां।

IX यूयं सर्वकर्माणि ममादेषां गृहीय न वेति परीक्षितुम् अहं युधान् प्रति लिपितवान्।

X यस्य यो दोषो युधामिः क्षम्यते तस्य स दोषो मयापि क्षम्यते यश्च दोषो मया क्षम्यते स युधाकं कुते भीष्यस्य साक्षात् क्षम्यते।

XI शयतानः कल्पनास्माभिरजाता नहि, अतो वयं यत् तेन न वश्यामहे तदर्थम् अस्मामिः सावधानै भवितव्यं।

XII अपरश्व भीष्यस्य सुसंवादाद्योषार्थं मयि त्रोयानगरमागते प्रभोः कर्मणे य मर्द्य द्वारे मुक्ते।

XIII सत्यपि स्वभातुस्तीतस्याविद्यमानत्वात् मदीयात्मनः कापि शान्ति न बभूव, तस्माद् अहं तान् विसज्जर्जनं यायित्वा माकिदनियादेषां गन्तुं प्रस्थानम् अकरवं।

XIV य ईश्वरः सर्वदा प्रीष्टेनास्मान् जयिनः करोति सर्वत्र यस्माभिसदीयजानस्य गन्दं प्रकाशयति स धन्यः।

XV यस्माद् ये त्राणं लप्त्यन्ते ये च विनाशं गमिष्यन्ति तान् प्रति वयम् ईश्वरेण भीष्यस्य सौगन्ध्यं भवामः।

XVI वयम् अेकेषां मृत्युवे मृत्युगन्धा अपरेषाच्च ज्ञवनाय ज्ञवनगन्धा भवामः, किन्त्वेतावृशकर्मसाधने कः समर्थोऽस्ति?

XVII अन्ये बाहवो लोका यद्गद् ईश्वरस्य वाक्यं मृषाशिक्षया मिश्रयन्ति वयं तद्गत् तत्र मिश्रयन्तः सरलभावेनेश्वरस्य साक्षाद् ईश्वरस्यादेशात् भीष्टेन कथां भाषामहे।

III

I वयं किम् आत्मप्रशंसनं पुनरारभामहे? युधान् प्रति युधतो वा परेषां केषाच्चिद् इवास्माकमपि किं प्रशंसापत्रेषु प्रयोजनम् आस्ते?

II यूगमेवास्माकं प्रशंसापत्रं तत्यास्माकम् अन्तःकरणेषु लिपितं सर्वमानवैश्च ज्ञेयं पठनीयत्वा।

III यतोऽस्मामिः सेवितं भीष्यस्य पत्रं यूयपेव, तत्य न मस्या किन्त्वमरस्येश्वरस्यात्मना लिपितं पापाणपत्रेषु तत्रहि किन्तु कव्यमपेषु हृत्यपेषु लिपितमिति सुस्पष्टं।

IV भीष्टेनेश्वरं प्रत्यस्माकम् ईश्वरो दृढविश्वासो विद्यते;

V वयं निजगुजोन किमपि कल्पितुं समर्था इति नहि किन्त्वीश्वरादस्माकं सामर्थ्यं जायते।

VI तेन वयं नूतननियमस्यार्थतो इक्षरसंस्थानस्य तत्रहि किन्त्वात्मन एव सेवनसामर्थ्यं प्राप्नाः। अक्षरसंस्थानं मृत्युज्ञनकं किन्त्वात्मा ज्ञुवनदायकः।

VII अक्षरै विलिङितपाणाशारुपिणी या मृत्योः सेवा सा यदीदृढ़ तेजस्विनी जाता यतस्याचिरस्थायिनस्तेजसः कारणात् मूससो मुख्यं धूसायेलीयलोकैः संद्रष्टुं नाशक्यत,

VIII तर्हात्मनः सेवा किं ततोऽपि बहुतेजस्विनी न भवेत्?

IX इदृज्ञनिका सेवा यदि तेजोयुक्ता भवेत् तर्हि पुण्यज्ञनिका सेवा ततोऽधिकं बहुतेजोयुक्ता भविष्यति।

X उभयोस्तुलनायां कृतायाम् ऐकस्यास्तेजो द्वितीयायाः प्रभरतरेण तेजसा हीनतेजो भवति।

XI यस्माद् यत् लोपनीयं तद् यदि तेजोयुक्तं भवेत् तर्हि यत् यिरस्थायि तद् बहुतरतेजोयुक्तमेव भविष्यति।

XII ईदृशीं प्रत्याशां लब्ध्वा वयं महतीं प्रगल्भतां प्रकाशयामः।

XIII धूसायेलीयलोका यत् तस्य लोपनीयस्य तेजसः शेषं न विलोकयेयुस्तदर्थं मूसा याद्गृ आवरणे न स्वमुभ्यम् आच्याद्यत् वयं तादृढ़ न कुर्मः।

XIV तेषां मनांसि कठिनीभूतानि यतस्तेषां पठनसमये स पुरातनो नियमस्तेनावरणेनाद्यापि प्रस्तुतस्तिष्ठति।

XV तस्य न दूरीभवति यतः भ्रीष्टेनैव तत् लुप्यते मूससः शास्त्रस्य पाठसमयेऽद्यापि तेषां मनांसि नावरणेन प्रस्तुताद्यन्ते।

XVI किन्तु प्रलुपुं प्रति मनांसि परावर्ते तद् आवरणं द्वीकारिष्यते।

XVII यः प्रलुपुः स एव स आत्मा यत्र च प्रलोरात्मा तत्रैव मुक्तिः।

XVIII वयस्त्रं सर्वेऽनाच्छादितेनास्येन प्रभोस्तेजसः प्रतिबिम्बं गृह्णन्त आत्मस्वरूपेण प्रभुना रूपान्तरीकृता वर्द्धमानतेजोयुक्तां तामेव प्रतिमूर्तिं प्राप्नुमः।

IV

I अपरश्च वयं करणाशाभाजो भूत्वा यद् एतेतत् परिचारकपदम् अलभामहि नात्र कलाभ्यामः;

II किन्तु न्रायुक्तानि प्रस्तुतकमर्माणि विहाय कुटिलताचरणमकुर्वन्त ईश्वरीयवाक्यं भित्यावाक्यैरभिश्यन्तः सत्यधर्मस्य प्रकाशनेनेश्वरस्य साक्षात् सर्वमानवानां संवेदगोचरे स्वान् प्रशंसनीयान् दर्शयामः।

III अस्मालि धोषितः सुसंवादो यदि प्रस्तुतः; स्यात् तर्हि ये विनंक्षयन्ति तेषामेव दृष्टिः स प्रस्तुतः;

IV यत् ईश्वरस्य प्रतिमूर्तिः ये भ्रीष्टस्तस्य तेजसः सुसंवादस्य प्रभा यत् तान् न दीपयेत् तदर्थम् इह लोकस्य देवोदविश्वासिनां ज्ञानयनम् अन्धीकृतवान् अतेष्योदाहरणं ते भवन्ति।

V वयं स्वान् धोषयाम इति नहि किन्तु भ्रीष्टं यीशुं प्रभुमेवास्मांश्च यीशोः कृते युष्मांकं परिचारकान् धोषयामः।

VI य ईश्वरो मध्येतिभिरं प्रभां दीपनायादिशत् स यीशुभ्रीष्टस्यास्य ईश्वरीयतेजसो ज्ञानप्रभाया उद्यार्थम् अस्माकम् अन्तःकरणेषु दीपितवान्।

VII अपरं तद् धनम् अस्मालि भृष्टमेषु भाजनेषु धार्यते यतः साहृदा शक्तिं नास्माकं किन्त्वीश्वरस्यैवेति शातव्यं।

VIII वयं पदे पदे पीड्यामहे किन्तु नावसीदामः, वयं व्याकुलाः सन्तोऽपि निरूपाया न भवामः;

IX वयं प्रद्राव्यमाना अपि न कलाभ्यामः, निपातिता अपि न विनश्यामः।

X अस्माकं शरीरे भ्रीष्टस्य ज्ञुवनं यत् प्रकाशेत तदर्थं तस्मिन् शरीरे यीशो मरणमपि धारयामः।

XI यीशो ज्ञुवनं यद् अस्माकं मत्त्येषु प्रकाशेत तदर्थं ज्ञुवन्तो वयं यीशोः कृते नित्यं मृत्यौ समर्थमहे।

XII ईत्यं वयं मृत्याकान्ता युयत्रं ज्ञुवनाकान्ताः।

XIII विश्वासकारणादेव सम्भाषि मया वयः इति यथा शास्त्रे विभितं तथैवास्मालिरपि विश्वासज्ञकम् आत्मानं प्राप्य विश्वासः क्षुयते तस्माच्य वयांसि भाष्यन्ते।

XIV प्रभु यीशु येनोत्थापितः स यीशुनास्मानयुत्थापयिष्यति युष्मालिः सार्द्धं स्वसमीप उपस्थापयिष्यति च, वयम् एतेतत् ज्ञानीमः।

XV અતએવ યુભાક હિતાય સર્વમેવ ભવતિ તસ્માદ બહૂનાં પ્રયુરાનું ગ્રહપ્રાપ્તે બહુલોકાનાં ઘન્યવાદેનેશ્વરસ્ય મહિમા સમ્યક્ પ્રકાશિષ્યતે।

XVI તતો હેતો વંચ ન કલાયામઃ કિન્તુ બાધ્યપુરુષો યથપિ ક્ષીયતે તથાયાન્તરિક: પુરુષો દિને દિને નૂતનાયતે।

XVII ક્ષાણમાત્રસ્થાયિ યદેતત્ત લાધિજ્ઞ દુઃખં તદ્ અતિબાહુલ્યેનાસ્માકમ્ અનન્તકાલસ્થાયિ ગરિજ્ઞસુખં સાધ્યતિ,

XVIII યતો વંચ વંચ પ્રત્યક્ષાન્ વિષયાન્ અનુદ્દિશ્યપ્રત્યક્ષાન્ ઉદ્દિશામઃ યતો હેતો: પ્રત્યક્ષવિષયા: ક્ષાણમાત્રસ્થાયિનઃ કિન્ત્વપ્રત્યક્ષાયા અનન્તકાલસ્થાયિનઃ।

V

I અપરમ્ અસ્માકમ્ એતસ્મિન્ પાર્થિવે દૂધ્યરૂપે વેશમનિ જીણો સતીશ્વરેણ નિર્મિતમ્ અકરૂતમ્ અસ્માકમ્ અનન્તકાલસ્થાયિ વેશમૈક્ સ્વર્ગો વિદ્યત ઇતિ વંચ જીનીમઃ।

II યતો હેતોરેતસ્મિન્ વેશમનિ તિજ્ઞનો વંચ તં સ્વર્ગીયં વાસં પરિધાતુમ્ આકાશ્ક્યમાણાઃ નિઃશ્વસામઃ।

III તથાપીદાનીમપિ વંચ તેન ન નગ્નાઃ કિન્તુ પરિહિતવસના મન્યામહે।

IV એતસ્મિન્ દૂધ્યે તિજ્ઞનતો વંચ ક્લિલશ્યમાના નિઃશ્વસામઃ, યતો વંચ વાસં ત્યકૃતુમ્ ઇચ્છામસ્તચહિ કિન્તુ તં દ્વિતીયં વાસ પરિધાતુમ્ ઇચ્છામઃ, યતસ્તથા ફૂતે જીવને મર્યા ગ્રસિષ્યતે।

V એતદર્થ વંચ યેન સૃષ્ટાઃ સ ઈશ્વર એવ સ ચાસમભ્યં સત્ક્ષારસ્ય પણસ્વરૂપમ્ આત્માનં દંતવાનું

VI અતએવ વંચ સર્વદૌસુકા ભવામઃ કિંચ શરીરે યાવદ અસ્માભિ ન્યુષ્યતે તાવત્ પ્રભુતો દૂરે પ્રોષ્યત ઇતિ જીનીમઃ;

VII યતો વંચ દુષ્ટિમાર્ગો ન ચરામઃ કિન્તુ વિશ્વાસમાર્ગો।

VIII અપરશ્ શરીરાદ દૂરે પ્રવસ્તુ પ્રભો: સન્તિધૌ નિવસુશ્રાકાશ્ક્યમાણા ઉત્સુકા ભવામઃ।

IX તસ્માદેવ કારણાદ વંચ તસ્ય સન્તિધૌ નિવસન્તસ્માદ દૂરે પ્રવસન્તો વા તસ્મૈ રોચિતું યતામહે।

X ચર્માત્ત શરીરાવસ્થાયામ્ એકૈકેન કૃતાનાં કર્મણાં શુભાશુભકલપ્રાપ્તયે સર્વેસ્માભિ: ખ્રીષ્ટસ્ય વિચારાસનસમુખ ઉપસ્થાતવ્યં।

XI અતએવ પ્રભો જ્યાનકર્તવ્ વિજાય વંચ મનુજાન્ અનુનયામઃ કિંચેશ્વરસ્ય ગોચરે સપ્રકાશા ભવામઃ, યુભાક સંવેદગ્યારેરૂપિ સપ્રકાશા ભવામ ઇત્યાશંસામહે।

XII અનેન વંચ યુભાક સન્તિધૌ પુન: સ્વાન્ પ્રશંસામઃ ઇતિ નહિ કિન્તુ યે મનો વિના મુખૈ: શ્લાઘન્તે તેભ્ય: પ્રત્યુત્રદાનાય યૂં યથાસ્માભિ: શ્લાઘિતું શક્નુથ નાદ્યશ્મ ઉપાયં યુભાભ્યં વિતરામઃ।

XIII યદિ વંચ હતજાના ભવામસ્તહિ તદ્ ઈશ્વરાર્થક યદિ ચ સજાના ભવામસ્તહિ તદ્ યુભદર્થકં।

XIV વંચ ખ્રીષ્ટસ્ય પ્રેમના સમાકૃષ્ણામહે યત: સર્વોં વિનિમયેન યદોકો જનોડમ્રિયતાં તર્હિ તે સર્વો મૃતા ઇત્યાસ્માભિ બુધ્યતે।

XV અપરશ્ યે જીવન્તિ તે યત્ સ્વાર્થ ન જીવન્તિ કિન્તુ તેખાં ફૂતે યો જનો મૃતા: પુનરૂત્થાપિતશ્ તમુદ્દિશ્ય યત્ જીવન્તિ તર્થમેવ સ સર્વોં ફૂતે મૃતવાનાં।

XVI અતો હેતોરિત પરં કોડિષ્ટસ્માભિ જીતિતો ન પ્રતિજ્ઞાતવ્યઃ યથપિ પૂર્વ્ ખ્રીષ્ટો જીતિતોડસ્માભિ: પ્રતિજ્ઞાતસ્તથાપીદાનીં જીતિત: પુન ન્ પ્રતિજ્ઞાતવ્યાતો।

XVII કેનચિત્ ખ્રીષ્ટ આશ્રિતે નૂતના સૃષ્ટિ લખતિ પુરાતનાનિ લુધ્યન્તે પશ્ય નિભિલાનિ નવીનાનિ ભવન્તિ।

XVIII સર્વજ્યૈતાદ ઈશ્વરસ્ય કર્મ યતો યીશુખ્રીષ્ટેન સ એવાસ્માન્ સ્વેન સાર્વ્ સંહિતવાન્ સન્દાનસમ્બન્ધીયાં પરિચયાભ્યં અસ્માસુ સમર્પિતવાંશ્યા।

XIX યત: ઈશ્વર: ખ્રીષ્ટમ્ અધિકાય જગતો જનાનામ્ આગાંસિ તેખામ્ આશભિવ ન ગણયન્ સ્વેન સાર્વ્ તાન્ સંહિતવાન્ સન્વિવાત્મિ અસ્માસુ સમર્પિતવાંશ્યા।

XX અતો વંચ ખ્રીષ્ટસ્ય વિનિમયેન વંચ યુભાન્ પ્રાર્થામહે યુધ્યમાણે યાયાય્યતે તત: ખ્રીષ્ટસ્ય વિનિમયેન વંચ યુભાન્ પ્રાર્થામહે યુધ્યમાણે યાયાય્યતે તત:

XXI યતો વંચ તેન યદ્ ઈશ્વરીયપુરુષં ભવામસ્તદર્થ પાપેન સહ યસ્ જાતેયં નાસીત્ સ એવ તેનાસ્માક વિનિમયેન પાપ: ફૂતાં।

VI

- I तस्य सहया वयं युधान् प्रार्थयामः, ईश्वरस्यानुग्रहो युधाभि वृथा न गृह्यतां।
 II तेनोक्तमेतत्, संशोध्याभि शुभे काले त्वदीयां प्रार्थनाम् अहं उपकारं करिष्याभि परित्राणादिने तवा पश्यताये शुभकालः पश्यतेऽ त्राणादिनां।
 III अस्माकं परियर्थ्या यन्निष्कलङ्घा भवेत् तदर्थं वयं कुत्रापि विधनं न जनयामः,
 IV किन्तु प्रयुरसहिष्यता कलेशो हैन्यं विपत् ताडना काराबन्धनं निवासहीनत्वं परिश्रमो जागरणम् उपवस्तुं।
 V निर्मलत्वं ज्ञानं मूढशीलता हितैषिता।
 VI पवित्र आत्मा निष्कपं त्रेम सत्यालाप ईश्वरीयशक्तिः
 VII ईक्षिणवामात्यां करात्यां धर्मास्त्रधाराण्।
 VIII मानापमानयोररथ्यातिसुध्यात्यो भीजित्वम् अतैः सर्वैश्वरस्य प्रशंस्यान् परिचारकान् स्वान् प्रकाशयामः।
 IX भ्रमकसमा वयं सत्यवाहिनो भवामः, अपरिचितसमा वयं सुपरिचिता भवामः, मृतकल्पा वयं ज्ञवामः, दण्डयमाना वयं न हन्यामः।
 X शोकयुक्ताश्च वयं सदानन्दामः, दरिद्रा वयं बडून् धनिः कुर्मः, अकिञ्चनाश्च वयं सर्वं धारयामः।
 XI हे करिन्थिनः, युधाकं प्रति ममास्यं मुक्तं ममान्तःकरणाश्च विकसितं।
 XII यूपं ममान्तरे न सङ्कोचिताः किञ्च यूपयेव सङ्कोचितयिताः।
 XIII किन्तु मह्यं न्याय्यकलादानार्थं युधाभिरपि विकसिते भवितव्यम् इत्यहं निजबालकानिव युधान् वदाभिः।

XIV अपरम् अप्रत्ययिभिः सार्दू यूपम् एकयुगे बद्धा मा भूत, यस्माद् धर्माधर्मयोः कः सम्बन्धोऽस्ति? तिमिरेण सर्दू प्रभाया वा का तुलनास्ति?

XV बिलीयालदेवेन सांक ख्रीष्टस्य वा का सन्धिः? अविश्वासिना सार्दू वा विश्वासिलोकस्यांशः कः?

XVI ईश्वरस्य मन्दिरेण सह वा देवप्रतिमानां का तुलना? अमरस्येश्वरस्य मन्दिरं यूपयेवा ईश्वरेण तदुक्तं यथा, तेषां मधेऽहं स्वावासं निधास्याभि तेषां मध्ये च यातायातं कुर्वन् तेषाम् ईश्वरो भविष्याभि ते च मल्लोका भविष्यति।

XVII अतो हेतोः परमेश्वरः कथयति यूपं तेषां मध्याद् बहिर्भूय पृथग् भवत, किमप्यमेध्यं न स्पृशत; तेनाहं युधान् ग्रहीष्याभि,

XVIII युधाकं पिता भविष्याभि च, यूपञ्च मम कन्यापुत्रा भविष्यथेति सर्वशक्तिमता परमेश्वरेणोक्तं।

VII

- I अतअेव हे प्रियतमाः, अतोदृशीः प्रतिक्षाः प्रातैरस्याभिः शरीरात्मनोः सर्वमालिन्यम् अपमृज्येश्वरस्य भक्त्या पवित्रायारः साध्यतां।
 II यूपम् अस्मान् गृहीता अस्माभिः कस्याप्यन्यायो न कृतः कोऽपि न वक्त्रितः।
 III युधान् दोषिणः कर्त्तमहं वाक्यमेतद् वादामीति नहि युधाभिः सह ज्ञवनाय मरणाय वा वयं युधान् स्वान्तःकरणैः धर्याम इति पूर्वं मयोक्तं।
 IV युधान् प्रति मम महेत्साहो जापते युधान् अध्यहं बहु श्लादे च तेन सर्वकलेशसमयेऽहं सान्त्वनया पूर्णो हर्षेण प्रदृशितश्च भवाभि।
 V अस्मासु माकिदनियादेशम् आगतेष्वस्माकं शरीरस्य कायिदपि शान्ति नर्भवत् किन्तु सर्वतो बहिर्विरोधेनातश्च लीत्या वयम् अपीड्यामहि।
 VI किन्तु नप्राणां सान्त्वयिता य ईश्वरः स तीतस्यागमनेनास्मान् असान्त्वयत्।
 VII केवलं तस्यागमनेन तत्रहि किन्तु युधातो जातया तस्य सान्त्वनयापि, यतोऽस्मासु युधाकं हाद्विलापासक्तत्वेष्वस्माकं समीपे वर्णितेषु मम महानन्दो जातः।
 VIII अहं पत्रेण युधान् शोकयुक्तीभूता इति मया दृश्यते।

IX ઇત્યસ્મિનું યુખાકં શોકેનાહું હૃષ્યામિ તત્ત્વાં કિન્તુ મન:પરિવર્તનાય યુખાકં શોકોડભવદ્ ઇત્યનેન હૃષ્યામિ યતોડસ્મતો યુખાકં કાપિ હાનિ ર્થની ભવેતું તદર્થ્ય યુખાકમ્ ઈશ્વરીયઃ શોકો જાતાઃ

X સ ઈશ્વરીયઃ શોક: પરિત્રાણાજનક નિસ્રનુતાપં મન:પરિવર્તનં સાધ્યતિ કિન્તુ સાંસારિક: શોકો મૃત્યું સાધ્યતિ

XI પશ્યત તેનેશ્વરીયેણ શોકેન યુખાકં કિ ન સાધિતં? યત્નો દોષપ્રકાલનમ્ અસન્તુષ્ટત્વં હાઈમ્ આસક્તત્વં ફુલદાનશ્વેતાનિ સર્વાણિઃ તસ્મિનું કર્મણિ યૂધ્ય નિર્મલા ઇતિ પ્રમાણં સર્વેણ પ્રકારેણ યુખાભિ દંતાં

XII યેનાપારાદું તસ્ય ફૂટે કિંગ્વા યસ્ત્યાપારાદું તસ્ય ફૂટે મયા પત્રમ્ અલોધિ તત્ત્વાં કિન્તુ યુખાનાનદ્યસ્માકં પત્નો યદુ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાદું યુખત્સમીપે પ્રકાશેત તદર્થ્મેવા

XIII ઉક્તકારણાદું વયં સાન્તનાં પ્રાપ્તાઃ; તાજ્ર સાન્તનાં વિનાવરો મહાહ્રાદસ્તીતસ્યાહ્રાદસ્માભિ ર્બધઃ, પતસ્તસ્યાત્મા સર્વે યુખાભિસ્તૃપ્તઃ।

XIV પૂર્વ્ય તસ્ય સમીપેડહું યુખાભિર્દ્ય અશ્વાદે તેન નાલજ્ઞાં કિન્તુ વય યદ્રદ્ય યુખાનું પ્રતિ સત્યભાવેન સકલમ્ અભાષામહિ તદ્દત્તું તીતસ્ય સમીપેડસમાક્ શ્લાઘનમપિ સત્યં જાતાં

XV યૂધ્ય કીદ્રદું તસ્યાજ્ઞા અપાલયત ભ્યકમ્પાભ્યાં તં ગૃહીતવન્તશૈતસ્ય સ્મરણાદું યુખાસુ તસ્ય સ્નેહો બાહ્યલ્યેન વર્તતો

XVI યુખાસ્વહું સર્વમાંસે, ઇત્યસ્મિનું મમહ્રાદો જાયતે।

VIII

I હે ભાતરઃ, માકિદનિયાદેશસ્થાસુ સમિતિષુ પ્રકાશિતો ય ઈશ્વરસ્યાનુગ્રહસ્તમહું યુખાનું જ્ઞાપયામિ

II વસ્તું બહુકલેશપરીક્ષાસમયે તેવાં મહાનન્દોડીવદીનતાં ચ વદાન્યતાયાઃ પ્રચુરફળમ્ અફલયતાં।

III તે સ્વેચ્છયા યથાશક્તિ કિઓાતિશક્તિ દાન ઉદ્યુક્તા અભવનું ઇતિ મયા પ્રમાણીકિયતો

IV વયાજ્ર યત્ત પવિત્રલોકેભ્યસ્તેષાં દાનમ્ ઉપકારાદ્કમ્ અંશનાજ્ર ગૃહ્ણામસ્તદું બહુનુન્યેનાસ્માનું પ્રાર્થિતવન્તાં।

V વયં યાદ્રદું પ્રત્યેક્ષામહિ તાદ્ગ્રાં અફ્કત્વા તેડગ્રે પ્રભવે તતઃ પરમ્ ઈશ્વરસ્યેચ્છયાસ્મભ્યમપિ સ્વાનું ચ્યાદેયન્યું

VI અતો હેતોસ્તં યથારબ્ધવાનું તથૈવ કરિન્યિનાં મધ્યેડપિ તદું દાનગ્રહણાં સાધ્યેતિ યુખાનું અધિ વયં તીતં પ્રાર્થયામધિ।

VII અતો વિશ્વાસો વાક્પટુતા જ્ઞાનાં સર્વોત્ત્સાહો ડસ્માસુ પ્રેમ ચૈતે ગૃહીણી રૂધ્યં યથાપરાનું અતિશેષે તથૈવેતેન ગુજોનાયતિશેષધં।

VIII એતદું અહું આજ્ઞાયા કથયામીતિ નહિ કિન્તુન્યેષામ્ ઉત્સાહકારણાદું યુખાકમપિ પ્રેમનઃ સારલ્યં પરીક્ષિતુમિચ્છતા મધૈતુત્ત કથ્યતો

IX યૂધ્યાન્સમતભો ર્થીશુપ્રીષ્ટસ્યાનુગ્રહં જાનીથય યતસ્તસ્ય નિર્ધન્યતેન યૂધ્ય યદું ધનિનો ભવથ તદર્થ્ય સ ધની સત્ત્રપિ યુખમદ્દું નિર્ધનોડભવતું

X એતસ્મિનું અહું યુખાનું સ્વવિચારં જ્ઞાપયામિ ગતં સંવત્સરમ્ આરભ્ય યૂધ્ય કેવલં કર્મ કર્ત તત્ત્વિ કિન્તુચુક્તાનું પ્રકાશયિતુમયુપાકાલ્યધં તતો હેતો યુખમદ્દું મમ મન્ત્રાણા ભદ્રા।

XI અતો દધુના તલકર્મસાધાનં યુખાભિઃ કિયતાં તેન યદ્રદ્ય ઈશ્વુકતાયામ્ ઉત્સાહસ્તદ્રદ્ય એકૈકર્ય સમ્પદનુસારેણ કર્મસાધનમ્ અપિ જનિષ્યતો

XII યસ્મિનું ઈશ્વુકતા વિદ્યતે તેન યત્ત ધાર્યેતે તસ્માત્ સોડનુગ્રહિત ઇતિ નહિ કિન્તુ યદુ ધાર્યેતે તસ્માદ્વ

XIII યત ઈતરેષાં વિરામેણ યુખાકચ્ચ કલેશેન ભવિતવ્યં તત્ત્વાં કિન્તુ સમતથૈવા

XIV વર્તમાનસમયે યુખાકં ધનાધિક્યેન તેવાં ધનન્યુનતા પૂર્યિતવ્યા તસ્માત્ તેષામયાધિક્યેન યુખાકં ન્યૂનતા પૂર્યિષ્ઠો તેન સમતા જનિષ્યતો

XV તદું વાસ્ત્રેડપિ લિભિતમ્ આસ્તો યથા, યેનાધિકં સંગૃહીતં તસ્યાધિકં નાભવતું યેન ચાલ્યં સંગૃહીતં તસ્યાથ્યં નાભવતું

XVI યુખાકં હિતાય તીતસ્ય મનસિ ય ઈશ્વર ઇમ્મનું યુધ્યોનં જનિતવાનું સ ધન્યો ભવતું

XVII તીતોડસ્માકં પ્રાર્થનાં ગૃહીતવાનું કિન્ચ સ્વયમ્મ ઉદ્યુક્તાઃ સન્દુસ્તેચ્છયા યુખત્સમીપે ગતવાનું

XVIII तेन सह योडपर एको भ्रातासमाभिः प्रेषितः सुसंवादात् तस्य सुभ्यात्या सर्वाः समितयो व्याप्ताः।

XIX प्रभो गौरवाय युधाक्मू इच्छुकतायै च स समितिभिरेतस्यै दानसेवायै अस्माकं सङ्क्रित्वे न्योजयत।

XX यतो या महीपायनसेवास्माभिः विधीयते तामधि वयं यत् केनापि न निन्द्यामहे तर्द्यं यतामहे।

XXI यतः केवलं प्रभोः साक्षात् तत्रहि किन्तु मानवानामपि साक्षात् सदाचारं कर्तुम् आलोचामहे।

XXII ताभ्यां सहापर एको यो भ्रातासमाभिः प्रेषितः सोऽस्माभिः वृहुविषयेषु बहवारान् परीक्षित उद्योगीव प्रकाशितश्च किन्त्वधूना युधासु दृढविश्वासात् तस्योत्साहो बहु ववृद्धे।

XXIII यदि कश्चित् तीतस्य तत्वं जिज्ञासते तर्हि स मम सहभागी युधामध्ये सहकारी च, अपरयो भ्रात्रोस्तत्वं वा यदि जिज्ञासते तर्हि तौ समितीनां द्वौ भीष्यस्य प्रतिबिम्बौ येति तेन ज्ञायतां।

XXIV अतो हेतोः समितीनां समक्षं युधामेनोऽस्माकं श्लाघायाश्च प्रामाण्यं तान् प्रति युधाभिः प्रकाशयितव्यं।

IX

I पवित्रलोकानाम् उपकारार्थकसेवामधि युधान् प्रति मम लिखनं निष्प्रयोजनं।

II यत आपायादेशस्था लोका गतवर्षम् आरब्य तत्कार्य उद्यताः सन्तीति वाक्येनाहं माकिंदनीयलोकानां सामीपे युधाकं यत् इच्छुकतामधि श्लाघे ताम् अवगतोडस्मि युधाकं तस्माद् उत्साहयापरेषां बहुनाम् उद्योगो जातः।

III किञ्चैतस्मिन् युधान् अध्यस्माकं श्लाघा यद् अतथ्या न भवेत् यूयञ्च मम वाक्यानुसाराद् यद् उद्यतास्तिष्ठत तर्द्यमेव ते भ्रातरो मया प्रेषिताः।

IV यस्मात् मया सार्कृ कैश्चित् माकिंदनीयभ्रातृभिरशगत्य यूयमनुद्यता इति यदि दृश्यते तर्हि तस्माद् दृढविश्वासाद् युधाकं लज्जा जनिष्यते इत्यस्माभिः न वक्तव्यं किन्त्वस्माकमेव लज्जा जनिष्यते।

V अतः प्राक् प्रतिक्षात् युधाकं दानं यत् सञ्चितं भवेत् तत्य यद् ग्राहकतायाः फलम् अभूत्वा दानशीलताया एव फलं भवेत् तर्द्य ममाग्ने गमनाय तत्सञ्चयनाय च तान् भ्रातृन् आदेष्मुखं प्रयोजनम् अमन्ये।

VI अपरमपि व्याहराभिः केनचित् शुद्धभावेन वीजेषुपौषु दृश्यानि शस्यानि कर्त्तिष्यन्ते, किञ्च केनचिद् बहुद्भवेन वीजेषुपौषु बहुनि शस्यानि कर्त्तिष्यन्ते।

VII एकेकेन रक्तमनसि यथा निश्चीयते तथैव दीयतां केनापि कातरेण भीतेन वा न दीयतां यत ईश्वरो हृष्मानसे दातरिं प्रीयते।

VIII अपरम् इच्छरो युधान् प्रति सर्वविंशं बहुप्रदं प्रसादं प्रकाशयितुम् अर्हति तेन यूयं सर्वविषये यथेष्टं प्राप्य सर्वेण सत्कर्मणा बहुक्लवन्तो भविष्यथ।

IX अतेस्मिन् लिखितमास्ते, यथा, यथते स जनो रायं दृगतेष्यो ददाति च नित्यस्थायी च तद्वर्मः।

X वीजं भेजनीयम् अनन्त्र वाजे येन विश्राण्यते स युधाभ्यम् अपि वीजं विश्राण्य बहुलीकरिष्यति युधाकं धर्मक्लवानि वर्द्धयिष्यति च।

XI तेन सर्वविषये सधनीभूतै युधाभिः सर्वविषये दानशीलतायां प्रकाशितायाम् अस्माभिरीश्वरस्य धन्यवादः साधयिष्यते।

XII अतेषोपकारसेवया पवित्रलोकानाम् अर्थाभावस्य प्रतीकारो जायत इति केवलं नहि किन्त्वीश्वरस्य धन्यवादोपादिपि बाहुल्येनोत्पादेन।

XIII यत अतेस्माद् उपकारकशाद् युधाकं परीक्षितत्वं बुद्ध्वा बहुभिः भीष्यसुसंवादाङ्किरणे युधाकम् आक्षाग्राहित्वात् तद्वागित्वे च तान् अपरांशु प्रति युधाकं दातुवाद् ईश्वरस्य धन्यवादः कारिष्यते,

XIV युधार्थं प्रार्थनां कृत्वा च युधास्वीश्वरस्य गरिष्ठानुग्रहाद् युधासु तैः प्रेम कारिष्यते।

XV अपरम् ईश्वरस्यानिर्वचनीयदानात् स धन्यो भूयात्

X

I युधमत्यक्षे नमः किन्तु परोक्षे प्रगल्भः पौलोडङ्ग भीष्यस्य क्षान्त्या विनीत्या च युधान् प्रार्थये।

II मम प्रार्थीयमिदं वयं यैः शारीरिकाचारिणो मन्यामहे तान् प्रति यां प्रगल्भतां प्रकाशयितु निष्प्रिनोभि सा प्रगल्भता समागतेन मयाचरितव्या न भवेत्।

III यतः शरीरे चरन्तोपादिपि वयं शारीरिकं युद्धं न कुर्मः।

- IV** અસ્માકું યુદ્ધાસ્ત્રાણિ ચ ન શારીરિકાનિ કિન્તુવીશ્વરેણ દુર્ગભજનાય પ્રબ્લાનિ ભવન્તિ,
- V** તૈશ્વ વયં વિતકની ઈશ્વરીયતત્વજ્ઞાનસ્ય પ્રતિબન્ધિકાં સર્વા ચિત્તસમુત્તુતિઓ નિપાતયામઃ સર્વસકુલ્પઅં બન્ધિન્ ફુત્વા ખ્રીષ્ટસ્યાજાગ્રાહિણાં કુમ્ભાં.
- VI** યુખાકુમ્ આજાગ્રાહિતે સિદ્ધો સતિ સર્વસ્યાજાલફુન્સ્ય પ્રતીકારં કર્તુમ્ ઉદ્યતા આસ્મહે ચા
- VII** યદુ દુષ્ટિગોયરં તદુ યુખાભિ દૃશ્યતાં અહું ખ્રીષ્ટસ્ય લોક ઇતિ સ્વમનસિ યેન વિજાયતે સ યથા ખ્રીષ્ટસ્ય ભવતિ વયમ્ અપિ તથા ખ્રીષ્ટસ્ય ભવામ ઇતિ પુનર્વિવિચ્ય તેન બુધ્યતાં
- VIII** યુખાકું નિપાતાય તત્ત્વહિ કિન્તુ નિષાયૈ પ્રભુના દંત યદસ્માકું સમર્થ્ય તેન યદ્યપિ કિન્ત્રિદુ અધિકં શ્લાઘે તથાપિ તસ્માત્ ત્રાપિષ્યે
- IX** અહું પત્રે યુખાન્ ગ્રાસયામિ યુખાભિરેતન મન્યતાં
- X** તસ્ય પત્રાણિ ગુરુતરાણિ પ્રબ્લાનિ ચ ભવન્તિ કિન્તુ તસ્ય શારીરસાક્ષાત્કારો દુર્બ્લ આલાપશ્ય તુચ્છનીય ઇતિ કેશ્વ્યદુ ઉચ્યતે
- XI** કિન્તુ પરોક્ષે પત્રે ભાષ્માણા વયં ચાદ્રશાઃ પ્રકાશામહે પ્રત્યક્ષે કર્મ કુર્વન્તોડપિ તાદ્રશા એવ પ્રકાશિષ્યામહે તત્ત તાદ્રશેન વાચાલેન જ્ઞાયતાં
- XII** સ્વપ્રશંસકાનાં કંદ્ધાચ્છિન્મધ્યે સ્વાનુ ગણાયિતું તૈ: સ્વાનુ ઉપમાતું વા વયં પ્રગલ્ભા ન ભવામઃ યતસે સ્વપરિમાણેન સ્વાનુ પરિમિતે સ્વૈશ્ય સ્વાનુ ઉપમિતે તસ્માત્ નિર્બ્યાધા ભવન્તિ ચા
- XIII** વયમ્ અપરિમિતેન ન શ્લાધિષ્યામહે કિન્તુવીશ્વરેણ સ્વરજજ્વા યુખદેશગામિ યત્ત પરિમાણમ્ અસમર્થ્ય નિરૂપિત તેનેવ શ્લાધિષ્યામહે
- XIV** યુખાકું દેશોડસ્માભિરગનતય્યતસમાદ વયં સ્વત્સીમામ્ ઉલ્લષ્ટામહે તત્ત્વહિ યત: ખ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદેનાપરેખાં પ્રાગ્ વયેવ યુખાન્ પ્રાપ્તવન્તાઃ
- XV** વયં સ્વત્સીમામ્ ઉલ્લષ્ટાય પરક્ષોત્રેણ શ્લાધામહે તત્ત્વહિ, કિંચ યુખાકું વિશ્વાસે વૃદ્ધિ ગતે યુખદેશોડસ્માકું સીમા યુખાભિર્દીર્ઘ વિસ્તારયિષ્યતે,
- XVI** તેન વયં યુખાકું પશ્વિમિકિષ્ટાયુષુ સ્થાનેષુ સુસંવાદું ધોષયિષ્યામઃ, ઇતથું પરસીમાયાં પરેણ યત્ત પરિજ્ઞતાં તેન ન શ્લાધિષ્યામહે
- XVII** ય: કિન્ત્રોત્ શ્લાધમાનઃ સ્થાતું શ્લાધતાં પ્રભુના સ હિ
- XVIII** સ્વેન ય: પ્રશંસ્યતે સ પરીક્ષિતો નહિ કિન્તુ પ્રભુના ય: પ્રશંસ્યતે સ એવ પરીક્ષિતઃ|
- ## XI
- I પૂર્યં મમાજ્ઞાનતાં ક્ષણાં ચાવતું સોઢુમ્ અર્હથ, અત: સા યુખાભિ: સહૃતાં|
- II ઈશ્વરે મમાસક્તત્વાદ અહું યુખાનથિ તપે યસ્માત્ સતીં કન્યામિત યુખાન્ એકસ્મિન્ વરેદર્થત: ખ્રીષ્ટે સમર્પિતુમ્ અહું વાગ્દાનમ્ અકાર્ષી
- III કિન્તુ સર્પોણ સ્વખલતયા યદ્યદુ હવા વઅયાશ્કે તદ્ધત્ત ખ્રીષ્ટ પ્રતિ સતીત્વાદ યુખાકું ભંશ: સમભવિષ્ટતીતિ બિભેમિ
- IV અસ્માભિરનાયાપિતોડપર: કશ્યદુ યીશુ ર્થિં કેનચિદુ આગન્તુકેનાયાપતે યુખાભિ: પ્રાગલબ્ધ આત્મા વા યદ્યિ લબ્ધતે પ્રાગળુંતિ: સુસંવાદી વા યદ્યિ ગૃહિતે તહીં મન્યે યૂર્યં સમ્યક્ સહિષ્યધો
- V કિન્તુ મુખ્યેભ્ય: પ્રેરિતેલ્યોડહં કેનચિત્ પ્રકારેણ ન્યૂનો નાસ્મીતિ બુધ્યો
- VI મમ વાક્પટુતાયા ન્યૂનત્વે સત્યપિ જ્ઞાનસ્ય ન્યૂનત્વે નાસ્તિ કિન્તુ સર્વાવિષ્યે વયં યુખદ્રોચરે પ્રકાશામહે|
- VII યુખાકુમ્ ઉત્ત્રાયે મયા નમતાં સ્વીકૃત્યેશ્વરસ્ય સુસંવાદી વિના વેતનાં યુખાકું મધ્ય યદુ અધોષ્યત તેન મયા કિ પાપમ્ અકાર્થિ?
- VIII યુખાકું સેવનાયાહમ્ અન્યસમિતિભ્યો ભૂતિ ગૃહિન્ ધનમપહૃતવાનું
- IX યદા ચ યુખનમધ્યેડવર્તો તદા મમાર્થભાવે જાતે યુખાકું કોડપિ મયા ન પીડિતઃ; યતો મમ સોડર્થાભાવો માદિનિયાદેશાદુ આગતે ભાતુભિ ન્યવાર્થત, ઇતથમહું કાપિ વિષયે યથા યુખાસુ ભારો ન ભવામિ તથા મયાત્મરક્ષા ફુતા કર્તવ્યા ચા
- X ખ્રીષ્ટસ્ય સત્યતા યદ્ય મધ્ય તિષ્ઠતિ તહીં મેમેષા શ્લાધા નિભિલાયાદેશી કેનાપિ ન રોત્સ્યતે|
- XI એતસ્ય કારણં કિ? યુખાસુ મમ પ્રેમ નાસ્યેતત્ કિ તત્કારણં? તદુ ઈશ્વરો વેતિ|

XII ये छिद्रमन्विष्यन्ति ते यत् किमपि छिद्रं न लभन्ते तदर्थमेव तत् कर्म मया कियते कारिष्यते य तस्मात् ते येन स्वाधान्ते तेनास्माईं समाना भविष्यन्ति।

XIII तादृशा भाक्तप्रेरिताः प्रवक्षकः: कारवो भूत्वा ख्रीष्टस्य प्रेरितानां वेशं धारयन्ति।

XIV तत्याश्रय्य नहिः यतः स्वयं शयतानपि तेजस्त्रिवृद्धस्य वेशं धारयति,

XV ततस्तस्य परिचारका अपि धर्मपरिचारकाणां वेशं धारयन्तीत्यद्गुणं नहिः; किन्तु तेषां कर्माणि यादृशानि फलान्यपि तादृशानि भविष्यन्ति।

XVI अहं पुन वर्दाभि कोडपि मां निष्पर्वोद्धं न मन्यतां किञ्च पद्यपि निष्पर्वोधो भवेयं तथापि यूयं निष्पर्वोधभिव मामनुग्रह्य क्षणैर्कायावत् ममात्मश्वाधाम् अनुज्ञानीता।

XVII अतस्याः श्वाधाया निभितं मया यत् कथितव्यं तत् प्रभुनादिष्टेनेव कथ्यते तत्त्वं किन्तु निष्पर्वोधेनेव।

XVIII अपरे बहवः शारीरिकश्वाधां कुर्वते तेस्माद् अहमपि श्वाधिष्ये।

XIX बुद्धिमन्तो यूयं सुधेन निष्पर्वोधानाम् आयारे सहध्ये।

XX कोडपि यदि युधाम् दासान् करोति यदि वा युधाकं सर्वस्वं ग्रसति यदि वा युधाम् उरति यदि वात्माभिमानी भवति यदि वा युधाकं कपोलम् आहन्ति ताहिं तदपि यूयं सहध्ये।

XXI दौर्बल्याद् युधाभिरवमानिता इव वयं भाषामहे, किन्त्वपरस्य कस्यचिद् येन प्रगल्भता जायते तेन ममापि प्रगल्भता जायत इति निष्पर्वोधेनेव मया वक्तव्यं।

XXII ते किम् इक्षिलोकाः? अहमपीढीयो वंशः। ते किम् इक्षायेलीयाः? अहमपीसायेलीयः। ते किम् इब्राहीमो वंशः? अहमपीढीयो वंशः।

XXIII ते किं प्रीष्टस्य परिचारकाः? अहं तेभ्योऽपि तस्य माहापरिचारकः; किन्तु निष्पर्वोध इव भाषे, तेभ्योऽयाहं बहुपरिश्रमे बहुप्रहारे बहुवारं कारायां बहुवारं प्राणानाशंशये य पतितवान्।

XXIV यिष्ठूदीयैरेव पञ्चकृत्व उनयत्वारिंशत्महारैराहतस्त्रिवर्त्यादात्म् एककृत्वः प्रस्तराधातश्च प्रपत्वान्।

XXV वारयं पोतभज्ञनेन किलेष्टोऽहम् अगाधसलिले दिनमेकं रात्रिमेकाश्र यापितवान्।

XXVI बहुवारं यात्राभि नदीना सङ्कृटै देस्युनां सङ्कृटै देस्युनां सङ्कृटै भिन्नजातीयानां सङ्कृटै नंगरस्य सङ्कृटै मराभूमे: सङ्कृटै सागरस्य सङ्कृटै भर्कुतभ्रातृशां सङ्कृटै

XXVII परिश्रमकलेशात्म्यां वारं वारं जागरणेन क्षुधातृष्णात्म्यां बहुवारं निराहारेण शीतनग्रताभ्याश्वाहं कालं यापितवान्।

XXVIII तादृशं नैमितिकं दुःङ्गं विनाहं प्रतिदिनम् आकुलो भवाभि सर्वासां समितीनां यिन्ता य मयि वर्तते।

XXIX येनाहं न दौर्बल्यीभवाभि तादृशं दौर्बल्यं कः पापोति?

XXX यदि मया श्वाधितव्यं तर्हि स्वदौर्बलताभिष्य श्वाधिष्ये।

XXXI मया मृषावाक्यं न कथ्यत इति नियं प्रशंसनीयोऽस्माकं प्रभो यीश्वप्रीष्टस्य तात ईश्वरो जानाति।

XXXII दमेष्टनगरेऽरिताराजस्य कार्याध्यक्षो मां धर्मुम् इच्छन् यदा सैन्येस्तद् दमेष्टनगरम् अरक्षयत्।

XXXIII तदाहं लोकैः पिटकमध्ये प्राचीरगवाक्षेणावरोहितस्तस्य करात् त्राणं प्राप्ते।

XII

I आत्मश्वाधा ममानुपयुक्ता किन्त्वाहं प्रभो दैशनादेशानाम् आप्यानं कथयितुं प्रवर्तो।

II इतश्वर्तुर्दशवत्सरेभ्यः पूर्वं मया परियित एको जनसृतीयं स्वर्गमनीयत, स सशरीरेणा निःशरीरेणा वा तत् स्थानमनीयत तदाहं न जानाभि किन्त्वीश्वरो जानाति।

III स मानवः स्वर्णं नीतः सन् अकथ्यानि मर्यावागतीतानि य वाक्यानि श्रुतवान्।

IV किन्तु तदानीं स सशरीरो निःशरीरो वासीत् तन्मया न ज्ञायते तद् ईश्वरेणैव ज्ञायते।

V तमध्यं श्वाधिष्ये मामधि नान्येन केनविद् विषयेण श्वाधिष्ये केवलं स्वदौर्बल्येन श्वाधिष्ये।

VI यद्यहम् आत्मश्वाधां कर्तुम् इच्छेण्यं तथापि निष्पर्वोधं इव न भविष्यामि यतः सत्यमेव कथयिष्यामि, किन्तु लोका मां यादृशं पश्यन्ति मम वाक्यं श्रुत्वा वा यादृशं मां मन्यते तस्मात् श्रेष्ठं मां यत्र गणयन्ति तदर्थमहं ततो विरस्त्यामि।

VII अपरम् उत्कृष्टदर्शनप्राप्तितो यद्यहम् आत्माभिमानी न भवाभि तदर्थं शरीरवेद्यकम् एकं शूलं मह्यम् अदापि तत् मरीयात्माभिमाननिवारणार्थं मम ताडयिता शयतानो दृतः।

VIII मत्तस्तस्य प्रस्थानं याचितुमहं त्रिस्तमधि प्रभुमुद्दिश्य प्रार्थनां कृतवान्।

IX ततः स मामुक्तवान् ममानुग्रहस्तव सर्वसाधकः, यतो दौर्बल्यात् मम शक्तिः पूर्णां गच्छतीति अतः भीष्मश्च शक्तिर्थन्माम् आश्रयति तदर्थं स्वदौर्बल्येन मम श्लाघनं सुपृष्ठं।

X तस्मात् भीष्मेतो दौर्बल्यनिन्दादरिद्रताविपक्षताकष्टादिषु सन्तुष्याम्याहं। यदाहं दुर्बलोडस्मि तदैव सबलो भवामि।

XI अतेनात्मस्त्वालग्नेनाहं निष्पोद्ध इवात्वं किन्तु यूयं तस्य कारणं यतो मम प्रशंसा युभालिरेव कर्तव्यासीत् यथायम् अगाज्यो भवेयं तथापि मुख्यतमेभ्यः प्रेरितस्य चिह्नानि युष्माकं मध्ये संघीर्थं मया प्रकाशितानि।

XII सर्वथाद्वृत्तिक्याशक्तिलक्षणैः प्रेरितस्य चिह्नानि युष्माकं मध्ये संघीर्थं मया प्रकाशितानि।

XIII मम पालनार्थं यूयं मया भाराकान्ता नाभवतैतद् एकं न्यूनत्वं विनापराज्यः समितिल्यो युष्माकं किं न्यूनत्वं जातं? अनेन मम दोषं क्षमध्यं।

XIV पश्यत तुतीयवारं युजुभत्समीपं गन्तुमृद्यतोडस्मि तत्रायाहं युष्मान् भाराकान्तान् न करिष्यामि युष्माकं सम्पत्तिमहं न मृगये किन्तु युष्मानेव, यतः पितोः कृते सन्तानानां धनसञ्चयोऽनुपयुक्ताः किन्तु सन्तानानां कृते पितो धनसञ्चय उपयुक्ताः।

XV अपरअत्र युष्मासु बहु प्रीयमाणोडयाहं यदि युष्मतोडल्यं प्रम लभे तथापि युष्माकं प्राणरक्षार्थं सानां बहु व्ययं सर्वव्ययश्च करिष्यामि।

XVI यूयं मया किञ्चिदपि न भाराकान्ता इति सत्यं, किन्तव्यं धूर्तः सन् छलेन युष्मान् वज्ञितवान् अतेत् किं केनचिद् वक्तव्यं?

XVII युष्मत्समीपं मया ये लोकाः प्रहितास्तेषामेकेन किं मम कोट्यर्थलाभो जातः?

XVIII अहं तीतं विनीय तेन सार्द्धं भातरमेकं प्रेषितवान् युष्मत्स्तीतेन किम् अर्थो लब्धः? एकस्मिन् भाव एकस्य पदचिह्नेषु यावां किं न चरितवन्तौ?

XIX युष्माकं समीपे व्ययं पुन दौषक्षालानकथां कथयाम इति किं बुध्यध्ये? हे प्रियतमाः, युष्माकं निष्ठार्थं वयभीश्वरस्य समक्षं भीष्मेन सर्वायेतानि कथयामः।

XX अहं यदागमिष्यामि, तदा युष्मान् यादशान् द्रष्टुं नेष्यामि तादशान् द्रक्ष्यामि, यूपमपि मां यादशं द्रष्टुं नेष्यथ तादृशं द्रक्ष्यथ, युष्मनमध्ये विवाद ईर्ष्या कोघो विपक्षता परापवादः कर्णेजपानं दर्शः कलहश्चैते भविष्यन्ति;

XXI तेनाहं युष्मत्समीपं पुनरागत्य मदीयेश्वरेण नमिष्ये, पूर्वं कृतपापान् लोकान् स्वीयाशुचितावेश्यागमनलम्पटतायरणाद् अनुतापम् अकृतवन्तो दृष्ट्वा य तानिधि मम शोको जनिष्यत इति विभेदिति।

XIII

I अतेततृतीयवारम् अहं युष्मत्समीपं गच्छामि तेन सर्वां कथा द्रयोस्त्रयाशां वा साक्षिणां मुखेन निश्रोष्यते।

II पूर्वं ये कृतपापास्तेभ्योऽन्येभ्यश्च सर्वोन्यो मया पूर्वं कथितं, पुनरपि विद्यमानेनेवानीम् अविद्यमानेन मया कथते, यदा पुनरागमिष्यामि तदाहं न क्षमिष्ये।

III भीष्मो मया कथां कथयत्येतत्स्य प्रमाणां यूयं मृगयधे, स तु युष्मान् प्रति दुर्बलो नहि किन्तु सबल एवा

IV यद्यपि स दुर्बलतया कुश आरोप्त तथापीश्वरीयशक्तया ज्ञवति; वयमपि तस्मिन् दुर्बला भवामः, तथापि युष्मान् प्रति प्रकाशितयेश्वरीयशक्तया तेन सह ज्ञुविष्यामः।

V अतो यूयं विश्वासयुक्ता आध्ये न वेति ज्ञातुमात्मपरीक्षां कुरुध्यं स्वानेवानुसन्धता यीशुः भीष्मो युष्मनमध्ये विद्यते स्वानधि तत् किं न प्रतिज्ञानीय? तस्मिन् अविद्यमाने यूयं निष्प्रमाणा भवथ।

VI किन्तु व्ययं निष्प्रमाणा न भवाम इति युष्मालि भौत्स्यते तत्र मम प्रत्याशा जायते।

VII यूयं किमपि कुत्सितं कर्म यन्त कुरुथ तद्भूमि ईश्वरमुद्दिश्य प्रार्थये व्ययं यत् प्रामाणिका इव प्रकाशामहे तदर्थं तत् प्रार्थयामहं इति नहि, किन्तु यूयं यत् सदाचारं कुरुथ वयश्च निष्प्रमाणा इव भवामस्तर्थी।

VIII यतः सत्यताया विपक्षतां कर्तु व्ययं न समर्थः किन्तु सत्यताया: साहाय्यं कर्तुमेव।

IX व्ययं यदा दुर्बला भवामस्तदा युष्मान् सबलान् दृष्ट्वानन्दमो युष्माकं सिद्धत्वं प्रार्थयामहे च।

X અતો હેતો: પ્રભુ યુષ્માંક વિનાશાય નહિ કિન્તુ નિષાયૈ યત્ત સામર્થ્યમું અસમૃદ્ધ દત્તવાનું તેન યદુ ઉપસ્થિતિકાલે કાઠિન્યં મયાચિરિતવં ન ભવેત્ત તદર્થ્યમું અનુપસ્થિતેન મયા સવ્વીણ્યેતાનિ લિખ્યાન્તો

XI હે ભ્રાતરાઃ, શેષે વદામિ યૂધમું આનન્દત સિદ્ધા ભવત પરસ્પર પ્રબીધયત, એકમનસો ભવત પ્રણયભાવમું આચરતા પ્રેમશાન્યોરાકર ઈશ્વરો યુષ્માંક સહાયો ભૂયાતુ

XII યૂધં પવિત્રચુમ્બનેન પરસ્પર નમરક્ષુરાધવં

XIII પવિત્રલોકઃ સર્વે યુષ્માનુનમન્તિ

XIV પ્રભો ર્થીશુખ્રીષ્ટસ્યાનુગ્રહ ઈશ્વરરસ્ય પ્રેમ પવિત્રસ્યાત્મનો ભાગિત્વન્ન સવ્વાન્ન યુષ્માન્ન પ્રતિ ભૂયાતુ તથાસ્તુ

गालातिनः पत्रं

- I** मनुष्यैभ्यो नहि मनुष्यैरपि नहि किन्तु यीशुप्रीष्टेन मृतगणमध्यात् तस्योत्थापयित्रा पित्रेश्वरेण च प्रेरितो योडहुं पौलः सोडहुं
- II** मत्स्वर्वतिर्ती भातरश्च वयं गालातीयदेशस्था: समितीः प्रति पत्रं लिखामः।
- III** पित्रेश्वरेणास्माकं प्रभुना यीशुना यो युधाभ्यम् अनुग्रहः शान्तिश्च दीयतां।
- IV** अस्माकं तातेश्वरेष्येष्टानुसारेण वर्तमानात् कुस्तितसंसाराद् अस्मान् निस्तारयितुं यो
- V** यीशुरस्माकं पापहेतोरात्मोत्सर्गी कृतवान् स सर्वदा धन्यो भूयात् तथास्तु।
- VI** प्रीष्टस्यानुग्रहेण यो युधान् आहूतवान् तस्मान्निवृत्य यूपम् अतितृष्णम् अन्यं सुसंवादम् अन्वर्तत त्राहं विस्मयं मन्ये।
- VII** सोडन्यसुसंवादः सुसंवादो नहि किन्तु केचित् मानवा युधान् यज्ञलीकुर्वन्ति प्रीष्टीयसुसंवादस्य विपर्ययं कर्तुं येष्टन्ते य।
- VIII** युधाकं सनिधो यः सुसंवादोडस्माभिः धारितस्तस्माद् अन्यः सुसंवादोडस्माकं स्वर्गीयदृतानां वा मध्ये केनचिद् यदि धोष्यते तर्हि स शप्तो भवतु।
- IX** पूर्वं यद्दृ अकथ्याम, इदानीमध्यं पुनरस्तदृत् कथ्याभि यूयं यं सुसंवादं गृहीतवन्तस्तस्माद् अन्यो येन केनचिद् युधातसिद्धियो धोष्यते स शप्तो भवतु।
- X** साम्रातं कमङ्गम् अनुनयाभिः ईश्वरं किंवा मानवान्? अहं किं मानुषेभ्यो रोचितुं यते? यथाहम् इदानीमपि मानुषेभ्यो रुचियेष्य तर्हि प्रीष्टस्य परिचारको न भवाभि।
- XI** हे भ्रातरः, मया यः सुसंवादो धोष्यितः स मानुषान् लब्धस्तदहुं युधान् ज्ञापयाभि।
- XII** अहं कस्मात्यित् मनुष्यात् तं न गृहीतवान् न वा शिक्षितवान् केवलं यीशोः प्रीष्टस्य प्रकाशनादेवा।
- XIII** पुरा यिहूदिमतायारी यदाहम् आसं तदा यादृशम् आचरणम् अकरवम् ईश्वरस्य समितिं प्रत्यतीवोपद्रवं कुर्वन् यादृक् तां व्यनाशयं तदवशयं श्रुतं युधाभिः।
- XIV** अपरश्च पूर्वपुरुषपरम्परागतेषु वाक्योऽन्यापेक्षातीवासक्तः सन् अहं यिहूदिधर्मते भम समवयस्कान् बहून् स्वजातीयान् अत्यशयि।
- XV** किञ्च य ईश्वरो मातृगर्भस्य मां पृथक् कृत्वा स्वीयानुग्रहेणाहूतवान्।
- XVI** स यदा मयि स्वपुत्रं प्रकाशितुं लिन्देशीयानां समीपे भया तं धोष्यितुञ्चाभ्यलघृत् तदाहं कृव्यशोशिताभ्यां सह न मन्त्रप्रिया।
- XVII** पूर्वनियुक्तानां प्रेरितानां समीपं यिहूशालमं न गतवान् पश्यात् तत्स्थानाद् दमेषकनगरं परावृत्यागेतवान्।
- XVIII** ततः परं वर्षयत्रे व्यतीतेडहुं पतिरं सम्भाषितुं यिहूशालमं गतवा पञ्चदशिनानि तेन सार्वम् अतिर्थं।
- XIX** किन्तु तं प्रभो भृतं याहूबञ्ज विना प्रेरितानां नान्यं कमपपश्यं।
- XX** यान्येतानि वाक्यानि मया लिप्यन्ते तांयनुतानि न सन्ति तद् ईश्वरो जानाति।
- XXI** ततः परम् अहं सुरियां किलिकियाञ्च देशौ गतवान्।
- XXII** तदानीं यिहूदादेशस्थानां प्रीष्टस्य समितीनां लोकाः साक्षात् भम परिचयमप्राप्य केवलं जनश्रुतिभिमां लब्धवन्तः।
- XXIII** यो जनः पूर्वम् अस्मान् प्रत्युपद्रवमकरोत् स तदा यं धर्ममनाशयत् तमेवेदानीं प्रचारयतीति।
- XXIV** तस्मात् ते मामधीश्वरं धन्यमवदन्।

II

I अनन्तरं चतुर्दशसु वत्सरेषु गतेष्वाहं बर्णाद्या सह यिहूशालमनगरं पुनरगच्छ, तदानों तीतमपि स्वप्रक्षिप्तम् अकरवं।

II तत्कालेऽहम् ईश्वरदर्शनाद् यात्राम् अकरवं मया यः परिश्रमोऽकारि कारिष्यते वा स यन्निष्ठलो न भवेत् तदर्थं भिन्नजातीयानां मध्ये मया धोष्यमाणः सुसंवादस्तत्पेत्यो लोकेभ्यो विशेषतो मान्येभ्यो नरेभ्यो मया न्यैवेद्यता।

III ततो मम सहयरस्तीतो यद्यपि यूनानीय आसीत् तथापि तस्य तक्षण्डीऽप्यावश्यको न बभूव।

IV यतश्छलेनागता अस्मान् दासान् कर्त्तुम् ईश्ववः कतिपया भाक्तभातरः ख्रीष्ण यीशुनास्मल्यं दत्तं स्वातन्त्र्यम् अनुसन्धातुं चारा इव समाजं प्राविशेन्।

V अतः प्रकृते सुसंवादे युष्माकम् अधिकारो यत् तिष्ठेत् तदर्थं वयं दण्डैऽकमपि यावद् आक्षाग्रहणेन तेषां वश्या नाभवाम्।

VI परन्तु ये लोका मान्यास्ते ये केयिद्भवेयुस्तानहं न गणयामि यत् ईश्वरः कस्यापि मानवस्य पक्षपातं न करोति, ये य मान्यास्ते मां किमपि नवीनं नाशापयन्।

VII किन्तु छिन्नत्वयां मध्ये सुसंवादप्रयारणस्य भारः पितरि यथा समर्पितस्तथैवाञ्छिन्नत्वयां मध्ये सुसंवादप्रयारणस्य भारो मध्यि समर्पित इति ते वृभुव्ये।

VIII यतश्छिन्नत्वयां मध्ये प्रेरितत्वकम्भिः यस्य या शक्तिः पितरमाश्रितवती तस्यैव सा शक्तिं भिन्नजातीयानां मध्ये तस्मै कम्भिः मामायाश्रितवती।

IX अतो यत्पूर्वं दृष्टम् अनुग्रहं प्रतिक्षाय स्तम्भा इव गणिता ये याकूब् डैक्स योहन् यैते सहायतासुचकं दक्षिणाहस्तग्रहंशि विघाय मां बण्डिभ्यात्र जगदुः, युवां भिन्नजातीयानां सन्निधिं गच्छतं वयं छिन्नत्वया सन्निधिं ग्रस्यामः,

X कवलं दरिद्रा युवाभ्यां स्मरणीया इति अतस्तदेव कर्त्तुम् अर्हं यते स्म।

XI अपरम् आन्तर्यम्यानगरं पितर आगतेऽहं तस्य द्विजित्वात् समक्षं तम् अभर्तस्यं।

XII यतः स पूर्वम् अन्यजातीयैः सार्द्धम् आहारमकरोत् ततः परं याकूबः समीपात् कतिपयजनेष्वागतेषु स छिन्नत्वश्वनुभ्येभ्यो भयेन निष्पत्य पृथग् अल्पवत्।

XIII ततोऽपरे सर्वे यिहूदिनोऽपि तेन सार्द्धं कपटाचारम् अकुर्वन् बण्डिभ्या अपि तेषां कापट्येन विपथगम्यभवतु।

XIV ततसे प्रकृतसुसंवादप्ये सरलपदे न चरन्तीति दृष्टवाहं सर्वेषां साक्षात् पितरम् उक्तवान् त्वं यिहूदी सन् यदि यिहूदिमतं विहाय भिन्नजातीय इवाचरसि तर्हि यिहूदिमताचरणाय भिन्नजातीयान् कुतः प्रवर्तयसि?

XV आवां जन्मना यिहूदिनो भवावो भिन्नजातीयो पापिनौ न भवावः।

XVI किन्तु व्यवस्थापालनेन मनुष्यः सपुत्रयो न भवति केवलं यीशौ ख्रीष्ण यो विश्वासस्तेनैव सपुत्रयो भवतीति बुद्ध्वावामपि व्यवस्थापालनं विना केवलं ख्रीष्ण विश्वासेन पुण्यप्राप्तये ख्रीष्ण यीशौ व्यश्वसिव यतो व्यवस्थापालनेन कोऽपि मानवः पुण्यं प्राप्तु न शक्नोति।

XVII परन्तु यीशुना पुण्यप्राप्तये यत्मानावध्यावां यदि पापिनौ भवावस्तर्हि किं वक्तव्यं? ख्रीष्णः पापस्य परिचारक इति? तत्र भवतु।

XVIII मया यद् भश्च तद् यदि मया पुनर्निर्मीयते तर्हि मयैवात्मदोषः प्रकाश्यते।

XIX अर्हं यद् ईश्वराय ज्ञावामि तदर्थं व्यवस्थया व्यवस्थायै अग्निये।

XX ख्रीष्णेन सार्द्धं कुशे हतोऽस्मि तथापि ज्ञावामि किन्तव्हं ज्ञावमीति नहि ख्रीष्ण एव मदन्त ज्ञवति। साम्रांतं सशरीरेण मया यज्ञावितं धार्यते तत् मम द्याकारिणि मदर्थं स्वीयप्राणत्यागिनि चेश्वरपुरे विश्वस्ता मया धार्यते।

XXI अहमीश्वरस्यानुग्रहं नावजानामि यस्माद् व्यवस्थया यदि पुण्यं भवति तर्हि ख्रीष्णो निर्दर्शकमन्वियत।

III

I हे निब्बोधा गालातिलोकाः, युष्माकं मध्ये कुशे हत इव यीशः ख्रीष्णो युष्माकं समक्षं प्रकाशित आसीत् अतो यूपं यथा सत्यं वाक्यं न गृह्णीय तथा केनामुहितः?

II अर्हं युष्मतः कथामेकां जिज्ञासे यूपम् आत्मानं केनालभधं? व्यवस्थापालनेन किं वा विश्वासवाक्यस्य श्रवणेन?

III यूपं किम् ईर्दृग् अबोधा यद् आत्मना कर्मरित्य शरीरेण तत् साधयितुं यत्थे?

- IV** તરહિ યુખમાં ગુરુતરો દુઃખમોગ: કિ નિષ્ફલો ભવિષ્યતિ? કુફ્લયુકતો વા કિ ભવિષ્યતિ?
- V** ચો યુખન્યમું આત્માનં દાતવાન્ય યુખન્યમધ્ય આશ્રયાણિ કર્માણિ ચ સાધિતવાન્ય સ કિ વ્યવસ્થાપાલને વિશ્વાસવાક્યરસ્ય શ્રવણેન વા તત્ત્વતવાન્ય?
- VI** લિખિતમાસ્તે, ઇબ્રાહીમ ઈશ્વરે વ્યક્તસીત્સ ચ વિશ્વાસસ્તસ્મૈ પુણ્યાર્થ ગણિતો બભૂવ,
- VII** અતો ચે વિશ્વાસાશ્રિતાસ્ત એવેબ્રાહીમ: સન્તાના ઇતિ યુખાભિ જ્ઞાયતાં|
- VIII** ઈશ્વરો લિન્જજાતીયાન્ય વિશ્વાસેન સપુણ્યેકરિષ્યતિ પૂર્વ જ્ઞાતવા શાસ્ત્રદાતા પૂર્વમું ઇબ્રાહીમં સુસંવાંદ શ્રાવયન જગાદ, તવો લિન્જજાતીયા: સર્વ આશિષ્ય પ્રાસ્યન્તીતિ|
- IX** અતો ચે વિશ્વાસાશ્રિતાસ્તે વિશ્વાસિનેબાહીમા સાર્ધમું આશિષ્ય લભન્તો|
- X** ચાવન્તો લોકા વ્યવસ્થાયા: કર્માણ્યાશ્રયન્તિ તે સર્વે શાપાધીના ભવન્તિ પતો લિખિતમાસ્તે, યથા, "ય: કશ્યદ્ધ એતસ્ય વ્યવસ્થાગ્રનન્યસ્ય સર્વવાક્યાનિ નિશ્ચિદ્ધન પાલયતિ સ શપ્ત ઇતિ।"
- XI** ઈશ્વરરસ્ય સાક્ષાત્ કોડપિ વ્યવસ્થયા સપુણ્યો ન ભવતિ તદ વ્યક્તં પત: "પુણ્યવાન્ય માનવો વિશ્વાસેન જીવિષ્યતીતિ" શાસ્ત્રીય વચ્ચે|
- XII** વ્યવસ્થા તુ વિશ્વાસસમ્બન્ધિની ન ભવતિ કિન્ત્વેતાનિ ય: પાલયિષ્યતિ સ એવ તૈ જીવિષ્યતીતિનિયમસમ્બન્ધિની|
- XIII** ખ્રીષ્ટોડસમાન્ય પરિકીય વ્યવસ્થાયા: શાપાત્ મોચિતવાન્ય થતોડસ્માંક વિનિમયેન સ સ્વયં શાપાસ્પદમભવત્ત તદધિ લિખિતમાસ્તે, યથા, "ય: કશ્યદ્ધત્ત રાતુલ્લમભ્યતે સોડભિશપ્ત ઇતિ।"
- XIV** તસ્માદ્ ખ્રીષ્ટેણ યોશુનેત્રાહીમ આશી લિન્જજાતીયલોકેષુ વર્તતે તેન વર્ય પ્રતિજ્ઞાતમું આત્માનં વિશ્વાસેન લઘ્યું શક્યમું|
- XV** હે ભાતૃગણ માનુષાણાં રીતયનુસારેણાં કથયામિ કેનચિત્ માનવેન યો નિયમો નિરચાયિ તસ્ય વિકૃતિ વૃદ્ધિ વાં કેનાપિ ન કિયતો|
- XVI** પરન્તિવબ્રાહીમે તસ્ય સન્તાનાય ચ પ્રતિજ્ઞા: પ્રતિ શુશ્વવિરે તત્ત્વ સન્તાનશર્વં બહુવચનાન્તમું અભૂત્વા તવ સન્તાનાયેત્યેકવચનાન્તં બભૂવ સ ચ સન્તાન: ખ્રીષ્ટ એવા|
- XVII** અતએવાં વદામિ, ઈશ્વરેણ યો નિયમ: પુરા ખ્રીષ્ટમધિ નિરચાયિ તત: પરં નિંશદધિકચ્યતુઃ શતવત્સરેષુ ગતેષુ સ્થાપિતા વ્યવસ્થા તં નિયમં નિરશર્કીફ્ય તદીયપ્રતિજ્ઞા લોપું ન શક્નોતિ|
- XVIII** યસ્માત્ સમ્પદવિકારો યદિ વ્યવસ્થયા ભવતિ તરહિ પ્રતિજ્ઞાયા ન ભવતિ કિન્ત્વીશ્વર: પ્રતિજ્ઞાયા તદધિકારિત્વમું ઇબ્રાહીમે ડદાતુ|
- XIX** તરહિ વ્યવસ્થા કિમ્ભૂતા? પ્રતિજ્ઞા યસ્મૈ પ્રતિશ્રૂતા તસ્ય સન્તાનસ્યાગમંનં ચાવદ્ય વ્યભિચારનિવાશરાર્થ વ્યવસ્થાપિ દાતા, સા ચ દૂતેરેકાપિતા મધ્યરસ્થય કરે સમર્પિતા ચા|
- XX** નૈકસ્ય મધ્યરસ્થો વિદ્યતે કિન્ત્વીશ્વર એક એવા|
- XXI** તરહિ વ્યવસ્થા કિમું ઈશ્વરરસ્ય પ્રતિજ્ઞાનાં વિરુદ્ધા? તત્ત્વ ભવતું યસ્માદ્ યદિ સા વ્યવસ્થા જીવનદાનેસમર્થાભિવિષ્યત્ત તરહિ વ્યવસ્થયૈવ પુણ્યલાભોદ્ભવિષ્યત્ત|
- XXII** કિન્તુ યોશુષીએ યો વિશ્વાસસ્તસ્મબન્ધિયા: પ્રતિજ્ઞાયા: ફ્લં યદ્ય વિશ્વાસિલોકેષ્યો દીયતે તદર્થ શાસ્ત્રદાતા સર્વાન્ય પાપાધીનાન્ય ગણયતિ|
- XXIII** અતએવ વિશ્વાસસ્યાનાગતસમયે વર્ય વ્યવસ્થાધીના: સન્તો વિશ્વાસસ્યોદયં ચાવદ્ય રહ્યા ઇવારક્ષયામહેણે
- XXIV** ઇત્યં વર્ય યદ્ય વિશ્વાસેન સપુણ્યેભવામસ્તર્દર્થ ખ્રીષ્ટરસ્ય સમીપમું અસ્માન્ય નેતું વ્યવસ્થાગ્રથોડસ્માંક વિનેતા બભૂવ|
- XXV** કિન્ત્વધૂનાગતે વિશ્વાસે વર્ય તસ્ય વિનેતુરનધીના અભવામ|
- XXVI** ખ્રીષ્ટે યોશો વિશ્વસનાત્ત સર્વે યુખમું ઈશ્વરરસ્ય સન્તાના જાતાં|
- XXVII** યૂં ચાવન્તો લોકા: ખ્રીષ્ટે મળજીતા અભવત સર્વે ખ્રીષ્ટે પરિહિતવન્તાં|
- XXVIII** અતો યુખન્યમધ્યે પિહુદિયુનાનિનો દર્સસ્વતન્ત્રયો યોધાપુરુષ્યોશ્વ કોડપિ વિશેષો નાસ્તિ: સર્વે યૂં ખ્રીષ્ટે યીશાવેક એવા|
- XXIX** કિંતુ યૂં ચાવદ્ય ખ્રીષ્ટરસ્ય ભવથ તરહિ સુતરામું ઇબ્રાહીમ: સન્તાના: પ્રતિજ્ઞાયા સમ્પદવિકારિણાશ્રાદ્ધે|

IV

- I અહું વદામિ સમ્પર્દધિકારી યાવદું બાલસ્તિજીતિ તાવતું સર્વસ્વસ્યાધિપતિઃ સત્ત્રપિ સ દાસાત્તુ કેનાપિ વિષ્ણેણ ન વિશિષ્ટાતે
- II કિન્તુ પિત્રા નિરૂપિતં સમયં યાવતું પાલકાનાં ઘનાધ્યક્ષાણાચ્ચ નિધસ્તિજીતિ|
- III તદ્ગદું વયમપિ બાલ્યકાલે દાસા ઈવ સંસારસ્યાક્ષરમાલાયા અધીના આસમહે|
- IV અનન્તરં સમયે સમ્પૂર્ણતાં ગતવતિ વ્યવસ્થાધીનાનાં મોચનાર્થમું
- V અસ્માંક પુત્રત્વપ્રાપ્ત્યજ્ઞેશ્વરઃ સ્ત્રીયા જાતં વ્યવસ્થાયા અધિનીભૂતઅં સ્વપુત્રં પ્રેષિતવાનું
- VI યુધું સન્તાના અભવત તત્કારણાદું ઈશ્વરઃ સ્વપુત્રસ્યાત્માનાં યુખાક્મં અન્તઃકરણાનિ પ્રહિતવાનું સ ચાત્મા પિતઃ પિતરિત્યાહિન કારયતિ|
- VII અત ઈદાનીં યૂધું ન દાસાઃ કિન્તુઃ સન્તાના એવ તસ્માત્તુ સન્તાનત્વાચ્ય ખ્રીએનેશ્વરીયસપદવિકારિણોડયાધ્યો|
- VIII અપરઅં પૂર્વું યુધુમું ઈશ્વરં ન જ્ઞાતવા યે સ્વભાવતોજનીશ્વરાસ્તેણાં દાસત્વેડતિજીતા|
- IX ઈદાનીમું ઈશ્વરં જ્ઞાતવા યદિ વેશ્વરેણ જ્ઞાતા યૂધું કથં પુનસ્તાનિ વિકલાનિ તુચ્છાનિ ચાક્ષરાણિ પ્રતિ પરાવત્તિં શક્તું? યુધું કિ પુનર્તેણાં દાસા ભવિતુમિષ્યાય?
- X યૂધું દિવસાનું માસાનું તિથીનું સંવત્સરાંશું સમાન્યધ્યો|
- XI યુખમદ્ય મયા ય: પરિશ્રમોડકારિ સ વિકલો જાત ઈતિ યુખાનધ્યં બિભેમિ|
- XII હે ભાતરઃ, અહું યાદુશોડસ્મિ યુધુમપિ તાદૃશા ભવતેતિ પ્રાર્થયે યતોડહમપિ યુખતુલ્યોડભવં યુખામિ મ્યમ ક્રિમપિ નાપારાદ્ધિ|
- XIII પૂર્વમહું કલેવરસ્ય દૌર્બળ્યેન યુખાનું સુસંવાદમું અજાપ્યમિતિ યુધું જાનીથા|
- XIV તદાનીં મ્યમ પરીક્ષાક શારીરકલેણ દૃષ્ટાણ યૂધું મામું અવજાય અતીધિતવન્તસત્ત્રાહિ કિન્ત્વીશ્વરસ્ય દૂતમિવ સાક્ષાત્ ખ્રીષ્ટ યીશુમિવ વા માં ગૃહીતવન્તાઃ|
- XV અતસનદાનીં યુખાંક યા ધન્યતાભવતું સા કક ગતા? તદાનીં યુધું યદિ સ્વેચ્છાં નયનાન્યુત્પાદ્ય મહિં દાતુમું અશક્ષયત તર્હિ તદ્યાકરિષ્યતેતિ પ્રમાણમું આહું દદામિ|
- XVI સાભ્રતમહું સત્યવાદિતવાત્તુ કિ યુખાકિ રિપુ જીતોડસ્મિ?
- XVII તે યુખતુંતે સ્પર્ધન્તે કિન્તુ સા સ્પર્ધું કુત્સિતા યતો યુધું તાનધિ યતું સ્પર્ધું તદર્થ તે યુખાનું પૃથકું કર્યું ઈશ્વરાનિ|
- XVIII કેવલાં યુખત્સમીપે મમોપરિથિતિસમયે તત્રાહિ, કિન્તુ સર્વદૈવ ભદ્રમધિ સ્પર્ધન્તનું ભદ્રાં|
- XIX હે મ્યમ બાલકાઃ, યુખત્સન્ત ર્યાવતું ખ્રીષ્ટો મૂર્તિમાનું ન ભવતિ તાવદું યુખત્કારણાત્તુ પુનઃ પ્રસવવેદનેવ મ્યમ વેદના જાયતો|
- XX અહમિદાનીં યુખાંક સન્નિધિં ગતવા સ્વરાન્તરેણ યુખાનું સમ્ભાષિતું કામયે યતો યુખાનધિ વ્યાકુલોડસ્મિ|
- XXI હે વ્યવસ્થાધીનતાકાદ્ધક્ષણઃ યુધું કિ વ્યવસ્થાયા વચનં ન ગૃહીથ?
- XXII તન્માં વદાનું લિભિતમાસે, ઈભાઈમો દ્વી પુત્રાવાસાતે તયોરેકો દાસ્યાં દ્રિતીયશ્વ પત્ન્યાં જાતાઃ|
- XXIII તયો યો દાસ્યાં જાતઃ સ શારીરિકનિયમેન જજો યશ્વ પત્ન્યાં જાતઃ સ પ્રતિક્ષાયા જજો|
- XXIV ઈદમાયાનું દૃષ્ટાન્તસ્વરૂપાં તે દ્વી યોચિતાવીશ્વરીયસન્ધી તયોરેકા સીનયપર્વતાદુ ઉત્પત્તા દાસજનિયત્રી ચ સા તુ હાજીરા|
- XXV યસ્માદું હાજીરાશબ્દેનારવદેશસ્થસીનયપર્વતો બોધ્યતે, સા ચ વર્તમાનાયા યિરુશાલમ્યુર્યાઃ સદૃશીઃ યતઃ સ્વબાલૈઃ: સહિતા સા દાસત્વ આસ્તો|
- XXVI કિન્તુ સર્વગ્નિયા યિરુશાલમ્યુરી પત્ની સર્વોધામું અસ્માંક માતા ચાસ્તો|
- XXVII યાદુશાં લિભિતમું આસ્તો, "વન્દ્યે સન્તાનહીને તંત્ર સ્વરં જગજયં કુરા અપ્રસૂતે તયોલ્લાસો જ્યાશદ્ધશ્ર ગીયતાંં યત એવ સનાથાયા યોચિતઃ સન્તતે ગ્રણાત્તુ અનાથા ચા ભવેનારી તદપત્યાનિ ભૂરિશઃ||
- XXVIII હે ભાતૃગણ, ઈમહાદુક ઈવ વયં પ્રતિક્ષાયા જાતઃ: સન્તાનાઃ|
- XXIX કિન્તુ તદાનીં શારીરિકનિયમેન જાતઃ પુરો યદ્ગરું આત્મિકનિયમેન જાતાં પુત્રમું ઉપાદ્રવત્તુ તથાધુનાપિ

XXX કિન્તુ શાસ્ત્રે કિ લિખિતં? "ત્વમ્ ઈમાં દાર્સી તસ્યા: પુત્રઋ્બાપસારય યત એષ દાસીપુત્રઃ: પત્નીપુત્રોણ સમં નોતરાધિકારી ભવિષ્યતીતિ।"

XXXI અતએવ હે ભાતરઃ, વયં દાસ્યા: સન્તાના ન ભૂત્વા પાતન્યા: સન્તાના ભવામઃ।

V

- I ખ્રીષ્ટોડર્સમત્થં યત્ સ્વાતન્નયં દસ્તવાન્ યૂચં તત્ સ્થિરાસ્તિષ્ઠત દાસત્વયુગેન પુન ન નિબધ્યધં
- II પશ્યતાહુ પૌલો યુભાન્ વદામિ યદિ છિન્તત્વચો ભવથ તહી ખ્રીષ્ટેન ડિમપિ નોપકારિષ્યધે
- III અપરં ય: કશ્યત્ છિન્તત્વગ્ ભવતિ સ ફૂત્સનયવસ્થાયા: પાલનમ્ ઈશ્વરાય ધારયતીતિ પ્રમાણં દદામિ
- IV યુભાકુ યાવન્તો લોકા વ્યવસ્થયા સપુણ્યોભવિતું યોષન્તે તે સર્વે ખ્રીષ્ટાદ ભ્રષ્ટા અનુગ્રહાત્ પતિતાશ્યા
- V યતો વયમ્ આત્મના વિશ્વાસાત પુણ્યવાભાશાસિદ્ધું પ્રતીક્ષામહે
- VI ખ્રીષ્ટે યોશો ત્વકછેદાવકછેદો: ડિમપિ ગુણં નાસ્તિ કિન્તુ પ્રેમના સફલો વિશ્વાસ એવ ગુણયુક્તઃ।
- VII પૂર્વ્ય યૂચં સુન્દરમ્ અધાવત કિન્ત્વદાની કેન બાધાં પ્રાય સત્યતાં ન ગૃહીથ?
- VIII યુભાકું સા મતિ રૂખમદાહિનકારિણ ઈશ્વરાત્ર જાતાં
- IX વિકાર: ફૂત્સનશક્તુનાં સ્વલ્પકિણવેન જસપત્રો
- X યુભાકુ મતિ વિકારન ગમ્ભીષ્યતીયહુ યુભાનધિ પ્રભુનાણસે: કિન્તુ યો યુભાન્ વિચારલયતિ સ ય: કશ્યદ ભવત્તે સમુચ્ચિત દંડ પ્રાય્સ્યતિ
- XI પરન્તુ હે ભાતરઃ, યદ્યાહુમ્ ઇદાનીમ્ અપિ ત્વકછેદ પ્રચારયેય તહી કુત ઉપદ્રવં ભુજિય? તત્કૃતે કુશં નિબ્બાધમું અભવિષ્યતુ
- XII યે જના યુભાકુ ચાચ્રલ્યં જનયન્તિ તેથાં છેદનમેવ મયાભિલાધ્યતો
- XIII હે ભાતરઃ, યૂચં સ્વાતન્નયાધ્યમું આહૂતા આધ્યે કિન્તુ તત્સ્વાતન્નયદ્વારેણ શારીરિકભાવો યુભાન્ ન પ્રવિશત્તુ યૂચં પ્રેમના પરસ્પર પરિચાર્યાં કુરુધં
- XIV પ્રસ્ત્રાત્ ત્વં સમીપવાસિનિ સ્વલ્પત્ પ્રેમ કુર્ચ્છા ઇન્દેકજ્ઞા ફૂત્સનાયા વ્યવસ્થાયા: સારસંગ્રહઃ
- XV કિન્તુ યૂચં યદિ પરસ્પર દંદશયધે ડશાશયધે ય તહી યુભાકુમ્ એકોડન્યેન યત્ત ગ્રસ્યતે તત્ યુભામિ: સાવધાનૈ ભવિતવંયું
- XVI અહુ બ્રીમિ યુચંમું આત્મિકાચારં કુરુત શારીરિકાન્નિલાખાં મા પૂર્યતા
- XVII યત: શારીરિકાન્નિલાખ આત્મનો વિપરીતઃ, આત્મિકાન્નિલાખશ્ચ શરીરસ્ય વિપરીતઃ, અનયોરૂભયો: પરસ્પર વિરોધો વિદ્યાતે તેન યુભામિ ર્દ્દ અભિલાધ્યતે તત્ત કર્તવ્યં
- XVIII યૂચં યદ્યાત્મના વિનીયધે તહી વ્યવસ્થાયા અધીના ન ભવથ્ય
- XIX અપરં પરદરાગમન વેચાગમનમૂં અશુચિતા કામુકતા પ્રતિમાપુજનમ્
- XX ઇન્દ્રજાળં શત્રુતં વિવાદોનતજ્રવલં ક્રીધ: કલહોડનૈક્યં
- XXI પાર્થક્યમ્ ઈચ્છા વધો મતત્તવં લમ્પત્વમિત્યાદીનિ સ્પષ્ટત્વેન શારીરિકભાવસ્ય કર્માણિ સન્તિ પૂર્વ્ય પદ્ધત્ મયા કથિતં તદ્ધત્ પુનરપિ કથયતે યે જના એતાદુશાનિ કર્માણિયાચરન્તિ તૈરીશ્વરસ્ય રાજેડિકાર: કદાચ ન લાઘ્યતો
- XXII કિઅ પ્રેમાનનદ: શાન્તિશ્વરસહિષ્ણુતા હિતેષિતા ભદ્રત્વં વિશ્વાસ્યતા તિતિક્ષા
- XXIII પરિમિતભોજિત્વમિત્યાદીન્યાત્મન: ફુલાનિ સન્તિ તેથાં વિરુદ્ધા કાપિ વ્યવસ્થા નહિ
- XXIV યે તુ ખ્રીષ્ટસ્ય લોકાસે રિપુલિરિલિલાષ્ટ્ય સહિતં શારીરિકભાવં કુશે નિહતવન્તઃ!
- XXV યદિ વયમ્ આત્મના જીવામસ્તહિભિકાચારોડસ્માલિઃ કર્તવ્યઃ,
- XXVI દર્ઢ: પરસ્પર નિર્ભત્સંન દ્રેષ્ટશાસ્માલિ ન કર્તવ્યાનિ

VI

- I હે ભાતરઃ, યુભાકુ કશ્યદ યદિ કસ્થિન્શ્રીતું પાપે પતાતિ તદ્ધાત્મિકભાવયુક્તૈ યુભામિસ્તિનિક્ષાભાવં વિધાય સ પુનરાલ્યાયતાં યુચમપિ યથા તાદૃકપરીક્ષાયાં ન પતથ તથા સાવધાના ભવતા
- II યુભાકુમ્ એકો જનઃ પરસ્પ ભારં વહુતનેન પ્રકારેણ ખ્રીષ્ટસ્ય વિદ્યિ પાલયતા
- III યદિ કશ્યન ક્ષુદ્ર: સન્ત સ્વ મહાન્ત મન્યતો તહી તસ્યાત્મવન્ના જાપ્તો

IV અત એકેકેન જનેન સ્વકીયકર્મણાઃ પરીક્ષા કિયતાં તેન પરં નાલોક્ય કેવળમું આત્માલોકનાત્ત તસ્ય શલધા સમ્ભવિષ્યતિ।

V પત એકેકો જનઃ સ્વકીયં ભારં વક્ષતિ।

VI યો જનો ધર્માપદેશ લભતે સ ઉપદેશારં સ્વીયસર્વસમ્પત્તે ભાગિનં કરોતું।

VII યુષ્માંક બ્રાન્નિ ન ભવતું ઈશ્વરો નોપહસિતત્વઃ; યેન યદ્ય બીજમું ઉષ્યતે તેન તજજાતાં શર્સયં કર્તિષ્યતો।

VIII સ્વશરીરાર્થ યેન બીજમું ઉષ્યતે તેન શરીરાદ વિનાશરૂપં શર્સયં લાષ્યતે કિન્તુવાત્મનઃ ફૂતે યેન બીજમું ઉષ્યતે તેનાત્મતોડનાન્તજાવિતરૂપં શર્સયં લાષ્યતે।

IX સંકર્મકરણોડસ્માભિરશ્બાન્તૈ ભવિતવ્યં યતોડકલાન્તૌસ્તિષ્ઠદ્વિરસ્માભિરૂપયુક્તસમયે તત્ત ફ્લાનિ લાષ્યન્તૈ।

X અતો યાવત્ સમયસ્તિષ્ઠતિ તાવત્ સર્વાન્ત્ પ્રતિ વિશેષતો વિશ્વાસવેશમવાસિનઃ પ્રત્યસ્માભિ હિતાચારઃ કર્તવ્યઃ।

XI હે ભાતરઃ, અહું સ્વહરતેન યુષ્માન્ પ્રતિ કિયદૃહૃત્ પત્રે લિખિતવાન્ તદ્ય યુષ્માભિ દૃશ્યતાં।

XII યે શારીરિકવિષયે સુદૃશ્યા ભવિતુમિષ્યન્તિ તે યત્ત ખ્રીષ્ટસ્ય કુશસ્ય કારણાદુપદ્રવસ્ય ભાગિનો ન ભવન્તિ કેવળ તદ્ર્થ્ ત્વકછેદ્ય યુષ્માન્ પ્રવર્તયન્તિ।

XIII તે ત્વકછેદગ્રાહિણોડપિ વ્યવસ્થાં ન પાલયન્તિ કિન્તુ યુષ્મયુષ્મયીરાત્ત શ્લાઘાલાભાર્થ યુષ્માંક ત્વકછેદમું ઇષ્ટન્તિ।

XIV કિન્તુ યેનાહું સંસારાય હતઃ સંસારોડપિ મહિં હતસ્તદસ્મત્રભો યોશુપ્રીષ્ટસ્ય કુશાં વિનાન્યત્ર કુત્રાપિ મમ શ્લાઘનં કદાપિ ન ભવતું।

XV ખ્રીષ્ટે યેશૌ ત્વકછેદાત્વકછેદ્યો: કિમપિ ગૃહાં નાસ્તિ કિન્તુ નવીના સ્તુદ્રિરેવ ગુણયુક્તા॥

XVI અપરં યાવન્તો લોકા એતસ્મિન્ માર્ગો ચરન્તિ તેખામ્ય ઈશ્વરીયસ્ય ફૃસ્નસ્યેસાયેલશ્ય શાન્તિ દ્યાલાભશ્ય ભૂયાત્તુ।

XVII દ્યતઃ: પરે કોડપિ માં ન ડિલશ્શાતું યસ્માદ્ અહું સ્વગાને પ્રભો યોશુપ્રીષ્ટસ્ય વિજ્ઞાનિ ધારયો।

XVIII હે ભાતરઃ: અસ્માંક પ્રભો યોશુપ્રીષ્ટસ્ય પ્રસાદો યુષ્માકમ્ આત્મનિ સ્થેયાત્તુ તથાસ્તુ।

ઇન્ડિષિણા: પત્રં

I ઈશ્વરસેચયા યોશુખ્રીઝસ્ય પ્રેરિત: પૌલ ઇન્ડિષનગરસ્થાન્ પવિત્રાન્ ખ્રીઝયીશો વિશ્વાસિનો લોકાન્ પ્રતિ પત્રં લિખિતિ।

II અસ્માઈ તાતસ્યેશ્વરસ્ય પ્રભો યોશુખ્રીઝસ્ય ચાનુગ્રહ: શાન્તિશ્રી યુભાસુ વર્તતાં।

III અસ્માકું પ્રભો ર્યોશો: ખ્રીઝસ્ય તાત ઈશ્વરો ધન્યો ભવતુ: યત: સ ખીએનાસમબ્યં સર્વમ્ આધ્યાત્મિક સ્વર્ગિયપરં દનતવાનું।

IV વયે યત્ત તસ્ય સમકાં પ્રેમાન્ પવિત્રા નિજકલઙ્કાશ્ચ ભવામસ્તદર્થ સ જગત: સૃષ્ટે પૂર્વ તેનાસ્માન્ અભિરોચિતવાન્ નિજાનિલાભિતાનુરોધાચ્ય

V યોશુખ્રીએન સ્વસ્ય નિમિત્તં પુત્રત્વપદેડસ્માન્ સ્વકીયાનુગ્રહસ્ય મહત્વસ્ય પ્રશંસાર્થ પૂર્વ નિયુક્તવાનું।

VI તસ્માદ્ અનુગ્રહાતું સ યેન પ્રિયતમેન પુરેણાસ્માન્ અનુગ્રહીતવાન્નું।

VII વયે તસ્ય શોણિતેન મુદ્જિત્મ અર્થત્: પાપક્ષમાં લબ્ધવન્તાઃ।

VIII તસ્ય ય ઈદ્ઘોડાનુગ્રહનિધિસ્તસ્માતું સોડસમબ્યં સર્વવિધં જ્ઞાનું બુદ્ધિશ્રી બાહુલ્યરૂપેણ વિતરિતવાન્નું।

IX સ્વગ્નિયિત્વો ર્યદ્યદ્ વિદેતે તત્સર્વ સ ખીએ સંગ્રહીષ્ટતીતિ હિતેષિણા।

X તેન કૃતો યો મનોરથ: સમ્પૂર્ણતાં ગતવત્સુ સમેષુ સાધયિતવ્યસ્તમધિ સ સ્વકીયાભિલાષસ્ય નિગૂઢું ભાવમ્ અસ્માનું જ્ઞાપિતવાનું।

XI પૂર્વ ખીએ વિશ્વાસિનો યે વયમ્ અસમતો યત્ત તસ્ય મહિમન: પ્રશંસા જાયતે,

XII તદ્ર્થી ય: સ્વકીયેશ્વાયા: મન્ત્રણાતાઃ સંવ્યાણિ સાધયતિ તસ્ય મનોરથાદ્ વયે ખીએન પૂર્વ નિરૂપિતા: સન્તોડધિકારિણો જાતાઃ।

XIII યુભમપિ સત્યં વાક્યમ્ અર્થતો યુભમતરિત્રાણસ્ય સુસંવાદું નિશમ્ય તસ્મિન્નેવ ખીએ વિશ્વસિતવન્તા: પ્રતિજ્ઞાતેન પવિત્રેણાસ્માના મુદ્રયેવાઙ્કુતાશ્ચ।

XIV યતસ્તસ્ય મહિમન: પ્રકાશાય તેન કૃતીતાનાં લોકાનાં મુદ્જિત્ ર્યવિજ્ઞ ભવિષ્યતિ તાવત્ સ આત્માસ્માકમ્ અધિકારિતવસ્ય સત્યફ્લારસ્ય પણસ્વરૂપો ભવતિ।

XV પ્રભો યોશો યુભાકું વિશ્વાસ: સર્વેષુ પવિત્રલોકેષુ પ્રેમ ચાસ્ત ઇતિ વાર્તાં શુત્વાઓમપિ

XVI યુભાનધિ નિરન્તરમ્ ઈશ્વરં ધન્યે વદન્ પ્રાર્થનાસમયે ચ યુભાન્ સ્મરન્ વરમિમં યાચાનિ।

XVII અસ્માઈ પ્રભો યોશુખ્રીઝસ્ય તાતો ય: પ્રભાવાકર ઈશ્વર: સ સ્વકીયતત્વજ્ઞાનાય યુભબ્યં જ્ઞાનજ્ઞનકમ્ પ્રકાશિતવાક્યબોધકજ્ઞાતાનું દેયતુ।

XVIII યુભાકું જ્ઞાનયક્ષુંચ્ય ચ દીપિયુક્તાનિ કૃત્વા તસ્યાહ્નાં કીદ્યું અનુપમં તત્ત સર્વે યુભાન્ જ્ઞાપયતુ।

XX યત: સ ચર્ચાઃ શક્તે: પ્રભલતાં ખીએ પ્રકાશયન્ મૃતગણમધ્યાત્ત તમ્ ઉત્થાપિતવાન્નું।

XXI અધિપતિત્વપર્દ શાસ્ત્રસંપર્દ પરાક્રમો રાજ્યત્વેતિનામનિ યાવન્તિ પદાનીહ લોકે પરલોકે ચ વિદ્યને તેથાં સર્વેષામ્ ઉદ્ઘ્યે સ્વર્ગે નિજદક્ષિણપાશ્ચ તમ્ ઉપવેશિતવાન્નું।

XXII સંવ્યાણિ તસ્ય ચરણયોરધો નિહિતવાન્ યા સમિતિસ્તસ્ય શરીરે સર્વત્ર સર્વેષાં પૂર્યિતુ: પૂરકઅ ભવતિ તં તસ્ય મૂઢુંનાં કૃત્વા।

XXIII સર્વેષામ્ ઉપર્યુપરિ નિયુક્તવાંશ્ચ સૈવ શક્તિરસ્માસ્વપિ તેન પ્રકાશયતો।

II

I પુરા યુભમ્ અપરાધૈ: પાપૈશ્ચ મૃતાઃ સન્તસ્તાન્યાચરન્ત ઇહલોકસ્ય સંસારાનુસારેણકાશરાજ્યસ્યાધિપતિમ્

II અર્થત્: સામ્રાત્મ આજ્ઞાલહ્યવિશેષુ કર્મકારિણમ્ આત્માનમ્ અન્વરજતા।

III તેથાં મધ્યે સર્વો વયમપિ પૂર્વી શરીરસ્ય મનસ્કામનાયાંત્રેહાં સાધયન્ત: સ્વશરીરસ્યાભિલાષાન્ આચરામ સર્વોંન્ય ઇથ ચ સ્વભાવત: કાધબજનાન્યભવામા|

IV કિન્તુ કરાણાનિધિરીશ્વરો મેન મહાપ્રેનાસ્માન્ દયિતવાન્|

V તસ્ય સ્વપ્રેમનો બાહુલ્યાદ અપરાધૈ મૃતનાનાસ્માન્ ખ્રીષ્ટેન સહ જીવિતવાન્ યતોડનુગહાદ યૂં પરિત્રાણાં પ્રાપ્તાન્|

VI સ ચ ખ્રીષ્ટેન યીશુનાસ્માન્ તેન સાર્દ્ધમું ઉત્થાપિતવાન્ સ્વર્ગ ઉપવેશિતવાંશ્ચ|

VII ઇથ્યં સ ખ્રીષ્ટેન યીશુનાસ્માન્ પ્રતિ સ્વહિતેષિતયા ભાવિયુગેષુ સ્વકીયાનુગહસ્યાનુપમં નિધિ પ્રકાશયિતુમું ઇછાટિ|

VIII યુધ્યમું અનુગહાદ વિશ્વાસેન પરિત્રાણાં પ્રાપ્તાઃ; તચ્ય યુધ્યમુલંક નહિ કિન્તુશ્વરસ્યૈવ દાનં,

IX તત્ કર્મણાં ફલમું અપિ નહિ, અત: કેનાપિ ન શ્લાઘિતવંયં|

X યતો વયે તસ્ય કાર્યે પ્રાગું ઈશ્વરેણ નિર્પિતાઃ: સત્કિયાભિ: કાલયાપનાય ખ્રીષ્ટ યીશો તેન મૃદ્યાશ્ચ|

XI પુરા જન્મના ભિત્રજાતીયા હસ્તકૃતં ત્વક્ષેદં પ્રાપ્તે લોકેશ્વાયિછેન્તવચ્ય ઇતિનામના ઘ્યાતા ચે યૂં તે રૂખ્ખાલિરિં સ્મરત્યં|

XII યત્ તસ્મિન્ સમયે યૂં ખ્રીષ્ટાદ ભિત્રા ઇસાયેલલોકાનાં સહવાસાદ દૂરસ્થા: પ્રતિજ્ઞાસમ્યલિતનિયમાનાં બહિ: સ્થિતા: સન્તો નિરાશા નિરીશ્વરાશ્ચ જગતાયધ્યમું ઇતિ|

XIII કિન્તુધૂના ખ્રીષ્ટ યીશાવાશ્વયં પ્રાપ્ત પુરા દૂરવત્તિનો યૂં ખ્રીષ્ટસ્ય શોણિતેન નિકટવત્તિનોડભવતઃ|

XIV યત: સ એવાસ્માકું સંધિ: સ દ્વયમું એકીકૃતવાન્ શત્રુતારૂપણીં મધ્યવત્તિનીં પ્રભેદકલિતિં ભશવાન્ દાદજાયુક્ત વિશાસ્ત્રં સ્વશરીરેણ લૂપ્તવાંશ્ચ|

XV યત: સ સંધિ વિધાય તૌ દ્વી સ્વસ્મિન્ એકું નુતનાં માનવ કર્તું

XVI સ્વકીયફુશે શત્રુતાં નિહત્ય તૈનૈવકસ્મિન્ શરીરે તથો દ્વ્યોરીશ્વરેણ સંધિં કારથિતું નિશ્ચતવાના|

XVII સ ચાગત્ય દૂરવત્તિનો યુધ્યાન્ નિકટવત્તિનો દસમાંદ્ય સન્ધે મુજલવાર્તાં જાપિતવાન્|

XVIII યતસ્તસ્માદ ઉભયપક્ષીયા વયમું એકેનાત્મના પિતુઃ: સમીપ ગમનાય સામર્થ્ય પ્રાપ્તવન્તાઃ|

XIX અત ઇદાનીં યુધ્યમું અસમ્પર્ક્યા વિદેશિનશ્ચ ન તિજનત: પવિત્રલોકૈ: સહવાસિન ઈશ્વરસ્ય વેશમવાસિનશ્ચાધૈ|

XX અપરં પ્રેરિતા ભવિષ્યદ્વાદિનશ્ચ યત્ ભિત્તિમૂલસ્વરૂપાસ્તત્ર યૂં તસ્મિન્ મૂલે નિચીયધે તત્ ચ સ્વયં ચીશુઃ ખ્રીષ્ટ: પ્રધાન: કોણસ્થપ્રસ્તરઃ|

XXI તેન ફૃત્સના નિર્ભિતિઃ સંગ્રથ્યમાના પ્રભો: પવિત્ર મન્દિરં ભવિતું વદ્ધતો

XXII યુધ્યમપિ તત્ સંગ્રથ્યમાના આત્મેશ્વરસ્ય વાસસ્થાનાં ભવથા|

III

I અતો હેતો ભિત્રજાતીયાનાં યુભાકું નિમિત્તં યીશુખ્રીષ્ટસ્ય બન્ધી યઃ સોડહું પૌલો બ્રવીભિ

II યુધ્યદર્થ્ય ઈશ્વરેણ મહાં દત્તસ્ય વરસ્ય નિયમ: કીદ્શસ્સદ યુખ્ભાલિશ્વશાવીતિ મન્યે|

III અર્થત: પૂર્વ મયા સંક્ષેપેણ યથા લિભિતં તથાં પ્રકાશિતવાક્યેનેશ્વરસ્ય નિગુહું ભાવં જાપિતોડભવં|

IV અતો યુખ્ભાભિસ્તાત્ પઠિત્વા ખ્રીષ્ટમધિ તસ્મિન્ગુહું ભાવે મમ જાનં કીદૃશં તદ્ ભોત્સ્યતો

V પૂર્વયુગેષુ માનવસન્તાનાસ્તં જાપિતા નાસન્ કિન્તુધૂના સ ભાવસ્તસ્ય પવિત્રાન્ પ્રેરિતાન્ ભવિષ્યદ્વાદિનશ્ચ પ્રત્યાત્મના પ્રકાશિતોડભવત્ઃ|

VI અર્થત ઈશ્વરસ્ય શક્તે: પ્રકાશાત્ તસ્યાનુગહેણ યો વરો મહાયું અદાયિ તેનાં યસ્ય સુસંવાદસ્ય પરિચારકોડભવં,

VII તદ્ગારા ખ્રીષ્ટેન ભિત્રજાતીયા અન્યૈ: સાર્દ્ધમું એકાધિકારા એકશરીરા એકસ્યા: પ્રતિજ્ઞાયા અંશિનશ્ચ ભવિષ્યન્તિતિ|

VIII સર્વેણાં પવિત્રલોકાનાં ક્ષુદ્રતમાય મહાં વરોડ્યમું અદાયિ યદ્ ભિત્રજાતીયાનાં મધ્યે બોધાગયસ્ય ગુણનિધે: ખ્રીષ્ટસ્ય મુજલવાર્તાં પ્રાચારયાભિ,

IX કાલાવસ્થાઃ: પૂર્વસ્માચય યો નિગુહ્ભાવ ઈશ્વરે ગુપ્ત આસીત્ તદીયનિયમં સર્વાન્ જાપયાભિ|

X યત્ ઈશ્વરસ્ય નાનારૂપે જ્ઞાનં યત્ સામૃતં સમિત્યા સ્વર્ગો પ્રાધાન્યપરાકમયુક્તાનાં દૂતાનાં નિકટે પ્રકાશ્યતે તરદ્દ્દુર્ભ સ યીશુના ખીણેન સવ્વાણિ સૃષ્ટવાન્નુ

XI યતો વયં યસ્મિન્ વિશ્વરસ્ય દૃઢ્ભક્ત્યા નિર્ભયતામ્ ઈશ્વરસ્ય સમાગમે સામર્થ્યાજ્ઞ

XII પ્રાપ્તવન્તસ્તમસ્માઈ પ્રબુનું યીશું ખીણું પ્રીષ્ઠમધિ સ કાલાવસ્થાયા: પૂર્વ્ય તં મનોરથ્ય ફૂતવાન્નુ

XIII અતોડહું યુખ્માન્નિમિત્તં દુઃખભોગેન કલાન્તિં ચન્ન ગણ્યમીતિ પ્રાર્થ્યે યતસ્તદેવ યુખ્માકું ગૌરવં

XIV અતો હેતુઃ: સ્વર્ગપુર્યિથિવ્યો: સ્થિતઃ ફૂતનો વંશો યસ્ય નામના વિષ્યાતસ્તમ્

XV અસમાપ્તો યીશુખ્રીએસ્ય પિતરમુદ્દીશ્વાહ જાનુની પાતાપિત્વા તસ્ય પ્રભાવનિધિતો વરમિં પ્રાર્થ્યે

XVI તસ્યાત્મના યુખ્માકુમ્ આનતરિકપુરુષરસ્ય શક્તે વૃદ્ધિ: ક્રિયતાં

XVII ખીણુષ્ટુ વિશ્વાસેન યુખ્માકું દૃષ્ટેષુ નિવસતું પ્રેમણિ યુખ્માકું બદ્ધમૂલતવં સુસ્થિરત્વચ્ચ ભવતુ

XVIII દૂર્ધાં પ્રસ્તાતાયા દીર્ઘતાયા ગભીરતાયા ઉચ્ચતાયાશ્ર બોધાય સર્વો: પવિત્રલોકૈ: પ્રાણં સામર્થ્ય યુખ્માનિ ર્લભ્યાતાં

XIX જ્ઞાનાતિરિકતં ખીણુષ્ટુ પ્રેમ જ્ઞાયતામ્ ઈશ્વરસ્ય સમ્પૂર્ણવૃદ્ધિપર્યાન્તં યુખ્માકું વૃદ્ધિ ભવતુ ચા

XX અસ્માકુમ્ અન્તરે ચા શક્તિ: પ્રકાશતે તયા સવ્વાનિરિકતં કર્મ કુર્વન્ અસ્માકું પ્રાર્થનાં કલ્પનાઅન્તિકમિતું ય: શક્નોતિ

XXI ખીણુષીશુના સમિતે મધ્યે સર્વેષુ યુગેષુ તસ્ય ધન્યવાદો ભવતુ ઇતિ

IV

I અતો બન્દિરહું પ્રભો નામના યુખ્માનું વિનયે યૂં યેનાહ્વાનેનાહૂતાસ્તદુપયુક્તરૂપેણ

II સર્વથા નન્ત્રતાં મૃદુતાં તિતિક્ષાં પરસ્પરે પ્રમના સહિષ્ણુતાઅચરતા

III પ્રાણયબન્ધનેન ચાત્મન એંક્રાં રક્ષિતું યતથ્વાં

IV યુધ્મા એકશરીરા એકાત્મનશ્વર તદ્દુર આહ્વાનેન યૂધ્મા એકપ્રત્યાશાપાત્યે સમાહૃતાઃ

V યુખ્માકુમ્ એક: પ્રભુરેકો વિશ્વાસ એક મજજાનં, સર્વોંસાં તાત:

VI સવ્વોપરિસ્થઃ સર્વ્યવ્યાપી સર્વોંસાં યુખ્માકું મધ્યવર્તી રૈક ઈશ્વર આસ્તો

VII કિન્તુ ખીણુષ્ટુ દાનપરિમાણાનુસારાદ અસ્માકુમ્ એકેકસ્મે વિશેષો વરોડાપિ

VIII યથા લિખિતમ્ આસ્તે. "ઉદ્ધધમ્ આરહિ જેતુનું સ વિજિત્ય બન્દિનોડકરોતું તત: સ મનુજેભ્યોડપિ સ્વીયાનું વયશાણયદ વરાન્નું"

IX ઉદ્ધધમ્ આરહોતીવાક્યસ્યાયમર્થ: સ પૂર્વ પુર્યિવીરૂપં સર્વાધિઃસ્થિતં સ્થાનમ્ અવતીર્ણવાન્નુ

X યશ્વાવતીર્ણવાન્નું સ એવે સ્વર્ગાણામ્ ઉપર્યુપર્યાર્થિક્રદ્વાનું યત: સવ્વાણિ તેન પૂરખિતવ્યાનિ

XI સ એવે ચ કાંશ્ન પ્રેરિતાનું અપરાનું ભવિષ્યદ્વાર્ણોપરાનું સુસંવાદ્પ્રચારકાનું અપરાનું પાલકાનું ઉપેદશકાંશ્ચ નિયુક્તાવાનું

XII યાવદું વયં સર્વો વિશ્વાસસ્યેશ્વરપુત્રવિષ્યકરસ્ય તત્વજાનસ્ય ચૈક્રાં સમ્પૂર્ણ પુરાખર્યાર્થાર્થત: ખીણુષ્ટુ સમ્પૂર્ણપરિમાણસ્ય સમં પરિમાણાં ન પ્રાણુમસ્તાવત્

XIII સ પરિયર્યાકર્મસાધનાય ખીણુષ્ટુ શરીરરસ્ય નિજાયૈ ચ પવિત્રલોકાનાં સિદ્ધતાયાસ્તાદૂશમ્ ઉપાયં નિશ્ચિતવાનું

XIV અતએવે માનુષાણાં ચાતુરીતો ભ્રમકદૂર્તતાયાશ્છલાચ્ય જાતેન સર્વોણ શિક્ષાવાયુના વયં યદુ બાલકા ઇવ દોલાયમાના ન ભાયામ ઇન્યસ્માલિ ર્થતિવં,

XV પ્રેમના સત્યતામ્ આચયરદ્ધિ: સર્વાવિષ્યે ખીણુષ્ટુ ઉદ્દિશ્ય વર્દ્ધિતવ્યાં, યત: સ મૂર્ખાં

XVI તસ્માત્યૈકેકસ્યાક્રદ્ધ્ય સ્વસ્વપરિમાણાનુસારેણ સાહાય્યકરણાદ્દ ઉપકારકૈ: સર્વો: સન્ધિભિ: ફૂતસ્ય શરીરરસ્ય સંયોગે સમિલને ચ જાતે પ્રેમના નિજાં લભમાનં ફૂતસ્ય શરીરં વૃદ્ધિ પ્રાણોતિ

XVII યુખ્માનું અહું પ્રભુનેં બ્રવીમ્યાદિશામિ ચ, અન્યે બિજ્ઞાતીયા ઇવ યૂં પૂન મર્યારતા

XVIII યતસ્તે સ્વમનોમાયામ્ આચયરન્યાન્તરિકાજાનાત્ માનસિકકાઠિન્યાચ્ય તિમિશવૃત્યબુદ્ધ્ય ઈશ્વરીયજ્ઞવનસ્ય બગીભૂતાશ્ચ ભવનિતિ,

XIX સ્વાનું ચૈતન્યશ્વાન્નાનું ફૂતવા ચ લોભેન સર્વાવિષ્યાશ૊ચાયરણાય લમ્બતાયાં સ્વાનું સમર્પિતવન્તઃ|

XX કિન્તુ યૂં ખીણે ન તાદૃશ પરિચિતવન્તઃ;

XXI યતો યું તં શ્રુતવન્તો યા સત્યા શિક્ષા યોશુતો લભ્યા તદનુસારાત્ તદીયોપદેશં પ્રાપ્તવન્તશ્રેતિ મન્યો

XXII તસ્માત् પૂર્વકાલિકાચારકારી ય: પુરાતનપુરુષો માયાબિલાંશે નશયતિ તં ત્યક્તવા યુખાબિ મર્નસિકભાવો નૂતનીકર્તવ્યઃ;

XXIII યો નવપુરુષ ઈશ્વરાનુરૂપેણ પુણ્યેન સત્યતાસહિતેન

XXIV ધાર્મિકત્વેન ચ સૃષ્ટઃ સ એવ પરિધાતવ્યશ્રદ્ધા

XXV અતો યું સર્વે મિથ્યાકથનં પરિત્યજ્ય સમીપવાસિભિ: સહ સત્યાલાપં કુરુત યતો વયં પરસ્પરમુ અકૃપ્તય્ઝા ભવામઃ:

XXVI અપરં કોથે જાતે પાપં મા કુરુધ્વમુ અશાન્તે યુખાંક રોષેસૂર્યોડસં ન ગચ્છતુ

XXVII અપરં શયતાને સ્થાનુ મા દના

XXVIII ચોર: પુનશ્રેર્થ્ય ન કરોતુ કિન્તુ દીનાય દાને સામર્થ્ય યજ્ઞાયતે તદર્થી સ્વકરાભ્યાં સદ્ગુર્ત્યા પરિશ્રમં કરોતુ

XXIX અપરં યુખાંક વદેભ્ય: કોડપિ કદાલાપો ન નિર્ગચ્છતુ, કિન્તુ યેન શ્રોતુરૂપકારો જાયતે તાદૃશઃ પ્રયોજનીયનિષ્ઠાયે ફલદાયક આલાપો યુખાંક ભવતુ

XXX અપરં યું મુક્તિદિનપર્યાન્તમુ ઈશ્વરસ્ય યેન પવિત્રેણાત્મના મુદ્રયાઙ્કિતા અભવત તં શોકાન્વિત મા કુરુતા

XXXI અપરં કટુવાકં રોષ: કોષ: કલહો નિન્દા સર્વવિધદ્વૈષશ્રેતાનિ યુખાંક મધ્યાદ દૂરીભવન્તુ

XXXII યું પરસ્પર હૃતેષિણા: કોમલાન્ત:કરણાશ્ચ ભવતા| અપરમુ ઈશ્વર: પ્રીષેન યદ્દે યુખાંક દોષાન્ ક્ષમિતવાનું તદ્દ્દે યુધ્યમિપ પરસ્પર ક્ષમધ્યં

V

I અતો યું પ્રિયભાલકા ઈવેશ્વરસ્યાનુકારિણો ભવત,

II ખીજ ઈવ પ્રેમાચારં કુરુત ચ, યત: સોડસમાસુ પ્રેમ કૃતવાનું અસ્માંક વિનિમયેન ચાત્મનિવેદનં કૃત્વા ગ્રાત્યસુગન્ધાશ્થકમુ ઉપહારં બલિઅશ્વરાચ દટ્વાનું

III કિન્તુ વેશ્યાગમનં સર્વવિધાશૌચાંક્ષિયા લોભશ્રેતેષામુ ઉચ્ચારણમપિ યુખાંક મધ્યે ન ભવતુ, એતદેવ પવિત્રલોકાનામુ ઉચિતાનું

IV અપરં કુસ્તિતાલાપ: પ્રલાપ: શ્રેષ્ઠોક્લિશ્ચ ન ભવતુ યત એતાન્યનુચિતાનિ કિન્ત્વીશ્વરસ્ય ધન્યવાદો ભવતુ

V વેશ્યાગાભ્યશૌચાચારી દેવપૂજાક ઈવ ગાણ્યો લોભી ચૈતેષાં કોષિ ખીજસ્ય રાજ્યેર્થત ઈશ્વરસ્ય રાજ્યે કમાયદિકારં ન પ્રાપ્તયતીતિ યુખાબિ: સાયદુ જ્ઞાયતાં

VI અનર્થકવાક્યેન કોડપિ યુખાન્ ન વન્નયતુ યતસ્તાદ્ગાચારહેતોસાનાગ્રાહિષુ લોકેજીશ્વરસ્ય કોપો વર્તતો|

VII તસ્માદ્ યું તૈ: સહભાગિનો ન ભવત|

VIII પૂર્વ યુધમુ અન્ધકારસ્વરૂપા આધં કિન્ત્વદાની પ્રભુના દીપ્તિસ્વરૂપા ભવથ તસ્માદ્ દીપેઃ સન્તાના ઈવ સમાચારતા

IX દીપે ર્થત કું તત સર્વવિધહિતૈષિતાયાં ધર્મે સત્યાલાપે ચ પ્રકાશતે

X પ્રભવે યદુ રોચતે તત્ત્વ પરીક્ષાધ્યં

XI યું તિમિરસ્ય વિકુલકર્મણામુ અંશિનો ન ભૂત્વા તેષાં દોષિત્વં પ્રકાશયતા|

XII યતસ્તે લોકા રહભિ યદુ આયરન્તિ તહુચ્ચારણમુ અપિ લજજાજનર્ં

XIII યતો દીપ્ત્યા યદુ યત્ત પ્રકાશયતે તત્ત્વ ત્યા ચકાસ્યતે યચ્ચ ચકાસ્તિ તદ્દે દીપ્તિસ્વરૂપં ભવતિ|

XIV એતલકારણાદુ ઉક્તમુ આસ્તે, "હે નિદ્રિત પ્રબુધ્યસ્વ મૃતેભ્યશ્રોત્યિતિં કુરુા તત્કૃતે સૂર્યવત્ત ખીજઃ સ્વયં ત્વાં યોતિષ્યતિ"

XV અત: સાવધાના ભવત, અજાના ઈવ માચરત કિન્તુ જ્ઞાનિન ઈવ સત્કર્મ આચરતા|

XVI સમયં બહુમૂલ્યં ગણયધ્યં યત: કાલા અભદ્રાઃ|

XVII તસ્માદ્ યુધમુ અજાના ન ભવત કિન્તુ પ્રભોરબિમતં કિં તદવગતા ભવતા|

XVIII સર્વનાશજનકેન સુરાપાનેન મત્તા મા ભવત કિન્ત્વાત્મના પૂર્યધ્યં

XIX અપરં ગીતે ગન્ને: પારમાર્થિકકીર્તનેશ્વ પરસ્પરમુા આલાપન્તો મનસા સાર્દ્દુ પ્રભુમું ઉદ્દિશ્ય ગાયત વાદયત ચ્યા

XX સર્વદા સર્વવિષયેડસ્મત્ત્રભો યીશો: પ્રીષ્ટસ્ય નામના તાતમું ઈશ્વરં ધન્યં વદતા

XXI યુયમું ઈશ્વરાદું ભીતાઃ સન્ત અન્દેપરેખાં વશીભૂતા ભવતા

XXII હે યોષિતાઃ, યું યથા પ્રભોસ્તથા સ્વસ્વસ્વામિનો વશકૃતા ભવતા

XXIII યતઃ પ્રીષ્ટો યદૃત સમિતિ મૂર્ખ્ય શરીરસ્ય ત્રાતા ચ ભવતિ તદૃત સ્વામી યોષિતો મૂર્ખાં

XXIV અતઃ સમિતિ ર્ધુત પ્રીષ્ટસ્ય વશીભૂતા તદૃયોષિદ્વિરપિ સ્વસ્વસ્વામિનો વશતા સ્વીકર્તવ્યા

XXV અપરાદું હે પુરુષાઃ, યું પ્રીષ્ટ ઈવ સ્વસ્વયોષિત્સુ મીયધંબં

XXVI સ પ્રીષ્ટોડપિ સમિતૌ પ્રીતવાનું તસ્યાઃ ફૃત ચ સ્વપ્રાણાનું ત્યક્તવાનું યતઃ સ વાક્યે જલમજજનેન તાં પરિષ્કૃત્ય પાવયિતુમું

XXVII અપરં તિલકવલ્યાદિવિહીનાં પવિત્રાં નિષ્કલ્પાચ તાં સમિતિ તેજસ્વિની ફૃત્વા સ્વહસે સમપયિતુઓભિલબિષિતવાનું

XXVIII તસ્માતું સ્વતનુંવત્ત સ્વયોષિતિ પ્રેમકરણં પુરુષસ્યોચિતં, યેન સ્વયોષિતિ પ્રેમ કિયતે તેનાત્મપ્રેમ કિયતે

XXIX કોડપિ કદાપિ ન સ્વકીયાં તનુમું અતીયિતવાનું કિન્તુ સર્વે તાં વિભ્રતિ પુષ્ણાન્તિ ચા પ્રીષ્ટોડપિ સમિતિ પ્રતિ તદેવ કરોતિ,

XXX યતો વંયે તસ્ય શરીરસ્યાજ્ઞાનિ માંસાસ્થીનિ ચ ભવામઃ

XXXI એતદર્થ્ય માનવ: સ્વમાતાપિતરોઽૈ પરિત્યજ્ય સ્વભાયાર્થામું આસંક્ષ્યતિ તૌ દ્વૈ જનાવેકાજ્ઞૌ ભવિષ્યતઃ

XXXII એતજ્ઞિગૂઢવાક્યં ગુરુતરં મયા ચ પ્રીષ્ટસમિતી અધિ તદ્દ ઉચ્ચયતે

XXXIII અતએવ યુભાક્મ એકેકો જન આત્મવત્ત સ્વયોષિતિ પ્રીયતાં ભાય્યાપિ સ્વામિનં સમાદર્દુ યતતાં

VI

I હે બાલકાઃ, યું પ્રભુમું ઉદ્દિશ્ય પિત્રોરાજાગ્રાહિણો ભવત યતસ્તત્ત્વાચ્યાચ્યાં

II તં નિજપિતરં માતરાદું સમ્માચરસ્તેત્ત યો વિધિ: સ પ્રતિજ્ઞાયુક્તઃ પ્રથમો વિધિ:

III ફ્લલતસત્તમાતું તથ કલ્યાણં દેરો ચ દીર્ઘકલમું આયુ ભવિષ્યતીતિ

IV અપરં હે પિતરઃ, યું સ્વબાલકાનું મા રોષયત કિન્તુ પ્રભો વિનીત્યાદેશાભ્યાં તાનું વિનયતા

V હે દાસાઃ, યું પ્રીષ્ટમું ઉદ્દિશ્ય સભયાઃ કર્માન્વિતાશ્વ ભૂત્વા સરલાન્તાઃકરણૈરૈહિકપ્રભૂનામું આજાગ્રાહિણો ભવતા

VI દૃષ્ટિગોચરીયપરિચય્યા માનુષેભ્યો રોચિતું મા યતધં કિન્તુ પ્રીષ્ટસ્ય દાસા ઈવ નિવિષ્ટમનોભિરીશ્વરસ્પેચ્છાં સાધયતાં

VII માનવાનું અનુદ્દિશ્ય પ્રભુનેવોદ્દિશ્ય સદ્ગ્રાવેન દાસ્યકર્મ કુરુધ્વં

VIII દાસમુક્તાયો ર્થન યત સંકર્મ કિયતે તેન તસ્ય ફ્લં પ્રભુતો લાષ્યત ઇતિ જાનીત ચા

IX અપરં હે પ્રભવ: યુભાભિ ર્થત્રસં વિષાય તાનું પ્રતિ ન્યાયાચરણં કિયતાં યશ્ચ કર્યાપિ પક્ષપાતાં ન કરોતિ યુષ્માકમપિ તાદૃશ એક: પ્રભુઃ સર્વો વિધત ઇતિ જાયતાં

X અધિકન્તુ હે ભ્રતાર, યું પ્રભુના તસ્ય વિકમ્યુક્તશક્તાચા ચ બલવન્તો ભવતા

XI યું યત શયતાનશછલાનિ નિવારયિતું શક્નુથ તદર્થમું ઈશ્વરીયસુસજ્જાં પરિધ્યદ્વં

XII યત: કેવલ રક્તમાંસાભ્યામું ઇતિ નહિ કિન્તુ કર્તૃત્વપરાકમયુક્તૈસિમિરરાજ્યસ્યેહલોકસ્યાધિપતિભિ: સ્વગોદ્ધ્રવૈ દુષ્ટાભિરેવ સાર્દ્દ્રમું અસ્માભિ યું દુંદું કિયતે

XIII અતો હેતો યું યથા સંકુલે દિનેડવસ્તાતું સર્વાણિ પરાજિત્ય દૃઢાઃ સ્થાતુઅં શક્ષ્યથ તામું ઈશ્વરીયસુસજ્જાં ગૃહીતાં

XIV વસ્તુસ્તુ સત્યતેન શૂઙ્ખલેન કાટી બદ્ધધા પુણેન વર્મણા વક્ષ આચ્છાય

XV શાન્તાઃ સુવાર્તાય જાતમું ઉત્સાહ પાદુકાયુગાં પદે સમર્પ્ય તિષ્ઠતા

XVI યેન ચ દુષ્ટાભનોડગ્રિબાણાનું સર્વાણિ નિવ્યપિયિતું શક્ષ્યથ તાદૃશાં સર્વાચ્છાદું ફ્લંક વિશ્વાસં ધારયતા

XVII શિરસ્તં પરિત્રાણમ્ આત્મનઃ ખજુઓશેરસ્ય વાક્યં ધારયતા

XVIII સર્વસમયે સર્વયાચનેન સર્વપ્રાર્�નેન ચાત્મના પ્રાર્થનાં કુરુધ્વં તદર્થી દૃઢાકાઇક્ષયા જાગ્રતઃ સર્વેણાં
પવિત્રલોકાનાં ફૂતે સદા પ્રાર્થનાં કુરુધ્વં

XIX અહંક્ર યસ્ય સુસંવાદસ્ય શૂઙ્ખલબ્ધઃ પ્રચારકદૂતોડસ્મિ તમ્ ઉપયુક્તેનોત્સાહેન પ્રચારયિતું યથા
શક્યુયાં

XX તથા નિર્ભયેન સ્વરેણોત્સાહેન ચ સુસંવાદસ્ય નિગૂઢવાક્યપ્રચારાય વક્તૃાતા યત્ મહ્યં દીયતે તદર્થી
મમાપિ ફૂતે પ્રાર્થનાં કુરુધ્વં

XXI અપર્ય મમ યાવસ્થાસ્તિ યચ્ચ મયા છિયતે તત્ સર્વ યદ્ યુભાભિ ઝાયિતે તદર્થી પ્રભુના પ્રિયભ્રાતા
વિશ્વાસ્યઃ પરિચારકશ્ચ તુપિકો યુભાન્ તત્ જ્ઞાપયિષ્યતિ

XXII યૂચં યદ્ અસ્માકમ્ અવસ્થાં જાનીથ યુભાંક મનાંસિ ચ યત્ સાન્ત્વનાં લભન્તે તદર્થમેવાહુ યુભાંક
સન્નિધિ ત પ્રેષિતવાન]

XXIII અપરમ્ ઈશ્વર: પ્રભુ ર્યોશુખ્રીષ્ટશ્વ સર્વોભ્યો ભ્રાતૃભ્ય: શાન્તિં વિશ્વાસસહિતં પ્રેમ ચ દેયાત્ય

XXIV ચે કેચિત્ત પ્રભૌ યીશુખ્રીષ્ટદક્ષયં પ્રેમ કુર્વન્તિ તાન્ પ્રતિ પ્રસાદો ભૂયાત્યુ તથાસ્તુ

फ़िलिप्पिन: पत्रं

I पौलतीमयिनामानौ यीशुभीष्टस्य दासौ फ़िलिप्पिनगरस्थान् भ्रीष्टयीशोः सर्वान् पवित्रलोकान् समितेरथक्षान् परियारकांश्च प्रति पत्रं लिखतः।

II अस्माकं तात ईश्वरः प्रभु यीशुभीष्टश्च युष्मत्यं प्रसादस्य शान्तेश्च भोगं देयास्तां।

III अहं निरन्तरं निजसर्वप्रार्थनासु युष्माकं सर्वेषां कुते सानन्दं प्रार्थनां कुर्वन्।

IV यति वारान् युष्माकं स्मरामि तति वारान् आ प्रथमाद् अद्य यावद्।

V युष्माकं सुसंवादाभागित्वकाराणाएः ईश्वरं धन्यं वदामि।

VI युष्मन्मध्ये योनोतमं कर्म कर्तुम् आरम्भि तरेव यीशुभीष्टस्य दिनं यावत् तत् साधयिष्यत ईत्यस्मिन् दृढविश्वासो ममास्ते।

VII युष्मान् सर्वान् अधि मम तादृशो भावो यथार्थो यतोऽहं कारावस्थायां प्रत्युतरकरणे सुसंवादस्य प्रामाण्यकरणे य युष्मान् सर्वान् मया सार्वज्ञम् एकानुग्रहस्य भागिनो मत्वा स्वहृदये धारयामि।

VIII अपरम् अहं भ्रीष्टयीशोः स्नेहवत् स्नोहेन युष्मान् कीदृशं काङ्क्षामि तदधीश्वरो मम साक्षी विद्यते।

IX मया यत् प्रार्थते तद् ईश्वरं युष्माकं प्रेम नित्यं वृद्धिं गत्वा।

X ज्ञानस्य विशिष्टानां परीक्षिकायाश्च सर्वविद्यबुद्धे बहुत्यं कुलतु।

XI भ्रीष्टस्य दिनं यावद् युष्माकं सारल्यं निर्विघ्नत्वश्च भवतु, ईश्वरस्य गौरवाय प्रशंसायै य यीशुना भ्रीष्टेन पुण्यकलान् पूर्णता युष्मत्यं दीपताम् इति।

XII हे भ्रातरः, मां प्रति यद् यद् धटितं तेन सुसंवादप्रयारस्य बाधा नहि किन्तु वृद्धिरेव जाता तद् युष्मान् ज्ञापयितुं कामयेद्हं।

XIII अपरम् अहं भ्रीष्टस्य कुते बद्धोऽस्मीति राजपुर्याम् अन्यस्थानेषु य सर्वेषां निकटे सुस्पष्टम् अभवत्।

XIV प्रभुसम्बन्धीया अनेके भ्रातरश्च मम बन्धनाद् आश्वासं प्राप्य वर्धमानेनोत्साहेन निःक्षोभं कथां प्रयारयन्ति।

XV केचिद् देखाद् विरोधाय्यापरे केचित्य सङ्घावात् भ्रीष्टं धोषयन्ति;

XVI ये विरोधात् भ्रीष्टं धोषयन्ति ते पवित्रलभावात् तत्र कुर्वन्तो मम बन्धनानि बहुतरकलोशदायीनि कर्तुम् इच्छन्ति।

XVII ये य प्रेमा धोषयन्ति ते सुसंवादस्य प्रामाण्यकरणेऽहं नियुक्तोऽस्मीति ज्ञात्वा तत् कुर्वन्ति।

XVIII किं बहुना? कापट्यात् सरलभावाद् वा भवेत् येन केनचित् प्रकारेण भ्रीष्टस्य धोषणा भवतीत्यस्मिन् अहम् आनन्दाभ्याननिष्टामि य।

XIX युष्माकं प्रार्थनया यीशुभीष्टस्यात्मनश्चोपकारेण तत् मनिस्तारज्ञनकं भविष्यतीति ज्ञानामि।

XX तत्र य ममाकाङ्क्षा प्रत्याशा य सिद्धिं गमिष्यति फलतोऽहं केनापि प्रकारेण न लक्षित्ये किन्तु गते सर्वस्मिन् काले यद्यत् तद्यत् इदानीमपि सम्पूर्णोत्साहद्वारा मम शरीरेण भ्रीष्टस्य महिमा ज्ञावने मरणे वा प्रकाशिष्यते।

XXI यतो मम ज्ञावनं भ्रीष्टाय मरणश्च लाभाय।

XXII किन्तु यदि शरीरे मया ज्ञावित्यं तर्हि तत् कर्मकलं फलिष्यति तस्मात् किं वरित्यं तन्मया न ज्ञायते।

XXIII द्वाभ्याम् अहं सम्पीडये, देहवासत्यज्ञनाय भ्रीष्टेन सहवासाय य ममाभिलाषो भवति यतस्तत् सर्वोत्तमं।

XXIV किन्तु देहे ममावस्थित्या युष्माकम् अधिकप्रयोजनं।

XXV अहम् अवस्थास्ये युष्माभिः सर्वे: सार्वज्ञम् अवस्थितें करिष्ये य तथा य विश्वासे युष्माकं वृद्ध्यानन्दो जनिष्येते तद्यन्ते निश्चितं ज्ञानामि।

XXVI तेन य मतोऽर्थतो युष्मत्समीपे मम पुनरुपस्थितत्वात् यूयं भ्रीष्टेन यीशुना बहुतरम् आह्वादं लप्सयध्ये।

XXVII યું સાવધાના ભૂત્વા ખીજુસ્ય સુસંવાદસ્યોપયુક્તમું આચારે કુરુલું યતોડહું યુષ્માનું ઉપાગત્ય સાક્ષાત્કુર્વન્નું હિં વા દૂરું તિફનું યુષ્માક પાં વાર્તાં શ્રોતુમ્નું ઇછામિ સેય યુષ્મયું એકાત્માનસ્તિહ્યથ, એકમનસા સુસંવાદસ્યોપયુષ્માન્દીયવિશ્વાસસ્ય પક્ષે યતથે, વિપક્ષીશ્રી કેનાપિ પ્રકારેણ ન વ્યાકુલીક્રિયધ ઇતિ

XXVIII તત્ત્વેણાં વિનાશસ્ય લક્ષણાં યુષ્માકએશ્વરદંતં પરિત્રાણસ્ય લક્ષણાં ભવિષ્યતિ

XXIX યતો યેન યુષ્માનિઃ ખીજે કેવલવિશ્વાસઃ ક્રિયતે તત્ત્વિં કિન્તુ તસ્ય કૃતે કલેશોડપિ સધ્યતે તાદૃશો વર: ખીજુસ્યાનુરોધાદ યુષ્માનિઃ પ્રાપિ,

XXX તત્ત્વમાત્ર મમ યાદૃશ્ય યુષ્મદું યુષ્માનિરદર્શિ સામ્રાતં શ્રૂત્પતે ચ તાદૃશાં યુષ્મદું યુષ્માકમું અપિ ભવતિ।

II

I ખીજુસ્ય યદિ કિમપિ સાન્ત્વનં કબ્રિયતું પ્રેમજાતો હર્ષ: કબ્રિદુઃ આત્મનઃ સમભાગિત્વં કાચિદુઃ અનુક્રમા કૃપા વા જાયતે તહીં યું મમાહ્બિદું પૂર્યન્ત

II એકભાવા એકપ્રેમાણ એકમનસ એકચોષાશ્રુ ભવતા|

III વિરોધાદ દર્પદ્વા કિમપિ મા કુરુતે કિન્તુ નન્દત્યા સ્વેચ્છોડપરાનું વિશિષ્ટાનું મન્યધંં

IV કેવલમું આત્મહિત્યા ન ચેષ્માના: પરહિતાયાપિ યોઽધ્યા|

V ખીજુસ્ય યેશો યાદૃશ્ય: સ્વભાવો યુષ્માકમું અપિ તાદૃશો ભવતુ|

VI સ ઈશ્વરશરૂપો સનું સ્વકીયામું ઈશ્વરતુલ્યતાં શ્લાઘાસ્પદં નામન્યત,

VII કિન્તુ સ્વં શૂન્યં કૃત્વા દાસરૂપો બભૂવ નરાકૃતિં લેભે ચા|

VIII ઈતંન નરમૂર્તિમું આશ્રિત્ય નન્દતાં સ્વીકૃત્ય મૃત્યોર્ધર્થત: કુશીયમૃત્યોરેવ ભોગાયજાગ્રાહી બભૂવા

IX તલકારણાદ ઈશ્વરોડપિ તં સંવ્યોગનાં શ્રોષ્ટ તદેવ તરમે દદી,

X તતસ્તમે યેશુનાને સ્વર્ગમર્ત્યપાતાલસ્થિતૈ: સર્વે ર્જનુપ્રાતાત: કર્ત્વયઃ,

XI તાતસ્યેશ્વરસ્ય મહિમે ચ યેશુપ્રીષ્ઠ: પ્રભુરિતિ જિહ્વાનિઃ સ્વીકર્ત્વયઃ|

XII અતો હે પ્રિયતમા: યુષ્માલિ ર્ઘદ્ય સર્વર્દા ક્રિયતે તદ્દું કેવલ મમોપસ્થિતિકાલે તત્ત્વિ કિન્ત્વિદાનીમું અનુપસ્થિતેડપિ મધ્યે બહુતરયત્નેનાજાં ગૃહીત્વા ભયક્રમાભ્યાં સ્વસ્વપત્રિણાં સાધ્યતાં|

XIII યત ઈશ્વર એવ સ્વકીયાનુરોધાદ યુષ્મન્મધ્યે મનસ્કામનાં કર્મસિદ્ધિઓ વિદ્ધાતિ|

XIV યું કલહવિવાદર્વિજત્તમું આચારે કુર્વન્તોડનિન્દીના અદુટિલા|

XV ઈશ્વરસ્ય નિજકલજ્ઞાશ્રુ સન્તાનાઈવ વક્ભાવાનાં કુટિલાયારિણાશ્રુ લોકાનાં મધ્યે તિષ્ઠત,

XVI યતસ્તેણાં મધ્યે યું જીવનવાક્યં ધારયન્તો જગતો દીપકા ઇવ દીપદ્યો યુષ્માનિસ્તથા કૃતે મમ યતન:

પરિશ્રમો વા ન નિષ્ઠલો જાત ઈત્યં ખીજુસ્ય દિને શ્લાઘાં કર્તું શક્યામિ|

XVII યુષ્માઈ વિશ્વાસાર્થકાય બલિદાનાય સેવનાય ચ યદ્યાય્યં નિવેદિતવ્યો ભવેયં તથાપિ તેનાનન્દામિ સર્વંધાં યુષ્માકમું આનદસ્યાંશે ભવામિ|

XVIII તદ્દું યુષ્મામાણનંત મદીયાનનદસ્યાંશિનો ભવત ચા|

XIX યુષ્માકમું અવરસ્થામું અવગત્યાહમપિ યત્ત સાન્ત્વનાં પ્રાણ્યાં તદર્થ તીમથિયં તવરયા યુષ્મત્સમીપં પ્રેષયિષ્યામીતિ પ્રભી પ્રત્યાશાં કુવ્યો|

XX: સત્ત્રયેણ યુષ્માક હિંતું ચિન્તયતિ તાદૃશ એકભાવસત્તમાનંય: કોડપિ મમ સન્ત્રિધૌ નાસ્તિ|

XXI યતોડપરે સર્વે યેશો: ખીજુસ્ય વિષયાનું ન ચિન્તયન્ત આત્મવિષયાનું ચિન્તયન્તિ|

XXII કિન્તુ તસ્ય પરીક્ષિતત્વં યુષ્માનિ જાયથે યત: પુત્રો ચાદ્રક પિતુ: સહકારી ભવતિ તથૈવ સુસંવાદસ્ય પરિચ્યાંયાં સ મમ સહકારી જાતઃ|

XXIII અતચેવ મમ ભાવિદશાં જાત્વા તત્કષણાત્ત તમેવ પ્રેષયિતું પ્રત્યાશાં કુવ્યો

XXIV સ્વયમું અહમપિ તૂર્ણું યુષ્મત્સમીપ ગમિષ્યામીત્યાશાં પ્રલુના કુવ્યો|

XXV અપરં ય ઇપાહુફીતો મમ ભ્રાતા કર્મપુદ્ગાભ્યાં મમ સહાયશ્રુ યુષ્માક દૂતો મદીયોપકારાય પ્રતિનિધિષ્યાસિ યુષ્મત્સમીપે તસ્ય પ્રેષયામું આવશ્યકમું અમન્યો|

XXVI યત: સ યુષ્માનું સર્વાનું અકાઙ્કશ્યત યુષ્માનિસ્તસ્ય રોગસ્ય વાર્તાશ્રાવીતિ બુદ્ધદ્વા પર્યશોચચ્યા|

XXVII સ પેડીયા મૃતકલ્પોડપરદિતિ સત્યં કિન્ત્વીશ્વરસં દયિતવાનું મમ ચ દુઃખાત્ત પરં પુન્દુઃખ યત ભવેત્ત તદર્થ કેવલં તં ન દયિતવા મામપિ દયિતવાનું

XXVIII અતએવ યૂં તં વિલોક્ય યત્ત પુનરાનંદ્ત મમાપિ દુઃખસ્ય હાસો યદુ ભવેતુ તદર્થમુ અહુ તરયા તમુ અપ્રેષયં

XXIX અતો યૂં પ્રભો: ફુતે સમ્પૂર્ણનાનાનંદેન તં ગૃહીત તાદ્શાનુ લોકાંશ્વાદરણીયાનુ મન્યધંવાં

XXX યતો મમ સેવને યુષ્માકું રુટિં પૂરધિતું સ પ્રાણાનુ પણીકૃત્ય ખ્રીષ્ટસ્ય કાર્યાર્થ મૃતપાયેદભવતુ

III

I હે ભાતરઃ, શેષે વદામિ યૂં પ્રભાવાનાનંદતા પુનઃ પુનરેકસ્ય વચો લેખનં મમ કલેશદં નહિ યુષ્મદર્થઅં ભજ્મનાશંક ભવતિ

II યૂં કફુરેભ્યઃ સાવધાના ભવત દુષ્કર્મકારિભ્યઃ સાવધાના ભવત છિન્નમૂલેભ્યો લોકભ્યશ્વ સાવધાના ભવતાં

III વયમેવ છિન્તવ્યચો લોકા યતો વયમુ આત્મનેશ્વરં સેવામહે ખ્રીષ્ણ યીશુના શ્વાધામહે શરીરેણ ચ પ્રગલભતાં ન કુર્વામહે

IV કિન્તુ શરીરે મમ પ્રગલભતાયા: કારણં વિદ્યતે, કશ્ચિદ યદિ શરીરેણ પ્રગલભતાં ચિકીર્ષિતિ તહીં તસ્માદ અપિ મમ પ્રગલભતાયા ગુરુતરં કારણં વિદ્યતો

V યતોડહ્મ અખમદિવસે ત્વકછેદ્યાપન ઈસાયેલંશીયો બિન્યામીનગોળીય ઇલ્લિકુલજાત ઇલ્લિયો વ્યવસ્થાચારો ફિરુથી

VI ધર્મતસાહકારણાત્ સમિતેરપદવકારી વ્યવસ્થાતો લભ્યે પુણ્યે ચાનિન્દનીયઃ|

VII કિન્તુ મમ યદ્યતુ લભ્યમુ આસીતુ તત્ત સર્વમુ અહુ ખ્રીષ્ટસ્યાનુરોધાતુ ક્ષતિમુ અમન્યો|

VIII કિશ્ચાધુનાયંક મત્તભો: ખ્રીષ્ટસ્ય યીશુ કર્ણિસ્પોત્કૃષ્ટાં બુદ્ધદ્વા તત્ત સર્વ ક્ષતિ મન્યો|

IX યતો હેતોરહ્ય યત્ત ખીણ લભેય વ્યવસ્થાતો જાતં સ્વકીયપુષ્પયશ્વ ન ધારયનુ કિન્તુ ખીણે વિશ્વસનાતુ લભ્યં યત્ત પુણ્યમુ ઈશ્વરેણ વિશ્વાસં દૃષ્ટવા દીયતે તદેવ ધારયનુ યત્ત ખીણે વિદ્યેય તદર્થ તસ્યાનુરોધાતુ સર્વોંધાં ક્ષતિં સ્વીકૃત્ય તાનિ સર્વાણિયવકરાનિવ મન્યો|

X યતો હેતોરહ્ય ખીણ તસ્ય પુનરાલિત્યે ગૃહાં તસ્ય દુઃખાનાં ભાગિત્વશ્ર જાત્વા તસ્ય મૃત્યોરાકૃતિશ્વ ગૃહીત્વા

XI યેન કેનચિત્ પ્રકારેણ મૃતાનાં પુનરાલિત્યિત્ પ્રાતું યતો|

XII મયા તત્ત સર્વમુ અધુના પ્રાપિ સિદ્ધતા વાલમિસ તત્ત્વાં કિન્તુ યદર્થમુ અહુ ખીણેન ધારિતસ્તદુ ધારધિતું ધાવામિ|

XIII હે ભાતરઃ, મયા તદુ ધારિતમુ ઇતિ ન મન્યતે કિન્તેતૈક્રમાં વદામિ યાનિ પશ્વાતુ સ્થિતાનિ તાનિ વિસ્મૃત્યાહ્મ અગ્રસ્થિતાનુદ્દિશ્ય

XIV પૂર્ણયન્તેન લક્ષ્યં પ્રતિ ધાવનુ ખ્રીષ્ટીશુનોર્દ્ધવાતુ મામુ આહ્વયત ઈશ્વરાતુ જેતૃપણાં પ્રાપ્તું ચેષ્ટે|

XV અસ્માકું મધ્યે યે સિદ્ધાસ્તાં: સર્વોસ્તદેવ ભાવ્યતાં, યદિ ચ કશ્ચન વિષયમુ અધિ યુષ્માકું અપરો ભાવો ભવતિ તહીંશરસતમપિ યુષ્માકું પ્રતિ પ્રકાશયિષ્યતિ|

XVI કિન્તુ વય યદ્ય અવગતા આસ્મસ્તત્રાસ્માભિરેકો વિધિરાચરિત્વ્ય એકભાવૈ ર્ભવિતવ્યશ્વા

XVII હે ભાતરઃ, યૂં મમાનુગામિનો ભવત વયશ્વ યાદૃગાચરણસ્ય નિદર્શનસ્તવરૂપા ભવામસ્તાદૃગાચારિણો લોકાનુ આલોકયધંધાં|

XVIII યતોડનેક વિપથે ચરનિ તે ચ ખ્રીષ્ટસ્ય કુશસ્ય શત્રવ ઇતિ પુરા મયા પુનઃ પુન: કથિતમુ અધુનાપિ રદદા મયા કથ્યતો|

XIX તેખાં શેષદ્વા સર્વનાશ ઉદ્રશ્યેક્ષરો લજ્જા ચ શ્વાધા પુણ્યવ્યાશ્વ લગ્નં મનઃ|

XX કિન્તુસ્માકુ જનપદ: સ્વર્ગ વિદ્યતે તસ્માચ્યાગમિષ્યન્ત ત્રાતારું પ્રલય યીશુખીણ વય પ્રતીક્ષામહે|

XXI સ ચ યચા શક્ત્યા સર્વાણિયેવ સ્વસ્ય વશીકર્તું પારયતિ તયાસ્માકુમુ અધમં શરીરે રૂપાન્તરીકૃત્ય સ્વકીયતેજોમયશરીરસ્ય સમાકારં કરિષ્યતિ|

IV

I હે મદીયાનાનુકૃતસ્તવરૂપાઃ પ્રિયતમા અભીષ્ટતમા ભાતરઃ, હે મમ સ્નેહપાત્રાઃ, યૂં ઇત્યં પભૌ સ્થિરાસ્તિષ્ઠતુ|

II હે ઇવાટ્યે હે સુન્તુપિ યુવાં પ્રભો એકભાવે ભવતમુ એતદુ અહુ પ્રાથ્યે|

III ਹੋ ਮਮ ਸਤਿ ਸਾਹਕਾਰਿਨ੍ਹ ਤਾਮਪਿ ਵਿਨੀਥ ਵਦਾਮਿ ਏਤਥੋਰੁਪਕਾਰਸਤਵਧਾ ਕਿਧਤਾਂ ਯਤਸਤੇ ਕਲੀਮਿਨਾਇਭਿ: ਸਾਹਕਾਰਿਭਿ: ਸਾਈੰ ਸੁਸੰਵਾਦਪ੍ਰਾਚਾਰਣਾਅ ਮਮ ਸਾਹਾਅਖਾਰਥ ਪਰਿਸ਼ਮਮ੍ ਅਖੁਰਵਤਾਂ ਤੇਥਾਂ ਸਰਵੋਖਾਂ ਨਾਮਾਨਿ ਚ ਜੁਵਨਪੁਸਤਕੇ ਲਿਖਿਤਾਨਿ ਵਿਧਨਤੇ।

IV ਧੂਧਾਂ ਪ੍ਰਬੌ ਸਰਵਦਾਨਨਦਤਾ ਪੁਨ ਵਦਾਮਿ ਧੂਧਮ੍ ਆਨਨਦਤਾ।

V ਧੂਖਾਂ ਕਿਨ੍ਹ ਵਿਨੀਤਤਵਾਂ ਸਰਵਮਾਨਵੈ ਜਾਖਿਤਾਂ, ਪ੍ਰਬੌ: ਸਨ੍ਨਿਧੌ ਵਿਧਤੇ।

VI ਧੂਧਾਂ ਕਿਮਿ ਨ ਚਿਨਤਧਤ ਕਿਨ੍ਹ ਧਨਧਵਾਦਧੁਕਤਾਖਾਂ ਪ੍ਰਾਵਨਾਧਾਅਖਾਖਾਂ ਸਰਵਵਿਖਧੇ ਸਵਪ੍ਰਾਵਨੀਧਮ੍ ਈਕ਼ਰਾਧ ਨਿਵੇਦਧਤਾ।

VII ਤਥਾ ਫੁਤ ਈਕ਼ਰੀਧਾ ਯਾ ਸ਼ਾਨਿ: ਸਰਵਾ ਬੁਛਿਮ੍ ਅਤਿਸ਼ੇਤੇ ਸਾ ਧੂਖਾਂ ਕਿਨ੍ਹ ਵਿਨੀਤਾਨਿ ਮਨਾਂਸਿ ਚ ਪ੍ਰੀ਷ਟੇ ਧੀਸੌ ਰਕ਼ਿਧਿਤਾ।

VIII ਹੋ ਭਾਤਾਵ, ਰੇਖੇ ਵਦਾਮਿ ਧਥਤ ਸਤਿਮ੍ ਆਦਰਣੀਧਾਂ ਨਾਅਧੁ ਸਾਧੁ ਪ੍ਰਿਧੁ ਸੁਧਾਤਮ੍ ਅਨਧੇਣ ਧੇਨ ਕੇਨਚਿਤ੍ ਪ੍ਰਕਾਰੇਣ ਵਾ ਗੁਣਪੁਕਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨੀਧਾਂ ਵਾ ਭਵਤਿ ਤਨੈਵ ਮਨਾਂਸਿ ਨਿਧਧਵਾਂ।

IX ਧੂਧਾਂ ਮਾਂ ਦੁਇਵਾ ਸ਼੍ਰੁਤਵਾ ਧੂਤਵਾ ਧ ਧਥਤ ਸ਼ਿਕਿਤਵਨਤੋ ਗੁਹੀਤਵਨਤਕਥ ਤਵੇਵਾਧਰਤ ਤਸਮਾਤ੍ ਸ਼ਾਨਿਦਾਧਕ ਈਕ਼ਰੋ ਧੂਖਾਨਿ: ਸਾਈੰ ਸਥਾਸਚਤਿ।

X ਮਮੋਪਕਾਰਾਧ ਧੂਖਾਂ ਧਾ ਚਿਨਤਾ ਪੂਰਵਮ੍ ਆਸੀਤ੍ ਕਿਨ੍ਹ ਕਮੰਡਾਰੇ ਨ ਪ੍ਰਾਪਨੋਤ੍ ਇਦਾਨੀਂ ਸਾ ਪੁਨਰਫਲਤ੍ ਇਤਿਸਿਨ੍ ਪ੍ਰਬੌ ਮਮ ਪਰਮਾਹਿਓਡਯਾਧਤ।

XI ਅਹੁ ਧਦ੍ ਹੈਨਕਾਰਾਧ ਇਹੁ ਵਦਾਮਿ ਤਜ਼ਹਿ ਧਤੋ ਮਮ ਧਾ ਕਾਚਿਦ੍ ਅਵਸਥਾ ਭਵੇਤ ਤਸਥਾਂ ਸਨਤੋਝਮ੍ ਅਵਿਕਥਾਂ।

XII ਦਰਿਦਤਾਂ ਭੋਕਤੁਂ ਸ਼ਕਨੋਮਿ ਧਨਾਫ਼ਤਾਮ੍ ਅਧਿ ਭੋਕਤੁਂ ਸ਼ਕਨੋਮਿ ਸਰਵਥਾ ਸਰਵਵਿਖਧੇਖੁ ਵਿਨੀਤਾਡਹੁ ਪ੍ਰਚੁਰਤਾਂ ਕੁਧਾਅ ਧਨ ਹੈਨਧਾਵਗਤੋਡਸਿ।

XIII ਮਮ ਸ਼ਾਕਿਤਾਧਕੇਨ ਪ੍ਰੀ਷ਣੇਨ ਸਰਵਮੇਵ ਮਧਾ ਸ਼ਕਧਾਂ ਭਵਤਿ।

XIV ਕਿਨ੍ਹ ਧੂਖਾਨਿ: ਹੈਨਧਨਿਵਾਰਾਣਾਅ ਮਾਮ੍ ਉਪਕੁਤ੍ ਸਤਕਮਾਂਕਾਇ।

XV ਹੋ ਫਿਲਿਪੀਧਲੋਕਾ: , ਸੁਸੰਵਾਦਸ਼ੋਇਧਕਾਲੇ ਧਦਾਹ ਮਾਕਿਦਨਿਆਦੇਸ਼ਾਤ੍ ਪ੍ਰਤਿਝੇ ਤਦਾ ਕੇਵਲਾਨ੍ ਧੂਖਾਨ੍ ਵਿਨਾਪਰਧਾ ਕਾਧਾਨਿ ਸਭਿਤਾ ਸਾਹ ਦਾਨਾਦਾਨਧੋ ਮੰਮ ਕੋਡਧਿ ਸਾਮਧਾਹੋ ਨਾਸੀਹ੍ ਇਹਿ ਧੂਧਮਪਿ ਜਾਨੀਥ।

XVI ਧਤੋ ਧੂਖਾਨਿ ਮੰਮ ਪ੍ਰਯੋਜਨਾਅ ਧਿਲਨੀਕੀਨਗਰਮਧਿ ਮਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁਨ: ਪੁਨਦਾਨ੍ ਪ੍ਰੇਖਿਤਾ।

XVII ਅਹੁ ਧਦ੍ ਧਾਨ੍ ਮ੍ਰਗਾਧੇ ਤਜ਼ਹਿ ਕਿਨ੍ਹ ਧੂਖਾਂ ਕਾਲ ਲਾਭਵਦੂਕ ਫਲ੍ ਮ੍ਰਗਾਧੇ।

XVIII ਕਿਨ੍ਹ ਮਮ ਕਤਥਾਧਭਾਵੋ ਨਾਸਿਤੇ ਸਰਵ੍ ਪ੍ਰਚੁਰਮ੍ ਆਸਤੇ ਧਤ ਈਕ਼ਰਾਧ ਗ੍ਰਾਹਾਂ ਤੁਇਜਨਕੁ ਸੁਗਨਿਨੈਵੇਦੁਸਵਰਾਂ ਧੂਖਾਂ ਧਾਨ੍ ਇਹਾਫ਼ਿਤਾਧ ਗੁਹੀਤਵਾਹੁ ਪਰਿਤੁਪਤੋਡਸਿ।

XIX ਮਮੇਕਾਰੋਡਪਿ ਪ੍ਰੀ਷ਣੇਨ ਧੀਸੁਨਾ ਸਵਕੀਧਿਵਿਭਵਨਿਧਿਤ: ਪ੍ਰਯੋਜਨੀਧਾਂ ਸਰਵਵਿਖਧਾਂ ਪ੍ਰੂਜ਼ਿਤੁਪ੍ਰੁ ਧੁਖਾਧਾਂ ਦੇਧਾਤੁ।

XX ਅਸਮਾਂਕੁ ਪਿਤੁਰੀਈਕਾਵਧ ਧਨਧਵਾਦੋਨਨਤਕਾਲੁ ਧਾਵਦੁ ਭਵਤੁ ਆਮੇਨੁ।

XXI ਧੂਧਾਂ ਧੀਸੁਖੀਈਖੈਕੈਕ ਪਵਿਤ੍ਰਜਨਾਂ ਨਮਸ਼ੁਰਤਾ ਮਮ ਸਿੱਖਭਾਤਰੋ ਧੂਖਾਨ੍ ਨਮਸ਼ੁਰਵਤੋ।

XXII ਸਰਵ੍ ਪਵਿਤ੍ਰਲੋਕਾ ਵਿਖੇਤ: ਤੈਸਰਾਧ ਪਰਿਜਨਾ ਧੂਖਾਨ੍ ਨਮਸ਼ੁਰਵਤੋ।

XXIII ਅਸਮਾਂਕੁ ਪ੍ਰਬੌ ਧੀਸੁਖੀਈਖੈ ਪ੍ਰਸਾਦ: ਸਰਵਾਨ੍ ਧੂਖਾਨ੍ ਪ੍ਰਤੀ ਭੂਧਾਤੁ ਆਮੇਨ।

કલસિન: પત્રં

- I ઈશ્વરસેવણ્યા ચીશુપ્રીષ્ટસ્ય પ્રેરિત: પૌલસ્તીમથિયો ભાતા ચ કલસીનગરસ્થાન્ પવિત્રાન્ વિશ્વસ્તાન્ ખ્રીષ્ટાશ્રિતભાત્રન્ પ્રતિ પત્રં લિપતઃ|
- II અસ્માંક તાત ઈશ્વર: પ્રભુ ચીશુપ્રીષ્ટશ્રી યુષ્માન્ પ્રતિ પ્રસાદું શાન્તિઅં કિયાસ્તાં|
- III ખ્રીષ્ટે ખોશો યુષ્માંક વિશ્વાસરસ્ય સવ્વાન્ પવિત્રલોકાન્ પ્રતિ પ્રેમનશ્ચ વાર્તાં શ્રુત્વા|
- IV વધ્યં સદા યુષ્મદર્થી પ્રાર્થનાં કુર્બન્ત: સ્વર્ગ નિહિતાચા યુષ્માંક ભાવિસમ્પદ: કારણાત્ સ્વકીયપ્રભો ચીશુપ્રીષ્ટસ્ય તાતન્ ઈશ્વરં ધન્યં વદામઃ|
- V યુધ્યં તત્સા ભાવિસમ્પદો વાર્તાં ચચા સુસંવાદરૂપિણ્યા સત્યવાચ્યા જ્ઞાપિતા:|
- VI સા યદ્ધત્ કુસંન્ જગદ્ અભિગચ્છતિ તદ્ધદ્ યુષ્માન્ અધ્યાયગમત્, યુષ્મશ્રી યદ્ દિનમ્ આરભેશ્વરસ્યાનુગ્રહસ્ય વાર્તાં શ્રુત્વા સત્યરૂપેણ જાતવન્તસત્તદારભ્ય યુષ્માંક મધ્યેદ્પિ ફલતિ વર્ક્ષતે ચા|
- VII અસ્માંક પ્રિય: સહદાસો યુષ્માંક ફૂત ચ ખ્રીષ્ટસ્ય વિશ્વસતપરિચારકો ચ ઈપફાસદ્ વાક્યં
- VIII યુષ્માન્ આદિષ્વાન્ સ એવાસાન્ આત્મના જનિતં યુષ્માંક પ્રેમ જ્ઞાપિતવાન્|
- IX વધ્યં યદ્ દિનમ્ આરભ્ય તાં વાર્તાં શ્રુતવન્તસત્તદારભ્ય નિરન્તરં યુષ્માંક ફૂત પ્રાર્થનાં કુર્મઃ ફલતો યુધ્ય પત્ત પૂજાભ્યામ્ આત્મિકજ્ઞાનવુદ્ધિભ્યામ્ ઈશ્વરસ્યાભિતમં સમ્પૂર્ણરૂપેણાવગચ્છેત,
- X પ્રભો રોંગ્યં સર્વથા સન્નોદજનકજ્ઞાચારાં કુર્ચાતાર્થત ઈશ્વરજાને વર્ક્ષમાનાઃ સર્વસત્કર્મરૂપં ફલં ફલતે,
- XI ચથા ચેશ્વરસ્ય મહિમયુક્તયા શક્ત્યા સાનન્દેન પૂર્ણા સહિષ્ણુતાં તિતિક્ષાચ્ચાચરિતું શક્ષય તાદૃશેન પૂર્ણબલેન યદ્ બલવન્તો ભવેત,
- XII યદ્ધ પિતા તેજોવાસિનાં પવિત્રલોકનામ્ અધિકારસ્યાંશિતવાચાસમાન્ યોગ્યાન્ ફૂતવાન્ તં યદ્ ધન્યં વદેત વરમ્ એન્ ચાચામહે|
- XIII પત: સોડસ્માન્ તિમિરસ્ય કર્તૃત્વાદ્ ઉદ્ધૃત્ય સ્વકીયસ્ય પ્રિયપુત્રસ્ય રાજ્યે સ્થાપિતવાન્|
- XIV તસ્માત્ પુત્રાદ્ વધ્ય પરિચાણભ્યા અર્થત: પાપમોચનં પ્રાપ્તનં|
- XV સ ચાદૃશ્યસેશ્વરસ્ય પ્રતિમૂર્તિ: ફૂતસાચા: સૃષ્ટેરાદિકર્તાં ચ|
- XVI પત: સર્વમેવ તેન સસ્જે સિંહાસનરાજત્વપરાકમાદીનિ સ્વર્ગમત્રસ્થિતાનિ દૃશ્યાદૃશ્યાનિ વસ્તુનિ સવ્વાણિ તેનૈવ તત્સૈ ચ સસ્જિદે|
- XVII સ સર્વબામ્ આદિ: સર્વોષાં સ્થિતિકારકશ્યા|
- XVIII સ એવ સમિતિશપાચાસતનો મૂર્ખા કિંચ્ચ સર્વવિષયે સ યદ્ અગ્રિયો ભવેત્ તદર્થ્ સ એવ મૃતાનાં મધ્યાત્ પ્રથમત ઉલ્ચિતોડગ્રશ્યા|
- XIX પત ઈશ્વરસ્ય ફૂતસં પૂર્ણિત્વં તમેવાવાસથિતું
- XX ફૂશે પાતિતેન તસ્ય રક્તેન સન્ધિં વિધાય તેનૈવ સ્વર્ગમત્રસ્થિતાનિ સવ્વાણિ સ્વેન સહ સન્ધાપચિતુંશેશ્વરેણાભિલેષે|
- XXI પૂર્વ દૂરસ્થા દુષ્યિકારાતમનસ્કત્વાત્ તસ્ય રિપવશ્વાસત ચે યુધ્ય તાન્ યુષ્માન્ અપિ સ ઈદાની તસ્ય માંસલશરીરે મરણેન સ્વેન સહ સન્ધાપિતવાન્|
- XXII પત: સ સ્વસમુપે પવિત્રાન્ નિજકલઙ્કાન્ અનિન્દનીયાંશ્ય યુષ્માન્ સ્થાપિતુમ્ ઈશ્છતિ|
- XXIII કિન્તુતેતર્થ્ યુષ્માભિ ર્ભદ્રમૂલૈ: સુચિંદ્રેશ્ય ભવિતવ્યમ્ આકાશમાંડલસ્યાધઃસ્થિતાનાં સર્વલોકાનાં મધ્ય ચ ધૂષ્યમાણો ચ: સુરંગાદો યુષ્માભિરશાવિ તજજાતાયાં પ્રત્યાશાયાં યુષ્માભિરચ્યલે ભવિતવ્યં|
- XXIV તસ્ય સુસંવાદરૂપ્યક: પરિચારકો યોદહુ પૌલ: સોડમ્ ઈદાનીમ્ આનન્દેન યુષ્મદર્થ્ દુઃખાનિ સહે ખ્રીષ્ટસ્ય કલેશભોગસ્ય ગોશોડપૂર્ણસત્તમેવ તસ્ય તનો: સમિતે: ફૂતે સ્વશરીરે પૂર્યામિ ચ|
- XXV પત ઈશ્વરસ્ય મન્ત્રાણાચા યુષ્મદર્થમ્ ઈશ્વરીયવાક્યસ્ય પ્રચારસ્ય ભારો મધ્ય સમપિતસત્તસ્માદ્ અહું તસ્યા: સમિતે: પરિચારકોડભવિન્|

XXVI तत् निगृहं वाक्यं पूर्व्युगेषु पूर्व्युगेभ्यः प्रथम् आसीत् किन्त्विदानीं तस्य पवित्रलोकानां सन्निधीं तेन प्राकाशयत।

XXVII यतो लित्रजातीयानां मध्ये तत् निगृहवाक्यं कीदृग्गौरवनिधिसम्बलितं तत् पवित्रलोकान् ज्ञापयितुम् ईश्वरोद्भ्यलभष्ट युष्मन्ध्यवर्तीं खीष्ट एव स निधि गौरवाशाभुमिश्वा।

XXVIII तस्माद् वयं तमेव घोषयन्तो यद् एकैकं मानवं सिद्धीभूतं खीष्टे स्थापयेम तदर्थमेकैकं मानवं प्रबोधयामः पूर्णज्ञानेन यैकैकं मानवं उपदिशामः।

XXIX अतेऽर्थं तस्य या शक्तिः प्रबलगृपेण मम मध्ये प्रकाशते तयां यत्तमानः श्राभ्यामि।

II

I युष्माकं लायदिक्यास्थभातृशाश्र्वं फृते यावन्तो भ्रातरश्च मम शारीरिकमुखं न दृष्टवन्तस्तेषां फृते मम कियान् यत्नो भवति तद् युष्मान् ज्ञापयितुम् इध्यामि।

II क्लतः पूर्ण्युद्धिरूपधनभोगाय प्रेमा संयुक्तानां तेषां मनांसि यत् पितुरीश्वरस्य खीष्टस्य च निगृहवाक्यस्य ज्ञानार्थं सान्वनां प्राज्ञयुरित्यर्थमहं यतो।

III यतो विद्याज्ञानयोः सर्वे निधयः खीष्टे गुप्ताः सन्ति।

IV क्लजपि युष्मान् विनयवाक्येन यत्र वश्रयेत् तदर्थम् अतानि मया कथयन्ते।

V युष्मत्सन्निधीं मम शरीरेऽवर्तमानेऽपि ममात्मा वर्तते तेन युष्माकं सुरीतिं खीष्टविश्वासे स्थिरत्वञ्च दृष्टवाहम् आनन्दामि।

VI अतो यूयं प्रभुं यीशुप्रीष्टं यादृग् गृहीतवन्तस्तादृक् तम् अनुचरत।

VII तस्मिन् भद्रमूलाः स्थापिताश्र्वं भवत या च शिक्षा युष्मालि लंब्धा तद्नुसाराद् विश्वासे सुस्थिराः सन्तस्तर्नैव नित्यं धन्यवादं कुरुत।

VIII सावधाना भवत मानुषिकशिक्षात् इहलोकस्य वर्णमालातश्वोत्पन्ना खीष्टस्य विपक्षा या दर्शनविद्या भित्याप्रतारणा य तया क्लोपि युष्माकं क्षतिं न जनयतु।

IX यत् ईश्वरस्य कृत्स्ना पूर्णिता मूर्तिंपति खीष्टे वसति।

X यूयश्च तेन पूर्णा भवथ यतः स सर्वेषां राजत्वकर्तृत्वपदानां मूल्धरिति,

XI तेन च यूयम् अहस्तकृतत्वकछेदेनार्थतो येन शारीरापानां विग्रसत्यज्यते तेन खीष्टस्य त्वकछेदेन छिन्नत्वयो जाता।

XII मज्जज्ञने च तेन सार्द्धं श्मशानं प्राप्नाः पुन र्मृतानां मध्यात् तस्योत्थापयितुरीश्वरस्य शक्तेः फूलं यो विश्वासस्तद्वारा तस्मिन्नैव मज्जज्ञने तेन सार्द्धम् उत्थापिता अभवता।

XIII स च युष्मान् अपराधैः शारीरिकत्वकछेदेन च मृतान् दृष्ट्वा तेन सार्द्धं ज्ञवितवान् युष्माकं सर्वान् अपराधान् क्षमितवान्,

XIV यत्य दृष्टाज्ञारूपं आशपत्रम् अस्माकं विरुद्धम् आसीत् तत् प्रमाणिर्जितवान् शलाकालिः कुशे बद्ध्या दूरीकृतवांश्या।

XV किञ्च तेन राजत्वकर्तृत्वपदानि निस्तेजांसि कृत्वा पराजितान् रिपुनिव प्रगल्भतया सर्वेषां दृष्टिगोचरे हेतिपत्वान्।

XVI अतो छेतोः खाद्याखादी पेयापेये उत्सवः प्रतिपद् विश्वामवारश्वेतेषु सर्वेषु युष्माकं न्यायाधिपतिः प्रकम्पि मा गृहीता।

XVII यत् अतानि छायास्वयुपाणिः किन्तु सत्या मूर्तिः खीष्टः।

XVIII अपरञ्च नम्रता स्वर्गदूतानां सेवा चैतादृशम् ईश्वरमर्यादन् यः कश्चित् परोक्षविषयान् प्रविशति स्वकीयशारीरिकभावेन य मुद्धा गर्वितः सन्।

XIX सन्धिलिः शिरालिश्चोपकृतं संयुक्तश्च कृत्स्नं शरीरं यस्मात् मूर्द्धत ईश्वरीयवृद्धिं प्राप्नोति तं मूर्द्धनं न धारयति तेन मानवेन युष्मातः क्लापहरणं नानुज्ञानीता।

XX यदि यूयं खीष्टेन सार्द्धं संसारस्य वर्णमालाये मृता अभवत तर्हि यैः दृव्यै भोगेन क्षयं गन्तव्यं

XXI तानि मा स्पृश मा बुंक्ष या गृहाणेति मानवैराण्डिशान् शिक्षितांश्या विधीन्।

XXII आयरन्तो यूयं कुतः संसारे ज्ञवन्त इव भवथ?

XXIII તે વિધય: સ્વેચ્છાભક્ત્યા નમ્રતયા શરીરકલેશનેન ચ જ્ઞાનવિધિવતુ પ્રકાશન્તે તથાપિ તેડગણ્યા: શારીરિકભાવવર્દ્ધકાશ્ય સાન્તિ।

III

I યદિ યૂં ખ્રીએન સાર્દ્ધમું ઉત્થાપિતા અભવત તહીં યસ્મિનું સ્થાને ખ્રીએ ઈશ્વરરસ્ય દક્ષિણપાર્શ્વ ઉપવિષ આપ્તસે તસ્યોદૃધ્વસ્થાનરસ્ય વિષયાનું યોષધંબં।

II પાર્થિવવિષયોષું ન યતમાના ઊર્દ્ધ્વસ્થવિષયોષું યતધંબં।

III યતો યૂં મૃતવન્તો યુભાક જીવિતચ્ચ ખ્રીએન સાર્દ્ધમું ઈશ્વરે ગુપ્તમું અસ્તિ।

IV અસ્માક જીવનસર્વરૂપ: ખ્રીએનું યદા પ્રકાશિષ્યતે તદા તેન સાર્દ્ધ યૂધમપિ વિભવેન પ્રકાશિષ્યધ્વે।

V અતો વેશ્યાગમનમું અશ્વાચિક્યા રાગ: કુત્સિતાભિલાલો દેવપૂજાતુલ્યો લોભશ્રેતાનિ પર્થિથવપુરુલસ્યાજ્ઞાનિ યુભાભિ નિન્ધન્યતાનિ।

VI યત એતેભ્ય: કર્મભ્ય આજાલલિનો લોકાન પ્રતીશ્વરરસ્ય કોધો વર્તતે।

VII પૂર્વ્ય યદા યૂં તાચ્યુપાજ્ઞાવત તદા યૂધમપિ તાન્યેવાચરત;

VIII કિન્ત્વદાની કોધો રોષો જિહ્વિસિથા દુર્ભૂતા વદનનિર્ગતકાલપશ્વૈતાનિ સવર્વાણિ દૂરીકુરુધંબં।

IX યૂં પરસ્પરં મૃષાકથાં ન વદત યતો યૂં સ્વકર્મમસહિતં પુરાતનપુરુષં ત્યક્તવન્તા:

X સ્વસાષ્ટુ: પ્રતિમૂર્ચ્યા તત્વજ્ઞાનય નૂતનીકૃતં નવીનપુરુષં પરિહિતવન્તશ્રા

XI તેન ચ યિહુદિભિજાતીવ્યાશ્વિન્તત્વગણ્યું મર્યેષ્ટુકુથીયયો દર્સમુક્તયોશ્વ કોડપિ વિશેષો નાસ્તિ કિન્તુ સવ્યાં સર્વં: ખ્રીએ એવાસ્તે।

XII અતએવ યૂધમું ઈશ્વરરસ્ય મનોભિલિષિતા: પવિત્રા: પ્રિયાશ્વ લોકા ઇવ સ્નેહયુક્તામું અનુકૂમાં હિતેષિતાં નમ્રતાં તિતિક્ષાં સહિષ્ણુતાં પરિધાદ્ધં।

XIII યૂધમું એકેકસ્યાચરણાં સહધંબં યેન ચ યસ્ય કિમાયપરાધ્યતે તસ્ય તં દોષં સ ક્ષમતાં, ખ્રીએ યુભાક દોષાનું યદ્યદ્ય ક્ષમિતવાનું યૂધમપિ તદ્દતુફુરુધં।

XIV વિશેષત: સિદ્ધિજનકેન પ્રેમબન્ધનેન બદ્ધા ભવતા।

XV યસ્યા: પ્રાપ્તયે યૂધમું એકસ્મિનું શરીરે સમાજૂતા અભવત સેશ્વરીયા શાન્તિ યુભાક મનાંસ્યવિતિજ્ઞતુ યૂધાં કૃતજ્ઞ ભવતા।

XVI ખ્રીએસ્ય વાક્યં સર્વવિધજાનાય સમ્પૂર્ણરૂપેણ યુભાદન્તરે નિવમતુ, યૂધાં ગીતે ગર્ને: પારમાર્થિકસફીનીશ્વ પરસ્પરમું આદિશત પ્રબોધયત ચ, અનુગૃહીતત્વાતું પ્રભુમું ઉદ્દિશ્ય સ્વમનોભિ ગર્યત ચ્ય।

XVII વાચા કર્મશા વા યદ્ય યતુફુરુત તત્ત્વ પ્રભો યોશો નર્મના ફુરુત તેન પિતરમું ઈશ્વરં ધન્યં વદત ચ્ય।

XVIII હે યોષિતઃ, યૂં સ્વામિનાં વશ્યા ભવત યતસ્તદેવ પ્રભવે રોચતે।

XIX હે સ્વામિનઃ, યૂં ભાયસ્યુ પ્રીયધંબં તાઃ પ્રતિ પરુલાલાપ મા ફુરુધંબં।

XX હે બાલાઃ, યૂં સર્વવિષયે પિત્રોરાજાગ્રાહિણો ભવત યતસ્તદેવ પ્રલાઃ: સન્તોષજનકં।

XXI હે પિતરઃ, યુભાક સન્તાના યતુ કાતરા ન ભવેયુસ્તદ્ર્થ તાનું પ્રતિ મા રોષયતા।

XXII હે દાસાઃ, યૂં સર્વવિષય યેહિકુર્ભાનુમાં આશાગ્રાહિણો ભવત દૃષ્ટિગોચરીયસેવયા માનવેભ્યો રોષિતું મા યતધં કિન્તુ સરલાનાઃકરાણો: પ્રભો ભાઈઓ કાર્યે ફુરુધંબં।

XXIII યચ્ય ફુરુધંબે તત્ત્વ માનુષમનુદ્દિશ્ય પ્રભુમું ઉદ્દિશ્ય પ્રફુલ્લમનસા ફુરુધંબં,

XXIV યતો વયું પ્રભુત: સ્વગાર્થિકારરૂપં ફલં લાઘ્યામહ ઈતિ યૂં જાનીથ યસ્માદ્ યૂં પ્રભો: ખ્રીએસ્ય દાસ ભવથ્ય

XXV કિન્તુ ચ: કણ્યદ અનુચિતં કર્મ કરોતિ સ તસ્યાનુચિતકર્મણઃ: ફલં લાઘ્યતે તત્ત્ર કોડપિ પક્ષપાતો ન ભવિષ્યતિ।

IV

I અપરાજે હે અધિપતયઃ, યૂં દાસાનું પ્રતિ ન્યાયાં યથાર્થઅચાચરણાં ફુરુધંબં યુભાકમણેકોડધિપતિઃ સ્વર્ગો વિદ્યત ઇતિ જાનીતા।

II યૂં પ્રાથનાયાં નિત્યં પ્રવત્તદં ધન્યવાદે ફુર્વન્તતસત્તત્ત્ર પ્રભુદ્વાસ્તિજ્ઞત ચ્ય।

- III** પ્રાર્થનાકાળે મમાપિ કૃતે પ્રાર્થનાં કુરુધવં,
- IV** ફલત: ખ્રીષ્ટસ્ય ચન્દ્રગૃહવાક્યકારણાદું અહું બદ્ધોડભવં તત્પ્રકાશાયેશ્વરો યત્ત મદર્થ વાજ્દારં કુર્ચ્છાતદું
અહું યથોચિંતાં તત્ત્વકાશાયેશ્વરો યત્ત પ્રાર્થયધવં|
- V** યૂણં સમયં બહુમુલ્યં જાત્વા બહિઃસ્થાન્ લોકાન્ પ્રતિ જ્ઞાનાચારં કુરુધવં|
- VI** યુભાકમ્ આલાપ: સર્વદાનુગ્રહસૂચકો લવણેન સુસ્વાદુશ્ચ ભવતુ યસ્મૈ યદૃતરં દાતવં તદ્દ
યુભાભિરવગણ્યતાં|
- VII** મમ યા દશાકિત તાં તુભિકનામા પ્રભૌ પ્રિયો મમ ભાતા વિશ્વસનીય: પરિચારક: સહદાસશ્વ યુભાન્
જાપયિષ્યતિ|
- VIII** સ યદુ યુભાક દશાં જાનીયાતું યુભાક મનાંસિ સાન્ત્વયેચ્ય તદર્થમેવાહ
- IX** તમ્ ઓનીઓિમનામાનશ્વ યુભદેશીયં વિશ્વસં પ્રેષિતવાન્ તૌ યુભાન્ અગ્રત્યાં સર્વવાત્તા
જાપયિષ્યતાઃ|
- X** આરિષ્ટાર્થનામા મમ સહબન્દી બર્ષાબ્દા ભાગિનેયો માર્કો યુષનામા વિષ્યાતો યીશુશ્વૈતે છિન્તવચો
ભાતરો યુભાન્ નમસ્કારં જાપયન્તિ, તેણાં મધ્યે માઈમધિ યૂણ પૂર્વમ્ આજાપિતા: સ યદિ યુભત્સમીપમ્
ઉપતિષ્ઠત્ તહીં યુભાભિ ગૃહ્યતાં|
- XI** કેવલમેત ઈશ્વરરાજ્યે મમ સાન્ત્વનાજનકા: સહકારિણોડભવન્|
- XII** ખ્રીષ્ટસ્ય દાસો યો યુભદ્દીય ઇપક્ષા: સ યુભાન્ નમસ્કારં જાપયતિ યૂયશ્વેશ્વરસ્ય સર્વસ્મિન્
મનોડલિલાષે યત્ત સિદ્ધા: પૂણાશ્વ ભવેત તદર્થ્ય સ નિયં પ્રાર્થનયા યુભાક કૃતે યતો તે
- XIII** યુભાક લાયદિક્યાસ્થિતાનાં હિયરાપલિસ્થિતાનાશ્વ ભાતૃણાં હિતાય સોડીવ ચેષ્ટત ઇત્યસ્મિન્ અહુ
તસ્ય સાક્ષી ભવામિ|
- XIV** લૂકાનામા પ્રિયશ્રીકિત્સકો દીમાશ્વ યુભલ્યં નમસ્કુવત્તિ|
- XV** યૂણ લાયદિક્યાસ્થાન્ ભાતૃન્ નુમ્ફાં તદ્વહસ્થિતાં સમિતિશ્વ મમ નમસ્કારં જાપયતા|
- XVI** અપરં યુભસનિધૌ પત્રસ્યાસ્ય પાઠે કૃતે લાયદિક્યાસ્થસમિતાવપિ તસ્ય પાઠો યથા ભવેત્
લાયદિક્યાશ્વ યત્ત પત્રો મયા પ્રહિતં તદ્દ યથા યુભાભિરપિ પઠ્યેત તથા ચેષ્ટદવં|
- XVII** અપરમ્ આર્થિયં વદત પ્રભો ર્થત્ પરિચયાર્થપં ત્વયાપ્રાપિ તત્સાધનાય સાવધાનો ભવા
- XVIII** અહું પૌલ: સ્વહસ્તાક્ષરેણ યુભાન્ નમસ્કારં જાપયામિ યૂણ મમ બન્ધનાં સ્મરતા યુભાન્ પ્રત્યનુગ્રહો
ભૂયાત્વ આમેના|

୧ ଥିଷଲନୀକିନ: ପତ୍ର

I ପୌଲ: ସିଲ୍ଵାନସ୍ତିମଥିଯଶ୍ଚ ପିତୁରୀଶ୍ଵରରସ୍ୟ ପ୍ରଭୋ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟସ୍ୟ ଚାଶ୍ରୟଂ ପ୍ରାପନା ଥିଷଲନୀକିଯେସମିତି ପ୍ରତି ପତ୍ର ଲିଖନ୍ତି ଅସମାଙ୍କ ତାତ ଈଶ୍ଵର: ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟସ୍ୟ ଯୁଧାନ୍ ପ୍ରତ୍ୟନୁଗ୍ରହ ଶାନ୍ତିଶ୍ଚ କିଯାଇଥାଣି।

II ଵ୍ୟ ସର୍ଵେଷାଂ ଯୁଧାଙ୍କ କୃତେ ଈଶ୍ଵରର ଧନ୍ୟ ଵଦାମ: ପ୍ରାର୍ଥନାସମୟେ ଯୁଧାଙ୍କ ନାମୋଚ୍ୟାରଯାମ:

III ଅସମାଙ୍କ ତାତସ୍ୟେଶ୍ଵରରସ୍ୟ ସାକ୍ଷାତ୍ ପ୍ରଭୋ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟସ୍ୟ ଯୁଧାଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସେନ ଯତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରେମନା ଯ: ପରିଶ୍ରମ: ପ୍ରତ୍ୟାଶ୍ୟା ଯ ଯା ତିତିକ୍ଷା ଜୀବ୍ୟେ

IV ତତ୍ ସର୍ଵ ନିରନ୍ତର ସମାମ୍ବ୍ୟା ହେ ପିତୁରାତର: ଯୁଧମ୍ ଈଶ୍ଵରେଣାଭିରୁଥିତା ଲୋକା ଇତି ଵ୍ୟ ଜାନୀମଃ।

V ଯତୋଡ଼ସମାଙ୍କ ସୁସଂବାଦ: କେଵଳଶବ୍ଦନ ଯୁଧାନ୍ ନ ପରିଶ୍ୟ ଶକ୍ତ୍ୟା ପରିମେଣାତମନା ମହୋତସାହେନ ଯ ଯୁଧାନ୍ ପ୍ରାବିଶତ୍ତୁ ଵ୍ୟନ୍ତୁ ଯୁଧାଙ୍କ କୃତେ ଯୁଧମନମ୍ବେ କୌଦ୍ରା ଅଭିଵାମ ତଥ୍ ଯୁଧାଭି ଜ୍ଞାଯାଇଥାଏ

VI ଯୁଧମପି ବ୍ଲୁକୁଲେଶଭୋଗେ ପରିମେଣାତମନା ଦର୍ଶନାନ୍ତନେ ଯ ବାକ୍ୟ ଗୃହୀତଵାସମାଙ୍କ ପରବୋଶାନୁଗାଭିନୋଡ଼ବତା

VII ତେନ ମାକିଦନିଯାଭାୟାଦେଶ୍ୟୋ ଯର୍ବନ୍ତୋ ବିଶ୍ଵାସିନୋ ଲୋକା: ସନ୍ତି ଯୁଧ୍ୟ ତେବୁଂ ସର୍ଵେଷାଂ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନସ୍ୱରୂପ ଜାତାଃ।

VIII ଯତୋ ଯୁଧତ: ପରିନାଦିତ୍ୟ ପ୍ରଭୋ ର୍ବଣ୍ୟ ମାକିଦନିଯାଭାୟାଦେଶ୍ୟୋ ଯାପାନ୍ କେଵଳଭେତନ୍ତିଛି କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵରେ ଯୁଧାଙ୍କ ଯୋ ବିଶ୍ଵାସତ୍ସତ୍ୟ ଵାର୍ତ୍ତା ସର୍ଵକାଶାବି, ତୁମାତ୍ ତତ୍ ଯାକ୍ୟକଥମ୍ ଅସମାଙ୍କ ନିଷ୍ପାଯୋଜନ୍।

IX ଯତୋ ଯୁଧମନମ୍ବେ ଵ୍ୟ କୀର୍ତ୍ତିଶାଂ ପ୍ରଵେଶାଂ ପ୍ରାପନା ଯୁଧାଭ୍ୟ କଥ୍ ପ୍ରତିମା ବିହାୟେଶ୍ଵରର ପ୍ରତ୍ୟାଵର୍ତ୍ତଧମ୍ ଅମର ସତ୍ୟମୀଶ୍ଵର ସେଵିତୁ

X ମୁତ୍ଗାଣମନ୍ଦ୍ୟାଚ୍ୟ ତେନୋତ୍ୟାପିତ୍ସ୍ୟ ପୁତ୍ରସ୍ୟାର୍ଥତ ଆଗାମିକୋଧାଦ୍ ଅସମାଙ୍କ ନିଷ୍ଟାରାଯିତୁ ଯୀଶୋ: ସ୍ଵର୍ଗାଦ୍ ଆଗମନାଂ ପରୀକ୍ଷିତୁମ୍ ଆରଭଧମ୍ ଏତତ୍ ସର୍ଵ ତେ ଲୋକା: ସ୍ଵସ୍ଥମ୍ ଅସମାନ୍ ଜ୍ଞାପ୍ୟନି।

II

I ହେ ଭାତର: ଯୁଧମନମ୍ବେ ଇସମାଙ୍କ ପ୍ରଵେଶୋ ନିଷ୍ଫଳୋ ନ ଜାତ ଇତି ଯୁଧ୍ୟ ସ୍ଵୟ ଜାନୀଥ

II ଅପରା ଯୁଧାଭି ଯଥାଶାବି ତଥା ପୂର୍ବ ଫିଲିପୋନଗରେ ଡିଲାଇଟା ନିର୍ଦ୍ଦିତାଶ୍ଚ ସନ୍ତୋଡ଼ପି ଵ୍ୟମ୍ ଈଶ୍ଵରାଦ୍ ଉତ୍ସାହ ଲବ୍ଧ୍ୟା ବହୁଯତନେ ଯୁଧାନ୍ ଈଶ୍ଵରରସ୍ୟ ସୁସଂବାଦମ୍ ଅବୋଧ୍ୟାମ

III ଯତୋଡ଼ସମାଙ୍କ ଆଦେଶୋ ଭାନ୍ତେଶ୍ଵରୁଥିଭାବାଦ୍ ଯୋତପନ୍ତି: ପ୍ରବନ୍ଧନାୟକତ୍ତ୍ଵା ବା ନ ଭବତି

IV କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵରେଣାତମାନ୍ ପରିକ୍ଷ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସନୀୟାନ୍ ମତ୍ୟା ଚ ଯଦୃତ୍ ସୁସଂବାଦେଇସମାସୁ ସମାର୍ଥତ ତଦ୍ଦ୍ଵ ଵ୍ୟ ମାନ୍ୟେତ୍ଥୋ ନ ରୂପ୍ୟିଧମାଣାଃ: କିନ୍ତୁ ସମ୍ବନ୍ଧନ୍ତ:କରଣାନ୍ତମ୍ ପରିକ୍ଷାପ୍ୟେଶ୍ୟରାଯ ରୂପ୍ୟିଧମାଣାଃ ଭାଷାମଣ୍ଡେ।

V ଵ୍ୟ କଦାପି ତୁତିଵାଦିନୋ ନାଭାବାମେତି ଯୁଧ୍ୟ ଜାନୀଥ କଦାପି ଛଲବର୍ତ୍ତେଣ ଲୋତନ୍ ନାଚ୍ୟାଦ୍ୟାମେତ୍ୟାପିନ୍ ଈଶ୍ଵର: ସାକ୍ଷି ବିଦ୍ୟତେ

VI ଵ୍ୟ ପ୍ରୀତ୍ୟର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରେରିତା ଈତ ଗୌରବାନ୍ଵିତା ଭବିତୁମ୍ ଅଶକ୍ୟାମ କିନ୍ତୁ ଯୁଧତ: ପରସମାଦ୍ ବା କ୍ଷମାଦପି ମାନ୍ୟବାଦ୍ ଗୌରନ୍ ନ ଲିପାମାନା ଯୁଧମନମ୍ବେ ମୁଦ୍ରାବାବା ଭୂତ୍ୱାତରିମାହି

VII ଯଥା କାନ୍ୟନାତା ସ୍ଵକିଯଶିଥୁନ୍ ପାଲ୍ୟତି ତଥା ଯଥମପି ଯୁଧାନ୍ କାଳକ୍ଷମାଣାଃ

VIII ଯୁଧମନ୍ବେ କେଵଳମ୍ ଈଶ୍ଵରରସ୍ୟ ସୁସଂବାଦମ୍ବୋଧ୍ୟାମ, ଯତୋ ଯୁଧମ୍ ଅସମାଙ୍କ ସେହାପାଠ୍ୟଭ୍ୟବତି

IX ହେ ଭାତର: ଅସମାଙ୍କ ଶ୍ରେଷ୍ଠ: କଲେଶଶ୍ଚ ଯୁଧାଭି: ସମ୍ରତେ ଯୁଧାଙ୍କ କୋଡ଼ପି ଯଦ୍ ଭାରଗ୍ରସ୍ତୋ ନ ଭଵେତ୍ ତଦ୍ଧ୍ୟ ଵ୍ୟ ଦିବାନିଶାଂ ପରିଶ୍ରାମନ୍ତୋ ଯୁଧମନମ୍ବେ ଈଶ୍ଵରରସ୍ୟ ସୁସଂବାଦମ୍ବୋଧ୍ୟାମ

X ଅପରାଦ୍ ଵିଶ୍ଵାସିନୋ ଯୁଧାନ୍ ପ୍ରତି ଵ୍ୟ କୀର୍ତ୍ତି ପରିତ୍ୱର୍ତ୍ତ୍ୟ ଯୁଧମନମ୍ବେ ଈଶ୍ଵରେଣାତମାନ୍ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକିତ୍ୟାପିନ୍ ଈଶ୍ଵରେ

XI ଅପରାଦ୍ ଯଦୃତ୍ ପିତା ସ୍ଵବାଲକାନ୍ ତଦ୍ଦ୍ଵ ଵ୍ୟ ଯୁଧାଙ୍କ ଏକେକୁ ଜନମ୍ ଉପଦିଷ୍ଟଵନ୍ତ: ସାନ୍ତିତଵନ୍ତଶ୍ଚ,

XII ଯ ଈଶ୍ଵର: ସ୍ଵିର୍ଯ୍ୟାଜ୍ୟାଯ ବିଭବାୟ ଚ ଯୁଧାନ୍ ଆହୂତିତାନ୍ ତଦ୍ଦ୍ଵପ୍ୟୁକ୍ତାଯରଣାୟ ଯୁଧାନ୍ ପରିର୍ତ୍ତିତଵନ୍ତଶ୍ଚେତି ଯୁଧ୍ୟ ଜାନୀଥ

XIII ଯୁଧମ୍ ସମୟେ ଯୁଧମ୍ ଅସମାଙ୍କ ମୁଖାଦ୍ ଈଶ୍ଵରେଣ ପରିଶ୍ରୁତି ଵାକ୍ୟମ୍ ଅଲଭଧିତମନ୍ ସମୟେ ତତ୍ ମାନୁଷାଣାଂ ଵାକ୍ୟ ନ ମତ୍ୟେଶ୍ୟରସ୍ୟ ଵାକ୍ୟ ଗୃହୀତଵାନ୍ ପରିଶ୍ରୁତି ଧନ୍ୟ ଵଦାମ: ଯତ୍ତ ତତ୍ତ ଈଶ୍ଵରରସ୍ୟ ଵାକ୍ୟମ୍ ଈଶ୍ଵରେ

XIV હે ભાતરઃ, ખીજ્ઞાશ્રિતવત્ય ઈશ્વરસ્ય યાઃ સમિત્યો પિહૂદાદેશો સન્તિ યું તાસામું અનુકારિણોડભવત, તર્ફકૃતા લોકાશ્ર પદ્ધદ્ય પિહૂદિલિકેભ્યસ્તદ્ધ યુપમપિ સ્વજાતીયલોકેલ્યો દુઃખમ્ અલભદ્વં।

XV તે પિહૂદીયાઃ પ્રાણું યીશું ભવિષ્યદાદિનશ્ર હતવન્તો ઇસ્માન્ દૂરીકૃતવન્તશ્ર, ત ઈશ્વરાય ન રોચન્તે સર્વચાં માનવાનાં વિપક્ષા ભવન્તિ ચ;

XVI અપરં બિન્જાતીયલોકાનાં પરિચાશાર્થ તેથાં મધ્યે સુસંવાદઘોષણાદ્ય અસ્માન્ પ્રતિષેધન્તિ ચેતયં સ્વીયપાપાનાં પરિમાશમ્ ઉત્તરોત્તર પૂર્યન્તિ, કિન્તુ તેથામ્ અન્તકારી કોષસ્તાન્ ઉપક્રમતો।

XVII હે ભાતરઃ: મનસા નહિ કિન્તુ વફેન કિયતકાલ યુષ્મતો ઇસ્માંક વિચછેદ જાતે વંચ યુષ્માંક મુખાનિ દ્રષ્ટુમ્ અત્યાકાઙ્ક્ષયા બહુ યતિતવન્તાઃ।

XVIII દ્વિરેકૃત્વો વા યુષ્મતસ્મીપગમનાયાસ્માંક વિશેષતઃ પૌલસ્ય મમાભિલાષોડભવત્ કિન્તુ શયતાનો ઇસ્માન્ નિવારિતવાન્નુ

XIX યતોડસ્માંક કા પ્રત્યાશા કો વાનન્દઃ કિં વા શ્લાઘાકીરીટે? અસ્માંક પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્યાગમનકાલે તત્સમુખસ્થા યું કિં તત્ત્વ ભવિષ્યથ?

XX યુષ્મ એવાસ્માંક ગૌરવાનન્દસ્વરૂપા ભવથઃ

III

I અતોડહું યથા સન્દેહું પુનઃ સોહું નાશકનું તદાનીમું આથીનિનગર એકાકી સ્થાતું નિશ્ચિત્ય

II સ્વભાતરં ખીજ્ઞસ્ય સુસંવાદે સહકારિણાશ્રચશ્વરસ્ય પરિચારકું તીમથિયં યુષ્મતસ્મીપમ્ અપ્રેષયં

III વર્તમાને: કલેશૈ: કસ્યાપિ ચાચ્રાલ્યં યથા ન જાયતે તથા તે ત્વયા સિદ્ધીકિયન્તાં સ્વકીયધમ્મમધિ સમાચાસ્યન્તાઓનિ તમ્મ આદિશાં

IV વયમેતાદ્ધો કલેશૈ નિયુક્તા આસ્માંક ઇતિ યું સ્વયં જાનીથ, યતોડસ્માંક દુર્ગતિ ભવિષ્યતીતિ વંચ યુષ્માંક સમીપે સિદ્ધીકાલેડપિ યુષ્માન્ અબોધયામ, તાદૃશેભે ચાભવત્ત તદપિ જાનીથ

V તત્સમાંતુ પરીક્ષક્ષે યુષ્માસુ પરીક્ષિતેષ્વસ્માંક પરિચાશો વિફુલો ભવિષ્યતીતિ ભયં સોહું યદાહું નાશકનું તથા યુષ્માંક વિશ્વાસસ્ય તત્ત્વાવધારણાય તમ્મ અપ્રેષયં

VI કિન્તુધૂના તીમથિયો યુષ્મતસ્મીપાદ્ય અસ્તત્સન્નિધિમ્ આગાત્ય યુષ્માંક વિશ્વાસપ્રેમણી અધ્યસ્માન્ સુવાર્તાં જ્ઞાપિતવાન્ વયશ્ર યથા યુષ્માન્ સ્મરામસ્તથા યુષ્મમાપ્યસ્માન્ સર્વદા પ્રણયેન સ્મરથ દ્રષ્ટુમ્ આકાઙ્ક્ષધે યેતો કચિતવાન્નુ

VII હે ભાતરઃ: વાર્તામિંમાં પ્રાય યુષ્માનધિ વિશેષતો યુષ્માંક કલેશદ્યભાન્યધિ યુષ્માંક વિશ્વાસાદ્ય અસ્માંક સાન્ત્વનાજાયતઃ

VIII યતો યું યદિ પ્રભાવવિભિન્ન તહીનેન વયમ્ અધૂના જીવામઃ

IX વયાચ્રાસમ્દીયેશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ય યુષ્મતો જાતેન યેનાનનેન પ્રકલ્પલા ભવામસ્તસ્ય કૃત્સન્સ્યાનન્દસ્ય પોગ્યપેણોશ્રં ધન્યં વિદ્યં કશ્યામાઃ?

X વંચેન યુષ્માંક વદનાનિ દ્રષ્ટુમ્ યુષ્માંક વિશ્વાસે યદ્ય અસિદ્ધું વિદ્યાતે તત્ત્વ સિદ્ધીકર્તુંશ્ર શક્યામસ્તાદ્ધશં વરં દિવાનિશં પ્રાર્થયામહીં

XI અસ્માંક તાતેનેશ્રણેણ પ્રભુના યીશુખ્રીએન ચ યુષ્મતસ્મીપગમનાયાસ્માંક પન્થા સુગમઃ કિયતાં

XII પરસ્પરં સર્વાશ્ર પ્રતિ યુષ્માંક પ્રેમ યુષ્માન્ પ્રતિ ચાસ્માઈ પ્રેમ પ્રભુના વંદ્યાતં બહુફુલં કિયતાશ્ર

XIII અપરમસ્માંક પ્રભુ યીશુખ્રીષ્ટ: સ્વકીયૈ: સર્વૈ: પવિત્રલોકૈ: સાર્વૈ યદાગમિષ્યતિ તદા યું યથાસ્માંક તાત્સેશ્વરસ્ય સમુખે પવિત્રતયા નિર્દોષા ભવિષ્યથ તથા યુષ્માંક માનાંસિ સિદ્ધીકિયન્તાં

IV

I હે ભાતરઃ: યુષ્માભિ: કીદ્ગ્ય આચરિતવં ઈશ્વરાય રોચિતવ્યશ્ર તદધ્યસ્ત્તો યા શિક્ષા લબ્ધા તદનુસારાત્ પુનરિતશં યથાં: કિયતાભિતિ વંચેન પ્રભુયીશુના યુષ્માસુ સમર્પિતવન્તસ્દ્ધ યું જાનીથ

II યતો વંચેન પ્રભુયીશુના કીદ્ગ્યશીરાકા યુષ્માસુ સમર્પિતવન્તસ્દ્ધ યું જાનીથ

III ઈશ્વરસ્યાયમ્ અભિલાષો યદ્ય યુષ્માંક પવિત્રતા ભવેત્ત યું વ્યભિચારાદ્ય દૂરે તિજતા

IV યુષ્માંકુ એકેકો જન: સ્વકીયૈ પ્રાણાધારં પવિત્રં માન્યશ્ર રક્ષતુ,

V યે ચ બિન્જાતીયા લોકા ઈશ્વરે ન જાનન્તિ ત ઈવ તત્ત્વ કામાભિલાષ્યાધીનાં ન કરોતુ

VII એતસ્મિનું વિષયે કોડચ્ચત્વાચારી ભૂત્વા સ્વભાતરં ન વજ્ઞયતુ યતોડસમાભિ: પૂર્વ યથોકં પ્રમાણીકૃતજ્ઞ તથૈવ પ્રભુરેતાદૃશાનાં કર્મણાં સમુચ્ચિતં ફલં દાસ્યતિ

VIII યસમાદ્ ઈશ્વરોડસમાનું અશુભિતાયૈ નાહૂનતવાનું કિન્તુ પવિત્રત્વાયૈવાહૂનતવાનું

VIII અતો હોય ર્થ: કશ્ચિદ્ વાક્યમેતત્ત્ર ગૃહ્ણાતિ સ મનુષ્યમ્ અવજાનાતીતિ નહિ યેન સ્વકીયાત્મા યુષ્મદન્તરે સમર્પિતસત્ત્મ ઈશ્વરમ્ એવાવજાનાતિ

IX ભાતુષુ પ્રેમકરણમધિ યુષ્માનું પ્રતિ મમ લિખનં નિષ્પ્રયોજનં યતો યૂં પરસ્પરે પ્રેમકરણાયેશ્વરશિક્ષિતા લોકા આદ્યે

X ફૃત્સે માદિકનિયાદેશો ય વાવન્તો ભાતરઃ: સન્તિ તાનું સવ્યાનું પ્રતિ યુષ્માબિસ્તતાદ્ પ્રેમ પ્રકાશયતે તથાપિ હે ભાતરઃ, વયં યુષ્માનું વિનયામહે યૂં પું ર્ધૂહતરં પ્રેમ પ્રકાશયતા

XI અપરં યે બહિઃસ્થિતાસ્તેષાં દૃષ્ટિગોચરે યુષ્માકમ્ આચરણં યત્ત મનોરમ્યં ભવેત્ કસ્યાપિ વસ્તુનશ્વાભાવો યુષ્માકં યત્ત ભવેત્

XII એતદર્થ્ય યૂષ્મય્ અસમતો યાદૃશમ્ આદેશં પ્રાપ્તવન્તસ્તાદૃશં નિર્વિરોધાચારં કર્તું સ્વસ્વકર્મણિ મનાંમિ નિધાતું નિજકરૈશ્ય કાર્ય્ય સાધાયિતું યતદ્વં

XIII હે ભાતરઃ: નિરાશા અન્યો લોકા ઇવ યૂં યત્ત શોચેદ્યં તદર્થ મહાનિદ્રાગતાનું લોકાનધિ યુષ્માકમ્ અજાનતા મયા નાભિલાઘ્યતો

XIV યીશુ મૃતવાનું પુનરાથિતવાંશ્યેતિ યદિ વયં વિશ્વાસમસ્તહિ યીશુમ્ આશ્રિતાનું મહાનિદ્રાપ્રાપ્તાનું લોકાન્પૈશ્વરોડવશ્યં તેન સાર્ધુમ્ આનેષ્યતિ

XV યતોડહું પ્રભો વાક્યેન યુષ્માનું ઈં જ્ઞાપ્યામિ; અસમાકં મધ્યે યે જનાઃ પ્રભોરાગમનં યાવત્ જીવન્તોડવશેક્યન્તે તે મહાનિદ્રાતાનું અથગામ્નિનોન ન ભવિષ્યતિ;

XVI યતઃ: પ્રભુ: સિંહાદેન પ્રધાનસર્વાદ્વાત્સ્યોર્યાઃ શબ્દેશ્વરીયતૂરીવાદૈન ય સ્વયં સ્વર્ગાદ્ અવરોક્ષ્યતિ તેન ખીષ્ટાશ્રિતા મૃતવાલોકા: પ્રથમમ્ ઉત્તાસ્યાન્તિ

XVII અપરમ્ અસમાકં મધ્યે યે જીવન્તોડવશેક્યન્તે ત આકાશો પ્રભો: સાક્ષાત્કરણાર્થ તેઃ: સાર્ધુ મેધવાહનેન હરિષ્યન્તે; ઈતથ્યા વયં સર્વદા પ્રભુના સાર્ધુ સ્થાસ્યામઃ|

XVIII અતો યૂષ્મય્ એતાભિ: કથાભિ: પરસ્પરે સાન્ત્વયતા

V

I હે ભાતરઃ: કાલાનું સમયાંશ્વાધિ યુષ્માનું પ્રતિ મમ લિખનં નિષ્પ્રયોજનં,

II યતો રાત્રો યાદૃક તસ્કરસ્તાદૃક પ્રભો ઈન્મનું ઉપસ્થાસ્યતીતિ યૂં યસ્યમેવ સમ્યગ્ જાનીથા

III શાન્તિ નિર્વિન્દન્તવશ્ય વિદાય ઈતિ યદા માનવા વદિષ્યતિ તદા પ્રસવેદના યદ્ધદ્ ગિબ્બનીમું ઉપતિષ્ઠતિ તદ્ધદ્ અકસ્માદ્ વિનાશતાનું ઉપસ્થાસ્યતિ તૈરદ્ધારો ન લાસ્યતો

IV કિન્તુ હે ભાતરઃ: યૂષ્મય્ અન્ધકારેણાયૃતાન ન ભવથ તસ્માતું તદ્દિનં તસ્કર ઈવ યુષ્માનું ન પ્રાપ્યતિ

V સર્વે યૂં દીપો: સન્તાના દિવાયાશ્ચ સન્તાના ભવથ વયં નિશાવંશાસ્તિમિરવંશા વા ન ભવામઃ|

VI અતો ઊરે યથા નિદ્રાગતા: સન્તિ તદ્ધદ્ અસમાભિનું ભવિતવ્યં કિન્તુ જાગિતવ્યં સાયેતનૈશ્ય ભવિતવ્યં

VII યે નિદ્રાન્તિ તે નિશાયામેવ નિદ્રાન્તિ તે ય મતા ભવન્તિ તે રજન્યામેવ મતા ભવન્તિ

VIII કિન્તુ વયં દિવસર્ય વંશા ભવામઃ: અતો ડસ્માભિ ર્વક્ષસિ પ્રત્યયપ્રેમરૂપં કવયં શિરસિ ય પરિત્રાણાશારૂપં શિરસ્તં પરિધાય સચેતનૈ ભવિતવ્યં

IX યત ઈશ્વરોડસમાનું કોથે ન નિયુજ્યાસ્તકારું પ્રભુના યીશુખ્રીએન પરિત્રાણસ્યાધિકારે નિયુંકતવાનું

X જાગ્રતો નિદ્રાગતા વા વયં યત્ત તેન પ્રભુના સહ જીવામસ્તદર્થ સોડસમાકં કૃતે પ્રાણાનું ત્યક્તવાનું

XI અતએવ યૂં યદ્ધદ્ કુરુથ તદ્ધત્ પરસ્પરે સાન્ત્વયત સુસ્થિરીકુરુધ્વાશ્ય

XII હે ભાતરઃ: યુષ્માકં મધ્યે યે જનાઃ પરિશ્રમ કુર્વન્તિ પ્રભો નર્માનું યુષ્માનું અધિતિષ્ઠન્યુપદિશન્તિ ય તાનું યૂં સમન્યધં

XIII સ્વકર્મહેતુના ય પ્રેમના તાનું અતીવાદૃધયધમિતિ મમ પ્રાર્થના, યૂં પરસ્પરે નિર્વિરોધા ભવતા

XIV હે ભાતરઃ: યુષ્માનું વિનયામહે યૂષ્મય્ અવિહિતાચારિણો લોકાનું ભત્સર્યધં, ક્ષુદ્રમનસઃ: સાન્ત્વયત, દુર્બ્લાનું ઉપકુરત, સવ્યાનું પ્રતિ સહિષ્ણાવો ભવત ય

XV અપરં કમપિ પ્રત્યનિષ્ટસ્ય ફલમું અનિષ્ટ કેનાપિ યત્ત હિયેત તદ્ર્થ સાવધાના ભવત, કિન્તુ પરસ્પરં સવ્વાન્નુ માનવાશ્વ પ્રતિ નિત્યં હિતાચારિણો ભવતા|

XVI સર્વ્વદાનનાંતા|

XVII નિરન્તરં પ્રાર્થનાં કુરુધ્વાં|

XVIII સર્વ્વવિષયે કૃતજ્ઞતાં સ્વીકૃરુધ્વાં યત એતદેવ ખ્રીષ્ટ્યેશુના યુભાનું પ્રતિ પ્રકાશિતમું ઈશ્વરાભિમતાં|

XIX પવિત્રમું આત્માનં ન નિવ્વાપ્યતા|

XX ઈશ્વરીયાદેશાં નાવજ્ઞાનીતા|

XXI સવ્વાણિ પરીક્ષય યદું ભદ્રું તદેવ ધારયતા|

XXII યત્ત ડિમપિ પાપરૂપં ભવતિ તસ્માદું તિજ્ઞતા|

XXIII શાન્તિદાયક ઈશ્વરઃ સ્વયં યુભાનું સમૂર્ખિતેન પવિત્રાનું કરોતું, અપરમું અસ્મત્રભો ર્થીશુખ્રીષ્ટસ્યાગમનં યાવદું યુભાકમું આત્માનઃ પ્રાણઃ શરીરાણિ ય નિબિલાનિ નિર્દોષત્વેન રક્ષયન્તાં|

XXIV યો યુભાનું આહ્લયતિ સ વિશ્વસનીયોડતઃ સ તત્ત્વ સાધયિષ્યતિ|

XXV હે ભાતરઃ, અસ્માકું કૃતે પ્રાર્થનાં કુરુધ્વાં|

XXVI પવિત્રયુષ્યનેન સવ્વાનું ભાતૃણું પ્રતિ સંકુરુધ્વાં|

XXVII પત્રમિંદ સર્વ્વાં પવિત્રાણાં ભાતૃણાં શ્રુતિગોચરે યુભાલિઃ પઠ્યતામિતિ પ્રભો નામના યુભાનું

શપ્યામિ|

XXVIII અસ્માકું પ્રભો ર્થીશુખ્રીષ્ટસ્યાનુગ્રતે યુભાસુ ભૂયાતું આમેનુ|

૨ થિથલનીકિન: પત્રં

I પૌલ: સિલ્વાનસ્તીમથિયશ્રોતિનામાનો વયમ् અસમીયતાતમ् ઈશ્વર પ્રબું યીશુખ્રીષ્ટાંત્રિતાં થિથલનીકિનાં સમિતિં પ્રતિ પત્રં લિખામઃ।

II અસ્માકું તાત ઈશ્વર: પ્રબુ યીશુખ્રીષ્ટશ્ચ યુધ્રાસ્વનુગ્રહં શાન્તિશ્ર કિયાસ્તાં।

III હે ભાતર: યુધ્રાકું ફૂતે સર્વદા યથાયોયમ્ ઈશ્વરસ્ય ધન્યવાદો ડસ્માભિઃ કર્તવ્યઃ, યતો હેતો યુધ્રાકું વિશ્વાસ ઉત્તરોત્તર વર્દ્ધતે પરસ્પરમ્ એકેકસ્યે પ્રેમ ચ બહુફળ ભવતિ।

IV તરમાદું યુધ્રાભિ ર્થાવન્ત ઉપદ્રવકલેશાઃ: સધાનતે તેષું યદ્દ દેખીર્ય યશ્વ વિશ્વાસઃ: પ્રકાશયતે તત્કારણાદું વયમ્ ઈશ્વરીયસમિતિષુ યુધ્રાભિઃ શ્લાઘામહે।

V તર્યેશ્વરસ્ય ન્યાયવિચારસ્ય પ્રમાણં ભવતિ યતો યૂયં યસ્ય ફૂતે દુઃખં સહધં તર્યેશ્વરીયરાજ્યસ્ય યોગ્યા ભવથ્।

VI યતઃ: સ્વકીયેસ્વર્ગદૂતાનાં બહેં: સહિતસ્ય પ્રભો યીશો: સ્વર્ગાદું આગમનકાલે યુધ્રાકું કલેશકલ્યઃ: કલેશેન ફલદાનાં સાંક્રમયાંત્રિશ્ચ

VII ક્રિલશ્યમાનેત્યો યુખ્મભ્યં શાન્તિદાનમ્ ઈશ્વરેણ ન્યાયં ભોત્સ્યતે;

VIII તદાનીમ્ ઈશ્વરાનભિજોભ્યો ડસ્મત્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદાગ્રાહકેભ્યશ્ચ લોકેભ્યો જાજીવલ્યમાનેન વહિના સમુચ્ચિતં કલં યીશુના દાસ્તયતે;

IX તે ચ પ્રભો વદનાતું પરાક્રમયુક્તિવિભવાચ્ય સદાતનવિનાશરૂપં દંડ લાસ્યન્તે,

X કિન્તુ તસ્મિનું દિને સ્વકીયપવિત્રલોકેષુ વિરાજિતું યુધ્રાન્ અપરાંશ્ચ સર્વાન્ વિશ્વાસિલોકાન્ વિશ્વમાપિતુંશ્ર સ આગમિયતિ યતો ડસ્માકું પ્રમાણે યુધ્રાભિ વિશ્વાસોડકારિ

XI અતોડમાક્મ ઈશ્વરો યુધ્રાનું તર્યાહાનસ્ય યોગ્યાનું કરોતું સૌજન્યસ્ય શુભફળં વિશ્વાસસ્ય ગુણશ્ર પરાક્રમેણ સાધયત્વિતિ પ્રાર્થનાસ્માભિઃ: સર્વદા યુખ્મનિતિ કિયતે,

XII યત્તસ્તથા સત્યસ્માક્મ ઈશ્વરસ્ય પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય ચાનુગ્રહાદું અસ્મત્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય નામનો ગૌરવં યુખ્માસું યુખ્માકમ્પિ ગૌરવં તસ્મિનું પ્રકાશિષ્યતે।

II

I હે ભાતર: અસ્માકું પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્યાગમન્ તસ્ય સમીપે ડસ્માકું સંસ્થિતિશ્વાધિ વયં યુધ્રાન્ ઈં પ્રાર્થયામહેઽ,

II પ્રભેત્રદુઃદિનં પ્રાયેણોપસ્થિતમ્ ઈતિ યદિ કશ્યદુઃ આતમાન વાચા વા પત્રોણ વાસ્માક્મ આદેશં કલ્પયનું યુખ્માનું ગદાતિ તર્હિ યૂયં તેન ચચ્છલમનસ ઉદ્ગ્રાશ્ચ ન ભવતાં

III કેનાપિ પ્રકારેણ કોડપિ યુખ્માનું ન વચ્ચયતુ યતસ્તસ્માદુઃ દિનાતું પૂર્વ્ય ધર્મલોપેનોપસ્યાતયં,

IV યશ્વ જનો વિપક્તાં ફૂર્વનું સર્વસ્માદુઃ દેવાત પૂર્જનીયવસ્તુશ્રોન્તસ્યતે સ્વમ્ ઈશ્વરમિવ દર્શયનું ઈશ્વરસ્ય મનિદું ઉપવેક્ષયતિ ચ તેન વિનાશપાણોણ પાપપુરુષોણોદત્તબ્યં

V યદાદુઃ યુખ્માકું સત્ત્રિધાવાસં તદાનીમું એતદુઃ અકથયમિતિ યૂયં કિ ન સ્મરથ?

VI સામ્પ્રદાંત સ યેન નિવાર્યતે તદુઃ યૂયં જાનીથ, કિન્તુ સ્વસમયે તેનોદેશત્વં

VII વિધર્મસ્ય નિગુઢો ગુણ છદાનીમધિ ફલતિ કિન્તુ યસ્તં નિવાર્યતિ સોડયાપિ દૂરીકૃતો નાભવતું

VIII તસ્મિનું દૂરીકૃતે સ વિધમ્યુદ્ધયતિ કિન્તુ પ્રબુ યીશુઃ સ્વમુખપવનેન તં વિધંસયિષ્યતિ નિજોપસ્થિતેસેજસા વિનાશયિષ્યતિ ચય

IX શયતાનસ્ય શક્તિપ્રકાશનાદુઃ વિનાશપાણનાં મથે સર્વવિધા: પરાક્રમા ભ્રમિકા આશ્રયકિયા લક્ષણાન્યધર્મજીતા સર્વવિધપત્રાણાચ તસ્યોપસ્થિતે: ફૂલ ભવિષ્યતિ;

X યતો હેતોસે પરિત્રાણપાણે સત્યધર્મસ્યાનુરાગં ન ગૃહીતવન્તસ્તસ્માતું કારણાદુઃ

XI ઈશ્વરેણ તાનુ પ્રતિ ભાન્તિકરમાયાણું પ્રેષિતાણું તે મૃષાવાઙ્યે વિશ્વસિષ્યન્તિ।

XII યતો યાવન્તો માનવાઃ સત્યધર્મેન વિશ્વસ્તાધર્મેણ તુષ્ણન્તિ તે: સર્વે દંડભાજને ભવિતવ્યં।

XIII હે પ્રભો: પ્રિયા ભાતર: યુષ્માક કૃત ઈશ્વરસ્ય ધન્યવાદોડસ્માલિઃ સર્વદા કર્તવ્યો યત ઈશ્વર આ પ્રથમાદ્ય આત્મન: પાવનેન સત્યધર્મે વિશ્વાસેન ચ પરિત્રાણાર્થી યુષ્માન્ વરીતવાન્.

XIV તદર્થિઓસ્માલિ ધોખિતેન સુસંવાદેન યુષ્માન્ આહૃપાસ્માક પ્રભો રીશુપ્રીષ્ટસ્ય તેજસોડધિકારિણઃ કરિષ્યતિ।

XV અતો હે ભાતર: યૂથ્મ અસ્માક વાક્યૈ: પત્રેશ્ર યાં શિક્ષાં લબ્ધવન્તસ્તાં ફુસ્તાં શિક્ષાં ધારયન્ત: સુસ્થિરા ભવતા|

XVI અસ્માક પ્રભુ રીશુપ્રીષ્ટસ્તાત ઈશ્વરશ્વાર્થો યો યુષ્માસુ પ્રેમ ફુતવાન્ નિત્યાંત્ર સાન્ત્વનામ્ અનુગ્રહેણોત્તમપ્રત્યાશાંત્ર યુષ્મધર્મ્ય દંતવાન્.

XVII સ સ્વયં યુષ્માકમ્ અન્તઃકરણાનિ સાન્ત્વયતુ સર્વસ્મિન્ સદ્ગાક્યે સત્કર્મણિ ચ સુસ્થિરીકરોતુ ચ।

III

I હે ભાતર: શોરે વદામિ, યૂથ્મ અસ્માધ્યમિંદ્ પ્રાથ્યધ્યં યત્પ્રભો વાક્યં યુષ્માક મધ્યે યથા તથેવાન્યત્રાપિ પ્રયરેત્ત માન્યાંત્ર ભવેતુ:

II પરચ વય્મ અવિવેચકેલ્યો દુષ્ટેલ્યશ્ર લોકેલ્યો રક્ષાં પ્રાણુયામ યત: સર્વેષાં વિશ્વાસો ન ભવતિ।

III કિન્તુ પ્રભુ વિશ્વાસ્ય: સ એવે યુષ્માન સ્થિરીકરિષ્યતિ દુષ્ટ્ય કરાદ્ય ઉદ્ધરિષ્યતિ ચ।

IV યૂથ્મ અસ્માલિ ર્થદ્ આદિશ્યધ્યે તત્ ફુરુથ કરિષ્યથ ચેતિ વિશ્વાસો યુષ્માનધિ પ્રભુનાસ્માક જાયતે।

V ઈશ્વરસ્ય પ્રેમિનિ ખ્રીષ્ટસ્ય સહિષ્ણુતાયાંત્ર પ્રભુ: સ્વયં યુષ્માકમ્ અન્તઃકરણાનિ વિનયતુ।

VI હે ભાતર: અસ્મતપ્રભો રીશુપ્રીષ્ટસ્ય નામાના વયં યુષ્માન્ ઈદમ્ આદિશામઃ, અસ્મતો યુષ્માલિ ર્થ શિક્ષલસ્મિન્ તાં વિહાય કશ્ચિદ્ ભાતા યદ્યવિહિતાયારું કરોતિ તર્હી યૂથ્મ તસ્માત્ પૃથ્યગ્ ભવતા।

VII યતો વયં યુષ્માલિઃ કથમ્ અનુકર્ત્વયાસદ્ય યૂથ્મ સ્વયં જાનીથા યુષ્માક મધ્યે વયમ્ અવિહિતાયારિણો નાભવામ,

VIII વિનામૂલયં કર્યાયન્ નાલુંજમહિ કિન્તુ કોડપિ ર્થદ્ અસ્માલિ ભર્તરગ્રસ્તો ન ભવેત્ત તદર્થ્ શ્રમેણ કલેશેન ચ દિવાનિં કાર્યમ્ અકુર્મા|

IX અત્રાસ્માકમ્ અધિકારો નાસ્તીયં નહિ કિન્ત્વસ્માકમ્ અનુકરણાય યુષ્માન્ દૃષ્ટાન્તં દર્શાયિતુમ્ ઇચ્છાન્તસદ્ય અકુર્મા|

X યતો યેન કાર્ય્ય ન કિયતે તેનાહારોડપિ ન કિયતામિતિ વયં યુષ્મત્સમીપ ઉપસ્થિતિકાલેડપિ યુષ્માન્ આદિશામ|

XI યુષ્મનધ્યે ડવિહિતાયારિણઃ કેડપિ જના વિદ્યાન્તે તે ચ કાર્યમ્ અકુર્વન્ત આલસ્યમ્ આચરન્તીયસ્માલિઃ શ્રૂયને।

XII તાદૃશાન્ લોકાન્ અસ્મતપ્રભો રીશુપ્રીષ્ટસ્ય નામાના વયમ્ ઈદમ્ આદિશામ આજ્ઞાપ્યામશ્ય, તે શાન્તભાવેન કાર્ય્ય કુર્વન્ત: સ્વકીયમન્ ભૂજતાં।

XIII અપરં હે ભાતર: યૂથ્મ સદાચારણે ન કલાયતા|

XIV યદિ ચ કશ્ચિદેતત્પત્રે લિખિતામ્ અસ્માકમ્ આજાં ન ગૃહ્ણાતિ તર્હી યૂથ્મ તં માનું લક્ષયત તસ્ય સંસર્ગ ત્યજત ચ તેન સ નાપિષ્યતે।

XV કિન્તુ તં ન શાન્તુ મન્યમાના ભાતરમિવ ચેતયતા|

XVI શાન્તિદાતા પ્રભુ: સર્વત્ર સર્વથા યુષ્મધર્મ શાન્તિં દેયાતુ પ્રભુ યુષ્માક સર્વેષાં સઙ્ગી ભૂયાતુ|

XVII નમસ્કાર એષ પૌલસ્ય મમ કરેણ લિખિતોડભૂત્ સર્વસ્મિન્ પત્ર ચેતનમ યિક્ષમ્ એતાદૃશીરક્ષરૈ મર્યા લિખ્યતે।

XVIII અસ્માક પ્રભો રીશુપ્રીષ્ટસ્યાનુંગઢ: સર્વેષુ યુષ્માસુ ભૂયાતુ આમેનુ|

੧ ਤੀਮਥਿੰ ਪੜ੍ਹੋ

I ਅਸਮਾਂ ਕ੍ਰਾਇਕਟੂਰੀ ਬੁਖਰਸ਼ਾਸਮਾਂ ਪ੍ਰਤਿਆਸ਼ਾਬੂਮੇ: ਪ੍ਰਭੋ ਧੀਸ਼ੁਖ੍ਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਯਾਕਾਜੁਸਾਰਤੇ ਧੀਸ਼ੁਖ੍ਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਪ੍ਰੇਰਿਤ: ਪੈਲੇ: ਸਵਕਿਤੀ ਸਾਂਚੇ ਧਮਪੁੜ੍ਹੇ ਤੀਮਥਿੰ ਪ੍ਰਤਿ ਪੜ੍ਹੋ ਲਿਖਦਿ।

II ਅਸਮਾਂ ਤਾਤ ਈਕਾਡੋਸਮਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਧੀਸ਼ੁਖ੍ਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਤਥਿ ਅਨੁਗਾਂ ਦਿਆਂ ਸ਼ਾਨਿਅਤ ਕੁਝਾਂ ਸਤਾਂ।

III ਮਾਕਿਦਨਿਧਾਈ ਮਮ ਗਮਨ ਕਾਲੇ ਤਵ੍ਮ ਈਕਿਖਨਗਰੇ ਤਿਖਨ ਇਤਰਸ਼ਿਕਾ ਨ ਗ੍ਰਹੀਤਾ ਵਾ, ਅਨੱਤੇ ਖੂਪ ਆਖਾਨੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਵੱਖਾਵਲਿਖੁ ਯ ਧੁਖਮਾਲੀ ਮੰਨੋ ਨ ਨਿਵੇਸ਼ਿਤ ਵਾਹੁ।

IV ਇਹ ਕਾਕਿਤ ਲੋਕਾਨ੍ ਧੁ ਉਪਦਿਖੇਰੇ ਤ੍ਰ ਮਧਾਇਓ ਭਵਹ: ਧਤ: ਸਵੰਦਰੇ ਵਿਖਾਸ ਪੁਕਤੇ ਬੁਖਰੀ ਨਿਝਾ ਨ ਜਾਪਤੇ ਕਿਨ੍ਤੁ ਵਿਵਾਦੀ ਜਾਪਤੇ।

V ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿਖਿਪੇਤ ਫਲੋ ਨਿਰਮਲਾਨਾਂ: ਕਰਣੇ ਸਾਂਚੇ ਨਿ਷ਕਟਵਿਖਾਸੇਨ ਯ ਧੁ ਕੁਤੁ ਪ੍ਰੇਮ।

VI ਕੁਚਿਤ ਜਨਾਕ੍ਰ ਸਵਵਾਇਥੇ ਨਿ ਵਿਖਾ ਨਿਰਥਕ ਕਥਾਨਾਮ੍ ਅਨੁਗਮਨੇਨ ਵਿਪਥਗਾਮਿਨੋਡੰਬਵਨ੍।

VII ਧੁ ਭਾਖਨ ਨੇ ਧਾਰ੍ਯ ਨਿਕਿਨਵਾਨਿ ਤੜ ਬੁਧਮਾਨਾ ਵਿਵਖੋਇਦਾਰੋ ਭਵਿਤੁ ਧੁ ਇਤਿਹਾਸ।

VIII ਸਾ ਵਿਵਖੋ ਧਿ ਧੋਗ੍ਰੈਣ ਗ੍ਰਹੀਤੇ ਤਹੂੰ ਤਮਾ ਭਵਤਿ ਵਾਂ ਜਾਨੀਮਾ।

IX ਅਪੰ ਸਾ ਵਿਵਖੋ ਧਾਰ੍ਮਿਕ ਵਿਲੁਛਾ ਨ ਭਵਤਿ ਕਿਨ੍ਤੁ ਵਧਾਮਿਕੋ ਇਵਾਧੋ ਦੁਇ: ਪਾਪਿਝੋ ਇਪਵਿਗੋ ਇਤਿਹਾਸ।

ਪਿਤੁਹਨਾ ਮਾਨੁਹਨਾ ਨਰਹਨਾ।

X ਵੇਖਾਗਾਮੀ ਪੁਸ਼ੇਥੀ ਮਨੁਖ ਵਿਕੇਤਾ ਮਿਥਾਵਾਦੀ ਮਿਥਾਸ ਪਥਕਾਰੀ ਯ ਸਵੰਖਾਮੇਤੇਥਾਂ ਵਿਲੁਛਾ।

XI ਤਥਾ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਬੁਖਰਸ਼ ਪ੍ਰੋ ਵਿਭਵ ਮੁਕਤ: ਸੁਸੰਵਾਦੀ ਮਧਿ ਸਮਪੰਤ ਸਤਨੁਧਾਧਿਹਿਤੋਪੈਂਦੇਸ਼ ਵਿਪਰੀਤ ਪਾਂ ਕਿਚਿਦ੍ ਭਵਤਿ ਤਫ਼ਿਲੁਛਾ ਸਾ ਵਿਵਖੇਤਿ ਤਫ਼ਾਹਿਸਾ ਜਾਤਿਵੰ।

XII ਮਹਿੰ ਸ਼ਕਿਦਾਤਾ ਧੋਡਸਮਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਧੀਸੁਸ ਤਮਾਂ ਧਾਂ ਵਦਾਮਿ।

XIII ਧਤ: ਪੁਰਾ ਨਿਨਕ ਉਪਦਾਵੀ ਹਿੱਸਕਾਵ ਭੂਵਾਧਾਂ ਤੇਨ ਵਿਖਾਸੋ ਇਮਨ੍ ਪਰਿਯਾਰਕ ਤੇ ਨਿਊਜ਼ੀ ਚ ਤਦ੍ ਅਵਿਖਾਸ ਆਖਾਨੇ ਮਧਾ ਫੁਤਮਿਤੀ ਹੋਤੀਰੂ ਤੇਨਾਕ ਮਿਤੀਤੋਡੰਬਵਾਂ।

XIV ਅਪੰ ਪ੍ਰੀਏ ਧੀਸੀ ਵਿਖਾਸ ਪ੍ਰੇਮ ਮਧਾਂ ਸਹਿਤੋਡਸਮਤ੍ਰ ਭੂਨਗਾਹੀ ਇਤੀਵ ਪ੍ਰਚੁਰੋਡੰਬਤੁ।

XV ਪਾਪਿਨ: ਪ੍ਰਿਤਾਨ੍ ਪ੍ਰੀਏ ਧੀਸੀ ਜਗਤ ਸਮਵਤੀ ਇਤੋਡੰਬਵਤ੍, ਏਥਾ ਕਥਾ ਵਿਖਾਸੀਨੀਆ ਸਵੰਧ ਗ੍ਰਹਣੀਆ ਚ।

XVI ਤੇਥਾਂ ਪਾਪਿਨਾਂ ਮਧੇਠਾਂ ਪ੍ਰਥਮ ਆਸਾਂ ਕਿਨ੍ਤੁ ਧੇ ਮਾਨਵਾ ਅਨੱਤਜ਼ੁਵਨਪ੍ਰਾਪਤ੍ਵ ਤਸਿੰਨ ਵਿਖਾਸਿਖਾਨਿ ਤੇਥਾਂ ਫੁਲਾਤੇ ਮਧਿ ਪ੍ਰਥਮੇ ਧੀਸੁਨਾ ਪ੍ਰੀਏਨ ਸਵਕੀਆ ਫੁਲਨਾ ਧਿਰਸ਼ਿਲੁਛੁਤਾ ਧਤ: ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤੇ ਤਦੰਮੇਵਾਹਮ੍ ਅਨੁਕਮਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤਵਾਨ੍।

XVII ਅਨਾਦਿਰਕਸ਼ ਧੋਡਲੁਛੋ ਰਾਜਾ ਧੋਡਿਤੀਧ: ਸਵੰਝ ਈਕਖਰਸਤ ਸਾਂਚੇ ਗੌਰਵ ਮਹਿਮਾ ਧਾਨ ਨਕਾਲੀ ਧਾਵਦ ਭੂਧਾਤੁ ਅਮੈਨ੍।

XVIII ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੀਮਥਿੰ ਤਥਿ ਧਾਨੀ ਭਵਿਖਾਲੁਛਾਕਾਨਿ ਪੁਰਾ ਕਥਿਤਾਨਿ ਤਨੁਸਾਰਾਦ ਅਹਮ੍ ਅਨੇਮਾਦੇਂ ਤਥਿ ਸਮਪੰਧਾਮਿ, ਤਸਾਬਿਧਾਨ ਪ੍ਰਤੀ ਤੇਵੰ ਤੇ ਵਾਂਕੀਰੋਜ਼ ਮਧੁੰ ਕਰੋਗਿ।

XIX ਵਿਖਾਸ ਸਤਸਾਂ ਵੱਖਰਸਤ ਧਾਰ੍ਯ ਸਿ ਚ ਅਨਧੀ: ਪਰਿਤਾਗਾਤ੍, ਕੇਖਾਚਿਦ੍ ਵਿਖਾਸ ਤਰੀ ਭਗਾਭਵਤ।

XX ਹੁਮਿਨਾਧ ਸਿਕਨਦਰੀ ਤੇਥਾਂ ਧੌ ਧੌ ਜਨੀ, ਤੌ ਧੁ ਧਮੰਨਿਨ੍ ਪੁਨ ਨ ਕਰ੍ਤ ਸ਼ਿਕੇਤੇ ਤਦੰਮੇ ਮਧਾ ਸ਼ਧਤਾਨ ਕਰੇ ਸਮਪੰਤੀ।

II

I ਮਮ ਪ੍ਰਥਮ ਆਈਸੋਡ੍, ਪ੍ਰਾਈਨਾਵਿਨਾਧ ਨਿਵੇਦਨ ਧਾਰ੍ਯ ਵਾਦ: ਕਰ੍ਤਵ੍ਯਾ:;

II ਸਵੰਖਾਂ ਮਾਨਵਾਨਾਂ ਫੁਤ ਵਿਸ਼ੇਖਤੀ ਵਾਂ ਧਤ: ਸ਼ਾਨ ਤਵੇਨ ਨਿਵੇਦਨ ਧਾਰ੍ਯ ਭਕਿਤ ਵਿਨੀਤ ਤਵ ਅਧਾਰਨਾਂ: ਕਾਲੀ ਧਾਪਾਧ ਮਸਤਾਵੰ ਨੁਪਤੀਨਾਮ੍ ਉਚਾਪਦਸ਼ਾਨ ਕਿਤੇ ਤੇ ਕਰ੍ਤਵ੍ਯਾ:।

III ਧਤੋਡਸਮਾਂ ਤਾਕ ਧਾਰ੍ਯ ਸਾਕਾਤ ਤਵੇਵੀਤ ਗ੍ਰਾਹਿਤ ਭਵਤਿ,

IV ਸ ਸਵੰਖਾਂ ਮਾਨਵਾਨਾਂ ਪਰਿਤਾਨ ਸਤਕਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਵਿਖਾਸ।

V ਧਤ ਏਕੋਡਿਤੀਧ ਈਕਾਰੀ ਵਿਦਿਤੇ ਕਿਅੜੇ ਮਾਨਵਿਤੀ ਇਕੀ ਇਕੀ ਮਧਾਵਾ:

VI ਸ ਨਰਾਵਤਾਰ: ਪ੍ਰੀਏ ਧੀਸੀ ਵਿਦਿਤੇ ਧ: ਸਵੰਖਾਂ ਮੁਕਤੇ ਮੌਲਿਖਮ੍ ਆਮਦਾਨ ਕੂਤਵਾਨ੍ ਏਤੇਨ ਧੇਨ ਪ੍ਰਮਾਣੋਪਦੁਕੇ ਸਮਧੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਂ,

VII तद्वोषयिता दूतो विश्वासे सत्यधर्मे च भिन्नजातीयानाम् उपदेशकश्चाहं न्यूज्ये, एतदहं भ्रीष्टस्य नामा पथ्यातथं वदाभि नानृतं कथयामि।

VIII अतो ममाभिमतभिं पुरुषैः क्षोधस्तेहौ विना पवित्रकरान् उत्तोल्य सर्वस्मिन् स्थाने प्रार्थना क्रियतां।

IX तदृत् नार्योऽपि सलज्जा: संयतमनसश्च सत्यो योग्यमाच्छादनं परिदधतु किञ्च केशसंस्कारैः कणकमुक्ताभि र्महार्घ्यपरिच्छेदश्चात्मभूषणं न कुर्वत्यः।

X स्वीकृतेश्वरभक्तीनां योजितां योग्यैः सत्यमर्मलिः स्वभूषणं कुर्वतां।

XI नारी सम्मूलविनीतत्वेन निर्विरोधं शिक्षतां।

XII नार्याः शिक्षादानं पुरुषायाचादानं वाहं नानुज्ञानाभि तथा निर्विरोधत्वम् आचरितव्यं।

XIII यतः प्रथमम् आदमस्ततः परं हवायाः सृष्टि र्बूबूवा।

XIV किञ्चादम् भ्रान्तियुक्तो नाभवत् योजितेव भ्रान्तियुक्ता भूत्वात्पाचारिणी बभूवा।

XV तथापि नारीणां यदि विश्वासे प्रेमिनि पवित्रतायां संयतमनसि च तिष्ठति तर्वपत्यप्रसववर्त्मना परित्राणं प्राप्त्यति।

III

I यदि कश्चिद् अथक्षपदम् आकाङ्क्षते तर्हि स उत्तमं कर्म लिप्सत इति सत्यं।

II अतोडयक्षेषाणानिन्दितेनैकस्या योजितो भर्ता परिमितभोगेन संयतमनसा सम्बन्धेनातिथिसेवकेन शिक्षणे निपुणेन

III न मध्यपेन न प्रहारकेण किन्तु मृदुभावेन निर्विवाहेन निर्लोभेन

IV स्वपरिवाराणाम् उत्तमसासकेन पूर्णविनीतत्वाद् वश्यानां सन्तानानां नियन्त्रा च भवितव्यं।

V यत आत्मपरिवारान् शास्तिनु यो न शक्नोति तेनेश्वरस्य समितेस्तत्वावधारणं कथं कारिष्यते?

VI अपरं स गर्वितो भूत्वा यत् शयतानं इव दण्डयोग्यो न भवेत् तदर्थं तेन नवशिष्येणा न भवितव्यं।

VII यत्य निन्दायां शयतानस्य जाले य न पतेत् तदर्थं तेन बहिःश्वलोकानामपि मध्ये सुख्यातियुक्तेन भवितव्यं।

VIII तदृत् परियारकैरपि विनीतै द्विविधवाक्यरहितै बहुमध्यपाने ज्ञासकै निर्लोभैश्च भवितव्यं,

IX निर्मलसंवेदेन च विश्वासस्य निगृह्यवाक्यं धातिव्यञ्च।

X अग्रे तेषां परीक्षा क्रियतां ततः परम् अनिन्दिता भूत्वा ते परियर्थ्या कुर्वन्तु।

XI अपरं योजिद्विरपि विनीताभिरनपवाहिकाभिः सत्कार्मिः सर्वत्र विश्वास्याभिश्च भवितव्यं।

XII परियारका अंडेक्योजितो भर्तारो भवेयुः, निजसन्तानानां परिजनानाश्च सुशासनं कुर्युश्च।

XIII यतः सा परियर्थ्या यै र्बद्रपृष्णा साध्यते ते श्रेष्ठपरं प्राप्नुवन्ति योष्टे योशो विश्वासेन महोत्सुका भवन्ति य।

XIV त्वां प्रत्येतत्पत्रलेखनसमये शीदां त्वत्समीपगमनस्य प्रत्याशा मम विद्यते।

XV यदि वा विलम्बेय तर्हीश्वरस्य गृहे इर्थतः सत्यधर्मस्य स्तम्भितिमूलस्वरूपायाम् अमरेश्वरस्य समितौ त्वया कीदृशा आयारः कर्त्तव्यस्तत् ज्ञातु शक्यते।

XVI अपरं यस्य महत्वं सर्वस्तीकृतम् इश्वरभक्तेस्तत् निगृह्यवाक्यमिदम् इश्वरो मानवदेहे प्रकाशित आत्मा सपुत्रीकृतो दूतैः सन्दृशः सर्वजातीयानां निकटे योजितो जगतो विश्वासपात्रीभूतस्तेजःप्राप्तये स्वर्गं नीतश्रेति।

IV

I पवित्र आत्मा स्पष्टम् इदं वाक्यं वदति यरमकाले कतिपयलोका वक्षिनाङ्कितत्वात्

II कठोरमनसां कापत्याद् अनुत्पादिनां विवाहनिषेधकानां भक्ष्यविशेषनिषेधकानाश्च

III भूतस्वरूपाणां शिक्षायां भ्रमकात्मानां वाक्येषु य मनासि निवेश्य धर्माद्व ऋशिष्यन्ते तानि तु भक्ष्याणि विश्वासिनां स्वीकृतसत्यधर्माश्च धन्यवादसंहिताय भोग्यायेश्वरेण सूजिते।

IV यत इश्वरस्य यथात् सृष्टे तत् सर्वम् उत्तमं यदि य ध-यवाहेन भुज्यते तर्हि तस्य किमपि नाग्राहं भवति,

V यत इश्वरस्य वाक्येन प्रार्थनया य तत् पवित्रीभवति।

VII એતાનિ વાક્યાનિ યદિ ત્વં ભાતુનું જાપ્યેસ્તહિ યીશુપ્રીષ્ટસ્યોત્તમ્: પરિચારકો ભવિષ્યસિ યો વિશ્વાસો હિતોપ્દેશશ્રી ત્વયા ગૃહીતસ્તદીયવાક્યેરાયાયિષ્યસે ચ।

VIII યાન્યુપાખ્યાનાનિ દુર્ભાવિનિ વૃદ્ધયોજિતામેવ યોગ્યાનિ ચ તાનિ ત્વયા વિસૃજ્યન્તામ્ય ઈશ્વરભક્તયે યતન: ક્રિયતાઅથ।

IX યત: શારીરિકો યતન: સ્વલ્પફ્કલદો ભવતિ કિન્ત્વીશ્વરભક્તિરૈહિકપારત્રિકજીવનયો: પ્રતિજ્ઞાયુક્તા સતી સર્વત્ર ફલદા ભવતિ।

X વાક્યમેતદ્ય વિશ્વસનીયં સર્વેં ગ્રહણીયઅં વયાત્રે તદદ્યમેવ શ્રામ્યામો નિનાં બુઝમહું ચ।

XI યતો હેતો: સર્વમાનવાનાં વિશેષતો વિશ્વાસિનાં ત્રાતા યોડમર ઈશ્વરસ્તસ્મિન્ય વયં વિશ્વસામઃ।

XII ત્વમ્ એતાનિ વાક્યાનિ પ્રચારય સમુપદિશ ચ।

XIII અલ્યવાયજ્ઞત્વાત્ કેનાયવજ્ઞોયો ન ભવ કિન્ત્વાલાપેનાયરણેન પ્રેમના સદાત્મત્વેન વિશ્વાસેન શુદ્ધિત્વેન ચ વિશ્વાસિનામ્ય આદર્શો ભવ।

XIV યાવજ્ઞામ્ય આગમિષ્યામિ તાવત્ ત્વ પાઠે ચેતયને ઉપદેશે ચ મનો નિધત્સ્વ।

XV પ્રાચીનગણાહસ્તાર્પણસહિતેન ભવિષ્યદ્વાક્યેન યદાનં તુલ્યં વિશ્રાણિતં તવાનાં:સ્થે તસ્મિન્ય દાને શિથિલમના મા ભવ।

XVI એતેષુ મનો નિવેશય, એતેષુ વર્તસ્વ, ઇત્યઅં સર્વવિષ્યચે તવ ગુણવૃદ્ધિ: પ્રકાશતાં।

XVII સ્વસ્મિન્ય ઉપદેશો ચ સાવધાનો ભૂત્વાવિજ્ઞસ્વ તત્કૃત્વા ત્વયાત્મપરિત્રાણં શ્રોતૃણાં પરિત્રાણં સાધધિષ્યતો।

V

I ત્વં પ્રાચીનાં ન ભર્ત્યા કિન્તુ તં પિતરમિવ ઘૂનશ્ય ભાતુનિવ

II વૃદ્ધાઃ સ્ત્રીયઅં માતૃનિવ યુવતીશ્ય પૂર્ણશુદ્ધિત્વેન ભગ્નિનીરિવ વિનયસ્વ।

III અપરં સત્યવિધવાઃ સમ્મન્યસ્વ।

IV કર્યાશ્રિદ્ય વિધવાયા યદિ પુત્રા: પૌત્રા વા વિદ્યાન્તે તહીં તે પ્રથમત: સ્વીયપરિજનાન્ય સેવિતું પિત્રો: પ્રત્યુપકર્તૃશ્ય શિક્ષનાં યતસ્તદેવેશ્વરસ્ય સાક્ષાદુ ઉત્તમં ગ્રાહઅં કર્માં

V અપરે ચા નારી સત્યવિધવા નાથીઠીના ચાસ્તિ સા ઈશ્વરસ્યાશ્રયે તિજન્તી દિવાનિશાં નિવેદનપ્રાર્થનાભ્યાં કાલં ચાપયતો।

VI કિન્તુ ચા વિધવા સુખભોગાસક્તા સા જીવત્યપિ મૃતા ભવતિ।

VII અતચેવ તા યદુ અનિન્દ્બિતા ભવેયુસ્તાર્થ્ય એતાનિ ત્વયા નિદિશયનાં।

VIII યદિ કાશ્ચિત્તું સ્વજાતીયાન્ય લોકાન્ય વિશેષતઃ સ્વીયપરિજનાન્ય ન પાલયતિ તહીં સ વિશ્વાસાદુ ભષ્ટો ઽધ્યાધમશ્ય ભવતિ।

IX વિધવાવરોં યસ્યા ગણના ભવતિ ત્વયા ખચ્છિવત્સરેભ્યો ન્યૂનવયસ્કયા ન ભવિતવ્યં; અપરં પૂર્વમ્ એકક્ષવામિકા ભૂત્વા

X સા યદુ શિશુપોષણોનાતિથિસેવનેન પવિત્રલોકાનાં ચરણપ્રકાશાલનેન કલેષાનામ્ય ઉપકારેણ સર્વવિધસત્કર્માચરણેન ચ સત્કર્મકરણાત્ સુખ્યાતિપ્રાપ્તા ભવેત્ત તદ્યાવશ્યકં।

XI કિન્તુ યુવતી વિધવા ન ગૃહાણ યત: પ્રીષ્ટસ્ય વૈપરીયેન તાસાં દર્ઢે જાતે તા વિવાહમ્ય ઈચ્છન્તિ।

XII તસ્માચ્ય પૂર્વધર્મ્ય પરિત્યજ્ય દર્દનીયા ભવન્તિ।

XIII અનન્તરં તા ગૃહાદુ ગૃહં પર્યાટન્ય આલસ્યં શિક્ષન્તે કેવલમાલસ્યં નહિ કિન્ત્વનર્થકાલાં પરાધિકારચચ્ચાયાપિ શિક્ષમાણાં અનુચ્છિતાનિ વાક્યાનિ ભાષણ્તો।

XIV અતો મમેચ્છેણ્ય યુવત્યો વિધવા વિવાહુ કુર્વતામ્ય અપત્યવત્યો ભવન્તુ ગૃહકર્મ કુર્વતાઓત્યં વિપક્ષાય કિમપિ નિનાદાર્દં ન દદતુ।

XV યત ઇથ: પૂર્વમ્ય અપિ કાશ્ચિત્શ્ય તથાતનસ્ય પશ્વાદામિન્યો જાતાઃ।

XVI અપરં વિશ્વાસિન્યા વિશ્વાસિનો વા કર્યાપિ પરિવારાણાં મધ્યે યદિ વિધવા વિદ્યાન્તે તહીં સ તા: પ્રતિપાલયતુ તસ્માત્ સમિતો ભારે જાનારોપિતે સત્યવિધવાનાં પ્રતિપાલનં કર્તુ ત્વયા શક્યતે।

XVII ચે પ્રાજ્ઞ: સમિતિં સમ્યગું અધિતિજ્ઞની વિશેષત ઈશ્વરવાક્યેનોપદેશેન ચ ચે યતન વિદ્ધતે તે દ્વિગુણસ્વાદરસ્ય યોગ્યા માન્યન્તાં।

XVIII યસમાં શાસ્ત્રે લિખિતમિદમાસ્તે, તં શસ્યમદ્દકૃવૃષ્ટસ્યાસ્યં મા બધાનેતિ, અપરમપિ કાર્યકુદ્દ વેતનરસ્ય યોગ્યો ભવતીતિ।

XIX દ્વૌ ત્રીનું વા સાક્ષિણો વિના કસ્યાચિત્ત પ્રાચીનસ્ય વિરુદ્ધમું અભિયોગસ્ત્વયા ન ગૃહ્યતાં।

XX અપરં ચે પાપમાચરન્તિ તાનું સર્વેષાં સમક્ષં ભર્તર્સ્યસ્ય તેનાપરેખામપિ ભીતિ જીનિષ્યતે।

XXI અહુમાં ઈશ્વરરસ્ય પ્રભો રીશુભ્રીષ્ટસ્ય મનોનીતિદિવ્યહૃતનાંત્ર ગોચરે ત્વામું ઈદમું આજ્ઞાપયામિ તં કરસ્યાયુનોએન કિમપિ ન કુર્વન વિનાપક્ષપાતમું એતાન વિધીનું પાલયા

XXII કસ્યાપિ મૂર્છિ હસ્તાપર્ણી ત્વરયા માકાર્થીઃ પરાપાનાશ્વાંશી મા ભવા સ્વં શુચિં રક્ષા

XXIII અપરં તવેદર્શપીડાયાઃ પુનું પુન દુર્વર્લતાયાશ્ર નિમિત્તં કેવલં તોયં ન પિવનું કિચ્છિનું મદ્યં પિવા

XXIV કેદ્ધાચ્છ્રીત્ત માનવાનાં પાપાનિ વિચારાત્ત પૂર્વ્ય કેદ્ધાચ્છ્રીત્ત પશ્વાત્ત પ્રકાશન્તાં।

XXV તથૈવ સત્કર્માયપિ પ્રકાશન્તે તદન્યથા સતી પ્રશ્નજ્ઞાનિ સ્થાતું ન શક્નુવન્તિ।

VI

I યાવનો લોક યુગધારિણો દાસાઃ: સન્તિ તે સ્વસ્વસ્વામિનં પૂર્ણસમાદરયોગ્યં મન્યન્તાં નો ચેદું ઈશ્વરરસ્ય નામનું ઉપદેશરસ્ય ચે નિન્દા સમ્ભવિષ્યતિ।

II યેષાચ્ચ સ્વામિનો વિશ્વાસિનિ: ભવતીતિ તૈસે ભાતૃત્વાત્ત નાવજોયાઃ કિન્તુ તે કર્મફલભોગિનો વિશ્વાસિનિ: પ્રિયાશ્ર ભવતીતિ હેતો: સેવનીયા એવ, ત્વમું એતાનિ શિક્ષય સમુપદિશા ચા

III ચ: કાશ્ચિદું ઈતરશિક્ષાં કરોતિ, અસ્માકું પ્રભો રીશુભ્રીષ્ટસ્ય હિતવાક્યાનીશ્વરભક્તતે રોગ્યાં શિક્ષાચ્ચ ન સ્વીકારોતિ

IV ચ દર્ઘમાત: સર્વથા જ્ઞાનહીનશ્ર વિવાદૈ વર્ગ્યુદ્ધેશ્ચ રોગયુક્તશ્ર ભવતિ।

V તાદૃશાદું ભાવાદું ઈષ્યાવિરોધાપવાદુદ્ધાસ્યુયા ભ્રષ્ટમનસાં સત્યજ્ઞાનહીનાનામું ઈશ્વરભક્તિં લાભોપાયમું ઈવ મન્યમાનાનાં લોકાનાં વિવાદશ્ર જ્ઞાયન્તે તાદૃશોભ્યો લોકેભ્યસ્તવં પૃથ્બી તિજા

VI સંયતેચ્છયા યુક્તા યેશ્વરભક્તિઃ સા મહાલાભોપાયો ભવતીતિ સત્યં।

VII એતજ્જગત્પ્રવેશનકાલેડસ્માભિઃ કિમપિ નાનાયિ તત્પ્રયજનકાલેડપિ કિમપિ નેતું ન શક્યત ઈતિ નિષ્યિતાં।

VIII અતએવ ખાદ્યાન્યાશ્ચાદાનાનિ ચ પ્રાયાસ્માભિઃ સન્તુષ્ટૈ ભવિતવ્યાં।

IX ચે તુ ધનિનો ભવિતું ચેષ્ટન્તે તે પરીક્ષાયામું ઉન્માયે પતન્તિ ચે ચાભિલાષા માનવાનું વિનાશે નરકે ચે મજજુયન્તિ તાદૃશેષજ્ઞાનાહિતાભિલાષેષ્યપિ પતન્તિ।

X યતોદથ્યસ્પૃહા સર્વેષાં દુરિતાનાં મૂલં ભવતિ તામવલબ્ધ્ય કેચિદું વિશ્વાસાદું અભ્રશાન્ત નાનાકલેશૈશ્ર સ્વાનું અવિધયનું।

XI હું ઈશ્વરરસ્ય લોક ત્વમું એતેભ્યઃ પલાય ધર્મું ઈશ્વરભક્તિ વિશ્વાસઃ પ્રેમ સહિષ્ણુતા ક્ષાન્તિશૈતાન્યાચા

XII વિશ્વાસરૂપમું ઉત્તમયુદ્ધ કુરુ, અનન્તજીવનમું આલભસ્ય યતસ્તદર્થ્ય ત્વમું આંહૂતો ડભવ, બહુસાક્ષિણાં સમક્ષાઓત્તમાં પ્રતિજ્ઞાં સ્વીકૃતવાનું।

XIII અપરં સર્વેષાં જીવયિતુરોશ્વરરસ્ય સાક્ષાદું યશ્ચ ખીશો યીશુઃ પન્તીયપીલાતસ્ય સમક્ષમું ઉત્તમાં પ્રતિજ્ઞાં સ્વીકૃતવાનું તસ્ય સાક્ષાદું અહું ત્વામું ઈદમું આજ્ઞાપયામિ।

XIV ઈશ્વરેણ સ્વસમયે પ્રકાશિતાયમું અસ્માકું પ્રભો રીશુભ્રીષ્ટસ્યાનમન યાવત્ત ત્વયા નિષ્કલફુત્વેન નિદ્રાષ્ટવેન ચ વિધી રક્ષયતાં।

XV ચ ઈશ્વરઃ સચ્યેદાનન્દઃ; અદ્ભુતીયસમાદ્દ, રાજાં રાજા, પ્રભૂનાં પ્રભુઃ;

XVI અમરતાયા અદ્ભુતીય આકરા, અગમતેજીનિવારી, મર્ત્યનાં કેનાપિ ન દૃષ્ટ: કેનાપિ ન દૃશ્યશ્રા તસ્ય ગૌરવપરાક્રમી સદાતનૌ ભૂયાસ્તાં આમેનું।

XVII ઈહલોકે ચે ધનિનસે ચિત્તસમુજ્ઞતિ ચપલે ધને વિશ્વાસજ્ઞ ન કુર્વતાં કિન્તુ ભોગાર્થમું અસ્મભ્યં પ્રચુરત્વેન સર્વદાતા।

XVIII યોડમર ઈશ્વરરસ્તસ્મેનું વિશ્વસન્તુ સદાયારું કુર્વન્તુ સત્કર્મધનેન ધનિનો સુકલા દાતારશ્ર ભવત્તનું,

XIX યથા ચ સત્યં જીવનં પાખુયુસ્તથા પારત્રિકામ્ભુતમસમ્પદં સંજ્ઞિન્વન્તવેતિ તવ્યાદિશ્યન્તાં।

XX હે તીમથિય, ત્વમ્ભુતપનિધિ ગોપય કાલ્યનિકવિદ્યાયા અપવિત્રે પ્રલાપે વિરોધોક્તિઅં ત્યજ ચ,

XXI યતઃ કર્તિપયા લોકાસ્તાં વિદ્યામવલમ્બ્ય વિશ્વાસાદ્ભ ભ્રષ્ટા અભવના પ્રસાદસ્તવ સહાયો ભૂયાતુ
આમેન્ણુ

૨ તીમથિયં પત્રં

- I ખ્રીએણ યોશુના યા જીવનસ્ય પ્રતિજ્ઞા તામદીશ્વરસ્યેચ્છયા યીશો: ખ્રીષ્ટસૈક: પ્રેરિત: પૌલોડહં સ્વકીયં પ્રિય ધર્મપુત્રો તીમથિયં પ્રતિ પત્રે લિખામિ
- II તત ઈશ્વરોડસમાંક પ્રભુ યોશુખ્રીષ્ટશ્રી તથિ પ્રસાદી દ્વારા શાન્તિઅં કિયાસ્તાં।
- III અહ્મું આ પૂર્વપુરુષાત્ યમું ઈશ્વરં પવિત્રમનસા સેવે તં ધન્ય વદાં કથયામિ, અહ્મું અહોરાત્ પ્રાર્થનાસમયે ત્વાં નિરન્તરે સ્મરામિ।
- IV યશ્રૂત વિશ્વાસ: પ્રથમે લોશીનામિકાયાં તવ માતામહિયામું ઉનીકીનામિકાયાં માતરિ ચાતિષ્ઠત્ત તવાન્તરેડપિ તિજીતીતિ મંચે
- V તવ તં નિજકપટે વિશ્વાસં મનસિ કુર્વન્ન તવાશ્રૂપાતં સ્મરન્ યથાનન્દેન પ્રફલ્લો ભવેયે તદર્થ તવ દર્શનમું આકાંક્ષે
- VI અતો હેતો મુખ હસ્તાપ્તિઝેન લબ્ધો ય ઈશ્વરસ્ય વરસ્ત્વથિ વિદ્યતે તમ્ય ઉજ્જવાલથિતું ત્વાં સ્મારયામિ
- VII યત ઈશ્વરોડસમભ્યં ભયજનકમું આત્માનમું અદૃત્વા શક્તિપ્રેમસત્કર્તાનામું આકર્મું આત્માનં દર્શનાનું
- VIII અતએવાસમાંક પ્રભુમધિ તસ્ય વન્દિદાસં મામધિ ચ પ્રમાણાં દાતું ન ગ્રાપસ્વ કિન્ત્વીશ્વરીયશક્ત્યા સુસંવાદસ્ય કૃતે દુઃખસ્ય સહભાગી ભવા
- IX સોડસમાન્ પરિત્રાણપાત્રાણિ: કૃતવાન્ પવિત્રોણાશ્વાનેનાહુતવાંસ્ય; અસ્મતકર્મહુનેતિ નહિ સ્વીયનિરૂપાણસ્ય પ્રસાદસ્ય ચ કૃતે તત્ત કૃતવાન્ સ પ્રસાદ: સ્થાએ: પૂર્વકાલે ખ્રીએણ યોશુનાસમભ્યમું અદાયિ,
- X કિન્ત્વધૂનાસમાંક પરિત્રાતુ યીશો: ખ્રીષ્ટસ્યાગમનેન પ્રાકાશતા ખ્રીએ મૃત્યું પરાજિતવાન્ સુસંવાદેન ચ જીવનમું અમરતાંત્ર પ્રકાશિતવાન્
- XI તસ્ય ઘોષયિતા દૂતશ્રાયજાતીયાં વિશ્કકશ્ચાં નિયુક્તાડસ્મિ
- XII તસ્માતું કારણાત્ મમાયે કલેશો ભવતિ તેન મમ લજજા ન જાયતે યતોડહં યસ્મિન્ વિશ્વસિતવાન્ તમવગતોડસ્મિ મહાદ્વિનં યાવત્ મુખપનિધે ગોપનસ્ય શક્તિસત્સસ્ય વિદ્યત ઇતિ નિષ્ઠ્યાત્ જાનામિ
- XIII હિતદાયકાનાં વાક્યાનામું આદર્શરૂપેણ મતઃ શ્રૂતાઃ ખ્રીએ યીશો વિશ્વાસપ્રેમનો: કથા ધારય
- XIV અપરમું અસ્મદનંતર્વાસ્તિના પવિત્રોણાત્મના તામુતમામું ઉપનિધિં ગોપય
- XV આશિયાદેશીયાઃ સર્વો માં ત્યક્તવન્ત ઇતિ ત્વં જાનાસી તેષાં મધ્યે કુગિલ્લો હર્મગિનિશ્ચ વિદ્યેતે
- XVI પ્રભુર્નીષિકરસ્ય પરિવારાન્ પ્રતિ કૃપાં વિદ્યાત્ત યતઃ સ પુન: પુન મામું આચાયિતવાન્
- XVII મમ શુદ્ધાલેન ન રાપિત્વા રોમાનારે ઉપસ્થિતિસમયે યતેન માં મૃગાયિત્વા મમોદેશં પ્રાપ્તવાન્
- XVIII અતો વિચારદિને સ યથા પ્રભો: કૃપાભાજનં ભવેત્ત તાદૃશં વરં પ્રભુસ્તસ્મૈ દેયાત્પું ઇફિષનગરેડપિ સ કતિ પ્રકારે મામું ઉપકૃતવાન્ તત્ત ત્વં સમ્યગ્ વેત્સિ।
- II**
- I હુ મમ પુત્ર, ખ્રીષ્ટયીશુતો યોડોનુગ્રહસત્સ્ય બલેન ત્વં બલવાન્ ભવા
- II અપરું બહુભિઃ સાક્ષિલિઃ પ્રમાણીકૃતાં યાં શિક્ષાં શ્રૂતવાનસિ તાં વિશ્વાસ્યેષુ પરસ્મે શિક્ષાદાને નિપુણેષુ ચ લોકેષુ સમર્પય
- III ત્વં યોશુખ્રીષ્ટસ્યોત્તમો યોદ્દેવ કલેશં સહસ્વા
- IV યો યુદ્ધું કરોતિ સ સાંસારિકે વ્યાપારે મચ્છો ન ભવતિ કિન્તુ સ્વનિયોજથિને રોચિતું ચેષ્ટે
- V અપરું યો મહ્લે યુધ્ધિતિ સ યદિ નિયમાનુસારેણ ન યુદ્ધથિતિ તર્હિ કિરીટે ન લાઘ્યતે।
- VI અપરું ય: કૃપીવલઃ કર્મ કરોતિ તેન પ્રથમેન ફુલભાગિના ભવિતવ્યં
- VII મયા યદ્યુયેતે તત્ત ત્વયા બુધ્યાતં યતઃ પ્રભુસ્તુભ્યં સર્વત્ર બુદ્ધિ દાસ્તાનિ
- VIII મમ સુસંવાદસ્ય વચનાનુસારાદ્ દાયુદ્ધશીયં મૃતગણમધ્યાદ્ ઉત્થાપિતશ્રી યોશું ખ્રીષ્ટ સ્મરા
- IX તત્સુસંવાદકારણાદ્ અહું દુષ્કર્મોવ બધનદશાપર્યાન્તં કલેશં ભુઝે કિન્ત્વીશ્વરસ્ય વાક્યમું અબદ્ધ તિજીતિ

X ખીણેન યીશુના યદુ અનન્તગૌરવસહિત પરિત્રાણ જાયતે તદભિરચિતે લોકેરપિ યત્ત લભ્યેત તદ્ધમહું તેથાં નિમિત્ત સવ્વાજેયેતાનિ સહેં

XI અપરમું એષા ભારતી સત્ત્યા યદિ વંય તેન સાર્દી મિયામહે તર્હી તેન સાર્દી જીવિવ્યામઃ; યદિ ચ કલેશં સહામહે તર્હી તેન સાર્દી રાજત્વમપિ કરિષ્યામહે

XII યદિ વંય તમું અનજીકુર્મસ્તાર્હી સો ડસ્માનઘન્જીકરિષ્યતિ

XIII યદિ વંય ન વિશ્વાસમસત્ત્હિ સ વિશ્વાસ્યસિષ્ટિકત યત: સ્વમું અપહોતું ન શકનોતિ

XIV ત્વમેતાનિ સ્મારયન્ તે યથા નિષ્ફળં શ્રોતુણાં બ્રશજનક વાગ્યુદ્ધં ન કુર્યાતથા પ્રભો: સમક્ષ દુંઢ વિનીયાદિશા

XV અપરં તવ્મ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ સ્વં પરીક્ષિતમું અનિન્દ્નીયકર્મકારિણાજ્ઞ સત્યમતસ્ય વાક્યાનાં સદ્ગુણજને નિપુણાં દર્શિયિતું યતસ્વા

XVI કિન્તુપવિગ્રા અનર્થકક્ષા દૂરીકુળ યતસ્તદાલાભિન ઉત્તરોત્તરમું અધમ્રો વાર્દ્ધિષ્યન્તે,

XVII તેખાજ્ઞ વાક્યં ગલિતક્ષતવત્ ક્ષયવદ્ધક્ષો ભવિષ્યતિ તેથાં મધ્યે હુમિનાયઃ ફિલીતશ્રેતિનામાનૌ દ્વૌ જનૌ સત્યમતાદુદ્ધ બ્રષ્ટો જાતૌ,

XVIII મૃતાનાં પુનરાયિતિ વ્રતીતેતિ વદન્તૌ કેદ્ધાચ્છ્રદ્વ વિશ્વાસમ્ન ઉત્પાટયતશ્વા

XIX તથાપીશ્વરસ્ય ભિત્તિમૂલમું અચલં તિક્ષતિ તસ્તિંશ્યોયં લિપિ મુદ્રાઙ્કૃતા વિદ્યતો યથા, જાનાતિ પરમેશસ્તુ સ્વકીયાનું સર્વર્માનવાનું અપગાંછ્રદ્વ અધમ્રાયિય યઃ કશ્યિત પ્રીણામકૃત્તુ

XX કિન્તુ બુહનિકેતને કેવલ સુવર્ણમયાનિ રૌપ્યમયાણિ ચ ભાજાનાનિ વિદ્યાન્ત ઇતિ તર્હી કાષ્ઠમયાનિ મૃષ્ણમયાચ્યાપિ વિદ્યાન્તે તેખાજ્ઞ કિયાન્તિ સ્મારણાય કિયાન્તપમાનાય ચ ભવન્તિ

XXI અતો યદિ કશ્યિદ્વ એતાદ્શોભ્ય: સ્વં પરિજ્રોતિ તર્હી સ પાવિત્રં પ્રભો: કાર્યયોગં સર્વસત્કાયોપયુક્તાં સ્મારણાર્થક્ષો ભાજનાં ભવિષ્યતિ

XXII યૌવનાવસ્થાયા અલિબાસ્તવ્યા પરિત્યજ્યન્તાં ધર્મો વિશ્વાસઃ પ્રેમ યે ચ શુચિમનોભિઃ પ્રભુમું ઉદ્દિશ્ય પ્રાર્થનાં કુર્વતે તૈ: સાર્દીમું એક્ષયભાવશ્રેત્યેષુ ત્વયા યત્નો વિદ્યીયતાં

XXIII અપરં તવ્મ અનર્થકાનું અજ્ઞાનાંશ્ચ પ્રક્ષાન્ન વાગ્યુદ્ધોત્પાદકાન્ન જ્ઞાતવા દૂરીકુળા

XXIV યત: પ્રભો દર્સેન યુદ્ધમું અકર્તવ્યં કિન્તુ સવ્વાન્ન પ્રતિ શાન્તેન શિક્ષાદાનેશ્છુકેન સહિષ્ણુના ચ ભવિતવ્યં, વિપક્ષાચ્છ તેન નમૃત્વેન ચેતિતવ્યા:

XXV તથા કૃતે યદીશ્વર: સત્યમતસ્ય જ્ઞાનાર્થ તેભ્યો મન:પરિવર્તનરૂપં વર્ણ દ્યાતાદુઃ

XXVI તર્હી તે યેન શયતાનેન નિજાભિલાખસાધનાય ધૃતસત્ય જાલાત્ ચેતનાં પ્રાયોદ્વારં લબ્ધું શક્યન્તિ।

III

I ચરમદિનેષું કલેશજનકાઃ સમયા ઉપસ્થાસ્યન્તીતિ જાનીહિ

II યતસ્તાત્કાલિકા લોકા આત્મપ્રેમિણો ઽર્થપ્રેમિણ આત્મશ્લાધિનો ઽભિમાનિનો નિન્દકા: પ્રિતોરનાજ્ઞાગ્રાહિણાઃ કૃતદ્ધા અપવિત્રા:

III પ્રીતિવર્જિતા અસચ્યો મુખપવાણિનો ઽજિતેન્દ્રિયા: પ્રયાણા ભદ્રદ્વિષિણો

IV વિશ્વાસધાતકા દુઃસાહસિનો દર્ઘધાતા ઈશ્વરપ્રેમિણાઃ કિન્તુ સુખપ્રેમિણો

V ભક્તવેશાઃ કિન્તુસ્વીકૃતભક્તિગુણા ભવિષ્યન્તિ: એતાદૃશાનાં લોકાનાં સંમર્ગ્ય પરિત્યજા

VI યતો યે જનાઃ પ્રયજ્ઞન્ ગેહાન્ પ્રવિશન્તિ પાપૈ ભર્યગ્રસ્તા નાનાવિધાભિલાષીશ્રાલિતા યા: કામિન્યો

VII નિત્યં શિક્ષાન્તે કિન્તુ સત્યમતસ્ય તત્ત્વજ્ઞાનાં પ્રાપ્તું કદાચિત્ન ન શક્નુંવન્તિ તા દાસીવદ્વ વશીકૃત્વતે ચ તે તાદૃશા લોકાઃ

VIII યાન્નિ ર્યાન્બિશ્ય યથા મૂસમં પ્રતિ વિપક્ષત્વમું અકુરૂતાં તથૈવ ભષ્મનસો વિશ્વાસવિષયે ડગાહ્યાશ્વેતે લોકા અપિ સત્યમંત્ર પ્રતિ વિપક્ષતાં કુર્વન્તિ।

IX કિન્તુ તે બહુદૂરમું અગ્રસરા ન ભવિષ્યન્તિ યતસ્તયો મૂઢતા યદ્યત્ તદ્ધદ એતેષામપિ મૂઢતા સર્વદૃશ્યા ભવિષ્યતિ।

X મમોપદેશઃ: શિષ્ટતાભિપ્રાયો વિશ્વાસો ધર્યા પ્રેમ સહિષ્ણુતોપદ્રવઃ કલેશા

XI આનિતયભિયાચામ્ય ઇકનિયે લુસ્ત્રાયાજ્વ માં પ્રતિ યદ્યદ અધિત યાંશ્વોપદ્રવાન્ અહમ્ અસહે સર્વમેતત્ત્વ ત્વમ્ અવગતોડસિ કિન્તુ તત્ત્વસ્વત્ત: પ્રભુ મર્મભૂ ઉદ્ઘૃતવાન્

XII પરન્તુ યાવન્તો લોકાઃ પ્રીષ્ટેન થીશુનેશ્વરભક્તિમ્ આચરિતુમ્ ઇચ્છાન્તિ તેખાં સર્વોધામ્ ઉપદ્રવો ભવિષ્યતિ|

XIII અપરં પાપિષ્ઠાઃ ખલાશ્વ લોકા ભાયન્તો ભ્રમયન્તશ્વોત્તરોત્તરં દુષ્ટત્વેન વર્દ્ધિષ્ણન્તે|

XIV કિન્તુ ત્વં યદ્ય યદ્ય અશિક્ષથાઃ, યચ્ય ત્વયિ સમર્પિતમ્ અભૂત્ તસ્મિન્ અવતિષ્ઠ, યત: ક્રમાત્ શિક્ષાં પ્રાપોડસિ તદ્દ વેતિઃ;

XV યાનિ ય ધર્મશાસ્ત્રાણિ ખીષે થીશૌ વિશ્વાસેન પરિત્રાણપ્રાપ્તયે ત્વાં જ્ઞાનિનં કર્તુ શક્નુવન્તિ તાનિ ત્વં શૈશવકાલાદ્ અવગતોડસિ|

XVI તત્ત્વસર્વ શાસ્ત્રમ્ ઈશ્વરસ્યાત્મના દંતં શિક્ષાયૈ દોષબોધાય શોધનાય ધર્મવિનયાય ચ ફલયૂકં ભવતિ

XVII તેન ચેશ્વરસ્ય લોકો નિપુણાઃ સર્વસ્મૈ સત્કર્મણો સુસજ્જજશ્વ ભવતિ|

IV

I ઈશ્વરસ્ય ગોચરે પશ્ચ થીશુઃ પ્રીષ્ઠ: સ્વીયાગમનકાલે સ્વરાજીત્વેન જીવતાં મૃતાનાજ્વ લોકાનાં વિચારે કરિષ્યતિ તત્ત્વ ગોચરે ડહું ત્વામ્ ઈંડ દૃઢમ્ આજ્ઞાપાયામિ|

II ત્વં વાક્યં ધોષય કાલેડકાલે ચોત્સુકો ભવ પૂર્ણયા સહિષ્ણુત્યા શિક્ષાય ચ લોકાન્ પ્રબોધય ભર્ત્સય વિનયસ્વ ચા|

III યત એતાદૃશઃ સમય આચાતિ યસ્મિન્ લોકા યથાર્થમ્ ઉપદેશમ્ અસહ્યમાનાઃ કર્ણકાર્યાન્વિશિષ્ટા ભૂત્વા નિજાભિવાષાત્ શિક્ષાકાન્ સંગ્રહીણીન્તિ|

IV સત્યમતાચ્ય શ્રોત્રાણિ નિવાર્ય વિપથામિનો ભૂત્વોપાખ્યાનેષુ પ્રવર્તિષ્યન્તે;

V કિન્તુ ત્વં સર્વવિધયે પ્રબુદ્ધો ભવ દૃષ્ટબોગં સ્વીકૃતું સુસંવાદ્યારક્ષય કર્મ સાધય નિજપરિચયાં પૂણિત્વેન કરું ચા|

VI મમ પ્રાણાનામ્ ઉત્સર્ગો ભવતિ મમ પ્રસ્થાનકાલશ્રોપાતિષ્ઠતુ|

VII અહમ્ ઉત્તમયુદ્ધ ફુતવાન્ ગન્તવ્યમાર્ગસ્યાનાંત યાવદ્ ધાવિતવાન્ વિશ્વાસાજ્વ રક્ષિતવાન્|

VIII શેષં પુરુષમુકુરું મદર્થ રક્ષિતં તત્ત્વ તસ્મિન્ મહાદિને યથાર્થવિચારકેણ પ્રભુના મર્યાં દાયિષ્યતે ક્રવં મહ્યમ્ ઇઠિ નહિ કિન્તુ યાવન્તો લોકાસ્તસ્યાગમનમ્ આકારકન્તે તેભ્ય: સર્વોભ્યો ડપિ દાયિષ્યતે|

IX ત્વં ત્વર્યા મત્સમીપમ્ આગન્તું યતસ્વ,

X યતો દીમા ઐહીકસંસારમ્ ઈહમાનો માં પરિત્યજ્ય થિષલનીર્કીં ગતવાન્ તથા કીજી ગર્વાતિયાં ગતવાન્ તીતશ્ર દાલ્માતિયાં ગતવાન્|

XI કેવલો લૂકો મયા સાર્ધી વિદ્યતો ત્વં માર્ક સંજીનં ફુતવાચ્ય યત: સ પરિચયા મમોપકારી ભવિષ્યતિ,

XII તુપિકાહમ્ ઈફિષનગરં પ્રેષિતવાન્|

XIII યદ્ય આચ્છાદનવસ્ત્રં ત્રોયાનગરે કાર્પસ્ય સત્ત્રિધૌ મયા નિક્ષિપ્તં ત્વમાગમનસમયે તત્ત્વ પુસ્તકાનિ ચ વિશેષતશ્રમ્ગ્રાન્થાનુ આનાયા|

XIV કાંસ્યકાર: સિકિન્દ્રો મમ બહુનિષે ફુતવાન્ પ્રભુસ્તરસ્ય કર્મણાં સમુચ્ચિતફલં દદાતુ|

XV ત્વમપિ ત્વમાત્ સાવધાનાસ્તિષ્ઠ યત: સોડસ્માઈ વાક્યાનામ્ અતીવ વિપક્ષો જાતાઃ|

XVI મમ પ્રથમપ્રુત્સરસમયે કોડપિ મમ સહાયો નાભવત્ સર્વે માં પર્યાત્યજ્ઞન્ તાન્ પ્રતિ તત્ત્વ દોષસ્ય ગણનાં ન ભૂયાત્દ:

XVII કિન્તુ પ્રભુ મમ સહાયો ડભવત્ યથા ચ મયા ધોષણા સાધ્યેત ભિન્જાતીયાશ્વ સર્વે સુસંવાં શૂશ્યુસ્તથા મહિં શક્તિમ્ અદાત્ તો ડહું સિંહસ્ય મુખાદ્ ઉદ્ઘૃતઃ|

XVIII અપરં સર્વસ્માદ્ દુષ્કર્મત: પ્રભુ મર્મભૂ ઉદ્ઘારિષ્યતિ નિજરવળ્યારજ્યાનેતુ માં તારયિષ્યતિ ચ તત્ત્વ ધન્યવાદ: સદાકાલં ભૂયાતુ આમેનુ|

XIX ત્વં પ્રિજ્ઞામ્ આક્ષીલમ્ અનીષ્કિરસ્ય પરિજનાંશ્વ નમસ્કુરા|

XX ઈરાસ્તઃ: કરિથનગરે ડિષ્ટાન્ત નાફિમશ્ર પીડિતવાત્ મિલીતનગરે મયા વ્યહીયતા|

XXI ત્વં હેમન્તકાલાત્ પૂર્વમ્ આગન્તું યતસ્વા ઉબ્લાઃ પૂછિ લીનાઃ ક્રોટિયા સર્વે ભ્રતરશ્વ ત્વાં નમસ્કુર્વતો|

XXII પ્રભુ ર્થિશુ: ખ્રીષ્ટસ્તવાત્મના સહ ભૂયાતૃ યુધ્માસ્વનુગડો ભૂયાતૃ આમેનૃ

तीतं पत्रं

- I अनन्तज्ञवनस्याशातो जाताया ईश्वरभक्ते योग्यस्य सत्यमतस्य यत् तत्वज्ञानं यश्च विश्वास ईश्वरस्याभिरुचितलोके लभ्यते तदर्थं
- II यीशुप्रीष्टस्य प्रेरित ईश्वरस्य दासः पौलोऽहं साधारणविश्वासात् मम प्रकृतं धर्मपुत्रं तीतं प्रति विभमि
- III निष्कृप ईश्वर आदिकालात् पूर्वं तत् ज्ञवनं प्रतिशातवान् स्वनिरुपितसमये य धोषाणया तत् प्रकाशितवान्।
- IV मम ग्रातुरीश्वरस्याजाया य तस्य धोषाणं मयि समर्पितम् अभूत् अस्माकं तात ईश्वरः परित्राता प्रभु यीशुप्रीष्टश्च तुभ्यम् अनुग्रहं द्याम् शान्तिश्च वितरतु।
- V त्वं यद् असम्मूर्जकार्याणि सम्भूरेषे मर्दीयादेशाच्य प्रतिनगरं प्राचीनगणान् नियोजयेस्तदर्थमाहं त्वां कीत्युपदीपे स्थापितवा गतवान्।
- VI तस्माद् यो नरो ऽनिन्दित एकस्या योषितः स्वामी विश्वासिनाम् अपयस्यावाध्यत्वस्य वा दोषेणालिपतानाश्च सन्तानानां जनको भवित स एव योग्यः।
- VII यतो हेतोरश्वेषेश्वरस्य गृहाश्वेषेवानिन्दीयेन भवितव्यं तेन स्वेच्छायारिणा कोधिना पानासक्तेन प्रहारकेण लोभिना वा न भवितव्यं।
- VIII किन्त्वतिहिसेवकेन सल्लोकानुरागिणा विनीतेन न्यायेन धार्मिकेण जितेन्द्रियेण य भवितव्यं,
- IX उपदेशे य विश्वस्तं वाक्यं तेन धारितव्यं यतः स यद् यथार्थेनोपदेशेन लोकान् विनेतुं विघ्नकारिणाश्च निरतरान् कृतुं शक्नुयात् तद् आवश्यकं।
- X यतस्ते बहवो डवाध्या अनर्थकवाक्यवादिनः प्रवञ्चकाश्च सन्ति विशेषतश्छिन्नतव्यां मध्ये केचित् तादृशा लोकः सन्ति।
- XI तेषां वाग्रोध आवश्यको यतस्ते कुत्सितलाभस्याशयानुचितानि वाक्यानि शिक्षयन्तो निखिलपरिवाराणां सुमतिं नाशयन्ति।
- XII तेषां स्वदेशीय एको भविष्यद्वादी वयनभिद्मुक्तवान् यथा, कीतीयमानवाः सर्वे सदा कापत्यवादिनः। हिंसजन्तुसमानास्ते ललसाश्चोदभारतः॥
- XIII साक्षमेतत् तथ्यं, अतोऽे हेतोस्त्वं तान् गाढं भर्तस्य ते य यथा विश्वासे स्वस्था भवेयु
- XIV र्योहृदीयोपाध्यानेषु सत्यमतभषाणां मानवानाम् आजासु य मनांसि न निवेशयेयुस्तथादिश्च।
- XV शुशीरान् फृते सर्वाणिषेव शुशीरि भवन्ति किन्तु कलङ्कितानाम् अविश्वासिनाश्च फृते शुशीरि किमपि न भवति यतस्तेषां बुद्धयः संवेदाश्च कलङ्किताः सन्ति।
- XVI ईश्वरस्य ज्ञानं ते प्रतिज्ञानन्ति किन्तु कर्मभिस्तद् अनङ्गीकृत्वे यतस्ते गर्हिता अनाजाग्राहिणः सर्वप्रस्तर्माणश्चायोग्याः सन्ति।
- ## II
- I यथार्थस्योपदेशस्य वाक्यानि त्वया कथ्यन्तां।
- II विशेषतः प्राचीनलोका यथा प्रबुद्धा धीरा विनीता विश्वासे प्रेम्नि संहिष्णुतायाश्च स्वस्था भवेयुस्तद्वत्
- III प्राचीनयोवितोउपि यथा धर्मयोग्यम् आयारं कुर्यः परनिन्दका बहुमध्यपानस्य निधाश्च न भवेयुः
- IV किन्तु सुशिक्षाकारिण्यः सत्य ईश्वरस्य वाक्यं यत् न निन्देत तदर्थं पुवतीः सुशीलताम् अर्थतः पतिस्नेहम् अपत्यस्नेहं
- V विनीतिं शुचितव्यं गृहिणीत्वं सौजन्यं स्वामिनिधनश्चादिशेयुस्तथा त्वया कथ्यतां।
- VI तदृद् यूनोडपि विनीतये प्रबोधय।
- VII त्वश्च सर्वविषये स्वं सर्वत्मणां दृष्टान्तं दर्शय शिक्षायाश्चाविकृतत्वं धीरतां यथार्थं।
- VIII निर्दोषश्च वाक्यं प्रकाशय तेन विपक्षो युधाकम् अपवादस्य किमपि इष्टं न प्राप्य त्रपिष्यते।
- IX दासाश्च यत् स्वप्रभूनां निधाः सर्वविषये तुष्टिजनकाश्च भवेयुः प्रत्युतरं न कुर्यात्।

X કિમપિ નાપહરેયુઃ કિન્તુ પૂર્ણા સુવિશ્વસ્તતાં પ્રકાશયેયેરિતિ તાનું આદિશા યત એવમ્ભકરેણાસ્મક્ત
ગ્રાતુરીશ્વરસ્ય શિક્ષા સર્વવિષયે તે ભૂષિતવ્યા॥

XI યતો હેતોસ્ત્રાણાજનક ઈશ્વરસ્યાનુગ્રહઃ સર્વાનુ માનવાનું પ્રત્યુદ્દિતવાનું

XII સ ચાસ્માનું ઈંડ શિક્ષયતિ યદ્ય વયમું અધર્મ સાંસારિકાભિલાષાંશાનઙ્ગીકૃત્ય વિનીતત્વેન
ન્યાયેનેશ્વરભક્ત્યા ચેહલોકે આયુ ચર્પિયામઃ;

XIII પરમસુખસ્યાશમું અર્થતો ઇસ્માંક મહત ઈશ્વરસ્ય ત્રાણકર્તૃ ર્થીશુખ્રીષ્ટસ્ય પ્રભાવસ્યોદ્યં પ્રતીક્ષામહે

XIV યતઃ સ યથાસ્માનું સર્વસ્માદું અધર્માત્મ મોચયિત્વા નિજાધિકારરવંસું સત્કર્મસૂત્સુક્રમું એકેં પ્રજાતર્ગ
પાવયેતું તદર્થમું અસ્માંક ફૂટે આત્મદાનં ફૂતવાનું

XV એતાનિ ભાષસ્વ પૂર્ણસામર્થ્યન ચાદિશ પ્રબોધય ચ, કોડપિ ત્વાં નાવમન્યતાં॥

III

I તે યથા દેશાધ્યપાનાં શાસકાનાં નિધાન આજાગ્રાહિએશ્વ સર્વસ્મૈ સત્કર્મણે સુસજ્જજાશ્વ ભવેયુઃ

II કમપિ ન નિન્દેયું નિબ્રિરોધિનઃ ક્ષાન્તાશ્વ ભવેયુઃ સર્વાનું પ્રતિ ચ પૂર્ણું મૃહૃત્વં પ્રકાશયેયુશ્રેતિ તાનું આદિશા

III યતઃ પૂર્વ વયમપિ નિબ્યોધા અનાજાગ્રાહિણો ભ્રાન્તા નાનાભિલાષાણાં સુખાનાં દાસેયા
દૃષ્ટ્યેષ્યચારિણો ઘૃણિતાઃ પરસ્પરં દ્રેષ્ણશ્વાભવામઃ

IV કિન્તુવસ્માંક ગ્રાતુરીશ્વરસ્ય ચા દ્વા મત્ત્યાનાં પ્રતિ ચ ચા પ્રીતિસ્તસ્યાઃ પ્રાદુર્ભાવે જાતે

V વયમું આત્મકૃતેભ્યો ધર્મકર્મભ્યસ્તત્રાહિ કિન્તુ તસ્ય ફૂપાતઃ પુનર્જન્મરૂપેણ પ્રક્ષાલનેન પ્રવિત્રસ્યાત્મનો
નૂતનીકરણેન ચ તસ્માત્ પરિત્રાણાં પ્રાપ્તાઃ

VI સ ચાસ્માંક ત્રાત્રા ચીશુખ્રીષ્ણેનાસ્મદૃપતિ તમ આત્માનં પ્રચુરત્વેન વૃષ્ટવાનું

VII ઈતં વયં તસ્યાનુગ્રહેણ સપુણ્યેભૂય પ્રત્યાશયાનન્તળું વનસ્યાધિકારિણો જાતાઃ।

VIII વાક્યમેતદ્વા વિશ્વસનીયમું અતો હેતોરીશ્વરે ચે વિશ્વસિતવન્તત્તે યથા સત્કર્માણ્યનુનુષ્ઠેયુસ્તથા તાનું
દૃષ્ટ્યું આજાપયેતિ મમાભિમતાં તાન્યેવોત્તમાનિ માનવેણ્ય: ફૂલદાનિ ચ ભવતિનિ

IX મૃદેભ્યઃ પ્રશ્રવંશાવલિવિવાદેભ્યો વ્યવર્થાયા વિતણ્ણાભ્યશ્વ નિવર્ત્તસ્વ યતસ્તા નિજ્ઞલા અનર્થકાશ્વ
ભવતિનિ

X ચો જનો બિલિત્સુસ્તમું એકવારં દ્ર્ષ્વિવ્ય પ્રબોધ દૂરીકુળ,

XI યતસ્તાદૃષ્ટો જનો વિપથગામી પાપિષ્ઠ આમદોષકાશ્વ ભવતીતિ ત્વયા જ્ઞાયતાં॥

XII યદાહ્મું આર્તિમાં તુભિક્ષ વા તવ સમીપે પ્રેષયિષ્યામિ તદા ત્વ નીકપલૌ મમ સમીપમું આગાન્તું યતસ્વ
યતસ્તત્રેવાઈ શીતકાલં યાપયિતું મતિમું અકાર્ણી

XIII વ્યવસ્થાપકઃ સીના આપલુશ્યેતયો: કસ્યાચ્ચભાવો યત્ત ભવેતું તદર્થ તૌ યતનેન તવા વિસુજ્જ્યેતાં॥

XIV અપરમું અસ્મદીયલોકા યન્નિજ્ઞલા ન ભવેયુસ્તર્થ પ્રયોજનીયોપકારાયા સત્કર્માણ્યનુજ્ઞાતું શિક્ષન્તાં॥

XV મમ સર્જિનઃ સર્વે ત્વાં નમસ્કર્વતો ચે વિશ્વાસાદ અસ્માસુ પ્રીયન્તે તાનું નમસ્કરુણ; સર્વેષુ યુભાસ્વનુગ્રહો
ભૂયાત્તુ આમેન્નુ

ફિલોમોન પત્રં

- I ખ્રીષ્ટસ્ય થીશો બન્દિદાસ: પૌલસ્તીથિયનામા ભાતા ચ પ્રિયં સહકારિણાં ફિલીમોનાં
- II પ્રિયામું આપિયાં સહસેનામું આર્પિયાં ફિલીમોનસ્ય ગૃહે સ્થિતાં સમિતિઓ પ્રતિ પત્ર લિખતઃ|
- III અસ્માકું તાત ઈશ્વર: પ્રભુ ર્થીશુદ્ધીષ્ટશ્ચ યુષ્માન્ પ્રતિ શાન્તિમું અનુગ્રહજ્ઞ ક્રિયાસ્તાં|
- IV પ્રભું ચોશું પ્રતિ સવ્વાન્ પાવિત્રલોકાન્ પ્રતિ ચ તવ પ્રેમવિશ્વાસચો વૃત્તાન્ત નિશામ્યાહુ
- V પ્રાથનાસમયે તવ નામોર્યારથયું નિરન્તરં મનેશરં ઘનન્ વદામિ|
- VI અસ્માસું યદ્યત સૌજન્યં વિદ્યતે તત્ત્વ સર્વ ખીષે પોશું યત્ત્ પ્રતિ ભવતીતિ જ્ઞાનાય તવ વિશ્વાસમૂહિકા દાનશીલતા ચંતું સફુલા ભવેતું તદહુમું ઇશ્છામિ|
- VII હું ભાતઃ, ત્વયા પાવિત્રલોકાનાં પ્રાણ આપ્યાયિતા અભવનું એતસ્માતું તવ પ્રેમનાસ્માકું મહાન્ આનન્દ: સાન્ત્વના ચ જાતઃ|
- VIII ત્વયા યત્ત કર્તવ્યં તત્ત્વામું આજાપિયું યદ્યાયહું ખીષેનાતીવોત્સુકો ભવેયં તથાપિ વૃદ્ધ
- IX ઇદાનીં યીશુદ્ધીષ્ટસ્ય બન્દિદાસશ્રેવમભૂતો યઃ પૌલ: સોડહું ત્વાં વિનેતું વરં મન્યે|
- X અત: શૃઙ્ખલબદ્ધોડહું યમજન્યં તં મદીયતનયમું ઓનીષિમમું અધિ ત્વાં વિનયે|
- XI સ પૂર્વ્ય તવાનુપકારક આસીતું કિન્ત્વદાનીં તવ મમ ચોપકારી ભવતિ|
- XII તમેવાહું તવ સમીપે પ્રેષયામિ, અતો મદીયપ્રાણસ્વરૂપ: સ ત્વયાનુગ્રહ્યતાં|
- XIII સુસંવાદસ્ય કૃતે શૃઙ્ખલબદ્ધોડહું પરિચાલકિય તં સ્વસન્નિધૌ વર્તાયિતુમું એચંનું|
- XIV કિન્તુ તવ સૌજન્યં યદું બેન ન ભૂત્વા સ્વેચ્છાયા: ફંલ ભવેતું તદર્થ તવ સમતિ વિના કિમપિ કર્તવ્યં નામન્યે|
- XV કો જાનાતિ ક્ષણકાલાર્થી ત્વતસ્તસ્ય વિચ્છેદોડભવદું એતસ્યાયમું અભિપ્રાયો યત્ત ત્વમું અનન્તકાલાર્થી તં લપ્સ્યસે
- XVI પુન દર્શામિવ લપ્સ્યસે તત્ત્વાં કિન્તુ દાસાતું શ્રેષ્ઠ મમ પ્રિયં તવ ચ શારીરિકસમ્બન્ધાત્ત્ પ્રભુસમ્બન્ધાચ્ય તોડધિકું પ્રિયં ભાતરમિવ|
- XVII અતો હેઠો ર્થાં માં સહભાગિનાં જાનાસિ તહીં માસિવ તમનુગૃહાણા|
- XVIII તેન યદિ તવ કિમાયપરાદું તુભ્યં કિમપિ ધાર્થતે વા તહીં તત્ત્વ મમેતિ વિદિત્વા ગણાયા
- XIX અહું તત્ત્વ પરિશોદ્યામિ, એતત્ત્વ પૌલોડહું સ્વહસ્તેન લિખામિ, યતસ્ત્વં સ્વપ્રાણાન્ અપિ મત્તં ધારયસિ તદ્દું વક્તું નેચાભિ|
- XX ભો ભાતઃ, પ્રભો: કૃતે મમ વાઝ્છાં પૂર્ય ખીષ્ટસ્ય કૃતે મમ પ્રાણાન્ આયાયય
- XXI તવાજાગ્રાહિત્વે વિશ્વસ્ય મયા એતત્ત્વ લિખ્યતે મયા યદ્યુચ્યતે તતોડધિકું ત્વયા કારિષ્યત ઇતિ જાનામિ|
- XXII તત્કરણસમયે મદર્થમપિ વાસગૃહું ત્વયા સજળુકિયતાં યતો યુષ્માકું પ્રાર્થનાનાં ફલરૂપો વર ઈવાહું યુષ્મલબ્ધાં દાયિષે મમેતિ પ્રત્યાશા જાયતે|
- XXIII ખીષ્ટસ્ય થીશા: કૃતે મયા સહ બન્દિરિપાણા
- XXIV મમ સહકારિણો માર્ક આરિષાર્ખો દીમા લૂકશ્ય ત્વાં નમસ્કારં વેદયન્તિ|
- XXV અસ્માકું પ્રભો ર્થીશુદ્ધીષ્ટસ્યાનુગ્રહો યુષ્માકમું આત્મના સહ ભૂયાતું આમેના|

ઇબ્રિઅઃ પત્રં

- I પુરા ય ઈશ્વરો ભવિષ્યદ્વારાધિભિ: પિતુલોકેભ્યો નાનાસમયે નાનાપ્રકારં કથિતવાનું
- II સ એતસ્મિનું રેષકાલે નિજપુત્રેણાસ્મભ્યં કથિતવાનું સ તં પુત્રં સવ્યાધિકારિણું ફૂતવાનું તેનૈવ ચ સર્વજગન્નિ સૃષ્ટવાનું
- III સ પુત્રસરસ્ય પ્રભાવસ્ય પ્રતિબિભબસ્તસ્ય તત્ત્વસ્ય મૂર્તિશ્રાસ્તિ સ્વીયશક્તિવાક્યેન સર્વ ધતે ચ સ્વપ્રાણીરસમાંક પાપમાજર્જનં ફૂતવા ઊર્ધ્વસ્થાને મહામહિમનો દક્ષિણપાશ્રે સમુપવિષ્વવાનું
- IV દિવ્યદૂતગણાદ્ય યથા સ વિશિષ્ટાન્મો ડિધિકારી જાતસત્તા તેભ્યોડપિ શ્રેષ્ઠો જાતઃ|
- V યતો દૂતાનાં મધ્યે કદાચિદીશ્વરેણોં ક ઉક્તઃ? યથા, "મદીયતનયો ડસિ ત્વમ્ અદ્યૈવ જનિતો મયાં" પુનશ્ચ "અહું તત્સ્ય પિતા ભવિષ્યામિ સ ચ મમ પુત્રો ભવિષ્યતિ" |
- VI અપરં જગતિ સ્વકીયાદ્વિતીયપુત્રસ્ય પુનરાનયનકાલે તેનોકતં, યથા, "ઈશ્વરસ્ય સકલે દૂતૈરેખ એવ પ્રણાયતાં" |
- VII દૂતાનું અધિ તેનેદમું ઉક્તં, યથા, "સ કરોતિ નિજાનું દૂતાનું ગન્ધવાહસ્વતૃપકાનું વહિશિખાસ્વતૃપાંશ્ય કરોતિ નિજસેવકાનું" |
- VIII કિન્તુ પુત્રમુદ્દીશ્ય તેનોકતં, યથા, "હે ઈશ્વર સદા સ્થાયિ તવ સિંહાસનં ભવેતું યાથાર્થરસ્ય ભવેદદરો રાજદારુસ્ત્વાયીયકઃ"
- IX પુણે પ્રેમ કરોણિ તં કિઅાધમ્રમ્ અતીયસો તસ્માદ્ય ઈશસ્તે સ તે મિત્રગણાદપિ અધિકાહ્લાદતૈલેન સેચનં ફૂતવાનું તવાં" |
- X પુનશ્ચ, યથા, "હે પ્રભો પૃથિવીમૂલમ્ આદૌ સંસ્થાપિતં તવયાં તથા તબીયહસ્તેન ફૂતં ગગનમણ્ડલાં
- XI ઇમે વિનંક્ષયતસ્તવનું નિત્યમેવાવતિષ્ઠસે ઇદન્તુ સકલં વિશ્વં સંજરિષ્યતિ વસ્ત્રવતઃ||
- XII સઙ્ક્ષોચિતં તવયા તતુ વસ્ત્રવત્ત પરિવત્સ્યતો ત્વન્તુ નિત્યં સ એવાસી નિરન્તાસ્તવ વત્સરાઃ||
- XIII અપરં દૂતાનાં મધ્યે ક: કદાચિદીશ્વરેણોદમુક્તઃ? યથા, "તવારીનું પાદ્યોંત તે યાવત્ત્રણી કરોમ્યહં મમ દક્ષિણાદિભાગે તાવત્ત ત્વં સમુપવિશા॥"
- XIV ચે પરિત્રાણસ્યાધિકારિણો ભવિષ્યન્તિ તેણાં પરિચર્યાર્થ પ્રેષ્યમાણાઃ સેવનકારિણ આત્માનઃ કિ તે સર્વે દૂતા નહિ?
- II**
- I અતો વયં યદુ ભ્રમસોતસા નાપનીયામહે તર્દર્થમસ્માલિ ર્થદાદ અશ્રાવિ તસ્મિનું મનાંસિ નિધાતવ્યાનિ
- II યતો હેતો દૂતૈ: કથિતં વાક્યં યથમોધમ્ અભવદું યદિ ચ તલ્લજુનકારિણે તસ્યાગ્રાહકાય ચ સર્વસ્મૈ સમુચ્ચિતં દાઝમું અદીયત,
- III તર્દર્થમાલિસ્તાદ્શાં મહાપરિત્રાણમ્ અવજાય કથં રક્ષા પ્રાપ્યતે, યત્ત્રથમત: પ્રભુના પ્રોક્તાં તતોડસમાનું ચાવત્ત તત્સ્ય શ્રોતુલિ: સ્થિરીકૃતં,
- IV અપરં લક્ષણૈરદૂતકર્મભિ વિવિધશક્તિપ્રકાશેન નિજેચ્છાતાઃ પવિત્રસ્યાત્મનો વિભાગેન ચ યદુ ઈશ્વરેણ પ્રમાણીકૃતમું અભૂતું
- V વયં તુ યસ્ય ભાવિરાજ્યસ્ય કથાં કથયામઃ, તત્ત્તેનું દિવ્યદૂતાનામું અધીનીકૃતમિતિ નહિ
- VI કિન્તુ કુત્રાપિ કશ્ચિત્ત્ર્ય પ્રમાણમ્ ઈદ્ધાં દાતવાનું યથા, "કિં વસ્તુ માનવો યત્ત્રસ નિત્યં સંસ્મર્થતે તવયાં કિ વા માનવસન્તાનો યત્ત્રસ આલોચ્યતે તવયાં
- VII દિવ્યદૂતગણેભ્યઃ સ કિઓનિનુંનું: ફૂતસ્તવ્યાં તેજોગૌરવરુપેણ કિરીટેન વિભૂષિતઃ| સૃષ્ટાં યત્તે કરાભ્યાં સ તત્ત્રભૂતે નિયોજિતઃ|
- VIII ચરણાધશ્ય તસ્યૈવ તવયા સર્વ વશીકૃતાંનું " તેન સર્વ યસ્ય વશીકૃતાં તસ્યાવશીભૂતાં કિમપિ નાવશેષિતાં કિન્તુધૂનાપિ વય સવ્યાણિ તસ્ય વશીભૂતાંનિ ન પશ્યામઃ|

IX તથાપિ દિવ્યદૂતગણોભો ય: કિન્ધિન્-ન્યૂનીકૃતોડભવત્તં યોશું મૃત્યુભોગહેતોસ્તેજોગૌરવરૂપેણ કિરીટેન વિભૂષિતં પશ્યામઃ, યત ઈશ્વરસ્યાનુગ્રહાત્ સ સર્વોચ્ચાં ફૂતે મૃત્યુમ् અસ્વદાત્

X અપરઞ્ચ યસ્મૈ યેન ચ ફૂતસ્નં વસ્તુ સુંધે વિદ્યાતે બહુસન્તાનાનાં વિભવાયાનયનકાલે તેથાં પરિત્રાણાગ્રસરસ્ય દુઃખભોગેન સિદ્ધીકરણમપિ તસ્યોપયુક્તમ્ અભવતા!

XI યત: પાવક: પ્ર્યમાનાશ્ર સર્વે એકસ્માદૈવોત્પત્તા ભવન્તિ, ઇતિ હેતો: સ તાન્ ભાતૃત્નું વદિતું ન લજ્જાતો

XII તેન સ ઉક્તવાન્દું યથા, "ધોતથિષ્ઠામિ તે નામ ભાતૃણાં મધ્યતો મમા પરન્તુ સમિતે મધ્યે કરિષ્યે તે પ્રાંતસન્નાં" ॥

XIII પુનરપિ, યથા, "તસ્મિન્ વિશ્વસ્ય સ્થાતાંઃ" પુનરપિ, યથા, "પશ્યાહમ્ અપત્યાનિ ચ દત્તાનિ મધ્યમ્ ઈશ્વરાત્" ॥

XIV તેથામ્ અપત્યાનાં રધિરપલલવિશિષ્ટત્વાત્ સોડપિ તદ્ધત્તું તદ્ધિશિષ્ટોડભૂત્ તસ્યાભિપ્રાયોડયં યત્ સ મૃત્યુભવલાધિકારિણાં શયતાનાં મૃત્યુના બલભીનાં કુર્ચ્છાત્

XV ચે ચ મૃત્યુભાદ્ર યાવજ્જીવનાં દાસત્વસ્ય નિધાના આસન્ તાન્ ઉદ્ધારયેતુ

XVI સ દૂષાનામ્ ઉપકારી ન ભવતિ કિન્વિબાહીમો વંશસ્યોપકારી ભવતી।

XVII અતો હેતો: સ યથા કૃપાવાન્ પ્રજાનાં પાપશોધનાર્થુ ઈશ્વરોદેશ્યવિષયે વિશ્વાસ્યો મહાયાજકો ભવેત્ તદર્થી સર્વવિષયે સ્વભાવાન્સાં સદ્ગુણભવનાં તસ્યોચિતમ્ આસીતુ

XVIII યત: સ સ્વયં પરીક્ષાં ગત્વા યં દુઃખભોગમ્ અવગતસ્તેન પરીક્ષાકાન્તાન્ ઉપકર્તું શક્નોતિ

III

I હે સ્વર્ગીયસ્યાહ્નાસ્ય સહભાગિનાં: પવિત્રભાતરાં, અસ્માંક ધર્મપ્રતિક્ષાયા દૂતોડગ્રસરશ્ય યો યોશુસ્તમ્ આલોચદ્વાં

II મૂસા યદ્ધત્તું તસ્ય સર્વપરિવારમધ્યે વિશ્વાસ્ય આસીત્તું તદ્ધત્તું અયમપિ સ્વનિયોજકસ્ય સમીપે વિશ્વાસ્યો ભવતિ

III પરિવારાચ્ય યદ્ધત્તું તસ્યાપિયતુરધિકં ગૌરવં ભવતિ તદ્ધત્તું મૂસસોડયં બહુતરગૌરવસ્ય યોગ્યો ભવતિ।

IV એકેકસ્ય નિવેશનસ્ય પરિજનાનાં સ્થાપયિતા કશ્ચિદ્ વિદ્યાતે યશ્ર સર્વસ્થાપયિતા સ ઈશ્વર એવા

V મૂસાશ્ર વક્ષયમાણાનાં સાક્ષી ભૂત્ય ઈવ તસ્ય સર્વપરિજનમધ્યે વિશ્વાસ્યોડભવત્તુ કિન્તુ ખીષ્ટસ્ય પરિજનાનામધ્યક્ષ ઈવા

VI વયં તુ યદિ વિશ્વાસ્યોત્સાહું શ્લાઘનઅં શેષં યાવદ્ ધારયામસ્તહિં તસ્ય પરિજના ભવામઃ।

VII અતો હેતો: પવિત્રણાત્મના યદ્ધતું કથિતં, તદ્ધત્તું, "અથ યૂયં કથાં તસ્ય યદિ સંશ્રોતુમિષ્ઠથ

VIII તહીં પૂરા પરીક્ષાયા દિને પ્રાન્તરમધ્યથાઃ મદાજ્ઞાનિગૃહસ્થાને યુષ્માભિસ્તુ ફૂતં યથા તથા મા કુરુતેદાની કઠિનાનિ મનાસિ વઃ।

IX યુષ્માંક પિતરસ્તત્ર મતપરીક્ષામ્ અકૃવ્યતા કુર્વદ્ધિ મેંનુસન્ધાનાં તૈરદૃશ્યન્ત મટ્કિયાઃ ચ ત્વારિશત્સમા યાવત્તુ કુર્દ્વદ્વાન્તુ તદન્વયે।

X અવાદિષ્ટું ઈમે લોકા ભાતાન્તાન્તઃકરણાઃ સદા મામડીનાનિ વત્મનિ પરિજનન્તિ નો ઈમે।

XI ઇતિ હેતોરહું કોપાત્તું શાપથં કૃતવાનું ઈમાં પ્રેવેક્ષયતે જનેરેતૈ ન વિશ્રામસ્થાં મમા॥

XII હે ભાતરાં: સાવધાના ભવત, અમરેશ્વરાત્ નિવર્તકો યોડવિશ્વાસસ્તદ્વુક્તં દુષ્ટાન્તઃકરણાં યુષ્માંક કસ્યાપિ ન ભવત્તુ

XIII કિન્તુ યાવદ્ અદ્યાનામા સમયો વિદ્યાતે તાવદ્ યુષ્મનધ્યે કોડપિ પાપસ્ય વક્ષનયા યત્ કઠોરીકૃતો ન ભવેત્ તદર્થી પ્રતિદિનં પરસ્પરમ્ ઉપદિશતા

XIV યતો વયં ખીષ્ટસ્યાંશિનો જાતાઃ કિન્તુ પ્રથમવિશ્વાસસ્ય દૃઢત્વમ્ અસ્માલિઃ શેષં યાવદ્ અમોદં ધારયિતવયં

XV અથ યૂયં કથાં તસ્ય યદિ સંશ્રોતુમિષ્ઠથ, તદ્ધજાલદ્વન્સ્થાને યુષ્માભિસ્તુ ફૂતં યથા, તથા મા કુરુતેદાની કઠિનાનિ મનાસિ વ ઇતિ તેન યદ્ધકં,

XVI તદનુસારાદ્ યે શ્રુત્વા તસ્ય કથાં ન ગૃહીતવન્તસ્તે કે? કિ મૂસસા મિસરદેશાદ્ આગતાઃ સર્વે લોકા નહિ?

XVII કેવ્યો વા સ ચત્વારિંશદુર્ધાર્ણિ યાવદ્ અકૃધ્યત? પાં કુર્વતાં યેખાં કુણપાઃ પ્રાન્તરે ડપતનું કિ તેભ્યો નહિ?

XVIII પ્રવેક્ષયતે જનૈરેતૈ ન વિશ્રામસ્થલં મમેતિ શાપથ: કેખાં વિરુદ્ધ તેનાકારિ? કિમ્ અવિશ્વાસિનાં વિરુદ્ધ નહિ?

XIX અતસ્તે તત્ સ્થાનં પ્રવેષ્ટુમ્ અવિશ્વાસાત્ નાશકનુવનું ઇતિ વયં વીક્ષામાંદે

IV

I અપરં તદ્વિશ્રામપ્રાપ્તે: પ્રતિજ્ઞા યદિ તિષ્ઠતિ તર્હસ્માંક કશ્યિત ચેત્ તસ્યાઃ ફ્લેન વજ્ઞિતો ભવેત્ વયમું એતસ્માદ્ બિભીમિ:

II યતો ડસ્માંક સમીપે યદ્ધતું તદ્ધતું તેખાં સમીપેડપિ સુસંવાદ: પ્રચારિતો ડભવત્ કિન્તુ તૈ: શુંત વાક્યાં તાનું પ્રતિ નિઝલમ્ અભવત્તું યતસ્તે શ્રોતારો વિશ્વાસેન સાર્દું તજામિશ્રયનું

III તદ્ વિશ્રામસ્થલાં વિશ્વાસિભરસ્માભિ: પ્રવિશ્યતે યતસ્તેનોકંતં, "અહું કોપાત્ શાપથં ફૃતવાનું ઇમં, પ્રવેક્ષયતે જનૈરેતૈ ન વિશ્રામસ્થલં મમા" કિન્તુ તસ્ય કર્માર્ણિ જગત: સૃજિકાલાત્ સમાપ્તાનિ સન્તિ

IV યત: કસ્મિન્દ્યિતું સ્થાને સપ્તમં દિનમધિ તેનેદમ્ ઉકંતં, યથા, "ઈશ્વર: સપ્તમે દિને સ્વફૃતેભ્ય: સર્વકર્મભ્યો વિશ્વાસામ"

V કિન્તુવેસ્તિસ્મનું સ્થાને પુનસેનોચ્યતે, યથા, "પ્રવેક્ષયતે જનૈરેતૈ ન વિશ્રામસ્થલં મમા"

VI ફ્લલતસ્તતું સ્થાનું કેશ્યિતું પ્રવેક્ષયં કિન્તુ યે પુરા સુસંવાદં શુત્વન્તરસ્તેરવિશ્વાસાત્ તત્ પ્રવિષ્ટમું

VII ઇતિ હેતો: સ પુનરથાનમંક દિનન નિયુષ દીર્ઘકાળે ગતેડપિ પૂર્વોક્તાં વાયં દાયુદા કથયતિ, યથા, "અદ્ યૂયં કથાં તસ્ય યદિ સંશ્રોતુમિશ્છથ, તહીં મા કુરુલેદાનીં કઠિનાનિ મનાંસિ વાઃ" એ

VIII અપરં ધિલોશ્યો યદિ તાનું વયશ્રામધિષ્ઠતું તહીં તતઃ પરમ્ અપરસ્ય દિનસ્ય વાગ્ ઈશ્વરેણ નાકથયિષ્યતા

IX અત ઈશ્વરસ્ય પ્રજાભિ: કર્તવ્ય એકો વિશ્રામસ્તિષ્ઠતિ

X અપરમ્ ઈશ્વરો યદ્ધતું સ્વફૃતકર્મભ્યો વિશ્વાસામ તદ્ધતું તસ્ય વિશ્રામસ્થલાં પ્રવિષ્ટો જનોડપિ સ્વફૃતકર્મભ્યો વિશ્વાસ્તિ

XI અતો વયં તદ્ વિશ્રામસ્થલાં પ્રવેષ્ટું યતામહૈ, તદ્વિશ્વાસોદાહરણેન કોડપિ ન પતતું

XII ઈશ્વરસ્ય વાદોદર: પ્રભાવવિશ્િષ્ટ સર્વસ્માદું દ્વિધારખઙ્ગાદપિ તીક્ષણઃ, અપરં પ્રાણાત્મનો ગ્રન્થિમજલ્યોશ્ર પરિભેદાય વિછેદાકારી મનસશ્ સંક્લાનામું અભિપ્રેતાનાંશ્ વિચારકઃ

XIII અપરં યસ્ય સમીપે સ્વીયા સ્વીયા કથાસ્માભિ: કથયિતવ્યા તસ્યાગોચર: કોડપિ પ્રાણી નાસ્તિ તસ્ય દૃષ્ટૌ સર્વેમેવાનાવૃત્તં પ્રકાશિતાસ્તો

XIV અપરં ય ઉચ્ચયતાં સર્વાં પ્રવિષ્ટ એતાદ્શા એકો વ્યક્તિરથત ઈશ્વરસ્ય પુત્રો યીશુરસ્માંક મહાયાજકોડસ્તિ, અતો હેતો વ્યં ધર્મપત્રિજાં દૃઢું આલમ્બામાંદે

XV અસમાંક ચો મહાયાજકો ડસ્તિ સોડસ્માંક દુઃખેનું ભવિતુમ્ અશક્તો નહિ કિન્તુ પાં વિના સર્વવિષ્યાદે વયમિવ પરીક્ષિતિ:

XVI અતએવ કૃપાં ગ્રહીતું પ્રયોજનીયોપકારાર્થમ્ અનુગ્રહ પ્રાપ્તું વયમ્ ઉત્સાહનાનુગ્રહસિંહાસનસ્ય સમીપં યામઃ

V

I યઃ કશ્યિતું મહાયાજકો ભવતિ સ માનવાનાં મધ્યાત્ નીતઃ સનું માનવાનાં ફૃત ઈશ્વરોદેશ્યવિષ્યેદર્થત ઉપહારાણાં પાપાર્થકબલીનાંશ્ દાન નિયુજ્યતે

II સ ચાજ્ઞાનાં ભ્રાન્તાનાંશ્ લોકાનાં દુઃખેન દુઃખો ભવિતું શકનોતિ, યતો હેતો: સ સ્વયમપિ દૌર્ઘટ્યવેણિતો ભવતિ

III એતસ્માત્ કારણાચ્ય યદ્ધતું લોકાનાં ફૃતે તદ્ધદ્ આત્મકૃતેડપિ પાપાર્થકબલિદાનં તેન કર્તવ્યં

IV સ ઘોચ્યાપદ: સ્વેચ્છાતઃ કેનાપિ ન ગૃહ્યાતે કિન્તુ હારોણ ઈવ ય ઈશ્વરેણાહૃયતે તેનૈવ ગૃહ્યાતે

V એવમુક્તારેણ ખીષોડપિ મહાયાજકત્વં ગ્રહીતું સ્વીયગૌરવં સ્વરં ન ફૃતવાનું કિન્તુ "મદીયતનયોડસિ ત્વમ્ અદૈવ જનિતો મયેતિ" વાય યતસ્તે ભાવિતવાનું સ એવ તસ્ય ગૌરવં ફૃતવાનું

- VI** તદ્ગદ અન્યગીતેડપીદમુક્તં, ત્વં મલ્કીધેદક: શ્રેણ્યાં યાજકોડસિ સદાતનઃ|
- VII** સ ચ દેહવાસકાલે બહુકન્દનેનાશ્રૂપાતેન ચ મૃત્યુત ઉદ્ઘરણે સમર્થસ્ય પિતુ: સમીપે પુન: પુનર્વિનિતિ પ્રથનાઓ કૃત્વા તદ્હલરપણી શફ્ફાતો રક્ષણી પ્રાય્ય
- VIII** યદ્યપિ પુરોડભવત્તુ તથાપિ યૈરકલિશશ્યત તૈરાજાગ્રહણમ્ય અશિક્ષતા|
- IX** ઇતંસિદ્ધીભૂય નિજાજ્ઞાગ્રહણાં સર્વેષામ્ય અનન્તપરિત્રાણસ્ય કારણસ્વરૂપો ડભવતુ|
- X** તમસાતું સ મલ્કીધેદક: શ્રેણીભૂકતો મહાયાજક ઈશ્વરેણાય્યાતઃ|
- XI** તમધ્યસમાંક બહુકથા: કથયિતયા: કિન્તુ તા: સ્તબ્ધકર્ત્વી રૂખ્માલિ દુગ્ધિયાઃ|
- XII** યતો યું યદ્યપિ સમયસ્ય દીર્ઘત્વાતું શિક્ષકા ભવિતુમ્ય અશક્યત તથાપીશ્વરસ્ય વાક્યાનાં ચા પ્રથમા વણીમાલા તમધ્ય શિક્ષાપ્રાપ્તિ રૂખ્માંક પુનરાવશ્યક ભવતિ, તથા કઠિનદ્રવ્યે નહિ કિન્તુ દુઃખે યુખાંક પ્રોજેનમ્ય આસ્તે|
- XIII** યો દુઃખપાયી સ શિશુરેવેતિકારણાત્તુ ધર્મવાક્યે તત્પરો નાસ્તિ|
- XIV** કિન્તુ સદસદ્ધ્યારે યેષાં ચેતાંસિ વ્યવહારેણ શિક્ષિતાનિ તાદૃશાનાં સિદ્ધલોકાનાં કઠોરદવ્યેષુ પ્રોજેનમસ્તિ|

VI

- I વયં મૃતજનકર્મભ્યો મન:પરાવર્તનમ્ય ઈશ્વરે વિશ્વાસો મજજનશિક્ષણાં હસ્તાર્પણાં મૃતવોકાનામ્ય ઉત્થાનમ્ય
- II અનન્તકાલસ્થાયિવિચારાજા ચૈતૈ: પુનર્ભિત્તિમૂલં ન સ્થાપયન્ત: પ્રીણવિષયકું પ્રથમોપદેશાં પશ્વાત્કૃત્ય સિદ્ધી યાવદું અગ્રસરા ભવામા|
- III ઈશ્વરસ્યાનુમત્યા ચ તદ્દું અસ્માલિ: કારિષ્યતે|
- IV ચ એકકૃત્વો દીનિમયા ભૂત્વા સ્વર્ગીયવરસમ્ય આસ્વદિતવન્તન: પવિત્રસ્યાત્મનોડશિનો જાતા
- V ઈશ્વરસ્ય સુવાક્યં ભાવિકાલસ્ય શક્તિઓસ્વદિતવન્તશ્રી તે ભાજ્વા યદિ
- VI સ્વમનોભિરીશ્વરસ્ય પુંન: કુશો ધન્તિ લજજાસ્પદ કુર્વતે ચ તર્હિ મન:પરાવર્તનાય પુનસ્તાન્ય નવીનીકર્તૃ કોડપિ ન શક્નોતિ|
- VII યતો ચા ભૂમિઃ સ્વોપરિ ભૂય: પતિતં વૃષ્ટિ પિવતી તફ્લાધિકારિણાં નિમિત્તમ્ય ઈષ્ટાનિ શકાદીચ્યુત્પાદ્યતિ સા ઈશ્વરાદું આશિષ પ્રાપ્તા|
- VIII કિન્તુ ચા ભૂમિ ગોક્ષુરકણ્ટકવૃશાન્ન ઉત્પાદ્યતિ સા ન ચ્રાહ્ય શાપાર્હી ચ શેષે તસ્યા દાહો ભવિષ્યતિ
- IX હે પ્રિયતમાઃ, યદ્યપિ વયમ્ય એતાદૃશાં વાક્યં ભાષામહે તથાપિ યું તત ઉત્કૃષ્ટા: પરિત્રાણપથસ્ય પથકાશ્ચાધ ઇતિ વિશ્વસામઃ|
- X યતો યુખ્માલિ: પવિત્રલોકાનાં ચ ઉપકારો ડકારિ ક્રિયતે ચ તેનેશ્વરસ્ય નામ્ને પ્રકાશિતં પ્રેમ શ્રમશ્ર વિસર્મતુમ્ય ઈશ્વરોઽન્યાયકારી ન ભવતિ|
- XI અપરં યુખ્માકુમ્ય એકેકો જનો યતુ પ્રત્યાશાપૂરણાર્થ શેષં યાવત્ત તમેવ યતં પ્રકાશયેદિત્યભ્મ ઈષ્ટાભિ
- XII અત: શિથિલા ન ભવત કિન્તુ યે વિશ્વાસેન સહિષ્ણુત્યા ચ પ્રતિજ્ઞાનાં ફ્લાધિકારિણો જાતાસેષામ્ય અનુગામિનો ભવતિ|
- XIII ઈશ્વરો યદા ઈબ્લાહીમે પ્રત્યજનાત્ત તદા શ્રેષ્ઠસ્ય કસ્યાય્પરસ્ય નામ્ના શપથં કર્તૃ નાશકારોત્ત અતો હેતો: સ્વનામ્ના શપથં કૃત્વા નેનોકર્તં યથા,
- XIV "સત્યમ્ય અહું ત્વામ્ય આશિષ ગદિષ્યામિ તવાન્વયં વર્દ્ધયિષ્યામિ ચા "
- XV અનેન પ્રકારેણ સ સહિષ્ણુત્ાં વિધાય તસ્યા: પ્રત્યાશાયા: ફલં લબ્ધવાનુ
- XVI અથ માનવાઃ શ્રેષ્ઠસ્ય કસ્યયિત નામ્ના શપન્તે, શપથશ્રુ પ્રમાણાર્થ તેષાં સર્વવિવાદાન્તકો ભવતિ|
- XVII ઈત્યસ્મિન્ન ઈશ્વર: પ્રતિજ્ઞાયા: ફ્લાધિકારિણો: સ્વીયમન્ત્રણાયા અમોધતાં બાહુલ્યો દશયિતુમિષ્યન્ન શપથેન સ્વપ્રતિસ્થાં સ્થિરીકૃતવાનુ|
- XVIII અતઅનેવ યસ્મિન્ અનૃતકથનમ્ય ઈશ્વરસ્ય ન સાધણું તાદૃશેનાચલેન વિષયદ્વયેન સમુખુસ્થરકાસ્થલસ્ય પ્રાપ્તયે પલાયિતાનામ્ય અસ્માંક સુદૃઢા સાન્ત્વના જાગ્રતો|
- XIX સા પ્રત્યાશાસ્માંક મનોનૌકાયા અચ્યાલો લઙ્જરો ભૂવા વિછેદકવસ્ત્રસ્યાભ્યન્તરે પ્રવિષ્ટા|

xx त्रैवास्माक्म् अग्रसरो यीशुः प्रविश्य मल्कीषेदकः श्रेष्ठां नित्यस्थायी याजकोडभवत्।

VII

I शालमस्य राजा सर्वोपरिस्थस्येश्वरस्य याजकश्च सन् यो नृपतीनां मारणात् प्रत्यागतम् इब्राहीमं साक्षात्कृत्याशिषं गहितवान्।

II यस्मै येबाहीम् सर्वद्रव्याणां दशमांशं दत्तवान् स मल्कीषेदक् स्वनाभ्नोडर्थेन प्रथमतो धर्मराजः पश्चात् शालमस्य राजार्थतः शान्तिराजो भवति।

III अपरं तस्य पिता माता वंशस्य निर॑य आयुष आरम्भो ज्ञवनस्य शेषश्वैतेषाम् अभावो भवति, इत्यं स ईश्वरपुत्रस्य सदृशीकृतः, स त्वन्नकालं यावद् याजकस्तिष्ठति।

IV अतअेवास्माकं पूर्वपुरुष इब्राहीम् यस्मै लुठितद्रव्याणां दशमांशं दत्तवान् स कीदृक् महान् तद् आलोचयत।

V याजकत्वप्राप्ता लेवे: सन्ताना व्यवस्थानुसारेण लोकेभ्योऽर्थत इब्राहीमो जातेभ्यः स्वीयभातृभ्यो दशमांशशार्हणस्यादेषां लब्धवन्तः।

VI किन्तवसौ यद्यपि तेषां वंशात् नोत्पन्नस्तथापीब्राहीमो दशमांशं गृहीतवान् प्रतिकारिणाम् अधिकारिणाम् आशिषं गहितवान्श्च।

VII अपरं यः श्रेयान् स क्षुद्रतरायाशिषं ददातीत्यत्र कोडपि सन्देहो नास्ति।

VIII अपरम् इदानीं ये दशमांशं गृह्णन्ति ते मृत्योरघीना मानवाः किन्तु तदानीं यो गृहीतवान् स ज्ञवतीतिप्रमाणप्राप्ताः।

IX अपरं दशमांशशार्हणी लेविरपीब्राहीमद्वारा दशमांशं दत्तवान् एतदपि कथयितुं शक्यते।

X यतो यदा मल्कीषेदक् तस्य पितरं साक्षात् कृतवान् तदानीं स लेविः पितुरुरस्यासीत्।

XI अपरं यस्य सम्बन्धे लोका व्यवस्थां लब्धवन्नस्तेन लेवीयायाजकवर्गेण यदि सिद्धिः समभविष्यत् तर्हि हारोणस्य श्रेष्ठां मध्याद् याजकं न निरुप्येश्वरेण मल्कीषेदकः श्रेष्ठां मध्याद् अपरस्यैकस्य याजकस्योत्पापनं कुत आवश्यकम् अभविष्यत्?

XII यतो याजकवर्गस्य विनिमयेन सुतरां व्यवस्थाया अपि विनिमयो जायते।

XIII अपरञ्च तद् वाक्यं यस्योदेशं सोडपरेण वंशेन संयुक्ताऽस्ति तस्य वंशस्य य कोडपि कदापि वेदाः कर्म न फूतवान्।

XIV वस्तुतस्तु यं वंशमधि मूसा याजकत्वस्यैकां कथामपि न कथितवान् तस्मिन् यिहूदावंशेऽस्माकं प्रभु र्जन्म गृहीतवान् इति सुस्पष्टं।

XV तस्य स्पष्टतरम् अपरं प्रमाणमिदं यत् मल्कीषेदकः सादृश्यवतापरेण तादृशेन याजकेनोदेतव्यं,

XVI यस्य निरुपणं शरीरसम्बन्धीयविधियुक्ताया व्यवस्थाया न भवति किन्त्वक्षयज्ञवन्युक्ताया शक्त्या भवति।

XVII यत ईश्वर इदं साक्ष्यं दत्तवान् यथा, "त्वं मकलीषेदकः श्रेष्ठां याजकोडसि सदातनः।"

XVIII अनेनाग्रवर्तिनो विदे दुर्ब्बलताया निष्फलतायाश्च डेतोरर्थतो व्यवस्थया किमपि सिद्धं न जातमितिहेतोस्तस्य लोपो भवति।

XIX यथा य वयम् ईश्वरस्य निकटवर्तिनो भवाम अतेदृशी श्रेष्ठप्रत्याशा संस्थाप्यते।

XX अपरं यीशुः शपथं विना न नियुक्तस्तस्मादपि स श्रेष्ठनियमस्य मध्यस्थो जातः।

XXI यतस्ते शपथं विना याजका जाताः किन्तवसौ शपथेन जातः यतः स इदमुक्ताः, यथा,

XXII "परमेश इदं शेषे न य तस्मान्निवत्स्यते। त्वं मल्कीषेदकः श्रेष्ठां याजकोडसि सदातनः।"

XXIII ते य बहवो याजका अभवन् यतस्ते मृत्युना नित्यस्थापितवात् निवारिताः,

XXIV किन्त्वसावनन्तकालं यावत् तिष्ठति तस्मात् तस्य याजकत्वं न परिवर्तनीयं।

XXV ततो हेतो ये मानवास्तेनेश्वरस्य सन्निधिं गच्छन्ति तान् स शेषं यावत् परित्रातुं शक्नोति यतस्तेषां कृते प्रार्थनां कर्तुं स सततं ज्ञवति।

XXVI अपरम् अस्माकं तादृशमहायायाजकस्य प्रयोजनमासीद् यः पवित्रो इहिंसको निष्कलङ्कः पापिभ्यो अिन्नः स्वगांदिष्युर्योक्तश्च स्यात्।

XXVII અપરે મહાયાજકાનાં યથા તથા તસ્ય પ્રતિદિનં પ્રથમં સ્વપાપાનાં કૃતે તત્ત: પરે લોકાનાં પાપાનાં કૃતે બલિદાનસ્ય પ્રયોજનં નાસ્તિ યત્ત આત્મબલિદાનં કૃત્વા તદ્દ એકકૃત્વસ્તેન સમ્પાદિતં

XXVIII યતો વ્યવસ્થયા યે મહાયાજકા નિરૂપણને તે દૌર્ઘટ્યલ્યુકુતા માનવા: કિન્તુ વ્યવસ્થાત: પરે શપથયુક્તેન વાક્યેન યો મહાયાજકો નિરૂપિત: સો ડનન્તકાલાર્થ સિદ્ધ: પુત્ર એવા

VIII

I કથ્યમાનાનાં વાક્યાનાં સારોડયમ્ અસ્માકમ્ એતાદૃશા એકો મહાયાજકોડસ્તિ ય: સ્વર્ગો મહામહિમન: સિંહાસનસ્ય દક્ષિણપાશ્વો સમુપવિષ્વવન્.

II પરચ દૂષ્યં ન મનુજો: કિન્તુશ્વરેણ સ્થાપિતં તસ્ય સત્યદૂષ્યસ્ય પવિત્રવસ્તૂનાં સેવક: સ ભવતિ।

III યતો એકૈકો મહાયાજકો નૈવેદ્યાનાં બલીનાં દાને નિયુજ્યતે, અતો હેતોરેતસ્યાપિ કિઞ્ચિદ્દ ઉત્સર્જનીયં વિદ્યત ઇત્યાવશ્યકં।

IV કિન્તુ સ યાદિ પૃથ્વીયામ્ અસ્થાસ્યત્ તર્હિ યાજકો નાભવિષ્યત્ યતો યે વ્યવસ્થાનુસારાત્ નૈવેદ્યાનિ દદત્યેતાદૃશા યાજકા વિદ્યાન્તે।

V તે તુ સ્વર્ગીયવસ્તુનાં દૃષ્ટાન્તેન છાયયા ચ સેવામનુનિષ્ઠન્તિ યતો મૂસસિ દૂષ્યં સાધયિતુમ્ ઉદ્યતે સતીશ્વરરસ્તાદેવ તમાદિષ્ટવાન્ ફ્લલત: સ તમુકતવાન્ યથા, "અવધેહિ નિરો ત્વાં યદ્યનિદશનાં દર્શિતાં તદ્દત્ સર્વાણિ ત્વયા કિયન્તાં."

VI કિન્ત્વદાનીમ્ અસ્તો તસ્માત્ શ્રેષ્ઠ સેવકપદં પ્રાપ્તવાન્ યત: સ શ્રેષ્ઠપ્રતિજ્ઞાભિ: સ્થાપિતસ્ય શ્રેષ્ઠનિયમસ્ય મધ્યસ્પેદભવત્।

VII સ પ્રથમો નિયમો યાદિ નિર્દોષોઽભવિષ્યત તર્હિ દ્વિતીયસ્ય નિયમસ્ય કિમપિ પ્રયોજનાં નાભવિષ્યત્।

VIII કિન્તુ સ દીખમારોપયન્ તેલ્યા: કથ્યયતિ, યથા, "પરમેશ્વર ઇં ભાષતે પશ્ય યસ્મિન્ સમ્પેદહમ્ ઇશ્યાયેલવંશન યિહૂદાવંશેન ચ સાર્દ્મું એકં નવીનિ નિયમં સ્થિરીકરિષ્યાયોતાદૃશા: સમય આયાતિ।

IX પરમેશ્વરોપરમપિ કથ્યયતિ તેખાં પૂર્વપુરુષાણાં મિસરદેશાદ્ આનન્યાનાર્થ યસ્મિન્ દિનેડહં તેખાં કરું દૃત્વા તૈ: સહ નિયમં સ્થિરીકૃતવાન્ તદ્વિનસ્ય નિયમાનુસારેણ નહિ યતસ્તૈ ર્મમ નિયમે લાઙ્જીતેડહં તાન્ પ્રતિ યિન્તાં નાકરવં।

X કિન્તુ પરમેશ્વર: કથ્યયતિ તદ્વિનાત્ પરમહં ઇશાયેલવંશીયૈ: સાર્દ્મું ઇમં નિયમં સ્થિરીકરિષ્યાભિ, તેખાં ચિત્તે ર્મમ વિદ્યાં સ્થાપયિષ્યાભિ તેખાં હૃત્પત્રે ચ તાન્ લેભિષ્યાભિ, અપરમહં તેખામ્ ઇશ્વરો ભવિષ્યાભિ તે ચ મમ લોકા ભવિષ્યાન્તિ।

XI અપરે તં પરમેશ્વરં જાનીહીતિવાક્યેન તેખામેંકો જનઃ સ્વં સ્વં સમીપવાસિનાં ભાતરાં પુન ન શિક્ષયાન્તિ યત આશ્કૃદ્રાત્ મહાનાં યાવત સર્વો માં જ્ઞાસ્યાન્તિ।

XII યતો હેતોરં તેખામ્ અધર્માન્ ક્ષમિષ્યે તેખાં પાપાંયપરાધાંશ્ર પુનઃ કદાપિ ન સ્મરિષ્યાભિ।

XIII અનેન તં નિયમં નૂતનં ગદિત્વા સ પ્રથમં નિયમં પુરાતનીકૃતવાન્; યચ્ચ પુરાતનં જીર્ણાં જાતં તસ્ય લોપો નિકટો ઇભવત્।

IX

I સ પ્રથમો નિયમ આરાધનાયા વિવિધરીતિભિરૈહિકપવિત્રસ્થાનેન ચ વિશિષ્ટ આસીતુ

II યતો દૂષ્યમેંકે નિરમીયત તસ્ય પ્રથમકોષ્ટસ્ય નામ પવિત્રસ્થાનમિત્યાસીત્ તત્ તીપવૃક્ષો ભોજનાસં દશ્નીયપૂપાનાં શ્રેણી ચારીસીતુ

III તત્પશ્યાદ્ દ્વિતીયાયાસ્તિરાજ્યકશિરિષ્યા અભ્યન્તરે ડતિપવિત્રસ્થાનમિતિનામકં કોષ્ટમાસીત્,

IV તત્ ચ સુવર્ણમયો ધૂપાધાર: પરિત: સુવર્ણમિહિતા નિયમમસ્તૂપા ચાસીત્ તન્મધે માન્યાયા: સુવર્ણધટો હારોણસ્ય મઝરિતદાસકિસીતો નિયમપ્રસ્તરા,

V તદ્વૃપરિ ચ કરાણાસને છાયાકારિણૌ તેજોમયૌ કિરુબાવાસ્તામ્, એતેખાં વિશેષવૃત્તાન્તકથનાય નાયં સમયઃ।

VI એતેખીદ્દું નિર્મિતેખું યાજકા ઈશ્વરર્સેવામ્ અનુનિષ્ઠનતો દૂષ્યસ્ય પ્રથમકોષ્ઠ નિતં પ્રવિશન્તિ।

VII કિન્તુ દ્વિતીયં કોઈ પ્રતિવર્ષમ્ એકકૃત્વ એકાદીના મહાયાજકેન પ્રવિશ્યતે કિન્ત્વાત્મનિમિત્તં લોકાનામ્ અજ્ઞાનકૃતપાપાનાં નિમિત્તમ્ ઉત્સર્જનીયં રૂધિરમ્ અનાદાય તેન ન પ્રવિશ્યતો।

VIII ઇત્યનેન પવિત્ર આત્મા યત્ક્ષાપયતિ તદિંદ તત્પ્રથમં દૂધ્યં યાવત્ તિષ્ઠતિ તાવત્ મહાપવિત્રસ્થાનગામી પન્થા અપ્રકાશિતસ્તિષ્ઠિતિ

IX તચ્ય દૂધ્યં વર્તમાનસમયસ્ય દૃષ્ટાન્તઃ, યતો હેતો: સામ્રાતં સંશોધનકાલં યાવદ્ યન્ત્રિષ્પિતં તદ્દનુસારાત્ સેવાકારણો માનસિકસિદ્ધિકરણોડસમર્થાભિ:

X કેવલ ખાદ્યપેણેષુ વિવિધમજ્જનેષુ ચ શારીરિકરીતિભિ રૂક્તાનિ નૈવેદ્યાનિ બલિદાનાનિ ચ ભવન્તિ

XI અપરં ભાવિમ્ભુલાનાં મહાયાજક: ખ્રીએ ઉપસ્થાયાહતસનિર્મિતેનાર્થત એતત્સૃષ્ટે બૃહિભૂતેન શ્રેષ્ઠન સિદ્ધેન ચ દૂધ્યોણ ગત્વા

XII છાગાનાં ગોવત્સાનાં વા રઘિરમ્ અનાદાય સ્વીયરુધિરમ્ આદાયેકૃત્વ એવ મહાપવિત્રસ્થાન પ્રવિશ્યાનન્તકાલિકાં મુક્તિં પ્રાતિવાનું

XIII વૃષણાગાનાં રઘિરેણ ગવીધભસ્મન: પ્રક્ષેપેણ ચ યદ્યશુચિલોકા: શારીરિશુચિત્વાય પૂયન્તે,

XIV તહીં કિ મન્યાદે યે: સદાતનેનાત્મના નિષ્કલ્પલિમિવું સ્વમેવેશ્વરાય દત્તવાન્નું તસ્ય ખ્રીએસ્ય રઘિરેણ પુષ્માં મનાંસ્યમેશ્વરસ્ય સેવાયે કિ મૃત્યુજનક્ષય: કર્માદ્યો ન પવિત્રીકારિષ્યન્તે?

XV સ નૂતનનિયમસ્ય મધ્યસ્થોડભવત્ તસ્યાભિપ્રાયોડયં યત્ત પ્રથમનિયમલફ્ઝનરૂપાપેભ્યો મૃત્યુના મુક્તાં જાતાયામ્ આહૃતલોકા અનન્તકાલીયસમ્પદ: પ્રતિજ્ઞાફ્લં લભેસનું

XVI યત્ર નિયમો ભવતિ તત્ નિયમસાધકસ્ય બલે મૃત્યુના ભવિતવ્યં

XVII યતો હતેન બલિના નિયમ: સ્થિરીભવતિ કિન્તુ નિયમસાધકો બલિ ર્યાવત્ જીવતિ તાવત્ નિયમો નિરર્થકસ્તિષ્ઠિતાં

XVIII તસ્માત્ સ પૂર્વનિયમોડપિ રઘિરપાતં વિના ન સાધિતાં

XIX ફુલતઃ સર્વલોકાન પ્રતિ વ્યવસ્થાનુસારેણ સર્વા આજાઃ કથચિત્વા મૂસા જલેન સિન્ધૂરવાંલોમના એષોવત્સેન ચ સાર્દ્દ ગોવત્સાનાં છાગાનાશ્ર રઘિરેણ ગૃહીત્વા ગ્રન્થે સર્વલોકેષુ ચ પ્રક્ષિપ્ય બભાષે,

XX પુષ્માનું અધીશ્વરો ચં નિયમં નિરૂપિતવાનું તસ્ય રઘિરમેતત્તુ

XXI તદ્ભત્ત સ દૂધ્યેડપિ સેવાર્થીક્ષુ સર્વપાણેષુ ચ રઘિરે પ્રક્ષિપ્તવાનું

XXII અપરં વ્યવસ્થાનુસારેણ પ્રાયશઃ: સર્વાણિ રઘિરેણ પરિષ્કાર્યતે રઘિરપાતં વિના પાપમોચનાં ન ભવતિ ચા

XXIII અપરં યાનિ સર્વાંયવસ્તૂનાં દૃષ્ટાન્તાસ્તેષામ્ એતૈ: પાવનમ્ આવશ્યકમ્ આસીત્ કિન્તુ સાક્ષાત્ સર્વાંયવસ્તૂનું એતેભ્ય: શ્રોષે^૩ બલિદાને: પાવનમાવશ્યકં

XXIV યત: ખ્રીએ: સત્ત્યપવિત્રસ્થાનસ્ય દૃષ્ટાન્તરૂપં હસ્તકૃતં પવિત્રસ્થાન ન પ્રવિષ્વાન્ કિન્ત્વસમજ્ઞિમિતમ્ ઇદાનીમું ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાદું ઉપસ્થાતું સર્વગ્મભેવ પ્રવિષ્ટઃ

XXV યથા ચ મહાયાજક: પ્રતિવર્ષ પરશોશિતમાદાય મહાપવિત્રસ્થાન પ્રવિશતિ તથા ખ્રીએન પુન: પુનરાત્મોસર્ગોન કર્તવ્યઃ,

XXVI કર્તવ્યે સતિ જગતઃ સુષ્ટિકાલમારભ્ય બહુવારં તસ્ય મૃત્યુભોગ આવશ્યકોડભવત્: કિન્ત્વદાનીં સ આત્મોસર્ગોણ પાપનાશાર્થમ્ ઔકૃકૃત્વો જગતઃ શેક્ષકાલે પ્રયક્ષાશે

XXVII અપરં યથા માનુષસ્યેક્ષુવો મરણાં તત્ પશ્ચાદ્ વિચારો નિરૂપિતોડસિ,

XXVIII તદ્ભત્ત ખ્રીએડપિ બહુનાં પાપવહનાર્થ બલિનુપેણેકૃત્વ ઉત્સસ્જે, અપરં દ્રિતીયવારં પાપાદ્ ભિન્ન: સન્ન્યે તં પ્રતીક્ષનને તેણાં પરિત્રાણાર્થ દર્શનં દાસ્યતિ

X

I વ્યવસ્થા ભવિષ્યન્મજ્જલાનાં છાગાસ્વરૂપા ન ચ વસ્તૂનાં મૂર્તિસ્વરૂપા તતો હેતો નિત્યં દીયમાનૈરેકવિદૈ વર્ષિકબલિભિ: શરણાગતલોકાન્નું સિદ્ધાન્ન કર્તુ કદાપિ ન શક્યો

II યથશક્યત્ત તહીં તેણાં બલીનાં દાન કિ ન નયવર્ત્તિષ્ઠત? યત: સેવાકારિષ્કૃત્વ: પવિત્રીભૂતેષુ તેણાં કોડપિ પાપબોધ: પુન નર્ભવિષ્યતુ

III કિન્તુ તૈ બલિદાને: પ્રતિવત્સરં પાપાનાં સ્મારણાં જાયતો

IV યતો વૃષણાં છાગાનાં વા રઘિરેણ પાપમોચનાં ન સમ્ભવતિ

V એતકારણાત્ ખ્રીએન જગત્ પ્રવિશ્યેદ્મું ઉચ્યતે, યથા, "નેણ્યા બલિ ન નૈવેદ્ય દેહો મે નિર્મિતસ્તવયા"

VI न च त्वं बलिभि हृव्यैः पापद्वये वर्मा प्रतुष्यसि

VII अवादिष्टं तदैवाहं पश्य कुर्वे समागमां धर्मग्रन्थस्य सर्वो मे विद्यते लिभिता कथा। ईश मनोडभिलाखस्ते मया समूर्पिष्यते।"

VIII इत्यस्मिन् प्रथमतो येषां दानं व्यवस्थापुसाराद् भवति तान्यधि तेनेमुक्तं यथा, बलिनैवेद्यहृव्यानि पापद्वयोपचारकं, नेमानि वाऽषसि त्वं हि न यैतेषु प्रतुष्यसीति।

IX यतः परं तेनोक्तं यथा, "पश्य मनोडभिलाखं ते कर्तुं कुर्वे समागमं;" द्वितीयम् एतद् वाक्यं स्थिरीकर्तुं स प्रथमां लुभति।

X तेन मनोडभिलाखेण य वयं यीशुप्तीष्टस्यैकहृत्वः स्वशरीरोत्सर्गात् पवित्रीकृता अभवाम्।

XI अपरम् एकेको याजकः प्रतिदिनम् उपासनां कुर्वन् यैश्व पापानि नाशयितुं कदापि न शक्यन्ते तादृशान् एकरूपान् बलीन् पुनः पुनरत्सज्जन् तिष्ठति।

XII किन्त्वसौ पापनाशकम् एकं बलिं दत्वानन्तकालार्थम् ईश्वरस्य दक्षिण उपविश्य

XIII यावत् तस्य शत्रवस्तस्य पापीठं न भवन्ति तावत् प्रतीक्षमाणास्तिष्ठति।

XIV यत एकेन बलिदानेन सोजनन्तकालार्थं पूर्यमानान् लोकान् साधितवान्।

XV एतस्मिन् पवित्र आत्माप्रस्माईं पक्षे प्रमाणायति

XVI "यतो हेतोस्तदिनात् परम् अहं तैः सार्वम् इमं नियमं स्थिरीकरिष्यामीति प्रथमत उक्त्वा परमेश्वरेणैदं कथितं, तेषां यिते मम विदीन् स्थापयिष्यामि तेषां मनःसु य तान् लेपिष्यामि य,

XVII अपरत्र तेषां पापान्यपराधांश्च पुनः कदापि न स्मारिष्यामि।"

XVIII किन्तु यत्र पापमोर्यन् भवति तत्र पापार्थकबलिदानं पुन न भवति।

XIX अतो हे भातरः यीशो लघिरेणा पवित्रस्थानप्रवेशायास्माकम् उत्साहो भवति,

XX यतः सोडस्मदर्थं तिरस्करिष्यार्थतः स्वशरीरेण नवीनं ज्ञवनयुक्तत्रैकं पन्थानं निर्मितवान्,

XXI अपरअश्वरीपरिवारस्याध्यक्षं एको महायाज्ञकोडस्माकमस्ति।

XXII अतो हेतोरस्मान्बिः सरलान्तःकरणे दृश्विश्वासैः पापबोधात् प्रक्षालितमनोभि निर्मलज्जले स्नातशरीरेश्वरम् उपागत्य प्रत्याशायाः प्रतिज्ञा निश्चला धारयितव्या।

XXIII यतो यस्ताम् अश्रीकृतवान् स विश्वसनीयः।

XXIV अपरं प्रेम्नि सक्षियासु शैक्षकस्योत्साहवृद्धर्थम् अस्माभिः परस्परं मन्त्रयितव्यं।

XXV अपरं कतिपयलोका यथा कुर्वन्ति तथास्माभिः सभाकरणं न परित्यक्तव्यं परस्परम् उपदेष्टव्यञ्च यतस्तत् महादिनम् उत्तरोत्तरं निकटवर्ति भवतीति युष्माभिः दृश्यते।

XXVI सत्यमतस्य शानप्राप्तेः परं यदि वयं स्वंच्छया पापाचारं कुर्मस्तर्त्ति पापानां कृते इन्यत् किमपि बलिदानं नावशिष्यते।

XXVII किन्तु विचारस्य भयानका प्रतीक्षा रिपुनाशकानलस्य तापश्चावशिष्यते।

XXVIII यः कश्चित् मूसो व्यवस्थाम् अवमन्यते स दयां विना द्वयोस्तिस्मृषां वा साक्षिणां प्रमाणेन हन्यते,

XXIX तस्मात् किं बुध्यध्ये यो जन ईश्वरस्य पुत्रम् अवज्ञानाति येन य पवित्रीकृतो इभवत् तत् नियमस्य राघिरम् अपवित्रं जानाति, अनुग्रहकरम् आत्मानम् अपमन्यते य, स कियन्महादोत्तरदण्डस्य योग्यो भविष्यति?

XXX यतः परमेश्वरः कथयति, "दानं फलस्य मत्कर्म सूचितं प्रददायेहां" पुनरपि, "तदा विचारयिष्यन्ते परेशेन निजाः प्रजाः।" इदं यः कथितवान् तं वयं जानीभः।

XXXI अमरेश्वरस्य कर्योः पतनं महाभयानकं।

XXXII हे भातरः, पूर्व्यदिनानि स्मरत यतस्तदानीं यूयं दीप्तिं प्राप्य बहुदुर्गतिरूपं संग्रामं सहमाना एकतो निन्दाकलैरैः कौतुकीकृता अभवत,

XXXIII अन्यतश्च तद्विजिनां समांशिनो इभवत।

XXXIV यूयं मम बन्धनस्य दुष्पेन दुष्पिनो इभवत, युष्माकम् उत्तमा नित्या य सम्पत्तिः स्वर्गं विद्यते इति शात्वा सानान्दं सर्वस्वस्यापहरणम् असहव्यता।

XXXV अतयेव महापुरुषकर्युक्तं युष्माकम् उत्साहं न परित्यजत।

XXXVI यतो यूयं येनेश्वरस्यैच्छां पालयितवा प्रतिज्ञायाः फलं लभेण्टं तर्द्यं युष्माभिः दैर्याविलम्बनं कर्तव्यं।

XXXVII ચેનાગન્તવ્યં સ સ્વલ્પકાળાત્ પરમુ આગમિષ્યતિ ન ચ વિલમ્બિષ્યતો

XXXVIII "પુણ્યવાન્ જોનો વિશ્વાસેન જીવિષ્યતિ કિન્તુ યદિ નિવર્તતે તહીં મમ મનસ્તસ્મિન્ન તોષં યાસ્યતિ

" **XXXIX** કિન્તુ વધ્ય વિનાશજનિકાં ધર્માત્ નિવૃત્તિ ન કૃવ્યાણા આત્મન: પરિત્રાણાય વિશ્વાસં કૃવ્યામહે૦ |

XI

I વિશ્વાસ આંશસિતાનાં નિશ્ચયઃ; અદૃશ્યાનાં વિષયાણાં દર્શન ભવતિ

II તેન વિશ્વાસેન પ્રાણો લોકઃ: પ્રામાણ્યે પ્રાત્પત્તનઃ

III અપરમુ ઈશ્વરસ્ય વાક્યેન જગન્ત્યસૃજ્યન્ત, દૃષ્ટવસ્તુનિ ચ પ્રત્યક્ષવસ્તુભ્યો નોદપદ્યન્તોતદ્ વધ્ય વિશ્વાસેન બુધ્યામદે

IV વિશ્વાસેન હાબિલુ ઈશ્વરમુહિદ્ય કાબિલ: શ્રેષ્ઠ બવિદાનં ફૂતવાન્ તર્સમાચ્યેશ્વરેણ તસ્ય દાનાન્યથિ પ્રમાણે દર્તે સ ધાર્મિક ઈશ્વરસ્ય પ્રમાણાં લઘ્યવાન્ તેન વિશ્વાસેન ચ સ મૃત: સન્ન અદ્યાપિ ભાષ્ટતો

V વિશ્વાસેન હનોકુ યથા મૃત્યુનુ ન પશ્યેતુ તત્થા લોકાન્તરં નીતઃ; તસ્યોર્દેશશ્વર કેનાપિ ન પ્રાપિ યત ઈશ્વરસ્ય લોકાન્તરં નીતવાન્, તત્પ્રમાણભિંદં તસ્ય લોકાન્તરીકરણાત્ પૂર્વ્ય સ ઈશ્વરાય રોચિતવાન્ ઇતિ પ્રમાણાં પ્રાત્પત્તવાન્નુ

VI કિન્તુ વિશ્વાસં વિના કોડીપીશ્વરાય રોચિતું ન શકોતિ યત ઈશ્વરોડસ્તિ સ્વાન્વેષિલકેલ્યુ: પુરસ્કાર દદાતિ ચેતિકાયામ્ ઈશ્વરશરણાગતે વિશ્વસિતવ્યં

VII અપરં તદાની ચાન્યદૃશ્યાન્યાસન્ તાનીશ્વરેણાદિષ્ટ: સન્ન નોહો વિશ્વાસેન ભીત્વા સ્વપરિજનાનાં રક્ષાર્થ પોતં નિર્મિતવાન્ તેન ચ જગજજનાનાં દોષાનુ દર્શિતવાનુ વિશ્વાસાત્ લભ્યસ્ય પુણ્યસ્યાધિકારી બભૂવ ચા

VIII વિશ્વાસેનેબ્રાહીમુ આહૂતઃ: સન્ન આજ્ઞાં ગૃહીત્વા ચર્ય સ્થાનસ્યાધિકારસેન પ્રાપ્તવ્યસ્તત્ સ્થાનં પ્રસ્થિતવાન્ કિન્તુ પ્રસ્થાનસમયે ક્ર યાભોતિ નાજાનાતુ

IX વિશ્વાસેન સ પ્રતિજ્ઞાતે દેશો પરદેશવત્ પ્રવસન્ તસ્યા: પ્રતિજ્ઞાયા: સમાનાંશિભ્યામ્ ઈસ્હાકા યાકૂબા ચ સહ દૂર્ઘાવાસ્યભવતુ

X ચ્યસ્માત્ સ ઈશ્વરેણા નિર્મિતં સ્થાપિતશ્ચ બિત્તિમૂલયુક્તં નગરં પ્રત્યક્ષતા

XI અપરં વિશ્વાસેન સારા વયોતિકાન્તા સન્ત્યાપિ ગર્ભધારણાય શક્તિં પ્રાપ્ય પુત્રવત્યભવત્, યત: સા પ્રતિજ્ઞાકારિણં વિશ્વાસ્યમ્ અમન્યતા

XII તતો હેતો મૃતકલ્યાદુ એક્સમાત્ જનાદ આકાશીયનક્ષત્રાણીવ ગણનાતીતા: સમુદ્રોરિસ્થસિકતા ઇવ ચાસંખ્ય લોકા ઉત્પેદ્ધે

XIII એટે સર્વે પ્રતિજ્ઞાયા: ફ્લાન્યપ્રાપ્ય કેવલં દૂરાત્ તાનિ નિરીક્ષય વન્દિત્વા ચ, પૃથ્યિવ્યાં વધ્ય વિદેશિન: પ્રવાસિનશ્વાસમહ ઇતિ સ્વીકૃત્ય વિશ્વાસેન પ્રાણનુ તત્યજું|

XIV ચે તુ જાન ઈથં કથ્યનિતિ તૈ: પૈતૃકદેશો ડસ્માભિરન્યાધ્યત ઇતિ પ્રકાશયતો

XV તે ચ્યસ્માદુ દેશાત્ નિર્ગતાસ્તં યથસ્મરિષ્યાનુ તહીં પરાવર્તનાય સમયમુ અલાસ્યન્તા

XVI કિન્તુ તે સર્વોત્ક્ષેમ અર્થતઃ: સ્વર્ગાયે દેશમુ આકાશકાન્તિન તસ્માદુ ઈશ્વરસ્તાનથિ ન લજજમાનસ્તેખામ્ ઈશ્વર ઇતિ નામ ગૃહીતવાન્ યત: સ તેથાં કૃતે નગરમેકુ સંસ્થાપિતવાન્|

XVII અપરમુ ઈબ્રાહીમ: પરીક્ષાયાં જાતાયાં સ વિશ્વાસેનેસહાકમુ ઉત્સસર્જ,

XVIII વસ્તુત ઈસ્હાકિ તવ વંશો વિષ્યાસ્યત ઇતિ વાગ્ યમધિ કથિતા તમ્ અદ્ભુતીય પુત્રં પ્રતિજ્ઞાપ્રાપ્તઃ સ ઉત્સસર્જા

XIX ચ્યત ઈશ્વરો મૃતાન્યુત્થાપિતું શક્નોતીતિ સ મેને તસ્માત્ સ ઉપમાર્યું ત લેખે

XX અપરમુ ઈસ્હાકુ વિશ્વાસેન યાકૂબુ અથેખાવે ચ ભાવિવિષ્યાનધ્યાશિં દદૌ

XXI અપરં યાકૂબુ મરણકાળે વિશ્વાસેન યૂષ્ફ: પુત્રયોરેકેક્સમૈ જનાયાશિં દદૌ યષ્યા અગ્રભાગે સમાલમ્બ્ય પ્રાણનામ ચ્યા

XXII અપરં યૂષ્ફ ચરમકાળે વિશ્વાસેનેસાયેલ્વશીયાનાં મિસરદેશાદ્ બહિર્ગમનસ્ય વાચં જગાદ નિજાસ્થીનિ ચાધિ સમાદિદ્ધે

XXIII નવજાતો મૂસાશ્વ વિશ્વાસાત્ ત્રાણીનુ માસાનુ સ્વપ્તિભ્યામ્ અગોધ્યત યતસ્તૌ સ્વશિશું પરમસુન્દરં દૃષ્ટવન્તૌ રાજાજાન્ત્ર ન શહ્નિતવન્તૌ|

XXIV અપરં વયઃપ્રાતો મૂસા વિશ્વાસાત् ફિરૈણો દૌહિત્ર ઇતિ નામ નાકીચકાર

XXV યતઃ સ ક્ષિણિકાત્ પાપજુખભોગાદ્ ઈશ્વરસ્ય પ્રજાભિઃ સાર્દ્ધ દુઃખભોગં વત્રો

XXVI તથા મિસરટેથીયનિધિભ્ય: પ્રીણિમિતાં નિનાં મહર્તીં સમ્પત્તિ મેને યતો હેતો: સ પુરસ્કારદાનમ્ અપૈક્ષતા

XXVII અપરં સ વિશ્વાસેન રાશઃ કોધાત્ ન ભીત્વા મિસરટેશં પરિતત્યાજ, યતસ્તેનાદૃશ્યં વીક્ષમાણેનેવ દૈર્ઘ્યમ્ આલાયિ

XXVIII અપરં પ્રથમજાતાનાં હન્તા યત્ સ્વીચ્છલોકાન્ ન સ્પૃશેત તર્દ્ધ સ વિશ્વાસેન નિસ્તારપર્વીયબલિચ્છેદનં રહિરસેચનઅન્નાનુષ્ઠિતાવાન્નુ

XXIX અપરં તે વિશ્વાસાત્ સ્થલેનેવ સૂફુસાગરેણ જગ્મુઃ કિન્તુ મિસ્તીયલોકાસ્તાત્ કર્તુમ્ ઉપક્રમ્ તોયેષુ મંજળ્ઞુઃ|

XXX અપરં વિશ્વાસાત્ત: સપાહં યાવદ્ યિરીહો: પ્રાચીરસ્ય પ્રદક્ષિણો કૃતે તત્ નિપપાતા|

XXXI વિશ્વાસાદ્ રાહબ્નામિકા વેશ્યાપિ પ્રીત્યા ચારાન્ અનુગૃહ્યાવિશ્વાસિભિ: સાર્દ્ધ ન વિનનાશ

XXXII અધિકું કિં કથયિષ્યામિ? ગિદ્ધિયોનો બારક: શિમ્શોનો યિતાહો દાધૂદ્ શિમ્યોલો ભવિષ્યદ્ધાદિનશૈતાં વૃત્તાન્તકથનાય મમ સમયાભાવો ભવિષ્યતિ|

XXXIII વિશ્વાસાત્ તે રાજ્યાનિ વશીકૃતવન્તો ધર્મકર્માણિ સાધિતવન્ત: પ્રતિજ્ઞાનાં ફુલં લબ્ધવન્ત: સિંહાનાં મુખાનિ રઘુવન્તો

XXXIV વહેંદાંહિનિવ્યાપ્તિવન્ત: ખજુધારાદ્ રક્ષાં પ્રાપ્તવન્તો દૌર્બલ્યે સબલીકૃતા યુદ્ધે પરાક્રમિણો જાતાઃ પરેણાં સૈન્યાનિ દલપિતવન્તશ્રા

XXXV યોષિત: પુનરાથાનેન મૃતાન્ આત્મજાન્ લેભિરેં, અપરે ચ શ્રેષ્ઠોત્થાનસ્ય પ્રાપ્તેરાશયા રક્ષામ્ અગ્રહીત્વા તાડનેન મૃતવન્તઃ|

XXXVI અપરે તિરસ્કારૈ: કશાભિ બંધનૈ: કારયા ચ પરીક્ષિતાઃ|

XXXVII બહુવશ્ય પ્રસ્તરાધાતે હૃતાઃ કરપત્રે વર્ણ કિલીરીણ યન્તે વર્ણ કિલીણા: ખજુધારૈ વર્ણ વ્યાપાઈદાઃ| તે મેઘાણાં છાગાણાં વા ચર્માણિ પરિધાય દીનાઃ પીડિતા દુઃખાત્મશાભ્રામ્યન્|

XXXVIII સંસારો યેખામ્ અભોગ્યસે નિર્જનસ્યાનેષુ પર્વતેષુ ગહબેષુ પૃથિવ્યાશ્છિદ્રેષુ ચ પર્યાન્

XXXIX એતૈ: સર્વે વિશ્વાસાત્ પ્રમાણાં પ્રાપિ કિન્તુ પ્રતિજ્ઞાયાઃ ફુલં ન પ્રાપિ

XL યતસ્તે યથાસ્માન્ વિના સિદ્ધાન્ ન ભવ્યુસ્તાયૈવેશ્વરેણાસ્માકું કૃતે શ્રેષ્ઠતરં કિમપિ નિર્દિદિશે|

XII

I અતો હેતોરેતાવત્સાક્ષિમેધી વેણ્ણિતા: સન્તો વયમપિ સર્વભારમ્ આશ્વબાધકં પાપઅન્ નિક્ષિપ્યાસ્માકું ગમનાય નિરૂપિતે માર્ગ ધૈર્યોણ ધાવામા|

II પશ્યાસ્માકું વિશ્વાસયાશ્રેસર: સિદ્ધકર્તા ચાસ્તિ તં યીશું વીક્ષામહૈ યતઃ સ સ્વસમુખસ્થિતાનનદ્ય પ્રાત્યર્થમ્ અપમાનાં તુચ્છીકૃત્ય કુશસ્ય યાતાનાં સોઢવાન્ ઈશ્વરીયસિંહાસનસ્ય દક્ષિણપાશ્વે સમુપવિશ્વાંશા|

III ચ: પાપિભિ: સ્વવિરાદ્ધમ્ એતાદૃણ વૈપરીત્યે સોઢવાન્ તમ્ આલોચયત તેન યૂણ્ સ્વમનાઃસુ શ્રાન્તાઃ કલાન્તાશ્રાન્ ન ભવિષ્યથા|

IV યૂણ્ પાપેન સહ યુધ્યન્તોડયાપિ શોણિતવ્યયપર્યન્તં પ્રતિરોધં નાકુરૂતા|

V તથા ચ પુત્રાન્ પ્રતીવ યુષ્માન્ પ્રતિ ચ ઉપદેશ ઉક્તસં કિં વિસ્મૃતવન્તઃ? "પરેશેન કૃતાં શાસ્તિં હે મત્પુત્ર ન તુચ્છયા તેન સંભત્સ્તિતશ્રાપિ નૈવ કલાય્ય કદાચન|

VI પરેશ: પ્રીયતે યસ્મિન્ તસ્મૈ શાસ્તિં દદાતિ યત્પુન્તુ પુત્રં સ ગૃહ્ણાતિ તમેવ પ્રહરત્યપિ " |

VII ચદિ યૂણ્ શાસ્તિં સહધં તર્હીશ્વર: પુત્રૈરિવ યુષ્માભિઃ સાર્દ્ધ વ્યવહરતિ યતઃ પિતા યસ્મૈ શાસ્તિં ન દદાતિ તાદૃશઃ: પુત્ર: કિ?

VIII સર્વે યસ્યા: શાસ્તેરંશિનો ભવન્તિ સા યદિ યુષ્માકું ન ભવતિ તર્હી યૂથમ્ આત્મજા ન કિન્તુ જારજા આદ્વે

IX અપરમું અસ્માકું શારીરિકજન્મદાતારોડસ્માકું શાસ્ત્રકારિણોડબવન્તુ ચાસ્માભિઃ સમાનિતાસ્તસ્માદ્ ચ આત્માનાં જનનિતા વયં કિં તતોડધિકું તસ્ય વશીભૂય ન જીવિષ્યામઃ?

X ते त्वर्धिनानि यावत् स्वमनोऽमतानुसारेण शास्ति॒ कृतवन्तः किन्त्वेषोऽस्माकं हिताय तस्य पवित्रताया अंशित्वाय चास्मान् शास्ति॑।

XI शास्त्रिश्च वर्तमानसमये केनापि नानन्दजनिका किन्तु शोकजनिकैव मन्यते तथापि ये तया विनीयन्ते तेभ्यः सा पश्चात् शान्तियुक्तं धर्मफलं ददाति।

XII अतचेव यूयं शिथिलान् हस्तान् दुर्बर्लवानि ज्ञानूनि च सब्लानि कुरुध्वं।

XIII यथा च दुर्बर्लवस्य सन्दित्यानं न भज्येत् स्वस्थं तिष्ठेत् तथा स्वयरणार्थं सरलं मार्गं निर्माता।

XIV अपरच्च सर्वे॑ साथम् एतेऽत्यालावं यत्य विना परमेश्वरस्य दर्शनं केनापि न लभ्यते तत् पवित्रत्वं येष्टद्वं।

XV यथा कश्चिद् ईश्वरस्यानुग्रहात् न पतेत् यथा च तिक्तताया मूलं प्ररुद्य बाधाजनकं न भवेत् तेन च बहवोदपवित्रा न भवेयुः;

XVI यथा च कश्चिद् लभ्यते वा एककृत्वं आहारार्थं स्वीयज्येषाधिकारविकेता य एषौस्तद्दृष्टं अधर्माचारी न भवेत् तथा सावधाना भवति।

XVII यतः स ऐशैः॑ पश्चाद् आशीर्वादाधिकारी भवितुम् ईश्वरपि नानुगृहीत इति यूयं जानीथ, स चाक्षुपातेन मत्यन्तरं प्रार्थयमानोऽपि तद्युपायं न लेले।

XVIII अपरच्च स्पृश्यः पर्वतः प्रज्वलितो वह्निः कृषणावशो॑ मेघो इन्धकारो ऋग्मश्च तूरीवायं वाक्यानां शब्दश्च नैतेषां सन्निहौ यूयम् आगताः।

XIX तं शब्दं श्रूत्वा श्रीतारसादृशं सम्भाषणं यत् पुन न ज्ञायते तत् प्रार्थितवन्तः।

XX यतः पशुरपि यदि धराधरं स्पृशति तर्हि॑ स पाषाणादाते हृनत्य ईत्यादेशं सोऽु ते नाशक्नुवन्।

XXI तर्य दर्शनम् एवं भयानकं यत् मूससोक्तं भीतस्त्रासयुक्तश्चास्मीति।

XXII किन्तु सीयोनपर्वतो इमेश्वरस्य नगरं स्वर्गस्थितिशालमम् अयुतानि दिव्यदूताः।

XXIII स्वर्गे॑ लिपितानां प्रथमज्ञातानाम् उत्सवः समितिश्च सर्वेषां विचाराधिपतिरीश्वरः सिद्धीकृतघार्भिकानाम् आत्मानो

XXIV नूतननियमस्य मध्यरथो यीशुः, अपरं हाबिलो रक्तात् श्रेयः प्रयारकं प्रोक्षणस्य रक्तञ्चैतेषां सन्निधौ यूयम् आगताः।

XXV सावधाना भवत तं वक्तारं नावजानीत यतो हेतोः पृथिवीस्थितः स वक्ता यैरवक्षातस्तै यदि॑ रक्षा नाप्रापि तर्हि॑ स्वर्गीयवक्तुः पराइमुखीभ्यासामिः कथं रक्षा प्राप्यते?

XXVI तदा तस्य रवात् पृथिवी कम्पिता किन्त्विदानीं तेनेऽ प्रतिक्षातं यथा, "अहं पुनरेकृत्वः पृथिवीं कम्पयिष्यामि केवलं तन्तुं गगनमपि कम्पयिष्यामि"

XXVII स एककृत्वः शब्दो निश्चलविषयाणां स्थितये निर्मितानामिव चञ्चलवस्तुनां स्थानान्तरीकरणं प्रकाशयति।

XXVIII अतचेव निश्चलराज्यप्राप्नैरस्माभिः सोऽनुग्रह आलभितव्यो येन वयं सादरं सभयच्च तुष्टिज्ञकृपेषोऽस्त्रं सेवितुं शक्नुयामा।

XXIX यतोऽस्माकम् ईश्वरः संहारको वह्निः।

XIII

I भ्रातृषु प्रेम तिष्ठतु अतिथिसेवा युध्मालि न विस्मर्यतां

II यतस्तया प्रच्छन्नरुपेष दिव्यदूतः कुषाञ्चिद् अतिथयोऽभवन्।

III बन्दिनः सहबन्दिभिरिव दुःखिनश्च देहवासिभिरिव युध्मालि॑ः स्मर्यन्तां।

IV विवाहः सर्वेषां समीपे सम्मानितव्यसंदीयशया च शुचिः किन्तु वेश्यागामिनः पारदारिकाश्वरेण दण्डयिष्यते।

V यूयम् आयरे निर्लोभा भवत विधमानविषये सन्तुष्यत य यस्माद् ईश्वर एवेऽ कथितवान् यथा, "त्वां न यक्ष्यामि न त्वां हास्यामि।"

VI अतचेव वयम् उत्साहेनेऽ कथयितुं शक्नुमः, "मत्पक्षे परमेशोऽस्ति न भेष्यामि कदाचन यस्मात् मां प्रति किं कर्मा॑ मानवः पारविष्यति॥"

VII યુષ્માક યે નાયક યુષ્માભ્યમૃ ઈશ્વરસ્ય વાક્યં કથિતવન્તસ્તે યુષ્માભિઃ સ્મર્ચન્તાં તેષામૃ આચારસ્ય પરિણામમૃ આલોચ્ય યુષ્માભિસ્તોષાં વિશ્વાસોદનુક્ષિતાં।

VIII ગીયુઃ પ્રીણઃ શ્રોડધ સદા ચ સ એવાસ્તો

IX યું નાનાવિધનૂતનશિક્ષાલિ ન પરિવર્તણ્ય યતોડનુગહેણાન્તઃકરણસ્ય સુસ્થિરીભવન ક્ષેમં ન ચ ખાદ્યદવ્યે: યતસ્તદાચારિણસ્તે નોપકૃતાઃ।

X ચે દુષ્રસ્ય સેવાં કુર્વન્તિ યત યસ્યા દ્વાર્યભોજનસ્યાનધિકારિણસ્તાદ્શી યજાવેદિરસમાક્રમ આસ્તો

XI યતો યેષાં પશૂનાં શોણિતાં પાપનાશાય મહિયાજીકેન મહાપવિગ્રહસ્યાનસ્યાભ્યન્તરે નીયતે તેણાં શરીરાણિ શિબિરાદ બહિ દૃષ્ટાન્તે।

XII તસ્માદ યીશુરૂપિ યત સ્વરૂપિરેણ પ્રજાઃ પવિત્રીકુર્યાત તદર્થ નગરદ્વારસ્ય બહિ મૃતિં ભુક્તવાના|

XIII અતો હેતોરસ્માભિરૂપિ તસ્યાપમાનં સહમાનૈ: શિબિરાદ બહિસ્ય સમીપં ગન્તવ્યાં

XIV યતો ડ્રાસ્માક સ્થાપિ નગરં ન વિદ્યતે કિન્તુ ભાવિ નગરમૃ અસ્માભિરન્વિષ્યતો

XV અતચેવ યીશુનાસ્માભિ નિંત્ય પ્રશંસાર્થો બલિરથ્રતસ્તરસ્ય નામાઙ્ગીકુર્વતામૃ ઓષ્ઠાધરાણાં ફલમૃ ઈશ્વરાય દાતવ્યાં।

XVI અપરાજ્ય પરોપકારો દાનઅં યુષ્માભિ ન વિસ્મર્યતાં યતસ્તાદૃષ્ટાં બલિદાનમૃ ઈશ્વરાય રોચતે।

XVII યૂં સ્વનાયકાનામૃ આજાગ્રાહિણો વશ્યાશ્રી ભવત યતો યૈરૂપનિધિ: પ્રતિદાતબ્યસ્તાદૃષ્ટા લોકા ઈવ તે યુષ્મદીયાત્મનાં રસ્કાશાર્થ જાગ્રતિ, અતસ્તે યથા સાનન્દાસત્ત્રકુર્યુર્ન ચ સાર્તસ્વરા અત્ર યતદ્વં યતસ્તેષામૃ આર્તસ્વરો યુષ્માક્રમ ઈષ્ટજનકો ન ભવેત્તુ

XVIII અપરાજ્ય યૂધ્યમૃ અસ્મનિમિત્તિ પ્રાર્થનાં કુરુત યતો વધ્યમૃ ઉત્તમનોવિશિષ્ટાઃ સર્વત્ર સદાચારે કર્તુમૃ ઈચ્છુકાશ્રી ભવામ ઈતિ નિશ્ચિતં જાનીમઃ।

XIX વિશેષઠોડહું યથા ત્વર્યા યુષ્માભ્યં પુન દીર્ઘે તદર્થ પ્રાર્થનાયૈ યુષ્માનું અધિક વિનયે

XX અનન્તનિયમસ્ય રધિરેણ વિશિષ્ટો મહાનું મેષપાલકો યેન મૃતગણમધ્યાત્ર પુનરાનાયિ સ શાન્તિદાયક ઈશ્વરો

XXI નિજાભિમતસાધનાય સર્વસ્મિન્ સત્કર્મણિ યુષ્માનું સિદ્ધાન્ કરોતુ, તરસ્ય દૃષ્ટૌ ચ યથત્તુ તુષ્ટિજનકં તદેવ યુષ્માક મધ્યે યીશુના પ્રીણેન સાધયતું તસ્મૈ મહિમા સર્વદા ભૂયાત્પુ આમેનું

XXII હે ભ્રાતરઃ, વિનયેડહું યૂધ્યમૃ ઈદમૃ ઉપદેશવાક્યં સહદ્વં યતોડહું સંક્ષેપેણ યુષ્માનું પ્રતિ લિખિતવાનું

XXIII અસ્માક ભ્રાતા તીમથિયો મુક્તાડભવદ ઈતિ જાનીત, સ ચ યદિ ત્વર્યા સમાગયુતિ તહીં તેન સાર્દ્ધમૃ અહું યુષ્માનું સાક્ષાત્કરું કરિષ્યાભિ

XXIV યુષ્માક સર્વાનું નાયકાનું પવિત્રલોકાંશ્ચ નમરસ્કુરતા અપરમૃ ઈતાલિયાદેશીયાનાં નમરસ્કારં જાસ્યથા

XXV અનુગ્રહી યુષ્માક સર્વેણાં સહયો ભૂયાત્પુ આમેનું

ચાકૂબઃ પત્રં

- I ઈશ્વરસ્ય પ્રભો રીંશુભીજીષ્ટસ્ય ચ દાસો ચાકૂબુ વિકીર્ણોભૂતાનું દ્વાદશં વંશાનું પ્રતિ નમસ્કૃત્ય પત્રં લિખતિ
- II હે મમ ભાતરઃ, યું યદા બહુવિધપરીક્ષાણું નિપતત તદા તત્ત્વ પૂર્ણાનંદસ્ય કારણાં મન્યધંબાં
- III યતો યુષ્માકં વિશ્વાસરસ્ય પરીક્ષિતવેન વૈર્ય સમ્પાદયત ઇતિ જાનીથા
- IV તચ્ય વૈર્ય સિદ્ધફળં ભવતુ તેન યું સિદ્ધાઃ સમ્પૂર્ણાંશુ ભવિષ્યથ કસ્યાપિ ગુણસ્યાભાવશ્ચ યુષ્માકં ન ભવિષ્યતિ
- V યુષ્માકં કસ્યાપિ જ્ઞાનાભાવો યદિ ભવેત્ત તર્હિ ય ઈશ્વરઃ સરલભાવેન તિરસ્કારઅનુ વિના સર્વોભ્યો દદાતિ તતઃ સ યાચતાં તત્ત્ત્વસ્યૈ દાયિષ્યતો
- VI કિન્તુ સ નિઃસદેહ: સનું વિશ્વાસેન યાચતાં યતઃ સન્દિગ્ધો માનવો વાયુના ચાલિતસ્યોત્થ્વમાનસ્ય ચ સમુદ્રતરકૃસ્ય સદ્ધશો ભવતિ
- VII તાદૃશો માનવ: પ્રભો: કિઞ્ચિત્તુ પ્રાપ્ત્યતીતિ ન મન્યતાં
- VIII દ્વિમના લોક: સર્વગતિષુ ચઅંગ્રેલો ભવતિ
- IX યો ભાતા નામ: સ નિજોન્ત્રત્યા શ્વાધતાં
- X યશ્ચ ધનવાનું સ નિજનમ્ભત્યા શ્વાધતાંયંત: સ તૃણપુષ્પવત્તુ ક્ષયં ગમિષ્યતિ
- XI યતઃ સત્તાપેન સુર્યોદૈન્ય તૃણં શોષ્ટતે તત્તુષ્પદ્ધ ભશ્યતિ તેન તસ્ય રૂપરસ્ય સૌન્દર્યો નશ્યતિ તદ્દેદ ઘનિલોકોડપિ સ્વીયમુઢતાયા મલાસ્યતિ
- XII યો જન: પરીક્ષાં સહતે સ એવ ધન્યઃ, યતઃ પરીક્ષિતાં પ્રાપ્ય સ પ્રભુના સ્વપ્રેમકારિષ્ય: પ્રતિજ્ઞાતાં જીવનમુકુંઠ લાસ્યતો
- XIII ઈશ્વરો માં પરીક્ષત ઇતિ પરીક્ષાસમયે કોડપિ ન વદ્દુ યતઃ પાપાયેશ્વરસ્ય પરીક્ષા ન ભવતિ સ ચ કમપિ ન પરીક્ષને
- XIV કિન્તુ ય: કિઞ્ચિત્તુ સ્વીયમનોવાભ્યાફ્યતે લોભ્યતે ચ તસ્યૈવ પરીક્ષા ભવતિ
- XV તસ્માત્ સા મનોવાભ્યા સગર્ભા ભૂત્વા દુષ્કૃતિ પ્રસૂતે દુષ્કૃતિષ્ય પરિણામં ગત્વા મૃત્યું જન્યતિ
- XVI હે મમ પ્રિયભાતરઃ, યું ન ભાગ્યતા
- XVII યત્ત કિઞ્ચિદ્દ ઉત્તમં દાનં પૂણો વરશ્ચ તત્ત્વ સર્વમ્ ઊર્દ્વધાદ અર્થતો યસ્મિન્ દશાન્તરં પરિવર્તનજાતચ્છાયા વા નાસ્તિ તસ્માદ્ દીપ્ત્યાકરાત્ પિતુરવરોહતિ
- XVIII તસ્ય સૂદૃગુસ્તુનાં મધ્યે વચ્ય યત્ત પ્રથમફલસ્વરૂપા ભવામસ્તદ્ધર્ય સ સ્વેચ્છાતઃ સત્યમતસ્ય વાક્યેનાસ્માનું જન્યામાસા
- XIX અતએવ હે મમ પ્રિયભાતરઃ, યુષ્માકમ્ એકેકો જન: શ્રવણે ત્વરિત: કથને ધીર: કીધેડપિ ધીરો ભવતુ
- XX યતો માનવરસ્ય કોથ ઈશ્વરીયધર્મન ન સાધ્યતિ
- XXI અતો હેતો યું સર્વમ્ અશુચિક્ષિયાં દુષ્ટતાબાહુલ્યશ્ચ નિક્ષિય યુષ્મનમનસાં પરિનાણો સમર્થ રોપિતં વાક્યં નમ્બ્રભાવેન ગૃહીતો
- XXII અપરશ્ચ યું કેવલમ્ આત્મવચ્છયિતારો વાક્યરસ્ય શ્રોતારો ન ભવત કિન્તુ વાક્યરસ્ય કર્મકારિણો ભવતા
- XXIII યતો ય: કિઞ્ચિદ્ વાક્યરસ્ય કર્મકારી ન ભૂત્વા કેવલં તસ્ય શ્રોતા ભવતિ સ દર્શણે સ્વીયશારીરિકવદં નિરીક્ષમાણરસ્ય મનુજરસ્ય સદૃશઃ।
- XXIV આત્મકારે દુષ્ટે સ પ્રસ્તાવ કીદૃશ આસીત્તુ તત્ત્વત્ક્ષણાદ વિસ્મરતિ
- XXV કિન્તુ ય: કિઞ્ચિત્તુ નત્વા મુક્તે: સિદ્ધાં વ્યવસ્થામ્ આલોક્ય તિજતિ સ વિસ્મૃતિયુક્તઃ શ્રોતા ન ભૂત્વા કર્મકર્ત્તેવ સનું સ્વકાર્ય ધન્યો ભવિષ્યતિ
- XXVI અનાયતરસનઃ: સનું ય: કિઞ્ચિત્તુ સ્વમનો વચ્છયિત્વા સ્વં ભક્તાં મન્યતે તસ્ય ભક્તિ મુધા ભવતિ
- XXVII કલેશકાલે પિતુરીનાણાં વિધવાનાશ્ચ યદ્દ અવેક્ષણાં સંસારાચ્ય નિષ્કલઙ્ઘન યદ્દ આત્મરક્ષણાં તદેવ પિતુરીશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ શુણિ ર્નિર્મલા ચ ભક્તિઃ।

II

- I હે મમ ભાતર: યુથમ્ અસ્માકું તેજસ્વિન: પરો રીશુખ્રીષ્ટસ્ય ધર્મ મુખાપેક્ષયા ન ધારયતા
- II યતો યુષ્માકું સભાયાં સ્વર્ણાઙ્ગુરીયકુંકુતે બ્રાહ્મિષ્ટશુપરિષ્ઠદે પુરુષે પ્રવિષ્ટે મલિનવસ્તે કસ્મિષ્ટદે દિર્દેટપિ પ્રવિષ્ટે
- III યુથું યદિ તં બ્રાહ્મિષ્ટશુપરિષ્ઠદેવસાનં જાં નિરીક્ષય વદેત ભવાનું અત્રોત્તમસ્થાન ઉપવિશત્વિતિ કિઅ તં દિર્દેય યદિ વદેત ત્વમ્ અમુસ્મિનું સ્થાને તિષ યદ્વાત્ર મમ પાદપોઠ ઉપવિશેતિ,
- IV તહીં મનઃસુ વિશેષ્ય યુથું કિં ફુત્કેં: ફુવિચારકા ન ભવથ?
- V હે મમ પ્રિયભાતર: શૃંશુત, સંસારે યે દરિદ્રાસ્તાનું ઈશ્વરો વિશ્વાસેન ધનિન: સ્વપ્રેમકારિષ્યશ્વ પ્રતિશ્રુતસ્ય રાજ્યસ્યાધિકારિણિઃ કર્તૃં કિં ન વરીતવાન? કિન્તુ દરિદ્રો યુષ્માભિવયશાયતે
- VI ધનવન્ત એવ કિ યુષ્માનું નોપદ્રવતિ બલાચ્ય વિચારાસનાં સમીપં ન નથન્તિ?
- VII યુષ્મદુપરિ પર્દીરીતિં પરમં નામ કિં તૈરેવ ન નિન્દાતે?
- VIII કિઅ તં સ્વસમીપવાસિનિ સ્વાત્મવત્ પ્રીયસ્વ, એતચાસ્ત્રીયવચનાનુસારતો યદિ યુથું રાજકીયવ્યવસ્થાં પાલયથ તહીં ભદ્ર કુરુથા
- IX યદિ ચ મુખાપેક્ષાં કુરુથ તહીં પાપમ્ આચરથ વ્યવસ્થયા ચાજાલછુન ઇવ દૂષ્યઘ્યે
- X યતો ય: કશ્ચિત્ ફુસ્તાનું વ્યવસ્થાં પાલયતિ સ યૈક્ષિસ્મિનું વિધો સ્ખલતિ સર્વખામ્ અપરાધી ભવતિ
- XI યતો હેતોસ્તંબ પરદારાનું મા ગચ્છેતિ ય: કથિતવાનું સ એવ નરહત્યાં મા કુર્ચા ઇત્યપિ કથિતવાનું તસ્માત્ તં પરદારાનું ન ગતવા યદિ નરહત્યાં કરોષિ તહીં વ્યવસ્થાલબી ભવતિ
- XII મુક્તો વર્ષવસ્થાતો યેણાં વિચારેણ ભવિતવ્યં તાદ્વાણ લોકા ઇવ યુથું કથાં કથયત કર્મ ફુરુત ચા
- XIII યો દ્યાં નાચરત તસ્ય વિચારો નિદ્યેન કારિષ્યતે, કિન્તુ દ્યા વિચારમ્ અભિભવિષ્યતિ
- XIV હે મમ ભાતર: મમ પ્રત્યયોડસ્તીતિ ય: કથયતિ તસ્ય કર્માણિ યદિ ન વિદ્યન્ત તહીં તેન કિ ફલં? તેન પ્રત્યયેન કિ તસ્ય પરિત્રાણં ભવિતું શકનોતિ?
- XV કુષ્યાચિદ્ ભાતૃષુ ભગીનીષુ વા વસનાણીષુ પ્રાતિહિકાહરીનેષુ ચ સત્ય યુષ્માકું કોડપિ તેષ્ય: શરીરાર્થ પ્રોજનીયાનિ દ્રવ્યાણિ ન દટ્યા યદિ તાનું વંદેતું
- XVI યુથું સફુલં ગતવ્યાણા ભવત તૃપ્તયત યેતિ તર્હાંતેન કિ ફલં?
- XVII તદ્ગત પ્રત્યયો યદિ કર્મભિ ધૂક્તો ન ભવતેત તર્હોકાંકિત્વાત્ મત એવાસો
- XVIII કિઅ કશ્ચિદ્ ઇંદ્ર વિદ્યુતિ તવ પ્રત્યયો વિદ્યાતે મમ ય કર્માણિ વિદ્યાન્ત, તં કર્મહીનાં સ્વપ્રત્યયં માં દર્શય તર્હીમપિ મલકર્માભ્યઃ: સ્વપ્રત્યયં તં દર્શયિષ્યામિ
- XIX એક ઈશ્વરો ડસ્તીતિ તં પ્રત્યેષિ ભદ્ર કરોષિ ભૂતા અપિ તત્ત્વ પ્રતિયન્તિ કર્મન્તે ચા
- XX કિન્તુ હે નિબ્યાધમાનવ, કર્મહીનિ: પ્રત્યયો મૃત એવાસ્ત્યેતદ્ય અવગન્તું તિમ્ ઇચ્છાસિ?
- XXI અસ્માકું પૂર્વપુરુષો ય ઇબાહીમ્ સ્વપુત્રમ્ ઇસ્તહાકં યજાવેદ્યામ્ ઉત્સ્થવાનું સ કિ કર્મભ્યો ન સપુણ્યોકૃતાઃ?
- XXII પ્રત્યયે તસ્ય કર્માણાં સહકારિણિ જાતે કર્મભિ: પ્રત્યય: સિદ્ધો ઇભવત્ તત્ત્વ કિ પશ્યસિ?
- XXIII ઇથ્થચેદ્ શાસ્ત્રીયવચનાં સફળમ્ અભવત્, ઇબાહીમ્ પરમેશ્વરે વિશ્વસિતવાનું તસ્ય તસ્ય પુણ્યાયાગણ્યત સ ચેશ્વરસ્ય મિત્ર ઇતિ નામ લબ્ધવાનું
- XXIV પશ્યત માનવ: કર્મભિઃ: સપુણ્યોકૃતયતે ન ચેકાંકિના પ્રત્યયેના
- XXV તદ્ગદ્ યા રાહબ્નામિકા વારાણા ચારાનું અનુગૃહ્યાપરેણ માર્ગણિ વિસસર્જ સાપિ કિ કર્મભ્યો ન સપુણ્યોકૃતાઃ?
- XXVI અતચેવાત્મહીનો દેહો યથા મૃતોડસ્તિ તથૈવ કર્મહીનિ: પ્રત્યયોડપિ મૃતોડસ્તિ

III

- I હે મમ ભાતર: શિક્ષકૈરસ્માલિ ગુરુતરદઃદો લાય્યત ઇતિ જાત્વા યુથમ્ અનેકે શિક્ષકા મા ભવતા
- II યત: સર્વે વયં બહુવિષયેષુ સ્ખલામઃ, ય: કશ્ચિદ્ વાક્યે ન સ્ખલતિ સ સિદ્ધપુરુષ: ફુત્સં વશીકર્તું સમર્થશ્વાસિતિ
- III પશ્યત વયમ્ અશ્વાનું વશીકર્તું તેણાં વકત્રેષુ ખલીનાનું નિધાય તેણાં ફુત્સં શરીરમ્ અનુવર્તયામઃ

IV पश्यत ये पोता अतीव बृहदाकाराः प्रयणवातैश्च चालितास्तेऽपि कर्णधारस्य मनोऽभिमताद् अतिक्षुद्रेण कार्णेन वाञ्छिंतं स्थानं प्रत्यनुवर्त्तन्ते।

V तद्दृश रसनापि क्षुद्रतराङ्गं सन्ती दर्पवाक्यानि भाषते पश्य कीर्ण्धरारण्यं दृष्टये डल्पेन वक्तिना॥

VI रसनापि भवेद् वह्निरधम्तुपपिष्ठो अस्मद्देहु रसना तादृशं सन्तिष्ठति सा कृत्स्नं देहं कलङ्क्यति सृष्टिरथस्य यक्षं प्रज्वलयति नरकानलेन ज्वलति च।

VII पशुपक्ष्युरोगजलयराणां सर्वेषां स्वभावो दमयितुं शक्यते मानुषिकस्वभावेन दमयाञ्चेद् या।

VIII किन्तु मानवानां केनापि जिह्वा दमयितुं न शक्यते सा न निवार्यम् अनिष्टं हलाहलविषेण पूर्णा च।

IX तथा वयं पितरम् ईश्वरं धन्यं वदामः, तथा चेश्वरस्य सृष्टान् मानवान् शपामः।

X एकस्माद् वदनाद् धन्यवादशापौ निर्गच्छतः। हे मम भ्रातरः, अतोदृशं न कर्तव्यं।

XI प्रखवणः किम् एकेस्मात् छिद्रात् भिष्टं तिक्तञ्च तोयं निर्गमयति?

XII हे मम भ्रातरः, उद्गम्बरतरः, किं जितफलानि द्राक्षालाता वा किम् उद्गम्बरफलानि फलितुं शक्नोति? तद्दृश ऐकः प्रखवणो लवणाभिष्टं तोये निर्गमयितुं न शक्नोति।

XIII युध्माकं मध्ये ज्ञानी सुव्योधश्च क आस्ते? तस्य कर्माणि ज्ञानमूलकमृदुतायुक्तानीति सदाचारात् स प्रमाणायतु।

XIV किन्तु युध्मदन्तःकरणमध्ये यदि तिक्तेष्वां विवादेष्वा च विद्यते तर्हि सत्यमतस्य विरुद्धं न श्लाघध्यं न चानुर्तं कथयता।

XV तादृशं ज्ञानम् उद्दीप्त्वा आगतं नहि किन्तु पार्थिवं शरीरि भौतिकञ्च।

XVI यतो हेतोर्णिष्वां विवादेष्वा च यत्र वयेते तत्रैव कलङ्कः सर्वं दुष्कृतञ्च विद्यते।

XVII किन्तूदीप्त्वा आगतं यत् ज्ञानं तत् प्रथमं शुचि ततः परं शान्तं क्षान्तम् आशुसन्धेयं द्याहिसत्कृतैः परिपूर्णम् असन्दिग्धं निष्कपटञ्च भवति।

XVIII शान्त्याग्नारिभिः शान्त्या धर्मस्फुलं रोप्यते।

IV

I युध्माकं मध्ये समरा रणाश्च कुत उत्पद्यन्ते? युध्मदृशिभिराक्रिताभ्यः सुधेष्वाभ्यः किं नोत्पद्यन्ते?

II यूयं वाऽन्त्य किन्तु नापुथ, यूयं नरहत्याम् ईर्ष्यञ्च कुरुथ किन्तु फृतार्था भवितुं न शक्नुथ, यूयं युध्यथ रणं कुरुथ च किन्त्वप्रापास्तिष्ठ, यतो हेतोः प्रार्थनां न कुरुथ।

III यूयं प्रार्थयद्वे किन्तु न लभध्वे यतो हेतोः स्वसुभभोगेषु व्यार्थं कु प्रार्थयद्वे।

IV हे व्यभिचारिणो व्यभिचारिण्यश्च, संसारस्य यत् मैत्र्यं तद् ईश्वरस्य शान्तवमिति यूयं किं न जानीथ? अत ऐव यः कश्चित् संसारस्य मित्रं भवितुम् अभिलषति स ऐवेश्वरस्य शत्रु भवति।

V यूयं किं मन्यध्वे? शास्त्रस्य वाक्यं किं फलहीनं भवेत्? अस्मदन्तर्वर्षी य आत्मा स वा किम् ईर्ष्यर्थं प्रेम करोति?

VI तत्रहि किन्तु स प्रतुलं वरं वितरति तस्माद् उक्तमास्ते यथा, आत्माभिमानलोकानां विपक्षो भवतीश्वरः। किन्तु तेनैव नभेत्वः प्रसादाद् दीयते वरः॥

VII अत ऐव यूयम् ईश्वरस्य वश्या भवत शयतानं संरन्ध तेन स युध्मतः पलायिष्यते।

VIII ईश्वरस्य सभीपवर्त्तिनो भवत तेन स युध्माकं सभीपवर्ती भविष्यति। हे पापिनः, यूयं स्वकरान् परिष्कृतैः हे द्विभानोलोकाः, यूयं स्वान्तःकरणानि शुचीनि कुरुध्वं।

IX यूयम् उद्दित्वा शोयत विलपत च, युध्माकं हासः शोकाय, आनन्दश्च कातरतायै परिवर्ततां।

X प्रभोः समक्षं नभा भवत तस्मात् स युध्मान् उच्चीकरिष्यति।

XI हे भ्रातरः, यूयं परस्परं मा दूषयत यः कश्चिद् भ्रातरं दूषयति भ्रातु विचारश्च करोति स व्यवस्थां दूषयति व्यवस्थायाश्च विचारं करोति तं यदि व्यवस्थाया विचारं करोषि तर्हि व्यवस्थापालयिता न भवसि किन्तु विचारयिता भवसि।

XII अद्वितीयो व्यवस्थापको विचारयिता य स ऐवास्ते यो रक्षितुं नाशयितुञ्च पारयति किन्तु कर्त्तव्यं यत् परस्य विचारं करोषि?

XIII અદ્ય શ્વો વા વયમું અમુકનગરં ગત્વા તત્ત્વ વર્ષમેકં યાપ્યન્તો વાણિજ્યં કરિષ્યામઃ લાભં પ્રાપ્યામશ્રેતિ કથાં ભાષમાણા પૂયમું ઈદાનીં શુણુતા

XIV શ્વઃ કિં ધાટિષ્યતે તદ્ય યુંં ન જાનીથ પતો જીવનં વો ભવેતું કીદ્દ્દ તત્ત્વ બાષ્પસ્વતૃપક્, ક્ષણમાત્રં ભવેદું લુધ્યતે ચ તત્ત્વ: પરો

XV તદ્દનુક્ત્વા યુષ્માકમું ઈદં કથનીયં પ્રભોરિષ્યાતો વયં યદિ જીવામસર્હોતત્ કર્મ તત્ત્વ કર્મ વા કરિષ્યામ ઇતિ

XVI કિન્ત્વિદાનીં યુંં ગર્વવાક્યૈ: શ્લાઘનં કુરાધ્વે તાદ્ધાં સર્વ્ય શ્લાઘનં કુત્સિતમેવા

XVII અતો યઃ કશ્યિતું સત્કર્મ કર્ત વિદિત્વા તત્ત્વ કરોતિ તસ્ય પાં જાયતે

V

I હે ધનવન્તાઃ, પૂયમું ઈદાનીં શુણુત યુષ્માભિરાગમિષ્યત્કલેશહેતો: ફન્થતાં વિલાયતાંશ્ચ।

II યુષ્માકં દ્વાચિણં જીર્ણી કીટભૂકતાઃ સુચેલકાઃ।

III કનકું રજતચાપિ વિકૃતિં પ્રગમિષ્યતિ, તત્કલકુશ્ચ યુષ્માકં પાં પ્રમાણયિષ્યતિ, હૃતાશવચ્ય યુષ્માકં પિશિતં બાદયિષ્યતિ ઇત્યમું અન્તિમધસેષુ યુષ્માભિઃ સજીતં ધનં।

IV પશ્યત યે: ફૂથીવતે યુષ્માકં શરસ્યાનિ છિન્જાનિ તેલ્યો યુષ્માભિઃ ર્થદ્ વેતનં છિન્જં તદ્ય ઉચ્ચૈ ધર્મિનિ કરોતિ તેણાં શસ્ત્રચ્છેદકાનામું આર્તરાવઃ સેનાપતે: પરમેશ્વરસ્ય કષાદ્ધુંભર્ પ્રવિષ્ટઃ।

V યુંં પૃથિવ્યાં સુખભોગં કામુકતાઓચારિતવન્તાઃ, મહાભોજસ્ય દિન ઇવ નિજાન્તાઃકરણાનિ પરિતપિતવન્તશ્ચ।

VI અપરાજ્ય યુષ્માભિ ધાર્મિકસ્ય દઃડાશા હત્યા ચાકારિ તથાપિ સ યુષ્માનું ન પ્રતિરાષ્ટ્વાનું

VII હે ભ્રાતરઃ, યુંં પ્રભોરાગમનં ચાવદ્ દીર્ઘમાલમભધંનું પશ્યત ફૂથિવલો ભૂમે બહુમૂલં ફલં પ્રતીક્ષમાણો ચાવતું પ્રથમમું અન્તિમશ્રૂ વૃષ્ટિજલં ન પ્રાણોત્તિ તાવદ્ દીર્ઘમું આલભુતો

VIII યુષ્માપિ દીર્ઘમાલમભ્ય સ્વાન્તાઃકરણાનિ સ્થિરેકુરુત, યત્ત પ્રભોરૂપસ્થિતિઃ સમીપવર્તિન્યભવતુ

IX હે ભ્રાતરઃ, યુંં ચદ્ દઃડાશા ન ભવેત તદર્થ્ પરસ્પરે ન ગલાયત, પશ્યત વિચારયિતા દ્વારસમીપે તિજતિ।

X હે મમ ભ્રાતરઃ, યે ભવિષ્યદ્વાદિનઃ પ્રભો નર્માના ભાષિતવન્તસ્તાનું યુંં દુઃખસહનસ્ય દીર્ઘસ્ય ચ દૃષ્ટાન્તાનું જાનીતા।

XI પશ્યત દીર્ઘશીલા અસ્માભિ ધન્યા ઉચ્યન્તો આયુદો દીર્ઘ્ય યુષ્માભિરશ્રાવિ પ્રભો: પરિણામશ્રાદ્ધિં યતઃ પ્રભુ બહુદ્ધઃ સકરૂણશ્ક્રાસ્તિ

XII હે ભ્રાતરઃ વિશેષત ઈદં વદામિ સ્વર્ગસ્ય વા પૃથિવ્યા વાન્યવસ્તુનો નામ ગૃહીત્વા યુષ્માભિઃ કોડપિ શપથો ન કિયતાં, કિન્તુ યથા દઃડાશા ન ભવત તદર્થ્ યુષ્માકં તથૈવ તત્ત્વાઙ્ ચેતિવાક્યં યથેષ્ટ ભવતુ

XIII યુષ્માકં કશ્યિદ્ દુઃખો ભવતિ? સ પ્રાર્થનાં કરોતું કશ્યિદ્ વાનાન્તિંતો ભવતિ? સ ગોત્ત ગાયતુ

XIV યુષ્માકં કશ્યિતું પીડિતો ઇસ્તિ? સ સમિતે: પ્રાચીનાનું આહ્વાતુ તે ચ પલો નર્માના તં તૈલેનાભિષિય તસ્ય કૃતે પ્રાર્થનાં કુર્વન્તુ

XV તસ્માદ્ વિશ્વાસજાતપ્રાર્થન્યા સ રોગી રક્ષાં યાસ્યતિ પ્રભુશ્ર તમ્ય ઉત્થાપયિષ્યતિ યદિ ચ ફૂટપાપો ભવેતું તહીં સ તં ક્ષમિષ્યતે

XVI યુંં પરસ્પરમું અપરાધાનું અઝ્ઞીકુરાધ્યમું આરોગ્યપ્રાપ્ત્યર્જૈકજનો ઽન્યસ્ય કૃતે પ્રાર્થનાં કરોતું ધાર્મિકસ્ય સયત્ના પ્રાર્થના બહુશક્તિવિશિષ્ટા ભવતિ

XVII ચ એવિયો વયમિવ સુખદુઃખભોગી મર્ત્ય આસીતું સ પ્રાર્થનયાનવૃણ્ણિ યાચિતવાનું તેન દેશે સાર્વજ્વત્સરત્રયં ચાવદ્ વૃષ્ટિ ન્ બભૂવા

XVIII પશ્યાત્ તેન પુનઃ પ્રાર્થનાયાં ફૂટાયામું આકાશસ્તોયાન્યવર્ષીત્ પૃથિવી ચ સ્વફલાનિ પ્રારોહયતુ

XIX હે ભ્રાતરઃ, યુષ્માકં કશ્યિતું સત્યમતાદ્ ભરે યદિ કશ્યિતું તં પરાવત્પયતિ

XX તહીં ચો જનઃ પાપિનં વૈપથભ્રમણાશાત્, પરાવત્પયતિ સ તસ્યાત્માનં મૃત્યુત ઉદ્ધરિષ્યતિ બહુપાપાન્યાવરિષ્યતિ ચેતિ જાનાતું

१ पितरस्य पत्रं

I પન્ત-ગાલાતિયા-કઘદકિયા-આશિયા-બિથનિયાદેશેષ પ્રવાસિનો ચે વિક્રીએંલોકા.

॥ પિતુરીશ્વરસ્ય પૂર્વનિષ્પાદ આત્મન: પાવનેન યીશુપ્રીષ્ટસ્યાજ્ઞાગ્રહણાય શોળિતપ્રોક્ષણાય ચાભિરથિતાસ્તાન્ પ્રતિ યીશુપ્રીષ્ટસ્ય પ્રેરિત: પિતર: પત્રં લિખતિ યુષ્માન્ પ્રતિ બાહુલ્યેન શાન્તિસુગ્રહશ્વ ભૂયાસ્તાં ॥

III અસ્માકું પ્રભો યોશ્ચિષ્ટસ્ય તાત ઈશ્વરો ધન્યઃ, યતઃ સ સ્વકીયબહુકૃપાતો મૃતગણમદ્યાદ
યોશ્ચિષ્ટસ્યોત્થાને જીવનપ્રત્યાશાર્થમું અર્થતો

IV ઇક્ષયનિષ્કલઙ્કામલાનસમત્પ્રાપ્તિયર્થમુઅસ્માન્પુન જીનયામાસા સા સમત્પત્તિ: સ્વર્ગો ડર્માંક કૃતે સંખ્યાતા તિજ્ઝતિ.

વ્યુધાંત્રેક્ષરસ્ય શક્તિતઃ શોષકાલે પ્રકાશ્યપરિત્રાણાર્થ વિશ્વાસેન રક્ષયધે

VI તરસ્માદ્ યું યદ્યપિનાન્દેનું પ્રકૃત્વા ભવથ તથાપિ સામૃતં પ્રયોજનહેતો: કિયત્કાલપર્યાન્તનાનાવિધપરીક્ષાલિએ: કિશ્ચયધો

VII યતો વિનાના પ્રયોગ પરીક્ષા ભવતિ તમાતું નશરેરુવાણીદ્વારા બહુમુખ્ય યુષ્માં વિશ્વાસરૂપ યત્પરીક્ષિતં સ્વર્ણં તેન યુદ્ધશીખ્યાંગમનસમે પશ્ચાત્યાઃ સમાર્ગરૂપ્ય ગૌરવરૂપ્ય ચ યોગ્યતા પાપન્યા॥

VIII યું ત ખીએ અદૃષ્ટાપિ તસ્મિન્ પ્રેચદે સામૃતં તં ન પશ્યન્તોડપિ તસ્મિન્ વિશ્વસન્તો ઇન્વિલ્યન્નીયેન પભાવયક્તનેન ચાન્દેન પદ્ધતા ભવથ

IX જીવિક્ષાઅસ્ય પરિણામશીલ આત્મનાં પરિબ્રાણાં લભધે છે

X યુષ્માણ યો નુગાળો વરતે તદ્વિધ્યે ય ઈશ્વરીયપાકં કથિતવન્તસે ભવિષ્યદ્વાદિનસ્તસ્ય
પરિવારાચારાનુભાગમ અનુમતિનાનું કટવાનાં।

XI વિશેષતાસેખામનતવ્યાર્થી યઃ પ્રીણ્યાસ્તામા પ્રીએ વર્તિષ્યામાણાનિ દુઃખાનિ તદ્દુગામિપ્રભાવઅ પૂર્વ
પાદાસાંક્રાન્તાયોજનાની અનુસારાની પ્રાણીનાની જીવનાની અનુસારાની પ્રાણીનાની જીવનાની

XII ततस्ते विषयैस्ते पत्र स्वान् किन्त्वस्मान् उपकुर्वन्त्येतत् तेषां निकटे प्राकाश्यता यांश्च तान् विषयान् दिव्यद्वात् अथवनतशिरसो निरीक्षितुम् अभिलाखनि ते विषयाः साभ्रतं स्वर्गात् प्रेषितस्य पवित्रस्यात्मनः अद्यायाद् यज्ञात्मीपे अभ्रवाप्यगच्छित्वा प्राकाश्यत्।

XIII અતેએ યું કાટિબધિનાં હૃત્વા પ્રભુદ્ધાં: સન્તો યીશુશ્રીઝિસ્ય પ્રકાશસમયે યુખ્માસુ વિનિષ્ઠાનચાનગડાદ્ય અપાર્ગી પત્રાણાં હૃત્વાં

XIV अपरं पूर्वीयाज्ञानतावस्थायाः कुर्तिसत्ताभिलाखाणां योगम् आचारं न कुर्वन्तो युभदाह्वानकारी यथा
प्रतिष्ठानम्

XV યથમધ્યાજ્ઞાગૃહિસન્તાના દીવ અર્વસ્થિન આચારે તાંક પવિત્રા ભવતુ

XVI यतो लिखितम् आस्ते यथं पवित्रां स्तिष्ठत यस्माद्हृं पवित्रः

XVII અપેક્ષા યો વિનાપક્ષપૂત્રમ એકેકમાનુષસ્ય કમાનુષસારાદ વિચારે કરોતિ સ યદિ યુધ્માભિસ્તાત આયાચે તહીં સ્વપ્વવાસર્ય શાલો યખાલી ર્ભોટ્યા યાયતાં।

XVIII યથું નિર્થકાત પૈતકાચારાત ક્ષયણીયૈ તર્ફસવણાદિભિ મહિનિં ન પ્રાય

XIX निष्कलनिर्मलभेदशावकस्येव खीष्टस्य बहमध्येन रुधिरेण मक्तिं प्राप्तवन्त इति जनीय

xx ਅਗਰ ਤੇਜ਼ੀ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਾ ਸਾਡਾ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਖੇ ਕਿਵੇਂ ਬਾਬੂ ਵਿਖੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ।

XXI तस्तेनैव मृतगाणात् तस्योत्थापितरि तस्मै गौरवदातरि चेष्टये विश्वसिथ तस्माद॑ इश्वरे युध्माकं विश्वाः प्रयाशा यास्ते।

XXII યુદ્ધમાં આત્મના સત્યમતસ્યાક્ષાત્રેણાદારા નિષ્કપટાય ભાતપ્રેમને પાવિત્રમનસો ભૂત્વા નિર્મલાનાનિકરણે; પરસ્પરં ગાંધી પેમ કરતાં

XXIII યસ્તમાં ધૂયં ક્ષાળિયવીએર્તિ નહિ કિન્તુ ક્ષાળિયવીએર્તિ ઈશ્વરસ્ય જીવનદાયકેન નિત્યસ્થાયિના વાયોન પનજીનમ ગાઈત્રત્વના।

XXIV सर्वप्राणी तृष्णैस्तु लघुस्ततेजस्तु उपुष्पवत् तृष्णानि परिशुष्पति पुण्याणि निपतन्ति च।

XXV किन्तु वाक्यं परेशस्यानन्तकालं वितिष्ठते तदेव य वाक्यं सुसंवादेन युष्माकम् अन्तिके प्रकाशितां।

II

I सर्वान् द्वेषान् सर्वार्थं छलान् कापट्यानीष्वार्थः समस्तग्लानिकथाश्च दूरीकृत्य

II युष्माभिः परिनाशाय वृद्धिप्राप्त्यर्थं नवजातशिशुभिरिव प्रकृतं वाग्दुर्घं पिपास्यतां।

III यतः प्रभु मधुर ऐतस्यास्वादं यूयं प्राप्तवन्तः।

IV अपरं मानुषैरवज्ञातस्य किन्त्वश्चरेणाभिरुचितस्य बहुमूल्यस्य ज्ञवत्प्रस्तरस्येव तस्य प्रभोः सन्निधिम् आगता।

V यूयमपि ज्ञवत्प्रस्तरा इव नियेयमाना आभिकमन्दिरं ख्रीष्टेन यीशुना चेश्वरतोषकाणाम् आभिकब्लीनां दानार्थं पवित्रो याजकवर्गो भवत्थ।

VI यतः शास्त्रे लिङ्गितमास्त, यथा, पश्य पाषाण एको इस्ति सीयोनि स्थापितो मया मुण्यकोशस्य योग्यः स वृतश्चातीव मूल्यवान् यो जनो विश्वसेत् तस्मिन् स लज्जान् न गमिष्यति।

VII विश्वासिनां युष्माकमेव समीपे स मूल्यवान् भवति किन्त्वविश्वासिनां फृते नियेतृभिरवज्ञातः स पाषाणः दोषस्य लितिमूलं भूत्वा बाधाज्ञनकः पाषाणः स्पलनकारकश्च शैलो जातः।

VIII ते चाविश्वासाद् वाक्येन स्पलन्ति स्पलनेच नियुक्ताः सन्ति।

IX किन्तु यूयं येनान्धकारमधात् स्वकीयाश्रार्थीतिमध्यम् आहूतास्तस्य गुणान् प्रकाशयितुम् अभिरुचितो वंशो राजकीयो याजकवर्गः पवित्रा जातिरधिकर्तव्याः प्रजाश्च जाताः।

X पूर्वं यूयं तस्य प्रजा नाभवत किन्त्वदानीम् ईश्वरस्य प्रजा आध्ये पूर्वम् अननुकम्पिता अभवत किन्त्वदानीम् अनुकम्पिता आध्ये।

XI हे प्रियतमाः, यूयं प्रवासिनो विदेशिनश्च लोका इव मनसः प्रातिकूल्येन योग्यिभ्यः शारीरिकसुखाभिलाषेभ्यो निवर्त्तयम् इत्याहं विनये।

XII देवपूजकानां मध्ये युष्माकम् आचार एवम् उत्तमो भवतु यथा ते युष्मान् दुष्कर्मकारिलोकानिव पुन न निन्दन्तः कृपादृष्टिद्वये स्वयक्षुगोयरीयसत्क्रियाभ्य ईश्वरस्य प्रशंसां कुर्यात्।

XIII ततो हेतो यूयं प्रभोस्तुरोहात् मानवसृष्टानां कर्तृत्वपदानां वशीभवत विशेषतो भूपालस्य यतः स श्रेष्ठः।

XIV देशाध्यक्षाणाश्च यतस्ते दुष्कर्मकारिणां दृष्टदानार्थं सत्कर्मकारिणां प्रशंसार्थश्च तेन प्रेरिताः।

XV इत्यां निष्पोष्यमानुषाणाम् अज्ञानत्वं यत् सदाचारिभि युष्माभिः निरुत्तरीक्षयते तद् ईश्वरस्याभिमतां।

XVI यूयं स्वाधीना इवाचरत तथापि दृष्टताया वेषस्वरुपां स्वाधीनां धारयन्त इव नहि किन्त्वीश्वरस्य दासा इव।

XVII सर्वान् समाद्वियधं भातृवर्णं प्रीयध्यम् ईश्वराद् विभीत भूपालं सम्मन्यध्यं।

XVIII हृदासा: यूयं सम्पूर्णादरेण प्रभुनां वश्या भवत केवलं भद्राणां द्यालुनाश्च नहि किन्त्वनृज्ञनामपि।

XIX यतो ऽन्यायेन दुःखभोगकलं ईश्वरयन्तया यत् क्लेशसहनं तदेव प्रिये।

XX पापं कृत्वा युष्माकं चपेटाधातसहनेन का प्रशंसाः? किन्तु सदाचारं कृत्वा युष्माकं यद् दुःखसहनं तदेवश्वरस्य प्रियाः।

XXI तदर्थमेव यूयम् आहूता यतः ख्रीष्टोपि युष्मनिमित्तं दुःखं भुक्त्वा यूयं यत् तस्य पदयित्वै र्वज्ञेत तदर्थं दृष्टान्तमेकं दर्शितवान्।

XXII स किमपि पापं न कृत्वान् तस्य वदने कापि छलस्य कथा नासीत्।

XXIII निन्दितो डपि सन् स प्रतिनिन्दां न कृत्वान् दुःखं सहमानो डपि न भर्त्सितवान् किन्तु यथार्थविचारयितुः समीपे स्वं समर्पितवान्।

XXIV यत् यत् पापेभ्यो निवृत्य धर्मार्थं ज्ञवामस्तर्थं स स्वशरीरेणास्माकं पापानि कुश उढवान् तस्य प्रहरै यूयं स्वस्था अभवत।

XXV यतः पूर्वं यूयं भ्रमाणकारिमेषा इवाध्यं किन्त्वधुना युष्माकम् आत्मानं पालकस्याध्यक्षस्य य समीपं प्रत्यावर्तिताः।

III

- I હે યોષિતા; યુધમપિ નિજસ્વામિનાં વશ્યા ભવત તથા સતિ યદિ કેચિદ્વ વાક્યે વિશ્વાસિનો ન સન્તિ તર્હી
 II તે વિનાવાક્યાં યોષિતામ્ભ આચારેણાર્થતસેખાં પ્રત્યક્ષેણ યુખાક્ષ સભયસતીત્વાચારેણાકષ્ટ શક્યન્તો
 III અપરં કેશરચનયા સ્વણાલિક્ષરધારણોન પરિછ્યદપરિધાનેન વા યુખાક્ષ વાયભૂષા ન ભવતુ,
 IV કિન્ત્વીશ્વરરસ્ય સાક્ષાદ બહુમુલ્યક્ષમાશાનિભાવાક્ષયરનેન યુક્તો ગુપ્ત આન્તરિકમાનવ એવા
 V યતઃ પૂર્વકાલે ચા: પવિત્રસ્તિય ઈશ્વરે પ્રત્યાશામફુર્વન્ત તા અપિ તાદૃશીમેવ ભૂષાં ધારયન્ત્યો
 નિજસ્વામિનાં વશ્યા અભવનું

VI તથૈવ સારા ઇશ્વાલીમો વશ્યા સતી તં પતિમાખ્યાતવતી યુધયશ્ચ યદિ સદાચારિણો ભવથ વ્યાકુલતથા ચ
 ભીતાન ન ભવથ તર્હી તસ્યા: કન્યા આએ

VII હે પુરુષાઃ, યુંય જ્ઞાનતો દુર્ઘટતરભાજૈરિવ યોષિદ્વિ: સહવાસં કુરત, એકસ્ય જીવનવરસ્ય
 સહભાગિનીભ્યતાભ્ય: સમાદંર વિતરત ચ ન ચેદ્ય યુખાક્ષ પ્રાર્થનાનાં બાધા જનિષ્યતો

VIII વિશેષતો યુંય સર્વ એકમનસ: પરદ્યાંયૈ દુઃભિતા ભાતુપ્રમિણ: કૃપાવન્ત: પ્રીતિભાવાશ્વ ભવતા

IX અનિષ્ટસ્ય પરિશોધનાનિષ્ટ નિન્દાયા વા પરિશોધન નિન્દાં ન કુર્વન્ત આશિષ્ણ દત્ત યતો યુધમ્
 આશીરવિદ્વાનિષ્ટો ભવિતુમાહૃતા ઇતિ જાનીથી

X અપરાશ્ચ જીવને પ્રીયમાણો ચ: સુદ્ધાનાનિ દિદ્દક્ષતો પાપાત્ જિદ્દિંબાં મૃદ્ધાવાક્યાત્ સ્વાધરો સ નિવર્તયેતુ

XI સ ત્વજેદ્ય દુષ્ટતામાર્ગ સંક્ષિયાશ્વ સમાચારેતુ મૃગયાણશ્વ શાન્તિં સ નિત્યમેવાનુધાવતુ

XII લોચને પરમેસ્થ્યોનીલિતે ધાર્મિકાન્ન પ્રતિ પ્રાર્થનાયા: ફુતે તેષાઃ તરણીને સુગમે સદા કોધાસ્યશ્વ
 પરેશરસ્ય કદાચારિષુ વર્તતો

XIII અપરં યદિ યુધમ્ ઉત્તમસ્યાનુગામિનો ભવથ તર્હી કો યુખમાન્ હિંસિષ્યતે?

XIV યદિ ચ ધર્માર્થ કિલસ્થધંત તર્હી ધન્યા ભવિષ્યથા તેષામ્ભ આશક્ષયા યુંય ન બિભીત ન વિડ્કત વા

XV મનોભિ: કિન્તુ મન્યધં પવિત્ર પ્રભુમીશર્યાં અપરાશ્ચ યુખાક્ષમ આન્તરિકપ્રત્યાશાસ્તત્વં ચ: કાશ્યિતુ
 પૃથ્યતિ તસ્મે શાન્તિભીતિભ્યામ્ભ ઉત્તરં દાંતું સદા સુસજ્જા ભવતા

XVI ચે ચ ખીએધમ્ય યુખાક્ષ સદાચારં દૂષ્યાન્તિ તે દુષ્કર્મકારિણામિવ યુખાક્ષમ અપવાદેન યત્ત લજીજતા
 ભવેયુસર્દય યુખાક્ષમ ઉત્તમ: સંવેદો ભવતુ

XVII ઈશ્વરરસાભિમતાદ યદિ યુખાલિઃ કલેશ: સોઢવ્યસ્તર્હિ સદાચારિભિ: કલેશસહનં વરં ન ચ
 કદાચારિભિ:

XVIII યસ્માદ ઈશ્વરરસ્ય સન્ત્રિધિમ્ભ અસ્માન્ આનેતુમ્ અધાર્મિકાણાં વિનિમયેન ધાર્મિક: ખીએ ડાયેકકૃત્વ:
 પાપાનાં દંડું ભુક્તવાન્ન સ ચ શરીરસમ્બન્ધે મારિત: કિન્ત્વાત્મન: સમ્બન્ધે પુન જીવિતો ઇભવતુ

XIX તત્સમ્બન્ધે ચ સ યાત્રા વિધાય કારાબ્દ્ધાન્મ આત્મનાંસમીપે વાક્યાં હોષિતવાન્નુ

XX પુરા નોહસ્ય સમયે યાવત્ પોતો નિરમીયત તાવદું ઈશ્વરરસ્ય દીર્ઘસહિષ્ણુતા યદા વ્યલમ્બત તદા
 તેનાજાગ્રાહિણોડિભવનું તેન પોતોનાલ્પેદર્થદ્ય અષ્ટાવેપ પ્રાણિનોયમ્ ઉત્તીણાઃ

XXI તનિદ્ધશનાંશ્વાવગાહન્ (અર્થત: શારીરિકમલિનતાયા યસ્ત્યાગ: સ નહિ કિન્ત્વીશ્વરયોત્તમસંવેદસ્ય ચા
 પ્રત્જા સૈવ) યીશુપ્રીષ્ટય પુનરાલ્યાનેદાનીમ્ભ અસ્માન્ ઉત્તારયતિ,

XXII યતઃ સ સ્વર્ગા ગત્વેશરરસ્ય દક્ષિણે વિદ્યાતે સ્વર્ગીયદૂતા: શાસકા બલાનિ ચ તસ્ય વશીભૂતા અભવનું

IV

I અસ્માક્ષ વિનિમયેન ખીએણ: શરીરસમ્બન્ધે દંડું ભુક્તવાન્ન અતો હેતો: શરીરસમ્બન્ધે ચો દંડું ભુક્તવાન્ન
 સ પાપાત્ મુક્તત

II ઇતિભાવેન યુધમપિ સુસજ્જભૂય દેહવાસસ્યાવશિષ્ટ સમયં પુનમનીવાનામ્ભ ઇચ્છાસાધનાર્થ નહિ
 કિન્ત્વીશ્વરરસ્યેચ્છાસાધનાર્થ યાપયતા

III આયુષો ચ: સમયો વ્યતીતસ્તમિન્ યુખાલિ ર્થદું દેવપૂજકાનામ્ભ ઇચ્છાસાધનાં
 કામકુસિતાભિલાષમયોપાનરક્ષસમતાદ્યાંશ્વાર્થીવ્યપૂજાયરણશ્વાકારિ તેન બાહુલ્યાં

IV યુંય તે: સહ તસ્મિન્ સર્વનાશપ્રક્રી મળજીતું ન ધાવથ, ઇચ્છનોશર્ય વિજાય તે યુખાન્ નિન્દન્તિ

V કિન્તુ ચો જીવતાં મૃતાનાશ્વ વિચારે કર્મું ઉદ્યોડસ્તિ તસ્મે તૈરાતરે દાયિષ્યતો

VI यतो हेतो ये मृतास्तेषां यत् मानवोदेशः शारीरिकविचारः किन्त्वीश्वरोदेशम् आत्मिकज्ञवनं भवत् तदर्थं तेषांमि सनिधीं सुसमाचारः प्रकाशितोडभवतु

VII सर्वधाराम् अन्तिमकालं उपस्थितस्तस्माद् यूयं सुबुद्धयः प्रार्थनार्थं जगतश्च भवत।

VIII विशेषतः परस्परं गाढं प्रेम कुरुत, यतः, पापानामि बाहुल्यं प्रेमनैवाच्छादियिष्यते।

IX कातरोक्तिं विना परस्परम् आतिथ्यं कृरुत।

X ये यो वरो लब्धस्तेनैव स परम् उपकरोतु, इत्थं यूयम् ईश्वरस्य बहुविधप्रसादस्योत्तमा भाकडागाराधिपा भवत।

XI यो वाक्यं कथयति स ईश्वरस्य वाक्यमिव कथयतु यश्च परम् उपकरोति स ईश्वरदत्तसामर्थ्यादिवोपकरोतु सर्वविषये यीशुप्रीष्टेनेश्वरस्य गौरवं प्रकाशयतां तस्यैव गौरवं पराक्रमश्च सर्वदा भूयात् आमेन।

XII हे प्रियतमाः, युधाकं परीक्षार्थं यस्तापो युधासु वर्तते तम् असम्भवघटिं मत्वा नाश्चर्यं जानीत,

XIII किन्तु भीष्णेन क्लेशानां सहभागित्वाद् आनन्दत तेन तस्य प्रतापप्रकाशेऽप्यानन्देन प्रकुप्लता भविष्यथ।

XIV यदि भीष्णस्य नामहेतुना युधाकं निन्दा भवति तर्हि यूयं धन्या यतो गौरवदायक ईश्वरस्यात्मा युधास्वयंविधितिष्ठति तेषां मध्ये स निन्द्यते किन्तु युधानमध्ये प्रशंसयते।

XV किन्तु युधाकं कोडपि हन्ता वा यैरो वा दृश्यमर्कृद् वा पराधिकारयर्क्य इव दृढ़ं न भुजक्तां।

XVI यदि य भीष्णीयान इव दृढ़ं भुजक्ते तर्हि स न लज्जमानस्तत्कारणाद् ईश्वरं प्रशंसतु।

XVII यतो विचारस्याभम्भसये ईश्वरस्य मन्दिरे युज्यते यदि चास्मत्स्वारभते तर्हि श्रीरूपसुसंवादाग्राहिणां शेषदशा का भविष्यति?

XVIII धार्मिकेनापि येत् त्राणम् अतिकछेण गम्यते तर्ह्यधार्मिकपापित्याम् आश्रयः कुत्र लाप्यते।

XIX अत ईश्वरेष्ठातो ये दृढ़ं भुजते ते सदाचारेण स्वात्मानो विश्वास्यस्तुरीश्वरस्य करात्यां निदधतां।

V

I भीष्णस्य क्लेशानां साक्षी प्रकाशिष्यमाणस्य प्रतापस्यांशी प्राचीनश्चाहं युधाकं प्राचीनान् विनीयेदं वदामि।

II युधाकं मध्यवर्ती य ईश्वरस्य मेषवृद्धो यूयं तं पालयत तस्य वीक्षणं कुरुत य, आवश्यकत्वेन नहि किन्तु स्वेष्टातो न व कुलोभेन किन्त्विष्यक्तमनसा।

III अपरम् अशानाम् अविकारिण इव न प्रभवत किन्तु वृन्दस्य दृष्टान्तस्वरूपा भवत।

IV तेन प्रधानावालक उपस्थिते यूयम् अम्भानं गौरवकिरीटं लास्यध्व।

V हे युवानः, युधमपि प्राचीनलोकानां वश्या भवत सर्वे य सर्वेषां वशीभूय नम्रताभरणेन भूषिता भवत, यतः आत्माभिमानिलोकानां विपक्षो भवतीश्वरः। किन्तु तेनैव नग्रेभ्यः प्रसादाद् दीयते वरः।

VI अतो यूयम् ईश्वरस्य बलवत्करस्यादो नम्रीभूय तिष्ठत तेन स उवित्समये युधान् उच्चीकरिष्यति।

VII यूयं सर्वचिन्तां तस्मिन् निक्षिपत यतः स युधान् प्रति चिन्तयति।

VIII यूयं प्रबुद्धा जगतश्च तिष्ठत यतो युधाकं प्रतिवादी यः शयतानः स गजर्जनकारी सिंह इव पर्यटन् कं ग्रसिष्यामीति मृगायते,

IX अतो विश्वासे सुस्थिरास्तिष्ठन्तस्तेन सार्क्षं युध्यत, युधाकं जगन्निवासिभ्रातृष्पि तादृशाः क्लेशा वर्तन्त इति जानीत।

X क्षणिकदुःखभोगात् परम् असमज्यं भीष्णेन यीशुना स्वकीयानन्तर्गौरवदानार्थं योडस्मान् आहूतवान् स सर्वानुग्राहीश्वरः स्वयं युधाम् सिद्धान् स्थिरान् सभलान् निश्चलांश्च करोतु।

XI तस्य गौरवं पराक्रमश्चानन्तकालं यावद् भूयात् आमेन्।

XII यः सिद्धानो (मन्ये) युधाकं विश्वास्यो भ्राता भवति तद्वाराहं संक्षेपेण लिपित्वा युधान् विनीतवान् यूयश्च यस्मिन् अधितिष्ठ य स एवेश्वरस्य सत्यो ज्ञुग्रह इति प्रमाणं दत्तवान्।

XIII युधामिः सहाभिरुचिता या समिति बाबिलि विद्यते सा मम पुत्रो मार्कश्च युधान् नमस्कारं वेदयति।

XIV यूयं प्रेमसुभ्यनेन परस्परं नमस्कुरुता यीशुप्रीष्टाश्रितानां युधाकं सर्वेषां शान्ति भूयात् आमेन्।

૨ પિતરસ્ય પત્રં

I ચે જના અસમાલિઃ સાઈદ્મું અસતદીશ્વરે ત્રાતરિ યીશુખ્રીએ ચ પુણ્યસમ્બલિતવિશ્વાસધનસ્ય સમાનાંશિત્વં
પ્રાપ્તાસ્તાનું પ્રતિ યીશુખ્રીષ્ટસ્ય દાસઃ પ્રેરિતશ્વ શિમોનું પિતરઃ પત્રે લિપિતિ

II ઈશ્વરસ્યાસ્માંક પ્રભો યીશુખ્રી તત્વજ્ઞાને યુભાસ્વનુગ્રહશાન્ત્યો બંહુલ્યં વર્તતાં

III જીવનાર્થમું ઈશ્વરભક્તયર્થાત્ યદ્વારા આવશ્યકું તત્ત્વ સર્વ ગૌરવસદ્ગુણાભ્યામું
અસમદાહિનકારિણસતતવજ્ઞાનન્દારા તસ્પેશ્વરીયશક્તિરસમભ્યં દંતવતી

IV તત્ત્વવ્યોણ ચાસમભ્યં તાદૃશા બહુમૂલ્યા મહાપ્રતિજ્ઞા દત્તા યાભિ યું સંસારવ્યાપ્તાત્
કુસ્તિસાભિલાઘમુલાત્ સર્વનાશાદ્ રક્ષણાં પ્રાપ્તેશ્વરીયસ્વભાવસ્યાંશિનો ભવિતું શક્યુથ

V તતો હેતો યું સમ્પૂર્ણ યન્તનિ વિધાય વિશ્વાસે સૌજન્યે જ્ઞાનં

VI જ્ઞાન આયતેન્દ્રિયતામું આયતેન્દ્રિયતાયાં ધૈર્ય ધૈર્ય ઈશ્વરભક્તિમું

VII ઈશ્વરભક્તો ભાતુસ્નેહે ચ પ્રેમ યુકૃતી

VIII એતાનિ યદિ યુભાસ્તુ વિદ્યાતો વર્ધન્તે ચ તર્હસમત્વભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય તત્વજ્ઞાને યુભાનું અલસાનું
નિજફળાંશ્ચ ન સ્થાપિષ્યન્તિ

IX કિન્તુત્તેનિ યસ્ય ન વિદ્યાન્તે સો દંધો મુદ્રિતલોચનં: સ્વકીયપૂર્વકાપાપાનાં માજર્જનસ્ય વિસ્મૃતિં ગતશ્વા

X તસ્માદ્ હે ભાતરઃ, યું સ્વકીયાહાનવરણયો દુઢકરણે બહુ યતથં, તત્ત્વા કદાચ ન સ્ખલિષ્યથા

XI યતો ડનેન પ્રકારેણસમાંક પ્રભોસ્ત્રાત્ યીશુખ્રીષ્ટસ્યાનન્તરાજ્યસ્ય પ્રવેશન યું સુકલેન યોજિષ્યધ્વા

XII યથપિ યુધ્મ એતત્ સર્વ જાનીથ વત્તમાને સત્યમતે સુસ્થિરા ભવથ ચ તથાપિ યુભાનું સર્વદા તત્ત્વા
સ્મારપિતુમું અહુમું અયન્ત્વાનું ન ભવિષ્યામિ

XIII ચાવદ્ એતસ્મિનું દૂષ્યે તિષામિ તાવદ્ યુભાનું સ્મારયનું પ્રબોધચિતું વિહિતું મન્યે

XIV યતો ડસ્માંક પ્રભુ યીશુખ્રીષ્ટો માં યત્ત જ્ઞાપિતવાનું તદનુસારાદ્ દૂષ્યમેતત્ત મયા શીંગું ત્યક્તત્વયમું ઇતિ
જાનામિ

XV મમ પરલોકગમનાત્ પરમપિ યું યદેતાનિ સર્મત્તું શક્યથ તસ્મિનું સર્વથા યતિષ્યે

XVI યતો ડસ્માંક પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય પરાક્રમાં પુનરાગમનજ્ઞ યુભાનું જ્ઞાપયન્તો વય
કલ્પિતાન્યુપાયાનાન્યનગરણ્યમિતિ નહિ કિન્તુ તસ્ય મહિમન: પ્રત્યક્ષસાક્ષિણો ભૂત્વા ભાષિતવન્તાઃ

XVII યત: સ પિતુરીશ્રાદ્ ગૌરવં પ્રશંસાંક્ર પ્રાપ્તવાનું વિશેષતો મહિમયુક્તતેજોમધ્યાદ્ એતાદૃશી વાણી
તં પ્રતિ નિર્ગતવતી, યથા, એથ મમ પ્રિયપુત્ર એતસ્મિનું મમ પરમસન્તોષઃ

XVIII સ્વર્ગાત્ નિર્જતેયં વાણી પવિત્રપર્વતે તેન સાર્વું વિદ્યમાનેરસ્માભિરશ્રાવિ

XIX અપરમું અસમત્સમીપે દુઢતરે ભવિષ્યદ્વાક્યં વિદ્યતે યુધ્યાં યદિ દિનારમબં યુભનમનઃસુ
પ્રભાતીનન્ત્રકસ્યોદ્યાદ્ યાવત્ત તિમિરમયે સ્થાને જવલન્તં પ્રીત્પમિવ તદ્ વાક્યં સમમન્યધે તહીં ભદ્ર
કરિષ્યથા

XX શાસ્ત્રીયં કિમપિ ભવિષ્યદ્વાક્યં મનુષ્યસ્ય સ્વકીયભાવબોધકં નહિ, એતદ્ યુભાભિઃ સમ્યકું જાયતાં

XXI યતો ભવિષ્યદ્વાક્યં પુરા માનુષાણામું ઇચ્છાતો નોત્પત્તં કિન્તુશ્વરસ્ય પવિત્રલોકાઃ પવિત્રેણાત્મના
પ્રવર્તિતાઃ સન્તો વાક્યમું અભાષન્તા

II

I અપરં પૂર્વકાલે યથા લોકાનાં મધ્યે મિથ્યાભવિષ્યદ્વાદિન ઉપાતિષ્ઠનું તથા યુભાંક મધ્યેડપિ મિથ્યાશિક્ષકા
ઉપસ્થાસ્યન્તિ, તે સ્વેચ્છા કેતારં પ્રભુમું અનન્તીકૃત્ય સત્તવરં વિનાશં સ્વેચ્છ વર્તયન્તિ વિનાશકવૈધમ્ર્ય ગૃપ્તં
યુભનમધ્યમ આનેષ્યન્તિ।

II તતો ડનેકૃષુ તેખાં વિનાશકમાર્ગ ગતેષુ તેલ્ય: સત્ત્યમાર્ગસ્ય નિન્દા સમ્ભવિષ્યતિ

III અપરાં તે લોભાત્ કાપટ્યવક્યૈ યુભાતો લાભં કરિષ્યન્તે કિન્તુ તેખાં પુરાતનદદક્ષાજ્ઞા ન વિલમ્બતે તેખાં
વિનાશક્રાંતિ

IV ઈશ્વરઃ કૃતપાપાનું દૂલાન ક્ષમિત્વા તિમિરશ્રૂઙ્ખલૈ: પાતાલે રદ્દ્વા વિચારાર્થ સમર્પિતવાનું

V पुरातनं संसारमपि न क्षमित्वा तं दृष्टानां संसारं जलाप्लावनेन मज्जयित्वा सप्तज्ञैः सहितं धर्मप्रचारकं नोईं रक्षितवान्।

VI सिद्धोम् अभोरा चेतिनामके नगरे भविष्यतां दृष्टानां दृष्टान्तं विद्याय भस्मीकृत्य विनाशेन दण्डितवान्;

VII किन्तु तैः फुक्सितव्यभियारिभि दृष्टान्भिः क्लिष्टं धार्मिकं लोटं रक्षितवान्।

VIII स धार्मिको जनस्तेषां मध्ये निवसन् स्वीयदृष्टिशोत्रगोचरेभ्यस्तेषाम् अधमर्माचारेत्यः स्वकीयधार्मिकमनसि दिने दिने तत्पत्वान्।

IX प्रभु भक्तान् परीक्षाद् उद्धर्तु विचारादिनश्च यावद् दण्डयामानान् अधार्मिकान् रोक्षुं पारयति,

X विशेषतो ये डमेधाबिलापात् शारीरिकसुखम् अनुग्रहन्ति कर्तृत्वपदानि चावज्ञानन्ति तानेव (रोक्षुं पारयति)) ते दुःसाहसिनः प्रगल्भाश्च।

XI अपरं बलगौरवाभ्यां श्रेष्ठा दिव्यदृष्टाः प्रभोः सन्निधौ येषां वैपरीत्येन निन्दासूच्यकं विचारं न कुर्वन्ति तेषाम् उच्चपदस्थानां निन्दनाद् इमे न भूताः।

XII किन्तु ये लुद्धिहीनाः प्रकृता जनत्वो धर्त्तव्यतायै विनाशयतायै य जायन्ते तत्सदृशा इमे यन्त्र बुध्यन्ते तत् निन्दनातः स्वकीयविनाशयतया विनक्षयन्ति स्वीयाधर्मस्य फलं प्राप्स्यन्ति या।

XIII ते दिवा प्रकृष्टभोजनं सुअं मन्यन्ते निष्ठालैः सुखभोगिनः सन्तो युधाभिः सार्व भोजनं कुर्वन्तः कुलङ्गिनो दोषिणश्च भवन्ति।

XIV तेषां लोचनानि परदराकाङ्क्षीणि पापे चाश्रान्तानि ते चञ्चलानि मनांसि मोहयन्ति लोभे तत्प्रमनसः सन्ति य।

XV ते शापग्रस्ता वंशाः सरबमार्गं विहाय बियोरपुत्रस्य विलियमस्य विपथेन प्रजन्तो भ्रान्ता अल्बवन् स विलियमो उपाधमात् प्राप्ये पारितोषिकेऽप्रीयतः।

XVI किन्तु निजापराधाद् भर्त्सनाम् अलभत यतो वयनशक्तिहीनं वाहनं मानुषिकगिरम् उच्चार्थं भविष्यद्यादिन उन्मत्ताम् अभावधा।

XVII इमे निर्जलानि प्रस्ववणानि प्रचाण्डवायुना चालिता भेदाश्च तेषां फुते नित्यस्थायी घोरतरान्धकारः सञ्चितो इस्ति।

XVIII ये च जना भ्रान्त्याचारिगणात् कृच्छ्रेणोऽकृतासान् इमे उपरिमितदर्पकथा भाषमाणाः शारीरिकसुखाभिलापैः कामकिडाभिश्च मोहयन्ति।

XIX तेभ्यः स्वाधीनतां प्रतिज्ञाय स्वयं विनाशयताया दासा भवन्ति, यतः, यो यनैव पराजित्ये स जीतस्तस्य किङ्करः।

XX ग्रातुः प्रभो यीशुप्तीष्टस्य ज्ञानेन संसारस्य मलेभ्य उद्धृता ये पुनर्स्तेषु निमज्ज्य पराज्यन्ते तेषां प्रथमदशातः शेषदशा कुस्तिता भवति।

XXI तेषां पक्षे धर्मपथस्य ज्ञानप्राप्तिं वरं न य निर्दिष्टात् पवित्रविधिमार्गात् ज्ञानप्राप्तानां परावर्तनं।

XXII किन्तु येषं सत्या दृष्टान्तकथा सैव तेषु फलितवती, यथा, कुक्कुरः स्वीयवान्ताय व्यावर्तते पुनः पुनः। दुष्ठितुं कर्दमे तद्वत् क्षालितश्वैव शूकरः॥

III

I हे प्रियतमाः, यूयं यथा पवित्रभविष्यद्यक्तुभिः पूर्वोक्तानि वाक्यानि त्रात्रा प्रभुना प्रेरितानाम् अस्माकम् आदेशाच्च सारथ तथा युधाम् स्मारयित्वा।

II युधाकं सरलभावं प्रभोधयित्वम् अहं द्वितीयम् इदं पत्रं लिखामि।

III प्रथमं युधाभिरिदं ज्ञायतां यत् शेषे काले स्वेच्छाचारिणो निन्दका उपस्थाय

IV वदिष्यन्ति प्रभोरागमनस्य प्रतिज्ञा कुरु? यतः पितॄलोकानां महानिद्रागमनात् परं सर्वाणि सृष्टेराम्भकाले यथा तथैवावित्कन्ते।

V पूर्वम् ईश्वरस्य वाक्येनाकाशमाशूलं जलाद् उत्पन्ना जले सन्तिष्ठमाना य पृथिव्यविद्यतैतद् अनिश्चुकतात्से न ज्ञानान्ति,

VI तत्स्तात्कालिकसंसारो जलेनाप्लावितो विनाशं गतः।

VII કિન્તવધુના વર્તમાને આકાશભૂમણલે તેનૈવ વાક્યેન વર્ણન્યર્થ ગુપ્તે વિચારદિન દૃષ્ટમાનવાનાં વિનાશઅં વાચ્છ રક્ષતે।

VIII હે પ્રિયતમાઃ, યુધમ્ એતેકે વાક્યમ્ અનવગતા મા ભવત યત્ પ્રભો: સાક્ષાદ દિનમેક વર્ષસહસ્રવદ્ વર્ષસહસ્રાં દિનૈકવતુ!

IX કેચિદ યથા વિલમ્બં મન્યાન્તે તથા પ્રભુ: સ્વપ્રતિજ્ઞાયાં વિલમ્બતે તત્ત્વહિ કિન્તુ કોડપિ યત્ વિનશ્યેત્ સર્વ્ એવ મન:પરાવર્તનં ગરછેયુરિત્યભિલખન્ સો રસ્માન્ પ્રતિ દીર્ઘસહિષ્ણુતાં વિદ્ધાતિ।

X કિન્તુ ક્ષપાયાં ચૌર ઇવ પ્રભો દિનમ્ આગમિષ્ટતિ તસ્મિન્ મહિશાબદેન ગગનમણલં લોપ્યતે મૂલવસ્તુનિ ચ તાપેન ગલિષ્યાન્તે પૃથિવી તનમધસ્થિતાનિ કર્માણિ ચ ધક્ષયાન્તે।

XI અત: સર્વેરેતે વિકારે ગન્તવ્યે સતિ ચસ્મેન્ આકાશમણલં દાહેન વિકારિષ્ટતે મૂલવસ્તુનિ ચ તાપેન ગલિષ્યાન્તે।

XII તરસ્યેશ્વરદિનસ્યાગમનં પ્રતીક્ષમાળીરાકાઙ્ક્ષમાળીશ્ યુધ્માનિ ધર્માચારેશ્વરભક્તિભ્યાં કીદૃશી લોકે ભવિતવ્યાં?

XIII તથાપિ વયં તસ્ય પ્રતિજ્ઞાનુસારેણ ધર્મસ્ય વાસસ્થાનં નૂતનમ્ આકાશમણલં નૂતનં ભૂમણલાં પ્રતીક્ષમાં!

XIV અતએવ હે પ્રિયતમાઃ, તાનિ પ્રતીક્ષમાણા યુયં નિજલઙ્ઘા અનિન્દ્િતાશ્ ભૂત્વા યત્ શાન્ત્યાશ્રિતાસ્તિષ્ઠયૈતસ્મિન્ યતથ્યાં

XV અસ્માક પ્રભો દીર્ઘસહિષ્ણુતાશ્ પરિત્રાણજનિકાં મન્યધ્યાં અસ્માક પ્રિયભાને પૌલાય યત્ જ્ઞાનમ્ અદાધિ તદ્દનુસારેણ સોડપિ પત્રે યુધ્માન્ પ્રતિ તદેવાલિષ્તતુ

XVI સ્વકીયસર્વપત્રાષ્ ચૈતાન્યપિ પ્રસ્તુત્ય તદેવ ગદતિ તેષુ પતેષુ કતિપયાનિ દુર્ઘાણિ વાક્યાનિ વિદ્યાન્તે ચ લોકા અજ્ઞાનાશ્રાંબલાશ્ તે નિજવિનાશાર્થમ્ અન્યશાસ્ત્રીયવચનાનીવ તાન્યપિ વિકારયન્તિ।

XVII તરસ્માદ હે પ્રિયતમાઃ, યુયં પૂર્વ્ બુદ્ધા સાવધાનાસ્તિષ્ઠત, અધાર્મિકાણાં ભાનિસોતસાપ્દ્યતા: સ્વકીયસુસ્થિરવાત્ મા ભશ્યતા।

XVIII કિન્તવસ્માક પ્રભોસ્ત્રાતુ યોશુખ્રીષ્ટસ્યાનુગ્રહે જ્ઞાને ચ વર્દ્ધધ્યાં તસ્ય ગૌરવમ્ ઈદાની સદાકાલાં ભૂયાત્ આમેન્!

૧ ચોહન: પત્રં

I આદિતો ય આસીદુઃ યસ્ય વાગું અસમાભિરશ્વાવિ યજ્ઞ વયં સ્વનેતૈ દૃષ્ટવન્તો યજ્ઞ વીક્ષિતવન્તઃ સ્વકરૈ: સ્પૃષ્ટવન્તશ્રી તં જીવનવાર્દ વયં જ્ઞાપયામઃ|

II સ જીવનસ્વરૂપ: પ્રકાશત વયશ્રી તં દૃષ્ટવન્તસ્તમથિ સાક્ષયે દદ્ધશ્રી, યજ્ઞ પિતુઃ સન્નિધાવવર્તતાસ્માકું સમીપે પ્રકાશત ચ તમું અનન્તજીવનસ્વરૂપં વયં યુષ્માનું જ્ઞાપયામઃ|

III અસમાલિ ર્થદુઃ દૃષ્ટં શ્રુતશ્રી તદેવ યુષ્માનું જ્ઞાપ્યે તેનાસ્માલિઃ સહાંશિત્વં યુષ્માકું ભવિષ્યતિ| અસ્માકશ્રી સહાંશિત્વં પિત્રા તત્પુત્રોણ ગીશુખીષેણ ચ સાર્વું ભવતિ|

IV અપરાજ્ય યુષ્માકુમું આનન્દો યતુઃ સમ્ભૂષો ભવેદુઃ તદર્થ વયમું એતાનિ લિખામઃ|

V વયં યાં વાર્તાં તસ્માત્ શ્રુત્વા યુષ્માનું જ્ઞાપયામઃ સેચમું ઈશ્વરો જ્યોતિસ્તસ્મિનું અન્ધકારસ્ય લેશોડપિ નાસ્તિ|

VI વયં તેન સહાંશિન ઇતિ ગદિત્વા યથાન્ધાકારે ચરામસ્તહિ સત્યાચિરણો ન સન્તો જ્નન્તવાદિનો ભવામઃ|

VII કિન્તુ સ યથા જ્યોતિષિ વર્તતે તથા વયમપિ યદિ જ્યોતિષિ ચરામસ્તહિ પરસ્પરં સહભાગિનો ભવામસ્તસ્ય પુરુસ્ય ગીશુખીષીષ્ય રહિત્રાસમાનું સર્વસ્માત્ પાપાતું શુદ્ધયતિ|

VIII વયં નિષ્ઠાપા ઇતિ યદિ વદામસ્તહિ સ્વયમેવ સ્વાનું વચ્છયામઃ સત્યમતશ્રાસ્માકુમું અન્તરે ન વિદ્યતે|

IX યદિ સ્વપાપાનિ સ્વીકુર્મહે તહીં સ વિશ્વાસ્યો યાથાર્થકશ્ચાસ્તિ તસ્માદુઃ અસ્માકું પાપાનિ ક્ષમિષ્યતે સર્વસ્માદુઃ અધમર્મચ્યાસ્માનું શુદ્ધયિષ્ઠિતિ|

X વયમું અફુતપાપા ઇતિ યદિ વદામસ્તહિ તમું અન્તવાદિનં કુર્મસ્તસ્ય વાક્યશ્રાસ્માકુમું અન્તરે ન વિદ્યતે|

II

I હું પ્રિયબાલકા: યુષ્માલિ ર્થતું પાપં ન ક્ષયેત તદર્થ યુષ્માનું પ્રત્યેતાનિ મયા લિખ્યનો યદિ તુ કેનાપિ પાપં ક્ષયેત તહીં પિતુઃ સમીપે ડસ્માકું એક: સહાયો ડર્થો ધાર્મિકો ધીશુઃ પ્રીષ્ઠો વિદ્યતો|

II સ ચાસ્માકું પાપાનાં પ્રાયશ્રિત્તં કેવલમસ્માકું નહિ કિન્તુ લિખિલસંસારસ્ય પાપાનાં પ્રાયશ્રિતાં|

III વયં તં જાનીમ ઇતિ તદીયાજ્ઞાપાલનેનાવગચ્છામઃ|

IV અહું ત જાનામીતિ વદિત્વા યસ્તસ્યાજ્ઞાન પાલયતિ સો જ્નન્તવાદી સત્યમતશ્રી તસ્યાન્તરે ન વિદ્યતે|

V ચ: કશ્ચિત્તું તસ્ય વાક્યં પાલયતિ તસ્મિનું ઈશ્વરસ્ય પ્રેમ સત્યરૂપેણ સિધ્યતિ વયં તસ્મિનું વર્તમહે તદે એતેનાવગચ્છામઃ|

VI અહું તસ્મિનું તિજામીતિ ચો ગદિતિ તસ્યેદ્મું ઉચિતં યત્તું પ્રીષ્ઠો યાદુગ્ર આચયિતવાનું સો ડપિ તાદુગ્ર આચયરેતુ|

VII હું પ્રિયતમાઃ, યુષ્માનું પ્રત્યાહું નૂતનામાજ્ઞાં લિખામીતિ નહિ કિન્તુવાદિતો યુષ્માલિ લંબ્ધાં પુરાતનામાજ્ઞાં લિખામિનું આદિતો યુષ્માલિ ર્થદુઃ વાક્યં શુંતં સા પુરાતનાજ્ઞાં|

VIII પુનરપિ યુષ્માનું પ્રતિ નૂતનાજ્ઞા મયા લિખ્યત એતદિપિ તસ્મિનું યુષ્માસ્ય ચ સત્યં, યતો ડન્ધકારો વિત્યેતિ સત્યા જ્યોતિશ્રોદાનીં પ્રકાશાનીં:

IX અહું જ્યોતિષિ વર્તતે ઇતિ ગદિત્વા ચ: સ્વભાતરું દ્રેષ્ટિ સો ડયાપિ તમિસે વર્તતે|

X સ્વભાતરિ ચ: પ્રીયતે સ એવ જ્યોતિષિ વર્તતે વિધનજનકું કિમપિ તસ્મિનું ન વિદ્યતે|

XI કિન્તુ સ્વભાતરું ચો દ્રેષ્ટિ સ તિમિરે વર્તતે તિમિરે ચરતિ ચ તિમિરેણ ચ તસ્ય નયને ડધીક્ષિયેતે તસ્માત્ ક્ષ ચામીતિ સ જ્ઞાતું ન શકાતો|

XII હું શિશાવ: યુયં તસ્ય નામાના પાપક્ષમાં પ્રાપ્તવન્તસ્તમાદુઃ અહું યુષ્માનું પ્રતિ લિખામિનું

XIII હું પિતર: ચ આદિતો વર્તમાનસં યુયં જાનીથ તસ્માદુઃ યુષ્માનું પ્રતિ લિખામિનું હું યુવાનઃ યુયં પાપત્માનં જિતવન્તસ્તમાદુઃ યુષ્માનું પ્રતિ લિખામિનું હું બાલકાઃ, યુયં પિતરં જાનીથ તસ્માદુઃ યુષ્માનું પ્રતિ લિખિતવાનું હું યુવાનઃ, યુયં બલવન્ત આધ્યે, ઈશ્વરસ્ય વાક્યં યુષ્મદન્તરે વર્તતે પાપાત્મા ચ યુષ્માલિઃ પરાજિંયે તસ્માદુઃ યુષ્માનું પ્રતિ લિખિતવાનું

XIV હું પિતર: આદિતો ચો વર્તમાનસં યુયં જાનીથ તસ્માદુઃ યુષ્માનું પ્રતિ લિખિતવાનું હું યુવાનઃ, યુયં બલવન્ત આધ્યે, ઈશ્વરસ્ય વાક્યં યુષ્મદન્તરે વર્તતે પાપાત્મા ચ યુષ્માલિઃ પરાજિંયે તસ્માદુઃ યુષ્માનું પ્રતિ લિખિતવાનું

XV યુધ્ય સંસારે સંસારસ્થવિષયેષું ચ મા પ્રીયધ્વં ય: સંસારે પ્રીયતે તસ્યાન્તરે પિતુઃ પ્રેમ ન તિષ્ઠતિ

XVI યત: સંસારે પદ્થતુઃ સ્થિતમું અર્થત: શારીરિકભાવસ્યાભિલાષો દર્શનિન્દ્રયસ્યાભિલાષો જીવનસ્ય ગત્વશ્ચ સર્વમેતતુઃ પિતુનો ન જાયતે કિન્તુ સંસારદેવા

XVII સંસારસત્તાદીયાભિલાષાધ્ય વ્યતેતિ કિન્તુ ચ ઈશ્વરસ્યેષું કરોતિ સો જન્મન્તકાલં યાવતું તિષ્ઠતિ

XVIII હે બાલકાઃ, શેષકાલોડાયં, અપરં ખીષારિણોપસ્યાવ્યમિતિ યુષ્માભિર્થથા શ્રુતં તથા બહુવ: ખીષારય ઉપસ્થિતાસત્તમાદયું શેષકાલોડસીતિ વયં જાનીમાઃ

XIX તે ડસ્મભધ્યાન નિર્ગતવાનઃ કિન્તુસ્મદીયા નાસનું યદ્યમદીયા અભવિષ્ણનું તર્હસ્મત્સર્કું ડસ્થાસ્યનું કિન્તુ સર્વું ડસ્મદીયા ન સન્યેતસ્ય પ્રકાશ આવશ્યક આસ્તીતુઃ

XX ય: પવિત્રસત્તસ્માદું યૂધ્યમું અભિષેકું પ્રાપ્તવન્તસ્તેન સર્વાણિ જાનીથ

XXI યુધ્ય સત્ત્યમતં ન જાનીથ તત્કારણાદું અહું યુષ્માનું પ્રતિ વિભિતવાનું તત્ત્વાં કિન્તુ યુધ્ય તત્ત્વ જાનીથ સત્ત્યમતાર્થ્ય કિમપ્યનુત્તવાક્યું નોત્પ્યથેતે તત્કારણાદીએવા

XXII યોશુરભિષિક્તસ્ત્રાતેતિ યો નાઝીકરોતિ તં વિના કો ડપરો જ્નૂતવાદી ભવેતુઃ સ એવ ખીષારિર્થઃ પિતરં પુત્રાં નાઝીકરોતિ

XXIII ય: કશ્યિતું પુત્રં નાઝીકરોતિ સ પિતરમપિ ન ધારયતિ યશ્વ પુત્રમઝીકરોતિ સ પિતરમપિ ધારયતિ

XXIV આદિતો યુષ્માભિર્થતુઃ શ્રુતં તદું યુષ્માસું તિષ્ઠતુઃ, આદિતઃ શ્રુતં વાક્યં યદિ યુષ્માસું તિષ્ઠતિ, તર્હિ યુધ્યમપિ પુરે પિતરિ ચ સ્થાસ્યથા

XXV સ ચ પ્રતિજ્ઞાયાસમભ્યં યતું પ્રતિજ્ઞાતવાનું તદું અન્નતજીવનાં

XXVI યે જના યુષ્માનું બ્રામયન્તિ તાનધ્યભ્યં ઈદં વિભિતવાનું

XXVII અપરં યુધ્ય તસ્માદું યુધ્ય અભિષેકું પ્રાપ્તવન્તાં: સ યુષ્માસું તિષ્ઠતિ તતઃ: કોડપિ યદું યુષ્માનું શિક્ષયેતુઃ તદું અનાવશ્યકં, સ ચાભિષેકું યુષ્માનું સર્વાણિ શિક્ષયતિ સત્ત્યશ્વ ભવતિ ન ચાતથઃ, અત: સ યુષ્માનું યદ્યદું અશિક્ષયતુઃ તદ્ગતું તત્ત્વ સ્થાસ્યથા

XXVIII અતએવ હે પ્રિયબાલકાઃ યુધ્ય તત્ત્વ તિષ્ઠત, તથા સતિ સ યદા પ્રકાશિષ્યતે તદા વયં પ્રતિભાન્વિતા ભવિષ્યામઃ: તસ્યાગમનસમયે ચ તસ્ય સાક્ષાત્ત્રપિષ્યામહે

XXIX સ ધાર્મિકો ડસ્તીતિ યદિ યુધ્ય જાનીથ તર્હિ ય: કશ્યિદું ધર્માચારં કરોતિ સ તસ્માતુઃ જાત ઈત્યપિ જાનીતા

III

I પશ્યત વયમું ઈશ્વરસ્ય સન્તાના ઇતિ નામનાયામહે, એતેન પિતાસ્મલ્યં કીદ્યું મહાપ્રેમ પ્રદત્તવાનું કિન્તુ સંસારસંન નાજાનાતું તત્કારણાદસ્માનું અપિ ન જાનાતિ

II હે પ્રિયતમાઃ, ઈદાનીં વયમું ઈશ્વરસ્ય સન્તાના આસ્મહે પશ્યાતું કિં ભવિષ્યામસ્તદું અધ્યાયપ્રકાશિતં કિન્તુ પ્રકાશાં ગતે વયં તસ્ય સદ્દા ભવિષ્યામિ ઈતિ જાનીમઃ, યત: સ યાદૃષો ઇસ્તિ તાદૃષો ડસ્માર્ભિર્દ્શિષ્યતે

III તસ્મિનું એથા પ્રત્યાશા યસ્ય કસ્યયિદું ભવતિ સ વંચ તથા પવિત્ર કરોતિ યથા સ પવિત્રો ઇસ્તિ।

IV ય: કશ્યિતું પાપમું આયરતિ સ વ્યવસ્થાલઘ્નાં કરોતિ યત: પાપમેવ વ્યવસ્થાલઘ્નાં

V અપરં સો ડસ્માકું પાપાન્યપહર્તું પ્રાકશતૈત્તદું યુધ્ય જાનીથ, પાપચ તસ્મિનું ન વિદ્યતે।

VI ય: કશ્યિતુઃ તસ્મિનું તિષ્ઠતિ સ પાપાચારં ન કરોતિ ય: કશ્યિતુઃ પાપાચારં કરોતિ સ તં ન દૃષ્ટવાનું ન વાગતગતવાનું

VII હે પ્રિયબાલકાઃ, કશ્યિદું યુષ્માકું ભ્રમં ન જન્યેતુઃ ય: કશ્યિદું ધર્માચારં કરોતિ સ તાદૃગું ધાર્મિકો ભવતિ યાદ્યકું સ ધાર્મિકો ઇસ્તિ।

VIII ય: પાપાચારં કરોતિ સ શયતાનાતુઃ જાતો યત: શયતાન આદિત: પાપાચારી શયતાનસ્ય કર્મણાં લોપાર્થમેવેશ્વરસ્ય પુત્ર: પ્રાકશતાતુઃ

IX ય: કશ્યિદું ઈશ્વરાતુઃ જાત: સ પાપાચારં ન કરોતિ યતસ્તસ્ય વીર્ય તસ્મિનું તિષ્ઠતિ પાપાચારં કર્તૃચું ન શકનોતી યત: સ ઈશ્વરાતુઃ જાતાઃ

X ઈત્યનેનેશ્વરસ્ય સન્તાનાઃ શયતાનસ્ય ચ સન્તાના વ્યક્તા ભવન્તિ ય: કશ્યિદું ધર્માચારં ન કરોતિ સ ઈશ્વરાતુઃ જાતો નહિ યશ્વ સ્વભાવતિ ન પ્રીયતે સો ડપીશ્વરાતુઃ જાતો નહિ।

XI યતસ્તસ્ય ય આદેશ આદિતો યુભાબિઃ શુતઃ સ એષ એવ યદ્ય અસ્માલિઃ પરસ્પરં પ્રેમ કર્તવ્યં

XII પાપાત્મતો જાતો ય: કાલ્પિલ સ્વભાતરે હતવાન્ન તત્સદૃશીરસમાલિ ન્ ભવિતવ્યં સ કસ્માત્ કારણાત્ તં હતવાન્ન? તરસ કર્માણિ દુષ્ટાનિ તદ્ભાતુશ્વ કર્માણિ ધમ્માણ્યાસન્ ઈતિ કારણાત્

XIII હે મમ ભાતરઃ, સંસારો યદિ યુભાન્ દ્રેષ્ટિ તહીં તદ્દ આશ્રય્ય ન મન્યધ્યં

XIV વયં મૃત્યુમ् ઉતીર્થ જીવનં પ્રાપ્તવન્તસ્તદ્દ ભાતૃષુ પ્રેમકરણાત્ જાનીમઃ| ભાતરિ યો ન પ્રીયતે સ મૃત્યૈ તિજ્ઞતિ

XV ય: કશ્ચિત્ સ્વભાતરે દ્રેષ્ટિ સં નરધાતી કિઓનાન્તજીવનં નરધાતિન: કસ્યાધ્યન્તરે નાવતિષ્ઠતે તદ્દ યું જાનીથા

XVI અસ્માક્ ફૂતે સ સ્વપ્રાણાંસ્ત્યકતવાન્ ઈત્યનેન વયં પ્રેમનસ્તત્વમ્ અવગતાઃ, અપરં ભાતૃષાં ફૂતે ડસ્માલિરપિ પ્રાણાંસ્ત્યકતવ્યાઃ|

XVII સંસારિકળ્ણવિકાપાપો યો જાન: સ્વભાતરે દીનં દુષ્ટા તસ્માત્ સ્વીયદ્યાં રાણદ્ધિ તરસ્યાન્તર ઈશ્વરસ્ય પ્રેમ કથં તિજેત્?

XVIII હે મમ પ્રિયબાલકાઃ, વાક્યેન જિહ્વાયા વાસ્માબિઃ પ્રેમ ન કર્તવ્યં કિન્તુ કાર્યોણ સત્યતયા ચૈવા

XIX એતેન વયં યત્ સત્યમતસમ્યાધીપાસત્ત જાનીમસ્તસ્ય સાક્ષાત્ સ્વાન્તકરણાનિ સાન્ત્વયિતું શક્યમશ્રય

XX યતો ડસ્મદન્તકરણાં યદ્યસ્માન્ દુષ્ટયતિ તહીસ્મદન્તઃ કરણાદ્દ ઈશ્વરો મહાન્ સર્વજાશ્વા

XXI હે પ્રિયતમાઃ, અસ્મદન્તકરણાં યદ્યસ્માન્ ન દુષ્ટયતિ તહીં વયમ્ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ પ્રતિભાન્વિતા ભવામઃ|

XXII યચ્ચ પ્રાર્થયામહે તત્ તસ્માત્ પ્રાણુમઃ, યતો વયં તરસ્યાજાઃ પાલયામસ્તસ્ય સાક્ષાત્ તુચ્છિજનકમ્ આચારં કુર્મશ્રય

XXIII અપરં તરસ્યેયમાજાઃ યદ્ય વયં પુત્રસ્ય યીશુષ્પ્રીષ્ટસ્ય નાભિન વિશ્વસિમસ્તસ્યાજાનુસારેણ ચ પરસ્પરં પ્રેમ કુમ્ભમઃ|

XXIV યચ્ચ તરસ્યાજાઃ પાલયતિ સ તસ્મિન્ તિજતિ તસ્મિન્ સોડપિ તિજતિ; સ ચાસ્માન્ યમ્ આત્માનં દત્તવાન્ન તસ્માત્ સો ડસ્માસુ તિજતીતિ જાનીમઃ|

IV

I હે પ્રિયતમાઃ, યું વિશ્વેષ્વાત્મસુ ન વિશ્વસિત કિન્તુ તે ઈશ્વરાત્ જાતા ન વેત્યાત્મન: પરોક્ષધ્ય યતો બહવો મૃખાભવિષ્યદ્વાઈનો જગન્મધ્યમું આગતવન્તાઃ|

II ઈશ્વરીયો ય આત્મા સ યુભાલિરનેન પરિચીયતાં, યીશુઃ ખ્રીષ્ટો નરાવતારો ભૂત્વાગત એતદ્દ યેન કેનચિદ્ આત્મના સ્વીકૃત્યાત્ સીધ્યાત્

III કિન્તુ યીશુઃ ખ્રીષ્ટો નરાવતારો ભૂત્વાગત એતદ્દ યેન કેનચિદ્ આત્મના નાઝીકીયતે સ ઈશ્વરીયો નહિ કિન્તુ ખ્રીષ્ટારેતામા, તેન ચાગન્તબ્યમિતિ યુભાબિઃ શુતં, સ ચેદાનીમપિ જગતિ વર્તતો

IV હે બાલકાઃ, યુયમ્ ઈશ્વરાત્ જાતાસ્તાન્ જિતવન્તશ્વ યત: સંસારાધિકાનકારિણો ડપિ યુભદાયિકાનકારી મહાન્ન

V તે સંસારાત્ જાતાસ્તાનો હેતો: સંસારાદ્ ભાષન્તે સંસારશ્વ તેખાં વાક્યાનિ ગૃહ્ણાતિ

VI વયમ્ ઈશ્વરાત્ જાતાઃ, ઈશ્વરં યો જાનાતિ સોડસ્મદ્વાક્યાનિ ગૃહ્ણાતિ યશ્વેશ્વરાત્ જાતો નહિ સોડસ્મદ્વાક્યાનિ ન ગૃહ્ણાતિ; અનેન વયં સત્યાત્માનં ભ્રમકાત્મનાનં પરિચિનુમઃ|

VII હે પ્રિયતમાઃ, વયં પરસ્પરં પ્રેમ કરવામ, યત: પ્રેમ ઈશ્વરાત્ જાયતે, અપરં ય: કશ્ચિત્ પ્રેમ કરોતિ સ ઈશ્વરાત્ જાત ઈશ્વરં વેત્નિ ચા

VIII ય: પ્રેમ ન કરોતિ સ ઈશ્વરં ન જાનાતિ યત ઈશ્વરઃ પ્રેમસ્વરૂપઃ|

IX અસ્માસ્તીશ્વરસ્ય પ્રેમૈતેન પ્રાકાશત યત્ સ્વપુત્રોણાસ્મભ્યં જીવનદાનાર્થમ્ ઈશ્વરઃ સ્વીયમ્ અદ્ધૃતીયં પુત્રં જગન્મધ્યં પ્રેષિતવાન્ન

X વયં યદ્ય ઈશ્વરે પ્રેતવન્ત ઈત્યત્ર નહિ કિન્તુ સ યદ્યસ્માસુ પ્રીતવાન્ અસ્મત્પાપાનાં પ્રાયશ્વિત્તર્થ સ્વપુત્રં પ્રેષિતવાંશ્યેત્ત્રય પ્રેમ સન્તિજ્ઞાતા|

XI હે પ્રિયતમાઃ, અસ્માસુ પદીશ્વરેતાદૃષાં પ્રેમ કૃતં તહીં પરસ્પરં પ્રેમ કર્તુમ્ અસ્માકમયુચિતિના

XII ઈશ્વર: કદાચ કેનાપિ ન દૃષ્ટિ: યથસ્માભિ: પરસ્પરં પ્રેમ ક્રિયતે તર્હીશ્વરો ડસ્મનથે તિષ્ઠતિ તસ્ય પ્રેમ ચાસ્માસુ સેત્પતો|

XIII અસ્મભયં તેન સ્વકીયાત્મનોડશો દત્ત ઈત્યનેન વયં યત્ત તસ્મિન્ત તિષ્ઠામ: સ ચ યદ્દ અસ્માસુ તિષ્ઠતીતિ જાનીમઃ|

XIV પિતા જગત્તાતારં પુત્રં પ્રેષિતવાનું એતદૃ વયં દૃષ્ટવા પ્રમાણયામઃ|

XV યોશુરીશ્વરસ્ય પુત્ર એતદૃ યેનાઝીક્રિયતે તસ્મિન્ ઈશ્વરસ્તિષ્ઠતિ સ રેશ્વરે તિષ્ઠતિ|

XVI અસ્મારવીશ્વરસ્ય યત્ત પ્રેમ વરતે તદૃ વયં જ્ઞાતવન્તતસ્મિન્ વિશ્વાસિતવન્તશ્વા ઈશ્વર: પ્રેમસ્વરૂપ: પ્રેમની યસ્તિષ્ઠતિ સ ઈશ્વરે તિષ્ઠતિ તસ્મિંશ્વેશ્વરસ્તિષ્ઠતિ|

XVII સ યાદૃશો ડસ્તિ વયમાયેતસ્મિન્ જગતિ તાદૃશા ભવામ એતસ્માદૃ વિચારદિને ડસ્માભિ ર્યા પ્રતિભા લલયેત સાસ્મત્સમ્બન્ધીયસ્ય પ્રેમન: સિદ્ધિઃ|

XVIII પ્રેમનિ ભીતિ ન વરતે કિન્તુ સિદ્ધં પ્રેમ ભીતિનિ નિરાકરોતિ યતો ભીતિનિ: સયાતનાસ્તિ ભીતો માનવ: પ્રેમનિ સિદ્ધોન જાતઃ|

XIX અસ્માસુ સ પ્રથમં પ્રીતવાનું ઈતિ કારણાદૃ વયં તસ્મિન્ પ્રીયામહે|

XX ઈશ્વરે ડહું પ્રીય ઈત્યુક્તવા ય: કશ્યિતું સ્વભાતારં દ્રેષ્ટિ સો જ્ઞાતવાદી સ યં દૃષ્ટવાનું તસ્મિન્ સ્વભાતારિ યદિ ન પ્રીયતે તહીં યમ ઈશ્વરં ન દૃષ્ટવાનું કથં તસ્મિન્ પ્રેમ કર્તું શક્યુયાત?

XXI અત ઈશ્વરે ય: પ્રીયતે સ સ્વીયભાતાર્યાપિ પ્રીયતામ્ભું ઈયમ્ભું આજા તસ્માદૃ અસ્માભિ લંઘા|

V

I યોશુરલિખિતસ્ત્રાતોતિ ય: કશ્યિદૃ વિશ્વાસિતિ સ ઈશ્વરાત્ત જાતઃ; અપરે ય: કશ્યિતું જનયિતિરિ પ્રીયતે સ તસ્માત્ જાતે જને ડપિ પ્રીયતે|

II વયમ્ભું ઈશ્વરસ્ય સન્તાનેષુ પ્રીયામહે તદૃ અનેન જાનીમો યદ્દ ઈશ્વરે પ્રીયામહે તસ્યાજાઃ પાલયામશ્વા

III યતો ઈશ્વરે યત્ત પ્રેમ તત્ત તીયાજાપાલનેનાસ્માભિ: પ્રકાશયિતવયં, તસ્યાજાશ્વ કઠોરા ન ભવન્તિ|

IV યતો ય: કશ્યિદૃ ઈશ્વરાત્ત જાતઃ સ સંસારં જગતિ કિશ્ચાસ્માંક યો વિશ્વાસઃ સ એવાસ્માંક સંસારજયિજયઃ|

V યોશુરીશ્વરસ્ય પુત્ર ઈતિ યો વિશ્વસિતિ તં વિના કોડપર: સંસારં જયતિ?

VI સોડલિખિતસ્ત્રાતા યોશુસ્તોયરધિરાભ્યામ્ભું આગતઃ કેવલં તોયેન નહિ કિન્તુ તોયરધિરાભ્યામ્ભું આત્મા ચ ય સાક્ષી ભવતિ યત આત્મા સત્ત્યતાસ્વરૂપઃ|

VII યતો હેતો: સર્વો પિતા વાદે: પવિત્ર આત્મા ચ ત્રય ઇમે સાક્ષિણઃ સન્તિ, ત્રય ઇમે ચૈકો ભવન્તિ|

VIII તથા પૃથિવ્યામ્ભું આત્મા તોયં રહિતરાજી નીણ્યેતાનિ સાક્ષં દંતાતિ તેખાં ત્રયાજામ્ભું એકત્વં ભવતિ ચા

IX માનવાનાં સાક્ષં યથસ્માભિ ગૃહૃતે તર્હીશ્વરસ્ય સાક્ષં તસ્માદ્પિ શ્રેષ્ઠ યતઃ સ્વપુત્રમધીશ્વરેણ દંતં સાક્ષ્યમિંદા|

X ઈશ્વરસ્ય પુત્રે યો વિશ્વસિતિ સ નિજાન્તરે તત્ત સાક્ષં ધારયતિ; ઈશ્વરે યો ન વિશ્વસિતિ સ તમ્ભું અનુત્વાદિનં કરોતિ યત ઈશ્વર: સ્વપુત્રમધિ યત્ત સાક્ષં દંતવાનું તસ્મિન્ સ ન વિશ્વસિતિ|

XI તસ્ય સાક્ષ્યમિંદાં યદ્દ ઈશ્વરો ડસ્મલ્યમ્ભું અનન્તજીવનં દંતવાનું તસ્ય જીવનં તસ્ય પુરે વિદ્યતો|

XII ય: પુત્રં ધારયતિ સ જીવનં ધારિયતિ, ઈશ્વરસ્ય પુત્રે યો ન ધારયતિ સ જીવનં ન ધારયતિ|

XIII ઈશ્વરપુત્રસ્ય નામિનું યુષ્માનું પ્રત્યેતાનિ મયા લિખિતાનિ તસ્યાભિપ્રાયો ડંય યદ્દ યુષ્મભું અનન્તજીવનપ્રાપ્તા ઈતિ જાનીમાયાત તસ્યેશ્વરપુત્રસ્ય નામિનું વિશ્વસેત ચા

XIV તસ્યાન્તિકે ડસ્માંક યા પ્રતિભા ભવતિ તસ્યાઃ કારણાભિંદાં યદ્દ વય યદિ તસ્યાભિમતં કિમપિ તં યાચામહે તહીં સો ડસ્માંક વાઙ્મં શુણોતિ|

XV સ ચાસ્માંક યત્ત કિશ્ચન યાચનં શુણોતીતિ યદિ જાનીમસ્તહી તસ્માદૃ યાચિતા વરા અસ્માભિ: પ્રાયન્તે તદ્દપિ જાનીમઃ|

XVI કશ્યિદૃ યદિ સ્વભાતરમ્ભું મૃત્યુજીજનકું પાપં કુર્વન્તાં પશ્યતિ તહીં સ પ્રાર્થનાં કરોતું તેનેશ્વરસ્તસ્મૈ જીવનં દાસ્તયતિ, અર્થતો મૃત્યુજીજનકું પાપં યેન નાકારિતસ્મૈ કિન્તુ મૃત્યુજીજનક્મું એક પાપમ્ભું આસ્તે તદ્દધિ તેન પ્રાર્થનાં કિષ્યતામિત્યહં ન વદાનિ|

XVII સર્વ એવાધર્મ: પાંચ કિન્તુ સર્વપાંચ મૃત્યુજનક નહિએ

XVIII થી ઈશ્વરાત્મક જાતઃ સ પાપાચારં ન કરોતિ કિન્તુ ઈશ્વરાત્મક જાતો જનઃ સ્વં રક્ષતિ તસ્માત્ સ પાપાત્મા તં ન સ્પૃશતીતિ વર્યે જાનીમઃ|

XIX વયમ્ય ઈશ્વરાત્મક જાતઃ: કિન્તુ ફૃત્સન: સંસાર: પાપાત્મનો વશં ગતો ઇસ્તીતિ જાનીમઃ|

XX અપરમ્ય ઈશ્વરસ્ય પુત્ર આગતવાન્ય વયશ્વ યથા તસ્ય સત્યમયસ્ય જાનં પ્રાણ્યામસ્તાદૃશી ધિયમ્ય અસમ્ભ્યં દત્તવાન્ય ઈતિ જાનીમસ્તાસ્મિન્ન સત્યમયે ઇર્થતસ્તસ્ય પુત્રે યીશુખ્રીએ તિષ્ઠામશ્વઃ; સ એવ સત્યમય ઈશ્વરો જનતજીવનસ્વરૂપશ્વાસ્તિ|

XXI હે પ્રિયબાલકાઃ, ધૂયં દેવમૂર્તિલભ્ય: સ્વાન્ય રક્ષતા આમેન્ય

૨ ચોહનઃ પત્રં

- I હે અભિરુચિતે કુરિયે, ત્વાં તવ પુત્રાંશ્ચ પ્રતિ પ્રાચીનોડહં પત્રં લિખાબિ
- II સત્યમતાદુઃખાસુ મમ પ્રેમાસ્તિ કેવળં મમ નહિ કિન્તુ સત્યમતજ્ઞાનાં સર્વોષામેવા યતઃ સત્યમતમું અસ્માસુ તિજત્યનન્તકાલં ચાવચ્ચાસ્માસુ સ્થાસ્યતિ
- III પિતુરીશ્રરાત્તિપિતુ: પુત્રાત્ત્પ્રભો ર્થીશુભીષાચ્ચ પ્રાણો ઇનુગ્રહ: કૃપા શાન્તિશ્ર સત્યતાપ્રેમબ્યાં સાદ્ધુષ્માન્ન અધિતિકૃતું
- IV વયં પિતૃતો યામ્યાઝાંન્ન પ્રાપ્તવન્તસ્તદનુસારેણ તવ કેચિદ્દ આત્મજા: સત્યમતમ્ય આચરન્ત્યેતસ્ય પ્રમાણાં પ્રાચ્યાઈ ભૂશમ્ય આનન્દિતવાનું
- V સામ્પ્રતંત્ર હે કુરિયે, નવીનાં કાંજિદુઃખાઝાંન લિખન્તહમ્ય આદિતો લભ્યામ્ય આઝાં લિખન્તવામ્યદં વિનયે યદ્ય અસ્માબિ: પરસ્પરે પ્રેમ કર્તવ્યાં
- VI અપરં પ્રેમૈતેન પ્રકાશતે યદ્ય વયં તસ્યાઝા આચરેમાં આદિતો યુષ્માબિ ર્થા શ્રુતા સેયમ્ય આઝા સા ચ યુષ્માભિરાચરિતવ્યા
- VII યતો બહૂવ: પ્રવશ્કા જગત્ત્ પ્રવિશ્ય યીશુખ્રીષ્ટો નરાવતારો ભૂત્વાગત એતત્ત્ નાઙ્ગ્રીકૃવ્યાન્તિ સ એવ પ્રવશ્કઃ ખ્રીષ્ટારિશ્વાસ્તિ
- VIII અસ્માકું શ્રમો યત્ત્ પાણુશ્રમો ન ભવેત્ત કિન્તુ સમ્ભૂર્ણ વેતનમસ્માબિ ર્થાભ્યેત તર્દ્ય સ્વાનધિ સાવધાના ભવતાઃ
- IX ય: કશ્ચિદ્દ વિપથગામી ભૂત્વા ખ્રીષ્ટસ્ય શિક્ષાયાં ન તિજતિ સ ઈશ્વરં ન ધારયતિ ખ્રીષ્ટસ્ય શિક્ષાયાં ચસ્તિકતિ સ પિતરં પુત્રશ્ચ ધારયતિ
- X ય: કશ્ચિદ્દ યુષ્મત્સન્નિધિમાગચ્છન્ન શિક્ષામેનાં નાનયતિ સ યુષ્માબિ: સ્વવેશમનિ ન ગૃહ્યતાં તવ મજૂલં ભૂયાદિતિ વાગાપિ તરસ્મૈ ન કથ્યતાં
- XI યતસ્તવ મજૂલં ભૂયાદિતિ વાચં ય: કશ્ચિત્ત તરસ્મૈ કથયતિ સ તસ્ય દુષ્કર્મણામ્ય અંશી ભવતિ
- XII યુષ્માન્ન પ્રતિ મયા બહૂનિ લેખિતવ્યાનિ કિન્તુ પત્રમસીભ્યાં તત્ત કર્યું નેચાબિ, યતો ઇસ્માકમ્ય આનન્દો યથા સમ્ભૂર્ણો ભવિષ્યતિ તથા યુષ્મત્સમીપમુપસ્થાયાહું સમુખીભૂય યુષ્માબિ: સમ્ભાષિષ્ય ઇતિ પ્રત્યાશા મમાર્થો
- XIII તવાભિરુચિતાયા ભગીન્યા બાલકાસ્તવાં નમસ્કારં જ્ઞાપયન્તિ આમેનું

૩ ઘોહન: પત્રં

- I પ્રાચીનો ડહું સત્યમતાદુઃ યરિમનું પ્રીયે તં પ્રિયતમં ગાયં પ્રતિ પત્રં લિખામિ
- II હે પ્રિય, તવાત્મા યાદુક શુભાન્વિતસ્તાદુક સર્વવિષયે તવ શુભં સ્વાસ્થ્યઅ ભૂયાતુ
- III ભાતુભિરાગત્ય તવ સત્યમતસ્યાર્થતસ્તવં કીદુક સત્યમતમાચરસ્પેતસ્ય સાક્ષે દતે મમ મહાનન્દો જાતઃ|
- IV મમ સન્તાનાઃ સત્યમતમાચરન્તીતિવાર્તાનો મમ ય આનંદો જાયતે તતો મહત્તરો નાસ્તિ|
- V હે પ્રિય, ભાતુન્નું પ્રતિ વિશેષતસ્તાનું વિદેશિનો ભૂાતુન્નું પ્રતિ તવા યથતુકૃતં તત્ત્વં સર્વ્ય વિશ્વાસિનો યોગ્યં|
- VI તે ચ સમિતિ: સાક્ષાત્ તવ પ્રમન: પ્રમાણં દત્તવન્તાઃ, અપરમું ઈશ્વરચોગ્યરૂપેશ તાનું પ્રસ્થાપયતા તવા સત્કર્મ કારિષ્યતે|
- VII પતસ્તે તરસ્ય નામાના યાત્રાં વિધાય બિજ્જજાતીયેભ્ય: કિમપિ ન ગૃહીતવન્તઃ|
- VIII તર્સ્માદુઃ વયં યત્ત સત્યમતસ્ય સહાયા ભવેમ તદર્થમેતાદુશા લોકા અસ્માભિસ્નુગ્રહીતવ્યાઃ|
- IX સમિતિ પ્રત્યાં પત્રં લિખિતવાનું કિન્તુ તેથાં મધ્યે ચો દિયત્રિકિઃ પ્રધાનાયતે સો ઇસ્માનન ન ગૃહીતાતિ|
- X અતો ડહું યદોપસ્થાસ્યામિ તદા તેન યથતુ ક્રિયતે તત્ત્વં સર્વ્ય તં સ્મારયિષ્યામિ, યતઃ સ દુર્વાજ્યૈરસ્માનું અપવદતિ, તેનાપિ તૃપ્તિં ન ગત્વા સ્વયમપિ ભાતુનું નાનુગૃહીતિ યે ચાનુગ્રહીતુભિષ્ઠન્તિ તાનું સમિતિતો ડપિ બહિકરોતિ|
- XI હે પ્રિય, તવા દુષ્કર્મ નાનુક્ષિયતાં કિન્તુ સત્કર્મેવા ય: સત્કર્માચારી સ ઈશ્વરાત્ જાતઃ, ચો દુષ્કર્માચારી સ ઈશ્વરં ન દૃષ્ટવાનું|
- XII દીમીનિયસ્ય પક્ષે સર્વ્યે: સાક્ષયમું અદાયિ વિશેષત: સત્યમતેનાપિ, વયમપિ તત્પક્ષે સાક્ષયં દશઃ, અસ્માકઅચ્ચ સાક્ષયં સત્યમેવેતિ યૂધ્યં જાનીથ|
- XIII ત્વાં પ્રતિ મયા બહૂનિ લોખિતવ્યાનિ કિન્તુ મસીલેખનીભ્યાં લેખિતું નેછામિ|
- XIV અધિરેણ ત્વાં દ્રક્ષયામીતિ મમ પ્રત્યાશાસ્તે તદાવાં સમુખીભૂય પરસ્પરં સમ્ભાષિષ્યાવહે|
- XV તવ શાન્તિ રૂચાતું અસ્માકં ભિત્રાણિ ત્વાં નમસ્કારં જાપયન્તિ ત્વમણેકુક્સ્ય નામ પ્રોચ્ય મિત્રેભ્યો નમસ્કુરા ઇતિ|

ચિહ્નદા: પત્રં

I યોશુખ્રીષ્ટસ્ય દાસો યાકૃબો ભાતા ચિહ્નદાસ્તાતેનેશ્વરેણ પવિત્રીકૃતાન્ યોશુખ્રીષ્ટેન રક્ષિતાંશ્વાકૃતાન્ લોકાન્ પ્રતિ પત્ર લિખતિ

II કૃપા શાન્તિઃ પ્રેમ ચ બાહુલ્યરૂપેણ યુભાસ્વધિતિજ્ઞતુઃ

III હે પ્રિયાઃ, સાધારણપરિણામધિ યુભાન્ પ્રતિ લેખિતું મમ બહુયતને જાતે પૂર્વકાલે પવિત્રલોકેષુ સમર્પિતો ચો ધર્મસ્તદર્થ્ યૂયં પ્રાણવ્યથેનાપિ સચેષા ભવતેતિ વિનયાર્થ યુભાન્ પ્રતિ પત્રલેખનમાવશ્યકમ્ અમન્યે

IV ચસ્માદ એતદૂપદર્ભાપાન્યે પૂર્વ લિખિતાઃ કેચિજના અસ્માન્ ઉપસૂતવન્તઃ, તે ડધાર્મિકલોકા અસ્માકમ્ ઈશ્વરરસ્યાનુગ્રહ્ ધજીકૃત્ય લમ્પટતામ્ આચરન્તિ, અદ્ધ્રીતીયો ડધિપતિ ચો ઽસ્માક્ પ્રભુ યોશુખ્રીષ્ટસં નાક્ષીકૃત્વન્તિ

V તસ્માદ યૂયં પુરુ યદ્ અવગતાસ્તત્ પુન યુભાન્ સ્મારચિતુમ્ ઈચ્છામિ, ફલતઃ પ્રભુરેકૃત્વઃ સ્વપ્રજા મિસરાટેશાદ્ ઉદ્ઘાર યત્ત તતઃ પરમ્ અવિશ્વાસિનો વ્યનાશયતુ

VI યે ચ સ્વગ્રહ્તાઃ સ્વીયકર્તૃત્વપેન ન સ્થિત્વા સ્વવાસસ્થાનં પરિત્યક્તવન્તસ્તાન્ સ મહાદિનસ્ય વિચારાર્થમ્ અન્ધકારમયે ઇધઃસ્થાને સદાસ્થાયિભિ ર્બન્ધનેરબ્ધનાતુ

VII અપરં સિદ્ધોમ્ અમોરા તન્નિકટસ્થનગરાણિ ચૈતેષાં નિવાસિનસ્તસ્તમરૂપં વ્યભિયારં કૃતવન્તો વિષમૈયુનસ્ય ચેષ્ટા વિપદં ગતવન્તશ્ચ તસ્માત્ તાન્યપિ દૃષ્ટાન્તસ્વરૂપાણિ ભૂત્વા સદાતનવન્તિના દઃર્દ્દ ભૂત્તાતો

VIII તથૈવેમે સ્વખાચારિણોડપિ સ્વશરીરાણિ કલકૃત્યન્તિ રાજાધીનતાં ન સ્વીકૃત્વન્ત્યુચ્ચયપદસ્થાન્ નિન્દન્તિ ચા

IX કિન્તુ પ્રધાનદિય્યદૂતો મીખાયેલો યદા મૂરસ્તો દેહે શયતાનેન વિવદમાનઃ સમભાષત તદા તિસ્મન્ નિન્દારૂપં દઃર્દ્દ સમર્પિતું સાહસં ન કૃત્વાકથયત્ત પ્રભુસ્તવાં ભત્સ્તયતાં

X કિન્તિવે ચચ્ચ બુધયન્તે તજ્જિન્દનિત યચ્ય નિષ્ઠ્વોધપશવ ઇવેન્દ્રિયૈવગાચ્છન્તિ તેન નશયન્તિ

XI તાનુ ધિક્, તે કાબિલો માર્ગો ચરન્તિ પારિતોષિકસ્યાશાતો બિલિયમો ભાન્તિમનુધાવન્તિ કોરહસ્ય દુર્મુખત્વન વિનશ્યન્તિ ચા

XII યુભાંક પ્રેમભોજીયેષુ તે વિધજનકા ભવન્તિ, આત્મમ્ભરયશ્ચ ભૂત્વા નિર્લજજ્યા યુભામિઃ સાર્દ્દ ભૂત્તાતો તે વાયુભિશ્વાલિતા નિસ્તોયમેદા હેમન્તકાલિકા નિષ્કલા દ્વિ મૃતા ઉન્મુલિતા વૃક્ષાઃ,

XIII સ્વકીયલજજાફેણોદ્મકાઃ પ્રચાણાઃ સામુદ્રતરજ્ઞાઃ સદાકાલં ચાવત્ ધોરતિમિરભાગીનિ ભ્રમણકારીણિ નક્ષત્રાણિ ચ ભવન્તિ

XIV આદમતઃ સપ્તમઃ પુરુષો ચો હનોકઃ સ તાનુદિશ્ય ભવિષ્યદ્રાક્યમિં કથિતવાન્ યથા, ૫૧૪ સ્વકીયપુણ્યાનામ્ અયુતૈ વેચિત્ત: પ્રભુઃ

XV સ્વર્પન્ પ્રતિ વિચારાક્ષાસાધનાયાગમિષ્યતિ તદા ચાધાર્મિકાઃ સર્વે જાતા યૈરપરાધિનઃ વિધર્મકર્મણાં તેષાં સર્વેષામેવ કારણાત્પુ તથા તદ્વૈપરીત્યેનાયધર્મચારિપાણં ઉકલકઠીરવાક્યાનાં સર્વેષામપિ કારણાત્પુ પરમેશેન દોષિત્વં તેષાં પ્રકાશયિષ્યતો

XVI તે વક્કલહકારિણાઃ સ્વભાગ્યનિન્દકાઃ સ્વેચ્છાચારિણો દર્પવાદિમુખવિશિષ્ટા લાભાર્થ મનુષ્યસ્તાવકાશ્ચ સન્તિ

XVII કિન્તુ હે પ્રિયતમાઃ, અસ્માક્ પ્રભો યોશુખ્રીષ્ટસ્ય પ્રેરિતે ર્થદ્ વાક્યં પૂર્વ યુભમભં કથિતં તત્ સમરત,

XVIII ફલતઃ શોષસમયે સ્વેચ્છાતો ઇધમાચારિણો નિન્દકા ઉપસ્થાસ્યન્તિ

XIX એતે લોકાઃ સ્વાન પૃથક કુર્વ્યતાઃ સાંસારિકા આત્મહીનાશ સન્તિ

XX કિન્તુ હે પ્રિયતમાઃ, યૂયં સ્વેચ્છામ્ અતિપવિત્રવિશાસે નિચીયમાનાઃ પવિત્રેણાત્મના પ્રાર્થનાં કુર્વન્ત

XXI ઈશ્વરરસ્ય પ્રેમાઃ સ્વાન્ રક્તત, અનતજીવનાય ચાસ્માક્ પ્રભો યોશુખ્રીષ્ટસ્ય કૃપાં પ્રતીક્ષાધં

XXII અપરં યૂયં વિવિચ્ય કાંશ્વિદ્ધ અનુકમ્ભધં

XXIII કાંઈદ્ય અભિત ઉછૃત્ય ભયં પ્રદર્શ્ય રક્ષત, શારીરિકભાવેન કલફુંત વસ્ત્રમપિ અતીયધવં

XXIV અપરાજ યુધ્માનુ સ્ખલનાદ રક્ષિતુમુ ઉલ્લાસેન સ્વીયતેજસ: સાક્ષાત્ નિર્દોષાનુ રૂથાપથિતુઅ સમથો

XXV યો ડસ્માકમુ અદ્ભુતીયસ્ત્રાણકર્તા સર્વજ્ઞ ઈશ્વરરસ્તસ્ય ગૌરવ મહિમા પરાક્રમ: કર્તૃત્વઅર્દ્ધાનીમુ
અનન્તકાલં યાવદ્ ભૂમાતૃ આમેનુ

પ્રકાશિત ભવિષ્યદ્વાકં

I યત્તુ પ્રકાશિત વાક્યમું ઈશ્વર: સ્વદાસાનાં નિકટં શીધમુપસ્થાસ્યન્તીનાં ઘટનાનાં દર્શનાર્થ ચીશુખ્રીએ સમર્પિતવાનું તત્ત્વ સ સ્વીયદ્વાત્ત પ્રેર્ય નિજસેવક યોહનનું જાપિતવાનું

II સ ચેશ્વરસ્ય વાક્યે પ્રીષ્ટસ્ય સાક્ષે ચ યદૃદૃ દૃષ્ટવાનું તસ્ય પ્રમાણાં દનવાનું

III એતસ્ય ભવિષ્યદ્વક્તુગ્રનથસ્ય વાક્યાનાં પાઠક: શ્રોતારશ્વ તન્મધ્યે લિખિતાજ્ઞાગ્રાહિણશ્વ ઘન્યા યત: સ કાલ: સન્નિકટઃ

IV યોહનું આશિયાદેશસ્થા: સપ્ત સમિતિ: પ્રતિ પત્રં લિખતિ યો વર્તમાનો ભૂતો ભવિષ્યંશ્વ ચે ચ સપ્તાત્માનસતસ્ય સિંહાસનસ્ય સમુપેં તિજન્તિ

V યદ્વા યીશુખ્રીએ વિશ્વસ્તા: સાક્ષી મૃતાનાં મધ્યે પ્રથમજાતો ભૂમાઝલસ્થરાજાનામું અધિપતિશ્વ ભવતિ, એતેભ્રો જ્નુગ્રહ: શાન્તિશ્વ યુષ્માસુ વર્તતાં

VI ચો ઽસ્માસુ પ્રીતવાનું સ્વરૂપિરેણાસ્માનું સ્વપાપેલ્યઃ પ્રક્ષાલિતવાનું તસ્ય પિતુરીશ્વરસ્ય યાજકાનું કૃત્વાસ્માનું રાજવર્ગનું નિયુક્તવાંશ્વ તસ્મિનું મહિમા પરાકમશ્રાનન્તકાલં ચાવદું વર્તતાં| આમેનું

VII પ્રશ્નત સ મેધૈરાગાછતિ તૈનોકસ્ય ચય્યુક્તસ્તં દ્રક્ષ્યતિ ચે ચ તં વિદ્ધુવન્તસ્તે ડપિ તં વિલોકિષ્યન્તે તસ્ય ફૂતે પૃથ્વીસ્થા: સર્વ્ય વંશા વિલખિતન્તિ સત્યમું આમેનું

VIII વર્તમાનો ભૂતો ભવિષ્યંશ્વ ચ: સર્વશક્તિમાનું પ્રલુબ: પરમેશ્વર: સ ગદતિ, અહમેવ ક: ક્ષશ્વાર્થત આદિરન્તશ્વા

IX યુષ્માંક ભ્રાતા યીશુખ્રીષ્ટસ્ય કલેશરાજ્યતિતિક્ષાણાં સહભાગી ચાહું યોહનું ઈશ્વરસ્ય વાક્યહેતો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય સાક્ષયહેતોશ્વ પાતમાનામક ઉપદ્ધોપ આસાં

X તત્ત્વ પ્રભો દેંને આત્મનાવિષ્ટો દહું સ્વપશ્રાત તૂરીધનિવતું મહારચમું અશ્રૌષં,

XI તૈનોકતમું અહું ક: ક્ષશ્વાર્થત આદિરન્તશ્વા ત્વં યદૃ દ્રક્ષ્યસિ તદ્દું ગ્રન્થે લિખિતવાશિયાદેશસ્થાનાં સપ્ત સમિતીનાં સમીપમું ઈન્હિષ્ઠં સુર્માણું થુયાતીરાં સાદ્દું હિલાદિલિક્યાં લાયદીકેયાંશ્વ પ્રેર્યાં

XII તતો મયા સપ્તમાખમાણસ્ય કર્ય રવ: શ્રૂયતે તદ્રશનાર્થ મુખં પરાવર્તિં તત્ત્વ પરાવર્ત્ય સ્વર્ણમયા: સપ્ત દીપવૃક્ષા દૃષ્ટાઃ|

XIII તેખાં સપ્ત દીપવૃક્ષાણાં મધ્યે દીર્ઘપરિચ્છદપરિહિતઃ સુવર્ણશૂઙ્ખલેન વેષ્ટિવક્ષશ્વ મનુષ્યપુત્રાકૃતિરેકો જનસ્તિષ્ઠતિ,

XIV તસ્ય શિર: કેશશ્વ ચ્યેતમેખલોમાનીવ હિમવતું શ્રેતૌ લોચને વહિશિખાસમે

XV ચરણો વહિફુણેતાપિતસુપિતલસદ્દ્શૌ રવશ્વ બહુતોયાનાં રવતુલ્યઃ|

XVI તસ્ય દક્ષિણાઃસ્તે સપ્ત તારા વિદ્યન્તે વકત્રાચ્ય નીક્ષણો દ્ર્ઘાર: ખડ્યો નિર્ગંછતિ મુખમાઝલઅં સ્વતેજનાં દીપાયમાણસ્ય સૂર્યર્થસ્ય સદ્દ્વાણાઃ|

XVII તં દૃષ્ટવાહું મૃતકલ્યસ્તચરણે પતિતસત્ત: સ્વદક્ષિણાકરં મધિ નિધાય તૈનોકતમું મા ભૈણીઃ; અહમું આદિરન્તશ્વા

XVIII અહમું અમરસ્તથાપિ મૃતવાનું કિન્તુ પશ્યાદમું અનન્તકાલં ચાવતું જીવામિ આમેનું મૃત્યો: પરલોકસ્ય ચ કુઞ્જિકા મમ હસ્તગતાઃ|

XIX અતો યદૃ ભવતિ યચ્યેતો પરં ભવિષ્યતિ ત્વયા દૃષ્ટં તત્ત્વ સર્વ્ય લિખ્યતાં

XX મમ દક્ષિણાઃસ્તે સ્થિતા યા: સપ્ત તારા ચે ચ સ્વર્ણમયા: સપ્ત દીપવૃક્ષાસ્તવયા દૃષ્ટાસ્તતાત્ત્વાર્થ્યમિં તા: સપ્ત તારા: સપ્ત સમિતીનાં દૂતાઃ સુવર્ણમયા: સપ્ત દીપવૃક્ષાશ્વ સાપત સમિતય: સન્તિ|

II

I ઈન્હિષ્ઠસ્થસમિતે દૂતં પ્રતિ તવમું ઈંદ્ર લિખઃ; યો દક્ષિણાકરેણ સપ્ત તારા ધારયતિ સપ્તાનાં સુવર્ણદીપવૃક્ષાણાં મધ્યે ગમનાગમને કરોતિ ચ તેમેદમું ઉચ્યતો

II तव किया: श्रमः सहिष्णुता च मम गोयराः, त्वं दृष्टान् सोऽुं न शक्नोषि ये च प्रेरिता न सन्तः स्वान् प्रेरितान् वदन्ति तं तान् परीक्षय मृषाभासिणो विजातवान्

III अपरं त्वं तितिक्षां विद्धासि मम नामार्थं बहु सोऽवानसि तथापि न पर्यक्लाम्यस्तदपि ज्ञानाभिः

IV किञ्च तव विरुद्धं मयैतत् वक्तव्यं यत् तव प्रथमं प्रेम त्वया व्याहीयता

V अतः कुतः पतितो इसि तत् स्मृत्वा मनः परावर्त्य पूर्वायकियाः कुरु न चेत् त्वया मनसि न परिवर्तिते दर्ढं तूरणभ्यं आगत्य तव दीपवृक्षं स्वस्थानाद् अपसारयिष्याभिः

VI तथापि तवेष गुणो विद्यते यत् नीकलायतीयलोकानां याः किया अहम् अतीये तास्त्वमपि अतीयमे

VII यस्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु यो जनो ज्यति तस्मा अहम् ईश्वरस्यारामस्थज्ञवनतरोः इलं भोक्तुं दास्याभिः

VIII अपरं स्मृशस्थसमिते दृतं प्रतीटं लिखः य आदिरन्तश्च यो मृतवान् पुनर्ज्ञवितवांश्च तेनेदम् उच्यते,

IX तव किया: कलेशो है-यश्च भ्रम गोयराः किन्तु त्वं धनवानसि ये च यिहूदीयान न सन्तः शयतानस्य समाजाः सन्ति तथापि स्वान् यिहूदीयान् वदन्ति तेषां निन्दामायं ज्ञानाभिः

X त्वया यो यः कलेशः सोऽव्यस्तसमात् मा भैषीः पश्य शयतानो युधाकं परीक्षार्थं कांक्षित् कारायां निक्षेप्यति दश द्विनान् यावत् कलेशो युधासु वर्तिष्यते च त्वं मृत्युपर्यन्तं विश्वास्यो भव तेनाहं ज्ञवनकिरीटं तु यथं दास्याभिः

XI यस्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु यो ज्यति स द्वितीयमृत्युना न हिंसिष्यते

XII अपरं पगभिस्थसमिते दृतं प्रतीटं लिखः परस्तीक्षणं द्विघारं बहु धारयति स एव भाष्टे

XIII तव किया मम गोयराः, यत्र शयतानस्य सिंहासनं तत्रैव त्वं वससि तदपि ज्ञानाभिः त्वं भ्रम नाम धारयसि मद्भक्तेरस्वीकारस्त्वया न कुतो भ्रम विश्वास्यसाक्षिण आन्तिपाः समये इपि न कुतः स तु युध्नन्मध्ये दधानि यतः शयतानस्तैत्रैव निवसति

XIV तथापि तव विरुद्धं भ्रम किञ्चिद् वक्तव्यं यतो देवप्रसादादानाय परदारगमनाय येसायेः सन्तानानां सम्मुख उन्माथं स्थापयितुं बालाङ् येनाशिक्षयत तस्य बिलियमः शिक्षावलम्बिनस्तव केचित् ज्ञानासत्र सन्ति

XV तथा नीकलायतीयानां शिक्षावलम्बिनस्तव केचित् ज्ञाना अपि सन्ति तदेवाहम् अतीये

XVI अतो हेतोस्त्वं मनः परिवर्तय न चेद्वाहं त्वरया तव तप्ति सभीपुमुपस्थाय मद्भक्तस्थापक्नैः तैः सह योत्स्याभिः

XVII यस्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु यो जनो ज्यति तस्मा अहं गुप्तमात्रां भोक्तुं दास्याभिः शुभ्यप्रस्तरमपि तस्मै दास्याभिः तत्र प्रस्तरे नूतनं नाम लिङ्गितं तस्य ग्रहीतारं विना नान्येन केनाप्यवगम्यते

XVIII अपरं थुयातीरास्थसमिते दृतं प्रतीटं लिखा यस्य लोचने वहिशिखासदृशे चरणौ य सुपितलसक्षाशौ स ईश्वरपुरो भाष्टे,

XIX तव किया: प्रेम विश्वासः परियर्था सहिष्णुता च मम गोयराः, तव प्रथमकियाल्यः शेषकियाः श्रेष्ठासत्तदपि ज्ञानाभिः

XX तथापि तव विरुद्धं भ्रमा किञ्चिद् वक्तव्यं यतो या ईषेवलामिका योषित् स्वां व्यविष्यद्वादिर्नी मन्यते वेश्यागमनाय देवप्रसादाशानाय च मम दासान् शिक्षयति भ्रामयति च सा त्वया न निवार्यते

XXI अहं मनः परिवर्तनाय तस्यै समयं दृतवान् किन्तु सा स्वीयवेश्याकियातो मनः परिवर्तयितुं नाभिलषति

XXII पश्याऽहं तां शयायां निक्षेप्याभिः, ये तया सार्द्धं व्यलियां रुक्ष्विन्ति ते यदि स्वकियाल्यो मनासि न परावर्तयन्ति तर्हि तानपि महाकलेशो निक्षेप्याभिः

XXIII तस्याः सन्तानांश्च मृत्युना हनिष्याभिः तेनाहम् अन्तःकरणानां मनसाश्रानुसन्धानकारी युधाकमेक्षस्मै च स्वकियाणां इलं भ्रमा दातव्यमिति सर्वाः समितयो ज्ञास्यन्ति

XXIV अपरम् अवशिष्टान् थुयातीरस्थलोकान् अर्थतो यावन्तसां शिक्षां न धारयन्ति ये च कांक्षित् शयतानस्य गम्भीरार्था उच्यन्ते तान् ये नावगतवन्तस्तानं वदामि युधासु कमायपरं भारं नारोपयिष्याभिः

XXV किन्तु यद् युधाकं विद्यते तत् ममागमनं यावद् धारयत

XXVI यो जनो ज्यति शेषपर्यन्तं मम किया: पालयति च तस्मा अहम् अन्यजातीयानाम् आधिपत्यं दास्याभिः;

XXVII पितृतो मया यद्यत् कर्तृत्वं लब्ध्यं तद्यत् सो इपि लौहदण्डेन तान् चारथिष्यति तेन मूङ्गाजनानीव ते चूङ्गा॑ भविष्यन्ति।

XXVIII अपरम् अहं तस्मै प्रभातीयताराम् अपि दास्यामि।

XXIX पश्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु।

III

I अपरं सार्दिंस्थसमिते हृतं प्रतीदं लिख, यो जन ईश्वरस्य सप्तात्मनः सप्त ताराश्च धारयति स एव भाषते, तव क्रिया मम गोचराः, त्वं ज्ञवदाच्यो इसि तथापि मृतो इसि तदपि ज्ञानामि।

II प्रबुद्धो भव, अवशिष्टं पद्यत् मृतक्ल्यं तदपि सबलीकुरु यत ईश्वरस्य साक्षात् तव कर्माणि न सिद्धानीति प्रमाणं मया प्राप्तं।

III अतः त्रीदूर्णी शिक्षां लब्ध्यवान् श्रुतवाच्चासि तत् स्मरन् तां पालय स्वमनः परिवर्त्य य येत् प्रबुद्धो न भवेत्सर्वाहं स्तेन इव तव समीपम् उपस्थास्यामि किञ्च कस्मिन् दण्डे उपस्थास्यामि तत्र ज्ञास्यसि।

IV तथापि यैः स्ववासांसि न कलङ्कितानि तादृशाः कठिपव्यलोकाः सार्दिनगरे इपि तव विद्यन्ते ते शुभ्रपरिष्ठैर्द मम सङ्के गमनागमने करिष्यन्ति पतस्ते योग्याः।

V यो जनो ज्यति स शुभ्रपरिष्ठैर्द परिधापयिष्यन्ते, अहञ्च ज्ञवनग्रन्थात् तस्य नाम नान्तर्धापयिष्यामि किन्तु मतितुः साक्षात् तस्य दृष्टानां साक्षाच्च तस्य नाम स्वीकरिष्यामि।

VI पश्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु।

VII अपरअत्र क्लिवादिलिवास्थसमिते हृतं प्रतीदं लिख, यः पवित्रः सत्यमयश्चासि दायुदः कुञ्जिकां धारयति य येन मोयिते इपरः कोइपि न राणाङ्कि रुद्धे चापरः कोइपि न मोययति स एव भाषते।

VIII तव क्रिया मम गोचराः पश्य तव समीपे इहं मुक्तां द्वारं स्थापितवान् तत् केनापि रोद्धुं न शक्यते पतस्तवाल्पं बलमास्ते तथापि त्वं मम वाक्यं पालितवान् मम नाम्नो इस्वीकारं न फृतवांश्य।

IX पश्य यिहूदीया न सन्तो ये मृधावादिनः स्वान् यिहूदीयान् वदन्ति तेषां शयतानसमाज्यानां कांश्चिद् अहम् आनेष्यामि पश्य ते मदाजात आगत्य तव चरणयोः प्राणंस्यन्ति तवत्र मम प्रियो इस्तीति ज्ञास्यन्ति।

X त्वं मम सहिष्णुतासूच्यकं वाक्यं रक्षितवानसि तल्कराशात् पृथिवीनिवासिनां परीक्षार्थं कृत्स्नं जगद् येनागामिपरीक्षादिनेनकमिष्यते तस्माद् अहमपि त्वां रक्षिष्यामि।

XI पश्य मया शीघ्रम् आगन्तव्यं तव यदस्ति तत् धारय को इपि तव किरीटं नापहरतु।

XII यो जनो ज्यति तमां मदीयेश्वरस्य मन्दिरे स्तम्भं कृत्वा स्थापयिष्यामि स पुन न निर्गमिष्यति अपरअत्र तस्मिन् मदीयेश्वरस्य नाम मदीयेश्वरस्य पुर्यां अपि नाम अर्थतो या नवीना पिंडशानम् पुरी स्वर्गात् मदीयेश्वरस्य समीपाद् अवरोक्षयति तस्या नाम ममापि नूतनं नाम लेपिष्यामि।

XIII पश्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु।

XIV अपरअत्र लायदिक्रियास्थसमिते हृतं प्रतीदं लिख, य आमेन् अर्थतो विश्वास्यः सत्यमयश्च साक्षी, ईश्वरस्य सूर्योरादिष्यासि स एव भाषते।

XV तव क्रिया मम गोचराः त्वं शीतो नासि तप्तो इपि नासीति ज्ञानामि।

XVI तव शीतत्वं तप्तत्वं वा वरं भवेत् शीतो न भूत्वा तप्तो इपि न भूत्वा त्वमेवम्भूतः कदूष्णो इसि तल्कराशाद् अहं स्वमुखात् त्वाम् उद्भिष्यामि।

XVII अहं धनी समुद्धश्चासि मम कस्यायभावो न भवतीति त्वं वदसि किन्तु त्वमेव दुःखातो दुर्गतो दरिद्रो दन्धो नशश्चासि तत् त्वया नावगम्यते।

XVIII त्वं यद् धनी भवेत्सर्वाद्य मत्तो वह्नौ तापितं सुवर्णं क्षीणीहि नशत्वात् तव लज्जा यन्न प्रकाशेत तदर्थं परिघानाय मतः शुभ्रवासांसि क्षीणीहि यश्य तव दृष्टिः प्रसन्ना भवेत् तदर्थं चक्षुर्लेपनायाज्जनं मतः क्षीणीहि ति मम मन्त्राणाम्॥

XIX येषां ग्रीये तान् स्वर्वन्नं भर्त्स्यामि शास्मि य, अतस्त्वम् उद्यमं विद्याय मनः परिवर्त्य

XX पश्याऽहं द्वारि तिथ्न् तद् आहन्मि यदि कश्चित् त्र्यम् रवं शुत्वा द्वारं मोययति तर्हीहं तस्य सन्निधिं प्रविश्य तेन सार्द्धं लोक्ये सो इपि मया सार्द्धं भोक्ष्यते।

XXI અપરમહં યथા જિતવાનું મમ પિત્રા ચ સહ તસ્ય સિંહાસન ઉપવિષશ્વાસ્મિ, તથા ચો જનો જયતિ તમહં મયા સાર્દી મલ્સિંહાસન ઉપવેશયિષ્યામિ

XXII યસ્ય શ્રોત્રં વિદ્યતે સ સમિતી: પ્રત્યુચ્યમાનમું આત્મન: કથાં શૂણોતુ|

IV

I તત: પરં મયા દૃષ્ટિપાતં ફુતવા સ્વર્ગુ મુક્તં દ્વારમું એક દૃષ્ટં મયા સહભાષમાણસ્ય ચ યસ્ય તૂરીવાથુતુલ્યો રવ: પૂર્વું શ્રુતઃ સ મામું અવોચતું સ્થાનમેતદું આરોહ્ય, ઇત: પરં ચેન ચેન ભવિતવ્યં તદહં ત્વાં દર્શયિષ્યો

II તેનાહં તક્ષણાદું આત્માવિષો ભૂત્વા ઉપશ્યં સ્વર્ગુ સિંહાસનમેકં સ્થાપિતં તત્ત્ર સિંહાસને એકો જન ઉપવિષ્ઠો ડસ્તિ|

III સિંહાસને ઉપવિષટ્સ્ય તસ્ય જનસ્ય રૂપં સૂર્યકાન્તમાણે: પ્રવાલસ્ય ચ તુલ્યં તત્ત્વ સિંહાસનઅનુ મરકતમિલિવદ્ધપવિષાણેન મેધાધનુષા વેણિતાં|

IV તસ્ય સિંહાસને ચર્ચુદૃષ્ટું ચુરુર્વિશતિસિંહાસનાનિ તિજનિતિ તેષું સિંહાસનેષું ચર્ચુર્વિશતિ પ્રાચીનલોકા ઉપવિષાસે શુભવાસાંપરિહિતાસ્તેણાં શિરાંસિ ચ સુવર્ણાકિર્તાં ભૂષિતાનિ|

V તસ્ય સિંહાસનસ્ય મધ્યાત્ત તડિતો રવાઃ સાનિતાનિ ચ નિર્ગંઘનિતિ સિંહાસનસ્યાન્તિકે ચ સપ્ત દીપા જળનિતિ ત ઈશ્વરસ્ય સપ્તાત્માનઃ|

VI અપરં સિંહાસનસ્યાન્તિકે સ્ફિક્તકુલ્ય: કાચમયો જલશયો વિદ્યતે, અપરમું અગ્રત: પશ્ચાચ્ય બહુચક્ષુભૂતનશ્વત્વાર: પ્રાણિન: સિંહસનસ્ય મધ્યે ચર્ચુદૃષ્ટું ચ વિદ્યાન્તો|

VII તેષાં પ્રથમ: પ્રાણી સિંહાકારો દ્વિતીય: પ્રાણી ગોવાત્સાકારસ્તૂતીય: પ્રાણી મનુષ્યવદ્ધદનવિષણુદૃષ્ટાંતુર્થશ્વ પ્રાણી ઉદ્દીપનાનુકરોપમઃ|

VIII તેષાં ચતુર્ણામું એકેકસ્ય પ્રાણિન: ષટ્ટ પક્ષાઃ સન્તિ તે ચ સવ્બિક્ષ્યબ્યન્તરે ચ બહુચક્ષુર્વિશિષ્ટાઃ, તે દિવાનિંશાં ન વિશ્રાચ્ય ગદનિતિ પવિત્ર: પવિત્ર: પવિત્ર: સર્વશક્તિમાનું વર્તમાનો ભૂતો ભવિષ્યાંશ્વ પ્રભુ: પરમેશ્વરઃ|

IX ઇથાં તૈ: પ્રાણિભિસત્સયાનનાનજીવિન: સિંહસનોપવિષટ્સ્ય જનસ્ય પ્રભાવે ગૌરવે ધન્યવાદે ચ પ્રકીર્તિને

X તે ચર્ચુર્વિશત્પાચ્યાનિના અપિ તસ્ય સિંહસનોપવિષટ્સયાન્તિકે પ્રણિનત્ય તમું અનન્તાજીવિનં પ્રણમનિતિ સ્વીયકિરીંશ્વ સિંહસનસ્યાન્તિકે નિક્ષિપ્ત વદનિતિ,

XI હે પ્રભો ઈશ્વરાસ્માકું પ્રભાવં ગૌરવં બલાં ત્વમેવાર્હસિ સમ્પ્રાપ્તાં યત્ત સર્વ સસ્જે ત્વયા તવાભિલાષાતશ્વૈવ સર્વ સમભૂય નિર્મમે||

V

I અનન્તરં તસ્ય સિંહસનોપવિષટ્જનસ્ય દક્ષિણસ્તે ઇન્ત બહિશ્વ લિખિતં પત્રમેક મયા દૃષ્ટં તત્ત્વ સપ્તમુદ્રાભિરક્ષિનાં|

II તત્પશ્વાદું એકો બલવાનું દૂઠો દૃષ્ટઃ સ ઉચ્ચૈ: સ્વરેણ વાચમિમાં ધોષયતિ ક: પત્રમેતદું વિવરીંતું તમુદ્રા મોચયિતુંશ્વાહીતિ?

III કિન્તુ સર્વગમત્યર્પાતાલેષું તત્ત પત્રં વિવરીંતું નિરીક્ષિતું કસ્યાપિ સામર્થ્ય નાભવત્વાં|

IV અતો પસત્ત પત્રં વિવરીંતું નિરીક્ષિતું કસ્યાપિ તાદૃશજનસ્યાભાવાદું અહું બહુ રોદિતવાનું

V કિન્તુ તેષાં પ્રાચીનાનામું એકો જનો મામવદ્ધત મા રોદીઃ પશ્ય ચો પિહૂદાવંશીય: સિંહો દાયુદી મૂલસ્વરુપશ્વાસ્તિ સ પત્રસ્ય તસ્ય સપ્તમુદ્રાણાજ્ઞ મોચનાય પ્રમૂતવાનું|

VI અપરં સિંહસનસ્ય ચતુર્ણાં પ્રાણિનાં પ્રાચીનવગર્સ્ય ચ મધ્ય એકો મેષશાવકો મયા દૃષ્ટઃ સ છેદિત ઈવ તસ્ય સપ્તશ્રૂજાણિ સપ્તલોચનાનિ ચ સન્તિ તાનિ કૃત્સનાં પૃથિવીની પ્રેષિતા ઈશ્વરસ્ય સપ્તાત્માનઃ|

VII સ ઉપાગત્ય તસ્ય સિંહસનોપવિષટ્જનસ્ય દક્ષિણાકરાતું તત્ત પત્રં ગુહીતવાનું|

VIII પત્રે ગુહીતે ચયતાર: પ્રાણિનશ્વત્રવિશતિપાચ્યાનાશ્વ તસ્ય મેષશાવકસ્યાન્તિકે પ્રણિપતનિતિ તેષામું એકેકસ્ય કરયો વીણાં સુગન્ધિદ્વયૈ: પરિપૂર્ણ સ્વર્ણમયપાત્રાજ્ઞ તિજતિ તાનિ પવિત્રલોકાનાં પ્રાર્થનાસ્વરૂપાણિ|

IX અપરં તે નૂતનમેક ગીતમગાયનું યથા, ગરીતું પત્રિકાં તસ્ય મુદ્રા મોચયિતું ત્વયા ત્વમેવાર્હસિ યસમાત્ત વલિવતું છેદનં ગતઃ| સર્વાભ્યો જાતિભાષાભ્યઃ સર્વસ્માદું વંશદેશતઃ| ઈશ્વરસ્ય કૃતે ઽસ્માનું ત્વં સ્વીયરક્તેન કીતવાનું|

- X** અસમીશ્વરપક્ષે ડસ્માનું નૃપતીનું યાજકાનપિ કૃતવાંસેન રાજત્વ કરિષ્યામો મહીતલે॥
- XI** અપરં નિરીક્ષમાણેન મયા સિંહસનસ્ય પ્રાણિયતુષ્ટયસ્ય પ્રાચીનવર્ગસ્ય ચ પરિતો બહૂનાં દૂતાનાં રવ: શ્રૂતાં તેથાં સંચાં અયુતાયુતાનિ સહસ્રસહસ્રાણિ ચ
- XII** તૈરુચ્છૈરિદમ ઉક્તાં, પરાક્રમં ધનં જ્ઞાનં શક્તિં ગૌરવમાદરો પ્રશંસાઓહતિ પ્રાપ્તું છેદિતો મેષશાવકઃ॥
- XIII** અપરં સ્વરૂપમત્ર્યપાતાલસાગરેષુ યાનિ વિદ્યન્તે તેથાં સર્વ્યાં સૃષ્ટવસ્તુનાં વાગિયં મયા શ્રૂતા, પ્રશંસાં ગૌરવં શૌખ્યમું આધિપત્યસનાતનાં સિંહસનોપવિષ્ટશ્રી મેષવત્સશ્રી ગરુદતાં॥
- XIV** અપરં તે ચત્વારાઃ પ્રાણિનઃ કથિતવનતસત્થાસ્તુ, તત્શરૂર્ધીશત્પ્રિયાચીના અપિ પ્રાણિપત્ય તમું અનન્તકાલજીવિનું પ્રાણમનું

VI

I અનન્તરં મધિ નિરીક્ષમાણે મેષશાવકેન તાસાં સપંતમુદ્રાશામું એકા મુદ્રા મુક્તા તત્ત્વસ્તોષાં ચતુર્શાર્મિં એકર્ષ્ય પ્રાણિન આગત્ય પશ્યેતિવાયકો મેધગજ્ઞનતુલ્યો રવો મયા શ્રૂતાઃ।

II તતઃ પરમું એકો: શુક્લાશ્રો દૃષ્ટાં; તદારૂઢો જનો ધૂન ધર્મશ્રી તસ્મૈ ચ કિરીટમેકમું અદાયિ તતઃ સ પ્રભવનું પ્રભવિષ્યંશ્વ નિર્ગતવાનું

III અપરં દ્વિતીયમુદ્રાયાં તેન મોચિતાયાં દ્વિતીયસ્ય પ્રાણિન આગત્ય પશ્યેતિ વાકુ મયા શ્રૂતા॥

IV તતો ડરણવણો ડપર એકો ડશ્વો નિર્ગતવાન તદારોહિણિ પૃથિવીલાં: શાન્ત્યપહરણસ્ય લોકાનાં મધ્યે પરસ્પરે પ્રતિધાતોપાદનસ્ય ચ સમાર્થ્ય સમર્પિતમું એકો બૃહત્મઙ્ગો ડપિ તસ્મા અદાયિ

V અપરં તૃતીયમુદ્રાયાં તન મોચિતાયાં તૃતીયસ્ય પ્રાણિન આગત્ય પશ્યેતિ વાકુ મયા શ્રૂતા, તતઃ કાલવર્ણ એકો ડશ્વો મયા દૃષ્ટાં; તદારોહિણો હસ્તે તુલા તિષ્ઠતિ

VI અનન્તરં પ્રાણિયતુષ્ટયસ્ય મધ્યાદું વાગિયં શ્રૂતા ગોધૂમાનામેક: સેટકો મુદ્રાપાદૈક્મૂલ્યઃ, યવાનાંત્ર સેટકરણે મુદ્રાપાદૈક્મૂલ્યં તૈલદ્વાક્ષારસાશ્વત ત્વયા મા હિંસિતવ્યાઃ।

VII અનન્તરં ચતુર્થમુદ્રાયાં તન મોચિતાયાં ચતુર્થસ્ય પ્રાણિન આગત્ય પશ્યેતિ વાકુ મયા શ્રૂતા॥

VIII તતઃ પાણુરૂપર્વણી એકો ડશ્વો મયા દૃષ્ટાં; તદારોહિણો નામ મૃત્યુરિતિ પરલોકશ્વ તમું અનુચરતિ ખજેન દુર્લિક્ષેણ મહામાર્યો વન્યપશુશુભિશ્રી લોકાનાં બધાય પૃથિવ્યાશ્રીચતુર્થાશ્રયાધિપત્યં તસ્મા અદાયિ

IX અનન્તરં પઞ્ચમમુદ્રાયાં તન મોચિતાયામું ઈશ્વરવાક્યહેતોસત્ત્ર સાક્ષયાદાનાચ્ય છેદિતાનાં લોકાનાં દેહિનો વેદા અધો મયાદૃશ્યન્તાઃ।

X ત ઉચ્ચૈરિદં ગદન્તિ, હે પવિત્ર સત્યમય પ્રભો અસ્માકું રક્તપાતે પૃથિવીનિવાસિભિ વિવિદિતું તસ્ય ફ્લ દાતુશ્વ કતિ કાલં વિલમ્બસે?

XI તતસેષામું એકેકસૈ શુભ્ર: પરિચ્છો ડાદાયિ વાગિયાઓકથ્યત પૂયમલ્લકાલમું અર્થો યુખાાકું યે સહાદાસા ભાતરો યુધ્યમિવ ધાનિષ્ણન્તે તેથાં સંચાં યાવત્તુ સમ્ભૂર્ણતાં ન ગરુદતિ તાવદું વિરમતા

XII અનન્તરં યદા સ બષ્ટમુદ્રામ્યોચ્યત્પત્ત તદા મધિ નિરીક્ષમાણે મહાનું ભૂક્ષ્મો ડભવત્ સૂર્યશ્વ ઉદ્ભૂલોમજલવસ્ત્રવત્ કૃષ્ણવર્ણશ્રીદ્વામાશ્વ રક્તસઙ્ક્ષણો ડભવત્

XIII ગગનસ્થતારાશ્વ પ્રબલવાયુના ચાલિતાદું ઉદ્ભૂલુલાલાન્ય નિપાતિતાન્યપક્ષફ્લાનીવ ભૂતલે ન્યપતનું

XIV આકાશમાણલાશ્વ સડકુચ્ચમાનગ્નથદીવાનાંધાર્થિનું અગમત્ત ગિરય ઉપદ્રોપાશ્વ સર્વ્યે સ્થાનાન્તરં ચાલિતાઃ

XV પૃથિવીસ્થા ભૂપાલા મહાલ્લોકા: સહસ્રપત્યો ધનિન: પરાક્રમિણાશ્વ લોકા દાસા મુક્તાશ્વ સર્વ્યે ડપિ ગુહાસુ નિરીસ્થશૈલેષુ ચ સ્વાનું પ્રાચણાદનું

XVI તે ચ ગિરીનું શૈલાંશ્વ વદન્તિ પૂયમું અસ્મદ્ધુપરિ પતિતવા સિંહસનોપવિષ્ટજનસ્ય દૃષ્ટિતો મેષશાવકસ્ય કોપાચ્યાસમાનું ગોપાયત;

XVII યતસ્તરસ્ય કોધસ્ય મહાદિનમું ઉપસ્થિતં કઃ સ્થાતું શકનોતિ?

VII

I અનન્તરં ચત્વારો દિવ્યદૂતા મયા દૃષ્ટાં; તે પૃથિવ્યાશ્રીચતુર્ષુ કોણેષુ તિષ્ઠતાઃ: પૃથિવ્યાં સમુદ્રે વૃક્ષેષુ ચ વાયુ ર્થાન વહેંતું તથા પૃથિવ્યાશ્રીતુરો વાયુનું ધારયન્તિ।

॥ अनन्तरं सूर्योदयस्थानाद् उथन् अपर एको दूतो मया दृष्टः सोडमरेश्वरस्य मुद्रां धारयति, येषु चर्तुषु दूतेषु पूर्थिवीसमुद्रयो हिंसनस्य भारो दत्तस्तान् सु उच्यैरिदं अवदत्।

॥ ईश्वरस्य दासा यावद् अस्माभि भलिषु मुद्रयाङ्किता न भविष्यन्ति तावत् पूर्थिवी समुद्रो तरवश्च युभालि न हिंसन्तां।

॥ IV ततः परं मुद्राङ्कितलोकानां संभ्या मयाश्रावि इसायेलः सर्ववंशाणीयाश्वतुश्वत्वारिंशत्सहस्राधिकलक्षलोका मुद्रयाङ्किता अभवन्।

॥ V अर्थतो चिह्नदावंशे द्वादशसहस्राणि रुपेशावंशे द्वादशसहस्राणि गादवंशे द्वादशसहस्राणि,

॥ VI आशेरवंशे द्वादशसहस्राणि नप्ता लिवंशे द्वादशसहस्राणि भिनशिवंशे द्वादशसहस्राणि,

॥ VII शिमियोनवंशे द्वादशसहस्राणि लेविवंशे द्वादशसहस्राणि इधाभरवंशे द्वादशसहस्राणि,

॥ VIII सिबूलूनवंशे द्वादशसहस्राणि यूष्फवंशे द्वादशसहस्राणि विन्यामीनवंशे य द्वादशसहस्राणि लोका मुद्राङ्किताः।

॥ IX ततः परं सर्वजातीयानां सर्ववंशीयानां सर्वदृशीयानां सर्वभाषावादिनाश्च महालोकारण्यं मया दृष्टं, तान् गणयितुं केनापि न शक्यं, ते य शुभ्रपरिष्ठपरिहिताः सन्तः करैश्च तालवृत्तानि वहन्तः सिंहासनस्य मेषशावकस्य चान्तिके तिष्ठन्ति,

॥ X उच्यते: स्वरैरिदं कथयन्ति य, सिंहासनोपविष्टस्य परमेशस्य नः स्तवः। स्तवश्च मेषवत्सस्य सम्भूयात् ग्राणकारणात्।

॥ XI ततः सर्वे दूताः सिंहासनस्य प्राचीनवर्गस्य प्राणियतुष्यस्य य परितस्तिष्ठन्तः सिंहासनस्यान्तिके न्यूज्ञुभूयेश्वरं प्राणाय पदन्ति,

॥ XII तथास्तु धन्यवादश्च तेजो झानं प्रशंसनं शौर्यं पराक्रमश्चापि शक्तिश्च सर्वमेव तत्पुर्वतामीश्वरेऽस्माकं नित्यं नित्यं तथास्तिवति।

॥ XIII ततः परं तेषां प्राचीनाम् एको जनो मां सम्भाष्य जगाद् शुभ्रपरिष्ठपरिहिता इमे के? कुतो वागताः?

॥ XIV ततो मयोक्तं हे महेष्य भवानेव तत् जनाति तेन कथितं, इमे महाकलेशमध्याद् आगत्य मेषशावकस्य रघिरेशो स्वीयपरिष्ठदान् प्रक्षालितवन्तः शुक्लीकृतवन्तश्च।

॥ XV तत्कारणात् त ईश्वरस्य सिंहासनस्यान्तिके तिष्ठन्तो दिवारात्रं तस्य मन्दिरे तं सेवन्ते सिंहासनोपविष्टे जनश्च तान् अधिष्ठास्यति।

॥ XVI तेषां श्वृष्टा पिपासा वा पुन न भविष्यति रांडं कोच्युतापो वा तेषु न निपतिष्यति,

॥ XVII यतः सिंहासनाधिष्ठानकारी मेषशावकस्तान् याचरिष्यति, अमृततोयानां प्रसवाणां सन्निधिं तान् गमयिष्यति य, ईश्वरोऽपि तेषां नयनल्यः सर्वमश्रुं प्रमाक्षर्यति।

VIII

I अनन्तरं सप्तममुद्रायां तेन मोयितायां सार्क्षदृष्टकालं स्वगां निःशब्दोऽभवत्।

॥ II अपरम् अहम् ईश्वरस्यान्तिके तिष्ठतः सानहृतान् अपश्यं तेष्यः सप्ततूर्योऽदीयन्ता।

॥ III ततः परम् अन्य एको दूत आगतः स स्वर्णधूपाधारं गृहीत्वा वेदिमुपातिष्ठत् स य यत् सिंहासनस्यान्तिके स्थितायाः सुवर्णविद्या उपरि सर्वेषां पवित्रलोकानां प्रार्थनासु धूपान् योजयेत् तदर्थं प्रचुरधूपास्तस्मै द्वाः।

॥ IV ततस्तस्य दूतस्य करात् पवित्रलोकानां प्रार्थनाभिः संयुक्तधूपानां धूमं ईश्वरस्य समक्षं उदिष्ठत्।

॥ V पश्चात् स दूतो धूपाधारं गृहीत्वा वेद्या वह्निना पूरयित्वा पूर्थिव्यानि निक्षिप्तवान् तेन रवा मेघगर्जनानि विद्युतो भूमिकमपश्याभवन्।

॥ VI ततः परं सप्ततूरी धरियन्तः सप्तहृतास्तूरी वर्दधितुम् उथता अभवन्।

॥ VII प्रथमेन तूर्या वादितायां रक्तमिक्षितौ शिलावली सम्भूय पूर्थिव्यानि निक्षिप्तौ तेन पूर्थिव्यास्तुतीयांशो दग्धः, तत्राणामपि तृतीयांशो दग्धः, हरिदृष्टवृत्तानि य सर्वाणि दग्धानि।

॥ VIII अनन्तरं द्वितीयदूतेन तूर्या वादितायां वह्निना प्रज्वलितो महापर्वतः सागरे निक्षिप्तस्तेन सागरस्य तृतीयांशो रक्तीभूतः।

॥ IX सागरे स्थितायां सप्राणानां सृष्टवस्तुनां तृतीयांशो मृतः, अर्थवयानाम् अपि तृतीयांशो न नष्टः।

X અપરં તૃતીયદૂતેન તૂર્યા વાદિતાયાં દીપ ઇવ જવલન્તી એકા મહતી તારા ગગણાતું નિપત્ય નદીનાં જળપ્રસવણાઓપર્યાવરીણાં

XI તસ્યાસ્તારાયા નામ નાગદમનકભિત, તેન તોયાનાં તૃતીયાંશે નાગદમનકીભૂતે તોયાનાં તિક્તત્વાતું બહવો માનવા મૃતાઃ।

XII અપરં તૃતીયદૂતેન તૂર્યા વાદિતાયાં સુર્યસ્ય તૃતીયાંશશ્વન્દ્રસ્ય તૃતીયાંશો નક્ષત્રાણાજ્ઞ તૃતીયાંશઃ પ્રહૃતઃ; તેન તેથાં તૃતીયાંશે ડંધકારીભૂતે દિવસસ્તુતીયાંશકાલં યાવતું તેજોહીનો ભવતિ નિશાપિ તામેવાવસ્થાં ગછતિ

XIII તદા નિરીક્ષમાણેન મયાકાશમધેનાભિપત્તત એકસ્ય દૂતસ્ય રવઃ શુંત: સ ઉર્ચૈ ગર્દતિ, અપરૈ ચેસ્ત્રાભિ દૂતૈસ્તૂર્યો વાદિતવ્યાસ્તેખામ્ય અવશિષ્ટતૂરીધ્વનિત: પૃથિવીનિવાસિનાં સન્તાપઃ સન્તાપઃ સન્તાપશ્ય સમ્ભવિષ્યતિ

IX

I તતઃ પરં સપ્તમદૂતેન તૂર્યા વાદિતાયાં ગગનાતું પૃથિવ્યાં નિપત્તિત એકસ્તારકો મયા દૃષ્ટઃ; તરમૈ રસાતલકૃપસ્ય કુઞ્જિકાદાયિ।

II તેન રસાતલકૂપે મુક્તે મહાબિફુણસ્ય ધૂમ ઇવ ધૂમસ્તસ્માતું કૂપાદ ઉડતઃ; તસ્માતું કૂપધૂમાતું સૂર્યાકાશૌ તિમિરાવૃતૌ।

III તસ્માદું ધૂમાતું પતક્ષેષું પૃથિવ્યાં નિર્ગતેષું નરલોકસ્થવૃષ્ટિકવતું બલં તેલ્યોડદાયિ।

IV અપરં પૃથિવ્યાસ્તુણાનિ હિર્દિર્ષિશાકાદ્યો વૃક્ષાશ્ર તૈન સિંહિતવ્યાઃ કિન્તુ યેષાં ભાલેષ્વિશ્વરસ્ય મુદ્રાયા અઙ્ગો નાસ્તિ કુવલં તે માનવાસ્તે હિંસિતવ્યા ઇંદ ત આદિષાઃ।

V પરનું તેથાં બધાય નહિ કેવલં પદ્ધ માસાનું યાવતું યાતનાદાનાય તેભયઃ સામર્થ્યમદાયિ વૃષ્ટિકેન દષ્ટસ્ય માનવસ્ય યાદૃશી યાતના જાયતે તેરપિ તાદૃશી યાતના પ્રદીયતે।

VI તસ્મિનું સમર્યે માનવા મૃત્યું મૃગથિષ્યાતે કિન્તુ પ્રાપ્તં ન શક્યન્તિ, તે પ્રાણાનું ત્યક્તુમું અભિલષિષ્યન્તિ કિન્તુ મૃત્યુસ્તેભ્યો દૂંં પલાયિષ્યતે।

VII તેથાં પતક્ષુનામ્ય આકારો યુદ્ધાર્થ સુસજ્જિજ્જતાનામ્ય અશ્વાનામ્ય આકારસ્ય તુલ્યઃ, તેથાં શિરઃસુ સુવર્ણકિરીટાનીવ કિરીટાનિ વિદ્યાન્તે, મુખમણ્ડલાનિ ચ માનુષિકમુખતુલ્યાનિ,

VIII કેશાશ્ર ચોચિતાં કેશાનાં સદ્દશાઃ, દન્તાશ્ર સિંહદન્તતુલ્યાઃ;

IX લોહકવચવતું તેથાં કવચાનિ સંનિતિ, તેથાં પક્ષાણાં શબ્દો રણાય ધાવતામશ્વરથાનાં સમૂહસ્ય શબ્દતુલ્યઃ।

X વૃષ્ટિકાનાભિવ તેથાં લાઙ્ગૂલાનિ સંનિતિ, તેષું લાઙ્ગૂલેષું કાણ્ટકાનિ વિદ્યાન્તે, અપરં પદ્ધ માસાનું યાવતું માનવાનાં હિંસનાય તે સામર્થ્યપ્રાપ્તાઃ।

XI તેથાં રાજા ચ રસાતલસ્ય દૂતસ્યન નામ ઇથ્બીયભાષયા અબદ્દોનું યૂનાનીયભાષયા ચ અપલુયોનું અર્થતો વિનાશક ઇતિ।

XII પ્રથમ: સન્તાપો ગતવાનું પશ્ય ઇતિ: પરમપિ દ્વાલ્યાં સન્તાપાભ્યામ્ય ઉપસ્થાતવ્યં।

XIII તતઃ પરં બષ્ઠદૂતેન તૂર્યા વાદિતાયામ્ય ઈશ્વરસ્યાનિકે સ્થિતાયાઃ સુવર્ણવેદ્યાશ્રતુશ્રૂઢાતઃ કસ્યચિદ્દ્રે રવો મયાશ્રાવિ।

XIV સ તૂર્ણાધારિણાં બષ્ઠદૂતમ્ય અવદંતુ, ફરાતાખ્યે મહાનદે યે ચત્વારો દૂતા બદ્ધાઃ સંનિ તાનું મોચયા

XV તતસ્તદ્દષ્ટસ્ય તદ્દિનસ્ય તન્માસસ્ય તદ્દત્સરસ્ય ચ કૃતે નિરૂપિતાસ્તે ચત્વારો દૂતા માનવાનાં તૃતીયાંશસ્ય બધાર્થ મોચિતાઃ।

XVI અપરમું અશ્વારોહિસૈન્યાનાં સંખ્યા મયાશ્રાવિ, તે વિશનિકોટ્ય આસનું

XVII મયા યે ડંચા અશ્વારોહિણાશ્ર દૃષ્ટાસ્ત એતાદ્શાઃ, તેથાં વહિસ્વરૂપાણિ નીલપ્રસ્તરસ્વરૂપાણિ ગન્ધકસ્વરૂપાણિ ચ વર્મણીયાસનું, વાજીનાજ્ઞ સિંહમૂર્ખસદૃશા મૂર્ખનાં, તેથાં મુખેભ્યો વહિધૂમગન્ધકૈ મર્મનુષાણાં તૃતીયાંશો દવાનિ।

XVIII એતૈસ્ત્રાભિ દુઃક્રોરથતસ્તેથાં મુખેભ્યો નિર્ગચ્છદ્ધિ વહિધૂમગન્ધકૈ મર્મનુષાણાં તૃતીયાંશો દવાનિ।

XIX તેથાં વાજીનાં બલં મુખેષું લાઙ્ગૂલેષું ચ સ્થિતાં, યતસ્તેથાં લાઙ્ગૂલાનિ સર્પકારાણિ મસ્તકવિશિષ્ટાનિ ચ તૈયેવ તે હિંસનિતાઃ।

XX અપરમું અવશિષ્ટા ચે માનવા તૈ દર્ઢે ન હતાસે યથા દૃષ્ટિશ્વણગમનશક્તિહીનાનું સ્વર્જરીઓપિતલપ્રસ્તરકાશમયાનું વિગ્રહાનું ભૂતાંશું ન પૂજયિષ્યન્નિ તથા સ્વહસ્તાનાં કિયાલ્ય: સ્વમનાંસિન ન પરાવર્તિતવન્તા:

XII સ્વબધકુહકૃત્યભિયારચોર્યોઽપો ડપિ મનાંસિન ન પરાવર્તિતવન્તા:

X

I અનન્તરં સ્વર્ગાદું અવરોહનું અપર એકો મહાબલો દૂતો મયા દૃષ્ટઃ; સ પરિહિતમેઘસ્તસ્ય શિરશ્ચ મેઘધનુષા ભૂષિતં મુખમાણદાશ સૂર્યાંતુલ્યં ચરણૌ ચ વિહિતસ્તમ્ભસમ્ભૌ

II સ સ્વકરેણ વિસ્તીર્ણમેક ક્ષુદ્રગ્રાન્થ ધારયતિ, દક્ષિણશરણેન સમુદ્રે વામચરણેન ચ સ્થલે તિષ્ઠતિ

III સ સિંહગ્રંજનવદું ઉચ્ચયૈ: સ્વરેણ ન્યનદત્ત નિનાઈ કૃતે સપ્ત સત્તનિતાનિ સ્વકીયાનું સ્વનાનું પ્રાકાશયાનું

IV તૈ: સપ્ત સત્તનિતૈ વર્ક્ષે કથિતે દહું તત્ત લેખિતુમ્દું ઉથત આસં કિન્તુ સ્વર્ગાદું વાગ્યં મયા શ્રુતા સપ્ત સત્તનિતૈ ર્થદું યથ ઉક્તાં તત્ત મુદ્રયાકૃય મા લિખા

V અપરં સમુદ્રમેદિન્યોસ્તિષ્ઠનું યો દૂતો મયા દૃષ્ટઃ; સ ગગનં પ્રતિ સ્વદક્ષિણાકરમુત્થાય

VI અપરં સ્વર્ગાદું યસ્ય રવો મયાશ્રાવિ સ પુન ર્મા સમ્ભાવ્યાવદ્તત્વં ગત્વા સમુદ્રમેદિન્યોસ્તિષ્ઠતો દૂતસ્ય કરાત્ત ત્વં વિસ્તીર્ણ ક્ષુદ્રગ્રાન્થં ગૃહાણા, તેન મયા દૂતસમીપં ગત્વા કથિતં ગ્રન્થો ડસૌ દીયતાં

VII કિન્તુ તૂરીં વાદિષ્યતિ: સપ્તમદૂતસ્ય તૂરીવાદનસમય ઈશ્વરસ્ય ગુપ્તા મન્ત્રાણા તસ્ય દાસાનું ભવિષ્યદ્વાદિન: પ્રતિ તેન સુસંવાદે યથા પ્રકાશિતા તથૈવ સિદ્ધા ભવિષ્યતિ

VIII અપરં સ્વર્ગાદું યસ્ય રવો મયાશ્રાવિ સ પુન ર્મા સમ્ભાવ્યાવદ્તત્વં ગત્વા સમુદ્રમેદિન્યોસ્તિષ્ઠતો દૂતસ્ય કરાત્ત ત્વં વિસ્તીર્ણ ક્ષુદ્રગ્રાન્થં ગૃહાણા,

IX તેન મયા દૂતસમીપં ગત્વા કથિતં ગ્રન્થો ડસૌ દીયતાં સ મામું અવદાત્ત તં ગૃહીત્વા ગિલ, તવોદે સ તિક્તરસો ભવિષ્યતિ કિન્તુ મુખે મધુવત્ત સ્વાદું ભવિષ્યતિ

X તેન મયા દૂતસ્ય કરાદું ગ્રન્થો ગૃહીતો ગિલિતશ્વા સ તુ મમ મુખે મધુવત્ત સ્વાદુરાસીતું કિન્તુવદનાત્ત પરં મોદારસિકતાં ગતાં

XI તતઃ: સ મામું અવદાત્ત બહૂનું જાતિવંશભાષાવદિરાજાનું અધિ ત્વયા પુન ભવિષ્યદ્વાક્યં વક્તવ્યં

XI

I અનન્તરં પરિમાણદાણવદું એકો નલો મહિમદાયિ, સ ચ દૂત ઉપતિષ્ઠનું મામું અવદાત્ત ઉત્થાયેશ્વરસ્ય મન્દિરું વેરીં તત્ત્વસેવકાંશું મિમીષ્ય

II કિન્તુ મન્દિરસ્ય બહિઃપ્રાકૃણાં ત્યજ ન મિમીષ્ય યતસ્તદું અન્યજાતીયેભ્યો દંત, પવિત્રં નગરઅં દ્વિયતવાનિશન્માસાનું યાવત્ત તેથાં ચરણૌ મર્દિષ્યતે

III પશ્ચાત્ત મમ દ્વાભ્યાં સાક્ષિભ્યાં મયા સામર્થ્ય દાયિષ્યતે તાવુષ્ટ્રલોમજવસ્ત્રપરિહિતૌ ખષ્યાધિકદ્વિશતાધિકસહસ્રાનિનિ યાવદું ભવિષ્યદ્વાક્યાનિન વિદ્યાયં

IV તાવેચ જગાદીશ્વરસ્યાનિકે તિજન્તૌ જિતવૃક્ષૌ દીપવૃક્ષૌ ચ

V યદિ કેચિત્ત તૌ હિંસિતું ચેષ્ટને તહીં તથો વદનાભ્યામું અધિ નિર્ગત્ય તથો: શત્રૂનું ભસ્મીકરિષ્યતિ ય: કશ્યત્ત તૌ હિંસિતું ચેષ્ટને તેનૈવમેવ વિનષ્ટવ્યં

VI તથો ભવિષ્યદ્વાક્યકથનદિનેષું યથા વૃષ્ટિ ન જાયતે તથા ગગનં રોષ્ટું તથો: સામર્થ્યમું અસ્તિ, અપરં તોયાનિ શોણિતશ્પાણિ કરું નિજાભિલાષાત્ત મુહુર્મુહુ: સવ્યવિધદાંડે: પૃથિવીમું આહન્તુંશું તથો: સામર્થ્યમસ્તિ

VII અપરં તથો: સાક્ષે સમાને સતિ રસાતલાદું યેનોનિયિતવ્યં સ પશુસ્તાભ્યાં સહ યુદ્ધા તૌ જોષ્યતિ હનિષ્યતિ ચ

VIII તત્ત્વસ્યો: પ્રભુરૂપિ યસ્યાં મહાપુર્યાં કુશો હતો દર્થતો યસ્યા: પારમાર્થિકનામની સિદ્ધોમં મિસરશ્રેતિ તસ્યા મહાપુર્યાં: સંજીવેશે તથો: કુણાપે સ્થાયત્ત:

IX તતો નાનાજાતીયા નાનાવંશીયા નાનાભાષાવદિનો નાનાદેશીયાશ્રુ બહવો માનવા: સાર્વદિનત્રયં તથો: કુણાપે નિર્બિષ્યદ્વાત્ત, તથો: કુણાપર્યો: શમશાને સ્થાપનં નાનુજ્ઞાસ્યનિતિ

X પૃથિવીનિવાસિનશ્વ તથો હેતોરાનન્દિષ્યન્તિ સુખભોગં કુર્વન્તઃ પરસ્પરં દાનાનિ પ્રેષયિષ્યન્તિ ચ પતસ્તાભ્યાં ભવિષ્યદ્વાહિલ્યાં પૃથિવીનિવાસિનો યાતનાં પ્રાપ્તાઃ।

XI તસ્માત् સાર્ધીનિત્યાત્ પરમ્ ઈશ્વરાત્ જીવનદાયક આત્મનિ તૌ પ્રવિષે તૌ ચરણૈરૂદ્ધતિષ્ઠતાં, તેન ચાવન્તસાવશ્યન્ત તે ડીવ ગ્રાસયુક્તા અભવન્નું।

XII તતઃ: પરં તૌ સ્વર્ગાદુ ઉચ્ચારિષે કથયન્તં રવમ્ અશુણુતાં યુવાં સ્થાનમ્ એતદુ આરોહતાં તતસ્તયોઃ શરુષુ નિરીક્ષમાણેષુ તૌ મેદેન સ્વર્ગમ્ આરૂઢવન્તાં।

XIII તદલે મહાભૂમિકમ્ જાતે પુર્ણા દશમંશ: પતિતઃ: સપ્તસહસ્રાણિ માનુષાશ્વ તેન ભૂમિકમ્પેન હતાઃ, અવશિષ્ટાશ્વ ભયં ગત્વા સ્વર્ગાશેષરસ્ય પ્રશંસામ્ અકીર્તયન્નું।

XIV દ્વિતીય: સન્તાપો ગત: પશ્ય તૃતીય: સન્તાપસ્તુર્ણમ્ આગચ્છતિ।

XV અનન્તરં સપાદૂતેન તુર્યા વાદિતાયાં સ્વર્ગ ઉચ્ચૈઃ: સ્વરૈવ્યાં ગીતિતા, રાજત્વં જગતો યથદુ રાજયં તદ્ધનુનાભવતું અસ્મત્પ્રોસેસદીયાભિકિતસ્ય તારકસ્ય ચ તેન ચાનન્તકાલીય રાજત્વં પ્રકરિષ્યતે॥

XVI અપરમ્ ઈશ્વરસ્યાન્તિકે સ્વકીયસિંહસનેષૂપવિષાશ્વતુર્વિશત્પ્રાચીના ભુવિ નયભૂખા ભૂત્વેશ્વરં પ્રણામ્યાવદન્નું।

XVII હે ભૂત વર્તમાનાપિ ભવિષ્યંસ્થુ પરેશ્વરા હે સર્વશક્તિમન્ સ્વામિન્ વયં તે કુર્મહે સ્તવં યત્ ત્વયા ક્ષિપ્તે રાજયં ગૃહીત્વા તે મહાબળાં।

XVIII વિજાતીયેષુ કુષ્ટત્સુ પ્રાદૂર્ભૂતા તવ કુદ્ધા મુતાનામિપિ કાલો ઽસૌ વિચારો ભવિતા યદા ભૂત્યાશ્વ તવ ચાવન્તો ભવિષ્યદ્વાહિસાધવાઃ યે ચ ક્ષુદ્રા મહાન્તો વા નામતસે હિ બિષ્યતિ યદા સર્વ્યભ્ય એતભ્યો વેતનં વિતરિષ્ટો ગન્તવ્યભ્ય યદા નાશો વસુધાયા વિનાશકૈ॥

XIX અનન્તરમ્ ઈશ્વરસ્ય સ્વર્ગસ્થમન્દિરસ્ય દ્વારં મુક્તાં તન્મન્દિરમધ્યે ચ નિયમમઝૂષા દૃશ્યાભવત્, તેન તડિતો રવાઃ સ્તનિતાનિ ભૂમિકમ્પો ગુરુતરશિલાવૃષ્ટિતાનિ સમભવન્નું।

XII

I તતઃ: પરં સ્વર્ગો મહાયિત્રં દૃષ્ટં યોષિદેકાસીત્ સા પરિહિતસ્યુર્યા ચન્દ્રશ્વ તસ્યાશ્વરણયોરધો દ્વાદ્શતારાણાં કિરીટઘ શિરસ્યાસીત્યુ

II સા ગર્ભવતી સતી પ્રસવવેદનયા વ્યધિતાર્તરાવમ્ અકરોતુ

III તતઃ: સ્વર્ગો દપરમ્ એકેક શિત્રં દૃષ્ટં મહાનાગ એક ઉપાતિષ્ઠત્ સ લોહિતવર્ણસ્તસ્ય સપ્ત શિરાંસિ સપ્ત શૂક્રાણિ શિરઃસુ ચ સપ્ત કિરીટાન્યાસન્નુ

IV સ સ્વલાઙ્ગુલેન ગાગનસથનક્ષત્રાણાં તૃતીયાંશમ્ અવમુજ્ય પૃથિવ્યાં ન્યપાતયત્પુસ એવ નાગો નવજાતાં સન્તાનાં ગ્રસિતુર્મું ઉદ્યતસ્તસ્યા: પ્રસવિષ્યમાણાયા યોષિતો ડંન્તિકે ડતિષ્ઠત્વ

V સ્તુ પુસ્તાનાં પ્રસૂતા સ એવ લૌહમયરાજદાંડિને સર્વજાતીશ્વારયિષ્યતિ, કિંચ તસ્યા: સન્તાન ઈશ્વરસ્ય સમીપં તીર્યાંસિંહસાનસ્ય ચ સન્નિષ્ઠિમ્ ઉદ્ઘૃતઃ।

VI સા ચ યોષિત પ્રાન્તરં પલાયિતા યતસેશ્વરેણ નિર્મિત આશ્રમે ખજ્યાધિકશત્રુયાધિકસહસ્રિનાનિ તસ્યા: પાલનેન ભવિતવ્યાં

VII તતઃ: પરં સ્વર્ગો સંગ્રામ ઉપાપિષ્ઠત્ મીખાયેલસ્તસ્ય દૂતાશ્વ તેન નાગેન સહાયુધન્નું તથા સ નાગસ્તસ્ય દૂતાશ્વ સંગ્રામમ્ અકુર્વન્નું કિન્તુ પ્રભવિતું નાશકનુવન્નું।

VIII યતઃ: સ્વર્ગો તેથાં સ્થાનં પુન નાર્વિદ્યતા

IX અપરં સ મહાનાગો ડર્યતો દિયાવલ: (અપવાદક:) શયતાનશ્વ (વિપક્ષઃ) ઇતિ નામા વિષ્યાતો ય: પુરાતન: સર્પ: ફૃત્સન્ નરલોક્ ભામયતિ સ પૃથિવ્યાં નિપાતિતસેન સાર્ધી તસ્ય દૂતા અપિ તત્ નિપાતિતાઃ

X તતઃ: પરં સ્વર્ગો ઉચ્ચૈઃ ભાષમાણો રવો જ્યં મયાશ્રાવિ, ત્રાણં શક્તિશ્વ રાજત્વમધુનૈવેશ્વરસ્ય નઃ: તથા તેનાભિષિકસ્ય ત્રાતુ: પરાક્રમો ડલવત્નું યતો નિપાતિતો ડસ્માંક ભાતુણાં સો ડભિયોજકઃ યેનેશ્વરસ્ય નઃ: સાક્ષાત્ તે દર્શયાન્ત દિવાનિષણઃ।

XI મેધવસ્તસ્ય રક્તેન સ્વસાક્ષયવયનેન ચા તે તુ નિર્જિતવન્તસ્તં ન ચ સ્નેહમ્ અકુર્વતા પ્રાણોષ્પિ સ્વકીયેષુ મરણસ્તૈવ સફ્લાટે।

XII तस्माद् आनन्दतु स्वर्गो हृष्यन्तां तन्निवामिनः। हा भूमिसागरौ तापो धुवामेवाकभिष्यति। युवयोरेवतीर्णो यत् शैतानो डीव कापनः। अल्पो मे समयो डस्ट्येतच्चापि तेनावगम्यते॥

XIII अनन्तरं स नागः पृथिव्यां स्वं निक्षिप्तं विलोक्य तां पुत्रप्रसुतां योजितम् उपाद्रवत्

XIV ततः सा योजित् यत् स्वकीयं प्रान्तरस्थाश्रमं प्रत्युत्पतितुं शक्नुयात् तदर्थं महाकुररस्य पक्षद्वयं तस्वै दत्तं, सा तु तत्र नागतो दूरे कालैर्कं कालद्वयं कालाद्विष्वाय यावत् पाल्यते।

XV किञ्च स नागस्तां योजितं स्वीतसा ल्लावयितुं स्वमुखात् नदीवत् तोयानि तस्याः पश्चात् प्राक्षिपत्

XVI किन्तु मेहिंी योजितम् उपकुर्वती निजवदनं व्यादाय नागमुखाद् उडीर्णा नदीम् अपिवत्

XVII ततो नागो योजिते कुद्वया तद्वंशस्यावशिष्टलोकैरर्थतो य ईश्वरस्याङ्गाः। पालयन्ति योशोः साक्षं धारयन्ति य तैः सह योद्धुं निर्गतवान्।

XVIII []

XIII

I ततः परमहं सागरीयसिकतायां तिष्ठन् सागराद् उद्ग्रहणतम् एकं पशुं दृष्टवान् तस्य दश शक्नाणि सप्त शिरांसि य दश शुक्रेषु दश किरीटानि शिरःसु शेषरनिन्दासुयकानि नामानि विद्यन्ते।

II मया दृष्टः स पशुश्चित्रव्याघ्रसदृशः किन्तु तस्य चरणौ भल्लूकस्येव वदनञ्च सिंहवदनमिवा नागने तस्मै स्वीयपराक्रमः स्वीयं सिंहासनं महायिपत्याद्वायि।

III मयि निरक्षमाणो तस्य शिरसाम् एकम् अन्तकाशातेन छेदितमिवादृश्यत, किन्तु तस्यान्तकक्षतस्य प्रतीकारो इक्षित ततः फृस्तो नरलोकस्तं पशुमयि चमकारं गतः;

IV यश्च नागस्तस्मै पश्वे सामर्थ्यं दत्तवान् सर्वे तं प्राणमन् पशुमयि प्राणमन्तो ऽकथयन्, को विद्यते पशोस्तुत्यस्तेन को योद्धुमर्हति।

V अनन्तरं तस्मै दृष्टवाक्येश्वरनिन्दावादि वदनं द्वित्यत्वारिंशन्मासान् यावद् अवस्थितेः सामर्थ्याद्वायि।

VI ततः स ईश्वरनिन्दार्थं मुखं व्यादाय तस्य नाम तस्यावासं स्वर्गनिवासिनश्च निन्दितम् आरभता।

VII अपरं धार्मिकैः सह योधनस्य तेषां पराजयस्य चानुमतिः सर्वज्ञतीयानां सर्ववंशीयानां सर्वभावावाटिनां सर्वदीशीयानांश्चायिपत्यमयि तस्मा अदायि।

VIII ततो जगतः सृष्टिकालात् छेदितस्य मेषवतस्य ज्ञुवनपुस्तके यावतां नामानि विजितानि न विद्यन्ते ते पृथिवीनिवासिनः सर्वे तं पशुं प्रणास्यन्ति।

IX यस्य श्रोत्रं विद्यते स शृणोतु।

X यो ज्ञो उपरान् वनीकृत्य नयति स स्वयं वनीभूय स्थानान्तरं गमिष्यति, यश्च खड्जेन हन्ति स स्वयं खड्जेन धानिष्यते अत्र पवित्रलोकानां सहिष्युताया विश्वासेन च प्रकाशितव्यं।

XI अनन्तरं पृथिवीत उद्ग्रहण् अपर एकः पशु र्मया दृष्टः स मेषशावकवत् शुक्रद्वयविशिष्ट आसीत् नागवच्चाभाषता।

XII स प्रथमपशोरन्तिके तस्य सर्वं पराक्रमं व्यवहरति विशेषतो यस्य प्रथमपशोरन्तिकक्षतं प्रतीकारं गतं तस्य पूजां पृथिवी तन्निवासिनश्च कारयति।

XIII अपरं मानवानां साक्षाद् आकाशो लुवि वह्निवर्षणादीनि महायित्राणि करोति।

XIV तस्य पशोः साक्षाद् येषां यित्रकर्मणां साधनाय सामर्थ्यं दत्तं तैः स पृथिवीनिवासिनो भामयति, विशेषतो यः पशुः खड्जेन क्षतयुक्तो भूत्वाप्यज्ञुवत् तस्य प्रतिमालिमणां पृथिवीनिवासिन आदिशति।

XV अपरं तस्य पशोः प्रतिमा यथा भाषते यावन्तश्च मानवास्तां पशुप्रतिमां न पूजयन्ति ते यथा इन्यन्ते तथा पशुप्रतिमायाः प्राणप्रतिष्ठार्थं सामर्थ्यं तस्मा अदायि।

XVI अपरे शुद्धमहृष्टिनिदरित्रमुक्तादासान् सर्वान् दक्षिणकरे भाले वा कलङ्कं ग्राहयति।

XVII तस्माद् ये तं कलङ्कमर्थतः पशो नर्म तस्य नामनः संप्याङ्कं वा धारयन्ति तान् विना परेण केनापि क्षयविक्षेपे कर्तुं न शक्यते।

XVIII अत्र ज्ञानेन प्रकाशितव्यं यो बुद्धिविशिष्टः स पशोः संप्यां गणयतु यतः सा मानवस्य संप्या भवति। सा य संप्या धृष्टस्थिपिकृदृशतानि।

XIV

I ततः परं निरीक्षमाणेन मया भेषशावको दृष्टः स सियोनपर्वतस्थोपर्यतिष्ठत् अपरं येषां भालेषु तस्य नाम तत्पितुश्च नाम लिपितमास्ते तादृशाश्चतुश्चत्वारिंशत्सहस्राधिका लक्षलोकास्तेन साक्षम् आसन्

II अनन्तरं बहुतोयानां रव इव गुरुतरस्तनितस्य च रव इव एको रवः स्वर्गात् मयाश्रावि मया श्रुतः स रवो वीणावादकानां वीणावादनस्य सदृशः।

III सिंहसनस्थानिके प्राणियतुष्यस्य प्राचीनवर्गस्य चान्तिके उपि ते नवीनमेकं गीतम् अगायन् किन्तु धरणीतः परिकीटान् तान् चतुश्चत्वारिंशत्यस्त्रिहस्त्रिलक्षलोकान् विना नापरेण केनापि तद् गीतं शिक्षितुं शक्यते।

IV इमे योषितां सङ्केन न कलङ्किता यतस्ते उमैयुना भेषशावको यत् किमपि स्थानं गच्छेत् तत्सर्वस्मिन् स्थाने तम् अनुग्रह्यन्ति यतस्ते मनुष्याणां मध्यतः प्रथमहलानीवेश्वरस्य भेषशावकस्य च कृते परिकीटाः।

V तेषां वदेषु चानुनं डिमपि न विद्यते यतस्ते निर्दोषा ईश्वरसिंहसनस्थानिके तिष्ठन्ति।

VI अनन्तरम् आकाशमध्येनोहीयमानो उपर एको दृतो मया दृष्टः सो इन्तकालीयं सुसंवादं धारयति स य सुसंवादः सर्वज्ञातीयान् सर्ववंशीयान् सर्वभाषावादानिः सर्वदीशीयांश्च पृथिवीनिवासिनः प्रति तेन घोषितव्यः।

VII स उच्यते: स्वरेणोर्दं गदति यूधीश्वराद् विभीत तस्य स्तवं कुरत च यतस्तदीयविचारस्य दृष्ट उपातिष्ठत् तस्माद् आकाशमण्डलस्य पृथिव्याः समुद्रस्य तोयप्रस्वाणान्न च स्त्रा युभाभिः प्राणमयतां।

VIII तत्पश्चाद् द्वितीय एको दृत उपस्थायावदत् पतिता पतिता सा महाबाबिल् या सर्वज्ञातीयान् स्वकीयं व्यभिचारउपं क्षमधमद्म् अपाययतु।

IX तत्पश्चाद् द्वीतीयो दृत उपस्थायोच्यैरवदत् यः कश्चित तं शशुं तस्य प्रतिमात्रं प्रणमति स्वभावे स्वकरे वा कलङ्कं गृह्णति च

X सो उपीश्वरस्य कोधपाने स्थितम् अभिष्रितं मदत् अर्थत ईश्वरस्य कोधमदं पास्यति पवित्रदूतानां भेषशावकस्य च साक्षाद् वक्तिगच्छायो यतिनां लाप्यते च।

XI तेषां यातनाया धूमो इन्तकालं यावद् उद्भिष्ठति ये च पशुं तस्य प्रतिमात्रं पूज्यन्ति तस्य नामान् वा गृह्णन्ति ते दिवानिशं कञ्चन विरामं न प्राप्यन्ति।

XII ये मानवा ईश्वरस्याज्ञा यीशो विश्वासत्रं पालयन्ति तेषां पवित्रलोकानां सहिष्युतयात्र प्रकाशितव्यं।

XIII अपरं स्वर्गात् मया सह सम्भाषमाणा एको रवो मयाश्रावि तेनोक्तं तं लिख, इदानीमारब्यं ये प्रभौ भ्रियन्ते ते मृता धन्या इति; आत्मा भाषते सत्यं स्वशमेभ्यस्तै विरामः प्राप्तव्यः तेषां कर्माणि च तान् अनुग्रह्यन्ति।

XIV तद्वारान् निरीक्षमाणेन मया श्रेतवर्ण एको मेघो दृष्टस्तन्मेघादृको जनो मानवपुत्राकृतिरस्ति तस्य शिरसि सुवर्णाङ्किरीं करे च तीक्षणं दात्रं तिष्ठति।

XV ततः परम् अन्य एको दृतो मन्दिरात् निर्गत्योच्यैः स्वरेण तं मेघादृकं सम्भाष्यावदत् त्वया दात्रं प्रसार्य शस्यच्छेदनं क्षियतां शस्यच्छेदनस्य समय उपस्थितो यतो मेदिन्याः शस्यानि परिपक्षानि।

XVI ततस्तेन मेघादृकेन पृथिव्यां दात्रं प्रसार्य पृथिव्या: शस्यच्छेदनं कृतां।

XVII अनन्तरम् अपर एको दृतः स्वर्गस्थमन्दिरात् निर्गतः सो उपि तीक्षणं दात्रं धारयति।

XVIII अपरम् अन्य एको दृतो वेदितो निर्गतः स उच्यते: स्वरेण तं तीक्षणदात्रधारिणां सम्भाष्यावदत् त्वया स्वं तीक्षणं दात्रं प्रसार्य मेदिन्या द्राक्षागुच्छच्छेदनं क्षियतां यतस्तत्कलानि परिणतानि।

XIX ततः स दृतः पृथिव्यां स्वदात्रं प्रसार्य पृथिव्या द्राक्षागुच्छच्छेदनम् अकरोत् तत्कलानि येश्वरस्य कोधस्वरूपस्य महाकुरुक्षय मध्यं निरक्षिपतु।

XX तत्कुरुक्षयलानि च बहु भृदितानि ततः कुरुमध्यात् निर्गतं रक्तं कोशशतपर्यन्तम् अश्वानां भवीनान् यावद् व्याप्तोत्।

XV

I ततः परम् अहं स्वर्गो उपरम् एकम् अद्भुतं महाचिह्नं दृष्टवान् अर्थतो यै दृक्तैरीश्वरस्य कोपः समाप्तिं गमिष्यति तान् दृष्टान् धारयन्तः सप्त दृतो मया दृष्टाः।

॥ वहिमिश्रितस्य कायमयस्य जलाशयस्याकृतिरपि दृष्टा ये च पशोस्तत्प्रतिमायास्तन्नाम्नो इक्षस्य च प्रभूतवन्तस्ते तस्य कायमयज्ञलाशयस्य तीरे तिफन्त ईश्वरीयवीणा धारयन्ति,

॥ ईश्वरदासस्य मूससो गीत मेषशावकस्य च गीतं गायन्तो वदन्ति, यथा, सर्वशक्तिविशिष्टस्त्वं हे प्रभो परमेश्वरा त्वदीयसर्वकर्माणि महान्ति चाहुतानि चा सर्वपुण्यवतां राजन् मार्गा न्याया ऋताश्र ते

॥ IV हे प्रभो नामधेयाते को न भीतिं गमिष्यति। को वा त्वदीयनामनश्च प्रशंसां न करिष्यति। केवलस्त्वं पवित्रो इसि सर्वज्ञातीयमानवाः। त्वामेवाभिप्राणस्यन्ति समागत्य त्वदन्तिकं यस्मात्व विचाराङ्गाः। प्रादुर्भावं गताः किल॥

V तदनन्तरं मयि निरीक्षमाणे सति स्वर्गे साक्षावासस्य मन्दिरस्य द्वारे मुक्तां।

VI ये च सप्त दृताः सप्त दृष्टान् धारयन्ति ते तस्मात् मन्दिरात् निरगच्छन् तेषां परिच्छदा निर्मलश्चत्वार्थवस्त्रनिर्भिता वक्षांसि च सुवर्णशूल्घलै रैषितान्यासन्।

VII अपरं चतुर्थां प्राणिनाम् अक्षेष्वः सप्तदृताल्यः सप्तसुवार्णिक्सान् अददात्।

VIII अनन्तरम् ईश्वरस्य तेजःप्रभावकारणात् मन्दिरं धूमेन परिपूर्णं तस्मात् तैः सप्तदृतैः सप्तदृष्टानां समान्ति यावत् मन्दिरं केनापि प्रवेष्टुं नाशक्यता।

XVI

I ततः परं मन्दिरात् तान् सप्तदृतान् सम्भाषमाणा एष महारवो मयाश्रावि, यूयं गत्वा तेत्यः सप्तक्षेष्व ईश्वरस्य क्षोणं पृथिव्यां सावयता।

II ततः प्रथमो दृतो गत्वा स्वक्षेष्व यद्यद् अविद्यत तत् पृथिव्याम् अस्त्रावयत् तस्मात् पशोः कलङ्कधारिणां तत्प्रतिमापूज्यकानां मानवानां शरीरेषु व्यथाजनका दुष्टप्रणाला अभवन्।

III ततः परं द्वितीयो दृतः स्वक्षेष्व यद्यद् अविद्यत तत् समुद्रे इस्त्रावयत् तेन स कुणपस्थशोषितउप्यभवत् समुद्रे रिथताश्च सर्वे प्राणिनो मत्युं गताः।

IV अपरं तृतीयो दृतः स्वक्षेष्व यद्यद् अविद्यत तत् सर्वं नदीषु जलप्रसवणेषु चास्त्रावयत् ततस्तानि रक्तमयान्यभवन् अपरं तोयानाम् अधिपत्य दूतस्य वागियं मया श्रुताः।

V वर्तमानश्च भूतश्च भविष्यत्यन्यं परमेश्वरः। त्वमेव न्यायाकारी यद् अतोऽहु त्वं व्यायायः।

VI भविष्यद्वादिसाधुनां रक्तं तैरेव पातिं शोषितं त्वनु ते ल्यो इस्त्रात्पानं तेषु युज्यते॥

VII अनन्तरे वेदीतो भाष्माणस्य कस्यचिद् अयं रवो मया श्रुतः, हे परश्वर सत्यं तत् हे सर्वशक्तिमन् प्रभोः सत्या न्यायाश्च सर्वा हि विचाराङ्गास्त्वदीयकाः॥

VIII अनन्तरं चतुर्थो दृतः स्वक्षेष्व यद्यद् अविद्यत तत् सर्वं सूर्यो इस्त्रावयत् तस्मै च वहिना मानवान् दृष्टुं सामर्थ्यम् अदायि।

IX तेन मनुष्या महातापेन तापितास्तेषां दृष्टानाम् आधिपत्यविशिष्टस्येश्वरस्य नामानिन्दन् तत्प्रशंसार्थञ्च मनःपरिवर्तनं नकुर्वन्।

X ततः परं पञ्चमो दृतः स्वक्षेष्व यद्यद् अविद्यत तत् सर्वं पशोः सिंहासने इस्त्रावयत् तेन तस्य राण्डे तिमिराश्चन्म् अभवत् लोकाश्च वेदनाकारणात् स्वरसना अंदंशयता।

XI स्वकीयव्याथाप्रशंसार्थयस्य स्वर्गस्थम् अनिन्दन् स्वकिण्याभ्यश्च मनांसि न परावर्तयन्।

XII ततः परं षष्ठो दृतः स्वक्षेष्व यद्यद् अविद्यत तत् सर्वं फ्राताष्यो महान्दे इस्त्रावयत् तेन सूर्योदयिदिश आगमिष्यतां रक्षां मार्जसुगमार्थं तस्य तोयानि पर्यशुष्यन्।

XIII अनन्तरं नागस्य वेदनात् पशो वेदनात् भिथ्याभविष्यद्वादिनश्च वेदनात् निर्गच्छन्तस्त्रयो इशुचय आत्मानो मया दृष्टास्ते मङ्गडकाराः।

XIV त आश्रयकर्मकारिणो भूतानाम् आत्मानः सन्ति सर्वशक्तिमत ईश्वरस्य महाद्विने येन युद्धेन भवितव्यं तत्कृते फूत्सज्जगतो राजा: संग्रहीतुं तेषां सन्निधिं निर्गच्छन्ति।

XV अपरम् द्युष्मिभाष्या हर्मिनिदोनामकस्थेने ते सङ्गृहीताः।

XVI पश्याहु गैरवद् आगच्छामि यो जनः प्रबुद्धस्तिष्ठति यथा च नशः सन् न पर्यटति तस्य लज्जा च यथा दृश्या न भवति तथा स्ववासांसि रक्षति स धन्यः।

XVII તત: પરં સપ્તમો દૂત: સ્વકર્સે યથદુઃ અવિદ્યત તત્ સર્વમ્ આકાશે ઇસાવયત્ તેન સ્વર્ગીયમિટ્રમધ્યસ્થસિંહાસનાત્ મહારવો ડયં નિર્ગતઃ સમાપ્તિરભવાદિતિ

XVIII તદનતર્ણ તડિતો રવા: સતનિતાનિ ચાલ્બવન્ યસ્મિન્ કાલે ચ પૃથિવ્યાં મનુષ્યાઃ સૃજાસ્તમ્ આરાય્ ચાદ્યજ્ઞાભૂમિકમ્: કદાપિ નાભવત્ તાદૃગ્ ભૂક્મો ડભવત્

XIX તદાની મહાનગરી ત્રિભક્તા જાતા ભિન્નજાતીયાનાં નગરાણિ ચ ન્યપતન્ મહાબાબિલ્ ચેશ્વરેણ સ્વકીયપ્રચારકોપમિદ્રાપાત્રાનાર્થ સંસ્મૃતા

XX દ્વીપાશ્વ પલાયિતા ગિરયશ્વાતંહિતાઃ

XXI ગગનમઇલાચ્ય મનુષ્યાણામ્ ઉપયોક્તકદોષપરિમિતશિલાનાં મહાવૃષ્ટિરભવત્ તચ્છિલાવૃષે: કલેશાત્ મનુષ્યા ઈશ્વરમ્ અનિન્દ્રમ્ યતસ્તજ્જાત: કલેશો ડતીવ મહાન્

XVII

I તદનતર્ણ તેખાં સપ્તકંસધારિણાં સપ્તદૂતાનામ્ એક આગત્ય માં સમભાષ્યાવદટ્ અત્રાગચ્છ, મેદિન્યા નરપતયો યથા વેશ્યાસા સાર્વ્યબિચારકમ્ ફૂતવન્તા:

II તથા વ્યલિચારમદેન ચ પૃથિવીનિવાસિનો મતા અભવન્ તસ્યા બહુતોયેષૂપવિષાયા મહાવેશ્યાયા દણ્ણમ્ અહું ત્વાં દર્શયામિ

III તતો ડહ્મ્ આત્મનાવિષ્ટસેન દૂતેન પ્રાન્તરં નીતસ્તત્ત્ર નિન્દાનામભિઃ: પરિપૂર્ણા સપ્તશિરોભિ દંશશ્વઝ્ઞેશ્વ વિશિષ્ટાં સિન્દૂરવર્ણા પશુમુપવિષા યોષિદેકા મયા દૃષ્ટા

IV સા નારી કૃષ્ણશાળોહિતવર્ણા સિન્દૂરવર્ણાં પરિચ્છેદ ધારયતિ સ્વર્ગીમણિમુક્તાભિશ્વ વિભૂષિતાસ્તિ તસ્યા: કરે દૃષ્ટાર્થદ્વારૈ: સ્વવ્યબિચારજાતમલેશ્વ પરિપૂર્ણ એક: સુવર્ણમય: કંસો વિદ્યતે

V તસ્યા ભાલે નિગ્રહવાક્યમિંદ પૃથિવીસ્થવેશ્યાનાં ધૃણ્યકિયાણાં મતા મહાબાબિલિતિ નામ વિભિતમ્ આસ્તો

VI મમ દૃષ્ટિગોચરરસ્યા સા નારી પવિત્રલોકાનાં રહિદેશા ચીશો: સાક્ષિણાં રહિદેશા ચ મતાસીત્ તસ્યા દર્શનાત્ મમાતિશયમ્ આશ્રાર્થજાન્ જાતાં

VII તત: સ દૂતો મામ્ અવદટ્ ફૂતસ્તવાશ્વર્યજાન્ જાયતે? અસ્યા યોષિતસ્તદ્વાહનસ્ય સપ્તશિરોભિ દંશશ્વઝ્ઞેશ્વ યુક્તસ્ય પશોશ્વ નિગ્રહબાવમ્ અહું ત્વાં જ્ઞાપયામિ

VIII ત્વયા દૃષ્ટો ડરો પશુરાસીત્ નેદાની વર્તતે કિન્તુ સરાતલાત્ તેનોટેત્વં વિનાશક્ષ ગન્તવ્યઃ તતો યેખાં નામાનિ જગત: સુદ્ધિકાલમ્ આરાય્ જીવનપુસ્તકે વિભિતાનિ ન વિદ્યન્તે તે પૃથિવીનિવાસિનો ભૂતમ્ અવર્તમાનપુસ્તાસ્યનાત્ત્ર તં પશું દૃષ્ટાશ્વર્ય મંસ્યનો

IX અત્ર જ્ઞાનયુક્તયા બુદ્ધયા પ્રકાશિત્વં તાનિ સપ્તશિરાંસિ તસ્યા યોષિત ઉપવેશનસ્થાનસ્વરૂપા: સપ્તગ્રિયઃ: સપ્ત રાજનાશ્વ સંન્તિ|

X તેખાં પચ્ચ પતિતા એકશ્વ વર્તમાન: શેષશ્વાયાધ્યનુપસ્થિતઃ સ યદોપસ્થાસ્યતિ તદાપિ તેનાલ્પકાલં સ્થાત્વં|

XI ચ: પશુરાસીત્ ડિન્દિવાનીન વર્તતે સ એવાષ્ટમ: સ સપ્તાનામ્ એકો ડસ્તિ વિનાશં ગમિષ્યતિ ચા

XII ત્વયા દૃષ્ટાનિ દશશ્વજ્ઞાણ્યપિ દશ રાજનાનિ: સંતિઃ, અધાપિ તૈ રાજયં ન પ્રાપ્તં કિન્તુ મુહૂર્તમેક ચાવત્ પશુના સાર્વ્ય તે રાજન ઇવ પ્રભુત્વં પ્રાપ્યનિતિ|

XIII ત એકમન્ત્રણા ભવિષ્યન્તિ સ્વકીયશક્તિપ્રભાવો પશવે દાસ્યન્તિ ચા

XIV તે મેષશાવકેન સાર્વ્ય યોત્સ્યન્તિ, કિન્તુ મેષશાવકસ્તાન્ જોષ્યતિ યત: સ પ્રભૂનાં પ્રભુ રાજાં રાજા ચાસ્તિ તસ્ય સર્જિનો ડયાહૂતા અભિરાયિતા વિશ્વાસ્યાશ્વા

XV અપરં સ મામ્ અવદટ્ સા વેશ્યા યત્રોપવિશતિ તાનિ તોયાનિ લોકા જનતા જાતયો નાનાભાષાવાદિનશ્વ સંતિ|

XVI ત્વયા દૃષ્ટાનિ દશ શૂક્રજાણિ પશુઓમે તાં વેશ્યામ્ ઋતીયિષ્યન્તે દીનાં નગ્રાશ્વ કરિષ્યન્તિ તસ્યા માંસાનિ ભોક્યન્તે વહિના તાં દાહિષ્યન્તિ ચા

XVII યત ઈશ્વરસ્ય વાક્યાનિ ચાવત્ સિદ્ધિં ન ગમિષ્યન્તિ તાવદુ ઈશ્વરસ્ય મનોગતં સાધયિતુમ્ એકાં મન્ત્રણાં ફૂતવા તરમે પશવે સ્વેચ્છાં રાજ્યં દાતુશ્વ રેખાં મનાંસીશ્વરેશા પ્રવત્તિતાનિ|

XVIII અપરં તવ્યા દૃષ્ટા યોષિત્ત્સા મહાનગરી યા પૃથિવ્યા રાજામું ઉપરિ રાજત્વં કુરુતે|

XVIII

I તદનતરં સ્વર્ગાદ્ય અવરોહનું અપર એકો દૂતો મયા દૃષ્ટા: સ મહાપરાકમવિશિષ્ટસ્તસ્ય તેજસા ચ પૃથિવી દીપતા॥

II સ બલવતા સ્વરેણ વાચમિમામું અધોષ્યયત પતિતા પતિતા મહાબાબિલું સા ભૂતાનાં વસતિ: સર્વ્યધામું અશુચ્યાત્મનાં કારા સર્વ્યધામું અશુચ્યોનાં ધૃણ્યાનાં પક્ષિણાં પિઝરશ્વાભવત્તુ|

III યત: સર્વજાતીયાસ્તસ્યા વ્યભિચારજાતાં કોપમદિરાં પીતવન્તા: પૃથિવ્યા રાજાનશ્ચ તથા સહ વ્યભિચારં ફુતવન્તા: પૃથિવ્યા વણિજજ્ઞ તસ્યા: સુખભોગબાહૃલ્યાદ્ય ધનાઢ્યતાં ગતવન્તા:|

IV તત: પરં સ્વર્ગાર્ત્ત મયાપર એષ રવ: શ્રુતઃ, હે મમ પ્રજાઃ, યું યત્ત તસ્યા: પાપાનામું અંશિનો ન ભવત તસ્યા દાદૈશ્વ્ય દાદ્યકુતા ન ભવત તદર્થ તતો નિગર્યછતા|

V યતસ્તસ્યા: પાપાનિ ગાળનસ્પર્શાન્યભવન્તુ તસ્યા અધમ્ભક્ષિયાશ્રેષ્ઠરેણ સંસ્મૃતાઃ|

VI પરાનું પ્રતિ તથા યદ્યદ્ય વ્યવહૃતં તદ્ગત્ત તાં પ્રતિ વ્યવહરત, તસ્યા: કર્મણાં દ્રિગુણફક્લાનિ તસ્યૈ દત, યસ્મિનું કંસે સા પરાનું મદ્યામું અપાયયતુ તમેવ તસ્યા: પાનાર્થ્ય દ્રિગુણમદૈન પૂર્યતા|

VII તથા યાસ્તસ્યાદાયા યશ્ચ સુખભોગાં: ફુતસ્તયો દ્રિગુણાં યાતનાશોડી તસ્યૈ દત, યત: સા સ્વકીયાનતાઃકરણે વદતિ, રાજીવદ્ય ઉપવિષાંહ નાનાથા ન ચ શોકવિતુ|

VIII તસ્માદ્ દિવસ એકસ્મિનું મારીદુર્ભિક્ષશોચનૈ: સા સમાપ્લોષ્યતે નારી ધ્યક્ષ્યતે વહિના ચ સા; યદ્ય વિચારાધિપતસ્તસ્યા બલવાનું પ્રભુરીશ્વરઃ,

IX વ્યભિચારસ્તયા સાર્દ્દી સુખભોગશ્રી યૈ: ફુતઃ, તે સર્વ એવ રાજાનસ્તદાહ્યદુમદર્શનાત્તુ પ્રરોદિષ્યનિતિ વક્ષાંસિ ચાહનિષ્યનિતિ બાહુભિઃ|

X તસ્યાસ્તે યતિતાભીતે દૂરે સ્થિતેદુષ્યતે, હા હા બાબિલું મહાસ્થાન હા પ્રભાવાન્નિતે પુરિ, એકસ્મિનું આગતા દાદે વિચારાજ્ઞા વધીયકા|

XI મેનિન્યા વણિજજ્ઞ તસ્યા: ફુતે રૂદન્તિ શોચન્તિ ચ યતસ્તેણાં પણ્યદ્રવ્યાણિ કેનાપિ ન કીયન્તો|

XII ફુતઃ: સુવણ્ણરૌષયમણિમુક્તાઃ સૂક્ષ્મવસ્ત્રાણિ ફૃષ્ણલોહિતવાસાંસિ સિદ્ધુરવર્ણવાસાંસિ ચન્દનાદિકાણાનિ ગજદનનેતન મહાર્દ્યકંન પિતલાલોહાભ્યાં મભરપ્રસ્તરેણ વા નિર્મિતાનિ સર્વ્યવિધપાત્રાણિ|

XIII ત્વગોલા ધૂપઃ સુગંધિદ્વયં ગન્ધરસો દ્વાક્ષારસસ્તેં શસ્યયુર્ણી ગોધુમો ગાવો મેષા અશ્વા રથા દાસેયા મનુષ્યપ્રાણાશ્રૂતાનિ પણ્યદ્રવ્યાણિ કેનાપિ ન કીયન્તો|

XIV તવ મનોર્ભિલાષસ્ય ફુલાનાં સમયો ગતઃ, ત્વતો દૂરીફુતં યદ્યત્ત શોભનાં ભૂષણાં તવ, કદાચન તદુદેશો ન પુન લંઘ્યતે તવ્યા|

XV તદ્દુક્તારો યે વણિજસ્તયા ધનિનો જાતાસે તસ્યા યાતનાયા ભયાદ્ય દૂરે તિજનતો રોદિષ્યનિતિ શોચનશ્રોદેં ગદિષ્યનિતિ

XVI હા હા મહાપુરિ, તં સૂક્ષ્મવસ્ત્રૈ: ફૃષ્ણલોહિતવસ્ત્રૈ: સિદ્ધુરવર્ણવાસોલિશ્વાચ્છાદિતા સ્વર્ણમણિમુક્તાભિરલફુતા ચાસીઃ,

XVII કિન્ત્વેકસ્મિનું દાદે સા મહાસમ્યદ્ય લુપતાઃ અપરં પોતાનાં કર્ણધારા: સમૂહલોકા નાવિકા: સમુદ્રવ્યવસાયિનશ્ચ સર્વે

XVIII દૂતે તિજનતસ્તસ્યા દાહ્યસ્ય ધૂમં નિરીક્ષમાણાણ ઊર્જે:સ્વરેણ વદન્તિ તસ્યા મહાનગર્યઃ: કિ તુલ્યઃ?

XIX અપરં સ્વાશિઃસુ મૃત્િઙાં નિક્ષિય તે રૂદન્તા: શોચનશ્રોદેં:સ્વરેણેં વદન્તિ હા હા યસ્યા મહાપુર્ણા બાહૃલ્યધનકારણાત્તુ સમ્પત્તિ: સંચિતા સર્વે: સામુદ્રપોતનાયકૈ: એકસ્મિન્નેવ દાદે સા સમ્પૂર્ણોચ્છિન્તાં ગતાઃ

XX હે સ્વર્ગવાસિનાઃ સર્વે પવિત્રાઃ પ્રેરિતાશ્રી હે હે બાવિવાસિનો યુંયું ફુતે તસ્યા: પ્રહર્ષતા યુષ્માંક યત્ત તથા સાર્દ્દી યો વિવાદ: પુરાભવતુ દાદે સમુચ્ચિતં તસ્ય તસ્યૈ વ્યતરીશ્વરઃ||

XXI અનન્તરમું એકો બલવાનું દૂતો બૃહત્પેણશીપ્રસ્તરતુલ્યં પાશાણેમેક ગૃહીતવા સમુદ્રે નિક્ષિય કથિતવાનું દાદુભવપ્રકાશેન બાબિલું મહાનગરી નિપાતિષ્યતે તતસ્તસ્યા ઉદેશે: પુન ન લંઘ્યતે

XXII વલ્લકીયાદિનાં શર્વં પુન ન શ્રોષ્યતે તવિઃ પેણણિપ્રસ્તરધ્વાનાઃ પુન ન શ્રોષ્યતે તવિઃ

XXIII दीपस्यापि प्रभा तदृत् पुन नं द्रक्ष्यते त्वयि न कन्यावरयोः शब्दः पुनः संश्रोष्यते त्वयि यस्मान्मुख्याः पूथिय्या ये वज्ञिज्ज्ञेऽल्लवन् तत्वा यस्माच्य जातयः सर्वा मोहितास्तप मायया।

XXIV भाविवादिपवित्राणां यावन्तश्च हता भुवि सर्वेषां शोषितं तेषां प्राप्तं सर्वं तवान्तरे॥

XIX

I ततः परं स्वर्गस्थानां महाजनताया महाशब्दो इयं मया श्रूतः, भूत परेश्वरं धन्यम् अस्मदीयो य ईश्वरः। तस्याभवत् परित्राणां प्रभावश्च पराक्रमः।

II विचाराजाश्च तस्यैव सत्या न्याया भवन्ति च या स्ववेश्याङ्क्यालिङ्गं व्यक्तरोत् फृत्सन्मेदिनीं तां स दण्डितवान् वेशां तस्याश्च करतस्तथा शोषितस्य स्वदासानां संशोधं स गृहीतवान्॥

III पुनरपि तैरिदमुक्तं यथा, भूत परेश्वरं धन्यं यन्तियं नित्यमेव च तस्या दाहस्य धूमो इसौ दिशमूर्द्धवृमुदेष्यति॥

IV ततः परं चतुर्विंशतिप्राचीनाश्रवत्वारः प्राणिनश्च प्रणिपत्य सिंहासनोपविष्टम् ईश्वरं प्रणाम्यावदन्, तथास्तु परमेशश्च सर्वैरेव प्रशस्यतां॥

V अनन्तरं सिंहासनमध्याद् एथेऽर्थ र्वो निर्गतो, यथा, हे ईश्वरस्य दासेयासङ्कटाः सकला नराः पूर्यं क्षुद्रा महातश्च प्रशंसत व ईश्वरं॥

VI ततः परं महाजनताया: शब्द इव बहुतोयानां शब्द इव गृहतरस्तनितानां शब्द इव शब्दो इयं मया श्रूतः, भूत परेश्वरं धन्यं राजत्वं प्राप्तवान् यतः। स परेश्वरो इस्मांकं यः सर्वशक्तिमान् प्रभुः।

VII कीर्त्यामः स्तवं तस्य हृषाश्चोल्लासिता वर्णं यन्मेषशावकस्यैव विवाहसमयो इभवत् वागदत्ता चाभवत् तस्मै या कन्या सा सुसञ्जिता॥

VIII परिदानाय तस्यै च ददतः शुभ्रः सुचेलकः॥

IX स सुचेलकः पवित्रलोकानां पुरुषानि ततः स माम् उक्तवान् त्वमिदं लिख मेषशावकस्य विवाहभोज्याय ये निमन्त्रितास्ते धन्या इति पुनरपि माम् अवदत् इमानीश्वरस्य सत्यानि वाक्यानि।

X अनन्तरं अहं तस्य चरणयोरनिके निपत्य तं प्राणान्तुमुद्यतः। ततः स माम् उक्तवान् सावधानस्तिष्ठ मैवं कुरु यीशोः साक्षविशिष्टस्तव भातृभिस्त्वया य सहृदासो इहं ईश्वरमेव प्राणम् यस्माद् यीशोः साक्षं भविष्यद्विक्षयस्य सारं।

XI अनन्तरं मया मुक्तः स्वर्गो दृष्टः, एकः श्वेतवर्णो इश्वरो इपि दृष्टस्तदाङ्को जनो विश्वास्यः सत्यमपश्येति नामा भ्यातः स याथार्थ्येन विचारं युद्धञ्ज करोति।

XII तस्य नेत्रे उद्घिशिप्तात्मुद्ये शिरसि च बहुकिरीटानि विद्यन्ते तत्र तस्य नाम लिङ्गितमस्ति तमेव विना नापरः को दपि तन्नाम ज्ञानाति।

XIII स रुधिमचेन परिच्छदेनाश्चादित ईश्वरवाद इति नामाभिधीयते च।

XIV अपरं स्वर्गस्यैन्यानि श्वेतश्वाङ्कुडनि परिहितनिर्भर्लश्वेतसूक्ष्मवस्त्राणि च भूत्वा तमनुगच्छन्ति।

XV तस्य वक्त्राद् एकस्तीक्षणः भङ्गो निर्गच्छति तेन भङ्गे सर्वज्ञातीयासेनाधातितव्याः स च लौहदण्डेन तान् चारपिण्डाति सर्वशक्तिमात ईश्वरस्य प्रयण्डकोपरसोत्पादकद्राक्षाङ्कुण्डे यथात् तिष्ठति तत् सर्वं स एव पदाभ्यां पिनष्टि।

XVI अपरं तस्य परिच्छद उरसि च राजां राजा प्रभूनां प्रभुश्वेति नाम निपितमस्ति।

XVII अनन्तरं सूर्यो तिष्ठन् एको दूतो मया दृष्टः, आकाशमध्य उद्दीयमानान् सर्वान् पक्षिशः प्रति स उच्येः स्वरेणां धोषयति, अत्रागच्छत।

XVIII ईश्वरस्य महालोक्ये भिलत, राजां कव्याणि सेनापतीनां कव्याणि वीराणां कव्याण्यश्वानां तदाङ्कानां च कव्याणि दासमुक्तानां भूद्रमहतां सर्वघामेव कव्याणि च युधालि भक्षितव्यानि।

XIX ततः परं तेनाश्वाङ्कुडनेन तीर्थयसेन्यैश्च सार्द्धं युद्धं कर्तुं स पशुः पूथिय्या राजनसेषां सैन्यानि च समागच्छन्तीति मया दृष्टे।

XX ततः स पशु धूतो यश्च मिथ्याभविष्यद्वक्ता तस्यानिके चित्रकमाणि कुर्वन् तैरेव पशुदण्डारिणश्चत्तमिपूजकांश्च भ्रमितवान् सो इपि तेन सार्द्धं धूतः। तौ च वक्षिगन्धकज्ञवलितहृदे ज्ञवन्तौ निक्षिपते।

XXI અવશિષ્ટાશ્રી તત્સાશ્વારુદ્ધર્ય વક્ત્રનિર્ગતખડેન હતાઃ, તેથાં કલ્યૈશ્રી પક્ષિણઃ સર્વે તૃપ્તિં ગતાઃ।

XX

I તતઃ પરં સ્વર્ગાદ્ય અવરોહન્ એકો દૂતો મયા દૃષ્ટસત્ત્વ કરે રમાતલસ્ય કુઞ્જિકા મહાશુદ્ધભલચૈક્ક તિજ્ઞતઃ।
II અપરં નાગો ડર્થતઃ યો વૃદ્ધઃ સારો ડપવાદક: શયતાનશ્રાસિત તમેવ ધૃત્વા વર્ષસહસ્રે યાવદ્દ બદ્ધવાન્।
III અપરં રસાતલે તં નિક્ષિષ્ટ તદૃપતિ દ્વારં રૂદ્ધદ્વા મુદ્રાઙ્કિતવાન્ યસ્માત્ તદ્દ વર્ષસહસ્રે યાવત્ સમ્ભૂર્ણી ન
ભવેત્ તાવદ્ બિજ્ઞાનીયાસેન પુન ન્ ભ્રમિતવ્યાઃ તતઃ પરમ્ અલ્યકાલાર્થ તત્સ્ય મોચેન ભવિતવ્યાઃ।
IV અનન્તરં મયા સિંહાસનનિ દૃષ્ટાન્તિ તત્ત્વ યે જના ઉપાવિશન્ ન્ તેભ્યો વિચારભારો ડઈપતઃ; અનન્તરં ચીશો:
સાક્ષયસ્ય કારણાદ્દ ઈશ્વરવાક્યસ્ય કારણાશ્ય યેથાં શિરશઠેદન્ ફું પશોસ્તીયપ્રતિમાયા વા પૂજા યૈ ન્ ફૂતા
ભાલે કરે વા કલ્ફો ડપિ ન ધૃતસેખામ્ આત્માનો ડપિ મયા દૃષ્ટાઃ, તે પ્રાપ્તાજીવનાસાદ્ધર્ષસહસ્રે યાવત્ પ્રીણે
સાર્દ્દી રાજત્વમકુર્ણન્।

V કિન્વવશિષ્ટા મૃતજનાસત્ત્વ વર્ષસહસ્રસ્ય સમાપ્તે: પૂર્વ્ય જીવનં ન પ્રાપન્।
VI એથા પ્રથમોલ્યિતિઃ ય: કણ્યીતું પ્રથમાયા ઉત્ત્યિતેરંશી સ ધન્ય: પવિત્રક્ષ્યા તેષું દ્વિતીયમૃત્યો: કો
ડાયધિકારો નાસિતિ ત ઈશ્વરસ્ય પ્રીષ્ટસ્ય ચ યાજકા ભવિષ્યાનિતિ વર્ષસહસ્રે યાવત્ત તેન સહ રાજત્વં કરિષ્યાનિતિ
ચ।

VII વર્ષસહસ્રે સમાપ્તે શયતાનઃ: સ્વકારતો મોક્ષપતો
VIII તતઃ: સ પૃથ્યિવ્યાશ્રતુર્દ્દ્યુ સ્થિતાન્ સર્વજાતીયાન્ વિશેષતો જૂજાભ્યાન્ માજૂજાભ્યાંશ્રી
સામુદ્રસિકતાવદ્ બલ્લસંખ્યકાન્ જનાન્ ભ્રમિત્વા યુદ્ધાર્થ સંગ્રહીતું નિર્ગમિષ્યતિ।

IX તતસે મેંદ્દ્યાઃ પ્રસ્થેનાગત્ય પવિત્રલોકાન્ દુર્ગ પ્રિયતમાં નગરીઝ વેદ્ધિતવન્તઃ કિન્ત્વીશ્વરેણ
નિક્ષિપ્તાં દગ્ધિકાશાત્ પતિત્વા તાન્ ખાદિતવાન્।

X તેથાં ભ્રમિતા ચ શયતાનો વહીગંધક્યો હેંદે ડર્થતઃ: પશુ મિથ્યાભવિષ્યદ્વારી ચ યત્ત તિજ્ઞતસ્તત્રૈવ
નિક્ષિપ્તાઃ, તત્ત્વાનન્તકાલં યાવત્ત તે દિવાનિશ્ચ યાતાનાં ભોક્ષયન્તે।

XI તતઃ શુક્લભૂ એક્ક મહાસિંહાસનં મયા દૃષ્ટે તદૃપવિષ્ટો ડપિ દૃષ્ટસત્ત્વ વદ્નાનિતિકાદ્ ભૂનભોમણલે
પલાયેતાં પુનસ્તાભ્યાં સ્થાનં ન લબ્ધાં।

XII અપરં કુદ્રા મહાન્તશ્રી સર્વે મૃતા મયા દૃષ્ટાઃ, તે સિંહાસનસ્યાનિતિકે ડતિજ્ઞન્ ગ્રન્થાશ્રી વ્યસ્તીર્થન્ત
જીવનપુસ્તકાખ્યમ્ અપરમ્ એકુ પુસ્તકમપિ વિસ્તીર્ણી તત્ત ગ્રન્થેષું યદ્યત્ વિભિત્તિં તસ્માત્ મૃતાનામ્ એકેકસ્ય
સ્વક્રિયાનુયાયી વિચારઃ: ફૂતઃ।

XIII તદાનીં સમુદ્રોણ સ્વાન્તરરસ્થા મૃતજનાઃ સમર્પિતાઃ, મૃત્યુપરલોકાખ્યમપિ સ્વાન્તરરસ્થા મૃતજનાઃ
સર્મિપતાઃ, તેથાંશૈક્ષેકસ્ય સ્વક્રિયાનુયાયી વિચારઃ: ફૂતઃ।

XIV અપર મૃત્યુપરલોકૌ વહીહદ નિક્ષિપ્તાં, એષ એવ દ્વિતીયો મૃત્યુઃ।

XV ચર્ચય કસ્યાયિત્તનું નામ જીવનપુસ્તક લિખિતનું નાવિદ્યત સ એવ તરિમન્ વહીહદે ન્યક્ષિષ્યતા।

XXI

I અનન્તરં નવીનમ્ આકાશમણલં નવીના પૃથ્યિવી ચ મયા દૃષ્ટે યતઃ: પ્રથમમ્ આકાશમણલં પ્રથમા પૃથ્યિવી
ચ લોંગ ગતે સમુદ્રો ડપિ તતઃ: પરં ન વિદ્યતો।

II અપરં સ્વર્ગાદ્ય અવરોહન્તી પવિત્રા નગરી, અર્થતો નવીના ચિરશાલમપુરી મયા દૃષ્ટા, સા વરાય વિભૂષિતા
કન્યેવ સુસજ્જિતાસીત્તા।

III અનન્તરં સ્વર્ગાદ્ય એષ મહારવો મયા શ્રુતઃ: પશ્યાં માનવે: સાર્દ્દ્મ ઈશ્વરસ્યાવાસઃ, સ તે: સાર્દ્દી વત્ત્સ્યિતિ
તે ચ તત્સ્ય પ્રજા ભવિષ્યાનિતિ, ઈશ્વરશ્રી સ્વયં તેથામ્ ઈશ્વરો ભૂત્વા તે: સાર્દ્દી સ્થાસ્યતિ।

IV તેથાં નેત્રેવશ્રાશ્રુણિ સંવ્યાળીશ્રેરણ પ્રમાક્ષરન્તે મૃત્યુરપિ પુન ન્ ભવિષ્યતિ શોકવિલાપકલેશા અપિ
પુન ન્ ભવિષ્યાનિતિ, યતઃ: પ્રથમાનિ સર્વાણિ વ્યતીતિનિ।

V અપરં સિંહાસનોપવિષ્ટો જનોડવદ્ત પશ્યાં સર્વાણિ નૂતનીકરોમિ પુનરવદ્ત લિખ યત ઇમાનિ
વાક્યાનિ સત્ત્વાનિ વિશ્વાસ્યાનિ ચ સન્તિ।

VI પન મ્ર્મિ અવદ્ત સમાપ્તં, આહુ કઃ ક્ષશ્ય, અહમ્ આદિરન્તશ્રી ય: પિપાસતિ તસ્મા આહુ
જીવનદાયિપ્રસ્વાશસ્ય તાયં વિનામૂલ્યં દારસ્યામિ।

- VII** યો જયતિ સ સર્વેષામ્ભુત અધિકારી ભવિષ્યતિ, અહંકારો ભવિષ્યામિ સ ચ મમ પુત્રો ભવિષ્યતિ
- VIII** કિન્તુ ભીતાનામ્ભુત અવિશ્વાસિનાં ઘૃણાનાં નરહન્તુણાં વેશયાગામિનાં મોહકાનાં દેવપૂજકાનાં સર્વેષામ્ભુત અનુત્વાદિનાંથીં વહીંગનંદકજવલિતન્ફટ ભવિષ્યતિ, એખ એવ દ્વિતીયો મૃત્યુઃ।
- IX** અનન્તરં શેખસન્દાદાઢૈ: પરિપૂર્ણાઃ: સપ્ત કંસા યેથાં સપ્તદૂતાનાં કરેષ્વાસન્દુ તેષામેક આગત્ય માં સમ્ભાષ્યાવદત્ આગણ્યાહું તાં કન્યામ્ભુત અર્થતો મેષશાવકસ્ય ભાવિભાર્યા ત્વાં દશયામિ
- X** તત: સ આત્માવિષ્ણ મામ્ભ અત્યુચ્યં મહાપર્વતમેક નીતેશ્વરસ્ય સન્નિધિત: સ્વર્ગાદ્ અવરોહન્તીં પ્રિરૂલમાણ્યાં પવિત્રાં નગરી દર્શિતવાન્નુ
- XI** સા ઈશ્વરીચપ્તાપવિશ્શા તસ્યાસ્તેજો મહાર્દરલનવદ્ અર્થત: સૂર્યકાન્તમણિતેજસ્તુલ્યં
- XII** તસ્યા: પ્રાચીરં બૃહદ્ ઉચ્યાચ્ તત્ દ્વાદશ ગોપુરાણિ સન્તિ તદ્વોપુરાપરિ દ્વાદશ સ્વર્ગદૂતા વિદ્યન્તે તત્ ચ દ્વાદશ નામાન્યર્થત ઈસાયેલીયાનાં દ્વાદશવંશાનાં નામાનિ લિખિતાનિ।
- XIII** પૂર્વદિશિ ત્રીણિ ગોપુરાણિ ઉત્તરદિશિ ત્રીણિ ગોપુરાણિ દક્ષિણદિશિ ત્રીણિ ગોપુરાણિ પશ્વીમદિશિ ચ ત્રીણિ ગોપુરાણિ સન્તિ।
- XIV** નગર્યાઃ: પ્રાચીરસ્ય દ્વાદશ મૂલાનિ સન્તિ તત્ મેષશાવકસ્ય દ્વાદશપ્રેરિતાનાં દ્વાદશ નામાનિ લિખિતાનિ।
- XV** અનરં નગર્યાસ્તદીયગોપુરાણાં તત્પ્રાચીરસ્ય ચ માપનાર્થ મયા સમ્ભાષ્યમાણસ્ય દૂતસ્ય કરે સ્વર્ણમય એક: પરિમાણદાઢુક આસીતુ
- XVI** નગર્યાં આકૃતિશ્વતુરસા તસ્યા દૈર્ઘ્યપ્રસ્થે સમે: તત: પરં સ તેગ પરિમાણદાઢુકન તાં નગરી પરિમિતવાન્ન તસ્યા: પરિમાણાં દ્વાદશસહસ્રાણાઃ | તસ્યા દૈર્ઘ્યોપ્રસ્થમ્ભુત્ ઉચ્યત્વચ્ચ સમાનાનિ।
- XVII** અપરં સ તસ્યા: પ્રાચીરં પરિમિતવાન્દ તસ્ય માનવાસ્યાર્થતો દૂતસ્ય પરિમાણાનુસારતસ્તત્ ચતુર્શ્વત્વારિશદધિકાશતહસ્તપરિમિતં |
- XVIII** તસ્ય પ્રાચીરસ્ય નિર્મિતિ: સૂર્યકાન્તમણિન્નગરી ચ નિર્મલકાચતુલ્યેન શુદ્ધસુવર્ણન નિર્મિતા॥
- XIX** નગર્યાઃ: પ્રાચીરસ્ય મૂલાનિ ચ સર્વવિધમહાર્થમણિલિ ભૂષિતાનિ। તેથાં પ્રથમં ભિત્તિમૂલં સૂર્યકાન્તસ્ય, દ્વિતીયં નીલસ્ય, તૃતીયં તાપ્રમણોઃ, ચતુર્થ મરકતસ્ય,
- XX** પઞ્ચમં વૈદૂર્યસ્ય, ષષ્ઠ શોણરનસ્ય, સપ્તમં ચન્દ્રકાન્તસ્ય, અષ્ટમં ગોમેદસ્ય, નવમં પદ્મરાગસ્ય, દશમં લશૂનીયસ્ય, એકાદશં બેરોજસ્ય, દ્વાદશં મટીખાણોશ્ચાસ્તિ।
- XXI** દ્વાદશગોપુરાણિ દ્વાદશમુક્તાલિ નિર્મિતાનિ, એકેક ગોપુરમ્ભુત્ એકેકયા મુક્તયા કૃતં નગર્યા મહામગ્નિશ્વાચ્છકાચ્યતુન નિર્મલસુવર્ણન નિર્મિતં।
- XXII** તસ્યા અનન્તર એકમપિ મદિંદ્ર મયા ન દૃષ્ટ સત: સર્વશક્તિમાન્ પ્રભુ: પરમેશ્વરો મેષશાવકશ્ચ સ્વયં તસ્ય મન્દિરં।
- XXIII** તસ્યૈ નગર્યો દીપિદાનાર્થ સૂર્યાચન્દ્રમસો: પ્રયોજનં નાસ્તિ યત ઈશ્વરસ્ય પ્રતાપસ્તાં દીપયતિ મેષશાવકશ્ચ તસ્યા જ્યોતિરસ્તિ।
- XXIV** પરિનાણપ્રાણલોકનિવહાશ્ચ તસ્યા આલોકે ગમનાગમને કુર્વન્તિ પૃથિવ્યા રાજનશ્ચ સ્વકીયં પ્રતાપં ગૌરવચ્ચ તન્મધ્યમ્ભુત આનયન્તિ।
- XXV** તસ્યા દ્વારાણિ દિવા કદાપિ ન રોત્સ્યન્તે નિશાપિ તત્ ન ભવિષ્યતિ।
- XXVI** સર્વજાતીનાં ગૌરવપ્રતાપૈ તન્મધ્યમ્ભુત આનયેતે।
- XXVII** પરન્તવપવિત્રં ઘૃણ્યકૃદ્ભ અનૃતકૃદ્ભ વા કિમપિ તન્મધં ન પ્રવેક્ષયતિ મેષશાવકસ્ય જીવનપુસ્તકે યેખાં નામાનિ લિખિતાનિ કેવલં ત એવ પ્રવેક્ષયન્તિ।

XXII

- I અનન્તરં સ સ્કટિકવત્ નિર્મલમ્ભુત અમૃતાયોસ્ય સ્તોતો મામ્ભ અઉર્શયત્ તદ્ ઈશ્વરસ્ય મેષશાવકસ્ય ચ સિંહસનાત્ નિર્ગણ્યતિ।
- II નગર્યાં માર્ગમધ્યે તસ્યા નથા: પાર્શ્વયોરમૃતવૃક્ષા વિદ્યન્તે તેથાં દ્વાદશફિલાનિ ભવન્તિ, એકેકો વૃક્ષ: પ્રતિમાસે સ્વફળું ફલતિ તદ્વક્ષપત્રાણિ ચાન્યજાતીયાનામ્ભ આરોગ્યજનકાનિ।

III અપરે કિમપિ શાપગરસં પુન ન્ય ભવિષ્યતિ તસ્યા મધ્ય ઈશ્વરસ્ય મેષશાવકસ્ય ચ સિંહાસનં સ્થાસ્યતિ તસ્ય દાસાશ્વ તં સેવિષ્યન્તો

IV તસ્ય વદનદર્શનં પ્રાણ્યન્તિ ભાલેષુ ચ તસ્ય નામ લિખિતં ભવિષ્યતિ

V તદાનીં રાતિઃ પુન ન્ય ભવિષ્યતિ યતઃ પ્રભુઃ પરમેશ્વરસ્તાન્ દીપવિષ્યતિ તે ચાનન્તકાલં યાવદ્ રાજત્વં કરિષ્યન્તો

VI અનન્તરં સ મામ્ય અવદટ્ વાક્યાનીમાનિ વિશ્વાસ્યાનિ સત્યાનિ ચ, અચિરાદ્ યૈ ર્ભવિતવ્યં તાનિ સ્વદાસાન્ જ્ઞાપિતું પવિત્રભવિષ્યદ્વાદિનાં પ્રભુઃ પરમેશ્વર: સ્વદૂતં પ્રેષિતવાન્ય

VII પશ્યાહ્ તૂર્ણમ્ આગચ્છામિ, એતદ્ગ્રનથસ્ય ભવિષ્યદ્વાક્યાનિ ય: પાલયતિ સ એવ ઘન્યઃ

VIII યોહનનહ્મ્ એતાનિ શ્રુતવાન્ દૃષ્ટવાશ્રાસ્મિ શ્રુત્વા દૃષ્ટવા ચ તદર્શકદૂતસ્ય પ્રાણામાર્થ તર્યરણયોરનિતિકે યતં

IX તતઃ સ મામ્ય અવદટ્ સાવધાનો ભવ મૈવ ફૂર, તવ્યા તવ ભ્રાતૃભિ ભવિષ્યદ્વાદિલિરેતદ્ગ્રનથસ્થવાક્યપાલનકારિભિશ્ર સહદાસો ડંબ્ય ત્વમ્ ઈશ્વરં પ્રણમા

X સ પુન મર્મભુ અવદટ્ એતદ્ગ્રનથસ્થભવિષ્યદ્વાક્યાનિ તવ્યા ન મુદ્રાઙ્ક્ષિતવ્યાનિ યતઃ સમયો નિકટવર્તીઃ

XI અધર્માચાર ઇતઃ પરમાયધમ્મભુ આચયરતુ, અમેધાચાર ઇતઃ પરમાયમેધમ્મ આચયરતુ ધર્માચાર ઇતઃ પરમાપિ ધર્મભુ આચયરતુ પવિત્રાચારશ્વેતઃ પરમાપિ પવિત્રમ્મ આચયરતુ

XII પશ્યાહ્ તૂર્ણમ્ આગચ્છામિ, એકેક્ષસ્મે સ્વહીકિયાનુયાયિકલદાનાર્થ મદાતવ્યફ્લં મમ સમવર્તીઃ

XIII અહ્ ક: ક્ષશ્રૂ પ્રથમ: શેષશ્રાદિરન્તક્ષ્રુ

XIV અમૃતવૃક્ષસ્યાધિકારપ્રાભ્યર્થ દ્વારે ન્રગચ્રવેશાર્થજ્ઞ યે તસ્યાજ્ઞા: પાલયન્તિ ત એવ ઘન્યઃ

XV ફુક્કુરૈ ર્માચાવિભિ: પુજાભિલિ નરહન્તૃભિ દેવાચ્છકે: સર્વેન્તૃતે પ્રીયમાણૈનૃતાચારિભિશ્ર બહિ: સ્થાતવ્યે

XVI મણદલીષુ યુભ્યમેતેખાં સાક્ષ્યદાનાર્થ યીશુરહુ સ્વદૂતં પ્રેષિતવાન્ય, અહેવ દાયૂદો મૂલં વંશક્ષ, અહું તેજોમયપ્રભાતીયતારાસ્વરૂપઃ

XVII આત્મા ચ કથયતઃ, તવ્યાગમ્યતાં શ્રોતાપિ વદ્તુ, આગમ્યતામિતિ યશ્વ તૃષ્ણાર્તઃ સ આગચ્છતુ પશ્યેચ્છતિ સ વિના મૂલ્યં જીવનદાપિ જાંન ગુહ્લાતુ

XVIII ય: કશ્ચિદ્ એતદ્ગ્રનથસ્થભવિષ્યદ્વાક્યાનિ શ્રુણોતિ તસ્મા અહું સાક્ષ્યમિદ દદામિ, કશ્ચિદ્ યદ્યપરં કિમાયેતેષુ યોજયતિ તર્હાશ્વરોગન્યેડસ્મિન્ લિખિતાન્ દાઢાન્ તસ્મિન્નેવ યોજયિષ્યતિ

XIX યદિ ચ કશ્ચિદ્ એતદ્ગ્રનથસ્થભવિષ્યદ્વાક્યોભ્ય: કિમાયપહરતિ તર્હાશ્વરો ગ્રન્થે ડસ્મિન્ લિખિતાત્ જીવનવૃક્ષાત્ પવિત્રનગરાચ્ય તસ્યાંશમપહરિષ્યતિ

XX એતેત્ સાક્ષયં ચો દદાતિ સ એવ વક્તિ સત્યમ્ અહું તૂર્ણમ્ આગચ્છામિ તથાસ્તુ પ્રભો યીશોઽ, આગમ્યતાં ભવતાઃ

XXI અસ્માંક પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્યાનુગ્રહ: સર્વોષુ યુભ્માસુ વર્તતાં આમેન્ય